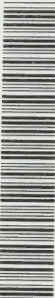

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

ORATORES

ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

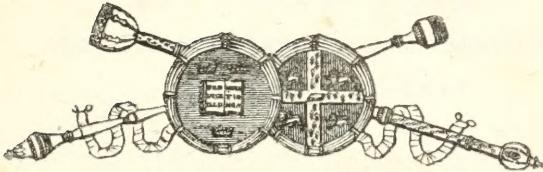
OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS SECUNDUS

LYSIAS

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

PA

3479

AI

1828

v.2

PRÆFATIO EDITORIS.

JAM Lysiam, Lector candide, cura mea operaque et studio editum habes; memetque ipsum et Oratorem benigne tractes rogo. Id ne tu mireris, si Demosthenes et Æschines abdite latuerint. Studia non deerant vulgatum poscentis: at vero Plutus ac lex maxime refragabantur. Sed enim reliquos Oratores Atticos, una cum Sophistis, quos sic vocant, dixerim sex plus minus mensibus, Deo annuente, populo editum iri, confecto mihi tandem hoc opere laboriosissimo. Ad rem accedamus.

Textum doctissimi Nostrates, Taylorus et Marklandus, sæpiuscule (id in annotationibus plerumque factum suis velim intelligas) vere emendabant. Crepuit more suo Reiskius. Cui quum nonnihil essem assensus, decrevi hoc amplius, ut, si arbitrarer utile eque Lysia esse, ad fidem MSS. et VV. DD. conjecturarum Textum redintegrare deberem: et ne minus id commodo literarum, cui unice studebam, fecissem, in unaquaque pagina Varietates Lectionis editionum Taylorig, Reiskii, et Augeri apponere; ut cuilibet uni ex iis, qui Lysiam meum delibarent, id gratum atque volupe esset. Hæc de Textu dicta sunt.

Porro, quod ad Annotationes attinet, sic ubique nos in officio gessimus, ut eas, unde unde extricatas, in con-

tinuam unam atque ordine digestam seriem collegerimus, Textuique apposuerimus.

Interpretatio Latina Reiskii est ad novam Editionem passim accommodata. De Variantibus Lectionibus et Indicibus idem dictum animadvertite, quod in Præfatione ad Demosthenem et Æschinem a nobis nuperime editos.

Lysiam nostrum, in tuam, L. C., bibliothecam cooptari volo: tibi autem statuendum est. Te jubeo valere.

Idivus Maii, A. D. MDCCCXXVIII., ex Museo meo, in vicum quem vocant HIGHGATE, prope Londinum.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

A D V E R S A R I A

AD LYSIAM.

[78] Quid, tertium lecto Lysia, de singulis oratt. sentiam.

1. Def. pro cæde Eratosth. Nil in hoc genere melius.

2. Inepta declamatio Sophistæ recentioris. Insunt quædam pulcherrima, ut imitatio Homeri, p. 198, 2. usque ad 8. τὸν κάλλιστον. sed mox ad suas argutias redit. Malus imitator Isocratis.

3. Vix primæ cedit.

4. Vide hic p. 82.

6. Vide hic p. 144.

7. ω. τ. σηκοῦ. Arguta, elegans, subtilis.

9. 10. Etiam hæc.

12. Præstantissima: vehemens, ubi de Theramene, p. 125—126.

13. Etiam hæc: sed styli nitore 12ma est hac præstantior.

14. 15. Non contemnendæ: (15 levis opella.)

16. Egregia: vividis et pæne comicis coloribus exprimens στρατιωτικὴν αὐθάδειαν καὶ ἀλαζόνειαν (ut in alia causa loq^r. Dionys. t. 5. p. 481.), ea simul arte, ut

hoc ipso placeat.

18. Pro Nic. Nobiliss. vide hic p. 128.

19. Pro b. Arist. Sat bene.

20. Pro Polystr. Crasso filo, utpote plebeio loquente.

21. Δωροδ. ἀπολ. Etiam 18ma præfero. Si Lysias scripsit, se longe superavit.

22. C. frument. Acuta, nitida, plane Lysiaca.

23. C. Panleonem. Levis opella.

24. Pro invalido, Acuta, nitida.

25. Δημ. καταλ. Omni admiratione digna. Vide hic p. 149.

26. C. Evandrum. Arguta.

27. 28. Acerbissima insectatio: dictio elaborata.

29. Paulo minor dictionis nitor; sed multa vis.

30. Hic p. 175.

31. C. Philonem. Crassiore filo.

32. C. Diogit. Vix ipsi primæ inferior: imo fere præfero.

Lysias potius τὰ μικρὰ καλῶς, quam τὰ μεγάλα δυνατῶς. Dionys. t. 5. p. 488. Ly-

sia dictio πέφυκεν ἔχειν τὸ χαεῖν, Isocratis βούλεται. *ibid.* p. 541.

LYSIAS. SEPT. 1820.

[AD PAG. ET VER. EDIT. STÉPH.]

Or. I. De cæde Eratosthenis.

Coram quibus iudicibus? Non Areopagitis, p. 94, 31. In Delphinio, Markl. ad p. 94, 32.

P. 92, 5. ταύτην [τὴν] ὕβριν—δεινοτάτην ἠγοῦνται. Vide hic p. ult. lin. 24. Mox lin.

16. ταύτην—μόνην ἤγ. σ. 21. ἤγ. ταύτην οἰκ. μεγ. εἶναι.

92, 18. ὃ τι θέλοι ποιεῖν lege sive ἄν. MSS. ἀν θέλη, in quo acquiesco.

92, 21. ὃ Ἴ�θηναῖοι. Lege ὃ ἄνδρες, vel ὃ ἄ. δικασταί.

92, 22. καὶ φειδωλὸς ἀγαθή. Suspicio glossam esse præcedentium, οἰκονόμος δεινή. Forsan servandum φειδωλὸς, ut ἀγαθὴ sit

scholion ad δεινόν.

93, 13. Inepte εἰς τὴν ἀγορὰν Reisk. Melius sine artic. quum potius signif. *to go to market*, quam *to the market-place*. ne memorem, etiam in hac signif. poni sine articulo.

93, 16. ταῦτην γὰρ τέχνην ἔχει. sine τήν. *for he makes this his business*. Ineptit Reisk. Vide p. 92, 21. ubi recte R. Adde c. Andocid. p. 103, 45. Lysias p. 172, 23. ταῦτην παρ' ἡμῶν αἰστῆν εἰληφότες. Mox p. 174, 18. Hic p. 141. Isocr. Æginet. 7. λαβὼν ταύτας τὰς ἀφορμὰς ἐχρῆτο ταύτη τῆ τέχνη. MS. Urbinas, λ. ταύτας ἀφ. ἐχ. τῆ τέχνη. Alias posses, λ. ταύτας τὰς ἀ. ἔ. ταύτη τέχνη.

93, 17. ἐπραττόμεν, [καὶ πάντα - - - ὑποφίας] ἐθ. Dele ista, e proximis v. 21. huc tracta.

93, 32. Lego, αὐτῆ προσίοι. Mox forsan, εἰσόδου ἐν τρέπον ποιήσεται (Eratosthenes). Vide Reisk. Sed quum concinians sit, omnia ad uxorem referri, an, προσείτω, sc. ἡ γυνὴ τὸν μοιχόν?

94, 13. Aristoph. Eccles. 1047.

94, 39. Lege, εἰάν τις ἄνδρα ἐλεύθερον.

Ceterum non concilio hanc legem cum altera apud Demosth. Midian. p. 330. n. 83. = 529. Æschin. Timarch. p. 3, 9. Non assentior Wesseling. ad Petit. p. 569. Vide Taylor. Lect. Lys. c. XI. Nam apud Lysiam, certa pecunia mulctatus esse videtur ὁ ὑβρίζων, apud D. et Æ. τὸ τίμημα penes iudices.

94, 40. Lege, εἰάν δὲ γυναῖκα ἐφ' αἴσπερ. (*ex earum numero, cum quibus etc.* vid. R. P. ad Orest. 910.) Ceterum legis sensum optime explicat Reiskius. Qui virum aut puerum vi compresserit, duplum pendat (ejus quod is qui seruum). Eadem poena tenetur (poena dupli), qui (vi compresserit) mulierem ex earum numero, quas recenset Draco apud Demosth. c. Aristocrat. p. 410. n. 78. = 637.

[80] 95, 16. Lege, δικαία μὲν ἂν ποιεῖν ἡγούμεν. Solenne μὲν, et hic requiritur. ἐμὲ pro ἑμαυτὸν insolens, etsi non plane inauditum (Bekkeri Anecd. p. 92, 16.); et falsum esse ob λαμβάνων patet.

95, 29. οἰκίαν τῶν φίλων ἐγγυτάτω. Non solicitanda. Vide Porson. ad Phœn. 423.

II. Funerbris.

Non Lysias, Reisk. p. 64. Inepta Declamatio, a malo imitatore Isocratis consarcinata. Comparanda cum Isocr. Pagnegyr. Magna difficultas in p. 196, 11. Primum vix sanum est *Σαλαμῖνι* apud Aristot. Nil enim dici potuit ineptius. An igitur memoria lapsus Philosophus? An potius Sophista noster Epitaphium compilavit, unde ista hausit Aristoteles? An utrumque accidit (See fly-leaf of Læmar's Aristot.)? Utcunque hæc sunt, εἰ ἐνθάδε κείμενοι etc. recte capit Reisk. p. 117. de istis qui ceciderunt Ægospotamis, et alibi, sub finem belli Peloponn. Oratio habita esse fingitur, paulo post pugnā ad Cnidum, p. 196, 8. unde contra Sophistam peti potest argumentum. Apud quos enim deplorat *Σαεβάρον νίκην*? Apud Athen. quibus ea victoria restituerat maris imperium (refectis muris, p. 196, 29.) Vel hic locus demonstrat Isocratis exscriptorem. Ibi enim (p. 65. C.) omnia apta; hic, qualia dixi. Quam confuse ista de muris? Quasi ante τὸ κατελεθῆν etc. 196, 30. hoc factum esset. Transponenda ista, καὶ γὰρ etc. usque ad ἀνέστησαν, putares post οὐκ ἔζησαν: sed vetat oppositio inter βουλευματα et ἔργοις, quæ tunc nullam habebit sensum. Quaro de se videat Declamator; ego nequeo defendere. Inno nunc video ista, ἀδελφὰ — ἔζησαν, spectare ad lin. 18. φεύγοντες — στασιάντες: quare transpone periodos, ut monui, et verte, eadem suis consiliis (in pace) secuti, quæ illi bello. Olymp. 97, 2. assignat Simsonus in Chronica.

190, 28. ἀπειροί, explicata Thucyd. II. 41. *extend their enterprise to all sea and land*. Vide et 192, 23. et 194, 17. etc. ex Æschyli Persis.

P. 191, 6. Vide Demosth. Phil. II. p. 71, 5. R.

191, 10. Soph. Antig. 1016. etc. 1041. etc.

191, 19. πρότερον suspectum, ὁμοιοῦσαν, 194, 35. ἀπαντήσαντες, 195, 27. et 29.

192, 11. ὑπέρχε τοῖς — προγόνους μιᾷ γνώμῃ χρομένους — διαμάχεσθαι. Concinnius χρομένους.

192, 34. Ad Arist. Plut. 1027.

193, 1. διὰ τὸν [πᾶσιν ὀφειλόμενον] θάνατον. vel potius omnia hæc dele. Ceterum confer Eurip. Suppl. 544. ed. Markl. Gaisf. Q. an leg. διὰ τὸ θνητόν.

[81] 193, 12. An del. Ἐξέζη? Vide hic p. 215. Sed eadem manebit diffic.

193, 31. Ambiguum: οὐς αὐτοὶ φυλάξειν ὄντο, an, οὐς ὄντο φυλάξειν τὴν παράδον. Hoc puto; sed malim οὐς συμφυλ.

194, 9. περιεδῆναι. Soph. Antig. 460.

194, 22. Lysias p. 163, 40.

194, 32. ex Thucyd. I. 74. et mox 194, 43.

194, 33. καίτοι. Non intelligo. igitur Tayl. et Reisk. An καὶ γὰρ, ut τούτοις referatur non ad Athenienses, sed ad γνώμη, πλ. καὶ ἀρ. Certe hoc esse videtur epexegetis superiorum, πλεῖστα καὶ κάλλιστα.

195, 21. Q. an sensus, τῶν μὲν (ἐχθρῶν), τῶν δὲ (φίλων)?

195, 33. Thucyd. 71. 35.
 195, 35. ἡ ῥήτωρ. Isocr. Evag. 45.
 197, 9. An e' Thucyd. II. 40. ?
 197, 29. Isocr. Plataic. 50. Thucyd.
 11. 44.
 197, 43. Vide Ep. ad Hebr. IX. 27.
 198, 2. Ex Iliad. M. 322. Vide ad
 Ciceron. pro Sext. c. 20, 21.
 198, 11. Plato Menex. p. 249. H. St.
 § 12. ἠδούντο, male translatum a sententia
 qualis § 25. (Primo quidem putares
 esse positum pro ἠδούντο τοὺς ἰκέτας διὰ
 τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν.) § 26. καινῶν —
 ζηλοῦσθαι. 40. Ψυχὰς ἀντιτάξαντες, 60.
 sepulta ἀρετή. 66. πατριδα ἀρετήν. 76.
 ἀπέλαυταν, verte profited by their valour.
 Ineptus locus, § 25. § 68. μεγάλην. Con-
 fusio, § 27. 63—65. Imperitiæ ejusdem

aut similis sententiæ repetitiones, § 21.
 et 27. 57. et 59. et multa loca in Bekke-
 rianæ edit. margine. Ambages, 25. 52.
 Nexu cavet, § 2. οὔτε γὰρ γῆς. Antithesis
 inconcinna, §. 16. 33. τῆς πατρίδος, pro
 ἐν τῇ πατρίδι. Verba statim repetit impe-
 rite, 3. μνήμην — μνήμαις. 2—3. ὑμῖν.
 13—14. ἀδικούμενοι ter. 18. ἐλευθερία et
 νόμος. 27—28. χιλιάς ναυσί. 75—76. περὶ
 πολλοῦ. ἀπαντᾶν 52—53. (sed forsan hoo
 corrupte). Duræ locutiones, πατριδα τὴν
 ἀρετήν, § 66. Confusio, § 9. partem ad
 Arg. mortuos, partim ad superstites. 27.
 partim de Dario, partim de Xerxe. Loci
 ceteris meliores 17—19. 47. 54—57. 75.
 77—81. etsi redundant quædam, § 78.
 Homerum elegantissime παραφράζει.

III. c. Simonem.

Ad Areopagum, p. 100, 18—27. Ora-
 tio habita, tempore belli Corinthiaci, p.
 100, 23.
 p. 97, 1δ. πρέποντά ἐστι.
 97, 16. Herald. c. Salmas. p. 399.
 97, 23. τῶν τούτου ἐπιτ. Imo αὐτοῦ.
 Vide infra p. 95.
 97, 33. πάντα τὰ ὑπὸ τ. γ. vel dele ὑπὸ
 τ. γ.
 98, 16. τὸ παιδίον non esse videtur The-
 odotus; sed ἀκόλουθος oratoris.
 98, 19. Nil ad rem Æschinis locus
 (p. 23, 3.) apud Reisk. Imo ipse Æschines
 p. 23, 36. exemplum citat.

99, 27. An ἄλλως δὲ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ πεπ.
 99, 43. Lege καταγεις, et p. 100, 5.
 κατάξαντες.
 100, 12. Lege, καὶ γὰρ ἂν δεῖν ἐῖ εἰ —
 vel potius, καὶ γὰρ ἂν δεῖν ἐῖ — ποιήσεσθε.
 100, 13. ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ
 παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας —.
 Turbata videntur: ferri potest, ἐκ μέθης
 καὶ φιλονεικίας ἢ λοιδορίας, ἢ ἑταίρας ἢ παιδι-
 κῶν — sed susp. cetera delenda, et legen-
 dum, ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας, ἢ περὶ παιδι-
 κῶν μαχῶν. ut Xenoph. Anab. 5. 8. 4.
 ἐκ παιδικῶν ne Græcum quidem puto. An
 ἐκ παιδιᾶς, joco in seria verso?

IV. π. τραύμ. ἐκ πρ. ὑπὲρ οὗ, καὶ πρὸς ὄν, ἄδηλον.

Vide Reisk. Ad Areopagum, p. 101,
 6. Defensio, non actio, ut recte Reisk.
 male tamen statuens cum Valesio p. 165.
 n. 3. Lysiæ fuit oratio κατὰ Ποσειδίππου,
 non πρὸς Ποσειδίωπον, quod hic debuit
 poni. Spuriam censet Taylorus. Vide
 annon potius sit epitome, ut c. Theo-
 mnestum secunda. Si vere est Lysiæ, vide
 an sit epilogus.

P. 100, 41. Recte Taylorus, ἔλαβεν —
 ἀπέδωκε, ut mox 101, 1. ἀπέδωκεν ἂ ἐλαβεν.
 Sed non videtur pactum fuisse, ut com-
 munis duorum esset serva, ante τὴν ἀντί-
 δωσιν. Mox, ἀρεῖσθαι etc. verte, nunc
 infiltari se tunc concessisse, ut communis
 amborum esset serva.

101, 3. ἀπολαχεῖν certissime est, in
 sortitione excludi, ut Taylorus. Sic ἀπο-
 ψηφίζ. Vide Harp. ἀπολαχεῖν, Phot. v.
 ἴσα.

101, 15. οὐ γὰρ ἂν — εὐρήσομεν ἔτι
 αὐτὴν ἂ. (ἕστρ. e glossa.)

101, 39. Argumentum obscurissimum.
 Hoc video, Reiskii versionem a Græco-
 rum sensu discrepare. Aliquando puta-
 bam, delendam προθεῖν (vel πραθεῖν). Hoc
 fere dicit: Non minus illam emi, quam si
 pretio eam ab hostibus redemissem. Si id
 fecissem, non modo torquendi, sed quovis
 modo ea abutendi jus haberem; atque adeo
 in servitute mandare possem. Nunc illa
 me in malum ipsa servitute gravius est da-
 tura: etc.

102, 9. ἂν εἰδείη — εἰκότως ἂν. An,
 ΑΓΑΠΗΤΩC AN? Porson. ad Nub. 967.

102, 14. An dicitur ἦσσαν (debebat R.
 ἦττον) ἔχειν pro ἔλαττον ἔ.

102, 21. προῖνοίθην.

102, 25. Quid pro portentosis λόγῳ τὸ
 τῶν πάντων sit reponendum non video.
 Sensus videtur, ἀλλ' ἀθῶος ἂν τούτων πάν-
 των etc. bonus civis fui publice et priva-
 tim; ad nunc in majus discrimen incidī,
 quam si pessimus civis fuisset.

V. Ὑπὲρ Καλλίου. (μετοίκου)

Publicanns, p. 103, 10. si recte capio. Forsan fuit unus τῶν ἰωνικῶν τῶς καρπῶς τῶν μεριῶν, ut isti p. 103, 27. vel τῶν ἐκλεγονταν, atque de ea re venit in iudicio. Quod ait Reiskius p. 185. de phrasi περὶ τοῦ σώματος, non usque quaque verum est. Vide p. 110, 30. 115, 27.

Andoc. Myst. p. 1, 22. 14, 17, 16, 18. Lys. p. 166, 11. collato 13. p. 167, 36. Hemst. ad Plut. p. 360.

[83] Nov. 1822. (ed. Bekkeri; pagina Stephani). N.B. ubi taceo, in Bekkeri textu acquiesco.

VI. Contra Andocidem.

Orationem κατ' Ἀνδοκίδου non esse Lysiae satis liquet: quaeritur, utrum revera dicta sit, an a sophista juniore scripta. Mihi videntur omnia ita a Lysiae ingenio abhorrere, ut negem, sophistam, si sophista sit, eum sibi imitandum proposuisse. Lysiae abjudicant orationem contra Andocidem Ruhnken. Hist. Oratt. p. 50. et Sluiterus Lect. Andocid. cap. VIII. Nihil suspicabatur Valckenærius dum adversaria sua (1756) scribebat. Falso exhibet Sluiterus ejus verba p. 177. Neque Mitfordius, t. 5. p. 121. si quis id curat. Ipse dubito an revera dicta sit oratio; non Lysiae, imo neque imitatori Lysiae, tribuendam esse, pro certo pono. Breviter percurram Sluiteri argumenta. I. 'Declamat, nihil probat.' Est δευτερολογία, et tota referenda ad αἰξήσιν. 'Omnia miscet.' Consulto, in causa mala. 'Narratio alieno loco, brevissima, etc.' Nulla est narratio, vel fuit in exordio nunc deperdit, vel omnia quae ad probationem pertinebant, a Cephisio vel aliis erant occupata. Idem dictum puta de 'legibus, psephismatis, etc.' (non opposuerim locum p. 104, 5.) Locus de 'vindicta divina,' concedo, sophistam non effugeret; sed neque verum accusatorem, neque in eo tractando, etsi longiuscule id facit, quicquam adhibet quo Atticum certe vulgus offenderetur. 'Mentio Diagoræ' nil minus quam sophistica (compara Lysiam p. 123. de ducibus ad Arginussas, Æschinem c. Timarch. p. 24, 33. Σωκρ. τὴν σοφιστήν — Demosth. de Arthmio, etc.); miror nil dixisse Sluiterum p. 188. de Batracho, Lys. p. 107, 10. II. Errores. 'De Herma πατρίω.' Vide mea ad Andocid. p. 51. 'De servo quem noluit Andocides torquendum tradere.' Acute conjicit Sl. p. 65. duas historias confudisse scriptorem. 'Nunquam militasse dicitur Andocides.' Cum Ruhnkenio puto Thucydidis I. 51. Andocidem esse oratorem; neque habeo quod respondeam. 'Devotus a sacerdotibus dicitur.' Imo veteratorie innuit scriptor, non dicit. Oratoris frans, non sophistæ error. 'Sibi contradicit p. 105, 18.' Nil minus; vide me ad Lys. p. 107. 'Iterum, quum modo dicatur Andocides

dives et potens, modo a sycophantis vexatus et spoliatus.' Hoc miror ipsi Ruhnkenio tenebras offudisse. 1. Quid ex hoc colligas nisi malam fidem accusatoris? 2. Vera, aut prope vera, esse hæc potuerunt. Attulerit secum magnas opes, quas attriverint sycophantæ, vixerit in periculis, "agitans multos, a multis vicissim agitatus." (Ruhnken.) 3. Locus, quo nititur, est mutilus; sensus fuisse videtur, *divitias etc. jactans.* (Lys. p. 107, 27.) III. 'Locutiones sophisticæ.' Corrupti loci, excepto αἰεμνηστοὶ Ἀθηναῖοι vel ut Bekker. Ἀθηναί, de quo ipso dubito. IV. 'Quis recitavit? non Cephisius.' Concedo. 'Non Epichares, qui dixit quæ hic non loquuntur.' Oratio lacunosa. 'Non Meletus, qui ipse composuisset orationem, non Lysiae opera usus esset.' Sed jam Lysiam missum fecimus. Deinde, quum dicat Orator p. 105, fin. Andocidem duas ἐνδείξεις eodem tempore subisse (nam Reiskii temeritas, ἐναυτῶν intrudentis, silentio est refutanda), quid si respondeam continuato iudicio ambas causas esse peroratas, et hanc orationem non a Cephisio, sed in altera causa dictam? V. 'Dictio habet nitorem quandam fucatum, etc.' Velim ullum haberet: est quidem loquax et inanis hic orator ut nullus sophista magis; sed negligentiae potius quam affectationis accusandus. VI. 'Ex Andocide ipso efflcta.' Hoc, fateor, ambabus orationibus sæpe comparatis, non ausim prorsus negare; sed in tali argumento necesse est ut eadem multis veniant in mentem. Vide ad Lysiam p. 85.

P. 103, 25. αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἐτέρου. Per se optimum ἐτέρου, ut p. 104, 19. Sed vide an leg. ἐαυτοῦ, ut comparetur Andocides cum impiis, qui in furorem acti sese conficiunt: eorum enim mentionem præcessisse probabile est.

103, 26. Optimum κατελεῖσαι, supple τὸ πρῶγμα. καταπροδῶναι, καταδιαλλαχθῆναι (Arist. Vesp. 1275.) nota. καθομολογήσαι Andoc. p. 6, 37.

103, 27. Lege τιμωρεῖτον. ἐναργῶς de diis, Æschyl. Theb. 140. Arist. Equit. 1170. Isocr. Helen. 70. Si vulg. τιμωρεῖτε retines, verte, reputantes vos maxime

sæuire in eos qui erga has deas sint impii. Non intelligo Bekkeri τιμωρεῖται, nisi sit enallage numeri, quisque vestrum cogitet se punire illos qui manifesto etc. Si ἐναργῶς ita capi posset, videndum esset annon lateret τιμωρητέα. *we ought to make a strong example of* —.

— ἀνθρώπων ὄντα. Optimum: Sophocl. Œd. 1528. Æschyl. Pers. 822. Ita tragici γεγάς.

— ἑτέρῳ ἔσεσθαι. Lacuna post hæc verba, cujus sensus, ἀγαθὰ ἢ κακὰ, τιμωρομένου ἢ ἀμειλίχσαντι. Vide p. 104, 35.

103, 35. Post ἑορτῆς deesse verbum videtur omnes. An ἕξουσιν absorptum ab

ἠΟΥΡΙΝ? Vide Andoc. p. 5, 23. Sed valde displicet ταύτης τῆς ἑορτῆς ἐλ ταύτην τὴν πανήγυριν. An ista, ἔνεκα τ. τ. ε. exciderunt ante ἀφικνουμένους v. 33. deinde a margine huc tracta genuinas voces extruserunt?

104, 6. Post ἰσρὰ lacuna in ms. Alioqui coniciebam, imo Sluiteri est conjectura, ἰσρὰ ἀνατὶ, καὶ νῦν Ἄ. ἔστιν ἐν τ. β.

104, 10. Lege cum Reiskio αὐτοὺς τὸν δέντα, quamvis ipse vulgatam defendat. vide Soph. Antig. 454—7.

104, 14. καὶ ἔλαχεν, Ἀνδοκίδης ὢν, καὶ πεποιητῶς—. Rav. Θεουκίαν ὢν. Vide Porson. ad Hec. 782. p. 48. Valck. Diatrib. p. 211.

104, 16. Marg. ad Porson. Adverss. p. 72.

104, 22. ἀλλὰ [καὶ] τῶν ἄλλων κατηγορεῖσαι. hoc si dicet, nihil proficiet ad se defendendum; ad alios accusandos tali oratione uti posset. Vide κ. Σιστοπ. p. 165, 9. Si serves καὶ, posses Anglice: *that will not prove him innocent, but others as guilty as he is.*

[84] 104, 24. Scriptum fuerit in codice,

εἰ δ' ἡμεῖς αὐτοκράτορες ἦτε [et in marg.] ἔστε. Omittunt codices καὶ ante ἔστέ. Confusa videntur ζ, et signum , quo refertur nota marginalis ad verbum in textum. Vide ad Aristoph. Plut. 1194. Ita καὶ var. lectionis signum infra p. 105, 20. ut recte Reiskius. Lego, εἰ δ' ἡμεῖς αὐτοκράτορες [όντες * * * νῦν δ' οὐχ ἡμεῖς] ἔστέ εἰ ἀφ'.

104, 30. Lege ἰμολογοῦντων.

104, 32. Lego, ὅστος μὲν κατὰ τοὺς νόμους φεύζεται—sine τοῖς ἐξ Ἀρείου, quod e scholio, ut ista ἢ πρ. ἐκ σπον.

105, 1. Lege, τῶ ἀγαγόντι. Vide Thucyd. viii. 5. fin. Aristoph. Av. 1078. ubi recte emendatur, ζῶντ' ἄγχι τις.

105, 4. ὁ δὲ θεὸς ἰπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος [εἰς τὰ ἀμαρτήματα] ἐπί—. Vix mihi dubium quin tres voces delendæ sint, ut annotatio cujusdam, qui putabat sensum esse illorum, ἰπῆγεν ἵνα etc. illeait in

nova peccata, ut veterum pœnas daret. Mox, quid est καὶ ante δώσειν δίκην? Lego, ε. μ. οὐν. αὐτὸν αὐτίκα δώσειν [δίκην]. Nisi pro ΚΑΙ malis ΗΔΗ. Hunc esse sensum evincunt proxima, δαυμαστών etc. Pro certo ponit, Andocidem aliquando punitum iri; deinde ait, ἴδουε statim; quanquam hoc quidem non mirarer, si aliter caderet: nam deus non more hominum statim animadvertit in noxios etc. Maleultima intelligit Reisk.

105, 5. τῇ ἐμῇ προφάσει. Frustra Sluit. φάσει. Sensus, ἐπὶ προφάσει τῇ πρὸς ἐμὲ διαφορᾷ. Angl. *an occasion.* Lysias p. 114, 43. 115, 19. et 25. 120, 36. 130, 39. et 43. 139, 37. 112, 25. 113, 29. 38. 39. 168, 13.

105, 7. Lege οὐδὲ γάρ. Superiora autem verte, non mirabor, utcinque res cesserit.

105, 14. ἔδησεν αὐτόν. Vitium sensit Valck. An, ἀπόλεσεν αὐτόν? Certe hic sensus esse videtur. Eliam apud Andoc. p. 8, 35. eadem menda, si menda sit.

105, 19. Malim καίτοι τίνα—ut mox v. 35. sed vide v. 27.

105, 21. ἡ δὲ σωτηρία ἀφανής. Vide hic p. 107.

105, 22. An, ἀπεικονῶς οὖς—μηνῦσαι, καὶ ἐλύθη, προσεψ. ut ἐδοξε εἰ ἐλύθη ab ἐπειδὴ pendente.

105, 24. ὥστε μὴδ' ἀδικουμένῳ—ἐκγεγέσθαι (vel ἐξείναι, εἶναι, διδῶσθαι, etc.) E scholio est δύνασθαι.

105, 32. ἐνθεν non ferri posse puto προ ἐντεύθεν. Lege ἐνθίνδε δ'.

105, 34. Lege ἈΠΟΔΡΑΔΕΪ, ut paulo ante l. 29.

105, 36. Vide an, ἐκείθεν δεῦρο ἐπὶ δημοκρατίας. Ut hoc, dele εις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, e vicinis male repetitum. Deinde σπυρταγεῖσιν non memini pro σπυρτάγεσιν. scil. male e lectum.

106, 8. L. παρασκ. τὰ τῆς πόλεως πράττειν καὶ δημ. ut VV. DD. Deinde dele τισι, quod e glossa est. Ita p. 103, 29. 117, 5. 150, 38. Genitivus, one of, some of, part of. Lysias p. 124, 22. 126, 10. 130, 30. 140, 30. unde defende 147, 12. contra Reisk. (Vide hic ad p. 137, 9.) 158, 6. potius accip. ἐπιβουλεύσαντες, ἦσαν αὐτῶν, quam = ἐπιβούλευσαν.

[85] 106, 28. οὔτε ἂν πρὸς τοὺς Reisk.

106, 30. An, ὥστε τούταν (vel τοῦτον) ἡμῖν συναπολαῦσαι? vel ὥστε τοῦτον ἡμᾶς ἀπολαῦσαι? Non expedit. Mox corruptum ἐνδεεῖς ὄντες. Vide p. 124, 19. Expectabam, ipsi integri, insontes.

107, 16. Inepte obloquitur Palmerio Taylorus, etsi σωθῆσαι e mss. Bekkerus; nempe constructionem qualemcunque e correctione reduxerunt scribæ. Lege, πάνυ δη—αὐτὸν σωθῆναι [καὶ τοῖς ἄλλοις ἐνοχλοῦντα, οὐ τιμωρήσετε;] vel ad hunc sensum.

o proximis petitum. An simpliciter de-
lend. τοῦ δικάϊου? An, τοῦ καταδικάζεσθαι?
Possis πλείους cum Schotto. Male Reisk.
si eum intelligo.

[91] 115, 33. ἀπολογίσασθαι. An ἀπο-
λογίσασθαι? dissevere, exponere. Vide quæ
scripsi ad Psephisma de Antiocho. Alia

ratio loci p. 180, 18. Eurip. Bacch. 41.
Lys. p. 164, 26. Sed vide utrum actio
fuerit ex eo genere, ubi vel actor vel de-
fensor necessario erat mulctandus; quo-
modo recte habebit ἀπολογησθαι.

116, 6. [με χρι] διανοθέντα. E scho-
lio.

X. Contra Theomnestum I.

Habita 20mo anno post reditum plebis,
i. e. Olymp. 99, 2. Vide p. 116, 27.

P. 116, 24. Lege, καὶ ἡμῖν. ejus libe-
ris.

116, 30. οὐκ ὀρθῶς. Deest ὀρθῶς in Epi-
toma. p. 119, 9. An, οὐκ ὀρθῶς ἂν ὑπολά-
βοιθ' ὡς—An, οὐκ ἔσθ' ὕπως?

116, 40. An ex Epitoma p. 119, 13.
supplendum, ὅτι [ὅσοι ἀπεκτόνασι τινας,
καὶ ἀνδροφῶνοι τῶν αὐτῶν εἰσὶ καὶ] ὅσοι ἀνδρο-
φῶνοι εἰσι καὶ ἀπεκτόνασι τινας. Non cum
hoc loco compar. loc. p. 125, 23. qui
mendosus est. Vide hic p. 97.

[92] 117, 3. Primo lege, εἴρηται, non
obstante εἴπωι. Infra ad p. 150, 3. (Por-
son. ad Phœn. 91. et marg.) Revera hoc
dicebat lex, p. 117, 18. 119, 19. Si
serves εἴρητο, si dictum fuisset, bonus sen-
sus evadet, transpositis ἤψαι et ἀποβε-
βληκέναι. Sed huic mutationi adversatur
Epitome. Deinde deleta var. lect. (nisi
sit scholion) lege, ἐξήκει ἂν σοι λέγοντι ὅτι
οὐδὲν σοι μέλει (vel μέλει sine ὅτι). C.
Alcib. 145, 1. recte εἰ—ἔστιν—τῶν δὲ—
ἔσται.

117, 15. Malim, οὐκ οὖν—τὸν δόξαντα
κτείνειν φάσκωιν ἀνδροφ. et deleverim τὸν
φεύγοντα. ergo non licebit per Theomnes-
tum, ut dicamus eum ἀνδροφῶνον, qui cadis
erit damnatus? Inepta Reiskii et Bekkeri
lectio, quia se vocat ἀνδροφῶνον reus, ipso
legis vocabulo (vide Taylor. ad orationis
initium), quod cum oratoris sententia e
diametro pugnat. Potuissent utcumque
ἂν εἰπὴ τὸν φεύγοντα ἀπολογεῖσθαι, οὐ φά-
σκοντα etc. Nam semel δόξας κτείνειν, qui
potest ἀποφεύγειν? Nunc potius credo
ante φάσκοντα excidisse verbum. non lice-
bit eum (sacris prohibere, morte dignum
dicere, etc. etc.) φάσκοντα—. Refer φά-

σκοντα non ad damnatum, sed ad eum qui
damnatum pro ἀνδροφῶνω habet.

117, 37. τῆ θύρα. Vide VV. DD. ad
Arist. Eccles. 420. Isæum Philoctemon.
48.

117, 38. An ἔνδον τοῦ κλέπους ὄντος?
Solou usus verbo, Pollux VIII, 34.

117, 41. An ad legem pertinent, quæ
supra p. 94, 38.?

117, 43. σιδηροῦς. Æschines c. Ctesiph.
p. 77, 25. Aristoph. 490.

[93] 118, 3. Lege, ἀκούσαντι τὸν πατέρα
—vel ἀκούσαι. Vox deest in Epitome
p. 119, 27. An, ἐστι, ζῆν ἀκούσαντα—.

118, 5. γνώμων servat Epitome, p. 119,
27. An, eo animo esse in patrem? id enim
valent verba. An possunt verti, tanti
facinoris in patrem admissi conscius. Vide
p. 146, 37.

118, 8. ὡς καὶ ὕ. ἴσπε Epit. 119, 28.

118, 10. ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήμα-
τος. Verba sonant, ego vos accusare pos-
sum: sed sensus est contrarius. Exem-
plum notabile locutionum, ubi in in re
mutua nil refert, utrum dicas τῶ ἂ πρὸς
τὸν β, an, τῶ β πρὸς τὸν ἂ. πρὸς τινά, c.
Eratosth. p. 120, 17—19. Agorat. p.
138, 23—24. p. 137, 29. et Reiskii notam.
C. Alcib. I. p. 139, 35. πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, i. e. τῶν πατέρων
πρὸς ἀλλήλους. vide Reisk. p. 149, 42.
(Vide et hic p. 129.) 146, 32.

118, 24. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδ.
Inepte. μεγάλους, Markl. Malim καλοὺς,
ut Demosth. Olynth. III. fin.

118, 28. ὑπὸ τῶν παιδῶν ἀνηρῆσθαι for-
san leg. ex Epit. p. 119, 39.

Oratio secunda contra Theomnestum
est mera Epitome prioris a studioso quo-
dam facta, ut monent VV. DD.

XII. Contra Eratosthenem, XXXvirum.

[94] Non in Areopago habita, vide
p. 126, 24. Habita, ut videtur, recenti
plebis reditu.

P. 120, 20. ἀφεντίας οὐσης. Si sana
vox est, sensus, ἀνεπιφθίνου ὄντος. cum
major concedatur accusanti venia in pri-
vatu quam in publica injuria. Sed, an ita
unquam locuti sint dubito. φθνήσαι, hic
p. 129.

120, 33. Recte, ut puto, Marklandus,
τραπέσθαι τοιαῦτα—sine καί. quum, in-
quam, dicerent—.

120, 36. Levi negotio sat bonum sen-
sum efficit Marklandus: sed, quum opti-
mus ms. det. π. δὲ τὴν πολιτείαν, et alius
omittat μὲν, nescio annon coalerint duæ
lectiones, nempe τὴν πολιτείαν—πένεσθαι,
et τὴν ἀρχὴν δεισθαι χερμάτων. Passim in

hac oratione ἡ πολιτεία, et ἡ ἀρχή, pro factione rerum tunc temporis potiente. Sed fere malim, π. δὲ τὴν πολιτείαν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν * * * δέισθαι χρ. se eo ipso consilio (de τὴν ἀρχὴν adverbialiter sumto, vide me ad Plutum 918.) constitutos, ut aliena raperent. Lacuna forsitan implenda, διὰ τὸ, quod compendiose scriptum, excidere potuit ante δέισθαι. Infra p. 99. ad 125, 21. πόλις, πολιτεία, hic, p. 99. 100. 184. 185. 187.

[95] 120. fin. Quærît Marklandus, 'Quomodo concilianda cum Demosth. (pp. 609. 651. ed. R.) dicente, neminem domi comprehensum?' Vide an de πολιταῖς ille loquatur, Lysias de μετριοῖς. Atque ita Mitfordius cap. 21. §. 2. not. 19.

121, 40. ὄντο κτήσασθαι. Lege κτήσεσθαι.

122, 10. ἀτίμους [τῆς πόλεως] κατέστησαν. An varia lectio superiorum lin. 6. τῶν πολεμίων?

122, 12. ἤκουσιν ἀπολογούμενοι. Clare hic per pluralem designatur Eratosthenes, i. e. hic et ejus socii. Sed locus p. 124, 3. seqq. difficilior. Etiam ibi sensum esse suspicor, miror Eratosthenem, qui illos (Theramenum, opinor, innuit) defendere sustinuerit. Quod, si ita est, non opus est lacunam fingere cum Taylora. Male: an leg. αὐτοῦ, lin. 4.? Locus p. 124, 3. sanus est apud Bekkerum, et de Eratosthene intelligendus; modo novum caput ne inchoetur, et verba πολλάκις — ἐπαινεῖν, ref. ad defensores Eratosthenis. Numeros studiosè permiscet Lysias, ut innuat, causam unius Erat. esse causam omnium xxx. vide p. 123, 36. 125, 3. In p. 128, 2. de reo agi puto, atque ideo legendum τῆς αὐτοῦ πονηρίας. [De αὐτοῦ, τούτου, vide hic p. 81. 112.]

122, 23. Malim, ἴνα ἀποθάνομεν, ἢ μὴ ἀποθ. Nisi potius cum Bekkero constituas.

122, 32. πίστιν. Supra p. 50. Nota ἐν mss. Herod. I. p. 53.

122, 33. Suspicio legendum, ἔπειτα τῷ εἰκὸς πρῶτα χθῆναι. MS. ἀποθάνομεν οὐ πιστόν
rum τῷ οὐ πιστόν εἰκὸς, nempe τῷ εἰκὸς, scholion scil. οὐ πιστόν. how is it likely, that it would have been enjoined to one who —. Vide Reiskium. Vide Aristoph. Acharn. 703. Thesm. 846. Neque est quare objiciatur quater repetita vox εἰκὸς, l. 30. 34. 36. εἰκότως 40. quum in ea re negligentior sit Lysias, neque vi careat hoc loco.

122, 35. Vide an, ὅστις γε ἀντιπῶν τε —. De γε vide Pors. Pref. Hec. p. XLVIII. ed. Cant. Deinde, si post ὑπερετίσαι deessent ἢ τὸν ἀντιπῶντα, nemo requireret. Sed in Lysia non nimis anxii

esse debemus.

[96] 122, 38. ἰσχυροτέρα ταύτης leg. cum Reiskio, vel potius αὐτῆς delendum. Vide an ortum sit ex αὐτοῖς varia lectione, neque illa mala, pro αὐτῷ mox seq. bis.

122, 42. Locus turbatissimus. Codice Bekkeriano juvante, proxime ad Reiskii mentem, tento: καὶ μὲν δὴ — ὀδῶ, σώζων αὐτὸν δῆθεν (potius σώζων γε αὐτὸν), καὶ τὰ τοῦτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, συλλ. ἀ. vel (sine δῆθεν) ὡς φησὶ, ποιῶν. Amovet orator excusationem Eratosthenis.

122, fin. εἰ χρὴ τοῦτοις. Lege τοῖς cum Reiskio quamvis argutante. Vulgata enim hoc dicit: illis irascebamini, qui etc. at, si Eratostheni et ejus sociis nunc parcetis, multo magis iis, quos dixi ignoscendum fuisset. Sed melius τοῖς, si cuiquam ignoscendum, qui etc. potius illis quam Eratostheni ignoscendum est. Malim ὀργίζ. cum Marklando. Imo servand. ὀργίζ. nisi insuper legas εἴχετε pro ἔχοιτε. Vide p. 184, 20.

123, 2. καὶ καταλαβοῦσιν. Malim ἢ κατ.

123, 4. βουλομένων non damno; vide Reisk. sed vide an βουλόμενον σώζειν, vel ὄσῳται, quorum utrum vis elabi potuit ante ὄσῳ.

123, 6. Recte Marklandus, τοῖς μὲν δικαίως ἀποθάν. Facete Reiskius Lysia antitheta objicit, cum Marklandi lectio sit etiam magis antithetica. Antitheton, δικαίως — ἀδικούνται, hic p. 167. ad 179, 10.

123, 11. Lege πάντα κακὰ et παντ' ἀγαθὰ sine articulis. Ita sine artic. p. 125, 23. bis. Solennis error; vide Porsoni Aristophanica, ad Plat. 1122. Ran. 304. Infra p. 124, 5.

[97] 123, 13. τί ἂν ποτ' ἐπίσησας legendum. Deinde valde suspicor lacunam esse: φέρε δὴ τί ἂν εἰ * * * καὶ — let me put a case. What would you have done, if * * and you were his brother —.

123, 23. Sensus vidit Reiskius, sed nimis est, ut solet. Non mihi liquet de ipsis Lysia verbis; sed fere malim, δῆλον (ἦν vide an del.) ὅτι, εἰ μὴ ἐκεῖνοι δικαίως ἐφειγόν, ἡμεῖς ἀδικῶς οὐ γὰρ δι' —. Satis liquet οἱ τριάκοντα non poni posse in eadem periodo post ἐκεῖνοι. Sed vide, an pro pro ci λ' legend. οἱ δὲ, qui Atticismus e mss. et alibi restitutus a Bekkero, p. 140, 12. 141, 29. 142, 23. (hic p. 153.) Vide in fronte Matthia Gr. C. Diogit. p. 906, 13. R. ἐκεῖνου μὲν — τῷ δέ. Isocr. Antidos. §. 77. ὅτι, δέον etc. οἱ δὲ —.

123, 25. Eleganter Canterus τειρομένους, sed nimis grave verbum: deinde perit oppositio, quæ optima est inter ἀφήσετε et τιμαρουμενους. Recte opinor Marklandus, τιμαρουμενους. Expectasses τιμαρουντες potius, ut c. Agorat. init. Sed ob eam ipsam causam media voce usus esse

potest Lysias. (Vide Porson. ad Med. 264. de γῆμαι et γήμασθαι.) Verte, by putting themselves in your place, and punishing the 30 as if they had injured them and not you. τιμαρξεῖν ὑπέρ, c. Agorat. p. 129, 40. 133, 28. et 31. 134, 26. 138, 35. et 35. 139, 5. τιμαρξεῖσθαι ὑπέρ, p. 135, 40.

123, 27. Cum Reisk. vocem elapsam suspicor. An, τοὺς κεκρούς? 123, 28. ἰδῆται ὄντες. Respicitur, ut opinor, Eratosthenis desertio tempore CCCC virorum, p. 124, 6.

123, 37. μηδὲν ἀπολογούνται Reiskius; sed tum oportet εὐδὲν. Notanda imprimis constructio; si vel εὐδὲν ἀπολογούνται, vel λέγοντας — ἔξαπατᾶν — ἀποδεικνύοντας, omnia sine offensione essent, neque Reikii supplementis esset opus. Multa de hac re alibi scripsi: commodum recordor loci Demosth. p. 176, 21. ed. Reisk. qui omnia fœdissime turbat. [Recte explicat Dionem Chrysost. Orat. VI. p. 201. n. 21.] Ceterum miror Marklandum offendi verbo ἔξαπατᾶν, quod est omnium maxime proprium: vide modo Dem. F. Leg. p. 370, 21. ed. Reisk.

[98] 124, 2. ἀλλ' εἰς. Mirum ni recte Taylorus ὅτι εἰς, an = σφίσι.

124, 3. Vide hic p. 95.

124, 26. τοὺς ἔρκους, εἰ ἐσφαζέμεν. Optimum per se; sed e superiori καίτοι εἰ ἐσφαζέ. repetitum. Nisi prorsus delenda, potius εἰ εὐσέθεν, vel εὐάρετον.

124, 29. ἀλλαν] κακῶν ms. quod verum puto. Neque euphemismum quaerendus.

124, 32. Etsi tempora passim variat

Lysias, hic fere malim, εἰCIN. Deinde pro τάλανθ ὑπὸ conjeceram τὰ ἄλλας ὑπὸ, ut Aristoph. Acharn. 114. Sed praestat τὰ ὑπο cum ms.

124, 39. Specie leve, re maximi momenti, τῶν pro τι, quod e MS. Bekkerus. Sensus, διζήτησιν εὐν ὡς οὐχ ὑπὲρ Θεγαμίνους ἀντιπένη. Pro istis autem, ἐν τῷ λόγῳ, timide propono, ἔργῳ ἢ λόγῳ. Vulgata vertenda, caveat Eratosthenes, ne ex ejus defensione manifestum fiat, eum ulla in re XXXviris contradixisse.

124, 45. ὡς ἀμφότερα ταῦτα ostendam] An per quamdam appositionem, quasi esset ἄ? as I shall prove both things, i. e. as I shall prove; I mean, I shall prove both things. Alioqui facile καὶ. et ubivis permisceri notum.

[99] 125, 2. ὁπότεροι μὲν ταῦτα πράξουσιν] μὲν om. ms. An, ὁπότεροι μέγιστα πράξουσιν? vel τὰ μ. Vide Arist. Av. 801. Eccles. 104.

125, 6. Ἐλευσινιάδε. Vide Xenophont. Hellen. 2. 4. B—10.

125, 10. ἰδῆσαν] Verte, that things would turn out as both sides had expected.

Deinde possis, Πειραιῶς, ὡς κρ. Sed vulgata lectio nihilo deterior. quum vicissent, pepercerunt (pacem scil. sperantes).

125, 17. Manifesto leg. ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς cum Markl. Neque minus certum del. ἢ post Πειραιεῖ. Oppidauis auctores fuerunt belli acrius gerendi contra Piræenses.

125, 21. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. An ultima nata ex scholio καὶ τὴν

πολι (i. e. πολιτείαν). Supra p. 94. C. Philon. p. 188. 9. ἔαν — λάβωσι τὴν πόλιν. Quare nil mutò.

125, 25. ὅτι φείδαν. An in eo est orator ut Phidoneum, Eratostheni sc. advocatum, infidum reddat? Facile expedita legendo, φείδαν — Ἐρατοσθένης, ut scil. αἰεθῆεις — καταγ. sint in parenthesis. [in marg.] praestat delere. Deinde τοὺς μὲν κρείττους αὐτῶν minime sollicito; etsi inepte expl. Reisk. quasi ἀμείους. Verte potentiores (μειζὴν δυνάμενοι, p. 125, 20.). Sed cogitabam annon κρείττους, s. v. uisissimos. quos e Xen. fuisse constat Critiae satellites. Imo vero, quid si τοὺς μὲν μετὰ Κριτίου? τοὺς μὲν Κριτίου ἑταίρους, σπασιώτας, etc.

[100] 125, 34. καὶ πόλεις ἐπάγοντες certissime est retinendum. Opponitur superiori πάντας ἄνδρ. i. e. ἐπικούρους (sive, ut Dem. dicere solet, ξένους). Illi erant milites conductitii, alius aliunde collecti. Hæ, civitates, publice fœdus ineuntis. Sed quænam illæ? Puto, Atheniensium quædam tributariae urbes et insulæ, quas πόλεις eximie dici notum est. ἐπικούροι p. 129, 3.

125, 40. ὡς πλείστον. Si sensus esset, as much, (i. e. often) as possible, oporteret πλείστα. Sed lege, πλείστον, scil. μαρτυρῶν. et sic Reisk.

125, 43. Lege cum Marklando et Tayloro, ἀπολογήσασθαι — ἐκείνῳ. Ineptius quam dici potest, Θεμιστοκλέους καὶ Θεγαμ. legit Marklandus, quasi revera dixisset Eratosthenes se Themistocli et Therameni amicum. Comparatur Theramenes cum Themistocle, non ambo cum Eratosthene. Recte locum vertit Reiskius t. 6. p. 466.

126. 13. Theramenes, dum a CCCC colebatur, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρῆχεν. Magno suo malo ita locutus esset orator. Sensus proculdubio, fidus fuit CCCC

viris. Lenissime potes, τῇ πολι i. e. πολιτείᾳ = τοῖς καθεστῆκόσι πράγμασι. the (then) government. Vide p. 120, 36. apud Bekker. hic p. 94. Sed facile oriri potuit τῇ πόλει ex inepta glossa.

126, 14. πραοτέρους. Sententia requirit, majoris fieri quam se, ut monent viri docti. Vide Thucyd. VIII. 89. κατ' ἰδίαν δὲ φιλοτιμίας etc. Cogitabam πικροτέρους, i. e. plebi infensiores, quod vere dictum iri patet e Thucydidæ; sed nil dicturus es-

set Lysias quod Theramenī faveret. An, πιστοτέρους? Qu. an προτέρους hoc sensu dicatur. Lysias p. 919. ed. R. ἀμφοτέρω των ἀντιλεγόντων πρότερος ἂν νόμων, Eur. Or. 481. ἡμεικπέου, Arist. Nub. 643. L. λαμφοτέρους.

[101] 126, 14. Τούτων ἀκροῦσθαι. An, αὐτῶν, i. e. CCCCV viris? Nam si redit ad Theramenem et patrem, ut Reiskius, oporteret τοὺς συνάρχοντας, non τὸ ἴμ. πληθός. Legendum opinor pro τούτων, τῶν υ', i. e. τῶν τετρακοσίων. υ' excidit ob v, deinde τῶν mutatum in τούτων. Quin e com-

pendiis ratio peti potest τν et πτ.

126, 20. αὐτὸς ἔ. αὐτὸς ἄ. Æschylus apud Platonem, Rep. II. p. 391, 29. Bas. (Butler. t. 8. p. 35.)

126, 30. Pone comma post πρᾶξαι et ἐπαγγελλ. ut constr. sit, ταῦτα πρᾶξαι, περιελεῖν, per appositionem.

126, 35. ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη. Manif. leg. vel ἐκείνων vel αὐτῶν — μετεπεμψάντο. Posterior malim, ut doli auctor sit Theramenes (vide c. Agorat. p. 130, 35.), quod et e Xenophonte II. 2. 16. probabile est; i. e. communicatis cum Lysandro consiliis.

126, 38. Philochares et Miltiades. Quinam illi? exsulesne?

126, 38. περὶ τῆς πολ. Recte hic adest artic. (recte abest mox p. 127, 5. bis. Thucyd. viii. 53. p. 212. 2. 3. ed. Bekker. ut in locis apud Porson. ad Eurip. Hec. 1161. p. 72. ed. 1808. περὶ εἰρήνης lege. c. Agorat. p. 130, 17. Cum artic. recte c. Agorat. p. 130, 23. (forsan p. 130, 29.) 131, 17. 134, 10. ἀγωνισ. τῆς ξείνας, p. 135, 20.) Vette, the projected constitution. vide lin. 42. ubi recte olim ἀπέφραεν.

127, 5. περὶ etc. ἰμὴν ἔσται [ὁ λόγος]. Omitunt mss. recte ut puto: vide mea Aristophanica mss. p. 54. ad Vesp. 478. Hic p. 240.

127, 15. τοῖς φεύγουσι. Exsules, opinor, a Lysandro restitutos (vide p. 104, 23.) nam si pacis auctor fuit Theramenes, illorum restituendorum auctor fuit. Sed quid istud, οὐδὲν φροντίζων δὲ Λακεδαιμονίαν? Ut potest, vertit Reiskius t. 6. p. 470. Vix Græca pro, nihili faciens Lacedæmoniorum in ea re operam. Nisi οὐδὲν omitteret ms. legerem, οὐδὲν φροντίζόντων Λακ. sibi, non Lacedæmoniis nil tale conantibus, deberi, quod redissent exules. Nunc nihil decerno. Intelligerem, φρονῶν δὲ τὰ τῶν Α. taking the part of, siding with, λακωνίζων, sed hoc alienum.

[102] 127, 18. πίστεις αὐτῶν (vel αὐτοῖς) ἔργω δεδωκώς. Lege αὐτὸς, et vide hic p. 51.

127, 22. κατέλυσε. Verte, everterat, nempe socio Aristocrate, Thucyd. VIII.

et Lys. p. 126, 15. Si eam Reiskio accipis, id agebat ut everteret (de quo nihil statuo), legendum erit κατέλυσε. Sed non omisisset Lysias δευτέρον, vel πάλιν, vel aliquid certe ejusmodi.

127, 24. παρόντα et ἀπόντα opp. Demosth. Olynth. III. p. 33, 26. ed. R. Pindarus, ἦρατο τῶν ἀπόντων, de Coronide Pyth. III. 34.

127, 32. κατηγορεῖτε. Sive indic. sive imper. non intelligo. Au κατάγωγε? Imo recte κατηγορεῖτε, nisi vis συκατηγορεῖτε. Quasi dixisset, χρὴ ἰμάς μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ κατηγοροὺς γενέσθαι. Sed tum ineptissima erunt quæ sequuntur, οὐκ ἐξ ἴσου, nisi aliquid excidit post καὶ δικαστῆς. Forsan καὶ δικαστῆς καὶ νομοθέτης, ut c. Alcib. I. p. 139, 41. μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ νομοθέτας.

127, 35. τῶν γινομένων. κρινομένων Reisk. imo ἀκριστοῖ μοx dicuntur. Non liquet. Mox lege, καὶ οὗτοι μὲν—. Ceterum recte Markl. ὁ αὐτὸς. Demosth. Phil. I. p. 53, 21. R. τοὺς αὐτοὺς ἄ. στρατιώτας etc. Alia ratio Ol. II. p. 24, 24. Vide Dem. p. 10, 12. 36, 26.

127, 39. δίκην τὴν ἀξίαν. An dele τὴν?

128, 3. Si servas δ' post τοσοῦτον, pone notam interrogandi post πεπίστεικεν.

[103] 128, 4. An, ἂν ἀξίον ἐπιμεληθῆναι, ἀμφοτέρω ἐνθυμουμένους.

128, 5. Lege ἐδύναντο, potuissent, cum Marklando.

128, 7. An, ποιεῖν [ἐξεῖναι] ὅ τι ἂν —. Nam ἄδειαν cum πεπραγμένων jungi frustra negat R. Thucyd. VIII. 64. ἄδειαν τῶν πρασσομένων. Simile Lysiae p. 917. R. ἐξουσία τῶν πεπραγμένων.

128, 15. Lege, διὰ τὸ ἰμέτερον πληθός. plebem.

128, 19. πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμαρίας. Primum, quare ἔχουσι potius quam εἶχον? Deinde sensus poscit, non amplius inimicis erant timendi. Verba potius sonant, nullam amplius ranam sibi timent ab inimicis. τιμαρίαν, δίκην, etc. λαβεῖν, κομίσει, etc. παρὰ τινός, p. 123, 33. 126, 33. et similia, notissima, sed aliena. ἢ παρὰ τῶν δεῶν τιμαρία, p. 229, 14. Postremo, quare ἔχουσι, generaliter? quare non τούτων? Mutilum esse locum suspicor. Post ἀπώλεσαν, vel εἶον, sequi potuit, horum scelera punire non potuissent: atque omnes, etiam nocentissimi, semel defuncti, πέρας ἔχουσι etc.

128, 25. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Non absurde vocem habet suspectam Marklandus: vide mea Demosthenica ad F. L. p. 36. Neque tamen prorsus damnare ausim.

128, 39. ἐκ τῶν πραγμάτων. Si sanum est, quod non nego, intelligo, ἐκ τοῦ πράττειν τὰ πρᾶγμα. Vid. p. 135, 18. — Nos by meddling with politics: vel, eodem

sensu, by politics.

[104] 128, 43. εἴνευς ὧντο εἶναι. Malim ε. ὦ. δεῖν εἶναι. *thought you ought to be much obliged to them. Si esset εἶναι,*

utcumque vertero posses, *thought they did you a mighty favour.*

129, 24. Isocr. Plat. 51.

XIII. c. Agoratum.

[105] Oratio luculenta, sed glossis scatens, et hic ibi lacunosa, ut sunt reliquæ.

ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ] Imo, si Polluci fides (VIII. 49.) ἐνδείξιν describenti, nullus locus est hic ἐνδείξει: quum in jus raptus sit ab Xlvis Agoratus per ἀπαγωγὴν, p. 137, 42. etc.

P. 130, 10. καὶ διότι. Markl. δὲ, forsane recte; sed ΔΙ forsane ex ΑΙ natum, vel etiam διότι potuit esse e scholio.

130, 12. ἥδιον condemnabitis. Mira dictum: expectasses δικαιότερον, ut in ipso orationis fine. Sed confer τὰ ἥδιστα, p. 134, 42.

130, 19. Lege vel μάλιστ' ἂν ἐν — vel καταστήσεσθαι.

130, 40. Prope verum Reisk. Verte, *because he did not come to pass the night at his post.* verbum militare. Dicebatur eadem res ἔκκαθεύδειν, Xenoph. Hell. 2. 4. 24. (Vide Andocid. de Myst. p. 7, 9.)

[106] 131, 1. ὦ; γ' ἐδήλωσαν. Dele γ'.

131, 3. Nil deest. ἦν = οἶαν.

131, 9. Lege οὐκ ἂν ἔ. vel ἐπιτρέψειν, et p. 134, 4.

131, 17. εἴλωτο. Mira locutio: an προείλοντο?

131, 25. πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιο. Dele ὑπο ex ὑμῖν natum; et verte, *that the thing might appear.*

131, 25. Lege ΕΙΣΠΕΜΠ. Deinde, τὴν πρὸ τῶν λ' βουλευσαν dele; nescio an et mox leg. ἡ δὲ β. διεφθ. sine mediis; quin et tertio loco τὴν ἐπὶ τῶν λ' suspecta habeo. Vide ad 133, 8.

131, 33. Defendi posset lectio τ. οὔσιν α. τ. νοῦν προσέχητε, vertendo, *hear them, hearing in mind that they are* — Dem. P. L. p. 450, 15. ed. R. οὕτως οὐν ἀκούετε αὐτοῦ ὡς ποιηροῦ etc. Sed recte μὴ πρ. Bekkeri ms. *pay no attention to them, i. e. set no value.*

131, 40. Cogitabam, ποιήσασθαι; ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐπειδὴ τοίνυν — ut media sint e var. lect. sed nunc recte puto statuissē Reisk. t. 6. p. 688. et Bekkerum. Ceterum confer p. 132, 24. et 135, 5.

[107] 132, 1. προσίσσασθαι. Non arcesendum ex Aristoph. προσίεταιί με ad vulg. defend. hoc enim esset, *would not consent to take, (i. e. themselves to take).* Recte emendant πρόσσασθαι.

132, 7. δύο σωλοῖα [Μουνηχῆσιν]. Dele.

132, 15. Verte, and yet, *there was surely a great difference between your situation*

and theirs. Nusquam magis gliscit Reiskii rabies, quidvis sollicitantis.

132, 25. Vide an leg. cum ms. αὐτὸ τὸ ψ. τοῦτο τῆς β. sed ob ambiguitatem malo cum Reisk. σοῦ τὸ τῆς. Vide p. 134, 18.

132, 28. ἡ δὲ ἀρχὴ αὐτῆ τοῦ etc. ἐγένετο. Usitatus, ἀρχὴ δ' αὐτῆ. Sed accipe, τοῦτο δ' ἐγ. ἡ ἀρχὴ — Vide p. 123, 33. Vide Demosthenica, p. 49. ad Cherson. §. 10. ταύτην εἰρήνην putant.

132, 31. πλειόνων αὐτὸν certissimum est; sed vix puto ἐργάζεσθαι αὐτόν. Posteriore loco αὐτὸν deleri malim, ut e margine, ubi erat pro correctione prioris (poteras enim ἐργάζεσθαι, οὗτος δ' οὐκ ἔδ.) Sed hoc leve: quomodo ἔκων, si tam vehementer ἐῤῥωτο ἡ βουλή? an quia jam pacto satisfecerat Agoratus? Sed inter istos latrones nihil fidum, nullus sceleris modus. Quare occurrere debebat Lysias defensionis, “feci, fateor, etiam amplius quam promiseram; sed minis et vi coactus feci.” Causari poterant, Agoratum non omne verum dixisse; atque hoc nomine τὴν ἀδειαν abrogare, Andocid. de Myst. p. 4. 3—17. unde responderi potest Sluitero p. 171. de Lysiae loco p. 105, 18. etc. Imo ex ipso loco, ἀδειας δοθ. εἰ δόξετε τάλληθῃ μνηῦσαι. An ironice hæc dicta sunt, οὕτω σφόδρα? et ἐβούλοντο referendum ad Theramenem, etc. Re iterum perpensa videtur mutilus esse locus. Nil de istis decerno: sed fidenter dico verba μετὰ τοῦτο προσωποῦ. ε. τ. σωλιτῶν hinc ejicienda, e p. 135, 5. petita. Illorum loco fuisse quendam titulum sus-

picior, ὄΝΟΜΑΤΑ puta.

[108] 132, 38. ἀπέχρη [ἐν τῇ β. μὴνυσίς] ἡ γεγ. Dele scholion. Per se ferri potest trajectio; vide Porsoni Aristoph. ad Eq. 971. et Addend.

133, 1. Malim ἐδέθησαν, καὶ — sine τότε.

133, 3. Malim κατεσκάφη, καὶ τοιοῦτον τὸ δεινὸν — ἐγένετο ἐπειδὴ — deleta glossa. Mox etiam ejice ἐν τῷ δικ. posl. ὁ δῆμος. Capiō: ecclesia, hominum 2000, decrevit, ἐψηφίσατο, illos tradendos senatui in iudicium, vide Reiskii notam. Imo vertendum videtur, whereas the ecclesia had voted that they should be tried by a jury of 2000. Quare verba ἐν τῷ δικ. servanda sunt.

133, 7. ἐν ὦ recte expl. R. ἐν οὔ ms. i. e. ἐν ὦ et schol. οὔ. p. 133, 43.

133, 8. τὴν ἐπὶ τῶν λ'. Delenda viden-

tur; vide supra ad 131, 25. Mox lin. 15. ἐπὶ τῶν λ' certissime servanda sunt.

133, 38. ἕμαι ἐλεῖν προσηκεί] ὁ μὴ ἐλ. mss. neque damno; sed verum puto ἐλεῖν. vide Arist. Nub. 591. et 843. vel καθελεῖν, quo verbo utitur Lys. p. 133, 13.

[109] 133, 45. Malim γονέας πρεσβύτας sine σφ. αὐτῶν. Sin minus dele σφετ. αὐ. ante παιδων. Sed prius placet.

134, 10. Lege, ἐπιτρέψειν, vel οὐκ ἂν ἔ. ἐπιτρέψαι. Vide ad p. 131, 9.

134, 11. Deleto τῇ πόλει, quod vel e superiore vel ex inferiore fluxit, lege, ἀπέκτεινας μνηύσας, αὐτὸς ἐπιβουλεύων τ. π. τ. ἡμετέρῃ. Imo forsan leg. tantum ἀπέκτεινας μνηύσας, καὶ αὐτίος —. Vide ad p. 134, 26.

134, 13. τῶν ἰδίων. Quæ scil. modo recensuerat p. 133, 40. etc. Vide mox ad p. 136, 15.

134, 20. εἰσαγγεῖλαι. Ergo isti, quos ἐμνήυσσε, iudicati sunt per εἰσαγγελίαν? Sed vide p. 135, 7.

134, 26. δεδιότες — δῆμος dele ut scholion. Vide ad 134, 11.

134, 27. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοῦναντίον, τοῦτον. Bekkerus, neque male. Vide Stratton Athenæi III. p. 124. D. Sed vulgatam non sollicitandam puto. Supplet Reiskius, ἀλλ' (ὅτι) π. τ. τούτου ἔδρασαν (οἱ ἀποθανόντες). Potius ἀλλὰ π. τοῖναν, τούτου (ἔδρασαν οἱ ἀποκτείναντες).

134, 28. οὐκ οἶμαι — οὐδ' ἔαν — οὐ τούτου — οὐ δεῖν. Dele οὐ ante τούτου. reliqua negativa servari posse videtur.

[110] 134, 29. μεγάλη κακὰ ἐργάσθηται, ἂν μὴ οἶν τε γενέσθαι ἔστιν ὑπερβολήν. Mirum ni del. μεγάλη κακὰ, certe μεγάλη.

134, 30. Lege μέμησθε cum Tayloro; nisi vis εἶτα δεῖ.

134, 37. οὐκον — δεῖ σε — συγγνώμης τινὸς τυχεῖν. Valde suspectum, οὐ — τίς, pro οὐδεὶς. An, οὐδὴσπισσοῦν? Nam simpliciter delere τινὸς nolim, ob antithesin.

135, 2. οὐτοσί — Lege οὔτος. Non Agoratus, sed Menestratius.

135, 4. εἰδέσκονται Reisk. et Bekker. recte ut opinor. procure him. Vide p. 130, 32. 131, 6. Daves. p. 258. ed. pr. impetrare, c. Alcib. p. 141, 25. si recte habet. Si cum ms. legas εἰδέσκουσιν, verendum putem, they devise for him.

135, 6. Lege τούτων μὲν τοῖνων. Sic ad p. 135, 17.

135, 8. Contra Marklandi sententiam, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ jungenda puto, ut Reisk. et Bekk. ut constructio sit, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ, παρέδοτε etc. ὡς ἀνδροφόνον, θαν. δ. καταψηφ.

135, 12. Malim, fere cum Reiskio, καίτοι εἰ δικαίως ἐκεῖνος — ὅς γε τὸν τε M. — ἀπογραφεῖσιν. τίς γὰρ αἰτιώτερος, — Sed vereor ne sana sint ultima, ut τίς αἰτιώτερος ἢ fere valeant πάντων αἰτιώτατος. Vide

an pro ὥστε legendum sit ὡς, nam.

135, 17. ἐπετριψας Reisk. et Bekker.

Sed fere malim, ἀπολέσαι, καὶ ἀπέγραψας.

135, 18. οὐ καλῶς Ἀθ. ὄντα. Valde suspicor καλῶς ortum e scholio ἀληθῶς.

135, 23. καὶ Ξενοφῶν — Θάσιος. Dele hæc. E p. 134, 38—40. Sensit vitium Marklandus, male curavit.

[112] 135, 30. τοῖς διαδεχομένοις [στρατηγούς]. Fere persuasum habeo, στρατηγούς esse glossam.

135, 40. πολλὰ] πάντα Bekkerus. Qu. τὰλλα.

136, 8. ἐξήγαγεν. Vide p. 117, 8. λωποδύτην ἄσπην. Epigram. Sophoclis apud Athen. XIII. 604. F.

136, 15. ἰδία εἰς ἕκαστον ὑμῶν. Intellegit, opinor, ea quæ enumerat p. 133, 40. etc. 134, 13. 139, 10. Sed et ad ejus μοιχείας (p. 136, 2.) respicit.

136, 18. 19. Pessime Ἀθηναίων Reiskius. Ipsa formula requirit Ἀθηναίων. Vide Arist. Ach. 145. infra lin. 27. 29. 33. 35. 137, 3. 5.

136, 25. οὐκ οἶδε. Lege εἶδε.

137, 5. Melius cum Tayloro εἰδικάζε, ut 136, 33. Vulgata tautologiam sapit. Vide p. 175, 15.

137, 9. ἐπὶ φυλὴν ad nauseam usque ingeritur. Hic leg. videtur, ὅτι εἰσὶ τῶν ὑφ' αὐτοῦ, that they are some of those who. Distingue, αὐτὸν τάχιστα, ut p. 150, 10. as soon as ever. Deinde versu 13. dele ἐπὶ φυλὴν post Ἄνυτος, et v. 17. post τοῦτον.

137, 16. στρατηγού sine τοῦ Bekkerus e ms. ut videtur. Alioqui posses et τοῦ ἀνδρὸς ἀκρ. ut scholion sit στρατ.

137, 18. ἀλλ' ἕτερον. Deesse videtur verbum unum et alterum. Nisi vertend. sed ecce hoc alterum. Demosthenes, καὶ μὲν καὶ τούτο. Vide mea p. 21. ad Phil. I. p. 32. §. 16.

[113] 137, 19. Lego οὔτε ταξ. εἰς τὴν τάξιν (ut versu 35.) — (φυλὴν scil. e vicinis ortum). Vix enim illa distracta civitate pauci exules per tribus et τάξεις dispertiebantur. Cedit mea obiecto siquidem hoc loco φυλὴ de equitibus, τάξεις de pedite. Vide p. 144, 37. Sed tum mutandus esset locus v. 35. neque muto sententiam.

137, 20. Malim αἰ διαλλαγαί. Deinde, οἱ ἐκ Πειραιῶς τὴν π. εἰς πόλιν — Αἴσ. τῶν ὀπλιτῶν (hoc Markl.) — μετὰ τῶν ὀπλιτῶν — ἐκ τῶν ὀπλιτῶν. Si πολῖται servandum esset, in oratione Æsimi, mox lin. 27. oporteret δοῦλον, οὐκ ἄσπην, vel simile. Nunquam memini vocatos πολῖτας absolute, illos qui e Piræo Remp. recuperaverunt. Simpliciter dici solent οἱ ἐκ Πειραιῶς. aliquando, nisi fallor, ὁ δῆμος, vel τὸ πλῆθος, e Piræo redisse dicitur. Possis οἱ πολῖται οἱ ἐκ Π. sed in oratione tam interpolata illud satius. Mox lin. 29.

recte statuunt servandum πολίτας, his *fel-
low-citizens*. tum delenda patet, οἰδεις γὰρ
— αὐτῶ αἰτίος. Ceterum πολίτας p. 147,
5. ineptissime sollicitat Taylorus. Debe-
bat præterea ἀραθεύς.

138, 1. ἐνοχος ἂν ante φραστῶνν melius
absunt, et e scholio orta videntur.

138, 2. Malim, ἀποκτεῖναι μὲν, μὴ —
Argutius, ut ipsa verba retorqueantur.

138, 4. Locus longe impeditissimus.
Partim duce Reiskio (vide t. VI. p. 691.)
nunc ita tento: οἰόμενοι Ἀγοράτω συμ-
πράττειν τότε, καὶ δισχυρίζομενοι, σφῆδρα
ἔδδῃς ποιῆσαι, Διονύσιον τῆ ἀπαγωγῆ ἀναγκά-
ζοιεντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφάρω
[φραστῶν γὰρ μοι Ἀγοράτω, vel τις αὐτῶν
(τῶν ἰα'), πῶς ἂν τις φανερώτατα εὐρεθείη
ἀνδροφόνος ἂν ἐπ' αὐτοφάρω;] ἔπου γ' ἂν, εἰ
πε. Verte, *I thank the XI (ironice), that
thinking to favour Agoratus, they obliged
Dionysius to have the words ἐπ' αὐτ. in-
serted.* Vide an ceteris manentibus, ποιῆ-
σαι, Διονύσιον ἀπάγειν ἀναγκάζοιεντες, προσ-
γράψασθαι τε τὸ ἐπ' αὐτοφάρω [κλειδύοντες·
τί γὰρ ἂν τις αὐτῶν φαίη μάλιστα πάντων
εἶναι ἐπ' αὐτοφάρω;] ἔπου γ' ἂν, εἰ πε.
Prius cogitaram: οἰόμενοι συμπράττειν
τότε, καὶ δισχυρίζομενοι σφῆδρα ἔδδῃς ποιῆ-
σαι Διονύσιον, ἀπάγειν ἀναγκάζοντα, προσ-
γράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφάρω. *I think the
XI had the words inserted, as expecting to
forward the prosecution, and contending
that the prosecutor had acted right in call-
ing upon them to apprehend him by the
summary process of an ἀπαγωγή.*

[114] 138, 13. οὐκ οὖν — ἐστι. Dele hæc.

138, 19. ἢ τὸ αὐτοφάρω ποιῶνται malim.
Vide Reisk.

138, 20. περὶ τούτων ante ἀποδ. delend-
um videtur, e sequenti ortum.

XIV. Contra Alcibiadem prima. Δευτερολογία.

[117] Ad hanc orationem subinde allu-
dit Isocr. περὶ ζεύγους.

P. 139, 34. "ἡμῖν. recte intelligit
Markl. sed male legit ἡμῶν." Boiss. Cl.
J. N°. 34. p. 369.

139, 41. νομοθέτας αὐτούς. Servari
posse puto, quasi dixisset, αὐτοὺς ἡμῖν αὐ-
τῶν τὸν νόμον θέσθαι. Alioquin vocem dele-
re possemus, vel legere αὐτῶν, αὐτοῖς,
αὐτοῖς, τοῖς αὐτοῖς. Vide hic p. 102.

139, 43. τοὺς νόμους διαλαμβάνειν. An,
consider them? ἐκλαμβάνειν, c. Theomnest.
p. 117, 19.

140, 2. εἰς τοῦπισω forsan e sequenti
ortum.

140, 3. τοὺς στρατιώτας δικάζειν. Vix
sana hæc. Errant Tayl. Markl.

140, 6. ὅσοι ἴαν μ. εὐσης; ἂν tacite Bek-
kerus.

140, 7. τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχουσιν. Du-
bitabam annon ταύτην delendum. ἡλικία

138, 30. καὶ ἀφείς. An vertendum,
alienated
squandered? Exemplum requiro. Suspi-
cor ex ἀφείλετο v. 32. ortum.

138, 33. Delend, puto καὶ. *why should
he not on this account be condemned as violat-
ing this law (of κακώσις) as well as the
other laws I have mentioned before?* Nam
si bis habeas καὶ, ut vulgo, quid est istud
τούτο, quod a conger. de κακώσι. distingui-
tur? Ceterum confer Philippic. IV. p. 80.
§. 57. etc.

138, 36. ὅσον ἂν βραχύ. Lege ἐμβραχυ.
Vide Suid. vv. ἐμ. κατέτινε πλ. Schol.
Plat. p. 88. Rulken. Tim. p. 99.

138, 41. ἀνεῖναι pro *absolvere* non memi-
ni. ἀφείναι recte opinor Markland.

138, 42. πῶς δὴ varia lectio videtur,
eque vera, pro πῶς v. 43.

138, 42. γεγόναιτε. Lego ἐγεγόναιτε (vel
— εστε, si recte statuit Elnsleius).

[115] 138, fin. πάντων ἔργων σχετλιώ-
τατων ἐργάσθηδε. Non puto posse hoc or-
dine scribi. Potuit, πάντων ἔργων σχετ.
ἐργάσ. vel πάντων ἔργων σχ. ἐργον ἐργασ. sed
verum puto πάντων σχ. ἔργον ἐργάσ.

139, 1. ἀλλὰ τῆ αὐτῆ ms. An "AMA?
sed simul, et eodem suffragio." Sed puto me-
rum esse librarii lapsum, oculo ad supe-
riora aberrante.

139, 11. ἅπαντα recte, ut opinor, delet
Taylor.

139, 18. Corrupta esse hæc monuerant
VV. DD. Verba ipsa despero; sensus opi-
nor hic: — *προσέκει καταψηφίσασθαι. ἐὰν
οὖν τοῦτο ποιῆτε, πρῶτων μὲν οὐχ ὀμόψηφοι
τοῖς τριάκοντα γίγνεσθε.* Non id agit ut
probet illos debere contra mentem XXX
virorum statuere: pro concessio sumpserat.
Nunc inde deducit consequentiam.

pro *atate militari* notum. Sed recte, opi-
nor, explicat Reiskius: nisi sit, *hanc quam
in lege modo lecta audivistis.* Vide p.
153, 11.

[118] 140, 9. Notabiles hic loci sunt
variantes. Primo, pro καταλεγεις ὁ πατήρ,
recte Stephanus κ. ὀπλίτης (nisi forte ὀπλι-
τεύειν, ut ἰππιεύειν Mantih. p. 146, 43.)
Vide an ὁ πατήρ ortum sit e p. 141, 13.
Vide ad p. 142, 5. Quod dant Bekkeri
mss. ὅτι οὐ κατελέγη, ineptissimum est
(vide v. 8. et p. 145, 19. 144, 37.) et in-
terpolatorum sapit. Sed non minus cer-
tum est, λιποταξίω δὲ, quod alieno loco
ponunt, alicubi hic fuisse. Nunc lego: ὅτι
καταλεγεις ὀπλίτης οὐκ ἐξῆλθε (vel, ὅτι οὐ,
καταλεγεις ὀπλίτης, ἐξ.) μεθ' ἡμῶν. λιποτα-
ξίω δὲ, ὅτι * * * στρατοπέδω μόνος, οἰδὲ
παρέσχε etc. τάξαι (ut p. 187, 35.), δειλ.
Vel forsan, ut nil fere desit, ὅτι (vel ὅτι τῶν)
ἐν τῷ στρατοπέδω (vide p. 144, 33. et 38.)

μένος οὐ π. An in lacuna fuit ἰσποτοξίτης (p. 144, 39), quod elapsum fuerit ob simile λιποταξίον?

140, 37. An, β. ἔσονται πολ. sine οἱ? they will be better citizens.

141, 1. Ut potest vertit Reiskius t. VI. p. 508. Recte distinguit Bekkerus; verte, some would gladly have gone into the light troops, some into the cavalry: (but all underwent the foot service). Ceterum suspexit habeo vocem ἐκινδύνουν: passim in oratione periculum fugere dicitur Alcibiades, quod ad equites transisset. Expectasset ἀνεπαύοντο, vel tale quid. An delenda vox, et tacite repetendum ἔστρατ.

[119] 141, 9. ὡς ἐκείνων etc. γενησόμενον. as if—. Qu. an in istiusmodi sensu requiratur ὥσπερ, ut p. 126, 7, quem locum nescio an recte mutet Bekkerus, hic p. ult. ὡς p. 142, 40.

141, 20. Potius μηδ' ἂν δια —.

141, 30. οὐδὲν ἂν εἶδει τοῦ στρατηγεῖν] τῶν στρατηγῶν Reisk. et Bekkerus. Melius sine τῶν. we should want no generals. Quod ipsum dicit vulgata. Nos, no such office would be wanted. Neque mutanda est ob εἶχον, quum στρατηγοὶ in στρατηγεῖν intelligatur. Res notissima vel e Porsono ad Hecub. 22.

141, 37. Putabam κελεύουσιν, μεμνησθαι χρῆ—ut repetatur ἀποψηφ. Sed vix dub. quin leg. αὐτοῖς vel αὐτοῖς χραιρίζεσθαι, ut p. 145, 4. Vulgata nata e v. 24.

142, 1. Memorare solent suorum majorum εὐεργεσίας, et suas ἀετράς. Vide c. Nicomach. init. Expectarem potius, maj. ἀρ. et suas εὐεργ. Sed obstant seqq.

142, 5. τῷ αὐτῷ ἱματίῳ potius videtur, quam στρώματι. Vide Plat. Sympos. p. 193, 35. ed. Bas. vel Lucianum, Platonis locum tangentem, Vit. Auct. 15. tom. I.

p. 555. Athen. XIII. p. 604. E. Semper στρώματα, nunquam στρώμα Aristop. ut puto. στρώματων Lysias p. 903. Reisk. Pro ἔτι ἡμᾶς παῖδας ἔντας, Isocr. de Bigis κτῆς τε ms. quod vereor ne ex scribæ conjectura fluxerit. Interea vide an leg. παῖς μὲν ἔτι ἄν, vel ἔτι μὲν παῖς ἄν (p. 151, 19. ἔτι ἡμᾶς παῖδας ἔντας, Isocr. de Bigis §. 56. ἔτι δὲ παῖς ἄν.), παρ' Ἄ.—ὄραντων, νυκτὸς τε ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος ἐκώμαζε καὶ μεθ' ἡμέραν—ut eadem res hic acciderit, quam accidisse suspicor p. 140, 9.

[120] 142, 8. Mirum, ni hic servanda librorum lectio, Ἀλκιβιάδου. quum hic corpus vulgo prostitueret, accessit pater, castigandi scil. causa. Nil huc facit Archebiades, qui postea ἐξασπῆς ἐγένετο, Alcibiade patre mortuo.

142, 24. etc. Isocr. de Bigis, 11—14.

142, 25. τῶν οὐνεῖδ' ἄν haec recte Marklandus; sed cum Bekkeri ms. omittit ut scholion.

143, 14. Possis, κινυτῆς αὐτοῖς ἐγ. vel μνη. Λακεδαιμονίαις ἐγ. sed simplicius μνη. αὐτῶν Ἄ. ἐγ.

143, 33. ἐκ θυγατέρων παῖδες. Lysias Athenæi XII. p. 534. F. de Axiocho et Alcibiade. Confer. Antisthen. Athenæi V. p. 220. C. D.

143, 35. Facinorose πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοῖς πολιτεύόμενοι. An verba transponenda? An potius sensus sit, factionem domi conflantes, foris in alios peccantes?

[121] 143, 43. εἰσεσθε—εἰσεσθε. Posteriori loco malim ᾔσθησθε, vel ἴστε, sed istud lenius. you now know him to be a beast, and, when he speaks, you will know him to be a fool.

XV. Contra Alcibiadem secunda.

Alia oratio in eadem causa. Miror Marklandum, qui in unam orationem conflandas putet. Sed an ab eodem συνηγόρῳ dictæ sint, dubito. Multos amicos potuit habere Archestratides, qui Alcibiadem accusanti darent operam. Si locus erat τιμῆματι, forsan posterior dicta postquam condemnatus esset Alcibiades, et id quaereretur quatenus esset puniendus. Sed vix ea facies orationis.

[122] 144, 24. Nil certi video; sed fere malim, ἤμετέρα δ.—ἡμῶν ἐδέοντο [τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίσασθαι.]— παρακελεύονται [τῶν μὲν, τῶν δὲ μὴ, καταψηφίζεσθαι.] you the strategi would have been angry, if, when you underwent your examination, the thesmothetæ had got up and made requests to us the jury; and you would have thought it shameful, etc. Quæ enim uncinis inclusi, fere abesse malim, ut mox lin. 32. δέισθαι: quamvis soiam quid mihi possit

inde objici.

144, 30. ὥσπερ καὶ ἴν. Suspicio delenda ob seqq.

144, 31. ἴδια. (hic p. 128.) An potest accipi, intercede for individuals. Sonat potius as individuals, quod nil ad rem. Culpat eos quod non essent κοινὸ τῷ δέοντι καὶ σῶ φέρν. Vide orationis principium: vel etiam opponitur ἐπὶ τῆ πόλει βοηθ. p. 145, 10. An leg. ἦδη?

144, 42. ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν. Solvendum puto post ἂν et infin. et leg. ἕως ἐδοκιμάσθησαν, vel ἕως ἂν δοκιμασθῶσιν, vel etiam ἕως δοκιμασθεῖν.

[123] 144, 43. Legendum puto τολμῶν [ἀδοκιμαστέον] παρὰ etc. Vix omitti potest vox ἀδοκ: in qua consistit vis argumenti. Vide p. 145, 20. 147, 1. Mox ἀδοκιμάσταν ὄντων inepte mutat Reisk. Si quod ille vult, dixisset Lysias, posuisset verba, τῶν δ' ὄσω. ἐπὶ τ.—ὄντιν' ἂν β. ἀδοκί-
d

μαστονίω.

145, 5. Non hæc sana præstiterim; sed hoc video videre, sensum perverti a Marklundo. Poterat κύριε esse, ita ut et ipsi et, quos in equites retulissent, omni periculo essent soluti. Poterant strategi quidem impune facere, sed ita ut miles postea iudicium subiret, si quis accusaret; atque ita intelligo: *si, suo jure*

usi, multis denegarunt, huic uni, omnium indignissimo, concesserunt, impudenter faciunt, qui insuper deprecantur, ne vos invicem vestro jure utentes istum ulciscamini. If they took upon themselves to let him off, they have no right to beg him off here too.

145, 25. L. διακινδυνεύσειν.

XVI. Pro Mantitheo.

Habita post expeditionem Agesilai in Bœotiam (Olymp.), p. 147, 16. pugnam ad Haliartum, p. 146, 42. Hyperides Mantitheum quendam accusavit, Harpocrat. vv.

P. 145, 36. ἡ κακῶς suspecta mihi, ut et Reiskio.

145, 39. Mallem, ἠναγκασμένος μετεΐχον.

145, 41. Post τῶν ἐχθρῶν deest verbum. (forsan ἠριστευκῶς, etsi hoc nimis magniloquum), ut sensus sit, domi sum μέτερος, militia fortis. (ἐστρατευκῶς, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένος, p. 118, 17. πρὸς τοὺς πολέμιους, 185, 38.)

[124] 145, 43. τίς ἐν Πόντῳ. Minime sollicito, neque ellipsi opus est: *Satyros of Bosphorus*, quomodo nos, *Philip of Spain*. Possis etiam delere τίν. Hunc *Satyrum*, opinor, respicit *Photius* (Harpocrat.) v. *Θουδοσία*. Ceterum militandi causa ivisse videtur Mantitheus.

146, 1. Vix fieri potest, quin post πολιτείας desit ἐπεδημοῦμαι, ut monet Markl.

146, 8. ἀπομούντων ἂν Reisk. solæce; et, ut puto, barbære pro ἀπομουμένων. Sensus non malus, si ponas ἀπομούντων ἂν. Sed recte Bekkerus e libris ἀποδημούντων.

146, 14. Male Marklandus capit τούτοις et ἐκείνοις. Non dicit, potius his, quæ posteriore loco memoravi, credite, quam illis, quæ priore; sed, potius illis, quæ non memoraverunt adversarii, quam his, quæ

memoraverunt.

146, 32. τῶν κοινῶν. Quid ad rempub. si quis alexæ aut vino dat operam? Sed suspicor oblique tangi συναμοσίαν quandam.

146, 43. δὴ vel δεῖν dele. Vel possis ἀσφάλειαν δὴ νομ. Non opus est voce εἶναι.

147, 1. ἔφην τῷ Ὁ. jussi. Vide Markl. sed quum ἔτι dent alii, malim εἶπ' i. e. εἶπον.

147, 24. Compara p. 160, 39. (hic p. 139.) 172, 18. *Andocid.* p. 18, 28. *Bene me gessi*, ut, si quando in jud. vocarer, benevoli essetis. Solennis confessio,

[125] 147, 30. τολμᾶ. *morum crudelitatem* vocat Reiskius, crudæ orationis artifex summus, sed idem vir acutissimus. Sensus enim est, ut ille vidit, *ιταμώτερον ταῖς ἄλλοις προσφέρεται*. *Laconiam* hic pono cum Taylor. Mox v. 34. lege ἀμπεχόμενοι. Vestitus, incessus, vox, passim conjunguntur. Quid si pro τολμᾶ reponas *ιταμώτερος*? tum omnia plana, sine lacuna.

147, 39. Lege οὐδὲν ἐπέπαινται τὰ τῆς π. πρᾶττοντες. Mutaverunt ob constructionem. Vide Aristoph. *Vesp.* 1469.

147, 40. Malim τινὸς ἀξίους, ut in proxima orat. initio. Ultimorum sensus est, *besides, what should make you discourage those who try to please you? The whole thing is at your discretion, whether these gentlemen like it or not.* Subdubito de ἀχθοισθεῖ.

XVII.

Recte opinor statuit Reiskius p. 588. titulum esse communem huic orationi et proximis duabus. Fuerit fere hujusmodi: ΔΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ (vel ΠΕΡΙ) ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΟΙ. (Revenue cases.) Vide p. 148, 11. 149, 8. Ἄ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙ (vel ΥΠΕΡ) ΤΩΝ ΕΡΑΣΙΦΩΝΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. In Taylori argumento lege, 'No igitur et Erasistrati—intercedit orator, cui —.' Eratone moritur obætatus Actoris avo, relictis filiis Erasistrato, Eratone, Erasiphonte; quorum Erasistratus ab Actoris patre in jus vocatus tota de summa damnatur. Quid tum factum non liquet, oratione manca. Occu-

parat quædam, alia per jus repetebat Actor, obsistentibus Erasiphontis affinibus; mortuo, ut videtur, Erasistrato, et absente Eratone fratre. Mox publicatis bonis hujus Eratonis, deinde et Erasiphontis, quæ prius sibi vindicabat, fisco remittit Actor, et eorum loco alia minora poseit; contendens bona trium fratrum sibi deberi, sed, quoniam duo sint publice damnati, se contentum dicens tertia parte, Erasistrati scilicet, ejus bona neque fisco essent addicta, et sibi priore judicio tributa. Ab altera parte contendebant, ut videtur, Syndici, omnia bona esse Erasiphontis, ideoque damnata publice. Habita oratio post Xenænetum archontem (Ol.), p. 148, 23.

[126] 148, 17. κατὰ τὰ συγκ. Marklandus non male. Sed potuit sœnus ipsum leve esse, et defectus suppleri comoda quadam concessione: verbi causa, agelli fructu vel usu; ἐπινομία etc.

148, 24. Lege, ὅτι μὲν οὖν, vel μὲν τοίνυν —.

148, 25. Sensus est, Si hac, qua posside (τὰ Σφηκτοῖ etc.) fuisset Eratonis (junioris), jure possem postulare. At qui nullibi in tabulis proscriptionis hac bona tanquam Eratonis comparant. Lego, οὐκ ἂν παρέλιπον—δημεύειν ἐγὼ δὲ—sine oī etc. quæ sunt e glossa. Vide an servanda, legendo ἐπαπογράφοντες, quod compositum utrum alibi exsistat nil interest:

verte, qui alius post alium eadem proscripserint. Atque hoc verum; nisi in τὰ Ἐγάτανος lateat τὸ τέταρτον. Paulo ante malim, ὅτι δὲ πάντα δεδήμευται. Mox οὐδετέρωθεν male capit Reisk. t. 6. p. 529. Intellige, neque ex Erasistrati neque Eratonis bonis.

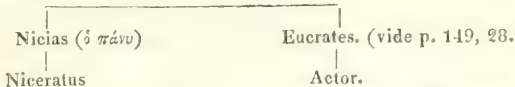
[127] 148, 34. διέγραψαν. Imo, ni fallor, διεγράψαντο requiritur. Illud, præsidis; hoc, litigantis. Immani errore τοὺς ἀρξάντας capit Marklandus pro, *those who began a suit*. Sunt magistratus; thesmothetæ, ut videtur. Vide Taylorum.

148, 41. τετέμννται, scil. οἱ σύνδικοι. Vide Reisk.

Mutila oratio in fine.

XVIII. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ.

[128] Præstantissimum fragmentum.

In hoc egregio fragmento amplius, rotundius, fusius et gravius quiddam est quam pro Lysia more. Videtur esse actio παρανόμων (p. 150, 30.), sed non puto reum fuisse Poliuchum, sed potius reo advocatum. Pessime. Reus erat Poliuchus (vel Poliarchus); antea judicium effugerat, et quam accusator non tulisset tantam partem suffragiorum, Poliuchus eum ἐξ. χιλ. (Pollux VIII. 41. sed nota locum Demosth. de Cor. 261, 20. Reisk.) i. e. causa fuit ut damnaretur in ea summa. Antea legem vel psephisma tulerat Poliuchus, ut Niciæ etc. bona illis relinquerentur; accusator est παρανόμων, sed accensatorem mille drachmis mulctari fecit. Nunc legem aut psephisma tulerat, priori contrarium. Accusatur παρανόμων. Actor erat puer tempore XXXvir. p. 150, 12.

p. 149, 14. οἷοί τινες Bekkerus; vix opus. Quanquam οἷοί τινες verecundius quam οἱ τινες. οἷου τινός p. 161, 34. Markl. et Bekker. Vide c. Agorat. p. 125, 37. ubi τίς ἂν et οἷος ἂν = lia. Mox lege καὶ αἱτοί καὶ οἱ προσήκ.

149, 20. Lego, πολλῶν καὶ ἀγαθῶν. Nil ineptius quam vulgata ἰδίᾳ, in private life; vide De bonis Aristoph. p. 153, 13. An def. ut vertatur, personally, ut Δημ. κατ. Ἄπ. p. 171, 23. (hic p. 122.) Sed quis id requirat post τῆ ἑαυτοῦ γν. χρώμενος.

149, 28. Pugna apud Ἄγοςποταμος: errat Reisk. (esse corrigi in versione), et mox male πρὸς pro περὶ.

149, 34. Malim, δυστυχούντος δὲ τοῦ δήμου.

149, 43. συνήδεσαν. Imo συνήδειν.—δει, vel δη, scil. Nicostratus. Vide Dem. de Cor. p. 247, 2. Reisk. Intellige, si vulg.

servas, Eucrates et Nicostratus. Deinde pro πολιτείας lege πόλειος. Error e compendiis πὸν, vel fluxerit e versu superiore, quales errores plurimi apud Lysiam. Ita statim λειτουργοῦσι post προδύμας p. 150, 2. irrepsisse videtur, pro ὑπουργοῦσι forsan, vel ὑπηρετοῦσι. Per se bonum λειτουργεῖν. Vide p. 157, 15.

[129] 150, 3. Malim, εἰ—ἀποδνήσκομεν ὡς εὔνοι ὄντες—Vide ad p. 117, 3. Paulo infra p. 150, 36. per se bonum esset ἐργάζεσθε: sed recte opinor Reisk. ἐργείσθε.

150, 6. Verte, cum paucis de numero exultum. Plerique scil. exules patriam oppugnare, paucis exceptis, in quibus erat Diognetus. Cogitabam μετὰ δὲ τῶν ὀλίγων ἐκπ. ut οἱ ὀλίγοι sint oligarchiæ fautores. Sed non opus.

150, 12. Compara Æschin.

150, 19. προσήκων defendit Dorvill. ad Charit. p. 670.

150, 24. τοιοῦτους γιν. i. e. bonos cives. Infra p. 151, 16. (μεα p. 21. ad F. L. §. 452.) Omnino compara pro Polystrato, p. 161, 13. "Misereri soletis infantium, de quorum indole nil constat, quanto magis qui se bonos præstiterunt."

150, 26. Πολιάρχος] Recte, opinor, Taylorus p. 598. Reisk. Πολιούχος (u primum in a mut. deinde male emendatum). Πολυάρχης Xenoph. Hellen. II. 3. 2. (q. Πελυαλκῆς ex Harpocrat.) Πολύαρχος Isæus Cleonym. §. 5. et 47. ubi Πολιάρχος Reisk.

150, 27. ἀπόδειξιν. Non prorsus damno; sed ἐπίδειξιν potius expectes, ut p. 141, 28. Non prorsus ad rem locus p. 121, 4. ibi verte ostendentes, hic ostentantes; illud scil. invitū faciebant, hoc volentes.

150, 35. Malim, οὕτω ῥαδίως λύσετε.

λέγει σπονδὰς, νόμον, εἰρήνην, συνθήκας, so- lenne. Thucyd. (Dem. p. 459. Reisk.)

150, 38. ἄξιον—φροσύνη. Suspecta vox; neque minus εὐτὸν διακρίνεται. Sensus satisfaceret, θαυμάσαι, vel ἀγαπᾶσθαι, εἰ τοσοῦτον—δύναται. Deinde lege, ἀφ' ὧν ἂν εὐτὸν—An potius leg. πρὸς ὑμᾶς (vel πρὸς τὴν δῆμον) διακρίνεται? i. e. you and they are on such terms, that—vide hic p. 93—4.

[130] 151, 3. Facilius τραπεζιμένων. Sed opinor anacoluthon esse, neque quicquam

mutandum. Nota construct. (nominat. post infin. pro acc. vel potius absol.) sed quum eadem verba mox recurrant (v. 7.), sus- pecta habeo. Fateor tamen hic potius servanda quam infra.

151, 5. γεωσπὶ κατεληλυθῆσιν delenda puto. Ex v. 1. huc tractum.

151, 19. ἡ τύχη παρέδωκεν. Recte, opi- nor, capit Reiskius. An. leg. ἔδωκεν?

152, 10. Taylor. ad Æsch. c. Ctes. init.

XIX. ΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

[131] Ante aliquot annos Conon ἐστρα- τήγησε περὶ Πελοπόννησον, p. 153, 5. Dio- nysius, Evagoras, p. 153, 30. seqq. Pugna navalis Eubulo archonte, p. 154, 23. Oratio habita quinque annos (plus minus) post illam pugnam, Ibid.

p. 152, 13. Collato Andocidis loco (p. 2, 1.) fidenter corrigo, ἐφ' ἀπάντων τῶν παραγενημένων μισηθέντες ἂ. (vel παρ- γενημένων. Illud Lysias p. 160, 32.)

152, 29. Malim, οὐδὲ γὰρ θ. non obstante εἰδὲ εἶδαν.

152, 32. πολλὸ ἀθλιώτεροι. Sensus, πᾶν- των ἀθλιώτατοι. Qu. de verbis.

152, 41. μὴ δᾶσι. Bekkerus λάβωσι, nescio an e ms. Tentabam κήσονται, ut p. 155, 15.

153, 7. Simplicius, τῇ πόλει τε ἐν τῷ—

153, 15. κάκιον γερονέαι. Pessime con- jeceram κακίους. Vertit Reiskius, loco ignobiliore nati. Simpliciter, pejoribus orti. Nos, rejected them, not liking their con- nexions. Mox legendam videtur, ut fere VV. DD. ἀδ. δὲ οἶτι, φ. τῷ M.

[132] 153, 27. ἐκίνω—ἐν suas res agere. An ἤεσκε vel ἤρκει? Sed vide an vulg. def. Hemst. An ἤδειον ἦν? ἰκανὸν ἦν?

154, 13. Lege, φιάλην χρυσῆν * * * λα- βεῖν—An suppledam, ὅτι, ὃ (vel ἦν) ἔλαβε σ.—φιάλην χρυσῆν, Ἀριστοφάνης λαβεῖν βού- λητο, ὥστε αὐτὸς δαιτίσθαι ἰς ἑ μνᾶς. Nescio an melius, ὅτι ὃ ἔλ.—χρυσῆν, Ἀρι-

στοφάνει βούλοιο θεῖναι, ὥστε λαβεῖν ἰς ἑ μνᾶς. Sed videndum ne ὡς Ἀριστοφάνη sint c glossa, et tantum leg. ὥστε λ. Recte ex- plicat Reisk. ἄξιον χρυσῆν v. 7. Idem est atque ἄγειν τὸ σύμβολον v. 19.

154, 16. Malim, πολλῶν γὰρ χρημάτων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν, vel ἄλλ. ἀγ. καὶ χ.

154, 19. Malim, ἐπεὶ, ἢ [τοὺς θεοὺς], ἦδιστ' ἂν ἀιθρ.

154, 26. Mirum ni omnia ista, πρὶν Νικ. ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, sunt delenda.

[133] 154, 36. Sensus, Quum alicujus bona proscribuntur, solent affines et cognati quacunqne possunt diripere antequam in possessionem veniant magistratus arario praefecti. Ego contra custodem appositū, jam publicatis omnibus, non mea causa, sed vestra. Recte delet ἐμῇ Taylorus. Elsi enim dos ἐνοφείλετο Aristophanis domo (vide p. 154, 42. 152, 35.), atque adeo posset actor, si res posceret, domum suam appellare; tamen hoc loco nil dicere potuit ineptius.

155, 10. Lege, ὡς τ' ἄγ, εἰ—

155, 14. Malim, τάκει ὁμοίως σφίσι εἶναι πιστὰ, ὡς περ— Ratio redditur, quare Nicophemus, non secus ac Conon, res suas Cyprum transtulerat. περὶ τῶν χρη- μάτων ταῦτὰ ἔγνωσαν, Angl. they thought alike, and therefore would naturally specu- late alike.

[134] 155, 24. Ita corrige Reiskii computum:

Minervæ et Apollini, 5,000 stateres (stater Cyzicenus = 28 drachmis, tal. min. Dem. c. Phormion. p. 914, 11. ed. R.) = 14,000 dr. sive	23	20
Reliqua; fratris filio, 10,000 dr. =	1	40
fratri	3	0
filio	17	0
		21 40
		45 0

Si cum Xenophonte Anab. I. 7, 18. et aliis apud Gronov. de Pecun. p. 168. po- namus staterem sive daricum = 20 dra- chmis, 5000 stateres erant 100,000 dr. sive 1000 min. sive talenta 16, minæ 40. Ergo summa erit 21, 40 + 16, 40 = 38 tal. 20 min.

155, 29. Nil certius puto Taylori et Marklandi emendatione, ἐν τῇ νόσῳ—διέ- ξετο. Antequam scil. ad profectus esset. Vide Nepotem Conon. c.

155, 39. ἀν—αἰτίσθη. Lego αἰτιᾶσθε vel αἰτίαςασθε.

156, 3. Malim ἀποθανόντων ἐπ—ἐφάν.

Imo nescio an ἀποθανόντες δὲ—ἐφάνη. Vide Markland.

156, 3. Ischomachus. An cujus filiam duxit Callias (Andocid. Myst.) Mox lege, ἐνειμάσθην δὲ τῷ υἱεῖ—ἐκάτερος.—Ceperunt scribæ, τῷ υἱεῖ, et mutarunt ob constructionem.

156, 10. An, sine ὅς plene distinguendum post πάππος?

156, 29. ἰδία. Reiskius. γὰρ Δία. An, ἦδη?

156, 30. ἀνθρώπους ἐπιθυμούντες. An ἀποθημαῖντας?

[155] 156, 40. ἰδέσθαι. Non temere mutandum. Exspectes tamen ἔτι δεκεῖ, ut Arist. Thesm. 953.

157, 3. Lege, ἐγγυρὸς δὲ cet. ut Bekker. Vid. in Ind. Dem. v. ἀγορά.

157, 8. εὐ γὰρ—ἔνεκα, ἀλλὰ ποιούμενος. Non opus est mutatione: subaudi ἐρῶ. Compara p. 153, 10. et 12. et 40. 163, 18.

157, 15. Vide an verendum, qui quidem omnino ulla opes habere videretur, ut ἐξ ἀρχῆς sit fere = ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, Angl. at all. Legendum δεκούντα. Inepte

de peculatu accipiunt. Plane delirat Reiskius, δαπάνην sollicitans. Vide sequentia. Suspicio, δεκούντά γε ἐξ ἀρχῆς * * * οὐδ'—Lacuna sensum exple, qui se in aliquo numero apud suos cives esse sciret. Vix dubium quin legendum, δεκούντά τι ἐξ ἀρχῆς εἶναι, οὐδ'—Angl. no person of any character could help laying out a good deal for the public in so many years. Si servas ἔχειν, erit, no person of any property: sed hoc etsi et Græcum et verum, vix aptum actoris consilio.

157, 29. ἀκούσαι μου. Dele μου.

157, 25. etc. Vid. ad Isæi Philoctem. 73.

157, 33. ὀλίγα κατὰ μικρὸν. Certissime mendosum. An legendum κατ' ὀλίγα, ut duæ lectiones, κατ' ὀλίγα, et κατὰ μικρὸν, fuerint?

157, 34. Utunque possis defendere ταῦτ' ἔστιν, quasi τοῦτο (ὁ σπειύετε) γίνεται. Sed recte Reisk. nisi ob πάλαι excidit ἡ τὸ, i. e. πώλεως.

XX. ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

[136] Oratio non contemnenda. An Lysiae? Dicta, ut videtur, adhuc durante bello Peloponnesiaco, vide p. 161, 3. An coram senatu? (ἐνθάδε p. 159, 43.) Nota Polystratus a tribulibus (φυλετῶν) electus in CCCC (p. 158, 9) etiam καταλογεῖς fuit τῶν πεντακισχ. (p. 159, 8.)

158, 13. An, πότερον ὡς ἐλασιδ' εἶχε—ἠλικίαν, ἢν καὶ τοὺς ἄλλους εἰκὸς ἔστιν.—Præterea τῶν ὑμετέρων τινὰ, pro ἡμῶν τινὰ, vel τοῦ ὑμετέρου σωλήθους τινὰ, valde displicet; sed nil excogito. An, εἰς τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινὰ? An verti potest vulgata, some of your friends (relatives, children, etc.) Ceterum πιστεύων non opus est ut mutetur in ἐπιστευσειν. Deinde totum locum lego, ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ἦν, κακίην τι ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθετον χρένῳ, διὰ τὰ—ἐπραττε τοῦτο τοῦτῃ δὲ—. Imo etiam διὰ τὰ π. ἀμ. delenda, tum hic, tum paulo post. Neque valde placet istud, ἢ τῶν παιδῶν. Malim, ὑμέτερον. τῶν δὲ παιδῶν ὁ μὲν—. Nescio an in hac quidem oratione vulgata ferri possit. In v. 17. lege ἰμάρτητο.

158, 23. εἰ καλῶς ἀρχόντες. Veram; sed quis id docendus? καλῶς e superiore fluxit. Sensus, qui sære, qui multum, qui diu. Possis, πολλάκις.

158, 24. Hic multa deesse videntur, de multis illis ἀρχαῖς.

158, 29. Imo, γνώμην τινὰ μὴ ἐπιτηδεῖαν (p. 159, 42.), vel ad hunc sensum.

158, 33. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος. Corrupt. Male φόνος R.

158, 34. Malim, πᾶντα ἀπεργίγασσκον αἰτῶν. most of them gave up the business

altogether (ἀπετρέπειντο).

[137] 158, fin. ὡς ἀναγκ.—κατηγοροῦν delenda videntur, nisi statuas lacunam esse ante ὡς. Sed illud puto.

159, 5. Uter damnatus? vide p. 159, 18.

159, 10. Potius ἐγγράφοι, ut fere Markl. Deinde, οἱ ἂν πλείους τοὺς πολίτας. Sensus partim vidit Marklandus; sed χαρίζοιτο nescio quomodo explicet. Ipse intelligo; illi posset gratificari (nomen scilicet eximendo); ut recte Reisk. in nota 41. sed ibi male mutat textum. Sed magna subest difficultas; si pro 5000 scripsit 9000, ut δημίτας omnes scriberet; fuerunt 4000 δημίται (non tribules, ut Marklandus), quod plane est absurdum. An, τῶν δημοτικῶν? Vide an pro ἑνακισχ. legendum ἐξάκισχ. sed vel sic ingens numerus; an præterea leg. φυλετῶν? Præstat τῶν δημοτῶν plane delere.

159, 21. Ob oppositionem malim, οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. Sed hoc leve; sequentia lego, πάσχοιμεν, εἰ κατ.—κακοί, [τοῖς δὲ πείσασι τοὺς τετρακοσίους κοηθοῦσιν] καίτοι—σας. τοῖς πεντ. [τὰ πρᾶγματα (vide 159, 8.) πᾶς οὖν], εἰς αὐτοί—vel τούτοις οὖν, εἰ αὐτοί—.

159, 27. Dele εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλ. Saltem trans. εἰκ ἂν, εἰς. ε. τ. βουλευτήριον, ἐν ὄκ. ἢ.

159, 29. Duæ lectiones, ὅπως et ὁ τι, quod malim.

159, 30. οὐδαμῶ—ἐφαίνοντο] Usitatius οὐδαμῶ.

[138] 159, 32. Inepte Tayl. λαχόντες. Facilius ἔρημιον, et verius, ob sequentia; neque tamen puto ἐρήμιον per se plane esse

mendosum. Mox malim, εὐδ', εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν [τάλαθῆ, ἐτόλμα] διὰ τὸ —. Certe duæ lectiones, μαρτυρεῖν et μαρτυρίαν. Tum pro ἀφῆτε possis ἀφείτε, ἀφίσητε, vel etiam ἀφίετε.

159, 40. ὑμῶν ante γενέσθαι delendum puto.

160, 7. ἔσαν. Legendum puto, νέος ἂν — Senex p. 161, 18. Mox lege ἐξείη v. 9.

160, 11. Collato Bekkero malim, ἐξέσημαδε κατεπαρμέναι εἰς τοὺς ἰππέας ὑμῶν δ' Κατάνη, ἐπλίτης (vel ὀπλιτεύων, vel etiam ὀπλιτάμενος ἢ ἀξιωματικός — στρατιώτης τὰ ἴσα εἰς σ. (Del. ἰππεύων καὶ cum ms.)) Nunc repersa, acquiesco in Taylori emendatione ἐπιζόμεν. Lectio codicis ἐπλιζόμεν vel e vicino ὀπλιτεύων vel ex emendatione librarii orta videtur. Ipse contextus satis indicat, peditem fuisse, etiamsi vox non addatur. ληξέσθαι, Andocid. Myst. p. 13, 38.

160, 22. συλλογῇ hoc sensu non memini. σύλλογος notissimum, ut Lys. p. 912. ed. R.

160, 25. τῷ πλήθει ἀγαθός pro περὶ τὸ πλήθος valde suspect. An εἰκνός?

[139] 160, 29. *Exsules, non solum Athenis (CCCC viratum exercentes scilicet) quantum poterant, vobis nocebant, sed etiam ex Declea agrum populabantur* (postquam CCCC essent pulsī). Vide Thucyd. VIII.

98. confer. VII. 27.

160, 37. δι' ἂν. Imo δι' ἂ vel ἀθ' ἂν. Sed Δ' et præced. AI natum delendum, ἂν servandum.

160, 39. εὐ γὰρ ἂν — ἐποιῶμεν. Lege εὐ γὰρ ΔΗ. Ceterum compara Pro Mantili. p. 147, 24. et mox p. 161, 7. cum Reiskii nota. Hic p. 125.

160, 41. An transponendum, τοιούτους εἶναι, ἐάν τις πρίθυμος εἰς ὑμᾶς ἢ γιγνώσκοντας ὅτι οὐ μόνον — Ellipsis notissima (hic p. ult.) that they should seek the Lord, if haply etc. A. A. 17, 27. Vide ad Bos. v. σκοπεῖν. Vel etiam potest accipi, ut per τις sese intelligat orator. Sed neque illud negarem, verba ἐάν τις π. εἰς ὑμᾶς ἢ delenda esse, utpote adscripta illis, ὅς ἂν τις ὑμᾶς εὐ ποιῇ. An ibi leg. ἔστις ἂν, vel ἔταν τις? In hac oratione non nimis curiosi esse debemus. Intelligo quasi esset, γιγνώσκοντας ἔτι κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι ἔστις ἂν ὑμᾶς εὐ ποιῇ, τοὺς ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε, οὐ μόνον ἡμᾶς etc.

161, 4. Lege, ἔστιν ἢ ψῆφος ὑμῶν —.

161, 19. Lege, παθόντες ἡμῶν τε ἀνάξια καὶ τῆς πόλεως. Vide Ἀπολ. Δωροδ. in fine, ubi recte Bekkerus ἡμῶν. Confer. Isocr. Plataic. 51.

161, 24. Lege, παρ' ὑμῶν δὲ [εἰς εἰκνός ἡμῶν τῆς προθυμίας χάριν εἰδέναι], μηδ' εὐεξοίμεθα τὸ παθεῖναι.

XXI. ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

[140] Fragmentum nobilissimum. De quo idem sentio atque de orat. pro Niciae fratris filio. Dicta post pugnam ad Ægospotamos. Cinesias, p. 163, 27.

P. 162, 2. *χερσῶν Κηφισοδότην*. An citharista, de quo Anaxandrides Athenæi IV. p. 131. B.

162, 5. ἐπὶ Σουίῳ. Aristoph. Equit.

162, 5. Malim, χερσὶ δὲ ἀρχιθεατρίας καὶ ἀρχιφορίας. Mutarunt, constructioni mederi se putantes.

162, 34. Verte, neque existiment ii, qui detractant etc. Non usquequaque cepit Markl. Recte Reisk. creetur opinio, l. 6. p. 570.

162, 41. Vid. ad Isæi Philoct. 73.

163, 3. ἐτέραν per se bonum, ut capiat per ἄλλοτερίαν (ut in loco gemello p. 172. fin. p. 173, 5.), sed ob vicina legend. ἡμετέραν. sua dare opp. aliena (vel vestra) rapere. Vide c. Epicrat. p. 173, 32—35. et c. Ergoel. p. 179, 35. c. Philocr. p. 182, 17. c. Nicom. 183, 42. Hic p. ult.

163, 11. ἂν σώξομαι Reisk.

163, 14. Adeo in particulis turbant, ut nescias annon lectio ms. l. sit e conjectura. Potius expectabam, εὐ γὰρ ἂν τοῦτό γε —.

[141] 163, 22. ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπισημασάντην. Melius, opinor, abesset articulus, ut p. 162, 38. *this is a service the most laborious of any*. Hic p. ult. [Lys. p. 167, 2. ἐν πρεσβύτατιν.] C. Nicom. p. 185, 23. τοῖς ποιητοῖς. Similis usque p. 164, 13. ἰκανὸν εἶναι ταύτην κατηγορίαν. *this is accusation enough*. (Vide hic p. 142. et p. 79. bis.)

163, 33. Non repugno Reiskio, λαβᾶν addenti. Sed facilius, δι' ἂ, ut ΔΙ ab ΑΙ absorptum sit. *no sum of money would induce me*. Ceterum compara p. 180, 19. 182, 31. Mox l. 37. ante ἢ deesse videtur ἂν μᾶλλον. Vide Reisk. Tum l. 38. post δὲν recepit e ms. Bekkerus ἐμνήσθη, quod ex μνησθῆναι præcedente vel e l. 41. ortum puto; at legendum sit ἐπιθυμήθη cum Reiskio.

XXII. Contra frumentarios.

Pacis tempore. Potius induciarum, p. 165, 28.

p. 164, 18. τοῖς ἐὰν παραδόναι [θανάτω ζημιῶσαι]. forsā scholion.

164, 22. οὐδὲν ἔττον ἡμῶν, scil. τῆς εὐλογίας. Atque ita intellige p. 164, 45.

164, 28. Lege, τούτων ἕνεκα, δεδιὸς τὰς αἰτίας αἰσχρὸν δ' ἔγ. Nisi δὲδ. τ. αἰτ. de-

lenda, quod malim.

[142] 164, 32. ἄλλο τι οὐν ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν; Male Reisk. οὐκ ἀξ.

164, 39. ἰκανὴν εἶναι ταύτην [τὴν] κατηγορίαν. Hic p. 141.

165, 3. Ante deū deesse puto quædam, vobis prodesse vilem esse annoniam, [neque illis obesse,] deū γὰρ —.

165, 9. Supra p. 83. . ad p. 104, 22.

165, 11. τοὺς μὴ πειθομένους. Malim de-leri μὴ, ut oportet referatur ad πράττειν. Sed tum oportet præcedere κελεύοντας.

165, 19. κατὰ μέδμηνοι ἀνούμενοι lege, sine συν.

165, 40. et 166, 15. Quomodo insidiantur naucleris?

165, fin. αἰτίαν, καὶ ἀρνούμενων, καὶ μ. Certe aliquid istiusmodi deest. Vide R.

166, 3. Servari posse puto ἐπιθυμεῖτε. Melius interea ἐπιθυμοῦτε vel — ἴσσετε quam ἐπιθυμεῖτε.

166, 5. κοινότατοι. Quid sibi vult superlativus? Malim κοινοὶ — vide Append. ad Porson. Aristoph. p. . et hic p. 59. Ceterum locutio, οἱ ἐν τῇ πόλει, hic et p. 164, 38. . videtur fere valere nostrum tradesmen. Vide Courier, *Luciade*, p. 304. qui capit, *les gens comme il faut*, *les honnêtes gens*, citans Antiphon. Athenæi, Theophrast. *Charact.* II. et V. pp. 10. 26. ed. Needh. Vide *Lysiam* p. 103, 12. 140, 38. 185, 32. (et pp. 894. 910. Reisk.)

166, 6. ἠγούμενοι ad ἔχετε si referatur, quod necesse est, sensus laborabit. Deesse quædam verba puto, [savite igitur in huiusmodi reos,] ἠγούμενοι —. Deinde lege, ἐψηφ. ἔσσεσθαι, ubi nota accus. κοσμη. et nomin. ἐψηφ. (recte; mea ad Dem.)

166, 8. παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσσεσθαι. Del. puto παραδείγματος.

166, 17. Malim, παρὰ τούτων λαβόντες, cum Tayl.

XXIII. Contra Panleonem.

[143] Disceptatio, ut videtur de ἀντιγραφή. Vide p. 166, ult. 167, 22. An *Lysiae*? Hemst. in *Misc. Obs.* t. 7. p. 319.

P. 166, 37. Sensus, opinor, *ibi sciscitatus sum; et praterea, si quem alicubi offenderem, interrogabam.*

167, 22. αὐτῆς τῆς δίκης, sc. ἣν πρὸς τὸν Πολέμαρχον ἔλαχον. Vide 166, fin. Nicomedes nondum δίκην instituerat, ut putat Reiskius.

167, 38. Rem ita intelligo. Aristodicus Panleonem citat ad Polemarchum. Exceptionem dat Panleon, sibi, utpote Plataensi, atque adeo civi, nil esse cum Polemarcho. Huic exceptioni διαμαρτυρῶν respondet aliquis ab Aristodico productus, Panleonem non esse Plataensem. Tum Panleon τῷ διαμαρτυροῦντι ἔπεσκήφατο falsi testimonii, sed non ausus est ἐπεξελεθῆναι.

XXIV. Pro Invalido.

[145] Oratio minime contemnenda. Acta post XXXviro, p. 170, 29. *Lysiae* tribuit Hemsterh. in *Misc. Obs.* t. 7. p. 327.

Init. Confer pro Mantitheo init.

168, 14. πρόφασιν ἐφ' ἧς —. An dicunt ἐπὶ προφάσεως? Tritum, ἐπὶ προφάσει. Malim igitur ἦ.

168, 23. Si καλῶς recte habet, tollenda distinctio cum Bekkero.

168, 24. An, περὶ μὲν οὖν τούτου? sc. τοῦ κατηγοροῦ. Vide hic p. 181. ad 186, 15.

168, 26. καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδ. suspecta mihi cum Taylora.

169, 7. τις. Capiō, quasi εἰ τύχοιμι κατασταθεὶς χρεγῆς.

169, 13. δι' ἕβριν malim sine articulo.

169, 15. Malim, τ. οὐδὲν δύναμαι —.

169, 25. Legendum, καὶ ἡμᾶς μὲν ἔμοῦ, cum Suida, deinde τότε δὲ — vel ἡμᾶς νῦν μὲν — ψηφίσασθαι πάλιν ἄς —. Fere malim, ἡμᾶς ἔμοῦ νῦν μὲν — τότε δὲ ἀναψηφίσασθαι πάντας. Vide Suid. v. ἀναψ.

169, 32. Legendum suspicor, ὡσπερ φο-

βερώς ὀνομάσαι μέλλον ἵνα ἀληθῆ λέγη, ἀλλ' οὐ καὶ πάνυ πραίνως, μὴ ψευδῆται, ταῦτα ποιήσω. Nos, as if he was to use violent language to shew his wish to be correct (in his accusation), instead of being temperate, to shew he did not want to overstate. πραίνως Aristoph. *Ran.* . Possis et πρῶως, ut ὡς superscriptum pro v. l. in textum irrepsit. Per ποιήσαν ταῦτα intellige ὀνομάσαν. De sensu nihil dubito; sed nescio, an plura exciderint.

[147] 169, 34. ἡμᾶς — ὡμαι [δεῖν] διαγινώσκειν. Vel lege ἀν.

170, 15. Malim, τί δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὁμοίως τούτω σ. make a rout about nothing like him. Imo nil muta, such trifling circumstances as this about the horse.

170, 33. Malim, κινδυνεύειν περὶ vel ὑπὲρ πάντων.

170, 34. ὁμοίως ἡμῶν τύχοιμι. Non puto legendum ὁμοίον (vide hic p. 69. .), sed explic. οὐκ ἂν τύχοιμι. Vide *Æschyl.* *Suppl.* 160. et in exempl. Porson.

XXV. ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

[149] Fragmentum nobilissimum, et orationis splendore et sententiarum vi in-

signe. (*Lysiam* relegenti videtur hæc oratio omnium optima. Si scripsit *Lysias*,

male de se judicavit, qui tenue genus sequeretur, quam grandis et copiosus esse posset. Pauca sunt, quæ quidem adhuc legerim, hoc fragmento splendidiora.

P. 171, 8. Suspiciabar, ἕρουντας κερδαίνειν, εἰ ἡμᾶς πείθειεν. Vide p. 171, 30. magnum sibi lucrum putant, i. e. rem optandam, si omnes apud vos reddant non minus odiosus quam sunt ipsi. Sed nihil in hoc θαυμαστόν? Quare nunc malim, εἰ ἀμελοῦντες — καὶ σαφῶς εἰδ. ζητοῦσιν ἡμᾶς πείθειν — τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ut sensus sit, miror illorum dementia, qui, suorum criminum inmemores, aliena vindicant: iniquitatem, qui, cum satis sit noxiorum in quos sciant, juxta bonis malisque sint infensi. Quomodo κερδαίνειν irreperit, non nimis arcte quaerendum in auctore tam corrupto. Potuit facillime et χηρηματίζ. v. 17.

[151] 171, 10. ἔμοῦ κατηγορεῖσθαι. Nimis emphaticum pronomen, et oppositioni nocet. Malim ὅν. si putant in hac accusatione XXXvirorum scelera exposuisse. Sed quero exemplum constructionis, κατηγορεῖν cum accus. rei sine genit. personæ. Aristoph. Ran. 1026. δεινὰ γὰρ κατηγορήσκειν. An, νοὶ κατελοχέαι? Cogitarem, ἀπηρθμακεῖναι. Vulgata forsitan nata e p. 171, 23. Ceterum lege γεγίνηται. Vide hic p. 47.

171, 13. ἅπαντα recte Steph.

171, 17. Recte Coraes, χρηματίζωντο ἴμ. — ἴμ. ἔργον p. 177, 17. 179, 30.

171, 18. εἰς ἀποφανῶ — γενημένος. Nota sunt, δέξω γερός, etc. Vide tamen an hic leg. εἰς ἀντερ φανῶ.

171, 24. ἐκείνοις πεπραγμένον. E vicinis fluxisse videtur ἐκείνοις. An, ἐτέροις, vel ἐνίοις? Sensus, tu pecces, ego arguar?

171, fin. Et αὐτοὶ et αὐτοῖς (vel αὐτῶν) delenda putō; posterius certe cum Bekkero. Mox ἀπογραφεμένον recte, opinor, in versione explicat Reiskius t. 6. p. 595.

172, 8. ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν. De his Andocides p. 10, 15. sqq.

172, 8. δεινότητες. Si quid mut. malle m ὠφληκότητες. Sed recte Reisk.

[153] 172, 18. καίτοι διὰ τ. quaquam. Imo καὶ δ. Non oppositio, sed continuatio. Ceterum vide hic p. 125. ad Lys. 147, 24.

172, 23. παρ' ἡμῶν, scil. τῶν ἐν ἄστει μεινάντων. Vide p. 171, 8. 173, 24. (173. 27. ὑπὲρ ἡμῶν recte Bekker.) 173, 36. Sed non mirarer, si hic leg. παρ' αὐτῶν, et illa delenda ante ἕξινον v. 22. utpote e margine illic tracta, cum hic deberent. Hoc verum putō. Vide mox ad p. 173, 27.

172, 25. Recte Marklandus, οὔτε τῶν τετρακοσίων — ἐπειδὴ οἱ τριάκοντα. nisi cum Reiskio fere, οὔτε τῶν τετρακοσίων οὔτε τῶν τριάκοντα — ἐπειδὴ οἱ δέκα. Sed prius ut lenius, ita verius. Oἱ τριάκοντα per totam

orationem exagitantur; οἱ δέκα nusquam. Præterea, οἱ εὐλαύπαντες ἐπὶ τῶν τριάκοντα (vide mox v. 27.), ni fallor, alibi memorantur a Lysia, ut excepti ἐν ταῖς συνθήκαις. Hic p. 97. Vide p. 176, 12. Isocr. de Bigis §. 53.

172, 33. συμφοραῖς. Mox συμφορᾷ v. 34. et συμφορῶν 39. quod in tam ornata oratione vix concoquo. Fuerit δυστυχία, vel alia vox. Vide p. 182, 19.

172, 37. κατάλογον. Vide Schneider. ad Xenoph. Hellen. II. 3, 20. qui recte Reiskium reprehendit. An recte intelligat, catalogum proscriptorum, dubito, cum possit accipi, neminem ἐν τοῖς τρισηκίοις ἀδσκιῖ (vide in re simili p. 159, 10.): ut sit epexegesis istorum supra, οὔτε τῶν φίλων εὐπεπονηθῶς, quibuscum confer, p. 115, 22. Sed fateor nexum orationis potius eo ducere, ut sint hæc inter mala a quibus abstinuisset se dicit; proinde cum Scheidero non pugno.

[155] 173, 9. Recte opinor distinguit Bekkerus. Deinde malim ὑπολειφθήσεται.

173, 11. ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ἐδαροδύου. Facilis suspicio, ε. τ. ὁ κακοῖς εἰ. sed rursus eadem verba p. 182, 24. Si addatur κακοῖς, sensus erit idem atque 172, 38. πλουσιώτερος ἐκ τῶν ἡμετέρων γενημένος συμφορῶν. vide et p. 163, 33. Sed sine κακοῖς sensus optimus, quasi dixisset, τὰ τῆς πόλεως καταροδύου. vide p. 178, 6.

173, 24. ἡμετέρα φυγῆ, i. e. ἡμῶν τοῖς φεύγουσιν, ut Thucyd. VIII. 64. p. 542, 35. Duk. Deinde verba ἐκ τοῦ ἄστει: vel transponenda cum Taylora, vel potius delenda.

173, 27. ἡμῶν Bekker. vide hic p. 172, 33. et verte, plures esse qui nobis (τοῖς μείνασιν μὲν, οὐ μετέχουσι δὲ τῶν παραγμάτων) magis timerent. Sed omnino legendum videtur τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν δεδιότας (vide ad 172, 23.), alioqui subest nonnihil obscuritatis. Vulgata enim etiam explicari potest, plures esse τῶν ἐν ἄστει, qui desperarent retineri posse oligarchiam, vel, qui vos jam deprecari mallet quam bellum experiri.

173, 31. Eadem fere Andocides de Pace init. (p. 23, 39.)

173, 33. βουλόμενοι — ἐμμένουσι non prorsus mendosum, si veritas, servanda censent, dant operam ut serventur, etc. Sed adeo turbatur in terminationibus apud Lysiam, ut malim cum Reiskio, βούλονται — ἐμμένοντας. Vide marginem Porson. ad Med. 247.

173, 36. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων ἢ συνθάνασθαι. Del. ἦ.

173, 41. δέξαντ' ἂν —. Vix satis emphaticum. Exspectes εὐξαντ' ἂν — (δέξαντ' ἂν recte, mox p. 174, 36.)

[157] 174, 9. τοῖς ἄλλοις concordiam juravistis. Quinam hi ἄλλοι? Intelligerem,

ἀλλήλοις δέ. Ceterum non concilio Andocidem de Mysteriis p. 11, 8. Nil agit Schueid. ad Xen. II. 2. 11. De tota re ne verbum quidem Mitfordius, suo certe loco.

174, 19. Ad παραμείναι deest ἂν. Q. ubi ponendum.

174, 20. δι' ἐτέρους ἐσώθησαν. Vide mos v. 37.

174, 26. Recte contra Marklandum

def. Reisk. ἀρχοντες.

174, 36. Post διδόντες desunt quædam. Deest præterea τοῦτοις. Unde possit quis, τοῦτοις διδόντες, οἱ δέξ. Deinde acutissime Reisk. v. 38. ἐπιηλυγάσσεισθαι, quamvis male interpretatus. Sensus est, Hodierni demagogi timent, ne sua gratia obscuretur, si quis alius posthac reipublica prosit. Sed nescio an passivam significationem possit habere ἐπιηλυγάσσεισθαι.

XXVI. ΚΑΤ' ΕΥΑΝΔΡΟΥ.

[159] Certissime fallitur Taylorus, putans Evandrum ad officium βασιλέως aspirasse. vide p. 175, 42. (Istius loci sensus est, Dum Archonte carebinus, sacra quæ ab eo procurari solent, procuranda mandabimus novo Regi et sociis. Male Reisk. quasi esset, τὸν τῶν βασιλείᾳ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος.) Neque minus certum errare Marklandum (ad p. 175, 37.), thesmothetæ docimasiam putans agi; vide p. 176, 15. Archontis eponymi esse patet ex p. 176, 21. ubi mentio fuit ἐπικληζέων καὶ ὀρφανῶν. Vide Lysiam p. 144, 28. Mortuus Thrasybalus Stiriensis, secundum Dodwell. Ol. 97, $\frac{3}{4}$. (Xenoph. Hell. IV. 8. 30.) Videndum, utrum Stiriensem an Colytensem dicat Lysias. Evander sive Menander archon Olymp. 99, 3.

p. 175, 8. ἀγωνῶ καὶ ἀγανακτῶ. Pro ἀγωνῶ mss. ἐγωγῆ, neque specie caret, ἀγωνῶ e var. lect. ortum. Nescio tamen an utrumque assumendum, ὃ δὲ ἐγωγῆ ἀγωνῶ καὶ ἀγανακτῶ.

175, 13. οὔτε τῆς [αὐτῆς] δουλείας. Utrum αὐτῆς sit delendum (aut leg. αὐτῆ; τῆς δ.) forsitan dubitari potest. Vulgata per se optima; sed sequentia, τῆς ἐλευθερίας etc. melius hic opponuntur, absente αὐτῆς. Epitaph. p. 196, 33.

175, 30. Lege, οἱ καλῶσαντες αἴτιοι, in futuro.

175, 37. Lege, κατὰ τοὺς νόμους οὐ δυνατὴν κληρωθῆναι. Deinde mutilus locus. Sensus ad hunc ferme modum supplendus: διασώπρασται, καὶ ἀσπίδες μᾶλλον ἢ τιμητέες. ἢ τί προσδ. Παρὰ defendi possit e p. 103, 25. Andocid. 11, 38. Lys. 165, 38.

176, 3. ἐν αὐτῇ [τῇ πολιτείᾳ]. Recte Bekkerus, nisi mavis ἐν τῇ αὐτῇ πολ.

176, 6. μικρὸν ἠγουμένους τὸ πρᾶγμα.

μὴ φ. αὐτῆς. Malim deletum τὸ, ut sit, thinking it a small matter; alias potius oporteret αὐτοῦ.

[161] 176, 9. ἄγμα ἐν ταῖς σάνισιν. Vide pro Mantitheo p. 146, 7. etc. Eminent ὄνεμα vel τοῖνομα. Vide tamen an ἄγμα fuerit nota quædam, eorum nominibus apposita, qui in equitibus meruerant.

176, 24. ὅταν γίνονται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις. Plenius dixit Æschines c. Timarch. p. 25, 26. τὰς ψυχὰς ἐφ' ἐτίεραν γίνεσθε. c. Ctesiph. p. 75, 20. γίνεσθε — τὴν διάνοιαν — ἐν τῷ θεάτρῳ.

176, 32. Malim, ἐὰν δὲ τούτων.

176, 35. ὅτι φίλος ἂν τυγχάνει, vel ponenda autε κατηγορεῖν, vel potius delenda.

176, 39. δικαίως [ἂν] ἀπεδοκιμάσαι. Deinde vel μὴ τόνδε cum ms. vel μὴ καὶ τόνδε. Isocrates Permut. 112. ἢ καὶ τῶν ἀγαθῶν κωικανεῖν ἢ μηδὲ τῶν ἀτυχιῶν ἀποκαίειν.

176, 42. Recte defendit Reisk. Alias possis fere ad mentem Taylori, ὥσπερ ἐκ τούτων προσληφμένους ἀδοκιμάστους, ut προσλ. referatur ad ἡμᾶς.

177, 5. ἐκ τῆς πολιτείας — βίασαν ἔχουσι. Lege τὰς per appositionem, ut De bonis Aristoph. p. 154, 13. ubi φιάλην ms. Vel, ἐκατέραν τὴν πολιτείαν. Vulg. verte, documentum habemus, quales illi futuri sint in utraque republica.

177, 7. Ad Marklandi et Reiskii mentem leg. διὰ μὲν τοὺς τοιοῦτους, τοὺς σ. διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς μὴ συλληφθέντας ἐκφυγεῖν. (τοιοῦτοι, qualis Evander; ἄλλοι, boni, ut p. 177, 1.)

[163] 177, 17. Frustra sollicitant. Verte, quales, ego, pro populo respondens, dico esse. Lenius poterat Marklandus, ἐποιήσαντο. τοιαῦτα ἐγὼ — ὑμέτερον δὲ —.

XXVII. ΚΑΤ' ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

[165] p. 177, fin. Confer Aristoph. Eq. 1555. Ceterum mutilus est locus, ut videtur: sensus, quod isti semper dietabant, nunc saltem verum est; quum ita attrita sint civitatis opes, ut [nisi coerceantur horum rapinæ, peritura sint stipendia. Istam autem rapinaram] odium ad vos redit, lucrum ad istos. Omittit ms. τοσοῦτον.

Quare vide, utrum post ἦπτον, an post πληθός, ponenda signa lacunæ.

178, 3. αἰτίοι εἶναι ψηφισέσθαι. Non temere mutand. when people expect that they will cause you, etc.

178, 5. Eurip. Alcest. 279. Lys. c. Eratosth. p. 122, 28. ἐπὶ σοῖ μὲν ἔγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχόν καὶ μὴ. Ceterum e

frustra politicis concionatur Marklandus. Hodie diceret Lysias, *the safety of the country depends on its finances*. Explicat ipse Lysias c. Ergoel. p. 180, 24.

178, 5. Malim, ὄφτοι, οἱ φ. — οἱ τῶν ἀ. Vide Enrip. Androm. 1162, 3.

178, 8. Vide an del. ἀπάντων. Confer p. 150, 33.

178, 13. ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν. Malim, τὸ μὴ —. Hic p. 89. Collato p. 185, 30. dele τοῦ.

178, 15. ἔξουσι. Malim, ἔχουσι.

178, 19. Speculatum veniant vestrum judicium. C. Nicomach. p. 185, 25. Andocid. Myst. p. 14, 12. Lysias c. Erastoth. p. 123, 19. c. Frument. p. 166, 5.

178, 23. Hic p. 181.

178, 38. Demosth. Olynthiac. III. p. 36—37. Reisk. An leg. παρῶρα κ. sine τὰ?

XXVIII. ΚΑΤ' ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

[169] Statim post mortem Thrasybuli Stiriensis, p. 180, 11.

p. 179, 26. Concinnius, καὶ ἐκ τῶν ὑμ. πλοῦσις ἐκ πεν. γερ. vel καὶ ἐκ πεν. πλ. ἐκ τῶν ὑμετ. γερ. quod malim.

179, 27. καίτοι πῶς. Quare καίτοι. Expectes potius ὥστε. An mutilus locus?

179, 45. ἀρχαίων νόμων juncta cum sycophantia. Explica ex Andocid. de Myst. p. 10—12. NB. Hist.

180, 5. Certissime Reisk. "AMA. Confer Aristoph. Plut. 567. et Lysiam p. 182, 17. etc.

XXIX. ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

[171] Statim, ut videtur, post damnatum Ergoolem. (Circa init. Olymp. 98.) Ἀπογραφή. p. 181, 24.

p. 181, 33. τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε. Putabam numeralem excidisse; τρίτον αὐτὸν, pata. Sed omnino leg. τῶν ὑμετέρων ποριστῶν —. Propius ad literas πωλητῶν, sed illud verum.

181, 35. εἰ—ὀλοφυρῶνται—οὔτος δὲ—ὑπέστη. Lege, ὀλοφύρονται.

181, 43. δίδονται. Corrupt. Sensus, ἀνάγκη vel προσήκει.

182, 1. Pessime Reisk. περί. Vide mox, ubi hæc memoratur ut Ergoclis pecunia. Mox dele καὶ μὴ κατηγορεῖν. Deterritos ait; ergo κατηγορεῖν conati sunt? Imo, ἡσυχία ἦγεν.

[167] 179, 6. Recte opinor Reisk. ἔστι δέ. E superiore fluxit ἐπι.

179, 10. Non fero τοὺς ἀδικούντας, quod oppositioni nocet, et e sequenti huc tractum. Malim, ὥσπερ εἰκός, vel ὡς εἰκός ἐστίν, deletis istis. Deinde lege, εἰ δίκαιός ἴσως ἢ μὴ³ ἐπεξεῖυσιν (vel 1234) ὄργ. vel sine δικάως, quod malim. Nunc ultima minime sollicito, si illis irasci soletis qui accusationem non ea qua par est fide prosequuntur, (ut Reisk. t. 6. p. 615.)

179, 13. καὶ μὴ, ὥσπερ — εἰθ. ἐστὶ — ἀφίετς. Rectissime. Transit constructio. vide hic p. . Sed non huc retulerim p. 178, 44. ubi acquiesco in ἐξαιτήσονται.

Orat. fin. compara cum Nicomach. fin. P. 178, 11-14—185, 29. 32. p. 178, 18. 23—185, 25. 29. et 186, 28. p. 179, 4—186, 27. p. 179, 12—186, 12.

180, 16. oratores, ἐχθροί, et prytaues, non satis commode enumerantur. An, ἀρχῶν, magistratibus?

180, 35. οὐ πονηροῦς. Attica λιτότητι possis utneque defendere, ut sit pro ἀγαθοῦς. Sed quinam sunt illi alteri, ἐκείνων φυγὴν? Incrustare facile, ἐκείνην τὴν φυγὴν, vel τὴν ἐκείσε φ. Sed videtur excidisse membrum periodi: μετέσχον, [πάσης τιμῆς καὶ χάριτος ἀξίους νομίζω ὅσοι δὲ αὐτοῖς μὴ συνεκινδύνεον μὲν, ἡμῶς δὲ ὅσον ἐδύναντο ἀφέλουσιν,] οὐ πονηροῦς etc. Vide p. 177, 7.

182, 11. Vide hic p. 181. ad p. 186, 15.

182, 23. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα [τοῖς κλέπταις] συνειδότες Scholion, ut puto, ad τ. α. ἐπέχοντο. Vide an et leg. ἐπέχονται, nam hoc revera factum esse liquet ex ipso loco. Vide hic p. . Sed nunc dubito, an non defendi possit optativus hic et paulo ante v. 15. Bene se habere videntur et duo futura, ut p. . De hac re quaerendum. Vide paulo ante ad 181, 35. Infra hic p. 239. Isocr. c. Lochit. 6. θάυμαστον εἰ—νομίζετε (al. νομιεῖτε)—τοὺς δ'—ἀφήσετε. Ibid. 24. εἰ τυγχάνομεν—ἀξιοῖμεν.

[173] 182, 26. ἀθλα—ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. Vide an præpos. nata sit ex vicinis syllabis.

XXX. ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

[175] An idem Nicomachus, de quo p. 110, 8. 114, 3.? Acerba et acuta, subinde vehemens, minus tamen eleganter scripta quam XXVII et XXVIII. Scripta post Olymp. 95, 1. Pacis tempore, p. 185, 18. Nicomacho mandatum

fuerat, sexennio ante Athenas captas, ut Solonis leges describeret. Belli tempore, vide p. 185, 40. postea eidem est mandatum, ut leges de sacris faciendis in tabulas referret; in quo quadriennium consumpsit. Vide hic ad p. 183, 23. Δεκι-

μασία Solonis et Draconis legum, post XXX. Andoc. de Myst. p. 11, 17. et seqq. (Mitford, t. 5. p. 83. etc.)

p. 183, 7. ἐπ. τούτων [καί].—

183, 10. οἶα νέος ἂν αὐτός, malim. et mox v. 33. καὶ αὐτὸς ὡς ἀχ. Vide mox ad v. 26.

183, 16. Malim, ἐταμιεύμεθα, vel saltem, ἐταμιεύμεθα.

183, 23. Nihil mihi certius videtur, quam Schotti emendatio, ὁμοίαν. Nam interrogare ὁποῖαν, ut vult Reiskius, non puto. Vide Porson. Sed esto ut interroget; an potest aliquid esse planius, quam omnia ista, v. 12. etc. προσταχθεὶν γὰρ — usque ad εὐθύνas ὑποσχεῖν, v. 21. præmissa esse de veteribus delictis, atquequam ad ipsam causam veniatur?

183, 26. Lege, μόνος αὐτός, nisi plene dist. ante καὶ τοσαῦτα.

183, 28. ἡξίστατος ἐγγράψαι, scil. τὸν λόγον. Vide Aristoph. Vesp. ἐνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.

[177] 183, 42. τρισηχλίων defendi ut-
cunque potest, nullius oligarchia particeps fuit, a prima, CCCVvirovum, usque ad ultimam, trium millium. Sed recte emendant πεντακισχ. Alterum mutarunt scribæ, ut accomodarent ad τριακιστίους (quomodo corruptum invenerant textum).

183, 43. δεινὸν—εἶναι [ἔτι] εἰ—Suspicio, εἴηαι εἰ—Vide mox ad 186, 8.

184, 2. Ἄν, ἔτι δ' ἡμᾶς οἴμαι θαυμαστὸν νομίζειν (sed simplicius νομίζω delere cum Marklando, prioribus servatis. Poteras et, ἔστι δ' ἡμοὶ θαυμαστὸν, εἰ Νικόμαχος—ἄξιόν.), Νικόμαχον ἐτέροις μνηστικαῖν ἄξιόν. Scholion est illud ἀδικίας vel ἀδίκους. νομίζειν ὅτι Νικόμαχος Bekker. e ms. p. 111, 35.

184, 15. Σάτυρος καὶ Κλεοφῶν. Nomen e vicinis irrepsisse constat, uncinis includit Bekkertus; si tolli vult, non assentior. Sat probabilis Schotti emendatio, Χερίμων.

184, 18. [καί] ὁπόσοι, nisi veritas, illi ipsi, quotquot.

184, 36. [κονοῖς καί] κειμένους. Var. lect. κοινὸς νόμος hic alienum; vide Markland. ad p. 187, 41. Conf. p. 96, 10.

184, 38. κυβέαν καὶ εὐπλαγ. Eleganter Taylorus, ΣΤΗΛΩΝ, sed vereor ut recte. στήλαι absolute essent Nicomachi tabulæ, vide p. 185, 12. Nihil succurrit quod satisfaciat. Si λόγια est vox prosaica et oratorica, quum ms. del. ΟΠΛΩΝ, pos-

sis, ὍΠΛΩΝ. Sed quæ, an verius βιβλῶν. ΨΙΛΑσσορ, ΣΥΣΤΑσσορ Commentarii ad arcana sacra pertinetis: Demosth. de Cor. p. 313. Fals. Leg. p. 403. ed. Reisk. Isocr. Æginet. §. 6. Hermesianax Athenæi XIII. p. 597. etc. vv. 25, 45. Ceterum αἱ συγγραφαὶ mox p. 185, 11.

[179] 185, 2. συμφέρει. Male Reisk. Respicit ea quæ modo dixerat de fortuna civitatis.

185, 3. Malim, ΚΑΙἌΔΤΝ.

185, 9. Marklandum recte reprehendit Reiskius, ipse ab eo deceptus in illis quæ dicit de novem talentis, quæ aut vera sunt aut falsa; certe nil ad Lysiam. Prima ταῦτα in ἄθῦτα mutat Marklandus, eodem manente sensu; etiamsi vertendum esset, ut contendit, ἄθῦτα, quæ non erant faciendæ: quum debuisset, non facta, ut p. 175, 34. Deinde ἐστὶ ἄ. τριῶν ταλ. etc. verte, pars sacrorum, quæ constitisset tribus talentis, non facta est. (ἄετος ὀβολοῦ est vel nostrum a penny loaf, vel a pennyworth of bread. Ar. Eq. ὀβολοῦ κοριάννοις. Lys. p. 903. Reisk. ὀκάδα δυοῖν ταλάντων, a cargo worth two talents. Epictetæ testamentum in Mus. Veron. p. 24. v. 181. 187. τυροῦ—στατηῆος, a stater's worth of cheese.) Eo magis mirere Marklandi errorem, quod mox ἐξ ταλάντοις, in quo consistit loci difficultas, si qui tamen est difficultas, optime defenderit, by six talents. Nil dicit Lysias, de ipsa summa, sed loquitur de differentia tantum. Hoc dicit: infecta fuit pars veterum sacrorum, ad tria talenta; erogata sunt et consumpta sex talenta, in novis sacris. Si, peractis veteribus, a novis abstinuissemus, τρία ἂν περιεγίνετο. Nos, we should have been three talents in pocket. En satis verborum ad probandum 6=3 +3.

[181] 185, 13. Malim, καὶ ταῦτας ὁ ἔεσ.—ὡς εἰς εὐσέβειαν.—

185, 20. Malim, ἢ βουλή ἢ ἀεὶ βουλευέουσα. Vide ad Demosth.

185, 25—32. Hiulca oratio. Eadem fere c. Epicrat. p. 178, 11—23. unde huc illata suspicor. Abrupta nimis mentio κλοπῆς, quæ proprie nihil ad Nicomachum; aptissime contra coherent, εἰς ἀπογίας καθίστασι, v. 25. et ἠδίκημεν etc. v. 33. Deinde κλοπῆ inducitur, ut novum argumentum, v. 25. Ceterum cum 185, 25. προσέχουσι τ. νῦν confer p. 186, 28.

185, 28. τὴν natum puto ex ἐσχάτων.

186, 7. Marklandi, αὐτοῦς—πιστεύετε, Hellenisticum esse suspicor. Malim, αὐτοί.

186, 8. ὁ δὲ πάντων δεινότητων [ἔτι] E ms. ἔτι addit Bekk. Sed tum vereor ne leg. τὸ δὲ, ut p. 178, 41. Vide hic ad 183, 43. c. Diogit. p. 907. R. ὁ δὲ π. δ. ἔτος; γὰρ—

186, 12. ὑπὲρ τοῦ δήμου κρῖνεσθαι. Friget κρῖνεσθαι. Sensus forsitan, ut piaculum (κάθαρμα) in malam rem atlegari. Verbum non reperio. An excidit ξενίας?

186, 15. Malim, περὶ μὲν τούτου. de ipso reo. Eadem menda p. 182, 11 et 168, 24.

186, 20. δεῖσθαι [ὡς χρῆ]. παύσασθαι. Suspect. Ceterum confer c. Alcib. I. p.

141, 25. unde firmatur lectio Bekkeriana ζητούσιν. Confer et c. Philon. p. 190, 1. An leg. πείσαι ὡς χρεῖ, ut ante ζητούσι rursus subaudiatur πείσαι? Sententia: Patroni a reo non impetrarunt, ut legibus obediret; ne vos exorent ne puniatis.

186, 22. ὡς περὶ ἂν—ὄρατε. whatever exertions you see them make. Sed malim abesse ἂν. quomodo nunc videtis.

186, 22. Confer Alcib. I. p. 141, 23.

186, 23. ὅτι [οὔτε Νικίμαχος οὔτε] τῶν αἰτισσ.

186, 28. Accusatores non exorarunt patroni; ne vos, iudices, exorent. Eadem supra c. Epicrat. p. 179, 3. et c. Philon. p. 189, 43.

In fine. Malim, τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντα. Hic p. 94.

XXXI. ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

[183] 187, 5. Male τοῦ λόγου Marklandus. if in my speech I should fall short of the charge.

187, 7. An, sine πάντων, leg. et disting. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, δι' ἀπειρίαν, τῶν τούτου πεπρ. ut constructio sit, εἰρηκῶς ἂν εἶην ἐνδεῶς μὲν τῶν etc. Imo debebam, διὰ τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν. Sed suspectam habeo vocem ἀπειρίαν. An possit significare immensitas (quod est apud H. St. sine auctore) nescio; sed dixisset orator potius μέγεθος vel ὑπερβολήν. Aliquando suspicabar legendum, ἐνδεῶς μὲν, διὰ τὴν ἐμὴν τῶν συνήτων παρασημάστων. Quae verba fere occurrunt alicubi in Lysia.

[185] 187, 13. ἐπιθ. τούτου, scil. τοῦ εἶναι πολίτας. Ineptissime Marklandus τοῦ ἴσου.

187, 31. εἰμί τινος. Isocr. jungit plus semel.

187, 33. Malim, ἢ συγκατεθεῖν ἐργασάμενός; (vel — σέμενός;) τι τῶν κοινῆ τῆ πόλει συμφ. ut p. 190, 2. vel τῆ π. κ.

187, 35. καὶ γὰρ — Imo καίτοι, ut Bekkerus, vel saltem καὶ μὲν.—

187, 42. δυναμένους μὴ ἀδικεῖν. Om. μὴ ms. Nescio an recte Schottus, totum μὴ ἀδικεῖν delens.

188, 7. In re desperata, tento: συγκατεθεῖν [ἀλλὰ ζέον ἐποίησεν αὐτὸν,] (vide p. 187, 29. 30.) καὶ ταῦτα φύσει ἀστὺς γενόμενος. (Vir maximus apud Taylorum, qui cliam sine ms. ἀστὺς detexit, videtur esse Bentleius.) Sed ut verum fatear, expectare potius ὦν, quam γενόμενος: omnino vide c. Alcib. I. p. 143, 20.

188, 25. ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δέ,—Si sensus est, *paucam quidem, sed quod esset satis, addendus videtur articulus, ἀναγκαῖα δέ.* Sed vel sic ultima supervacanea. An, ἀνεχόμενοι δέ.—

188, 28. [αἰτῶν] δι' αἰτῶ — Vel αἰτῶ

cum Reisk.

[187] 188, 42. ἂν ποιήσαντα. Lege ἂν ποιήσαντα, vel dele ἂν.

188, 43. Μῶτερ α liberis μὴ ὄφελουμένη μεγάλα ἔχριν ἠγεῖσθαι. Saltem μηδὲν, alias sensus erit aut nullus aut oratoris menti contrarius. Sed malim, μικρὰ ὄφ. nisi mavis μικρὰ ἢ μηδὲν ὄφ. Deinde dele ἔχριν.

189, 12. An servandum σωκράτης, mutata distinctione: κίνδυνος καὶ, τοὺς χρευστοῦς ἂν αἰσθάνωνται (οἱ πολλοὶται scil.)

189, 19. Pro ἀπειρίας conjiciebam τιμωρίας. Sed nescio an aliquid desit, ut hæc non ad Philonem, sed ad civitatem spectent. Vide mox p. 189, 43.

189, 27. σφῆδρα γ' ἂν. An l. ἢ σφῆδρα γ' ἂν? Cave autem interrogas post ἐτέθη.

189, 32. Non puto mutandum mss. lectionem κολάσετε. Imo necessario, si vera est obs. Porsoni Opusc. p. 33.

189, 33. ἐδείχθη ἀμφ. ταῦτα. Intelligerem εὐρίθη, ἐπράχθη, ἐνομίσθη, etc. Alienum δέδεικται, de quo mss. ad Dem. Ind. Deinde malim κακοῖς δέ—Ceterum notandum παρασκευῆς, bono sensu. Vide p. 187, 4.

189, 40. καὶ οὕτω συντιμηθῆναι. An, ἢ καὶ ἐπωσῶν τιμηθῆναι? to be rewarded before them, or indeed be rewarded at all.

189, 45. τὰ ἄλλα αὐτῆ ἢ πολιτεία ἐκεῖτο. Lege, πόλις. Hic p. 94.

190, 3. Lego et distingo, — μένων, μόνος δέ, ᾧ β. ut ἤς non minus ad τυχεῖν quam ad τυχεῖν referatur. Etiam ad ἀπεστέρησεν repetendum τῆς β. Sana omnia, legas modo διαμαρχόμενος cum Markl.

[189] In fine. κοινὰ παραδείγματα. Tentabam, ἰκανῶς, vide fragm. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ init. Sed nunc vix dubium, quin mendosum sit παραδείγματα. Sensus videtur, commune malum.

XXXII. ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Oratio habita post finem belli Peloponnesiaci, vide p. 896-7.

p. 893, ult. ed. Reisk. φέουεν [αἰσχράς] ἄουρ (δίκαι αἰσχρὰ pro Mantib. p. 146, 3B. Ἄπειλ. Δαρ. p. 163, 15.), vel potius specialis vox dvest, puta ἰξούλης. Vulgatam defendit Isocrates Trapez. 69.

898, 8. ἀθλίως ἐκπεπτωκότες. Hic supplendum, vel etiam addendum, τῶν ἔργων. Sed vel sic vix placet rerum ordo. An transp. οἰκτρῶς — ἐκπεπτωκότες post μητέρα? An potius corrupta vox ἐκπ.

901, 4. τὸν εἶον καταλιπεῖν. Ambiguum. Verba sonant potius, rem, vel opes, quam

vitam. Malim igitur λιπιῶν.

905, 3. ὅσοι τρέφεις correxi ad Plut. 1013.

905, 9. Forsan, οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ δέκα μνᾶς, ἐκ π. δ. τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶ τίθησι, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται, partim cum Reiskio. Pro πέντε καὶ δέκα (vel quicumque fuit numerus) facile supponi potuit πέντε καὶ εἴκοσι, ex prava correctione, cum jam mutilus esset locus. Possis etiam, οὐκ ἀναλώσας πλείον ἢ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ π. δ. ὧν τίθησι, τὸ ἡμισυ τούτοις λελόγισται.

[191] 906, fin. Malim, μισθῶσαι — ἀπηλλαγμένον — πριάμενον. Nominativus non defendi potest e p. 173, 8. (si ibi disting. παρέλιπον, ἀδικούντες ἡμεῖς) neque

e Porsono ad Orest. . Sed vide an sit anacoluthon, ut procedat constructio, quasi fuisset ἐδύνατο pro ἐξῆν αὐτῶ. Supra c. Philon. p. 188, 14. εἰσενεγκεῖν et ὀπλίσαι defendi possunt, quasi praeceperisset καταστῆναι. Imo sana videtur vulgata, i. e. ἀπηλλαγμένοις et πριάμενοις, ut constructio transeat, quasi fuisset, ἐξῆν αὐτῶ ποιεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται τοῖς ἐπιτρόποις, μισθῶσαι — ἀπηλλαγμένοις —.

908, 1. Malim, τὸ ἡμισυ τούτοις ὄσφρανοῖς οὔσι.

908, 12. Optime Bekkerus, ἔφη μὲν — ῥαδίως δ' —. Nos, he has nothing to do but to score up the outgoings to them, and pocket the returns himself.

XXXIII. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

[193] Habita Olymp. 98, 1. Vide Diodor. apud Taylor.

P. 912, 3. Viri docti, γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι. Possis et γίγνεσθαι.

913, pen. φιλονεκίην μὲν ἔστιν εἰς πραττόντων, γνᾶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν. An, τῶν τἀναντία? Nempe πραττόντων. Similis sententia, Isocr. Areopag. §. 3.

914, init. Debebat, ἢ μὲν ἀρχῆ — τὰ δὲ τῶν Ἐ. — τῶν δὲ χρημάτων —.

914, 13. καιμῆν τὴν Ἑλλάδα — Malim, καινομένην.

914, 16. ἀπέβητοι Lacones. Docta Marklandi nota: adde Antiphaneum Athenæi XV. p. 681. C. Ceterum ineptit R. κεκτήσεσθαι corrigens. Nos, that the liberty they have acquired will be eternal.

916, antep. ἕβριν κωλύσαι. Malim κολάσαι.

XXXIV. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

[195] Pacis tempore.

917, 6. διὸ δὲ. Nil ineptius. Lege, πρῶτερον δις ἦδη καὶ τούτων μὲν — δις ἡμᾶς κατεδουλώσατο Theramenes, p. 127, 23. ὀλιγαρχία δις κατέστη, Δημ. κατ. Ἄπ. p. 174, 13. Isocr. Antidos. 342. de Pace 64. 149. Lochit. 14. Sic καὶ, 103, 6. 110, 20. 156, 19. 172, 35. 174, 33.

918, 1. Frustra mutat Reisk. Vide p. 174, 37.

918, 5. οὔτε ἠλικίᾳ. Recte opinor Marklandus, οὔτε πλούτῳ. Alterum sumpsisse videtur Stephanus e p. 149, 40.

918, 5. An, ἐμποιήσωμεν?

921, ult. Deesse aliquid viderunt omnes. An, εἴτα τοὺς τῶν ἡμῶν ὑπαρχόντων ἀντεχομένους ἐρωτᾷσι. Per τὰ ἢ ὑπάρχοντα intelligo τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν. Ceterum confer Isocr. Archid. 67.

922, 7. Lego, ἐὰν μὲν πείθω, — Μαντ. τὴν αὐτῶν οἰκούντας — sine ceteris quæ e seqq. fluxerunt. Deinde ἴσασι γὰρ ἐκεῖνοι, ὅτι — Recte expl. Reisk.

923, 6. Lege, τοσοῦτῳ ἦττον ἐπιθυμ. cum Reisk.

Frag. κγ'. v. 9. Dele syllabam male geminam, et lege, δίκαιος δ' εἴ μὴδὲν π.

Decemb. 28. 1822.

Iterum legendi finem feci Jan. 22. 1823.

TABULA

eorum quæ continentur

in

TomO Secundo.

Taylori Præfatio ad Editionem Londinensem	1
Marklandi Præfatio Conjecturis ipsius ad Lysiam præmissa	21
Reiskii Præfatio	23
Lysiae Vita a Tayloro conscripta	32
Λυσίου Βίος ἐκ τῶν Διονυσίου Ἀλικαρνασσέως	61
Λυσίου Βίος κατὰ Πλούταρχον	84
Λυσίου Βίος, ex Photio	86
Λυσίου Βίος, ex Suida	89
Λυσίου Βίος, ex Lexico inedito Eudociae	89
Testimonia Veterum de Lysia	90
Taylori Lectiones Lysiacæ	94

A. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου	161
B. Λυσίου Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίαν βοηθοῖς	184
Γ. Λυσίου πρὸς Σίμωνα	223
Δ. Λυσίου περὶ Τραύματος ἐκ Προνοίας	239
E. Λυσίου ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας	249
ς. Λυσίου κατ' Ἄνδοκίδου ἀσεβείας	256
Z. Λυσίου Ἀρεοπαγιτικός ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ	291
H. Λυσίου πρὸς τοὺς Συνουσιαστὰς κακολογιῶν	309
Θ. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Στρατιώτου	320
I. Λυσίου κατὰ Θεομνήστου A.	331
IA. Λυσίου κατὰ Θεομνήστου B.	347
IB. Λυσίου κατὰ Ἐρατοσθένους	351
ΙΓ. Λυσίου κατὰ Ἀγοράτου	385
ΙΔ. Λυσίου κατὰ Ἀλκιβιάδου A.	423
ΙΕ. Λυσίου κατὰ Ἀλκιβιάδου B.	442

ΙϚ. Λυσίου ὑπὲρ Μαντιθέου	450
ΙΖ. Λυσίου περὶ δημοσίων χρημάτων	459
ΙΗ. Λυσίου ὑπὲρ τῶν τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ	465
ΙΘ. Λυσίου ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων	474
Κ. Λυσίου ὑπὲρ Πολυστράτου	499
ΚΑ. Λυσίου δωροδοκίας Ἀπολογία	515
ΚΒ. Λυσίου κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν	523
ΚΓ. Λυσίου κατὰ Παγκλέωνος	531
ΚΔ. Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου	537
ΚΕ. Λυσίου δήμου καταλύσεως Ἀπολογία	547
ΚϚ. Λυσίου κατὰ Εὐάνδρου	560
ΚΖ. Λυσίου κατὰ Ἐπικράτους	570
ΚΗ. Λυσίου κατὰ Ἐργοκλέους	576
ΚΘ. Λυσίου κατὰ Φιλακράτους	582
Λ. Λυσίου κατὰ Νικομάχου	586
ΛΑ. Λυσίου κατὰ Φίλωνος	603
ΛΒ. Λυσίου κατὰ Διογεΐτονος	616
ΛΓ. Λυσίου Ὀλυμπιακός	627
ΛΔ. Λυσίου περὶ τῆς Πολιτείας	631
Λυσίου Ἀποσπάσματα	637
Λυσίου Ἐπιστολῶν Ἀποσπάσματα	665
Λυσίου Ἀποσπασμάτια ἀδηλα	666
Addenda Fragmentis	671
Variante Lektionen ad Lysiae Orationes	673
Index Græcitatæ Lysiacæ	701
Index Regiminum a Taylora conscriptus	702
Index Historicus	768
Index Geographicus	771
Index Auctorum, qui in hac Lysiae Editione emendantur	772
Index locorum Novi Fœderis quæ a Marklando illustrantur	774
Consensus paginarum Editionis Reiskianæ Lysiae cum paginis et versibus Editionis Tayloranæ primæ seu Londinensis	775

PRÆFATIO TAYLORI

AD

EDITIONEM LONDINENSEM.

TANDEM nova hæc Lysiæ Editio, benevole Lector, serius fortasse quam oportuit, serius certe quam aut destinavi aut prævidere potui, in manus tuas et iudicium publicum venit. Nam sive fuit mea in operis Typographicis novitas et insolentia; sive itineris spatium, quod Chartæ singulæ ultro citroque confecerunt, atque adeo nonnullæ odiosæ difficultates, quæ hominem minus gratiosum in literaria ista consuetudine accomitari solent; sive denique varia et graviora negotia Reipublicæ nostræ Academicæ, quæ, interea dum prelum exercebatur, meam qualemcunque operam ad suas res obeundas publice excitavit, et quæ omnia vitæ meæ officia merito suo maximo vindicare potest; quicquid id demum fuit, per sexennium et amplius productum est opus, quod infra angustiores limites conclusisse forsitan potuerunt aut fortunatiores, aut certe minus exercitati.

Moram in edendo, qualis fuerit, accepisti. Utrum ea sit necne ut ab omni desidiæ turpitudine liberari possim: id, una cum libri, quem hodie versare occæpisti, fortuna, meaque adeo existimatione, quam in eo sitam esse video, tibi, benevole lector, tuæque sententiæ committo. Ea tamen lege committo, ut, si habeas, ubi ingenii solertiam, divinandi felicitatem, atque in literis exercitationem desideres, nolis interea temeritatem exprobrare, quod in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore, infructuosissima omnium studia atque artes plane deciduas excoluerim; quod juxta Poetam,

‘ Laborem provocando, perdomando tædium
Forsitan nec lecta multis e latebris scalpserim.’

Esto sane: sed dum quisque suos patitur Manes, quidni ego non paterer nostros? Cur hereditatem, quæ mihi obvenit, damnosam licet, non cernerem? Nam cum diu est, quod ad vetustos scriptores emaculandos, si minus natura, usu tamen aliquo et studio deferebar, eos maxime, quos scirem et juris antiqui consultissimos, et parentes civilis scientiæ, mihi commendavit Majorum nostrorum auctoritas: qui, in Domo nostra bonarum artium fœcundissima, antiquam Jurisprudentiam incultam esse noluerunt, quorumque

meritis ad me quoque pertinet istius disciplinæ professio. Ita hodie, cum ex nostro ingenio, tum ex aliorum institutis, ad ea studia detrudi me et quasi compingi video, quæ (siqua est in literis prærogativa displicendi, neque certatim frigescent) et serio displicent et frigescent maxime. Miseram sane conditionem vel tuendi vel ornandi Rempublicam literariam! quæ si me fortasse minus deterreat, subagrestem, meis moribus viventem, et durum ad magnorum pollicitationes, nonnullam tamen ægritudinem affert, posse publice hebescere aciem literarum, et præstantissimorum hominum studium tardari, cum ex his literis ne minimus ille capiatur fructus laudis et existimationis, quem semper summum, hodie fere solum eruditi exspectare potuerint.

Quæ cum sit publica fortuna artis nostræ, atque interea domi habeat, quod impendio esse possit (est enim literarum varietate pene infinita et severitate inclementior, cum ceteræ fere omnes in ambitu suo arcissime contineantur, neque ad alienos fines facile excurrant), mirari mecum soleo, unde optima, quæque ingenia ad hæc studia accendi maxime soleant, et in communi bonarum artium naufragio serius restinguantur. Nescio enim, annon ex omni antiquitate summos homines vel abundantia doctrinæ vel ingenii felicitate Disciplina nostra extulerit. Cum et in hoc ipso literarum flexu Academia nostra, ut in omni, ita in hac præcipue eruditionis parte maximos viros et omni præconio dignos informare et excolere non destitit; Bentleium utrumque, Haræum, Mangeium, Thirlbæum, Wasæum, Pearceum, Walkerum, Marklandum, Jortinum, aliosque, quorum publice conticentur nomina, merita maxima non ignorantur.

Verum ex nostratibus nemo fere, aut hoc, aut superioribus sæculis in Jurisprudentia Attica atque Oratoribus Græcis operam suam locabat; in quibus tamen, si eruditionem spectes, maximo cum fructu locari poterat. “Ex horum Oratorum scriptis non antiqui tantum Jurisconsulti Romani profecerunt plurimum, sed post instauratas literas Budæus præsertim et alii suos fundos irrigarunt. Hodie pene ipsa nomina ignorantur. Tantum invisam quondam Barbaries amatur.”* Imo eousque ignorabantur, ut, cum ad Lysiam recudendum accessi, statim sensi, non pauciores fere ad Editionem promovendam excitasse meæ sedulitatis et constantiæ existimationem, quam aut Tanti nominis celebritatem, aut cum hominis fama et scriptis consuetudinem.

Unde tanta Incuria occupavit hanc literarum partem, quæ tam insignem utilitatem secum affert, inter plurimas hanc aliquam rationem esse arbitror: scilicet, quod harum Orationum, quæ circumferuntur, Exemplaria, neque ea tamen facile obvia, La-

* Bræcler. de Scriptoribus Græcis et Latinis.

tina interpretatione fere destituantur. Quæ est sane et altera conditio Græcarum literarum non minus dolenda, quod, cum nude prodierint, vix unum aut alterum inveniunt emptorem: cum vicissim nihil quidpiam fere magis ad earum interitum contulerit, quam popularis illa et puerilis versiones Latinas attexendi consuetudo. Ita ex illa parte ignorantur, ex utraque negliguntur. Sed de his fortasse satis: aliquid tamen in hoc limine operis præfandum fuisse duxi, cum de horum studiorum infortuniis, tum nonnihil etiam de mea intempestiva opera in iis excolendis. Superest, ut de Auctoris nostri orationibus aliquid addam: quali scilicet fortuna in utraque ætate usæ sint, tum in ea, quæ extinctas literas præiverit, tum in hac altera, quæ Typographiæ ope novam librorum edendorum rationem introduxit; denique quantum ego præstiti in hac editione adornanda, et quibus subsidiis adjutus id operis in me suscepi.

In Scriptoribus recensendis eo melior fuit antiquorum Criticorum fortuna, quod sæpenumero vetustissima exemplaria nacti sint, et quæ ætate præcederent infinitam istam varietatem lectionis, quam ex describentium vel dolo malo, vel incuria subinde oriri necesse fuit. Eorum usum expediebat, quod nondum optimi et autographi Codd. Barbararum gentium furorem experti sint, neque jam reperto et introducto artis Typographicæ usu incuriosius observari cœperint atque in manibus hominum paulatim esse desiderint. Memorat Athenæus (si bene memini, neque enim ab Athenæi lectione recens sum) Sophoclis Codicem ab ipso auctore scriptum: Pausanias in Bœoticis se vidisse affirmat Hesiodi poema ab accolis montis Heliconis sibi commonstratum antiquissimis plumbeis laminis, proculdubio auctoritate publica in honorem tanti civis (si civis fuit) exaratum. Scriptores emaculare eisque ex apposito chirographo auctoritatem conciliare, eorum erat, qui vel primævas membranas vel eis proximas usurparunt. Ita Aristotelem Tyrannio emendavit (dubium tamen an primus), qui cum Lucullo vixit, ab Aristotelis ætate non longe dissitus.* Antiquissimus proculdubio fuit Mnemo Pamphylus, quem *ἡγορωτήν* Hippocratis nominat Galenus, quippe de cujus notis criticis ad Hippocratem postea scripserunt Medici, qui videntur a Plinio laudari. In Romanorum scriptis quanquam ob ludorum celebritatem et ex cultam magis disciplinam Exemplaria et latius propagari et frequentius describi cœperint, attamen intra eam ætatem serio recensita fuisse acceperimus, quæ summa auctoritate destitui non poterant. Ita Tacitum et Apuleii nonnulla recognovit Crispus quidam Sallustius anno Æræ vulgaris 395, qui erat ab excessu utriusque Scriptoris infra trecentimum. Vegetium (ut est in MS. Puteano)

* Strab. l. 13. p. 609. Plutarch. in Lucullo et Sylla. Ammon. in vit. Aristot. Athen. l. 1. Heysch. Illustr.

Eutropius, quisquis demum fuerit, certe Vegetio ipso non multum recentior. Priscianum Flaccus Theodorus Dionysii V. D. Memorialis Sacri Scrinii Epistolarum et Adjutor M. Quæstoris Sacri Palatii in urbe Roma Cpolitana Olibrio viro Clarissimo Cos. Olibrius Cos. erat sine Collega, ut ex Fastis discimus A. C. 526. quo tempore floruit Priscianus ipse. Quin et Theodorus se Prisciani auditorem fuisse profitetur. Non maximo intervallo Virgilius Censorem nactus est Turcium Rufium Apronianum Asterium, prout ex ejusdem manu apparet in vetustissimo Cod. Virgillii, quem servat Bibliotheca Medicea ad D. Laurentium.

TVRCIVS. RVFIVS. APRONIANVS. ASTERIVS. V. C. ET. INL. EX.
COMIT. DOMEST. PROTECT. EX. COM. PRIV. LARGIT.
EX. PRAEF. VRBI. PATRICIVS. ET. CONSVL. ORDIN. LEGI. ET. DIS-
TINXIT. CODICEM. FRATRIS. MACHARII. V. C.
NON. MEL. FIDVCIAM. SED. EIVS.

et quæ sequuntur, legenda in Gorii Inscriptionibus antiquis in Etruria exstantibus p. 452. De Asterii (qui Consul erat A. C. 494.) genere et ætate, itemque Virgiliani Cœdicis emendatione videndus est Eminentissimus Card. Norisius, Cenotaph. Pisan. Dissert. 4. Atque hæc sunt omnia fidei sinceræ et quæ laborare nequeat, quum quibusdam MSS. eorum censura et auctoritas publica, sive autographa, sive ad fidem alterius exemplaris descripta, ad finem adhæsit, atque ad nostra tempora devenit.* Illustriora multo et ad propositum meum disertiora, quæ ab Antiquis memorantur de Plauto a Varrone recensito, unde Plauti fabulæ Varronianæ, quas sc. ille admisit: † de opera, quam juxta Eusebium in Chronicis, impendit Cicero scriptis Lucretii, de Cicerone ab Asconio Neronis Imp. ætate emendato, Ennio a Lampadione, ‡ et Virgilio demum vel ipsius Augusti temporibus a Vario, Tucca, et Hygino.

Porro huic felicitati accessit non minor, ea scilicet, quæ Antiquioribus Criticis Auctores integros, adeoque a se ipse feliciter expoliendos recognoscendosque obtulit. Magnum id erat ingenii adminiculum, Scriptorem ex ore ipsius fingere et colores ducere, quos ipse representaverat. Nos vicissim hariolationibus ex æqualium Scriptorum usu ductis, ex Dialecti, in qua scripsit, genio atque indole, ex Scholæ denique aut Disciplinæ auctoritate, ætatem conterimus. Fortasse etiam aliquando cum larvis luctamur, et So-

* Clitographo suo recensiones a se factas attestabantur vel muniebant Critici veteres. Ἐπι τῶν κῶν τοῖς βιβλίοις, ἃ διαγράψατο τῶν τε, ἰσχυρατάλιεπται σύμφωνα. ἐπὶ γὰρ τῷ Ἀλεξάνδρῳ παράγραμμά ἐν ἡ παρὰ τὴν Αὐτίδ. in Oratione funebri Alexandri Cotiæensis.

† Gell. III. 3.

‡ Ut non turbidæ fidei nec ambigæ,

sed ut puræ liquentisque esset, equisve an eques Ennius scriptum reliquisset, librum summe atque reverendæ vetustatis, quem fere constabat Lampadionis manu emendatum, studio pretioque multo unius versus inspiciendi gratia conduxit, et eques, non equus scriptum in eo versu invenit. Gell. XVIII. 5.

phistarum umbratiles μελέτας, sequioris ævi vel exercitationes vel oblectamenta, magno cum molimine refingimus. Non diffidendum est multa genuinæ Antiquitatis monumenta ideo ætatem non tulisse, quod Censoriam obeli notam sustinere nequiverant. Circumferebantur olim Orationes Lysiæ 400 et quod excurrit juxta Plutarchum et Photium: plurimæ sane ex mente gravissimorum Scriptorum.* Jamdudum autem est, quod conquerebatur Photius Paulum Mysium multas et præclarissimas sua Crisi exstinxisse. † Homerica omnia atque ea, quæ pro Homericis ostentabant variæ antiquorum ἐκδόσεις, penitus fere interierunt, exceptis iis, quæ posteritati consecravit ea sola Editio, quæ ceteras omnes vivendo vicit, cujuscunque demum sit, Zenodoti certe non est, cujus Editio Homerica ab Antiquis commendabatur maxime, quandoquidem plures versus, quos ille obelo notavit, hodie in vulgata habemus: non Aristarchi, qui Ulixeam terminavit libri penultimi v. 296. hisce verbis

Ἀσπασίῳ λέκτροιο παλαιοῦ θεσµὸν ἴκοντο.

Quod ideo libentius commemoro, quia nonnulli non intellecto hoc more Majorum, quæcunque ex Homero ab antiquioribus scriptoribus allegata reperiant, qui aliis atque aliis recensioneibus utebantur, ea ad præsens Homericæ poematis systema temere agglutinant. Inconsultius quidem hoc, et nullo cum acumine admissum. Cum hoc non esset Homerum, sed centonem exhibere ex diversis Homeri recensioneibus consarcinatum. Verum singulare aliquid semper habuit Homeri fortuna. Nemo fere ex antiquioribus paulo doctior, qui ad illius recognitionem non accessit; nemo vicissim ex Neotericis, quem vere Criticum dicere possis. Sive id plurimorum præstantium virorum desperatione factum sit, sive (quod fortunet Literarum siquis sit Genius!) reservata fuerit ea famæ et æternitatis conditio summo isti viro, qui incredibili literarum lumine præsens sæculum ornavit, et immortalibus beneficiis futura omnia demerebitur.

Ut ad Lysiam revertar, quis ille Paulus ἐκ Μυσίας, quali lingua, qua conditione et ætate usus est, albus an ater, frugi an nequam, id juxta scio cum inscientibus maxime. Photio certe ætate prior, qui solus, quod sciam, ex antiquis hominem memorat, si Suidam excipias atque præterea Eudociam Imperatricem, quæ ex eodem fonte, unde Suidas, hortos suos irrigavit. Eorum verba sunt: Παῦλος Γερµῖνος σοφιστῆς, ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς

* πλείστους δὲ γράψας λόγους. Dionys. Halicarn. de Lysia. Catonis orationes non minus multæ fere sunt quam Attici Lysiæ, cujus arbitrator plurimas esse. Cic. in Bruto. Multa Lysiæ scripta sunt, nonnulla Critiæ. Id. 2. de Orat.

ἀπερρίψαµενος πολλὰς καὶ μεγάλας τοὺς ἀνθρώπους ὠφελείας ἀπεστέρησεν οὐχ εἰρισκοµένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἀπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν, ἐπικρατεστέρως τῆς διαβολῆς, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἢ τῆς ἀληθείας γενηνηµένης. Phot. Biblioth. Cod. CCLXI.

† Πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους

Ἰσοκράτους ἑωρεῖς βιβλία β. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Paulum, credo, ætate antevivere uterque et Dionysius Halic. sc. et Cæcilius, qui ex orationibus Lysię 425. germanas esse volunt, non nisi 230 juxta Plutarchum: aut cum Photio 233. Dionysio multum debet Lysias: gravissimo omnis memorię in rebus præsertim criticis auctori, ut erat ingenio acerrimus et multiplici lectione instructissimus. Præter eam, quæ superest de Lysia Crisin (quod opus emaculatus longe, ut spero, quam in vulgatis representari solebat, huic Editioni præponi curavimus), commentarium* scripsit de dignoscendis Lysię orationibus germanis et adulterinis, hodie magno rei literarię detrimento non exstantem.

Dionysius† ætate et studiis æmulum habuit Cæcilium Rhetorem, natione Siculum, patria Calactinum.‡ Scripsit ille σύγκρισιν Demosthenis et Ciceronis: Demosthenis item et Æschinis: Dictionarium ex ordine literarum: De Demosthenis orationibus germanis et spuriiis: de characteribus X Oratorum: singulare commentarium de Antiphonte, atque alia permulta, de quibus Suidas consulendus erit. Laudantur a Longino §. 32. juxta finem ejus in Lysiam commentarii. ὁ Καικίλιος ἐν τοῖς ὑπὲρ Λυσίου συγγράμμασιν ἀπεθάρρησε τῷ παντὶ Λυσίαν ἀμείνω Πλάτωνος ἀποφήνασθαι, ἐνσὶ πάθει χρησάμενος ἀκρίτοις. φιλῶν γὰρ τὸν Λυσίαν, ὡς οὐδ' αὐτὸς αὐτὸν, ὅμως μᾶλλον μισεῖ τῷ παντὶ Πλάτωνα, ἢ Λυσίαν φιλεῖ. Hic est Cæcilius, qui orationem Deliacam Æschini adjudicat, Antiphontis orationes genuinas solummodo 35 admittit, Isocratis 28, in horum Oratorum lectione et Crisi versatissimus.

De Oratoribus Atticis librum adornavit Lysimachides Cæciliano libro oppositum, ut constat ex Ammonio in v. Θεωρὸς, de quo me plura nescire confiteor.

Curiam Atticam illustravit Hero Atheniensis, incertę ætatis: de quo Suidas. Ἦρων. Κότυος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις εἰκας γεγραφέως—ἐξήγησιν Δεινάρχου—περὶ τῶν ἀρχαίων Ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.

* Vid. Dionys. in Lysia.

† Hos conjungit Quintilian. III. 1. φίλτατον vocat Dionys. Halic. in Epistola ad Cneium Pompeium de præcip. Historicis. Laudatur a Quintiliano tanquam auctor antiquior. Cum igitur Suidas ætatem Cæcilli ab Julii et Aug. Cæsarum temporibus ad Hadrianum proroget, credibile est, eum, ut solet, duos scriptores immiscuisse, unum, qui sub Augusto, alterum, qui sub Hadriano floruit. De Cæcilio præterea vide Dionem Cassium, Plutarch. in Demosth. init. et in vitis X Oratorum, Athen. l. 6. Longinum sæpius, Photium, Cod. 61. 259, 260. 262. Suid. in Καικί-

λιος et Ἐρμαζόρας. Voss. Hist. Græc. p. 178. et de arte Grammatica l. 5. Casaub. ad Athen. VI. 21.

‡ Sc. ἀπὸ καλῆς Ἀκτῆς, ut eum laudat Athenæus. Conditur ea urbs in Sicilia Olymp. LXXXIII. 3. Mox voce depravata vocabatur Κάλλαντις. Καικίλιος Σικελιάτης, Καλλαντιανός. Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας. Suid. A Diodoro ad Olymp. LXXXV. 1. πόλις Καλλατίνων. ut dubium an Σιλῆνος, ὁ Καλατίνος ab Athen. p. 268. memoratus sit Siculus Calactinus, an ex Calatio urbe Italię. In numis Καλακτίνων visuntur symbola Atheniensium.

Diodorus Valerii Pollionis Alexandrini F. sub Adriano vixit et enarrationem scripsit locorum difficiliorum, quæ in X Oratoribus inveniuntur. Suid. in Πωλίων et Διόδωρος.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites, qui sub Anastasio vixit, scripsit præter Lexicon Rhetoricum, Commentarios in Demosthenem et Lysiam.* Interfectum a Zenone Imp. refert Cedrenus p. 291. qui Zosimum virum spectabilem vocat. Perierunt utique, quæ in nostrum scripsit: attamen Zosimi Ascalonitæ scholia in Demosthenem diversa ab Ulpiani scholiis servantur hodie inedita una cum Demosthenis orationibus in Bibliotheca Vaticana, ut ex Ryckii Catalogo MS. didici. Excerpta ex ejusdem libro περί πρέσβιων Ῥωμαίων πρὸς Ἐθνικοὺς ibid. memorat exstare idem Ryckius: Zosimi in Demosthenis Philippicas Lexicon in eadem Bibliotheca Labbæus. Ejus in Demosthenem Orationem Leo Allatius Συμμεκτῶν lib. 7. Latine vertit. Vid. Fabric. Biblioth. Gr. Tom. XIV. pag. 15. qui ibidem memorat Virum eruditissimum Franciscum Salmonium Præfectum Bibliothecæ Sorbonicæ habere MS. ejusdem lucubrationem εἰς τὸν βίον τοῦ Δημοσθένους.

In eosdem, Lysiam sc. et Demosthenem, scripsit Zeno Citiensis, Zenone Philosopho Stoicæ disciplinæ auctore, qui ejusdem quoque Civitatis erat, multis annis junior. Videtur allegari† a Sulpicio Victore in Institut. Orat. ad Silonem generum, a Scholiaste Hermogenis p. 362. et ab Ulpiano præf. Commentariorum in Demosthenem.

De Antiphontis figuris, de Lysiæ et Hyperidis orationibus scripsit Caius Harpocratio Sophista. De illis, quæ Oratores ignorasse videntur, de formis Orationum, Ementitam esse Herodoti Historiam (sive ut Suidam emendari velit Casaubonus in notis MSS. ad Herodotum περὶ τοῦ οὐ κατεψεύσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν) ceteraque Ælius Harpocratio. Vid. Suid. Meurs. Attic. Lect. VI. 2.

Utilem certe operam navarunt Callimachus aliique ex Schola Pergamena in tabulis conficiendis, quas πίνακας et ἀναγραφὰς vocarent. In eas auctorum ætatem, genus, et scripta; scriptorum argumentum, initium et numerum distincte referebant, et quæ supposititia erant a veris segregabant. Hujusmodi πίνακα παντοδαπῶν συγγραμμάτων instruxit Callimachus, ut notum est ex Athenæo: In πίνακι seu ἀναγραφῇ ῥητορικῶν (sive ῥητόρων) et ἐν τοῖς ῥήτορσι diserte et speciatim citatur ab antiquorum non nemine. Ex eo scilicet opere fuerunt, quæ laudat Dionysius Halic. de Callimachi laboribus in antiquos Oratores præstitis.‡ Verum cum munus illud

* Ex Suida.

† Zenonis Rhetoris præceptis se maxime usum fuisse testatur Sulpicius initio libri.

‡ Τοῦτου ἐπιγράφει τὸν λόγον [Lysiæ]

Καλλιμάχος περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ Ἄνδροκλείδου κλήρου. Dionys. in Isaïo. Ὁ δὲ περὶ τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς παρὰ Φιλίσσπου ῥηθεὶς λόγος [Demosthenis] ὃν ἐπιγράφει Καλλιμάχος ὑπὲρ Ἀλονήσου.

negligenter administravit, sive rei mole et inagnitudine oppressus, sive *δεινότητι* vere Critica, quæ falsa a veris discernit, destitutus (a Photio certe Cod. 265. *οὐχ ἰκανὸς κρίνειν* repræsentatur), istos commentarios minus ægre ferimus interceptos.

Multum utique conferret ad nostros Scriptores illustrandos, si exstarent argumenta Orationum, quæ concinnarunt Antiqui nonnulli. In ea Classe censendi sunt Posidonius Olbiopolita Sophista, Ælius Theo Alexandrinus, Tiberius Sophista, Timæus Tauromenites Philisci Milesii discipulus, aliique. Si exstarent, dixi: quo jure dixerim, sane nescio. Eæ enim, quæ nonnullis Rhetorum antiquorum Orationibus in scriptis Codd. adhærent *ὑποθέσεις*, licet aliquando incuriose et præter argumentum et historiam confictæ, antiquiores esse possunt, quam vulgo haberi solent. Antiphontis una lemma habet præfixum, in quo de Lysię deperdita Oratione ita instituitur Sermo, ut nemini dubium esse possit, quin eam legerit Scriptor ille, quicumque fuerit. Et sane quo tempore desiderari cœperint Nostri orationes, difficile est dictu. Exstiterunt sæculo octavo nonnullæ, quæ hodie non exstant, ut liquet ex Photio. Plurimas diserte nominat Suidas, et verba descripsit, verum ex Harporatione, qui ætate anteivit, mutuatus. Eustathius quidem, qui utrosque sequitur, nonnulla Lysię legerat, quibus hodie non utimur: ut dici debeat plura ad istud saltem ævum superfuisse.

Novo jam sæculo nato et literis feliciter instauratis, Aldus Manutius primus, anno sc. 1513. Lysię, quod supererat, typis evulgavit Græce Fol. una cum Æschine, Antiphonte etc. quos Francisco Faseolo IC. ac Senatus Veneti a Secretis Magno nuncupavit. "Id quod gratius (ait Vir summus) tibi futurum existimavi, quoniam quas plerique horum scripserunt Orationes multis Sæculis abditæ latuerunt: latebant autem in Atho Thraciæ monte. Eas Lascaris is, qui abhinc quinquennium pro Christianissimo Rege Venetiis summa cum laude legatum agebat, doctissimus et ad unguem factus homo, in Italiam reportavit. Miserat enim ipsum Laurentius ille Medices in Græciam ad inquirendos simul et quantumvis emendos pretio bonos libros. Unde Florentiam et cum iis ipsis orationibus et cum aliis, tum raris, tum pretiosis voluminibus rediit," et quæ sequuntur. Editionem igitur suam credibile est Manutium expressisse non ex unico exemplari, sed ex pluribus inter se collatis, quæ adhuc servat instructissima illa Bibliotheca Laurentiana. Eorum notitiam non alienam duxi, quæ hic jungatur, ut aliorum Industriæ aliquid subministrem, qui Lysiam olim emaculaturi felicitatem nostram in bibliothecis exterorum adeundis superare possint.

Idem de admiranda vi dicendi in Demosth. Theocrinem] *Καλλίμαχος ἐν τοῖς Δημοσθέν-
Τούτων* [sc. orationem Dinarchi contra *νοῦς φέρει.* Idem in *Διαρχο.*

Plut. 57. Cod. 4. Orationes Lysiæ 31, quarum prima contra Eratosthenem, ultima contra Philonem. Fol.

Plut. 57. Cod. 45. Lysiæ orationes 28, 4to.

Plut. 57. Cod. 52. Lysiæ vita ejus orationibus præmissa, 4to.

Plut. 74. Cod. 12. Lysiæ orationes aliquot, quarum prima *περὶ ἐωροδοκίας*, postrema adversus Nicomachum, 4to.

Plut. 4. Cod. 24. Anonymi [Lysiæ] Oratio in eos, qui pro patria in prælio quodam occubuerunt. 4to.

Anno 1575. H. Stephanus eosdem oratores emisit Lutetiæ luculentissime impressos in Fol. Gr. adjuncta Latina versione omnium Æschinis et quarundam Lysiæ Orationum, sc. *de Eratosthenis cæde* seipso interprete, *in Alcibiadem*, et *Dardanarios*, ex interpretatione Claudii Groularti. Ad Æschinem quidem et aliquot Lysiæ orationes vett. Codd. ope se fuisse adjectum testatur. Quinam autem qualesque fuerint non memorat: in ea porro, quæ inscribitur *ἐπιτάφιος λόγος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς* “cujusdam exemplaris auxilio (hominis ipsius verbis utor) non solum plurimos locos emendavit, sed aliquot etiam lacunulas, necnon magnam quandam lacunam explevit.” Magna erat in eo homine cura, moderatio non minor. Scriptorum Codd. varietatem diligenter et fideliter ad oram paginæ suæ adnotabat: rarissime in locum receptæ lectionis hariolationes suas reposuit, nisi ubi tam crassus fuerit prioris Editionis error, “ut multo etiam crassior futura esset de emendatione dubitatio.” Quam, ut spero, in hac nostra edit. operam navavi, et fidem observavi, hominis istius et laudis et diligentiae pro ingenii modulo quam maxime æmulus.

Vertente sæculo, anno sc. 1615. Iodocus Vander Heidius Brabantus Lysiæ orationes 34. Latine a se redditas et politicis notis illustratas Hanoviæ edidit, typis Wecheliani in 8vo.* Græcâ recensuit notasque de ea re ad calcem libri adjecit, cujus hortatu atque auctoritate suscepta erat hæc editio, Andreas Schottus Antverpiensis, S. I. quali fide aut divinandi peritia (libris enim calamo scriptis destituebatur) præstat tacere, quam ea inclementer dicere, quæ etiam cum veritate dici potuissent.

Porro A. 1683. liber ille recusatus erat Marburgi Cattorum, in 8. procurante I. Burchardo Maio Eloquentiæ et Historiæ Professore primario. Quæ Editio, etsi testimoniis vett. Dionys. sc. Plutarchi etc. de Lysia, quibus prior instructa erat, carebat, notisque ibidem, quibus Schottus suarum hariolationum rationem aliquam reddidit, ea tamen diligentia ad imaginem prioris expressa est, ut singula pagina in utraque ex æquo responderet et pariter procederet.

* Eodem tempore, quo Heidius Lysiam, rodem ac Demadem Latinitate donavit, Alphonsus Miniatus Bononiensis Antiphonem, atque evulgavit typis, ejusdem Schotti Antiochidem, et Isæum: I. Gruterus Dinarchum, Lesbonactem, Lycurgum, He-

Singulares Orationes aut Latine expresserunt, aut Notis et Commentariis illustrarunt nonnulli, de quibus mox est dicendum. Sc. Orationes duas priores cum Latina versione a se adornata edidit Ianus Vitalis Panormitanus Romæ apud Iacobum Mazochium 1515. nonis Aprilis in 4to. Mario Maffæo Volaterrano, honoris causa, inscriptas. Editionem hanc rarissimam et semel tantum a me visam claudit hoc Epigramma.

OCT. SYLVIUS. LAURELIUS.

“Præcipuum decus est iterum natum esse Lyæo,
 Quique pater fuerat matrem habuisse Jovem.
 Sic LYSIÆ scriptis geminum decus additur, et quem
 Græcia protulerat, nunc polit Italia.”

Anno deinde 1522. 4to in inclyta Basilea ex ædibus Io. Frobenii Cal. Maii, una cum Libanii et Isocratis orationibus aliquot ab Erasmo Latine versis, prodierunt binæ eadem Orationes Gr. Lat. incerto interprete. Ceterum ut comperi ex ea interpretatione elegantius in pergamena exarata in Bibl. Col. Baliol. Oxon. Interpres iste erat Franciscus Philelphus Tolentinas, vir elegantioribus literis vindicandis natus.* Utriusque interpretationem Pallanti Strozæ nuncupavit, quas Epistolas, dignas certe, quæ non perirent, ex eodem Cod. descripsi, et primus, quod sciam, hodie publici juris facio.

“Franciscus Philelphus præclaro Equiti
 Pallanti Strozæ sal. pl. d.”

“Soleo certe nonnunquam, Pallas vir clarissime, majorem in modum queri perniciosam præteriti sæculi adversus nostræ tempestatis doctos homines literarumque cupidos injuriam: et illos vehementi quodam odio detestari, quorum inertis negligentia factum est, ut in amissis Vett. Scriptorum illustribus ac infuitis prope voluminibus tantam ipsi cladem susceperemus. Quid enim claris ingeniis aut acerbius aut calamitosias accidere potest, quam iis carere, quibus sine omni suo splendor omnisque magnitudo et maneat et muta est? Nemo profecto, mea sententia, etsi ad equitandum aptissimus sit natura, sine equo equestrem teneat, nemo sine armis militiam, neque navigandi peritiam sine navigiis, neque architecturam, neque fabrilem, neque aliam quamvis sive artem sive facultatem, ubi ejusce rei defuerint Instrumenta, medullitus sane noscere quisque queat. Cujusmodi vero quotque bonarum artium instrumenta, ob tantum hunc tamque indignum veterum librorum interitum, amiserimus, ipse optimus testis sis. Nemo enim est unus

* Vid. I. Henr. Foppii historiam Philelphi litterarum ex ipsius Epistolis collectam, tomo V. Miscellaneorum Lipsiensium p. 322—354. qui affirmat Latinam versionem harum Orat. prodidisse Florentiæ.

omnium inter nostros, qui id te melius scire vel possit vel debeat. Nam et Græce et Latine eam habes eruditionem, qua medius fidius majorem nemo: et si quid apud nostros exterosve librorum relictum sit, id omne, pro tua eximia diligentia ac laudatissimo doctrinæ studio, Tibi vel potius eruditis omnibus jampridem maximis cum laboribus impensisque comparasti. Quid enim Philosophos numerem? qui quo majore numero exstiterunt, eo magis in iis naufragium factum est. Libros circiter 400 Aristoteles, ac prope totidem Theophrastus scripsit, quorum mirum est quanta sit nobis relicta paucitas. Democritus ille magnus tantusque Vir, cujus magnum de Mundo opus talentis quingentis æstimatum perhibent, usque adeo multa scripsit, ut Librarius per cavillum sit ab Epicuro appellatus. Epicurus autem ipse trecenta reliquit volumina: Chrysippus vero, quem librorum Epicuri hujus parasitum Carneades nominat, quinque ac septingenta volumina elucubrasse traditur. Permulta Zenones et Cutiensis (sic) et Eleates scripsere, permulta Heraclitus, permulta Empedocles, et alii cum Græci tum Latini philosophi, quos complecti oratione labor sit. Permulta nobis et maxima suæ sapientiæ et perillustria monumenta reliquerunt. Horum autem omnium nulla prorsus scripta exstant. Quid autem, ut reliquos sive Poetas, sive Historicos, sive alios præstanti aliqua doctrina et ingenio viros omittam, quid, inquam, Oratorum versuras interitusque commemorem? Hosce propemodum omnes ad Brutum scribens Cicero non Latinos solum ab ipso usque M. Cornelio Cethego, quem suaviloquenti ore viguisse Q. Ennius decantabat, vel ab illo potius Bruto repetens, qui vim ex urbe regia extruserit, verum et Græcos ab ipsius usque Solonis Pisistratique memoria et diligenter, ut adsolet, et eleganter adnumerat. In quibus quanta sit strages facta, quanta suscepta calamitas, quis Te nobilissimo equite et homine doctissimo melius omnium unus norit?"

“ Nonne igitur jure illis succensebimus, detestabimur, execrabimur, quorum desidia ignaviaque tantam nobis jacturam factam intuemur? Nam si cum hac veterum librorum paucitate ac penuria, quorum non mediocrem partem, ut scis, tanquam ex Erebo mirus sanctæ vetustatis cultor Nicolaus Nicoli incredibili sua cum diligentia ac studio nobis in lucem contulit, id dicendo assecutos nonnullos cernimus, ut honori apud omnes admirationique habeantur, ne certe dubitandum existimo, quin multos hodie Leonardos, permultos haberemus Ambrosios, si priscis Bibliothecis liceret frui. Quod cum in omnem Italiam pateret, tum potissimum in hac urbe, ubi divina quædam ingenia germinant: Nec diffido, quin aliqui ex hac ipsa urbe brevi emererint, qui sua et cura et industria et ingenio tantæ huic jacturæ cladique medeantur. Ista cum Iannotium manet, tum hunc nostrum et Carolum Aretinum, disertos et doctos

homines, tum alios plerosque ad eloquentiæ eruditionisque decus evasisse tam probe atque indies magis evasuros video. Sed de iis hæcenus multa. In eo autem veterum scriptorum naufragio insignis est Lysiæ Oratoris procella. Is enim Orationes 425. scriptitasse fertur; quarum 230 Dionysius Cæciliusque indubitatas illius existimant: reliquæ vero creduntur adulterinæ. Hisce autem in omnibus bis duntaxat, et id ob malignitatem causæ eum succubuisse Plutarchus refert. Scripsit et Rhetoricæ artes et conciones et laudationes et epistolas: orationesque tum amatorias, tum funebres, ac Socratis defensionem. Ex hac autem tanta suorum scriptorum multitudine vix 35. orationes exstant: reliqua vero omnia perire. Quanta is vero dicendi luculentia majestateque floruerit, etsi Cicero princeps Eloquentiæ et optimæ nullius expertis disciplinæ plurimis in locis disseruerit, ac nos fortasse propediem alio quodam in loco commodius exposituri sumus, id tamen abunde dignosci potest ex ea funebri oratione, quæ ab hoc ipso Lysia pro iis edita erat, qui adversus Lacedæmonios Corinthiis auxilium ferentes post urbem 30 Tyrannorum solutam jugo, forti et atroci prælio Athenienses interiire. Hanc si frequentissime antea Græce lectitaveris, nunc Latinam a nobis factam, ut et Latine legas, et ceteris legendam des, te vehementer rogo."

" FRANCISCUS PHILELPHUS Clar. Equiti
PALLANTI STROZÆ, Sal. D. pl."

" Fuere nonnulli et prudentes et docti viri, præstantissime Pallas, qui inter Lysiæ Oratoris Platonisque Philosophi scripta maxime interesse judicarent: quod propemodum alii quidem, item et ipsi homines haud vulgares, inter Demosthenem Ciceronemque voluere. Nam huic nihil adjici: illi detrahi nihil posse, quid aliud esse dixerimus, quam vel id quod Platonis esse cernimus, eximiam quandam et exsuperantem dicendi copiam, vel emendatum Lysiæ atque elimatum gravissimumque Orationis filum? Quod quidem acutissimorum hominum judicium, quum semper maximi facere consueveram, tum vero posteaquam Græcas Literas degustassem, admiratus sum adeo, ut vix quicquam aut verius aut subtilius judicatum existimarim. Nam ut reliquos nunc omiserim, quid de Lysia ipso dicam? cujus peregregia dicendi quædam divinaque elegantia, castigata verbis, sententiis affluens, tantum de se stuporem splendoremque legentibus ingerit, ut hunc profecto eum fateri oporteat, qui unus imprimis inter Græcos primas eloquentiæ partes teneat. Hic est ille Lysias e cujus disertissimis orationibus, si quod subtraxeris verbum, et id commode feceris, de summa subtraxisse plane appareas. Usque adeo ab eo sunt omnia mirabili quodam suoque artificio et ordine lucubrata, dicta, posita, colli-

gata. Is præterea quum ceteris in rebus præstiterit plurimum, tum ea quoque styli perspicuitate ac nitore claruit, quem etsi nobilis Rhetor Isocrates imitatus fere sit, neque tamen hunc, neque Demosthenem ipsum Eloquentiæ principem, neque alium quemquam ex illustribus X Oratoribus assequi potuisse omnis una voce testatur Græcia. Quantopere vero hisce omnibus subtilitate antecesserit, ex gravi Ciceronis in libris de Oratore judicio intelligi licet. Sed de his alias; nunc autem ad rem, de qua agitur, revertamur.”

“Quum igitur hanc Lysiæ uberem luculentamque brevitatem facultatemque dicendi a Majoribus nostris mirifice probatam laudatamque intuerer, libuit, animi gratia, aliquas si possem ex illius orationibus Latinas efficere, quo non solum alieno testimonio, verum etiam re ipsa quasi Oratoris præsentia ac voce ejus vis omnibus divinumque ingenium innotesceret. Quare quum superiorem convertissem *ἐπιτάφιον λόγον*, volui et illam ad nostros orationem traducere, quæ in *Eratosthenem adulterum* habita esset. Hoc enim in adulterio deprehenso atque interempto sui pro ea causam necis agunt. Nex autem haud negatur, sed Mæchus jure cæsus defenditur. Argumentum omne narratione patet. Nunc ne quem tanti facio imitari omnino neger, id est, ne in brevi oratione prolixior, sim hac de re satis superque, jam Lysias ipse dicere incipiat. Vale.”

Eædem denique orationes prodire Colon. Iac. Soteris 1554. 8vo. interprete Francisco Fabricio* Marcodurano, ut ex Bibliotheca Thuan. et Telleriana didici.

Orationem primam, quæ est *de cæde Eratosthenis adulteri*, illustrarunt et verterunt plurimi. Prodiit Gr. Lat. in 4to. anno 1549 Paris. apud Gul. Morelium ex adverso Ædis Remensium: Renato Guillonio Vindocinæo interprete, et in eandem Antonii Bellaudi Grassæni scholia. Hujus Editionis Exemplar servat Bibliotheca Collegii Merton. Oxon. Eandem Latine reddidit suæque Græcorum Oratorum Editioni subjunxit H. Stephanus A. 1575. Anno deinde sequente Gallice transtulit Jacobus Contesius Vintemillius et Lugd. edidit in 8vo. Proxime (anno sc. 1593 Cantab. in 8vo.) Gr. Lat. evulgavit suis prælectionibus, quas Cantabrigiæ in scholis publicis habuit, illustratam Andreas Dunæus† Hellenismi

* Franciscus Fabricius obiit A. 1573. Collegit historiam Ciceronis. Scripsit Annotationes in Terentium et in Paulum Orosium. Vid. Sweert. Biblioth. Belg. p. 243. Hanck. de S. R. R. p. 2. pag. 144.

† Andreas Dunæus [Downes] ex agro Salopiensi oriundus, literisque institutus una cum inclyto Roberto Essexiæ Comite, cui Lysiam inscripsit, a M. Ashton in regia Grammaticali Schola, quæ est

Salopiæ, admissus erat Discipulus Col. D. Ioan. Cant. pro Domina Fundatrice Nov. 7. 1567. [Registr. Col. Ioan.] A. B. 1570—1. [Regr. Acad.] Socius Collegii pro M. Bayley Apr. 6. 1571. [Registr. Col.] A. M. 1574. [Regr. Acad.] S. Th. Bac. 1582. [ibid.] anno demum 1586. Græcæ linguæ Professor. Postquam numerosam juventutem literis domi informaverat, Chrysostomi editioni Savillianæ adornandæ et Biblii in linguam Anglica-

Professor Regius et Collegii D. Ioannis Evangelistæ per plures annos Socius bene meritus. Multum de juventute Academica et renascente Græcismo meruit vir ille laboriosissimus. Verum cum operosum istud prælegendi genus longe absit ab illa disciplina, quam profitemur, vix operæ fuisse pretium iudicavi, ut prelo iterum a me committeretur prolixior ista Commentatio.

Orationem *contra Eratosthenem* 30-virum Latinam a se factam cum Aristidis orationibus integris evulgavit Vir eruditissimus et longiori vita dignus Gulielmus Canterus Basil. 1566. in Fol. et quædam subinde loca in melius immutavit. Eandem Vir doctissimus Simo Groulartus, Præses Senatus Rothomagensis, item duas alias, sc. *contra Alcibiadem* unam, alteram *contra Dardanarios*, in linguam Romanam transtulit Stephanicæ Græcorum Oratorum Editioni 1575. subiunctas. De Groularto nonnulla apud Cl. P. Dan. Huetium de claris Interpret. l. II. p. 161. et Menag. Dedicat. Diogenis Laertii.

Porro in puerorum usum A. 1696. forma minore prodiere *Platonis Menæxenus* et *Lysicæ funebris Oratio* cum versione Philelphi et brevibus notis Mic. Busted, Cantabrigiæ. In fasciculo Gr. Lat. I. Iacob Schudt Francof. 1702. 8vo. *Lysicæ* Orationes binæ, pro *cæde Eratosthenis* una, *contra Eratosthenem* altera. Et Græce Venet. 1710. 8vo. in Vol. III. I. Patusæ Encyclopædiæ, 1. *Defensio pro cæde Eratosthenis*. 2. *contra Eratosthenem, unum ex 30-viris*, et 3. *Oratio* Ἐπιτάφιος. In eundem denique usum, anno uno aut altero elapso, Germanus nescio quis inter alia edidit Orationem, si bene memini, quæ inscribitur *contra Familiares, Obtrectationis*, studio certe parum laudando, cum vel mendis horridiorem, crebriorem lacunulis, argumenti pondere indigniorem aut Orationis denique filo injucundiorem vix aliam omnino quamvis reperire investigando potuit.

Utinam ea fortuna actum fuisset cum Themide Attica, ut mea opera in hoc auctore emaculando minus esset necessaria. Præiudicassent (et præiudicassent utinam) quæ aut interceptit fortuna, aut interrupit conditio Mortalitatæ. Præter explicationem Græc.

nani regio jussu vertendis utilem manum pidem sesquiprimum a Cantabrigia et admovit, unde Præbendam in Ecclesia mortuus et inhumatus est A. 1627. ut ex Wellensi meruit. Cotonæ demum ad la- epitaphio, quod descripsi, liquet

“ Andreas Downes Salop. Coll. D. Iohann. apud Cant. olim Socius, Græcæ linguæ professor regius, quam provinciam summa cum fidelitate et egregia laude per undequadragesima annos exornavit. Vir morum Candore spectabilis, in rebus divinis probe exercitus, totius a. humanioris literaturæ ad stuporem usque callentissimus. Jam Septuagenarius et quod excurrit rude donatur ab Academia, reservato tamen ei consueto honorario, anno ætatis 77. recessit huc in agrum suburbanum, ubi ante annum exactum postridie Cal. Feb. 1627. mortalitatem deposuit.”

Oratorum, quam meditabatur *ὁ δεινὰ* a Cornario in Dedicatione Parthenii Ἐρωτικῶν laudatus, Annotationes in animo instituit adornare vir maximus H. Stephanus, quas Interpretationi Latinæ reliquarum Orationum aliquando subjungeret, cum variis, quæ in editione sua Græca prætermisæ fuerint, Emendationibus. Peculiarem etiam promisit Commentarium de locis in iisdem reconditiis, de quibus sibi ipsi in Editione sua non satisfacit et amplius delibendum censuit.

Idem consilium (Vett. sc. Rhetorum orationes Latine vertendi notisque illustrandi) suscepisse videtur doctissimus Iac. Phil. Maussacus, qui in eruditis notis ad Harpocrationem nonnulla scitissime emendavit, et propter felicitatem ingenii cum assiduo horum scriptorum usu conjunctam, id operis præclarissime exsequi potuisse videtur.

Idem pene expectandum erat a Gulielmo Cantero, qui (Vid. VII. Nov. Lect. 4.) Orationes 10. Oratorum enumerare et fragmenta colligere meditabatur. Id aliquatenus præstitit Ioannes Meursius in Bibliotheca Attica: ubi, sed festinanti similis, ex deperditis Lysiæ orationibus plurimas nominatim recenset, adducta auctorum, e quibus excerpit, fide: præstare etiam voluit And. Schottus, ut liquet ex ejus præfatione ad Lysiam.

Sed quod plurimorum, vel omnium potius ad instar erat, vir doctissimus undequaque H. Valesius,* tum vero de hisce literis non vulgariter meritis, non solum Pollucis capita de Rep. Atheniensi illustrare, sed et Oratores quoque Græcos emaculare in animo habuit. Nemo has literas suscepit vindicandis majori cum acumine aut subactiori iudicio. Omnia erant in eo homine summa, Atticæ et linguæ et prudentiæ peritia maxima, incredibilis animi magnitudo, et divinandi felicitas plane singularis. Ille est, quem pene audeas perfectum Criticum appellare. Erat enim immeasæ ac infinitæ pene eruditionis: eruditioni autem neque acre ingenium defuit, neque, quam ab hac nostra arte excludere isti velint, maxima et morum et literarum elegantia. Hodie quanta turba sit hominum, qui de Valesio ne faudo inaudiverint, et tamen summi viri haberi velint! Tantum in literas grassata est unius seculi barbaries.

Quod ad meam curam attinet, nam id demum scire velle videris, B. L., hæc habe. Textum ad Exemplar Stephanicum summa, qua potui, et fide et modestia expressi. Fide dixi, quæ Editorem ma-

* Videlicet Valesius noster, utpote Foro et Juris studio destinatus, eique operam daturus, aut ipse videns consilii et prudentiæ maturus ephebus sibi hanc legem dixit, aut a doctissimis Magistris accepit, non posse vel principia vel origines publici privatiq; Romanorum juris percipi

et intelligi, nisi Græcis notoriam perferentibus, utpote a quibus id adoptaverunt Romani. Id quum sibi infixisset, in reliquiis, quæ supersunt, Oratorum Græciæ — habitare proposuit. Gronov. Dedicat. Notarum Valesii ad Harpoer. etc. Vid. et Vales. ad pag. 58. Notarum Maussaci.

xime decet. Decurso enim spatio Typographico, atque istius, quam dixi, editionis collatione sedulo instituta, paucissima, quæ inventa erant, operarum menda collegi, eorumque notitiam disposui, quæ, in punctis ut plurimum versantia, tam levia tibi videbuntur, ut vix ullam aliam aliquam Græci Scriptoris Editionem per hosce annos in hac laudis parte cum nostra conferendam esse judicem. Ut aliqua saltem spes superesse videatur, vel Chartæ nitorem, vel Typorum elegantiam, vel Typothetæ denique meamque operosam diligentiam exemplaria nostra vindicaturam a fatali illa oblivione et vilitate pretii, quæ nostram familiam tam diu affixit. Quod ad moderationem spectat, quam Editoris laudem semper esse duxi primæ proximam, vetustam et diutius receptam lectionem rarissime sollicitavi, atque ad oram libri relegavi. Neque enim meorum Codd. auctoritatem tanti, aut meam divinandi solertiam tam magnificam esse judicavi, ut, ubi momenta saltem viderentur esse æqualia, Textus aliqua diuturnitate comprobatus, (Scriptorum antiquorum Terminus ille sacer) novarum rerum studio et libidini cedere deberet: Verum reputans vicissim, quod fœdissimas hallucinationes et crassissimos librariorum errores retinere, ubi vel dormitaverit bonus homo, aut plus æquo se invitaverit, esset otio inclementer abuti, aliquando meas conjecturas etiam scriptorum Codd. auctoritate destitutas in textum admisi, nonnullorum reprehensionem veritus, qui meticulosam religionem et tenuem illam fidem æque ac aliorum effrænata audaciam merito damnare solent.

* * *

Nonnunquam etiam verborum apices et punctorum momenta, immutavi, in quibus Stephanus obdormiscebat; lectore non admonito, ubi admonere tædio fuisse futurum sensi. Illud interea nescius ne esses velim, quod sæpissime, imo infinitis fere in locis, de vulgata parum sollicitus eam lectionem in Interpretatione secutus sim, quæ ex sola conjectura nasceretur. Nam in Latinis, quæ tota nostra sunt, tantam certe auctoritatem habere volui, cum Græca publici potius juris quam mei fuisse existimavi. Et ne aliqua fraus lectori subesset, quæcunque ita verti, ea ut literis, quas cursivas vocant, discernenterentur, sedulo curavi. Singulis præterea Orationibus Argumentum præmisi, ut ad orationem ipsam aditus faciliior quodammò fieret et jucundior: in quibus et Quæstionis statum, et Actionis genus, et solennis agendi ritus prætermisi, tum ne Meursii, Petiti, ceterorumque scrinia compilarem, tum quia sensi hæc plerumque eo gratiora esse, quo breviora. Postremo utriusque Editionis, quæ meam præcessit, Aldinæ puta et Stephanicæ, paginas in ora nostræ describi volui, ut, siquando usus venerit, minimo negotio conferri et adhiberi possent.

Græcis subjunxi, quia populo aliqua ex parte placere volui,

Interpretationem Latinam, et, quia aliorum olera male cocta recoquere operæ fuisset inficetissimæ, omni ex parte novam. Quam provinciam quali laude gesserim, id, etiamsi id maxime nollem, aliorum jam futurum est iudicium. At priusquam de me calculum ferat quisquam, experiendo sciat velim, quam operosum sit, quanta sollicitudine plenum, quæ eleganter Græcæ dicuntur, bene Latina vertere; ea fide verbum verbo annumerare, ut aliquis ne decedat color; ea venustate ora Auctoris effingere, ut Interpretes esse non desinas; religionem denique temperare cum elegantia. Id enim volui, et si minus assecutus fuero, tametsi in ingenii nostri imbecillitate nonnihil, imo maximum inesse confiterer, aliquid tamen in rei ipsius difficultate constare arbitrator.

In Notis, quas ad textum recensendum adhibui atque imæ paginæ subjeci, minimæ vel operæ vel laudis arbitrabar fore, si lectiones solummodo variantes, summa licet cum fide atque sedulitate descripsissem. Vicissim temerarii ingenii semper esse iudicavi, eas tantum lectionum discrepantias excerpere, quæ edenti notabiliores esse viderentur. Unde evenire solet, ut vel ex hac parte defraudetur aliquando ingenium legentis, qui ex parvulis istiusmodi scintillulis lucem fœnerari potuisset; vel ex illa summa oritur ariditas et legendi fastidium. Porro ubi scripti Codd. nihil quidquam suppetiarum tulere (quod in plurimis depravatis locis contigit) et divinando res erat agenda, eum modum mihi servandum esse duxi, quem ab homine novo, minimæ aut celebritatis aut expectationis servari fas erat. Deinde autem aliquoties adducuntur ad stabiliendam conjecturarum fidem loca ex probatissimis semper (nam id te scire volui) scriptoribus desumpta. Quorum auctoritate dum utor, si quidquam a me vel lucis vel puritatis, fœnoris loco, acceperint, nolis id a me factum existimare gloriolæ aucupandæ causa, aut ad ostentandum, qualis vir siem; sed partim quia unum scriptorem emaculaturus nihil istiusmodi a me duxi esse alienum; partim quia lector, observaturus similem in pluribus scriptoribus erroris occasionem, emendationibus nostris aliquam vim et auctoritatem accedere non invitus confitebitur.

Quicquid igitur in Textus medelam afferre potui, id pene omne Textui, ut par erat, subjeci. Cetera, quæcunque de Lysia observanda duxi, ea Lectionibus Lysiæ reservavi perpetuo orationis filo commentanda.

Notis inserui adhuc inedita, quæ dudum ad oram exemplarium suorum allevere Josephus Scaliger et Claud. Salmasius. Exemplar, quo usus est Scaliger (cujus rei Dodwellus in libro suo de Cyclis Græcorum fidem facit), ad Edw. Bernardum Professore apud Oxonienses Savilianum olim pertinuit, hodie in Bibliotheca Bodleiana asservatum. Salmasianæ vero notæ, quas merito que-

raris esse paucissimas, ex editione Stephani, quam servat bibliotheca Academica Lugduni Batavorum, desumuntur. Rationem denique habui omnium, quæ observarunt vel Gulielmus Canterus, vel Iacobus Palmerius, hic in Exercitationibus ad optimos fere Auctores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4to. ille in versione Latina Rhetorum quorundam, Bas. 1566. fol. aut Muretus denique in libris Variorum Lectionum.

Fragmenta deinde sedulo conquisivi, primusque, quod sciam, reliquias hujusce auctoris collegi. Opus sane pluris operæ, quam aut elegantiae, aut gratiæ. Tumultuarium doctrinæ genus, ubi ingenii exiguus, laterum infinitus labor. Ad hæc promissum Indicem adjeci, vitam Auctoris, quam sedulo concinnavi, et testimonia, quibus a Vett. ornabatur Lysias, edentium ad normam studiose undique collegi.

Accedunt præterea Conjecturæ, quas pro egregia sua humanitate, qua insigniter pollet, mecum benignissime communicavit summus Vir Ier. Marklandus, a me semper et amicitiae et eruditionis nomine plurimi habendus, et colendus maxime. Quo sane facto Vir celeberrimus non solum Editionis nostræ nitori, verum etiam aliquantum Editoris famæ consultum ivit: cum deprehendet æquus lector locis aliquammultis a me olim restitutis tanti Viri accedere consilium et auctoritatem.

Præter Lectiones Varias, quas ex Cod. MS. (quem idcirco *Stephanicum* appellare soleo) H. Stephanus deprompsit, Textum Lysiae collatum curavi, gratia atque interventu præstantissimi atque humanissimi Viri D. Bernardi Montefalconii, quo nemo has literas feliciter aut humanius adjuvit, cum Cod. MS. olim *Segueriano*, postea *Coisliniano*, hodie vero *Sangermanensi*. Codex est membranaceus in folio, numero 342. quam diu in Bibliotheca Coisliniana asservabatur, sæculo XV. exaratus. Amanuensis, qui hunc Cod. descripsit, Græcæ linguæ imperitus, multa in lectione novavit, et nonnullas voces barbaras admisit. Vocalis *ι, υ, η, ει, οι*, item *ε* et *αι* sæpissime immiscuit: Quod fortasse non ex sua inscitia admisit, verum ex suo exemplari, quod descripsit, derivare potuit. Jampridem enim earum vocalium tam inter scribendum, quam inter legendum promiscuus erat usus. In eo perpetuo fere exarantur *ἐδύνατο, γινώσκειν, ἕνεκα, γίνονται, ἐφθαρμένοι, τειχιζόντων, ὑπερβαλόντων* etc. quæ in aliis Codd. leguntur *ἠδύνατο, γινώσκειν, ἕνεκειν, γίνονται, διεφθαρμένοι, διατειχιζόντων, ὑπερβαλόντων* etc. Et similiter ubique fere desunt notæ illæ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΝΟΜΟΣ ceteraque hujusmodi. Verum Codex infra hanc, quam dixi, statem positus, et incuriosius aliquando descriptus sæpenu-mero vestigium optimæ lectionis expressum reservavit.

Ejusdem præstantissimi Viri adjutu, Orationem secundam, quæ *Funebris* est, collatam curavi cum Cod. MS. membranaceo in eadem bibliotheca asservato, num. 249, qui ad decimum sæculum facile assurgit. Liber ille bonæ frugis plenus atque auctoritate summus complectitur præterea Æschinis Orationes et Epistolas, et Synesii nonnulla. Ejusdem Orationis Exemplar MS. asservat. instructissima bibliotheca Barocciana eadem fere et ætate et fide exaratum: quod cum editis quam accuratissime contuli. Codex ille Synesii quoque nonnulla continet, chartaceus, num. 139. 4to. in principio orationis mutilus. Desunt etenim duo folia integra, atque insuper tertii pars dimidia. Ceteroquin bonæ notæ, neque ea vasta lacuna laborans, quæ in recentioribus Codd. Aldinis sc. et Coisl. 1. ad eam orationem visitur.

Ejusdem porro Orationis Lectiones Varias ex Codd. MSS. desumptas subministrarunt bibliothecæ Cantabrigienses ad oram Editionis Aldinæ diligenter annotatas. Exemplar alterum Collegio D. Ioannis testamento suo legavit Vir elegantissimi ingenii, nuper Patriæ pariter et Collegii delicia, Matthæus Prior: alterum in Bibliotheca I. Mori Episcopi Eliensis asservatur, quam totam munificentia vere regia et liberalitate nunquam satis prædicanda Academia Cantabrigiensi donavit Rex Optimus Georgius I. Huic insuper debetur, quod Lysiae vita a Dionysio Halic. descripta atque etiam tres postremæ Orationes ibidem servatæ emendatiores aliquanto prodeant.

Exstant præterea in exterorum bibliothecis Codd. alii Lysiae MSS. quorum copiam, tametsi id sedulo operam dedi, multum et prece et gratia enixus, nondum tamen comparare potui. Hujusmodi sunt, præter Laurentianos, quos alibi me enumerasse memini, in bibliotheca Ambrosiana Mediolani Cod: operum Lysiae, sed manu recentiori: Cæsareus alius in bibliotheca Vindobonensi inter Codd. Philologos num. 59. chartaceus, in fol. antiquus et optimæ notæ: In bibliotheca Vaticana tertius, in Palatina, quæ itidem Romæ est, alius. Erat etiam in bibliotheca Wittiana, cujus ante aliquot annos distractio fuit, Lysias Gr. MS. Ut orationes singulares præteream, verbi gratia, primam in bibliotheca Palatino-Vaticana, num. 117. 4to. priores duas in bibliotheca Regia Parisiensi; ceterosque præterea Orationis II. Codd. MSS. quorum alibi mentionem feci. Lysiae Orationes 32. Sermonem Epitaphium et Epistolas 6. exstare Græce in quadam Italiae bibliotheca memorat, nescio tamen qua fide, Gesnerus. Nam de Auctoris nostri Epistolis integris diu multumque quærens nihil unquam certi investigare potui. Horum igitur exemplarium usum, si qua gratia comparari possit, a me summopere, sed frustra, efflagitatum, eis commendari velim, si qui post labores nostros Lysiam edendum susceperint: Codicis maxime

Palatini, quoniam in eo asservari videtur Lysiæ Oratio *contra Niciam* nondum edita et fragmentis solummodo aliquibus nota.

Atque hæc fere sunt, quæ ut scires, tua et mea interesse arbitrabar. Sis interea admonitus, neque enim a loco alienum esse duxi admonere, me in Jurisprudencia Attica pene totum et isti quasi glebæ adscriptitium, Demosthenis totum quod superest, accurate ad fidem Codd. Manuscriptorum recensitum prelo indies parare; eidem æquissimis conditionibus, et, si id velis, Tuis committendum. Cujus editionis rationes, modum et formam mihi ab iis, quorum id intererit, præscribi exoptarem, consilio quasi publico (si tanti esse videbitur, atque ea de re aliquo demum pacto conveniri potest) non meo usus. Ut plurimorum igitur votis aliquo modo satisfacere possim, institui interea in animo meo, tot exemplaribus, quot sc. istud consilium non ingratum fore videbitur lectoribus, *vernacularem*, quam vocant, *interpretationem* subjungere, vel mea vel amicorum quorundam, qui id oneris jam in se susceperint, opera adornandam; ceteris Latinam: sive vulgatam Wolfii, sive aliorum, qui in singularibus orationibus vertendis cum aut fide aut elegantia præverint, sive denique, ubi utrinque res infeliciter cesserit, propriis laboribus de novo concinnandam. Multorum consilio adjungi velim nonnullorum gratiam et auctoritatem, quibus alius pollere potest in Exemplarium Manuscriptorum notitia communicanda, alius in eorum usu et conferendi facilitate expedienda. Meum erit laborem in edendo proprium, fructum alienum judicare. Hæc tamen omnia ea conditione a me dicta, atque hoc consilii susceptum existimes, si nempe mea opera, fides et diligentia, quam hodie in Lysia cris perspecturus, ea tibi videbitur, cui Demosthenem committas: aliter dicta pro indictis, consilium susceptum pro deposito, accipias velim. Neque enim legi tam sitienter expeto, ut non Editoris nomen cum aliquo legentis fastidio conjunctum quam citissime respuerem: neque a rebus aliis tantum otii nactus sim, ut sine Exemplarium collatione domi exercitatus esse non possim. Vale.

Dabam c Collegio D. Ioannis Cantab.
Nonis August. MDCCXXXVIII.

IEREMIÆ MARKLANDI

PRÆFATIO

CONJECTURIS IPSIUS AD LYSIAM PRÆMISSA.

ROGATU Eruditissimi Editoris, nonnulla, quæ inter legendum corruptissimum hunc Auctorem observaveram, in has schedas contuli: raptim quidem, ut qui serus huic negotio accesserim. Cæterum brevitati, quantum res sinebat, studui: tum ne forte actum agerem; tum, quia non perpetuum Commentarium scripturus eram, sed *Conjecturas*, res sine MSS. plerumque incertissimas, et quarum probabilitati appositis quidem exemplis multum, verbis vero tuis quantis libet, parum adstruxeris. Hæc itaque mea ita accipias peto, ut, si loca suspecta ex MSS. aliter sanari possint, quæ dixi omnia indicta sint. Et si quando Dictatoria ista, *Lege*, vel *Scribe*, occurrant, scito me nihil aliud velle, quam *Forte legendum*, vel *scribendum*.

Eo vero lubentius hoc opus suscepi, quod nonnulla animadverteram in Lysia, nondum ab aliis, quod sciam, prolata, quæ Novi Fœderis Textui et Phrasibus illustrandis inservire posse existimavi. Hæc igitur, prout suppetebat memoria, protuli: non ut ex Paulo vel Luca Lysiam *Bene* scripsisse, sed ut ex Lysia Paulum vel Lucam *non Male*, probarem. Conjecturas quoque paucas, data (vel, si velis, quæsitâ) occasione, in loca N. F. quæ mihi suspecta sunt, immiscui: quas iudiciis eruditorum, qui in istis Sacris accuratius versati sunt, permitto, ea modestia et ἐποχῆ, quæ debetur τοῖς λογίοις τοῦ Θεοῦ. *Aptior*, forte inquires, *hujusmodi rebus inveniretur locus*. Quæ objectio, ut forte non improbabilis est, ita valeat, quantum valere potest.

Has Orationes Scholiis brevibus, seu conjecturis in loca aliquot, illustrant duo Viri Celeberrimi, Henr. Stephanus, et Andr. Schottus Antverpiensis, e Soc. Jesu: Ille, ad marginem pulcræ suæ Editionis Oratorum Veterum, Paris. 1575. quam in his Notis sequor: Hic, ad calcem Editionis, quam cum Versione sua publici juris fecit Iodocus Vanderheidius Brabantus, Hanovix 1615. Et Stephanus quidem in hoc opere feliciter plerumque, ut mea fert opinio, versatus est. De Schotti (doctissimi, et, quod multo potius est, humanissimi Viri) sive Festinatione, sive Mentis intentione aliorum versa, est quod sæpius dolcas, interdum et queraris.

Multa quoque me movent, ut crederem Schottum hæc scripsisse Juvenem, nec adhuc compotem istius usus et peritiæ in Græca Lingua, quam postea assecutus est: hæc, inquam, in Marginem Libri raptim, ut fit, conjecta, atque inde sine accuratiori examine Amico suo subministrata crederem, nisi ipse in præfatione aliud profiteri videretur. Incuriam igitur Optimi Viri animo aliis occupationibus Literariis districto allegemus: sed non ideo dissimulanda fuit, ne alios quoque Schotti nomen et fama in errorem traheret. De Versione Vanderheidii nihil dico: cum enim Contextus adeo esset depravatus, nil mirum, si vara vibiam sequeretur. Vale.

Londini, Jan. IV. MDCCXXXVIII.

I. I. REISKII
A D L Y S I A M

PRÆFATIO.

AD Lysiam præfandi pæne otium mihi fecit Taylori diligentia. Cujus de editione reliquiarum Lysiæ ubi, quoad opportunum videbitur, eos docuero, qui ea carent, accingar ad demonstrandum, quid novorum ornamentorum ad hunc oratorem a me profectum sit.

Lysiæ prostant editiones duæ a Taylora curatæ, altera minor, qua nunquam usus sum; altera major, qui fundus est nostræ hujus recensiois. Illa minor, quantum e fama mihi constitit, præter orationem Lysiæ Græcam ejusque Latinam interpretationem a Taylora conscriptam, nihil tenet eorum omnium, quæ multa, et haud contemnenda tenet major. Huic autem, de qua sola impostero disputabo, titulum hunc præfixit Editor. “ΛΥΣΙΟΥ ΤΑ ΗΕΡΠΕΝΟΜΕΝΑ. LYSIÆ ORATIONES ET FRAGMENTA. Græce et Latine. ad finem codd. Mstorum recensuit, notis criticis, interpretatione nova, ceteroque apparatu necessario donavit Io. Taylor, A. M. Col. D. Ioan. Cantab. Soc. Academiæ olim a Bibliothecis, hodie a Commentariis. accedunt Cl. Ieremiæ Marklandi, Col. D. Pet. Soc. Conjecturæ. Londini ex officina Guil. Bowyer, in ædibus olim Carmeliticis. 1739.” Titulum hunc excipit Epistola, qua totum hoc opus “ornatissimo præstantissimoque viro Io. Tempest Armigero” inscribitur. Eam sequitur Præfatio Taylori; tum Vita Lysiæ ab eodem conscripta. cui subjectus est libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum Plutarchi Photii aliorumque de Lysia testimoniis. Hæc, quæ dixi, omnia paginas in quarto majore implent nonaginta. Inde legitur ipsa Græca Lysiæ oratio, cum substrata interpretatione Taylori Latina, et huic rursus substratis annotationibus Taylori, a p. 1. ad 528. Inde seorsim leguntur excusæ Ieremiæ Marklandi ad Lysiam Conjecturæ a p. 429. ad p. 607. nam typographus Londinensis in numeris paginarum erravit. Posthæc a p. 613. ad p. 669. Fragmenta Lysiæ a Taylora collecta et annotationibus illustrata. quæ Fragmenta Taylor Thomæ Mangeyo, Philonis Judæi editori satis noto, inscripsit. A p. 671. succedunt usque ad p. 722. Taylori Lectiones Lysiæ Guilicelmo Clarkio, Canonico Cicestriensi, inscriptæ. Agmen claudunt Indices aliquot; primus antiquorum

auctorum, qui in editione Lysiæ Londinensi emendantur. 2. Locorum novi fœderis, qui in Marklandi Conjecturis ad Lysiam et Dionysii Hal. libellum de Lysia emendantur, vel illustrantur. 3. Præfatio Taylori ad indicem ab ipso conscriptum, quem Atticum appellare ei placuit, et Index ipse.

Descriptio hæc est Lysiæ Taylorani, quem recudendum operis Lipsiensibus dedi, sed nonnihil immutatum, ut ex iis, quæ nunc dicam pluribus, constabit. Orationem Græcam, seu, quem vulgo usurpant, Textum Græcum, expresserunt operæ nostræ ex exemplo Taylorano. Verum qua libertate Taylor a Stephani exemplo discessit, quod imitandum suis operis proposuerat, imitatus ea in re Stephanum ipsum, qui passim locorum textum Aldinum immutaverat, eadem ego quoque libertate mihi non duxi interdicendum esse, ut Tayloranum exemplum, ubi necesse videretur, sive ad codicum Mstorum auctoritatem accommodarem, sive ad primigeniæ Aldinæ fidem reformarem; iis de locis ne commemorem, quos Marte meo refinxî; qua de re, quoties usu venit, tam asteriscis in texto, quam copiosius in annotationibus admonui. Taylori cum annotationibus Marklandinas, quæ in Londinensi seorsim leguntur, copulavi, commoditati lectorum inserviturus. Amborum annotationibus meas nomine carentes immiscui, quò, quæ ad hoc diei ad Lysiam annotata uspiam exstarent, ea unis locis in brevi quasi tabella exhiberentur. Unum volumen formæ minoris, cujusmodi hoc est, quoniam omnia non capiebat, quæ major Londinensis exhibet, quæ hoc in primo volumine locum non inveniebant, ea necessario in secundum brevi post insecuturum rejeci. Sunt autem hæc istoc ordine a me suo tempore exhibenda. 1. Fragmenta cum annotationibus Taylori solius: nam ad ea neque Marklandus quicquam annotavit, neque ego animum iis adverti. 2. Indices, qui numero erunt plures, cum illi, quos paulo ante commemorabam, ex editione Londinensi repetendi; tum alii novi ab ipso me jam concinnati, Græcitatibus puta Lysiæ, et hominum a Lysia appellatorum, et locorum, et legum. 3. Libellus variantum in Lysia lectionum. 4. Taylori præfatio ad Lysiam. 5. Marklandi præfatio ad Conjecturas ipsius. 6. Lysiæ Vita a Tayloro conscripta. 7. Libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum annotationibus Taylori, Marklandi, meis, et iis, quas de suo mihi impertiit Io. Frider. Matthæi V. C. 8. Lectiones Taylori Lysiæ. Superest adhuc aliud haud tacendum a me innovatum. Hoc nempe. Magna pars annotationum Taylori aliud nihil exhibet, præterquam variantes lectiones ex Aldina, Coisliniano codice, et marginibus editionis Stephanicæ collectas. Ego vero quotquot hujusmodi notulæ inessent reliquis Tayloranis immistæ, eas omnes ad Libellum Variantium in secundo nostro volumine exhibendum amandavi. Quod si

ergo eveniat, ut editionem Londinensem cum hac nostra comparantes, ab hoc primo nostro volumine exterminatas cernant ejusmodi quisquillas depravatarum lectionum, rogatos eos velim, ut præcipitare judicium nolint, sed querelas de mutilatione tantisper reprimant, donec secundum volumen prodierit, ubi feces ipsas et stereora editionis Londinensis reddam, locumque calumniæ excludam, ac si mala fraude rem gessissem. Nihil enim eorum omnium, quæ Londinensis editio tenet, sciens volensque prætermittam; nisi si quæ ipse profitear me omissurum, quæ sunt et pauca, et nullius momenti; nempe has tres Taylori præfationes, unam ad Tempestum, alteram ad Mangeyem, tertiam ad Clarkium. In reliquis reddendis fidem servavi et servabo porro sanctissimam. Quas viri docti dedissent ad Lysiam annotationes, eas nil decurtatas, nil immutatas, ipsis eorum verbis reddidi, tametsi persæpe locorum eas parum probarem. Fidem ipse meam minuissem, meæque editioni auctoritatem detraxissem, si licentiam, nefariam illam quidem et minime tolerandam, quæ displicerent, tollendi, mihi arrogassem. Nihilo magis mihi datum hoc existimavi, ut viris doctissimis et de literatura Græca egregie meritis perpetuo oggannirem: quamquam haud raro gravissimæ erant causæ lapsus eorum notandi. Censorem agere atque objurgatorem, odiosum, et putidum videbatur, et malignum. Ipsemet æquo animo laturus non sim, si quis criticus sycophanta, homo Toupianus, infesto dente lucubrationes meas dilaniet. Præterea chartis parcendum videbam esse, lectorumque pudori, hoc est, cavendum ne eorum ingenio diffidere viderer. Ultro, me indicente, animadvertent sagaces atque rerum intelligentes lectores virorum doctorum, Taylori puta atque Marklandi, hallucinationes. Minus invidiosum arbitrabar esse, errores eorum ab aliis aliud agentibus obiter reprehendi, quam a me, qui editoris personam ipse mihi imposuissem, hoc est præconis quodammodo eorum, quæ illi scripta reliquissent. Denique locus etiam videbatur adolescentulis relinquendus esse ingenii proferendi, qui propius ad veniam peccant ex aliena contumelia famam aucupantes. Poterat spissa illa annotationum farrago passim locorum in brevius contrahi, semel tantum indicando Taylori atque Marklandi easdem in suspiciones consensum, qui tam sæpe inter se consentiunt, ut miraculo fit, qui fieri potuerit, ut duo prorsus in easdem sententias tam sæpe cogitatione deferrentur; tædio profecto legenti est eadem toties iterari. In Marklandi annotationibus mihi quidem haud aridet illa affectatio rerum ab argumento alienarum. Nusquam non captat occasiones, sæpe invitas et reluctantes, super Novo Testamento disputandi. Mei si res fuisset arbitrii, cunctas illas disputationes obtorto, quod aiunt, collo huc raptatas induxissem. Sunto enim, cuicumodi sunt; placent quibuscunque poterunt, per me

licet. Super his enim iudicare mihi fas non est, qui a theologorum sacris arcanis tota vita procul abfuerim. Sunt, si voles, quantivis faciendae. Verumtamen in disputationibus super monumentis Lysiae ecquis enucleationes quaerat abstrusorum Pauli Apostoli sensuum? Non erat nunc his locus. Alio loco expromississet. Decebat utique Marklandum, qui theologus esset, Pauli lectione delectari. Non invideo, non intercedo. At cum luce tenebras ne commisceto. Verumtamen nefas ducebam alienam in messem falcem me immittere, fidemque publicam violare, et execrabilis exemplum praere grassationis in aliena scripta, quod alii postmodum in meis, me invitissimo, sint imitaturi. Praeterea aliis alii ducuntur. Meum ad palatum si quae minus sint, dubium non est, quin bene multi sint futuri, qui ea appetant, ob eaque vel sola Marklandinas ad Lysiam Conjecturas magni faciant, emant, lectitent. Minus tamen religiosus fui in Latina Lysiacae orationis interpretatione a Taylora conscripta, quam prorsus omisi, gemina de causa: altera, quod decrevissem ab hoc, quod edo, corpore Graecorum Oratorum Latinas interpretationes omnino omnes, quamvis bonas et probatas, excludere; altera, quod hanc Tayloranam parum probarem, quae persaepe locorum ab oratoris sententia aberrasset, et universe parum Latina esset, quamquam haud me fugit, quam sibi Taylorus et in fide atque perspicuitate suae interpretationis, et in munditie atque nitore Latinitatis placuerit atque exsultarit. Verum ab intelligentia bonae tersaeque Latinitatis aberat Taylor quam plurimum. Id quod affirmanti nemo facile mihi fidem deneget, annotationes ejus ad Lysiam legens; in quibus haud rari sunt loci, non Apuleianum, sed plane Tertullianum os referentes, quos alii non magis videantur percipere, atque ego percipio. Est utique Lysiae oratio perobscura, cum ob dictionis, quam affectat, brevitatem, tum ob caeca ratiociniorum vincula: ut inprimis bonum interpretem desideret. Ego vero Taylorum eum esse nego bonum interpretem. Quapropter ipsemet molestiam exantlavi Lysiam, unaque Andocidem et Isaeum, Latine convertendi. Nam de Antiphonte nondum certi quicquam mecum constitui. Istos vero, quos dixi, Latinos feci, olim aliquando edendos: quod ubi factum fuerit, statuent rei intelligentes, operane pretium fecisse videar. Interim semel vel bis in annotationibus meis ad Lysiam lectores ad hanc meam Lysiae interpretationem ablegavi, tum prodendam, cum per fata licuerit finem huic corpori Graecorum oratorum imponere. Vita si suppetet, et sumtus, atque studium emtorum, recipio edenda aliquot volumina, in quae compingentur Wolfianae operum Demosthenis et Aeschinis et Dinarchi, meae Andocidis, Lysiae, Isaei, et nescio an Antiphontis quoque, et ab aliis conscriptae, si quae prostant, interpretationes Latinae probabiles aliorum e Graecis oratoribus minoribus.

Satis, ni fallor, de *Lysia Taylorano* dixi. Restat, ut quæ nova ornamenta de meo aut in hoc primum volumen jam contulerim, aut in secundum mox sim collaturus, exponam. Si quis ullus alius auctor Græcus mendis et lacunis obsitus est, *Lysias* certe est miserime atque desperatissime depravatus. Ut penes *Taylorum* pene nihil fuit copiarum ad eum emendandum, si ab ejus et *Marklandi* divinationibus discesseris, ita penes me quoque perparum fuit opis, quod e codicibus *Mstis* conferrem a me usurpatis. Et oppido pauci supersunt *Lysiæ* codices *Msti*, et, quotquot ad notitiam nostram pervenerunt, contemnendi sunt omnes, iisdem mendis inquinati, lacunis iisdem hiulci, ut ex uno videantur omnes manasse, misere mendoso atque lacero; qui est ille, nunc *Florentinus*, olim a *Constantino Lascari* e monte *Atho* allatus, unde *Aldus* primus *Lysiam* edidit. Nihil equidem ipse mihi ad contentionem feci reliquum, ut paulo quid plus eniterer, quam decessor meus: verum haud respondit prospera fortuna spei votisque nostris, quamquam non prorsas me frustrata est. Magni faciendus non est *Coislinianus*, et nihilo tamen minus ex eo bonas lectiones haud paucas sublegit *Taylor* ante, et secundam eum ego alias plures illinc sublegi. Simillimus illi est *Vindobonensis*, de quo in continente pluribus dicam, fœdissimis mendis horridus, neque ideo tamen minus licuit haud pœnitendum spicilegium bonarum lectionum inde exhibere. Sed prius de codice *Veneto* paucis est indicandum. Est in bibliotheca *S. Marci Venetiis*, in libris, qui olim *Cardinalis Bessarionis* fuerunt, codex *Lysiæ*; a quo sperans opis non nihil impetratum iri ad explendum, qui creberrimi hodie sunt in *Lysiæ* exemplaribus, hiatus, et mendas teterrimas eluendum, dedi literas ad *Antonium Zanettium*, *V. C.*, illi bibliothecæ præfectum, rogans, ut illius codicis lectiones excerpti et ad me mitti curaret. Ille vero *Venetiis* negabat esse, qui provinciam illam aut bene gerere nosset, aut suscipere vellet. Nam sibi quidem otium deesse. Interim si quos enotarem singulares locos, de quibus consuli codicem *Venetum* vellem, se operam hactenus mihi daturum. Invitatus ego humanissimi viri hac pollicitatione, nisi ad eum exemplum editionis *Stephanicæ*, in quo locos difficiliore et præ aliis mendosos notaveram. Remisit hoc exemplum *Zanettius* suis annotationibus conscriptum, unde intelligens, quid lectionis loco quoque in codice *Veneto* esset, una intellexi quoque codicem illum, nisi mendosior etiam aliis est *Lysiæ* codicibus passim prostantibus per *Europæ* bibliothecas, nihilo profecto esse illis, neque emendatius exaratum, neque pleniorum. Factum sic est, ut in libello *Variantium Lectionum* codicem hunc *Venetum* pæne nusquam allegem, qui pæne nulli usui mihi fuerit. Vix enim semel aut bis paulo meliorem exhibuit lectionem vulgata, et contra plerumque fœdiores etiam corruptelas, quam

sunt in libris vulgatis. Plus profeci e codice Vindobonensi, quamquam non tantum, quantum speraveram a Nesseliano illectus indicio. Codicem hunc meam in gratiam totum a capite ad calcem cum editione Lysiae Marpurgensi a I. H. Maio curata contulit Gottlob Christian Storr, V. C. A. M. Stutgardiensis, ministerii Evangelici candidatus, juvenis ut sacrarum literarum, et earum imprimis, quas orientales appellant, præter vulgarem morem peritus, de quo constabit ex opusculis, quorum parat editionem, ad literaturam Syriacam pertinentibus, quæ opuscula ut quam primum ipsi proferre liceat, ex animo opto; ita mei tam amans, tam observans, tam studiosus, ut id unum pæne videatur arbitratus sibi datum negotii esse, ut modis quibus posset omnibus bene de me mereretur. Tanta fuit ejus erga me pietas, ut filii erga parentem vix major esse possit; neque facile recorder familiarium quemquam fuisse, qui hac laude eum superaret. Veruntamen ægerrime fero a juvene doctissimo, quod otium melius collocari poterat, pæne incassum id esse insumtum. Id quod ex iis schedis mihi constitit, quas Vindobona ad me misit, in quibus apertas quoque et manifestas librarii Græci halucinationes annotavit, sed eas tam crebras, et tam spurcas atque abnormes, ut fieri posse negem, ut usquam locorum alius exstet codex Græcus flagitiosius, atque hic Vindobonensis est, exaratus. Quem si Taylor perinde cognitum usu atque perspectum habuisset, atque ego habeo, profecto non affirmasset, codicem Vindobonensem *optimæ notæ* esse. Sed humanum est, de incompetis bene sperari, et magnifice prædicari. Ego equidem si præscissem futurum, ut illinc plus lolii, quam bonæ frugis colligeretur, profecto non commissem, ut optimo Storrio meo provinciam tam insuavem et tam infructuosam demandarem; quamquam ipse, ultra quam sibi expediret officiosus, hanc provinciam magis efflagitavit, quam ego imposui. Verum enim vero, quod sæpe usu venit, ut ex ingenti scoriarum acervo auri tamen micæ eruantur, ita mihi quoque licuit ex hac immani farragine portentosissimarum codicis Vindobonensis mendarum haud paucas eruere lectiones præstantissimas, ex alio nullo codice a quoquam annotatas: quas pæne omnes in Textum meum recepi. Haud raro quoque conjecturas meas ab eo confirmari, non sine gaudio deprehendi. Possem hic, tanti si facerem, satis prolixum contexere atque proponere indicem lectionum bonarum a me primo in Lysiam ex hoc codice Vindobonensi immissarum, longiorem etiam illis, quibus in sua ad Lysiam Præfatione exhibendis Taylor suam diligentiam in emendanda Græca Lysiae oratione demonstratam jactare voluisse videtur. Ego vero satis habui, ubi locorum Lysias e codice Vindobonensi a me emendatus esset, id in subjectis annotationibus statim, aut in libello lectionum mox inse-

cuturo indicare; ubi etiam reliquas codicis hujusdem lectiones representabo, quæ non meræ sint calami aberrationes. Egi equidem, id quod videtis lectores, quod potui; neque, quod in me situm esset, operæ studiique quicquam passus sum desiderari, quo consequeretur hoc, ut Lysiam vobis traderem mundio rem et emaculatior em, quam ante me lectus et in hominum manibus versatus esset. Consecutus omni ex parte si non sum id, quod contendebam, culpa careo. Fortuna defuit, non voluntas. Congratulemur nobis, hæc Lysiae fragmenta, quamvis miserrime contruncata, superesse; neque prorsus ejus omnia perisse. Fruamur his, quæ habemus, qualiacunque sunt, indolentes acerbæ sorti, quæ Lysiam fataliter oppressit, et quæ voluit codices ejus non nisi mendosissimos atque miserrime lacunosos ad nos pervenire; nisi si forte aut in Escurialensi bibliotheca mundiores atque pleniores Lysiae membranæ adhuc latent, aut in ea, quæ quondam Heidelbergensis erat, nunc Vaticana est, in qua aiunt, nescio quo auctore freti, servati codicem Lysiae orationes aliquot nondum editas tenentem: de quo quærere non vacavit; vel potius defuit quærendi opportunitas. Exit olim aliquando tempus, age enim solemur bene sperando clades nostras, quod tempus Græcas literas a contemptu vindicet, quo nunc apud Italos oppressæ jacent. Erunt, qui gazas veteris literaturæ tot in bibliothecis Italiæ, tamquam in monumentis vetustorum regum, sepultas eruant, illinc atque in lucem proferant. Bona id quidem fide, et procul jaectantia, a qua sum alienus, affirmare possum, opera mea factum esse, ut Lysias nunc prostet haud paulo, quam ante fuit, emendatior, atque dilucidior. Et erit adhuc magis, cum Latina mea Lysiacarum reliquiarum interpretatio prodierit, quæ vicem perpetui in Lysiam commentarii fungi poterit. Pristinam meam ad hunc oratorem animadversiones, jam anno 1757. editas, præne ne inspexi quidem nuper has novas conscribens. Quo factum esse interdum suspicor, ut ea prætermiserim, quæ malint nonnulli præterita non fuisse. Sed conferat antiqua cum novis, cui copia et volupe erit, et illinc repetat, si quæ haud pænitenda repererit. Mihi hac uti diligentia neque libuit, neque vacavit. Currente prelo haud raro observavi aut perperam a me scripta, quæ tolli ob rationes typographicas non possent, aut præterita alia, quæ addi festinatio operarum, aut spatiorum angustiae haud paterentur. Illa itaque retractatum, hæc suppletum ibo in illo, quem toties dico, libello Variantium Lectionum. Orationem Lysiae Funebrem, quæ in editione H. Stephani Lysiacarum agmen claudit, in Aldina autem, et Taylorana, nostraque statim a prima secunda est, cum codice Augustano contuli, illo, quem Demosthenicorum meorum quintum appellare soleo. Orationem in Philonem, quæ in editione Aldina postrema est, cum codice bibliothecæ regiae Parisinæ, n. 2914. signato, contulit

meos in usus Schweigheuserus meus, A. M., V. C., Strasburgi. v. Voluminis quarti horum oratorum calcem p. 136. Quas in libello variantium interdum cito schedas Brulartianas, de iis ibidem jam exposui. Quæ schedæ num sint eadem cum Groulartianis, a Tayloro passim laudatis, mihi certo non constat. Suspiciatus aliquando fui, codicem Lysiæ, cujus a se usurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis suæ facit, eundem esse cum Coisliniano. Verum postmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani discrepare. Rursus in suspicionem veni, Stephanicum codicem esse eundem cum Vindobonensi. Id quod improbable non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania superiore multos per annos hæsisse, et bibliothecas cum Italicis Germanicas versasse. Verum horum quoque codicum lectiones, ut inter se passim locorum concinunt, ita rursus aliis in locis discordant. Decuerat utique Stephanum diligentius indicare, cujas fuisset ille codex Lysiæ, quo se usum ait fuisse. Argumenta orationi cuique Lysiæ præmissa Taylori sunt omnia; de quo nisi aliunde constaret, etsi ego nil admonerem, satis tamen auctorem dictio ipsa proderet. Animadversiones Taylori disputationibus scatent, præterquam quod caliginosæ sunt, ut conjectoris egeant, a re quoque, de qua agitur, alienissimis. Vanitas hæc est hominis copias literarum ostentantis, e multifaria multorum voluminum lectione, aut pervolutione certe, collectas. A quo morbo ego sum alienissimus, hoc strigosior, quo alii sunt obesiores. Res ipsæ sunt, per me licebit, bonæ, et exquisitæ adeo. Non tamen his nunc erat hic locus. Quid attinet e Dactyliotheccis gemmas ex ære cælatas, e Syntagmatibus Inscriptionum, ad quæ satis fuerat lectores ablegari, longos titulos repetere, unde nil discas, quod ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literarium frequentantes. Commentarios in alium quemcunque auctorem si te juvet simili modo conscribere, volumina tot nullo negotio exaggeres, quot vel camelum fatigent. Ego vero meis in commentariis conscribendis hunc tenui modum, et hoc spectavi, ut aut sententias oratoris, sicubi viderentur tenebriosiores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, ubi possem, pro modulo meo emendarem, aut saltim indicarem. Ad libellum Dionysii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, una cum meis, variæ lectiones e codice Helmstadiensi, et annotationes I. Fr. Matthæi, V. C. ejusdem, cujus super Æschine oratore disputationem doctam et subtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc discessum a nobis, iter longum et molestum intra paucos dies ingressurus, quod iter deus fortunet atque secundet. Moscoviam, ad Hyperboreos, accessit, ut in ludo publico, qui ibi est, humaniores literas profiteatur. Patriæ pæne succenseo, homines literatos, quibus ipsa posset uti, invitos

expellenti; quasi copia laboremus ingeniorum studiis scholasticis innutritorum. Nos vero, si qua re alia caremus, adolescentibus vel maxime caremus, Græce Latineque callentibus, et rei scholasticæ gerendæ deditis. — Venit adhuc in mentem editionum Lysiae superiori seculo in Germania proditarum, Hanoviensis, et, quæ illam recentavit, Marpurgensis. Verum præstat de illis tacere, quarum exigua aut potius nulla sit auctoritas. Unum hoc sufficiat a me commemoratum esse, Hanoviensem non referre fideliter exemplum Stephanicum, sed vitiosam et contaminatam esse conjecturis, seu Andreæ Schotti, seu Iodoci van der Heiden. Hæc ad Lysiam præfanti mihi post Taylorum, qui meliora quæque dudum occupavit, succurrebant, quæ ut, benevole lector, æqui bonique habeas, etiam atque etiam te rogo. Scripsi Lipsiæ d. 20. Martii 1772.

LYSIÆ VITA

A IOANNE TAYLORO CONSCRIPTA.

NATUS est Lysias eo tempore, quo res Atheniensium domi forisque, sive rerum gestarum gloriam, sive pacis ornamenta spectemus, ad summam quasi maturitatem erant perductæ.* Barbaris enim nuper terra marique profligatis, et universæ Græciæ libertate feliciter vindicata, ut nemo jam hostis superesset, nisi domi fuisset quærendus, populus Atheniensis, bellicæ quasi laudis satur et gloriæ armis partæ, præstantissima omnis memoriæ ingenia in acie fori atque in umbra Academicæ excolere cœpit. Tum fuit Thucydides et Xenopho, a quibus post Herodotum Historia commota est, ut auderet uberius, quam superiores, et ornatius dicere: Scenam illustrarunt Sophocles et Euripides, et in diverso genere Aristophanes et Menander, qui ceteris pene omnibus ejusdem artis auctoribus nomen abstulere: Tum primum Philosophia, in qua de rebus bonis et malis, deque hominum vita, moribus et officiis disputatur, inventa et exulta esse dicitur; quam idcirco Socrates auctor, de cælo, nam illa altera de Natura fuit antiquior, devocasse fertur. In hac denique urbe atque his temporibus primum se Eloquentia extulit, eadem pene tempestate et nata et perfecta; cum decem simul Oratores Athenis ætas una tulerit,† quorum ut diversa

* Diod. Sic. ad Olymp. LXXX. 2.

† Celeberrimi isti X-viri secundum ratem hoc ordine videntur esse collocandi. I. Antipho antiquissimus, qui floruit κατά τὰ Περσικά, Themistoclis, Aristidis etc. æqualis. II. Andocides natus Olymp. LXXXVIII. 1. III. Lysias Olymp. LXXX. 2. Unde corrigendus Plutarchus in vit. Andocidis, Ἄρχει δὲ αὐτῷ (i. e. Andocidi) τῆς γενέσεως Ὀλυμπιασῆς μὲν ἑβδομηκοντῆ ἡλικίᾳ, ἀρχαν δὲ Ἀθήνησι Θεαργενίδης. ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσι πέντε κατὰ τὴν ἑλικίαν. Quod verum est. IV. Isocrates Olymp. LXXXVI. 1. Iterum corrigo eundem Plutarchum, γενόμενος δὲ (i. e. Isocrates) κατά τὴν ἑλικίαν ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος Λυσιμάχου Μυρρινουσίου δύο καὶ εἴκοσι ἔτεσι, πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτὰ. Lysimachus eo anno summum Athenis Magistratum gessit, qui domo Myrrhinusis fortasse fuit, sed non novi eam con-

ditionem aut morem describendi Archontas. Sed ita describantur per me licet. Cui tamen connectuntur ista δύο καὶ εἴκοσι ἔτεσι? Nimirum ante vel post Λυσιμάχου excidit vox ἀρχοντας, et pro Μυρρινουσίου legendum est νεώτερος (quæ vox in MSS. compendiose describi solet) Λυσίου δύο καὶ εἴκοσι ἔτεσι etc. Plane ut Dionys. Halic. Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοντῆς καὶ ἑκτῆς Ὀλυμπιάδος, ἀρχοντας Ἀθήνησι Λυσιμάχου. πέμπτω πρῶτον ἔπει τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, δευτέρῳ καὶ εἴκοσι ἔτεσι νεώτερος Λυσίου. V. Isæus, qui tempore belli Peloponnesiaci vixit et Demosthenem instituit. VI. Æschines, qui videtur in lucem fuisse susceptus circa Olymp. XCVII. Demosthene paucis annis major. VII. Lycurgus Platonis et Isocratis auditor, cujus inter Oratores Græcos H. Stephani suavissima et lectu dignissima, paucis tamen nota, exstat Oratio

virtus, nam inter se pares non fuerunt, summam pene laudem est consecuta, ita his extinctis, optimum illud genus eloquentiae studiumque dicendi sensim elanguit. Ad hæc Athenæ non solum Reip. prudenter institutæ, verum etiam cum moderatione administratæ gloria floruerunt, atque ad Jurisprudentiam Romanam condendam, quæ hisce temporibus XII. tabulis describi cœpit, consilium suum et auctoritatem largitæ, sapientiæ existimationem ad omnem memoriam propagarunt. Talem habuit nascendi conditionem Scriptor noster, qua nulla illustrior aut gloriosior excogitari possit.

Natus est Athenis* Olymp. LXXX, 2. Philocle Archonte. † Patrem habuit Cephalum‡ Syracusanum Lysanice F. Cephalo N.,

unica. VIII. Demosthenes natus Olymp. XCIX. 4. IX. Hyperides, ab Antipatro, eodem fere tempore, quo Demosthenes, interemptus. X. Denique Dinarchus natus Olymp. CIV. 4. Horum omnium Scriptorum, si Hyperidem excipiamus, quædam ad nostram ætatem pervenere: Eorum vitas literis complexi sunt Plutarchus, et Photius in Bibliotheca. Nonnullorum etiam Philostratus. *Γένει μὲν καὶ ἀξιώματι, πολλὸν προύχοντος ἀπάντων, παιδείᾳ δὲ καὶ λόγων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ Δεκάδι παραβάλλοις ἄν.* Lucian. in Scythia. Leont. Antholog. III. 30.

Χειρῶν τοῦδε σῆμα, τὴν ἔστροφεν Ἀττικῆς ἄρουρα εἰκόνα ῥητήσαν τῆς προτέρας Δεκάδος.

Erat enim alia et posterior Decas, de qua consulendus Suid. in Νικίστρατος, Philostrat. in Herode, Auctor Prolegom. in Aristidem.

* Athenis certe. Cephalus Pater Athenas conminigrat Syracusis XXX. annos ante decessum. Lysias c. Eratosth. Lysias quindecennis profectus est Thurios, patre jam emortuo. Plutarch. in vit. Atque ita Suidas, qui Lysiam Syracusanum vocat (i. e. genere, et majoribus), ait tamen, *ἐτίχθη δ' ἐν Ἀθήναις.* Justinus quidem et genere et natalibus Siculum esse velit. * Lysias, Syracusanus Orator, exsul tunc, quingentos milites stipendio suo instructos in auxilium patrie communis eloquentiæ misit.' V. 9. et Timæus quoque teste Cicerone. 'Catonis autem orationes non minus multæ fere sunt, quam Attici Lysiae — est enim Atticus: quoniam certe Athenis est et natus et mortuus, et functus omni civium munere, quanquam Timæus cum quasi Licinia et Mucia lege repetit Syracusas.' De Cl. Oratoribus. Eadem fere, quæ Justinus, habet Orosius II. 27. 'Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, quingentos milites cum stipendiis suis misit.'

† Male Plutarchus (sive auctor recen-

tior, qui Plutarchi nomine abutitur), in Lysia: *γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλείους ἀρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀδοποκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιαδος.* Corrige: *τοῦ μετὰ Φρασικλείδην κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀδοποκοστῆς Ὀλυμπιάδος.* Vid. Palmer. Exercit. Meurs. Attic. Lect. IV, 14. Ions. de Script. Hist. Philosph.

‡ Præter Cephalum Syracusanum Lysiae patrem fuit Rhetor quidam Atheniensis, Cephalus nomine, quos inter se commiserunt imperitiores. Rhetorem hunc et demagogum memorat Dinarch. c. Demosthenem, Andocides sæpius, Athenæus, Suid. in V. Tzetz. Add. Aristoph. Eccles. 248. σχ. ad loc. et ad 253. Fragmentum Cephalo profertur Suid. et Etym. M. in v. Ἐπιτιμία. Ioannes Tzetzes homo bonus Chiliad. V. 34. confundit Cephalum Syracusanum Lysiae patrem, Cephalum Rhetorem, de quo in presenti agimus, et Cephalum τὸν παλαιὸν (ut eum vocat Æschines c. Ctesiph. [ζ. ζέ.] qui Aristophontem adversarium nactus est περὶ καλοῦ βίου, uter sc. melius ætatem egerit, ubi Cephalus laudi duxit se nunquam fugεῖν, Aristopho se sæpe fugεῖν, ἀλάναις nunquam. Eam contentionem ita exprimit Æsch. l. c. Ἐτόλμα δ' ἐν ἱμῶν ποτὲ σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκείνος ὁ Ἀλκιδεύς, λέγων, ἔτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἔβδομήκοντα καὶ πέντε· ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκείνος ὁ δοκῶν ἀμετακίνητος γενέσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔτι ἐπὶ τῆς ἐπιτιμίας ἐπιτιμῶντος, λέγων, ἔτι πλείοντα πικρῶτα γραφὰς ἐπὶ νόμοις, οὐδὲ μὲν πώποτε γραφῶν πέφευγε παρανόμων: καλῶς (οἶμαι) σεμνυνόμενος. Ita Tzetzes:

Ὅστις [Cephalus] καὶ δικαιοτάτος ἀπάντων ἦν ῥητόρων,
 Παρ' ὅλην τοῦτου τὴν ζωὴν μὴ σχὰν κατηγάρηται.
 Ἀριστοφῶν δὲ τοῦμπαλιῦ ἐπῆρχε τῆς Κεφαλαίας.
 Ἀεὶ κατηγορούμενος, νικῶν δὲ ἀντιδίκους.

Neque solum hunc errorem erravit Tzet-

qui Athenas commigravit sive Periclis, ejus hospitio et familiaritate utebatur, suasu, ut auctor est Lysias in oratione *contra Eratosthenem*, sive civium injuria, cum adversis Reip. temporibus Gelo Syracusarum imperium capessivit. Is est Cephalus, apud quem domi habebantur a Socrate immortales isti sermones de Republica, quos Plato literis mandavit: ubi de hominis ætate, gratia, moribus et opulentia satis multa memorantur. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεῖς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν, ἐκίνουν· καὶ εἶπον, ὦ Κέφαλε, οἴμαι σου τοὺς πολλοὺς, ἔταν ταῦτα λέγῃς, οὐκ ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἠγεῖσθαι σε ῥαδίως τὸ γῆρας φέρειν, οὐ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. — μέσος τις (inquit Cephalus) γέγονα χρηματιστῆς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ πάππος τε καὶ ὁμίονμος ἐμοὶ, σχεδὸν τι ὕσιν ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβὼν, πολλὰκις τοσαύτην ἐποίησε· Ἀύσανιός δὲ ὁ πατήρ ἔτι ἐλάττω αὐτὴν ἐποίησε τῆς νῦν οὐσης· ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ ἐὰν μὴ ἐλάττω καταλίπω τουτοισίν, ἀλλὰ βραχεῖ γέ τιμι πλείω ἢ παρέλαβον.* Neque bonum senem fefellit fortasse aut cura aut augurium. Nam in vexatione Inquilinorum sub XXX-viris, ubi in ditissimum quemque sævitum est maxime, Lysias cum fratre Polemarcho primus avarissimæ istius conjurationis crudelitatem est expertus.

Olymp. LXXXIV, 1. cum Athenienses coloniam Sybarin (i. e. Thurios) deducendam censuerunt, Lysias XV. annos natus cum Polemarcho fratre natu maximo, juxta Photium et Plutarchum, vel una cum duobus fratribus juxta Dionysium (qui erant Polemarchus et Euthydemus)† colonis se adjunxit, hereditatis adeundæ gratia. Sybaris, urbs ubere gleba, et civium‡ mollitie ad proverbii infa-

ctes, verum etiam Cephalum Lysiae P. Thuriū appellat, et Oratoris N. res gestas in debellandis XXX. tyrannis Cephalo assignat.

* Plat. de Rep. l. 1. Eadem pene de Cephalo divitiis habet Tzetzes, futilis ille anctor et recens, verum mutuatus procul dubio a bonæ fidei scriptoribus, πλούτω κορυῶν καὶ εὐγενῆς. Chiliad. V. 34. Cic. 4. ad Attic. 15. 'Feci idem, quod in πολιτείᾳ Deus ille noster Plato. Cum in Piræum Socrates venisset ad Cephalum locupletem et festivum senem, quoad primus ille sermo haberetur, adest in disputando senex: deinde cum ipse quoque commodissime locutus esset, ad rem divinam dicit se velle discedere, neque postea revertitur. Credo Platonem vix putasse satis consonum fore, si hominem id ætatis in tam longo sermone diutius retinisset.' Dum hæc commentabar, et de Periclis etiam fortunæ inaudiveram (πλούτου δὲ καὶ γένους προσόντος αὐτῷ λαμπροῦ. Plutarch. in Pericle. Περικλῆς, ἀνὴρ γένει καὶ πλεῖτον, πρὸς δὲ τοῦτοις δεινότητι λόγου—προέχων. Diod. Sic.) nescivi, quo pacto

accipienda erant verba Pseudo-Plutarchi de Lysia, quæ cum solertiore lectore relinquam. Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου — μεταναστάντος εἰς Ἀθήνας ἐπιθυμία τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλον ὄντα καὶ ξένον; πλούτῳ διαφέροντα. Quid? anne dicemus αὐτὸν διαφέροντα? an Περικλέους διαφέροντος? andeni- que connectemus cum initio, Λυσίας υἱὸς Κεφάλου — πλούτῳ διαφέρων? Ita semper fere accidere solet, ut istiusmodi sorices non solum ἀπιστορησίᾳ, verum etiam aliquando indiligenti oratione, atque sermone ἀνακολουθία seipsos proderent.

† Eἰς Θουρίους πλείων σὺν ἀδελφοῖς δυσί. Dionys. Halic. Eorum nomina conservavit Plato l. c. Polemarchus natu maximus, et Euthydemas alter, non Εὐδίδος αὐτὸς Εὐδιδίμος, ut habent Codd. Plutarchi, aut Εὐδημος, ut conjecit Xylander. Tertium igitur, Brachyllum, ex eod. Plutarcho, non habuit, si qua fides in Dionysii verbis. Quo tamen errore ductus hunc quoque fratrem adjecit Plutarchus fortasse in sequentibus expediemus.

‡ Plura Athenæus l. 12. ubi incredibilia

miam notissima, in ea parte magnæ Græciæ,* seu Italiæ ad sinum Tarentinum sita est, quæ ad Austrum spectat et occidentem solem. Per ea tempora, quibus Græcorum et Atheniensium maxime Fortuna se extulerat, populus ille diutino bello fractus, atque etiam Crotoniatarum vi patrii sedibus ejectus, legatos in Græciam ad auxilium implorandum misit. Ostentabant agri fertilitatem, commoditatem loci, quem in Siciliam navigantibus vel portum amicissimum, vel, si alii occuparent, stationem infensissimam paratum esse dicebant: ad hæc agrorum communionem, civitatem ceteraque ejusmodi præmia pollicebantur. Inflammabant hæc maxime animos Atheniensium, qui jam ad† provincias constituendas et Siciliam alludere cœperunt. Cum igitur a Spartanis, ad quos primos legati Sybaritarum venerant, nihil impetrari potuit, Athenienses Periclis suasu et auctoritate decem triremes patrio more auxilio Sybaritis misere. Ei classi præfuere Lampos et Xenocritus. Coloniae deducendæ socii fuere tum alii viri et eruditione et rebus gestis illustres, tum etiam Herodotus et Thucydides. Ille ob diuturnam in istis regionibus mansionem, ubi etiam et historiam condidisse a Plinio‡ fertur, Herodotus Thurius appellari solebat. Nam et præmium illud, quod ejus historiæ præponitur, a Plesirrhoo, uti quibusdam videtur, concinnatum, aliter apud alios legitur. Τὸ δὲ, Ἡροδότου Ἀλικαρνεσσέως ἱστορίης ἀπόδειξις ἦδε, πολλοὶ μεταγράφουσιν, Ἡροδότου Θουρίου. Plutarcli. de Exsilio. Ita in suo Cod. repnarrantur de istius populi luxuria.

* Vocabatur etiam Major et Exotica Græcia. Vid. Scalig. et Dacier ad Festum.

† Καὶ Χερρόνησον καὶ Νάξον καὶ τὴν Εὐβοίαν εἶχμεν πλείστας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῖτοις ἀπεστεύλαμεν. Aesch. de euent. legal. [§. vñ.]

‡ Περίκλῆς Μενίππῳ μὲν ἐχρήτητο πρὸς τὰς στρατηγίας, δι' Ἐφιάλτου δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου Βουλὴν ἐταπεινώσασε, διὰ δὲ Χαρίνου τὴ κατὰ Μεγαρίαν ἐκύρωσε φήμισμα, Λάμπωνα δὲ Θουρίαν οἰκιστὴν ἐξέσωμεψεν. Plutarcli. Reipubl. gerand. præcept. Eoisdem coloniae duces memorat Diod. Sic. Unde mirari subit, cur idem Plutarchus in Nicia Hieroni assignet istius expeditionis auctoritatem. Ἰέραν ἦν, ἀγῆς τετραμμένους ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ Νικίου — προσποιοῦμενος δ' υἱὸς εἶναι Διονυσίου τοῦ Χαλκοῦ προσαγορευθέντος, οὗ καὶ ποιήματα σώζεται, καὶ τῆς εἰς Ἰταλίαν ἡγεμὼν γενόμενος, ἔκτισε Θουρίου. Lamponi δὲκάτῳ αὐτῷ assignat σχ. Aristoph. Av. 521. Ὁ δὲ Λάμπων Σύτης ἦν καὶ χρησμολόγος, καὶ μάντις, ὃ καὶ τὴν εἰς Σίβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνεικε περιήπτουσι, αὐτὸν ἠγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναίων ὄντα σὺν ἄλλοις δέκα. Ab hoc ergo duce et divinatore Colonia ista in diverbium et jocum abiit. Aristoph. Nub. 331.

Θουριμάντις, ἰατροτέχνας, σφραγιδοῦχαεργουμένητας.

σχ. ad loc. Θουριμάντις, οὗ τοῦς ἀπὸ Θουρίου μάντις, ἀλλὰ τοῦς εἰς Θουρίον πεμφθέντας, ἐπὶ τὸ κτίσθαι αὐτήν. ἐπέμψθησαν δὲ δέκα ἄνδρες· ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. et quæ sequuntur. Adjunge Suidam in Θουριμάντις· Ἐξέπεμφαν δὲ εἰς κτίσιν τὴν αὐτοῦ Ἀθηναῖοι δέκα ἄνδρας, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ἐξηγητῆς ἐστόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. Ita omnes libri Suidæ MSS. X. sc. duces, totidemque naves, ut mos erat Atheniensibus diuturno usu consecratus, qui denario numero pro ratione tribum Rempublicam universam domi forisque administrabant. Inficeti editores Suidæ, qui pro δέκα, μυρίους excudi curarant! atque inficetis etiam ille, qui tam violentam mutationem calculo suo comprobare potuit!

§ 'Tanta ebori auctoritas erat Urbis nostræ trecentesimo decimo anno, tunc enim auctor ille [Herodotus] historiam eam condidit Thuriis in Italia.' Plin. XII. 4. Cum constituebantur X-viri legum ferendarum, annus urbis agebatur CCC. Evenit autem, ut eod. fere tempore Romanorum legati Athenas proficiscerentur νομοθεσίας χάριν, et Athenienses dictam Coloniam in Italiam deducerent.

perit Aristoteles, cujus Rhetor. III. 9. hæc sunt verba: Ἡ μὲν οὖν εἰρημένη λέξις ἡ ἀρχαία ἐστίν. Ἡροδότου Θουρίου ἢ ἱστορίας ἀπόδειξις.* His omnibus accedit testimonium Inscriptionis, quam in honorem Herodoti elaboratam conservarunt Stephanus Byzantinus et σχ. Aristoph. Nub. 331.

Ἡροδότου Ἀλέξω κρύπτει κόνις ἢδε θανόντα,
 Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
 Δωριέων πάτρης βλάστον ἄπο τὸν γὰρ ἄπλητον
 Μῶμον ὑπεκπροφυγῶν Θούριον ἔσχε πάτρην.

Thucydidem vero Sybarin profectum, et quidem cum Xenocrito, qui dux erat Coloniae, declarat vita Thucydidis ἀδέσποτος, ejus Editt. præfigi solita. Una quoque cum his profectum fuisse Empedoclem philosophum tradit Laertius in Vita. His igitur aliisque colonis in Italiam appulsis, et nova urbe condita, quæ a fonte vicino Thurium vocabatur, primo civitas discordiis agitari, mox discessione facta obtruncari veteres Sybaritæ, et summa rerum potiri, quos auxilio contra populum finitimum nuper accessiverant. Ex eo tempore Urbs non Ἀττικίζειν modo cæpit, sed Attica tota facta est. Populum in tot Tribus distinxerunt novi hospites, in quot domi se fuisse distinctos meminere: Tum primum galeata Pallade, Atheniensium ritu, signari æs Thuriorum, ceterisque istius populi institutis et disciplina administrari nova Resp.

Ab Olympiadis LXXXIV, 1., qui erat Lysia ætatis XVI., usque ad XCII, 1. annos omnino XXXII., † in Colonia commorabatur Lysias, πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ (verba sunt Auctorum fere omnium, qui ejus vitam literis consignerunt) κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρου λαχῶν, (Plutarch.) quæ postrema verba fortasse emendari debent ex Photio οἰκίαν τε κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχῶν. In ea mansione Tysiam ‡ et Niciam Rhetoras Syracusanos audivit. Atheniensium vero rebus in Sicilia fractis,

* Ἡρόδοτος ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινοῦσαι τῆς εἰς Θουρίου ἀποικίας. Strab. l. 14. Εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοσωτὴς δοκεῖ. Julian. in Epist.

† Recte Suidas, Ἐκπεσῶν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας. ἄγων ἔτος μζ'. Unde mirum, quo computo usus sit Plutarchus, καμὲν διέμεινε — ἔτη ἐξήκοντα τρία. Longissime certe a vero. ἐξήκοντα legit Plutarchi Cod. Petav. τριάκοντα τρία Meursius, et Palmer. denique ἄστε τριάκοντα. Fortasse bonus scriptor, qui Plutarchum similavit, dum in Fastis duos Callias habuit descriptos, unum, qui Præturam gessit Olymp. XCII, 1. (quo tempore rediit Lysias) alterum, qui C, 4. ad hanc usque supputationem prorogavit, adeoque plures annos Auctori nostro assignavit a Thuriis revertenti, quam vi-

vendo erat assecutus. Verum et erravit quoque in nomine Archontis: Nam dixisse non debuit, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἀρχοντος, sed ἕως Κλεοκρίτου, ut modo dicturus est, ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεοκρίτου ἀρχοντος.

‡ Priusquam Eloquentiæ lacertos suos movit Athenis, quibus tamen et nata et alta esse creditur, Artis istius, sive Rhetoricæ proprie dictæ, præcepta invenisse et excoluisse dicantur Siculi, quorum princeps exstitit Empedocles, deinde floruit Corax Hieronis T. familiaris, circa Olymp. LXXVI. Cujus discipulus Tysias esse fertur. De his atque artis origine plura, sed fabulis similia, habet Scholiastes Hermogenis in initio. Ἄϊτ Aristoteles, cum, sublatis in Sicilia Tyrannis, res privatæ longo intervallo judiciis repetere-

et cum dominorum fortunis commutatis etiam Thuriorum animis, Lysias Ἀττικίζειν αἰτίαθειε solum vertere cogitur, et domum revertitur Callia Archonte, Olymp. XCII, 1.*

Quo tempore Athenas rediit Lysias, magna rerum commutatio atque inclinatio fortunæ consecuta est istam Remp. Duodecimo enim anno post coloniam Sybarin deductam, Olymp. sc. LXXXVII, 1. ortum est bellum inter duos potentissimos populos, qui omnem Græciam in suas partes trahebant, Lacedæmonios et Athenienses; omnium fere, quæ in superiorum temporum monumentis produntur memoriæ, et diuturnitate temporis gravissimum, et fortunæ varietate celeberrimum. Bellum illud, quamvis illustres utrinque habuit eventus, maximeque dignos stylo istius Scriptoris, qui res in eo gestas oratione complexus est, nihil tamen habuit exitu memorabilius atque insolita victoriæ facie. Lacedæmonii enim, accessis penitus Atheniensium viribus, atque æmula urbe potiti, moderatius quidem, quam solent victores, in debellatam gentem consuluerunt; atque iram diuturnis inimicitiis et contentionibus accensam terminabant, non in Urbe diruta aut servitute Civium, sed in operam dando factiosis quibusdam Civibus, qui Reip. pertæsi imperium a Populo ad Paucos translatum voluerunt. Ea fuit dominatio XXX-Tyrannorum. In quo gloriæ et imperii flexu nihil populo libertatis avidissimo calamitosius accidere potuit, quam videre se imperiosius a suis civibus tractari, quam ceteri solent ab hoste irritato. Sed hanc Reip. commutationem præcesserat etiam altera, bello nondum confecto, Olymp. sc. XCII, 1. ubi Reip. summa penes CCCC-viros aliquandiu constitit. Quoniam autem in altera Reip. inclinatione Lysias domum a Colonia rediit, et notior ex illo tempore esse cœpit, in altera vero a nemine Civium calamitate superabatur; et cum plurima in ejus orationibus contineantur, quæ ad utramque tempestatem Reip. spectant, ideo necessarium duxi memoriam istorum temporum paulo altius repetere.

Belli Peloponnesiaci anno XVII. Athenienses Syracusanis bellum

rentur, tum primum (quod esset acuta illa gens et controversa natura) artem et præcepta Siculos, Coracem et Tisiam, conscripsisse. Nam antea neminem solitum via nec arte, sed accurate tamen et de scripto plerosque dicere? Cic. Brut. 46. Add. Dionys. Halic. in Isoc. Cic. 1. de Orat. 91. 2. de Invent. 6. Quintil. II. 16, 17. III. 1. Marcian. Capell. l. 5. Ammian. Marcellin. XXX. 4. Quis autem fuerit Nicias Rhetor, quem audit Noster, quæro hodie qui respondeat. Nam de eo apud omnes auctores præter eos, qui contexuerunt vitam Lysiae, altissimum est silentium.

* Εξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν, ait Plutarch.

atque idem fere Photius, Ἀττικίζειν αἰτίαθειε μετ' ἐτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Rectius Dionysius, στασιάζαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτεται σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγληθεῖσι. Quanquam interea suspicor Plutarchum, qui Lysiae tres fratres numerat, Polemarchum, Vadidum et Brachyllum (licet non diserte ab eo dicantur una Italiam navigasse, immo cum fratre uno Polemarcho, quod tamen verum non est, Lysias se ad Thurios contulisse ab hoc scriptore dicitur) scripsisse potius ἐξέπεσε μετ' ἀδελφῶν τριῶν. Adeo quidam sunt scriptores, quos etiam contra propriam fidem et auctoritatem liquido emendare possis.

indixerunt.* Factum est id potissimum consilio atque auctoritate Alcibiadis, ad quod gerendum ipse dux electus est cum duobus collegis, Nicia et Lamacho. Vix in Siciliam pervenit, cum nuncijs ei cum nave Salamina a magistratu missus esset, ut domum ad causam dicendam rediret. Nam priusquam classis exiret, accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui Athenis erant, dejicerentur, quod non ad privatam rem, sed ad conjurationem pertinere existimabatur, et in Alcibiadem, quia ceteris major erat et potentior, ideoque suspectior, convenire. Insimulabatur præterea Cereris mysteria in domo sua fecisse, quod nefas erat more Atheniensium. Revocatus igitur a bello ad iudicium, cum in magna spe esset provinciæ bene administrandæ, postquam aliquantulum itineris confecisset, clam se a custodibus subduxit, et primum Elidem, deinde Lacedæmonem venit. Magnum ea res Atheniensium fortunis detrimentum attulit, cum intelligerent eundem hominem et prodesse plurimum et obesse Reip. potuisse. Ejus enim consilio Lacedæmonii Syracusanis, Gylippo duce, auxilium decernunt; et Athenienses ibidem bellum per triennium cupidius, quam feliciter gerentes, cum Lamacho et Nicia ducibus atque etiam Demosthene, qui ei bello cum imperio successit, ad interitum profligarunt. Ejusdem opera Ioniam et tributarias Atheniensium civitates in Asia ad defectionem sollicitarunt, pacem cum Dario rege Persarum fecerunt, et Decelea oppido in Attica capto, præsidioque ibi posito, urbem in obsidione tenuerunt.†

Lacedæmonii interea, sive ingenio Alcibiadis versatili diffisi, sive Agidis consilio ducti, apud quem Alcibiadis virtus et res bene gestæ plus invidiæ, quam gratiæ contraxerant (accedebat etiam uxoris infamia, quam Alcibiades adulterio cognoverat), tempus hominem interficiendi quærere instituunt: Ille cognita re ad Tissaphernem præfectum Darii regis clam aufugit: cui cum se celeriter et officii comitate et oris gratia insinuasset, mox commentus Lacedæmonius maligne præbere suadet, docens "minime utile esse Darii rebus, unius civitatis opes nimis crescere, ne confecto bello statim ei cum victoribus esset dimicandum." Ubi hanc operam civibus suis præstitit, mox de reditu in patriam cogitare cœpit.

Erat hoc tempore Pisander Prætor Atheniensium apud Samum cum exercitu. Cum eo Alcibiades per internuncios colloquitur. Monet eum "immoderatæ civium licentiæ crudelitatisque erga eos, qui multum in imperiis magistratibusque versati plurimum gratia et auctoritate ceteros antecellebant:" (Erat autem Pisander eodem,

* Vid. Thueyd. l. 6. Diodor. Justin. cessere anni DCCLX. Diod. Sic. l. 13. init.
 † Lys. p. 237. Edit. Tayl. Isoer. de Bigis. Thueyd. Nep. et Plutach. in Alcibiad.

quo Alcibiades, animo, populique potentiam imminui cupiebat.) Conqueritur “per invidiam multorum se fuisse, indicta causa, absentem capitis damnatum, publicatis bonis, omniumque sacerdotum religionibus devotum; ejusque devotionis, quo testatior esset memoria, exemplum in pila lapidea incisum esse positum in publico: regis amicitiam suamque operam pollicetur; negat tamen se id conciliare posse, nisi imperium a Populo, qui eum exagitassent, ad Optimates translatum foret.” Alcibiades, quanquam non plurimam spem in Optimatum animis habebat, tamen arbitrabatur fore, id quod postea accidit, ut, discordia inter ordines civitatis facta, ab altera parte in auxilium vocaretur. Pisander itaque domum delatus populum aggreditur, cui jam imminentis belli periculi major erat timor, quam dignitatis cura. Cui quum suasisset, ut sua voluntate abrogaretur imperium, domi post se reliquit ex suo numero quosdam,* qui de Rep. ordinanda interea consulerent, atque ad Tissaphernem, ut de Regis amicitia ageretur, contendit.

Ex hisce initiis crevit Oligarchia, de qua agimus, ab Imp.,† qui Asiæ oram maritimam cum classe tenebant, primo agitata, atque eodem tempore in civitates ceteras, quæ imperio P. Atheniensis parebant, insinuata, quas ad eandem Reip. formam recipiendam sollicitaverunt. Alcibiades interea, sive res parum ei ex consilio cessit (Pisander enim magis id egit, ut imminueretur populi auctoritas, quam ut revocaretur Alcibiades), sive nondum ad mentem satis commota esset Resp., ita egit cum præfecto Regis, ut, cum ad eum legati novæ Tyrannidis venissent, nihil minus, quam amicitia Regis, videretur fuisse expectandum.

Nihilo secius Pisander id, quod instituerat, perfecisse decrevit. Domum reversus vere novo paulo ante annum exeuntem id procuratum a suis deprehendit, ut non plures, quam quinque hominum millia ad Reip. administrationem admitterentur.‡ Ejus autem interventu constituti sunt X-viri Reip. ordinandæ cum summa potestate, quos vocarent Συγγραφεύς.§ Qui ad dictum diem ad populum referrent, qua potissimum ratione Resp. optime administrari posse videretur. Ubi advenit dies, concione habita, populum rogarunt, ut “cuius Atheniensium liceret sententiam quamcunque vellet exponere, atque ut id impune facere liceret.” Eoque aditu ad Tyrannidem patefacto, omni metu vacui sententiam dixerunt in hunc modum: “Antiquandam esse pristinam Magistratum in urbe rationem: non esse stipendia nisi militibus persolvenda: eligendos esse a Concionis Præsidibus V-viros, a quibus Centum alios esse

* Hi nominabantur *εταῖροι*. Vid. Thucyd. VIII. 48, 65. Lysiam, p. 207. ed. Tayl.

† N. p. 206. Eratosthenes ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστάς. Thucyd. VIII. 48. καὶ ἐκινήθη

πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ ταῦτο καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐνταῦθεν ὕστερον.

‡ Lys. p. 362. Thucyd. VIII. 65.

§ Lys. p. 215. Harpocr. in V. et Valles. ad loc. Thucyd. VIII. 67. Iidem vocantur *πρόβουλοι*.

protinus designandos, qui singuli ternos sibi cooptantes imperii summam administrarent cum summa potestate.”* Ita commutata est Resp., soluta populi auctoritate, et ab his CCCC-viris tractari cœpit.

Imperium hoc modo constitutum administrarunt homines diversissimis studiis, et vitæ genere et instituto longe inter se ipsos dissimili. Ex horum numero erant XXX. † illi viri, quorum crudelitatem VIII. post anno iterum expertæ sunt Athenæ. Erant etiam moderati nonnulli, quos non dominandi lubido, sed patriæ communis amor, ne penitus deleteretur civitas, siquid suo consilio efficere possent, ad imperii societatem invitavit. Οὐ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα μήτε τὴν πόλιν μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο, μήδ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες εἰσηλθον εἰς τὸ βουλευτήριον. Lysias p. 357. Nonnullos excitavit suorum civium invidia, qui potentiosem quemque eo in majori suspicione habere consuecebant; nonnullos Alcibiadis gratia et misericordia; nonnullos ejusdem odium et inimicitiae.

Fuit in hoc numero Phrynichus. ‡ Erant ei cum Alcibiade veteres inimicitiarum causæ; quapropter cum ea res olim in classe agi cœpta est, obnixè operam dedit, ne quid in gratiam Alcibiadis meditarentur. § A quo consilio destitutus totam rem Astyocho, Lacedæmoniorum classi Præfecto, per nuncios aperit, ceteraque egit multa, ad consilia, quæ tunc capiebantur, impedienda. || Unde Pisandri opera imperium, quod in classe habuit, deponere coactus est. Constituta autem tyrannide, quæ Alcibiadi minus favere videbatur, nemini aut opera aut consilio cessit in dominatione adjuvanda. ¶ Ea cum esset apud suos gratia et auctoritate, ubi importuna Quadringentorum crudelitas et dominatio tædio civibus esse cœpit, neque eorundem auctoritas aliunde confirmari posse videbatur, nisi a Lacedæmonii adjuvaretur; ad Spartam mittitur cum Antiphonæ aliisque pacem quibusvis demum conditionibus cum ea civitate facturus. Domum autem re infecta reversus mane in foro a Thrasybulo Calydonio et Apollodoro Megarensi percutitur, quos ob merita in populum Athenienses ideo recuperata civitate decreto publico in Civium numerum retulere.*

* Ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας ἐς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν, ὅση ἂν ἄριστα γινώσκασιν αὐτοκράτορας. Thucyd. VIII. 67.

† Lys. p. 260. οἱ τριάκοντα — οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τετρακοσίων τῶν φευγόντων.

‡ Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοί, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δεισαντες τιμαρίας, τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν (sc. τῶν ὀ.) κατέστησαν; Lys. p. 421. Thucyd. l. 8.

§ Plutarch. in Alcib. Thucyd. VIII. 48.

|| Thucyd. VIII. 50. Suid. in Φρύνιχου

πάλαισμα. Polyæn. III. 6. Plutarch. in Alcib.

¶ Παρέσχε δὲ καὶ Φρύνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως παρδουμάτατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, δεδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ ἐπιστάμενος εἰδὸτα αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστυόχον ἐσπραξε, νομίζαν ὅτι ἂν ἄποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἶδος ὑπ' ὀλιγαρχίας κατελθεῖν πολλὸ δὲ πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδὴ περ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη. Thucyd. VIII. 68.

** Lys. p. 258. et 134. De cæde Phrynichi convenit inter omnes. De modo

Huic Antiphonta et Archeptolemum libens adjungo, quia populus, vindicata libertate, in eadem causa pariter adjunxerunt. Antipho* Sophili F. Rhamnusius totum illud, quod Pisander manu gessit, primus consilio instruxit. Cum facundia ceteros anteiret, ideoque populo formidolosior fuit, nunquam ipse in concione dixit, aut coram Judice causam alicujus egit, dicturos tamen multum et rerum usu et consilio suo adjuvit.† Erant his cum Theramene, homine lubrici ingenii atque ad omnem Reip. fortunam composito, veteris amicitiae rationes: Quorum opera ubi Theramenes Remp. oppresserat, rursus, restituta libertate, Reip. auctoritate usus est idem ad eorum internecionem, suamque impunitatem.‡ Tum demum Antipho ad causam pro se dicendam adactus graviter et luculentissime pro capite peroravit.§ Sententiam,|| qua damnatus est uterque, conservavit Cæcilius apud Plutarchum in Antiphontis vita.

In eadem conjuratione erant Aristarchus et Alexicles; mortis genere, cum continuebat novum et insolitum sive justitiae sive severitatis exemplum, illustrissimi. Interfecto Phrynicho et tumultu de percussoribus nato, populus scivit, ut " de Phrynicho haberetur

disputatur. Paulo enim aliter atque nos-
ter historiam exponit Thucyd. VIII. 92.
et Plutarch. in Alcib. aliter Lycurg. c.
Leocr. Edit. Steph. p. 164. qui eandem
factam fuisse scribit: *νύκτωρ παρὰ τὴν κρή-
νην τὴν ἐν τοῖς Οἰσίοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ
Θρασυβούλου.* Thucydides ὑπὸ τινὸς τῶν
περιπόλων, qui idcirco erat e Juventute
Attica, quod verum esse non potuit, cum
Lysias provocat ad Acta publica, quæ i-
ustus facinorosi socios civitate donavit,
Apolloporum et Thrasybulum. Plutar-
chus cum Thucydide fere consentit. Ἔσπε-
ρον μέντοι τὸν Φρύνιχον ἐνδὲ τῶν περιπόλων
Ἐρμῶνος ἐν ἀγορᾷ πατάξαντος ἐγγχειρίθην καὶ
διαφθείραντος, εἰ Ἀθηναῖοι δίκης γενόμενης τοῦ
μὲν Φρύνιχου προδοσίαν κατεψηφίσαντο τεθνη-
κότος, τὸν δ' Ἐρμῶνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ
cυσπάντας ἐστειφάνας.

* Antiphontes erant plurimi. Antiphon-
tem e Collegio CCCC virorum eundem
fuisse ac Antiphontem Rhetorem, perman-
ens hodie et recepta est opinio: adeo-
que in ea sum, licet dubitant similior,
quam veris victo: Illud interea certissi-
mum habeo, eorum, quæ de Antiphonte
Rhetore apud Plutarchum tradantur, non-
nulla ad Tragicum Antiphonta pertinere,
nonnulla ad Onirocriticum. Id quod in
commodiori loco exponam. Ex hac ὁμῶ-
νμια credo emanare, quod Plutarchus di-
cat: Οἱ δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀνηρῆσθαι
αὐτὸν [Antiphonta] ἰστοροῦσιν, ὡς περ Λυ-
σίας. Photius vero sic: Λυσίας φησὶν αὐτὸν
ὑπὸ τῶν τετρακοσίων ἀνηρῆσθαι (lege
ἀνηρῆσθαι) Lysias quidem neque hoc, ne-

que illud affirmat, verum hominem plecti
a populo post recuperatam libertatem,
ideo quod Conjuracionis τῶν CCCC parti-
ceps fasset, p. 216. Et id confirmat S.
C. quod ex Cæcilio ab eodem Plutarcho
est adductum. Idem etiam Photius: Παρέ-
τεινε τὸν βίον ἕως τῆς ὑπὸ τῶν ὕ γεγενημένης
καταλύσεως τῆς δημοκρατίας, ἧς καὶ αὐτὸν
αἰτίαν μετεσχηκέναι: φασὶ παρασχεῖν διὰ καὶ
μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν τετρακοσίων εἰσαγ-
γελθεῖς ἕλω, καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ἐπιτι-
μίοις ὑποβληθεῖς ἄταφος ἐβρίβη, καὶ γέγονεν
ἄτιμος, οὐκ αὐτὸς μίσην, ἀλλὰ καὶ εἰ ἐξ αὐτοῦ
φόντες. Vid. quoque Marcellinum de vita
Thucydides.

† Thucyd. VIII. 68. Συντάξαι δὲ αὐτὸν
καὶ πρῶτον, φασὶ, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις
ἀγωνιστικοὺς λόγους: τῶν γὰρ περὶ αὐτοῦ οὐδεὶς
φαινεται καθεὶς ἑαυτὸν εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα
οὐδ' ἔστι λαβεῖν δικανικὸν λόγον τῶν Ἀντιφών-
τι πρότερον γεγραμμένων. Phot. in Antiph.
Add. Plutarch. et Philostrat.

‡ Lys. pag. 216.

§ Thucyd. VIII. 68.

|| Elegantissima et luculenta Formula
Actionis et Solennitatis Legitimæ, men-
daram tamen non immunis. sc. l. 2. p. 25.
vol. I. Orat. Attic. pro Πελληνεὺς legendum
Παλληνεὺς, ut testantur Marmora quam-
plurima, deinde fortassè l. 13. τοὺς ἤρη-
μένους συνηγόρους: postea deesse vi-
detur post εἰς τὸν, h. p. τῶ δὲ δημάρχῳ ἀπο-
φῆναι τε οἰκίαν εἰς τὸν * * * καὶ μὴ ἐξείναι
κ. τ. λ. et in fine corrige καὶ τοῦτο δεῖσθαι,
sc. τὸ ψήφισμα.

quæstio Proditionis: Qui si reus perageretur, illico absolventur, qui eum patriæ causa interfecissent, ejusque ossa effossa extra Atticam projicerentur:” Adjecerunt id quoque, ut, “ si qui ad causam hominis dicendam adessent, si cecidisset Phrynichus, eodem judicio tenerentur.” Aderant Aristarchus et Alexicles. Lege agitur de Phrynichi proditione. Damnatum mors Advocatorum et externa sepultura sequebatur.*

Memorantur præterea quamplurimi ab istius ævi scriptoribus; Pisander, Tyrannidis auctor præcipuus, de quo plura in superioribus: Andro,† Theramenes‡, Aristocrates,§ Agno,|| Callæschrus,¶ Polystratus,** Aristopho,†† Læspodias,†† Melesias,†† Aristoteles,‡‡ Melanthius,§§ Onomacles||| ceterique. Illi igitur recepta Rep. nihil omnino de Alcibiade referebant, cujus potissimum gratia ea res primo agitari videbatur, verum ad Agidem Lacedæmoniorum regem legatos de pace mittebant, et ad Samum, qui docerent “ Remp. non penes CCC. viros esse, sed ad imperii summam quinque millia Civium admitti,” populumque adeo composita oratione delinrent, veriti, ne, id quod postea accidit, aliquid novi contra suam auctoritatem molirentur classarii Atheniensium, qui eo tempore circa Samum stationem habebant, novamque dominationem ægre laturo videbantur.

Comparaverat olim Sami Pisander factiosorum Civium turbam ad CCC., quæ Remp. ad Oligarchiam deduceret. Verum opera Thrasybuli et Thrasylli Atheniensium, qui apud exercitum erant, profligata erat ea manus conjuratorum, et Samiorum Resp. confirmata, cum legati Quadringentorum Samum essent delati.

Dum hæc aguntur, effecit Thrasybulus cum oratione tum auctoritate apud milites, qua plurimum valebat, ut ab exercitu Alcibiades exsul revocaretur; qui protinus Samum deductus, dux inter ceteros classi constituitur. Ille legatos, qui Athenis venerant, blande et comiter exceptos, hac oratione dimisit, “ Quadringenti confestim sua voluntate jura populo redderent, aliter se cum classe affuturum, ut eos auctoritate cogeret.” Quo responso territi, qui novam Tyrannidem impensissime adjuissent, Pisander, Phrynichus, Antipho, Aristarchus aliique, ubi plebem quoque, quæ domi erat, cum exercitu sentire, et quosdam etiam ex conjuratorum numero

* Lycurg. c. Leocrat. Edit. Steph. p. 164. in sequentibus.

† Ille est, qui tulit decretum c. Antiphontem, quod laudavimus modo. Ἄνδρῶν ἃ φησὶν εἶναι Κρατέρους ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ψήφισμάτων, τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ Ἀντιφάντος τοῦ ῥήτορος. Ἦν δὲ εἰς τῶν τετρακοσίων ὁ Ἄνδρῶν. Harpoer.

‡ Ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος. Thucyd. VIII. 68. Τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος. Lys. p. 215. De eo plura

§ Lysias, p. 215. Thucyd. VIII. 89.

|| Theramenes Pater, unus τῶν προβούλων. Lys. p. 215.

¶ Lys. ibid.

** Lysias pro Polystrato.

†† Thucyd. VIII. 86.

‡‡ Xenoph. Hellenic. I. 2. deinde XXXvir.

§§ Xenoph. ibid.

||| Vid. Decret. c. Antiph.

de sua salute mature consulere animadvertissent, primo urbem Lacedæmoniis tradere voluerunt, qua spe frustrati partim in exilium profecti sunt, partim eo quo exposuimus modo eversæ libertatis pœnas dedere. Ita exactoratis post imperium IV. mensium Quadringentis, Alcibiades P. A. decreto restitutus atque absens imperio præfectus simul cum Thrasybulo ad bellum adversus Lacedæmonios gerendum summa cura convertitur.

Quod reliquum erat istius belli varia fortuna ab Atheniensibus terra marique gestum est; donec Olymp. XCIII, 4. post XXVII. ætates in ea contentione absumptas totum illud virtute sua et consilio delevit Lysander.* Pugnatum erat ad Ægos flumen tanta strage atque internecone Atheniensium, ut cum classe nomen etiam imperii pene excisum esse videretur.† Quibus rebus gestis Lysander tributarias undique Atheniensium civitates voluntarias recepit, ejectis iis, quos in præsidio reperiret, vel Atheniensium rebus studere suspicaretur, quibus unicam salutis conditionem indulsit, ut nullibi, nisi Athenis, eis salvis esse liceret; ratus, quanto plures in urbem confluerint, tanto ægrius obsidionem, quam parabat, propter plurimorum inedia, sustineri posse. Sciebat enim neque ex advecto frumento multum superesse, eosque mari interclusos novum advelere non posse reputabat. In omnibus itaque urbibus constituta‡ decemvirali potestate, ipse cum navibus ducentis urbem obsidet, atque ut idem terrestribus copiis ab Academicæ parte faceret Pausanias Lacedæmoniorum Rex, literis jubet. Athenienses itaque terra marique obsessi et inedia vexati primo pacem per legatos petivere.§ Quam cum fieri Lacedæmonii negarent, ni

* Plutarch. in Lysandr. Diod. Sic. Xenoph. Hellenic. l. 2. Nepos in Lysandr. Justin. l. 5.

† Ab eo interitu Classis in Hellesponto Oratores exordium sumunt dicendi de Republica translata ad XXX viros. Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς ἀτυχίαις ἐκείναις ἡ πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε κ. τ. λ. Isocr. Areopag. Ita Lys. p. 207. 233, et 475. ed. Tayl. eodem aditu orationis utitur ad publicas calamitates enarrandas.

‡ “Namque undique, qui Atheniensium rebus studuissent, ejectis, decem delegat [Lysander] in unaquaque civitate, quibus summum imperium potestatemque omnium rerum committeret.” Nepos in Lysandr. Hunc Decemviratum Lacedæmonii familiarem constituit idem Sami, Ephesi, in Piræo denique eodem tempore, quo in urbe XXX. Ἐτι δὲ τὸ πάντων ἐναντιώτατον αὐτονομία καθίσταται, ἔνθα μὲν δεκαρχίας, ἔνθα δὲ τριακονταρχίας. Καὶ τούτων τῶν ἀρχόντων ἐπιμελεῖσθε οὐχ ὅσως νομίμως ἀρχασιν, ἀλλ’ ὅπως δύνονται βία

κατέχειν τὰς πόλεις. ὥστ’ εἰκότατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι. Xenoph. Hellenic. l. 6. Plutarch. in Lysandr. Suid. in Δεκαρχίαι.

§ Historiam sequor Xenophontis, quam Lysias semper confirmat. Aliter tamen de hac re Æschines π. παραπρεσβ. cujus verba infra adducturus sum. Ait enim quorundam civium pervicacia, Cleophon-tis maxime (memoratur ille Lysia p. 234. præconio satis honesto, quod ingloriosis pacis conditionibus etiam capitis periculo restitit), rem eo perductam fore, ut, cum possent Athenienses sibi ipsis et gloriose satis et utiliter consulere, hortantibus Lacedæmonii, odium tamen et inimicitias exercere mallent, licet cum interitu civitatis conjunctas. Τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν φυλάσσειν, ὅθ’ ἠττημένοι τῷ πολέμῳ, πρὸς καλουμένων αὐτοῦς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἀγεῖν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀττικῇ Λήμονα καὶ Ἰμβρον καὶ Σκύρον, καὶ δημοκρατομένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν θέλον περὶ εἶν, πολεμεῖν δὲ προηροῦντο, οὗ δυνάμενοι. Κλεοφῶν δὲ ὁ λυρκοῖός (τυροποιός male, ut

demissi ab urbe Piræum versus muri brachia ad X. stadiorum utrinque intervallum dejicerent, ibi Theramenes, animo Reip. penitus evertendæ, legationem in se recepit, populi animos honestiorum conditionum spe deliniens.* Quadrimestri igitur mora in eo munere posita, quo posset Atheniensium animos et fame et obsidione diutina fractos ad quascunque vellet condiciones deducere, cum inter Spartanos sociosque diu multumque† deliberatum est, an

videtur, σχ. Aristoph. Ran. 693. nam a ceteris constanter λυροποιός, vid. Andoc. p. 19. Edit. Steph.) ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πείθει ἐμνημόνευσον, παρεγγραφεῖς αἰσχυρῶς πόλιτις, καὶ διεφθαρκῶς νομῆ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἡσπίλει μαχαίρα τὸν τράχηλον, εἰ τις εἰρήνης μνησθήσεται. τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεδεμένους φρουρᾶν, καὶ Λακεδαιμονίων ἀφροσπῆν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἱ χίλιοι καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτας ἀπέκτεναν.

* Hæc omnia confirmantur a Lysia pag. 234. et alibi, cum quo consentit Xenopho, qui per totum Hellenic. l. 2. hanc Reipublicæ conversionem persequitur. Diodorus quidem Siculus longe aliter de Theramene verba facit, eumque ait populi studiosissimum ideo XXXvirum ab illo esse factum, quo posset auctoritate sua cavere, ne quid detrimenti Resp. caperet. Neque ab ea opinione ablutit multum genus mortis, quam factionis istius crudelitate oppetere coactus est, aut quod de eo memoriæ prodidit Cicero. ‘Sed quid ego Socratem aut Theramenem; præstantes viros virtutis et sapientiæ gloria commemoro?’ 1. Tusc. 42. ‘Quam me delectat Theramenes! quam elato animo est! etsi enim ilemus, cum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur, qui cum coniectus in carcerem XXX. jussa Tyrannorum, venenum ut sitiens obduxisset, reliquum sic e poculo ejecit, ut id resonaret: quo sonitu reddito, arridens, Propino, inquit, hoc pulcro Critiæ, qui in eum fuerat teterrimus. — Lusit vir egregius extremo spiritu, cum jam præcordiis conceptam mortem contineret, vereque ei, qui venenum præbuerat, mortem est eam auguratus, quæ brevi consecuta est.’ 1. Tusc. 40. Propæ est Plutarchus in Nicia, juxta principium. ‘Ἐνεσσι περὶ Νικίου πρῶτον εἰπεῖν, ὃ γέγραφεν Ἀριστοτέλης, ὅτι τρεῖς ἐγένοντο ἑλτίστοι τῶν πολιτῶν, καὶ πατρικῆν ἔχοντες εὐνοίαν καὶ φιλίαν πρὸς τὸν δῆμον, Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Θουκυδίδης ὁ Μιλησίου, καὶ Θεραμένης ὁ Ἀγωνος. ἦττον δὲ οὗτος ἦ ἐκείνῳ, καὶ γὰρ εἰς δυσγένειαν ὡς ξένος ἐν Κέρῳ λελοιδόρηται, καὶ διὰ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ καὶ ἐπαμφοτερίζον αἰεὶ τῇ προαιρέσει

τῆς πολιτείας, ἐπεκλήθη Κόθορος. Ab Agnone etiam Atheniensi (male in Lysandro ab eod. Plutarcho vocatur Θεραμένης Ἀγωνος) adoptatum fuisse memorat σχ. Aristophanis. De ejus Rhetorica, nam Rhetor erat, i. e. eleganter et graviter dixit, vid. Plat. Apolog. Cic. 1. Tusc. 41. et 3. de Orat. 16. Prolegom. Rhetor. apud Montefalc. Biblioth. Coisl. Plutarch. in Cicer. De eo plura Lysias p. 214. seqq. ejusque consilio in XXX virali potestate constituenda. Adde Justin. V. 9. Harpocr. in v. Suid. in v. et in Ἀργεῶν υἱός. Εὐμεταβολώτερος. Κόθορος. Δέξιος ὁ εὐπαιδ. et Ἀγχιότροφοι. Dionys. Halic. in Isocr. in Nicia. Idem in Lysandro, in Consolat. ad Apollonium et Præcept. Reip. bene gerend. Val. Maxim. III. 2. σχ. Aristoph. Lysistr. 658. Apostol. IX. 29. et X. 30. Hominis versatile ingenium depinxit Poeta in Ran. 999.

Θεραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινός εἰς τὰ πάντα,
“Ὅς ἦν κακίος που περιπέσῃ καὶ πλησίον
παρὰ τῆ,
Πέπτοικεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος, ἀλλὰ
Κίος.

et alibi sc. 544.

τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον
Δέξιου πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ καὶ φύσει Θερα-
μένους.

Cujus loci Græcus enarrator fortasse etiam expediet ea, quæ habet Hesychius in Τεῖα Θεραμένης. Hanc Theramenem ideo Cothurnum dictum fuisse ex eo, quod alterutri parti in Rep. ut ille pedi, conveniret, norunt et pueri et puerorum didascalii. Fabulam Cratini vocatam Θεραμένης memorat Athen. IV. 89.

† Narrat Plutarchus in eo concilio (verum post captam urbem celebratum fuisse scribit, contra fidem ceterorum Auctorum) Erianthum Thebanum immitissimum dixisse sententiam, sc. τὸ μὲν ἄστῳ κατασκάψαι, τὴν δὲ χάραν ἀνεῖναι μηλόβοτον: verum postea inter vinum, cum forte quidam luctuosissima nonnulla ex Euripidis Electra recitaret, conversis studiis frangi omnium animos, remque videri indignissimam, “eam civitatem, quæ tales Viros

deleri Atheniensium nomen urbemque incendio consumi oporteret, redit tandem istiusmodi conditionibus impetratis, ut, “muri brachia dejicerentur universa; naves omnes, X. * exceptis, Lacedæmoniis traderentur; dirueretur murus, qui Piræeum cingeret; et Resp. denique ad Lysandri arbitrium componeretur.”† Ita Lysandro cum classe Piræeum ingresso, murisque ad tiliarum sonitum dirutis, exactus est Olymp. XCIII, annus quartus, Athenarum expugnatione insignissimus.

Proximus annus titulum sortitus est non a Pythodoro, qui tunc temporis summum magistratum Athenis erat obiturus, cujus idcirco nomen in Fastis omittebatur, sed ἀναρχία πρὸς Εὐκλείδου (is recuperata libertate anno sequenti magistratum gessit) ab antiquis scriptoribus vocabatur. Lysander enim receptis Athenis Xviralem in Piræeo,‡ in urbe XXXviralem potestatem constituit. Collegium illud XXXvirorum legibus scribundis institutum, quibus Resp. in posterum uteretur, summam auctoritatem paulatim ad se convertit. Eorum nomina a Xenophonte Hellenic. l. 2. accepimus. sc. Polyarchus, Critias,§ Melobius,|| Hippolochus, Euclides, Hiero, Mnesilochus, Chremo,¶ Theramenes, ** Aresias, Diocles, Phædras, Chærelaus, Anætius, Piso, †† Sophocles, Eratosthenes, ** Charicles, †† Ono-

produkerit, solo æquare.” Ita civitati suæ unius Poetæ nomen et claritudo saluti fuit. Alii contendunt negasse Spartanos se ex duobus Græciæ oculis alterum eruturos.

* XII. Plutarch. in Lysandro.

† Capta urbe ad suos rescripsit Laconice Lysander Ἀλώκῃνται Ἰαί Ἀθάνας, (Plutarch. in Lysandro et Lacon. Apophthegm.) cui pari brevitate responsum est: Ἀρχεὶ τό γε ἐαλώκειν (lege cum Cod. MS. ἐαλωκένας). Conditions Pacis Laconica dialecto exaratas idem Plutarch. in Lysandro refert, sed mendose. Rescribo: Τάδε τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἔργῳ, καθβαλόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὰ μακρὰ σκέλη, καὶ ἐκβάαντες ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, τὰν αὐτῶν γὰν ἔχοντες· ταῦτα καὶ δρώντες τὰν εἰρήναν ἔχοντες, ἂ χρεὶ δοῖτε, καὶ τοὺς φυγάδας ἀνέντες, περὶ τῶν ναῶν τῷ πλήθει οὐκ οἶόν τι κατῆν δοκεῖσι, ταῦτα ποιεῖτε. Male hodie οἰκεῖόν τι. Hi muri rursus longo post intervallo a Sylla diruti sunt. Vid. Plutarch. in Sylla. A Piræeo portu ad astu pertingebant V. milia passuum. Vid. Spon. Description des Antiquitez de la Ville d’ Athenes. tom. II. p. 234.

‡ Plutarch. in Lysandro. Ex eo decemviratu Piræensi erant Glauco (Πύθερμος δὲ ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννήσας καταγράφει καὶ Γλαύκῃνα ὑδρεπότην. Athen. l. 2. Quinam erant isti Piræei tyranni prorsus se nescire fatetur Casaubonus), Charmides ejusdem fortasse Glauconis filius (Χαρμί-

δης ὁ Γλαύκῃνος τῶν ἐν Πειραιεὶ δέκα ἀρχόντων. Xenoph. Hellenic. l. 2. Genere is erat Critiæ Tyrannorum XXX. crudelissimo, adeoque Platoni et Soloni conjunctus, ut ex hoc stemmate patet :

Exceestides

~~~~~  
Solo Dropidas  
Critias

~~~~~  
Glauco Callæschrus
Critias XXXvir.

~~~~~
Potone Charmides
Plato.

Vid. Plat. in Charmide 154. A.), Molpis. Vid. Harpocr. in v. Nos in Fragm. de Diogenis hereditate.

§ Lys. c. Eratosth. Justin. Diod. Lactantius l. 3. Val. Maxim. III. 2. Aristid. adv. Platon. de Rhetorica. Nepos in Alcibiade et Thrasybulo. Aliique. “Ἐπειθ’ ἡμεῖς, ὃ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνετε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκῶς ἓνα τῶν τριάνοντα τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων. Æsch. c. Timarchi. p. 24. Edit. Steph.

|| Lys. ibid. Harpocr.

¶ Lys. c. Nicomach.

** Lys. passim.

†† Lys. c. Eratosth. passim.

‡‡ Lys. c. Eratosth. Xenoph. Memorab. Harpocr. Andoc. de Mysteriis.

macles, Theognis,* Æschines, Theogenes, Cleomedes, Erasistratus,† Phido,‡ Dracontides,§ Eumathes, Aristoteles,§ Hippomachus et Mnesithides.¶ Hi, ubi paulisper Remp. justitiæ et moderationis aliqua laude gessissent, mox tria millia civium adsciscunt, quibus imperii summam specie communicarent, revera autem satellitum loco haberent summæque crudelitatis ministros. Deinde armis a ceteris præter istos MMM. per vim adeptis, quasi aditus ad Tyrannidem nondum satis munitus esse videretur, aut ad continendam civitatem parum esset in suo satellitio præsidii, DCC. milites, excubiarum nomine, cum Callibio præfecto (ἀρμοστήν vocant Lacedæmonii) a victoribus impetrant. Omni igitur metu liberati tyranni miseram urbis reliquias cædibus et rapinis, Græcas civitates Atheniensium exsulis undique complent.¶

Jam stipendiariis militibus, quos a Lacedæmoniis acceperant, mercedes erant solvendæ, cum Piso et Theognis iniquissimam in Senatu sententiam dixerunt, ut μετοίκων, qui fide publica Athenis commorati sunt mercaturæ exercendæ gratia, adeoque re lautiori utebantur, deos, vel, secundum alios, singulus ex XXXviralii numero singulum comprehenderet, quos morte plecterent, atque in eorum bona involarent.** Lysias noster cum Polemarcho fratre in clypeis fabricandis operam exercebat, mancipiis ad eum quæstum usus ad numerum CXX. Eorum igitur ædibus et officinis exinanitis, direpto cum operis ingenti pondere auri atque argenti, relicto neque vase neque vestimento, Polemarchum†† indicta causa, more patrio cicuta interimunt. Lysias, qui ex eorum manibus fuga se eripuit, ubi fratris indigna nece domum suam funestari vidit, nec quidquam spei sibi reliquum fore, extra Atticam se subduxit, in

* Lys. c. Eratosth. Harpocr.

† Κριτίας καὶ Ἐρασιστράτος ὁ Φαίαιος τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδούς. Plat. Eryx.

‡ Lys. c. Eratosth.

§ Plat. in Parmenide.

¶ Huic numero addi posse videtur Callæschrus secundum verba Dionys. Halic. Rhetor. c. 6. Ἀνδράπων γὰρ γενομένη κατὰ τὸν τοῦ Καλλιᾶσχρου τοῦ τῶν τριάκοντα, ἔββαιον μὲν οὐδὲν, μὴ ὅτι καὶ τὸ θανεῖν γενομένην, καὶ ζῶντι, εἰ μὴ οἶόν τε ἐκτὸς αὐτῆς βαίνειν. Laudat vir doctissimus Critiam Callæschri. Atqui ex Collegio isto non erat Callæschrus, sed Critias filius, ut plane legendum sit: κατὰ τὸν τοῦ Καλλιᾶσχρου τὸν τῶν τριάκοντα. Addi quoque posse videntur Satyrus et Cleopho ex Lysia p. 476. ni legas, quæ ibi annotavi. Phædimus ex Demosthen. de ementita legatione, f. idem atque Phædrius. De ista Tyrannide, Cæsar. apud Sallust. Laert. in Zenone. Alexand. ab Alexandro III. 16. Justin. l. 6. Orosius II. 15. Diod. Sic. l. 14. Xenoph.

in lib. 2. Hellen. Nepos in Lysandro et Thrasybulo. Ælian. V. H. III. 17. Senec. de Tranquill. c. 3. Isocr. in Paneg. et c. Callimach. Gell. XVII. 21. Heraclid. de Politis. Plutarch. de Solertia Animalium.

¶ Οὗτω καὶ οἱ τυραννοῦντες ἄρχουσι μισοφονίας, ὡς περ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀπέκτειναν Ἀθηνοὶ τὴν κείριστον τῶν συκοφαντῶν, ὅς Ἐπιτίδειος πρῶτος ἐγένετο, καὶ δεύτερον ὁμοίως καὶ τρίτον, εἴτα ἐκ τούτου συνήθεις γενομένη Νικίτατον ἐώραν ἀπολλύμενον τὸν Νικίου, καὶ Θεραμένη τὸν στρατηγόν, καὶ Πολέμαρχον τὸν φιλόσοφον. Plutarch. de esu Carnum. Eandem moderationem in initio tyrannidis memorant alii auctores omnes. Lysias p. 192. Xenoph. Diodor.

** Avaritiam et crudelitatem τῶν λ in exipilandis divitioribus legas apud Isocrat. in orat. quæ inscribitur ἀμάρτυρος.

†† Polemarchus Philosophus, qui memoratur a Plutarcho de esu Carnium a XXXviris fuisse interfectus, non alius videtur.

libertate Athenarum instauranda magno civibus auxilio proxime futurus.*

Periere utique in isto incendio Reip. summi viri, quos aut Tyrannorum crudelis suspicio, aut vitæ suæ splendor, et meritum in Remp. magnitudo ad cædem destinare videbatur. In primis Niceratus† Nicæ istius filius, qui in Sicilia olim bellum gessit, domo nobilis, fortunarum amplitudine nemini Civium cedens, moribus denique et fama illustris. Eucrates‡ ejusdem Nicæ frater, a XXXviris ad tyrannidis societatem invitatus, Leo Salaminus,§ Autolycus,|| Strombichides,¶ Dionysodorus,¶ Aristophanes Cholli- des,¶ Xenopho Icarus,¶ Hippas Thasius,¶ Cleopho, ** Calliades,†† Lycophro‡‡ Lycurgi F. Lycurgi præstantissimi Oratoris pater, Antiphon,||| Theramenes XXXvir,§§ ceterique quam plurimi.¶¶

Erat inter Exsules Thrasybulus Lyci F.,*** rebus gestis, quam domo,††† illustrior. Hic ubi primum Thebis movisset ad patriam liberandam, non plus fere habuit secum, quam XXX††† de suis. Ad Phylum igitur pagum (quod erat castellum in Attica munitissimum, et ab urbe distabat stadia circiter centum) se recipiens copias celeriter auxit, brevibusque excursionibus aciem Tyrannorum in fugam vertit. Utilem in ea re operam navavit Auctor noster, “in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, IO milites cum stipendiis suis,”§§§ mittens. Thrasybulus paucos dies

* Lys. c. Eratosth. Plutarch. et Photius.

† Lys. c. Poliuch. Xenoph. Hellenic. 2. Nicias quidam, in Orat. Isocr. quæ inscribitur ἀμάστυρος: ἐπειδὴ οἱ λ κατέστησαν, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξήλειφον, εἰς δὲ τὸν μετὰ Πεισάνδρου κατάλογον ἀνεγράψαν, δεδιώς τὰ παρόντα πρᾶγματα, τὴν μὲν οὐσίαν ἐπέθηκεν — αὐτὸς δ' εἰς ἀγρὸν ἐλθὼν διητῶτο.

‡ Lys. ibid. Suid. in Ἄπεστε.

§ Xenoph. Hellenic. Laert. in Socrate. Andoc. de myster.

|| Plutarch. in Lysand. Diod. Sic.

¶ Lys. c. Agorat.

** Lys. c. Agorat. et c. Nicomach.

†† Lys. c. Nicomach.

‡‡ Plutarch. in v. Lycurgi.

§§ Plutarchi. in v. Antiph. alius ab Antiphonte Oratore, qui a populo plectebatur propter conjugationem τῶν CD. Unde error Scriptorum, qui ea, quæ ad duos pertinent, ad unum referunt.

||| Circumventus ille a Critia Collega, et mortis datus. Totam rem fuse narrat Xenoph. Hellenic. 2.

¶¶ Τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἱ ἰδίων κέρδεων ἕνεκα ὀλίγου δὲν πλείους ἀπεκτίνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτῶ μηνσίν, ἢ πάντες Πελοποννήσιον δέκα ἔτη πολεμοῦντες. Xenoph. Hellenic. l. 2. οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις δυναστεύοντες τριάκοντα Τύρανοι καθ' ἡμέραν οὐκ

ἐπαύσαντο τοὺς μὲν φυγαδεύοντες, τοὺς δὲ ἀναιροῦντες. Diod. Sic. l. 14. Interfecerunt MD. juxta Æschinem in superioribus laudatum, eundem c. Ctesiph. et Isocrat. Arcopag. ubi de hac re plura et distincta.

*** Thrasybulus Lyci fil. τὸν δῆμον Στειρεῖς (Male a nonnullis ὁ Τυριεὺς ὀνομαζόμενος). De eo Nepos in vita, Xenoph. Thucyd. Diodor. aliique quamplurimi.

††† Ita Nepos. Aliter Justin. et Orosius. Hic II. 17. “Erat inter exsules Thrasybulus, vir strenuus et generis nobilitate inter suos clarus, qui auctor audiendi pro patria fuit. Itaque castellum Phylem Atticorum finium collecti Exsules adjuvi, multarumque civitatum opibus adjuti vires capessunt: quibus Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis Eloquentiæ, D. milites cum stipendiis suis misit.”

††† Nep. in Thrasybulo. Alii LXX. Ὀρμηδεῖς ἐκ Θεβῶν ὡς σὺν ἐβδομήκοντα. Xenoph. l. 2. Hellenic. cui concordat Plutarch. de gloria Atheniensium, in it. Τοὺς ἀπὸ Φυλλῆς ἐβδομήκοντα κατὰ τῆς Σπαρτιατῶν ἡγεμονίας ἀποσταμένους.

§§§ Ita Justin. et Orosius. supra p. 33. Consultissimus interea Auctor, qui Plutarchi nomine emendicatio, ex Photii penu Lysiae vitam conscribillavit, rem magis signanter narrat: Ait enim pecuniam ad

in Phyle moratus, sumptis secum, quos ibi collegerat, erant autem ad millia hominum, noctu Piræeum occupat, Munichiaque munita, postero die aciem cum Tyrannis confert, et vincit. In eo prælio Critias et Hippomachus* XXXvirorum sævissimi cadunt, et Char- mides Glauconis F. Xvir Piræensis.

Reverso in urbem exercitu, Tyrannorum animos summa desperatio, ceterorum exsulis populi misericordia tum primum cepit. Tyrannis igitur abrogatur imperium, quod tanta crudelitate gesserant; quibus Eleusinem emigrantibus, locum, quem sibi olim per- fugium pararunt, suffecti sunt X., qui Remp. moderarentur, ex sin- gula tribu P. A. unus. Erant in eo numero Hippocles et Epi- chares,† atque etiam ex Collegio XXXvirali Phido et Eratosthe- nes, quos ideo retinebant, quod exsulum reditioni bene velle vide- bantur. Illi tamen imperio potiti nihil exemplo prioris dominatio- nis perterriti idem cum exsulis bellum continuabant,‡ et ad do- minatum confirmandum Lysandrum accersebant.

Una cum Lysandro exiit Pausanias Rex Lacedæmoniorum, qui partim Lysandri invidia, partim populi misericordia ductus, ubi bellum paulisper specie tenus gessisset, clam ad exsules nuncium mittit, qui diceret, “ malle se, ut, pace utrinque facta, amicitiam cum Lacedæmoniis colerent, quam cives cum civibus bellum nefar- ium et utrisque exitiosum gererent.” Idem consilium mittit eis, qui urbem tenuerunt. Quæ res cum Lacedæmoniorum Senatui comprobaretur, pax sancita est hisce conditionibus: sc. “ ut do- mum revertentur exsules cum Thrasybulo Imp., ut ad publicam concordiam colendam invitarentur omnes undique cives, exceptis XXX. qui in urbe, et X. qui in Piræeo dominationem exercuissent (his autem et qui his una se adungere vellent, Eleusis monstraba- tur locus, ubi sine timore esse possint), ut denique, ne qua ex ante actis simultas subesse posset, jurejurando obstringerentur omnes, sanctam et perpetuam discordiarum ἀμνησίαν fore.”§ Interjectis

duo millia drachmarum contulisse, clypeos vero CC., et Hermamanis ejusdam (Her- monem vocat Photius) opera adjutum mi- lites conduxisse auxiliares non numero rotundo (ut hujusmodi res describi solent) CCC., veram CCCII., ἀκριβεία nunquam satis prædicanda; ab hospite denique Thrasybulo talenta impetrasse: quot vero impetravit, non memorat. Mala certe fide exemplar descripsit, quo legebatur: ἐπικούρους τε ἐμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύβουλον τὸν Ἡλείου ἐπέεισε, ξένον ὄντα, αὐ- τῷ δυοτάλαντα παρασχέειν. Non igitur apud Plutarchum legendum, milites CCCII., sed milites CCC. et II. talenta. Et hæc est vera Crisis.

* Hippolochus. Justin.

† His adjungatur Rhino. Isocr. c. Calli-

mach. Heraclid. de Politis. Hic: Τού- των (i. e. τῶν λ) δὲ καταλυθέντων Θρασύ- βουλος καὶ Ἡρίων προεστήκεισαν, ὅς ἦν ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός.

‡ Lys. p. 211. seqq. Justin. V. 10. Xenoph. Isocr. c. Callimach.

§ “ Ne qui præter XXX. Tyrannos, et X., qui postea Prætores creati superioris more crudelitatis erant usi, adicerentur exsilio, neve bona publicarentur, reique pub. procuratio Populo redderetur.” Nepos in Thrasybulo. Οἱ δὲ διήλλαξαν, ἐφ’ ᾧ τε εἰρήνην μὲν ἔχειν ὡς πρὸς ἀλλήλους, ἀπίεσαι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστους, πλὴν τῶν Τριάκοντα, καὶ τῶν ἑνδεκα (XIViros sc. Lic- tores publicos, Tyrannidis administros) καὶ τῶν ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα. Xe- noph. Hellenic. l. 2. ad fin. Errat Nepos,

diebus, ubi compertum est Eleusinos Tyrannidem recuperare velle, atque ad eam rem conficiendam externum militem præmiis et pollicitationibus sollicitare, indignantes se jam in exilium quasi agi, repente in eos undique fit concursus, ducibusque ad colloquium progressis et per insidias comprehensis, ibi de iis consulitur. Quo tempore Lysias et domesticis inimicitiiis et communi indignatione accensus luculentissimam illam orationem *contra Eratosthenem* XXXvirum (pag. Edit. Steph. 120.) habuit, quam Plutarchus in libro De Gloria Atheniensium, κατὰ τῶν τριάκοντα inscribere videtur. Interfecti sunt Tyranni publico consilio, ceterosque, missis amicis ac necessariis, ut in gratiam redire vellent, perduxerunt.

Eum exitum habuit seditio Atheniensium, intra biennium et incepta et composita.* Plurimis id facinus Thrasybuli saluti fuit,

neque enim X viros in urbe, verum X viros in Piræo pacis beneficio excluderunt. Duplex iste Xviratus Auctoribus et antiquis et hodiernis plurimis fraudem fecit. Plat. Epist. 7. memorat LI. qui per ea tempora Republicanam tractabant, sc. X viros in urbe, X. in Piræo, et XXX. denique, penes post quos summa erat auctoritas. καὶ τῆς μεταβολῆς εἰς καὶ πεντήκοντα τῆς ἀδριῆς πρεσβύτησαν ἀρχόντες ἕνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ — τριάκοντα δὲ πάντων ἀρχόντες κατέστησαν αὐτοκρατόρες. Ille autem Xviratus non erat novum imperium, sed collegium Lictorum, qui vel XXX vel Xvirorum jussa capescebant: Id quod ex Xenoph. Hellenic. ceterisque liquet. Ad hos igitur pertinebat jusjurandum: Οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδὲν, πλὴν τῶν τριάκοντα, καὶ τῶν ἐν δεκά. Præter hos LI. a Platone memoratos constituebatur, ut vidimus, Xviratus Republicæ ordinandæ, post inclinatos animos Atheniensiam, remque a Thrasybulo fortiter gestam, quos male Nepos intellexit esse X viros a fœdere exclusos. ideoque X. in urbe et X. in Piræo, ut dixi, nullo consilio immiscuit. Hæc vidi esse fusius exponenda, cum eorum temporum historiam male excipii in monumentis, præsertim tam claris, magnopere erat dolendum.

* Si fidem habeamus Diodoro et Eusebio, per totum Quadriennium permansit novum hoc imperium, sc. Olymp. XCIV, 1. exortum, XCIV, 4. depositum: verum istius Olymp. anno 2. Præturam gerebat Euclides, sub quo res in solidum restituebantur, ut omnes fere uno ore testantur ex Antiquis. Hinc dicitur: Ἄναρχία πρὸ Εὐκλείδου, Νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἀρχόντος, etc. etc. Si quaeratur, quamdiu duravit dominatio XXXviralis, tali fortasse computo elicietur responsum. Cum Pythodorus præturam erat initurus, Olymp. XCIV, 1. circa solstitium æstivum (quo tempore annus Atticus inœ-

ptabat), rerum potiti sunt XXXviri, ideoque annus iste indigitatur ἀναρχία, ut olim vidimus. Nam Lysander, qui istam XXXviratam imperavit, urbem cepit anno superiore exeunte, circiter initium Aprilis: Plutarch. in Lysandro: Ἐλαβε τὰς τε ναῦς — καὶ τὰ τεῖχη τῶν Ἀθηναίων ἕκτη ἐπὶ δεκάτη (corrige ἕκτη ἐπὶ δέκα τῶν) Μουνυχιῶτος μηνός. Insequente hyeme Thrasybulus Phylen castellam recepit et cum Tyrannis Munychiæ conflixit. Ejus rei fidem facit Xenoph. Hellen. I. 2. Vix enim ad Phylen considerant exules, cum impetus in eos fit ex parte XXXvirorum, quo tempore una nocte nix de caelo cecidit plurima. Βουλομένων δὲ τῶν Ἄσποτειχίζων — ἐπιγίγνεται τῆς νυκτὸς χιὼν παμπλήθης. Xenoph. Hellenic. Porro hanc fuisse hyemem, quæ proxime secuta est Tyrannidem, discimus ex eodem. Cleocritus enim post pugnam feliciter a Thrasybulo commissam, ubi adhortaretur oppidanos ad concordiam, de XXXviralium dominatu quasi novo et non ultra VIII. mensium ætatem verba facit: οἱ ἴδιον κέρδεων ἕνεκα ὀλίγου θεῶν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν οὐτω μηνῶν ἢ πάντες Πελοποννήσια δέκα ἔτη πολεμοῦντες. Ita computo a mense Munychione facti VIII. mensium terminus in mediam fere hyemem incidit. Perierunt igitur in Tyrannide Menses circiter XIII. in pace concilianda totidem: nam in Boe-dromione mense, qui nobis est Augustus, in urbem cum suis rediit Thrasybulus. Plutarch. de Gloria Atheniensium. Ἐκτη μὲν Ἰσταμῆν (lege Ἰσταμῆνου) Βουθρομειῶνος εἰσέτετι νῦν τὴν ἐν Μαγαδῶν νίκην ἡ πόλις ἐορτάζει, ἕκτη δὲ μηνός (lege μεσοῦντος, ita bene respondebit τῷ Ἰσταμῆνου. ἕκτη μὲν Ἰσταμῆμου — ἕκτη δὲ μεσοῦντος, et præterea circa Plenilunium rem esse a Chabria gestam scribitur in Camillo: norunt autem omnes Athenienses menses suos cum luna auspiciari) οἰνοχοεῖται τῆς Χαβρίου περὶ

quibus importunissimi tyranni, publicatis bonis, etiam in alienis civitatibus exilium invidere videbantur. Lacedæmoniorum enim edicto, qui tunc in Græcia summa rerum potirentur, civitates omnes exsules recipere prohibebantur, qui tamen Argis et Thebis nacti sunt perfugium. Redierunt itaque, præter multos, quorum nomina historia istius temporis non retulit, Auctor noster, Archinus vir gravissimus, de quo plura in sequentibus, Atrometus* Æschinis Oratoris pater, Chærepho Socraticus,† Anytus,‡ Phormisius,§ Andocides|| e Collegio X. Oratorum, Aristocrates¶ Scellii F., Æsimus,** Ergocles,†† Epicrates,‡‡ Cleocritus§§ ὁ τῶν Μυστῶν κήρυξ, Thrasybulus||| Colyttensis, aliique.

Fuit aliquanto illustrior recuperatæ Civitatis Atheniensium æra, quod Resp. bello cum finitimis diuturno, et mox intestino functa, ad civilem disciplinam, qua maxime semper inclaruit, novis institutis sive refingendam sive confirmandam sese accingeret. In tanto strepitu armorum, et præterea in discordiis atque internecionibus domesticis, necesse fuit multa laxari, quæ civitas bene constituta et in solidum vindicata colligari vellet; multa innovari, quæ eadem tollenda esse decerneret; nonnulla etiam prævideri, quæ posterorum usui et saluti esse potuerunt. Neque fortasse alienum erit hoc loco exponere, quanta sapientia et moderatione illa Exsulum manus Remp. tractavit, quam nuper tanta virtute vindicaverat.

Anno post reditum Archon erat Euclides, qui idcirco in Fastis atque in institutis Atheniensium novam quasi æram signabat. Multa me movent, quare credam sub eo Prætoris repertum esse consilium alphabetum Græcum recensendi, introductamque literarum XXIV., pro XVI. quibus prius utebantur, rationem.¶¶ Præ-

νάξων ἐπινομία ναυμαχίας. τῆ δὲ δωδεκάτη χριστήρια ἔθουον ἑλευθερίας· ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ φυλῆς (corrige Φυλῆς) κατήλθον. Porro autem locus præfractus valde et lacer Plutarch. Sympos. IX. 6. de Thrasybuli reditu et decore iade Boedromionii mensi addito, de ara item Oblivionis procul dubio eo tempore consecrata, quo Lex ἀμνηστίας (sive, ut Coru. Nepos vocat, Lex Oblivionis) lata fuit, nonnulla habet, sed propter loci impuritatem impedita nimium et intellecta difficillima. Constant tamen utique ea, quæ dixi.

Ex hisce igitur inter se comparatis huiusmodi eruatur Epocha.

ARCHON.	OLYMP.	
Alexias	XCIII. 4.	exeunte, Lysander XXXviros imperat.
Pythodoras	XCIV. 1.	—Ἀναρχία, ut vocatur.
Euclides	XCIV. 2.	—ineunte, Thrasybuli reditus cum suis.

Ex errore Diodori, qui in ea re fuit minus curiosus, natus est error Chronographorum, Eusebii sc. Pamphili, Chronici Paschalis, etc.

* Apollonii Vita Æschinis. Idem Æschin. de eumentita legat. p. 38. Edit. Steph.

† Plat. Apolog.

‡ Lys. c. Agorat. Isocr. c. Callimach. Xenoph.

§ Dionys. Halic. in Lysia. V. Aristoph. Ran. et Dinarch. c. Demosth.

|| Plutarch, in Andocide.

¶ Demosth. c. Theocrin.

** Lys. c. Agorat.

†† Lys. c. Ergocle.

‡‡ Demosth. de eumentita legatione.

§§ Xenoph. Hellenic.

||| Demosth. c. Timocrat.

¶¶ Vid. Plutarch. in Aristide juxta initium. σχ. Euripid. Phœniss. 688. Harpocr. in Ἀττικ. γράμ. Salmas. ad Inscript. Herodis et Regillæ. Voss. de Grammatic. Petit. Comment. ad LL. Attic. p. 118. Scalig. ad Euseb. Vales. ad Harpocrat.

turam Euclides alius gessit Olymp. LXXXVIII, 2. ad cuius ætatem referri a nonnullis video Atticarum literarum conversionem. Quod si consideremus Theopompum (qui de ea re, sc. quo pacto id consilium atque ea literas exarandi ratio ab Atheniensibus recepta fuerit, olim scripsit) ab Olymp. XCII, 2. historiam suam esse exorsum, continuaturum sc. illam alteram Thucydidis, quæ in ea ætate desinit, usque ad pugnam navalem prope Cnidum, Olymp. XCVI, 3. credibile est sub eo Euclide rem contigisse, qui præturam gessit Olymp. XCIV, 2. intra ætatem Theopompi historię, non sub Euclide, qui 24to ante anno eo magistratu functus est. Si cui levius hoc videbitur, meminerit institutam fuisse novam hanc Grammaticam, Archini* potissimum consilio et auctoritate, cujus opera populus in vindicanda et in reformanda Rep. plurimum usus est, ut mox videbimus. Ἡ, ὅτι παρὰ Σαμίους εὐρέθη πρώτοις τὰ κ̄δ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου ὡς Ἀνδρῶν ἐν Τρίποδι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνους (l. Ἀρχίνος) ὁ Ἀθηναίου (vel Ἀθηναῖος) ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. — — περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. Suid. in Σαμίῳν ὁ δῆμος. Quibus adde Eusebium: Οἱ ἐν Ἀθήναις Τύραννοι κατελύθησαν. Ἀθηναῖοι ἠῤῥᾶντο στοιχεῖοις κ̄δ χρῆσθαι, πρότερον ἔχρωμενοι.

P. A. ut dixi, reconciliata pace, de abolendo dolore et priorum temporum necessitatibus legem tulere, quam idcirco Oblivionis appellarunt; eamque ἀμνησίαν jurejurando confirmarunt.† Quod

Montefalcon. in Palæograph. Græc. Spanheim de usu et præstantia Numismatum. Literæ illæ sedecim erant

A. B. Γ. Δ. E. I. K. A. M. N. O. Π. P. Σ. Τ. Υ.

* Thrasymbulo, qui populum virtute sua reducere fecit, Archinum τὸν ἐκ Κόιλης (pagus is est Atticæ, quem primus vindicavit optimus Sponius) semper fere conjungant Antiquiores Scriptores, virum et consilio et auctoritate gravissimum,

Ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισι, ὁ δ' ἔρχει πολλὸν ἔνικα.

Æsch. de eumentia legat. p. 51. Edit. Steph. Τοῦ δῆμον κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς (male in editis φυλῆς litera minuscula) Ἀρχίνου καὶ Θερασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου. Demosth. c. Timocrat. Μυρατίδης ὁ Ἀρχίνου υἱὸς τοῦ καταλαθόντος Φυλῆν, καὶ μετὰ γε τοὺς Θεοὺς αἰτιωτάτος ὄντος τῆς καθόου τοῦ δήμου, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ κατὰ προσωλιτευμένου καὶ ἐστρατηγηκότος πολλάκις. Dinarch. adv. Demosth. Ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ἡμῖν συμβούλους, πάλιν ἠγεμὸν ἦν τῶν Ἑλλήνων. δικαίως οἶμαι στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκῶς, οἷον εἶπον ἀργείως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχίνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττήα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν

ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. Quem locum lego emendatius, quam est in impressis. Ἄγροισί, ὃ Κηφείσια, τοὺς ἀνδρας. ἢ μὴν ἄξιον εἶδέναι πατέραν ὄντων ἀγαθῶν, καὶ πρὸς ἡμᾶς οἰκείως ἐχόντων. ὁ δὲ μὲν ἐστὶν ἀδελφίδης Θερασυβούλου Λυσισθένης ὁ δὲ Τιμόθεος Κόωνος υἱός, οὗτοι δὲ Ἀρχίνου παῖδες. Plutarch. de Genio Socratis. Ejus igitur nomen restitue, 1. apud Plutarchum de Glor. Athen. juxta init. Ἄνελε τὰ περὶ Ἑλλήσποντον Ἀλκιβιάδου νεανειύματα, καὶ τὰ περὶ Λέσβου Θερασύλλου, καὶ τὴν ὑπὸ Θεραμένους τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν, καὶ Θερασύβουλον καὶ Ἀρχίνον, καὶ τοὺς ἀπὸ φυλῆς. Male hodie Ἀρχίπτον. 2. in eod. tractatu Plutarchi juxta finem. Τὸν τοῦ Λυσίου λόγον κατὰ τῶν τριάκοντα τῆς Θερασυβούλου καὶ Ἀρχίνου τυραννευτικῆς. Male hodie exaratur Ἀρχίου, quod Xylandrum male habuit. Ut omittam Suidam in Σαμίῳν ὁ δῆμος, de quo proxime.

† Ad istas Σιθῆκας et Ὀρκους sæpe provocant Oratores, Noster, Isocrates c. Callimach. ceterique. Jurisjurandi quidem formulam ipsis conceptis verbis servavit Andocides de Mysteriis p. 12. edit. Steph.

Ὀρκος κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσης.

Ὁὐ μνησικακῶσα τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν

humanissimum populi victoris decretum, ut præter eam, quam ex religionibus divinis nancisebatur, auctoritatem, aliquid etiam in jure humano reperiret præsidii, legem suasit Archinus, ut contra eum, qui de rebus præteritis litem intenderet, exceptionis jure (παραγραφῆν vocant Græci) uti liceret: sc. ut Reus priori loco diceret, ejus ἀμνηστίας beneficium imploraturus. Legis disertissima verba producam: Ἐπειδὴ γὰρ ἐκ Πειραιῶς κατελθόντες ἐνίοις ἑωρᾶτε τῶν πολιτῶν συκοφαντεῖν ὄρημένους, καὶ τὰς συνθήκας λύειν ἐπιχειροῦντας, βουλόμενοι τούτους τε παῦσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδειῖσαι, ὅτι οὐκ ἀναγκασθέντες ἐποίησατε αὐτὰς, ἀλλ' ἡγούμενοι τῇ πόλει συμφέρον, εἰκότος Ἀρχίνου, τόμον ἔδεσθε, ἂν τις ἐικάζεται παρὰ τοὺς ὄρκους ἐξεῖναι τῷ φεύγοντι παραγράψασθαι, τοὺς δὲ ἄρχοντας περὶ τούτου πρῶτον εἰσάγειν, λέγειν δὲ πρότερον τὸν παραγραψάμενον, ὑπότερος δ' ἂν ἦττηθῆ τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλειν. Isocrates ἐν τῷ παραγραφικῷ λόγῳ πρὸς Καλλιμάχον. Ut uno verbo complectar, omnes undique ordines civitatis ad concordiam publicam invitarunt illustrissimo, quod ubivis legitur, exemplo clementiæ civilis, veterumque simultatum memoriæ oblivione sempiterna deletæ. Nam cum ad obsidionem Piræei, quem occuparant Exsules Thrasybulo duce, C. talenta a Lacedæmoniiis mutuo sumpserunt, qui in urbe cum XXXviris steterunt: et concordia facta, Lacedæmonii æs repeterent; nonnullis æquum esse videbatur, ut debitum dissolverent iidem, qui contraxerant, non ii. quorum in perniciem contractum fuerat; Placuit tamen atque auctoritate publica sancitum est, quo posset omnino simultatum memoria obliterari, ut communiter ab omnibus solutio fieret.* Clarissimum moderationis exemplum animique ad inimicitias deponendas paratissimi.

Verum ut manum illam Phylensem, quæ tanta virtute Remp. vindicaverat, P. A. quasi beneficiorum immemor non plane negligere videretur, decrevit, eod. Archino ferente, αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα (verbis utor Æsch. c. Ctesiph. qui hujus rei memoriam conservavit) ἑοῦναι χιλίας δραχμῆς, ἔπειτα στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, καὶ οὐδὲ τούτο εἰκῆ πρᾶξαι, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν

τῶν πρᾶξινα καὶ τῶν ἑδέκα, οὐδὲ τούτων ἔς ἂν εὐθυνας διδοῖαι τῆς ἀρχῆς ἢ ἔξῃ.

* Ὅρκος τῆς βουλῆς.

Οἱ δεξιμαὶ ἐνδείξει οὐδὲ ἀπαγωγῆς ἕνεκα τῶν πρῶτον γενομένων πλὴν τῶν φυγόντων.

* Ὅρκος τῶν δικαστῶν.

Οἱ μισθολογῆσαι οὐδὲ ἀλλο πείσασμαι, φερῶμαι δὲ κατὰ τοὺς κεμένους νόμους.

Hoc Oblivionis decretum memorant Plutarch. πολιτικ. παραγγεῖα. Demosth. adv. Bæotum, Æschines, Andocides, Xenoph. Fater. II. 56. Cic. Philipp. 1. Valer.

Maxim. IV. 1. Oros. II. 17. VII. 6. Lys. c. Agorat. fin. Nep. in Thrasybulo, ceterique. Verum legibus et sacramentis longe antecellebat simultatum et injuriarum memoria. Hinc enim derivatur omne istud Atheniensium odium, quod in Socratem haud din post erupit. Ἵμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστῆν ἀπεκτείνετε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκῶς εἶναι τῶν ἄ τῶν τῶν δῆμον καταλυσάντων. Æsch. c. Timarch. Add. Plat. Epist. 7.

* Demosth. c. Leptin. init. et Isocr. in Areopagítico.

† Tangit Nepos in Thrasybulo. " Huic

βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλίην. Ejus autem rei, quo testatior esset memoria, Actis publicis de hac donatione in Metroo juxta Curiam talem Inscriptionem affigi curaverunt:

Τούτδ' ἀρετῆς ἔνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαιχθῶν
 Δῆμος Ἀθηναίων, οἳ ποτε τοὺς ἀδίκους
 Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
 Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Hoc plebiscitum publice in honorem civium et facinoris sociorum rogavit Archinus: aliud privatim in gratiam Lysiae pro tantis ejus in Remp. meritis Thrasybulus: cujus historiola est hujusmodi. Reverso populo (indistincte Plutarchus in Lysia, qui hanc rem narrat, μετὰ τὴν κάθοδον, ἐπὶ ἀναρχίαε τῆς πρὸ Εὐκλείδου) Thrasybulus rogationem defert, ut Lysias civitate donaretur, idque impetrat. Istud plebiscitum (magis, uti videtur, quo conservaretur mos civitatis, quam Lysiae, vel odio, vel invidia ductus) παρανόμων ἐγράψατο Archinus,* quod non ad Senatam prius de ea re referretur. Eaque ratione hac spe pulsus Orator noster reliquum vitae egit in eo gradu, qui proxime infra Civem censetur.† Credibile est Lysiam pro hac rogatione Thrasybuli, i. e. pro Civitate orationem habuisse: idque colligo ex Plutarchi verbis in v. quæ tamen hodie propter mendorum impuritatem nihil omnino istiusmodi præ se ferre videntur. "Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος] καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν Τριάκοντα ἕτερος. Legendum est procul dubio: Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος] ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἐγράψατο Ἀρχίνος [παρανόμων sc.] τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών. Plane ut Æschines de ementita legatione p. 34. edit. Steph. Εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελών ἐτέρῳ περιδείη.

Denique, ut orationis telam perficere possim, ætas illa populi restituti, tum novis legibus condendis, tum autem plurimis, quibus prius utebantur, antiquandis, illustrissima fuit. Recensebantur publico decreto Legg. tabulæ, et rejectis iis, quæ concordiam modo institutum impedire posse videbantur, novisque latis, quibus opus erat Reip.‡ nova deinceps ratione ex ea tempestate civitas tractari

[Thrasybulo] pro tantis meritis, honoris corona a populo data est, facta duabus virgulis oleaginis: quæ, quod amor civium, non vis, expresserat, nullam habuit invidiam, magnaue fuit gloria."

* Similem Archini constantiam retulit Æsch. c. Ctesiph. p. 82. Edit. Steph. Ἀρχίνος γὰρ ὃ ἐκ Κόλης ἐγράψατο παρανόμων Θερασύβουλον τὸν Στεριεῖα, γράψαντά τι παρὰ τοῦς νόμους, στεφανῶν ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Nisi ad hanc ipois-

simam historiam de Lysia alludat Orator, quod non prorsus absimile est.

† Τὸν λοιπὸν ἄκησε χρόνος ἰσοτελεῖς αὐν. Plutarch. in vita. Μηδένα τῶν πολιτῶν μήτε τῶν ἰσοτελεῶν, μήτε τῶν ξένων. Demosth. c. Leptin. Ἰσοτελεῖς Inquilini sunt μέτεοι, quibus μετοίκιον remittebatur, adeoque in tributis pendendis, eadem æstimatione, qua Cives ipsi, censi.

‡ Andocid. de Mysteriis p. 11. Edit. Steph. aliiue.

atque administrari cœpit. Hinc eæ locutiones apud Auctores vetustos, ἄκυρα ὡς τὰ πρὸ Εὐκλείδου,* et νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, etc. Una cum πολιτεία immutari quoque literaturam, ut vidimus, novasque tabulas novis literis exarari credibile est. Nam tametsi Ionica scriptura, quæ elementis constabat XXIV., domi ante Euclidem Atheniensium quisque uti poterat, ejus tamen in Actis publicis usus non invaluit ante hunc populi reditum, et conversionem Reip. Eas omnes legest recensere, quæ per ista tempora sancitæ sunt, vix esse videtur loci hujusce. Unam tamen aut alteram in medium producam, ut moneam, non omnes, quæ leguntur, Solonis aut Draconis esse leges, aut uno tempore latas.

Præclarum semper facinus apud Athenienses habebatur τυραννοκτονία: Unde scitissimum erat effatum Antiphontis apud Plutarch. (non tamen Rhetoris, sed alterius cujusdam). Cum enim in convivio quæreretur apud Dionysium Siciliæ tyrannum, quodnam æs præstantissimum esset, atque alii aliud dicerent, respondit, istud ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων πεποιήνται. Verum ex hoc tempore primum legibus erat cautum, teste Lycurgo c. Leocratem,

Ἐάν τις τυραννίδι ἐπιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα.

Non Tyrannum, sed qui Tyrannidem affectabat. Eικότως, ut ibid. disserit Orator: Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρα εἰς τετάρχαι τὰς τιμωρίας· προδοσίας δὲ καὶ δῆμον καταλύσεως, προτέρως. Εἰ γὰρ ποιήσεσθε (male ita exaratur, lege προήσεσθε) τοῦτον τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαυλὸν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην παρ' αὐτῶν (leg. παρὰ τῶν) ἀδικούντων λαβεῖν: κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας. Eo consilio omnes ad Tyrannidem aditus occluserunt, animumque civilem ultra Solonis scita confirmarunt Athenienses, μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατελληλυθότες, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες

* Ἐστὼ ταῦτα ἄκυρα, ὡς περὶ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἰ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο περιεσμία. Æsch. c. Timarch. Καταλυθέντων τῶν τυράνων [X sc.] καὶ γινομένου μετ' αὐτοὺς Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἵνα μὴ μπισικακήσωσιν ἀλλήλοις οἱ πολῖται, συζήτας ἐπέκησαν, ὥστε τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἄκυρα εἶναι. Schol. ad Luciani Tyrannum.

† Legum hæc recensio juxta σχ. ineditum Æsch. c. Timarch. instituta fuit propter labem, quam in imperio XXXvirorum acceperunt Solonis instituta. Cujus verba adducam ad historiam horum temporum elucidandam commodissima, quanquam vetustis nonnullis au-

ctoribus de occasione legum reformandarum adversentur. Οἱ ἄ Τύρανοι διὰ Λακεδαιμονίων κατασταθέντες καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν καταλύσαντες ἐλυμήναντο τοὺς Δράκωνος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὸν οὖν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν εἰλοντο πολίτας ὅσοι σὺν ποτε τοὺς ζητήσαντας καὶ ἀναγρέφαντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. Τότε ἐψηφίσαντο καὶ νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολαβόντων ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἤρξε μετὰ τοὺς ἄ. ἐκεῖνοι γὰρ τὸν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς τοὺς μὲν ἐβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτως, ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθήρηθησαν, ψήφισμα ἐτίθη περὶ τοῦ ἀμνηστικαίου.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. Verba sunt ejusdem Scriptoris.*

Hinc porro lux affundetur Demostheni adv. Eubulid. Τοῖς χρόνοις τοίνυν οὕτω φαίνεται γεγονῶς, ὥστε, εἰ καὶ κατὰ ζήτηρα ἀσπὸς ἦν, εἶναι πολίτην προσήκειν αὐτῶν. γέγονε γὰρ πρὸ Εὐκλείδου. Hinc quoque Isæo de Cironis hereditate fin. Ἐὰν γὰρ ἕξαπατηθῆτε ὑμεῖς, πεισθέντες, ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολίτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν' μετ' Εὐκλείδῃ γὰρ ἀρχοντα γεγονάμεν. Nam eo Prætoze legem tulit Aristopho,

Civem non censori nisi qui matre libera natus fuerit.

Ἄριστοφῶν ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου Ἄρχοντος,

Ὅς ἂν μὴ ἐξ ἀσπῆς γένηται νόθον εἶναι,

αὐτὸς ἀπέδειχθη ὑπὸ Καλλιᾶδου τοῦ Κωμικοῦ ἐκ Χωρίδος (f. Χλωρίδος) τῆς ἐταίρας παιδοποιησάμενος, ὡς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων. Athen. l. 13. p. m. 285. Ergo in ætate ante Thrasybuli reditum, visum est ex alterutro parente ingenuo ingenuum nasci, deinde non ita. Vide plura apud Demosth. c. Timocratem, et Ulpian. ad loc. Andoc. de Mysteriis ceterosque. Meursius de Archontibus Atticis male refert Aristophontis legislationem ad præturam prioris Euclidis. Et credibile est tunc temporis a quibusdam fuisse actum, ut sauciam Remp. non modo novis legibus sanarent, verum novam etiam faciem inducerent. Phornisius enim rogationem tulit, περὶ τοῦ καταλῦσαι τὴν πατριον πολιτείαν, cui oratione scripta restitit Auctor noster, ut liquet ex Dionysio Halic. in Vita, atque ex istius orationis reliquiis.

In publica istorum temporum memoria ideo diutius hæsi, quoniam res complectitur exitu graves, utraque fortuna notabiles, et varietate, præsertim in tam brevi temporis curriculo, pene incredibiles. Adhæc malui ea, quæ historiam istius ætatis illustrare posse videntur, hic concludi, quam commentatorem agere, et paginam utramque Lysiæ Annotationum mole obruere. Quæ supersint ad scriptorem nostrum spectantia ubi expedivero, finem faciam.

Obiit Athenis Olymp. C, 2. (vel 3.), annos natus LXXX. (vel LXXXI.) biennio post Demosthenem natum.† Unde miror, cum hæc adeo liquido a vetustioribus tradantur, egregiam istam inconstantiam in Plutarcho. Ἐτελεύτησεν ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιούσ' ἢ, ὡς τινες, ἕξ καὶ ἑβδόμηκοντα, ἢ, ὡς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα.

Orationes videtur exarasse in extrema senectute. Quarum enim ætatem eruere possumus, eæ omnes post XXXviratum conficie-

* Plura vide apud Andocid. de My- † Dionys. Halic. in vita. steriis.

bantur. Paucissimas ipse in concione aut in curia dixit: τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς ἐκδούς. Plutarch. in Vita, ubi legendum, ut Photius habet τοὺς πλείους. Memorabile de ea re retulit idem Plutarchus de Garrulitate (si idem sit): Λυσίας τινὲ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνοὺς ἦκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θανμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὸν καὶ ἄπρακτον. Ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, Τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

Scholam quoque aperuit et Rhetoricam docuit, si Plutarcho et Ciceroni fides.* Neque docuit solummodo, verum et ejus rei disciplinam literis mandavit, quoniam τέχνας ejus ῥητορικὰς laudari ab Antiquioribus video, Plutarcho, Suida, etc.

Imaginem ejus apud Fulvium Ursinum in marmore si consideremus, videtur fuisse senex, oris majestate simul, ut virili quadam pulcritudine, venerandus. Dimanavit quoque ad posteros nonnulla istius rei memoria, cum venustatem vultus, aut saltem fidem vulgo de ea receptam haud obscure innuat Aristides Serm. Sacr. 4. his verbis: Σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων παλαιῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐπὶ λόγοις ὑπῆρξέ μοι θεάσασθαι, ὁμοίως λογοποιούς τε καὶ ποιητάς. Τὸ δὲ τοῦ Λυσίου καὶ διηγήσεως ἄξιον. ἔκαμνον γὰρ τριταίῳ οἴῳ βαρυτάτῳ, καὶ ὄρῳ Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐχ ἄχαριν. ἐπῆει δὲ ἡ τῆς καταβολῆς ἡμέρα, καὶ ὁ πυρετὸς οὐκ ἐπεγένετο, ἀλλ' ἐλύθη τὸ νόσημα ἐν τούτῳ.

Memorant Athenæus† et Plutarchus,‡ ad eamque rem confirmandam testimonio Demosthenis c. Neæram utuntur, Auctorem nostrum cum Metanira consuesse, postea autem, relicta uxore illa usuraria, domum duxisse Brachylli fratris filiam. Neque Metaniram solum habuit, verum et Lagidem quoque, si fides habenda sit eidem Athenæo, ibid. Ἡττητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Λαγίδος τῆς ἐταίρας, ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ ῥήτωρ. Quod ad Metaniram attinet, fratrisque filiam domum pro uxore ductam, ita accipe ex dicta oratione Demosthenis, ubi inter cetera elucescet mala fide descriptam fuisse a Plutarcho. Verum hoc leviusculum. “Nicareta Charisii§ Elei liberta VII. domi puellas habuit, meretriculas, et prostibulas, unde victum quæritabat: Antiam, Stratolam, Aristocleam, Metaniram, Philam, Isthmiada et Neæram. Lysias, qui Metaniram deperibat, ratus, beneficiorum, quæ in amicam conferre solebat, plurima a domina esse intercepta, adeoque gratum illi aliquid facere cupiens, et quod vetula intervertere nequibat, initiare voluit. Nicaretam igitur oravit, ut Metaniram secum Athenas ad Mysteria

* Παραγενόμενος εἰς Ἀθήνας [Isæus] καὶ σχολάσας Λυσία. Plutarch. in Isteo. “Lysiam primo profiteri solitam artem esse dicendi: deinde, quod Theodorus esset in arte subtilior, in orationibus autem jeju-

nior, orationes eam scribere aliis cœpisse, artem removisse.” Cic. Brut. 48.

† l. 13.

‡ In Vita Lysiae.

§ Χαρισίου Demosth. Κατίου Athen.

duceret. Eæ tum Corinthi habitabant. Verum ubi domum ad se recipere noluit, reveritus sc. uxorem Brachylli fratris filiam, atque etiam matrem suam natu grandem, quæ in iisdem ædibus habitabat, mulierculas ad Philostratum Coloneum, amicum suum et familiarem, deduxit. Una cum his sequebatur Νεæρα, ἐργαζομένη μὲν ἤδη τῷ σώματι, νεωτέρα δὲ οὖσα." Hæc Demosthenes. Habita est ea Oratio *contra Stephanum* quendam, qui, ut Metaniram Lysias, Νεæρα[m] amavit, et præter leges Atticas, mulierem peregrinam in loco uxoris habuit. Emendo hac occasione Athen. l. toties citato, Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταῖρα (lege Νεάιρα, nam Nicareta erat Iena, quæ ex Νεæρα quæstum fecit) ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάιρα. Sed hoc obiter. Contendo, quod longe gravius est, ex historia ipsa apparere, hæc ad nostrum pertingere non posse, adeoque duos fuisse Lysias ætate non longe dissitos, quorum res gestæ et fortasse ingenii monumenta incaute ab aliis, etiam vetustis scriptoribus, misceri et confundi solebant. Oratori nostro Brachyllus frater non erat, verum Polemarchus et Euthydemus. Res ipsa constat ex Dionysio Halic.,* nomina ex Platone.† Qui Brachyllum memorat primus, Plutarchus est, vel potius Plutarchi simius, qui ex hoc Demosthenis loco tertium fratrem, Brachyllum nomine, eruit. Accedit, quod qui Metaniram habuit, non Rhetor aut Orator dicitur, sed Sophista,‡ disciplinæ longe diversæ, studii et ingenii genere plane alienus. Λυσίας γὰρ ὁ σοφιστής, Μετανείρας ὢν ἐρυστής, et quæ sequuntur. Demosth. l. c. Et, quod est adhuc expressius, non solum Sophista vocatur ab Athenæo in eadem historia, sed quodammodo Rhetori ex adverso opponi videtur. Νεάιρα δὲ ἡ ἑταῖρα ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάιρα.

Subductis temporum rationibus, clarius ea, quæ dico, evinentur. Νεæρα, contra quam scripsit orationem istam Demosthenes, adeoque Demostheni σύγχρονος, minima erat ætate, cum Lysias Orator in extrema senectute diem supremum obiit. Cum igitur Corintho Athenas, una cum Metanira profecta est, jam grandiuscula, utpote quæ occæperat quæstum, accersente porro homine, qui domi matrem habuit superstitem, qui accersivit, noster non potuit esse. Porro habita est ea causa c. Νεæρα[m] longe post res Olynthiacas;

* In Lysia, juxta init. εἰς Θεοφίλου ὄχρετο πλείων σὺν ἀδελφοῖς δυοσί. Si tertius fuisset frater, qui domi mansit, annon scripsisset σὺν ἀδελφῶν δυοσί; Eod. modo Suid. σὺν ἀδελφοῖς δύο.

† De Republica.

‡ Aristidis locus, quem adducturus sum, tum id ostendit, Lysiam vix Sophistam vocari potuisse, tum id quoque, quinam apud antiquos et qua de ratione, Sophistæ vocabantur. Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν

καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην (i. e. Socraticum); κατηγορῶν οὗτός γε φαίη τις ἂν, ἀλλ' οὐχ οἷγε ἄλλοι κατηγοροῦντες ἐκείνων τῶν ἄλλων (i. e. τῶν ἄλλων) ὅμως αὐτὸν τούτῳ προσεβήκασι αὐτούς. "Ἐτι δὲ εἰ καὶ Πλάτωνος ἔξῃν κατηγοροῦντα σοφιστὴν προσεπειν, τί τούτους γ' ἂν εἴποι τις; ἀλλ', οἶμαι, καὶ Σοφιστῆς ἐπιεικῶς κοινὸν ἦν ὄνομα, καὶ ἡ φιλοσοφία τούτ' ἐδύνατο, φιλοκαλία τις εἶναι καὶ διατριβὴ περὶ λόγου, καὶ οὐχ ὁ νῦν τρέσως οὗτος, ἀλλὰ παιδεία κοινῶς. Aristid. c. Plat. 2.

quarum meminit Orator, inimicitiarumque cum Philippo susceptarum, eo modo, quo quis rerum in superiori ætate gestarum meminisse solet: In Olymp. CVII, 4. incidunt Olynthiaca XXX. post Lysiæ decessum anno. Attamen in hac ipsa causa producitur testis Philostratus, cujus familiaritate utebatur Lysias ille (quicumque fuerit), qui Metaniram initiavit. Φιλόστρατος Διονυσίου Κολωνήθεν μαρτυρεῖ — καταστῆσαι ὡς αὐτὸν Λυσίαν τὸν Κεφάλου, φίλον ὄντα αὐτῷ καὶ ἐπιτήδειον. An hæc convenire satis videantur?

Ad Sophistam igitur Lysiam (si quis in ea ætate fuerit, fuisse autem alium Lysiam ex ratione temporum patebit) credo ea omnia pertinere, quæ sub Lysiæ Ἐρωτικῶν nomine laudantur a vetustis scriptoribus; cujusmodi sunt *Epistolæ*, quæ olim circumferebantur, *Amatoriæ*, maxime autem Oratio illa (sive potius Sermo) ἐρωτικός, quæ integra conservatur in Platonis Phædro.* Eam si quis arbitretur proficisci posse ex eadem manu, qua profectæ sunt Orationes, quas hodie publici juris facimus, eum non κρίσει aut acumine, sed omnibus potius sensibus orbum esse iudico. Talem æmulum, Sophistam sc., nancisci potuit Isocrates, qui sæpius Sophistæ, quam Oratoris personam sustinuit; unde ducor, ut ea quoque, quæ de eorum inimiciis vel æmulatione dicuntur, Rhetori nostro abjudicem.†

Quæ fortasse Crisis (seu commentum fortasse mavis dicere) expedit quodammodo inextricabile istud portentum, quod sub nomine Epigrammatis in Lysiam conservavit Plutarchus. Nam si reputemus, quam dubia fide monumenta Vett. descripsit neotericus ille magni nominis adumbrator (qui etiam potuit, neque inclementer ago, vel plura Epigrammata conflare, vel unum discerpere), et præterea si advertamus, hæc, quæ sequuntur, de eo dici potuisse, cujus levissima notitia ad nos devenit, Sophistam intelligo, tolerabiliora fortasse videbuntur, quæ in hunc diem præstantissimorum hominum acumen elusere. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαῖδρῳ, ὡς δεινοτάτου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. Ἐποίησε

* Βουλῆθεῖς ὁ ἀνὴρ [Plato] ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἣν εἶχεν ἐν τοῖς πολιτικοῖς λόγοις, οὐκ ἠρέσθη ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, ἀλλὰ καὶ κρείττιστον (ἢ ἀλλὰ καὶ εἰς vel πρὸς κρείττιστον) τῶν τότε ῥητόρων ἕτερον αὐτὸς ἐν τῷ Φαῖδρῳ συνετάξατο λόγον, ἐρωτικὸν εἰς τὴν ἰσότησιν, καὶ οὐδὲ ἄρχει τοῦτου προελθῶν ἐπαύσατο καταλιπὼν ἐν τοῖς ἀναγνωστομένοις τὴν διάγνωσιν, ἐπιτότερός ἐστι κρείττων λόγος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμαρτημάτων ἤφατο τῶν Λυσίου, τὰς μὲν λεκτικὰς μαρτυρεῖ τῷ ἀνδρὶ ἀρετὰς, τῶν δὲ πραγματικῶν ἐπιλαμδανόμενος. Dionys. Halic. Epist. ad Pomp. Καὶ γὰρ ὁ Πλάτων τὸν Λυσίου λόγον οὕτε κατὰ τὴν εὔρεσιν ἰπαιῶν καὶ τῆς ἀταξίας αἰτιώμενος ὅμως αὐτοῦ τὴν ἐπαγγελίαν (ἢ ἀπαγγελίαν) ἐπαινεῖ, καὶ ὅτι τῶν ἰνομάτων σαφῶς καὶ στρογγύλως

ἕκαστον ἀποτετόρνευται. Plutarch. de Auditione. “Alius ait, hoc me primum doce: item alius, hoc volo, inquit, discere, istud nolo. Hic a Symposio Platonis incipere gestit propter Alcibiadis comissionationem, ille a Phædro propter Lysiæ orationem.” Gellius I. 9. Vid. Maxim. Tyr. Dissertat. VIII., Hermogenes de Ideis Orationis et σχ. ad locum, Aristid. c. Plat. 1. et de paraphthegm., Theo c. 2.

† Ἰσοκράτης ἀντισοφιστεύει Λυσίαν, καὶ Γοργιάζει. Schol. Hermog. p. 401. Ἄλλα μὲν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλὴν, ὡς Λυσίας Ἰστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Athen. l. 13.

δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φίλισκος, ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἐταῖρος δὲ Λυσίου, δι' οὗ φανερόν, ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσι, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως,

Καλλιόπης θυγάτηρ, πολυηγόρε, φροντιδί δέϊξαι
 Εἴ τι φρονεῖς * * καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντα, καὶ ἄλλοις
 Ἐν κόσμοισι βίον σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιεῖαῖμον,
 Δόντα καταφθιμένον καὶ σοφῶ ἀθάνατον
 Ὅς τοτ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετῆν.

Quæ ne plane intentata relinquamus, habe B. L. ad vexatissimum ἀποσπασμάτων Cl. Marklandi conjecturas. En tibi Ipsius Verba. “Corruptissimi hujus Epigrammatis hoc propositum esse videtur: Compellat Musam suam Philiseus, et dicit, Ipsam debere carmen componere in defuncti Amici sui Lysike Statuam quandam, quæ, ut videtur, sub Juvenis specie effingebatur. ideo autem Ipsam accurate hoc facere debere, ut et Diis probet sincerum animi sui affectum erga mortuum Sodalem; et simul, ut Hominibus ostendat, quanta Lysie Virtus fuerit. Hæc Philiseus, pulcro et laudabili argumento Epigrammatis; cujus verba ita lego:”

Καλλιόπης θυγάτηρ πολυηγόρε, φροντιδί δεῖξαι
 Εἴ τι φρονεῖς πινυτὸν, καὶ τι περισσὸν ἔχεις.
 Τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμυσθέντι, καὶ ἄλλοις
 Σὺν κόσμοισι νέου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσίεα ἕμνον
 Δόντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον Ἀθανάτοις
 Ὡς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι,
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετῆν.

*Calliopes filia multiloqua, curâ tuâ ostendes
 Si quid sapiens, cogitas, et quid eximium habes:
 In aliam enim speciem qui transmutatus fuit, et, aliis
 Cum ornatibus juvenis, corpus qui accepit diversum,
 Oportet te, quæ præco es virtutis, parere aliquod carmen
 Lysie,*
 Qui subiit regionem defunctorum, et tenebras: Diis
 Ut et animi mei studium erga sodalem ostendas omnibus,
 Et defuncti omnibus mortalibus virtutem.*

“In tertio versu et sequentibus Ordo Verborum hic est: Δεῖ γάρ σε, κήρυκα ἀρετῆς, τεκεῖν τινὰ ἕμνον τῷ Λυσίεα μεταρμυσθέντι ἐς ἄλλο

* Rectius forte vertatur: Oportet et κήρυκα, non σε κήρυκα. [Ita Markland virtutis præconem parere—carmen: ἕμνον ipse in Addendis.]

σχῆμα, καὶ λαβόντι ἕτερον σῶμα, σὺν ἄλλοις κόσμοισι νέον' Λυσία, ἰνὴquam, δύντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον. Statuas vero Lysiae sub Juvenis (νέου) specie formari solitas fuisse (quod et in aliis Viris Illustribus saepe factum) innuere videtur locus Aristidis Serm. Sacr. IV. p. 335. Ed. Iebb. ubi in somnis se vidisse ait Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐκ ἄχαριν. Lysias vero *senex* mortuus est: adeo ut non concipi possit, quid velit Aristides per istud νεανίσκον, nisi alludat ad Lysiae Statuas hujuscemodi, quas saepe vidisse, et visas in somnis agnovisse, contigerat. Δύντι καταφθιμένων, sc. χώραν quæ locutio et Ellipsis frequens est. sic δήεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων invenies eum in Jovis vel beatorum habitatione: ex Antholog. III, 6. p. 308. edit. Brodæi. ζόφος pro *Infernis tenebris*, apud Lucianum in Dial. Mort. et alios saepe occurrit. In versu secundo supplevi πινυτὸν ex mera conjectura. alius forte aliter, et melius: in ceteris nihil difficultatis. Conjectura vero ista, νέου pro βίου, probe scio, quam infirmo talo stet: sed in hujusmodi locis obscuris et desperatis major datur licentia; et, si fallaris, venia paratior. Suspiciatus sum aliquando ista, ἄλλο σχῆμα, et ἕτερον σῶμα, non ad Lysiae statuam aliquam referri, sed ex Metempsychosi Pythagorica explicari debere: ita ut ἄλλοις ἐν κόσμοισι, esset, *aliis in mundis*. Sed et sic, de voce βίου adhuc quærendum, an βιοῦν scribendum? *ut vivat aliis in mundis.*"

"Nonnulla alia leviora omitto, præsertim in Spiritibus et Accentibus. Sed inter gravissima numerari, et mutatum vellem, si quid inclementius dictum videatur in Cl. Andr. Schottum, Virum de Re Literaria optime meritum."

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ,

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.

ΕΚ ΤΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.*

Pag.
ed. Tayl.
Ixii

Α. ΛΥΣΙΑΣ ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, καὶ συνεπαιδεύθη τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα γεγονώς, εἰς Θουρίους ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσὶ, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἣν ἔστελλον Ἀθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς, δωδεκάτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ διετέλεσεν αὐτόσι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ. μετ' ἐκείνο δὲ τὸ πάθος στασιάζαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι καὶ παραγεγόμενος αὖθις εἰς Ἀθήνας κατὰ ἄρχοντα Καλλίαν, ἔβδομον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων, ὡς ἂν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησι. πλείστους δὲ γράφας λόγους εἰς δικαστήριά τε καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις πανηγυρικοὺς, ἐρωτικοὺς, ἐπιστολικοὺς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν γεγεννημένων ῥητόρων, ἧ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἠφάνισε τὰς δόξας· τῶν δὲ ἐπιγενομένων οὐ πολλοῖς τισὶ κατέλιπεν ὑπερβολὴν, ἄτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν

Ixiii

* Præter Hudsonianos nonnulli alii Codd. MSS. in quibus exaratur luculentissimum hoc de Lysia testimonium, puta in Laurentiana bibliotheca unus (LXX. 19.), in Palatino-Vaticana alter (CXXXIV. 4.), Plutarcho id. per errorem assignant. Nescio, unde desumptæ sunt Variæ Lectiones, quas in Editione Rhetorum Aldina suppeditavit Bibliotheca Regia Cantabrigiensis. TAYLOR.

Α. Θουρίους] Hæc urbs olim fuerat appellata Sybaris. de qua v. Dionys. Alex. p. 61. ed. Rob. Steph. Eam funditus eversam a Crotoniatis docet ad h. l. Eustathius, qui de colonia Græciæ hæc habet: Ὑστερον δὲ τῆς πόλεως συνοικισθεῖσης ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ

ἄλλων Ἑλλήνων, Θούριαι προσηγορεύθησαν ἀπὸ κρήνης τινὸς ὀμανύμου. et paulo post: Ὑστέρω μὲντοι χρόνω οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θούριον, ὡς εἴρηται, μετωνόμασαν. καὶ ἔστιν ἡ εἰς Θούριον ἀποικία πολλὴ ἐν ταῖς ἱστορίαις. Vide etiam de hac Colonia Meursium de fortuna Athen. p. 44, 45. Postea multi in illam urbem contulerunt se securitatis causa. quod de Alcibiade Nepos VII. 4. 4. dicit, et de aliis Andocides contra Alcibiadem p. 30. v. 29. ed. Steph. τοιγάροτι διὰ ταῦτα (propter tributum imperatum ab Alcibiade), πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες, φυγάδες γίνονται καὶ ὡς Θουρίους οἰκίσοντες ἔρχονται. MATTHEI.

λόγων, καὶ μὰ Δί' οὔτοιγε ταῖς φανλοτάταις εὐδοκιμῶν. τίμη δὲ κέχρηται χαρακτήρι λόγων, καὶ τίνας ἀρετὰς εἰσηνήκεται, τίμη τε κρείττων ἐστὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων, καὶ πῆ καταδέεστερος, καὶ τί δὲ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν.

β'. Καθαρός ἐστι τὴν ἑρμηνείαν πάνν, καὶ τῆς Ἀττικῆς γλώττης ἄριστος κανὼν, οὐ τῆς ἀρχαίας, ἢ κέχρηται Πλάτων καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ὡς ἐστὶ τεκμηρίασθαι τοῖς τε Ἀνδοκίδου λόγοις καὶ τοῖς Κριτίου, καὶ ἄλλοις συχοῖς. κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος, ὕπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ κυριώτερον ἐν λόγοις, λέγω δὲ, τὸ καθαροῦν τὴν διάλεκτον, οὐδεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβάλετο· ἀλλ' οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον, ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης. καθαρῶτατος δὴ τῶν ἄλλων, μετὰ γε Λυσίαν, ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ ἀνὴρ. μίαν μὲν δὴ ταύτην ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὐρίσκω παρὰ τῷ ῥήτορι· καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαροῶς γράφειν, ἢ καὶ λέγειν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

γ'. Ἐτέραν δὲ, οὐδὲν ἐλάττω ταύτης, ἦν πολλοὶ μὲν ἐζήλωσαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, οὐδεὶς δὲ βεβαιοτέρων ἐπεδείξατο. τίς δ' ἐστὶν αὕτη; ἢ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα. ἦκιστα γὰρ

β'. Τεκμηρίον] Τεκμηρίασθαι recipiendum videtur. nam τεκμηρίον aliam constructionem postulat. IDEM.

Κυριώτερον] Lege κυριώτατον. et ita Sylburg. MARKLAND. Non est repudianda lectio vulgata, quam et hic, et alibi tuentur omnes codices et editiones principes. Saepe enim diversa eīdē (gradus) junguntur. Sic Dionysius ed. Sylburg. p. 94. 15. τὰ πρῶτα καὶ κυριώτερα. ubi male Sylburg. contra auctoritatem editionis Mediolanensis, Hag. Ald. 1, 2. Steph. 1, 2. Basil. 1, 2, 3. et Wolf. scripsit κυριώτατα. p. 94. 42. κατασκευῆς καὶ βραδυτέρας. p. 94. 37. τὴν κοινὴν καὶ συνθεσάτην. MATTH. Non obloquar viro literatissimo. Verum tamen tenendum hoc est, facillime potuisse in hujusmodi causis errores subreperere ex eo, quod librarii Graeci conserunt terminationes comparativorum et superlativorum eadem sigla exprimere, ut saepissime causae dubitandi incidant gravissimae, et testimonia quamvis multarum editionum, quarum omnes posteriores ex una principe derivatae sunt, quocirca consensus earum omnium non potest nisi pro unico suffragio haberi, contra necessitatem e natura rei et modo loquendi existentem nil valeant. REISK.

Μίαν] Id est, πρῶτην, quo pacto loqui amant Hebraei et N. F. Scriptores. Sequi-

tur enim, ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν, et τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι. TAYLOR.

Ζήλου] Lego ζήλου καὶ μιμήσεως, vel, ζήλου τε καὶ μιμήσεως, ut in Lib. de Thucyd. Idiom. ταῦτα ἀξία ζήλου τε καὶ μιμήσεως ἐφάνη. Sic De Struct. Orat. segm. XXVI. ζήλου καὶ σπουδῆς ἐπιτίθειον τυγχάνειν ὀνομαί. MARKLAND.

γ'. Ἐτέραν] Scil. ἀρετὴν εὐρίσκω, quod praecessit, et repeti debet. Sine causa igitur Sylburgius inserere vult verbum ἀποφαίνομαι. IDEM.

ἦκιστα] Hunc locum respicit Scholiastes Her mogenis p. 478. laudans Dionysium ἐν τῷ περὶ μιμήσεως, quo nomine etiam laudat p. 411. hunc ipsissimum tractatum Dionysii de vita et scriptis Lysiae. Scripsit sane Dionysius περὶ τοῦ, τίνας ἀνδρας μιμῆσθαι δεῖ, ποιητάς τε καὶ φιλοσόφους, ἱστοριογράφους καὶ βήτορας. Epist. ad Cn. Pomp. Neque scripsit sollemnmodo, sed edidit: Ἐν τοῖς προεκδοθεῖσι περὶ τῆς μιμήσεως ὑπομνηματισμοῖς. Judic. de Thucyd. init. ubi plura. Hujus operis reliquiae sunt, quae legimus de Lysia, ejusque character dicendi, de Isocrate, et Isæo. Quicumque enim conferet notitiam, quam de eo opere imitationis reliquit Dionysius, cum his commentationibus (maxime in initio) reperiet unum esse opus — Ὑπόθεσιν τοῦ λόγου κοινὴν καὶ

ἂν τις εὖροι Λυσίαν τροπικῇ φράσει χρησάμενον. καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν ἄξιον· ἀλλ' ὅτι καὶ περιττὰ καὶ σεμνὰ καὶ μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεῖ, τοῖς κοινοτάτοις χρώμενος ὀνόμασι, καὶ ποιητικῆς οὐχ ἀπτόμενος κατασκευῆς. τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν· ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι, τοῖς ὅλοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην, καὶ κατέφευγον εἰς τὴν ποιητικὴν φράσιν, μεταβολαῖς τε πολλαῖς χρώμενοι καὶ ὑπερβολαῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις τροπικαῖς ἰδέαις, ὀνομάτων τε γλωττημα- Ixiv
τικῶν καὶ ξένων χρήσει, καὶ τῶν οὐκ εἰωθότων σχηματισμῶν τῇ διαλλαγῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην. δηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεοντίνος, ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικῆν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν τὴν κατασκευὴν, καὶ οὐ πύρρῳ διθυράμβων ἕνα φζεγγόμενος, καὶ τῶν ἐκείνου συνουσιαστῶν οἱ περὶ Λικύμνιον τε καὶ Πῶλον. ἤψατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ρητόρων ἡ ποιητικὴ τε καὶ τροπικὴ φράσις, ὡς μὲν Τίμαιος φησι, Γοργίου ἄρξαντος, ἠνίκα Ἀθήμαζε πρεσβεύων κατεπλήξατο τοὺς ἀκούοιτας

φιλόδηρον καὶ πλεῖστα δυναμένην ὠφελῆσαι λαβάν. ἔστι δὲ ἤδη, τίνες εἰσὶν ἀξιολογῶνται τῶν ἀρχαίων ῥητόρων τε καὶ συγγραφέων, καὶ τίνες αὐτῶν ἐγένοντο προαίρεσις τοῦ τε εἶου καὶ τοῦ λόγου καὶ τί παρ' ἐκάστῳ δεῖ λαμβάνειν ἢ φυλάττεσθαι. Sed evenit, ut, cum hic Lysiam, ille Isæum, alius alium ex Dionysio exhiberet, divulsa hæc tabulata, ut in naufragia magna nave faliscente, quænam aut unde essent ignorarentur. TAYLOR.

Ἀσπτόμενος] Vel forte ἀπτομένοις, scil. ὀνόμασι. MARKLAND.

Ἄλλ' οἱ βουλόμενοι] Locum sic lego: ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι τοῖς λόγους ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Τοῖς λόγους legit Sylburgius etiam ad Dionys. et Victor. ad Aristot. Rhetor. qui habet et τὸν ἰδιώτην, pariter ut Cant., Wolf. ἰδιωτικῆν, nulla necessitate. Lysiam. enim in seqq. οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι, et alibi, τὴν πρὸς ἰδιώτην ἔχειν ὁμοιότητα. TAYLOR. Repete syllabam postremam vocis penultima, ἐξήλλαττον τὸν ἰδιώτην, scil. λόγον. sic infra: τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι λαμβάνει. Iterum: ἡ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδῶν, μιμουμένη τὸν ἰδιώτην. Diog. Laertius Stipone: ἦν δὲ ὁ Στίλπιων καὶ ἀφελῆς καὶ ἀνεπίπλαστος, πρὸς τε τὸν ἰδιώτην εὐθετός. vide eundem in Platone, ubi λόγος dividitur in πολιτικὸν, ῥητορικὸν, ἰδιωτικὸν, etc. quem et ἰδιώτην passim appellant Scriptores: ut non opus sit Wolfii τὴν ἰδιωτικὴν. MARKLAND. In ed. Roberti Stephani, Ald. et Sylburg. locus sic distinctus legitur: προσεῖναι τοῖς ὅλοις, ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Hinc primus Sylburg. le-

gendum censuit τοῖς λόγοις. Sed Henr. Stephanus bene locum distinctit, ut nunc legitur apud Taylorum et Heid.,posito commate post ὅλοις. Ergo locus non eget emendatione τοῖς ὅλοις, i. e. διόλου, ὅλωσ. Sic Diogenes Laert. de Aristotele p. 177. ed. Steph. τοῖς γὰρ ὅλοις φιλοπονώτατος ἐγένετο, et apud alios, v. c. Demosthenem, sæpe sic occurrit. Cæterum scribendum est τὸν ἰδιώτην. Tantum de verbis. De re, v. Aristot. Rhetor. III. 1. 26, 27. ἐπεὶ δ' οἱ ποιητὰ λέγοντες εὐήθη, διὰ τὴν λέξιν ἐδόκουν ποιήσασθαι τήνδε τὴν δόξαν, διὰ τοῦτο ποιητικὴ πρώτη ἐγένετο λέξις, οἷον ἡ Γοργίου, καὶ ἵν' ἔτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀπαιδευτῶν τοὺς ταυτοῦτες οἰεῖται τὴν ταυτοῦτες διαλέγεσθαι κάλλιστα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐτέρα λόγου καὶ ποιήσεως λέξις ἐστὶ. MATTHI.

Ἠψατο δὲ — ἡ ποιητικὴ — φράσις] Pro ἤψατο δὲ καὶ οἱ Ἀθ. ῥήτορες τῆς ποιητικῆς τε καὶ τροπικῆς φράσεως, c. paulo post, ἤψατο Ἰσοκράτης αὐτῆς. utrumque recte. IDEM.

Ἠνίκα] Dignus est hac de re locus apud Hermogenis Scholiasten p. 6. qui adscribatur, præsertim cum is in paucorum manibus versetur. Γοργίας δὲ τις Λεοντίνος (Λεοντῆ δὲ ἐστὶ πόλις τῆς Σικελίας) μαθητεύει τῷ σιτία [lege Τισία] καὶ μετὰ τὸ μαθεῖν ὑποστρέφει οἰκᾶς, εἰσῶμεν δὲ καὶ πᾶς ἐν Ἀθῆναις ἤμασεν ἡ ῥητορικὴ. γενομένου πολέμου μεταξὺ Λεοντιῶν καὶ ἄλλων ἐπιχερῶν, ἐδέδησαν οἱ Λεοντῖνοι συμμαχίας ἐκ τῶν Ἀθηναίων· καὶ δὴ βουλευόνται, τίνα ὠφελον στείλαι ἱκανὸν πρὸς αὐτοὺς, καὶ πέμπουσι τὸν Γοργίαν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς εἰδὸτα τὸ πείθειν. ἐλθόντος δὲ τοῦ Γοργίου εἰς Ἀθῆνας, ἐπεδείξατο ἐκεῖ λόγον καὶ εὐδοκίμησε πάνυ, ὥστε, ἠνίκα ἐπεδείξατο λόγον ὁ Γοργίας, ἑορτὴν ἀπρακτὸν ἐποίησαν

ἐν τῇ δημηγορίᾳ· ὡς δὲ τάλιψές ἔχει, ὁ καὶ παλαιότερον αἰεὶ θυμαζόμενος Θουκυδίδης τοῦνομα, δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων, ἐν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος, ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἐρμηνείαν εἰς ὄγκον ἅμα καὶ κόσμον ὀνομάτων ἀηθέστερον. Λυσίας δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἤσκησεν (ἐν γοῦν τοῖς σπουδῇ γραφομένοις δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις) ποιῆσαι πλὴν εἴ τι μικρὸν ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς. περὶ γὰρ τῶν ἐπιστολικῶν αὐτοῦ καὶ ἐταιρικῶν, καὶ τῶν ἄλλων, οὐς μετὰ παιδείας ἔγραψεν, οὐδὲν δέομαι λέγειν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἰδιώταις διαλέγεσθαι δοκῶν, πλείστον ὅσον ἰδιώτου διαφέρει. καὶ ἐπεὶ ποιητὴς κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως, ἰδίαν τινὰ λόγων εὐρηκῶς ἀρμονίαν, ἣ τὰ ὀνόματα κοσμεῖ τε καὶ ἠδύνει, μηδὲν ἔχοντα ὄγκῶδες μηδὲ φορτικόν. ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ῥήτορος τούτου λαμβάνειν, εἴ τινες ἀξιοῦσι τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι τρόπον. ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταί, συγγραφεῖς τε καὶ ῥήτορες· ἔγγιστα δὲ αὐτῆς μετὰ Λυσίαν ἦψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπασκήσας Ἴσοκράτης· καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, προσωτέρω τούτων σκοπῶν, ἐτέρους ῥήτορας ἰσχὺν καὶ δυνάμειν τοσαύτην ἐν ὀνόμασι κυρίοις καὶ κοινοῖς ἀποδειξαμένους.

δ'. Τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι περὶ τὸν ἄνδρα τὴν σαφήνειαν, οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν. ἔστι γὰρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια, οὐ πολλοῖς γινώριμος. τε-

οὶ Ἀθηναῖοι, καὶ λαμπαδάς τοὺς λόγους αὐτοῦ ὀνόμασαν. κατέσχον δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, τὴν συμμαχίαν πέμψαντες ἐν τῇ Λεοντίῃ [fort. Λεοντῇ, ἐν αὐτῇ προ εἰς]. κατ' ἐκείνο δὲ καιρῷ [Leg. κατ' ἐκείνον δὲ καιρὸν] πολλοὶ τῶν Ἀσπυαίων τὴν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ διασπερφάντων ἐάσαντες αὐτὴν τὴν φιλοσοφίαν [hæc duo vocabula τὴν φιλοσ. abundant] τὴν ῥητορικὴν ἐπαίδευσον. διόπερ φασὶ καὶ Πλάτωνα διαφθοροῦντα ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ [i. ἐπὶ τούτῳ] ποιῆσαι δὲ Γοργίαν, τὸν διάλογον, ἐν ᾧ πολλὰ κατατρέχει τῆς ῥητορικῆς. IDEM.

Ποῦσαι] Aut delendum hoc voc. est, aut pro στικῆσεν paulo ante leg. φαίνεται et tum ποιήσας in participio. verum præfero priorem rationem. REISK.

Ἐπεὶ] Partem ultimam vocis secundæ, πει, ortam puto ex sequenti syllaba σοι. Forte: καὶ ἔστι ποιητὴς κρείτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως ἰδίαν τινὰ εὐρηκῶς ἀρμονίαν, etc. Vix enim dubito, quin ultimum istud λόγων ex linea superiori perperam repetitum fuerit. Si Codices addicerent, libenter legerim, καὶ ἔστι πεζῶν ποιητὴς κρείτιστος λόγων. MARKLAND. Pro ἐπὶ leg. videtur ἔστι. reliqua sana sunt. eandem sententiam repeti. MATTH. Mihi videtur leg. καὶ ἔστι ποιητὴς κρείτιστος

ἐκμέτρου λέξεως. omissis illis λόγων λελυμένης. λέξις ἔκμετρος (uno vocabulo) est dictio metro exsoluta. REISK.

Ἐχοντα] Malim ἔχουσαν. ut ad ἀρμονίαν redeat, non ad ὀνόματα. IDEM.

Ἐγγιστα] Bene hoc conjungitur cùm ἦψατο, melius, quam si dixisset ἄριστα. MATTH.

Ἐπασκήσας] Ἐπαγμάσας Cant. Non longe a vero. In duas classes distribuit Oratores Græcos Dionysius, ut in hujus operis exordio. Ἔσσονται δὲ οἱ μὲν παραλαμβανόμενοι ῥήτορες τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, Λυσίας, Ἴσοκράτης, Ἰσαῖος· τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἑσχαμασάντων τούτοις, Δημοσθένης, Ὑπερίδης, Αἰσχίνης. Lego itaque: τῶν πρεσβυτέρων νέοις ἑσχαμασάσας Ἴσοκράτης. Ille enim inter antiquiores natus (Olymp. sc. LXXXVI, 1. Lysia inter ætatem et Isai) utrosque tam Lysiam, quam Isæum vivendo superavit, et paucis diebus post prælium ad Chæroneam commissum obiit, decimo septimo anno ante decessum Demosthenis, annos fere C. natus. TAYLOR. Bene habet ἐπασκήσας, veram vicina non item. Mihi leg. videtur: ἦψατο τὸ τῶν πρεσβυτέρων ἔθος ἐπασκήσας. perpolius, emendans. REISK.

κμαίρομαι δὲ, ὅτι τῆς μὲν Θουκυδίδου λέξεως καὶ Δημοσθένους, οἱ δεινότατοι πράγματα ἐξειπεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν ἡμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητοῦ· ἢ δὲ Λυσίου λέξεις ἄπασά ἐστι φανερά, καὶ σαφῆς καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι πολιτικῶν ἀφεστάναι λόγων. καὶ εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν δυνάμειος ἐγένετο τὸ Ἰκν σαφές, οὐκ ἄξιον ἦν αὐτὸ ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἐκ πολλῆς αὐτῷ περιουσίας ἀποδείκνυται ταύτην τὴν ἀρετὴν. ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον· καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς, χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι μετρίως· ἢ μάλιστα οὐδενὸς ἦπτον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. ὥστε οὐδὲν τοῖς διὰ χειρὸς ἔχουσι τὸν ἄνδρα οὔτε ἀκυρολογίας οὔτε ἀσαφείας δόξαν λαβεῖν. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι οὐ τοῖς ὀνόμασι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῷ, τοῖς δὲ πράγμασιν ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα. τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμῆσθαι, λαμβάνει. Καὶ οὐκ ἐπὶ μὲν τῆς ἐρμηλείας τοιοῦτός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἀκαιρός τις καὶ

Ἄπασα] F. ἄπασιν. Ita certe Scholiastes Hermogenis p. 379. initio, qui respexit hunc locum. MATTHI.

καὶ τῷ πάνυ] Ex Demosthenis Philipp. III. ὡσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ συριτεῦ, — καὶ τῷ πάνυ πόρρω δοκοῦντι νῦν ἀφεστάναι, προσέρχεται. MARKLAND.

Ἄσπερ τὴν] Locus hic in omnibus Dionysii editi. male interpungitur et male intelligitur. Tu mecum restitue: ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον, καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς· χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα (perspicuitatem sc. et brevitatem) καὶ κεράσαι μετρίως· ἢ μάλιστα ἡ οὐδενὸς ἦπτον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. Ultima correctio debetur H. Stephani ingenio, quam Sylburgius assequi non potuisse videtur. TAYLOR. Tenebras huic loco offuderunt una et altera levis depravatio, et Distinctiones male positæ. Totum ita lego et distingo: καὶ μὴν τῷ γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς (χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι μετρίως), μάλιστα, ἡ οὐδενὸς ἦπτον τῶν ἄλλων, ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. Omittas Parenthesin, et connexionem perspicies. χρώμενος τῷ ἐκφέρειν τὰ νοήματα, est χρώμενος τῇ ἐκφεσῇ τῶν νοημάτων, Infinitivus pro Nomine Substantivo. μάλιστα ἢ pro ἢ μάλιστα, Stephano debes. Legi quoque potest, ἡ μάλιστα ἢ οὐδενὸς ἦπτον etc. MARKLAND. Videtur tō in illis καὶ μὴν τό γε βραχέως defendi posse, ut aptum ex ἄξιον ζηλοῦν. Etiam illa facultas cum brevitate perspicuitatem copulandi digna est

admiratione. Deinde legi velim ἢ [qua ex parte, aut qua de causa] μάλιστα ἢ οὐδενὸς γε ἦπτον — Λυσίας ἐρμηλείας. validus, robustus. REISK.

Σαφές] Saφές preferendum censet Taylor e Cantabrig. IDEM.

Ἄσπερ οὐδὲν] Male me habet οὐδέν. Fort. ὥστε οὐδέν — δόξαν παρασχεῖν. aut οὐδένα τῶν δ. χ. ἔχοντων τὸν ἄνδρα — δόξαν λαβεῖν. Cæterum ἀκυρολογίας verbum, vel ἀκυρολογίας, quod habet codex Helmstad. non rejiciendum. nam de proprietate sermonis loquitur. ἀκυρολογία etiam legitur apud Eustath. ad Dionys. p. 9. Sed κυριολογίαν habet Longin. p. 156. ed. Cel. Mori, et κυριολεξίαν Schol. Sophoclis edit. Steph. p. 40. et Eustath. l. i. p. 24. et κυριανομία p. 29. MATTHI. Dictum quidem est præter morem, οὐδὲν λαμβάνει δόξαν, videtur tamen intelligi et ferri posse. Nullus Lysiae locus capit suspicionem — penes eos, qui cum tractant. ἀκυρολογία recte habet; alterum, quod Helmstad. dat, analogiæ adversatur. κυριολογία recte dicitur ab adjectivo κύριος. verum ἀκυρολογία dici nequit, quia non ἀκύριος, sed ἀκυρος usurpatur. REISK.

Ἀκυρολογίας] Non est hujus loci. Neque enim Brevitati opponitur ἀκυρολογία, sed ἀκαιρολογία. Ita modo: οὐκ — ἐν τοῖς πράγμασιν ἀκαιρός τις καὶ μακρός συνίσταται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος καὶ πεπύωνται. Ἀκαιρολογία est, τῶν οὐκ ἀναγκαῶν τι λέγειν, ut mox loquitur Dionysius. TAYLOR.

Ἐν τῷ μιμῆσθαι] Imo vero ἐν τῷ καλῶς (vel εὐσχημένως, vel πρεπόντως) μιμῆσθαι. REISK.

μακρός· συνέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος, καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι. καὶ τοσοῦτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν. οὐ μὰ Δί' ἀσθενεία εὐρέσεως αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τοῦ χρόνου, πρὸς ὃν ἔδει γενέσθαι τοὺς λόγους. βραχὺς γεμῆν οὕτως, ὡς μὲν ἰδιώτη δηλῶσαι βουλομένῳ τὰ πράγματα, ἀποχρῶν, ὡς δὲ ῥήτορι περιουσίαν δυνάμεως ἐνδείξασθαι ζητοῦντι, οὐχ ἰκανός. μιμητέον δὲ καὶ τὴν βραχύτητα τὴν Λυσίου. μετριωτέρα γὰρ οὐκ ἂν εὐρεθείη παρ' ἑτέρῳ ῥήτορι.

έ. Μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὐρίσκω παρὰ Λυσία πάνυ θρασυαστὴν, ἧς Θεόφραστος μὲν φησιν ἄρξαι Θρασύμαχον, ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι Λυσίαν. καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὗτος ἐκείνου προέχειν ἔμοιγε δοκεῖ· λέγω δ' ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμφοῖν· καὶ, εἰ μὴ τοῦτο δοξείη, τό γέ τοι περὶ τοὺς ἀληθινούς ἀγῶνας ἐκείνου μᾶλλον τετρίφθαι. οὐ μέντοι διαβεβαιοῦμαι γε, ὁπότερος ἤρξε τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλ' ὅτι Λυσίας μᾶλλον ἐν αὐτῇ δῆνεγκε, τοῦτο θαρρόων ἂν ἀποφηνάμην. τίς δ' ἔστιν ἢν φημι ἀρετὴν; ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις, οἰκεία πάνυ καὶ ἀναγκαία τοῖς δικανικοῖς λόγοις, καὶ παντὶ ἀληθεῖ ἀγῶνι. ταύτην ὀλίγοι μὲν ἐμίμησαντο, Δημοσθένης δὲ καὶ ὑπερεβάλετο· πλὴν οὐχ οὕτως εὐτελῶς, οὐδὲ ἀφελῶς, ὡς περ Λυσίας, χρῆσάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς· λεγέσθω γὰρ, ὡς Ικxvi ἔμοι φαίνεται. ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκείον διαλέξομαι καιρόν.

ς'. Ἐχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἢ Λυσίου λέξις. αὕτη δὲ ἐστὶ δυνάμις τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα. γίνεται δὲ ἐκ τῆς τῶν παρακολουθούντων λήψεως. ὁ δὲ προσέχων τὴν

'Ἰκανός] Alii dant ἰκανῶς. quos probo. verum tum ἀποχρῆντως quoque erit leg. IDEM.

έ. ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου] Sententia est hæc: Thrasymachi mediam ætatem cum ætate Lysiae media si comparamus, inveniemus Lysiam vetustiore esse, seu prius ætatem suam mediam egisse, quam Thrasymachum. IDEM.

τῶ γε τι] Recte Stephanus, τῶ γε τοι. τῶ τετρίφθαι, scil. προῖχεν: quod intelligendum est ex præcedentibus. τῶ τετρίφθαι pro τῇ τριβῇ, ut paulo ante τῶ ἐκφέρειν pro τῇ ἐκφέρῃ. MARLAND. Ego ex Helmstad. et conjectura mea vetusta protuli τὸ γε τοι, scil. δοθεῖν, hoc quidem si minus concedatur, istud certe concedetur — ἐκείνου redit ad Thrasymachum, et in τετρίφθαι subauditur τοῦτον, scil. Lysiam. REISK.

ς'. Ἐνάργειαν] In Editt. Dionysii semper ἐνέργειαν. Veram lectionem, quam in Oratorum volumine expressit Stephanus, et

nos eum secuti exhibemus, quoque deprehendit olim et pluribus confirmavit Sylburgius, quem ad Dionysium vide. Eam figuram ceteri Rhetores φαντασίαν vocant, ut Longinus Sect. 15. et Quintilian. VI, 2. "Quas Græci phantasias vocant, nos sane visiones appellamus, per quas imagines rerum absentium ita representantur animo, ut eas cernere oculis ac præsentibus habere videamur." Idem Longin. l. 1. Ὡς δ' ἕτερον τι ἢ ῥητορικῆ φαντασία βούλεται καὶ ἕτερον ἢ παρὰ πειρηταῖς, οὐκ ἂν λάθοι σε· εὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν σοιήσει τέλος ἐστὶν ἐκπλήξις, τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια. TAYLOR. Etiam apud Aristot. Rhet. 3. 10. 14. et 3. 11. in eadem re sæpius fit mentio ἐνεργείας. Sed ἐνέργεια rerum est, ἐνάργεια orationis. Exempla idem commemorat ibidem. Latius de tota re disserit Demetrius Phalerus a §. 215. ad 227. quem consuluisse neminem prænitabit. MATTH.

τῶν παρακολουθούντων] Demetrius Phaler. §. 224. τὰ περιπόμιστα τοῖς πράγμασιν

διάνοιαν τοῖς Λυσίου λόγοις, οὐχ οὕτως ἔσται σκαιὸς ἢ δυσάρεστος, ἢ βραδὺς τὸν νοῦν, ὃς οὐχ ὑπολήφεται τὰ δηλούμενα ὡς γινόμενα ὀρθῶν, καὶ ὡσπερ παροῦσιν οἷς ἂν ὁ ῥήτωρ εισάγῃ προσώποις ὀμιλεῖν. ἐπιζητήσει τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἄνδρους αὐτοῦσα εἰ ταθεῖν, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν.

Ζ'. Κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνδρώπων κατοπτεῦσαι, καὶ τὰ προσήκοντα ἐκάστοις ἀποδοῦναι πάθη τε καὶ ἦθη καὶ ἔργα. Ἀποδίδωμί τε οὖν αὐτῷ καὶ τὴν εὐπρεπεστάτην ἀρετὴν, καλουμένην δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἡθοποιίαν. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ εὐρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ῥήτορι τούτῳ πρόσωπον οὔτε ἀνηθοποίητον, οὔτε ἄψυχον. τριῶν τε ὄντων, ἐν οἷς καὶ περὶ ἅ τὴν ἀρετὴν ταύτην συμβέβηκεν εἶναι, διανοίας τε καὶ λέξεως, καὶ τρίτης τῆς συνθέσεως, ἐν ἅσιν τούτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι κατορθοῦν. οὐ γὰρ διανοομένους μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια τοὺς λέγοντας, ὥστε εἰκόνας εἶναι δοκεῖν τῶν ἠθῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ τὴν λέξιν ἀποδίδωσι τοῖς ἡθεσιν οἰκείαν· ἢ πέφυκεν αὐτὰ ἑαυτῶν κράτιστα δηλοῦσθαι, τὴν σαφῆ καὶ κυρίαν καὶ κοινὴν καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις συνηθεστάτην. ὁ γὰρ ὄγκος καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἄπαν, ἀνηθοποίητον. καὶ συντίθησιν γε αὐτὴν ἀπλῶς πάνυ καὶ ἀφελῶς ὄρων, ὅτι οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ καὶ τοῖς ῥυθμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ διαλελυμένῃ λέξει γίνεται τὸ ἦθος. καζόλου δὲ, ἵνα καὶ περὶ ταύτης εἴπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος ῥητόρων τῶν γε τῇ ὁμοίᾳ κατασκευῇ χρησαμένων τοῦ λόγου, εἴτε ἡδιον συνέθεκεν, εἴτε πιθανώτερον. δοκεῖ μὲν γὰρ ἀποίητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἁρμονίας αὐτοῦ χαρακτήρ. καὶ

appellat, et §. 222. δὲ τὰ γενόμενα οὐκ εὐθὺς λέγειν, ὅτι ἐγένετο, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν, κρεμῶντα τὸν ἀκρατὴν, καὶ ἀναγκάζοντα συναγωνιᾶν. Hoc fecit Ctesias in narratione de morte Cyri, qui locus plane est egregius. IDEM.

Ἀψέως] Imo vero ὑπολήψεως. et sic nullus dubito in codd. fuisse, licet Taylor aberrarit in sede indicanda. REISK.

Ἐπιζητήσει] Desperatissimum hunc locum, vix una litera mutata, ita relinquo: — προσώποις ὀμιλεῖν· ἐπιζητήσειν τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἂν δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν ἴδῃ, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν. qui vero *Lysiac orationes attente consideravit, non adeo levis aut morosus aut hebes erit, ut non ea, quae narrantur, tanquam facta coram cernere, et inter eas, quae induxerit orator, personae, tanquam praesentes, versari se putet: neque probabile est eum amplius aliquid requisitum, si videat, hos quidem agere, illos vero pati; hos vero cogitare, illos autem eloqui.* Opponuntur δρᾶσαι et παθεῖν, quemadmodum διανοηθῆναι et εἰπεῖν. Magnam vero

hoc Oratoris nostri Elogium. MARKLAND. Vehementer admiror et collaudo solertiam et sagacitatem ingenii Marklandiani, proboque postrema δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν. quae dubio vacare videntur. Verum primis in verbis adhuc adhaerescō. Nihil equidem h. l. expedio, nisi hoc fortassis, ut εἰκόζων suspicer leg. esse pro εἰκὸς. et requiret nihil, opinans, alios agere, alios pati, alios cogitare, alios loqui. REISK.

Ζ'. Κράτιστος γὰρ δὴ] Particulam γὰρ addidi ex Helmstad. IDEM.

Οὐδὲ] Οὐδὲν vult Syllburg. IDEM.

Καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδ.] prima tria vocabula addidi, quibus vulgatæ carent. IDEM.

Ἐρμονίας] Lege ἐρμηνείας cum σχ. Hermog. p. 379. qui totum hunc locum citat. Adeo neglectus ille Scholiastes, et unice typis impressus, toties iteratas Dionysii editiones puritate vincit. TAYLOR. Legendum opinor ἐρμηνείας: idem quod ὁ τῆς λέξεως χαρακτήρ, infra. MARKLAND. Male, ut videtur, h. l. Taylor vulgatæ ἁρμονίας

οὐ θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων, ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τριβὰς περὶ λόγους, τοιαύτην τινὰ παρὰ σοχοὶ δόξαν, ὅτι ἀνεπιτηδεύτως καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δὲ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ παντὸς μᾶλλον ἔργου τεχνικοῦ κατεσκευασμένος. πεποίηται γὰρ αὐτῷ τοῦτο τὸ LXXII ἀποίητον, καὶ δέδεται τὸ λελυμένον· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι, τὸ δεινὸν ἔχει. τὴν ἀλήθειαν οὖν τις ἐπιτηδεύων, καὶ φύσεως μιμητῆς γίνεσθαι βουλόμενος, οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι τῇ Λυσίου συνθέσει χρώμενος. ἑτέραν γὰρ οὐκ ἂν εὖροι ταύτης ἀληθεστέραν.

ἢ. Οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἦπτον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἀπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτήν, πρὸς τε τὸν λέγοντα καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα — ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρέπον — ἀρκοῦντως ἡρμοσμένην. καὶ γὰρ ἠλικία καὶ γένει καὶ παιδείᾳ καὶ ἐπιτηδεύματι, καὶ βίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς διαφέρει προσώπων τὰ πρόσωπα, τὰς οἰκείας ἀποδίδωσι φωνάς· πρὸς τε τὸν ἀκροατὴν συμμετρεῖται τὰ λεγόμενα οἰκείως, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον δικαστῆ τε καὶ ἐκκλησιαστῆ καὶ πανηγυρίζοντι διαλεγόμενος ὄχλῳ. διαφορὰς τε αὐτῷ λαμβάνει κατὰ τὰς ιδέας τῶν πραγμάτων ἢ λέξεις. ἀρχομένῳ μὲν γὰρ ἐστι καθεστηκυῖα καὶ ἠθικὴ, διηγουμένῳ δὲ, πιθανὴ καὶ ἀπερίεργος· ἀποδεικνύντι δὲ, στρογγύλη καὶ πυκνή· αὐξοῦντι δὲ καὶ παθαινομένῳ, σεμνὴ καὶ ἀληθινή·

præfert lectionem ἑρμηνείας: non enim de elocutione in universum disputat, sed de parte elocutionis, h. e. compositione, quod e verbis συνέθηκε, σύγκειται, κατεσκευασμένος, δέδεται, et aliis apparet. Eodem autem sensu antea dixit ἁρμονίαν et sæpissime alibi. MATTH.

Πεποίηται] Hunc locum sic legit σχ. Hermog. pag. 411. πεποίηται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον, καὶ οὐ λέλυται τὸ λελυμένον· καὶ τὸ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατασκευάσθαι (corrigere κατεσκευάσθαι) δεινῶς ἔχει. Alibi, sc. p. 379. καὶ ἐν αὐτῷ τὸ μὴ δοκεῖν — τὸ δεινὸν ἔχει. Hucusque in editis Dionysii, τῷ μὴ δοκεῖν. TAYLOR.

ἢ. Ἡρμοσμένη] Sylburgius legit ἡρμοσμένον, vel ἡρμοσταί. Forte, ἡρμοσμένον ἂν εἴη. MARKLAND. Addidi unam litteram y vulgari lectioni, accusativum, pro nominativo, ἡρμοσμένην, pro ἡρμοσμένη, ad mentem Matthæi, cujus hæc est ad h. l. annotatio: "Facillime restitui potest hic locus sic: οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἦπτον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἀπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτήν (scil. Lysiae dictionem) πρὸς τε τὸν λέγοντα, καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα (ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρέπον),

ἀρκοῦντως ἡρμοσμένην. Dixit autem πρὸς ταῦτα, quia præcessit πρὸς τε τὸν λέγοντα κ. τ. λ. Perspicuitatis causa intelligere possis ἐξετάζεται. Eodem ferme modo p. 67. 11. ἐν οἷς καὶ περὶ ἄ." REISK.

Συμετρεῖται] Imo vero συμετρεῖ in activo. commensurat, scil. Lysias. Docet insequens διαλεγόμενος. adæquat Lysias verba ad modum ejusque. Aut alias mox leg. sit διαλεγομένη, scil. ἡ λέξις, quod est durum. IDEM.

Δικαστῆ κ. τ. λ.] Tria genera causarum h. l. indicat. Hujus divisionis rationem reddit Aristoteles Rhetor. 1. 3. 1. seqq. MATTH.

Κατὰ τὰς ιδέας] Secundum partes orationis. Nam mox de exordio, narratione, demonstratione, et peroratione exponit. IDEM.

Καθεστηκυῖα] Cicero Orat. c. 8. eandem ob rem laudat Demosthenem. Itaque hic — summissus a primo — exsultavit audacius. Ceterum ut hic dicitur λέξις καθεστηκυῖα, ita apud Galeum in Opuscul. mythol. p. 536. διάνοια. Polyb. T. II. p. 593. θάλασσα γαλήνη καὶ καθεστηκυῖα. Philo p. 691. ed. Colon. Allobr. βλέμμα καὶ φωνὴ et p. 872. IDEM.

ἀνακεφαλαιουμένην δὲ, διαλελυμένη καὶ σύντομος. Ληπτέον δὲ καὶ τὸ πρέπον τῆς τάξεως παρὰ Λυσίου.

ζ. "Ὅτι μὲν γὰρ πιθανὴ καὶ πειστικὴ καὶ πολὺ τὸ φυσικὸν ὑποφαινούσα, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχεται, πρὸς εἰδότας οὐδὲν ἴσως δεῖ λέγειν. δι' ὄχλου γὰρ ἤδη τοῦτό γε, καὶ οὐδεὶς ἔστιν, ὅστις οὐχὶ καὶ πείρα καὶ ἀκοῇ μαθὼν, ὁμολογεῖ πάντων ῥητόρων αὐτὸν εἶναι πιθανώτατον. ὥστε καὶ ταύτην τὴν ἀρετὴν ληπτέον παρὰ τοῦ ῥήτορος.

ι. Πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, ἢν λαμβάνων καὶ μιμούμενος ἂν τις ἀμείνων γένοιτο τὴν ἐρμηνείαν, τὰ μὲν ἄλλα, τοῦ χρόνου στοχαζόμενος, ἔασω· μίαν δὲ ἀρετὴν ἐπι τοῦ ῥήτορος ἐπιδείξομαι, κρίνας καλλίστην τε καὶ κοινοτάτην καὶ μόνην, τὴν μάλιστα τῶν ἄλλων τὸν Λυσίου χαρακτῆρα δυναμένην βεβαιῶσαι· ἢν ὑπερεβάλετο μὲν οὐδεὶς τῶν ὕστερον, ἐμμύησαντο δὲ πολλοὶ, καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο κρείσσους ἐτέρων ἔδοξαν εἶναι, τὴν ἄλλην δύναμιν οὐδὲν διαφέρουντες· ὑπὲρ ὧν, ἂν ἐγχωρῇ, κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι τύπον. τίς δὲ ἔστιν ἢδε ἀρετὴ, ἢτις πᾶσιν ἐπαν- Ixviii
θοῦσα τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς ἢ χάρις· πρᾶγμα παντὸς κρείττον

Διαλελυμένη] Eandem ob causam Aristoteles Rhetor. 3. 19. 6. laudat hæc εἴρηκα. ἀκνικῶτα, ἔχειτε. κρύατα. Et similia habet Lysias in exitu or. contra Eratosthenem. IDEM.

Ληπτέον δὲ] Cum coniecit Wolf. οὐν, vidit aliquid necessarium. Pressius cum MSS. δὴ. Mox pro τάξεως legerem λέξεως, pariter ut paragraphum exorditur Auctor. Οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν. Nihil enim hic agitur de dispositione Orationis. TAYLOR.

Τάξεως] Conjectura Taylori, præferentis verbum λέξεως, quod et mihi in mentem venerat, multis argumentis firmari potest. Nam δὴ indicat conclusionem. Disputaverat autem de decoro elocutionis. Deinde τάξις refertur ad τὴν πραγματικὴν θεωρίαν. In hac autem parte loquitur de virtutibus λεκτικαῖς. Porro infra, ubi est conclusio totius loci, ita colligit: τὸ τοῖς ἱποκειμένοις προσώτοις καὶ πράγμασι τοὺς ἀρέποντας ἐφαρμόττων λόγους. Hic nihil de τάξει. Præterea in dispositione fere non spectatur decorum, sed subtilitas et utilitas. Denique verbum πιθανὴν, quod statim sequitur, et verba πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, quæ paulo post leguntur, indicant hoc loco leg. esse λέξεως. De dispositione seu τάξει disputat infra. REISK.

θ. Γὰρ πιθανὴ] Pro γὰρ mavult Taylor γοῦν legi. vocabula duo καὶ πειστικὸν abesse a codd. Mstis idem annotavit. Sed bene constare cum τὸ πιθανὸν posse videntur.

τὸ πιθανὸν est valens ad fidem faciendam, et assensum extorquendum. τὸ πειστικὸν autem valens ad mentes movendum atque impellendum aut flectendum. Infra quoque copulantur (S. iά.) ἢ πιθανότης καὶ τὸ πειστικὸν καὶ ἢ χάρις. IDEM.

ι. Κοινοτάτην] F. δευοτάτην. Syllburg. Modo καὶ μόνην καὶ μάλιστα, vel τὴν μόνην καὶ μάλιστα. TAYLOR. Pro κοινοτάτην, Syllburg. coniecit, dubius tamen, δευοτάτην. Forte, κυριωτάτην: ut infra, τῶν κρατίστων τε καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικῶς. Deinde lego: καὶ μόνην (vel, καὶ ἢ μόνην), ἢ μάλιστα (vel, ἢ τὴν μάλιστα) τῶν ἄλλων, τὸν etc. Sic in Libello, περὶ τῆς Δημοσθ. δευοτήτος ἢ μόνου, ἢ μάλιστα τῶν ἄλλων ἐπανοῦμεν. Philo Judæus lib. II. de Vit. Mos. p. 449. Ed. Turneb. de LXX. Interpretibus: συντρέχοντα τοῖς πράγμασιν ὀνόματα ἐξῆυρον, ἅπερ δὴ μόνια, ἢ μάλιστα, τρανώσειν ἐμελλεν ἐμφαντικῶς τὰ δηλούμενα· ita legendum pro μόνια μάλιστα: ut p. 442. περὶ ὧν ἢ μόνου ἢ μάλιστα εἰσιν οἱ πόλεμοι. MARKLAND. Mihi videtur καὶ ἰκανωτάτην καὶ μόνην, ἢ μάλιστα τῶν ἄλλων leg. esse. quæ vel sola, aut certe imprimis præter reliquas Lysiae virtutes, valeat vim et indolem ejus certis documentis docere. Ita cohererebit ἰκανωτάτην cum βεβαιῶσαι. REISK.

"Ἠδε ἀρετὴ] Τίς δὲ ἔστιν ἢδε ἢ ἀρετὴ ἢ πᾶσιν. SYLBURG.

Χάρις] Vox χάρις, quæ in Quæstione ponitur, debuit esse in Responsione. magna enim prædicat Dionysius de una quadam virtute, Lysiae propria: et Lectorem tenet

λόγου καὶ θαυμασιώτατον. ῥᾶστον μὲν γὰρ ἐστὶν ὀφθῆναι· καὶ παντὶ ὁμοίως ἰδιώτῃ τε καὶ τεχνίτῃ φανερόν, χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι, καὶ οὐδὲ τοῖς κράτιστα εἰπεῖν δυναμένοις εὐπορον. "Ὡστε εἴ τις ἀξιοίῃ λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν, ἣτις ποτέ ἐστιν, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν πραγμάτων δυσεκλαλήτων ἀπαιτῶν λόγον. λέγω δὲ, ἐπὶ κάλλους μὲν σωμάτων, τί δῆποτε τοῦτ' ἐστὶν, ὃ καλοῦμεν ὦραν· ἐπὶ κινήσεως δὲ μελισμοῦ καὶ πλοκῆς φθόγγων, τί λέγεται τὸ εὐάρμοστον· ἐπὶ συμμετρίας δὲ χρόνων, τίς ἢ τάξις καὶ τί τὸ εὐρυθμον· καὶ ἐπὶ παντὸς δὲ συλλήβδην ἔργου τε καὶ πράγματος, τίς ὁ λεγόμενος καιρὸς, καὶ ποῦ τὸ μέτριον. αἰσθήσει γὰρ τούτων ἕκαστον καταλαμβάνεται, καὶ οὐ λόγῳ. ὥςδ' ὑπερ οἱ μουσικοὶ παραγγέλλουσι ποιεῖν τοῖς βουλομένοις ἀκούειν ἀκριβῶς ἀρμονίας, ὥστε μηδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐν τοῖς διηχήμασι δίσιν ἀγνοεῖν τὴν ἀκοὴν ἐθίζειν, καὶ

suspensum, et scire avidum et quærentem tandem, Quenam est hæc Virtus et Vis, qua Tu dicis Lysiam a ceteris omnibus Oratoribus distingui? Cui respondet, Est Gratia vel Decor; res, quæ verbis exprimi nequit, et maxime admirabilis. Conjiçio igitur Dionysium scripsisse: καὶ τίς αὐτῆ ἡ δύναμις; χάρις, πρᾶγμα παντὸς κρεῖττον λόγου, etc. Haurio hoc ex Sensu et sequentibus, ubi ad hæc Quærentis verba manifesto alludit: ὥστε εἴ τις ἀξιοίῃ λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν ἣτις ποτέ ἐστιν, etc. et in præcedentibus mentionem fecerat Dionysius ἀρετῆς ejusdam et δυνάμεως, quas hoc loco repetit Ille, qui Quærens inducitur. Sic et infra: τὸ κράτιστόν (in-sere οὖν) ἐστὶ τῶν Λυσίου ἔργων (lego ἀρετῶν), καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς δυνάμεως, ἡ κοσμοῦσά τε καὶ ἀθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις. Porro: pro θαυμασιώτερον scribendum puto θαυμασιώτατον. quanquam enim κρεῖττον παντὸς λόγου (quæ verbis non potest exprimi) recte dicatur; valde tamen dubito, an θαυμασιώτερον παντὸς λόγου dici possit, sensu salvo. MARKLAND. Fortasse sic legendus est hic locus: τίς δὲ ἐστὶν ἡδε; χάρις, ἀρετὴ πᾶσι ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι. Sic enim mox orationem σχηματίζει in his: καὶ τίς ἢ χάρις; ex qua æquabilitate oritur concinnitas. MATTH. Ego olim sic constituebam (nunc enim in dubio relinquam ita, ut neutri ideo accedam, neque Marklando, neque Matthæo). In v. ἀρετῇ desinit interrogatio. tum incipit responsio: ἡ τοῖς πᾶσιν ἐπανθοῦσα, τοῖς τ' ὀνόμασι καὶ τοῖς ἔργοις, ἡ χάρις. est, inquam, illa rebus ex omnibus efflorescens, easque res, unde efflorescit, commendans, sive vocabula, sive res, gratia. REISK.

"Ἀριστον] Deest in Mst. locus tamen ad-monet, ut pro ῥητορῶν ῥᾶστον. TAY-

LOR. Lege, ῥᾶστον, facillimum: cui statim opponitur, χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι, difficillimum vero verbis declarari. ita enim (non λόγον) cum Stephano legendum. MARKLAND. Ego locum hunc totum ita constitui: θαυμασιώτατον. ῥᾶστον μὲν γὰρ — καὶ τεχνίτῃ, pro vulgari hac lectione: θαυμασιώτερον. ἀριστον μὲν γὰρ — ἢ τεχνίτῃ. item λόγῳ δηλωθῆναι dedi pro λόγον δηλ. REISK.

Λόγον] Quia nimis pauca dixit hac de re Dionysius, consulendus est Demetrius Phalereus §. 128. 189. qui e veteribus rhetoribus, quantum scio, omnium optime de gratia et venusta oratione exposuit, exempla etiam commemoravit, quæ in hac re plus valent, quam regulæ et præcepta. MATTH.

Μελῶν] Melῶν Codd. Quæ, si vera lectio sit, ut veram esse suspicor, nullum hic locum habent aut Victor. aut Galeus ad Demetrium Phaler. p. 236. (non 336.) aut Iun. de pictura Vett. ad quos nos amandat Sylburg. TAYLOR.

"Ἔργον τε καὶ πρᾶγμα] Hoc est πρᾶγματός τε καὶ πρᾶγματος. Scribe, λόγου τε καὶ πρᾶγματος. Sic infra, ἀχθόμενος λόγοις καὶ ἔργοις. MARKLAND. Non idem sunt, sed diversa, ἔργον et πρᾶγμα. Illud est, quod homines efficiunt manibus agitantque consiliis et exercent opera. hoc autem potest esse, quicquid est a natura, et conditio quæcumque hominumve rerumve. REISK.

Μέτριον] Sylburg. vult. μέτρον. IDEM.

"Ὅπερ οἱ μουσικοὶ] Articulum e Sylburgii præcepto addidi. Proximum insequens ὥστε abesse malim. IDEM.

Διηγήμασι] Διηχήμασι, dissonantiis, ex mente P. Victorii Var. Lect. 13. 6. momente Sylburgio. TAYLOR. Victorius illo

μηδὲν ἄλλο ταύτης ἀκριβέστερον ζητεῖν κριτήριον, τοῦτο καὶ γὰρ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν Λυσίαν, καὶ τίς ἢ παρ' αὐτῷ χάρις ἐστὶ βουλομένοις μαθεῖν, ὑποθείμην ἂν ἐπιτηδέειν χρόνῳ πολλῷ καὶ μακρᾷ τριβῇ καὶ ἀλόγῳ πάθει τὴν ἄλογον συνασκεῖν αἴσθησιν. ταύτην μέντοι κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ χαρακτηριστικωτάτην τῆς Λυσίου λέξεως ἔγωγε πείθομαι, εἴτε φύσεως αὐτὴν δεῖ καλεῖν εὐτυχίαν, εἴτε πόνου καὶ τέχνης ἐργασίαν, εἴτε μικτὴν ἐξ ἀμφοῖν ἕξιν ἢ δύναμιν, ἢ πάντας ὑπερέχει τοὺς λοιποὺς ῥήτορας. καὶ ὅταν διαπορῶ περὶ τινος τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ μὴ ῥάδιον ἢ μοι διὰ τῶν ἄλλων σημείων τάληθες εἶρεῖν, ἐπὶ ταύτην καταφεύγω τὴν ἀρετὴν, ὡς ἐπὶ ψήφων ἐσχάτην. ἔπειτα ἂν μὲν αἱ χάριτες αἱ τῆς λέξεως ἐπικοσμεῖν δοκῶσί μοι τὴν γραφὴν, τῆς Λυσίου ψυχῆς αὐτὴν τίθεμαι, καὶ οὐδὲν ἔτι πορρότερω ταύτης σκοπεῖν ἀξιώ· ἂν δὲ μηδεμίαν ἠδονὴν μηδὲ ἀφροδίτην ὁ τῆς λέ-

in loco nec a se consulto ita emendatum esse docuit, nec cur ita correxerit dixit, nec interpretationem adjecit, nec hanc ob causam laudavit locum Dionysii, sed ut explicaret, quid sit *ἄλογος αἴσθησις*, nec denique satis diligens fuit in describendo. nam ter in hoc loco ab editis libris Dionysii discrepat. Ergo eodem jure hæc emendatio librario et Victorio tribui potest, nec ulla adest causa, cur consilio potius, quam per imprudentiam, aut quia nihil aliud ei tum in mentem veniebat, ita scriptum esse dicamus. Sylburgii porro interpretatione tota pendet ex etymologia, et ut istud vocabulum caret auctoritate, ita apud musicos dissonans consueto vocabulo *ἀσύμφωνον* appellatur. *διηχὴ* quidem et *διηχῶν* commemoratur, sed utriusque alienum ab hoc loco. Denique si vel maxime *δίηχημα* probatum esset vocabulum, notaretque dissonantiam, tamen non video, cur potissimum fiat mentio *διέσεως* in dissonantiis. His ita examinatis veniebat in mentem e simili loco Dionysii ed. Sylburg. p. 10. 14. et Platonis p. 479. ed. Basil. A. 1556. legere ἐν τοῖς διαστήμασιν, in intervallis. Quam conjecturam auctoritate et judicio veterum musicorum probari, collatis Meibomii auctoribus musicæ in his locis potissimum, intellexi. Aristoxenus enim p. 14. de intervallis hæc habet: οὕτε γὰρ ἡ φωνὴ διέσεως τῆς ἐλαχίστης ἔλαττον ἐστὶ διάστημα δύναται διασαφεῖν, οὗδ' ἡ ἀκοὴ διασθένεσθαι, ὥστε καὶ συνίεναι τί μέρος ἐστὶν εἴτε διέσεως, εἴτ' ἄλλου τινὸς τῶν γνωρίμων διαστημάτων. Hic locus plane similis est nostro. Accedit Aristides Quintilianus p. 13. τούτων δὲ τῶν διαστημάτων ἐλάχιστόν ἐστιν ὡς ἐν μελαδία διέσις ἐναρμόνιος, εἴθ' ὡς παχύτερον εἰσπῆν, τὸ ταύτης διωπλάσιον, ἡμιτόμιον. Et Martianus Capella de Nuptiis Phi-

lol. IX. p. 179. apud eundem Meibomium: “Dico, inquit, quicquid recte sonnerit, aut tonum esse, aut hemitonium, aut quartam partem toni, quæ diesis appellatur.” et p. 180. “Diesis vero interpretatio est, ut supra dixi, quarta pars toni.” et Vitruv. 4, 5. “Hinc intelligitur, cur alibi *ἀρμονία* seu *συμφωνία* ἢ *διὰ πασῶν* (octavam dicunt nostri) quatuor et viginti diesis habere dicatur.” Ex his efficitur h. l. legendum esse *διαστήμασιν*, et *διέσιν* h. l. esse quartam seu minimam partem toni. Est ergo sensus hujus loci: Musici profitentur discipulorum sensum ita acueri, ut etiam minimum intervallum (vel, ad verbum, quartam partem toni) in intervallis animadvertant. ΜΑΤΤΗ. Nil equidem causæ video, cur Dionysio minus licuerit, quod alii *διάστημα* appellant, id idem *δίηχημα* appellare. Nullus equidem dubitavi γ cum χ mutare, cuicumque inventio istæc debebitur, sive casui, sive consilio, sive Victorio, sive typographo. REISK.

Ἐπ' αὐτῷ] Dedi ἡ παρ' αὐτῷ, secundum Helmstad. et Victorium. IDEM.

Χαρακτηριστικωτάτην] Revocavi hæc vetustarum editionum lectionem, pro qua Taylor nescio cur *χαρακτηριστικωτάτην* suffecerit. error enim typographi profecto non fuit. IDEM.

Ψήφων] Ὀπίων ψήφων. Quæ paulo post sequuntur pessime distincta sunt. ita oportuit: — μήποτ' οὐ Λυσίου ἢ λόγος· καὶ οὐκ ἐτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἴσθησιν, οὐ δ' ἂν πάντων δεινὸς εἶναι τὰ γ' οὐν ἄλλα μοι δοκῆ καὶ περιττῶς ἐξεργασμένος ὁ λόγος· τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν, κατὰ τινος καὶ ἄλλους ἰδίους ἔξεως *χαρακτῆρας* (πολυειδὲς γὰρ τοῦτο), τὸ δ' ἠδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως, Λυσία. Recte vero κατὰ τινος καὶ ἄλλους· ut De δεινότη. Demosth. p. 197.

Ξεως χαρακτήρ ἔχη, δυσωπῶ καὶ ὑποπτεύω, μήποτ' οὐ Λυσίου ἢ ὁ λόγος, καὶ οὐκ ἔτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἰσθησιν, οὐδὲ ἂν πάνν δεινὸς εἶναι τὰ γ' οὖν ἄλλα μοι δοκῆ καὶ περιττῶς ἐξειργασμένος ὁ λόγος. τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν κατὰ τινὰς καὶ ἄλλοις ἰδίους λέξεως χαρακτῆρας — πολυειδὲς γὰρ τοῦτο —, τὸ δ' ἠδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως, Λυσία τεκμηρίω γούν οὐκ ἄλλω τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῷ καθ' ἠδονὴν ἐρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοὺς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ πεπιστευμένων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὡς εἰσιν ἐν τοῖς πάνν γνησίοις Λυσίου, καὶ τὰ γε ἄλλα οὐκ ἀτόπως ἔχοντας, ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι τὴν Λυσιακὴν, οὐδὲ τὴν εὐστομίαν ἔχουσιν ἐκείνης τῆς λέξεως, ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας εὔρον οὐκ ὄντας Λυσίου. ὢν ἐστὶ καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνας· ὃν οἶδ', ὅτι πολλοὶ καὶ χαρακτῆρα ἠγήσαιντο ἂν καὶ κανόνα τῆς ἐκείνου δυνάμεως. οὗτος μέντοι ὁ λόγος, ὁ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἠρμηνεύσθαι δοκῶν ἰσχυρῶς, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν εἰρησθαι περιττῶς, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀρετὰς ἔχων, ἀχαρίς ἐστι, καὶ πολλοῦ δεῖ τὸ Λυσιακὸν ἐπιφαίνειν στόμα· μάλιστα δ' ἐγένετό μοι καταφανῆς, ὅτι οὐχ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἐγράφη, τοὺς χρόνους ἀναλογισαμένω. εἰ γὰρ ὀγδοηκονταετῆ γενόμενον ζῆσει τις τελευτῆσαι Λυσίαν, ἐπὶ Νίκωνος ἢ ἐπὶ Ναυσινίκου ἀρχοντος, ἐπτὰ ἔτεσιν ὅλοις ἂν εἴη προτεροῦσα τῆς γραφῆς τοῦ ψηφίσματος ἢ τελευτῆ τοῦ ῥήτορος. μετὰ

πολλὰ καὶ ἄλλὰ εἰκῆ τιθεῖς ὀνόματα. et ita alibi. Xenophon. Ἀπομν. lib. III. p. 772.

καλὸν γὰρ εἶπερ τι καὶ ἄλλο τῶν ἐν ἀνθρώποις. Thucydides II, 51. πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀεσπίας. MARKLAND. Ψῆφον. Huds. Scalig. REISK.

Ἡ ὁ λόγος] Articulam addidi. IDEM.

Λέξεως] Dedi ex Taylori praecepto, pro vulgari ἔξεως. IDEM.

Τεκμηρίω] Haec quoque male distincta sunt, et leviter depravata. Lego: τεκμηρίω γούν οὐκ ἄλλω τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῷ καθ' ἠδονὴν ἐρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοῖς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, — ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι (1. προσβάλλουσι) τὴν Λυσιακὴν, — ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας, εὔρον οὐκ ὄντας Λυσίου. De hac re, scil. de genuinis et spuris Lysiae Orationibus dignoscendis Libellam scripsit Dionysius. MARKLAND. Delevi δ, quod in vulgatis legitur pone λεγόμενα. verbum προσβάλλειν probum est et conveniens, atque exquisitum adeo, ductum ab aura efflante, adspirante e pomis recentibus, vino, hortis, similibus. REISK.

Ἐκείνης] Potest ferri, ut infra. Si quis tamen ἐκείνου malit (scil. τοῦ Λυσίου), per me

licet. SYLBURG.

Εἰρησθαι] Vocem εἰρησθαι suspectam habeo, tametsi infra dicat ἐνθυμήματα λέγει. An εἰργάσθαι (vel ἐξεργάσθαι) περιττῶς? ut supra dixit: περιττῶς ἐξεργασμένος λόγος: et τῆς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων, infra. MARKLAND.

Ἐπιφαίνειν] ἐπιφαίνειν editi. ὑπεμφαίνειν Steph. cui consentiunt fere codices Sylburgii. Ille tamen vulgatam lectionem tuetur. ὑποφαίνειν Hudson. Scaliger quoque. TAYLOR. Ἐπιφαίνειν vera est lectio. Decepit viros doctos editio Aldina, in qua vitiose legitur ἐπ' ἐφαίνειν. Hanc exprimens H. Stephanus in textum recepit ὑπεμφαίνειν, ad marginem autem scripsit Π. [b. e. πρότερον γεραπτόν] ὑπεμφαίνειν. Ergo falsus Sylburgius, qui hanc lectionem codicibus tribuit, et Hudsonus superseedere poterat conjectura sua. Nam Rob. Stephanus et Sylburg. et MSS. omnes consentiunt in ἐπιφαίνειν. Et sic Dionysius in edit. Sylb. p. 123. 1. et Diogenes Laert. de re prorsus simili p. 70. ed. Steph. dialogi οὐκ ἐπιφαίνοντες τὴν Σωκρατικὴν εὐτομίαν. MATTH.

Ἐγένετό μοι] Sic dedi, pro vulgari ἐγένετο μὲν. REISK.

γὰρ Ἀλκισθένην ἄρχοντα, ἐφ' οὗ τὴν εἰρήνην Ἀθηναῖοι τε καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ βασιλεὺς ὤρισαν, ἀποδοῦναι τὰ στρατεύματα Ἰφικράτης, ἰδιώτης γίνεται, καὶ τὸ περὶ τῆς εἰκόνης ἦν τότε ἔτεσιν ἑπτὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συν-^{1xx}τάξαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀπολογίαὺν τοῦ ἀνδρὸς, καὶ αὐτὴν εἰς Λυσίαν ἀναφερομένην, οὔτε τοῖς πράγμασιν ἀτόπως ἔχουσιν, οὔτε τοῖς ὀνόμασιν ἀσθενῶς, δι' ὑποψίας ἔλαβον, οὐκ ἐπανθούσης τῇ λέξει τῆς Λυσιακῆς χάριτος· καὶ παραθεῖς τοὺς χρόνους, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν εὔρον ὑστεροῦσαν τῆς τελευτῆς τοῦ ῥήτορος, ἀλλὰ καὶ εἴκοσιν ὅλοις. ἐν γὰρ τῷ συμμαχικῷ πολέμῳ τὴν εἰσαγγελίαν Ἰφικράτης ἠγώνισται, καὶ τὰς εὐδυνας ὑπέσχηκε τῆς στρατηγίας, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται τοῦ λόγου καταφανές. οὗτος δὲ ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ Ἀγαθοκλέα καὶ Ἐλπινίκην ἄρχοντας. ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι τοῦ ῥήτορος περὶ τε τῆς εἰκόνης καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. ὅτι δ' ἐνὸς ἀμφοτέρου, πολλοῖς τεκμηρίοις ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν. ἡ γὰρ αὐτὴ προαίρεσις τε καὶ δύναμις ἐν ἀμφοτέροις· ὑπὲρ ὧν οὐ καιρὸς ἐν τῷ

Καὶ τὸ περὶ] Hæc sunt Sphynzgis Ænigmata. Conjectio: καὶ πῶς ὁ περὶ τῆς εἰκόνης εἶναι ἂν τοῦδε, ἔτεσιν ἑπτὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συντετάχθαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα (f. λόγον) Ἰφικράτει; atqui quomodo Lysias esse potest oratio De Imagine, cum Lysias mortuus esset septem annis ante delationem (vel descriptionem) antequam hæc actio intenderetur (vel oratio componeretur) Iphicrati? Fieri quidem potest, ut pro τοῦτον τὸν ἀγῶνα Noster scripserit ταύτην τὴν εἰκόνα, ita ut vox συντάξαι in aliam quamquam mutari debeat, ad hunc sensum, antequam hæc imago Iphicrati decreta fuerat. Sed de his statuunt Libri Scripti. Hæc vero imago Iphicrati posita fuit, ὅτι μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Æschines adv. Ctesiph. p. 88. Corn. Nepos in Iphicrate: "hoc exercitu moram (μοῖραν vel μόραν) Lacedæmoniorum interfecit." ita enim exhibit libri alioque, pro intercept. forte ex isto loco Æschinis. MARKLAND. Mihi videtur locus hic sic leg. καὶ ὁ περὶ τῆς εἰκόνης ἦν ἀγῶν, τότε ἔτεσιν ἑπτὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου. et certamen super statua (Iphicrati danda, an neganda) oriebatur, eo tempore, quo Lysias jam septem ante annis vita defunctus fuisset, quam illud de statua ei decernenda decretum majestatis accusaretur. πῶς οὖν συντάξαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. Qui ergo composuerit Lysias in gratiam Iphicratis hanc concertationem? id est, orationem forensē. συντάξαι h. l. est optativus. Defensio Iphicratis paulo post commemorata, non ad hanc statuæ causam

perlinet, sed ad aliam majestatis vel perduellionis, quæ vigesimo anno post dicta est. REISK.

Ἐλπινίκην] Archon post Agathoclem Olymp. CVI, 1. juxta alios, atque adeo ipsum Diony. in Dinarch. fuit Ἐλπίνης. Atque ita habet Cant. in hoc loco. ΤΑΥΛΟΡ. De confusione hujus nominis v. Meurs. de Archontibus 4. 7. Locus in Dinarcho est p. 115. 45. ed. Sylburg. qui ad h. l. probat Ἐλπινίης. ΜΑΤΤΗ.

Ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι] Fortasse ὅτου μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι. Ut Athen. l. 3. Ὅτου μὲν ἔστι τὰ ποιήματα, ἢ ἀγαθὲ Λεωνίδα, ἡμῶν ἔστι κρίνειν. ΤΑΥΛΟΡ. Delendum videtur τοῦ, nisi accipiendum sit pro τινός, ullius rhetoris: ut apud Xenophontem Ἀπομν. lib. II. p. 758. προσελθόντα τῷ τῶν πλείονα χρέματα κεκτημένων, id est, τινί: et in Agesilao p. 866. B. εἰ μὴ τοῦ ἄλλου ἕνεκα si non ob ullam aliam causam. et Thucydidem I. 106. εἰσέπεσον ἐς του χαρίον ἰδιώτου, ejusdam hominis privati. Quin et legendum ὁ περὶ τε τῆς εἰκόνης, cum articulo, ut supra, ὧν ἔστι καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνης. MARKLAND. Legendum videtur: ὅτι μὲν οὖν οὐκ εἰσὶν οἱ λόγοι τοῦ ῥήτορος, τοῦτ' οὐκ ἂν ἔγωγε οἰκίσαιμι δύσχυρίζεσθαι. ὅτου δὲ εἰσὶν οἱ λόγοι οὗτοι ῥήτορος, ὃ τε περὶ τῆς εἰκόνης, καὶ ὁ περὶ τῆς προδοσίας, οὐκέτ' ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. orationes hæc nostri oratoris haud esse, hoc equidem ausim contendere. Cujus autem sint hæc duæ orationes, altera de statua, altera super prodicione, id jam non amplius habeo pro certo dicere. REISK.

παρόντι σκοπεῖν· εικάζω δὲ Ἰφικράτους εἶναι αὐτούς· καὶ γὰρ τὰ πολέμια δεινὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐν λόγοις οὐκ εὐκαταφρόνητος· ἢ τε λέξις ἐν ἀμφοῖν πολὺ τὸ φορτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ἔχει, καὶ οὐχ οὕτως ἐμφαίνει ῥητορικὴν ἀγχίνοιαν, ὡς στρατιωτικὴν ἀνθάδειαν, καὶ ἀλαζονείαν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων ἐτέρωθεν δηλωθήσεται διὰ πλειόνων. Ἀντίον δὲ ὕψην ἐξέβημεν εἰς ταῦτα. τὸ κράτιστόν ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς δυνάμεως, ἢ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις· ἣν οὐθ' ὑπερεβάλετο τῶν ἐπιγενομένων οὐδαίς, οὔτε εἰς ἄκρον ἐμμήσατο.

ιά. Καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν ἐρμηνείαν ἀγαθὰ τοῦ ῥήτορος ταῦτα —συγκεφαλαιώσομαι γὰρ τὰ ῥηθέντα— τὸ καθαρὸν τῶν ὀνομάτων, ἢ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου, τὸ διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα ἢ σαφήνεια, ἢ συντομία, τὸ συστρέφειν τε καὶ στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, τὸ ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγειν τὰ δηλούμενα, τὸ μηδὲν ἄψυχον ὑποτίθεσθαι πρόσωπον μηδὲ ἀνηθοποίητον, ἢ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδονὴ μιμουμένη τὸν ἰδιώτην, τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἐφαρμόττειν λόγους, ἢ πιθανότης καὶ ἡ χάρις, καὶ ὁ πάντα μετῶν καιρὸς. ταῦτα παρὰ Λυσίου λαμβάνων ἂν τις ὠφελήσειη.

lxxi ιβ'. Ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ Λυσίου λέξις, οὐδὲ καταπληκτικὴ μὰ Δία καὶ θαυμαστὴ, οὐδὲ τὸ πικρὸν ἢ τὸ δεινὸν ἢ τὸ φοβερὸν ἐπιφαίνουσα, οὐδὲ ἀφὰς ἔχει καὶ τόνους ἰσχυροὺς, οὐδὲ θυμοῦ καὶ πνεύματός ἐστι μεστή· οὐδ', ὡς περ ἐν τοῖς ἠθεσίῃ ἐστι πιθανή, οὕτως ἐν τοῖς πάθεσιν ἰσχυρά· οὐδ', ὡς ἡδύναι καὶ πείσαι καὶ χαριεντίσασθαι δύναται, οὕτω βιάσασθαι τε καὶ παραναγκάσαι· ἀσφαλὴς τε μᾶλλον ἔστιν ἢ παρακεκινδυνεμένη, καὶ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχὺν ἱκανὴ δηλῶσαι τέχνης, ἐφ' ὅσον ἀλγίθειαν εἰκάσαι φύσεως.

ιγ'. Καὶ θαυμάζειν ἄξιον, τί δήποτε παθὼν ὁ Θεόφραστος, τῶν φορτικῶν καὶ περιέργων αὐτὸν οἶεται ζηλωτὴν γενέσθαι λόγων,

Εἶναι αὐτούς] *Lego αὐτοῦ. conjicio autem eas esse ipsius Iphicratis. sic αὐτοῦ Λυσίου παραδείγματα, infra. MARKLAND.*

Ἔστι] *Deesse videtur ὅν ante ἔστι: concludit enim locum de χάριτι Lysiana. et pro ἔργων supra monui scribendum videri ἀρετῶν. IDEM.*

Ἀνθίζουσα] *Quære, an simplex hoc verbum sic reperiat usurpatum, an melius conveniat ἐπανθίζουσα. Si est, significabit colorans, pingens. REISK.*

Ἡ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου] *Vide num hoc de capite actum sit in superioribus. IDEM.*

Ἀποπνέουσα] *Ἀποπνέουσα potest*

esse rei locoque male conveniens, aliena persona. Interim quia codices in ἄψυχον conspirant, hoc prætulī. IDEM.

Πιθανότης] *Post πιθανότης addit Cantabr. καὶ τὸ πιστικόν. quod nescio an minus sit contemnendum. v. dicta ad p. 69. Etiam p. 78. v. 30. τὸ πιθανόν et τὴν πίστιν conjungit. IDEM.*

Δυναταί] *Mirror, cur Taylor Sylburgii conjecturam δυνατῆ probet, cum vulgata nihilo sit deterior. IDEM.*

Καὶ θαυμάζειν] *Repete ultimam syllabam vocis precedentis: ὡς καὶ θαυμάζειν ἄξιον, adeo ut mirum sit. sic modo ante,*

καὶ τὸ ποιητικὸν διώκειν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθινόν. ἐν γοῦν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι, τῶν τε ἄλλων καταμέμφεται τῶν περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις σχήματα διεσπουδακόντων, καὶ δὴ καὶ τὸν Λυσίαν ἐν τούτοις καταριζομεῖ· καὶ τὸν ὑπὲρ Νικίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων λόγον, ὃν εἶπεν ἐπὶ Συρακουσίῳ αἰχμάλωτος ὢν, ὡς ὑπὸ τούτου γεγραμμένον τοῦ ῥήτορος, παρατιθείς. κωλύσει δ' οὐδὲν ἴσως καὶ τὴν λέξιν αὐτὴν θεῖναι τοῦ Θεοφράστου· ἔστι δὲ ἥδε. “ Ἀντίθεσις δ' ἐστὶ τρίτῳ· ὅταν τῷ αὐτῷ τὰ ἐναντία, ἢ τῷ ἐναντίῳ τὰ αὐτά, ἢ τοῖς ἐναντίοις ἐναντία προκατηγορηθεῖη. τοσαυταχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ συζευχθῆναι. τούτων δὲ τὸ μὲν ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον, παιδιῶδες, κατὰπερὶ ποίημα. διὸ καὶ ἤπτον ἀρμόττει τῇ σπουδῇ. φαίνεται γὰρ ἀπρεπὲς, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι, τοῖς ὀνόμασι παίζειν, καὶ τὸ πάθος τῇ λέξει περιαιρεῖν. ἐκλύει γὰρ τὸν ἀκροατὴν. οἷον ὡς ὁ Λυσίας ἐν τῇ τοῦ Νικίου ἀπολογία βουλόμενος ἔλεον ποιεῖν, Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὕλεθρον, ἰκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καζίζοντες, προδότας δὲ τῶν ἄρκων ἡμῶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν.” Ταῦτα γὰρ εἰ μὲν τῷ ὄντι Λυσίας ἔγραψε, δικάως ἂν ἐπιτιμίσσεως ἀξιοῖτο, χαριεντιζόμενος ἐν οὐ χαριέντι καιρῷ· εἰ δὲ ἐτέρου τινὸς ἐστὶν ὁ λόγος — ὡς περ ἐστὶν —, ὁ κατηγορῶν ἂ μὴ προσῆκε, τοῦ ἀνδρός μεμπτότερος. ὅτι δὲ οὐκ ἔγραψε Λυσίας τὸν ὑπὲρ Νικίου λόγον, οὐδ' ἐστὶν οὔτε τῆς ψυχῆς οὔτε τῆς λέξεως ἐκείνης τὸ γράμμα, πολλοῖς πᾶν τεκμηρίοις ἀποδείξει δυνάμενος, οὐκ ἔχω καιρὸν ἐν τῷ παρόντι λόγῳ. ἰδίαν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος πραγματείαν συνταττόμενος, ἐν ἧ τὰ τε lxxii ἄλλα δηλωθήσεται μοι, καὶ τίνες εἰσὶν αὐτοῦ λόγοι γνήσιοι, τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἐκείνοις καὶ περὶ τούδε ἀποδοῦναι πειράσομαι τοῦ λόγου.

ιδ'. Nunī δὲ περὶ τῶν ἐξῆς διαλέξομαι, τίς ὁ πραγματικὸς ἐστι

ων omittebatur propter præcedens *ων*. MARKLAND.

Ἐν τούτοις] Potius forte, ἐν τούτοις καταριζομεῖται, τὸν — λόγον — παρατιθείς. Alibi hoc verbo utitur eadem forma. Nisi malis, καταριζομεῖ, καὶ — παρατιθῆσι. IDEM.

Ἐπὶ Συρακουσίῳ] Pro coram, vel ἔτι. SYLBURG. Ego puto ἐπὶ Συρακουσῶν. TAYLOR.

Ἐναντία] Scribe τὰ ἐναντία, cum articulo: ut in præcedentibus. MARKLAND. Προκατηγορηθεῖν] Vel προσκατηγορηθῆ. SYLBURG.

Ποίημα] An παίγμα vel παίρημα? paulo infra, τοῖς ὀνόμασι παίζειν. Xenophon. Epist. ad Æschinem, p. 1000. μετ' ὄφρους πορροτῶν παίρημα διεξίπτον. MARKLAND.

Οἷον ὡς] Illud οἷον ὡς infra quoque sic

usurpatum et apud Aristot. in Rhetor. SYLBURG.

Τὸν ἀμάχητον] ἀμάχητος ὄλεθρος est, cum milites pereunt, negata dimicandi facultate. pari modo ἀναυμάχτος ὄλεθρος est, cum classis perit, cui copia negata fuit cum classe hostili confilgendi. REISK.

Εὐμένειαν] Lego εὐγένειαν. Idem mendum in Philone Judæo lib. II. de Vit. Mos. pag. 448. Contra Actor. XVII. 11. pro εὐγενέστεροι optime legi posset εὐμενέστεροι, magis benevoli. Distinctio autem plena poni debet post ἀπεφαίνοντες. Tria enim proferuntur exempla. MARKLAND.

Παρόντι λέγειν] Dedi λόγῳ pro vulgari λέγειν. REISK.

Συνταττόμενος] Vel συνταξόμενος, compositorus. sequitur enim δηλωθήσεται, et πει-

Λυσίου χαρακτήρ, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς λέξεως ἀποδέδωκά. τουτὶ γὰρ ἔτι λείπεται τὸ μέρος. εὐρετικὸς γὰρ ἔστι τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐνόντων λόγων ὁ ἀνὴρ, οὐ μόνον ὧν ἅπαντες εὐροῖμεν, ἀλλὰ καὶ ὧν μηθείς. οὐδὲν γὰρ ἀπλῶς Λυσίας παραλείπει τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ὁμολογεῖ, οὐ τὰ πρόσωπα, οὐ τὰ πράγματα, οὐκ αὐτὰς τὰς πράξεις, οὐ τρόπους καὶ αἰτίας αὐτῶν. οὐ καιροὺς, οὐ χρόνους, οὐ τόπους, οὐ τὰς ἐκάστου τούτων διαφορὰς, ἄρχι τῆς εἰς ἐλάχιστον τομῆς, ἀλλ' ἐξ ἀπάσης θεωρίας καὶ παντὸς μερισμοῦ τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τὴν δεινότητα τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ οἱ τε ἀμάρτυροι τῶν λόγων, καὶ οἱ περὶ τὰς παραδόξους συνταχθέντες ὑποθέσεις, ἐν οἷς πλείστα καὶ κάλλιστα ἐνθυμήματα λέγει, καὶ τὰ πάνυ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄπορα εἶναι καὶ ἀδύνατα, εὐπορα καὶ δυνατὰ φαίνεσθαι ποιεῖ κριτικὸς ὧν δεῖ λέγειν, καὶ ὅτε μὴ πᾶσιν ἐξῆν χρῆσθαι τοῖς εὐρεθείσι, τῶν κρατίστων δὲ καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικὸς, εἰ μὴ καὶ μάλιστα, τῶν γ' ἄλλων ρητόρων οὐδενὸς ἦττον. τάξει δὲ ἀπλῆ τινὶ κέχρηται τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πολλὰ ὁμοειδεῖ. καὶ περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων ἀφελῆς τις καὶ ἀπερίεργός ἐστιν. οὔτε γὰρ προκατασκευαίς, οὔτ' ἐφύδοις, οὔτε μερισμοῖς, οὔτε ποικιλίαις σχημάτων, οὔτε ταῖς ἄλλαις τοιαύταις πανουργίαις εὐρίσκεται χρώμενος, ἀλλ' ἔστιν ἀπεριττός τις καὶ ἑλεύθερος, καὶ ἀπόνηρος οἰκονομῆσαι τὰ εὐρεθέντα. ἐκ δὲ τούτων παρακελεύομαι τοῖς ἀναγινώσκουσιν αὐτὸν, τὴν μὲν εὐρεσιν τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τὴν σύγκρισιν ζηλοῦν, τὴν δὲ τάξιν καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐνδεεστέραν οὔσαν τοῦ προσήκουτος, μὴ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ παρ' ἐτέρων, οἱ κρείττους οἰκονομῆσαι τὰ εὐρεθέντα ἐγένοντο—περὶ ὧν ὕστερον ἐρῶ—, τοῦτο τὸ στοιχεῖον λαμβάνειν.

ιέ. Ἀποδεδωκώς δὲ τὸν ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν τε καὶ στοιχείων λόγον, ἐρῶ νῦν καὶ περὶ τοῦ γένους τῶν ἀμφισβητημάτων, ἐν οἷς ἔστι θεωρήμασιν ἢ πολιτικῇ τέχνῃ. τριχῆ δὲ νενεμημένου τοῦ ρη-

ράσσομαι, in futuro. MARKLAND.

'Ὀμολογεῖ] Conjeceram ἀφελῶς. sed verius puto Librarium in exscribendo omis-
sisse unam lineam: ἐξ ὧν ὁμολογεῖται ***
οὐ τὰ πρόσωπα, etc. ex quibus inter omnes
consentitur utilitatis aliquid educi posse:
non personas, etc. IDEM. Aperte coherent
omnia. Dicit h. J. de locis, e quibus argu-
menta petuntur. Perspicuitatis causa
locus sic potest intelligi: ἐξ ὧν ὁμολογεῖ τὰ
πράγματα τοῖς λόγοις, καὶ ἐξ ὧν ὁμολογία γέ-
νεται ἄν. id est, e quibus oritur assensus,
persuasio, fides. MATTH. Mihi non liquet.
hoc cerno, sententiam postulare, ἐξ ὧν
ὁμολογία γίνεται vel συμβαίνει. unde con-
fessio existit. REISK.

Τὰ πάνυ] Sic dedi, pro τὰ πάντα vul-

gari. Illud prius etiam Taylor probavit.

IDEM.

Κριτικὸς ὧν] Videtur ὧν interponendum.

IDEM.

Κρατίστων δὲ] Prætuli vulgari κρατίστων
τε. IDEM.

Τῶν ἄλλων] Interposui γ' de meo, et ἦτ-
τον pro vulgari ἦττων. etiamsi non præci-
pue, attamen profecto nil minus, quam
ullus alius orator. IDEM.

Ἀρετῶν] An ἀφορμῶν pro ἀρετῶν? paullo
enim ante de his duobus egerat: οὐδὲν πα-
ραλείπει τῶν στοιχείων et mox, ἐξ ἀπάσης
θεωρίας, καὶ παντὸς μερισμοῦ, τὰς οἰκείας
ἀφορμὰς ἐκλέγει. Certe non apte conjungi
videntur hæc vocabula hoc in loco. MARK-
LAND.

τορικοῦ λόγου, καὶ τρία περιειληφότος γένη, τό τε δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτικὸν, καὶ τὸ καλούμενον ἐπιδεικτικὸν ἢ πανηγυρικὸν, ἐν ἅπασι μὲν τούτοις ἐστὶν ὁ ἀνὴρ λόγου ἄξιος, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς δικανικοῖς ἀγῶσι· κἄν τούτοις δὲ αὐτοῖς ἀμείνων ἐστὶ τὰ μικρὰ καὶ παράδοξα καὶ ἄπορα εἰπεῖν καλῶς, ἢ τὰ σεμνὰ καὶ μεγάλα καὶ εὐπορα δυνατῶς. ὁ βουλόμενος δὴ τὴν Δυσίου δύναμιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν, ἐκ τῶν δικανικῶν αὐτὴν μᾶλλον λόγων, ἢ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν τε καὶ συμβουλευτικῶν, σκοπεῖτω.

15'. Ἴνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐγγένηται μοι τὰ προσήκοντα lxviii
εἰπεῖν, ἔάσω μὲν ταῦτα· περὶ δὲ προοιμίου, καὶ διηγήσεων, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου διαλέξομαι καὶ δηλώσω, ποῖός τις ἐστὶν ἐν ἐκάστη τῶν ἰδεῶν ὁ ἀνὴρ· διαιρησομαι δὲ αὐτὰς, ὡς Ἰσοκράτει τε καὶ τοῖς κατ' ἐκείνον τὸν ἄνδρα κοσμουμένοις ἤρρεσεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν προοιμίων.

16'. Φημὶ δὴ πάντων δεξιότατον εἶναι τὸν ῥήτορα κατὰ τὰς εἰσβολὰς τῶν λόγων καὶ χαριέστατον· ἐννοούμενος, ὅτι ἀρξασθαι μὲν καλῶς οὐ ῥάδιόν ἐστιν, εἰ γέ τις τῇ προσηκούσῃ χρῆσθαι βούλοιο ἀρχῇ, καὶ μὴ τὸν ἐπιτυχόντα λόγον εἰπεῖν. οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥήθην, ἀλλ' ὃ τοῦ προτεθέντος λόγου μηδαμοῦ μᾶλλον, ἢ ἐπ' αὐτοῦ ὠφελήσῃ, τοῦτο ἀρχή τε καὶ προοίμιον. ὠρῶ δὲ τὸν ῥήτορα πᾶσι κεχρημένον, οἷς αἱ τέχνη τε παραγγέλλουσι, καὶ τὰ πράγματα βούλεται· τοτὲ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐπαίνου ὁ λέγων αὐτὸς ἀρχεται, τοτὲ δὲ ἀπὸ τῆς διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου—εἰ δὲ τύχοι αὐτὸς προδιαβληθεὶς, τὰς αἰτίας πρῶτον ἀπολύεται τὰς καθ' ἑαυτοῦ—· τοτὲ δὲ, τοὺς δικαστὰς ἐπαινῶν καὶ θεραπεύων, οἰκείους ἑαυτῷ τε καὶ τῷ πράγματι καθίστησι· τοτὲ δὲ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἰδίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν τὴν τοῦ ἀντιδίκου, καὶ τὸ μὴ περὶ τῶν ἴσων ἀμφότεροις εἶναι τὸν ἀγῶνα ἀποδείκνυσι· τοτὲ δὲ, ὡς κοινὰ τὰ πράγματα καὶ ἀναγκαῖα πᾶσι καὶ οὐκ ἄξια ὑπὸ τῶν ἀκούοντων ἀμελεῖσθαι λέγει· τοτὲ δὲ, ἄλλο τι κατασκευάζεται τῶν δυναμένων αὐτὸν μὲν ὠφελῆσαι, τὸν δὲ ἀντίδικον ἐλαττώσαι. ταῦτα δὲ συντόμως καὶ ἀφελῶς διανοίαις τε χρησταῖς καὶ γνώμαις εὐκαίροις καὶ ἐνθυμή-

Τρία] Notabilis est lectio Cant. καὶ τρία περιειληφότος διάφορα τοῖς τέλεσι γένη. Sed non solummodo *sine* differunt, ut pluribus videre est Aristot. Rhetoric. 1. ΤΑΥΛΟΡ.

Τούτοις δὲ] Dedi pro vulgari τούτοις τε secundum Sylburgii mentem. REISK.

Ἐάσω μὲν] Dedi ad mentem Taylori pro vulgari ἔάσω τε. IDEM.

Εἰ μὴ τις] Sensus postulat contrarium. Fort. scribendum εἰ δὴ τις, aut εἰ μὴ τις τῇ προστυχούσῃ. MATTH.

Εἰ μὴ τις τῇ προσηκούσῃ] Dedi de meo εἰ γέ τις τῇ προσηκούσῃ. REISK.

Ἐπ' αὐτοῦ] Aut ἐπ' ἀρχῆς αὐτοῦ, aut ἐπὶ deleto retinendum αὐτοῦ sensu adverbiali. Veniebat etiam in mentem sic legere: οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥήθην, ἀλλ' ὅ,τι προτεθέν τῷ λόγου κ. τ. λ. de quo tamen nihil audeo affirmare, cum lectio vulgata sensum habeat commodum. MATTH. Mihi videtur legendum: ἐπ' αὐτοῦ ἀρχομένου ὠφελήσῃ. REISK.

Αἱ τέχνη] Articulū addidi auctore Sylburg. IDEM.

Ἐπαίνου ὁ λέγων αὐτὸς ἀρχεται] Sic dedi, partim auctoritate mea, partim Marklandi, cui debetur αὐτὸς pro vulgari αὐτὸ, articu-

μασι μετρίοις περιλαβών, ἐπὶ τὴν πρόθεσιν ἐπέιγεται· δι' ἧς τὰ μέλλοντα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι λέγεσθαι προειπών, καὶ τὸν ἀκροατὴν παρασκευάσας εὐμαθῆ πρὸς τὸν μέλλοντα λόγον, ἐπὶ τὴν διήγησιν καθίσταται· καὶ ἔστι μεθόριον αὐτῷ ἑκατέρας τῶν ιδεῶν ὡς τὰ πολλὰ ἢ πρόθεσις. ἤδη δὲ ποτε καὶ ἀπὸ μόνης ταύτης ἤρξατο, καὶ ἀπροοιμίαστός ποτε εἰσέβαλε, τὴν διήγησιν ἀρχὴν λαβών, καὶ οὐκ ἄψυχος οὐδ' ἀκίνητός ἐστι περὶ ταύτην τὴν ιδέαν. μάλιστα δ' ἂν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὴν ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτοῦ δύναμιν, ἐνθυμηθεὶς, ὅτι διακοσίων οὐκ ἐλάττους δικανικοὺς γράφας λόγους, ἐν οὐδενὶ πέφηεν, οὔτε ἀπιθάνως προοιμαζόμενος, οὔτε ἀπηρητημένη τῶν πραγμάτων ἀρχῇ χρώμενος, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς· οὐδ' ἐπὶ τὰς αὐτὰς κατενήνεκται διανοίας. καίτοι γε τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ὀλίγους γράψαντες εὐρίσκονται πεπονθότες· λέγω δὲ τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐπιβάλλειν τόποις. ἐγὼ γάρ, ὅτι καὶ τὰ παρ' ἑτέροις εἰρημένα λαμβάνοντες ὀλίγου δεῖν πάντες, οὐκ ἐν αἰσχύνη τίθενται τὸ ἔργον. οὗτοςί δὲ καινὸς ὁ ρήτωρ ἐστὶ καθ' ἑκάστον τῶν λόγων· κατὰ γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια· καὶ δυνατὸς ὁ βούλοιο διαπράξασθαι. οὔτε γὰρ εὐνοίαν κινήσαι βουλόμενος, οὔτε προσοχήν, οὔτε εὐμάθειαν, ἀτυχήσειέ ποτε τοῦ σκοποῦ. κατὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν ιδέαν ἢ πρῶτον, ἢ οὐδενὸς δεύτερον αὐτὸν ἀποφαίνομαι.

ἰή. Ἐν δὲ τῷ διηγέσθαι τὰ πράγματα — ὅπερ οἶμαι μέρος πλείστης δεῖται φροντίδος καὶ φυλακῆς— ἀναμφιβόλως ἡγοῦμαι κράτιστον αὐτὸν εἶναι πάντων ρητόρων, ὅρον τε καὶ κανόνα τῆς ιδέας ταύτης αὐτὸν ἀποφαίνομαι· οἶομαί τε καὶ τὰς τέχνας τῶν λόγων, ἐν οἷς εἴρηται περὶ διηγήσεως ἀξιολόγου, οὐκ ἐξ ἄλλων τινῶν μᾶλλον, ἢ τῶν ὑπὸ Λυσίου γραφειῶν, εἰληφέναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀφορμάς. καὶ γὰρ τὸ σύντομον μάλιστα αὐταὶ ἔχουσιν αἱ διηγήσεις, καὶ τὸ σαφές· ἠδεῖαί τε εἰσιν ὡς οὐχ ἕτεραι, καὶ πιθαναὶ καὶ τὴν πίστιν ἅμα λεληθότως συνεπιφέρουσιν, ὥστε μὴ ρῆδιον εἶναι μήθ' ὄλην διήγησιν μηδεμίαν μήτε μέρος αὐτῆς ψευδές ἢ ἀπίθανον εὐρεθῆναι· τοσαύτην ἔχει πειθὴ καὶ ἀφροδίτην τὰ λεγόμενα, καὶ οὕτω λανθάνει τοὺς ἀκούοντας, εἴτ' ἀληθῆ ὄντα, εἴτε πεπλασμένα. καὶ ὅπερ Ὅμηρος, ἐπαινῶν τὸν Ὀδυσσεῖα ὡς πιθα-

lum ὁ autem ego de meo addidi. IDEM.

Αὐτοῦ δύναμιν] Delendum videtur αὐτοῦ in secundo loco; nisi in priori legendum: τις αὐτὸ θαυμάσειε, τὴν etc. ut ultima exegetica sint. Par repetitio infra: ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμησάμενος· ἐν γε τῷ πιστούσθαι τὸν ἄνδρα τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνὴρ ἐστίν. ubi ultimum τὸν ἄνδρα, conjunctis oculis in versum praecedentem, videtur repetisse Librarius: omnino enim superfluum est, et sensum turbat. MARK-

LAND. Nisi pro secundo αὐτοῦ leg. sit αὐτοῖς. in ipsis praequaliis. REISK.

Οὗτοςί δὲ] Distingue: οὗτοςί δὲ καινὸς ὁ ρήτωρ ἐστὶ καθ' ἑκάστον τῶν λόγων (κατὰ γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια), καὶ δυνατὸς ὁ βούλοιο διαπράξασθαι. hic vero orator novus est in singulis orationibus, (in Exordiis saltem et Proemiis) et potens quodcumque velit efficere. MARKLAND.

Οὐδενὸς δεύτερον] Interponendum videtur γε. REISK.

ῶν εἶπεν καὶ πλάσασθαι τὰ μὴ γενόμενα εἶρηκε, τοῦτό μοι δοκεῖ
κἂν ἐπὶ Λυσίου εἶπεν.

Ε'. Ἴσκει ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὅμοια. Πᾶσί τε καὶ
παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἄσκειν τὸ μέρος αὐτοῦ
Λυσίου, παραδείγματα ποιούμενος τὰς γυμνασίας. κράτιστα γὰρ
ἀποδείξαιτο ταύτην τὴν ιδίαν ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμη-
σάμενος.

Κ'. Ἐν δὲ τῷ πιστοῦσθαι τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνὴρ
ἔστιν. ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν καλουμένων ἐντέχνων πίστειων καὶ
χωρὶς ὑπὲρ ἐκάστου μέρους διαλέξομαι. τριχῇ δὲ νενεμημένων
τούτων, εἰς τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ πάθος καὶ τὸ ἦθος, τὰ μὲν ἐκ
τοῦ πράγματος, οὐδενὸς χεῖρον εὐρεῖν τε καὶ ἐξεῖπεν δύναται Λυ-
σίας. καὶ γὰρ τοῦ εἰκότος ἀνὴρ ἄριστος εἰκαστῆς, καὶ τοῦ παρα-
δείγματος, πῆ τε ὅμοιον εἶναι πέφυκε καὶ πῆ διαφέρων, ἀκριβέστα-
τος κριτῆς· τὰ τε σημεῖα διελεῖν τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασι,
καὶ εἰς τεκμηρίων δόξαν ἀγαγεῖν δυνατώτατος, καὶ τὰς ἐκ τῶν
ἠθῶν γε πίστεις ἀξιολόγως πάνυ κατασκευάζειν ἔμοιγε δοκεῖ.
πολλάκις μὲν γὰρ ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς φύσεως, πολλάκις δ' ἐκ τῶν
προτέρων πράξεων καὶ προαιρέσεων ἀξιοπίστα ποιεῖ τὰ ἠθῆ. ὅταν

δοκεῖ] Malim δοκῶ in prima persona.
videor mihi idem posse dicere etiam de Ly-
sia. aut cum MSS. nescio quibus leg. τις
εἶπεν. IDEM.

Πᾶσί τε] Sylburg. ita: τὸ μέρος αὐτοῦ, Λυ-
σίου παραδείγματα ποιούμενος τὰς γυμνα-
σίας. TAYLOR. Totum locum ita lego et
distinguo: Πᾶσί τε καὶ παντὸς μάλιστα
τοῦτο παρακελευσαίμην ἄσκειν τὸ μέρος, αὐ-
τοῦ Λυσίου παραδείγματα ποιούμενος τὰς
γυμνασίας: omnibusque, et imprimis, hanc
partem exercere suaderem, ipsius Lysiae
exempla facientibus exercitationes suas: id
est, non aliunde, quam ex Lysia, petenti-
bus exempla in exercitationes suas. Scio
verba aliter construi posse, scil. Λυσίου
τὰς γυμνασίας. sed sensus eodem fere re-
cidet. MARKLAND. Fortasse: τὰ τοῦ Λυσίου
παραδείγματα ποιούμενος τὰς γυμνασίας.
Locus similis est pag. 62. 15. καὶ παρα-
κελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γρά-
φειν ἢ λέγειν, ἐκεῖν τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι πα-
ράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς. MATTH. Post
versum Homeri sic videtur leg. δι' ὅ πάση
τέχνῃ καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελυ-
σαίμην ἄσκειν τὸ μέρος, πρὸς αὐτοῦ Λυσίου τὰ
παραδείγματα ποιούμενος τὰς γυμνασίας.
REISK.

Ἐν γε] F. ἐν δὲ, ut supra, ἐν δὲ τῷ διη-
γεῖσθαι. Mox dele τὸν ἄνδρα. Sylburg.
TAYLOR.

Πιστοῦσθαι] Post πιστοῦσθαι: addunt
vulgate τὸν ἄνδρα, quae duo vocabula de-
levi auctoribus Sylburgio et Marklando.

REISK.

Τριχῇ δὲ] Vid. Aristotel. Rhet. 1. 2. 5,
6. MATTH.

Ἄνθρωπος δικαστῆς] Sylburgius conjicit, ἄρι-
στος δικαστῆς, ut ἀκριβέστατος κριτῆς paulo
post. Forte: καὶ γὰρ τοῦ τε εἰκότος ἄρι-
στος εἰκαστῆς, καὶ τοῦ etc. etenim et vero-
similitudinis optimus est conjector, etc. etc.
allusum enim videtur isti Thucydidis lib.
1. de Themistocle: τοῦ γεννησομένου ἀριστοῦ
εἰκαστῆς; quem locum citat Dionysius
lib. de Thucyd. Idiomatibus. Euripides:

Μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.
MARKLAND. Legendum videtur εἰκαστῆς.
quod proprie dicitur in hac re. Librarius
deceptus videtur a v. κριτῆς. Ita alibi Dio-
nysius, ed. Sylb. p. 98. 37. ἀληθείας εἰκα-
στῆς et p. 136. 33. e Thucydide ἄριστος εἰ-
καστῆς. MATTH. Ego nullus dubitavi pro
vulgari lectione δικαστῆς dare ἄριστος εἰ-
καστῆς. REISK.

Τεκμηρίων] Antea conjiciebam τεκμηρίων.
nunc confirmatus auctoritate codicis Helm-
stad. plane, quin ita sit scribendum non
dubito. Sensus est apertus. Lysias τὰ
σημεῖα ita callide tractare potest, ut τε-
κμηρίων vim consequantur, quomodo autem
σημεῖα, τεκμηρία, εἰκὸς et παράδειγμα diffe-
rant, diligenter explicat Aristoteles, e quo
totum hunc locum excerpsisse videtur
Dionysius. v. Rhetor. I. 2. 38. seqq. et
II. 25. 9. seqq. MATTH.

ἠθῶν γε] Ge aut cum δὲ mutandum vide-
tur, aut sic leg. ἠθῶν τε καὶ παθῶν πίστεις.

δὲ μηδεμίαν ἀφορμὴν παρὰ τῶν πραγμάτων τοιαύτην λάβη, αὐτὸς ἠθοποιεῖ καὶ κατασκευάζει τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ πιστὰ καὶ χρηστὰ, προαιρέσεις τε αὐτοῖς ἀσείας ὑποτιθεῖς, καὶ πάθη μέτρια προσάπτων καὶ λόγους ἐπεικῆς ἀποδίδους· καὶ ταῖς τύχαις ἀκόλουθα φρουοῦντας εἰσάγων, καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς ἀδίκους ἀχθομένους καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, τὰ δὲ δίκαια προαιρουμένους ποιεῖν, καὶ πάντα παραπλήσια τούτοις, ἐξ ὧν ἐπεικῆς ἂν καὶ μέτριον ἦθος φανεῖη, κατασκευάζων. περὶ δὲ τὰ πάθη μαλακώτερός ἐστι, καὶ οὔτε αὐξήσεις, οὔτε δεινώσεις, οὔτε οἰκτους, οὔδ' ὅσα τούτοις ἐστὶ παραπλή-

lxv

σια, νεανικῶς πάνυ καὶ ἐρρώμένως κατασκευάσαι δυνατός. οὐ δὲ δὴ ταῦτα ἐπιζητεῖν παρὰ Λυσίου.

κά. Κὰν τοῖς ἐπιλόγοις δὲ, τὸ μὲν ἀνακεφαλαιωτικὸν τῶν ῥηθέντων μέρος μετρίως τε καὶ χαριέντως ἀπαριθμεῖ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ παράκλησις τε καὶ ἔλεος καὶ δέησις καὶ τὰ τούτοις ἀδελφὰ ἔνεστιν, τοῦ προσήκοντος ἐνδεεστέρως ἀποδίδωσι.

κβ'. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἐστὶν ὁ Λυσίου χαρακτήρ, ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω περὶ αὐτοῦ. εἰ δέ τις ἄλλα παρὰ ταῦτα ἔγνωκε, λεγέτω. κὰν ἢ πιθανώτερα, πολλὴν αὐτῷ χάριν εἶσομαι. ἵνα δὲ βέλτιον τῷ βουλομένῳ γένηται μαθεῖν, εἴτε ὀρθῶς ἡμεῖς ταῦτα καὶ προσηκόντως πεπέισμεθα, εἴτε καὶ διημαρτήκαμεν τὴν κρίσιν, τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ τῶν ὑπ' ἐκείνου γραφέντων ποιήσομαι προχειρισάμενός τινα λόγον. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν. ἐξ ἐκείνου δὲ τὴν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδειξόμεν, ἀποχρῆν οἰόμενοι ψυχαῖς εὐπαιδευτοῖς καὶ μετρίαις, μικρὰ τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος· ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε. Διόδοτος, εἷς τῶν μετὰ Θρασύλλου καταλεγέντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, ἔχων νήπια παιδιά, διαθήκας ἐποίησατο, καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θεῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχόμενος ἀποθνήσκει· Διογείτων δὲ πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος, καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀποδείξας, αὐτὸς ἔτι περιῶν κατηγορεῖται πρὸς ἐνός

[Υποτιθεῖς] Fort. περιτιθεῖς. Sic Dionys. ed. Sylb. p. 189. 1. § [λέξει] μέχρηται Ἡρόδοτος Ἐρέξη περιτιθεῖς τὸν λόγον. et 8.5. 18. ὁ γὰρ γάμος εἰδὴς καὶ σωφροσύνης δόξαν περιτίθεισι τοῖς ἀνθρώποις. Lougin. p. 153. ed. Cel. Mor. τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν τῷ Συμῷ τοῦ ἡγεμόνος περιέθηκεν. Diog. Laert. p. 70. ed. Steph. κρίται περιτίθειν τοὺς λόγους. MATTH.

[Προσάπτων] Sic dedi pro vulgari προσ-

ῶπαν. REISK.

Προαιρουμένους ποιεῖν] Sic dedi de meo pro vulgari προαιρουμένους ποιῶν. IDEM.

[Ἀπαιδευτοῖς] Stephanus et Sylburgius, οὐκ ἀπαιδευτοῖς. minore cum mutatione legas, ψυχαῖς εὐπαιδευτοῖς, animis eruditis et modestis. Sic init. Epist. ad Pompeium: ἐπιστολῶν εὐπαιδευτῶν et in Lib. de Thucyd. Idiom. τῶν εὐπαιδευτῶν et alibi. MARKLAND.

τῶν μειρακίων δοκιμασθέντος, κακῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν Ψυγατριδῆς, τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ἀνὴρ. προῦλαβον δὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα μᾶλλον γένηται καταφανές, εἰ μετρία καὶ προσηκούσῃ ἀρχῇ κέχρηται.

κγ'. Εἰ μὲν μὴ μεγάλα, κ. τ. λ. Τοῦτο τὸ προοίμιον ἀπάσας ἔχει τὰς ἀρετὰς, ὅσας δεῖ τὸ προοίμιον ἔχειν. δηλώσουσι δὲ οἱ κανόνες αὐτῷ παρατεθέντες οἱ τῶν τεχνῶν. ἅπαντες γὰρ δὴ πού παραγγέλλουσιν οἱ συνταξάμενοι τὰς τέχνας, ὅταν ἢ πρὸς οἰκείους ὁ ἀγὼν, σκοπεῖν, ὅπως μὴ πονηροὶ μηδὲ φιλοπράγμονες οἱ κατήγοροι φανήσονται· κελεύουσί τε, πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς ἀντιδίκους περῦσθαι καὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἀγῶνος, καὶ λέγειν, ὅτι μεγάλα τὰ δικάσματα. καὶ οὐκ ἐνῆν αὐτὰ μετρίως ἐνεγκεῖν· καὶ ὅτι ὑπὲρ ἀναγκαϊότερων προσώπων ὁ ἀγὼν καὶ ἐρήμων, καὶ ἤττον ὑπεροφθῆναι ἀξίων, οἷς μὴ βοηθοῦντες, κακίους ἂν ἐφάνησαν· καὶ ὅτι προκαλούμενοι τοὺς ἀντιδίκους εἰς διαλλαγὰς, καὶ φίλοις τὰ πράγματα ἐπιτρέποντες, καὶ τὰ δυνατὰ ἐλαττοῦσθαι ὑπομένοντες, οὐδενὸς ἠδυνήθησαν τυχεῖν τῶν μετρίων. Ταῦτα μὲν δὴ παραγγέλλουσι ποιεῖν οἱ τεχνογράφοι, ἵνα τὸ ἦθος τοῦ λέγοντος ἐπιεικέστερον εἶναι δόξῃ. δύναται δὲ αὐτοῖς εὐνοίαν τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἔστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος. ταῦθ' ὁρῶ πάντα lxxvi διὰ τοῦ προοιμίου τοῦδε γεγονότα. Καὶ μὴν εἰς γε τὸ εὐμαθεῖς τοὺς ἀκροατὰς ποιῆσαι, κελεύουσι συστρέψαντας εἰπεῖν τὸ πρῶγμα, ἵνα μὴ ἀγνοῶσι τὴν ὑπόθεσιν οἱ δικασταί· καὶ οἷάπερ ἂν ἦ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι, τοιοῦτο καὶ τὸ προοίμιον ὑποτίθεσθαι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ δεῖγμα τοῦ πράγματος ποιουμένους, εὐθὺς ἀπ' ἐνθυμημάτων πειρᾶσθαι ἄρχεσθαι. ἔχει δὴ καὶ ταῦτα τὸ προοίμιον. Ἔτι περὶ τῆς προσοχῆς ὠδέ πως τεχνολογοῦσιν· ὅτι δεῖ τὸν προσεκτικὸς μέλλοντα ποιεῖν τοὺς ἀκροατὰς, καὶ λέγειν θαυμαστὰ καὶ παράδοξα, καὶ δεῖσθαι τῶν δικαστῶν ἀκοῦσαι. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα πεποικῶς ὁ Λυσίας· καὶ προσέτι τούτοις τὸ λείον τῆς ἐρμηνείας, καὶ τὸ ἀφελές τῆς κατασκευῆς, ὧν μάλιστα δεῖ τοῖς ὑπ' ἐκείνων προοιμαζομένοις. ἀξίον δὲ καὶ τὴν διήγησιν ὡς ᾤκονόμηται

Εἰ μὲν μὴ μεγάλα] Vid. p. 504. ed. Tayl.

τῶν τεχνῶν] Legi vult Taylor τῶν τεχνικῶν. sine causa, si quid intelligo. REISK.

Μεγάλα ἀδικήματα] Scripsit, opinor, μεγάλα τ' ἀδικήματα, vel τὰ ἀδικήματα. MARKLAND.

Καὶ ἔστι] Forte, ἢ (sc. εὐνοία) ἔστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος. IDEM.

Εὐθὺς] Καί, quod huic adverbio præpo-

nunt vulgatæ, delevi auctore Sylburgio. REISK.

Ἔσσ' ἐκείνων] Sylburgius legit, ἀπ' ἐκείνων, ab illis. A quibus? nihil enim præcessit, quod huic sensui convenire potest. Lege, ἐπ' ἐκείνων, coram illis, sc. δικαστῶν, iudicibus, quæ maxime necessaria sunt iis, qui coram tribunalis proœmiis utuntur: nempe in veris causis, non in fictis Rhetorum et Sophistarum λογομαχίαις. MARKLAND.

καταμαθεῖν, ἔχει δὲ οὕτως. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧ ἄνδρες δικασταί, κ. τ. λ.

κδ'. "Ἴνα δὲ καὶ ὁ τῶν ἀποδείξεων χαρακτήρ καταφανῆς γένηται, θήσω καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις λεγόμενα. τὰς μὲν οὖν ἰδίας πίστεις, ὡς οὐ πολλῶν ἐτι λόγων δεομένας, δι' αὐτῶν βεβαιοῦνται τῶν μαρτύρων, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο εἰπὼν, Πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες. τὰ δὲ τοῦ ἀντιδίκου δίκαια διχῆ νείμας, ὡς τὰ μὲν ὁμολογήσαντος αὐτοῦ λαβεῖν, καὶ εἰς τὰς τροφὰς τῶν ὀρφανῶν ἀνηλωκέναι σκηψαμένου, τὰ δὲ ἐξάρνου γεννηθέντος εἰληφέναι, κάπειτα ἐλεγχθέντος, ὑπὲρ ἀμφοτέρων ποιεῖται τὸν λόγον. τὰς τε δαπάνας οὐχ ἕς ἐκεῖνος ἀπέφηνε γενέσθαι λέγων, καὶ περὶ τῶν ἀμφιβόλων τὰς πίστεις ἀποδιδούς. Ἀξιῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, κ. τ. λ.

κέ. Ἐν μὲν δὴ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. βούλεται μὲν γὰρ ὑψηλότερος εἶναι καὶ μεγαλοπρεπέστερος. καὶ τῶν γε καὶ ἑαυτὸν ἢ πρότερον ρητόρων ἀκμασάντων οὐδενὸς ἂν δόξειεν εἶναι καταδέεστερος· οὐ διεγείρει δὲ τὸν ἀκροατὴν, ὥσπερ Ἰσοκράτης, ἢ Δημοσθένης. Θήσω δὲ καὶ τούτων παράδειγμα. ἔστι δὴ τις αὐτῷ πανηγυρικός λόγος, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας, ἀγομένης Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως, ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον τῆς ἀρχῆς, καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι ἄρξασθαι τε τῆς ἔχθρας αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῷ τε καὶ πορφύρᾳ καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ κεκοσμημένην. ἔπεμψε γὰρ Ξεωροῦς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ Ξεῷ. μεγαλοπρεπῆς τε καταγωγή τῶν θεωρῶν ἐγίνετο ἐν τῇ τεμένει καὶ πολυτελής, ἵνα θαυμασθεῖη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧ ἄνδρες δικασταί] Vid. p. 505. ed. Tayl.

τοῦ ἀντιδίκου] Articulum præposui, quo carent vulgatæ. REISK.

τὰς δὲ δαπάνας] Distinguo ac lego: ποιεῖται τὸν λόγον, τὰς τε δαπάνας — ἐλέγχων, καὶ περὶ etc. Sylburgius quoque legit τε pro δέ. MARKLAND. Sic dedi, pro vulgati τὰς δὲ δαπάνας. REISK.

Ἀξιῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί] Vid. p. 512. ed. Tayl.

Ἐφην] Post ἔφην nonnulla deesse videntur, hæc enim non cohærent. MARKLAND. Acute animadvertit Marklandus aliquid hic deesse. Nam ἐν μὲν δὴ indicat conclusionem loci pertractati περὶ τῶν ἀποδείξεων, de quibus inceperat dicere. τοῖς ἐπιδεικτικοῖς autem et paulo post θήσω δὲ καὶ τούτων transitionis ad orationes ἐπιδεικτικὰς vestigia habent. Deinde Dionysius Ly-siam μαλακώτερον dixit non tam in ἐπιδει-

κτικοῖς λόγοις, quam in πάθεισιν et ἀποδείξεσιν. v. p. 80. v. 8. Conf. Dionys. ed. Sylburg. p. 107. 43. ἐν οἷς (ἀποδεικτικοῖς καὶ παθητικοῖς λόγοις) ὁ μὲν Λυσίας ἀπλοῦστερός τις ἐστίν, et p. 109. 34. ubi etiam male scribitur ἐπιδεικτικοῖς pro ἀπόδ. quod aperte docet orationis συνάφεια et Sylburg. ad h. l. Denique nullum exemplum epilogi commemoravit, de quo tamen etiam dicere constituerat. v. p. 77. v. 10. p. 80. v. 12. 18. Ex his satis vult apparere aliquid deesse. quod etsi sine opo codd. restitui vix potest, interim tamen expleri poterit hoc modo: ἐν μὲν δὴ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ πάθεισιν καὶ ὅλας τοῖς δικανικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. τοιοῦτος δὲ τις μοι εἶναι δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις. βούληται — Δημοσθένης. Θήσω δὲ καὶ τούτων (scil. τῶν ἐπιδεικτικῶν λόγων) παραδείγματα. MATTH. Nil deest, modo legas, ἐν μέντοι τοῖς. REISK.

ταύτην λαβῶν τὴν ὑπόθεσιν, τοιαύτην πεποίηται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν, κ. τ. λ.

Ixxvii

κτ'. Ἐνὸς ἔτι παράδειγμα θήσω λόγου συμβουλευτικοῦ· ἵνα καὶ τούτου τοῦ γένους τοῦ λόγου ὁ χαρακτήρ γένηται σαφής. ὑπόθεσιν δὲ περιείληφε περὶ τοῦ μὴ καταλύσαι τὴν πάτριον πολιτείαν Ἀθήνησι. τοῦ γὰρ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς, καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει, καὶ μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησκακεῖν· δέουσι δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζη τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων, Φορμίστιος τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου, γνώμην εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσι παραδοῦναι· βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων. ἔμελλον δὲ, τοῦ ψηφίσματος τούτου κρωζέντος, πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθήσεσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε ὁ Λυσίας, τῶν ἐπισήμων τιμὴ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐρρήθη τότε ἄδηλον, σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὅδε. Ὅτε ἐνόμιζον, ὧ Ἀθηναῖοι, κ. τ. λ.

κζ'. Ἄλλ' ἄλις ἤδη παραδειγμάτων. ἵνα καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ῥητόρων τὸν αὐτὸν διαλεχθῶμεν τρόπον. ἔπεται δὲ τῷ ῥήτορι τούτῳ, κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων, Ἰσοκράτης. περὶ δὲ τούτου λεκτέον ἐφεξῆς, ἑτέραν ἀρχὴν λαβοῦσιν.

Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν] Vid. p. 518. ed. Tayl.

Ψηφισαμένου διαλύσασθαι] Hudsonus legi vult τὰς πρὸς τοὺς ἐν ἄστει ἔχθρας. male, ut videtur. centies enim hæc omituntur. v. Æschin. contra Ctesiph. p. 68. 19. ed. Steph. Ælian. V. H. 12. 3. Theophrast. Charact. 13. περὶ ἀκαιρίας. ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύσασθαι. ΜΑΤΤΗ.

Φορμίστιος] De hoc loquitur Dinarchus

p. 95. ed. Steph. IDEM.

Φεύγοντας] F. φυγόντας. IDEM. In hoc falsus fuit V. D. Exsules οἱ φεύγοντες usurpantur, non οἱ φυγόντες. Ad insequentem vitam e Plutarcho annotationum ego de meo nihil addidi, sed omnes sunt Taylori.

Ὅτε ἐνόμιζον, ὧ Ἀθηναῖοι] Vid. p. 523. ed. Tayl.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

ΙΧΧVΙΙΙ Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου, τοῦ Λυσανίου, τοῦ Κεφάλου, Συρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἐπιθυμία τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλου ὄντα, καὶ ξένου, πλούτῳ διαφέρων· ὡς δὲ τινες ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν, ἠνίκα ὑπὸ Γέλωνος ἐτυραννοῦντο· γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος, τὸ μὲν πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους μετονομασθεῖσαν ἔστειλεν ἢ πόλις, ᾧ ἤχετο σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ — ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο Εὐδίδος καὶ Βράχυλλος —, τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος, ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγενηὸς πεντεκαίδεκα, ἐπὶ Πραξιτέλους ἄρχοντος. κακεῖ διέμεινε παιδευόμενος παρὰ Τισία, καὶ Νικία τοῖς Συρακουσίοις· κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρῳ λαχὼν ἐπολιτεύσατο, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος, ἔτη ἑξήκοντα τρία. Τῷ δὲ ἑξῆς Καλλία Ὀλυμπιάδι ἐνενηκοστῇ δευτέρᾳ, τῶν κατὰ Σικελίαν συμβάντων Ἀθηναίοις, καὶ κινήσεως γενομένης τῶν τε ἄλλων συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτιαθεὶς Ἀττικίζειν ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν. Παραγενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος, ἤδη τῶν τετρακοσίων κατεχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δὲ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης, καὶ τῶν τριάκοντα παραλαβόντων τὴν πόλιν, ἐξέπεσεν, ἐπτά ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολεμάρχον· αὐτὸς δὲ διαδράς ἐκ τῆς οἰκίας, ἀμφιθύρου οὔσης, ἐν ἧ ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολούμενος, διῆγεν ἐν Μεγάροις. ἐπιζήμε-

Διαφέρων] Anne διαφέροντα? Vid. Nos in Vita Lysiae. TAYLOR.
 Φρασικλῆ] L. Φρασικλειδῆ. IDEM.
 Καὶ δευτέρας] Dele. IDEM.
 Ἐστειλεν] Ἐστειλε Cod. Petav. IDEM.
 Ἄλλοι δύο] Hoc videtur esse ambigen- dum. IDEM.

Εὐδίδος] Εὐδημος Xyl. Rectius cum

Platone Εὐθόδημος. IDEM.

Κλήρῳ λαχὼν] Κλήρου τυχὼν Photius. IDEM.

Κλεάρχου] L. Κλεουρίτου. IDEM.

Ἐξήκοντα τρία] Alii τριάκοντα τρία le- gunt, alii ὥστε τριάκοντα. IDEM.

Τριῶν] L. Τριακοσίων. IDEM.

νων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῇ καθόδῳ, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἀπάντων ὤφθη, χρήματά τε παρασχῶν δραχμὰς δισχιλίας, καὶ ἀσπίδας διακοσίας· πεμφθεῖς δὲ σὺν Ἑρμῶνι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τριακοσίους δύο, ἔπεισέ τε τάλαντα δοῦναι Θρασύλαιον τὸν Ἡλείου, ξένου αὐτῷ γεγονότα. ἐφ' οἷς γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετὰ τὴν καθόδον ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου, ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν· ἀπενεγκαμένου δὲ Ἀρχίνου γραφὴν παρανόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι, ἐάλω τὸ ψήφισμα· Ixxix καὶ οὕτως ἀπελαθεῖς τῆς πολιτείας, τὸν λοιπὸν χρόνον ἤκησε ἰσοτελής ὢν· καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόξυ, ὄγδοήκοντα τρία ἔτη βιοῦς, ἢ, ὡς τινες, ἐξ καὶ ἐβδομήκοντα, ἢ, ὡς τινες, ὑπὲρ ὄγδοήκοντα· ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα. γεννηθῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. Φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι ἐικοσιπέντε. τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διούσιον, καὶ Κακίλιον εἶναι διακοσίους τριάκοντα, ἐν οἷς εἰς μόνον ἠττήσθη λέγεται. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο Ἀρχίνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν τριάκοντα ἕτερος. Ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς λόγους ἐκδούς. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχναι ῥητορικαὶ πεποιημέναι, καὶ δημηγορία, ἐπιστολαί τε καὶ ἐγκώμια, καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτικοί. Σωκράτους ἀπολογία ἰστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ τὴν κατὰ λέξιν εὐκολος εἶναι, δυσμίμητος ὢν. Δημοσθένης δ' ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ ἔραστήν αὐτὸν φησι γεγονέναι Μετανείρας ὁμοδούλου τῇ Νεαίρα. ὕστερον δὲ ἔγημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ Συγατέρα, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ, ὡς δεινωτάτου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φίλισκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἐταῖρος δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερόν ὡς προσέλαβε τοῖς ἔτεσιν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως·

Καλλιππῆς ἄγαθον, πολυγῶμον, φροντίζει δειξέεις
 Εἴ τι φρονεῖς, * * καὶ τι περισσὸν ἔχεις.

Ἐπεὶ χρησιμώτατος] L. ἐπιχρησιμώτατος. IDEM.

Πεμφθεῖς δὲ] Πεμφθεῖς τε Cod. Petav. IDEM.

Δύο] Istud δύο pertinet ad comma proximum. Vid. nos in Lysiae Vita. IDEM.

Θρασύλαιον] Θρασυδαῖον alii. IDEM.

Ὀγδοήκοντα] Mira haec differentia, ὄγδοήκοντα τρία ἔτη βιοῦς — ἢ, ὡς τινες, ὑπὲρ ὄγδοήκοντα. Haecine expectabas ab ἀκριβείᾳ Plutarchi? IDEM.

ἠττήσθαι] ἠττήσθαι Cod. Petav. IDEM.

ἔστι δ' αὐτοῦ] F. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ὁ ἐγράψατο Ἀρχίνος (sc.

παρανόμων) τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων. IDEM.

Τοῖς πολλοῖς] Vel glossa est ad τοῖς ἰδιώταις, vel legendum τοῖς πολλοῖς (λόγους sc.) vel τοὺς πλείους, ut Photius. IDEM.

Δημηγορία] F. δημηγορίαί. IDEM.

Σωκράτους] Καὶ Σωκράτους ἀπολογία. Cod. Petav. IDEM.

Δημοσθένους] Haec ex Athenæo l. 13. IDEM.

Καλλιππῆς] In MSS. nonnullis ᾧ Καλλιππῆς, in metro quarto pro Ἐν κόσμοις Cod. Petav. habet Ἐν κόσμῳ. in sexto, idem Cod. καταφθιμένων. IDEM. De hoc Epigrammate vid. supra p. 59.

Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρροσθέντα, καὶ ἄλλοις
 Ἐν κόσμοις βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
 Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιδάϊμονον,
 Δόντα καταφθίμενον καὶ σοφῶ ἀθανάτον·
 Ὅς τότε ἔμῃς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταρον ἅπασι,
 Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίων Τιμόζεον, καὶ ἀμφοτέρους ἐνίκα. Ἀναδεξα-
 μένου δὲ Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς εὐδύνας
 ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται διὰ τοῦ Λυσίου
 λόγου. καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόζεος ἐξημιώθη πλείστοις
 χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέ-
 γιστον, διαλλαγένας τοὺς Ἕλληνας καταλύσαι Διονύσιον.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX PHOTIO COD. CCLXI.

ΙΧΧΧ Ἀνεγνώσθησαν Λυσίου λόγοι διάφοροι. φέρονται δ' αὐτοῦ εἰκο-
 σιπέντε καὶ τετρακόσιοι, ὧν τοῖς γνησίοις τρεῖς καὶ τριάκοντα καὶ
 διακόσιοι ἐγκρίνουσι. ἐν οἷς εἰς μόνον τὸ ἔλαττον ἐνεγκεῖν τῇ
 λέξει πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστὰς πολλάκις ἀγωνισάμενος λέγεται.
 ἔστι δὲ τοῖς λόγοις βραχύτατός τε καὶ πιθανότατος, καὶ τῷ δο-
 κεῖν μὴ δεινῶς λέγειν, εἴπερ τις ἄλλος δεινότατος. ἀλλὰ γὰρ καὶ
 εὐκόλος εἶναι δοκῶν, οὐδὲν ἔλαττον δυσμίμητος ἐπιδείκνυται. τοὺς
 μέντοι γε τῶν λόγων πλείους ἰδιώταις ἐκδεδωκέναι λέγεται. συγκε-
 φαλαιοῦσι δὲ τοὺς λόγους αὐτοῦ δημηγορίαι, ἐπιστολαί, ἐγκώμια,
 ἐπιτάφιοι, ἐρωτικοὶ, καὶ Σωκράτους ἀπολογία. ἔστι μὲν ἐν οὐκ
 ὀλίγοις αὐτοῦ λόγοις ἠθικός. γίνεται δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ὁ ἠθι-
 κός, ὅταν χρηστὴν ἔχη προαίρεσιν, καὶ πρὸς τὰ βελτίω ῥέπουσαν.
 ὅθεν οὐ χρὴ ψιλῶς τὰ πραχθέντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην
 συνάπτειν, μεθ' ἧς ἐπράττετο ἕκαστον. οἷον ἂν μὲν χαλεπὰ εἶη,
 καὶ πρὸς φίλους ἢ ἄλλως μετρίους, τὴν ἀνάγκην αἰτιᾶσθαι, ἂν δὲ
 ἀμείνω, τὴν προαίρεσιν. αὕτη δὲ μάλιστα πιθανὴ γίνεται, εἰ τὴν
 αἰτίαν προσλάβοι. τὰς μέντοιγε αἰτίας οὐ χρὴ τοῦ λυσιτελοῦς
 ἕνεκα παραλαμβάνειν. φρονίμου γὰρ μᾶλλον ἢ χρηστοῦ καὶ εὐ-

κρίων] Pro κρίων idem Cod. κρίων, lege sequenti. Ἰφικράτει — κρίοντι Τιμόζεον.
 κρίοντι, revocata syllaba τε ex voce sub- Nihil verius. TAYLOR.

γνώμονος τὰ τοιαῦτα. χαλεπὸς δὲ ὁ τρόπος φυλάξαι, διὸ καὶ Λυσίας ἐν αὐτῷ φαίνεται πολλάκις διαμαρτάνων. Θαυμάζονται μὲν τοι γὰρ αὐτοῦ ἄλλοι λόγοι καὶ δὴ καὶ ὁ πρὸς Διογέιτονα ἐπιτροπῆς· πιθανὴν τε γὰρ καὶ καθαράν τὴν διήγησιν ποιεῖται. ἀλλ' οὐκ εὐδὸς ἐπὶ τὰς ἀυξήσεις καὶ τὰς δεινώσεις, ὕπερ πολλοὶ πάσχουσιν, ὑπάγεται. καὶ γὰρ οὐδ' ἔστιν οἰκεῖα τὰ τοιαῦτα τῆς πρώτης διδασκαλίας τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χώραν ἔχει καταλέγεσθαι. καὶ πολλὴν δὲ καθαρότητα καὶ σαφήνειαν ἐν τε τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς λέξεσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ λόγου προβάλλεται ἀρχῆς. ὥσπερ καὶ τὸ σχῆμα κατ' εὐζείαν ἀρμόζον ἀφηγήσει, καὶ τὸ μηδὲν τῶν ἔξωθεν συνεφέλεσθαι. τὸ δὲ τῆς ἀρμονίας, αὐτοῦ κάλλος οὐ παντός ἐστιν αἰσθάνεσθαι, καὶ γὰρ δοκεῖ μὲν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε συγκείσθαι, εἰς ὑπερβολὴν δὲ κόσμου κατεσκευάσται. καὶ ἀπλῶς, ὁ λόγος ἄξιος θαυμάσαι κατὰ τε τὰ σχήματα καὶ τὰ νοήματα, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν ἑναρμόνιον τούτων συνζήκην, καὶ τὴν εὐρεσιν καὶ τάξιν τῶν ἐνθυμημάτων τε καὶ ἐπιχειρημάτων ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος, ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδός ἐστιν ἱερῆς ἐλαίας. ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίου ἐκ τε τῶν κεφαλαίων δῆλον, καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐπιχειρημάτων, ἐξ αὐτοῦ γὰρ τοῦ προοιμίου, τῆς τε διηγήσεως, καὶ τοῦ ἐπιλόγου. πάνυ γὰρ δαιμονίως, καὶ κατὰ τὴν εἰσισμένην τῷ ἀνδρὶ ἐν τῇ ἀπλότητι δεινότητά ἐστιν ἐξεργασμένα ταῦτα καὶ τὸ κατ' ἐνθύμημα, ἀλλὰ μὴ κατ' ἐπιχείρημα προάγειν τὰς ἀποδείξεις, τοῦ Λυσίου μάλιστα τὸ ἰδίωμα ἀπαγγέλλει, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ καθ' ἐν διατρίβοντα μηκύνει τὸν λόγον, τῆς τοῦ Λυσίου ἐστὶν ἀκριβείας· καὶ τὸ εὐπαγές τῶν λόγων καὶ τὸ διὰ βραχύτητος πολλὴν παρέχειν ἡδονήν· ὁ μετὰ γὰρ Δημοσθένην οὗτος μόνος τῶν ἄλλων ρητόρων φαίνεται κατορθώσας· καὶ τὸ κάλλος δὲ τῆς διατυπίσεως, ἐν ᾧ μήτε Πλάτωνος, μήτε Δημοσθένους, μήτε Αἰσχίνου τὸ ἕλαττόν ἐστιν ἀπηνεγμένος. ἰδίωμα δὲ Λυσίου, καὶ τὸ τὰς ἀντιθέσεις προάγειν, μηδαμῶς μὲν ἐμφαινούσας τὸ ἐπιβεβουλευμένον, τὸ δὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐπεσπασμένον δεικνύειν. Τεκμήριον δὲ τῆς Λυσιακῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ἐν πάσῃ τῇ περιόδῳ τῶν κώλων εὐάρμοστον, καὶ μετὰ καθαρότητος εὐανξές. Παῦλος δὲ γὰρ ὁ ἐκ Μυσίας, τόν τε περὶ τοῦ σηκοῦ λόγον, οὐδὲν τῶν εἰρημένων συνιείς, τῆς τε γνησιότητος τῶν Λυσιακῶν ἐκβάλλει λόγων· καὶ πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους ἀπορρέψάμενος πολλῆς καὶ μεγάλης τοὺς ἀνθρώπους ὠφελείας ἀπεστέρησεν, οὐχ εὐρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν, ἐπικρατεστέρως τῆς διαβολῆς ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἢ τῆς

lxxxii

ἀληθείας γεγενημένης. Ἔστι δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθῆνασθαι, ἐπιτήδειος δὲ τοὺς πρὸς αὐξήσιν διαφεύειν λόγους. Τινὲς μὲν οὖν τῶν περὶ τοὺς ῥητορικοὺς διατριβόντων λόγους οὐκ ὀρθῶς ὑπήχθησαν εἰπεῖν περὶ Λυσίου, ὡς ἀποδείξει μὲν τὰ ἐγκλήματα, παρ' ὄντινα οὖν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, τὸ προκεκριμένον ἔχει· αὐξήσαι δὲ ταῦτα πολλῶν ἐνδεής. καὶ γὰρ ἐλέγχονται φανερῶς ὑπὸ τῶν αὐτοῦ λόγων, πολὺ τῆς ἐπ' αὐτὸ διασφαλλόμενοι κρίσεως· καὶ μάλιστα γὰρ τούτους ὁ κατὰ Μνησιπτολέμου διελέγχει. Ζαυμαστῶς γὰρ τὴν κατηγορίαν πρὸς μέγεθος οὗτος ἠύξησε. Κακίλιος δὲ ἀμαρτάνει, εὐρετικὸν μὲν τὸν ἄνδρα, εἴπερ ἄλλον τινα, συνομολογῶν, οἰκονομῆσαι δὲ τὰ εὐρεθέντα οὐχ οὕτως ἰκανόν. καὶ γὰρ κἀν τούτῳ τῷ μέρει τῆς ἀρετῆς τοῦ λόγου οὐδεὶς ὀρθῶτα φαυλότερος. Εἶδε δὲ μειράκιον Δημοσθένην ὄντα· πᾶς δὲ γέγονεν ὁ Λυσίας Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου, γένος μὲν Συρακούσιος, μετανάστης δὲ γεγωνὸς εἰς Ἀθήνας, πόσῳ τε τῆς πόλεως, καὶ τῆς Περικλέους τοῦ Ξανθίππου φήμης. ἐν ἣ τὰ μὲν πρῶτα συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ, τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν στελλούσης τῆς πόλεως ὄχετο καὶ αὐτὸς σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Πολεμάρχῳ, ἐφ' ᾧ τοῦ πατρῴου μετασχεῖν κλήρου. ἔτος δὲ πέντε καὶ δέκατον ἦγε, καὶ διέτριβεν ἀκροώμενος Τισίου τε καὶ Νικίου τῶν Συρακουσίων, οἰκίαν δὲ κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχὼν ἐπολιτεύετο τῶν πολλῶν οὐκ ἐνδεέστερον, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθηναίου ἀρχοντος. τῷ δὲ ἐξῆς ἐνιαυτῷ Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς μετ' ἐτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Ἀθηναῖοι δὲ παραγεγονῶς, τῶν Τετρακοσίων τὴν πόλιν ἐχόντων, διέμεινεν αὐτόθι· τῶν Τριάκοντα δὲ τὴν πόλιν ἀντικατασχόντων, ἑπτὰ μὲν ἔτη διέμεινεν· ἀφαιρεθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολεμάρχον ἀποβαλὼν, αὐτὸς μύλις διαδράς τὸν ἐπικρεμάμενον ὄλεθρον διῆγεν ἐν Μεγάροις. Τῶν δ' ἀπὸ Φυλῆς ἐπιφεμένων τῇ κατόδῳ χρησιμώτατος ἀπάντων γέγονε τῇ πράξει. χρήματά τε γὰρ αὐτὸς δραχμὰς δισχιλίας παρέσχε, καὶ ἀσπίδας διακοσίας. σταλείς δὲ σὺν Ἑρμοῖ, ἐπικούρους τε ἑμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύδαιον τὸν Ἠλεῖον ἔπεισε, ξένον ὄντα, αὐτῷ δύο τάλαντα παρασχεῖν. ἐφ' οἷς γράφει μὲν μετὰ τὴν κάθοδον ὁ Θρασύβουλος πολιτείαν αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν. Ἀρχῆνος δὲ διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι τὸ ψήφισμα, γράφεται γραφὴν παρανόμων τὴν δωρεάν. καὶ ἐπεὶ κατεγνώσθη τὸ ψήφισμα, τῆς μὲν πολιτείας ὁ Λυσίας ἀπελαύνεται, τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον κατεβίω ἰσοτελῆς ὢν. καὶ τελευτᾷ αὐτόθι, τρία καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεγωνὸς. οἱ δὲ ἀφαιροῦσιν αὐτοῦ ἑπτὰ.

Τριῶν] Immo τριακοσίων, ut est in Dionysio, atque uti emendavi in Platarcho.

TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX SUIDA.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος, ρήτωρ· μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου· Ιxxxii εἰς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ρητόρων. Ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε· γεγονώς δὲ ἐτῶν ἰε' ἐς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων τῆς ἀποικίας· εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανήλθεν ἐς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ'. λόγιοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καθαροῦ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν, πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς, ἐγκώμιά τε, καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολάς ζ'. μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς· ὧν αἱ πέντε πρὸς μεϊράκια.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX LEXICO INEDITO EUDOCIAE N. CCLXXIV.
BIBL. COLBERTINÆ, NUNC REGIÆ,
PARISIENSIS.

Περὶ τοῦ Λυσίου.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος ρήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἰς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ρητόρων· λόγιοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτους (1. τούτοις) ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καθαροῦ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. Ἐγραψε καὶ τέχνας ῥητορικὰς, καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολάς ζ'. μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς.

TESTIMONIA VETERUM

DE LYSIA.

CICERO.

lxxxiii 1. *De Orat.* 118. Dissertissimus Orator Lysias.

3. *De Orat.* 16. Suavitatem Isocrates, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Æschines, vim Demosthenes habuit.

In Brut. 17. Tum fuit Lysias, ipse quidem in causis forensibus non versatus, sed egregie subtilis Scriptor atque elegans, quem jam prope audeas Oratorem perfectum dicere. (Nam plane quidem perfectum et cui nihil admodum desit, Demosthenem facile dixeris.) Nihil acute inveniri potuit in iis causis, quas scripsit, nihil, ut ita dicam, subdole, nihil versute, quod ille non viderit: nihil subtiliter dici, nihil presse, nihil enucleate, quo possit fieri aliquid limatius: nihil contra grande, nihil incitatum, nihil ornatum vel verborum gravitate vel sententiarum, quo quidquam esset elatius.

Ibid. 31. Quodammodo est nonnulla in iis etiam inter ipsos [*Catonem sc. et Lysiam*] similitudo. Acuti sunt, elegantes, faceti, breves. Sed ille Græcus ab omni laude felicior. Habet enim certos sui studiosos, qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitates consectentur; quos, valetudo modo bona sit, tenuitas ipsa delectat: quanquam in Lysia sæpe sunt etiam lacerti, sic ut fieri nihil possit valentius.

lxxxiv *Orat.* 15. Dicat igitur Attice venustissimus ille Scriptor ac politissimus Lysias. Quis enim id possit negare? dum intelligamus hoc esse Atticum in Lysia, non quod tenuis sit atque inornatus, sed quod nihil habeat insolens aut ineptum.

Ibid. 16. Qui Lysiam sequuntur, caudicum quendam sequuntur, non illum quidem amplum atque grandem, subtilem et elegantem tamen, et qui in forensibus causis possit præclare consistere.

Ibid. 132. Dum imitari Lysiam vult, alterum pene Demosthenem.

De optimo genere Oratorum. Imitemur, si poterimus, Lysiam, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior: sed quia et privatas ille plerasque, et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limaverit.

DIONYSIUS HALICARNASSENSIS.

De Oratoribus. Ὁ Λυσιακὸς λόγος πρὸς το χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν αὐτάρκεις, καὶ τὸ μὲν ἀνχιμηρὸν ἐκπεφυγῶς, πάνυ δὲ σύντομος καὶ στενὸς κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν, ἔτι δὲ καὶ κομψὸς καὶ ἀληθής, καὶ τῶν Ἀττικισμῶν εὐχαρις. οὐ μὴν συνεχῶς ἀνζητικός, πλὴν τοῦ σκοποῦ λεληθότως ἐπιτυγχάνων, μετὰ κεκραμένης τῆς κατὰ τὴν χάριν ἡδονῆς· ὡς ἀναγινωσκόμενον μὲν, οὐχ ὄλον [I. εὐκολον] νομίζεσθαι, χαλεπὸν δὲ εὐρίσκεσθαι ζηλοῦν πειρωμένοις. μάλιστα δὲ ἐπιτευκτικός ἐν ταῖς διηγήσεσιν· ἰσχύρῳτη γὰρ τῆς φράσεως ἀσφῆ καὶ ἀπηκριβωμένην ἔχουσι τὴν τῶν πραγμάτων ἔκθεσιν.

In Judicio de Isæo §. 3. Ἡ μὲν γὰρ [Λυσίου λέξις] ἀφελής τε καὶ ἡθικὴ μᾶλλον ἐστὶν· σύγκειται τε φυσικώτερον, καὶ ἐσχημάτισται ἀπλοῦστερον· ἡδονῆ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται. ἡ δὲ Ἰσαίου τεχνικωτέρα, κ. τ. λ.

Ibid. §. 16. Τοῦ Λυσίου μὲν οὖν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις, Ixxxv οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ ποιηρίαν, ἀλλ' ὡς φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει· αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῶν, ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν.

Ibid. §. 18. Δοκεῖ Λυσίας μὲν, τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον· Ἰσαῖος δὲ, τὴν τέχνην· καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως· ὁ δὲ, τοῦ δεινῶς.

Ibid. §. 20. Οὐδένα ἡγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον, οὔτε χαριέστερον γεγόνειαι Λυσίου.

Ibid. Τούτων δὴ φημι τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις, διαφέρειν οἰόμενος Λυσίαν, καὶ ὡς περ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκείνον τὸν ἀνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποίησάμην κανόνα.

In Judicio de Dinarcho §. 6. Λυσίας ἐν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, αὐτὸς αὐτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἰς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν, καὶ σύνθεσιν, αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν.

Ibid. §. 7. Ἔστωσαν δὴ τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι, καὶ ὄντες, Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοιότητα· Τούτων ὁ βουλόμενος ποιῆσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρεῖτω· ἔπειτ', εἰ μὲν ἀρετὴν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθροῦσαν ἴδοι, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, θαρρῶν λεγέτω τούτους Λυσίου. εἰ δὲ μήτε χαρίεν ὅμοιον εὐρίσκη, μήτε τὸ πιθανόν, καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβές, μήτε τῆς ἀληθείας ἀπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς εἴτω.

De admiranda vi dicendi in Demosthene §. 2. Ἐτελείωσε δ' αὐτὴν [simplicem ideam orationis] καὶ εἰς ἄκρον ἤγαγε τῆς ἰδίας ἀρετῆς Λυσίας ὁ Κεφάλου, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Γοργία τε καὶ Θουκυδῆη γενόμενος.

Ibid. 11. Ἄ δὲ παρὰ τὸν *** καὶ ἀκριβῆ, καὶ καθαρὸν, καὶ ζηλωτὸν, I xxvi

ἀπὸ τοῦ διαλάμψαντος ἐν αὐτῷ· Λυσιακὸς δ' ἂν εἰκότως λέγοιτο· τοιαῦτα.

Ibid. 13. Ταῦτα οὐ καθαρὰ καὶ ἀκριβῆ καὶ σαφῆ καὶ διὰ τῶν κυρίων καὶ κοινῶν ὀνομάτων κατεσκευασμένα, ὥσπερ τὰ Λυσίου; ἐμοὶ μὲν γὰρ ὑπάρχειν δοκεῖ. Τί δέ, οὐχὶ σύντομα, καὶ στρογγύλα, καὶ ἀληθείας μεστὰ, καὶ τὴν ἀφελῆ καὶ ἀκατάσκευον ἐπιφαίνοντα φύσει, κατὰ πρῶτον ἐκείνα; Πάντων μὲν οὖν μάλιστα. Οὐχὶ δὲ καὶ πιθανὰ, καὶ ἐν ἡθελί λέγομένα τινα, καὶ τὸ πρέπον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις τε καὶ πράγμασι φυλάττοντα; ἡδονῆς δὲ ἄρα, καὶ πειθοῦς, καὶ χαρίτων, καιροῦ τε καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πᾶσι τοῖς Λυσιακοῖς ἐπανθεῖ λόγοις, ἄρα οὐχὶ πολλὴ μοῖρα;

Ibid. Φυσικὴ τις ἐπιτρέχει τοῖς Λυσίου λόγοις εὐστομία καὶ χάρις, ἣ προὔχει, πλὴν Δημοσθένους, τῶν ἄλλων ῥητόρων.

In *Judicio de Thucydide* 53. Ἀντιφῶν, Λυσίας, Ἰσοκράτης, οἱ πρωτεύσαντες τῶν τότε ῥητόρων.

DIO CHRYSOSTOMUS.

Περὶ λόγου ἀσκήσεως. p. 256. Edit. Morell. 1604.

Λυσίαν δὲ βραχύτητι καὶ ἀπλότητι καὶ συνεχεῖα διανοίας, καὶ τῷ λεληθέναι τὴν δεινότητα.

QUINTILIANUS.

Instit. Orat. III. 8. Neque enim minus viciosa est Oratio, si ab homine, quam si a re, cui accommodari debuit, dissidet: ideoque Lysias optime videtur in iis, quæ scribebat indoctis, servasse veritatis fidem.

Ibid. IX. 4. Neque mihi, quamlibet magnus Auctor, Cicero persuaserit, Lysiam, Herodotum, Thucydidem parum studiosos ejus fuisse. Genus fortasse sint secuti non idem, quod Demosthenes aut Plato, quanquam et ii ipsi inter se dissimiles fuerunt. Nam neque illud in Lysia dicendi textum tenue atque rarum lætioribus numeris corrumpendum erat. Perdidisset enim gratiam, quæ in eo maxima est, simplicis atque inaffectedati coloris: perdidisset fidem quoque.

Ibid. X. 1. His ætate Lysias major, subtilis atque elegans, et quo nihil, si Oratori satis sit docere, quæras perfectius. Nihil enim est inane, nihil arcessitum, puro tamen fonti, quam magno flumini propior.

Ibid. XI. 1. Lysias, qui tum in dicendo præstantissimus habebatur.

Ibid. XII. 10. Nam quis erit hic Atticus? Sit Lysias, hunc enim amplectuntur amatores istius nominis modum.

Ibid. Quid Periclea? Similemne credimus Lysiacæ gracilitati.

GELLIUS.

II. 5. Favorinus de Lysia et Platone solitus est dicere, Si ex Platonis, inquit, oratione verbum aliquod demas mutesve, atque id commodissime facias, de elegantia tantum detraxeris; si ex Lysiaë, de sententia.

HERMOGENES.

De formis Orat. tom. 2. p. 338. Edit. Port.

Πολλὰ τῶν τοιούτων ἐν ἰδιωτικοῖς τὰ παραδείγματα, καὶ πλείονά γε παρὰ τῷ Λυσίᾳ καὶ τῷ Ὑπερίδῃ. φύσει γὰρ οἱ ἄνδρες ἠθικώτεροι.

Ibid. p. 366. Τοῦ δ' αὖ μὴ δοκοῦντος μὲν εἶναι δεινοῦ, ὅντος δὲ ὡς ἀληθῶς τοιούτου, παραδείγματά εἰσι σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἰδιωτικοὶ τοῦ Δημοσθένους λόγοι, καὶ τῶν δημοσίων δὲ οὐκ ὀλίγα μέρη· τὰ γε μὴν τοῦ Λυσίου θάρρων ἴσως εἴποι τις ἂν, ὅτι πάντα.

Ibid. p. 386. Πλεῖστόν γε μὴν αὐτοῦ [i. e. λόγου ἀπλῶς πολιτικοῦ] lxxxviii
μέτεστι Λυσία τε καὶ Ἰσαίῳ καὶ Ὑπερίδῃ. διὸ δὴ καὶ μάλιστα εἰσι πιθανοί. διαφέρουσι δὲ οὗτοι ἀλλήλων, ὅτι τῷ μὲν Λυσίᾳ μετὰ τούτων, καὶ τὰ τῆς ἐπιμελείας μετρίως ὑπεστί, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σφόδρα ἀνεμφάτως.

LONGINUS.

Sect. XXXIV. Ὁ μὲν γὰρ Ὑπερίδης πρὸς τῷ πάντα, ἔξω γε τῆς συνθέσεως, μιμῆσθαι τὰ Δημοσθένεια κατορθώματα, καὶ τὰς Λυσιακὰς ἐκ περιπτοῦ περιείληφεν ἀρετὰς τε καὶ χάριτας.

JULIANUS.

Epist. XLII. Τί οὖν δὲ Ὀμήρῳ μέντοι καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Δημοσθένει μέντοι, καὶ Ἡρόδοτῳ καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Ἰσοκράτει, καὶ Λυσίᾳ θεοὶ πάσης ἡγούνται παιδείας.

THEMISTIUS.

P. 329. Edit. Harduin. Par. 1684.

Καὶ τηλικαῦτα οὐ κατὰ κρείς οὐδὲ ἐδεδοίκεις μή τις σε μεираκιένεσθαι ὑπολάβοι ἀμιλλωμένην πρὸς Λυσίαν καὶ Θουκυδίδην.

MARCIANUS CAPELLA.

Lib. V. Post hos tamen in diversis agminibus Oratores emeriti, ac præ se ferentes insignium culmen meritaque linguarum Æschinæ, Isocratæ, Lysiamque conspiceres.

IOANNIS TAYLORI LECTIONES LYSIACÆ.

CAP. I.

Pag.
ed. Tayl.
675

Lysiae plures. Lysias pro Lysippo. Emendantur Parœmiographi. φιλοδίκια Atheniensium. Curia ἐπὶ Δελφίνισσι. Apollo Delphinus. Plauti et Terentii Error. Demosthenes emendatus. Locus Varronis apud Nonium Marcellum fœdissimo errore liberatus. Molendinæ pœna. cetera.

EDITIONI nostræ coronidem jam impositurus, atque ocium nactus a labore omnium, quos unquam sumpsi, improbissimo, institui, ut primus essem, qui messi meæ falcem admoverem, ut quæ a me emendata aut elucidata sint, opera non indiligenti percurrerem. Eo sc. animo, ut, si quid a me inclementer nimis dictum sit, id pro indicto haberem: ambitiose, reciderem: ambigue, arguerem: siquid mutandum, notare: ut obscurioribus lucem, ingeniosis (si tam magnificam orationem, benevole lector, non reformides) auctoritatem adderem; ut denique nonnullorum expectationibus morem gererem, qui de arido nimis notandi genere conquesti quædam præterea adferri volunt, quæ vel Auctoris indolem et scribendi genus, vel Gentis domi bellicque instituta, vel Fori denique judiciorumque consuetudinem exponere atque illustrare possint. Quorum demum consilium eoque sum secuturus, ut me interea meæ operæ non pœniteret. Neque enim eo sum ab literis ocio, aut, quod isti fortasse verius esse existimaverint, ea ingenii cultura et lepore, ut mihi licere arbitrarer desidi inter delicatulos hodiernæ Criticæ litare, ad trutinam nescio quam imaginariam Auctorem nostrum exigere, troporum schematumque varietates indagare, Veneresque, ut aiunt, orationis expromendo bonam ætatem contere bonamque chartam consumere. Novi profecto ex hoc aucupio facillime me meos labores ex fatali illo vico redempturum, ubi odores veneunt: at ego lævus eas semper in ambitione literaria partis secutus fuerim, ut talis mihi lectores contingere exoptarem, qualis amicos desumerem, paucissimos, sed cordatos. In hac quoque notularum mantissa pulchram satis opportunitatem mihi met comparasse videor, ut subductis probe rationibus et pensitato mecum meo commentandi caractere, nonnullorum hominum reprehensiones deprecarer, si qui id, quod in Criticorum laboribus maxime sit solenne, in nostris expectarent: nempe, ut quos in eadem palæstra mecum desudasse conspexerim, eos omnis conviciis probrisque proscinderem, malaque ingererem multa. Meus longe aliter fuit animus et sententia, diuque mecum dolui, humanissima studia profitentis humana omnia a se aliena exi-

stinare. Veterum ea fuit sapientia, ut Mercurium Gratiis *πάρεδρον* locarent, *ὡς μάλιστα τοῦ λόγου τὸ συγκεχαρισμένον καὶ προσφιλὲς αἰτοῦντος*. Plutarch. Dissert. Moral. III. Quosnam ergo decebit magis ab omni acerbitate orationis abesse, atque (ut Plato de Xenocrate dixit) *ταῖς Χάρισι θύειν*, quam in liberalissimis disciplinis enutritos, in literis cultissimis exercitatos, qui denique in docendo flectendoque animum legentis non mediocrem artificii sui partem poni viderint? Unum quod attinet Andream Schottum Antuerpiensem, siquid a me intemperanter nimis excidit, siquid ejus in republica literaria existimatione indignum, aut mea in eadem novitate, habeto id omne mihi jam defervescente ingenio atque in se redeunte, serio displicuisse :

QVAE. HIC. VEL. ALIAS. SCRIPSI. DIXI. FECI.

676

EX. HUMANITATIS. OFFICIO. SCRIPTA. DICTA. FACTA. SVNTO.

QVAE. SECVS. INSCRIPTA. INDICTA. INFECTA. HABENTOR.

Ad Lysiam redeo, ejus rota currente adresecbat *ὁμωνύμων* numerus. Adponatur itaque p. 3. ed. Tayl. (XVIII.) Lysias his Ciliciæ Præses sub Diocletiano Imp. Vid. Surium de SS. historiis ad Aug. XXIII. et Octob. XXX. Ruinart. Act. Sincer. primorum Martyrum, Lipomannum, etc. (XIX.) Lysias natione Græcus, sub eodem Diocletiano et Licinio Imp. Armeniæ finibus tutandis cum exercitu præfectus. Vid. Bolland. de SS. MM. Sebastenis ad Feb. III. et alibi. (XX.) Lysias Christianus unus ex XI. fidelibus, qui Epistolam Actis Martyrum SS. Tarachi, Probi et Andronici præfixam consignaverunt. Ruinart. ad A. C. CCCIV. Lysiam interea, qui in nostra classe locum obtinet XII. debemus, ut monui, (p. 2.) Adagiorum Centuriatoribus. Vid. Lucil. Tarch. etc. *Βοῦς ἐν πόλει*. Nam si per bovem, *ὃν ἀνέθηκε Λυσίας ἐν Ἀκροπόλει*, intelligunt Tauri statuam, quæ Athenis in Arce visebatur, vehementer errant. Bos ille non erat Lysias, sed Senatus Areopagiticæ donarium. "Ἔστι δὲ καὶ ταῦρος ἀνάθημα τῆς βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐφ' ὅτῳ δὲ ἀνέθηκεν ἡ βουλή, πολλὰ ἂν τις ἐξέλων εἰκάζοι. Pausan. Attic. c. 24. *Βοῦς ἐν πόλει χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς*. Hesyeh. Sed non ea statua, verum prodigium quondam, idque non Athenis, sed Romæ visum proverbio *Βοῦς ἐν πόλει*, auctoritatem dedit. Procop. de bello Gotthie. IV. 21. "Ἐλεγεν οὖν ὁ Ῥωμαῖος οὗτος, ὡς ἄρχοι μὲν Ἰταλίας ποτὶ Ἀταλάρικος ὁ Θεοδορίχου θυγατρὸς βῶν δὲ τις ἀγέλη ἐς Ῥώμην ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον ἀμφὶ δειλὴν ὀψίαν ἐξ ἀγορῶν ἦκει διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἣν φόρον Εἰρήνης καλοῦσι Ῥωμαῖοι — ἔστι δὲ τις ἀρχαία πρὸ ταύτης δὴ τῆς ἀγορᾶς κρήνη, καὶ βοῦς ἐπὶ ταύτης χαλκοῦς ἔστηκε Φειδίου (οἶμα) τοῦ Ἀθηναίου ἢ Λυσίππου ἐργον. ἀγάλματα γὰρ ἐν χώρῳ τούτῳ πολλὰ τοῦτον δὴ τοῖν ἀνθρώποιν ποιήματα — ἓνα δὲ ταῦρον ἔφη τῶν τηλικαύε παριόντων ἐννοῦχον τῆς τε ἀγέλης ἀπολειπόμενον, καὶ ταύτης δὴ τῆς κρήνης ἐπιβατεύσαντα, καὶ ὑπέροθε βοός τοῦ χαλκοῦ στήναι· τύχη δὲ τινα παριόντα τινα, τοῦσκον γένος, κομιδῇ ἄγροικον δόξαντα εἶναι, ξυμβάλλοντα τὸ ποιούμενον φάναι (εἰσὶ γὰρ μαντικοὶ καὶ εἰς ἐμὲ τοῦσκοι) ὡς ἐννοῦχος ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης. Hæc Procopius. Nimirum hic est ille bos, quem Lysippus Sicyonius signis clarus, (de quo plurima Pausanias, Plinius, Horat. Propertius aliique) ex ære fecit, non Lysias consecravit. *Βοῦς Λυσίου* sc. pro *Βοῦς Λυσίππου*, sive ut in MSS. Codd. exarari solet *Λυσ^{ου}*, quo pacto nonnulli Codd. Steph. Byzantini pro *Λύσιππος*,

Ἀόσις habent. De nomine Lysiæ hæc dicta sunt. Causam autem hanc nostram, in qua de Eratosthenis necesse quæstio agebatur, iudicabant Ἐφέται, viri sc. LI. ἀριστίνδην electi, qui ad Apollinis Delphini iudicabant ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ. De cæde enim apud Atheniensis præter Areopagum cognoscebat. I. Curia ἐπὶ Παλλαδίῳ, si erat involuntaria: II. ἐπὶ Πρωτανείῳ, si de Auctore non liquebat: III. ἐν Φρεάττει, ubi aliquis ob cædem involuntariam solum vertens nova interea teneretur: IV. ἐπὶ Δελφινίῳ denique, ubi quis jure ac recte cæsum contenderet. Nam, ut ait Cic. pro Milone—"An est quisquam, qui hoc ignoret, cum de homine occiso quæretur, aut negari solere omnino esse factum, aut recte ac jure factum esse defendi?" In hisce omnibus aio quæsitum esse de cæde. Ejus erat leporis scomma, quod in h. populum jaciebat Lucian. Icaro. Menip. Καὶ ὁ Φοίνιξ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλῆστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο: et Aristoph. Equit. 1313.

Ἐνφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν καὶ μαρτυροῦν ἀπέχεσθαι
Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἢ πόλις ἤδε γέγηθεν.

De hisce Curiis plurima plurimi: optime omnium Demosth. c. Aristocr. et Poll. VIII. 10. Adjungant, quibus ea non satisfaciant Pausan. Attic. c. 28. Sigon. de Republica Athen. III. 2. et Meurs. Areop. cap. extr. ut de Lexicis taceam. Neque fuissem hic in propatulo moratus, ni magnis hominibus dubitationem vidissem injectam de loco, ubi agebatur causa. Neque denuo asseram has Curias ita fuisse provinciis distinctas, ut vel rerum necessitati vel diuturnitati temporis earum usus non aliquando cederet. Lege Demosth. c. Boeot. Isocr. Except. c. Callimach. et Valer. Max. VIII. 1. Sed quis ille Apollo Delphinus, cedo, et unde dictus? qui non solum Athenis hujusmodi ædis nactus est, de quibus vide Plutarch. in Theseo et Pausan. in Attic. verum etiam, ut constat ex σχ. in Pind. in honore fuit Æginensibus, et Mensi, Sacris et Ludis nomen dedit, atque apud Chalcedensis itidem nactus est fanum sui cognominis; cujus postea in communionem adscitus T. Flaminius, ut liquet ex Plutarch. in vita.

Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΗΡΑΚΛΕΙ. ΤΟ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΤΟ. ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ.

Plane aliena sunt et fabulam redolent, quæ de eo Etymo habet idem Plutarch. in libro de solertia Animalium: quam licet historiam tangit Homerus, sive quis alius, in hymnis, atque ære adhuc servant nummi Tarentinorum: Aliena item, quæ σχ. Lycophronis 208. Apollo, credo, et Diana δελφικοί vel δελφίνοι ideo dicti, quod erant *uterini*. Nam et Diana Δελφινία dicta. Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ ἰδρύθη μὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, λέγεται δὲ Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ καὶ Ἀρτέμιδι Δελφινίῳ. Poll. VIII. 10. Eamque conjecturam adjuvat locus Laertii in Thaletæ §. 29. Phiala enim a Collegio Sapientum renunciata et ad Thaletem reversa, Ὁ δὲ τῷ Διδυμαίῳ Ἀπόλλωνι ἀπέστειλεν, εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλιμαχόν·

Θαλῆς με τῷ μεδεῦντι Νειλέω δήμου
Δίδωσι, τοῦτο δις λαβὼν ἀριστεῖον.

Τὸ δὲ περὶ οὕτως ἔχει. Θαλῆς Ἐξαμίον Μιλήσιος Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ

Ἑλλήνων ἀριστεῖον δις λαβών. Sed me nimium tenuit πολυώνυμος iste Deus, cujus Epitheta fortasse æque ac Oracula tenebris delectantur suis. Jam meminisse oportet me in Auctore purissimo versari, dissimillimoque istius Dei antistiti, quæ

ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοήν
 Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα
 Σφιγγὸς κελαιῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.

Simplex, inquam, noster, et purissimus, nullibi tamen simplicior, quam ubi rem gestam narret. Cujusmodi hic habes de uxore domum ducta, ad funus prodeunte, ab adultero denique in stupri consuetudinem inlecta. Ἐπ' ἐφορὰν αὐτῇ ἀκολοθησασα ἢ ἐμὴ γυνὴ ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα χρόνῳ διαφθείρεται. p. 11. ed. Reisk. Effertur. Imus. Funus procedit. Sequimur. Terentius verbis quasi ritualibus. Sed neque Plautus, neque Terentius in palliatis suis tam severe mores Græcorum servant, quin aliquando immisceant domesticos. Nam Simo ille apud Terentium, utut Romæ funus sequi liceret, id tamen Athenis Atticis non potuit. Ita enim instituit Solo, ut videbis apud Demosth. adv. Macart. [p. 1071. 1. ed. R.] Τὸν ἀποθανόντα προτιθεσθαι ἔνδον ὅπως ἂν βούληται· ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἣ ἂν προθῶνται, πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, βαδίζειν δὲ τοὺς ἄνδρας πρόσθεν ὅταν ἐκφέρωνται, τὰς δὲ γυναῖκας ὀπισθεν. Quæ verba leviter sunt corrupta, cum legi debeat, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἣ ἂν προθῶνται, ut loqui semper observantur scriptores gravissimi atque Ἀττικώτατοι. e. g. Plato in Sympos. init. Τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἣ τὰ ἐπιπέδια ἔθην αὐτὸς τε καὶ οἱ χορευταί. Idem in Apolog. Socrat. Τῇ γάρ πού ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκειν ἢ ἣ ἂν ἔλθοι τὸ πλοῖον. Sed prius quam manum de tabula, occasione hinc quoque arrepta, more eorum, qui una fidelia duos parietes dealbant, emendamus etiam Varronem de vit. P. R. l. 3. apud Nonium Marcellum. “Propinquæ adolescentulæ etiam Anthracinis: Proximæ amiculo nigello, capillo demisso sequerentur luctum.” Ain' vero, luctum? Immo lectum, si quidquam sit, quod credam aut certo sciam: lectum sc. in quo efferretur. Ego interea ad cetera pergam, ubi lectorem semel admonuero plurima ex hac oratione erui posse, quæ ad domesticas Atheniensium rationes expediendas, atque ad communia vitæ officia elucidanda pertinere possunt: Cujusmodi sunt p. 20. sqq. ed. R. de habitandi ratione, de cerussa feminarum, de obsonatorum ministeriis, de pistrini denique pœna apud Antiquos, quam servis nequam munitari solent in Comœdia: Ancillis maxime. Ter. Adelph. v. 3. 60.

“ Atque ibi favillæ plena fumi ac pollinis
 Coquendo sit faxo et molendo.”

Namque ubi dicitur, Exod. xi. 5. “Morietur omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis, qui sedet in solio suo, ad primogenitum Ancillæ, quæ est in Carcere,” Hebræi habent אַחֵר הַרְחִים post molam. Eadem pœna hodie quoque mulctari infrugi mulieres apud Francofurtensis narrat *Burnettus* in Itinerario.

CAP. II.

678 Plures Lysiae Codd. MSS. Plagiarii antiqui. Emendatus Theo et Athenæus.

INTER nitidissimi Scriptoris orationes ea maxime placuisse judicatur, quæ in nostra Editione, uti et in Aldina pariter, legitur secunda: a p. 49. ad 130. ed. R. Siquidem eam unice descriptam, quasi ceteris omnibus prælatam et lectitatam frequentius hodie servant Bibliothecæ quam plurimæ. Ex MS. Cod. Vaticano, itidemque alio S. Marci Venetiis nonnulla hujus orationis in melius restituit Muretus Var. Lect. XVII. 11. Præter complusculos Lysiae Codd. MSS. quibus instructa est Bibliotheca Laurentiana, quæ est Florentiæ, Plutei IV. Cod. XXIV. hanc orationem continet, uti ex literis humanissimi Bern. Montefalconii V. C. ad me datis atque ex Langii Dani catalogo impresso intellexi. Habetur quoque in Biblioth. Coislin. Cod. CCXLVI. ætate et auctoritate venerabili: itemque in Cod. alio D. de Mesmes in Senatus Parisiensis Curia Principis: in Cod. Barocc. Oxoniis: Perizonii, Lugd. Batavorum in bibliotheca denique Augustana, præter eos Codices, quos nacti sunt istius Orationis H. Stephanus, Fr. Philelphus, aliique, atque demum exemplaria, quibuscum conferuntur libri duo in bibliothecis nostris Cantabrigiensi-bus. *Venustissima* certe oratio, et *pulcherrima*, siquid habeant Recentiorum testimonia, Victorii sc. et Mureti, auctoritatis. Gravissimum certe Scriptoris studiis et ætate pene æmuli judicium, Isocratis, qui ex hoc fonte in Panegyricam suam copiosissimos rivulos deduxit. Εἵροις δ' ἂν καὶ παρὰ Ἴσοκράτει ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὰ ἐν τῷ Λυσίου Ἐπιταφίῳ καὶ τῷ Ὀλυμπικῷ (vel melius fortasse Ὀλυμπιακῷ) Theo. c. 1. Add. Plutarch. in Isocrate, Philostratum et Photium, et quæ de ea re acutissime notavit ad auctorem nostrum eruditissimus Marklandus, prærepta mihi omni occasione dicendi. Veterum certe minor fuit in hac parte religio; nam eadem animi constantia, qua ex Nostro Isocrates, ex Isocratis vicissim oratione Panathenaica plurima in sua oratione ὁμωνύμῳ expressit Aristides. Vitas X Oratorum ita *describere* uterque et Photius, et Plutarchus, ut alterum ab altero *exscripsisse* fatearis. Unus est liber ejusdem Plutarchi de placitis Philosophorum et Galeni, qui inscribitur *Historia Philosophica*. Ita Philistus (si Theoni fides l. c. nam intercidit auctor): τὸν Ἀττικὸν ὄλον πόλεμον ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῶν Θουκυδίδου μετενήροχε. Menander, teste Cæcilio apud Porphy. de erudito auditu: ὄλον δρᾶμα ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος (quod sane mireris), Ἀντιφάνους τὸν Οἰωνιστὴν μετέγραψεν εἰς τὸν Δεισιδαίμονα. Et si quis Plutarchum in Crasso cum Appiani Parthi-cis (qui hodie exstant uterque) conferre velit, totum locum de Aristidis Milesiacis, spurcissimi scriptoris opere improbando, hunc ab illo vix literula una immutata inveniet mutuo sumpsisse. In forensibus sane Aucto-ribus nonnullæ erant quasi *voces legitimæ* et dicendi formulæ solenni-ores, in quibus a se invicem discrepare vix poterant, etiamsi id operam dedissent sedulam: Δέομαι — μετ' ἐννοίας ἀκοῦσαι — ποιήσομαι ὡς ἂν δύνη-μαι διὰ βραχυτάτων τοῖς λόγους. ὕθεν ῥᾶστα μαθήσασθε — πειράσομαι διδά-σκων. Demosth. c. Aphob. 1. Ita Noster pro Mantitheo. p. 576, 9. ed. R. Δέομαι οὖν ὑμῶν, μετ' ἐννοίας ἀκροάσασθαι μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολο-γίαν, ὡς ἂν δύνημαι διὰ βραχυτάτων: et c. Eratosthenem, p. 384. 7.

ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι εἰ' ἐλαχίστων διδάξαι. Et similiter, ineunte oratione c. Agoratum, p. 449. 7. "Ὅθεν οὖν ἡμεῖς τε ῥᾶστα διδάξομεν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγείσθαι. Vix tamen arbitror ita excusanda esse, quæ habet Lysias de *Aristophanis bonis*, inuit. paria, immo omnino eadem, quæ ante eum scripsit Andocides de *Mysteriis*. Utrumque locum exscribam, cum res sit illustrior. Nescio tamen, utrum actus agam necne: neque enim *Thomasium de plagio literario* mihi serio id expetenti adhuc oculis usurpare contigit, qui mihi fortasse tota hac dissertatione supersedere potuisset. Αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, εὖνοιαν πλείω παρασχέσθαι ἔμοι τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγοροῖς· εἰδότας, ὅτι κἄν ἐξίσου ἀκροῦσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μετὰ θεοῦ καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιῶμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὖνοιαν πλείω παρασχέσθαι ἔμοι ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρήμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥστε ὑμᾶς πολλὸν ἂν ἤλιον εἶκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν, ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων. οἱ δὲ αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, ἀδίκως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἴαλωσαν παρ' ὑμῖν 679 ψευδομαρτυριῶντες, ἠνίκ' οὐδὲν ἦν πλείον τοῖς πεποιθόσιν. ὅπ' οὖν ἤδη πολλά τοιαῦτα γεγένηται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ μῆπω τοῦς τῶν κατηγορῶν λόγους πιστοὺς ἡγείσθαι. Andocides [p. 3. 9. ed. R.] Αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς εἰκαῖα καὶ ῥᾶστα χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῶν κατηγορῶν. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἄν ἐξίσου ἀκροῦσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἡμεῖς δὲ ἀγωνιζόμεθα μετὰ θεοῦ καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὖνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολογουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἶδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρήμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν πεπραγμένων, μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἴαλωσαν, ἠνίκα οὐδὲν ἦν πλείον τοῖς πεποιθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες εἰκασταί, μῆπω τοῦς τῶν κατηγορῶν λόγους ἡγείσθαι πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. Lysias. p. 614, 10. ed. R. Si ex Foro in Scenam transeas, eadem pene rerum facies, et egregia ingeniorum paritas. Athen. l. 1. p. m. 13. Παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεια δ' ὕμνων νεωτέρων Πίνδαρος εἰπαίνει. Εὐβουλος δὲ φησὶ

Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμῶν αἰεὶ
 Παρὰ ταῖς εἰταίραις τὸν παλαιὸν, ἄνδρα δὲ
 Μὴ τὸν παλαιὸν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαρλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντι τοῦ αἰ. Idem l. 3. p. m. 42. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτία

Α. Καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν
 Ὅσπερ πρὸς ἀπλήστους· ἀλλὰ ταῦτι λάμβανε
 Πάρθενε τὰ μῆλα. Β. Καλά γε. Α. Καλά δῆτ' ὧ θεοί.
 Νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον
 Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.
 Β. Παρ' Ἐσπερίδων ὦμην γε νῆ τὸν Φωσφόρον.
 Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία
 Μόν'. Α. Ἐστὶν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἐστὶ πανταχοῦ
 Καὶ τίμον.

"Εριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ τὰ ἱαμβεῖα προσθεῖς ὡς ἴδια, τὰ τοῦ Ἀντιφάνου ἐπιφέρει

Παρ' Ἑσπερίδων ὄμην γε νῆ τὴν Ἄρτεμιν.
 Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα τουτ' εἶναι τρία
 Μόν'. Β. Ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πανταχοῦ
 Καὶ τίμιον· τούτων μὲν ὀβολὸν οὐ πολὺ
 Τίθημι, λογιῶμαι γὰρ — et quæ sequuntur.

Ubi nimirum voces τὰ τοῦ Ἀντιφάνου credo olim margini a lectore quodam fuisse adlitas e regione *Antiphanis Iamborum*, quos Eriphus suæ fabulæ inseruit. Quid enim in textu Athenæi potuere, nondum video. Pari passu ambulant Æschylus apud Athen. l. 1. p. m. 9.

"Οδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
 Γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην
 Ἐρῶριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῶ κάρα
 Πληγεῖσ' ἐνανάγησεν ὀστρακουμένη
 Χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

et Sophocles *ibid.*

Ἄλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
 Ἐρῶριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῶ κάρα
 Κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.

Eadem porro ratione Theophilus in Neoptolemo:

Οὐ συμφέρον νέα ἐστὶ πρεσβύτη γυνή.
 Ὡσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
 Ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πείσμη ἀπορρήξασα δὲ
 Ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

quæ iisdem pene verbis ante eum Theognis.

Οὔτοι συμφέρον ἐστὶ γυνή νέα ἀνδρὶ γέροντι·
 Οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
 Οὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
 Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Pro συμφέρον legit *χρήσιμον* Clemens Alexandrinus Strom. l. 6. quem librum, uti et Euseb. Præparat. Evang. l. 10. adeat, qui τὸ εὐεπίφορον εἰς κλοπὴν τῶν Ἑλλήνων penitus inspicere velit. Plena est eorum messis: ego spicas tantum colligo. Ex Antiquis etiam olim de furto literario scripsere Alcæus de Ephori furtis, non quidem ad normam historiæ conscribendæ, sed per parœdiam. Aretades, cujus opus laudatur a Porphy. apud Eusebium Præp. Evangel. l. 10. περὶ συννεμπτώσεως, sive de fortuita Auctorum convenientia. Aristophanes Grammaticus ἐν ταῖς παραλλήλοις Μενάνδρου τε καὶ ἀφ' ὧν ἔκλεψεν ἐκλογαῖς. Latinus (vel juxta quosdam Cratinus) in libris IV. περὶ τῶν οὐκ ἰδίων Μενάνδρου. Lysimachus in libris II. περὶ τῆς Ἐφόρου κλοπῆς. Philostratus Alexandrinus περὶ τῆς τοῦ Σοφοκλέους κλοπῆς. Pollio, qui librum de Herodoti furto conscripsit, itemque Epistolam ad Soterindam de Ctesia plagiis, et libri, cui nomen inditum est Ἰχνευταί, ubi de Theopompo multa leguntur.

CAP. III.

Orationes Funebres Antiquorum, sc. Platonis, Periclis, Lysiae, Hyperidis, Isocratis, 660

Demosthenis, et Archini. Emendantur Gellius, Suidas non semel, et Dionysius Halicarnassensis: locus porro Aristotelis vindicatur contra *παλαιωθῶτας*; quosdam. Isocrates junior orationem funebrem habuit. *Νεθέεται* oratio funebris Demosthenis. Emendatur non uno in loco. Ordo tribuum Atheniensium. Emendatur Menander Rhetor. Elegans Marmor in Museo Carpineo. Inusitate Latinitatis exempla. Rapsata. Propugnatricem periculorum. Aristides insigni medela mactus.

ADHUC in ferali hoc argumento moramur, et Antiquorum luctui, si Lectori non ingratum fore videbitur, destinavimus schedas quoque proximas. Eorum ex epitaphiis sermonibus ætatem maximam tulerunt Platonis Menexenus, Periclis oratio quam immortalitati consecravit Thucydides I. 2. Lysiae et Hyperidis. "Εχομεν (ait auctor ex recentioribus) Πλάτωνος καὶ Θουκυδίδου, καὶ Ὑπερίδου καὶ Λυσίου τοὺς ἐπιτάφίους. Theo. c. 2. Sola ex his ad nos non περιῴλησεν Hyperidis, quam laudat Diodor. Sic. I. 18. Plutarch. in vit. Dionys. Halic. in arte c. 6. Longinus §. 34. Harpocrat. in Πέλαι, ceterique. Ejus fragmentum pulcherrimum conservavit Stobæus, quod hic representavimus. Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἔστι τοῖς ἐν τοῖς τοιοῦτοις ὄντας πάθει παραμυθεῖσθαι· τὰ γὰρ πίνθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κοιμίζεται· ἀλλ' ἡ φύσις ἐκάστων καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα ὄρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. ὁμῶς δὲ χορὴ θαρσύνει, καὶ τῆς λύπης παρανεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον· καὶ μεμνησθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς, ἧς καταλελοιπίασιν. οὐ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίωνων μεγάλων πεποιθήσασιν. εἰ δὲ γήρωσ θνητοῦ μὴ μετίσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀκήρατον εἰλήφασιν, εὐδαιμονίης τε γέγονασιν κατὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται· ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοιπίασιν, ἡ τῆς πατρίδος εὐνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. πρὸς δὲ τούτοις, εἰ μὲν ἔστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῇ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. εἰ δ' ἔστιν αἰσθησις ἐν αἵδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυόμεναις βοηθήσαντας πλείστης εὐδαιμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.

Serm. CXXIII. Quoniam autem de Isocratis funebri oratione nonnulla ab Antiquis memoriae prodantur; atque etiamnum exstet, quæ Demostheni a quibusdam attribuitur, de iis nonnulla, sed breviter et succincte. Isocratem ἐν Ἐπιτάφιῳ (ita enim, non *Σωκράτην*, quibusdam legere placet magis) laudat Aristoteles Rhetor. I. 9. et III. 14. Quæ si valeat conjectura, intelligendus est Aristoteles de oratione, quam in funere Mausoli Cariae regis habuit Isocrates, confirmante Gellio. X. 18. " Id monumentum Artemisia quum Diis Manibus Mausoli dicaret, ἀγῶνα laudibus ejus dicundis facit, ponitque præmia pecuniæ aliarumque rerum bonarum amplissima. Ad eas laudis decertandas venisse dicuntur viri nobiles ingenio atque lingua præstabili, Theopompus, Theodectes, Naucrites (rescribe Naucrates). Sunt etiam, qui Isocratem ipsum cum iis certavisse

memoriæ mandaverint, sed eo certamine vicisse Theopompum judicatum est." Adjungendus quoque Plutarchus in Isocrate. Ἡγωνίσατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μανσῶλῳ τεθέντα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐ σώζεται. Sunt hæc tamen omnia dubiæ fidei, præsertim cum Gellius (Plutarchi enim auctoritatem non moror) tam timide de ea re scripserit. Accedit, quod vox Σωκράτης in loco Aristotelis, non Ἴσοκράτης, retinenda est. Verba enim, quæ ibi philosophus adducit, sunt Socratis, sive Platonis, in Menexeno. Suidas porro, aliquando utilissimus Auctor, juniore cuidam Isocrati Apolloniati eam orationem assignat, quam Gellius memorat. Οὗτος δὲ Ἴσοκράτης καὶ Θεοδέκτω (lege Θεοδέκτῃ) τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδιοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἄμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκρατίῳ (vel potius Ναυκράτῃ, ut alibi recte) ἐηγωνίσατο περὶ λόγων εἰς τὸν Ἐπιτάφιον Μανσῶλου τοῦ Καρῶς, βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. Confer eundem in v. Θεοδέκτης. Dionysius denique Halicarnassensis, qui Art. Rhetor. c. 6. Thucydidem, Platonem, Lysiam, Hyperidem, Demosthenem, adeoque ipsum Naucratem Isocratis discipulum (ita enim legerem καὶ ὁ τοῦ Ἴσοκράτους, non Σωκράτους, ἐταῖρος Ναυκράτης, Vid. Cic. 1. de Orat. 23. 244. Orat. 51.), auctores funebrium Orationum recenset, vix, credo, Isocratem prætermisisset, si aliqua de ea re constans valuisset opinio. Si desit quod addam, credibilis est longe, quaternos Isocratis discipulos (nam ex eodem ludo sive officina dicendi exierunt Theopompus, Theodectes, Naucrates et Isocrates Apolloniates) inter se ingenii et eloquentiæ laudibus concertasse, quam consummatissimum Magistrum, qui vocis auctoritate et *forensi luce* semper fere *caruisse* dicitur, ad puerilem pene æmulationem descendisse cum iis, quos ipse informaverat. Eam in Isocrate dicendi infrequentiam testatur Cicero, cujus pene verbis utor, et Photius Cod. CCLX. Οὗτος [Isocrates] πρὸς τὸν διαπνυθανόμενον διὰ τί μὴ δύνατ' ὁ δὲ ὦν δὴ μὴ γορεῖν ἄλλους ποιεῖ δημηγόρους, ὅτι καὶ αἱ ἀκόναί, ἔφη, αὐταὶ μὲν τίμνουν οὐ δύναται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσι. Porphyrius tamen apud Eusebium Præpar. Evangel. l. 10. scribit solitum fuisse gloriari Theopompum, præceptorem a se superari. Mitto Isocratis ἐπιτάφιον λόγον, quem in honorem Evagoræ habuit, cum non sit publici instituti, neque ex eo genere laudationum Græcarum, quas in hoc loco pertractari velim, eademque de causa, quem in honorem Hermiæ composuit Aristoteles, ut liquet ex Athenæo l. 15. Conscripsisse orationem funebrem in eos, qui ad Charoneam in proelio ceciderunt Demosthenem τὸν πάνυ, et ex Plutarcho liquet, et ex Demosthenis etiam ipsius auctoritate abunde confirmatur. Intercidit vero, neque ea, quæ in Editis Demosthenis orationibus locum XXII dum occupat, tanto nomini temere est adscribenda. Eam confodit olim Dionysius Halicarnassensis, Libanius et Photius, ceterique judices acutissimi: φορτικὸς καὶ κενὸς καὶ παιδαριώδης Ἐπιτάφιος Dionysio dicitur, qui meam fidem non ægre impetrabit. Verum ne auctoritate magis duci, quam veris vinci videamur, excitemus ex suis latebris Sophistam,

“Namque hoc inclusi ligno occultantur A chivi.”

In orationis aditu, vix rota currente; Ὁμοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκόσων ἐνθάδ' εἶναι μοι δοκεῖ. Itane? Δοκεῖ μοι εἶναι διαλεχθῆναι. Sed ne me nimis inclementem dixeris, aut eas pœnas ab Au-

ctore petere, quas Librarius debeat, locum ita emendari posse concedam: 'Ομοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκόσιν ἐν θ' ἄδε δ' εἶν ἐμοὶ δοκεῖ. Sequitur autem: Μόνοι γὰρ πάντων ἀνθρώπων ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν ταύτην (1. ταύτην) ἤκησαν, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν παρέδωκαν. ὥστε δικαίως ἂν τις ὑπολάβοι τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπ' ἡλυδας ἐλθόντας πόλεις, καὶ τούτων πολίτας προσαγορευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων· τούτους δὲ γνησίους γόνυ τῆς πατρίδος πολίτας εἶναι. Scitum est istud ἐπ' ἡλυδας πόλεις, νix Tyrone in literis Græcis, nedum Demosthene, dignum. Hesych. 'Επ' ἡλυδας, νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἐτίρας γῆς, ἐπιδικτοὺς, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς. Recte sane, neque enim Civitates, in quas migramus, verum nos, qui commigramus ipsi, jure 'Επ' ἡλυδες vocamur. Porro autem non leviter contra historiam suæ gentis peccat. 'Ερεχθεά ἔνεκα τοῦ σῶσαι τὴν χώραν, τὰς αὐτοῦ παῖδας, ἃς Ἰακινθίδα καλοῦσιν, εἰς προὔπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι. Si ocium esset, quærerem, quid dixerit, qui dixit ἀναλῶσαι θυγατέρας, verum cum illud non habeam nimium, moneo tantum cespitavisse bonum hominem, qui duas historias ridicule contaminaverit, neque enim Hyacinthidas vocari Erechthei, sed *Hyacinthi* Lacedæmonii filias, qui ob simile factum cum Erechtheo nobilitatur. Sequitur: 'Εμμένηντο Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς Ὅμηρος ἔνεκα τῆς μητρὸς φησιν Αἰθρας Ἀκάμαντα εἰς Τροίαν στέλλαι. Id quod Homerus salva historia meminisse non potuit. Æthra enim Thesei erat mater, Acamantis autem *avia*. Noster tamen, ne oscitantia sua lectorem lateret, iterum ἀνιστορησίαν inculcat: Ὁ μὲν οὖν παντὸς ἐπειρᾶτο κινδύνου, τοῦ σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἔνεκα. Homerus interea de Acamante, nedum de hoc facto, ne unum quidem verbum. Quin et vero simillimum est Æthram ipsam Trojæ non fuisse. Istum enim στίχον *Ἰλιάδ.* Γ. 144.

Αἰθρὴν Πιτθῆος θύγατρα, Κλυμένην τε βοῶπιον,

obelos notaverunt olim, ut videre est apud Plutarch. in Theseo: et Eustathius versum, si genuinus esset, de Æthra Thesei matre dici posse negat. In *Tribuum* recensione, quæ orationem claudit, indistincte καὶ ὡς ἔτυχε, facta, indicia sunt maxima nugacissimi Imitatoris. Nescivit ille Atheniensium fuisse morem, ut Tribuum nomina uno et perpetuo ordine citarent. Eum ordinem, contra ac noster simius, conservarunt Antiqui. Ex Polluce sic se habet, VIII. 9.

ΕΡΕΧΘΗΣ.

ΑΝΤΙΟΧΙΣ.

ΚΕΚΡΟΠΙΣ.

ΛΕΟΝΤΙΣ.

ΑΙΓΗΣ.

ΟΙΝΗΣ.

ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ.

ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΣ.

ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ.

ΑΙΑΝΤΙΣ.

In bello eadem fuit τάξις, ut credibile est ex his locis Herodoti et Plutarchi inter se collatis. Τοῦ μὲν δεξιῷ κέρεος ἠγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλιμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν· ἠγεομένου δὲ τούτου, ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμούνται αἱ φυλαὶ, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. *Erat.* 111. Jam quid velit ὡς ἀριθμούνται, ut certam habuissent domi et *legitimam* quasi seriem Tribuum numerandarum? Πλεῖστον χρόνον ἀντρεϊσάντων κατὰ Λεοντίδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τεταγμένοι παρ' ἀλλήλους ὅ, τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης ἦν, ὁ δ' Ἀντιοχίδης. Plutarch. in Aristide. Multa præterea contra puritatem Atticam dicta, multa invenuste opposita prudens omitto. Et quanquam insit numero-

rum quidam flexus, qui auris percellit, quanquam suis locis tota oratio non inconcinne sit instructa, id quod elaborare maxime soleant Sophistarum filii, ille tamen

“Demens, qui nimbos et non imitabile fulmen.”

Fuit Archinus quidam Atheniensis, qui λόγον ἐπιτάφιον scripsit, teste Platone in Menexeno, atque etiam Photio Cod. CCLX. Τάχα δ' ἂν τις καὶ αὐτὸν [Isocratem] αἰτιάσαιτο κλοπῆς, ἐξ ὧν ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ αὐτοῦ πολλά τῶν κατὰ τοὺς ἐπιτάφίους λόγους εἰρημένων Ἀρχίνῳ τε καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Λυσία ὑπεβιάλετο. Jam si harum Orationum originem quaeras, ab initio fere Reip. Atheniensis morem invaluisse video, ut in concione, populari oratione eos laudarent, qui in praelio sint interfecti, eamque laudandi consuetudinem ita probari, ut quotannis illa die recitari orationem necesse fuerit. Cic. 1. de Orat. Adjuuge Menandrum Rhetorem, περὶ Ἐπιταφίου. Λέγεται παρ' Ἀθηναίους Ἐπιτάφιος, ὁ καθ' ἕκαστον ἐμναυτὸν ἐπὶ τοῖς πεπρωκόσιν ἐν τοῖς πολέμοις λεγόμενος λόγος. Pergit: Οὐς γὰρ ἂν εἶπεν ὁ Πολέμαρχος, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο (1. τούτῳ) τὸ τῆς τιμῆς ἀποδοῖσθαι παρ' Ἀθηναίους. Utrum genus illud dicendi ab Ægyptiis profectum sit necne, qui ad civilem Græcorum vitam excolendam plurimum contulere (ex Ægyptiis certe arcessitum memorat Diodorus Siculus, l. 1.) illud nondum pro comperto habeo; ex omni tamen Græcia Athenis fere solis constitit, et a quibusdam scriptoribus istius populi quodammodo inventum esse perhibetur. Μόνοι δ' ἀπάντων ἀνθρώπων τρία ταῦτ' ἐνομίσατε τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκαστον ἔτος λέγειν, et quæ sequuntur. Aristid. Atque hæc fuit, ὡς ἐν παρόδῳ, emortualium Orationum apud Atheniensis facies. Ad Romanos deinde ritus ille propagatus et domesticis etiam laudationibus subinde adauctus in tantum accevit, ut conquerantur Liv. VII. 40. et Cic. de Cl. Orat. 16. “istiusmodi laudationibus historiam Romanam mendosiorum esse factam.” Honos ille defunctos quoscunque, si modo genere vel dignitate illustriores fuissent, pro rostris ornandi ad conjunctissimum fere semper deferebatur, licet scribat Quintilianus “pendere frequenter ex publico aliquo officio atque ex S. C. Magistratibus sæpe mandari.” Utrumque fortasse verum, ut publicam personam, Consulem puta aut Prætozem, Magistratus: privatam genere conjunctissimum solenni oratione produceret. Ita Brutum, qui 1^{mus} Consulatum gessit, laudavit Collega Valerius Publicola, ut fusius in sequentibus: Publius Decius Fil. qui primo Consul de Samnitibus triumphavit, III Cos. a Collega Fabio Maximo laudabatur. Aurel. Vict. c. 27. Liv. X. 29. Filium suum laudavit Fabius Maximus. Plutarch. Cic. de Senect. c. 4. Faustum filium Sylla. Appian. B. Civil. L. Metellum patrem Q. Metellus. Plin. VII. 43. Allato in forum corpore Appii, non Xviri, sed alterius, adiens filius Coss. et Tribunum postulavit congregari sibi legitimam concionem, ut more Romano de patre orationem haberet. ex Liv. l. 2. et Dion. Halic. l. 9. Octavius Drusum nepotem. Sueton. in Claud. c. 2. Marcellum itidem, si fides sit Servio ad l. Æn. 716. Alios alii, de quibus nunc dicendi neque tempus esse video, neque, si tempus superesset, a me, ut dicatur, expectari. In Municipiis nemo fere publico funere efferebatur sine laudatione. In agro Cordubensi

SEMPRONIAE. VARILLAE.

HVIC. MELLARIENSES.

LOCVM. SEPVLTVRAE.

FVNERIS. IMPENSAM.

STATVAM. LAVDATIONEM.

DECREVERE.

SEMPRONIA. VARILLA. F.

HONORE. ACCEPTO.

IMPENSA. REMISSA.

PIISSVMAE. MATRI.

POSVIT.

Gruter, cccclxvi. 9.

Carprii in Hispan.

683

C. SEMPRONIO. SPERATO. FLAMINI. DIVORVM.

AVGG. PROVINCIAE. BOETICAE.

IMP. NERVA. TRAIANO. CAES. AVG. GERM. III.

VICERIO. ALAIRANO. ET. L. MARCIO. POSTVMO. COSS.

HIC. PROVINCIAE. BOETICAE. CONSENSV. FLAMINIS.

MVNVS. EST. CONSEQVVT. PERACTO. HONORE.

FLAMIN. ET. FECIALI. OMNIVM. CONCIL. ET.

CONSENSVS. STATVAM. DECREVIT. HVIC. ORDO.

MELLARIENSIS. DECREVERVNT. SEPVLTV.

IMPENS. FVNERIS. LAVD. STATVAS. EQUESTRES. DVAS.

VENVSTA. VXOR. HONORE. ACCEPT. IMP. REMISSA.

P.

Gruter, cccxxi. 10.

Ibid.

D. M. S.

L. ACILIVS. L. F. GAL. BARBA. II. VIR.

VIXIT. ANN. LXIII.

ACILIA. L. F. LEPIDINA. N. ME. VI.

L. ACILIVS. L. F. GAL. TARENTIANVS. II. VIR. ANN. LVI.

CORNELIAE. G. F. LEPIDINAE. ANNOR. LX. L. VXORI.

INDVLGENTISSIMAE. MARITVS. PISSIMVS. FLAMINIC.

M. S. D. D. FVNERVVM. INPENSAS. LAVDATIO

NES. LOCA. SEPVLTVRAE. STATVAS. D.

H. S. S. SS. V. T. L.

Gruter, cccxliiii. 3.

Primus apud Romanos mortuo Collega Bruto, supremas ejus laudes oratione prosecutus est Publicola, ut liquet ex Liv. II. 7. Aurel. Victor. de viris illustribus c. 10. Plutarcho in vita. 'Απετέξαντο δὲ τοῦ Οὐαλερίου καὶ τὰς εἰς τὸν συνάρχοντα τιμὰς, αἷς ἐκκομιζόμενον καὶ θαπτόμενον ἐδόμησε' καὶ λόγον ἐπ' αὐτῷ διεξήλθεν ἐπιτάφιον, ὃς οὕτως ὑπὸ 'Ρωμαίων ἠγαπήθη καὶ τσαύτην ἔσχε χάριν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ μεγάλοις ὑπάρχειν ἐξ ἐκείνου τελεπήσασιν ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἐγκωμιάζεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιτάφιων ἐκεῖνος γενέσθαι πρᾶσιβύτερος, εἶγε μὴ καὶ τοῦτο Σόλωνός ἐστιν, ὡς Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ ἰστόρηκεν. Romanis quoque inventum attribuit Dionys. Halic. Antiq. Rom. V. 17. 'Ὅψέ γάρ ποτε Ἀθηναῖοι προσέθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον τῷ νόμφ, εἴτ' ἀπὸ τῶν ἐν Ἀρτε-

μισὴρ καὶ περὶ Σαλαμῖν καὶ ἐν Πλαταιαῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανόντων ἀρξάμενοι, εἴτ' ἀπὸ τῶν περὶ Μαραθῶνα ἔργων. ubi videas plura. In Concionibus Romanis duo sunt præcipue notanda, quod cito in tantum crevit laudandi hæc cupido, ut ab Augusti temporibus laudationes fierent duplices. Imperator ille sororem Octaviam in sacrario Iulio, Drusus pro rostris solenni oratione prosecutus est: Imperatorem mortuum laudarunt Tiberius et Drusus, ille pro æde Divi Iulii, hic pro rostris. Dio. Suetonius. Pium Antoninum M. Antoninus et L. Verus pro rostris uterque. Capitolin. in M. Antonino: Alterum est, quod, quamvis ab initio virorum tantum gesta, nunquam mulieres laudare mos fuisset, quia tamen Camilli temporibus Matronæ Romane, quum in publico deesset, aurum contulere, quo se Romani a Gallis redimere possent, ut sacro auro abstineretur, cautum fuit S. C. ut ob præclarum hoc facinus (quod tamen Plutarch. in Camillo aliter narrat, ego Livium sequor V. 50.) earum in funeribus, sicut in virorum, solennis laudatio haberetur. Primus itaque Popiliam matrem laudavit Crassus filius. Ita Alexand. ab Alexandro IV. 8. nescio tamen, quo animo vel auctoritate. Porciam Catonis sororem, Domitii Ahenobarbi uxorem, Cicero. Vid. 13. ad Attic. 48. (qui ibidem quoque memorat M. Varronis et Lollii laudationem). Amitam suam Juliam, uxoremque Camillam (qui honos tunc primæ femine ætate juniori persolvebatur, ut Plutarch. in Cæsare), laudavit Julius Cæsar. Plutarch. et Suetonius. Aviam Augustus. Sueton. in Aug. c. 8. Iunia, Cassii uxor, M. Bruti soror, quanquam in testamento, cum ferme cunctos proceres

684 cum honore nominavisset, Cæsarem omisit, id tamen non prohibuit, quo minus laudatione pro rostris ceterisque solennibus funus cohonestaretur. Verba sunt fere Taciti 3. Ann. 76. Exstat apud Fabretum p. 168. marmor elegantissimum, sed ætatis vicio tertia circiter parte uniuscujusque lineæ consumptum, in quo continetur honestissimum præconium, quod in honorem conjugis defunctæ habuit Civis quidam Romanus, ejus nomen, fortuna et conditio ad nos non descendit. Elegantiam habet maximam, ætatem optimam, et singulare, quod sciam, exemplum continet orationis publicæ marmoris saxove concredita.*

* * *

685 Tempus hujus orationis indicare videntur mentio Cæsaris Augusti, et pacati orbis, quem ejus opera contigisse satis notum est; nomen item M. Lepidi *conlegæ*, non nostri fortasse, ut intellexit Fabretus, sed Augusti in IIIviratu. C. denique Cluvii, adfinitate, uti videtur, oratori nostro juncti. Caius Cluvius, ubi suam Julio Cæsari probasset fidem, ab eo cum imperio in Galliam fuit missus. Unus erat ex VIIIviris, quibus idem Cæsar, cum in Hispaniam contra Pompeii filios ire maturavit, præfecturam urbis commisit A. V. C. DCCVII, Cæsare tertium Dictatore, quod indicat nummus æreus cum hac inscriptione, CÆSAR Dictator TERTIUM et in parte postica CAIUS CLOVIUS PRÆFECTUS. Puteolanum fuisse testatur Cic. 13. Epist. 55. quod arguit quoque hæc Inscriptio Puteolis effossa:

[* Exemplar marmoris, e Fabretto exscriptum, quod hic sequitur in Editione Taylorana in 4to, ut minus conveniens nostræ in 8vo, et porro pannum splendidem potius quam utilem, cum Reiskio prætermisimus: in quo enucleando quantum profecerit Taylorus, qui otiaur et scire cupit, facile Fontem ipsum contulerit. Idem dictum velim de tabula ænea ad init. cap. iv.]

C. CLVVIVS. M. F.

III VIR.

IVRI. DIC. II VIR. NOLAE.

III VIR. QVINQVENNAL.

DE. SVO. FACIVND. COERAVIT.

IDEMQVE. RESTITVIT.

JOVI. O. M. SACR.

Memorable feminæ facinus et in adversis viri rebus constantiam plane singularem! memorabile etiam istud, quod *partui diffidens, ex alterius conjugio prudens sciensque parari passa sit fecunditatem; consilium in quibusdam feminis, raro licet exemplo, conspiciendum, in illa tamen minime admirandum ceteris virtutibus conlatum*. Ita enim intelligo et suppleo fatiscens marmor l. 30. Quod ad Latinum sermonem attinet, qui tunc temporis purissimus habebatur, pauca sunt, quæ indigitari volui, lectori meo concoquenda. l. 1. Frustra gloriatur * *me patriæ redditum a se, nam nisi Tu, conjux, parasses, quod servare me poterat, inaniter ille opes suas POLLICERETUR*. l. 11. *acerbissimum mihi accidisse TUA VICE fatebor*. upon your account. l. 15. *indignum in modum RAPSATA*. l. 31. *DOLENS ORBITATE mea* l. 35. *CONDICIONEM QUERERES*, non de stupro, sed honestis nuptiis. *Nullum officii genus etiam infame prætermiserat, condicionibus etiam quærendis, atque arcessendis mulieribus, quas corrumpere*. Sueton. in Aug. c. 63. l. 61. *speculatricem PROPUGNATRICEM meorum PERICULORUM*. Magna inusitatæ Latinitatis exempla in tam brevi circuitu verborum, et, quod jure mireris, unicæ fere hæc sunt reliquiæ Romanorum in re funerea eloquentiæ, cum privatarum laudationum et crebra fuisse exemplaria et bene servata necesse est; quoniam unaquæque familia diligentia non medioeri hæc vel quasi monumenta servaret ad usum, si quis ejusdem generis occidisset, vel ornamenta ad dignitatem atque ad memoriam laudum domesticarum. Vergente sæculo plena sunt Ecclesiasticorum Scriptorum monumenta præconiis in funere recitari solitis. Plena etiam Sophistarum, Adriani Tyrii, Himerii, Polemonis, Libanii, etc. Aristidis ἐπιτάφιον in Alexandrum discipulum memorat Magister in v. φύσις, ni Epistola sit potius S. P. que Cotiæensi, unde genus duxit Alexander, quam Oratio dicenda. Aristides, ipse Epistolam vocat, exeunte sermone: ὅπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς εἶπον. Rationem magis habet λόγον ἐπιτάφιον alia, quæ in Editis Aristidis campræcedit, in Eteonicum sc. Ἐπικῆσιος Cyzici habita. Ea insignissimo mendo liberata finem huic commentationeulæ imponet. Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης Σρηνήσει; τίς Πίνδαρος ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρόν; τίς χοροὸς ἄξιον φερέζεται τοιοῦτον πάθος, ποῖα ἐδύσηρις Θετταλῆ τοσοῦτο πένθος ἐπένηθησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τοῦτου πένθος πρόκειται. In hoc commate quædam intelligo, Simonidem sc. et Pindarum, quorum Σρηνοὶ ab antiquis laudantur; in quibusdam hæreo, quænam fuit illa Dyscris sive Antiochi mater, sive anus quædam, quæ luctui præfuit: at in his plane cæcutio. Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς χοροὸς. Nulla vi, nulla facundia a me impetrabis hæc esse sana. Latet omnino in χοροῦ scriptoris ejusdam nomen, cui si adjungas vocem præeuntem, τις, mecum senties esse *Stesichorum*. Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς Στησίχορος. Alibi IIIviratum istum memorat Aristides. Καὶ Κίσις δὲ Σιμωνίδην, καὶ Στησίχορον Ἱμεραίοις, καὶ Θηβαίοις Πίνδαρον.

CAP. IV.

Amazones. Onatus sive Onasus rerum Amazonicarum scriptor antiquus. Restituitur locus Aristophanis et Apollonii Rhodii. Tollitur gravissimum in Herodoto mendum. Prætorum Atheniensium nomina aliquam multa vindicantur. Emendatur Dionysius Halicarnassensis, Diodorus Siculus, Demosthenes, aliique, Lysias denique, Etym. M. et Cæsar.

DE rebus Amazonicis (v. p. 55. ult.) scripsere inter Antiquos Onatus, σχ. Theocrit. XIII. 46. (quem Onasum vocat σχ. Apollonii Rhodii I. 1208. 1237.) atque inter recentiores laudabilem sane commentarium Petrus Petitus. In monumentis Veterum, quæ *populum* istum *mulierum* adhuc nobilitant (cujusmodi sunt nummi Smyrnæorum, Thyatirenorum ceterarumque civitatum juxta Asiæ oram maritimam, Vide Seguin. p. 23. gemmæ quam plurimæ tabulæque antiquæ. Vid. Canin. Iconogr. XVI. Beger. Thesaur. Brandenburg. vol. III. p. 318. Lucernam antiquam apud Licetum, IV. 55. et *ferro* armari et *equis* vehi semper videri volunt: accomodate ad mentem Lysiæ, *μόνοι δὲ ὠπλισμένοι σιδήρω τῶν περι αὐτὰς, πρῶται δὲ πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι*. Uti Aristophanes Lysistr. 677.

Ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράψαι τοὺς ἵππείας'

Ἴππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κᾶποχον γυνή,

Κοῦκ ἀναπολεῖσθαι (I. ἀπολισθαίνει) τρέχοντος'

τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,

Ἄς Μίκων ἐγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.

Hic libentius adderem, quantum lucis imago illa apud Licetum affundat Plutarchi verbis in Theseo: Ὁ δὲ Δοῦρις οὐ ποταμὸν εἶναι φησι τὸν Θερμῶ-
687 δοντα, ἀλλ' ἰστάντας τινὰς σκηρὴν καὶ περιούρτυντας, ἀνδριαντίσκιον εὐρέιν λίθινον, ὑπὸ γραμμάτων τινῶν διασημαινόμενον, ὡς εἶη Θερμῶδων ἐν ταῖς ἀγκάλαις Ἀμαζόνα φέρων τετρωμένην: quantum tabula Begeriana Lysiæ: οἷς [equis] ἀνεπίστως, δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἤρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας. Nemo fere ad laudem Atheniensium accessit, qui bellum Amazonicum resque ab Atheniensibus præclare in eo gestas dissimulavit. "Ἐστί δὲ ἡμῖν (inquit dux istius gentis apud Herodot. Calliop. 27.) ἔργον εὖ ἔχον καὶ ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμῶδοντος ποταμοῦ ἐσβαλοῦσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. Quodcumque in corruptissima ista voce ἀποθήκας latet, Gronovii certe τὸ ἀποθήκας non latet. Diu fui in ea sententia, ut locum ita restitueremus: ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀπὸ Θεμισκύρας τῆς ἐπὶ Θερμῶδοντος ποταμοῦ ἐσβαλοῦσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν. Nam Herodotus ipse Melpom. 86. Ἐς δὲ Θεμισκύραν τὴν ἐπὶ Θερμῶδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς — τριῶν τε ἡμερῶν καὶ δύο νυκτῶν πλόον. Strabo quoque I. 11. Τὴν δὲ Θεμισκύραν καὶ τὰ περὶ τὸν Θερμῶδοντα πεδία, καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὕρη ἅπαντες Ἀμαζόνων καλοῦσι. Pausanias Attic. c. 15. Μόνας δ' ἄρα ταῖς γυναιξὶν οὐκ ἀφῆρει τὰ πταίσματα τὸ εἰς τοῖς κινδύνους ἀφειδῆς, εἶγε Θεμισκύρας τε ἀλούσης ὑπὸ Ἡρακλέους, καὶ ὕστερον φθαρείσης σφίσι τῆς στρατιᾶς, ἣν ἐπ' Ἀθήνας ἔστειλαν, ὅμως ἐς Τροίαν ἦλθον Ἀθηναίους τε αὐτοῖς μαχομένους καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησιν. Apollon. Rhod. I. 297.

Ἐνθα Θεμισκύραι (I. Θεμισκύραι) Ἀμαζόντες ὠπλίζοντο.

Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 Ἐξανέχει γαίης, ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
 Κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
 Μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπειροιο.
 Ἐνθάδε Δοίαντος πεδίων' σχεδόθεν δὲ πόλης
 Τρισσαὶ Ἀμαζονίδων' μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
 Τρηχέην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσι
 Ἐργατίνας τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.

Lycophr. v. 1327.

Theseus

Σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δῆϊας
 Μύστη Τροπαιῖας μαστὸν εὐθηλον Σειᾶς
 Ζωστηροκλέπτῃς, νεῖκος ὄρινεν διπλοῦν,
 Στόρνῃν τ' ἀμέρσας, καὶ Θεμισκύρας ἄπο
 Τὴν τοξοδάμου νοσφίσας Ὀρῶσιαν.

σχ. ad loc. *Θεμισκύρας*, πόλις Παφλαγονίας καὶ Ἀμαζόνων, ἐνθα Θεμισκύρειαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται. Justin. II. 4. "In Cappadocia ora juxta amnem Thermodonta conederunt, subjectosque Themiscyriæ campos occupavere. — Horum uxores — singulare omnium sæculorum exemplum ausæ auxere Republicam sine viris." Nec miretur aliquis ἀποξήκας pro ἀπό Θεμισκύρας describi potuisse, aut reclamitet non solere librariorum propria nomina compendifacere. Scio non solere *consilio*, sed *incuria* compendifaciunt. Qui enim fieri potuit, ut pro Δημήτριος Δημος, pro Θέσσαλος Θάλλος apud Dionysium Halicarnass. reperiremus? Scholiastes Aristoph. Ran. 33. ait actam fuisse eam fabulam anno post pugnam ad Arginusam, quæ commissa erat ἐπ' Ἀργίνων. Hunc autem Prætozem Atheniensem Historici omnes et auctor adeo Argumenti *Antigenem* vocant. Ἐὐδαίχθη ἐπὶ Καλλίων Ἀρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένους. Quin et ipse σχ. v. 732. τῷ προτέρῳ ἔπει ἐπὶ Ἀντιγένους. Qui Magistratum summum Athenis gessit Olymp. LXXV. 1. ab aliis Calliam, ab aliis Callidem appellari, olim monui (pag. 470). Jam tempus est, ut moneam *Callidem* recte scribi. Marmor enim Arundell. ad Olymp. LXXXI. 1. Ἀρχοντος Ἀθήνησιν . . . ἀλλίου τοῦ προτέρου. Quod verum est, cum Callias alter præturam gessit Olymp. XCII. 1. Verum esse non potuit, si is, qui LXXV. 1. gesserat, nominaretur quoque Callias. Quid commercii est inter voces Lysiam et Nausimachum? Archon autem Olymp. LXXXVI. 1. ab aliis Nausimachus, ab aliis Lysimachus, ab aliis denique compendiose *Lysias* appellatur. Quem Olymp. XC. 1. Astyphilum nominant Marmor Arundellianum et Athenæus. Diodorus Siculus mendose, ut opinor, Aristophylum. Et similiter, qui Aristomnestus XCI. 1. Isæo de Philoctetæ heredit. ille Auctori Argum. Av. Aristoph. et Hesych. in Ἐρμοκοπίδα Arimnestus est. Elpines Archon erat CVI. 1. Diodoro teste et Dionysio in Dinarcho, cod. tamen Dionysio in Lysia erat Elpinices. Unde fortasse restituendus Demosthenes pro Corona: Ἀῦται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπ' Ἑλληνικὸν Ἐκατομβαιῶνος τρίτῃ ἰσταμένον. Male hodie ἐπὶ Νικίων. Vel, quoniam ætas aliquantulum obstat, pro Νικίων Νικήτων restituas, qui paulo ante hanc Orationem habitam eo munere fungebatur. Certe Nicias in Fastis Atticis neutiquam comparet. Observabit bonus lector istum Nicetam a Diodoro Niceratam, ab Aniano de expedit.

Alexandri Anicetum dici. Verum ne extra oleas divagari videar, aut ea diligentius curare, quæ minus ad me attinent, ad Lysiam redeo, quem sic limatiorem reddo. p. 197. 1. ed. Steph. Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις, κοινὸν δὲ σύμμαχον γενόμενος. Vegetari oppositionem velim facta unius literulæ mutatione, et reponi καινοί. Quod a veteribus hospitibus auxilium frustra expectabant Corinthiis, id in novis reperere. In eadem oratione p. 194. 4. οἷος μέγας, καὶ δεινὸς τῆδε τῇ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἑλευθερίας ἡγωνίσθη; Vocem οἷος, quam sollicitarunt Codd. MSS. eam auctoritate Aristidis retinui, neque etiamnum pœnitet retinuisse. Οὐ μὴν ἔμελλον αἰ αἰραὶ λήξῃ δοξήσασθαι. λοιμὸς γὰρ τῇ τῶν Ἐφρεσίων πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος. Auctor anonymus apud Suidam in v. Ἀραῖς. In proxima p. 97. 9. pro ἡμνάρην ἐν σ τ ἄ ς, locum ita correxi, ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἡμνάρην, ἐκ σ τ ἄ ς ἔβαλλέ με λίθοις. Neque pœnitet correxisse. Οὐδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξύμασι. Plutarch. in Alcibiade extr. Inter honores, quos regibus suis Barbari conferre solent, recensentur ab Aristot. Rhetor. I. 5. Προσκυνήσεις, καὶ ἐκστάσεις. A via declinationes. Juxta p. 97. 25. Πειραίως male in textu locum occupat, quam vocem alibi semper ad imam paginam detrusi. Vid. p. 106. 29. Nam qui Atticas locutiones tractant, Mœris et Magister, cum contractam formam istiusmodi Genitivorum Atticis placere tradant, dissolutam ceteris Græcis, hanc ipsissimam vocem omine non lævo in exemplum adducunt. Eis, quæ a me ad istum locum dicuntur, addas Etymol. M. in v. Πηλεύς. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς εὐς, εἰ μὴν καθαρὸν ἔχει τὸ ε, συναρεῖται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, Σπειριεύς, Σπειριέως, Σπειριῶς, κ. τ. λ. et rursus in Βασιλεύς. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ὡς (lege εὐς) εἰ μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, συναρῶνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον Ἐρετριεύς, Ἐρετριέως καὶ Ἐρετριῶς. Πειραίει ἐς, Πειραίει ὡς καὶ Πειραίῳς. Ibidem notavi elegantem usum τοῦ πάλιν, et contendi non semper iteratam aliquam actionem designare, sed venuste dici posse, pro invicem, ex opposito. Ita Plutarchus de fraterno amore: Τοῦναντίον αὐτῷ πάλιν πονηρόν. Ita cultissimus apud Latinos scriptor Cæsar: “ Ut ipsi concedi non oporteret, si in nostros finis impetum faceret, sic iterum nos esse iniquos, qui in suo jure se interpellaremus.” B. Gall. l. 44. Itaque in illo loco ejusdem Cæsaris initio B. Gall. lib. 4. “ Hi centum pagos habere dicuntur: ex quibus quotannis singula millia armatorum, bellandi causa, ex finibus educunt: reliqui, qui domi manserint, se atque illos alunt: Hi rursus invicem anno post in armis sunt: illi domi remanent.” In isto, inquam loco vox invicem, quæ ex Vossianorum Codd. uno abest, recte quidem mea sententia abest. Sedulus glossator (nam ex ea officina est, et sexcenti fere loci adhuc purissimi istius scriptoris istiusmodi spureitie contaminantur) cavet pro summa sua diligentia, ne rursus minus recte exponeremus, aut inusitatio ejus significatio lectoris aciem effugeret, itaque adlevit invicem. Sequitur p. 102. 2. ed. Steph. Ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιοῦνται. Aliquantulum fidei ad locum adstruere satagebam conjecturæ viri ingeniosissimi, ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπουδὴν ποιοῦνται. Emendationis fidejussores erant Herodotus et Pausanias. Ad Junge incertum apud Suid. in Ἀγώνισμα, Ἀγώνισμα, σπουδὴν, ἐπιμέλειαν. Ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν αὐτόν. et Herodotum iterum, Erat. 107. Εκπεσόντος δὲ ἐς τὴν ψάμμον αὐτοῦ, ἐποιεῖ εἶτο πολλὴν σπουδὴν ἐξευρεῖν.

CAP. V.

Andocides. Percurritur ejus vita. Plutarchus in Andocide sæpius emendatur. Stephanus item Byzantinus et Nepos. Mos Atheniensium. Romanorum. Item alius. Παζίνου Σελίνου.

Ex Xviratu Oratorum nullum ætate conjunctiorem habuit Lysias, quam Andocidem, quorum utriusque orationes adversariæ ἀσεβείας adhuc servantur. Exstat Nostri pag. editionis Stephan. 103, 17. Andocidis, Edit. Steph. Oratorum Græcorum p. I. secundi tmematis. Percurram in h. capite vitam Andocidis, tum de fide nonnullorum, quæ illi hodie adsignantur, pauca disputabo, deinde ad cetera pergam. Quæcunque de Andocide prodiderit Plutarchus in libello de vitis X Oratorum, ea tanta fide expresserit Photius, ut hunc ab illo commodato accepisse dixeris. In ea tamen sententia non sum, et judico potius Sophistam, qui Plutarchum simulare voluit, historiarum suarum monumenta, rerumque gesta- 689
mentum fidem a Photio emendicare coactum esse, qui solus eo tempore commentarium de vita Oratorum conscriptum habuit. Utunque cedat ista divinatio, lectori fortasse meo non displicebit, si bigam istam historicam, ut pariter fiat, procurarem. Hem! accipe.

PLUTARCHUS

Tom. Moral. Edit. Græc. Bas. 1574. pag. 448.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ, τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίους, τὸν δῆμον δὲ Κυδαθῆναιος ἢ Θουρεὺς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δὲ Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἑρμοῦ, καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων γένος. εἰδὼ καὶ προχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαῦκωνος, σὺν ναυσίν ἑκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων, διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν, ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμῆς περικόψας, καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἀμαρτῶν μυστήρια, εἰδὼ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κωμάσαντα, θραύσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ εἰσαγγελλέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὄν ἐξήτουν οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι, καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτον γενέσθαι. ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰσπεμφάντων Λεοντίους τε καὶ Αἰγισταίους ἀνδρας ἰδίᾳ μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων, νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμῆς περιέκοψαν, ὡς Κράτιππὸς φησι. προσαμαρτῶν μυστήρια, κριθεὶς τε ἐπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῇ μηρύσειν τοὺς ἀδικοῦντας· σπουδῆν δὲ πᾶσαν ἐνεγκείμενος, ἐξεῦρε τοὺς περὶ τὰ ἱερὰ ἀμαρτάνοντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνησε, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι· τὸν δὲ πατέρα ἐβύβασατο, καίτοι δεδεμένον ἦδη, ὑποσχόμενος πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετεριζομένους, καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ εἰ μὲν ταῦτα ἀφείδη τῆς αἰτίας. εὐδοκίμων δὲ ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτενομένοις, ἐπέθετο ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεύσει καὶ πολλοῖς ἄλλοις ἑσπίμοις ἐπεξενώθη, ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτῶν Ἀρστέιδου θυγατέρα ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκίων ἔξαγαγὼν ἐπεμψε εὐρων τῇ Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δὲ ἐπὶ τούτοις εἰς ἑκαστήριον εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη. διαδράς δὲ ἦκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα, δεθεὶς δὲ ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὔθις, ὅποτε κατελύθη ἡ ὀλιγαρ-

χία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν Ἰών τὴν ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκίσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἡλίδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον, καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαιμόνα, καὶ δόξας ἀδικεῖν ἔφυγε. Δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς συγγέγραφεν. οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσι, οἱ δὲ καθόδου δεομένου· σώζεται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδειξίως λόγος, καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἠκμαζε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ. ἄρχει δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάς μὲν ἰβδομηκοστῆ ὀγδόῃ, ἄρχων δὲ Ἀθήνησι Θεογευίδης, ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσι πού ἑκατόν. Τούτου δὲ ἐπώνυμός ἐστι καὶ Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὢν φυλῆς Αἰγιηδός, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου διὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δὲ ἔχορήγησε κυκλίῃ χορῶ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῃ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἀντικρὺς τοῦ πωρίνου σελίνου· ἔστι δὲ ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

PHOTIUS

Biblioth. Cod. CCLXI.

Ἀνεγνώσθησαν Ἀνδοκίδου λόγοι δ'. οὓς τέως εἶδωμεν· ὁ περὶ τῶν μυστηρίων, ὁ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου, ὁ περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, καὶ τέταρτος ὁ κατὰ Ἀλκιβιάδου. Ἔστι δὲ ἐν τούτοις ὁ ἀνήρ ἀπλοῦς τε καὶ ἀκατάσκευος, ἀφελείας τε φίλος, καὶ τῷ ἀσχηματίστῳ σχηματιζόμενος. συνακμάσαι δὲ Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ λέγεται, καὶ ἀρχὴν αὐτῷ τῆς γενέσεως γενέσθαι ὀγδόην καὶ ἰβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. πᾶς δὲ ἐχρημάτιζε Λεωγόρου, ἐξ εὖ γεγονότων καταγόμενος. Ἑλλάτικος δὲ φησι καὶ τῆς πόρρω τῆς γενέσεως ὀχρεοῦς ἦκεν εἰς αὐτὸν ἐξ Ἐρμού. αἰτίαν δὲ λαβὼν τοῦ ἀσεβεῖν ἐπὶ τῇ τῶν Ἐρμῶν περικοπῇ, καὶ τῇ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος ἕβρει, ἀπέφυγε κριθεὶς ἐπὶ τῷ μνηύσειν τοὺς ἀδικούντας· σπουδῆν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος, εὔρε τοὺς εἰς τὰ ἱερά ἀμαρτήσαντας, οἷς καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συγκατεμήνησεν· ἀλλὰ γὰρ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγχους φωράσας ἀπολέσθαι κατεπράξατο, τὸν δὲ πατέρα καίτοι δεδεμένον ἤδη ἐξιλετο ὑποσχόμενος ἐν πολλοῖς αὐτὸν λυσιτελεῖσι (Steph. λυσιτελῆ. Ἰ. λυσιτελήσειν absque γενέσθαι olim scriptum) γενέσθαι τῇ πόλει· καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ὁ γὰρ Λεωγόρας πολλοὺς εὐίληξε χρήματα δημόσια νοσφισαμένους, καὶ ἕτερα τοιαῦτα παρανομοῦντας. εὐδοκίμων δὲ ἐπὶ τοῖς πολιτεύμασιν ὁ Ἀνδοκίδης ἐπέθετο ναυκληρίαν (I. ναυκληρία) καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις, ἠνίκα καὶ θυγατέρα μὲν Ἀριστείδου, ἀνεψιὰν δὲ αὐτοῦ, τῶν οἰκείων ὑπεκκλέψας δῶρον ἔπεμψε τῷ Κυπρίων βασιλεῦ. μέλλων δὲ εἰς δικαστήριον ἐπὶ τῇ κακουργίᾳ εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἀπὸ Κύπρου κλέπτει, καὶ ἀλοῦς ὑπὸ τοῦ Κυπρίων βασιλέως, δεσμοῖς παρεδόθη· κἀκείθεν δὲ διαδρᾶς ἐπειήμησε τῇ πόλει κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ἠνίκα τοῖς τετρακοσίοις τὰ πολιτικά μετεχειρίζετο πράγματα· δεθείς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων πάλιν διέφυγεν. ἠνίκα δὲ ἡ ὀλιγαρχία κατελύθη, ἐφυγαλεύθη τῆς πόλεως· καὶ ἐν Ἡλίδι τὸν τῆς φυγῆς χρόνον διατρίψας, τῶν περὶ Θρασύβουλον κατεληλυθόντων, καὶ αὐτὸς συγκατελήλυθεν· αἰρεθείς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαιμόνα πρεσβεύειν, καὶ ἀδικεῖν δόξας ἔφυγε. Τούτου δὲ ἐστὶν ἐπώνυμος καὶ Ἐρμῆς, ἀνάθημα μὲν φυλῆς Αἰγιηδός, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, διότι πλησίον αὐτοῦ Ἀνδοκίδης ἦκει.

690 Si unum legeris, utrumque legeris, nisi quod [illa,] quæ Photius commentatus est, alter mendose et σολοικοφανῶς exscripsit. Andocides Leogoræ fil. (hucusque saltem recte, et juxta marmor apud Fulv. Ursinum

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ ΔΕΩΓΟΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ) erat juxta Plutarchum Κυδαθηναίος ἢ Θουρεύς. Κυδαθηναίεὺς esse potuit, et credo fuisse, verum ita in Plutarcho rescribas. Harpocratio etenim et Steph. Byzantinus, Δημος φυλῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναίεὺς. et similiter marmor Athenis,

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

ΑΥΛΟΥ.

ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ.

itemque alterum ibidem,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΥΡΩΝΟΣ.

ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ.

Proxime: Istud Θουρεύς, est depravatam quoque. Θοραὶ erat populus Ἀντιοχίδος φυλῆς, unde popularis denominandus erat, non Θουρεύς, ut Plutarchus, neque denuo Θορεύς, ut Stephanus Byzantinus, sed Θοραίεὺς, ad quam lectionem ibi prope accedit MS. Gronovii Θορακίεὺς. Unum interea me male habet: Si fuerit domo Κυδαθηναίεὺς, ex tribu erat Pandionide, si Θοραίεὺς, Antiochide: Ille interea extra utramque Tribum habitabat, in Ægeide sc. si omnes Historici non mentiantur: Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν φυλῆς Αἰγηίδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, εὐὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. Plutarch. et similiter Photius. “Accidit, ut una nocte omnes Hermae, qui in oppido erant, Athenis dejicerentur, praeter unum, qui ante januam Andocidis erat, Andocidisque Hermes vocatus est.” Nepos in Alcibiade. Qui locus in manuscripto vetusto melius hoc pacto legitur — ante januam Andocidis erat: Itaque ille postea Mercurius Andocidis vocatus est. Haec, inquam me, male habuissent, ni crederem unumquemque non ea tribu aut populo (ita enim cum Cicerone δῆμον interpretor) existimari, ubi degebat, sed ea, cui ab origine sua gens et familia accensebatur. Perinde ut apud Romanos, qui Romæ habitabant, Magnates in rusticas potius tribus nomen lubentissime dederunt. Inde est, quod Fabiensis et Scaptiensis tribulis suos dixit Augustus apud Sueton. in Octav. 40. Ita marmor Brixienne apud Gruterum CXXVI. 3.

C. IVLIO. C. F.

FAB. SCAPT.

CAESARI.

AVGVSTO.

Et quod in honorem Tiberii tribulis itidem sui monumentum consecraverunt Pontifices Albani. Gruter. CXXV. 8.

TI. CAISARI. DIVI. AVG. F.

DIVI. IVLI. N. AVGVSTO.

PONT. MAX. COS. V. IMP. VIII. TRIBVN.

POTEST. XVIII.

PONTIFICES. ALBANI.

Q. IVLIVS. Q. F. FAB. RVFVS.

C. IVLIVS. C. F. SCA. BASSVS.

TI. IVLIVS. TIB. F. FAB. MERVLA.

M. IVLIVS. C. F. FAB. SENICIO.

Quemadmodum fere Cives nostri Londinenses non istorum sive Collegiorum sive Sodalitatum jure utuntur, quorum quæstibus, verum ut unicuique nomen profiteri conlubitum est maxime. Deinde Plutarchus, jam non Librarii vicio, sed suo expurgandus, in prosapia Andocidis deducenda maluit Photium sequutus, Oratorem ex Mercurio, quam seipsum in vita Alcibiadis, ex Ulysse derivare. Neque hæc dico nescius perinde esse, teste ipso Ulysse apud Ovid. Met. XIII. 146.

“ Est quoque per matrem Cyllenis addita nobis
Altera nobilitas:”

verum ut moncam, quantum scheda Photianæ ob oculos positæ valerint præ ipsius Plutarchi commentariis, qui fortasse ad manum scriptoris in his vitis concinnaudis non erant. Verum pergit, et cum classe XX navium refert Andocidem missum ad auxilium Coreyrcis ferendum contra Corinthios. Instructa erat classis illa Olymp. LXXXVI. 1. quo tempore annum agebat Andocides 33tium. Confirmat vero Lysias [p. 129. ed. Tayl.] cum quadragenarium nunquam obiisse munus *ἰππέως, ὀπλίτου* nunquam, non *τριηράρχου*, non *ἐπιβάτου*. Qui igitur classi præfuit, erat Andocides, Leogoræ quidem filius, nostri vero avus paternus, ut olim vidimus.

691 Solenne fuit Atheniensibus nomina in familiis alternare, τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνεσθαι, ut loquitur Orator c. Macartal. Lex fortasse id non jussit, jussere tamen mores, jussit consuetudo: eoque animo intelligo locum istum ejusdem auctoris: Τὰ δ' ὀνόματα ἐδέχθη τούτοις — τῷ μὲν πρεσβυτάτῳ τὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑμαντοῦ ὄνομα Σωσίαν, ὡς δίκαιόν ἐστι· καὶ ἀπέδωκε τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο τὸ ὄνομα. Idem contra Bæotum: ἀξιῶ δ' αὐτὸς, ὡς δὴ πρεσβύτερος ὢν τοῦνομ' ἔχειν τὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου. Inde Miltiades Cimonis filius et Cimo Miltiadis, et quod ait Aristoph. Av. 284.

Ἴππὸνικος Καλλίου καὶ Ἴππονίκου Καλλίας.

ad quem locum vid. Palmer. in Exercit. Spaunheim. ad Nub. Aristoph. 64.

“ Vota pater solvit, nomenque imponit avitum :
Iphis avus fuerat.”

Ovid. Met. IX. 707. Iterum Plutarchus. Andocides erat Leogoræ filius, istius sc. qui pacem cum Lacedæmoniis fecit. Ut in superioribus Avi res gestas ad Nepotem, hic ad Filium transtulit. Testis est Andocides ipse in Orat. de pace: Καὶ ἠρέθησαν ἕκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαιμόνα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες· ὢν ἦν Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. Notabile est, quod ubicunque hic scriptor ab exemplari Photiano discedat, ibi in errores maximos incidat. Addit idem circa finem, Andocidem in ædilitate victorem tripodem posuisse ἀντικρυς τοῦ πωρίνου σελίνου. Neminem vidi, quem non exeruciavit istud πωρίνου σελίνου: Porini Selini, ut vertunt. Quod miror. Nihil frequentius, quam ut Græci dicant λίθινον Ἐρμῆν pro lapidea statua Mercurii. Idem fere esset, si dixissent πώρινον: Πώρινος, λίθινος, ὁ δὲ πῶρος οὐ πᾶς λίθος, Hesych. Vid. Herodot. Terpsich. 62. Συγκειμένον σφι Πωρίνου λίθου ποίειν τὸν νηδὸν, Παρίον τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεποίησαν. Pausan. Eliac. II. 19. Ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπίς ἐν τῇ Ἄλτει. Porum lapidem memorat Plin. XXXVI. 6. fin. et XXXVI. 17. “Mitior est autem servandis corporibus nec absumendis chernites, ebori simillimus, in quo Darium conditum

ferunt: Parioque similis candore et duritie, minus tamen ponderosus, qui porus vocatur." Inde pro *σελίνου* (quod nihil est) lego *Σιδήνου*, et intelligo statuam istius Dei ex lapide, qui porus dicitur, factam. Andocides noster jam adultus vixit, si quis alius, vitam vere *ἀβιωτον*. p. 105. ult. ed. Steph. Singularis in eo fortunæ inconstantia, non quod utramque alternatim expertus sit, sed quod adversam varie. Age ergo, ut cum Auctore meo a me emendato loquar: *Σκέψασθε Ἀνδοκίδου τὸν βίον, εἴτε τοιοῦτος ἢ ἑτερός ἐστίν*. p. 105. 12. Juventutem petulanter egit, et, ex auctoritate Plutarchi, propter nocturnas commessiones venit olim in suspicionem Hermarumque obruncatorum et profanatae Cereris religionis. Ex eo crimine, cum servum, quem productum vellent adversarii, domi retinuit, iterum incidit in similem infamiam, cum una nocte ante exitum classis, quæ Alcibiade duce in Siciliam erat navigatura, omnes Herinæ, qui in urbe erant, dejicerentur, præter unum, qui ante Andocidis januam erat. Hæc Plutarchus solus et admodum indistincte. Priorem istam *αἰτίαν* ceteri omnes partim ignorant, partim negant. Thucydides quidem haud obscure innuit VI. 28. accidisse, ut ante notabile istud Hermocopidarum facinus juvenes quidam temulenti Hermas præciderent per ludibrium et petulantiam: sed ex ejusdem verbis elicitor quoque nullam de ea re habitam fuisse quæstionem, nullum iudicium, donec erumperet hæc, sive Alcibiadis, sive cujusquam alius, audacia. Verba ejus adponam, ne fidem ægre mihi adcommodes: *Μη ὕεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων, περὶ τῶν Ἑρμῶν οὐδέν, ἀλλῶν δὲ ἀγαλμάτων περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδείας καὶ οἴνου γεγενημένα*. In magna illa trepidatione et timore populi ob dejectos Hermas, in qua Alcibiadis potentia suspectior erat (cujus rei historiam legere possis apud Photium in Andoc. Plutarch. in Alcib. et Nicia, Lysiam c. Andocid. atque Andoc. ipsum *περὶ μυστηρίων*, Thucyd. Diodor. aliosque), crebræ factæ sunt delationes, quas vide apud Andoc. p. 2. 3. seqq. ed. Steph. Andocidem denique ipsum insimulat Diocles, ibid. p. 6. inter alios quadraginta, quorum plurimi cognatione vel affinitate illi erant conjuncti. Fuerunt autem Leogoras Andocidis pater, Callias Teleclis f. qui Andocidis sororem, quam unicam habuit, uxorem duxit, Euphemus Teleclis f. Calliæ frater, Charmides Aristotelis et Leogoræ sororis filius, Taureas Leogoræ patruelis, Nisæus Taureæ filius, Callias Alemæonis filius, Leogoræ itidem patruelis, aliique, ibid. p. 7. Ibi Andocides in jus vocatus ultro se vincendum obtulit, ni servum, quem secum habuit, coram sisteret. p. 105. 14. Res, ut videtur, in ejus arbitrio stetit, an erat argenti aestimatio faciendâ, qua teneretur ni sisteret, an vinculis coerendus, usque dum servum proferret: ille tamen sana mente exturbatus vincula prætulisse dicitur, cum interea sciret, servum, ne delator fieret, a se morti fuisse datum. Hæc eo paulo fusius, quia et locum Lysiae illustrent, meas ibi emendationes confirmant, Plutarchi denique de servulo isto Andocidis fidem, qualis sit, perspicendam lectori exhibeant. In iis vinculis post annum fere integrum, proposita immunitate patrem cognatosque omnis simul insimulat et absolvitur. Senex aliis iudiciis de ærario factis gratiam populi meruit, seque pœna eripuit, quæ ceteros omnis confestim insecuta est. Hæc habet historia, quæ dum infirmare vellet Andocides in luculenta ista, quam pro se habuit, defensione, illud interea vel ex ipsius testimonio constat: fuisse eum in ista conjuratione:

ejus facinoris auctorem et caput exstitisse Euphiletum quendam; atque Hermem denique, qui ob Andocidis januam solus in urbe non dejiceretur, ideo incolumem mansisse, quod Andocides, qui in eam operis partem designatus erat, id temporis æger ex vulnere in lecto decumbebat. Eo periculo liberatus homo noster mercaturæ quæstum occipit, atque amicitia cum Rege Cypri facta, civem Atticam sibi affinem clam e tutela eduxit, novo hospiti in servitum et delicias. Istius lenocinii causa metuens sibi a suis civibus, dum puellam furto repetere vellet, a Rege in vincula conjectus est. Elapsus domum revertitur, rursusque a CCCCviris, qui tunc Remp. tenebant, in carcerem et verbera datur. Corruente Rep. sub XXXviris dura omnia exsilii, restituta cum Thrasibulo, infensos civium animos expertus est. Binas ibi Ἐνδείξεως causas sustinuit, quarum unam egit Lysias Orat. VI. Postquam diutinam ætatem in vinculis egisset et bona in judiciis dissipasset, legatus ad Lacedæmonios de pace ineunda missus, et domi postea παραπρῆσιβείας condemnatus, reliquum quod erat vitæ in exsilio peregit, relicta domo vacua, splendissimaque familia in ejus funere clausa. Eum exitum habuit Andocides, vir auctoritate inter suos magnus, eloquentia inter posteros clarus, omnino major, si facundia, quam in periculis suam salutem eleganter exercebat, in Reip. discrimine ad communem utilitatem salutariter fuisset usus. Ea facundiæ monumenta commentario proximo materiam suppeditabunt.

CAP. VI.

Andocidis Orationes IV. Laus Iosephi Wasæi τοῦ μακαρίτου. Andocidis oratio prima περὶ μυστηρίων. Eadem est Ἐνδείξεως. Gravissima oscitantia Scriptoris vitæ Andocidis. Secunda falso inscribitur. Ter emendatur. H. Stephani temeritas. Vindicatur emendatio Lysiaca. Tertia νοθείεται. Tollitur ex ea mendum fædisimum. Disputatur de quarta sive postrema. Emendatur plurimis in locis. Ἐνανδρία. Ostracismi exitus. Num videatur hæc oratio a Lysia fuisse conscripta? Quem revera habuit auctorem. Locus Platonis vindicatur contra ejus Interpretem. Emendantur Lycargus et Plutarchus.

Ex Orationibus, quas scripsit Andocides, IV, hodie superstites, legit Photius. Plutarchus, qui Photianis non contentus Vitam addidit, pueriliter peccavit, mihi eo nomine poenas proxime daturus. Si exstitissent commentarii, quos in Andocidem scripsisse olim Valerium Theonem testatur Suidas, aut si prodissent curæ, quas non ita pridem huic scriptori impendisse viros doctos in exteris regionibus didici ex Cl. Wasæi Bibliotheca Literaria, minus, credo, mihi fuisset necessarium, ut hic dissererem, quæ ad singulam Andocidis orationem olim adnotavi. Dum hæc scribo Calendis Decembribus MDCCXXXVIII, de obitu clarissimi istius viri et de Republica literaria optime meriti, Iosephi nempe Wasæi, primus allatus est nuncius, Dolebam sane, primo quod tanto hortatore studiorum meorum, mihi que multis officiis conjunctissimo privatum me viderem, tum vero quia interitu talis viri in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore extincti, dignitatem bonorum studiorum, nostrique præsertim ordinis statim imminutum iri sensi. Magna ille vixit et cum summis viris gratia et cum cruditis auctoritate. Nam et ingenium nullis

literarum limitibus, humanitatem nullo officiorum genere concludi et circumscribi voluit. Testes meæ orationis esse possunt plurimorum nostrorum hominum tum etiam et exterorum voces, quibus illius nunquam aut in laboribus suscipiendis consilium, aut in exsequendis opera defuit. Atque profecto dolorem nostrum non minimum auxisset, ni ex isto literarum consortio et conjunctione, quam semper cum viris eruditissimis excoluit, spes aliqua superesset, Diodorum aliquando non minus limate aut emendate minus proditurum. Hac quasi parentatione defunctus eo unde divorti redeo. Inscribitur prima oratio Andocidis *Περὶ Μυστηρίων*. Præter eam superesse quoque sua ætate voluit alteram *Περὶ Ἐνδείξεως* Plutarchus. Si superfuit una, superfuisse sat scio alteram, cum una sit. Ἐνδείξις erat ea actionis species, quæ, si quis legibus aut iudicio publico, aliquo aut loco aut munere exclusus, eum tamen aut locum adire, aut munus ambire voluit, reum deferebat. Andocides, qui et *mysteria* fecisse insimulabatur, et cetera nefaria commisisse, adeoque eo piaculo constrictus, talem Ἐνδείξεως causam in hac oratione egit, itaque ab Antiquis pro arbitrio orationem vel Ἐνδείξεως vel *Περὶ Μυστηρίων* (nam utroque modo scribunt) habuisse dicitur. Vocem *Ζητητής* ex oratione *Περὶ Ἐνδείξεως* laudat Harpocratio, quæ in illa, quam hodie habemus, *Περὶ Μυστηρίων* aliquoties occurrit. Causam denique expedit ipse Andocides, cuius verba Edit. Steph. p. 2. hæc sunt: *Πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας, ὅθεν περ ἢ ἔνδειξις ἐγένετο, ὡς περ εἰς τὸν ἀγῶνα τὸνδὲ κατέστην περὶ τῶν μυστηρίων (ἀπολογήσομαι sc.)* Tunc, mi homo, sub leonino Plutarchi nomine os istud tuum asininum latere posse arbitreris! Neque adhuc tam laute corium tuum dedolasse mihi videor, quin iterum, ubi usus venerit, a me vapulabis. Sic soleo, qui genus, qui ingenium mentiuntur. Secunda oratio nomen vulgo sortita est *Περὶ τῆς ἑαυτοῦ Καθόδου*. In ea luculentissima sane oratione *conqueritur* multum de quorundam civium injuriis, qui negaverunt suum indicium de Hermocopidarum conjuratione Reipublicæ quidquam attulisse salutis: *εἰπονὶ* suam infelicitatem in consiliis e. Republicam initis, vitamque ex ea tempestate quam duxit vere *ἀζίωτον*: *orat* denique, quæ causæ fuit summa, ut immunitatem (*ἄδειαν* vocant Græci) quam olim illi ob indicia *ἔψηφισαντο*, postea autem mutato consilio revocarant, ratam esse nunc demum paterentur. *Ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον ἔιομαι τὸ ψήφισμα, ὃ Μενίππου εἰπόντος ἔψηφισασθε, εἶναι μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ἑμῖν αὐτὸ, ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ψήφισμα. Τουτὶ τὸ ψήφισμα, ὃ ἠκούσατε, ψηφισάμενοί μοι, ὦ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ὑφέλεσθε, χάριν ἐτέρῳ φέροντες.* Rectius ergo inscriberetur *Περὶ τῆς Ἀδείας*, quo nomine laudat Harpocratio in v. *Ὁρῶδεῖν*. Eam tamen non prius dimittam, quam contra H. Stephani temeritatem vindicavero. Ille enim, ut olim in Lysia, dominationis τῶν CCCC oblitus (gravius aliquid dicere nolim) ter in hac Oratione, Aldinam, et MSS. lectionem *τετρακοσίων* et *τετρακοσίους* in *τριακοσίων* et *τριακοσίους* imprudentissime mutat. V. not. p. 171. pen. ed. Steph. Tu ubique restituas in his locis, quod ille exclusit. Hæc erant cum adnotatu necessaria, tum etiam emendationi meæ ad Lysiam aliquam auctoritatem addunt. *Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκε*, p. 105. 30. ubi ex historia dudum correxi, *Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γάρ, etc.* Quod potui etiam hoc loco adductus Andocidis: *Ἴνθό-*

μνοι δὲ τινὲς με ἤκουτα τῶν τετρακοσίων ἐζήτουν τε παραχορήμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλὴν. εὐθὺς δὲ παραστάς μοι Πείσανδρος κ. τ. λ. Sequitur tertia oratio De Pace, quam Harpocrates, et, juxta auctorem ὑποθέσεως, Dionysius quidam, proculdubio Halicarnassensis, Oratori nostro adjudicant. Et recte quidem mea sententia adjudicant. In Orationis initio insumpta est fere una pagina Edit. Steph. in monumentis suæ gentis recensendis, ut hoc planum faceret audientibus, majores eorum non modo nullo cum impendio, sed maxima semper cum utilitate pacem cum Lacedæmoniis fecisse. Totum autem locum, iisdem pene per omnia verbis, emendicavit Sophista ex fine Orationis Æschinis de e ment. legat. Quas autem reponit ille gratias pro tantis auxiliis? Ista sc. quas solent, qui exsurgent nemp̄ ut describant perperam. In Andocidis editis ita: Ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ — καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμένον, καὶ ὄντα ἐν Χερρόνησῳ κατεδεξάμεθα ἐν αὐτῷ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιμεν εἰς Λακιδαιμόνα, προκηρυκευσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνην ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη πέντε, καὶ ἐνμείναμεν ἀμφότεροι ταύτας εἰς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. Hoc est digitis computare! Audi vero alterum: Καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον — Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδα-
694 μονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετείς ἐποιήσαμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα. Æsch. π. παραπροσβ. non procul a fine. Ad quartam vero properat, in qua magnopere exultat, Crisis mea. Habita est, si Musis placet, *Contra Alcibiadem*. Ita Harpocrates cum alibi, tum in voce Εὐανδρία. Εὐανδρία. Παναθηναίους Εὐανδρίας ἀγῶν ἤγειτο. Ἀνδοκίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου ἐηλοῦ, καὶ Φιλόχορος. Primum itaque restituamus eam vocem orationi, nam hodie in ea neutiquam comparet. Locum autem habebit in ipso exitu orationis, Καίτοι τυγχάνω νενικηκώς ἐν ἀνδρίᾳ, καὶ λαμπάδι, καὶ τραγῳδοῖς. Vox ista Ἀνδρία suspecta fuit doctissimo Palmerio, qui de eo agone nihil unquam se legisse profitetur; quoniam autem λαμπραδηφορία ἀγῶν (ab Oratore proxime memoratus) celebrabatur in Academia, dubitat, nam Andria vox irreperit pro Academia, quæ forte per abbreviationem quandam scripta fuerat. Tu autem pro ἐν ἀνδρίᾳ lege εὐανδρία. Quis negat? Ego interea majus opus moveo. 1. Disputatur in hac causa quemnam potius ex tribus decennali isto exsilio, quod ostracismum vocant, plecterent Athenienses: Ὁ μὲν οὖν ἀγῶν ὁ παρῶν, οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρή μὴδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φέγειν. οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμέν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας ὧν ἀναγκαῖον ἕνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν. Edit. Steph. p. 29. (2.) Deinde, Orator, quicumque fuerit, memorat, se domo esse humili potius et ignobili, quam illustri: Εἰ δὲ κατὰ γένος (vel ut feliciter saltem Stephanus καὶ τὸ γένος) σκοπεῖν, ἱμοὶ μὲν οὐδαμῶθεν προσήκει τοῦτου τοῦ πράγματος, p. 33. (3.) Porro legationes suas recenset, quibus honorifice et in civitatis salutem functus est: Ἐγὼ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μακεδονίαν καὶ εἰς Μολοσσίαν καὶ εἰς Θεσπρωτείαν καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφόρους ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδεῖους ἐποίησα, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἰχθρῶν ἀπέστησα. p. 34. Jam meum est, ut veris, si possim, vincam hæc quasi eris lineamenta Andocidem minime referre, deinde ut producam, quem referant maxime. Interea autem, dum me ista cura exerceat, expendenda est Athenæi auctoritas, qui hanc orationem in quodammodo Lysiae nostro assignet: cum l. 9. sub

enem laudet ex ejus oratione adv. Alcibiadem voces Τοῖς χρυσοῖς χερνυβίοις καὶ θυριατηρίοις, qui locus continuo legitur in oratione præ manibus, p. 33. πρότερος τῆς πόλεως χρῆσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνυβίοις (1. χερνυβίοις) καὶ θυριατηρίοις. Attamen eam locutionem usurpare potuit uterque, et Lysias et noster, sive Andocides, sive quisquam alius: vel in Auctoris nomine cespitaverit summus ille scriptor: certe ad Lysiam multo minus spectat, quam ad Andocidem. Aio autem neque ad Andocidem. Primo enim id confirmo, quantum sc. ea res confirmari possit, *negando*. (1.) Nam Andocides, quantum ex historię monumentis liquet, nunquam cum Alcibiade et Nicia de ostracismo decertavit. (2.) Deinde non ea fuit Andocidi generis condicio, ut hanc domus suæ obscuritatem liquido affirmare possit, qui alibi nominis sui splendorem jactare soleat: Κάιοι οὐκ ὕνιδος ὑμῖν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὔσα, qui majorum res gestas: οἱ πλείστα μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας, πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν, πλείστα δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες κ. τ. λ. qui denique Mercurio satus generis sui summam et religiosam antiquitatem: οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη αἰεὶ τῶν δεομένων. (3.) Tertio autem Andocides, ut dicimus ex Lysia, Siciliam, Italiam, Peloponnesum, Thessaliam, Hellespontum, Ioniam, Cyprum peragravit, sed privatus, sed in ἀποδημίᾳ: nostrum autem vides in Thessalia, Macedonia, Molossia, Thesprotia, Italia, et Sicilia legationes præclare obiisse: Quæ quam diversa! Jam ergo ut declarem, quis Orationem hanc conscripserit, primum, id quod paucissimis ante me contigisse video, monendum est frustra in bibliothecis quaeri, quem hodie commendo: novus tibi hodie salutandus est hospes, priusque tibi commonstrandus, quis sit, quem velim, quam quod ea, quæ velim, conscripserit. Totum excute Argiletum, non erit ex Sosii, qui tibi confirmabit, PHÆACEM quendam sibi unquam æra meruisse. Quotus quisque est ex crumenimulga ista disciplina, qui non protinus exclamet, Mi homo! operam ludis. Canonistæ quidem apud nos non vaneunt, neque Scoti familia familiam meam alere possit, at ceteros interea omnis novi perquam familiariter, religavi, distraxi (addet fortasse ΕΒΔΙ), doctos, indoctos; antiquos, neotericos; eos, quos Minores legunt quotidie, eosque, qui Majores legerint nunquam; eos, qui scripserint ut legendo bene sit aliis, eosque, qui ut comedendo bene sit sibi. Meam autem ceram nunquam signavit Phæax. Valebis. Quod si in Eruditorum bibliothecis hominem velis demonstrari quis sit, aut quem pluteum habitet, tibi commonstrari, tantundem est. Quem igitur legis, ut noris, accipe. Phæax, qui cum Alcibiade vixit, δεινὸς ῥήτωρ memoratur ab Aristoph. σχ. ad illa Equitum v. 1374.

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

Συννερκτικός γάρ ἐστι, καὶ περαντικός,

Καὶ γνωμοτυπικός, καὶ σαφής καὶ κρουστικός,

Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

695

Ille (ut τὸ δεξιῶς οὐκ ἀπέθανε exponit Scholiastes) causa capitis dicta ἐπαντοφώρη, facundię debuit salutem. Concordant omnia. Confirmat enim noster Orator se olim capitis causam dixisse; fuisse sententiis judicium absolutum; duos deinde, qui in eadem secum fuerint causa, dissimili tamen usos esse fortuna et mortem subiisse. Locum producam, ut

una emendem. Exstat autem pag. Edit. Steph. 34. ineunte: Καίτοι οὐ δῆπου, ὦ Αθηναῖοι, ὄστρακισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ ἄξιός· οὐδὲ κρινόμενος μὲν, ἀποφυγεῖν, ἀκριτος δὲ, φεύγειν. ὁ δὲ (rectius οὐδὲ) τοσαυτάκις ἀγωνιζόμενος δικαίως (1. ἀδίκως) καὶ νικήσας, πάλιν δόξαιμι δι' ἑκείνα ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων κατηγορῶν, ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνεον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἑρρώμενεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν· οἷτινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν. Verum ut disertius explicetur, quemadmodum ea, quæ cum Andocide pugnant, Phæaci competere videantur, (1.) liquet primo ex Plutarcho in Alcibiade, et Nicia, disputari olim de ostracismo inter PHÆACEM, AL-CIBIADEM, et NICIAM. Plutarch. Edit. Bryan. tom. 2. p. 16. ubi dicitur, Alcibiadem, cum primum ad Remp. accessit, nactum esse adversarios duos præ cæteris, Phæacem Erasistrati et Niciam Nicerati: Phæacem cum in aliis rebus, tum in oratione maxime Alcibiadi cedere. Nam quanquam ex eo loco, quem in Rep. tenuit, necesse fuit, ut populum nonnunquam concione compellaret, plus tamen semper in colloquiis privati et sermonibus domesticis profecisse, quam valuisse forensi eloquentia, ut de eo Eurpolis comicus scriberet

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Hunc igitur Hippiratum, ubi populus ad solatium potius invidiæ, quam timoris, cujusdam Hyperboli hortatu, in exsilio decennalis discrimen impulit, καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἐνὶ τῶν τριῶν τὸ ὄστρακον ἐπίσουςι, verbis ipsissimis Plutarchi utor, ibi Alcibiades adunatis consiliis cum Nicia, vel, juxta alios, cum Phæace, metum omnem et periculum in Hyperbolum convertit nihil tale cogitantem. Non enim in homines aut obscuro genere natos aut infamia aliqua constrictos, sed in summos ubique et populo ob fortunas aut potentiam suspectiores id genus pœnæ semper cadebat, unde de Hyperbolo Plato Comicus,

Καίτοι πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια,
 Αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια,
 Οὐ γὰρ τοιούτων εἶνεκ' ὄστραχ' εὐρέθη.

Eum exitum habuit ista contentio, eum quoque et ipsa pœnæ ratio. Pœnituit enim Republicam Hyperbolum hominem nequissimum, faciem populi, et cruce magis, quam testa dignum, ea pœnæ dignitate ceteris, qua fortissimum quemque civem, Themistoclem, Aristidem, ceterosque olim censuissent. Desivit ergo et absurta est in hoc pœnæ errore pœnæ quoque natura, neque ultra Hyperbolum, qui istam nobilitatem exsilio quasi contaminasse videtur, quisquam alius ostracismum subisse dicitur. (2.) Secundo autem, Phæax Erasistrati neque domo admodum nobilis, neque majoribus clarus, recte ea, quæ dixit, potuit proferre. Gens Erasistrati nullum in Vett. monumentis dignitatem consecuta est; primus erat, qui nobilitavit, noster Phæax, cujus deinde nepos ex fratre Erasistratus inter XXX viros fuisse videtur: nam de eo intelligo verba ista Platonis in Eryxia, init. 'Ετυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου, ἐγὼ τε καὶ Ἐρυσίας ὁ Στειριεύς· εἶτα προσελθέτην ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς· quem locum Interpres duplici lumbifragio ornavit, *Critias et Erasistratus Phæacus* (quasi esset nomen gentile) *Erasistrati ex fratre nepos*. Verte, ut debes, *Critias et Erasistratus Phæacis Erasistrati filii ex fratre*

nepos. (3.) Quod autem erat ultimum, B. Peloponnes. anno 10mo noster Phæax cum duobus Collegis missus erat ab Atheniensibus legatus in Italiam atque Siciliam ad confirmandos sociorum animos, ceterorumque, si fieri potuit, irritandos adv. Syracusios, quorum potentiam Athenienses imminutam cupiebant maxime. Cui quidem legatione aliqua ex parte satisfacit. Hæc dabit Thucydides V. 4. Si cui hæc parum satisfaciant, unum hoc addam nulla vi infirmandum, quod suppeditabit locus hujus Orationis cum Plutarchi alio in vita Alcibiadis conferendus. Uterque tamen autea a me sanandus. Locus Phæacis (sinito, ut ita tandem auctorem nostrum compellem) exstat Edit. H. Steph. p. 33. init. "Ἰνα — τὴν πόλιν ὅλην ἐπιβόησει [Alcibiades] τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ προτέρᾳ τῆς οὐσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε, καὶ ἀποδοῦνα οὐκ ἤθελε, βουλόμενος, τῇ ὑστερίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρῆσασθαι τοῖς χρυσοῖς χειριβίους καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν 696 οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὀρῶντες ὑστέραν οἶσαν τῆς Ἀλκιβιάδων, τοῖς τούτων πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς. Tentabat Palmerius τῇ πρώτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, ut sit prima et secunda dies *Mysteriorum*. Nam, ait ille, ἡ ἐπιούσα est *Dies*, quæ aliam sequitur, unde forte secundus a primo *Mysteriorum* ἡ ἐπιούσα dicebatur, Sic nos *Gallice*, Le lendemain de la feste. Verum fallitur Vir doctissimus. Quod nos *Postridie Festi* diceremus, id Græci hoc modo effecerunt. Plutarch. de fortun. Roman. Ἐφη γὰρ τὴν ὑστέραν ἐρίσαι πρὸς τὴν ἰορτήν, λέγουσαν, ὡς ἐκείνη μὲν ἐστὶ κομπώδης καὶ ἀσχολος, ἐν αὐτῇ δὲ τῶν παρεσκευασμένων ἀπολαύουσι μετ' ἡσυχίας. Miror maxime Palmerium latere potuisse medicinam tam facilem, tam expeditam, qua sola hoc ulcus sanari potuit. Quantillum interest inter *θυσίας* et *οὐσίας*, attamen quantas turbas hic dedit pauxillula ista differentia? Τῇ προτέρᾳ τῆς θύσας, *Pridie Festi*. Similem, imo simillimam labem eluo ex Lycurgo Edit. H. Steph. p. 168. ἀλλ' ἤκη ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγορῶν, νόμων, πολιτείας μεθέξων. Male hodie excusum οὐσιῶν. Verum ut ad causam, quam proxime accedam, locus ille quem memoravi modo et expurgavi, confirmatur scribi a Phæace, et quidem in ejus oratione c. Alcibiadem. Qui confirmabit, is, ut monui, est Plutarchus, verum non nisi ad Codicis emendationis fidem atque auctoritatem prius restitutus. Ille enim in Alcibiade, ubi dixisset Phæacem ἐντευκτικὸν potius fuisse, quam ἀγῶνας φέρειν δυνατὸν, subjungit continuo, Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίακος γεγραμμένος, ἐν ᾧ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται, κ. τ. λ. Quis autem istud δέ? Quænam aut qualis ista correctio? Diceretne quædam, "Quanquam Phæax in foro et in concione causas minus frequenter egit, nihil minus in manibus versatur oratio contra hunc et Alcibiadem habitata?" Ridicule. Fac restituas cum Cod. MS. Aldino, Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου ὑπὸ Φαίακος γεγραμμένος. Ibi quid scribitur? Nam in eo eram, nisi vulgatæ lectionis vitium me interpellasset. Ibi μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται καὶ ὅτι τῆς πόλεως πολλὰ πομπεῖα χρυσᾷ καὶ ἀργυρᾷ κεκτημένης, Ἀλκιβιάδης ἐχρήτο πᾶσιν αὐτοῖς ὡς περ ἰδίους πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν διαίταν. Tu, qui legis hæc, memineris disputationem hanc omnem non indiligenter admodum a me esse tractatam, aut, quod multi faciunt, me commentum proculdisse novantiquum; verum constanter, ubi tempus ad eam rem tulerit, meæ famæ periculo cites ORATIONEM PHÆACIS CONTRA ALCIBIADEM.

CAP. VII.

Disputatur de Fide libelli, qui inscribitur Νῆς τῶν δέκα Ῥητόρων, et Plutarcho vulgo attribuitur. Percurritur Vita Antiphontis, quæ et aliquoties emendatur.

QUICUNQUE antiquos Scriptores sive Græcos sive Latinos evolvit, eisque non indiligentem animam advertit, næ ille facile intelliget, multa hodie circumferri, quæ Antiquitas non novit; et eadem opera mirabitur eorum hominum vesaniam, qui cum ipsi fuerint nullo acumine a facie Romuli discreti, maximorum interea ex omni antiquitate ingeniorum splendidissima nomina ementiantur. Ista fide nobiscum egit, ut pluribus ubique argui, ineptus scriptor Vitarum X Rhetorum, quæ sub Plutarchi, at quali? nomine passim vaneant. Nam si in ipso limine operis sistamus, atque de sola Antiphontis vita, qui Oratorum ætate primus fuit, quæstio habeatur, quot mendacia contexuit deglutienda, quas fabulas mussitandas a pueris et ab iis, qui pueriliter, i. e. levi cum iudicio Plutarchum lectitare soleant? Ne autem a me καταρρήτορευέσθω, aut Sycophantam agere videar, agedum lege mecum, si velit, immo etiamsi nolit, experiatur. Tu autem, præco, fac silentium. Ἀκούετε, λέως Ἀδικεῖ Πλούταρχος, περὶ τῶν ἔκα ῥητόρων ἃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐνόμιζον οὐ νομίζω, ἕτερα δὲ κατὰ καὶ τερατώδη εἰσφέρων, καὶ τῶν νέων τὰς ἀκροάσεις διαφθείρων. Ut igitur distinctius omnia et dilucidius cognoscantur, dispiciendum est primum sedulo et sigillatim de condicione nonnullorum hominum, qui *nominis* solummodo ANTIPHONTIS communione videntur inter se ipsos esse conjuncti: unde convincam, ea, quæ de diversis diserte ab optimis scriptoribus tradantur, ad hæc portentosam vitam conflandam undique convenisse. (1.) ANTI-
PHO Sophili F. Rhamnusius Oratorum primus. Tyrannidem ille τῶν
CCCC impensissime adjuvit, adeoque a populo recuperata libertate, dam-
natus. Thucyd. Photius aliique. Nos in vita Lysiae p. xxxix. seqq.
697 (2.) ANTIPHO Sophista, Atheniensis quoque, quem memorat Xenoph.
Memorabil. I. extr. cum Socrate quondam disceptasse. De eo Hephæ-
stio Grammaticus, teste Athenæo l. 15. commentarium integrum scri-
psit, περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι Ἀντιφῶντος. Eundem fuisse Antiphontem,
qui cum Socrate disputavit, atque Τερατοσκόπον, sive Ὀνειροκρίτην a plu-
rimis laudatum testatur Laertius in Socrate §. 46. Τούτῳ [Socrati] ἐπιλο-
νεῖκε Ἀντιλόχος Λήμιος, καὶ Ἀντιφῶν ὁ τερατοσκόπος. Suidas etiam et
τερατοσκόπον νοσεῖ et σοφιστήν, et ab Antiphonte Rhamnusio discernit.
Eosdem discernit etiam Hermogenes de formis Orat. l. 2. Πλείους μὲν
γεγόνασιν Ἀντιφῶντες· δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες — ὧν εἷς μὲν ἐστὶν ὁ Ῥήτωρ
οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι, καὶ δημογορκοὶ, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι ἕτερος
τῆς ὁ καὶ Τερατοσκόπος καὶ Ὀνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὗπερ οἱ τε περὶ
τῆς Ἀληθείας λέγονται λόγοι, καὶ ὁ περὶ Ὁμοιοίας, καὶ οἱ δημογορκοὶ καὶ ὁ
πολιτικός. Ubi male οἱ δημογορκοὶ utrique attribuantur, et male quoque,
ut videtur, ὁ πολιτικός posteriori. Ita igitur lege in superiori commate
καὶ δημογορκοὶ καὶ ὁ πολιτικός, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι. sc. quoteunque ad
Rhetoris officium spectare videntur. Ad hunc Antiphontem omnino per-
tinet, quod habet Theodoret. Serm. vi. de Dei providentia. Ἀντιφῶν δὲ,
τινὸς ὕσχεράνατος, καὶ οἰωνὸν χαλεπά τινα σημαίνειν νομίσαντος, ὅτι ἡ ὕς

τὰ οἰκία κατέφαγεν ἔγγονα, Χαῖρε, εἶπεν, ἐπὶ τῷ σημείῳ, ὅτι πεινώσα τὰ σὰ οὐ κατέφαγε τέκνα. Eadem refert Clem. Alexandr. Strom. 7. Memoratur inter Onirocriticos a Tertullian. de Anima c. 46. Καὶ τὸ μαντεύειν, οὗ προειστέθεικε προφητεύων Ἀντιφῶν, ὁ τῶν ὄνειρων ὑποκριτής, ταύτης ἐπὶ τοῦ ἔπνου λαχὼν τῆς τιμῆς. Lucian. V. Histor. 2. Coniunge Artemidorum II. 14. Fulgentium, Melampodem περὶ παλμῶν. Laudat Senec. Controv. l. 2. "Otho Junius — edidit quatuor libros colorum, quos belle Gallio noster *Antiphontis* libros vocabat. Tantum in illis *somniorum* est." Laudat item Cic. II. de Divinat. 70. "Quid? ipsorum Interpretum conjecturæ, nonne magis ingenia declarant eorum, quam vim consensumque naturæ? Cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. Mane ad Conjectorem. At ille, Vincas, inquit: id enim celeritas significat, et vis equorum. *Post idem ad Antiphontem*. Is autem, Vincare, inquit, necesse est. Annon intelligis Quatuor ante Te ecurrisse?" Alius igitur ab Antiphonte Rhetore, sed et ætate et gente conjunctus Antipho Sophista et Onirocriticus. (3.) Eadem Civitas procul dubio, quanquam id non diserte traditur, quæ duos priores, talit etiam Antiphontem Tragicum. Is a Dionysio Siciliae Tyranno in convivio interrogatus, quodnam res ei optimum esse videretur, Illud, inquit, ἐξ οὗ κατεσκεύασαν Ἀθηναῖοι τὰς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας. Quod cum Regi vehementer displicuit, verito sc. ne ea res ad seditionem pertineret, ab eodem est interemptus. Vid. Plutarch. de discrimine Amici et Adulatoris, et in libro de Stoicorum repugnantibus. Tu ergo de his semper distincte, ut debes, neque interea sis nescius plaris fuisse Antiphontas, quos fortasse ille commisit. Sed jam tempus est, ut dispiciamus, quid scripsit. Antipho, ait ille, Sophili F. μαθητεύσας τῷ πατρὶ. Procedente tamen oratione refert Cæcilium, qui commentarium de Antiphonte scripsit, credidisse hominem Thucydidis fuisse discipulum. Eadem fere habet Photius. Οὗτος τῷ οἰκίῳ πατρὶ Σοφίλῳ σοφιστεύοντι μαθητεύσαι λέγεται Κεκύλιος ἢ Θουκυλίδου τοῦ συγγραφέως μαθητὴν γεγονέναι φησὶ τὸν ῥήτορα. De utraque schola pauca, quoniam hominem sua ipsius auctoritate vincam. Qui Athenas Atticas norunt, sciunt illi, etiam me non admonente, serius illic disciplinae istius ludos aperiri, quam ut Antiphontis pater profiteri posset. Aiunt plurimi Antiphontem ipsum primum artem profiteri, in quibus est ipse Plutarchus proximo fere commate. Porro autem Sophilus, ut hic scribitur, non solum Antiphontem filium, sed Alcibiadem quoque erudit, ita enim intelligo verba ista, quantum sc. verba parum Græca intelligere possum. Ὡ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν εἶτι παῖδα ὄντα φοιτῆσαι. Hæc non sat tibi temporibus distincta, Dave. Antiphontem ipsum non nisi senem vidit Alcibiades. Hoc ex monumentis istorum temporum colligitur, tuaque adeo oratione in hoc ipso commentariolo. Modo enim: τοῦτους εἴφοι τις ἐν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι προσβύτη ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνοον. (I. Ἀρχίνου). De Sophili schola tantum: Non feliciter cessit altera Thucydidis. Nam per ætatem video non cum Antiphontem, sed Antiphontem Thucydidem instituisse potius. Atque id diserte tradunt Suidas, Marcellinus in vita Thucydidis, et Hermogenes. Quod verum esse arbitror. Et fortasse ita scripsit Auctor noster. Plutarchi enim Codd. MSS. nonnulli, inter quos sunt Turnebi et Vulcobii, pro Θουκυλίδου μαθητὴν, Θουκυλίδου ἐξ ὁδὸς καλεῖν reponunt. Sed de his satis. Sequitur, Καὶ ἄναρ μιν λόγων κτησάμενος — ὤρ-

μιση μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε. *Næ Tu fortunæ ludibrium, Antipho! Nimirum hoc est, quod dicitur, de Consule Rhetor. Sed quo pacto se in ea palæstra exercuit, sc. διατριβὴν δὲ συνέστησε καὶ Σοκράτει τῷ*
 698 *φιλοσόφῳ διεφέρετο, ὡς Ξενοφῶν ἰστόρηκεν ἐν τοῖς ἀπόμνημονείρασιν. Non audio. Alium fuisse docui. Deinde, Καί τινες λόγους τοῖς ἑορμένοις τῶν*
πολιτῶν συνέγραψεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνίας. Credo sane, nam id diserte dicitur a Thuecydide l. 8. qui hunc præceptorem suum senem descripsit: sed quid sequitur, πρῶτον ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς. Ex iis, quæ sequuntur, liquet, primum fuisse Antiphontem, qui hoc dicendi genus tractavit. Dicitur enim τῶν γούν πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδένας φέρεται
δικαικὸς λόγος. Ita Clemens Alexandrinus Strom. 1. Φασὶ δὲ καὶ τοὺς κατὰ διατριβὴν λόγους, καὶ τὰ ῥητορικὰ ἰδιώματα εἶρεῖν καὶ μισοῦ συνηγορῆσαι
πρῶτον δικαικὸν λόγον εἰς ἑκδοσὶν γραψάμενον Ἀντιφῶντα φυλῆ Ῥαμουσίον. Dixisset itaque potius πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς' uti Photius: Συντάξαι δὲ
αὐτὸν καὶ πρῶτον, φασὶ, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικούς λόγους. Jam sequitur hominis ætas: Γέγονε κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν,
ὀλίγω νεώτερος αὐτοῦ. Quid Photius! Contrarium prorsus. Χρόνος καθ' ὃν ἠκμαζεν, ἐν ᾧ διαπέπρακται τὰ Περσικὰ, ὀλίγω πρότερον Γοργίου τοῦ
σοφιστοῦ γεγονώς. Deinde interemptum fuisse a XXXviris memorat auctoritate Lysiae et Theopompi. Quid Theopompus, nescio: Quid Lysias, tantundem. Excidit enim oratio. Id interea scio: exstare aliam orationem Lysiae, p. 427. 7. ed. R. ubi diserte dicitur, Antiphontem a populo capite plecti post repressam CCCVirorum dominationem. Ergo non ea dixit Lysias, aut de alio Antiphonte omnino dixit. Quod, ne quid dissimulem, video Scriptori nostro in mentem venisse: subjungit enim,
ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Δυσιδωνίδου πατρός' καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ
πονηροῦ μνημονεύει; quæ verba, ut aliquem exinde sensum elicere possem, neque inclementius cum scriptoris fama, quam par est, agerem, ita restitui posse existimo: "Οτι δὲ ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν, ἰστορεῖ Θεόπομπος --
ἀλλ' οὗτός τε ἂν εἴη ἕτερος, Δυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς
*πονηροῦ μνημονεύει. In proximis non contentus tanta varietate supplicii, Tragicum facit et a Dionysio Tyranno interemptum narrat, vel quod istud æs præstantissimum se habere dixit, unde conficerentur statuæ Harmodii et Aristogitonis, vel quod Regis tragœdias exhibilaret. Tu, qui priora legisti, noris hæc esse errores et portenta magna. Sequitur, Κεκομψῆθαι δὲ εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος σὺν Πεισάνδρῳ. Nonnulli pessime hæc interpretantur: *Eum sc. fuisse et a Platone et a Pisandro exagitatum. Expediet Photius. Κωμωδεῖ αὐτὸν Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. Laudatur ab Athenæo et scholiaste Aristophanis ceterisque bene multis Fabula Platonis Comici, cui nomen dedit Πεισάνδρῳ' in qua et Pisandrum et Antiphontem potuit prosciudere, adeo ut recte se haberet et Photius et Plutarchus, Κωμωδεῖσθαι sc. Antiphontem a Platone vel σὺν Πεισάνδρῳ,*
vel ἐν Πεισάνδρῳ. Deinde, Λέγεται δὲ τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν
*Διονύσῳ τῷ πυρᾶντι. Iterum miscet non miscenda. Tragœdias scripsit non Rhamnusius, sed Tragicus. Et, licet eodem fero errores erraverit de Antiphonte uterque et Photius et Philostratus, eos tamen Plutarcho, homini acerrimo, condonabo nunquam. Talem commentarium scripsisse Plutarchum notum est, idque testatur Lamprias F. Quæ hodie leguntur, nugivendoli sunt scriptoris, propagantis Photianos errores, eoque suis ineptiis et deliramentis mactantis.**

CAP. VIII.

Fames, illegitimum pœnæ genus. Vindicatur emendatio *Lysiae*. Quid sit *καταράσασθαι πρὸς Ἑσπέραν*. Hierophanta. Emendatur Pausanias, et Isæus.

INEUNTE oratione contra *Andocidem* p. 190. 2. ed. R. notatur Sacrilegus quidam (nomen ejus in neutra adversariarum Orationum occurrit) *luctuosissimo* mortis genere interiisse, *fame divinitus immissa*. Οὗτος οὖν ὁ ταῦτα ποιήσας, *Θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπόλετο*, λιμῶ, sunt verba *Lysiae*. Λιμὼν καὶ λοῖμον θεήλατα κακὰ vocat Philo de vita Mosis l. 1. p. 619. Edit Galen. *Lugubrem famem* dixit Plaut. Cistell. I. 1. 47.

“Nam si hæc non nubat; lugubre mihi fame familia pereat.”

Homer. *Odyss.* M. 341.

Ἅπαντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι θελοῖσι βροτοῖσι,

Λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πρότμον ἐπισπείν.

Lucian. *Asin.* “*Ἐνθα ἐκπεσὼν θανάτῳ οἴκτίστῳ ὀλόκληρος ἔτι καὶ ἀκέραιος νεκρὸς τεθνήξομαι.* Plin. II. 63. “*Ille [Terra] medicas fundit herbas, et* 699

semper homini parturit. Quin et venena nostri misertam instituisse credi potest: ne in tædio vitæ *fames, mors terræ meritis alienissima*, lenta nos consumeret tæbe.” *Sallust.* *Fragm.* l. 3. “*Quem contra aetatem projectum ad bellum sævissimum, cum exercitu optime merito, quantum est in vobis, fame, miserrimum omnium morte, confecistis.*” His conjunge *Callimach.* *Hymn.* in *Cererem* passim. Addidi *divinitus immissa*, licet id in *Lysia* non diserte dicitur, quoniam mirum est, quanta religione ab hac pœnæ sive acerbitate, sive fœditate potius dixerim, cavet jus humanum. Inde fit, ut cum *Marcianus Jctus* ait *Judices* non tantam sibi usurpaturos esse damnandi licentiam, ut necessariis impensis reum interdican, *Cuiacius* confirmat in *necessariis* istis *impensis* victum intelligi oportere: neminem sc. ut fame pereat, esse condemnandum.

Vid. *Cuiac.* in l. ex ea parte 120. §. in insulam D. de V. O. Idcirco apud antiquos Romanos cum *Vestalis Virgo* ob violatam pudicitiam sub terram defoderetur, lucernam, panem, aquam, lac et oleum una adjecere, ne videretur inedia perire. Nam ab illa, ut dixi, severitate temperabant maxime. V. *Plutarch.* in *Numa* p. 145. Edit. *Bryan.* Sic apud *Sophocl.* *Antigon.* 784.

Ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος,

Κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,

Φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς

Ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.

σχ. ad loc. “*Ἔθος παλαιῶν, ὥστε τὸν βουλούμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιῶσθαι βραχὺ τίξεντα τροφῆς, καὶ ὑπενούον καθαρισὺν τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δοκῶσιν λιμῶ ἀναιρεῖν τοῦτο γὰρ ἀσεβές.* Verosimile quidem est, id, quod *Marcianus* ait, ad minores tantum *Judices* et privatam jurisdictionem pertinere: ad *Principem* ipsum aut *P. R.* majestatem trahi non oportere, qui sæpe numero inedia santis plectebant. Ita turbulentam suam vitam confecit *Jugurtha*, ceterique. Eadem oratione exeunte, ad has voces, καὶ ἐπὶ τοῦτου ἱερεῖα καὶ ἱερεῖς στάντες κατηράσαντο πρὸς Ἑσπέραν, p. 252. ult. inportantissimum istud ἱερεῖα memini me meo qualicumque obelo distinxisse, et ἱερεῖαι reperire voluisse. Voluisse dixi, quoniam nescio

quo infortunio aut operarum incuria, adhuc *ιερεΐα* locum non suum, id est in textu, occupat. Si post ea, quæ ad locum dixi de feminis Cereris sacra facientibus, aliquid sit dicendum, habe. 'Ερήμην δ' αὐτοῦ [Alcibiadis] καταγρόντες καὶ τὰ χρήματα δημεύσαντες, ἔτι καταρῶσθαι προσεψηφίσαντο πάντας ἱερεῖς καὶ ἱερείας, ὧν μόνην φασὶ Θεανὼ τὴν Μένωνος Ἄγραυλῆθεν ἀντειπεῖν πρὸς τὸ ψήφισμα, φάσκουσαν ἐχθῶν οὐ καταρῶν ἱερείαν γεγονέναι. Plutarch. in Alcibiade. Ἴστρος δὲ Δήμητρος εἶναι στέμμα φησὶ τὴν μυρρίνην καὶ τὴν σρίλακα· καὶ τὸν ἱεροφάντην καὶ τὰς ἱεροφάντιδας καὶ τὸν ἀδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυρρίνης ἔχειν στέφανον. Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 674. Adde ex Mazoch. et Grutero,

CASPNIA. P. F.

SACERDOS. CERERIS.

PUBLICA.

POPULI. ROMANI.

SICVLA.

Vides sacerdotem *Siculam*: atque hinc fidem libero quam ibidem nexu obligavi, et illustrari velim *actum* istum *legitimum* *κατηράσαντο* πρὸς ἐσπέραν. Romæ, ait Livius VII. 6. "M. Curtium, silentio facto, *templa* Deorum immortalium, quæ Foro imminent, Capitoliumque *intuentem*, et manus nunc in cœlum, nunc in patentis terræ hiatus ad Deos Manis porrigentem se devovisse." Hic Cereris Sacerdotes ad *occidentem solem* conversi, unde Cereris sacra petebantur (allata sunt enim ex Sicilia ad Atticam), hominem religionibus suis devovebant. "Aditum est ad libros Sibyllinos; in quibus inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere. Tum ex amplissimo Collegio Xvirali Sacerdotes P. R. cum esset in urbe nostra Cereris pulcherrimum et magnificentissimum templum, tamen usque Ennam profecti sunt. Tanta enim erat auctoritas et vetustas illius religionis, ut cum illuc irent, non ad ædem Cereris, sed ad ipsam Cererem proficisci viderentur." Cic. 4. Verrin. Ita Ovidius IV. Fast. 21.

"Grata domus Cereri: multas ibi possidet urbes,

In quibus est culto fertilis Henna solo."

Ita Pluto, qui dum

"curru atrorum vectus equorum

Ambibat *Siculæ* cautus fundamina terræ,"

Proserpinam *vidit et abripuit*, a Sophocle in Œdip. Tyran. vocatur ἔσπερος Ζεός. Diod. Sic. l. 5. init. Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιώται παρεδήφασι παρὰ τῶν προγόνων, αἰετὴς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνουσιν, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης. "Ἐμοὶ δὲ τῶν Ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῇ νύμφῃ ἐδόσθαι ταύτην τὴν νῆσον· τοὺς δὲ κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανούς αὐτόχθονας εἶναι φασιν οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων, καὶ τὰς τε πραιρημένας θεὰς ἐν ταύτῃ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην πρώτην ἀνεῖναι—Καὶ τὰς θεὰς δὲ ταύτας εὐροῦσας [σίτον] ἀκολούθως τοῖς εἰρημένους, ὁρᾶν ἐστὶ μάλιστα τιμωμένης παρὰ τοῖς Σικελιώταις. Ἐπίγραμμα Aristoclis.

Δάματερ πολὺκαρπε, σὺ κῆν Σικελοῖσιν ἐναργής

Καὶ παρ' Ἐρεχθεΐδας· ἐν δὲ τι τοῦτο μέγα

Κρίνετ' ἐν Ἐρμιονεῦσι τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
 Ταῦρον, ὃν οὐκ αἰείρουσ' ἄνδρες οὐδὲ δέκα,
 Τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνη μόνου οὐατος ἔλκει
 Τὸνδ' ἐπὶ βωμόν· ὁ δ' ὡς ματέρι παῖς ἔπεται.
 Σὸν τόδε, Δάματερ, σὸν τὸ σθένος, ἔλαος εἶης,
 Καὶ πάντων θάλλοι κλᾶρος ἐν Ἐρμιόνη.

Sequitur p. 256. 2. Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου, πάππος ἡμέτερος. F. legendum, Διοκλῆς ὁ Ζάκορος τοῦ ἱεροφάντου, *Diocles ædituus, qui Hierophantæ erat ab officiis; non Diocles Zacori Hierophantæ filius.* Ratio suspicionis est, quoniam Hierophantæ apud Atheniensis uxorem ducere non licebat. Hieron. Epist. ad Gerontiam de Monogamia. "Hierophanta apud Athenas eviratur et æterna debilitate fit castus." Origen. c. Cels. l. 7. Καὶ εἷς μὲν πρὸς Ἀθηναίους ἱεροφάντης, οὐδὲ πιστευόμενος ἑαυτοῦ τὰς ἀρσενικὰς ἡμέρας, ὡς Κήριος αὐτῶν εἶναι δυνάμενος, καὶ κρατεῖν αὐτῶν εἰς ὅσον βούλεται, κωνειασθεὶς τὰ ἀρσενικὰ μέρη, καθαρὸς εἶναι νομίζεται πρὸς τὴν νενομισμένην πρὸς Ἀθηναίους ἀγστειάν. Pausan. in Corinth. c. 14. Τῆς δὲ πόλεως [Philunte] αἱ Κελεαὶ πέντε πρὸς σταδίου μάλιστα ἀπέχουσι, καὶ τῇ Δήμητρὶ ἐνταῦθα δι' ἑνιαυτοῦ τετάρτου τὴν τελετὴν καὶ οὐ κατὰ ἔτος ἄγουσι. ἱεροφάντης δὲ οὐκ ἐς τὸν βίον πάντα ἀποδίδουται κατὰ δὲ ἐκάστην τελετὴν ἄλλοτὲ ἐστὶν ἄλλος σφίσιν ἀρετὸς, λαμβάνων, ἦν ἔθελγ, καὶ γυναικα, καὶ ταῦτα μὲν διάφορα τῶν ἐν Ἐλευσίνι ὀνομάζουσι (l. νομίζουσι). Verum enim vero salva esse potest et debet Lysiacæ vulgata lectio, quoniam ex monumentis hujus populi alimunde adparet, Hierophantam ante susceptum Pontificatum et uxorem ducere et liberos suscipere potuisse. Unde ait idem Hieron. c. Jovinian. l. 1. fin. "Hierophantas Atheniensium usque hodie Cicuta sorbitione castrari, et, postquam in Pontificatum fuerint electi, viros esse desinere." Isaacus de Apollodori hereditate: Δέξετο τὴν οὐσίαν, καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμοὶ (l. ἐμοῦ) δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δὲ ἀδελφῇ, ἑτέροις αὐτὴν Λακρᾶτιδῶ τῇ γυν' ἱεροφάντη γεγεννημένῃ. Atque hæc hæc hactenus.

CAP. IX.

Indicantur duo fontes mendarum, quibus scætet Glossarium Hesychianum. Emendatur octoginta circiter in locis. Tentatur Homerus.

MEMINI me ad orationem istam, quæ inscribitur περὶ τῆς Ἐδάνδρον ἑοκίμασίας, p. 800. ult. ed. R. admonuisse Hesychium pluries emendari posse unico medicinae genere. Non te latet, mi lector, initialis, ut vocant, dictionum literas in unoquoque istius Glossographi articulo *vel* a describente nunquam relinqui minio olim pingendas, quod minium casu aliquo pingi negligebatur, *vel* ita tenuiter exarari, ut aliquando literarum ductus *vel* Lynceos oculos effugeret. Constat certe ita evanuisse, cum descriptor Ἴερας, loco τοῦ τέρρας, σημεῖον exposuit, et locum tam magnifice, tam pulchre coetæ glossæ dedit inter voces, quæ ab I incipiebant. Dubitare me non sinit doctissimi et (sive privata officia recolam, sive publica in Rem literariam merita) nunquam a me satis prædicandi I. Alberti Harlemensis spectatissima solertia, quin Hesychius jam ab eo prelo committendus et istiusmodi curationem et mea monita minime

expectet. Condonabit tamen Vir æquissimus, et patienter a me dici audiet, quæ ille propediem tanto dicturus est melius. Mos semper fuit, ut nos novi homines in hac Republica lacero illo glossatore qu. προσόδω uteremur ad honores et dignitatem. Ibi est, quod unusquisque nostrum ἀγχίνουαν suam in insuetum iter libret, et in ea palæstra se exerceat,

“ Dum conderet urbem,

Inferretque Deos Latio.”

Cum ergo Hesy chius aliquid a me dici expectet, age experiamur, nunquid proferre possim, quod aliorum fugiat industriam. Et potissimum in duplici isto mendarum fonte versabitur commentatio nostra, quem nuper indicavi, sc. ubi Vox alienam sedem occupaverit, aut quod exciderit 701 litera initialis, aut quod imaginem suam et vestigia dissimulaverit. Neque ceteros fontis, ubi usus venerit, negligemus. In Δ. ἐύρεσθαι exponitur ὀδύρεσθαι (ut, non exponi, sed legi oportuerat) κλαίειν, θρηνεῖν. In eadem litera ἐνάζει φλναρεῖ est mēda ipsa. Primo enim Δ et Λ literarum similitudo librarium decepit, et Δνάζει pro Λνάζει scripsit. Videamus ergo, quid Λνάζει. Λνάζει, φλναρεῖ, μορολογεῖ, στασιάζει. Nondum recte. Legendum enim φλνάζει. Verum neque ea vox rectius fere vel in sua sede exaratur. Ibi enim legere oportet φλάζει, (non φλονάζει, ut editur) φλναρεῖ, ληρεῖ. Similiter in Λ. Λάζων. Ille interpretatur, Tu autem rescribas ἀλάζων. In Π. πίτνας ἐκτείνων τίμα φασί, multa sunt mēda. Primo enim evasit litera E, qua retracta ex fuga, lege porro non Ἐπίτνας, verum Ἐπιτείνας, quod recte ille exponit ἐκτείνων, ut debuit: Deinde, quod sequitur, sc. τίμα φασί, repetuntur ex articulo superiori desinente τὰς τιμωρίας πτίμα φασίν. Pergit glossographus et mendosæ glossæ Πιτνάς subjungit alteram Πιτνεῖ, πίπτει, ἐκτείνει. Falsa hæc. Πιτνεῖ quidem est Cadere, verum ἐκτείνει, quæ est altera expositio, poscit ἐπιτείνει. Quod Tu in posterum non dubitabis legere. Eodem pacto Ληχόιον καροῦν οὐ λοχόιον restitues οὐληχόιον καροῦν οὐλοχόιον, et tibi conferenti fidem faciet glossa Οὐλοχόιον. In Μώλιξ articulo non major sanitas. Substituas enim pro Μώλιξ, Φλόξ, φλυκτίς, Σμώλιξ, Φλίψ, φλυκτίς. Confer Σμώλιξ et Φλίψ. In I legimus Ἰγυμυτο, ἡμοίγοντο. Hoc erat ὀγγυμυτο, ἡμοίγοντο. Ibidem ἱερὸν, ἐννερον, ἀγαθόν, μέγα, ὄσιον καὶ ναός. Sit sane μέγα, sit ὄσιον et ναός. At interea ἐννερον est διερόν. Διερόν ἡρόν χλωρόν ζών ἔλαιμον, etc, †, Διερός λαμπρός ζών περιφανής. †. Διερός, ἐύρονος. In litera O excidisse arbitror non literam, sed syllabam. Θαζόμενος, σκώπτων. Legerem enim ex Hesy chio in Τοθάζω, Τοθαζόμενος. Hæc vox iterum corrumpitur. Nam pro Τοπαάζει, ἐμπαίξει, χλευάζει, legerem Τοθαάζει. In P. legimus Πίσσαντες, φλονακίπαντες. Lego ἐπίσαντες. In eadem litera ραίδηλες ἐμφανές. Ubi credo non extritam esse literam ducem, sed transpositam, et legi recte ἀρίδηλες. Ibidem legitur ῥήγων βοηθών. Quod nihil aliud est, quam ἀρήγων. In T. τήτυμα, ἀληθῆ. Lege ἐτήτυμα. In horum nonnullis serius didici meam Crisin esse præreptam. Non ignoro aliquando literam principem deficere ex populi alicujus aut gentis consuetudine. Ita Ἰγα, σιώπα Κύπριοι. Ergo non temere Librarii socordiae imputabis, quod populi alicujus consilio vel saltem usu est introductum. Hesy chius enim, qui gentium sermones memorat centum fere et triginta, aliquando, immo sæpissime, auctoritatem suam reticet, dissimulato nomine istius populi, qui dialectum formavit aut celebravit. Βέλλαλι

apud eum est ἀμέλγειν. At cujatum? Atticorum nempe, ut aliunde discimus, sc. ex σχ. Theocr. ad Idyll. II. 56.

Ἐμφῶς, ὡς λιμῶτις ἄπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας,

Ubi dicitur: Εἴρηται δὲ βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν, ὃ ἐστὶν ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. Quæ verba scholiastæ leguntur fere, verum sine nomine gentis, apud Hesych. in Ἐβδηλλάμην. Eodem modo vox Θρόνα vel Τρόνα apud alias gentis et scriptores alias et maxime diversas nacta est significationes, ut discimus ex eod. σχ. ad II. 59. Θρόνα, Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῶα· Κύπριοι δὲ τὰ ἄνθηνα ἱμάτια· Αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὡς φησι Κλείταρχος· Ὁμηρος δὲ τὰ ῥόδα. Ex his nonnullas habet Hesychius (habebit saltem propediem, sc. ubi emendavero), non tamen nobiscum ea fide egit atque scholiastes. Prodidit enim, quid dicantur, non quis dixit. Ecce in Θρόνον. Θρόνον τετράπουν καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον, καὶ ἐκπεποικιλμένον. Scripsit procul dubio τετράπουν ἐκπεποικιλμένον, lacertam sc. aut animal simile, quod Thessali vocant Θρόνον. (Dum in his regionibus subsistam proximam vocem et emendari ejusque interpretationem vindicari velim. Θρονίτης, πρῶτιστος. Fab. Χρῶτιστος. Temerarius ille homo vix, credo, se ipsum intellexit. Tu retineas πρῶτιστος, et emendes Θρονίτης. Hesych. in θαλάμιος. Θαλάμιος λέγεται ὁ ἔσχατος· ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης.) In Τρόνα dedit Cyprium usum. Τρόνα ἢ Θρόνα ἀγάλματα, ἢ ῥάμματα ἄνθηνα. Fortasse scripsit βάμματα, vel, quod potius suspicor juxta scholiasten modo laudatum, ἱμάτια, ἄνθηνα. More hoc Hesychii observato, cum et Εἶδαρ et Ἴδαρ exponat βρῶμα, non utique extemplo adfirmabis extritam esse alicujus incuria literam E in Ἴδαρ, ne, quod communiter Εἶδαρ dicitur, id Cyprius, vel Ætolus, vel Syracusius, mallet pronunciarē Ἴδαρ. Idem pene est, ut moneam de Εἶαμεναι et Ἴαμεναι, Εἶαρ et Ἴαρ, Εἶθαρ et Ἴθαρ, Εἶλαρ et Ἴλαρ, Εἶρωνεία et Ἴρωνεία. Exponit ille Εἶκων, ὑποχωρῶν et Ἴκοντες, ὑπακούοντες, παραχωροῦντες. Εἶλαπίνη, θυσία, ἑορτή, et Ἴλαπίνας, θυσίας, ἑορτάς. Εἶλεός dicitur ἢ τοῦ θηρίου κατὰδυνσις, ἢ λεός θηρίου φωλεός: Similiter Εἶλιγγιᾶν, σκοτοῦσθαι, συστρέφεσθαι, et Ἴλιγγιᾶν, συστροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι. Ita, Ἐρήνη. κόρος· τέλος. (Tu fac emen- 702 des εἶρήν. κόρος, τέλειος) et Ἴρινες (potius Ἴρήνες. Vid. Kust. ad Suid. v. Μελείρην, et Lexic. Herodot.) μελέφηβοι. Nolis itaque emendaturienti similis, αἶμονα ἐπιστήμονα, ἐμπειρον, protinus existimare reponendum esse δαίμονα, qu. δαήμονα. quod ille pariter fere interpretatur: verum in Homero subsistere II. E. 49.

Υἱὸν δὲ Στροφίῳ Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης.

Sæpissime innuere videtur, utroque modo et dici et scribi. Ita Ἴρεται, ἢ εἴρεται, συνάπτεται. Ἰπύα, σιπύα. Quasi dixisset cellam panariam, vel ἀροτθήκην, ab aliis Σιπύαν dici, ab aliis Ἰπύαν. Δέκрана ἢ ὠλέκрана τοῦς ἀγκῶνας: unde non dubitabis corrigere ὠλέκρανον ὃ Ἀγων sic, ὠλέκρανον ὃ Ἀγκῶν. Auf, si dubites, consulas glossam Ἀγοστούς. ὠλέκρανα. οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνες.

Eandem porro adhibebis dubitationem in emendandis iis glossis, in quibus literæ principalis figura propter similitudinem exarandi librarium fefellisse potuit. Nam et hæc est altera pars disputationis meæ. Non ergo protinus, si quid a B incipiat, quod Ego vel Tu per Φ describere-mus, id in Φ corrigendo corrumpes: quoniam si ore Macedonico usus

esses, intactum utique relinqueres. Plutarch. enim Quæst. Græc. 9. Τῷ Β ἀντὶ τοῦ Φ χρῶνται Μακεδόνες, Βίλιππον καὶ Βαλακρὸν καὶ Βερονίκην λέγοντες. Nescire non possis hæc nos dicere et nominare Φίλιππον et Φαλακρὸν et Φερονίκην. Verum id non patiuntur Macedones. Eodem teste B pro Π Delphici oris est et loquelæ. Adspirationem variæ gentes varie exprimunt. Lacones per Β. Ita Hesychius Βάγος, κλάσμα ἄρτου, μάζης, καὶ βασιλεὺς καὶ στρατιώτης (corrige στρατηγός). Λάκωνες. Eam vocem antiquissimi Attici exarassent ΗΑΓΟΣ, Æoles ΦΑΓΟΣ: nos communiter non adspiramus, verum scribimus ΑΓΟΣ. ut Hesych. Ἄγος, ἡγεμῶν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλῆθη, et alibi Ἄγος, κλαῦσμα, τραῦμα (lege ex cod. Hesych. in v. Βάγος, κλάσμα ἄρτου), ἀρχηγός. Ejusdem commatis sunt Βεΐκατι εἴκοσι. Λάκωνες. Βεικηλά, νωχελῆ (scribe ἀνωφελῆ), ἀχρεΐα. Λάκωνες. Unde non dubitabis et has voces ad Laconismum referre, quanquam id non admonuit Auctor. Βεΐρακες, ἰέρακες. Βεΐκας, μακρόθεν. Βέκας, μακράν. Βέκως, μακρόθεν. et sexcentas alias. Eodem adspirandi more delectantur Cretes, qui Laconice loquebantur. Βαλικιώτης, συνίφηβος. Κρητης. Tu ergo cave, neque tibi hæc esse prædicta non dixeris. In iis autem, quæ sequuntur, securo ut sis animo, jubeo. Ibi enim experiundo scies et facillimum describentis errorem, et certissimam emendantis fidem. Γ simplex Gamma Græcorum ea est infelicitate figuræ, ut ad plurimas literas similitudine accedat, atque capropter foedissimas turbas excire soleat. Si in latus inclines, lineæ duæ, quibus describitur, in angulum fastigiatae representabunt literam Δ. Deinde Δ et Δ et Δ unius lineolæ discrimine a se invicem determinantur. Porro Γ, si tenuior foret transversæ suæ lineæ ductus, in I recidet, et vicissim simili fere vitio ex T enascetur. Aliquando insinuabit se in locum congeneris sui, si formam et familiarum respicias, Digammatis Æolicæ F. Est ubi scribitur loco notæ episemæ, quæ potestatem ejusdem digammatis exprimit. Exempla nonnulla proferemus, quæ ceteros fortasse hactenus fugere. Notæ T in Γ solitam et levem esse mutationem joculari errore suo testatur Theod. Gaza Gram. l. 3. exeunte, p. 99. b. Εὐλογώτεροι μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν ὀρύττω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὀρώμεν. Tanta erat auctoritate, tanta contagionis diritate una et levissima in Exemplaribus litura, ut pene artem ipsam contaminaret, et jam scholis jura esset datura. Ammonius ad voces ἦν δὲ — ὦρα ὡσεὶ ἔκτην. Ioan. XIX. 14. Ὁ δὲ καλλιγράφος ἀντὶ τοῦ Γάμμα στοιχείου, ὕπερ σημαίνει τὸ τρίτην, ἔγραψε τὸ ἐπίσημον, ὃ καλοῦσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς γαβιζέ, ὃ δηλοῖ τὴν ἔκτην, πολλὴν ἔχοντα πρὸς ἑαυτὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ διὰ τοῦ γραφικοῦ σφάλματος γέγονεν ἡ διαφωνία. Ἀντὶ γὰρ τρίτης ὥρας, ἔκτην ἔγραψε. Observarunt plurimi, quorum in numero sunt præstantissimus Galeus noster in crudito suo commentario ad Demetrii Phalereusis librum De Elocutione (quem hominem ob morum suavitatem atque eruditionis elegantiam nemini fere in disciplina nostra secundum pono), et nuper summi ingenii et doctrinæ vir I. Albertus (qui literarum bono natus corruptissimum hunc Auctorem integre expoliendum emaculandumque in se suscepit), innumeras fere glossas sub litera Γ latere, quæ duplici F Æolensium exarari debent. Quo pacto Γιστία, Γισχὺν, Γοῖνος, Γέντερ, Γέαρ, et sexcentæ aliæ emendandæ sunt Fιστία, Fισχὺν, Fοῖνος, Fέντερ, Fέαρ. Exponuntur enim ἰσχάτη (i. ἰσχάρα) i. e. Vesta, ἰσχὺν, Vim, οἶνος Vinum, κοιλία, i. e. Venter, ἔαρ Ver. Salmasium quidem virum maximum

ἐν commentariis ad Herodis et Regillæ uxoris inscriptiones latuit medela tam facilis et expedita. Neque enim illi assentior adfirmanti quasdam gentis posse duplex gamma (vel adspirationis notam) ut simplex gamma vel exarare vel ex ore proferre. Accidit hoc proculdubio ex corruptela Codicis Hesychiani. In ceteris Lexicographis istius consuetudinis nullum vestigium, Photio puta, et Suida, etc. Nemo superest præter Phavorinum, qui corruptissimum auctorem Hesychium descripsit, et proinde Hesychianæ auctoritati nihil quidquam ponderis adicere vel potest vel debet. Verum non ubique velim, ut tali medicina mactetur Hesychius. Descripsit ille nimirum Homericas dictiones ad unam fere omnis, ea autem incuria, ut aliquando particulas, quibus scatet πολυώνυμος ille scriptor, inconsultissime sequenti vocabulo agglutinaret. Inde si scripsisset Homerus γ' οἶδα, proclive fuit Lexicographo nostro Γοῖδα exinde procudere (quod tamen nescio, quo errore, error enim errorem gignit, per οὐκ οἶδα interpretatur) si γ' ἔτος, Γέτος. Inde fit, quod tot voces in Δ, in Θ, in Τ et Ρ reperiantur, quæ Homericis δ', θ', τ' et ρ' originem debent. Δαιάζω, ἀναβοῶ, στενάζω exponitur, eodem modo quo Διάζω. Neque eodem modo exponuntur Αιάζω et Δαιάζω solum, verum et Ἀδαίζω quoque. Ejusdem commatis est ἀδεάζων, ἀναβοῶν, ἀναστενῶν. Hinc quoque exponitur διψαί, βλάψαι. Natum est vocabulum ex locis Homeri nonnullis male lectis. Ubique enim occurrit Ἴψαι, semper particulam δ' a tergo sequitur, ut II. A. 454. et II. 237.

Τιμήσας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν.

et B. 193.

Νῦν μὲν πειρᾶσθαι, τάχα δ' ἴψεται ὕλας Ἀχαιῶν.

Ex simili fortasse fonte θολκάζει χαλιναγωγῆ. sc. θ' ὀλκάζει. Nam in ο' Ὀλκάζει, ἔλκει, χαλιναγωγῆ. Inde portentum lectionis θαστρένεσθαι, ἀναβάλλεσθαι: quod Tu, amice lector, ex Homer. Iliad. O. 512. procurabis,

Ἡ δὲ θαστρένεσθαι ἐν αἰνῇ δῆιοσῆτι.

Adde, si lubet, aut minus probasse vidcar, Hesychium in Ἡ δῆθα στρέυεσθαι et in Στρεύγομαι. Arrepta hac occasione emendare non te pigebit corruptissimam glossam Στρανγγεύει, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Potius omnino Στραγγεύει, ἀναβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται. Similis fere error aliquibus vocalis articulos suos adjuuxit, ut ἡ δόκωσις ἡστέγη: quemadmodum et recte in Δ interpretatur δόκωσις. Ita in Hesychio legimus in O. Ὀδειμάλεος, Ὀδοίπορος, i. e. Δειμάλεος et Δίοπος. Ita Ὀδέγημην προσεδόκω ne corrigas cum Guieto Ἐδέγημην, sed cum viro docto δέγημην, id quod expectavi. Notabilis est error glossæ ὀδαῖος ὀλίγος — πράσιμος, ὠνήτης. Recte fortasse πράσιμος et ὠνήτης, ut supra in Ὀδαῖον et Ὀδαῖων. Ὀδαῖων, ὠνίων. ὀδέσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι. At quomodo aut qua machina est ὀλίγος? Nemp pro ὀδαῖος substituas Ὀ Βαῖος, et consulas Βαῖον in suo loco. Infra legimus Ὀπροστρόπαιος ὁ ἀποστρέφων. Tu fac divides Ὀ Προστρόπαιος. Deinde Τηαλέσθην, τὴν ἄμαξαν. Lege τὴν ἀλέσθην. Supra enim Τῆ ἀλέσθη, τῆ ἄμαξην. Ut ad Æolismum revertar, et monstra, quæ peperit; digamma istud quamvis in suum simplex frequentissime, aliquando tamen in Τ, quod etiam proclive fuit, degeneravit. Nam Τέπτα, ἐπτά exponitur, i. e. Φεπτά. et, quod est lucidissimum, Τενεκοῦντι, ἐνοικοῦντι. Αἰολεῖς. Adducor equidem, ut credam in dictionibus Æolicis, quales multe apud Homerum et antiquos leguntur, ibi semper fere in concursu vocalium ad hiatum declinandum eorum digam-

ma se inseruisse, maxime cum id Romanis solenne fuerit, qui ab Æolensibus linguam suam mutuo sumpsere. Inde quod hi Δαφος, Ταφων, Οφις, Βοφος exarabant, illi literis suis dixerunt *Davus, Pavo, Ovis, Bovis*. Priscianus certe se scriptum reperisse testatur in vetustissimo Apollinis tripode, qui erat in Xerolopho CPoleos, Δημοφάφων Λαφοκόφων. Recte sane, atque idcirco Hesychius in ν. προτιάπτω, προπέμπω, ad Homerum locum respiciens, qui initio Iliados legitur

Πολλὰς δ' ἰφθίμονος ψυχὰς αἰδὶ προΐαψεν
'Ἡρώων,

si emendetur προφιάπτω, προπέμπω (quidni autem ita emendetur?) fidem faciet antiquissimos Homeri codices ita fuisse exaratos, qua itidem ἀκριβεία, suam editionem, quam non minori ingenii felicitate molitur quotidie, quam nos omnes vehementia expectationis efflagitamus, describi curabit bonarum omnium artium stator et vindex, clarissimus Bentleius. Ut redeam, hoc quasi

“ regens vestigia filo,”

vexatissima ista ῥήγεα vel ἡνία, εἶματα, δέσματα, σιγαλόεντα, quæ passim apud Homerum leguntur, ut Iliad. E. 226.

Ἄλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
δέξαι.

Iliad. X. 154.

Καλοὶ, λαίνοιο, ὄθι εἶματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι.

Ibid. 468.

Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα.

704 emendari jubeo semper σιγαλόεντα. Qui a σίγη deducunt vel potius cogunt, operam ludunt. Σιαλώσαι apud Hesychium est ποικίλαι. Recte igitur Σιγαλόεν (corrupte Γ pro F) exponitur ab eodem, ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρὸν etc. † Σιγαλόεντα, λαμπρά, ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια. Porro quo pacto miscentur Γ, F et T, ita nonnunquam propter cognationem Λ et Δ. Ita Αἰταὶ θυγατέρες Διὸς αἰ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι, rescribe cum H. Stephano Λιταί. Ita enim Homerus Il. I. 498.

Καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο.

Et similiter in media voce Ἰαλάσι δεσμοῖς. Lege Ἰλλάσι. Quæ est iterum vox Homericæ, Iliad. N. 571.

Τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν.

Vicissim Λῆται, ἄνεμοι. Rescribe Ἀῆται. Iterum emendat vocem eandem, et in Α pro ἄνται, ἄνεμοι, rescribo optimo jure Ἀῆται ἄνεμοι. Et hæc fortasse est labes glossæ istius βαιμάζειν, βασιλεύειν ἢ βαστάζειν. Ibi repono primum Βλιμάζειν. deinde confirmo, Βλιμάζειν primo et proprie est mulgere, quasi θλιβομάζειν. Id Etymon debeo erudito Scholiastæ Aristoph. Av. 530. Ita Hesychius Βλιμάζειν τὸ τηθολαβεῖν οἰονεὶ θλίβειν ἢ βαστάζει. f. θλιβομαστάζειν cum scholiaste. Deinde, ubi omnia manu regebantur, quoniam principum erat et potentiorum plebis crumenas mulgere, exponit Hesych. in secundo loco βασιλεύειν, Didymus κακοῦν, ἀποτίλλειν, κατεσθίειν. Significat denique tertio loco ventrem avium contrectando de earum bonitate experiri: Ita Aristoph. Av. 526.

Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτῆς
 ἴστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
 Ἔρη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
 εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους,
 οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

Nihil tamen horum omnium ad βαστάζειν pertinet. Quid ergo? Nempe ut in prima voce litera literam similem similaverit, ita in hac altera alteram excluserit. Lego enim Βλαστάζειν. Hesych. Βλαστάζειν, βλιμάζειν οἱ αὐτοὶ i. e. Siculi. Sed nondum ex his me expedivi. Sequetur enim articulum βλιμάζει, βαστάζει, ἀτιμάζει, legendum esse βλιμάζει, βλαστάζει, ἀτιμάζει, atque etiam βάλειν, ἕβρις, βλίμην, ἕβρις. Ita enim βλίμην, προπηλακισμός, ἕβρις. Atque hæc quidem hæcenus. Deinde eodem jure pro Βαίταν. Βαιτάς. Βαιτάδα. Βαιτώνα, quibus nominibus οἱ παλαιοὶ secundum Suidam, vel Ἕλληνες sec. Hesych. significabant homines nequam et nullius precii, rescribe Βλίταν. Βλιτάς. Βλιτάδα. et Βλιτώνα. Confunduntur Α. Δ. et Α. δάσος, σύνδενδρος τόπος. I. Ἄλσος. Si desit, quod addam auctoritatis aut fidei causa, notabis iisdem verbis explicari Ἄλσος suo in loco. Ἄλσος, σύνδενδρος τόπος. Vox hæc similiter corrumpitur infra in Δρυμός. Δρυμός, δάσος, σύμφυτος τόπος — σύνδενδρος. Lege Ἄλσος et me habebis fidejussorum. Similis error est in Λαγεινὰ, δεινὰ. Corrige Ἄλγεινὰ. Nihil verius. Jam eodem filo usus luce et Hellenismo donabis barbaram istam glossam ad caput literæ Δ. Δαγμυὸς, οἰκτρὸς, πένης, ἔλεινός. Tu enim, sat scie, leges Ἄλγεινός, et eod. modo infra Δαεινὸν, κλαύσιμον. Puto Αἰλινὸν, κλαύσιμον. Permiscentur T. et X. Τήτει, σπάνει. Lege Χήτει. Nam sequentibus suo in loco, Χήτει, στερήσει, ἐνδεία, σπάνει. Ita etiam lubenter legerem Χῆτος, ἀπορία. Non, Χή, ἔξος, ἀπορία. Pauca adjiciam ex glossis inter se turbatis. Κονιπόδες, ὑποδήματα μοιχικά. † Κονιορτοπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Lego Κονιπόδες, κονιορτοπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Vid. Plutarch. Quæst. Græc. I. Voces ὑποδήματα μοιχικά locum hic habere nequeunt. f. spectant ad glossam Κονίσαιοι, ἀφροδίσια. Ut plene sit Κονίσαιοι, ὑποδήματα μοιχικά, ἀφροδίσια. Legimus in Η. Ἡγυῆτο ὁ λαμβάνων ἦγετο † Ἡγε, αὐτη, ἦτις. video hic tris glossas. † Ἡγυῆτο (sic enim legas) ὁ λαμβάνων. Η. e. qui mutuo sumebat (λαμβάνειν enim, ut docuimus p. 338. edit. nostræ est quodammodo vox usuraria) fidem dedit, sponsionem præstitit. Eo ritu sæpissime in Lexicis voces exponi solent, id quod duplicem operam præstat: ostendit enim, quid sit Ἡγυῆν et quid Ἡγυῆσθαι. Pergo autem ad proximam glossam a me fabricandam. Quæ est hujusmodi † Ἡγετο, ἦγε. Deinde † Ἡγε, αὐτη, ἦτις. Jam in iis, quæ leguntur in Δ. sc. Δαίω μάθω, † Δαίων, καίων † Δαίω καὶ ἐξάπτω † Δάη ἐλύπησε. Forfasse hoc pacto Δαίων καίων † Δαίω μάθω καὶ ἐξάπτω. Certe † Δάκε ἐλύπησε. Modo enim Δάκνει, λυπεῖ. In Ω. cave putes hæc esse interpretamenta, † Ὀκίτευεν, ὤκει † Ὀκοδόμουν (rescribe Ὀκοδόμουν), ὠνοχόουν, verum quatuor voces, quæ interpretatione destituantur, hoc pacto digeres:

Ὀκίτευον

Ὀκει

Ὀκοδόμουν

Ὀνοχόουν.

Ohe! jam satis.

CAP. X.

705 Jus Atticum commendatur. Promittitur Commentarius de republica Atheniensi. Nonnulla observantur ad eam rem spectantia. Emendantur Harpocratio et Hesychius.

Si Scriptor, quem hodie non minori fere ex obscuritate vindicamus, quam Manutius, qui typis evulgavit primus, ex eorum numero esset, qui ob sermonis elegantiam et colorem quandam orationis, sterilem et infructuosam delectationem solummodo impertiant; næ ego is non fuissem, qui tantos labores in expoliendo insumerem: Nullius fuisset tanta in me auctoritas, ut Scriptorem evolverem, excuterem, evulgarem, qui neque civilem vitam emendare, neque domesticam ornare potuisset. Tantum neque ocio, quod mihi minimum est, neque mea in literis auctoritate, quæ fortasse minor est, fuissem abusus. Habet enim quodammodo disciplina nostra auctoritatis imaginem: est quædam in recognoscendis expolendisque auctoribus commendatio eorum, quos expolimus: atque artem profitemur, maxima licet cum severitate, nonnulla tamen, hac certe, cum dignitate conjunctam. Si quid igitur hæc nostra edendi ratio in se habeat consilii, studiosus semper fui, ut istud qualecunque consilii aliquam etiam contineret utilitatem. Omnium gentium, quæ moribus et legibus vivere, ea semper prudentissima habebatur, in cujus disciplina et natus et educatus est Scriptor noster. Quod si Lysiam, Demosthenem, ceterosque Fori scriptores Fortuna nobis non conservasset, qui sæpenumero solennis legum formulas atque ipsa verba legitima produxerunt, producta illustrarunt, celeberrimam istam disciplinam, atque Atticæ sapientiæ imaginem in Jurisprudencia solummodo Romana adumbratam vidissemus. Verum precariam istam P. A. gloriam abunde recreavit suorum Oratorum fortuna, quæ aliquatenus oblivionem superavit. Laudabilis fuit S. Petiti industria, qui istius Jurisprudenciæ naufragia singulari et erudito commentario complexus est. Multum ad hoc argumentum illustrandum passim contulit vir incredibilis eruditionis ὁ μέγας Salmasius, qui neque fama, neque meritis Petiti deterritus novam et integram commentationem de LL. Atticis in animo meditabatur. Meditabatur quoque vir doctissimus H. Valesius, aliique, quorum qui merita non ignorant, interventa consilia tantæque et tam solidæ eruditionis jacturam mecum quotidie dolent. Fuere autem I. Phil. Maussacus, eruditus commentator Harpocratiæ. Vid. ad v. Ποδοστράβη, et Ηερίπολος. Lambecius, ut ex ejus Prodomo liquet. Josephus Scaliger, cujus Collectio Legg. Atticarum inedita servabatur in Bibl. Academiæ Lugduno-Batavæ. Vid. Salmas. I. Epist. 120. Ea usus est Petitus, G. Critonius Professor Reg. Paris. cujus Præfatio in Draconis et Solonis leges est in Cod. MS. CDXLIX Biblioth. Cæsareæ. Ex antiquis scripsit Demetrius Phalereus περὶ τῆς ἐν Ἀθήνῃσι νομοθεσίας. V. Diog. Laert. Harpocr. in Ἐρκείῳ Ζεῦς et Παράστασις. Laudatur istius operis liber 3. a Suid. et Harpocr. in Σκαφηφόροι. In Solonis Ἀξίονας scripsere utique Aristoteles, Seleucus, Didymus. Citatur Apollodorus ἐν βῆ περὶ νομοθετῶν à Laertio in Solone. Περὶ νομοθετῶν scripsit Theophrastus, ut li-

quet ex eod. Laertio, et Harpocr. in *Φαρμακός*. Ejusdem de *Legibus* liber citatur ab Harpocrat. et in *Digestis*. Callimachum *ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν νόμων* laudat Athenæus l. 13. p. 585. Heraclidem Ponticum *περὶ νόμων* Laertius. De *Legibus* scripsit Pittacus, ut constat ex Suid. De Atheniensium legibus et moribus, itemque de dicasteriis Atheniensium Telephus, ut liquet ex eodem: a quo etiam in v. *Ζαμύλις* laudatur Helanicus *ἐν νομίμοις*. Hemippi librum primum *περὶ νομοθετῶν* laudat Athenæus l. 4. p. 154. et Origen. l. c. Cels. librum secundum Porphyrius *4to. περὶ ἀποχῆς*, librum sextum Athenæus l. 14. p. 619. Plethonem Theodoro Gazæ æqualem *ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας λόγοις* laudat ipse Theodorus in libello de *Mensibus*. Quantum ista disciplina debeat nostræ quoque industriæ, malim intelligi ex commentario de *Rep. Atheniensi*, quem indices paro, quam ex ea luce, quam adepta est Themis Attica ex hodierna *Lysiæ* editione; quanquam nonnulla fortasse, neque ea levisima, et hic quoque legantur, quæ aliorum industriam elusere. In eo opere, cui (ubi paucillulum oculi ab infinitis fere curis circa caput salientibus nactus sim) maxime semper cum delectatione incumbere soleo, non eundem mihi ordinem servandum esse duxi, quem Petitus aliique sibi ⁷⁰⁶ statuere. Nam ubi historiam gentis breviter persecutus fuero et ad quandam quasi maturitatem perduxero, eam sc. quæ et rerum gestarum legumque condendarum gloriam terminare judicabitur, nonnulla præfaturus esse mihi videor de *νομοθεσίας* historia et ratione: de *Legum* scribendarum abrogandarumque ritu: de conditione, ætate, fama, fortunisque *Legumlatorum*, qui plurimi fuerint: de nummis denique et monumentis: de formularum pactionumque publicarum solennitate, et quæcunque ad actus legitimos et moderationem *Reipublicæ* pertinere videbuntur. Deinde in *Legibus* recensendis cum modum ordinemque tractandi mihi præscripsi, quem unusquisque nostrum vivendo describimus. Nam jam inde a natalibus civem Atheniensem meditor deducere, ritusque et patria instituta una persequi, quæ singulam ætatem et conditionem respiciant: qualem sc. se gerere oporteat domi sub patris imperio, qualem foris sub præceptore; quid ab armato milite, quid a consulente sene exspectetur; quis modus in judiciis, quis in curia statuatur. Eo nempe consilio et scribendi ratione expositurus ero vitam Atheniensem non solum publicam et civilem, verum etiam una privatam et domesticam; deinde cum *Legum* uberi tractatione *Antiquitatum* etiam thesaurum complexurus simplici quodam et naturali ordine digestum. Mihi quidem, ut meam mentem exponam, præ ceteris eruditionis partibus vehementer semper placuit ista commentatio: Hujus populi et bello et pace clarissimi *Annalis* et *Jurisprudentiam* semper cum delectatione evolvi; sive quod naturali æquitate et honesta quadam sapientia ea *Jurisprudentia* polleret maxime; sive quod, ut ceterarum rerum præclarissimarum, ita et *νομοθεσίας* quoque primordia cum jucunditate recolere soleamus. P. enim A. primus fortasse inter profanas gentis *Reipublicæ* legibus et institutis firmatæ exemplum edidit. Quod licet inventum, ut cetera egregia omnia, ab *Ægyptiis* repetatur, ego potius, propter communionem, quæ inter eas gentis olim intercessit, existimarem unum fuisse, qui utrisque leges dedit, unamque ambabus fuisse *νόμων διάθεσιν*. Vel fortasse multa ab *Ægyptiis* utiliter reperta *illachrymabili nocte wgentur*

Atheniensibus enim id præconium non deficit, neque ea ratio immortalitatis:

“Fama minor factis: ipsos nam credere dignum
Cœlicolas, tellus quibus hospita semper Athenæ,
Ceu Leges hominemque novum, ritumque sacrorum,
Seminaque in vacuas hinc descendente terras,
Sic sacrasse loco commune animantibus ægris
Confugium.”

Stat. XII. Theb. 499.

“Primæ frugiferos fœtus mortalibus ægris
Dididerunt quondam præclaro nomine Athenæ,
Et recreaverunt vitam, Legesque rogarunt.”

Lucret. l. 6. init.

Non mirum est igitur, gentem ea Civilis Scientiæ celebritate et antiquitate ceteris fere omnibus et leges et jura imponere, quemadmodum testatur Pericles apud Thueyd. l. 2. Cicero quidem pro Flacco. “Ad sunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, Jura, Leges ortæ, atque in omnis terras distributæ putantur.” Quantum contulit ad Jurisprudentiam Romanam, quæ huic populo diuturnius et latius imperium, quam Virtus, peperit, satius est discere ex istius gentis et Historiæ et Juris monumentis, quæ supersunt. Ammian. Marcellin. l. 22. “Solo adjutus sententiis Ægypti Sacerdotum latis justo moderamine Legibus Romano quoque Juri maximum addidit firmamentum.” Ille certe, si non νομοθεσία Ægyptiorum, eorum tamen et consiliis et sapientia usus multa in sua Jurisprudentia symbolice instituit; uti Pythagoras ejusdem sapientiæ consultus, multa in Italica Schola condenda suæque philosophiæ præceptis tradendis, Ægyptiacum ad morem per ænigmata rerumque simulachra docuit. Hujusmodi est sapientiæ, quod Solo ἄξονας sive tabulas Juris, in quibus officia Civium describerentur, illas præscriptiones verborum, ad quas unumquemque se accommodare et componere oporteret, Ἀνάγκης ἄτρακτον, *Necessitatis fusum*, vocavit. Instituit idem, ut ex Poll. I. 12. discimus, τὰς νόμους ἰούσας ἐπὶ τὸν γάμον φρούγετρον φέρειν σημεῖον. Admonuit scilicet novam nuptam, vas istud domesticum, cujus ope fruges torreret solitæ, illi domestica omnia officia rerumque familiarium administrationem curæ esse oportere. Si φρούγετρον per *Farreum* exponat Plinius, credo eum duorum populorum instituta commiscuisse, *Confarreationem* sc. Romanorum, atque hunc Solonis ritum, ubi ait XVIII. 3. “Quin et in sacris nihil religiosius *Confarreationis* vinculo erat. Novæque nuptæ *Farreum* præferbant.” Ego autem pergo: Cavet idem Legislatores τὴν νόμῳ τῷ νυμφίῳ συγκατακλινεσθαι μῆλον κυθωνίου συγκατατράγουσαν, ut refert Plutarchus in Solone et in libello *Præceptorum Conjugal*, αἰνυτ-
707 τόμενος, juxta eundem auctorem, ὅτι δὲ τὴν ἀπὸ στόματος καὶ φωνῆς χάριν εὐάρμοστον εἶναι πρώτην καὶ ἡδέϊαν. Porro multa habemus in Themide Attica, quæ Ægyptiacam originem referre videantur. In hoc populo nefas habebatur *servum hominem occidere*, non quod apud profanas gentes tanta erat mancipiorum cura aut reverentia, verum, ut rationem exponit gravissimus auctor Diod. Sic. l. 1. δὲ τῆς τῶν δούλων φροντίδος ἐθίζοντες τοὺς ἀνθρώπους πᾶσι μᾶλλον εἰς τοὺς ἐλευθέρους μὴ δεῖν ὄλως ἐξαμαρτάνειν. Eadem erat omnino apud Atheniensis cura, quorum erat sapientia, non expectare, ut suppliciorum severitate vindicarent, quod fieri non oportet.

uerat, verum extemplo prohibere, ne eveniret id quod infectum esse voluerint. Ita in Tabulis, quæ ab ingenuorum puerorum corporibus vim et contumeliam areebant, in calce legis subjiciebant: *ἐνοχοὶ δὲ ἔστωσαν ταῖςδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες*. Cujus constitutionis ne quis aut insolentiam aut inæqualitatem miretur, *nihilo sc. majoris censei ingenuos quam servos*, continuo exclamat præstantissimus Orator c. Timarchum: *Τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει*. Non quod de mancipiis sollicitus erat Legislator; οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθεῖσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ἕβρεως, προσέγραψε, μηδ' εἰς τοὺς δοῦλους ὑβρίζειν. Inde cum Lex erat *de adulterum in uxore justa deprchensum interficiendo*, οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης, ut Lysiae verbis utar, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναῖξι ἐίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἰλάττονος ἀξίας τὴν αὐτὴν ἐίκην ἐπέθηκε. Easdem sc. poenas et in *Uxoris* et in *Pellicis* injuria statuit, in utraque gravissimas, ut adulterii semina quodammodo radicatas evelleret, *legitimique* connubii jura sanciret etiam custodia *usurarii*. Neque videtur sapientissimus Legislator in ea poenæ acerbitate istius Scholæ auctoritatem commendare, quæ *peccata*, ut cum Cicerone loquar, “non momentis rerum aut eventu, sed vitii hominum metitur,” et quæ argutius quam verius contendit, quod “siquidem peccare est lineas virtutis transilire; quam longe progrediare, cum semel transieris, id ad augendam transeundi culpam nihil pertineat.”

“Nec vincet Ratio hoc, tantundem ut peccet idemque

Qui teneros caulis alieni infregerit horti

Et qui nocturnus sacra Divum legerit.”

Nam et alibi, uti in unoquo delicto supplicium commensuratum esse voluit Solo, atque ut adesset

“Regula peccatis, quæ poenas inroget æquas,”

namque id prudentissima sanctione legitimisque verbis instituit: ita in hoc quoque criminis genere, ut loquitur Lysias: *εἰ τινα εἶχε ταύτης μείζω τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐποίησεν ἄν' ἢν δὲ οὐχ οἷός τε ὦν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι*. Gravissimis ergo poenis aliquando *minora* delicta coercuit, quæ ad *majora* fenestram patefaceret: hæc vero iisdem, quoniam acerbiores excogitare nequiverat. Draco quidem, qui pleraque nimis severe censuit, inter alia sanxit in iis legibus, quas tulit, *Furem ejusmodicumque furti supplicio capitis puniendum esse*. Gell. XI. 18. *Ἀπασι τοῖς ἀμαρτάνουσι, μίαν ζημίαν, θάνατον* interrogavit, *τοῖς λάχαινα κλέψαντας ἢ ὀπίωραν ὁμοίως τοῖς ἱεροσόλοις καὶ ἀνδροφόνους κολαζόμενος*, ut ait Plutarchus in Solone. Ad quam severitatem, quæ modum et proportionem excedebat omnem, procul dubio respexit Horat. 1. Sat. III. 115. verbis a me modo memoratis. Hoc igitur et pleraque alia ultimæ immanitatis capita sustulit Solo, et omnia impendio molliora decrevit, et ad rationis verique normam revocavit. Mihi hæc commentanti videtur omnino potior esse sententia, Solonem non omnis Draconis leges sustulisse, ut quidam tradidere, verum severitatem ejus per omnia extinxisse potius atque ad lenitatem inclinasse. Multa etenim a Dracone graviter et civiliter admodum instituta legimus, quæ, verum citra poenæ acerbitem, a Solone instituta fuisse una discimus. Pro exemplo erit *Constitutio Attica*

de Ocioso. Quam memorat Valer. Maxim. II. 6. 3, 4. “Apud Atheniensis *Inertia* e latebris suis, languore marcens, in forum perinde ac *delictum* aliquod, protrahitur, fitque ut facinorosæ, ita erubescendæ rea culpæ. Est et ejusdem urbis sanctissimum consilium Areopagus: ubi quid quisque Atheniensium ageret, aut quoniam questu sustentaretur, diligentissime inquiri solebat, ut homines honestatem (vitæ rationem memores reddendam esse) sequerentur.” Eam ex Laertii auctoritate aiebat Lysias in oratione c. Niciam, Δράκοντα γεγραφέναι, Σόλωνά ἐξ τεθεικέναι. Licet Harpocrat. in Bibl. Reg. Cant. in articulo inedito adfirmet id fragmentum Lysiae desumi ex ejus deperdita oratione c. Aristonem. Ἀργίας δίκη. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησί. “Ὅτι Δράκων ἦν ὁ θεὸς τὸν νόμον, αἴθρις δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ ὀρίσας, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ’ ἀτιμίαν, ἐάν τις (corrigere ἐάν τις) ἀλῶ, τίσαι· ἂν δ’ ἀπαξ, ζημιῶσθαι ἑραχμὰς ἑκατόν. Utcumque ea res sit, liquet, Draconem, qui *furta* (ut cum Alexandro ab Alexandro loquar) *moresissime pensitavit*, *inertiam*, non minus ac *latrocinia*, quæ ab ea derivantur, capitali supplicio coercere voluisse. Nam, quod ait Diphilus Comiens apud Athenæum l. 6. de paupere sumptuoso, ad ociantem æqualiter spectat.

Ὅκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινὸς
 Τοῦτον· συνίης· ἀλλ’ ἀναγκαίως ἔχει
 Ἡ λωποδυντεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
 Ἡ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισίν,
 Ἡ συκοφαντεῖν κατ’ ἀγοράν, ἢ μαρτυρεῖν
 Ψευδῆ· τοιούτων ἑκκαθαίρομεν γένος.

Solo istam immanitatem pœnæ exosus, verum lenititudini occurrendum arbitratus, homines ociosos, ἄχθος ἀρούρης, non capite, sed infamia punivit. Variant tamen Antiqui. Nam sec. Poll. VIII. 6. Draco infamia, non morte, Solo non nisi tertio ocii convictum plectebat. Id institutum, ut erat ad Ægyptiacos mores accommodatum, (unde derivasse dicitur qui Athenis tulerit. Vid. Herodot. Euterp. 117. Diod. Sic. 1.) ita Lacedæmoniorum Jurisprudentiæ ex diametro contrariabatur. Adversariæ enim istæ Resp. non *armis* magis, quam *institutis* inter se perpetuo dimicabant. Nam ut Athenis unusquisque artem aliquam profiteri aut questum facere tenebatur, ita et Lacedæmone vile semper habebatur id inglorium. Exstitit olim, dubito annoa hodie Romæ exstet, in Cod. MS. Lysiae oratio κατὰ Νικίου, ἀργίας. Laudantur ab Antiquis Orationes Lysiae κατὰ Νικίου, κατὰ Νικίου, ἀργίας, et demum κατὰ Νικίου, φόνου. Ex his omnino eadem est κατὰ Νικίου, et κατὰ Νικίου, ἀργίας. Quoniam legem *de Ocioso* laudat Laetius ex oratione κατὰ Νικίου, et ubicumque a ceteris laudatur Oratio ἀργίας, alii Codices Νικίου, alii Νικίου legunt. Ad eam etiam causam jure referri possunt quæcumque laudantur ex oratione κατὰ Νικίου. Optimo certe jure retuli voces Κητροὶ, Ὀβολοστατεῖ, Ποταμός. Vel enim ita diserte laudantur, vel istorum vocabulorum usus ostendit ea in istiusmodi actione locum obtinere. Hoc de Ὀβολοστατεῖ non negabis. Sed unde Ποταμός; Κητροὶ unde? Nomina sunt, inquires, pagorum Atticorum: Tu hominem Ocii insimulas. Mane. id ipsum est, quod velim. Nam ut unusquisque pagus sive *populus*, in quos tota Attica scindebatur, loco dirimebatur situque, ita aliquando moribus, vitæ genere et condicione, usu et ingenio dirimi erat necesse.

Αἰζωνεῖς ad mare habitabant, Phalerum inter et Sunium, ubi ob portus commoditatem vœnibant, non odores fortasse, sed ostrea, pisciculi, atque id genus edulia. Unde proverbium *Αἰζωνίδα τρίγλην* de nullo præstantiori. Nausicrates Comicus apud Athenæum I. 7.

Μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἑκπρεπεῖς φύσιν
 Αἰξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰζωνικὸς
 Πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται,
 Αἷς καὶ θεὰν τιμῶσιν φωσφόρον κόρην,
 Δείπνων ὅταν πέμπωσι ἰῶρα ναυτίλοι.
 Β. Τρίγλας λέγεις.

Ad eum igitur locum, *Belini* veluti ad *ostia*, concurrebant undique pueri, vetulæ, salsamentatorum, bajulorum, portitorum navtarumque familia, cui scholæ sua non deerat Rhetorica, aut naturalis color orationis. Inde *Æxonenses* apud Antiquos maledici semper et ad mala multa ingerenda proclives. Hesyeh. *Αἰζωνέεσθαι, κατηγορεῖν*. Minime, sed *κακηγορεῖν*, ut alibi emendavi. Harpocr. *Ἐκωμῳδοῦντο* [*Æxonenses*] *εἰς βλασφήμους* (I. ὡς βλάσφημοι) *ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰζωνέεσθαι* ἔλεγον — Πλάτων ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησὶν' Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν, μή με εἴπωρ Αἰζωνία εἶναι. Eodem modo Prospaltii et *Ilymœtadæ* crant *φιλόδοκοι* supra cæteros Atheniensis. *Achærnenses*, qui in fodinis carbonariis ætatem exercebant, ita graphice a Comico in *Achærn.* 178. describuntur,

*Ἐσπευδον, οἱ δ' ὄσφροντο πρεσβύται τινές
 Ἀχærνικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίννιοι,
 Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνιοι,

Potamii denique, et vicini, ex ead. sc. tribu, *Cottocœneses* exagitabantur perpetuo, ut homines *ἰγναῖ* et rem suam instrenue administrantes. Harpocrat. in *Ποταμῶς*. *Ἐκωμῳδοῦντο* ἢ ὡς ῥαζῖως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι, καὶ Μίανανδρος ἐν ταῖς *Διδύμαις*. Sed jam tempus est, ut ad alia pergam.

CAP. XI.

Recensentur Leges Atticæ apud *Lysiam* repetitæ, et varia de ea re disputantur. 709

RECENSEBO in hoc capite (ea tamen brevitate, qua decet Editorem, qui ex mole libri atque vendendi lege auguratur nihil quidquam fere ad sexennis suos labores compensandos restare, præter memciam jucunditatis, quam ex ipso labore cepit) ea instituta Atheniensium, quorum notitiam cultissimo nostro Scriptori debemus. Quæ dum percurram, dijudicare possit eruditus lector, utrum mea opera inutiliter necne fuerit collocata in eo Scriptorum expoliendo, qui civilibus Atheniensium officiis tantum lucis adtulit. Et si nonnulla a me vel recte animadversa, vel in melius restituta, vel feliciter explicata viderit, consilium fortasse nostrum non improbabat aut studium Jurisprudentiam antiquam magis indies cœmerendi. Ejusmodi commentarium, quem Editioni suæ *Oratorum Græcorum* subnecteret, meditabatur olim H. Stephanus vir maximus. Hoc ex ejus præfatione liquet.

Adulterium gravissime semper excepit Majorum nostrorum severitas. Nam illicitam illam et volgivarum Venerem, familiarum jurisque hereditarii ludibrium, ea supplicii acerbitate compesci voluit prudentissimus Atheniensium legislator, ut in dolentis Mariti arbitrio modum poenae stateret, ejusque iras justissimas armaret etiam auctoritate publica. Neque ei solummodo gladium concessit, sed ab omni etiam vexatione Fori, quantum sc. humana sapientia præcaveri poterat, et ab Adversariorum ultione immunem præstitit. Humanissimam eam cautelam ex duobus institutis mihi videor eruisse, quorum utrumque conservavit Lysias in elegantissima oratione, quam pro Marito conscripsit, qui Eratosthenem mœchum in uxore deprehensum patrio jure usus domi suæ occidit. Primum igitur esto:

I.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΗ Ο ΤΙ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΧΡΗΣΘΩ.

II.

ΤΟΥΤΟΝ ΜΗ ΚΑΤΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΦΟΝΟΥ ΟΣ ΑΝ ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ ΤΗ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΩΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΠΟΙΗΣΗΤΑΙ.

Quod ad priorem constitutionem adinet, eam discrete adserit Noster in legibus contineri. *Κελεύουσιν, inquit ille, οί νόμοι, εάν τις μοιχόν λάβη, ὃ, τι ἂν βούληται χρῆσθαι.* p. 48. 7. ed. Reisk. Inde ubi Eratosthenes adulter a Marito deprehensus *ἠντιβόλει καὶ ἰκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι,* respondet ille, *ὅτι οὐκ ἐγὼ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος.* p. 28. 9. Pergit deinde notabili euphemismo, *Οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκείνος τούτων ἔτυχεν, ὡν περ καὶ Νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας:* Et alibi, *Οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενός, πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.* p. 7. 3. Eodem artificio propter verbi invidiam usus est Cic. pro Milone. "*Fecerunt id Servi, dicam enim non derivandi criminis causa, sed ut factum est, neque imperante, neque sciente, neque praesente domino, quod suos quisque servos in tali re facere voluit.*" Quod ad secundam adinet, id eadem fide verborumque solemnitate evincitur. *Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' ἡμῖν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαβρήδην εἴρηται τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ εαυτοῦ μοιχόν λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσῃται.* p. 34. 8. Auctoris verba exscripsi, ut dijudicet lector, uter nostrum Jurisprudentiam Atticam rectius attigimus, ego, qui binas constitutiones de eo facinore revocavi, an Petitus, qui posteriore neglexit. Prioris quidem legis naturalem quandam æquitatem pluribus confirmat Lysias p. 38. ubi contendit, *eos, qui alienas Matresfam. in adulterium pellicunt* (nam in eos Lex maritos armavit, non si quis invitatus vi compresserit) *ita earum animos contaminasse,* 710 *ut amorem et necessitudinem omnem, quae maritis debetur, in se ipsos deriverent; domesticas omnis rationes in mæchi arbitrio poni: liberosque demum incerta condicione nasci, omniaque hereditatis jura misceri penitus vel extinguî. Pro quibus* (inquit ille) *Legislator θάνατον ἐποίησε τὴν ζημίαν.* Ut alibi. *Γενναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν τοιοῦτος ὢν μοιχεύειν καὶ διαφθερίζειν*

ἄλευθέρως ἐπεχείρησε, καὶ ἠλόφθη μοιχός. καὶ τούτου θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ.
 p. 489. 1. Supplicium nempe, quod Maritus ipse sumere, non a Curia
 expectare poterat. Ἐμοῦ τοίνυν, ὧ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνω-
 κότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν εἰκὴν λαμβάνειν.
 Quod si deinde postularetur non juxta legem fecisse, quod sc. privatas
 simulates ficta conjugis injuria obtinuerit: quod uxorem ipse lenocinatus
 fuerit; hominemque nec opinantem in fraudem inlexerit; quo pacto in h.
 causa contendebant Eratosthenis necessarii, ibi rursus intercessit Legis-
 latoris sapientia, et, quæ erat Constitutio altera, CAUSA COGNITA, inquit
 ille, CÆDIS OMNINO NE CONDEMNATOR QUI MOECHUM IN UXORE DE-
 PREHENSUM DOMI OCCIDERIT. Quia (ut ait Imp. Alexander l. 4. C. ad
 L. Jul. de Adulter.) “quod legitime factum est, nullam pœnam mere-
 tur.” Memorabilem hanc dispositionem juris, legibus nostris et usui in-
 cognitam, Antiquorum Resp. plurimæ sive naturali jure ductæ, sive
 exemplo et fama Solonis permotæ, sua etiam civitate donarunt. Μόνους
 γοῦν τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι πολλαὶ τῶν πόλεων Ἰηποινεὶ ἀπο-
 κτείνειν, δηλονότι διὰ ταῦτα, ὅτι λυμαντῆρας αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυ-
 ναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι. Xenoph. in Hierone. Quinetiam
 Veterum ante Resp. legibus confirmatas eadem fuisse videtur mens et
 sapientia. Sophocl. Ajace,

Αὐτὸς δὲ μητρός ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ’ ἧ
 Ααβῶν ἐπακτὸν ἄνδρ’ ὁ φυτεύσας πατήρ
 Ἐρῆκεν ἑλλοῖς ἰχθῦσιν διαφθοράν.

Pausan. in Bœotic. c. 36. Πρῶτος δὲ οὗτος ὁ Ὑγτος εἰκὴν μοιχίας λαβῶν
 εἰλόγος ἐστὶ, καὶ χρόνῳ ἕστερον Δράκοντος Ἀθηναίους θεσμοθετήσαντες, ἐκ τῶν
 ἐκείνου κατέστη νόμων, οὓς ἔγραψεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἄλλων τε ὁπόσων ἄδειαν
 εἶναι χρή, καὶ ἐν καὶ τιμωρίας μοιχοῦ. Xenarch. Comic. apud Athen.
 l. 13.

Πῶς ποτ’, ὧ δέσποινα ποτνία Κύπρις,
 Βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
 Ὅποταν ἀναμνησθῶσι προσκυνούμενοι.

Ut obiter id notem, legem illam Dracontis, quam memorat Pausanias,
 conservavit Demosth. c. Aristocrat. qui etiam Pausaniam perperam ali-
 quando intellectum egrægie inlustrabit. Ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκον-
 τος —

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΚΤΕΙΝΗ

H EN ΑΘΛΟΙΣ ΑΚΩΝ
 H EN ΟΔΩΙ ΚΑΘΕΛΩΝ
 H EN ΠΟΛΕΜΩΙ ΑΓΝΟΗΣΑΣ
 H ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ
 H ΕΠΙ ΜΗΤΡΙ
 H ΕΠΙ ΑΔΕΛΦΗ
 H ΕΠΙ ΘΥΓΑΤΡΙ
 H ΕΠΙ ΠΑΛΛΑΚΗ
 H ΗΝ ΑΝ ΕΠΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ ΠΑΙΣΙΝ ΕΧΗ

ΤΟΥΤΩΝ ΕΝΕΚΑ ΜΗ ΦΕΥΓΕΙΝ ΚΤΕΙΝΟΝΤΑ.

Quod inter Romanos statuit olim Jus Papirianum, hodie fere nescitur.

Leges enim Regiæ in desuetudinem abeuntes citissime describi atque a peritis conquiri desivere: vel in XII. Tabularum complexionem et auctoritatem migrantes, flaviorum ad iustarum in magno isto Oceano Juris, et nomen et dignitatem penitus amisere. Romulus interea unde unde adripuit, nam et ante Solonem vixit, neque quidquam fere ea ætate Romæ cum Græcis aut artibus aut disciplina commercii, ille, inquam, quantum ex Catonis oratione apud Gell. X. 23. augurari licet, adulterium Græca severitate pensavit. “Verba M. Catonis adscripti ex oratione, quæ inscribitur de Dote, in qua id quoque scriptum est, *in adulterio uxores deprehensas jus fuisse maritis necare* — De jure autem occidendi ita scriptum. In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, *sine judicio impune necares*: Illa te, si adulterares, digito non auderet contingere; neque jus est.” Gell. l. c. Similia omnino de Romuli institutis refert Dionys. Halic. Antiq. Rom. l. 2. Ἀμαρτάνουσα δὲ τι [Ἰσχυρ] ἔκαστην τὸν ἀδικούμενον ἐλάμβανε, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς τιμωρίας κύριον. Ταῦτα δὲ οἱ συγγενεῖς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἰδίκαζον, ἐν οἷς ἦν φθορὰ σώματος καὶ ἢ τις οἶνον ἐπιθεῖν ποῖσα γυνή. Hanc sive severitatem sive necessariam justitiam temperavit aliquatenus sequioris ætatis humanitas, et maxime Lex Julia. Ea enim armavit potius *Patrem*: et, cum *Marito* istud jus non concessit, nisi in infami adultero, (puta, si leno fuerit, quive artem ludicram fecerit, judiciove publico damnatus etc. v. l. 24. in princ. D. ad leg. Jul. de adult. Quamobrem ab Ulpiano l. 7. §. ult. D. quod met. caus. dicitur. “Non omnem adulterum licet occidere:”)

711 Patri adulterum *quemlibet* sive domi suæ, sive generi, in ipsa turpitudine deprehensum occidere permisit, modo una filiam interfecerit. Quod explicat Papinian. l. 22. §. 4. D. ad L. Juliam de adult. “Ideoque Patri, non Marito, mulierem et *omnem* adulterum permissum est occidere, quod plerumque pietas paterni nominis consilium pro liberis cepit, ceterum mariti calor et impetus facile decernentis fuit refrænandus.” Remittet enim aliquid de severitate, tardiusque ad eandem accedet, qui non nisi per sua quodammodo viscera et domesticum finis accessurus erit. Ceterum quod jus maritus *aliquando* in adultero, id nunquam Romanis in legibus videtur in uxore habuisse: ideoque qui uxorem occiderit, pro homicida habetur, verum lege Cornelia de Sicariis non tenebitur, quoniam justo ejus dolori poenas *ultimas* condonarunt humanissimi Imperatores, in eamque sententiam rescipit M. Antoninus et Commodus apud Ulpian. l. 38. §. 8. eod. et ante eos Antoninus Pius ibid. et l. 1. in fin. D. ad l. Cornel. de Sicar. Cujus rescripti verba sic se habent: “Ei, qui uxorem suam in adulterio deprehensam occidisse se non negat, ultimum supplicium remitti potest, cum sit difficillimum justum dolorem temperare: et quia plus fecerit, quam quia vindicare se non debuerit, puniendus sit: sufficet igitur, si humilis loci sit, in opus perpetuum eum tradi: si qui honestior, in insulam relegari.” Recte ergo eam juris benignitatem exprimit Ulpian. l. 3. §. 3. D. de Senatusc. Silan. “Si Maritus in adulterio deprehensam uxorem occidat, quia *ignoscitur ei*, non tantum mariti, sed etiam uxoris servus poena liberari, si justum dolorem exsequenti domino non restiterunt.” Eadem erat humanitas, si quis interfecerit adulterum noctu deprehensum ejus condicionis ut per legem Juliam impune occidi non potuerit. “Si *legis auctoritate cessante* inconsulto dolore adulterum interemit, quamvis homicidium perpetratum sit

tamen quia et nox et dolor justus factum ejus relevant, potest in exilium dari." L. 4. C. ad legem Juliam de adulteriis. Ita Julius Paulus Recept. Sentent. l. 2. tit. 26. §. 5. "Maritum, qui uxorem deprehensam cum adultero occidit, qui hoc impatientia justis doloris admisit, lenius puniri placuit." Profecto Romæ ante Legem Juliam Marito non videtur fraudi fuisse in adultero iræ suæ indulgere, ut plurimis exemplis confirmat, quod argumentum hoc summa cum eruditione tractavit, Brissonius ad L. Juliam de adulteriis. Varia, quæ variæ gentes de adulterio decernebant, congressere Scheffer. ad Elian. V. Histor. XII. 12. et Asinius in Comment. ad Tit. de Relig. et Sump. Funer. D. pag. 119. Nationes certe, quæ sapientiam et auctoritatem Juris Civilis amulari videbantur, antiqua severitate continebantur. Ita in Wisigothorum legibus, quæ in hac parte pene cum Solonis contendere videantur: Lib. 3. Tit. 4. Lex. 3.

SI CIVISLIBET VXOR ADULTERIVM FECERIT ET DEPREHNSA NON FVERIT ANTE IUDICEM COMPETENTIBVS SIGNIS ET INDICHS MARITVS ACCVSET. QVOD SI MVLIERIS ADULTERIVM MANIFESTE PATVERIT, ADULTER ET ADULTERA SECVNDVM SVPERIORIS LEGIS ORDINEM IPSI TRADANTVR: VT QVOD DE HIS FACERE VOLVERIT, IN EIVS PROPRIO CONSISTAT ARBITRIO.

Et in lege proxima :

SI ADULTERVM CVM ADULTERA MARITVS VEL SPONSVS OCCIDERET PRO HOMICIDA NON TENEATVR.

Gundebaldus, qui Burgundionibus legis tulit, non hospes in Romano jure, lege sancivit LXVIII. de Adulteriis.

SI ADULTERANTES INVENTI FVERINT, ET VIR ILLE OCCIDATVR ET FEMINA. Septentrionalium quidem jura, quibus utimur magis, in compositione et argenti aestimatione perunquam consistunt, ut Leges Sælicæ Lindenbrogii cura editas legenti patebit. Veterem tamen disciplinam revocavit Jus Teutonicarum Tit. de Uxoribus et causis, quæ sæpe contingunt, L. Si cum uxore alterius quis concubuerit.

SIVIS CVM VXORE ALTERIVS CONCVBERIT LIBERA COMPONAT HOC MARITO EIVS CVM SVO WEREGELDO ID EST CLX SOL.

ET SI IN LECTO CVM ILLA INTERFECTVS FVERIT PRO IPSA COMPOSITIONE QVAM DEBVIIT SOLVERE MARITO EIVS IN SVO SCELERE IACEAT SINE VINDICTA.

Supplicii severitatem sustulit Imp. Fridericus Constitut. Neapol. l. 3. tit. 43. de adulter. et tenocin. hisce verbis : " Legum a-pertitate lenita, non ut olim contra adulteras et adulteros, ad aliorum conjuges accedentes, gladio est agendum, sed rerum ad eos pertinentium confiscatio inducetur, si filios legitimos ex eo matrimonio violato, vel alio non habuerit: periniquum enim eos successione fraudari, qui nati sunt eo tempore, quo hujus thori lex legaliter servabatur. At viro tradenda est mulier, nullatenus vitæ periculum subitura, sed ultionem thori violati, nasi truncationis, quod sævius et atrocius inducitur, persequutura : ultra enim neque viro, neque parentibus servire (f. sævire) licebit : Quod si vir ejus in eam vindictam dare noluerit, nos hujusmodi maleficium non sinemus inultum, sed ipsam præcipimus publice flagellandam." Nam ante eum tulit Rogerius l. 3. tit. 49. de pœna uxoris in adulterio deprehensæ.

SI MARITVS VXOREM IN IPSO ACTV ADVLTERII DEPREHENDERIT TAM ADVLTERVM QVAM VXOREM OCCIDERE LICEBIT NVLLA TAMEN MORA PROTRACTA.

Fusius fortasse hæc quam oportuit, verum non ingrata videbitur commentatio, si quis majorum sensa de eo delicto perspicere cupiat, cujus unius fere supplicium non a foro, sed dolore patientis æstimari voluere. Quod reliquum est breviori ambitu concludam; memor me in hoc commentariolo non leges *Lysiacas* illustrare, sed recensere tantum.

III.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΔΙΣΧΥΝΗ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ ΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 34. pen.

Ubi primus reposui *διπλήν* pro *διπλοῦν*. Longe inclementius de *illecebris*, quam de *violentiâ*, statuerunt leges Atticæ, et quidem contra omnium fere gentium usum et disciplinam. Apud Romanos enim, “Qui vacantem mulierem rapuit vel nuptam, ultimo supplicio punitur.” Marcian. l. 5. §. 2. D. ad leg. Juliam de vi publica. Id quod sancivit Imp. Justinianus l. unic. C. de raptu Virginum: “Raptores virginum honestarum vel ingenuarum, sive jam desponsatæ fuerint, sive non, vel quarumlibet viduarum feminarum, licet libertinæ, vel servæ alienæ sint, pessima criminum peccantes, *capitis supplicio* plectendos decernimus.— Et merito *mortis damnantur supplicio*: cum nec ab homicidii crimine hujusmodi raptores sint vacui.” Pergit Imp. “Quæ multo magis contra eos obtinere sancimus, qui *nuptas mulieres* ausi sunt rapere; quia duplici tenentur crimine, tam adulterii, quam rapinæ: et oportet acerbius adulterii crimen ex hac adjectione puniri.” Adde Jul. Paul. Recept. Sent. lib. 2. tit. 26. §. 12. “Qui masculum liberum invitum stupraverit, *capite* punitur.” Apud Atheniensis quidem, qui momentum facinoris exitu æstimabant, vis adulterium relevabat. *Illa* enim, ut contendebant istius juris periti, corpus solummodo, non animum stuprabat: qui vero dolo et *blanditiis* mulierem adulteravit, animum ipsum infecit atque a marito alienavit. Idcirco istud delictum pecunia, hoc capitis poena coercerent. Sanane id philosophia et civiliter institutum, disquirendi non competit: Legem interea, sive potius legis particulam, ita mecum interpretari et intelligere possis.

LEX de Raptore et Moecho.

QVI HOMINEM PVERVMVE INGENVVM VI CONSTVPRAYERIT DVPLVM LVITO: QVI ETIAM MVLIEREM MVLIERESVE IN DOMINIO MARITI POSITAS (in quibus sc. mœchum deprehensum lege occidere possis) EODEM IVRE TENETOR. MOECHVS AVTEM***

Fortasse autem quoniam de *vi* et *suadela* legem agere certum est ex *Lysiac* argumentis et ratione legis laudandæ, tota concinnatur ex *Lysia* et *Æschine c. Timarch. h. p.*

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΔΙΣΧΥΝΗ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ (sc. ΓΑΜΕΤΑΣ) ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΓΕΤΣΗ, ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΤΣΘΑΙ.

Quid voluit Jus Atticum per *διπλήν βλάβην*, fortasse expedient loci pro-

xime a me laudandi. Οἱ περὶ τῆς βλάβης οὗτοι νόμοι πάντες — ἂν μὲν ἐκὼν βλάβῃ, διπλοῦν, ἂν δ' ἄκων, ἀπλοῦν τὸ βλάβος κελεύουσιν ἐκτίμειν. Demosth. c. Mid. ' Ἄλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλὴν τὴν βλάβην ὀφείδειν κελεύουσι. Dinarch. c. Demosth. ' Ἐὰν μὲν δοῦλον κτείη νομίζων τὸν ἑαυτοῦ διειργάσσει, τὸν τοῦ τελευτήσαντος δεσπότην ἀβλαβῆ παρεχέτω καὶ ἀζήμιον· ἢ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχετὼ διπλῆν. Plato de Legg. l. 9. Atque hæc fere sunt, quæ apud Lysiam matronarum pudicitiam et conubiorum jura defendunt, ob inusitatum genus a Plutarcho, in vita So- 713 lonis notata. Ὡς δὲ πλείστην ἔχειν ἀτοπίαν οἱ περὶ τῶν γυναικῶν νόμοι τῷ Σόλωνι δοκοῦσιν, μοιχὸν μὲν γὰρ ἀνελεῖν τῷ λαβόντι δέδωκεν· ἔαν δ' ἀρπάζῃ τις ἑλευθέραν γυναῖκα καὶ βιάσῃται, ζημίαν ἑκατὸν δραχμᾶς ἔταξε (ita enim a Solone olim institutum) — τὸ δ' αὐτὸ πρᾶγμα ποτὲ μὲν πικρῶς καὶ ἀπαρατήτως κολάζειν, ποτὲ δὲ εὐκόλως καὶ παιζοντα, πρόστιμον ζημίαν τὴν τυχοῦσαν ὀρίζοντα, ἄλογόν ἐστι. Ut hunc titulum concludam, quanquam leges generaliter quodammodo loquantur, μοιχὸν ἀνελεῖν τῷ λαβόντι δέδωκε, et ' Ἐὰν τις μοιχὸν λάβῃ, istud tamen jus interficiendi videtur semper ad *maritum* solummodo pertinere.

IV.

ΟΥ ΝΟΜΙΜΟΝ ΕΞΩ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΛΕΓΕΙΝ. p. 163. 2.

Cautum hoc de actionibus Areopagiticis, quæ maxima solennitate, addo quoque et severitate, instituebantur. ' Ἔστ' ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγουσιν, ἀνέχεται ἢ βουλή [Areopagitica sc.] καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἦν δὲ τις ἢ προοίμιον εἶπη πρὸ τοῦ λόγου, ὡς ἐννοσπέρους ἀπεργάσατο αὐτοὺς, ἢ οἶκτον, ἢ δεινώσιν ἕξωθεν ἐπάγοι τῷ πράγματι, οἷα πολλὰ ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται, παρελθὼν ὁ κήρυξ κατεσιώπησεν εὐθὺς, οὐκ ἔων ληρεῖν πρὸς τὴν βουλήν, καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνά τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιν. Lucian. in Anacharside. Morem hunc tangit iterum Lysias in principio Orationis de Milite, in Oratione Areopagit. de Oliva, et Lycurgus c. Leocratem Edit. Steph. p. 149. Καὶ ταῦτα, κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα, τὸ ἐν Ἀρείφ πάγῃ συνέδριον. ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἀλικομένοις δίκαιαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς δ' δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέπουτας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἕξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. Add. Poll. VIII. 10. Προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ οἰκτιρίζεσθαι. et Aristot. Rhetor. in it. Athenis quoque "vetari actorem affectus movere, et recisam fuisse orandi potestatem" memorat Quintilian. II. 16. et VI. 1. "Exemplo legis Atticæ Martiique judicii causæ patronis denunciatur Præco neque principia dicere neque miserationem commovere." Apul. Nescio, annon ex hac disciplina profectum sit, quod Dionys. Halic. observet auctorem nostrum sæpe numero ἀπροοιμιάστως causas suas intulisse. Contrarium omnino Caius l. 1. §. 1. D. de O. I. "Deinde si in foro causas dicentibus nefas, ut ita dixerim, videtur esse, nulla præfatione facta, Judici rem exponere, quanto magis," et quæ sequuntur.

V.

EN ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΟΜΟΛΟΓΩΝ ΑΔΙΚΕΙΝ ΑΠΟΘΗΣΚΕΙ ΕΑΝ ΔΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ. p. 210. ult.

Nam “ Confessus pro judicato est, qui quodammodo sua sententia damnatur.” L. 1. D. de Confessis. Atque ita rescripsit Imp. Antoninus, “ Confessos in Jure pro judicatis haberi placet.” L. unic. C. de Confessis.

VI.

ΑΝ ΤΙΣ ΑΝΔΡΟΣ ΣΩΜΑ ΤΡΩΣΗ ΚΕΦΑΛΗΝ Η ΠΡΟΣΩΠΟΝ Η ΧΕΙΡΑΣ Η ΠΟΔΑΣ ΑΥΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΦΕΥΞΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΘΕΝΤΟΣ ΠΟΛΙΝ Η ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΑΝ ΚΑΤΗΗ ΕΝΔΕΙΚΘΕΙΣ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙ. p. 212. S.

De vulnere *cum animo occidendi* inlato judicabat inter alia Curia Areopagitica. Lucian. in Anacharside. Ælian. V. H. V. 15. Demosth. c. Aristocr. et Midiam. Galen. Comment. 1. in Hippocr. Prognost. (ubi verba transponi debent *τοιούτων γούν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῶ Σόλωνι: δικάζειν δὲ τὴν βουλήν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόρου καὶ τραύματος καὶ πυρκαϊᾶς ἐκ προνοίας, καὶ φάρμακον ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς, lege τραύματος ἐκ προνοίας καὶ πυρκαϊᾶς*) Maxim. Prolog. ad Dionys. Areopagit. Hellad. Chrestomath. Poll. VIII. 10. Petit. lib. 7. tit. 1. pagg. 504. 525. qui male binas leges procederit de hac actione, vocabatur *δικη τραύματος ἐκ προνοίας*. Hac lege “ non exitus rerum, sed hominum consilia, ut cum Cicerone loquar, “vindicantur,” aut cum D. Hadriano l. 14. D. ad Legem Corneliam de Sicariis, “ in Maleficis voluntas spectatur, non exitus.” Nam qui alium verberavit per rixam aut in vino, ille tenebatur lege *αἰκίας*, quæ actio erat *privata*, et minoris aestimabatur. Lysias p. 159. 5. οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε ζέντες, οὐκ εἴ τινας μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατέαξαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπὶ τούτοις ἤζιωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσασθαι — ἀλλ’ ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν, et quæ sequuntur. Similiter in Jure Civili, l. 1. §. 3. D. ad legem Corneliam de Sicariis. “ Divus Hadrianus rescripsit, eum, qui hominem occidit, si non occidendi animo hoc admisit, absolvi posse: et qui hominem non occidit, sed vulneravit ut occidat, pro homicida damnandum: et ex
714 re constituendum hoc. Nam si gladium strixerit, et in eo percusserit, indubitate occidendi animo id eum admisisse: sed si clavi percussit aut cuccuma in rixa, quamvis ferro percusserit, tamen non occidendi animo, leniendam pœnam ejus, qui in rixa casu magis, quam voluntate homicidium admisit.” Itaque rescripsit Imp. Antoninus l. 1. C. cod. “ Frater vester rectius fecerit, si se Præsidi provinciae obtulerit. Qui si probaverit, non occidendi animo hominem a se percussum esse, remissa homicidii pœna secundum disciplinam militarem sententiam proferet: crimen enim contrahitur, si et voluntas nocendi intercedat. Ceterum ea, quæ ex improvise casu potius, quam fraude accidunt, fato plerumque, non noxæ imputantur.” Acute limites ponit inter causas *Κατηγορίας, Αἰκίας*, et *Τραύματος ἐκ προνοίας* Orator c. Cononem, qui locus omnino est conferendus. In hac lege primo restitui vocem *πάγου* ex Cod. MS. deinde docui ista *ἢ τραύματος ἐκ προνοίας* margini fuisse adlita h. p. ἤγουν τραυμ.

ἐκ προνοίας, ut ostenderet adnotator aliquis, qualis esset lex Areopagitica, quam Orator laudat. Nihil ea emendatione verius.

VII.

ΣΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ ΑΦ ΗΒΗΣ.

Legem hanc *de ætate militari*, quanquam non ea diserte a Lysia laudetur, adduxi, quoniam in nota ad p. 244. illam multo labore viudicavi. P. A. usque ad annum 60 (sive, quod perinde est, ad annum 42 ἀφ' ἡβης) militiae operam dedit. Non ergo Quadragenarii *simpliciter*, ut omnes fere ante me sensere, sed Quadragenarii ἀφ' ἡβης a militia vacabant. Gravissima erat Petiti in hac de re hallucinatio, quam pluribus l. c. redargui.

VIII.

ΔΟΥΛΟΝ ΜΗΝΥΣΑΝΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ. p. 274. 6.

Quanquam Athenis *Servo testimonii dictio non erat*, ut discimus ex Comœdia: quanquam itidem Romæ, vel propter *lubricum consilii*, vel *condicionis* infamiam raro ad *testimonii fidem* admittebatur (vid. l. 3. §. 5. D. de Testibus. Rescripserunt enim Imp. Diocletianus et Maximian. "Servos pro Domino, quemadmodum adversus eum interrogari non posse: pro facto autem suo interrogari posse non ambigitur." L. unic. D. eod. Unde Cic. pro Deiotaro, init. "Nam cum more Majorum de servo in dominum ne tormentis quidem quæri liceat, in qua quæstione dolor veram vocem elicere possit, etiam ab invito etc.), abunde tamen constat in *jure Atheniensi* *publico* atque in Reip. negotiis libertatem Servis sponderi indicia facientibus, dummodo vera esse comparuerint. Vid. Lysiam pag. 187. ed. Reisk. et Andocid. p. 2, 3. Edit. Steph. ubi Alcibiadis facinora deferebant maxime Servi. Non pœnitebant enim Remp. *admoneri* suæ salutis vel ab infima plebecula: *fidem* rerum gestarum non nisi ab ingenuis accipere voluit. Male hanc partem Juris Attici neglexit, quem tamen ob diligentiam summopere miror, Sam. Petitus.

IX.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΗΝ ΕΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΙ ΛΟΙΔΟΡΗΙ ΖΗΜΙΩΣΑΙ. p. 320. ult.

Vertitur, *Si quis Magistratû forum agenti maledixerit, multa ei inrogator*. Tu verte, *Siquis omnino in Foro convicia fecerit, multa ei inrogator*. Quantum nostro ingenio debeat Lex ista, malui ex loco disci adlegato, quam hic repetere. Repetam tamen perpauca. (1.) Qui legem adducit, deferebatur quod *in Foro* λοιδορήσε, non quod Magistratui convicia fecerit. (2.) Cum legem alibi in b. oratione adducat, vel rem gestam narret, de *loco* (quod est præcipuum caput legis) omnia; de *persona* nihil. Τοῦ μὲν νόμου διαρρήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνέδριῳ λοιδοροῦντας ζημοῦν. Et rursus p. 325. 8. εἰ γὰρ φανερός εἴμι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος τοὺς ἐν τῷ πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν δφείλειν. (3.) Solo, qui *gravissimam* pœnam statuit eis qui *ubivis* Magistratui convicia fecissent (erat enim vel ἀτιμία juxta Demosthenem, juxta Ulpianum mors ipsa), non utique *leviorem* (mulctam sc.) statuerit eis qui conviciarentur eidem *in Foro* atque in *jure* dicundo. Nam sec. Paul. Sentent. Recept. §. 10. tit. de Injuriis: "Atrox injuria aestimatur aut

loco, aut tempore, aut persona." Et similiter Papian. Responsorum libro tit. 5. " Si quis forte temerarie aut vulnus aut fracturam ossium infligerit, aut in convicia atrocia forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in iudicis arbitrio et æstimatione consistat secundum regulam Gaii sub tit. de injuriarum actione. Est enim gravis, quæ in 715 publico, vel *in foro*, vel ab humiliore persona illustriori inferitur." Ita l. 7. §. D. de injuriis. " Atrociem autem injuriam aut persona, aut tempore, aut re ipsa fieri Labeo ait. Persona atrocior injuria fit, ut cum Magistratui, cum Parenti, Patrono fiat. Tempore si ludis et in conspectu. Nam *Pratoris in conspectu* an in solitudine *injuria* facta sit, multum interesse ait: quia atrocior est, qua in conspectu fiat." Add. l. 16. §. 4. D. de poenis. (4.) Exstat Lex Solonis a Plutarcho in ejus vita laudata, quæ omnia omnino convicia *ἐν δικαστηρίοις* et *ἀρχείοις* repressit eodem poenæ genere quod hic memoratur. (5.) Denique *ἀρχὴν* vel *τὴν ἀρχὴν* commode *εἰρησὶ* potest per *ομαινισ*, ut pluribus. l. c. ostendi, quibus addas istud Luciani V. Hist. iiii. γράφω τοίνυν περιὼν μήτ' εἶδον, μήτ' ἔπαυον. μήτε παρ' ἄλλων ἐπιστόμην. ἔτι δὲ μηδὲ ὄλωσ ὄντων, μηδὲ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων.

X.

ΤΟΝ ΛΕΓΟΝΤΑ ΚΑΚΩΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΑΠΟΦΑΙΝΗΙ ΩΣ ΕΣΤΙ ΑΛΗΘΗ ΤΑ ΕΙΡΗΜΕΝΑ. p. 373. 2.

Videtur ergo ex hoc jure *veritas convicii conviciantem excusare*. Quædam autem fuerunt convicia, quæ diserte Lex vetabat, ut ex proxima constitutione discimus. Ea autem vocabantur ἀπὸ ῥήτων.

XI.

ΤΟΥΣ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΙ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΦΕΙΛΕΙΝ

οἷον

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΝ ΜΗ ΛΕΓΕΙΝ.

ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΗ ΚΑΚΩΣ ΛΕΓΕΙΝ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΟΝ Η ΜΗΤΡΑΛΟΙΟΝ ΜΗ ΕΙΠΕΙΝ.

ἘΑΝ ΤΙΣ ΦΑΣΚΗ ΑΠΟΒΕΒΑΗΚΕΝΑΙ ΤΗΝ ΑΣΠΙΔΑ ΥΠΟΔΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Collegi hæc capita τῶν ἀπορρήτων ex oratione κατὰ Θεομνήστον, p. 339. atque ibidem nonnulla vindicavi. Oratio illa plurimas leges continet alibi vix reperiundas. Sunt autem, quæ sequuntur.

XII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΑΠΟΒΕΒΑΗΚΟΤΑ.

Collig' ex his verbis, p. 342. 1. Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσηγγελλε τὰ ὄπλα ἀποβεβληκότα, οὐκ ἀξίων αὐτὸν (ita lego pro ἐξὼν αὐτῷ) δημηγορεῖν. Ita in lege, quæ titulum habuit ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΡΗΤΟΡΩΝ et laudatur ab Æschine c. Timarchum. Et hæc erant ἀτιμίας species. Porro Andocides de Mysteriis cum recenset eos, ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο, habet καὶ ὁπόσαι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας, ἢ ἀναυμαχίῳ ὄφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν. Gravius adhuc in militia Romana. " Miles, qui in bellō arma amisit vel alienavit, capite punitur: humane militiam mutat." l. 3. §. 14. D. de re militari.

XIII.

Ο, ΤΙ ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΛΕΣΗ, ΕΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟ ΛΑΒΗ ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΤΗΝ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΙΤΙΟΙΣ· ΔΕΔΕΣΘΑΙ Δ' ΕΝ ΤΗ ΠΟΔΟΚΑΚΚΗ ΤΟΝ ΠΟΔΑ ΠΕΝΘ' ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΑΣ ΊΣΑΣ ΕΑΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΣΗ Η ΗΑΙΑΙΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΒΟΥΤΑΣΜΕΝΟΝ ΟΤΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ ΗΙ.

Primus hic restitui ποδοκάκκη pro ποδοκάκη. Male hic quoque in Editis Lysiae p. 356. ult. pro ήμέρας πέντε, ήμέρας έκα, et pro εαν μιν προστιμήσῃ, εαν μη προτιμήσῃ. Exstat integra Lex apud Demosth. c. Timocr. unde descripsit Petitus L. 7. Tit. 5. de Furtis. Nam de Fure diurno agitur, quem *dupli pœna vindicari* voluit Solo, ut discimus ex Gellio XI. 18. Posterius membrum, quod solum apud Lysiam legitur, explicat, quatenus sc. per menda potuit, idem Petitus L. 4. Tit. 9. de pœnis, ratus alterius legis fragmentum esse. Quod secus est.

Sequitur

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ· ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΕ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Fide jubeto juratus Apollinem — fugerit sibi metuens litis causa. Petit. Nemo ex his sensum elicere quivit. Memor esto Lysiam in h. loco p. 359. 5. non leges ad usum forensem citare, verum legum particulas, quæ antiquatas aliquas et vetustate obsitas continerent loquendi formulas. Ita in superiori ποδοκάκκη erat Soloni, quod in Lysiae ætate εν τῷ ξύλῳ δεδίσθαι. Hic έπιορκήσαντα est όμόσαι, et δρασκάζειν άποδεδράσκειν. Habes ergo duarum legum fragmenta.

XIV.

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ.

XV.

ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Spectabat fortasse hoc postremum ad solennitatem judicii Areopagici, ubi Reus post priorem defensionem (nam bis dicere potuit) si causæ suæ diffidebat, tuto se fuga subduxit. Τὸν πρότερον έξέστιν ειπόντα λόγον μεταστῆναι· καὶ οὐθ' ό διώκων οὐθ' οι δικάζοντες, οὐτ' άλλων ανθρώπων οὐδεις κύριος κωλύσαι. Demosth. c. Aristocr. Add. Poll. VIII. 9. tit. περι Πωλητῶν. et VIII. 10. init. Apud Suid. in Έν ύλῳ δρασκάζειν vox ea exponitur *latitare*. Apud Hesych. utrumque et *aufugere* et *latitare*, Δρασκάζειν κρύπτεσθαι, άποδεδράσκειν. Corrige eundem in Δραγκάζειν. κρύπτειν, i. e. Δρασκάζειν.

XVI.

ΟΣΤΙΣ ΑΠΕΙΛΑΛΗ ΤΗΙ ΘΥΡΑΙ ΕΝΔΟΝ ΤΟΥ ΚΛΕΠΤΟΥ ΟΝΤΟΣ.

Quicumque a janua prohibuerit, cum fur intus esset.

Vulg. άπίλλῃ, p. 359. ult. quod emendavimus. Furtum facere videtur, qui furi exitum et salutem parat, ceteros a foribus arcendo.

XVII.

ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΣΤΑΣΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦ' ΟΠΟΙΟΝ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ Ο ΔΑΝΕΙΖΩΝ. p. 360. 3.

Usurarum modus est pro arbitro feneratoris.

Atticorum leges usurariae, quarum hæc videtur esse antiquissima, erudite a Salmasio explicantur, et maximo cum eruditionis apparatu. Quem tu interea consulas. Sequitur

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 561. 1.

Quæ publice prostant, etiam servorum injuria obnoxia sunt. Petit.

Vulg. apud Lysiam ὅσοι. Verum tu totum ita distinguas et corrigas.

XVIII.

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ.

καὶ

XIX.

ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΗΣ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 362. 1.

Prior particula pertinet ad istam legem, quam adduxit alicubi Demosthenes. PRO MOECHO NE DEPREHENDITOR IN MERETRICE QVAE VEL IN LYRANARI QVAESTVM FECERIT VEL PVBLICE PROSTITVERIT. Vel etiam spectare potest ad aliam a Plutarcho laudatam. 'Εάν τις προαγωγεύη, ζημίαν είκοσι δραχμάς έταξε [Solo] πλήν ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται. Quod ad alterum pertinet membrum, id, cum tota lex nusquam, quod sciam, legatur, explicationem meam non admittit. Spectat procul dubio ad jura famulorum famularumque. Οίκήος καὶ δοῦλης. Nam prorsus utique inficeta est lectio vulgata, Οίκήος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλειν.

XX.

ΟΣΟΙ ΕΑΝ ΜΑΧΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΠΙΣΩ ΑΝΑΧΩΡΗΣΩΣΙ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΑΝ ΕΝ ΤΗ ΠΕΖΗ ΣΤΡΑΤΙΑΙ ΜΗ ΠΑΡΩΣΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΔΙΚΑΖΕΙΝ. p. 520. ult.

Solonis leges contra τὸν ἀστράτευτον, contra τὸν λειποπότα τὴν τάξιν, et contra τὸν δειλὸν (εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί· καίτοι θαυμάσειεν ἂν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως γραφαί· εἰσὶ. ut loquitur Orator. c. Ctesiph.) laudat idem Ibid. Poena erat ἀτιμία. Ἀστρατείαν, Δειποτάξιον et Δειλίαν, ut quæ specie differant, recenset Andocides, cujus verba legas supra Leg. XII. Vide, quæ de hac re conscripsit eruditissimus Marklandus ad has orationes c. Alcibiadem. De legibus, quæ Ignaviam coerceant, nonnulla adnotavit Spanheim. ad Julian. Orat. p. 239. De jurisdictione et potestate τῶν στρατηγῶν doctissimus Perizonius ad Ælian. V. Hist. V. 13. Ἀστρατείας iex erat apud Longobard. L. 1. Tit. de Exercitalibus, l. 14. SI QVIS LIBER HOMO, CONTEMPTA IVSSIONE NOSTRA, CETERIS IN EXERCITV PERGENTIBVS, DOMI RESIDERE PRAESVMPSERIT, PLENVM HERIBANNVM SECVNDVM LEGEM FRANCORVM, ID EST XL SOL. SCIAT SE DEBERE COMPONERE. Δειποτάξιον apud eosdem lex proxima, SI QVIS CONTVMAX ADEO AVT SVPERBVS EXTITERIT, VT DIMISSO EXERCITV ABSQVE IVSSV

ET LICENTIA REGIS DOMVM REVERTATVR ET QVOD NOS TEVDISCA LINGVA **HERJLIȚ** FECERIT, VT IPSE SIT REVS MAIESTATIS, VITAE PERICVLVM INCVRRET, ET RES EIVS FISCO NOSTRO SOCIENTVR. Quid ea ætate fuerat *exercitum dimittere*, optime explicat Capit. Karoli et Ludov. Imp. lib. 3. tit. 70. QVICVNQVE ABSQVE LICENTIA VEL PERMISSIONE PRINCIPIS DE HOSTE REVERSVS FVERIT, QVOD FACTVM FRANCI **HERJLIȚ** DICVNT, VOLVIMVS, VT ANTIQVA CONSTITVTIO, ID EST, CAPITALIS SENTENTIA, ERGA ILLVM PVNIENDVM CVSTODIATVR. Vice hujus legis in nonnullis Exemplaribus leguntur, quæ proxime ex Longobardorum constitutionibus descripsimus.

XXI.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΔΟΚΙΜΑΣΤΟΣ ΙΠΠΕΥΘΙ ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ. p. 523. 3.

717

Eadem pœna, quæ militiæ munera detrectantem, quæ ordinis sui desertorem in bello, quæ ignavum et timidum sequebatur, in eos etiam interrogabatur, qui ex gravi armatura (ubi laboris et periculi plus erat) se in numerum Equitum sine legitimo defectu contulerint. Quæ hic adduxi, verba sunt legis solennia: quæ in superiori commate potius sunt Oratoris legem explicantis. Jussit sc. Lex, ut infamia notaretur, qui *ἀδοκιμαστος ἰππεύῃ*. Inde infit Lysias, eodem reatu teneri, qui in bello ordinem suum propter ignaviam deseruerit, et qui in gravi armatura (*ἐν τῷ πεζῷ στρατιᾷ*) Equitibus nondum legitime adscriptus, non comparuerit.

XXII.

ΜΗΔΕΝΑ ΣΙΤΟΝ ΠΛΕΙΩ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΦΟΡΜΩΝ ΣΥΝΩΝΕΙΣΘΑΙ. p. 716. ult.

Ne quis omnino ultra L phormos frumenti mercetur.

Lex erat contra annonam incendientis, et capite plectebat si quis *annonam compresserit*. *Compressam enim annonam* vocat Livius l. 48. quum precium per coemptionem auctum fuerit. *συμπριμένους καταδέσθαι* vocat noster infra. *Annonam flagellare* Latini. Ita fere Martial. V. 13.

“ Quippe rogabatur fidusque vetusque sodalis,

Et cujus laxas arca *flagellat* opes.”

Athenis ergo non licuit, conjuratione facta, ultra L. phormos coemere; ne observata caritate, mari intercluso, eam annonam, quam minoris coemissent, pro suo arbitrio venum darent. Solebant enim Dardanarii, ut auctoris nostri verbis utar, navigatione intercepta portubusque oclulis, *ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύειν τῇ πόλει ἐν οἷσπερ οἱ πολέμοι*. p. 722. 2. Observare Reipublicæ calamitates id erat apud Romanos *Jctos Annonam adtentare*, quorum in jure ab hujusmodi insidiis et avaritia, non ea tamen severitate, qua apud Atheniensis, lege cautum erat. “ Annonam adtemptare et vexare vel maxime Dardanarii solent: quorum avaritiæ obviam itum est tam Mandatis, quam Constitutionibus. Mandatis denique ita cavetur. Præterea debetis custodire, ne Dardanarii ullius mercis sicut: *ne aut ab his qui coemptas merces supprimunt*, aut a locupletioribus, qui fructus suos æquis precii vendere nollent, dum minus uberes proventus exspectant, annona oneretur. Pœna autem in hos varie statuitur: nam plerumque si negociantes sunt, negociatione eis tantum interdicitur: interdum et relegari solent, humiliores ad opus publicum dari.” l. 6. in prin.

D. de extraordinariis criminibus. Item l. unic. C. de Monopoliis. “Jubemus, ne quis — monopolium audeat exercere, neve quis illicitis habitis conventionibus conjuret aut paciscatur, Ut species diversorum corporum negociationis non minoris, quam inter se statuerint, veniuntur.” Crimine stellionatus tenebantur hujusmodi malefici. “Qui merces suppressit, specialiter hoc crimine postulari potest.” l. 3. D. de crimine Stellionatus. Placuit ergo extra ordinem plectere, ut ait Ulpianus l. 2. D. cod. “Poena autem stellionatus nulla legitima est, cum nec legitimum crimen sit. Solent autem ex hoc extra ordinem plecti, dummodo non debeat opus metalli hęc poena in piebecis egredi: in his autem, qui sunt in aliquo honore positi, ad tempus relegatio vel ab ordine motio remittenda est.” Athenienses, quibus contra annonæ incendium providendum erat maxime, (quanquam enim frumenti sationem, ut gloriantur, ceteras nationes docuere, πλείστῳ tamen ἀπάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκτῳ σίτῳ utebantur) ceteris rebus venalibus quibuscunque magistratus, quos ἀγορανόμους vocabant, præfereere, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς Σιτοφύλακας constitutebant: καὶ πολλάκις (inq. ille) παρ’ ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἰοίτ’ ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. p. 722. ult. Unde elicitur (quanquam et alibi constet, supra enim, Εἰπέτε μοι, μέτοικος εἶ; Ναί. Μετοικεῖς δὲ πότερον κ. τ. λ. p. 715. 3.) nonnullus quæstus adeo civibus Atheniensibus interdici, cujusmodi erat hęc frumentaria, ut non visi ab Inquilinis exerceri poterant: nonnullas item mancipiis ablegari. Ita in Veterum didascalii auloedi vel tibicines nunquam ex Civibus. Inscriptiones apud Fulv. Ursinum:

ΑΙΓΗΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΕΥΑΓΓΙΔΗΣ ΚΤΗΣΙΟΥ ΦΙΛΑΙΔΗΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ ΕΠΙΔΑΜΝΙΟΣ ΗΥΛΕΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΔΟΚΡΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ
ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ ΗΡΧΕΝ.

718 Et alibi apud eundem,

ΝΙΚΟΚΛΗΣ ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΕΥΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΘΕΩΝ ΘΗΒΑΙΟΣ ΗΥΛΕΙ.

Ejusdem condicionis proculdubio fuit, cujus memoriam conservavit Marmor apud Sponium,

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥ ΚΙΚΥΝΝΕΥΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝΙΚΑ ΘΕΩΝ ΗΥΛΕΙ
ΛΥΣΙΑΔΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ ΕΤΑΙΝΕΤΟΣ ΗΡΧΕ.

Ita, ἀυλείτῳσαν οὖν ἔφη [Alcibiades] Θηβαίων παῖδες· οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις etc. Plutarch. in Alcibiade. Ita Ἀντιγενίδας Σατύρου Θηβαῖος ἀθλητὴς Φιλοξένου. Suid in voc. Videtur omnino idem esse, quem memorat Noster in Orat. πρὸς Νίκαρχον τὸν ἀθλητὴν, uti laudatur ab Ἡρακράτῳ. Steph. Byzant. v. Ἀραβία. Ὡς ἡ παροιμία Ἀράβιος ἀθλητῆς, ἦν ἔταπτον ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγόμενων. ἢ διὰ τὸ μηδένα Ἑλλήνων διασκεύασσθαι τὴν ἀθλητικὴν, ὡς οὖσαν βάνουσον, καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρβάρους ἀθληταῖς χρῆσθαι· Διὸ καὶ Ἀράβιος ἀθλητῆς, ὅς

Δραχμῆς μὲν ἤλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.

Vile ergo apud Antiquos Musicæ omnis ministerium, uti præsumit Aristot. Polit. I. 1. ὄπως εἰ αἱ κερκίδες ἐκέρκιζον αὐταί, καὶ τὰ πλῆκτρα ἐκιδάριζεν, οὐδὲν ἂν ἔδει οὔτε τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ἐπηρητῶν, οὔτε τοῖς δεσπόταις δούλων. Verum hæc, inquit, extra oleas. Volui autem aliis dispiciendum proponere, quare Athenis solis Dardanariorum quæstus illiberalis haberetur, et ingenuo homine indignus. Nunc redeo.

XXIII.

ΤΟΥΣ ΤΑ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΑ ΤΟΙΣ ΚΛΕΠΤΑΙΣ ΣΥΝΕΙΔΟΤΑΣ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ
ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 832. pen.

Quoniam videtur furti conscius *opem* suam, aut saltem *consilium* adhibuisse. Ait vero Paulus Sent. Recept. l. 2. tit. de furtis §. 10. “Non tantum, qui furtum fecerit, sed etiam is, cujus ope aut consilio furtum factum fuerit, furti actione tenebitur.” Nam, “Peditus ait, sicut nemo furtum facit sine dolo malo, ita nec consilium vel opem ferre sine dolo malo posse.” l. 50. §. 2. D. de furtis. Atque ita in legibus Wisigothorum lib. 7. tit. de furibus et furtis §. 7. “Non solum ille, qui furtum fecerit, sed etiam quicumque *consciens* fuerit, vel furtim ablata sciens susceperit, in numero furantium habeatur, et *simili vindicta subjaceat.*” Frustra hanc juris particulam in Petiti commentario diutius quæsi.

XXIV.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΙ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙ ΔΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΤΗ ΑΡΧΗ ΤΗ ΑΥΤΗ.
p. 865. 1.

Triginta dies, et quod excurrit, scribatus munere fungi cautum erat. Iterum sub eodem Prætoris ad id officium admoventi non poterant. Tam sedulo sibi cavit a ministris publicis Civitas Atheniensium.

XXV.

ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

ΤΑ ΒΕΛΤΙΣΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΕΙΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΙΝ ΕΙ ΤΙΣ ΤΙΝΑ ΟΙΔΕ ΤΩΝ ΛΑΧΟΝΤΩΝ ΑΝΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ ΟΝΤΑ
ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ.

Hæc capta p. 887. 5. Secundum a Petito negligitur.

XXVI.

ΕΙ ΤΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΙ ΠΡΟΥΔΩΚΕΝ Η ΝΑΥΝ Η ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΙ ΕΝ ΩΙ ΜΕΡΟΣ ΤΙ
ΕΤΥΓΧΑΝΕ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΑΙΣ ΕΣΧΑΤΑΙΣ ΖΗΜΙΑΙΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ. p. 886. 2.

Quemadmodum in jure Romano, “Proditores, transfugæ, plerumque capite puniuntur et exauctorati torquentur: nam pro hoste, non pro milite, habentur.” l. 7. D. de re militar. Quod Jus Atticum *ἑσχάταις ζημίας*, Romanum *Capite*. Aliquando eadem loquendi sollemnitas in utroque jure conspicitur. Celsus enim l. 21. D. de pœnis, ait, “*Ultimum supplicium* mortem solam interpretatur.”

XXVII.

ATIMON EINAI TON EN STASEI POLEWS MHΔETEPAI MERIDI ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΝ.
p. 869.

719 Memorat hanc legem Solonis, recte tamen ait a posteris reprobari, Plutarchus de solertia Animalium, in libro de sera numin. vindict. et in Solone. Memorat etiam Cic. 10. Epist. ad Attic. 1. “Ego vero Solonis popularis tui, ut puto, etiam moi, legem negligam, qui capite sanxit, si quis in seditione non alterius utrius partis fuisset.” Memorat etiam Gellius II. 12. et Alexander Aphrodisiensis in Topic. Aristotel. In eo jure vertitur oratio Lysiae c. Philon. qui tamen jus istud potius *moribus* fuisse receptum innuit, quam *scriptis* sancitum. Sed contrariae fuisse sententiae video Gellium l. c. “In legibus Solonis illis antiquissimis, quae Athenis axibus ligneis incisae sunt, legem esse Aristoteles refert scriptam ad hanc sententiam: SI OB DISCORDIAM DISSENSIIONEMQVE SEDITIO ATQVE DISCESSIO POPVLI IN DVAS PARTIS FIERET, ET OB EAM CAVSAM IRRITATIS ANIMIS VTRINQVE ARMA CAPIENTVR, PVGNABITVRQVE, TVM QVI IN EO TEMPORE IN EOQVE CASV CIVILIS DISCORDIÆ NON ALTERVTRI PARTI SESE ADIVNXERIT, SED SOLITARIVS SEPARATVSQVE A COMMVNI MALO CIVITATIS SECESSERIT, IS DOMO PATRIA FORTVNISQVE OMNIBVΣ CARETO EXSVL EXTORRISQVE ESTO.” Optima ratione videtur a Solone institui, ne quis publicam salutem privatis suis rationibus posthaberet. Quid enim esse potest tam incivile, quam domi desidem suis fortunis invigilare, ab omni periculo semotum, et communi incendio patriæ minime exturbatum; sibi soli se nasci arbitratum, et περιμένοντα, ut Plutarchi verbis utar, ἀκινδύνως τὰ τῶν κρατούντων? Quibus si non Solo, communis hominum consuetudo et res ipsa ἀτιμίαν inuississet. Merito enim utrisque displicet qui utrisque minime displicere satagit. Id suadet ratio et comprobavit usus. Atque hæc hæctenus.

CAP. XII.

Lysias emendatur sapius. Εἰς τὸν χλωρὸν τόπον. Emendatur Hesychius, Philo Judeus, Marcianus in Digestis, et Terentianus Maurus denique plurimis in locis.

SUPREMUH hic Commentarius et spicas leget, et veniam, si quid commeriui, pro me deprecabitur. Nemo nostrum erat, quem non misere cruciavit desperatissimus ille locus in oratione, quæ habita est c. Alcibiad. Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὦν παρ' Ἀχεδῆμυ τῷ Γλάμωνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ἡμετέρων ἀφηρημένω, πολλῶν ὀρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτοματί κατακείμενος, ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν, ἀνηβος, ἐταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους, et quæ sequuntur. p. 536. 1. Hodie hariolandi finem facio, ceterosque omnis ut vacuo sint animo jubeo. Lego etenim, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος. Lucianus in *vitæ auct.* Καὶ γὰρ οὐ τῶν σωματικῶν ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλήν. ἀμέλει, κἴν ὑπὸ ταύτῳ ἱματίῳ κατακείμενος. Athenæus l. I. non procul ab initio, Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρῶνῶν νομίμοις. Οἱ δὲ Τυρρῶνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ

ἰματίφ. Hæc fueram commentatus, atque idem sibi in mentem venisse literis ad me datis significavit, adducto etiam Luciani loco, Vir præstantissimus, cui plurimum et Ego, et Tu, Lector, debemus, Jer. Marklandus. In fine orationis c. Panleon. legitur p. 738. 1. Ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἷδ' ὅτι τὰ τε δίκαια καὶ τὰ ληθῆ ψηφισθε, καὶ ἂ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι. Quod et salve legitur, neque facile displicere potest, Ἀττικώτερον tamen longe εἶ οἷδ' ὅτι. Familiarissimum loquendi genus, quod Oratores Attici non temere omitunt. Noster certe hoc in loco non omisit, ubi inter voces διαμνημονεύητε et οἷδ' infelix illa vocula εἶ sita (ΔΙΑΜΝΗΜΟΝΕΥΗΤΕΥΟΙΣ) describentis aciem facile effugit. Ita in altero loco consimili, in Orat. sc. c. Agorat. p. 473. 6. Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδείξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου. κἄν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδείξαι. Ubi legendum esse monui (literis non aliunde accersitis, verum earundem quibusdam repetitis, quæ propter adfinitatem cum proximis inter exarandum negligebantur) Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδείξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου· ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδείξαι. Orationem c. Tyrannum Eratosthenem habitam ad popularis 720 suos hisce verbis claudit Lysias. p. 447. 1. Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε. ἰωράκατε. πεπόνθατε. ἔχετε. ἐκάζετε. Huc adludit procul dubio Aristoteles Rhetoric. 3. extrem. Τελευτῆ δὲ τῆς λέξεως ἀρμόττει ἢ ἀσύνδετος, ὅπως ἐπίλογος, ἀλλὰ μὴ λόγος ἢ εἴρηκα. ἀκηκόατε. ἔχετε. κρίνατε. Porro ut exempla mutuatus sit magnus ille artifex dicendi ex Auctore nostro (mutuatur autem sæpenumero, neque tamen vel semel nomine laudat) ita aliquando imitari studuit Romanæ Eloquentiæ princeps Cicero. Ita quod ineunte hac ipsa oratione dixit Lysias, p. 381. 1. Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκῆ ἄπορον εἶναι, ὃ ἄνδρες δικάσται, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ πάσασθαι λέγοντι. id adumbravit Cic. pro lege Manii. non procul ab initio: “Hujus autem orationis difficilior est exitum quam principium invenire.” Plura dabit Victor. Var. Lect. XX. 16. et Muret. XIX. 20. Eadem oratione locus iste, p. 415. 7. Καὶ Βάτραχος, καὶ Δίσχυλιδης οὐ τὰ ληθῆ μνηύουσιν, ἀλλὰ τὰ ληθῆ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, ita emendabatur, me insciente, ab Herald. Animadv. in Salmas. III. 7. 4. καὶ Β. καὶ Α. οὐ τὰ ληθῆ μνηύουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι. Acute quidem, neque incredibile est, istud τὰ ληθῆ repetitum fuisse ex superioribus. De Meursio, Schotto, et Palmerio nonnulla, qui ante me hoc saxumolvebant. Meursium dixi, p. 271. not. errore meo in Attic. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Prætoris Atheniensis nomen apud Lysiam emendasse. Quod ad priorem locum spectat, id secus est, nam ibi neutiquam emendat. Ille tamen Attic. Lect. II. 14. qui locus me omnino latuit, lacunam in oratione c. Alcibiadem supplere voluit p. 560. 4. Ὁ δὲ Πολέμαρχος καὶ οἱ τὰ δέησονται. legendo nimirum Ὁ δὲ Πολέμαρχος καὶ οἱ παρ' ἐδρῶν δέησονται. Ad quem locum conjeci στρατηγοὶ, Marklandus ταμίαι. Nonnulla tentaverat ad Lysiam Andr. Schottus in libro, qui inscribitur, *Observationes humanæ*, qui mihi serius in manus venerat, quam ut singula suis in locis insererem. Ille, ut videtur ex Observat. IV. 5. postquam auctorem nostrum in gratiam Iod. Vander Heidii amici et contubernalis recensisset, interea dum sub prelo sudaret, locum tum intacta his Observationibus immiscuit. Ille itaque l. c. Harpocratonis auctoritate adductus orationem c. Andocidem vindicavit, atque, uti nos olim, ab initio supplavit. p. 188. Deinde sua hariolatione

non contentus, qua Heidlī editionem beavit, locum istum asperrimum in orat. c. Theomnest. p. 353. ita legit: Οὐκοῦν ἀτοπον ἀν εἶη τὸν φεύγοντα φάσκοντα ἀνδροφόνου εἶναι, δεῖξαι καὶ ἀπολογῆσαι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωρόσατο: et statim pro κατηγορίας, legit κακῆγορίας, et pro εἶπέ τις σε, εἶπόν τι σε. Idem IV. 9. pro Αἰδησον, p. 108. quæ fuit H. Stephani importunissima conjectura, veterem lectionem mecum ex Thucydide confirmat. Cetera habes suis in locis. Palmerii denique veniam oratam velim, qui voces Πωρίνου Σελίνου in Andocidis Vita ex Plutarcho, me nesciente, expediverat: cui igitur laudem resigno meæ conjecturæ, quæ legitur harum Lectionum cap. 5. His igitur valere jussis, restat, ut cetera persequar, quæ habeo dicenda. In oratione c. Panleonem fugitivum servum dicitur εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν, p. 733. 2. i. e. ad *Forum Casei recentis*, locum sc. ubi venum darentur, Attico dicendi genere et elegantī. Poll. IX. 5. Βιβλία· οὕτω τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον. ὡσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαῖεν, ἀπήλθον εἰς τοῦψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοῦλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας, καὶ κατὰ τὸν Εὐπολιον, περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτὸν καὶ εὐθὺ ἀρωμάτων, καὶ περὶ τὰ γέλγη. Et 10. 11. οἱ Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τὰ χωρία ὠνόμαζον· λέγοντες, εἰς τοῦψον· καὶ εἰς τὰ μύρα καὶ εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν· καὶ εἰς τὰ ἀνιράποδα. Ita Æsch. c. Timarch. p. Edit. Steph. 9. Τίς γάρ ἡμῶν ὅς οὐ πρόποτε εἰς τοῦψον ἀφίκται καὶ τὰς ἑαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν; Alexis Comicus apud Athenæum I. 3. p. m. 53.

Τοῖς ἰχθυοπόλαις ἔστιν ἐψησμένοιον,
 "Ὡς φησι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
 Στῆσαι Παναθηναίσιον ἐν τοῖς ἰχθύσιον
 Ἐχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ.

Aristoph. Vesp. 784.

—δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
 Ἐλθὼν διεκερμάτιξέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιον.

σχ. ad loc. ἐν τοῖς ἰχθυοπόλαις, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς πωλοῦντας εἰπών.
 Id. Av. 13.

Ἦ δεινὰ γὰρ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων
 Ὁ πινακοπόλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν.

σχ. Οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ, ὀρνεοπωλείων. ὡς τῶν χυ-
 721 τρῶν, ἀντὶ τοῦ, χυτροπωλείων. Ita Hesych. Χύτρα, τὰ χυτροπόλια (I. χυτροπωλεία). Et in Ἰχθύς. Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεία ἔλεγον. Id. Ran. 1103.

Κᾶν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθύς ἀνέκυψεν.

σχ. Παρὰ τὰ ἰχθυοπόλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν. Εὐπολις

Περιῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.

Id. Equit. 1371.

Ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει, καὶ Στράτων,
 Τὰ μειράκια ταῦτ' ἐγὼ τὰ ν τῆ μύρη
 Ἄ στωμυλεῖται τοιαῦτ' καθήμμενα.

Mala fide Interpres, *unguentis illitis*, cum adnotavit σχ. Οὕτως Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες. Theophr. περὶ βδέλυγας. Καὶ πληθούσης τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρνα, ἢ τὰ ἀκρόδερμα κ. τ. λ. Eodem modo Euripid. Med. 67.

Ἦκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν
Πεσσοὺς προσελθὼν —

σχ. ad loc. Ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις ὠνόμαζον τοὺς τόπους πεσσοὺς γὰρ νῦν, τοὺς τόπους τῶν κυβευτῶν, ὡς ὄψον καὶ μύρα, ἐνθα ταῦτα συνήθως ἐστίν. Consulendi sunt Kuster. ad Suid. in Τοῦψον. Fornerius Rerum Quotid. II. 23. Casaub. ad Theophrast. Charact. περὶ ἀναίσθησίας. Græv. Lect. Hesiod. cap. XIX. II. Steph. Append. de Ling. Attic. c. 16. p. 211. Meurs. Attic. Lect. VI. 32. III. ult. et Ceramic. c. 16. Pergo. In Orat. c. Alcibid. p. 531. et in altera, quæ inscribitur Δήμου καταλύσεως, p. 769. not. notavi, qua facilitate Librarii descripserint πραττόμενα et πραττομένων pro προσταττόμενα et προσσταττομένων. Adde, quæ acutissime observavit de ea re Cl. Marklandus ad Orat. XIV. Ita vulgo legitur apud Phil. de vita Mosis l. 2. Τοῦτων τοίνυν (i. e. librorum Mosis) τὸ μὲν ἐστὶν ἱστορικὸν μέρος, τὸ δὲ περὶ τὰς πράξεις καὶ ἀπαγορεύσεις. Ubi legit Cl. Editor, quem honoris causa nomino, προστάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις, plane uti in initio ejusdem libri. Πρόσταξις δὲ τῶν πρακτέων καὶ ἀπαγορεύσεις τῶν οὐ πρακτέων, ἴδιον νόμου. Quemadmodum quoque legem definit Chrysippus apud Marcian. l. 2. D. de legib. προστατικὸν μὲν, ὃν ποιητέον, ἀπαγορευτικὸν δὲ, ὃν οὐ ποιητέον. Ubi accuratissima Taurelli Editio Pandectarum habet, uti debuit, προστακτικόν. Verum nihil mirum, si Græca, quæ leguntur in Latinis scriptoribus, a Latinis Librariis descripta, fœdissimis mendis scateant. Quantum hodie supersit in Prisciano quantum in Digestis! Luculentissimum exemplum addam ex auctore, quem maximi semper feci, qui, ut cum Mureto loquar, “asperitatem Grammaticarum præceptionum inusitata quadam numerorum suavitate condidit.” Is est Terentianus Maurus, qui de diphthongis disserens hæc habet, 421.

“Quin et Y loco priore *iōta* si subjunxeris,
Effici Diphthongon unam posse, nec pluris reor,
Υῖες ut dicunt, ΑΕΙΛΟΤΙΑ *μῦια* et talia.”

Memineris tu primo pro Y Latinorum rescribendum esse Y Græcorum, et *iōta* quasi *Giota* sonari, aliter versus constare nequit, uti nec pariter in iis Trochaicis, quæ sunt in vicinia, 403.

“*Iōta* tantum et Y videmus subditas vocalibus.”

nbi iterum rescribe Y et *Iota* pronuncies, et 451.

“Scribimus siquando *νῖκος*, *iōta* solum sufficit.”

Hæc tamen obiter. Quid Tu tamen sentis de ista voce *ἀειλογία*? Annon est quoddam præclarum? Si adducatur, ut diphthongum *vi* representet (quo pacto hic adduci video *Υῖες* et *μῦια*), frustra est: quoniam representat nihil minus. Si non exempli loco, sed veluti epitheton muscæ, ut voluit Enarrator ad locum, quid est ab omni Græcismo alienius? Quocumque denummodo allegetur, legem metri violat. Nam præterquam quod ejus

penultima nulla *libertate Græcorum*, nullo *musarum favore* produci possit, tamen sive *pausam metri Trochaici* aperte violat. Vix enim *metricus auctor* in legibus condendis legem metri violaret, vix *suam*, qui v. 314. modum sibi ipsi constituisset,

“Regulam servans ubique *finis* ut *quarti* pedis
Nominis verbive *fine* (comma primum terminet:
Hac enim toma probatur) metron hoc trochaicum.”

Quid ergo? Tu sanabis hoc pacto

“Υἱεῖς ut dicunt ΑΧÆΙ, γυῖα, μῦα et talia.”

Ita modo, sc. v. 464.

“Sic et *Αἰολίαν* Achæus, noster *Ænean* vocat.”

et similiter, 664.

“Quanquam *Ἴτρυ* dicunt Achæi, hanc *βίτρυ* gens *Æolis*.”

Verum, ut cum Sidonio loquar Carm. IX.

“Non *Marsus*, *Pedo*, *Silius*, *Tibullus*,
Non quod *Sulpiciæ* jocus *Thaliæ*
Scripsit blandiloquum suo *Celeno*,
Non *Persi* rigor aut lepos *Properti*,
Sed nec centimeter *Terentianus*,”

quem tamen in sinu quotidie fere gesto, hodie mihi tanti sunt, quanti *Lysias*, quem plurimi facio, tantique fecerim, ut eum millenis circiter in locis restitutum, nitidum et pene novum, Tibi, Lector, tuoque genio commendem. Quædam præterea in schedis meis raptim video congesta de *Oberto Decembri*, qui, ex *Gesneri* auctoritate, Auctori nostro bonas horas impenderat: de *Philisco*, qui portentosum istud *Epigramma* de *Lysia* olim concinnavit: de *Zosimo* et *Zenone* antiquis *Lysia* Commentatoribus: nonnulla de *Rutilio Lupo*, qui tot *Lysia* Latine conservavit, et ejus ætas, studium et condicio fere ignorantur. Verum instant *Typographi*; instant amici, vel de mea fide propter moram editionis solliciti, vel propter molem de fortunis. Tu his fruere.

Λ Υ Σ Ι Α Σ.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΦΕΥΓΩΝ δίκην φόου Ευφίλητος τὸν Ἐρατοσθένη Οἴησεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μαχεύοντα
Pag. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀπέκτεινε. SCALIG. MS.

Pag.
ed.

H. Steph. Reisk.

91.1 α'. ΠΕΡΙ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην, ὧ ἄνδρες, τὸ τοιούτους 2
ὑμᾶς ἐμοὶ δικάστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, 3

ΛΥΣΙΟΥ] In hujus nominis societatem venere plurimi. Occurrit præter nostrum longe ὀνομαστότατον (I) Lysias in Marm. Chron. Arundel. Archon Athenis Olymp. XXIV. 3. non alius a Tlesia, quem Pausanias in Messen. solita discrepantia ad Olymp. XXIII. 4. relegavit. (II) Lysias Atheniensium dux, qui navali prælio ad Arginusas interfuit δέκατος αὐτὸς, a populo demum capite damnatus: ex notissima historia. Vid. Xenoph. Diod. Sic. quorum hic tamen semel pro Lysia *Lysaniam*, ille uno itidem in loco *Leonta* exhibet. Ita vicissim pro Lysania (τῷ τετραρχῳ sc.) *Lysias* apud Ioseph. et Euseb. (III) Alius fortasse nostro itidem æqualis, qui memoratur infra in Orat. de Aristoph. bon. (IV) Lysias, qui duobus dialogis Speusippi Platonici pro istius scholæ genio nomen dedit. (V) Philosophus Tarsensis Epicureus, ex Sophista Tyrannus factus, cujus historiola occurrit apud Athenæum l. 5. p. m. 215. Adde Rhodigin. lect. antiq. V. 12. et XXII. 21. An idem fuit ille, apud quem Hermachus Epicuri successor diem obiit, ut prodit Laert. in Epicur. videant otiosores: immo an omnino fuerit, nam eruditissimo Menagio non arrisit ἐτελεύτα παρὰ Λυσία, sed παραλύσει. (VI) Pharmacopola ejusdem ætatis atque Diogenes Cynicus. Laert. VI. 42. (VII) Eximius sculptor, cujus "opus, quadriga currusque et Apollo ac Diana ex uno lapide Romæ in magna auctoritate habebatur," ut testatur Plin. XXXVI. 5. (VIII) Legatus Seleuci Alexandri M.

successoris, in bello contra Demetrium. Polyæn. l. 4. (IX) Alius junior sub Antiocho Epiph. ex regia prosapia, quem debellavit Iudas Macchab. deinde una cum Antiocho Eupatore Demetrius morte mulctavit. 1 Macchab. cap. 3. 4. 7. Ioseph. Antiq. l. XII. cap. 11. 15, 16. Appian. in Syriac. Polyb. in Hist. c. 17. et in Excerpt. Legat. Hegesip. de excid. urb. Hierosol. II. 13. et L. Florus Epitom. Histor. Liv. I. 46. (X) Claudius Lysias tribunus militum a D. Luca in Act. Apost. memoratus. (XI) Medicus incerti avi a Celso laudatus V. 18. (XII) Lysias quidam, qui βῶν ἀνέθηκεν ἐν ἀκροπόλει, ut habent Apostol. Cent. V. 85. And. Schott. Vatic. Append. Cent. l. 25. Ni tamen Lysippo, ut alibi dicitur, facum fecerint Paræmiographi. (XIII) Lysias, quem colloquentem inducit Plutarchus in l. de Music. (XIV) Lysias, ad quem extat epistola Libanii III. 104. (XV) Alius, cujus occurrit mentio Marm. Oxon. IX. 3. edit. Mattair.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΛΥΣΙΟΥ. ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

(XVI) Alius porro ejusdem farinæ, cujus nomen visitur Athenis in theatro Bacchi.

ΝΙΚΩΝ,
ΛΥΣΙΟΥ.
ΛΑΙΕΥΣ.

Spon. Wheeler. (XVII) Lysias Fresbyter (ita Codd. non Λουσία) cui dantur duæ epistolæ Nili monachi, III. 109, 110. Ut taceantur (1) Lysias, quem somniavit

4 οἰοί περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ¹ εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. εὐ γὰρ
οἶδ' ὅτι, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῶν ἄλλων ἔχετε ἢ-
5 περ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, οὐκ ἂν εἴη ὅστις οὐκ ἐπὶ τοῖς γε- 5
γενημένοις ἀγανακτοίη· ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ τῶν τὰ τοι-
αῦτα ἐπιτη δευόντων τὰς ζημίας μικρὰς ἤγοισθε. καὶ ταῦ-
τα οὐκ ἂν εἴη μόνον παρ' ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν 92. 1
ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι· περὶ τούτου γὰρ μόνου τοῦ ἀδικήματος
καὶ ἐν δημοκρατίᾳ ² καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἢ αὐτῇ τιμωρία τοῖς
ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδοται,

¹ εἴητε Taylor. Auger.

² καὶ ἐν ὀλιγ. A.

Ions. de Script. Hist. Philos. auctorem fuisse tractatuli de plagiis literarum, cum noster omnino fuit, qui orationem conscripsit περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. (2) Lysias Tetrarcha, de quo supra, non alius quam Lysanias. (3) Lysias epistolarum auctor corrupte in Indice ad Laert. in Catalog. Codd. MSS. Col. Baliol. Oxon. apud Meurs. Eleus. c. 20. apud omnes fere Codd. Cic. Offic. et alibi (V. Fr. Fabrit. ad Offic. 1. 155.) pro Lyside. (4) Lysiae nomen προσποιήτων ab Ἑρωτικῶν scriptoribus, Luciano, Aristeneto et Alciphrono frequentatum. (5) Lysias qui videri potuit, uti profecto nonnullis visus est, Isocratis amitam in uxorem duxisse. Plutarch. in Isocr. sub fin. Nam revera fuit mulierculæ nomen Λύσιον, ut Phronesium, Leontium, Glycerium, quæ nupsit Isocratis filio adoptivo. (6) Lysias Peripateticus, Stratonis auditor. Cic. de Fin. V. 13. Nam *Lycō*, adjuvantibus nonnihil MSS. rescribi olim optima fide jusserunt Scaliger et Lambinus. (7) Lysias Quinetus Maurus. Euseb. Chron. ad A. C. CXVI. qui rectius apud Xiphilin. et Spartian. (V. Casaub. ad Spartian. in Hadrian. n. 24.) Λούσιος, Lusius nominatur. Κύντος Λούσιος Μαῦρος, Dion. Cocceian. in excerpt. apud Valesium. Uti Λούσιος apud Plutarch. in Sertorio et Mario. Caius enim Lusius C. Marii nepos fuit ex sorore. Visitor etiam Lusius Varus, Lusius Geta, Lusius Saturninus apud Tacit. atque hodie in inscriptionibus, quarum plures exstant in Gruteri corpore, nonnullos adiecit Fabrettus ad Columnam Trajanam, qui hoc nomen summa diligentia expeditit et restituit. Exsulet ergo *Lisius* ille o Cæl. Aurel. Chron. IV. 3. et revocetur *Lusius* ad formam præcedentem, uti quoque apud eundem auctorem, sc. II. 1. 7. recte occurrit. (8) Lysias Archon Olymp. LXXXVI. 1. Ita Codd. Volcob. et Turneb. Plutarchi in Isocrate, quem tamen alii Lysimachum, alii Nausimachum faciunt. TAYLOR.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ. CONTIUS. Perperam; neque enim adulterii Eratosthenes in hac oratione accusatur, sed jure cæsum Eratosthenem, quippe in adulterio deprehensum, ostenditur. SLUITER.

Εἰ ἤτε] Lectionem hujus loci non improbo. Minus ideo necessaria videatur, iugueniosissima licet, conjectura Schotti Scaligerique reponentium: οἰοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. TAYLOR. Contraxi in unum vocabulum εἴητε ista duo, male distracta, εἰ ἤτε. Sequi debuerat Taylor Scaligerum et Schottum hic recta monentes. *σπεπονθότες* idem est, atque si dixisset εἰ ἐπεπόνθειτε. REISK. Utraque lectio potest probari. AUGER.

Περὶ] Malim καὶ περὶ, etiam de aliis. REISK.

Τὰς ζημίας] Videtur *μεγίστας* interponendum esse. vel maximas, gravissimas, acerbissimas quasque pœnas in hominibus talia patrantibus tamen minutas et meritis inferiores mihi videmini existimari. IDEM.

Μικρὰς ἤγοισθε] Sic vulgatæ. H. Stephanus ex conjectura *μικρὰς ἤγοισθε*. Infra: Οὐδένα οὕτως ὀλιγῶρος διακείσθαι ὅστις — *μικρὰς ζημίας ἀξίους ἠγεῖται τοὺς* — istud ἤγοισθε præterea fidem nanciscitur ex Coisl. TAYLOR. Leg. *μικρὰς*. CONT.

Οὐκ ἂν εἴη] Et nescio, an hæc in mæchos constitutæ pœnæ, non apud vos solos, sed in universa quoque Græcia ratæ et sancitæ sint. REISK.

Ἄλλ' ἐν ἀπάσῃ] Alius quicumque dixisset ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπ. Sed hæc est Lysiae nostri brevilloquentia, quæ etiam de *περὶ*, quod modo annotabamus, excuset. IDEM.

Καὶ ὀλιγαρχίᾳ] Leg. καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ. CONT.

Πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους] Ad verbum interpretare, non, *adversus eos qui maxima pollent potentia*; sed, *in comparatione eorum qui &c.* AUGER.

ὥστε τὸν χεῖριστον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν τῷ βελτίστῳ·
 6 οὕτως, ὡ ἄνδρες, ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δει- 5
 νοτάτην ἠγούνται. περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας
 ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ οὐ-
 δένα οὕτως ὀλιγόρως διακειῖσθαι, ὅστις οἶεται δεῖν συγ-
 γνώμης τυγχάνειν ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἠγεῖται τοὺς
 τῶν τοιούτων ἔργων αἰτίους· ἠγοῦμαι δὲ, ὡ ἄνδρες, τοῦτό
 με δεῖν ἐπιδείξαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα
 7 τὴν ἐμὴν, καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς
 ἐμοὺς ἤσχυνε καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν 10
 ἐμὴν εἰσιῶν, καὶ οὔτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ οὐδεμία ἦν
 πλὴν ταύτης, οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα

Τῶν αὐτῶν] Subaudi δικάων. REISK. AUGER.

Τυγχάνειν] Scaliger, si is fuit, adscripsit λαγχάνειν. Sed vulgata bene habet. REISK.

Ταύτην] Scil. ἢν ἐγὼ νῦν ὕβρισμαι καὶ περὶ ἧς νῦν ἀγωνίζομαι. quo fit, vel factum est, ut omnes homines, hanc, de qua nunc agit, contumeliam omnium duxerint atrocissimam. IDEM.

Τῆς ζημίας] Imo vero τῆς ὕβρεως, vel παρανομίας. Sensit etiam interpres, expressit certe. IDEM. Non recte. Sic enim procedit orator: injuria de qua agitur graviter puniri debet si vere illata est; atqui vere illata est; id quod mox probare intendit, ἠγοῦμαι δὲ κ. τ. λ. AUGER.

Αἰτίους] Eos, a quibus istiusmodi flagitia proficiscuntur. Colligit sic: Certum est, mæchos, pœnis dignos esse, quæ possunt excogitari acerbissimæ. (Demonstravit hactenus hanc positionem, ut vulgo usurpant, majorem.) Jam subsumit: Sed Eratosthenes mæchus est. id quod tota docetur oratione. Unde ultro consequitur, recte sumtas fuisse ab eo pœnas. REISK.

Ἐμοίχευεν] Leg. ἐμοίχευσεν. CONT.

Ἐκείνην τε διέφθειρε] Hic obiter, paucis verbis, sed rotundis et nervosis, enormitatem et scdeditatem hujus flagitii docet, et cur mæchus dignus sit, in quem tam graviter animadvertatur. Injurias enim facit et mulieri ipsi, quam stupro polluit, et marito ejus, et liberis eorum communibus. Mulierem enim, quam corrumpit, docet, quem maritum amare debebat et amandum sancte receperat, cum odisse, arcana ejus prodere, ridiculum ad alios facere, minere ipsius rem familiarem, furari, sicamque uxori in jugulum mariti tradit; rescindit vinculum matrimonii, in

culpa est, ut uxor a marito fraudem intelligente aut repudietur, aut male tractetur, ut ignominia, et penuria rerum omnium, et odio publico opprimatur, denique pestem ipsi extremam consciscit. Ita de muliere meretur is, qui eam a se amari simulat, sed ita amat, ut lupus oviculum, ut vulpes anserculum. Porro contrahit liberis tam flagitiosæ matris hoc dedecus, ut in publico et impune a quocunque e stupro nati appellentur, et mater ipsorum scortum. Et profecto impudicæ ejusmodi et perfidæ uxores omnino sunt omnes scorta. Denique marito, forsitan non male, aut bene etiam, de se merito malam hanc refert gratiam, ut cornua ipsi imponat; quæ fraus ubi percrebuit, ridetur, sibilatur, digitis omnium demonstratur. Possint, si locus aut ferret, aut postularet, alia plura hoc de argumento dici, quod cum tam parvi fiat hodie, ut derisui sit, qui serio de eo cogitet, nemo non culpæ reos, tanquam re bene gesta, ut homines subtiles, miretur, et laudet adeo, passum injuriam rideat; colligere inde est, quam corrupti sint seculi mores. REISK.

Εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιῶν] Videtur actor hujus causæ, cui nomen est Euphiletus, ὕβριν, contumeliam sibi factam, non in eo posuisse, quod cornutus esset ab Eratosthene factus, sed in hoc, quod Eratosthenes in domum suam, se inscio, et invito adeo, esset ingressus. Illud furis est, hoc tyranni. Superbiam et violentiam homo insolens et arrogans inter alia hoc quoque demonstrat, si invito et ringente domino in domum ejus invadat, in eaque pro lubitu grassetur. IDEM.

Χρημάτων ἕνεκα] Ut cadem a se patratam purget, causam ejus sibi ait legitimam fuisse. Nam Eratosthenem mæchum in uxoris suæ amplexibus deprehendisse.

8 πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενὸς
πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.

Β'. Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ
ἑμαυτοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέγων τὰ- 15
ληθῆ ταύτην γὰρ ἑμαυτῷ μόνην ἠγοῦμαι σωτηρίαν, ἐὰν
ὑμῖν εἰπεῖν ἅπαντα ¹ δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ
ἄνδρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ γυναικῆκα ἠγαγόμην εἰς
τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκείμην, ὥστε
9 μῆτε λυπεῖν μῆτε λῖαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ τι ἂν ² θέλη
ποιεῖν, ἐφύλαττόν τε ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν
10 ὡς περ εἰκὸς ἦν· ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον 20

¹ δυνηθῶ ἅπαντα T. Reisk. A.   ² θέλοι T. R. A.

Sed leges permittunt mœchum in ejusmodi habitu deprehensum haud secus atque furem, occidere. Et profecto fures uxorum sunt mœchi. Alia quacunque causa haud legitima se negat ad cædem patrandam inductum esse; odia privata cum Eratosthene nulla unquam exercuisse; neque cupiditate acquirendarum opum se captum sicam suam venalem cuiquam præstare aut præstitisse unquam ad hominem aliquem clam de medio tollendum, qui conductori esset inimicus, aut exosus. IDEM.

Λυπεῖν] Ausculta, quæso. Tenuissimum quod vidi orationis filum mendum non tenue occupavit. Hodie enim me nunquam argumentis vinces his verbis ullam vel minimam subsesse ἀντιστοιχίαν. Age trutines. οὕτω διεκείμην, ὥστε μῆτε λυπεῖν, μῆτε — quid? ὅτι ἂν θέλοι ποιεῖν λῖαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι. Profecto hæc non placerent Plutarcho, qui in libro de Exsul. opponenda opposuit. Ita ille: Φυγὰς δὲ καὶ ἀδοξίας — ὡς περ αὖ τοῖναντιόν, στεφάνους καὶ ἀρχῆς — οὗ τὴν αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν ἔχοντα τοῦ λυπεῖν καὶ εὐφραίνεισθαι. Non Euripidi.

Ὅσποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν. Alcest. 238.

Non Demostheni. Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες δικασταί, νομίζω δεῖν καὶ πρότερον, καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἐλύπον αὐτὸν δικαζόμενοι καὶ πράγματα παρέχοντες, ἐμὲ τοῖναντιόν εὐφραίνειν ἅπαντα ποιοῦνθ', ὅσα ἐκείνῳ χαρισέσθαι μέλλοιμι. Orat. Contra Bœot. de dot. matern. [p. 1011. ult. ed. R.] Verum ne parcus sim, esto ut ex his verbis hujusmodi possis expiscari sententiam: Neque tristem, neque facilem maritum me gessi. Esto: Sed id nunc non agitur. Non ad maritum, sed patremfam., universa dein oratio spectat. ἐφύλαττον — προσεῖχον τὸν νοῦν —

ἐπίστευον — πάντα ἐκείνη παρέδωκα — οἰκονόμος — φειδωλὸς — ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα. Quippe cum rerum domesticarum cura jam inde ad uxorem pertinebat.

Καί μιν ἔτισ' ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη, ἴσσαι νῦν γε γυναικῆς ἕπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσι. — Hom. Odys. H. 67.

Tu ergo, amice lector, ne dubites reperere: ὥστε μὴ τ' ἐλλίπεῖν, μῆτε λῖαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ,τι ἂν θέλοι ποιεῖν. Vel oculatum librarium hæc minima poterant in fraudem inducere. Cujusmodi etiam medela et Sophoclem quoque mactari velim, Electr. 365.

Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λιπεῖν μόνον Βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν. Cedo enim, cui λυπεῖν in isto Tragici loco placere possit. TAYLOR. Vox λῖαν otiosa est. Lego: μῆτε ἐὰν ἐπ' ἐκείνη εἶναι etc. ita me gessi, ut neque eam contristarem, neque contra permitterem illi libertatem faciendi quodcunque vellet. Quod erat Humani, et Prudentis simul mariti. Isocrates Panegyrico: τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μηδὲ αὐτὰς αὐτῶν ἐὰν εἶναι κυρίας, ἀλλ' ἀναγκάζειν δουλεύειν. Constructio ista, μῆτε λυπεῖν, μῆτε εἶναι, non videtur esse proba. MARKLAND. Quod Taylor dat, id ne Græcum quidem est, et sententia caret; quod Markland, est id quidem bene Græcum, et scitum adeo, ut ipse sim, si codices auctores fiant, amplexurus. verumtamen non ideo prorsus est necessarium. Etiam si ἐὰν admittam, λῖαν tamen utique tuebor. Verum locus hic, ut jacet in vulgatis, bene habet, eique hæc est sententia: Ita me gerebam erga uxorem, ut neque molestus ei essem severitate modum excedente, neque rursus ipsi admodum liceret, quæ vellet, agere. Justo et æquo neque difficilior eram, neque faciliior. REISK.

ἤδη καὶ πάντα τὰ ἑμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα, ἠγούμενος ταύτην οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὡς Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ, καὶ φειδωλὸς ἀγαθὴ, καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικουσα· ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπὶ ἐκφορᾷν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνή, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν δερᾶπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορᾷν βαδίζουσαν καὶ λόγους προσφέρων ἀπώλεσεν αὐτήν.

γ'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, — δεῖ γὰρ καὶ ταυθ' ὑμῖν διηγήσασθαι — οἰκιδίου ἐστὶ μοι διπλοῦν, ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικωνίτιν καὶ κατὰ τὴν

Ταύτην οἰκειότητα μεγίστην] Idem est ac si dixisset: τούτου τῆς μεγίστης οἰκειότητος εἶναι αἰτίον, vel τούτου πρὸς οἰκειότητα μέγιστον εἶναι, scil. τὸ πιστεύειν τῇ γυναικί, καὶ παραδίδουσαι αὐτῇ ἅπαντα. IDEM.

Φειδωλὸς ἀγαθὴ] Recte habeat, an secus, haud definiam. Defendi posse videtur e similitudine cum dictione οἰκονόμος δεινὴ, nam ut ibi οἰκονόμος, quod proprie adjectivum est, pro substantivo est usurpatum, ita potuit φειδωλὸς pari modo quoque esse, tametsi Graeci potius φείδεσθαι ἀγαθῶς usurpare amant. Sin autem male habet, auctor ego sim, ut legatur: φειδωλὸς (adverbialiter) ἀγαν καὶ ἀκριβῶς διοικουσα. IDEM.

Ἐπὶ ἐκφορᾷν αὐτῇ ἀκολουθήσασα] Deesse videtur Atticum γὰρ post ἐκφορᾷν. Solenne hoc et prae perpetuum in Narrationum initiis: tametsi omittatur quoque Orat. XII. Οὐμὸς πατὴρ Κέφαλος etc. scribarum, puto, incuria. Mox, διαφθείρεται, ut γίνεται paullo ante. neque opus est, ut in praeterita mutentur, nisi ita statuunt MSS. MARKLAND. Add. γάρ. CONT. AUGER.

Τούτου] Agit cum Eratosthene, jam perempto, tanquam cum praesente; reapse agit cum perempti necessariis, qui Euphiletum homicidii reum egerant. τούτου est, hoc, quem omnes novimus, ejus causa nunc agitur. REISK. Np. Eratosthenis. Hic pronomem οὗτος, sicut millies alibi, et quemadmodum iste Latino sermone, de eo intelligi debet contra quem lis intenditur. AUGER.

Ἀπώλεσεν] Ad malam rem convertit. Sic Latini perditos homines appellant depravalis et profugatis moribus. SALMAS.

Αὐτὴν] Scil. uxorem rei. AUGER. Διηγήσασθαι] Malim προδιηγήσασθαι, praefari, praenarrare. REISK.

Οἰκιδίου ἐστὶ μοι διπλοῦν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ἑρμηνείας, (Segm. 194. edit. Gale) in exemplum τοῦ ἰσχυροῦ χαρακτηριστοῦ, tenuis seu subtilis nota: in qua dominari putatur Lysias. Mox, pro οὐδέποτε ὑπώπτευσσα, legi potest, οὐδέπω τι ὑπώπτευσσα, nihil adhuc suspicatus sum. MARKLAND.

Γυναικωνίτιν] Ita Suid. et auctores plurimi. Hesych. Γυναικωνίτης, οἶκος γυναικῶν. Dixisse affirmo γυναικωνίτης. Ita enim Pollux in Onomast. (Quem igitur Palmerii non pigebit, qui γυναικωνίτης reponit, mendum non delentis, sed propagantis?) Et tam γυναικωνίτης, quam γυναικωνίτις, dari confirmant scripta veterum. Ego ultra adagialia non divagabor. Ὁ δὲ Μάρκος — ἐβούλετο ἀπολυθεῖς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοῦς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ, τὸ λεγόμενον, ἐνεύσας τὴν ἀνδρωνίτιν εἰς τὴν γυναικωνίτιν κομᾶσαι. Auctor apud Suid. in Κομᾶσαι. Ita Antisthenes παραγενόμενος Ἀθήνησεν εἰς Λακεδαιμονίαν ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος ἔφη εἰς τὴν ἀνδρωνίτιν ἐπιεῖναι. Theo. Progyimn. "Eum Molossum cum in Italiam transiret, dixisse accepimus se quidem ad Romanos ire quasi in ἀνδρωνίτιν, Macedonem isse ad Persas quasi in γυναικωνίτιν." Gell. XVII. 21. Γυναικῆν Ionicī Scriptores. Γυναικῆνα LXX. Vid. Esth. II. passim. Romani variant. "Neque sedet uxor, nisi in interiore parte aedium, quae Gynaeconitis appellatur." Pref. Aemilii Probi. Ita Vitruv. VI. 10. qui de hac re disertius Gynaeceum, Cic. Philipp. II. 95.

ἀνδρωνίτιν. ἔπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐ-
τὸ ἐθήλαζεν· ἵνα δὲ μὴ, ὅποτε λούεσθαι δέοι, ¹κινδυνεύη
κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διητώ- 30
μην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. καὶ οὕτως ἤδη συνειδισμένον ἦν,
ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῆει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παι-
δίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ δίδῃ καὶ μὴ ἑοᾶ. καὶ ταῦτα
πολὺν χρόνον οὕτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ οὐδέποτε ὑπώπτεισα,
14 ἀλλ' οὕτως ἠλιθίως διεκείμην, ὥστε ὦμην τὴν ἑμαυτοῦ
γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει.

δ'. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὦ ἄνδρες, ἦκον μὲν ἀπροσ- 35
δοκίτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον τὸ παιδίον ἐβόα
καὶ ἐδυσκόλαινεν, ὑπὸ τῆς θεραπεΐνης ἐπίτηδες λυπούμενον,
ἵνα ταῦτα ποιῇ. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔνδον ἦν· ὕστερον γὰρ
ἀπαντα ἐπυθόμην. καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον
καὶ δοῦναι τῷ παιδί τὸν τιτθὸν, ἵνα πάσῃται κλαίων. ἡ δὲ
τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἠθέλεν, ὡς ἂν ἀσμένη με ἐωρακυῖα ἦκον-
τα δὴ διὰ χρόνου· ἔπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμεν καὶ ἐκέλευον 40
αὐτὴν ἀπιέναι, ἵνα σύ γε, ἔφη, πειρᾶς ἐνταῦθα τὴν
παιδίσκη· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἴλκεις αὐ-
τήν. καὶ γὰρ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ ἀπιούσα
προστίθησι τὴν θύραν, προσωιοιμένη παίζειν, καὶ τὴν

¹ κινδυνεύει T. R. A.

Plaut. Mostell. II. 3. 68. Ter. Phorm. V. 5. 22. Lector, credo, meus vix se moneri patitur, obtinuisse apud antiquos, ut mulieres in sola superiore aedium parte, σωφροσύνης ergo, aetatum agerent. Hinc apud Homerum frequentius:

Ἐς δ' ὑπερῷ ἀναβάσα — et huic loco disertius, Odys. A. 328.

Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέστων ἀοιδῶν

Κούρη Ἰκαρίοιο περίφραυ Πηνελόπεια

Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο.

Quin et Hebraeis suae erant γυναικωνίτιδες. Ita Isaacus dicitur novam nuptam duxisse וַיִּבֶן הַרְוּ הַלְהָאָה Gen. xxiv. 67. Quod superest, hunc locum Lysia, ad totam, credo, narrationem digitum intendens, laudat Demetr. Phaler. Ἰσχυρὸν χαρᾶντῆρος exemplum, cujus Ideæ, ut technice loquar, neque antiquius, neque illustrius monumentum ullibi exstare contendo.

TAYLOR. Videtur sic leg. ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω. ἄνω τὴν γυναικωνίτιν, καὶ κάτω τὴν ἀνδρωνίτιν. in superiori contignatione secretum mulierum, in inferiori autem (vel in humili et plano) marium diversorium. REISK. Sensus potest elici ex textu ut se habet; sed velim legi juxta Reiskium. Cæterum ad τὰ ἄνω subaudi κατὰ. AUGER.

Συνειδισμένον ἦν] Subaudi, aut, si mavis, adde τοῦτο ἡμῖν. REISK.

Οὐδέποτε ὑπώπτεισα] Volebat, quod modo vidimus, Markland legi οὐδέπω τι ὑπώπτ. verum bene habet locus. toto illo tempore nunquam, ne semel quidem. Mutandum si quid sit, quod nil est, malim οὐδέπω τότε ὑπ. nondum tum temporis. IDEM.

Εἴλκεις] Εἴλκεν habuit Ald. quod magnum Scaligerum in fraudem induxit. μεθύοντα εἴλκεν αὐτὴ, inquit ille. TAYLOR.

Προστίθησι τ. θ.] Simile est apud Petronium. "Adduxit repente ostium, me-

κλειν ἐφέλκεται. καὶ γὰρ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος οὐδ' ὑπονοῶν ἐκάθευδον ἄσμενος, ἦκων ἐξ ἀγροῦ. ἔπειδὴ δὲ ἦν

33. 1 πρὸς ἡμέραν, ἦκεν ἐκεῖνη καὶ τὴν θύραν ἀνέωξεν. ἐρομένου 15 δὲ μου τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ¹ ἐνάψασθαι. ἐσιώπων ἐγὼ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ἠγούμην. ἔδοξε δὲ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθῶσθαι, τοῦ ἀδελφοῦ τεθνεώτος οὐπω τριάκονθ' ἡμέρας· ὅμως δ' οὐδ' 16 οὕτως οὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ πράγματος, ἐξελθὼν ὠχόμην ἔξω σιωπῆ.

έ. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνου μεταξὺ διαγενομένου καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταιί μοι τις πρεσβῦτις ἄνθρωπος, ὑπὸ γυναικὸς ² ὑποπεμφθεῖσα ἦν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ δὲ ὀργιζομένη καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι 10 ὁμοίως ἐφοῖτα παρ' αὐτὴν, ἐφύλαττεν ἕως ἐξεῦρεν ὅτι εἴη τὸ αἴτιον. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγυὲς ἢ ἄνθρωπος τῆς οἰ-

¹ ἀνάψασθαι T. R. A.

² ἐπιπεμφθεῖσα T. R. A.

que nihil tale exspectantem inclusit, exemitque raptim clavem." SALMAS.

Ἐφέλκεται] *Ad se trahit*, hoc est, a pesulo revulsum secum aufert. REISK.

Ἀνάψασθαι] *Se curasse accendi, vel imperasse ancillæ, et apud vicinorum quempiam lychnum rursus accenderet.* IDEM.

Ἐψιμμυθῶσθαι] *Vides, mi lector, non heri neque pridie Cerussam suum habere usum et existimationem.* " *Psimythium quoque, hoc est, Cerussam, plumbariæ dant officinæ. Laudatissimum in Rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuissimis — Vis ejus eadem, quæ supradictis, levissima tantum ex omnibus præterque ad candorem feminarum.*" Plin. XXXIV. 54. Variant scripturæ ad extremum. Præter quæ *ad candorem feminarum* adhibetur. Editt. 1472. et 1487. Habe etiam quod Cod. MS. Bibl. Reg. Cantab. Propter quæ *ad candorem feminarum* adhibetur. Legitur hic loci apud Coisl. ἐψιμμυθῶσθαι cum simpliciori μ. quod ferri potest ex mente σχ. Aristoph. Καὶ ψιμμύθιον δὲ ἐνός μ, καὶ ψιμμύθιον διὰ δυοῖν μ μ λέγεται. Eccles. 1064. Non desunt utriusque scriptiōnis exempla.

Εἰ δ' ἐκπληνείται τοῦτο τὸ ψιμμύθιον.

Aristoph. Plut. 1065.

Idem Eccl. 924.

Ἠγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.

ψιμμυθῶ ἀλείφεις. Plat. Lyside, et Alexis apud Athen. I. 13.

Τὰς ὀφθαλμοὺς πυρρὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλω.

Συμβέβηκε εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμμυθῶ.

Λευκόχρους λίαν τίς ἐστι; παιδέρωτ' ἐντρέβεται.

Utroque modo pariter diversis in locis Etym. M. et auctores, quos laudat.

Ἐψιμμυθῶσθαι. Πρεσβετρεῖσθαι τριμαματι λευκὸν τὸν χροῖα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρᾶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μύλα, ἵνα ξανθίζη, τῷ δὲ ψιμμυθῶ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὴν ᾖ. Tum autem: Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ στολῇ καὶ ψιμμυθιοῦσθαι καὶ ἐγχουσιζέσθαι τὸ πρόσωπον. Et: Ἰδὼν ποτε αὐτὴν ἐν τετραμιμένῃ πολλῶ μὲν ψιμμυθῶ, ὅπως λευκότερα ἔτι δοκῆ εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχουσίῳ, ὅπως εὐθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Plura adjicere mihi sit Religio, ne puellarum scriinia compilasse videar. Admonerem tamen ψιμμυθιον esse quasi Ἀττικώτερον. Ita fere Mæris: Ψιμμύθιον διὰ τοῦ Ἀττικῶς. Supplevit Hudson: ψιμμύθιον Ἑλληνικῶς. Id quod reperitur apud Dioscor. V. 103. et Plutarch. in Alcib. fin. Ὑπογράφουσαν καὶ ψιμμυθιοῦσαν. TAYLOR.

Αὐτὴ] *Legendum αὐτή, ab οὗτος quippe, non ab αὐτός. IDEM.*

- 17 κίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα, Εὐφίλητε, ἔφη, μηδεμίᾳ
 πολυπραγμοσύνη προσεληλυθέναι μενόμεριζε πρὸς
 18 γυναῖκα ἐχθρὸς ἂν ἡμῖν τυγχάνει. εἰν οὖν λά-
 βης τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς [τὴν] ἀγορὰν βαδί-
 19 ζουσαν καὶ διακονοῦσαν ὑμῖν, καὶ βασανίσης,
 ἅπαντα πεύση. ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένης Οἴηθεν

¹ σοῦ T. A.

² τὴν γυναῖκα T. τὴν γυναῖκα τὴν σὴν R.

³ εἰς ἀγορὰν T. A. εἰς* τὴν ἀγορὰν R.

[Ἐμῆς] Aut deest post hoc pronomen ἐξιόντα, praestolans me exeuntem, h. e. specularans, quandonam essem exiturus domo mea; aut ἔγγυς est post ἡ ἀνδρῶπος collocandum, ut sic legatur: προσελθούσα ἂν μοι ἡ ἀνδρῶπος, ἔγγυς τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα. anus itque illa, quae me esset prope domum meam specularata vel praestolata, cum ad me accessisset. REISK. Construe ἔγγυς cum τῆς οἰκίας. AUGER.

Εὐφίλητε] Ὡ φίλτατε. CONT.

Περὶ σοῦ] Subaudi οἰκίαν. AUGER. Ad mentem Codd. et VV. DD. H. Stephani, Scaligeri, Contii, Taylori, et Reiskii, πρὸς σε dedi.

[τὴν γυναῖκα] Forte, τὴν σὴν γυναῖκα: ut paulo post, οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν. Lucianus Solœcist. p. 760. Καὶ γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phrasium ὑβρίζειν σε et ὑβρίζειν εἰς σέ: ut prius sit, quando corpus tuum ab aliquo male tractatur; posterius, quando aliquis tuorum, ut Uxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lysiae locus, si sanus sit, ostendit canonem illum Luciani non semper observatum esse. et supra dixerat Noster de Eratosthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὑβρισεν: non recte, si Luciani regulæ standum sit. Dixisse enim debuit εἰς ἐμὲ αὐτόν. Fieri quidem potest, ut participium διαφθεῖρων desit post τὴν σὴν γυναῖκα: ὁ ὑβρίζων εἰς σέ, καὶ τὴν σὴν γυναῖκα διαφθεῖρων. quam distinctionem alibi in hac Oratione servat: ἐκείνη τε διέφθειρε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὑβρισεν. Luciani vero normam refutat Demosthenes passim: ut in Midiana, ἐμοῦ μὲν ὑβρισεν εἰς τὸ σῶμα, de Midia loquens, qui ipsum Demosthenem κοινῶλω et verberibus exceperat. Et ita alibi in ista Oratione. MARKLAND.

[τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν] Ita superius, τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. Obsonandi enim partes ancillulis aliquando cessisse pluribus ostendunt Casaub. ad Athen. l. 4. c. 21. et Duker. in nupera et praeclara admodum edit. Thuoyd. II. 78.

Qui hoc munereungebatur, ἀγοραστῆς olim audivit. Ἐκάλου δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ἀνούμενον, γιν δὲ ὀψωνάτορα, ὡς Ξενοφῶν ἐν Ἔω. ἀπομνημονευμάτων, οὕτως λέγων, Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν ταιούτοιο θέλομεν πρῶτα λαβεῖν. παρὰ δὲ Μεγάδρω ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανία, Φειδαλῶς ἦν τε καὶ ἀγοραστῆς μέτριος. Ὀψώνη δ' εἰρηκεν Ἄριστοφάνης ἐν Ταγνηστοταῖς. Athen. l. 4. p. m. 86. Recte summus ille Criticus. Quod Græcis ἀγοραστῆς, suæ ætati erat ὀψωνάτορα.

DIS.

MANIBVS.

TAVRIONIS.

OPSONATORIS.

ΡΟΡΑΕΑΕ. AVG.

Spon. Miscell. Erudit. Antiq.

Vindicari obiter Hesyechium jubeo. Ἄγοράσματα ἄνια. † Ἄγορᾶται λέγει. Immo Ἄγορᾶσαι λέγει vel λέγουσι. H. e. Veteres obsonantem ἀγορᾶσαι, non ἀγορᾶν, dixerunt, ut monet Suid. Ἄγορᾶσαι τὸ ἀνήσασθαι. Ἄγορᾶσαι λέγουσι, τὸ δ' Ἄγορᾶν βάρβαρον. Et preterea tali utitur interpretamenti forma aliquoties praestantissimus ille Glossographus. Οἶόντε. δυνατὸν λέγουσι. TAYLOR.

Ἄπαντα πεύση] Audies omnia, quae scil. tua scire interest. totam rem cognoscas. REISK.

Οἴκοθεν] Felicissime videmur Manutii lectionem restituisse veterumque Codd.; pro qua Stephanus, mente, credo, captus, insulsissimum istud οἴκοθεν infercivit. Οἴη δῆμος erat Atticae, cujus populares denominabantur Οἴηθεν, ut notum est ex Lexicographis. Ita Polemo apud Laert. erat Οἴηθεν. Ita Ἄριστοκλῆς Οἴηθεν apud Demosth. c. Apatur. Male hodie Οἴηθεν praeter tonum. Erat autem extra hunc pagum et Ὀα, unde Ὀαδεν, Ὀη, unde Ὀηθεν dicebantur. Verum haec omnia Meursio non satis placebant, qui Stephani οἴκοθεν in Οἴοθεν vertendum suadet. Sed hoc ut praeter rem et scriptionem, ita et infe-

15 ὁ ταῦτα πράττων, ὃς οὐ μόνον τὴν σὴν γυ-20
ναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλὰς·
ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει. ταῦτα εἰποῦσα,
ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἔταραττό-
μην, καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσήει, καὶ μεστὸς ἦν
ὑποψίας, ἐνθυμούμενος μὲν ὡς ἀπεκλείσθη ἐν τῷ δωματίῳ,
ἀναμνησκόμενος δὲ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἢ μέταυ-

liciter quoque. Istius enim pagi δημόται (fuit enim et Οἶον, idque duplex) non Οἶοθεν, sed ἐξ Οἶου proferebantur. Vid. Harpocr. in Οἶον. Steph. Byzant. in Οἶον, Ἄβροτονον et Μετάχσιον. Atque ita scriptores constanter. Unde supplendum fortasse marmor G. Wheeleri.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΔΡΟ
ΔΙΣΙΟΥ. ΕΞ. Ο . . . ΠΑΙΩΝ ΔΙΟΜΗ
ΔΟΥΣ. ΠΑΛΑΗ ΣC. ΝΕΥΣC.

Quidni ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ (nam illud alterum nunquam, quod sciam, legitur) ΕΞ ΟΙΟΥ? Testantur enim alia.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΗΡΟΔΟΥ.
ΕΞ ΟΙΟΥ.

SPON. ITIN. t. 2. p. 448.

ΛΕΟΝΤΙΚΟΣ, (vel ΛΕΟΝΤΙΚΟΣ potius)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. ΣΟΥΝΙΕΥΣ.
ΒΑΣΣΟΣ. ΓΑ — ΤΙΟΣ

(ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ procul dubio, ut Epicurus apud Laert.)
ΑΗΝΑΙΟΣ. ΕΞ. ΟΙΟΥ. Id. ib. p. 463.

Occurrit apud Herodot. Terpsich. mentio χωρίῳ in Ægina insula, cui nomen erat Οἶν. TAYLOR. Restitue pristinam et veram lectionem Οἶηθεν, ex Æa, Æensis; quam ejecit Stephanus, quod mirum, substituta illa οἶκοθεν, quæ nihil dicit. Quivis enim est οἶκοθεν: describendus vero hoc loco erat Reus signanter, ex δήμῳ seu pago, ex quo esset. Æa autem pagus in Tribu Pandionide. Harpocratium, V. Οἶηθεν· δήμος τῆς Πανδιονίδος ἢ Οἶν. Ad quæ vide doctiss. Valesium, qui plura exempla vocis Οἶηθεν suppeditabit, quibus adde hoc Diog. Laertii in Polemone: Πόλεμων Φιλοστράτου μὲν υἱὸς ἦν, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Οἶηθεν. Stephani meritis facile hoc condonabant æqui Literarum Judices. MARKLAND.

Ταῦτα] De quibus nempe ego te nunc admoneo, indicium rei velut eminens ostendens; et quæ tu cognosces plenius, ubi volueris investigare. REISK.

Τέχνην] Hanc artem exercet, hinc quæstum et victum habet. aliter ab impuris mulierculis, quæ quos nummos manitis suffurantur, eos mæchis ingerunt.

IDEM.

Μέταυλος] Locus tentatus. ὁ μέταυλος θύρα καὶ ἡ αὔλειος. Ald. ὁ μέταυλος καὶ ἡ αὔλειος θύρα. Vales. ad Harpocr. sed inscite. Janua intelligitur, non, ut ille velit, atrium. Neque felicibus Scaliger ἢ μέταυλος. Quid? Cum Harpocr. μέταυλος ex hac oratione diserte laudet? Profecto Atticismum jugulas. μετᾶυλος ἢ μέση τῆς ἀνδραγάτιδος καὶ γυναικωνίτιδος θύρα. Ἀττικῶς. μέσσαυλος Ἑλληνικῶς. Mær. Quid expressius? Adi tamen, si lubet, Æl. Dionys. ex Eustath. ad Iliad. A. Ita quoque exponit Hesych. Μέταυλος, quasi rarioris usuræ per μέσσαυλον, ut alibi Μέτῃν per μέσῃν. Μέταυλος ergo apud Atticos erat janua trium media, quarum prima αὔλειος ἢ ἀπὸ τῆς οἴου πρώτῃ θύρα τῆς οἰκίας, ut loquitur Suidas, Anticum sc. vestibulum, seu atrium claudens: Extrema παράθυρος, Posticum nempe.

“Atria servantem postico falle clientem.”

Hor. 1. Ep. v. 31.

N. alibi: Ταῦτα διανοήσεις ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὔλειῳ θύρα τὴν φυλακὴν ποιοῦμένων· Τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς εἶδει με διελθεῖν, ἀπασαὶ ἀνεργάμεναι ἔτυγον. Plut. Sympos. Δέδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αὔλειῳ τὸν τόπον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ. “Duarum in atrio januarum (nam παράθυρον negligit) quæ plateam spectabat αὔλειος, quæ εἰς ἀνδραγάτιν ferebat Μέσσαυλος, θύρα dicta.” Du Cang. Atque ita porro Philo de Legg. Special. Θελείαις δὲ οἰκουρίαις καὶ ἔνδομον, παραθένοισι μὲν εἰσω κλεισάδων τὴν Μέσσαυλίον ὄρον στεποῦμεναι· τελείαις δὲ ἦδη γυναιξὶ τὴν αὔλιον. Aristoph. in Pace 981.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὔλειας παρακλίπτουσι·
Κἄν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἄναχωροῦσι —

Plutarch. de Curiosit. Ὡν δὲ εἴκετα κλείς καὶ μοχλὸς καὶ αὔλειος, ταῦτα ἀνακαλύπτων καὶ φέρον εἰς τὸ μέσον ἑτέρους. Vid. Vales. ad Evagr. IV. S. et ad Harpocr. in Μέταυλος. TAYLOR. μέσσαυλος. CONT.

- 21 λος θύρα καὶ ἡ αὐλεις, — ὃ οὐδέποτε ἐγένετο —, ἔδοξέ τέ 20
 22 μοι ἡ γυνὴ ἐψιμμυθῶσθαι. ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν
 γνώμην εἰσῆει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας. ἐλθὼν δὲ οἴκαδε
 ἐκέλευεν ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεραπείαν εἰς τὴν ἀγοράν·
 ἀγαγὼν δ' αὐτὴν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινὰ ἔλεγον ὅτι ἐγὼ
 πάντα εἶην πεπυσμένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ· σοὶ οὖν,
 ἔφην, ἔξεστι δυοῖν ὁπότερον βούλει ἐλέσθαι, ἢ μα-
 στιγωθεῖσιν εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν καὶ μηδέποτε
 παύσασθαι κακοῖς τοιοῦτοις συνεχομένην, ἣ 25
 κατειποῦσαν ἅπαντα τάληθῆ μηδὲν παθεῖν
 κακὸν ἀλλὰ συγγνώμης παρ' ἐμοῦ τυχεῖν τῶν
 ἡμαρτημένων. ψεύση δὲ μηδὲν, ἀλλὰ πάντα τάλ-
 ληθῆ λέγε. κακείνη τὸ μὲν πρῶτον ἔξαρονος ἦν, καὶ ποιεῖν
 ἐκέλευεν ὅ τι βούλομαι· οὐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ
 ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπον ὅτι οὗτος ὁ
 23 φοιτῶν εἶη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἔξεπλάγη ἠγχοσαμένη με 30
 πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι. καὶ τότε ἤδη πρὸς τὰ γόνατά
 μου πεσοῦσα, καὶ πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πεί-
 σεσθαι κακὸν, κατηγορεῖ πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐμφορὰν
¹ αὐτῇ προσίοι, ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγεῖλειε καὶ
 24 ὡς ἐκείνη τῷ χρόνῳ ² πεισθεῖη, καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις

¹ αὐτῇ A.² προθεῖη T.

Harpocrates videtur accepisse μεταυλος
 θύρα de janua, quam dicimus Gallice porte
 de la cour. AUGER.

Οὐδέποτε] Subaudi πρῶτερον· αὐτὸ προτοῦ.
 REISK.

Μοι] Ego μοι mallein. verum multum
 non interest. IDEM.

Ταῦτά μου πάντα —] Repetit hæc orator
 quæ mox dicta sunt quasi resumendo
 se. Gallice diceremus, tout cela, dis-je,
 me revenoit à la fois dans l'esprit, &c.
 AUGER.

Τοιοῦτοις] Qualia nempe mala sunt
 servulorum pistrino conclusorum. REISK.

Βούλομαι] Melius utique conveniret
 βουλόμην et βούλωμαι. Nolim tamen
 ideo vulgatam damnare, qui videam,
 Græcos in modis non admodum diligentes
 fuisse, sive librariorum culpa id factum
 est, sive ipsorum auctorum judicio, quos
 par est existimare linguæ suæ indolem
 melius calluisse, auresque habuisse ter-
 siores, quam nos. IDEM.

Τότε ἤδη] Rectius τότε δὲ. In edit.

min. TAYLOR. Malletm τότε δὲ. MARK-
 LAND. Præter rem. Vulgata proba est.
 nota hæc gravisque formula significat
 tum demum, ita demum. REISK.

Πεσοῦσα] Alius προσπεσοῦσα dixisset.
 verum tenet Lysias antiquitatis, cujus
 tenax est, morem, simplicia compositis
 præferentis. IDEM.

Αὐτῇ προσίοι] Αὐτῇ προσίοι. et mox
 αὐτῇ. SCALIG. Ad se (ancillam puta)
 accesserit, Eratosthenes nempe. REISK.
 Αὐτῇ, sibimetipsi ancilla. Deinde αὐτῇ,
 uxori Eratosthenis, heræ suæ. AUGER.

Εἰσαγγεῖλειε] Scil. Eratosthenem ad
 heram. αὐτὴ rursus ad ancillam redit.
 REISK.

Προσθεῖη] Vitium merum est istud
 προσθεῖη, nec quam rem hic agat prorsus
 video. De antiqua scriptura nullus hæreo,
 προσθεῖη. HESYCH. Προθέντα. Προβαλλόμε-
 νον. Ἐπαγγεῖλάμενον. Indigna sane
 corruptela nec sublata difficilis, sed quæ
 præter Lysiam nostram ceteros quoque
 invasit. Ecce tibi Diadorum τὸν ἐκ Σικε-

προσίοι, καὶ ὡς Θεσμοφορίοις ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος ἄρχετο εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου· καὶ τὰλλα τὰ
 35 γενόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγήσατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἶρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγὼ, ὅπως τοίνυν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων¹ πεύσεται· εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν σοι κύριον²⁵ ἔσται τῶν πρὸς ἐμὲ ὁμολογημένων. ἀξιῶ δὲ σε ἐπ' αὐτοφάρω ταῦτά μοι ἐπιδειῖξαι· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι λόγων, ἀλλὰ τὸ ἔργον φανερὸν γενέσθαι, εἴπερ οὕτως ἔχει. ὁμολόγει ταῦτα ποιήσεν. καὶ μετὰ ταῦτα διεγένοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε, ὡς ἐγὼ

¹ πείσεται T. A.

λίαι. Ita ille in adita. Καθίλου δὲ φαίνεται πᾶν τὸ προστεθὲν τοιοῦτον, ὁποῖον ἂν ἢ τοῦ λέγοντος δύναμις παραστήσῃ. Steph. ad loc. *πραχθέν*. Vera lectio est *προτεθὲν* vel *cæco* iudice. Τὸ περβαλλόμενον Hesyehii. Ita et apud Demosth. quoque de ement. legat. Εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν κῆρὸν ταύτων προσθέντα ἀξιῶν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Θεβαίων πράξει. Cod. Lutet. *sincere* προσθέντα. Atque hæc Iactenus. Jam vero quid si ex sanato loco sanioerem etiam reddam? Σεμνίνεσθαι non est meum. Sed vide, quid profecerim! Modo dixerat *τελευτώσα*, post diutinas sc. moras, et plusculum temporis interjectum. Nunc vero addit τῷ χρόνῳ. Anne hoc Lysias ἀκριβείαι καὶ castitatem sapit? Non quidem, si quid ego sapiam. Corrige ergo: καὶ ὡς ἐκείνη (uxor sc.) τοὺς χρόνους προσθεῖν καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρέποις προσίοι. Sero didici non aliud placuisse Philopho doctissimo interpreti. “Utque illa et tempus et aditus accedendique modum constituerit.” TAYLOR. Auctoritate sua dederat Taylor προσθεῖν, pro lectione vulgarum librorum προσθείη. unde ego marte meo προσθεῖν effeci. tempore tandem, post longas internuntiationes, moras, et recusationes uxorem meam precibus Eratosthenis concessisse. REISK.

Καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρέποις προσίοι] Haud dubito fore haud paucos, qui lectionem hanc teneant, quasi idem valeret, atque si Lysias sic dixisset: καὶ κατηγορεῖ ἡ θεράπωναια τὰς τοῦ Ἐρατοσθένους εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσόδους, τουτέστιν, οἷς τρέποις προσίοις πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα. Ego vero nullus dubito locum hunc leviter esse corruptum, et posse gemino modo sanari, sive ut pro προσίοι legatur ποιοῖν. quibus modis fuerit ingressus in domum meam. Sive,

quod malim, ut καὶ post εἰσόδους addatur. denuntiabat ancilla — etiam hæc duo. (1) Eratosthenem itare, ventitare ad domum meam, scipius in eam me clam ingredi. (2) modus, quibus illa ad heram accederet. REISK. τὰς εἰσόδους regitur α κατηγόρει, quod præcessit. AUGER.

[Θεσμοφορίοις] Θεσμοφόρια erant festa Athenis in honorem Cereris celebrata magno cum apparatu. Deinde τὸ ἱερὸν sine addeitamento intelligebant Attici, templum Minervæ. AUGER.

Πεύσεται] Sic dedi e Vindobonensi. Toup etiam sic dudum emendarat ad Suidæ t. I. p. 31. REISK.

Τῶν πρὸς ἐμὲ ὁμολογ.] M. τῶν πρὸς σε ἐμοὶ ὁμολογημένων. H. STEPHAN. Duriter sane, ne quid amplius dicam. Quid si τῶν προσωμολογημένων? in Æsch. c. Ctesiph. Παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα. Natum est vitium ex initio vocis subsequentis. TAYLOR. Bene habet vulgata, nisi quod σοι subaudiendum est. Perinde, et in eandem sententiam dicitur τὰ πρὸς ἐμέ σοι ὁμολογηθέντα, atque τὰ ἐμοὶ πρὸς σε ὁμολογηθέντα. *facta conventa inter nos ambob.* nisi quod hæc intercedat differentia, prius illud significat, quæ tute tibi a me depectus es, posterius, quæ ego mihi abs te depectus sum. REISK. Cum Reiskio facit Augerus.

² ἄλλα τὸ ἔργον] Id est, ἀλλὰ δέομαι τοῦ τὸ ἔργον φ. γ. sed hæc pistulo, ut res ipsa dispalescat. REISK.

³ ἢ πέντε] Post v. πέντε deesse videtur hæc sententia: καὶ ἐπ' αὐτοφάρω τὸν μοιχὸν ἐνδον ἔλαβον. In his enim duobus causæ cardo versabatur, (1) τὸν μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικί. (2) ἐπ' αὐτοφάρω, ut non alius, sed ipse maritus, matrem in stupro uxoris deprehenderet. hæc duo necesse erat argumentis certis et invictis demonstrari. IDEM.

μεγάλους ὑμῖν τεκμηρίους ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ διηγήσασθαι 40
26 βούλομαι τὰ πρᾶχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ.

ς'. Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτηδείος καὶ φίλος· τούτῳ ἡλίου
δεδυκότος ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα. εἰδὼς δ' ἐγὼ ὅτι τη-
νικαῦτα ἀφιγμένος ἰουδένᾳ [ἀν] καταλήψοιτο οἴκοι τῶν
27 ἐπιτηδείων, ἐκέλευον συνδειπνεῖν· καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς
ἐμὲ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῶν ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ κα-
λῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπιὼν ὄχητο, ἐγὼ δὲ ἐκάθην· 94. 1
δον. ὁ δ' Ἐρατοσθένης, ὧ ἄνδρες, εἰσέρχεται· καὶ ἡ θερά-
παινα ἐπεγεύρασα μέ εὐθύς φράζει ὅτι ἔνδον ἐστί. καὶ γὰρ
εἰπὼν ἐκεῖνῃ ἐπιμελεῖσθαι τῆς θύρας, καταβὰς σιωπῇ
ἐξέρχομαι, καὶ ἀφικνοῦμαι ² ὡς τὸν καὶ τὸν, καὶ τοὺς ³ μὲν
ἐνδον κατέλαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντας εὔρον. παραλα-
βὼν δ' ὡς οἶόν τε ἦν πλείστους ἐκ τῶν παρόντων ἐβάδιζον. 5
28 καὶ δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ⁴ ἐγγύτατα καπηλείου εἰσερ-

¹ οὐδὲν ἂν T. R. A.

³ μὲν οὐκ ἐνδον ὄντας κατέλ. A.

² εἰς T. A.

⁴ ἐγγυτάτου T. R. A.

Μεγάλους ὑμῖν τεκμηρίους] Profecto με-
γάλα illa τεκμήρια diutius frustra quaesivi.
Mī homo, quare pollicitus non fidem tuam
liberasti? Mancam olim esse hanc oratio-
nem jam aliunde suspicabar. Nunc sus-
picandi finem feci. TAYLOR.

Σώσαστρατος] Recte Coisl. Σώστρατος, uti
inferius quoque legitur. Nomen vulgari-
ter usurpatum, et, ut id quoque adjiciam,
ex genio linguæ Græcæ. Περὶ μὲν οὖν Σω-
στράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπται μοι,
καὶ δεδῆλωται μέγεθος τε αὐτοῦ καὶ ἰσχύος
ὑπερβολῆ καὶ ἔργα οὐκ ἀσπυδὰ τοῦ ὀνόμα-
τος. Lucian. in vit. Demonactis. TAY-
LOR. Σώστρατος. CONT.

ἰόντι] Raro sensu, pro ἐπανίοντι, vel
ἐπανήκοντι, revertenti, redeunti. REISK.

Ἀφικνόμενος] Scil. ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὸ
ἄστυ πρὸς τοὺς οἰκίους. Sæpe ἀφικνεῖσθαι
usurpatur pro ἐπανέρχασθαι vel κατεῖναι.
IDEM.

Οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο etc.] Lego, οὐδένᾳ
ἂν, vel οὐδέν' ἂν etc. neminem suorum domi
invenerit. Sic infra: Καὶ τοὺς μὲν ἐνδον κα-
τέλαβον. Et rursus: οὐκ εἰδὼς ὄντινα οἴκοι
καταλείψομαι (1. καταλήψομαι) καὶ ὄντινα
ἔξω. Demosthenes in Everg. καταλαβὼν δὲ
αὐτὸν οὐκ ἐνδον ὄντα. MARKLAND. Immo
οὐδέν' ἂν (quæ est ipsissima scriptura) κα-
ταλήψοιτο τῶν οἴκοι ἐπιτηδείων. neminem suorum
domi invenerit. In edit min. TAYLOR.

Τῶν ἐπιτηδείων] Hic loci neutrius gene-
ris est. id temporis, tam sero diei domum
si redeat, alimentorum, unde reficiatur,

nil reperiturum esse, cæna a necessariis
jam dudum confecta, non existimantibus
futurum, ut Sostratus tam sero rure do-
mum rediret. REISK. Rerum necessariorum.
AUGER.

Συνδειπνεῖν] Scil. ἐμοί, aut ἡμῖν. mecum
et cum uxore mea cænam participare.
REISK.

Εἰς τὸν καὶ τὸν] Ἐως τὸν καὶ τόν. CONT.
Ἐνδον] Inno vero οὐκ ἐνδον. alios quidem,
cum urbe non excessissent, tamen domi
suæ non reperiebam. alios audiebam ne in
urbe quidem esse. REISK.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Malim οὐδ' ἐπιδημοῦν-
τας. REISK.

Εὔρον] Id est, ἔμαθον, ἐπιθόμην. IDEM.

Ἐγγυτάτου] Non admodum incuso ἐγ-
γυτάτου. Sed dedisset, credo, Atticus
scriptor ἐγγυτάτω. Adeo cum utroque
numero et genere concordat in structura
adverbium istud. Οὐτοσὶ ἐγγυτάτω ἂν γέ-
νους ἐπετρέπευεν. Iseus. Ἐπὶ τιν ἐγγύτα-
τῶν διέβησαν. Dion. Halic. Οἱ ἐγγύτατα
τῶν πολεμίων. Xenoph. Anab. l. 2. Πολε-
μίων τῶν ἐγγυτάτω καὶ χαλεπωτάτων.
Plat. de Legg. l. 1. Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα
γένους συναίκοι. Lysias fragm. ex orat. de
Hegesandri heredit. Ἄμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ
εἰς τὰς ἐγγυτάτω κόμας κατεσκήνωσεν.
Xenoph. Anab. l. c. TAYLOR. Ἐγγυτάτω.
CONT. Possit quoque, si quid mutandum
sit, quamquam nil necesse est, ἐγγύτατα
adverbialiter legi. quam lectionem subjicit
Vindobonensis, in quo cerno vestigia hu-

χόμεθα, ἀνεωγμένης τῆς θύρας καὶ ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου
 παρεσκευασμένης. ὥσαντες δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου οἱ
 μὲν ¹ πρῶτοι εἰσιόντες ἔτι εἶδομεν αὐτὸν κατακείμενον
 παρὰ τῇ γυναικί, οἱ δ' ὕστερον ἐν τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἐστη-
 κότα. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, πατάξας καταβάλλω αὐτὸν, καὶ
 10 τῷ χεῖρι περιαγαγὼν εἰς τοῦπισθεν καὶ δῆσας ἡρώτων δια-
 τί ὑβρίζει εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. κακείνος ἀδικεῖν
 μὲν ὠμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἰκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι
 ἀλλ' ἀργύριον πρᾶξασθαι. ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι οὐκ ἐγὼ σε
 ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, ὃν σὺ πα-
 ραβαίνων περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίη-
 σας, καὶ μᾶλλον εἴλου τοιοῦτον ἀμάρτημα ἕξα-
 μαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν καὶ εἰς
 15 τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς, ἢ τοῖς νόμοις πείθε-
 σθαι καὶ κόσμιος εἶναι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος ²⁹
 τούτων ἔτυχεν ² ὥνπερ οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα
 πρᾶττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεῖς ἐκ τῆς οδοῦ, οὐδ' ἐπὶ τὴν
 ἐστίαν καταφυγὼν, ὥσπερ οὔτοι λέγουσι· πῶς γὰρ ἂν,
 ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ ³ πληγεῖς κατέπεσεν εὐθύς, περι-

¹ πρῶτον T. A.

² ὥνπερ καὶ νόμοι T. A. ὥνπερ καὶ οἱ νόμοι R.

³ ποδηγῆς T.

jus lectionis, quæ olim videtur in quibusdam libris fuisse versata, ἀπὸ τοῦ ἐγγύτατα κατωηλείου. REISK.

Καὶ ὑπὸ τῆς] Delet istud καὶ Scaliger, quod non inconcinnum sensum evocat: foribus apertis a muliere ad eam rem instructa. Sed utor presentibus. TAYLOR. Καὶ recte servavit Taylor. est enim prorsus necessarium. REISK.

Ἐβρίζει] Intellige absolute, insolenter agit. AUGER.

Τοὺς παῖδας] Nondum quidem Euphiletotum erat proles, preter filiolam. verum sic loquebatur in foro Attico (et Latini quoque morem illum loquendi imitati sunt, quæ res nota est) ipsi adeo improles, pariterque, quibus nati non essent, nisi unus aut una, spe nascendorum. Tanquam præsentes jam præcipiuntur fictione absentes et adhuc futuri. REISK.

Καὶ νόμοι κελεύουσι] Repone Articulum, καὶ οἱ νόμοι: ut paulo ante, τοῖς νόμοις πείθεσθαι, et, ὁ τῆς πόλεως νόμος. Et ita passim infra. MARKLAND. Forte καὶ οἱ νόμοι. In edit. min. TAYLOR. Οἱ νόμοι. CONT.

Κελεύουσι] Subaudi τυχεῖν. REISK.

Οὐκ εἰσαρπασθεῖς ἐκ τῆς οδοῦ] Pro quo, Orat. III. dicit συναρπάζοντες ἐκ τῆς οδοῦ. quod (vel ἐξαρπασθεῖς) melius pato. Orat. XII. versus finem: τοὺς δ' ἐκ τῶν ἡρώτων συναρπάζοντες, βιαίως ἀπέκτανον. MARKLAND. Melius συναρπασθεῖς. In edit. min. TAYLOR. ἀφαρπασθεῖς. CONT.

Ἐν τῷ δαμ. ποδηγῆς] Barbarum istud ποδηγῆς confixit Duneus, sed trepidanti similis, ut debuit. ποδήρης. Tentarunt locum alii aliter. ἐπὶ τῆς γῆς, Scaliger. Est cui placet ἀπὸ πληγῆς. Ego quoque olim πεδήτης conjectavi, nam deesse aliquid judicabam de compedibus, quæ hominem fugiendi impotem efficerent. Verbum autem fuisse ex dominantibus et in communem usuram receptum jam olim fidem dedere Cratinus et Callias, quæ fabulam eo nomine insignitam publici juris fecerunt uterque: Ita Hesych. Πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν. Πέδαι δέσμα, περισκολλίδες. Πεδῆται, πεπεδημένοι. At profecto medelam quasi digito commonstrat Cod. Coisl. ποδηγῆς, a quo non longe abest παταγῆς. Ut supra πατάξας καταβάλλω αὐ-

- 30 ἔστρεψα δ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, οὓς διαφυγεῖν οὐκ ἠδύνατο, οὔτε σίδηρον οὔτε ξύλον οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἀνῆμύνατο. 20 ἄλλ', ὡς ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἶδέναι ὅτι οἱ μὴ τὰ δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν τὰληθῆ,
- 31 ἄλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι.

ζ'. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνάγνωθε τὸν νόμον.

NOMOS.

οὐκ ἠμφισβήτηται, ὡς ἄνδρες, ἀλλ' ὠμολόγει ἀδικεῖν· καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἰκέτευεν, ἀποτίνειν δ' ἔτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμῆματι οὐ συνεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἡζίου εἶναι κυριώτερον· καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοσάτην εἶναι ἠγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καὶ μοι ἀνάσθητε τούτων μάρτυρες.

τόν. Alibi c. Agorat. ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρίνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. Locum autem sic interpungas: λέγουσιν (πῶς γὰρ ἂν, — ἡμύνατο;) ἀλλ' κ. τ. λ. TAYLOR. Conjeceram πεδότης, vincitus compedibus. Sed non placet, quia nulla compedium (quemadmodum est manicarum) mentio in tota narratione. Melius Cl. Editor, qui legit παταγείς, supra enim dixerat Lysias, πατάξας καταβάλλω αὐτόν. et Orat. XIII. τύπτει τὸν Φρίνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. et iterum pariter eadem Oratione. Hoc verum puto. Cæterum male distinguitur hic locus, et Parenthesis continuari debuit a voce πῶς usque ad ἡμύνατο: et minor tantum Distinctio ponenda post εἶθός, et post χεῖρα. MARKLAND. Restitui πληγείς e Vindobonensi, prout Toup quoque ad Suidam t. II. p. 298. emendavit. Olim suspicabar de πρηνής, quod etiam non alienum sit, qui statim uno ictu dejectus præceps corruerit in cubiculo. focus erat in penetralibus ædium quidem, attamen non in cubiculo. REISK. ἐν Σοιματίῳ ποδισθεῖς. CONT. Ποδηγός aliqui explicant pedibus e lecto tractus; sed dedi πληγείς. AUGER.

Σίδηρον] Malim σιδήριον, ut p. 95. 35. ed. Steph. Illud est ferrum, metallum, unde enses, cultri, falces, alia cuduntur; hoc telum ferro factum vulnerandi aut occidendi ergo. REISK.

Μὴ τὰ δίκαια] Possit idem videri atque τὰ μὴ δίκαια. haud ego tamen infitiabor, me hoc malle, præsertim cum a libris quibusdam articulus τὰ absit. IDEM. Τὰ omittit Contius.

Καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι] Quo pertinet, ut alios subornent, qui mendacia istorum testimonio suo adjuvent. REISK.

NOMOS] Usus invaluit in Græcis editionibus veterum oratorum, ut quoties nuntiantur recitanda esse, vel lex, vel testimonium, vel aliquod ejusmodi, quamvis id non compareat quod recitandum est, ejus tamen titulus scribatur. Ita hic loci, quamvis non compareat lex recitanda, scribitur titulus NOMOS, quum scribi debuisset non titulus LEX sed historice duntaxat legem hic recitanda fuisse. Huic egomori obsecutus sum, licet cum non recte se habere intelligerem. AUGER.

¹ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς
30 ἐξ Ἀρείου πάγου.

² ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου
πάγου, ὃ καὶ πατριὸν ἐστὶ καὶ ἐφ' ὕμῶν ἀποδέδοται τοῦ 32

¹ ΜΑΡΤΥΡΕΣ Α.

² Deest ΝΟΜΟΣ. Τ.

³ ἡμῶν Τ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Scribendam puto ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Et ita quoque infra, ubi omnia eadem verba. Sed non affirmo: scio enim unum et alterum exemplum contra afferri posse. Vide ad Orat. III. MARKLAND. Prætuli ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sed posset utcumque servari ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ, quum in usu esset ut vel ipsi testes sua proferrent testimonia vel eorundem, ipsis presentibus, testimonia legerentur. AUGER.

Τοῦτον τὸν νόμον] Hic, ut infra et millies alibi, significat legem quam is qui loquitur scribæ indigitat. IDEM.

Τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, etc.] Lege, πάγου. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, etc. plane enim excidit ea vox. Sic paulo ante: et infra, ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι etc. Sic enim scribendum, ὦ ἄνδρες, ut præne vigesies in hac Oratione. Vulgo deest ὦ. MARKLAND.

Ἐφ' ἡμῶν] Ἀφ' ἡμῶν. SCHOTT. Si Musis placet. Quasi idem Jus poterat esse πατριὸν (originarium nempe) et collatium vel precario institutum. Ita enim Antiquiores. Οὐσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἣ προσεσθάναι τῶν Ἑλλήνων πατριὸν. Demosth. de e ment. legat. Ἐξέλιπεν Ἀργείους ποτὲ τὸ Ἡρακλειδῶν γένος. Ἐξ οὗ βασιλευσθαι πατριὸν ἦν αὐτοῖς. Plutarch. de fortuna Alexand. Or. XI. Pressius adhuc de hoc ipso Concilio Æsch. c. Timarch. Ἡμεῖς οἱ Ἀρεὸ παραγῖται οὔτε καταστροφεύμεν — οὔτε ἀπολογούμεθα· οὐ γὰρ ἡμῶν πατριὸν ἐστίν. et Lucian. Anachars. Ἐπειδὴ καὶ τῆ βουλῆ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἥσπερ τὰς φονικὰς ἡμῶν δίκας δικάζει, πατριὸν οὔτω ποιεῖν. Nasutur paulo fuit Dunæus, qui veram lectionem cruise visus est, sed quem sefellit ratio et historia. Paucis a me accipe. A. Olymp. LXXX. 1. qui Lysiae natalibus prior auctor, labefactam fuisse hujusce Curiae auctoritatem uno ore prodiderunt Antiqui, consilium quidem ad eam rem Pericle, operam præstante Ephialte. De quo historici. Χάριτι

τοῦ δήμου καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν. Et rursus: καὶ τὰ πατρία καὶ περιβόητα νόμιμα καταλύσαι. Diod. Sic. ad h. annum. Plutarch. in Pericle et Cimone, et alibi non semel. Heraclid. Pontic. de Polit. Aristot. de Rep. II. 12. et Harpocrat. in Ὁ κάτωθεν νόμος. Eo vulnere illato Senatui nervis suis accisis ad pristinam dignitatem nunquam emicuit, nisi quod propter incredibilem in his rebus existimationem de Cæde cognoscere ei erat denno in integrum repositum. Τοῦτο μόνον τὸ δικαστήριον οὐχὶ τύραννος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ δημοκρατία τὰς φονικὰς δίκας ἀφέλεσθαι τετόλμηκεν. Demosth. c. Aristocr. Id igitur Juris silentium et redintegrationem intelligit ὁ ἀπολογούμενος, ita sententia redintegrata: ὦ καὶ πατριὸν ἐστὶ καὶ ἐφ' ὕμῶν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν. Recte opponuntur πατρία et τὰ ἐφ' ἡμῶν, ut ap. Dem. παλαιὰ atque eadem forma. οὐ τοίνυν τὰ παλαιὰ ἂν τις ἔχοι μόνον εἰσεῖν, ἀλλ' ἐφ' ὕμῶν τούτων τῶν ἐτι ζώντων πολλοὶ δίκην δεδώκασι. Orat. de e ment. legat. Τούτων, ὦ ἄνδρες, δεινότερα οὐ γέγονεν οὐδὲ μείζω πράγματ' ἐφ' ὕμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν, οἴμαι δ' οὐδ' ἐν τῷ πρὸς Θεὸν χρόνῳ. Id. ibid. TAYLOR. Lego: καὶ ἀφ' οὗ (vel ὑφ' οὗ) ἡμῶν ἀποδέδοται etc. et a quo vobis attributum est de cædibus judicare. In Delphinio enim hæc causa, non in Areopago, agebatur. Hæc vero Curia (Delphinium), et ut cætera Tres, quæ diversarum Homicidii Specierum cognitionem habebant (de quibus vide Jul. Pollucem VIII. 10.), jus et auctoritatem suam videntur habuisse ab Areopago; qui ab antiquissimis temporibus, et antequam Delphinii nomen auditum fuerat, iudiciis de Cæde destinatus erat locus. Vide doctiss. Perizonium ad Æliani Var. Hist. V. 15. "And. Dunæus pro ἐφ' ἡμῶν, vestro tempore, vestra memoria." Quod sane non intelligo. MARKLAND. F. ἀφ' οὗ ἡμῶν ἀποδέδοται. Vid. Lect. Lys. c. 1. et Jul. Poll. VIII. 10. In

φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαρρήδην εἶρηται, τοῦτον μὴ κα-
 33 ταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν
 34 λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσεται. καὶ οὕτω σφόδρα
 ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγή-
 σατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἐλάττονος
 ἀξίαις τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καίτοι δῆλον ὅτι, εἴ τινα 35
 εἶχε ταύτης μείζω ¹ τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς, ἐποίησεν
 ἂν· νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὡν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις
 ἔξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἡξίωσε γίνε-
 σθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, ² ὡ ἄνδρες, ὅτι κελεύει, εἴαν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον
 ἢ παιδα αἰσχύνῃ βία, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· εἴαν δὲ

¹ τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐπ. T. A.

² Deest ᾧ. T. R. A.

edit. min. TAYLOR. Ἐφ' ἡμῶν. CONT. ἐφ' ἡμῶν, vestris temporibus. Constat ex historia magnopere labefactam esse senatus Areopagitici auctoritatem, nec plenissime restitutam fuisse, sed ipsi saltem redditum jus de cæde cognoscendi. AUGER.

Τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου] Bene si habet, inversa est locutio, pro illa solita τούτου μὴ καταγινώσκειν φόνου. contra illum non pronunciare sententiam homicidium ab eo commissum esse. Ego vero posterius malim. REISK. Reiskium exscribit Augerus.

Ταύτην τὴν τιμ. π.] Id est, τὸν μοιχὸν φονεύσῃ. REISK.

Εἶχε] Scil. ἐπιτιθέσθαι. hoc subaudiri necessarium est propter insequens ἐποίησεν ἂν. quod idem tum erit, atque ἐπέθηκεν ἂν. IDEM.

τὴν αὐτὴν] Post τὴν αὐτὴν deest aut ἐπ' αὐταῖς, aut saltem τῇ, scil. τεθειμένην vel πεταγμένην τιμωρίαν. IDEM.

Καὶ τοῦτον τὸν νόμον] Lex, quam hic tradit scribæ recitandam, non est illa, de qua modo egerat, qua sancitum fuerat, ut mæchus super uxore vel pellice alterius deprehensus impune occideretur, sed est hæc, de qua statim agere incipiet, scil. de duplo mulctæ pendendo, si quis liberum hominem vi stupraverit. IDEM.

Ἄνδρες] Ὡ ἄνδρες. CONT.

Διπλῆν] Ut existimationi eruditorum consulerem, qui ante me hoc saxum volvebant, atamen διπλοῦν relinquebant in-

tactum, non operæ, non laboris parcus eram, si qua fortuna aut constructione hæc lectio tolerari poterat. Quorum famam dum tutabar, ego interea operam perdidici. Dixit quidem Gellius, XI. 18. "Is in fures non mortis, sed Dupli pena vindicandum existimavit." Itemque Cic. III. Offic. 65. Verum hoc non rem attingit. Ceteri uno ore. οἱ νόμοι περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηνίωντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσιν. Dinarch. c. Demosth. ἡ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχετώ διπλῆν. Plato de LL. l. 9. διπλάσιος ζημίας ἀξιοῦ. Thucyd. I. 86. Et quod illis ignoscendum non erat, noster fere eodem spiritu. Τοῖς δὲ διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην. TAYLOR. Διπλῆν. CONT. Duplum ejus mulctæ, quam laici, qui corpus servile stupravit. REISK.

Ἐὰν δὲ γυναῖκα, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεσται, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπέχεσθαι] Locus est mutilus, corruptus, male distinctus, et Argumentatione defectus. Lex erat celeberrima, ut, si quis hominem ingenuum vel puerum vi viüssset, duplicem mulctam solveret: si quis vero Nuptam persuasione stuprasset, marito liceret impune eum occidere. Atque hac Lege maxime se defendit Reus noster, cujus Uxor ab hoc Eratosthene non vi subita, sed, ut ille ait supra, χερσὶν διέφθασται, post aliquod tempus, arte et illecebris, corrupta fuerat. Hæc eo præfatus sum, ut plianius appareat deesse vocem πειθοῦ.

40¹ γυναῖκα, ἐφ' ² αἷσπερ ἀποκτείνειν ἕξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς 35
ἐνέχεσθαι. οὕτως, ὡ ἀνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος 37

¹ γυναῖκα; T. R. A.

² αἷσπερ τοὺς πείσαντας ἀποκτ. A.

persuasione, quæ opponatur bīz, vi: ex qua oppositione et distinctione pendet tota Legis mens. Lego igitur: ἐάν τις ἀνθρῶπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα ἀισχύρη βία, δι-
πλὴν τὴν βλάβην ὀφείλειν ἐάν δὲ γυναῖκα (sc. γαρμετὴν) πειθοῖ, etc. Clarum est ex eo, quod sequitur, ubi ad verba ipsa Legis alludit: οὕτως, ὡ ἀνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἠγάτατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. Et statim: ἠγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βία ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι τοὺς δὲ πείσαντας, οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ἄστε etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus Xenophontis in Convivio, ubi Lysiae sententiam et præne verba exscribit: καὶ μὲν ἔτι γε οὐ βιάζεται, ἀλλὰ πείθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισήτης. ὁ μὲν γὰρ βιαζόμενος, ἐαυτὸν ποτὴρὸν ἀποδεικνύει· ὁ δὲ πείθων, τὴν τοῦ ἀναπειδομένου ψυχὴν διαφθείρει. Et quidem quod non vi agit, sed persuadet, propterea magis odio dignus est. Qui enim vi agit, improbatem suam palam ostendit: qui vero persuadet, mentem corrumpit ejus, cui persuadetur. De pueris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo Judæus, de Potipharis uxore: βία λαπὸν πρὸ πειθοῦς ἔχεπτο: prout bene emendavit Doctiss. Mangeius, pro πάδους, Lib. de Josepho. Vide et Demosth. in Midiana, et Orat. de Fœdere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo placuit hæc Lysiana hujus Legis explicatio, ut eam iterum videatur alludere Cyropæd. lib. III. Armenius autem hoc modo locutus est: Neque illi, O Cyre, qui viros alienos cum uxoris suis familiariter versantes deprehendunt, ob hanc causam eos interficiunt, quasi frugī melioris redditori uxores suas, ὡς σωφρονεστέας πειούντες τὰς γυναῖκας· ἀλλὰ νομίζοντες ἀφαιεῖσθαι αὐτοὺς τὴν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, διὰ τοῦτο ὡς πολεμίοις αὐτοῖς χρῶνται· sed quod existiment eos auferre ab istis amatoribus sibi debuit, idcirco pro hostibus eos habent. Ita enim, cum Doctissimo Lysiae Editore, locum istum legendum et explicandum esse puto: αὐτὸν πειούντες (non πειούντας) ad maritos, αὐτοὺς (non αὐτάς) ad mæchos referatur. MARKLAND.

Ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἕξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι.] Elegans phrasī leviter corrupta, et Distinctio male posita, interpretibus imposuerunt. Lego et distinguo: ἐάν δὲ γυναῖκα πειθοῖ, ἐφ' οἷσπερ ἕξεστιν ἀποκτείνειν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. Ad verbum: Si vero nuptam persuasione, eorum reum teneri, propter quæ fas est occidere:

id est, criminis capitalis reum esse; adeo ut per Leges marito liceat eum interficere. Idem est ac si scriptum fuisset, ἔνοχος ἐστὶ ταῖς αὐταῖς, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἕξεστι, vel ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζημία, prout loquitur Noster Orat. XIII. et Æschines adv. Ctesiph. p. 89. et alii passim. Locutionem paucis confirmabimus. Æschines adv. Demosth. p. 95. εἰ δὲ μὴ, τοὺς αὐτοῖς ἔνοχος εἶναι κελεύουσιν (sc. οἱ νόμοι) οἷσπερ ἂν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατῆ. Andocides de Myster. p. 7. οὗς ἔδει τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὗς ἠγγύσαντο. Recte quoque ἐνέχεσθαι ἐν. Æschines adv. Ctesiph. p. 78. ὁ γὰρ Σόλων—ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίῳς ἤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν λειψώστα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δεῖλὸν ὁμοίως. Ubi plenam phrasin habes. Andocides de Myster. p. 12. ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι. Sic ἔνοχος ἐν τοῖς αὐτοῖς, Idem p. 11. Demosthenes in Leptin. apposite ad Rem, de Draconis Legibus loquens: ὅμως οἷκ ἀφείλετο τὴν τοῦ δικαίου τάξιν ἀλλ' ἔθηκεν ἐφ' οἷς ἐξείναι ἀποκτινύναι· καὶ οὕτως τις δράση, καθαρὸν διάρριον εἶναι. IDEM. Ἐφ' οἷσπερ. COMTA. Multa ista, et quæ haud dubito quin multi futuri sint, quibus acute et solerter excogitata videantur esse, ingenioque Marklandi digna, in cassum tamen omnia projecta sunt, ut toto cælo a rei veritate et Lysiae sententia aberrantia. Deest quidem aliquid, non vero id, quod iste volebat. Deest nempo post ἐφ' αἷσπερ, τοὺς πείσαντας. Legem hanc, brevitatis dictionis subobscuram, ut sunt ferme leges omnes Græcæ, propter concisam, quam affectant, dictionem intellectus perquam difficile, ad Scholiastæ fere modum quavat explicare et integrare sic, ut uncis includamus ea, quæ a lectore quoque ipso tacite subijci debent, a legislatore præterita. ἐάν δὲ γυναῖκας [βία τις ἀισχύρη], ἐφ' αἷσπερ [καταληφθέντας] τοὺς πείσαντας [vel τοὺς πειθοῖ διαφθειραντας] ἀποκτείνειν ἕξεστιν, ἐνέχεσθαι [τοὺς βιαζομένους] ἐν τοῖς αὐτοῖς [ἐν οἷσπερ ἐνέχονται οἱ παῖδας ἐλευθέρους βία ἀισχύραντας]. Sententia legis hæc est: Quicumque corpora libera per vim stupret, ei pendendum esse duplum illius mulctæ, quæ irrogetur a lege stuprantibus corpora servilia. Eadem pæna [dupli puta præstandi] teneri etiam illos, si qui mulieres ingenuas vi stupraverint. nam qui lenociniis et blanditiis obstrinxissent sibi ad moremque

- 38 ζημίαις ἀξίους ἠγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. τῶν μὲν γὰρ θάνατον κατέγνω, τοῖς δὲ διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην, ἠγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βία ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι, τοὺς δὲ πείσαντας οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθεῖρειν ὥστ' οἰκειότερας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίαις γυναῖκας ἢ τοῖς ἀνδράσι, καὶ πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις 95. 1 τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες, τῶν ἀνδρῶν ἢ τῶν μοιχῶν· ἀνδ' ὡν ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν.
- 40 ἢ. Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν· ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ, πότερον χρῆ τούτους ὅσους ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ ¹ μὲν γὰρ οἶμαι πᾶ-

¹ Deest μὲν. T.

sibi gerendum pellexissent, atque sic volentes illas corrupissent, seu stupro, seu adulterio, ejusmodi corruptores impune licere occidere. REISK.

Τῶν μὲν γὰρ] Scil. τῶν πεισάντων. IDEM.

Τοῖς δὲ] Scil. βιασαμένοις. IDEM.

Αὐτῶν] Indiligentibus paulo atque securius dictum. Confidebas nempe, Lysia, lectorum tuorum fore neminem tam tardum, ut hoc αὐτῶν ad proximum τῶν βιασθέντων referret, sed omnes ultro conjectura id esse consecuturos, quod tu in mente habuisses, scil. τῶν πεισθεῖσάντων. IDEM.

Καὶ τὴν παῖδας, etc.] Adulterium, uti videtur, apud Græcos non in *Solutam*, aut *Vacuum*, sed in *Conjugatam*, in ὑπανδρον solum cadere potuit, uti pariter apud Romanos, Græcæ νομοθεσίας probos interpretes. “Proprie Adulterium in Nupta committitur, propter partum ex altero conceptum composito nomine: Stuprum vero in virginem viduamque committitur, quod Græci φθορὰν appellant.” l. 6. §. 1. D. ad Leg. Jul. de adulteriis coercendis. Ita porro: “Adulter, qui alienam Matremfam. corrupit,” l. 225. D. de verb. signif. ὅς ἂν μοιχεύσῃται τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου. Levit. XX. 10. Vid. quæ nos modo de Furto et Adulterio. Inde adeo Legg. Civiles, quæ Societatis ut plurimum beneficia adstruere satagunt, alia prorsus respiciunt atque Canonicæ. Plenior est, quem consuli velim, Cl. Harpprecht. ad Instit. l. 4. Tit. 18. §. 4., Anton. Perezii Prælectiones ad C. de lege Julia, et I. Fred. Bockelman. Different. Jur. Civil. et Canon. c. 49.

Ad maritum tamen stuprantem detorqueatur aliquando vox Adulterium, qui, uti dixi, Mæchus seu Adulter fieri non potest, nisi in aliena uxore: Ita in his locis, quæ tamen majorum sapientissima instituta referunt de dissimili in dissimili sexu atrocitate. Fragm. Cat. apud Gell. X. 23. “In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, sine judicio impune necares? Alla te, si adulterares, digito non auderet contingere. Neque jus est.” Item l. 1. C. ad Legem Juliam etc. “Publico judicio non habere mulieres adulterii accusationem, quamvis de matrimonio suo violato queri velint, lex Julia declarat: quæ cum masculis jure mariti accusandi facultatem detulisset, non idem feminis privilegium detulit.” Hinc est quod lamentatur muliercula apud Plaut. Mercat. [act. iv. ad fin.]

“Ecastor, lege dara vivunt mulieres Multoque iniquiore miseræ quam viri. Nam si vir scortum duxit clam uxorem suam, Id si rescivit uxor, impune est viro. Uxor vero si clam domo egressa est foras, Viro fit causa, exigitur matrimonio. Utinam lex esset eadem uxori, quæ est viro. Nam uxor contenta est, quæ bona est, uno viro, Qui minus vir una uxore contentus siet?” TAYLOR.

Ἐν ὑμῖν ἐστὶν] Scil. διορίζεσθαι. REISK.
Ἐγὼ γὰρ] Ἐγὼ μὲν γὰρ. CONT.

σας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι, ἵνα, περὶ
 ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκε-
 ψώμεθα ὅ τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. οὗτοι τοίνυν περὶ τῶν
 τοιούτων τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρα-
 κελεύονται, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν· εἰ δὲ
 10 μὴ, τοιαύτην ἀδειαν τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὡς καὶ τοὺς 41
 κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι, εὐ εἰδόμενος ὅτι, εἰὰν
 ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγωσι καὶ ἐπὶ τούτῳ
 φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, οὐδεὶς αὐτῶν
 ἀψεται. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τοὺς μὲν νόμους τῆς μοι-
 χείας χαίρειν ἔαν δεῖ, τὴν δὲ ψῆφον ¹ τὴν ὑμετέραν δεδιέναι·
 αὕτη ² γὰρ ἐστὶ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. 42
 15 θ'. Σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· κατηγοροῦσι γὰρ μου ὡς ἐγὼ
 τὴν Θεράπωναιαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν
 νεανίσκον. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, δίκαιον ³ μὲν ἂν ποιεῖν ἡγού-
 μην, ὥτινισϋν τρόπῳ τὸν τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν διαφθεύραντα

¹ Deest τῶν. T. A.

² γὰρ ἐπὶ A.

³ μὲν] ἐμὲ T. R. A.

Περὶ τῶν τοιούτων] F. παρὰ, ut pendent, a sequentibus, παρὰ τῶν τοιούτων δίκην λαμβάνειν. N. c. Andocidem: Κάτιοι ὁπότε ὅτος παρ' ἑτέρου ἤξιωσε δίκην ἀσθεΐας λαβεῖν, ἥσσο ἑτέρεος γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσθεΐς ἐστίν. TAYLOR. Mihi non videtur vulgata lectio sollicitanda esse. περὶ τῶν τοιούτων idem h. l. est atque ἐν τοῖς τοιούτοις. in ejusmodi causis. REISK.

Ἔς καὶ τοὺς κλέπτας] Non sine stomacho et gravissima Judicum reprehensione hoc dicit Lysias; si eorum sententia ea sequeretur legis dispositio, ut adulterii αἰτία tutior sit futura atque ad salutem accommodatior, quam illa furti. Longe aliter statuerunt gentes, quarum instituta ad nos memoria pervenere. Optime de his rebus Rex sapientissimus, cujus mentem, quia multum ad eam rem facit, non gravabor exscribere. Ἀποθήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Ἡ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθρώκων σωρὸς, τοὺς δὲ πῶδας οὐ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον (Heb. ad uxorem vicini ejus) οὐκ ἀθωαθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπώτομος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, εἰάν τις ἄλλῳ κλέπτων. Κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· εἰάν δὲ ἄλλῳ, ἀποτίσει ἐπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δούς ῥύεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῆ ψυχῆ αὐτοῦ περιποῖεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθή-

σεται εἰς τὸν αἰῶνα. μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδεὶς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διὰ πολλῶν δῶρων. Prov. VI. fin. TAYLOR.

Τὴν δὲ ψῆφον ὑμετέραν] Mos loquendi postulat, aut τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον, aut τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν. Post hac scripta inveni posteriorem conjecturam a Brulart. et Vindobon. confirmatam. quare recepi. REISK. Cui ita assentior, ut velim ego eandem lectionem in textum admisisse. AUGER.

Ἐπὶ πάντων] Vel ἐστὶ. Cum vero dicit, Horum Judicum sententiam præcipuam esse omnium in Urbe, intellige, quoad hanc rem, et de hujus modi cædibus. Supra pro περὶ τῶν τοιούτων, mallet παρά. MARKLAND. Ἔστι. CONT. ἐστὶ πάντων primus edidit Taylor, ante quem vulgati libri dant ἐπὶ πάντων. Reliqui lectionem Tayloranam, præsertim cum a Brulart. et Coisl. confirmetur (quæ, ut videtur, gemina auctoritas nescio an una sit) quamquam olim vulgata ferri quodammodo possit. REISK. Reliqui ἐπὶ πάντων, subaudiendo ad phrasim ἐστὶ. AUGER.

Σκέψασθε] Nimis abrupta hæc est oratio, ut suspicer' aliquid deesse. REISK. Σκέψασθε δὲ ὦ. CONT. Reiskio assentitur quoque Angerus. Cf. Olynth. Γ. §. γ.

Δίκαιον ἐμὲ] Δίκαιον μὲν. CONT.

λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγενημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἠδίκου ἄν· εἰ δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσεληλυθότος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν, ὥτινιούν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτὸν, 20 σωφρονεῖν ἑμαυτὸν ἠγούμην. σκέψασθε δὲ ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται· ῥαδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἔμοι γὰρ, ὧ
 43 ἄνδρες, — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — φίλος ὢν Σώστρατος καὶ οἰκείως διακείμενος ἀπαντήσας ἐξ ἀγροῦ περὶ ἡλίου δυσμᾶς συνεδείπνει, καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ὤχετο. καίτοι πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες, ἐνθυμήθητε ¹ ὅτι, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἔπεβούλευον Ἐρατοσθένει, πότερον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἐτέρωθι δεῖπνεῖν ἢ τὸν συνδειπνήσοντά 25 ² μοι εἰσαγαγεῖν; οὕτω γὰρ ἂν ἦττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἂν ὑμῖν τὸν συνδειπνοῦντα ἀφείς μόνος καταλειφθῆναι καὶ ἔρημος γενέσθαι, ἢ κελεύειν ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἑμοῦ τὸν μοιχὸν ἐτιμω-
 44 ρεῖτο; ἔπειτα, ὧ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτοὺς συλλεγῆναι εἰς ³ οἰκίαν τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον ἢ ἔπειδὴ τά- 30 χιστα ἡσθόμην τῆς νυκτὸς περιτρέχειν, οὐκ εἰδὼς ὄντινα οἴκοι καταλήφομαι καὶ ὄντινα ἔξω; καὶ ὡς Ἀρμόδιον μὲν

¹ [ὅτι] R.² Deest μοι. T. A.³ οἰκίαν τινὸς τῶν A.

Σωφρονεῖν] Quid? Putavi me recte fecisse, si quomocunque — Immo putasem. σωφρονεῖν ἂν ἑμαυτὸν ἠγούμην. Ut supra. Δίκαιον ἔμὲ ἂν ποιεῖν ἠγούμην ὥτινιούν τρέψα λαμβάνων. TAYLOR.

Ἐπει δὲ] Coisl. ἐπειδὴ. Id quod optavi bonum Cod. exhibiturum. Supra Ἀναβάντες ἔδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν — ἀπιὼν ὤχετο. TAYLOR. Ἐπειδὴ. CONT. Abundat δέ. Lego: καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ: ut supra, ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. MARKLAND.

Ὅτι, εἰ] Ὅτι abundat non vitiose, sed more Græco et Attico. AUGER.

Ἡ τὸν συνδειπνήσοντά] Ἡ καὶ τὸν συνδειπνήσοντά μοι. CONT.

Κελεύειν] Malim κελεῦσαι ob præcedentia καταλειφθῆναι et γενέσθαι. REISK.

Ἴνα — ἐτιμωρεῖτο] Obvium erat τιμωρεῖτο. Sed cave quidquam mutes. Infra: ἵνα εἰσῆεν, et ἐποιοῦμην. Orat. IV. ἵνα ἐγένετο. et ita sæpe Attici. ἵνα εἶχεν ἂν, Orat. VII. ἵνα μὴ ἀνηλίσκετο, Plato in Symposio, p. 11. Ed. Oxon. ubi pro παιδῶν moneo

legendum παιδῶν. Xenophon Cyropæd. lib. I. ἵνα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδω. Isocrates Evagora, initio fere: ἵνα οἱ τε δυνάμενοι τὰ τῶν πολλῶν ἔργα κοσμεῖν, ἐν εἰδῶσι ποιούμενοι τοὺς λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ αὐτῶν· οἱ τε νεώτεροι φιλοτιματέως διεκείντο πρὸς τὴν ἀρετὴν. Demosthenes adv. Androt. ἵνα ἐκινδυνεύομεν: et ἵνα ἦν, contra Aphobum. Et ad hanc formam forte exigendum istud D. Pauli ad Corinthios 1 Epist. IV. 6. ἵνα μὴ ἐφυσιοῦσθε: ubi vulgo scribitur φυσιοῦθε. MARKLAND.

Οἰκίαν τῶν φίλων] Aut οἰκίας in plurali erit leg. aut ad οἰκίαν addendum τινὸς aut τοῦ encliticum. REISK.

Καταλείφομαι] Vidit istud καταλείφομαι magnus Salmas. uti profecto cæcus sit oportet, qui hoc non videat. Accedit, quanta accedere in tali re possit fides ex Cod. nostro Coisl. TAYLOR. Leg. καταλήφομαι, ut statim, et supra. Error forte operarum: qualis est ἔξω, pro ἔξω, quem admodum recte legitur in nonnullis hu-

καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον οὐκ ἐπιδημοῦντας — οὐ γὰρ ἦδειν —, 45
 ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον, οὓς δ' οἴός τε ἦν
 λαβὼν ἐβάδιζον. καίτοιγε, εἰ προῆδειν, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν
 καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι καὶ τοῖς φιλοῖς πα-
 35 ραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέςτατα μὲν αὐτὸς εἰσῆειν — τί
 γὰρ ἦδειν εἴ τι κακείνος εἶχε σιδήριον; —, ὡς μετὰ πλεί-
 στων δὲ μαρτύρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην; νῦν δ' οὐδὲν
 εἰδὼς τῶν ¹ ἐσομένων ἐκεῖνῃ τῇ νυκτὶ, οὓς οἴός τε ἦν παρελά-
 βον. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

² ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ί. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ ἄνδρες· σκέψασθε δὲ
 παρ' ὑμῖν αὐτοῖς οὕτως περὶ τούτου τοῦ πράγματος, ζη-
 40 τούντες εἴ τις ἐμοὶ καὶ Ἐρατοσθένει ἔχθρα γεγένηται ³ πώ-
 ποτε πλὴν ταύτης. οὐδεμίαν γὰρ εὐρήσετε. οὔτε γὰρ
 συκοφαντῶν γραφάς με ἐγράψατο, οὔτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς
 πόλεως ἐπεχείρησεν, οὔτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, οὔτε συνῆδει 46

¹ ἔσ. ἐν ἐκεῖνῃ Α.

² ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ T. R. A.

³ πώποτε γεγένηται T. R. A.

jusee ipsius Editionis et Impressionis exemplaribus. MARKLAND. Καταλόφομαι. CONT.

^{Ἡλθον}] Subaudi τινάλλως. frustra. REISK.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Judicabit aliquis ita restituendam fore hanc periodum οὓς οὐκ ἐπιδημοῦντας. una sc. vocula revocata, quæ ante scripturam sui simillimam facile excidere potuit. Aut fortasse h. p. melius. Ὡς Ἀρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἐλθὼν οὐκ ἐπιδημοῦντας· οὐ γὰρ ἦδειν ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον. Sublicis erat omnino locus adjuvandus, sed nihil silentibus Codd. refingere audeo. TAYLOR.

Οὐ γὰρ ἦδειν] Repete tacite a communi, οὐκ ἐπιδημοῦντας. REISK.

Ὡς μετὰ πλείστων] Mibi videtur ὡς jungendum cum πλείστων. ὡς μετὰ πλείστων, coram quam plurimis. AUGER.

Ἐκεῖνῃ τῇ νυκτὶ] Restitue Præpositio-nem, ἐν ἐκεῖνῃ. Ita supra, εἰ ἐν ἐκεῖνῃ τῇ νυκτὶ. Infra, πλὴν ἐν ἐκεῖνῃ τῇ νυκτὶ. Ioan. XXI. 3. καὶ ἐν ἐκεῖνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Sequitur: καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, etc. Scribe, ΜΑΡΤΥΡΕΣ, ut supra monui. MARKLAND. Malim ΜΑΡΤΥΡΕΣ. AUGER.

Γραφάς] Sæpissime, ut et hic factum

est, duo istæc vocabula, γραφαί et δίκαι, secum ab oratoribus Atticis comparantur. Illæ sunt causæ publicæ, ad remp. pertinentes, quas uno nomine majestatis actionum complectaris. quarum rei, qui damnarentur, capite minuebantur, sive maxima illa erat capitis imminutio, seu extremum supplicium, sive minima, hoc est, exsilium. quocirca recte, foroque Attico convenienter subjungit Lysias ταῖς γραφαῖς exsillii pœnam; non autem ταῖς δίκαις, seu privatis causis. REISK.

Οὔτε συνῆδει — ἐπιβουλεύουσι] Vis argu-menti hæc est: Nullam fuisse causam, cur Eratosthenem Euphiletus occideret, nisi commissum ab illo adulterium; neque enim antea inter ipsos inimicitias exstitisse, neque fuisse Eratosthenem Euphiletu criminis alicujus conscium, idque classe, atque ideo hunc metuentem be indicaret facinus voluisse eum interficere, quæ homicidio-rum non raro causa fuerit, idque vel hinc est manifestum, quod Eratosthenes illi pecuniam obtulerit, quod facturus non fuisset, si minus eum terrere potuisset; eamque non accepturum Euphiletum facile potuisset intelligere, si solus criminis ejusdam ei conscius fuisset. Hæc me movent rationes, ut scribendum existinem: οὔτε εἰ τοιαῦτα διεπράξαμην, ἤλωσιζεν ἂν με

κακὸν οὐδὲν ὃ ἐγὼ δεδιὼς μὴ τις πύθεται, ἔπεθύμουν αὐ-
 τὸν ἀπολέσαι, οὔτε, εἰ ταῦτα διεπραξάμην, ἠλπίζον
 1 [μὲν] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιούτων πραγμάτων
 ἔνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι. τοσούτου τοίνυν
 47 δεῖ ἢ λαιδωρία ἢ παροινία ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγο- 96. 1
 νέναι, ὥστε 2 οὐδὲ ἑωρακῶς ἦν τὸν ἀνθρώπου πώποτε πλήν
 ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. τί 3 ἂν οὖν βουλόμενος ἐγὼ τοιοῦτον κίν-
 δυνον ἐκινδύνεον, εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀδικημάτων ἦν ὑπ'
 αὐτοῦ ἠδίκημένος; ἔπειτα παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας
 ἠσέβουν, ἔξόν μοι, εἴπερ ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι, 5
 μηδένα μοι τούτων συνειδένα;

ιά. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑπὲρ ἑμαυτοῦ νο-
 μίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πό-
 λεως ἀπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὀρῶντες οἷα τὰ
 ἄδρα πρόκειται τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων, ἦττον εἰς
 τοὺς ἄλλους 4 ἔξαμαρτήσονται, εἰάν 5 καὶ ὑμᾶς ὀρῶσι τὴν
 48 αὐτὴν γνώμην ἔχοντας. εἰ δὲ μὴ, πολὺ κάλλιον τοὺς μὲν
 κειμένους νόμους ἔξαλειψαι, ἑτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τοὺς 10
 μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζημίαις ζημιώ-
 σουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς ἀμαρτάνειν πολλὴν
 ἄδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ οὕτω δικαιοτέρον ἢ ὑπὸ τῶν

1 Absunt unci. T. R. με Α.

2 οὔτε T.

3 Deest ἂν. T. A.

4 ἔξαμαρτήσουσιν T. R. A.

5 καὶ] δὲ T.

χρήματα λήψεσθαι. neque si tale quid pa-
 trassem, sperare potuisset, me pecunia posse
 placari, quum hunc impune occidendi ejus
 metuque me liberandi occasionem haberem.
 Obtulisse autem Eratosthenem pecunias,
 si vitæ parcere vellet Euphiletus, narratur
 p. 173. 9. SLUITER.

ἠλπίζον μὲν] Mên abesse malle, aut
 certe cum με mutari. sperabam me pro pa-
 trata illa cæde incedem accepturum.
 REISK. Quod Contius eiecit non subrogan-
 do με. AUGER.

Θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι] Usitatus
 est ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι, sine τῷ θάνατον:
 et ita fere scribit Noster. Vulgata tamen
 defenditur loco Andocidis, Orat. adv. Alci-
 cibiad. p. 31. καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπι-
 βουλεύει: et p. 30. θάνατον ἐπεβούλευσε
 Καλλιᾶ. Paulo ante, pro ἠλπίζον μὲν,
 scribo, ἠλπίζον ἂν, sperare potuisset.
 MARKLAND. Pro ἀλλήλοις malim ἄλλοις.
 AUGER.

Οὐδέ] Sic dedi de meo. ne viderim qui-
 dem. olim erat οὔτε, quod ab hoc loco est

alienum. REISK. Οὐδέ. CONT.

τί οὖν] τί ἂν οὖν. CONT. Ego velim,
 fateor, sic legisse, quamvis ἂν possit sub-
 audiri. AUGER.

Ἐάν δέ] Ἐάν γε mavult Steph. ut con-
 jungatur cum præcedentibus. Cordate.
 Tametsi δὲ non fuisset pro nibilo. Tum
 demum cum emphasi. TAYLOR. Malle, ἔάν
 καὶ: et locum aliter distinguerem:
 ἦττον εἰς τοὺς ἄλλους ἔξαμαρτήσουσιν, εἰάν
 καὶ ὑμᾶς ὀρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας:
 si vos quoque conspexerint etc. Mox, ad
 finem Orat. deest Articulus ante πόλις:
 τοῖς τῆς πόλεως νόμοις: ut supra hac Orat.
 et passim. MARKLAND. Ἐξαμαρτήσονται,
 εἰάν τε ὑμᾶς. CONT.

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας] Eundem ani-
 mum habentes, np. ac ipsi injuria affecti.
 AUGER.

Γνώμην] Subaudi τοῖς νόμοις. REISK.

Θεῖναι] Malim θέσθαι. AUGER.

Ταῖς ζημίαις] Videtur ἐσχάταις aut με-
 γίσταις interponendum esse. REISK.

Οὕτω] τοῦτο. CONT.

νόμων τοὺς πολίτας ἐνεδρεύεσθαι, οἱ κελεύουσι μὲν, εἴαν τις
 μοιχὸν λάβῃ, ὅ τι ἂν βούληται χρῆσθαι· οἱ δ' ἀγῶνες
 δεινότεροι τοῖς ἀδικουμένοις καθεστήκασιν ἢ τοῖς παρὰ τοὺς
 15 νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ
 νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος καὶ περὶ τῶν χρημάτων καὶ περὶ
 τῶν ἄλλων ἀπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς ¹ τῆς πόλεως νό-
 μοις ἐπειθόμεν.

¹Deest τῆς. T. A.

Οἱ κελεύουσι μὲν] Breviloquentia Lysia-
 ca hæc est, orationem interdum efficiens
 conturbatiorem, perinde est ac si dixisset:
 ὃ γίγνεται, εἰ οἱ μὲν νόμοι κελεύουσιν — id

quod contingit, si leges quidem —. REISK.
^{Ἐπειθόμεν]} Post ἐπειθόμεν Contius hanc
 annotationem ponit: πολλά λείπει. AU-
 GER.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΟΙΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

Pag.
ed.
H. Steph.
190. 15

Pag.
ed.
Reisk.
50

20 **Α.** ΕΙ μὲν ἡγούμην οἶόν τε εἶναι, ὃ παρόντες ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλώσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμφάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπειδὴ ¹ δὲ πᾶσιν ἀνδράποισ ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ, προνοουμένη τῶν

¹ δὲ τοῖς πᾶσιν T. R.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ] Pulcherrima et ornatislima oratio Lysiae, qua eos laudavit, qui Corinthiis opem ferentes occubuerunt: quam quidem orationem, ut et ceteras Ὁρχαμος τυπογράφων ita emendatam edidit, ut tamen aliorum industriae aliquid reliqui fecerit. MURET. *Var. Lect.* XVII. 11. Bellum hoc contra Lacedaemonios gestum incidit in Olymp. XCVI. duce Iphicrate. Vid. Diod. Sic., Xenophon. in Hellenic., Nep. in Iphicrate, Pausan. in Lacon. et Messen., et Palmer. ad Plut. Aristoph. 173. Memoratur haec oratio a Theone, Capp. 1. et 2. ab Harpocr. in Γεγρανία. Laudatur item ab Aristotele in Rhetor. III. 10. (dissimulato tamen nomine auctoris) et a σχ. Æschini inedito. TAYLOR. Plutarchus in Vita Isocrat. refert, nonnullos dixisse Isocratem transtulisse nobilem illum *Panegyricum* suum ex scriptis Gorgiae Leontini, et Lysiae. De Gorgia quidem nescio: sed quod ad Lysiam attinet, verissimum est, quod isti dixerunt. Conferenti enim hanc Nostrae Orationem cum Isocratis Panegyrico, patebit clare, plurima esse non solum ad Res et Historias et earum Dispositionem spectantia, sed etiam Verba et Sententias, ex hac in illum transcriptas: quod nonnullis in locis notabimus; omnia enim accuratius persequi non vacat. Ipse Isocrates Lysiam, inter alios, et hunc Ἐπιτάφιον λόγον innuere videtur istis Panegyγ. p. m. 108. καίτοι με οὐδὲ λέληθεν, ὅτι χαλεπὸν ἔστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατελημμένων, καὶ

περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν εἰπεῖν, ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ διαπορτομένοις πολλὰ κίς εἰρήκασιν. Quin et, quod indignatiunculam aliquam nonnullis mereri forsitan videbitur, Nostrum, cui tam multa debere voluit, virgula Censoria non dubitavit tangere, loco de quo monebo infra. Plures vero hujusce generis Ἐπιτάφιους scripsit Lysias, prout testantur Plutarchus, Photius, et Suidas; quæ, opinor, comprehenduntur sub generali nomine τῶν Πανηγυρικῶν Lysiae, quorum meminit Halicarnasseus, et in quibus Stylum solito elatiorem agnoscit: quæ crisis verissima est. Hanc Orationem semel citat Harpocratio, V. Γεγρανία. MARKLAND. Orationem Funebrem licet constans veterum iudicium Lysiae tribuerit, multa tamen sunt, quæ mihi persuadeant, non ipsum Lysiam esse auctorem. Est enim dictio magis ornata et inflator etiam, quam pro illius ævi hujusque scriptoris simplicitate, plena quæsito ornatu. Antithetorum fastidiosam habet multitudinem et cumulationem, totaque sophisticum quoddam spirat ingenium. Nos igitur auctorem secuti Valckenaerium (ad Herod. l. VII. p. 566. 36. b. p. 579. 53. a.), ipsaque re id suadente, hanc Orationem Lysia abjudicamus, quod et post Valckenaerium fuit iudicium Reiskii ad h. or. p. 64. SLUITER.

Ἐπ' αὐτοῖς] Junge cum λέγειν, dicere de his rebus, vel de his viris, de quibus nunc dico. AUGER.

ἐνθάδε λεγόντων, ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιῆσθαι, ἡγουμένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ 51 τούτων, ὁ δ' ἄγὼν οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν 25 παρεσκευάσεν ἢ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς 52 πρῶτέροις περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελειφθαι, ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐξεῖναι εἰπεῖν· 53

Ἐξ ὀλίγου] Sub. χρόνου. IDEM.

Ὅμως] Malim ὅλως. universe. REISK.

Λόγος — ἀγὼν] Simili fere elegantia Diod. Sic. l. 11. Τὴν μὲν μάχην αὐτοῖς εἶναι κρίνοντες πρὸς τοὺς Βαρβάρους, τὸν ἄγωνα δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπ' ἀρετῇ θαυμαζομένους ὑπέρχειν. TAYLOR.

Ἐπ' αὐτοῖς] Imo vero ἐπ' ἄλλοις. super aliis, item, ut hi sunt, pro patria cum fortiter dimicarent, vita defunctis, atque hic in Ceramicis sepultis. Alias τούτων erit ambiguum, et natans, modo enim tum sepeliendos, modo dudum sepultos idem vocabulum significabit. REISK.

Ποιεῖν Viden', quantum afflatui poetico tribuat ὁ καταλογάδην? ποιεῖν δυναμένοις — εἰπεῖν βουληθεῖσιν. Nam de Poetica dictum accipio. Quid enim? Ἀλλὰ μὴ ποιεῖν μηδὲ συγγράφειν. Plato in Ly-side. Disertius adhuc et huic loco accommodatius Isocr. in Paneg. Τίς γὰρ ἢ τῶν ποιῶν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων κ. τ. λ. Nec mirum hæc esse tam diserta, cum ex Nostri funebri pleraque transtulit Isocrates in suam Panegyricam. Vid. Plutarch. in Isocrate, Photius itidem, Theo Progyrm. c. 1. Re-deo autem. Μόνοι δὲ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἤλεγξεν ἔργῳ ψευδόμενον, ποιήσαντα, ὅτι καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῶν φθονέει. Aristid. in obit. Alexand. Ita Socrates, qui Tragedias cum Euripide composuit, dicitur a Laertio in vitæ initio συμποιεῖν Εὐριπίδην. Add. Eustath. proœm. ad Comment. in Homer. Steph. ad l. c. Laertii. In vernaculam etiam deluxit.

What is he for a Lad you so lament?

Is Love such pinching pain to them that probe?

And hath he skill to make so excellent,

Yet hath such little Skill to bridle Love?

Spencer, Eclog. 4.

The God of Shepherds Cityrus is dead,

What taught me humble as I can to make.

Id. Eclog. 6.

Plura dabit Index ad Chaucerum. TAYLOR. ποιεῖν est carmina scribere. Lucianus pro laps. int. salut. p. 497. ποιῶν εἰς τὸν Ἀπόλλω, versus in Apollinē scribens. Dion. Halicarnassensius περὶ Συνθ. Segm. XX. οἱ κράτιστα διαλεχθέντες, ἢ ποιήσαντες, præstantissimi scriptores prosaici, et poetæ. Et ita Diog. Laertius Platone. MARKLAND.

Ἐκείνοις παραλελειφθαι] Id est, ὑπ' ἐκείνων. ab illis esse ommissa. Verum, nescio qui, haud satis placet hæc lectio, in se illa quidem sic satis tolerabilis. primum enim supervacaneum est, et nemo desideret ἐκείνοις, qui in continenti modo τοῖς πρῶτοις legerit. Porro perspicuum satis est, hic tres hominum ordines inter se comparari, priores, qui nunc sunt, et postmodum futuros. horum primi et ultimi commemorati, mediū taciti transmissi sunt. Veni igitur in suspicionem, Lysiam dedisse πολλὰ δὲ καὶ ἡμῖν καταλελειφθαι, sed et nobis multa esse relicta. καταλείπει, qui alteri, quod suppleat, relinquat. παραλείπει, qui a se dicenda, seu data opera, seu per secundiam, indiciæ præterit. REISK.

Ἐξῆν εἰπεῖν] Emendat Muretus ex Cod. ἐξεῖναι, prout postulabat constructio, Mendum ortum ex vice Diphthongi ει et η: quale istud Heb. IX. 1. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας etc. pro ἐκείνη, id est, ἐκείνη, scil. διαθήκη. Qui enim defendunt σκηνή, certe non percipiunt Apostoli Argumentationem, quæ dependere et connecti videtur cum commate 7. cap. præcedentis, reliquiis intermediis parenthetice sumendis: εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη ἐκείνη δικαιώματα λατρείας, etc. longa enim ista parenthesis probat δευτέρας ἐζητῆσθαι τόπον, secundum Fœdus requisitum fuisse, quæ erat ultima Positio in comm. septimo: post quam probatam redit ad priorem Positionem ejusdem

51 οὔτε γὰρ γῆς ἀπειροὶ οὔτε θαλάττης οὐδεμιάς, πανταχοῦ
δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις οἱ τὰ ¹ αὐτῶν πενθοῦντες
κακὰ τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι.

Β'. Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προ- 30
γόνων δίεμι, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβῶν· ἄξιον γὰρ
πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ κείνων μεμνήσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν
55 ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν ² μνήμαις,
τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις, παιδεύοντας δ' ἐν
τοῖς ³ τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶντας.

¹ αὐτῶν T.

² γνώμαις R.

³ τῶν om. T.

commatis, et probat (cap. IX. 1, 2. etc.) τὴν
πρῶτην ἐκείνην οὐκ εἶναι ἀμεμπτον, prius illud
Fædus culpa non vacasse, id est, imperfec-
tum fuisse. Multi Codd. omittunt σκηνή:
quæ quidem omitti potest, ita tamen, ut
verba Apostoli connectantur, quemad-
modum dixi, et τὸ πρῶτη, sit διαδίκη, non
σκηνή. Sed verosimilius puto resumptam
fuisse vocem ἐκείνη propter longam di-
gressivam. Video eandem Conjecturam
Doctiss. quoque Mangeio in mentem
venisse. MARKLAND. Melius conveniret,
mea sententia, περιεῖναι (pro περιέσσεισθαι)
superatura, vel superfutura esse. REISK.

Ἀπειροί] Dicitur ille ἀπειρος γῆς, eo
quidem sensu, quo Lysias hanc dictionem
hic loci usurpavit (nam alium quoque
fert), cujus nomen ad illius regionis in-
colas haud pervenit. IDEM. Significat,
neque terra neque mari incogniti, vel inau-
diti. post οὐδεμιάς sub. οἱ τοὶ εἰσι. ad παν-
ταχοῦ δὲ sub. etiam aliquid, v. g. ἐνδοξοί
εἰσι. deinde pro παρὰ πᾶσιν malim παρὰ
τούτοις, et tunc καὶ erit etiam, nam in ul-
tima parte phraseos, non de omnibus ho-
minibus agitur, sed de iis duntaxat qui
cum Atheniensibus conflixere. AUGER.

Πανταχοῦ] Πανταχῆ codices. Quod fortis-
sime displicere emanctioribus non potest.
Quid enim, amabo, interest inter παν-
ταχοῦ et παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις? At Magis-
tro profecto neutrum placet. Nam pro
πανταχῆ et πανταχοῦ, ἐκασταχοῦ rectius
ab Atticis dici contendit. TAYLOR.

Αὐτῶν πενθοῦντες] Habe αὐτῶν me fide-
jussore. Nostrorum hominum virtutem
nou nisi cum suorum calamitate conjun-
ctam. Paulo inferius. Ἀπαγγεῖλαι τὴν
τε σφετέραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν
ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν. IDEM. Scribe,
αὐτῶν: sua mala, seu infortunia, deflentes.
Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos
in bello occisos lugent, Fortitudinem eor-
um, qui occiderunt istos, simul prædi-
cant. MARKLAND.

Μνήμην] Μνήμη. SCALIG. μνήμην bene
habet, significans h. l. rem gestam, quæ
refertur ab eo, qui ipse non interfuerit
tum, cum gereretur, ex aliena fide, seu
famæ, seu monumentorum literis consi-
gnatorum. REISK.

Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀθθ.] Går redit ad oc-
cultam sententiam a legente quoque tacite
supplendam, priora cum insequentibus
vincientem. Memorias dicendorum, ait,
a fama traditas habeo. quas memorias fa-
cile fuit adipisci, passim obvias, et omni-
um in ore versantes. Decet enim omnes
homines —. REISK. πάντας ἀνθρώπους.
CONT.

Καὶ κείνων] Non suorum tantummodo, qui
populo cuique proprii sunt, majorum, sed
etiam illorum, qui majores sunt Athenien-
sium. REISK.

Γνώμαις] Taylor h. l. lectionem μνή-
μαις, a Stephano aut profectam, aut pro-
ditam certe ab illo primo, servarat. Ego
Aldinam revocavi, magis ob consensum
codicum, quam ob lectionis præstantiam.
In Augustano codice, quem ad editionem
Taylori exegi, videtur utique μνήμαις esse,
quoniam ex eo nihil varietatis ad h. l. ex-
scripsi. Constat utrique lectioni sua ra-
tio. Stephanica hoc dicit, in commemora-
tionibus virorum fortium. Aldina, cum
gnomæ virorum fortium recitantur. Gno-
mæ, seu dicta bonæ mentis plena τῶν ἀγα-
θῶν h. e. virorum virtutis et sapientiæ
laude clarorum, magno numero leguntur a
Diogene Laertio, libro primo, aliisque re-
lata. Ejusmodi sententiæ igitur, ait orator,
cum recitantur, decet omnes homines
exempla virtutis a majoribus nostris edita
oratione commemorare; quibus exemplis
illæ gnomæ, veluti perspicuis quibusdam
invictisque documentis illuminentur, et
confirmentur, eoque altius in animis audi-
entium defigantur. Comparat inter se
poesin et prosam: ὑμνοῦντας ἐν ταῖς ᾠδαῖς
et λέγοντας ἐν ταῖς γνώμαις. potior enim il-

γ'. Ἄμαζόνες γὰρ Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυ- 56
 γατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, μόναι
 35 ἢ μὲν ὠπλισμένοι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς, πρῶται δὲ τῶν
 πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβαῖναι, οἷς ἀνεπίστως δι' ἀπειρίαν
 τῶν ἐναντίων ἤρουσαν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς
 διώκοντας, ἐνομίζοντο δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες 57
 ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες· πλεον γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν
 ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ιδέαις ἐλλείπειν. ἀρχουσαι δὲ
 πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργῳ μὲν τοὺς περὶ αὐτάς καταδεδουλω-
 40 μέναι, λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα,
 πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι

¹ Ἄμαζόνες μὲν γὰρ T. R. A.

² δὲ T.

³ [δὲ] R.

larum gnomarum pars erat prosa con-
 cepta. IDEM.

Ἄμαζόνες μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν etc.] In-
 connexi aliquid esse videtur in Composi-
 tione ex abundantia particularum μὲν et
 δὲ. Lego: Ἄμαζόνες μὲν γὰρ Ἄρεος τοπα-
 λαιῶν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι παρὰ τὸν Θερ-
 μῶδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὠπλισμένοι —
 πρῶται δὲ etc. ita omnia recte respondent.
 Μόναι μὲν est a Mureto, pro μόναι δὲ. Vide
 Isocratem Paneg. p. 106. Genev. Ann. 1621.
 MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Primum
 μὲν quoniam a Mark-
 lando confixum est, et a plerisque codi-
 cibus abest, tantum tamen absum, ut con-
 deminem, ut potius servandum tuendum-
 que censeam. Nam ut posteriori μὲν re-
 spondet proximum δὲ, in illis οἰκοῦσαι δὲ
 παρὰ — ita priori illi, quod exterminatum
 evulsi, respondet illud δὲ, quod p. 191. 7.
 ed. Steph. legitur in illis Ἀδράστου δὲ καὶ
 Πολυνεύκου. Ab Amazonibus ad Adrastum
 transit atque Polyneicen. Illas cum his
 comparat. Ἄμαζόνες μὲν — Ἀδράστου δὲ
 — Mirifice et ad fastidium laxuriat hac in
 oratione Lysias, cum antithetis molestis-
 simis, frigus et nauseam creantibus, tum
 illa perpetua oppositione, sæpe perquam
 inepta, et puerili, inter μὲν et δὲ. REISK.

Μόναι — τῶν περὶ αὐτάς] *Sola ex iis qui
 circa ipsas erant, i. e. solæ populorum vi-
 cinorum.* AUGER.

[ἤρουσαν] Ita Steph. et Codd. sanatiores:
 ἤρουσαν Ald. quod vidit Scaliger. Locus
 huic optimo modo germanus, vindices modo
 ab Interprete, Xenoph. de re eq. ineunte
 oratione: Οἱ γὰρ ἵππου τῶν πόνων (de
 equis habetur sermo) οὔτε αἰεῖν οὔτε ἀπο-
 φεύγειν δύναντο ἂν. Nec attollere, nec eva-
 dere. Quam ingeniose! Vides istud αἰεῖν,
 quod ille sequitur, locum non capere,
 addo neque agnoscere editionem prin-

cipem. TAYLOR.

Τοὺς περὶ αὐτάς καταδεδουλωμέναι] Mu-
 retus τὰ προ τοῦς, ut ad ἐθνῶν referat.
 Nescio e libris, an conjectura. Nihil
 tamen mutare, supra enim pariter loquitur:
 μόναι μὲν ὠπλισμένοι σιδήρῳ τῶν περὶ
 αὐτάς, id est, τῶν ἀνθρώπων. Demosthenes
 in Leptin. πάντων τῶν περὶ αὐτοὺς ἀρχοντες.
 Mox pro ἐδοξαν εἶναι γυναῖκες, forte ἐδειξαν
 εἶναι γυναῖκας, ostenduntur se esse fœminas
 tantum. MARKLAND. τὰ περὶ. CONT.

[ἐλπίδος χάριν] Dictio pœne ad tragicam
 magniloquentiam assurgens hæc est, cum
 κλέος μέγα, magnam famam, appellat πολλῆς
 δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, gratium,
 vel suavem et delectabilem fructum, am-
 plissima gloria et ingentis spei. h. e. rem,
 unde duæ jucunditates existerent, altera
 præclaræ opinionis apud audientes de ho-
 minibus tam claris. altera spei, qua ten-
 tentur hi, qui bellum adversus eos susci-
 pere velint, de magnitudine et prædæ et
 famæ ab illis devictis reportandæ. Vel
 etiam χάριν significat h. l. propter. et hæc
 posterior interpretatio est illa priore ali-
 quanto planior. REISK. χάριν regit geni-
 tivos præcedentes, et significat causa,
 gratia. AUGER.

[Παραλαβοῦσαι] Scythas fuisse discimus
 ex Isocr. in Paneg., Justin. II. 4., Pausan.
 in Atticis, aliisque. Attamen de exitu
 hujus pugnæ non ita facile est homines
 conciliare. Noster πρὸς ἰδὸν ἀκράτεια
 modo τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε
 συμφερέαν ἀνάγκην κατέστησαν. Ad laudem
 quidem magnifice: ceterum ad veritatem
 ἀκριβέστερον Historici, qui eas non solum
 in regnum reversas fuisse, verum etiam
 ibi ad Mæcedonicum usque imperium
 durasse produnt. Pausan. Attic. c. 15.,
 Justin. l. c. Neque hæc commentandi
 animo dico, τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς

58 τὰ μαχιμώτατα τῶν ἔθνῶν ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωματίων ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες. μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἔξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρ- 191.1
τημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἀμεινον βουλευσασθαι, οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι τὴν τε σφετέραι αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετὴν· αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι, καὶ δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας, τῆςδε μὲν τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον μνήμην
59 ἐποιήσαντο, τὴν δὲ ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμ- 5
φορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. ἐκείναι μὲν οὖν τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιθυμήσασαι τὴν ¹ ἑαυτῶν δικαίως ἀπώλεσαν.

δ'. Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους ἐπὶ Θήβας στρατεύσαντων καὶ ἠττηθέντων μάχῃ, οὐκ ἐώντων ² Καδμείων θάπτει τοὺς νεκροὺς, Ἀθηναῖοι ἠγησάμενοι ἐκείνους μὲν, εἴ τι ἠδίκουν, ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω
60 τὰ ³ αὐτῶν οὐ κομίζεσθαι, ἱερῶν δὲ μαινομένων τοὺς ἄνω 10

¹ αὐτῶν T. R. A.² τῶν Καδμ. T. R. A.³ αὐτῶν T. R.

ἔλθοι Κύπρις! sed ut præmoneam medicinam laceratis Rhetorum locis, si usu venerit, non semper ex Historiæ monumentis, aut rerum gestarum Fide esse erudendam. TAYLOR.

Ἐδοξαν εἶναι] Non satis attentum se cautumque h. l. Marklandus gessit, qui proderet se malle legi ἔδειξαν εἶναι, immemor ille, id ne Græcum quidem esse. Græci non sic loquuntur, sed ἔδειξαν οὔσαι. quod idem est atque ἔδειξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες, unde constat vulgatam ἔδοξαν probam esse lectionem. REISK.

Οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι etc.] Isocrates Paneg. p. 106. λέγεται δ' οὖν περὶ τῶν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἔλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθε. Sed et totum istius loci colorem ex hoc Nostri duxit. MARKLAND.

Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους etc.] Isocrates Paneg. p. 101. MARKLAND.

Τῶν Καδμείων] F. τε Καδμείων. TAYLOR. Nescio quare. REISK.

Καδμείων] Cadmeorum, i. e. Thebanorum, qui hic nominantur Cadmei a Cadmea Thebanorum arce. AUGER.

ἠδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν] Cui satisfactum fuit, ille dicitur δίκην ἔχειν. qui satisfecit, δίκην ὑποσχέιν vel ὑποτελέσαι.

Patet ergo vitium hoc in loco inesse, et aut sic leg. esse: ἐκείνους μὲν (Cadmeos puta), εἴ τι ἠδικοῦντο, ἀποθανόντων (scil. τῶν περὶ Ἀδραστον καὶ Πολυνεικὴν) δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην]. illis, si qua obblata fuisset injuria, satisfactum esse modo quam luculentissimo, eo scil. quod cecidissent ipsorum hostes. aut sic: ἐκείνους μὲν (septem ad Thebas duces, cum copiis suis), εἴ τι ἠδίκουν (scil. τοὺς Καδμείους), ἀποθανόντας δίκην τελεῖν (αὐτοποσχέιν) τὴν μεγίστην. illos (Argivos), si quam Cadmeis injuriam obtulissent, eam morte sua luisse, pænâque ejus dedisse, quæ dari possint maxime. REISK.

Οὐ κομίζεσθαι] Ab Aug. abest οὐ. qui si non est merus librarii lapsus, hominis indoctissimi, atque in primis supini et somnolenti, suspicari possis leg. esse: τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν δεῖν κομίζεσθαι. deos autem inferos debere jura sibi debita haul imminuta adipisci, iisque perfrui. quibus in iuribus hoc quoque erat, ut vita defuncti humarentur. IDEM.

Κομίζεσθαι] Κομίζεσθαι pro funerea ratione sollemnē et notissimum habet usum. Eurip. Suppl. 24.

Ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἑμὸν πείσαις λιταῖς
Νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγισιν ἢ δορὸς
Ῥώμῃ γενέσθαι.

θεοὺς ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας ἐδέοντο 63
αὐτῶν δοῦναι τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν

Id. ib. 126.

Κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων
θέλων.

Et Apollon. Rhod. I. 166.

Γηράσκοντ' Ἀλεόν, λίπετ' ἄμφολιν, ὄφρα
κομίζη.

Ælian. V. H. VIII. 4. Εἰς ποσοῦτον προελ-
θεῖν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρούνας
ἐκείνοισι οἷς ἔχαιερον ἐκκομίζεῖν ἀποθανόντας
δημοσίᾳ. Confer Spanheim. ad Aristoph.
Plut. 1009. Ceterum non eandem hic loci
vim habet, sed plano et liquido sensu pro
accipere dictum video. Τὰ αὐτῶν, legas,
ὡς κομίζεσθαι. suo jure defraudari Manes
Defunctorum. Τούς κάτω. Quibus apud
antiquos quasi sepulturae solennitate pa-
rentabatur. Religiosus Cenotaph. L. Cæ-
sar's apud Pisanos: APVD. EAM. ARAM.
QVOT. ANNIS. A. D. XII. K. Sept. PVB-
LICE. MANIBVS. EIVS. etc. "Ingratus
Catilina, parum est illi cæpere patriam,
nisi everterit, nisi Allobrogum in illam
cohortes immiserit, et trans Alpes accitus
hostis vetera et ingenita odia satiaverit,
ac diu debitas inferias Gallicis bustis
duces Romani persolverint." Sen. de
Benef. V. 16. "Priamus quanto pretio
sepeliendum Hectorem redemit, rogavit
farentem, supplicavit armato, vitamque
suam exponere maluit, ut Cadaveri debita
non negaret." Cassiod. Var. II. 22.
Quantæ erat Religionis in bello cæsorū
funera procurare, atque etiam hostium
non negligere, abunde discimus ex mo-
numentis, legg. et historiis antiquorum.
Vide inter ceteros Guth. de Jure Man-
nium. Grot. de Jure B. ac Pacis, II. 19.
Eam sollicitudinem satis expresse indicat
lucerna antiqua apud Bellorium. * * *
"Addebatur etiam saccus undecimus, in
quem tota legio particulam aliquam con-
ferebat, sepulturae scilicet causa, ut si quis
ex contubernalibus decessisset, de illo un-
decimo sacco ad sepulturam ipsis prome-
retur expensa." Veget. II. 20. Indeque
tot monumenta, quæ exstruxerunt commi-
liones.

D. M.

M. AVRELI. SENECIO
NIS. MILI. COH. V. PR.
P. V. EX.
CAECILIANI. QVI. VIX.
ANN. XXX. M. VLPVVS.
TITVS. COMMANIPVVS.
ET. HERES. EIVS. CONTV
BERNALI. CARISSIMO.
POSVIT.

Romæ apud Porcarios in ara marmorea.

D. M. S.

C. IVLIVS. CAESAR. LONGINVS.

D. CIL.

C. IVLI. LEIBERTVS.

PERRVPTIS. MONTIVVS. HVC. TANDEM.

VENI. VT. HIC. LOCVS. MEOS. CONTE

GERET. CINERES.

APOLLO. TVAM. FIDEM.

VIXIT. ANNOS. XLI. MESS. III.

DIES. XIII.

HOR. NVL.

T. FVLVIVS D. D. L.

COMMILITO. COMMILITON.

VALE. LONGINE. AITERNV.

S. T. T. L.

Genevæ ex Grutero.

Atque inter cetera, quæ ex lege Romana
militiæ competebant privilegia, non erant
extremæ notæ, quæ ad funus pertinebant.
"Cetera item funebria quibus luctus aug-
getur, XII. sustulerunt. HOMINI, inquit,
MORTVO NE OSSA LEGITO QVO POST
FVNVS FACIAT. Excipit bellicam pere-
grinamque mortem." Cic. de Leg. II. 60.
Hunc titulum Institutionum Decemvira-
lium, ut obiter id commoneam, erudite et
enucleate præ ceteris explicat Cl. Ræ-
vardus in Comment. ad Legg. XII. Tabb.
Hujusmodi quoque fuit, quod discimus ex
Digestis. "Si quis in bello ceciderit,
et si corpus ejus non compareat, lugebitur."
L. fin. §. fin. de his qui not. infam.
TAYLOR.

Μισαινομένων] Præstat utique lectio,
quam video Codd. exhibere compluscu-
los, μὴ γενομένων. Præstat, inquam, et
de Sacris non profano ritu peractis; sed
omissis prorsus et neglectui habitis, uti res
postulat, optime dicitur. Quanquam non
ignoro hæc verba eleganter aliquando
usurpari pro eo, quod dicimus, ὡς καλλι-
ερεῖσθαι. Xen. Hist. Græc. I. 3. Ἐπεὶ δὲ
δυομένω αὐτῶ οὐκ ἐγίγνωτο τὰ ἱερὰ τῆ
πρώτη, τῆ ὑστεραία πάλιν ἐθύετο, ὡς δὲ οὐδὲ
ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο πάλιν τῆ τρίτη. Ita
Plutarch. in Pyrrho: Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν
ἱερῶν τῶ Μανίῳ γενομένων. cum modo
dixerat: Μάντεων αὐτῶν οἰωνοῖς καὶ ἱεροῖς ἀπο-
τρεπόντων. Perinde utuntur Latini voce
Litare. Suet. Aug. c. 96. "Circa Peru-
siam sacrificio non litante, cum augeri
hostias imperasset —" et Jul. 81. "Dein
pluribus hostiis cæsis cum litare non
posset, introiit curiam spreta religione."
et Plaut. Pæn. II. 1. 8. — "Quoniam
litare nequeo, abii illic illico Iratus,
vetui exta prosicariet." Ita Herodot.

ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπι-
 στούντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι
 τὴν εὐψυχίαν ἐπιδεικνυσθαι· οὐ δυνάμενοι δὲ τούτων τυ-
 χεῖν ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς, οὐδεμίᾳς διαφορᾷς πρότερον
 πρὸς Καδμείους ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων χα- 15
 ριζόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεώτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες
 τῶν νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμφο-
 τέρων ἐκινδύνευσαν· ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τοὺς τεθνε-
 ώτας ἐξαμαρτάνοντες πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν,
 61 ὑπὲρ δὲ τῶν ¹ ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλ-
 θωσι πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες καὶ Ἑλληνικοῦ νόμου 20
 στερηθέντες καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοη-
 θέντες, καὶ ταῖς ² ἐν τῷ πολέμῳ τύχαις κοινὰς ἀπάντων
 ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ
 δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον, ἐνίκων μαχόμενοι. καὶ οὐχ
 65 ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες μείζονος παρὰ Καδμείων τιμω-
 ρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας τὴν

¹ ἑτέρων om. A.² ἐπὶ T. R. A.

Calliopr. 60. Ὡστε πειζομένων τῶν Σπαρ-
 τητιῶν, καὶ τῶν σφαγιῶν οὐ γινομένων
 (χρηστῶν interponit Cod. unus importu-
 nissimus), ἀποβλέφοντα τὸν Πausaniῶν πρὸς
 τὸ Ἡραῖον τὸ Πλαταιῶν ἐπικαλέσασθαι τὴν
 θεόν — καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα
 μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Πausaniῶν ἐγίνετο δυο-
 μένοισι τὰ σφάγια χρηστά. Ubi in-
 posterioribus habes plenam locutionem, at-
 que apud Demosth. pariter in Exord.
 Concion. 63. Ἐθύσαμεν τῷ Διὶ τῷ Σωτήρι
 καὶ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γέγογε καλὰ
 καὶ σωτήρια ταῦθ'. ὑμῖν τὰ ἱερά. ἐθύσαμεν
 δὲ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι
 καὶ ἐκαλλιεροῦμεν καὶ ταῦτα. TAYLOR.
 Ego vulgatam servo tueorque. Pollue-
 bantur enim fana deorum per carnes et
 ossa cadaverum insepulorum a canibus
 avibusque rapacibus rapta et per fana te-
 ctaque fauorum sparsa et tractata. REISK.

Ἐτέρων] Non equidem damnabo; tam-
 etsi alii pæne omnes in re simili omit-
 tere solent. ὑπὲρ μὲν τῶν — ὑπὲρ δὲ τῶν
 (sine ἑτέρων). prius τῶν h. l. ad Thebanos
 redit, posterius ad Argivos. IDEM.

Μὴ πρότερον] Subaudi πρὶν ἢ τοὺς Ἀθη-
 ναίους ὑπὲρ αὐτῶν ναυδεῖσθαι. IDEM.

Ἀτυχήσαντες — στερηθέντες — ἡμαρτη-
 αῖτες] Pöterat orator horum uno quocun-
 que defungi et omnia complecti. Verum
 idem Lysias, brevitatis ille assectator tam

acer, ut studio concisæ dictionis sæpe in
 orationis obscuritate incidat, vocabula
 præter necessitatem exaggerat idem si-
 gnificantia, cum alias, tum in hac præ-
 cipue oratione funebri, ubi numeros cap-
 rat, quod orationi convenit, qualis hæc
 est, pompaticæ. Veruntamen hæc ῥητο-
 ρεῖα scholæ Isocraticæ pyxides redolens
 cum ab ingenio Lysiae reliquis in ejus
 monumentis demonstrato quamplurimum
 abhorreat, dudum est, quod suspicari
 cœpi, hanc funebrem non ejus, sed alius,
 nescio cujus esse, ut parum movear a con-
 stanti antiquitatis testimonio, eam Lysiae
 nostro tribuente. IDEM.

Ἐλπίδος] Omnes enim homines futurum
 sperant, ut fati suis defuncti a supersti-
 tibus saltem humentur, etiamsi reliquis ho-
 noribus carendum sibi fuerit. IDEM.

Τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχαις, κοινὰς ἀπάντων
 etc.] Pro ἐπὶ notat Schottus (ex Mureto,
 opinor,) Libros Vett. habere ἐν. Isocrates
 simpliciter ταῖς κοιναῖς τύχαις, sine men-
 tione belli. MARKLAND. ἐν. CONT.

Ἐνίκων μαχόμενοι] Aliter Plutarch. in
 Thes. et Isocr. in Paneg. TAYLOR.

Παρὰ Καδμείων] Malim articulum τῶν
 interponi, ut paulo ante p. 188. 15. Di-
 xerat quidem in continenti πρὸς Καδμείους.
 sed et ibi ταῖς addendum videtur. REISK.

Ἀντὶ τῆς εὐσεβείας etc.] Ἀσεβείας re-

25 εαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἄθλα ὡν περὶ ἕνεκα ἀφίοντο, τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι. περὶ μὲν οὖν τοὺς ἀποθανόντας τῶν ἑπτὰ 66 ἐπὶ Θήβας τοιοῦτοι γεγόνασι.

ε'. Ὑστέρω δὲ χροῶν, ἐπειδὴ Ἡρακλεῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων

pono. TAYLOR. CONT. Conjeceram ἀσεβείας. Et ita Muretus. Sed, nisi fallor, adhuc deest vox αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ἀντὶ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, τὴν ἐαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο: sed illis, pro IPSORUM impietate, SUAM virtutem exhibuerunt. MARKLAND. Nil videtur opus esse, ut αὐτῶν inseratur, id quod facillime a legente quoque a præmissis ἐκείναις tacita cogitatione suppletur. Non solus Lysias, sed omnes omnino Attici, ipsique adeo Latini hanc breviter amant, et homines quotquot usquam sunt articulate loquentes. REISK. Marklandum exscribit Taylorus in Edit. min.

Ἄθλα] Præmia laborum in bello exaltatorum. Sic appellat Argivorum cadavera; prout ipse orator exponit, per modum superenarrationis addens τοὺς Ἀργείων νεκροὺς. Posui ergo comma pone νεκροὺς, ut pone ἔθαψαν a legente quoque αὐτοὺς facile tacite suppleatur. REISK.

Ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι]. Herodot. Calliop. 27. Τούτο δὲ Ἀργείους τοὺς μετὰ Πολυμεικίους ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφους κειμένους στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελεῖσθαι τε τοὺς νεκροὺς φαρμὴν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρας ἐν Ἐλευσίνι. Ita Aristid. in Eleusin. Ἐν Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς. Nam nentiquam otiosam erat istum τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι, cum Cereri Eleusiniæ plura erant templa per Græciam dicata. In Bœotia alterum, ubi contra Mardonium et Persas secunda fortuna pugnatum est, περὶ ποταμῶν Μολιόντα, Ἀργιόπιόν τε χῶρον καλεόμενον, τῆ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν ἔσται. Herodot. Calliop. 56. In Ionia aliud, ubi eodem pariter die et successu contra Barbaros Græci militarant, juxta Γαίτωνά τε καὶ Σκολοπίοντα τῆς Μυκάλης, τῆ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν, τὸ Φίλιππος ὁ Πασικλῆος ἰδρύσατο, Νείλειω τῷ Κέδρου ἐπισητόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστύν. Id. ibid. 96. Nam secundum eundem Historiographum καὶ τότε ἔτερον συνέσσε γενόμενον Δήμητρος τεμμένα Ἐλευσινίης παρὰ ἀμφοτέρας τὰς συμβολὰς εἶναι· καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Πλαταιίδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτειον, οὗ ἐγένετο ἡ μάχη καὶ ἐν Μυκάλῃ ἔμελλε ἀσάτωτος εἶσθαι. Herodot. ibid. 101. Ceterum de his rebus notabilia quædam infra proferentur ad Orat. c. Andocid. TAYLOR.

Ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη] Ex Religione,

oredo, Gentium hæc, quarum disseminata est opinio, Semideorum et Heroum mortem non esse vitæ excessum, sed rectam quasi ad cælum migrationem. Ἐπεὶ δὲ ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων Ἡρακλέους ἔζητε τοὺς παῖδας Εὐρυσθέους. Pausan. Attic. c. 31. Ἐπεὶ γὰρ Ἡρακλῆς μετέλλαξε τὸν βίον θεὸς ἐκ θνητοῦ γενόμενος. Isocr. in Pæneg. Ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθησαν. Id. ibid. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοῦ οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα κ. τ. λ. Apollod. Biblioth. l. 2. Λαβὼν δὲ (Philoctetes) τῆς ὑπουργίας χάριν τὴν τῶν τόξων δωρεάν ἤφε πυρὰν. εὐθύ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἰάσον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν Ἰστολογίαν καὶ μηδὲν ὄλωσ ὅστέον εὐρόντες ὑπέλαβον τὸν Ἡρακλῆα τοῖς χερσημοῖς ἀκολουθῶν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς μετέστασθαι. Diod. Sic. l. 4. p. m. 196. fin. “ Abiit ad Deos Hercules: nunquam abiisset, nisi, cum inter homines esset, eam sibi viam munivisset.” Cic. I. Tusc. 32. “ Postquam Hercules migravit e terris, nepotes ejus,” et quæ sequuntur. Serv. ad Virg. Æn. VIII. 341. “ Anno octogesimo post Trojam captam, centesimo et vigesimo, quam Hercules ad Deos excesserat.” Patere. I. 2. Eandem porro ἀποθεώσεως sententiam peperit de summis Philosophis Veterum Superstitio. Ὁ μὲν οὖν (i. e. Socrates) ἐξ ἀνθρώπων ἦν. Laert. in Socrat. Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι. Lysis. Epist. ad Hipparch. Et de Imp. Romanorum adulatio. Hor. III. Carm. 3. 9.

“ Hac arte Pollux et vagus Hercules
Enisus arces attigit igneas
Quos inter Augustus recumbens
Purpureo bibit ore nectar.”

Add. Inscript. vet. apud Gruter. XLV. 2.

HERCVLI.

AVG.

CONSORTI.

D. N.

AVRELIANI.

INVICTI. AVGVSTI.

RESPVB. PIS.

CVRAM. AGENTE.

C. IVLIO. PRISCIANO. V. C.

DVC. CVR. R. P. PIS. ET. FAN. P. M.

68 ἠφανίσθη, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, ἔξη-
 λαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν
 69 τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικό-
 μνοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν ἰκέται ἐπὶ ¹ τῶν βωμῶν ἑκαθέ- 30

¹ τὸν βωμὸν T. R.

Hoc autem Herculis ad cælum iter egregie his verbis depingit Ovid. IX. Met. 239.

“Jamque valens et in omne latus diffusa sonabat,
 Securusque artus, contemptoremque petebat
 Flamma suam.”

Et modo, Jove immortalitatis fidem faciente,

———“Cætas spernite flammæ;
 Omnia qui vicit, vincet quos cernitis ignes.
 Non nisi materna Vulcanum parte potentem
 Sentiet; æternum est a me quod traxit, et expers
 Atque immune necis, nullaque domabile flamma.
 Idque ego defunctum terra cœlestibus oris
 Accipiam.”

TAYLOR.

Οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, etc.] Isocrates: οἱ δὲ παῖδες Ἡρακλέους, φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν etc. Vide et confer totum locum cum hoc Lysiae. Mox, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν: verte, quos quidem puduit factorum Eurysthei, potentiam vero ejus metuébant. Τοῖς ἔργοις αἰσχυνομένων, sc. Εὐρυσθέως ἔργοις, non Herculis, ut male Interpres Brabantus, qui Activo sensu accepit Participium αἰσχυνομένων, oblitus loci istius infra, οὐχ ἦττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνομένοι, ἢ etc. et aliorum in hac Oratione. Paulo post, καὶ ἤξιον ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων etc. Isocrates p. 100. ἠεοῦμεθα τοῖς ἀσθενεστέρους, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, βοηθεῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι, τοῦ λυσitelούντος ἕνεκα, συναδικεῖν. Omnia eadem. MARKLAND.

Τοῖς ἔργοις] Id est, ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις. pudebat quidem eos eorum, quæ fiebant; h. e. ab homine Græco in Græcos hæc statui exempla immanitatis, et Græcos non intercedere. Perinde est, sive cum Marklando ἔργα illa ad Eurystheum referas, ut sit facinorum Eurysthei, an cum cæteris quoque Græcis communices, qui Eurystheum ita inulto sævire in Heraclidas ipsisque sibi insultare sinerent, ut sit, pudebat quidem Græcos ignavia sua, et

immemoris erga Herculem animi sui, cujus liberos expellerent et pæne proderent hosti eorum. REISK.

Ἐπὶ τὸν βωμὸν] Dispicit vehementer lectura Codd. Ioann. et Coisll. duorum, ἐπὶ τῶν βωμῶν. Non animadvertentur sacrilegi illi novatores, quibus ἐπὶ τὸν βωμὸν καθίζεσθαι nove et quasi parum grammaticè dictum videbatur, unicum et celeberrimam Aram Misericordiæ sc. quam Heraclidarum fortunæ memoriæ consecrarunt, hic necessario intelligendam venire. Τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῶ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας. σχ. ad Aristoph. Equit. 1148. Διακόμνοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν ἤξιον βοηθεῖσθαι. Apollodor. Biblioth. l. 2. Ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δήμητραν φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικουῦντα, καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλωμένους, ὅταν καὶ τὸν ἐλέου ἐστήσαντο βωμὸν, κ. τ. λ. Philostrat. Epist. 70. Πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν τῶν Ἡρακλειδῶν προσπεφυγόντων, Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Zenob. Cent. II. 61. “Postquam Hercules migravit e terris, nepotes ejus timentes insidias eorum, quos avus affixerat, Athenis sibi primum Asylum, hoc est, templum Misericordiæ, collocarunt.” Serv. ad VIII. Æn. 341. “Primi Heraclidæ condidere Asylum Athenis sub titulo Clementiæ.” Pompon. Sabin. ad II. Æn. 761. Laudatissima fuit hæc ara et Atheniensibus in ingentem gloriam cessit, qui primi et quidem diutissime soli Aram Misericordiæ statuere. Ἀθηναῖοι δὲ ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἄλλα ἐστὶν οὐκ ἐς ἅπαντας ἐπίσημα, καὶ ἐλέου βωμὸς, ὃ μάλιστα θεῶν ἐς ἀνθρώπων εἶον καὶ μεταβολὰς πραγμάτων, ὅτι ἀφέλιμος, μόνου τιμᾶς Ἑλλήνων νέμουσιν Ἀθηναῖοι. Pausan. Attic. c. 15. Καὶ οἱ πρῶτοι βωμὸν ἐλέου καθιδρυσάμενοι τούτων ἐν τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων εὐρήσουσιν. Diod Sic. l. 13. p. m. 342. Εὐδοκιμῶ δὲ παρ’ αὐταῖς, θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλὰ, πῶς Ἡλεῖοι σπληνγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ δεσπίζουσι, τίς ὁ παρ’ Ἀθηναίοις ἐλέου βωμός. Philostrat. in v. Pollax. Porro autem credibile est hunc Ἑλεὸν non alium fuisse a Jove, qui Μειλίχιος, Ἰκέσιος et Ξένιος passim audit,

ζουτο· ἔξαιτουμένου δὲ αὐτοὺς Εὐρυσθέως, Ἀθηναῖοι οὐκ 70
ἠθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον
ἠδοῦντο ἢ τὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἠξίου 71
ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι
μᾶλλον ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τοὺς ὑπ' ἐκείνων ἀδι- 72
κουμένους ἐκδοῦναι. ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ

et in Foro Civitatum poni solebat. Aliter non concordabant verba Euripidis de his ipsis Heraclidis.

Ἰκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς
Βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μαινέται.

Heraclid. 70.

Hoc fortasse voluit σχ. Aristoph. Equit. 498. Ὡς Ζεὺς Ξένος ἢ Μειλίχιος, ἢ Φίλιος, οὕτως Ἀγοράιος. Cultu erat notabilis hujus cognominis Deus tum Athenis, Ἀγοραίου Διὸς βωμὸς Ἀθήνησιν. Hesych. Ὡσπερ ὁ δοθεὶς ἔτι παιδὶς ὄντος αὐτοῦ (Socrate) τῷ πατρὶ χρησιμὸς ἀπεδέσσωσεν. ἔἴην γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅτι ἂν ἐπὶ νόῦν ἦη πράττειν, καὶ μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παράγειν, ἀλλ' ἐφίνας τὴν ὀργὴν τοῦ παιδὸς, εὐχόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ Διὶ ἀγοραίου, καὶ Μούσαις. Plutarch. de gen. Socrat. Tum in exteris Civitatibus. Καὶ ἐμονάρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον· οἱ γὰρ μιν Σελινούσιοι ἐπαναστάντες ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. Herodot. Terpsich. 46. At non Selinuntis solum, sed Elidis, et in Sparta, alibique. V. Pausan. in Eliac. in Lacon. Æsch. Eumenid. 979. Tum autem in fide et clementia totus est Jupiter. Οἱ δεόμενοι προτεῖναι εἰδώσει Δία ἰκέσιον· οἱ δὲ συνοικούντες ἐφέστιον· οἱ δὲ φίλοι φίλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμφορᾷ καταλεγόμενοι ἑταιρήϊον· οἱ δὲ ξένους ξένιον· οἱ δ' ἐν ὄρκις συμφωνίας ποιοῦντες ὄρκιον· οἱ δ' ἀδελφοὶ ὁμόγγιον. σχ. Euripid. nd Hecub. 345. Περιημεκτέων δὲ τῆ συμφορῆ δεινῶς ἐκάλεε μὲν Δία καθ' ἄρσιον, μαρτυρούμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξένου πεπονθῶς εἶη, ἐκάλεε δὲ ἐπιστιόν τε καὶ ἑταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων Δεόν. Herodot. Clio, 44. Οὕτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ ξένος (1. ξένιος) οὔτε γονέων ἀρὰς ὁ γενέθλιος οὕτω διώκει καὶ μέτεστι ταχὺ, ὡς κ. τ. λ. Plutarch. Amator. Post hac quæ diximus ἐμφατικώτερον videbitur illud Luciani in Timone. Φίλος δὲ ἢ ξένος, ἢ ἑταῖρος, ἢ ἑλέου βωμὸς, ἕδρας πελῆς. Neque fortasse χάριτι τῶν ἀμφιβόλως dictorum destituit illud quoque Aristoph. Equit. 408.

Ἡ μήποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγγυοισι
παραγενέμεν.

Rede ad delicias hominum Librarios,

qui phrasin concoquere non potuerint. Atqui ita passim quamplurimi. Ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἔγγυθαὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουνηχιάσιν. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν κ. τ. λ. (Ita enim lecturus sum, ubi isthic loci pervenero, nec parum fœnerabitur illa emendatio ex iis, quæ hic dicuntur.) N. c. Agorat. Καθίζειν enim ἐπὶ τὸν βωμὸν est eo confugere animo sedendi supplicandique. Ἐρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Æsch. c. Timarch. Πρὸς τὰ ἑσθ' ἱκετῶν καθίζομενοι ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐδίδουσαν σφέας αὐτοῦς. Herodot. Erat. 108. Eadem pariter ratione N. infra Ἐπ' Ἀρεμίστιον ἐβοήθησαν. Et Herodot. Uran. 50. Αὐτέων ἐκλεισιπτότων ἐς Πελοπόννησον. σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. Atque Idem Erato 24. Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μόνναρχος ἐκ τῆς Ἴνυκος ἐκδιδρῆσκει ἐς Ἰμέραν, ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίαν. Similiter Dionys. Halic. l. 1. Antiqq. Rom. Ὀλίγους δὲ τινὰς ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἄντρον ἀποκερῦπτεται. Cui consonat Cæs. B. Gall. I. 12. "Reliqui sese fugæ mandarunt atque in proximas silvas abdidērunt." Sueton. August. c. 16. "Nec prius surrexisse ac militibus in conspectum fuisse quam a M. Agrippa fugate sint hostium naves." Cic. pro L. Manil. 13. "Quid nobilissimas urbes — commemorem, cum vestros portus atque eos portus, quibus vitam et spiritum ducitis, in prædonum fuisse potestatem sociatis." Vid. Casaub. ad Suet. l. c. et Gell. l. 7. TAYLOR. Ἐπὶ τὸν βωμὸν reliqui, convitio Taylory perterrefactus; verumtamen est, quod ejus ægre feram, et rursus est in altera lectione, quod præferam. A lectione ἐπὶ τὸν βωμὸν ægerrime fero ἔλεου abesse. Res foret alia, si non alia, præterquam Misericordie, ara Athenis fuisset. Ergone in posterum legemus ἐπὶ τὸν ἑλέου βωμὸν? Ego vero facio cum mstis, qui ἐπὶ τῶν βωμῶν dant. Heraclidæ ad aras deorum alii aliorum confugiabant, in iisque considebant. REISK.

Ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἔχόντων etc.] Isocrates p. 100. Πελοποννησίων δὲ τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσ-

τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἔχόντων, οὐκ ἐγγυὸς 35
 τῶν δεινῶν γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον
 73 γνώμην ἢ περὶ πρότερον, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνους ¹ τ' οὐκ εἰδότες ὅποιοί
 τινες ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι,
 οὐ προτέρας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς Εὐρυσθέα, οὐδὲ
 κέρδους προκειμένου πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσοῦτον κίνδυνον
 ὑπὲρ αὐτῶν ἤραυτο, τοὺς μὲν ἀδικουμένους ἐλεοῦντες, τοὺς
 δ' ὑβρίζοντας μισοῦντες, καὶ τοὺς μὲν κωλύειν ἐπιχειροῦντες, 40
 τοῖς δ' ἐπικουρεῖν ἀξιοῦντες, ἡγούμενοι ἐλευθερίας μὲν ση-
 μεῖον εἶναι μῆδὲν ποιεῖν ἄκοντας, δικαιοσύνης δὲ τοῖς ἀδι-
 κουμένοις βοηθεῖν, εὐψυχίας δ' ὑπὲρ τούτων ἀμφοτέρων, εἰ
 74 δέοι, μαχομένους ἀποθνήσκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνου ἀμφο-
 τεροί, ὡς δ' οἱ μὲν μετ' Εὐρυσθέως οὐδὲν παρ' ἐκόντων
 ἐζήτουν εὐρίσκεισθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουσαν Εὐρυσθέα 192. 1
² αὐτὸν ἱκετεύοντα τοὺς ἱκέτας ³ αὐτῶν ἐξελεῖν. παραταξά-

¹ δ' R. A.

² αὐτοὶ ἱκετεύοντες A.

³ αὐτῶν A.

βαλόντας, ἐπεξελθόντες ἐνάκησαν μαχομένοι. Vides, ut, mutatis aliquot vocabulis, idem dicit uterque. MARKLAND.

Ἐκείνους τ' οὐκ εἰδότες] Hæc librorum vulgatorum est lectio, prima specie illa quidem veritatem assimilans, diligentius autem ubi inspexeris et membra inter se comparaveris, et constructionem articulativam fueris persecutus, intelligas recte monere codices δ' pro τ' sufficientes. quod exemplum ego sum imitatus. Probe factum si neges, demonstratum dabo, proximum superius μὲν non habere δὲ sibi respondens. Fac enim verum esse τε, et illi μὲν respondere δὲ, quod legitur pone δίκαιον, cernes, pro ἤραυτο paulo post leg. esse ἄρασθαι, et tum aliquid sententiæ deesse. Verum bene habet ἤραυτο, et a verbis δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι nova in init sententia. Mutandum igitur τε cum δὲ, ut feci. REISK.

Ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι] Cohæret ἄνδρες non cum ἔσονται, sed cum γενόμενοι. ἄνδρες γενόμενοι idem est atque ἀνδρωθέντες. IDEM.

Δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι] Scil. τοῦτο, illud, de quo in continenti commemorat, scil. τὸ ἄρασθαι τοσοῦτον κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἡρακλειδῶν. IDEM.

Μετ' Εὐρυσθέως] F. παρὰ vel περὶ Εὐρυσθέα. TAYLOR. In Aug. est παρ' Εὐρυσθέως. et nullus dubito eandem in Baroc. quoque olim fuisse. Neque improbabilis hæc est lectio, οἱ παρ' Εὐρυσθέως scil. πεμ-

φθέντες sunt legati ab Eurystheo ad Athenienses missi. REISK. Nemo nescit εἰ μετ' Εὐρυσθέως idem valere ac Εὐρυσθέως simplex. AUGER.

Παρ' ἐκόντων] Scil. τῶν Ἀθηναίων. legati Eurysthei nihil studebant per gratiam ab Atheniensibus consententibus et ultro dantibus impetrare. bene habet hic locus. Qui libri ἀκόντων dant, qui numero sunt multi, suspicor in illis fuisse, non simplex οὐδὲν, sed οὐδὲν οὐ. nihil non, h. o. omnia ab invitis extorquere conabantur. REISK.

Αὐτὸν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν] Lego: Ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἠξίουσαν, Εὐρυσθέα αὐτοὶ ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας αὐτῶν ἐξελαύνειν. Athenienses vero non dignarentur, ipsi supplices Eurystheo facti, suos supplices expellere. Schottus quoque conjecerat ἱκετεύοντες. MARKLAND. Εὐρυσθέα αὐτὸν ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας ἑαυτῶν ἐξελεῖν.

CONT. Bene videtur h. l. habere. Eurystheum, qui ipse tantum non supplices rogaret, (Heraclidas scil. sibi dedi) supplices sibi factos homines ereptum ire. REISK. Quæ interpretatio (sc. Reiskiana) plane contrarium est veterum hac de re narrationibus. Omnes enim referunt, Eurystheum vi supplices eripere Atheniensibus voluisse, tyrannum superbam, qui ad preces non descenderet. Locum arbitrator integrum fore, si unam addamus particulam ἂν: Εὐρυσθέα ἂν αὐτὸν ἱκετεύ-

μενοι δ' ἰδία δυνάμει τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν 75
 ἔλθοῦσαν ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τῶν ¹ Ἡρακλέους παίδων
 τὰ μὲν σώματα εἰς ἀδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες δὲ
 5 τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ ² δὲ τὴν τοῦ
 πατρὸς ἀρετὴν ³ ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. 76
 τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρὸς·
 ὁ μὲν γὰρ, καίπερ ἂν ἀγαθῶν πέλλων αἴτιος ἀπασιν ἀν-
 θρώποις, ἐπίπονον καὶ φιλόνεικον καὶ φιλότιμον αὐτῷ κα-
 ταστήσας τὸν βίον, τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκόλασεν,
 Εὐρυσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὄντα καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτάνοντα
 οὐχ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ διὰ τήνδε
 10 τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ εἶδον ἡμέρᾳ τὴν ⁴ ἑαυτῶν σωτηρίαν καὶ
 τὴν τῶν ἐχθρῶν τιμωρίαν.

5'. Πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις μιᾷ
 γνώμῃ χρωμένοις περὶ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. ⁴ ἢ τε γὰρ

¹ Ἡρακλέους om. T.

² δὲ om. T. R. A.

³ ἐκείνους δὲ τοῖς T. R. A.

⁴ ἢ μὲν γὰρ R.

οντα — Athenienses vero supplices sibi eri-
 pere Eurystheum non passi essent, licet sup-
 plex id rogasset Eurystheus. Ita descri-
 bitur animorum summa contentia utrius-
 que partis, et est antithesis quædam,
 qualibus hunc Rhetorem delectari supra
 monui. SLUITER.

Τοὺς ἰκέτας] Lectionem retinimus ut-
 pote longe integerrimam, quam ex suis
 Codd. expresserunt Ald. et Steph. Mirum
 est, quantum variant ceteri. Τοὺς ἰκετεύον-
 τας παρ' εαυτῶν ἐξελεῖν. Coisl. 2. Discre-
 pantius adhuc Cod. alius, quem visit
 Stephanus, et Cant. noster. [nec non Aug.]
 Τοὺς ἰκετεύοντας παρ' εαυτῶν ἐξαιτεῖν. Simi-
 liter fere Baroc. Τοὺς ἰκετεύοντας παρ' αὐτῶν
 ἐξαιτεῖν, cum ἐξελεῖν tamen a manu secunda:
 et Ioan. ἢ τοὺς ἰκετεύοντας παρ' εαυτῶν ἐξαι-
 τεῖν. Sibi soli visus est aliquid agere cum
 pro αὐτῶν ἰκετεύοντα reposuit αὐτῶν ἰκετεύ-
 οντες Schottus, loco non intellecto, ut usu
 venit. Deficit præterea in Baroc. ante αὐ-
 τῶν ἰκετεύοντα integra, uti videtur, linea,
 quam propter Cod. corruptelam difficile
 erit determinare. Ita enim ordinantur.

φοτέραν, εἰ δέοι; μαχομένους . . . . . lacc-
 rato folio.

δ' ἐφρόνον ἀμφοτέροι ἄσθ' οἱ π . . . . .
 αὐτὸν ἰκετεύοντα κ. τ. λ. TAYLOR.

'Ἐξελεῖν] Eripere, servare. Melius for-
 tasse legeretur ἐξελεῖσθαι. AUGER.

Τῶν παίδων] Τῶν Ἡρακλέους παίδων.
 CONT.

'Απαλλάξαντες] Ita hunc locum luben-
 tissime legerim, aliorum exemplarium
 aliis in partibus auctoritate fretus: Ἀπα-
 λάξαντες δὲ τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρ-
 ωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν (Ἡρα-
 κλέους τοῦ πατρὸς Cod. Steph. quod supra
 erat desideratius ad Codd. συμφωνίαν)
 ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν.
 Τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγέν-
 οντο τοῦ πατρὸς. TAYLOR.

'Ἐκείνους] Dubium, quo referatur. Nihil
 si desit, necesse est, ut ad Heraclidas
 redeat. Sed illis videtur αὐτοὺς, quam
 ἐκείνους convenientius esse, quod pronius
 ad Peloponnesios vergat. Quod si ita
 est, suspicet hano ferme sententiam de-
 esse: ἐκείνους μὲν οὖν μάχῃ κρατηθέντας σὺν
 αἰσχύνῃ ἐκ τῆς εαυτῶν ἐξέβαλον, τούτους δὲ
 τοῖς εαυτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. illos qui-
 dem igitur (Peloponnesios puta, Eurysthici
 acie victos cum dedecore solo suo
 depulerunt, hos vero (Herculis liberos)
 laboribus et periculis suis coronabant, h. e.
 victores reddebant. victorum enim insi-
 gnia erant coronæ. REISK. Malim αὐτοὺς,
 deinde ἐστεφάνωσαν, coronaverunt, i. e.
 victores effecerunt. AUGER.

Τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ] Inscere Præpo-
 sitionem, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: ut Orat. I.
 τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. etc. et
 passim. MARKLAND. AUGER.

'Ἡ μὲν γὰρ] Sic dedi de meo. vulgati
 dant ἦτε γὰρ. huic μὲν respondet δὲ, quod
 pone præτοί legitur p. 196. 4. REISK.

ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία· οὐ γὰρ, ὡς περ οἱ πολλοὶ, παν-
 ταχόθεν συνειλεγμένοι καὶ ἑτέρους ἐκβαλόντες τὴν ἀλλο-
 77 τρία ἠέκησαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο
 μητέρα καὶ πατρίδα. πρῶτοι δὲ καὶ μόνοι ἐν ἐκείνῳ τῷ 15
 χρόνῳ ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσι αὐτοῖς δυναστείας
 δημοκρατίαν κατεστήσαντο, ἡγούμενοι τὴν πάντων¹ ἐλευθε-
 ρίαν ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην, κοινὰς δ' ἀλλήλοις τὰς ἐκ
 τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς
 ἐπολιτεύοντο, νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες καὶ τοὺς κακοὺς
 78 κολάζοντες, ἡγησάμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι ὑπ' ἀλ-
 λήλων εἶα κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ πρῶτον νόμῳ μὲν 20
² ὀρίσασθαι τὸ δίκαιον, λόγῳ δὲ πείσασθαι, ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπη-
 ρετεῖν, ὑπὸ νόμου μὲν³ βασιλευμένους, ὑπὸ λόγου δὲ⁴ διδα-
 σκόμενους.

ζ'. Καὶ γὰρ τοὶ καὶ φύντες καλῶς καὶ γνόντες ὅμοια,

¹ ἕλ. καὶ ὁμόν. Α.

³ βασιλευόμενοις Τ. Α.

² ὀρίσαι Τ. Α.

⁴ διδασκόμενοις Τ. Α.

Πανταχόθεν συνειλεγμένοι] Desunt hæc verba in Baroc. non recte. "Quippe non advenæ, neque passim collecta populi colluvies originem urbi dedit, sed eodem innati solo, quod incolunt, et quæ illis sedes, eadem origo est." Justin. II. 6. TAYLOR.

Τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα] Placuit hoc Isocrati Paneg. p. 88. μόνους γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὴν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλεῖσθαι προσήκει. Quin et quæ præcedunt, ex nostro plane exscripta sunt. MARKLAND.

ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην] Dubitari posse puto de sensu et veritate hujus γνώμης. Multo dilucidius, ut mihi videtur, foret, ἡγούμενοι τὴν πάντων ὁμόνοιαν (vel ἰσονομίαν) ἐλευθερίαν εἶναι μεγίστην. Isocrates Panath. p. 532. αὐτοὺς δ' οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστήσαι, καὶ δημοκρατίαν τοιαύτην, ὡς ἂν περ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον ὁμοιοῦσιν. Lucianus Dial. p. 314. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάντων δημοτικόν. Nisi malis, τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ἐνομίαν εἶναι μεγίστην: ut idem Lucianus Hermot. p. 520. ζῆν ἐνομίαν, καὶ ἰσότητι, καὶ ἐλευθερίαν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς. Demosthenes περὶ παρατρ. ex Elegiis Solonis:

Ἐνομίαν δ' εὐκοσμίαν καὶ ἄστυ πᾶντ' ἄστυ φαίει.

MARKLAND. Mihi probabile videtur, Lysiam dedisse τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν, εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν μεγίστην. libertatem et concordiam civium omnium, summam esse felicitatem. REISK.

Ἄρισται] Ὀρίσασθαι Ioan. Baroc. (quibus accedit Cant. ὀρίσασθε). Rectius fortasse. Nūν οὖν πάλιν σαφέστερον ὀρίσαι. Plat. Charmid. Καὶ κακῶς γε νῦν ὀρίζη, ὡς Σάκεατες, ἔδοντ' τε καὶ ἀγαθῷ ὀρίζομενος τὸ καλόν. Id. Gorg. Αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι κακῶς ὀρίζονται τὸ ἐλευθερον. Aristot. 5. Polit. TAYLOR. Ego dedi ὀρίσασθαι. id est, operam dare, ut certi termini referri agendarum cavendarumque sibi a legibus præfiantur, eosque terminos sibi pati constitui, iisque se circumscribi. REISK.

Τούτοις] Legi puto, et orationi, seu rationi oratione declaratæ et proditæ. ambabus famulari opera præstanda, seu ministerio executionis eorum, quæ seu a lege imperantur, seu ab oratione commendantur atque persuadentur. REISK. Np. νόμῳ καὶ λόγῳ. AUGER.

Γνόντες ὅμοια] Potest hæc sententia gemino modo exponi. ant (1) sentientes similiter, h. e. καλὰ vel καλῶς, quod modo præcessit. id est, præclare et honeste. aut (2) concordantes inter se. ὅμοια γνόντες ἑαυτοῖς, seu τὰ αὐτὰ φρονούντες ἅπαντες ὁμοθυμαδόν. priorem exponendi rationem videtur Taylor secutus esse. posteriorem ego præferam. Contendit enim orator hoc

πολλά μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε 79
 κειμένων εἰργάσαντο, αἰμύνηστα δὲ καὶ μεγάλα καὶ παν-
 ταχοῦ οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες τρόπαια διὰ τὴν αὐτῶν
 25 ἀρετὴν κατέλιπον. μόνου γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος 80

loco planum facere, o libertate et concordia civium, quarum illa ex hac existat, felicitatem summan coalescere. REISK.

Μόνου] Vulg. μόνου γὰρ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος — διεκινδύνευσαν. Non ab eo a receptis sine gravissimo rationum momento, quas, amabo, necum expendite. Primum istud ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος præter lectionis necessitatem Codicum etiam est plurium et præstantiorum, Ioan. Cant. Baroc. Steph. Muret. et Coisl. 2. [et Aug.] a qua scriptura item non longe abest solus nostrorum qui superest Coislinianorum alter. Ea erat Manutiij fortuna, ut ex infinita pene varietate Exemplarium hujus orationis, in ea sola incidere, quæ erat cum corruptelis impuriora, tum crebriora lacunis. Quod si iidem Codd. vel etiam editi præ se tulissent ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, vel id non invitum recepissent. Οἰόμενοι δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἑλλήσιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ βαρβάρους ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Plat. Menex. In ceteris autem stenon istud, ut dicitur, ἐρωτήματα ab iis exspecto, qui cornicum oculis ament configere, cur eam vet. Codd. auctoritatem, quam in superioribus tanti feci, jam hebescere et nullius fere pretij esse sinam? Reperitur enim in Codd. Steph. Muret. Baroc. a manu altera, et Cant. pro μόνου, μύριου, fidemque habet ex historia. "Instructis decem millibus civium et Platænsibus auxiliariibus mille adversus sexcenta millia hostium in campos Marathonios in prælium egrediuntur." Justin. II. 9. Deinde istud δις ἐκινδύνευσαν, quod prætulimus, nihil adeo præ se fert, nisi unius Cod. Mureti solitudinem. De μύριου postea videbimus, districto prius Mureto, qui utramque lectionem, tam μύριου, quam μόνου, posse ait defendi. Quid hoc ad Criticen, ubi alterutra solummodo est admittenda, nisi utramque existimet ab auctoris manu esse perfectam? In momentis inæqualibus vulgaris erat et quotidianæ laudis, si tamen laudis esset, quo vergat pondus videre. Hoc illud erat profecto, ubi ingenij aciem acueres. Δις itaque ἐκινδύνευσαν malim quam διεκινδύνευσαν, quia in hoc quasi limino et summa narrationis aditum sibi quaerit Orator ad utramque historiam rerum, sc. tum Marathonie tum Salamine gestarum, non ad unam solam exornandam. Neque me

piget lectionis, quod hæc videantur veritate historica destitui. Hoc erat certe Oratori condonandum. Memineris hæc non ad fidem, sed ad gloriam esse dicta, atque optimum quemque in patria pro patria dicentem suorum civium fortune impune posse esse jabrum. Οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίῳ ἐπαινεῖν, ut scite dicitur. Hoc in aliis præter nostrum cernitur. Ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μόνου δις ἠμύναντο, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Demosth. in Epitaphi. Accedit testis non contentuendus, utpote non studio patriæ abductus, Historicus Halicarnassensis, qui suam sententiam de posteriore Persarum expeditione ἐπιφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων, ut ipse ait, sed τῆγε ἐφαίνοτο ἀληθές, ita exponit: Νῦν δὲ Ἀθηναίους ἂν τις λέγων σωτήρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι τάληθες· οὗτοι γὰρ ἐπὶ ἐκότερα τῶν σπρηγμάτων ἐτρέποντο, ταῦτα ῥέψιν ἐμελλε. ἐλόμενοι δὲ Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδιε, αὐτοὶ οὗτοι ἔσαν οἱ ἐπεγείραντες καὶ βασιλῆα μετὰ γε θεοῦς ἀνωσάμενοι. Herodot. Polymn. 139. Recte editi, non ἀπωσάμενοι, ut conjecit Stephanus. Ἐνώσαντες, ἀνωστήσαντες. Hesychn. Et alibi Herodot. Uran. sc. 109. Νέφος τοσούτων ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι. Hæc si constiterint, de μύριου nemo deinde verbum unicum addiderit. Nam ut de prælio Marathonio stricte, atque profecto exactius, quam oratorem decuit, dici poterat, ita Salaminio nullo modo competere queat. Et vegetior certe est oppositio, μόνου ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, quam μύριου πρὸς πολλὰς μυριάδας. Non est enim obscurum Lysiam nostrum, ut vulgus Atheniensium Scriptorum semper solebat, id in oratione obstinate contendere, ut omnibus planum faceret, Athenienses eam in bellicis rebus auctoritatem, istud τὸ ἄλλοις προηγέσθαι, neque sine jure vindicasse, neque gessisse sine gloria. Ita in iis, quæ mox sequentur: Ἐν ἅπασιν δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἐλεγχον τῆς ἐαυτῶν ἀρετῆς — ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν καὶ μετ' ἂν ἐκινδύνευσαν, καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἦγε μόνους γεγέσθαι τῆς Ἑλλάδος. Et paucis interjectis: Ὡν ἕνεκα καὶ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἦγε μόνους τῶν πλείων γίνεσθαι. Sic Plato Menex. ἦγε μόνους καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ἔτι οὐκ ἀμαχοῦς εἰν ἰεραῶν δυνάμεω. Et alii sæpe. Οὗτοι ἔσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν

- 82 πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων ¹ διεκινδύνευσαν. ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑφάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην ² δουλώσασθαι, ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιάν. ἠγησάμενοι δὲ, εἰ τῆδε τὴν πόλιν ἢ ἐκοῦσαν φίλην ποιήσαιτο ἢ ἀκούσαν καταστρέφαιτο, βραδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξεν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα, νομίσαντες οὕτως ἂν ἐρημοτάτους ³⁰ εἶναι συμμαχῶν τοὺς ³¹ Ἕλληνας, εἰ ἔτι στασιαζούσης τῆς Ἑλλάδος, ὧς τινὲς χρῆν τρόπῳ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, τὸν κίνδυνον ποιήσαιτο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων ³⁴ περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειστήκει, ὡς εἰ μὲν πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν ⁴ ἴασιν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις πο-

¹ δις ἐκινδύνευσαν T.² δουλώσασθαι T. R. A.³ Ἀθηναίους A.⁴ ἴασιν T. R. A.

Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνον τὴν τῆς Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Heraclid. Pontic. apud Athenæum l. 12. inii. TAYLOR. MS. Steph. μύριοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος etc. recte, quod ad ultima: male μύριοι. Hæc quoque tacite mutuatus est Isocrates Paneg. p. 113. πρὸς τοὺς ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπάντων, τὴν οἰκειαν δύναμιν ἔχοντες, id est, μόνον. MARKLAND. ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. CONT. μόνον servandum esse, quamvis μύριοι quoque contempndum non sit, ex opposito patet, quod est inter μόνον et ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, vel, quod aliis in libris fuisse videtur, ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων. Tota hæc oratio ex antithetis est contexta, quorum perpetuitas, una cum frigore, tædium creat. Sophistæ tamen si μύριοι nolis eripi, sic possis legere: μόνον γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης Ἑλλάδος, μύριοι ὄντες, πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδ. Duo sic habebis antitheta pro uno, primum μόνον cum ἀπάσης comparatum, alterum μύριοι cum πολλὰς μυριάδας. Sophista id ego equidem haud arbitrer indignam, qui nulli rei magis studuisse videtur, quam ut artifex antithetorum haberetur. REISK.

Διεκινδύνευσαν] Revocavi veterem hanc probamque lectionem vulgatorum, repudiata ea, quam Taylorana editio exhibet, scil. δις ἐκινδ. Non enim bis, sed ter Græci domi suæ cum Persis conflixerunt, Marathone, ad Salaminem, et ad Plataeas. quas tres pugnas Noster quoque eodem exsequitur ordine. IDEM.

Πεντήκοντα μυριάδας] Aut jactantia hæc est oratoria, aut lapsus memorie, aut inscitia rerum gestarum. Non ad Marathona,

sed decennio post ad Salamina tot Persæ dicuntur cum Græcis pugnasse. IDEM.

ἠγησάμενοι] Tametsi μυριάδες præcessit, quod est generis fœminini, quia tamen Persæ designantur, ideo accommodatur oratio ad designatum, πρὸς τὸ σημαίνονμενον, ut vulgo usurpant. IDEM. Nr. οἱ Πέρσαι. AUGER.

Περιστήκει] [sic vulgati libri et Aug.] Optime Cod. optimus Coisl. 2. περιστήκει, et Baroc. itidem a manu secunda. Εἰ οὖν τῶν ἡμῶν τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ. Andocid. de Myster. p. 8. Immo adeo totus est hujus loci, eumque quem volumus sensum profert, ut istud δόξα vel γνώμη, quibus aliquando junctum reperitur, impune abesse sinat. Ἐτι τῶν εἰ τῶν οἰκετῶν παρῆστοι μοι μηδὲν φροντίζειν. N. de S. Oliva. Καὶ μηδὲν τοῦτο παρῆστον, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Ἰθραμῆνους κατηγοροῦ. Id. c. Eratosth. Οὐχὶ ταῦτα παρῆστοι μοι γινώσκουσιν, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὐδ' ἀκούω. Demosth. Olynth. 3. statim exorsus. Ὡστε μοι παρίστασθαι ἐκείνον μὴ εἰς ἄδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἵεσθαι. Plat. Phæd. pr. Ἰνα τότε μαθούσι τὴν ἀλήθειαν ἢ προσήκει καὶ περὶ τῆς πόλεως τῆσδε παρῆστον φρονεῖν. Dionys. Halic. l. 1. Antiqq. Rom. Ἡμῖν μὲν, ὦ Φειδῶλε, καὶ ζῶντος Σακράτους καὶ τεθνηκότος οὕτως ἐνοεῖν περὶ τοῦ δαιμονίου παρίσταται. Plutarch. de Genio Socratis. Adde et Thomam. παρίσταται καὶ ἐπέρχεται. ὡς τὸ, παρίσταται μοι διαρρῆν τε καὶ δεδιέναι παρ' Ἀριστείδην ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ. TAYLOR.

λεμήσουσι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἤξουσι βοηθή-
 35 σοντες· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον ¹ ἀφίξονται, οὐδένας ἄλλους τῶν
 Ἑλλήνων τολμήσειν ἑτέρους σώζοντας φανεράν ἔχθραν πρὸς
 ἐκείνους ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι. οἱ μὲν τοίνυν ² τοιαῦτα
 διανοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῶ ³ δόντες τοὺς 85
 ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θά-
 νατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον, οὐκ
 ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ
 40 μᾶλλον ἐπίστευσαν. καὶ αἰσχυρόμενοι ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι 86
 αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθήσαι
 τοὺς συμμάχους, οὐδ' ὤθήθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας
 χάριν εἰδέναί, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας.
 ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες, ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς
 πολλούς· ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων

¹ ἀφίξονται R. A.

² ταῦτα T. R. A.

³ εἰδότες T. R. A.

[Ἑτέρους σώζοντας] Opinor σώζοντας, ut
 βοηθήσοντες, in futuro. Ἐχθραν καταθέσθαι
 dicitur, quemadmodum χάριν καταθέσθαι,
 gratiam prestare, Actor. XXIV. 27. quod
 χάριν θέσθαι vocat Æschylus Prom. Vinc.
 v. 781. εὐεργεσίαν καταθέσθαι, Josephus
 Ant. Jud. XI. 6. segm. 5. δόξαν καταθέ-
 σθαι, Thucydides IV. 87. Μοχ, λογισμῶ
 εἰδότες etc. Ultimam vocem suspectam
 habeo. Sensus postulare videtur μετροῦν-
 τες, vel tale quiddam. MARKLAND.

[Ἐκείνους] Persas puta. REISK.

[ὑπὲρ αὐτῶν] Pro Atheniensibus. IDEM.

[οὐ λογισμῶ εἰδότες] Post λογισμῶν vide-
 tur χεῖρα μὲν δεesse, non utentes sedata
 meditatione, propositum animi cum even-
 tis id necessario consecuturis comparante,
 atque futuros casus prospiciente, tametsi
 bellorum bene nosset discrimina. [οὐ
 λογισμῶ εἰδότες] sub. μόνον, ἀλλὰ καὶ
 πέρα τῇ σφᾶν αὐτῶν. non e ratiocinatione
 solummodo tenentes molestias et mala bel-
 lorum, sed ipsi suis quoque docti periculis.
 In Var. Lect.] REISK. Ex Cod. Marciano
 dedi δόντες. Var. Lect. ἰδόντες, quam multi
 MSS. exhibent, ex punctulo adscripto ad
 fin. v. λογισμῶ nata videtur.

[Νομίζοντες — ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν
 καταλείπειν λόγον] Mallem, περὶ τῶν ἀγε-
 τῶν (vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris)
 καταλείψειν λόγον. Ut paulo post, ἐνόμιζον
 — μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. MARKLAND.
 Vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, a bonis viris, vel
 παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς, apud bonos viros. TAY-
 LOR. παρὰ τῶν ἀγαθῶν. CONT. Nil equi-
 dem causæ video, cur proba lectio solli-

citur, et perspicua sententia obscretur:
 mortem præclaram esse relicturam sermo-
 nes æternum duraturos de fortibus
 viris. Nam ἀγαθοὶ aliquoties a Lysia hoc
 sensu sic nudo, sine ἀνδρες quod alii addero
 amant, usurpatum est. REISK. Scil. ἀν-
 δρῶν. AUGER.

[Πυθέσθαι] Philadelphus videtur scriptum
 reperisse πείθεσθαι. expectare noluerunt,
 quoad socii persuasi auxilio venirent. Ca-
 jus tamen lectionis apud nostros Codd.
 nec vola nec vestigium. TAYLOR.

[οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθήσαι τοὺς
 συμμάχους] Transpone: οὐδὲ πυθέσθαι
 βοηθήσαι τοὺς συμμάχους. non sustinuerunt
 ne rogare quidem socios, ut sibi auxilium
 ferrent. Brevius Isocrates, οὐ περιέμειναν
 τοὺς συμμάχους, p. 113. οὐδένα ἐτόλμησαν
 μεταπέμψασθαι, noster infra. MARK-
 LAND. Bene habet hic locus. tenendum
 modo, τοῦτο subaudiri. Sententia dictio-
 nis hæc est: Athenienses committere no-
 luerant, ut socii hoc tantum dedecus (de-
 scensionem puta a Persis in solum Atti-
 cum factam) vel fama acciperent, neque
 exspectarunt, donec aut id fieret, aut socii
 sibi succurrerent. REISK.

[Ἀποθανεῖν] Ingens vitularum lacuna, non
 tamen id dissimulante scriba, in iis Codd.
 quos pro sua infelicitate versavit Manu-
 tius. In nostris suppletur (præter pri-
 orem Coisl. ubi relicta est quoque pagina
 vacua) itidemque in iis, quos usurparunt
 Stephanus et Muretus. Integræ quoque
 erant membranæ Fr. Philolph. et Pet.
 Fabri, quem vide in Semestribus, I. 19.

87 προσήκειν, ¹ ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων, καὶ τὰς μὲν
 ψυχὰς ἀλλοτρίαις διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ 193. I
 τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. ἤξιουν δ', οὓς μὴ
 μόνον νικῶεν, οὐδ' ἂν μετὰ συμμάχων δύνασθαι· καὶ ἡττη-
 θέντες μὲν ὀλίγω τῶν ἄλλων προαπολειῖσθαι, νικήσαντες δὲ
 καὶ τοὺς ἄλλους ἐλευθερώσειν. ἄνδρες ² δ' ἀγαθοὶ γενόμενοι,
 καὶ τῶν μὲν σωματίων ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς οὐ
 88 φιλοψυχῆσαντες, καὶ μᾶλλον τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους αἰσχυ- B

¹ ἀγαθοὺς A.² οὖν A.

Deerat ab ἀποθανεῖν usque ad τὴν πεζὴν
 στρατιᾶν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην. *medi-*
am circiter paginam proxima Stephani. In ipso tamen aditu lacuna, quod
 me pene monuisse fugerat, Codd. a nostris
 dissentienter, non tamen idcirco magis
 sanos, videtur tractasse, quem proxime
 laudavi, Philadelphus. Sic enim, quantum
 ex versione augurari liceat, in qua certe
 erat homo religiosissimus, locum lectita-
 vit: Ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ
 πάντων προσήκειν, ἀγαθῶν δ' εἶναι μετ'
 ὀλίγων τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίαις διὰ τὸν θά-
 νατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνή-
 μην ἰδίαν καταλείψειν. Ita non sine gra-
 vissimo elegantiae dispendio in unum con-
 flantur duo commata pulcherrima. TAY-
 LOR. Poterant hæc planius atque certius
 sic enunciari. Post ἐνόμιζον γὰρ esse in
 Aldina vacuum spatium aliquot versuum,
 cui nihil aliud sit inscriptum, quam hoc
 breve, λέπει πολλά. deinde sequi τὴν
 στρατιᾶν ἐκ τῆς Ἀσίας. Ergo desunt illi
 omnia, quæ hinc a versu 43. p. 192. ed.
 Steph. ad versum 19. p. 193. ejusdem
 editionis leguntur. Primus, quod sciam,
 lacunam hanc Henr. Stephanus explevit.
 REISK.

[Ἀγαθοὺς δ' εἶναι] Scribo, ἀγαθοὺς δ' εἶναι,
 scil. αὐτοῖς προσήκειν ἐνόμιζον, non αὐτοῖς.
 MARKLAND.

[τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίαις κεκτῆσθαι] Ita
 supra: ὁμοίως ἐκτῆσαντο τὰς ψυχὰς
 τῆ φύσει: id est, monstrabant se habere
 animas seui similes; de Amazonibus vic-
 tis. Eadem phrasus Luc. XXI. 19. ἐν τῇ
 ἰσφομονῇ ἡμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν. Ἀλλοτρίαις vero ψυχὰς, animas quasi
 ad se non pertinentes: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις
 ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν, ut de hac re,
 et ex hoc nostri loco, loquitur Isocrates.
 IDEM.

[Μετὰ συμμάχων] Μετὰ τῶν συμμάχων.
 CONT.

[Ἐπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχῆσαντες]
 Conjeceram εὐψυχῆσαντες. Sed verius

puto Mureti οὐ φιλοψυχῆσαντες. Tyrtaeus
 apud Lycurgum p. 163.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Ipse Lycurgus p. 166. ἢ τίς παρὰ τὸ συμ-
 φέρον τῆς πόλεως φιλοψυχῆσει, εἰδὼς ὑποκει-
 μένην αὐτῷ τιμωρίαν; Hoc est istud quod
 Ioannes XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυ-
 χὴν αὐτοῦ, cui opponit, μισεῖν τὴν ψυχὴν,
 animam prodigere, Virgilio. MARKLAND.

[Ἐπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς] Ἐπὲρ alii, inquit
 Schottus. Quos utinam laudasset, nam
 video fere necessarium. ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε
 καὶ προθυμίας. Πλαταιέες — σισυαίλων
 τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὰς νέας. Herodot. Uran.
 init. Idem Schottus pro δὲ legeret τε.
 TAYLOR. ὑπὲρ bene habet. virtutis ergo
 proferendæ, ibi loci atque temporis, ubi
 documentis est approbanda. REISK.

[οὐ φιλοψυχῆσαντες] Prodigiosum istud
 ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχῆσαντες somnolen-
 tum certe habuit Editorem. (Stephanum
 velim, de altero nihil dico.) Non enim
 credo hæc ita ex membranis exiisse. Scio
 ne ex una quidem de nostris.

Ἄλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἀλκιμοὶ ἐν φρεσὶ
 θυμῶν.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Tyrtaeus apud Lycurg. in orat. c. Leocrate-
 tem. TAYLOR. οὐ quoque addit Contius.

[καὶ μᾶλλον] λέπει ante ἔστησαν. Marg.
 Baroc. Quo consilio quis facile carere
 poterat. Restitui curavimus ex optimo
 Cod. Coisl. 2. et ex mente duorum exem-
 plarium Mureti. Secunda etiam manus
 ille vit oræ Baroc. et agnovit Philadelphus.
 Eadem fere habet noster c. Alcibiad.
 Ἄλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβείσθε τοὺς τῆς πό-
 λεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς σπαλεμίους κίν-
 δυνον. Cui loco vicissim et ille præ ma-
 nibus aliquando gratias rependit. TAY-
 LOR. Verba ἢ τὸν πρὸς τ. π. κ. φοβούμενοι,
 quæ sunt in Aug. quoque, primus addidit
 Taylor. desunt enim Stephani quoque edi-
 tioni, tametsi ille magnam, quæ h. l. in
 Aldina est, lacunam explevit. REISK.

ή. Μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, ἀπαθὴς δ' ὦν κακῶν καὶ ἀπειρος 15
 92 μὲν καὶ διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο, τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς οὕτως ἀπειρον τὸ πλήθος ἤγεν, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα πολὺ ἂν ἔργον εἶη καταλέξαι. ¹ τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους· ἔξον γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι κατὰ τὸ ² στενώτατον τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, οὐκ 20 ἠθέλησεν, ἠγούμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσσεσθαι· ἀλλ', ὑπεριδὼν καὶ τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πρᾶ-

¹ ὁ Α.

² στενώτατον Τ. Α.

Ξέρξης] Ita loquitur, ac si Xerxes cladem apud Marathonam accepisset, quam Darius accepit. IDEM.

Δεκάτω ἔτει] Verbis vix discrepantibus Julian. de Laude Constantii: Τὸν Ξέρξην χρῆστον ἔτῳ οὐκ ἐλάσσονα δέκα πρὸς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον παρασκευάζεσθαι. Uterque tamen nihil aliud dicit, nisi tot annos fuisse elapsos ex pugna Marathoniam ad alteram Salaminiam, quorum tamen dimidiam fere partem ad labem illam delendam, quam impressit clades ad Marathonem accepta, impendebat non Xerxes, sed Darius pater, qui eatenus superfuit. Hæc cum aliis, tum ex computo Arundelliano, facile patebunt.

ΑΦ ΟΥ Η ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΑΣ ΕΘΗ ΗΝΔΑΠΗ. CCXXVII.

ΑΦ ΟΥ ΞΕΡΞΗΣ ΤΗΝ ΣΧΕΔΙΑΝ ΕΖΕΥΞΕΝ ΕΝ ΕΛΛΗΣΜΟΝΤΩ, Κ. Τ. Α. ΕΘΗ ΗΝΔΑΠΗ. CCXXVII.

Adjungamus Historicis. "Hic (Darius) ante quadriennium, quam decederet, apud Marathonam pugnavit celeberrimo Græcis Romanisque historiis prælio." Sulpit. Sever. Hist. Sacr. II. 9. "Igitur Xerxes bellum a patre coeptum adversus Græciam quinquennium instruxit." Justin. II. 10. Recta hæc et ad calculum: Neque aliter Diod. Sic. I. 11. init. συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος πρὸ τῆς τελευταίας παρασκευᾶς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἠπτημένος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι — χαλεπῶς δίκειτο πρὸς τοὺς νεμικητάς Ἀθηναίους. Ἀλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ἦδη διαβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐμεισολαβήθη τελευταίως. Easdem plane rationes subducit Herodot. Cl. 18. Ταῦτα ποιεῖον (Alyattes) ἐπολέμει ἔπειτα ἰά, αττα-

men subjungit: Τὰ μὲν νῦν ἐξ ἔτεα τῶν ἔνδεκα Σαυδάττης ὁ Ἄρδου ἐπὶ Λυδῶν ἤρχε· τὰ δὲ πέντε τῶν ἑτέων τὰ ἐπόμενα τοῖσιν ἐξ Ἀλυάττης ὁ Σαυδάττει ἐπολέμει. A doctissimo Spanhemio in eruditiss. notis ad Julian. I. c. vapulat Vossius, qui aliis machinis nodum hunc dissolvere conatur. TAYLOR.

Χιλίαις —] Διακοσίαις μὲν καὶ χιλίαις. CONT.

Τὸ πλήθος] Τι πλήθος. et v. pen. οὕτω πολλήν. WAKEFIELD.

Μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα] Ita Orat. XII. μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. Bene igitur Lucas IX. 49. ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. et Ioannes Apocal. XIV. 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. Sic et Isocrates p. 138. ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγού, μεθ' οὗ συνηκολούθησαν: et alibi. Vide plura apud doctiss. Lambertum Bos Exercit. Philol. ad Luc. IX. MARKLAND. ἀκολουθεῖν μετὰ τίνος dammant Atticistæ. Vide Phrynichum, virosque doctos ad Phrynichum. In Edit. min. TAYLOR.

Τὸ δὲ μέγιστον] Ὁ δὲ μέγιστον. CONT. Quod Taylora quoque magis Atticum videtur.

Τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πρᾶγματα] Scribo: τὰ φύσει πεπηγότα, καὶ τὰ θεῖα προστάγματα. res a Natura fixas, et dispositiones Divinas. Demosthenes in Aristogit. I. ταῦτα τοῖνυν Ἀριστογείτων, τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἦθεσι τοῖς ἐμετέροις, κινεῖ, καὶ ἀναίρει, καὶ μεταρρίπτει. Fœdum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Christian. p. m. 110. ubi de Bonitate Dei ait: ὁ κατὰ συμβεβηκός ἐστιν αὐτῷ καὶ συνπά-

γματα καὶ τὰς ἀνδρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν διὰ τῆς 93
 θαλάσσης ἐποίησατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέ- 94
 σθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω,
 ὑφισταμένου οὐδενός, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακούοντων,
 25 τῶν δὲ ἐκόντων προδιδόντων. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἱκανοὶ ἦσαν
 ἀμύνασθαι, οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι· ἀμφοτέρω δ'
 ἦν αὐτοὺς τὰ πείθοντα, κέδρος καὶ δέος. Ἀθηναῖοι δ', οὔτω
 διακειμένης τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες
 ἐπ' Ἀρτεμισίον ἐβόηθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμ-
 μάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἠγούμενοι διὰ τὴν
 στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἷοί τε ἔσθθαι διαφυ-
 30 λάξαι. γενομένου δὲ τοῦ κινδύνου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
 Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δὲ ¹ ἦτ- 95
 τῶντο ² οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους

¹ ἦττῶντο om. T. R. ἐδυστύχησαν A.

² οὐδὲ T. οὐδὲν R. A.

χεν etc. Scribe κατὰ συμπεφυκός, connatu-
 valiter. De mutatione vocum πράγματα
 et προστάγματα fusius dicam ad Orat.
 XIV. MARKLAND. In medio relinquam,
 dederitne Lysias τὰ φύσει ἀπορα πεφυκῶτα,
 an id quod vulgati circumferunt; in quo
 ego equidem duri aut repugnantis nihil
 cerno. τὰ φύσει πεφυκῶτα sunt τὰ διὰ φυ-
 σικὴν ἀνάγκην οὕτως, ὡς ἔχει, ἔχοντα, ὥστε
 μὴ δύνασθαι ἄλλως εἶναι ἢ ἐστὶ. Tres re-
 rum classes, a Xerxe spretarum, facit hic
 Lysias. primam constantem, immutabilem
 et vinci nesciam rerum naturalium ratio-
 nem, eujusmodi res sunt, terræ, maria,
 montes. hæc natura rerum non consilio
 regitur, sed cæcæ servit necessitati. al-
 teram divina imperia, ominibus atque por-
 tentis demonstrata; quo pertinet defectio
 solis, de qua Herodotus. tertiam, consilia
 atque instituta humana. REISK.

Ὅδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποίησατο,
 πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύ-
 ξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν
 Ἄθω] Isocrates: οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν
 ἐξέυρε καὶ συννάγκασεν, ὃ πάντες θευλλοῦσιν,
 ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῖσται μὲν διὰ τῆς
 ἠπειροῦ, πεζεύσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν
 μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διο-
 ρύξας. Hic est ille celebris Oratorum
 campus, et locus communis, quem deridet
 salsus ille Samosatensis, Rhet. Præcept.
 p. 320. Καὶ αἰεὶ ὁ Ἄθως πλεῖσθω, καὶ ὁ
 Ἑλλήσποντος πεζεύεσθω. MARK-
 LAND.

Προδιδόντων] Scil. aut τὴν Ἑλλάδα, aut
 ἑαυτούς. REISK. Np. τὴν Ἑλλάδα. AUGER.

Οἱ δὲ — διεφθαρμένοι] Subaudi ἦσαν.
 Sic defendi vulgata possit. videtur tamen
 potius aliquid hic deesse post partici-
 pium, e. c. οὐκ ἐβούλοντο, vel οὐκ ἠθέλησαν,
 scil. ἀμύνασθαι. alii vero patriæ succurrere
 nolebant, propterea quod largitionibus es-
 sent ad segnitiam atque proditorem cor-
 rupti. REISK.

Ἀμφοτέρω] Videtur in quibusdam co-
 dicibus fuisse hæc lectio: ἀμφοτέρους δ' ἦν
 αὐτοὺς, in aliis istæc: ἀμφοτέροις δ' ἦν αὐ-
 τοῖς, id quod e varietate lectionis colligo.
 ambobus illis erant causæ, quibus move-
 rentur. IDEM.

Γενομένου] Post γενομένου δὲ videtur ἀμ-
 φῶν deesse, quod insequentia κατὰ τὸν
 αὐτὸν χρόνον satis perspicuo postulant. dis-
 crimine sub idem tempus ambobus con-
 gruente, Lacedæmonis puta et Athenien-
 sibus. IDEM.

Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐδὲ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς
 γενόμενοι etc.] Claudicat constructio, de-
 fectu Verbi. legendum forte ἐγένοντο pro
 γενόμενοι: et ponenda ὑποστιγμῆ post ἐμει-
 λλον. Sequitur: οὐχ ἠττηθέντες τῶν ἐναν-
 τίων, ἀλλ' ἀποθανόντες ὅπερ ἐτάχθησαν μά-
 χεσθαι. Isocrates: οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε
 θέμις εἰπεῖν, ὡς ἠττήθησαν οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν
 φυγεῖν ἤξικωσεν. Lycurgus pæne ad verbum,
 ex nostro, opinor: οὐχ ἠττηθέντες, ἀλλ'
 ἀποθανόντες ἐνθα παρετάχθησαν (ἐ. ἐνθα περ
 ἐτάχθησαν) μάχεσθαι. MARKLAND. Post
 hæc verba Λακεδαιμόνιοι δὲ videtur ἐδυστύ-
 χησαν aut συμφορᾷ ἐχρήσαντο, aut tale
 quid deesse. REISK.

Οὐδὲν] Sic de meo dedi. vulgati dant

ψευσθέντες, καὶ οὐς φυλάξειν ᾔοντο καὶ πρὸς οὐς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὐπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παροῦδος κρατησάντων, 96 οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτεροι πρό- 35 γονοι πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίῳ συμφορὰν, ἀποροῦντες δὲ τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν, εἰδότες δ' ὅτι, εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπιπλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται, εἰ δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς ¹ ἀλώ- 97 σονται, ἀμφοτέρωθεν οὐ δυνήσονται, ἀμύνασθαι τε καὶ φυλακὴν ἰκανὴν καταλιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένοι, πότερον 40 χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομέ-

¹ ἀλώσεται T.

οὐδὲ, οὐδὲν idem est, atque κατ' οὐδὲν, nulla in re passi suam animam aut fortitudinem desiderari. IDEM. οὐδὲν. WAKEFIELD.

Καὶ οὐς] Bene habet hic locus. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦ τούτων (scil. πλοῦθους) οὐς φυλάξειν ᾔοντο, καὶ τοῦ τούτων, πρὸς οὐς κινδυνεύειν ἔμελλον. vehementer decepti numero multitudinis, tam ejus, quam erant ipsi tuituri, quam illius, adversus quam dimicaturi. h. e. eo quod et Græci pauciores numero, quam pro spe sua, suis in castris coissent, et a Persarum turba multo majore opprimerentur, quam opinati fuissent. REISK.

Μάχεσθαι] Hæret sententia, nec quidquam tamen in scriptis libris adjumenti. TAYLOR. ἡττᾶντο ex cod. Laurentiano supplevi. inferiores evadebant — οὐχ ἡττηθέντες κ. τ. λ. non ab hostibus victi, sed animas efflati etc.

Εἰδότες δ'] Illud δὲ abesse malim. ea tamen enim subjicit, cur incerti ac dubii fuissent, quidnam in re tam ancipiti sequerentur. REISK.

Ἀπαντήσονται] Et ἐμβήσονται, ad Athenienses refertur, medium interjectum λήψονται ad Persas. Est quidem hæc æstusatio velut orationis, uno quasi spiritu ab aliis ad alios transsilientis, et rursus ab his ad illos resultantis, nulla addita nota, unde discernatur, utri designentur identidem, labe quædam. Verum eccui talia non excidunt, præsertim contententi, cui tanto paratior esse debet venia, quod ipsa rerum expositarum natura lectori cuique subjiciat, quo quidque sit referendum. IDEM.

λήψονται] Nr. οἱ βάρβαροι. AUGER.

Ἀλώσονται] In tanto strepitu vocum

ομοιοτελεύτων, nimirum ἀπαντήσονται, λήψονται, ἐμβήσονται, δυνήσονται, nihil novum, si Calligrapho tinniebant aures arrectæ magis, quam mens et cogitatio. Pronum ergo fuit et ἀλώσονται [quod dant vulgatæ et Aug.] ceteris adscribere, cum tamen neque Barbari neque Athenienses, sed urbs ipsa intelligitur. TAYLOR. Revocari ἀλώσονται, quod Taylor auctoritate mere sua cum ἀλώσεται mutaverat. Redit ἀλώσονται ad Athenienses. Non tantum is, qui vivus captus in potestatem hostis venit, dicitur ἀλίσκεσθαι, sed etiam is, cujus postquam captus et corruptus sunt fortunæ, pessumdatum ipse est. quod hic loci obtinet. REISK.

Ἀλώσονται] Nr. οἱ Ἀθηναῖοι, vel τὰ Ἀθηναίων πράγματα. AUGER.

Δυοῖν δὲ] Scil. πραγμάτων, vel potius αἰρέσεων. REISK.

Καταλιπεῖν] [Sic vulgatæ et Aug.] Πρὸ τῶ ἐκκλίνας Codd. Ald. et Coislinianorum tutior certe fuit sententia Stephani καταλιπεῖν, adjuncta quoque a Cantabrigiensi-bus. Optima tamen fide nobiscum agit Baroc. exhibens pro varia lectione ἐκλιπεῖν. Quod cum ad scripturam propius accedit, tum non levem auctoritatem meretur ex vulgata Græcorum phrasi. ἐξ ἑλιπὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν. Noster hoc ipso fere in loco. Et deinde: ἐκλιπόντας μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐσβάντες. Et Isocr. in Paneg. τὸς τῶν ἑαυτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας. Thucyd. I. 18. in ead. historia: Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, κ. τ. λ. Herodot. pariter Polymn. 139. Εἰ Ἀθηναῖοι καταρρόδησαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον ἐξ ἑλιπὼν

νους καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας, ἠγησάμενοι κρεῖττον 98
 εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν ἢ μετ'
 ὀνειδύους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑπὲρ
 τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν ἀλλὰ
 194. 1 μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν ὑπεκ-
 θέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ μητέρας εἰς Σαλα-
 μῖνα, συνήθροισον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν.
 οὐ πολλοαῖς δ' ὕστερον ἡμέραις ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιὰ
 καὶ τὸ ναυτικόν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς ¹ ἰδὼν οὐκ ἂν ἐφο-
 βήθη, ² ὡς μέγας καὶ δεινὸς τῆδε τῆ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς
 5 τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; ποίαν δὲ γνώμην εἶχον
 ἢ οἱ θεώμενοι τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐκείναις, οὔσης καὶ τῆς
 αὐτῶν σωτηρίας ἀπίστου ³ καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου, ἢ 99
 οἱ μέλλοντες ναυμαχῆσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν

¹ οὐκ ἂν ἰδὼν T. R. ἰδὼν ἂν οὐκ A.

² οἷς T. R. A.

³ καὶ προσιόντος τοῦ A.

τὴν σφετέρην, ἢ καὶ μὴ ἐκλιπόντες, ἀλλὰ
 μείναντες ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Πέρσῃ, κ. τ. λ.
 Et Erat. 96. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐποίουν,
 οἱ Δῆλιοι ἐκλιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον
 οἴχοντο φεύγοντες εἰς Τήνον. Et Uran. 41.
 Σημνάσης καὶ ταῦτα τῆς ἱρείας, μᾶλλον τι
 οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν.
 TAYLOR. Propius videtur esse ἐκλιπεῖν.
 Sic et Lycurgus p. 148. τί γὰρ χρὴ παθεῖν
 τὸν ἐκλιπόντα τὴν πατρίδα, etc. et p.
 166. ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πα-
 τρίδα; et ita passim. Vide Isocratem
 Paneg. p. 119. unde firmatur ἐκλιπεῖν. et
 Demosthenem adv. Androt. τὴν πόλιν ἐκ-
 λιπόντες, καὶ καταλεισθέντες εἰς Σαλα-
 μῖνα. MARKLAND.

Ἴν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς
 ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν]
 Isocrates iisdem fere verbis: ἵν' ἐν μέρει
 πρὸς ἑκατέραν τὴν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς
 ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύσωσι. MARKLAND.

Οἷος μέγας] Variant. Codd. ἦς μ. εἷς μ.
 plures. [et in his Aug.] alii ἢ εἷς. Sed re-
 cepta non moveo. Aristid. Sac. Orat. 4.
 Ἐκαμον γὰρ τριταῖο οἷα βαρυτάτω. Auct.
 anon. apud Suidam in v. ἀραῖς. λοιμὸς τῆ
 πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος. TAYLOR.
 οἷος μέγας pro ὡς μέγας. o quantus! o
 quam immanis! videor mihi hanc dicti-
 onem, tametsi inventu rariusculam, tamen
 alibi quoque observasse. verum neque
 annotavi in adversariis, neque memoria
 subijcti ubi. Interim hæc conscribenti
 mihi occurrit similis locus in Scholiaste
 Platonis inedito ad illa in Gorgia. ἄρα

οὖν. ubi hæc ait: ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷου
 μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δικαῖς δι-
 δούς, pro ὡς πάνυ μεγάλου. REISK. οἷος μέ-
 γας, idem ac ὡς μέγας! cum exclamatione;
 nisi mavis conjungere cum ἰδὼν linea præ-
 cedenti, videns qualis magnus—. AUGER.
 Ἀπίστου] Ita positum est in bivio, ut
 tam ad σωτηρίας, quam ad κινδύνου referri
 debeat. bene habet h. l. vulgata. κίνδυνος
 ἀπίστος, discrimen infidum, est id, cujus
 de futuro exitu certi nihil pronounciari
 potest. REISK.

Καὶ τοῦ] F. καὶ προσιόντος τοῦ κινδύνου.
 TAYLOR. Mallem, si Codd. faverent, καὶ
 παρόντος τοῦ κινδύνου, vel τοῦ κινδύνου πα-
 ρόντος. Sic infra, διὰ τὸν παρόντα φόβον.
 Forte tamen præstat, καὶ τοῦ κινδύνου προσ-
 ιόντος. Demosthenes κατὰ Φιλίππ. III.
 ἐτόλμησεν οὐδεὶς, τοιοῦτου κακοῦ προσιόντος,
 ῥῆξαι φωνῆν. Passim ille ita loquitur.
 MARKLAND.

Ὑπὲρ τῆς φιλότητος] Non offendor hoc,
 quod insequentia, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν
 τῇ Σαλαμῖνι, dictionis hujus ὑπὲρ τῆς φι-
 λότητος, sint superenarratio. Non rare
 sunt, sed obvia apud auctores, cum
 alios, tum ipsos illos adeo, quod mireris,
 qui alias breviter sunt studiosissimi,
 hujusmodi superenarrationes. Sed paulo
 insolentior mihi quidem accidit hæc dictio,
 pro qua alii ὑπὲρ τῶν φιλότατων usurpant.
 Super, vel pro carissimis, pro illis in-
 quam pignoribus, quæ tanquam præmia
 quædam futuris victoriis reposita et re-
 servata essent in Salamine. REISK.

ἄθλων τῶν ἐν¹ Σαλαμῖνι, οἷς τοσοῦτον πανταχόθεν περιε-
 στήκει πλήθος πολεμίων; ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς
 εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ
 100 αὐτὸν προειδέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν,² [ἂ] ὑπὸ τῶν βαρ- 10
 βάρων ευτυχησάντων τοὺς ὑπεκτεθέντας ἤλπιζον πείσεσθαι.
 ἦπου διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν πολλάκις μὲν ἐδεξιά-
 σαντο ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο, εἰ-
 δότες μὲν τὰς σφετέρας καὺς ὀλίγας οὔσας, ὀρῶντες δὲ
 πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων, ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν
 ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθομένην καὶ μεστήν τῶν
 101 βαρβάρων, ἱερῶν δὲ καιομένων, ἀπάντων δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν
 δεινῶν, ἀκούοντες δ' ἐν ταυτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ 15

¹ Σαλαμίνις; τοσοῦτον T.

² ἂ om. T. uncus om. R. A.

Τῶν ἐν Σαλαμίνις; τοσοῦτον πανταχόθεν
 etc.] Lege: τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον
 etc. MARKLAND. et in Edit. min. TAY-
 LOR.

Τῷ αὐτὸν προειδέναι] Verosimile istud
 τῷ αὐτὸν natum esse ex τὸν αὐτῶν. Non
 habuit Philephi Cod. Nostri tamen con-
 stanter. Liberum ergo esto unicuique
 iudicium. Nos utramque sententiam in
 versione expressimus. Pene tamen au-
 guror, quam præferent eruditi. TAYLOR.
 αὐτὸν, Nr. τὸν θάνατον. AUGER.

Μεγίστην δὲ] Luxatam sententiam unius
 vocula detrimento ita commode redinte-
 grari posse video. Μεγίστην δὲ συμφορὰν,
 ἂ ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐδεξιάσαντο] Et alia sequentia verba
 refer, non ad eos qui pugnabant in navi-
 bus, sed ad eos qui relicti erant in litore.
 Observa totum hunc locum paulo esse
 perturbatiorem, sive aliquid desit, sive
 orator perturbato loquendi modo pertur-
 batum rerum ordinem exprimere voluerit.
 AUGER.

Τῶν βαρβάρων; ἱερῶν δὲ καιομένων, ἀπάν-
 των δ' ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν] Forte: τῶν
 βαρβάρων, ἱερὰ δὲ καιόμενα, ἅπαντα δ' ἐγγὺς
 ὄντα τὰ δεινὰ. ex Isocrate: οἵτινες ἐτόλμη-
 σαν ἐπιθεῖν — ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομέ-
 νην, τὴν δὲ χώραν πορθομένην, ἱερὰ δὲ συλῶ-
 μενα καὶ νεὺς ἐμπύραμένους, ἅπαντα δὲ
 καὶ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γι-
 νόμενος; Scribo ex Lysia, ἅπαντα δὲ δεινὰ,
 καὶ τὸν πόλεμον etc. aliter tamen hunc
 Isocratis locum citat Dion. Halicarn. lib.
 de Demosth. δεινότη. p. 188. omisso nempe
 τῷ καὶ. Sed et verum fatear, suspicor
 has voces, ἱερῶν δὲ καιομένων, et sex, quæ
 sequuntur, e loco suo motas esse, et poni
 debere post τῶν διαφθειρομένων, posita

ὑποστιγμῇ post eam vocem. saltem ita
 distinguendum propter sequentes: τῶν
 διαφθειρομένων καὶ τῆς θαλάττης μεστής
 τῶν νεκρῶν, scil. οὔσης, absolute. et melius
 ommitteretur καὶ. MARKLAND. Si quod
 hic subest vitium, id quod in dubio relin-
 quam, levi opera poterit id tolli ad hunc
 modum, ut pro utroque δὲ sufficiat τε.
 ἱερῶν τε καιομένων, ἀπάντων τ' ἐγγὺς ὄντων
 τῶν δεινῶν. ubi subauditur e præmissis
 μεστήν. plenam barbaris, plenam fanis
 deorum ardentibus, plenam tetris et diris
 ominibus, iisque proxime assitis et in
 conspectu versantibus. v. proximam an-
 notationem nostram. REISK. Reiskio as-
 sentitur Augerus.

Ἀκούοντες δ' ἐν ταυτῷ συμμεμιγμένου
 Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ Παιῶνος, παρα-
 κελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς
 τῶν διαφθειρομένων καὶ τῆς θαλάττης μεστής
 τῶν νεκρῶν, etc.] Hic est locus, quem
 innui Præfat. ad hanc Orationem, quem
 innui censura Isocratis: qui Paneg. p.
 118. postquam ex Lysia, quod ad rem
 suam foret, sumisset, ad hanc pugnae de-
 scriptionem ordine historię delatus, cum
 hac nota fastidii præterit: καὶ τοὺς μὲν
 θορόβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους, καὶ
 τὰς κραυγὰς, καὶ τὰς παρακελεύσεις,
 ἂ κοινὰ πάντων εἰσὶ τῶν ναυμαχοῦντων, οὐχ
 ὄρω τί δει' λέγοντα διατρίβειν: et tumultus,
 qui in ea re inciderunt, et clamores, et co-
 hortationes, quæ communia sunt omnium,
 qui navibus pugnant, non video, quorsum
 attineat commemorando immorari. Plane
 hunc locum et Descriptionis nimietatem
 videtur tangere. Sed, si de tantis Inge-
 niis iudicium liberum ferre fas sit, neque
 hic Censor forte culpa omni vacabit. Ut-
 quinque enim incepta hæc Descriptio Ly-

καὶ Ἐαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων καὶ 102
 κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν
 νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ φιλιῶν καὶ
 πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλου δὲ πολὺν χρόνον οὔσης τῆς
 ναυμαχίας, δοκοῦντες τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι,
 τοτὲ δ' ἠττῆσθαι καὶ ἀπολωλέναι. ἦπου διὰ τὸν παρόντα
 20 φόβον πολλὰ μὲν ᾤθησαν ἰδεῖν ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ'
 ἀκοῦσαι ὧν οὐκ ἤκουσαν. ποῖαι δ' οὐχ ἰκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο 103
 ἢ θυσιῶν ἀναμνήσεις, ἔλεός τε παιδῶν καὶ γυναικῶν πόθος,
 οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων, λογισμός τε, εἰ δυστυχῆ-
 σειαν, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς οὐκ ἂν θεῶν
 ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου; ἢ τίς ἀν-
 θρώπων οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἂν
 25 ἠγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀπάν-
 των ἀνθρώπων δῆνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλευμάσι καὶ ἐν
 τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις, ἐκλιπώντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς

siana sive esset, sive Isocrati ita vide-
 retur; tamen, opinor, nunc non erat his
 locus: neque τῶ Πρέποντι adeo consulere
 videtur, qui in celeberrimo Græciæ con-
 ventu, in Historiæ Atticæ parte nobilis-
 sima occupatus, Argumentum subito de-
 serit, et de recto itinere et Via Regia
 decedit, ut colaphum alicui impingat.
 Nonne hoc est, dum Classicum canit,
 conchas et lapillos legere? Nonno alio
 potius loco, alii operi censuras hujusmodi
 servatas oportuit? Si convivio exciperes
 amicos, (ut facite Lucianus, De Conscrib.
 Hist. p. 637.) omniaque fuerint appa-
 rata, num inter media bellaria, et aviculas, et
 patinas tam multas, et apros, et lepores, et
 sumina, SAPERDAM quoque apponeres; et
 pulmentum ex leguminibus? Sed de his
 quisque, prout sibi videatur, judicet.
 MARKLAND.

Ἀκούοντες] Hoc participium et alia quæ
 sequuntur hærent suspensa, nec phrasis
 finitur. Post v. 2. ad μεστῆς, subaudi vel
 adde οὔσης. AUGER.

Παρακελευσμοῦ δ'] Rursus idem hic
 quoque videtur subesse vitium, eademque
 adhibenda medicina, ut pro δὲ subjiciatur
 τε. Declarat ipse, quid illo vocabulo
 παιᾶνος significatum irit, scil. παρακελευ-
 σμοῦ τε ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν δια-
 φθειρομένων. clamorem utrinque ad certa-
 minis alacritatem accendentem, et lamen-
 tabiles cadentium voces. hæc duo appellat

παιᾶνα. REISK.

Πολλὰ δ' ἀκοῦσαι] Opinor πολλῶν.
 MARKLAND. Markland vult πολλῶν δ'
 ἀκοῦσαι, sine dubio quod ὧν insequatur.
 Ergo etiam πολλῶν δ' ᾤθησαν ἰδεῖν eadem
 de causa. Atqui hoc absurdum. Constat
 virum doctum festinantem aliquid humani
 passum esse, non animadvertentem πολλὰ
 ὧν idem esse atque πολλὰ τούτων, ἃ —
 REISK.

Ποῖαι δ' οὐχ ἰκετεῖαι] Ποῖαι δ' οὐκ ἢ ἰκε-
 τεῖαι. CONT.

Θυσιῶν] Quas victimas nempe pericli-
 tantes diis a se offerendas volebant,
 si ab ipsis e periculo erepti fuissent.
 REISK.

Ἐπὲρ τοῦ μεγέθους] Parum absum, ut
 hoc ὑπὲρ pro scholio habeam lectoris ali-
 cujus, admonere tironem volentis, in di-
 ctione ἔλεειν τινὰ τινος subaudiri ὑπὲρ vel
 χάριν vel ἕνεκα, vel tale quid. Possis item
 suspicari post proximum κινδύνου deesse
 ἀγωνιάστας. quo admissio, ὑπὲρ tenebit
 locum. IDEM.

Ἠγάσθη] Τῆς τῶν τετελευτηκῶτων ἀγα-
 σθέντα ἀρετῆς. Demosth. Orat. Funeb.
 TAYLOR.

Ἡ πολὺ πλεῖστον] Defendi possit hæc
 lectio e p. 208. ult. si ἦ pro profecto ac-
 cipiatur. Ego vero nullus dubito Ly-
 siam etiam hic pro more suo dixisse, una
 litera minus, ἦπου πλεῖστον. REISK. Hic
 ἦ, sane, profecto. AUGER.

104 τὰς ναῦς δ' ¹ ἐμβάντες, τὰς δ' αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας οὔσας
 ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ἀσίας. ἐπέδειξαν δὲ ² καὶ
 πᾶσιν ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον μετ'
 105 ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν ἢ μετὰ πολλῶν
 βασιλευσμένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας. πλείστα δὲ καὶ 30
 κάλλιστα ἐκείνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβά-
 λοντο, στρατηγὸν μὲν Θεμιστοκλέα, ἰκανώτατον εἰπεῖν καὶ
 γνώναι καὶ πράττειν, ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων ἀπάντων
 συμμάχων, ἀνδρας δ' ἐμπειροτάτους. καίτοι τίνες ἀν τού-
 τοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἤρισαν γνώμη καὶ πλήθει καὶ
 ἀρετῇ; ὥστε δικαίως μὲν ³ ἀναμφισβήτητα τὰριστεῖα τῆς
 ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ τὴν εὐτυ- 35
 χίαν ὁμοιοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο, γρησίου δὲ καὶ
 106 αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρβάροις τὴν αὐτῶν ἀρετὴν
 ἐπεδείξαντο.

θ'. Ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιοῦτους αὐτοὺς παρα-
 σχόντες καὶ πολὺ πλείστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ

¹ ἐσβάντες T. R. A.

² καὶ om. T.

³ ἀναμφισβητήτως ἀριστεῖα T.

Ἐσβάντες] Perinde, erit, quoad Atticismum, si cum editis ἐσβάντες, aut cum Baroc. et Coisl. 2. [et Aug.] ἐμβάντες legamus. Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα γὰρ Θεουκλιδῆς λέγει. Magister TAYLOR. Ita supra: εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες. Usitatus tamen ἐμβάντες. supra: εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσανται: et, εἰς τὴν θάλασσαν οὐκ ἐμβαίνοντες. Matt. IX. 1. καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 29. et Luc. V. 3. Demosthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τριήρεις) αὐτοῖς ἐμβᾶσι. et adv. Polyclem: ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν. quod eadem Oratione vocat, εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν. Thucydides tamen passim, et Xenophon, priorī forma utuntur. MARKLAND.

Κρεῖττον] Pro δουλείας in fine commatis δουλεύειν praeferunt ex nostris duo, Baroc. sc. et Coisl. 2. Movent, sed nihil promovent. Δουλεύειν item Philelph. cujus versio parum idcirco sapit. Tu vero sapere aude. Κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευσμένων ὑπὲρ τῆς ἐτέρων δουλείας. TAYLOR. Sophistam si iudicamus, diligenter orationis membra membris quaeque suis comparasse, atque ita ex adverso opposuisse, ut vocabulo cui-

que par suum e regione responderet, nulli dubitabimus, vocabulo βασιλευσμένων hic deesse par ex adverso, e. c. αὐτονομουμένων, vel δημοκρατουμένων, vel εἰτονομουμένων, vel simile quidpiam. Pari modo κοινῆς vel ἐτέρων deicit ante voc. ἐλευθερίας. Ergone dicemus Sophistam sic dedisse: κρεῖττον μετ' ὀλίγων αὐτονομουμένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευσμένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας; Sed nescio, an putidum sit, ut Sophistae ita λεπτολογεῖν, ita critico sic ad vivum secare. REISK.

Καίτοι] Non convenit huic loco. docet enim et confirmat praemissa. melius conveniat, ni fallor, καὶ γὰρ τοι. etenim. IDEM. Et AUGER:

Δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως] Forte καὶ inserendum post μέν. MARKLAND.

Ἐναμφ. ἀριστεῖα] Baroc. videtur legisse ἀναμφισβήτητα, quod strenue commendo. TAYLOR. Sine dubio fait in Baroc. quo usus est Taylor, idem, quod in Augustano reperi. scil. ἀναμφισβήτητ' ἀριστεῖα. e quo effeci ἀναμφισβήτητα τὰριστεῖα. REISK.

Ἐομοιοῦσαν] Suspicio de ἐομοιοῦσαν. felicitatem magnitudini periculorum a se exanllatorum respondentem. De eū-

ἰδία ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν ¹ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκτίησαντο· ὕστερον δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ
 40 ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομιζόντων δ' ἀπηλλάχθαι τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου, καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ἑλληνας περιιδεῖν ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γενομένους, ὄργισθέντες Ἀθηναῖοι συνεβούλευον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν, περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν. εἰ γὰρ αὐτοὶ ² ὑπὸ Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ τῶν βαρβάρων ἔσονται, οὔτ' ἐκείνοις δεήσειν χιλίων νεῶν 107
 195. 1 οὔτε τούτους ὠφελήσειν τὸ ἐν Ἰσθμῷ τεῖχος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεται τὴν τῆς ³ θαλάττης ἀρχὴν τοῦ βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ καὶ νομιζόντες αὐτοὶ μὲν ἀδικὰ τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλεύεσθαι, Ἀθηναίους δὲ δίκαιά τε λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παραίνειν, ἐβόηθησαν εἰς Πλαταιάς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τά-
 5 ξεων διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ ⁴ Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας τοὺς Ἑλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς προτέροις κινδύνοις ἐπιθέντες, Ἑββαῖον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον
 10 τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πέζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς ⁵ τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἠγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.

¹ καὶ om. T. A.

² ὑπὸ τῶν Ἑλ. Α.

³ θαλάσσης T. R. A.

⁴ Τεγεᾶται T. A.

⁵ τοὺς om. T.

τυχίαν, an potius ἐψυχίαν sit, aliis relinquo iudicandum. IDEM.

Ἐξ ἑαυτῶν] Atqui Peloponnesios hoc ante Salaminiam pugnam agitasse constat ex Herodoto. IDEM.

Ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] Scribo, τῇ ἑαυτῶν (vel αὐτῶν) σωτηρίᾳ: ex sensu, et Isocrate p. 116. Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ζητούντων ἰδίαν αὐτοῖς σωτηρίαν. MARKLAND. Addi αὐτῶν, quod vult Marklandus, nil opus est. Saepe locorum Lysias brevitas studens, hoc pronomen omittit, ut p. 190. ult. ubi pariter Markland αὐτῶν insertum ibat.

possit etiam locus alter eadem p. 192.

3. τοῖς ἔργοις huc trahi. REISK. τῇ σωτηρίᾳ adde vel subaudi ἑαυτῶν. AUGER.

Ἐξουσιν] Fort. ἔξωσιν. TAYLOR.

Ἐπὶ Ἑλλήνων] Malim articulum τῶν interponi. REISK.

Ἐκείνοις] Redit ad Persas, ut τούτοις ad Lacedaemonios, qui prae caeteris appellatione τῶν Ἑλλήνων versu proximo modo appellati sunt. IDEM.

Ἀκινδύνως] Sine praelio. κίνδυνος enim praelium, pugnae conflictus, passim in hac Oratione. MARKLAND.

Διδασκ. δὲ] Malim δὲ. REISK. AUGER.

108 ἰ. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάν-
 τος, διὰ ζήλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεπραγμέ-
 νων, μέγα μὲν ἅπαντες φρουοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημάτων
 ἕκαστοι ¹ δέομενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἰγινήτας 15
 καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης, ἐβδομήκοντα τριή-
 ρεις αὐτῶν ἐλάβανον. πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν
 109 χρόνον Αἴγυπτον τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἡλικίας ἀπούσης
 ἐν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρατεύματι, Κορίνθιοι
 καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἠγούμενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν
 ἐμβαλεῖν ἢ ἐξ Αἰγίνης ἄξειν τὸ στρατόπεδον, ἐξελεθόντες
 πανδημεὶ Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ, τῶν μὲν 20

¹ δέομενοι ἐκινήθησαν ναυμαχίας δὲ Ἀθ. Α.

Ἑστέρῳ] Ita malim, quam ἐτέρω cod. Baroc. cujus margo lectionem antiquam servat. TAYLOR.

Καταστάντος] Ἐπιστάντος. CONT.

Ζήλον] Ζήλος, hic est magnifica prædicatione rerum gestarum, ut φθόνος invidia est e fortibus factis emolumentisque inde partis contracta. REISK.

Τῶν πεπραγμένων] Post τῶν πεπραγμένων videtur συνεῖρήθησαν, aut simile quid deesse. quod si verum est, erit in contenti post ναυμαχίας addendum δέ. IDEM.

Μέγα μὲν] Non a me impetrabis, ut hæc confitear sana esse atque integra. Ἐλάμβανον, inquis. Quine? Anne ἅπαντες? Nam hoc præcedit. Anne ἕκαστοι? Nam et hoc quoque. Num Lacedæmonii? Num Athenienses? Num Æginetæ? Novi quidem fuisse Athenienses, attamen eam gratiam deo Historici, non loco desperatissimo. V. Thucyd. I. 105. TAYLOR. In ambiguo quidem relictum est sine definitione, utri quæpissent, Athenienses an Æginetæ; verumtamen sponte sua elucescit, vocabulum hoc ad eos pertinere, quorum in laudibus prædicandis tota versatur oratio. REISK.

Ἐλάμβανον] Np. εἰ Ἀθηναῖοι. deinde, πολιορκούντων, sc. τῶν Ἀθηναίων. πολιορκούντων — Αἴγυπτον, i. e. πολεμούντων ἐν Αἰγύπτῳ. AUGER.

Αἴγυπτον] Scil. hariolandum est, si Diis placet, et pro Αἴγυπτον revocandum nescio quod Αἰδηψον. Marg. Steph. Hic se. perturbat omnia. Historiam ipsam tangit Thucyd. I. proxime citato. Τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον, καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν — νομιζόντες ἀδυνάτους εἶσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἐν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. ἔτι δὲ καὶ βοηθεῖσιν ἀπὸ Αἰγίνης

ἀναστήσεται αὐτοῖς. Pro deridiculo est istud, quod modo a prima manu Cod. Baroc. profectum est: Καὶ τῆς Κιλικίας ἀπάσης. TAYLOR.

Ἄξειν] Malim ἀπάξειν. REISK.

Πανδημεὶ γέραν εἰ κατέλαβον] Lego Γερανεῖαν κατέλαβον. Est autem Γερανεῖα mons et angustia, per quas Corintho Athenas itur. PALMER.

Γεράνειαν] Ita o. l. s. præter Aldinos, qui nihil hic nisi sordes et impuritatem ipsam nobis obtrudunt. Veram lectionem monente præterea Palmer. in Exercit. vocemque hanc ex Lysiae Orat. Funebris laudante Harpocrate. (Cujus in editis male Γεραλία. Cod. Reg. Cant. MS. Γεράνεια. sine litura.) Meminere Thucyd. sæpe, Pausan. in Attic., Lucian. Icaro-Menipp., Plin. VII. 4., Plutarch. in Cleom., Scylax., Steph. Byzant., Etym. M., Phavorin. etc. TAYLOR. Γερανεῖαν, vel Γεραλία. CONT.

Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ etc.] Sic distingue. Cæterum pro Γεράνειαν Harpocrate scribit Γεραλία. Thucydides Γεράνειαν, loco mox citando. Paulo ante, pro Αἴγυπτον Stephanus conjicit Αἰδηψον. Recte habet Αἴγυπτον. Thucydides I. 105. Edit. Oxon. in hac ipsa historia, iisdem præne verbis utitur: ἐν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Vide segm. 104. unde discis, qua de causa in Ægypto tunc versabatur Atheniensium exercitus. Si vero Ægyptus, tota Regio, minus proprie dici possit πολιορκεῖσθαι (quæ res, opinor, Stephanum movit), forte legi potest, πολεμούντων — Αἰγύπτῳ τε καὶ Αἰγίνῃ. Cum autem dicit Lysias εἰς ἔρημον τὴν χώραν, intellige Μεγαρικὴν, in qua Geranea erat; non Ἀττικὴν. M. ...

ἀπόντων τῶν δ' ἔγγυς ὄντων, οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμ- 110
 ψασθαι· ταῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες καὶ τῶν
 ἐπιόντων κατάφρονήσαντες οἱ γεραιότεροι καὶ οἱ τῆς ἡλι-
 κίας ἐντὸς γεγονότες ἤξιον αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιή- 111
 σασθαι, οἱ μὲν ἐμπειρία τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι,
 καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγεννημένοι, οἱ δὲ ἐκεί-
 νους μιμούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἀρχεῖν ἐπισταμένων,
 τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποιεῖν δυναμένων· Μυ-
 ρωνίδου ¹ στρατηγοῦντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Με-
 γαρικὴν ἐνίκων μαχόμενοι ἀπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων
 τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὕτω δυναμένοις, ² τοὺς εἰς
 τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἀλλοτρίαν 112
 ἀπαντήσαντες, τρώσαιον δὲ στήσαντες καλλίστου μὲν αὐ-

¹ Στρατηγοῦντος οὖν Μυρωνίδου Α.

² πρὸς τοὺς Α.

Ἀπόντων] Rerum gestarum si pateretur veritas, magis utique conveniret τῶν μὲν οὐ πόρρω ἀπόντων, quamvis alia pars civium haud procul abesset, alia esset in propinquo, tamen a se non impetrabant, ut eorum quemquam accesserent. Optime sibi sententia sic constaret. verum obstat, quod dixi, historica fides. Ægyptus enim ab Attica procul abest. Ergone pro ἀπόντων leg. erit ἐπανόντων, quamvis alteri jam reditus in patriam parent, vel in reditu essent. Vulgatam si tenebimus, id quod fieri par est in loco dubio, vel sic tamen πόρρω abesse videtur, contrarium alteri opposito ἔγγυς, et sententia tamen claudicabit. dedignabantur quemquam accessere, tam eorum, qui procul, quam qui prope abessent. In quo parum salis est. REISK.

Ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες] Quasi hac verba designasset Adultos, ἐν ἡλικίᾳ constitutos, in ætate στρατευσίμῳ, quod est præter mentem auctoris, bonus scriba in una Cod. nobis propinavit ἡλικίας οὐκ ἐντὸς γεγονότες. Infra ætatem militare [under age. in edit. min.], οἱ νεώτατοι, ut Thucyd. loco toties laudato: Τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἱ τε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνούντας ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγούντος. Atqui hi ipsissimi sunt οἱ ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες. Ἐντὸς *Infra*, non *Intra*. Zenob. Cent. III. 79. ἐντὸς ἐβδόμης] Ἀπειράτω Ἀθήνησι (lege στρατιῶν) ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μινὸς ἐβδόμης. Atque eodem pacto Plato, si fides habenda sit Lexicographis, dixit ἐντὸς τεράκοντα ἐτῶν γεγονὸς de eo, qui nondum attigit tricesimum annum ætatis. [under thirty. in edit. min.] TAYLOR. οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες

recte redditur *impuberes*, aut *ætate nondum maturi*. tres erant ætates pænes Græcos. ἡ ἡλικία, vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ætatem militarem agentes, tum οἱ ἐκτὸς ἡλικίας, ea ætate jam defuncti et emeriti. denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας, intra vel infra justam militiæ ætatem constituti, qui eam nondum attigissent. Dio Cass. p. 182. 38. ἐντὸς τῶν Ἀλπεῶν ἐμένομεν. ad Alpes non accessimus, eas non superavimus. p. 232. 41. ἐντὸς τοῦ Τίγριδος. antequam ad Tigridem perveniat. item p. 757. 12. REISK.

Πολλαχοῦ ἀγαθοὶ] Ἀγαθοὶ πολλαχοῦ. CONT.

Μυρωνίδου στρατηγοῦντος etc.] Constructioni et perspicuitati melius consulatur ita: Μυρωνίδου οὖν στρατηγοῦντος etc. Istud οὖν amissum fuisse videtur in præcedente syllaba. De re, vide Thucydidem loco citato. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Plena h. l. et integra est oratio. ἐνίκων aptum est e καὶ proximo superiori, in illis καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ. REISK.

Αὐτοὶ] Id est, ipsi soli, a nemine sublevati. IDEM.

Τοῖς] Id est, διὰ τῶν, ver eos, qui partim jam fessi ætate et peribibus exinaniti essent. IDEM.

Τοὺς ἀξιώσαντας ἀπαντήσαντες] Puto non esse Græcum. Scribo: Πρὸς τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας — ἀπαντήσαντες. Ælianus V. H. VIII. 12. sensu diverso, eadem tamen Constructione: ἀπήντησε πρὸς τοῦτον αὐτοῦ τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Est epexegetis superiorum, et hi accusativi τοὺς ἀξιώσαντας ἀπὶ sunt ex

τοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν οὐκ ἔτι 30
τοῖς σώμασιν, οἱ δ' οὐπω δυνάμενοι, ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμ-
φότεροι κρείττους γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν
αὐτῶν ἀπελθόντες, οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ
τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.

- 113 *ιά.* Καθ' ἕκαστον μὲν οὖν οὐ ῥάδιον τὰ ὑπὸ πολλῶν κιν-
δυνευθέντα ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι, οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ
πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος 35
ἢ λόγος ἢ ῥήτωρ ἰκανὸς γένοιτο μνηῦσαι τὴν τῶν ἐνθάδε
κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν: μετὰ πλείστων γὰρ πόνων καὶ
φανερωτάτων ἀγῶνων καὶ καλλίστων κινδύνων ἐλευθέραν
μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ' ἀπέδειξαν τὴν
ἑαυτῶν πατριίδα, ἐβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης
ἀρξάντες, ἀστασιάστους δὲ παρασχόντες τοὺς συμμάχους,
οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ
τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες, οὐδὲ τοὺς συμμά- 40
χους ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ ἀκείνους ἰσχυροὺς καθι-
στάντες, καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες,
ὡςθ' ὁ μέγας βασιλεὺς οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει,
114 ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. καὶ

eodem ἑνίκων, e quo aptum quoque est τὴν
ἐκείνων δύναμιν. Nihil hic neque deest, ne-
que alias corruptum est h. l. noli a Mark-
lando moveri. REISK.

[Ἐργου] Construe cum τρέπαιεν quod præ-
cessit. AUGER.

Κρείττους] Potest pro simplici ἀγαθῶι
accipi. Sæpe Atticis βελτίων et κρείττων
idem valet, atque vir fortis et strenuus,
item probus et honestus, ut e contrario
χείρων ipsis est, homo nequam, impurus,
consceleratus, idem qui nobis ein Schelm.
Videtur tamen h. l. utique vim comparati-
vi obtinere. quod si est, necessario erit
ἑαυτῶν addendum. fortiores, quam ipsi aut
alias essent, aut per atatem moresque
esse possent. IDEM.

Εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες, — περὶ τῶν
λοιπῶν ἐβουλεύοντο] Isocrates Paneg. p.
116. οἴκαδε καταπλέσαντες, οὕτως ἐβουλεύ-
σαντο περὶ τῶν λοιπῶν. MARKLAND.

Τῶν λοιπῶν] Videtur h. l. a masculino
οἱ λοιποὶ potius, quam a neutro τὰ λοιπὰ,
reputandum esse. prospiciebant sapientia
senorum consiliorum salutem reliquorum ci-
vium. REISK.

Κινδυνουθέντα] Sunt res cum periculo ca-
pitis magna que contentione corporis per-

actæ. IDEM.

[Ἐδίδου] Ἐδεῖδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ.
SCHOTT. O naves vere parasiticas,
quem vere arbitror posse ex ipsa "flamma
petere cibum!" Quasi in neglecto auc-
tore adeo rarescerent nævi, ut necesse
haberes ingenio materiam querere etiam
in ejus integritate! Exspectamus, cum
eo sis acumine, quam mox ostendas,
quantum pateat inter ἔδειδε et ἐφοβεῖτο.
Deinde autem restat hic nodus secundus:
si nec aliena appetebat, pro suis vero per-
timuit, quænam erant illa λοιπὰ περὶ
ῶν ἐφοβεῖτο? En cumulum insipientiæ!
Sed cumulatiorem dixeris. Δεῖδω cum
suo παρατατικῶ δια est, quod insollesc-
bant, cum Δέδοικα et Ἐδεδοίκην in eorum
vices succedere. Ἐδεδοίκην, Ἐδεδοίην, Ἐ-
πεφρίκειν, Ἐπεπέθειν. Παρατατικῶν ταῦτα
σημασίαν ἔχουσιν ἔπειθι καὶ οἱ τούτων πα-
ρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. Τ.
Magister. Ἴσθι δὲ, ὅτι ἐστὶ ῥήματα, ἐν οἷς
τῶν παρακειμένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεστώ-
των, οἷον Δέδοικα, Δέδορκα, Πέφρικα, οἱ τού-
τῶν ὑπερσυντελικῶ ἀντὶ παραδοχῆς (f. ἀντι-
παραδοχῆς) τῶν παρατατικῶν ἀξιοῦνται.
Ἐδεδοίκην, καὶ Ἐπεπέθειν καὶ Ἐπεφρίκειν.
Moschop. in Lexic. Atque ita Demo-

οὔτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσαν, οὔτε τύραννος ἐν τοῖς Ἑλλησι κατέστη, οὔτε Ἑλληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη· τῶσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἢ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὦν ἕνεκα ¹δεῖ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ ²ἡγεμόνας τῶν πόλεων γίνεσθαι.

ιβ'. Ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν. ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, εἴτε ἡγεμόνος κακία εἴτε θεῶν διανοία, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυστυχίσασιν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ἐδήλωσαν οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ὅτι ἢ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία. ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυμαχοῦντες τοὺς Ἑλληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν ³θάλατταν οὐκ ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν δ' εἰς τὴν Εὐρώπην, ⁴δουλεύουσι δὲ πόλεις τῶν

¹ ἔδει Α.

² γενέσθαι Α.

³ θάλασσαν T. R. A.

⁴ ἐδούλευον Α.

stheneis: Εἰ γὰρ ἐκείνῳ αὐτὸς ἐτίμα καὶ ἐδέδεικε, καὶν τούτους αὐτὸν ἤξiou: Orat. adv. Conon. Lysias quoque: "Ὅστε οὐκ ἐδέδισαν βασιανισθῆναι. Orat. c. Agorat. Non memini me vidisse sententiam alteram concinnam et pulcherrimam ab imperito homine magis funestari. TAYLOR. Schottus legit, ἔδειδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ. quod miror, cum verba proxime sequentia sint, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. Neque Lysias, neque forte quisquam alius, scripsisset ἔδειδε, sed potius δέδοικε vel ἐδέδεικε. Recte habet ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ: idem quod ἐκ τῶν, vel ἀπὸ τῶν, vel τι τῶν ἑαυτοῦ. Gorgias p. 188. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους, partem muri. Andocides de Myster. p. 17. λήφεται τῶν κοινῶν χρημάτων, accipiet aliquid ex pecunia publica. Passim in Evangeliiis hæc forma occurrit. Matt. XXIII. 34. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, id est, τινὰς ἐξ αὐτῶν. MARKLAND.

Δεῖ — γίνεσθαι] Lego, ἔδει γενέσθαι. Loquitur enim de Majoribus eorum, et de rebus præteritis, et factis ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. MARKLAND. Marklandi ἔδει si probatur, quod mihi quoque in mentem venerat, necesse erit, ut γενέσθαι quoque legatur. REISK.

Ἀπολλυμένων] In pugna scilicet ad Αἰγὸς ποταμοῦς, de qua Xenophon et alii. PALMER. Lego cum Coisl. 2. et Baroc.

ἀπολομένων. N. c. Nicomach. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπολομένων τῶν νεῶν ἢ μεταστάσις ἐπράττετο, κ. τ. λ. TAYLOR.

ἡγεμόνος] ἡγεμόνων. CONT. Ἐδήλωσαν] Lege cum Ioann. ἐδήλωσαν. TAYLOR. Scribo, ἐδήλωσαν. Sequitur: ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, etc. Totum hunc locum more suo exscribit Isocrates Paneg. p. 127. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν, ἑτέρων ἡγεμόνων καταστάτων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες, etc. MARKLAND. In Augustano, quem ad Tayloranum contuli, prælegente hanc uxore, pro certo haud dixerim, aurisne me fefellerit, an mens, an in eo idem exaratum sit, quod Taylor dedit, ἐδήλωσαν in plurali. Quicquid ejus est, illinc nihil differentiae annotavi. Vulgatum ἐδήλωσεν ego equidem haud spernerem. referri enim commode posse videtur ad αὐτὴν ἢ συμφορὰ, hæc calamitas planum fecit. Interim quod Taylor semel constituit, id ita maneto, per me licet. REISK.

Ἐπλευσαν] Hunc locum horridum licet, et hiulcum obstinate tamen defendunt o. l. s. TAYLOR.

Δουλεύουσι] Inter aoristos præmissos et perfectum insequens interceptum præsens, haud satis huic convenire videtur, melius ἐδούλευον. aut, si δουλεύουσαι suspiceris hic leg. esse, deerit ἔστειον vel simile quid pone Ἑλλήνων. REISK.

Ἑλλήνων, τύραννοι δ' ¹ ἐγκαθεστᾶσιν, οἱ μὲν μετὰ τὴν ἡμε-
 10 τέρην συμφορὰν, οἱ δὲ μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων. ὥστ' 10
 117 ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ
 πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους, ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς
 αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ· ὡς δυστυχῆς μὲν ἡ Ἑλ-
 λάς τοιούτων ἀνδρῶν ὄρφανὴ γενομένη, εὐτυχῆς δ' ὁ τῆς Ἀ-
 σίας βασιλεὺς ἐτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος· τῇ μὲν γὰρ τού-
 15 των στερηθεῖσιν δουλεία περιέστηκε, τῷ δ' ἄλλων ἀρξάντων
 118 μὲν ἐξήχθη ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι τῆς Ἑλλάδος· ἐκεί-
 νων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνησθαι,
 οἷ, φεύγοντες τὴν δουλείαν καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι
 καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας στασιάσαντες, πάντας πολε-

¹ ἐγκαθιστᾶσιν T.

Τύραννοι] Tyrannos. WAKEFIELD.
 Ὅστ' ἄξιον] Scholia MSS. in Æschin.
 que possideo, literato orbi, ubi tempus ad
 eam rem tulerit, destinata, ad illa c. Ctesiph.
 Οὐ γὰρ δέ' ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπέδησε
 καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι,
 hæc habet: Οἱ Ἕλληνας ἐν ταῖς εὐπραγίαις
 τὴν κίρην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ
 τῷ πένθει ἐκείραντο. Ὀμηρος αὐτοὺς παν-
 ταχοῦ καρνηομόντας καλεῖ. Ἀνάπαλι δὲ
 Ἐπαμεινώνδας, Ἡμετέρας Ἐσολαῖς Σπάρτη
 μὲν ἐκείρατο δόξαν. [V. Pausan. in Bœotic.
 c. 15.] Λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων
 Κοηδοῖς, Ὅστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ
 τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς
 ἐνθάδε κειμένους. Vides ne unum Iota
 hiscere. Non tamen, varia ut sint, credam
 alio digito intendisse Aristot. Rhetoric. III. 10.
 Οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, διότι ἄξιον ἦν ἐπὶ
 τῷ τάφῳ τῶν τῶν ἐν Σαλαμῖνι τελευτησάντων
 κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα, ὡς συγκαταθαπτομένης
 τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθερίας. Noster autem
 τῷδε τῷ τάφῳ et τοὺς ἐνθάδε κειμένους propterea
 quod in Ceramico verba habuit communi illo
 sepulchro omnium in bello cæсорum. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ] In hoc Ceramico, ubi tum
 temporis, h. e. paulo post acceptam ad Ægospotamos
 cladem, per honorem cenotaphii tumulabantur
 in Hellesponto perenti. REISK.

τῇ Ἑλλάδι] τὴν Ἑλλάδα. CONT.
 Αὐτῶν] Np. τῶν Ἑλλήνων, nam τῇ Ἑλλάδι
 quod præcessit idem valet ac τοῖς Ἑλλησι.
 AUGER.

Ὡς δυστυχῆς etc.] Lego, ὡς δυστυχῆς

μὲν ἡ Ἑλλάς etc. et ita Interpres: O infelix
 Græcia etc. Paulo ante, ὡς συγκαταθαπτομένης
 etc. Placuit hoc Lycurgo, p. 154. συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ
 τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. MARKLAND.
 Lego ὡς δυστυχῆς — In Edit. min. TAYLOR.
 Videtur ὡς bene habere. quam infelix!
 REISK. ὡς, quia, etenim. Deinde accipe
 γενομένη quasi legeretur ἐγένετο. δυστυχῆς
 γενομένη est nominativus quidam absolutus.
 AUGER.

τῷ δὲ] Np. τῷ Περσῶν βασιλεῖ. mox ἐγ-
 γίνεται præsens pro præterito. IDEM.

ἄλλων ἀρξάντων] Postquam, vel quod alii,
 Lacedæmonii puta, principatum Græciæ,
 suscepissent. REISK.

τῶν προγόνων] Suorum puta, Darii atque
 Xerxis, consilia bellum Græciæ inferendi.
 IDEM.

τῆς τῶν προγόνων διανοίας] Ferri potest
 διανοίας. Expectarem tamen ab Attico, Persis
 natura infestissimo, ἀνοίας, vecordiae: ut
 supra de Amazonibus, καὶ δοῦναι δίκην τῆς
 ἀνοίας, ob factum simile, nempe Atticæ
 invasionem. Demosthenes Orat. περὶ τῶν
 συμμοριῶν εὐχέσθε δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς,
 τὴν αὐτὴν λαβεῖν παράνοιαν ἐκείνων,
 ἥνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. De Regē
 Persarum loquitur. MARKLAND.

Ἐξήχθη] Ad hæc, quæ videri possint ab hoc
 tempore locoque aliena, evectus, et ab impetu
 perturbatæ meæ mentis, cui resistere non poteram,
 adactus sum, ut evagarer, invitus et oblitus
 meī. REISK.

Πάντας] Post πάντας videtur τοὺς Πελοπονησίους
 deesse. IDEM. πάντας intellige, et civēs et
 exteros. AUGER.

μίους κεκτημένοι εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου
 20 ἀναγκασθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς
 κινδύνοις τὴν παλαιὰν ἀρετὴν ¹ τῶν προγόνων μιμησάμενοι,
 ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτη-
 σάμενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι ἢ βίου μετὰ
 δουλείας, ² ὡς οὐχ ἤττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυρόμενοι ἢ
 τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι, μᾶλλον βουλευθέντες ἐν τῇ αὐτῶν
 ἀποδνήσκειν ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμαχούς
 25 μὲν ὄρκους καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότε-
 ρον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως 119
 οὐ τὸ πλήθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμα-
 σι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες, τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων
 ἔστησαν, μάρτυρας δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τοῦδε
 τοῦ μνήματος τοὺς Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ
 γὰρ τοὶ ³ μεγάλην μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν,
 ὁμοιοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ ἀντὶ
 30 τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν,
 ἀδελφὰ τὰ βουλευόμενα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων
 ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν ἀλλ' ἐπὶ σω-
 τηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο, καὶ, οὐτ' ἐλαττοῦσθαι δυ-
 νάμενοι οὐτ' ⁴ αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὐτῶν 120

¹ τῶν προγόνων ἀρετὴν T. R. A.
³ καὶ μεγάλην R.

² ὡς om. T. R. A.
⁴ αὐ. A.

Αἰρούμενοι] Προαιρούμενοι, vel μᾶλλον αἰ-
 ρούμενοι. CONT. Sub. μᾶλλον. AUGER.

Πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ
 τοὺς etc.] Lege: τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρ-
 χοντας, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. In-
 telligit τοὺς ἄσπευς. Vide Orat. XII. et
 XIII. MARKLAND. Bene habet vulgata.
 tametsi haud diffitebor, in usu magis esse,
 ut dicatur πολεμίους δὲ πρὸς τοῖς πρότερον
 ὑπάρχουσι, καὶ τοὺς πολίτας— verumtamen
 Lysiae si placuit ita loqui, ut hic fecit,
 quis reprehendet? Marklandi rationem si
 probes, debebis etiam καὶ proximum de-
 lere, ut τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν sit expli-
 catio illorum τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχον-
 τας. Nam si diversi sunt hi vetusti Athe-
 niensium amici ab ipsorum civibus, velim
 scire, qui fuerint. Novos ego equidem
 nullos novi inimicos Atheniensibus tum
 exstitisse, qui antea eorum amici fuissent.
 REISK.

Κινδυνεύσαντες] F. κίνδυνον θέντες. Alio-
 qui vix erit Graecum, ni Graecum sit
 quod Hellenistae scribant. TAYLOR.

Aut ego non intelligo hanc Taylori orationem,
 aut ille sibi non constabat haec scribens.
 Ergone κινδυνεύειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ σώ-
 ματι Graecum non erit, κίνδυνον τιθῆναι
 erit? Ubi mens ei erat? IDEM.

Παρέχονται] Praesens pro praeterito.
 AUGER.

Καὶ οὐτ' ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι, οὐτ' αὐ-
 τοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι etc.] Vox αὐτοὶ, in
 ultimo membro sententiae, monstrat oppo-
 situm deesse in priori. Scripturam Lysiae,
 nisi fallor, restitui; καὶ οὐτ' ἐλαττοῦ-
 σθαι τοῖς ἐτέροις διανοούμενοι, οὐτ' αὐτοὶ
 πλέον ἔχειν δεόμενοι, etc. et neque in animo
 habentes, ut CAETERI inferioris essent con-
 ditionis, neque ut ipsi superioris, etc. Iso-
 crates Paneg. p. 151. quis nescit ea esse
 προστάγματα (jussa) τὰ τοὺς ἐτέροις
 ἐλαττοῦντα παρὰ τὸ δίκαιον; Xenophon
 Ἑλλαν. I. p. 439. C. de Alcibiade: ὑπάρ-
 χειν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου, ἑαυτῷ μὲν, τῶν
 τε ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 μὴ ἐλαττοῦσθαι. Mox, scribe eis τὴν
 αὐτῶν, non αὐτῶν, in patriam suam: ut su-

ἐλευθερίας καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν ¹ μετέδοσαν, τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἤξιώσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ² ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακία ³⁵ τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυστύχησεν ἡ πόλις· εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους, εἰς παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, εἰς τὴν αὐτῶν ¹²¹ οἰοί τε ³ ἐγένοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτι ῥαδίως ἂν ὁμοιοῦντες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο.

ιγ'. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦνται. ἄξιον δὲ καὶ τοὺς ξένους τοὺς ⁴⁰ ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἱ, τῷ πλήθει βοηθήσαντες καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἠγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποίησαντο· ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπέμβησε καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστυῖς.

ιδ'. Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις

¹ μετέδοσαν T. R. A.

² ἀπελογήσαντο T.

³ ἐγένοντο T. R. A.

pra, ἐν τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν. Vide init. fere Orationis. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. δυνάμει hic idem valet atque ὑπομόνοντες vel ἀνεχόμενοι, haud sustinentes, haud valentes a se impetrare: ut sustinerent ab aliis iura sua minui, aut se laedi et opprimi. αὐτοὶ hic nihil aliud est, quam αὐ, rursus, ex altera parte. REISK. οὐτ' αὐ τὸ πλέον. WAKEFIELD.

Ἀπελογήσαντο] Testantur quidem pro ἀπελογήσαντο testes fide digni. Hic tamen eruditus lector receptam lectionem mecum defendet. TAYLOR. ἀπελογήσαντο. CONT. Dedi tamen ἀπελογήσαντο, ab infinitivo ἀπολογεῖσθαι, quod daturus eram etiam sine testibus illis, quos cum fide dignos haberet Taylor, tamen eorum in auctoritate esse recusavit, nescio cur. REISK. ἀπελογήσαντο. nam plerumque λόγοις; apologiæ constant: hic ipsis factis apologiæ confiebat. In Char. Aphrod. l. viii. c. i. p. 649. D'ORVILLE.

Ξένους] Thebanos intelligit, qui exsulis contra triginta Tyrannos opem ferebant. TAYLOR.

Πατρίδα] Πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἠγεῖσθαι significat, existimare, ibi se domi esse, in patria versari, ubi locus virtuti sit aut suæ proferendæ, aut aliorum oppressæ relevandæ. REISK. Interpretor: patriam existimantes locum ubi virtuti ipsorum

locus esset. AUGER.

Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι] Militum mercede conductorum hoc primum in bello externo Athenienses opera utebantur. Unde τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ pene in proverbium abiit. Meminit Demosth. Philipp. 1. "Ὅτι καὶ πρότερον ποτ' ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὐ Πολύστρατος ἠγείτο, καὶ Ἴφικράτης καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινές, καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττομένους μεθ' ἡμῶν ἐνίκων οὗτοι εἰ ξένοι, καὶ ἡμεῖς μετ' ἐκείνων. Quibus confer, quæ habet Harpocr. in Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ, et in Πολύστρατος. Et Ulpiam. in novis σχ. ad l. Demosth. c. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει; Aristoph. Plut. 173. Ubi consulenda sunt potius, quam credenda, quæ habet σχ. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, στρατεύματα μισθοφορικῶν, ὃ συνεστήσατο πρῶτον ὁ Κόνων, παρέλαβε δὲ αὐτὸ Ἴφικράτης, ὑστερον καὶ Χαβρίας. ἃ χρυσάμενοι τὴν Λακεδαιμονίαν μετῴραν κατέκοψαν, στρατηγούντος αὐτοῖς Ἴφικράτους καὶ Καλλίου. Moschop. π. σχεδ. p. 119. TAYLOR. θαπτόμενοι coheret cum ἐπεδείξαντο. βοηθήσαντες idem valet atque διὰ τοῦ βοηθεῖν, vel ἐν τῷ βοηθεῖν. οὐκ ἔχοντας idem est atque ὅτι οὐκ εἶχον. quasi dixisset: ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι οὐκ εἶχον τὴν αὐτὴν γνώμην τοῖς Λακεδαιμονίοις. tum verba εἰ μὲν γὰρ ad περιελάμβανον παρενθεσὶς sunt habenda.

197. 1 ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις ¹ καινοὶ σύμμαχοι γενό- 122
 μνοι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες — οἱ
 μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους
 αὐτοὺς ἠλέουν, οὐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, ἀλλὰ
 τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι —, πᾶσιν 123
 5 ἀνθρώποις φανεράν τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ² ἐπεδείξαντο. ἐτόλ-
 μησαν γὰρ, μεγάλην ποιοῦντες τὴν Ἑλλάδα, οὐ μόνον
³ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς
 τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν· τοῖς γὰρ Λακεδαι-
 μονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμάχοντο.
 νικήσαντες μὲν γὰρ ⁴ ἐκείνους τῶν αὐτῶν ἠξίου, δυστυχῆ-
 σαντες δὲ βέβαιον τὴν δουλείαν τοῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
 κατέλιπον.

124
 10 καὶ ὁ θάνατος εὐκτός· οὗτοι δὲ καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόν-
 τες ζηλωτοὶ, παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγα-

¹ καινοὶ T.

² ἐπιδείξαντες T.

³ περὶ T.

⁴ ἐκείνους ἂν τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς ἠξίου A.

Quapropter ea signis quoque parenthe-
 seos inclusi. Omnia sic inter se apta et
 connexa sunt, ut bene secum constant.
 REISK.

Καινοί] Fortasse oppositum postulat ut
 legamus καινοί. In Edit. min. TAYLOR.
 Προ καινοὶ vulgatorum librorum dedi de
 meo καινοί, vetustos amicos novis sociis op-
 ponit sophista, per totam hanc orationem
 lusus verborum, vitrea fracta, spargens.
 Lacedæmonii, Corinthiorum veteres ami-
 ci, nunc inimici sunt, Athenienses, olim
 inimici, nunc socii. de ipsis enim Athe-
 niensibus, non de militibus eorum merce-
 nariis, id quod Taylor perperam autuma-
 vit, hic agit orator. nullos Corinthiis mi-
 serant Athenienses milites mercenarios,
 sed ipsi venerant. REISK. Vid. Taylor.
 Lect. Lysiae. c. 4.

Μεμνημένοι] Id est, διότι τῆς προτέρας
 ἔχθρας οὐκ ἐμίμνηστο, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν
 τῶν Κορινθίων περὶ αὐτοῖς φιλίαν περὶ πολλοῦ
 ἐποιούντο. quippe qui, vel, propterea quod
 pristinae suae cum Corinthiis simultatis
 non jam amplius meminissent, sed præ-
 sentem amicitiam magni facerent. REISK.

Τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες] Nullus
 est precedentis sententiae exitus. Lego,
 ἐπεδείξαντο. Orat. XVIII. φανεράν ἐπε-
 δείξατο τὴν εὐνοίαν. Vide quæ notavi ad
 Orat. XII. Quæ vero præcedunt, corrupta
 sunt et male distincta. Scribe: οὐ τὴν

αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες (οἱ μὲν
 γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικου-
 μένους αὐτοὺς ἠλέουν) οὔτε (non οὐ) τῆς προ-
 τέρας ἔχθρας μεμνημένοι, — ἐπεδείξαντο.
 MARKLAND. ἐπεδείξαντο. CONT. Mark-
 landum exscribit Taylorus in Edit. min.

Περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν] MS.
 ὑπὲρ, quod rectius puto. Sic infra: ὑπὲρ
 μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες. Su-
 pra tamen dixit, περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν
 μαχόμενοι. Utrovis modo interdum recte
 dicitur: interdum cum Distinctione. Vide
 ad Orat. III. Mox, legendum puto, βέ-
 βαιον ἂν τὴν δουλείαν κατέλιπον, reliquissent.
 Vulgo deest ἂν. MARKLAND.

Ἐκείνοις] Np. τοῖς Πελοποννησίοις. AUGER.
 Οὔτοι] Scil. οἱ τελευταῖοι ἀθηναῖοι.
 deinde ζηλωτοὶ, sub. εἶσι, vel ἦσαν. IDEM.

Παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων
 ἀγαθοῖς] Mallem, ταῖς ἀρεταῖς. quas voces
 alibi sepe confusas scio. Orat. XIV. τὰς
 τῶν προγόνων ἀρετάς. Et XXX. init.
 ἀποφαινοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς.
 MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.
 Bene habet ἀγαθοῖς. τὰ τῶν προγόνων ἀγαθὰ
 sunt majorum non modo præclare res-
 gestæ, sed etiam honesta instituta, id
 omne, quod Latini decora et ornamenta
 appellant. quo pertinent sapienter dicta,
 fortiter facta, solerter et salutariter insti-
 tuta, disciplinae pueriles etc. quæcumque
 civitatem exteris amabilem una admirabi-

Φοῖς, ἄνδρες δὲ γενόμενοι τὴν τ' ἐκείνων δόξαν διασώσαντες
 καὶ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν μὲν γὰρ καὶ
 καλῶν αἴτιοι γεγένηται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνόησαν
 δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα, πόρρω δ' ἀπὸ τῆς αὐτῶν
 τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὡς περ 15
 χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τρο-
 φεῖα ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρήψασι λύπας καταλιπόντες.
 ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν καὶ σφᾶς αὐτοὺς
 125 ὀλοφύρεσθαι καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοι-
 που βίου. τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἠδονὴ καταλείπεται, τοιούτων
 ἀνδρῶν θαπτομένων, οἱ, πάντα περὶ ἐλάττους τῆς ἀρετῆς
 ἠγούμενοι, αὐτοὺς μὲν ἀπεστέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναῖ-
 κας ἐποίησαν, ὄρφανούς δὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας ἀπέλιπον, 20
 ἐρήμους δ' ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστη-
 σαν; πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας
 αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν ἢ ὥστε εἰδέναί οἱ ἄνω πατέ-
 ρων ἐστέρηται· ἐξ ὧν δ' οὔτοι γεγόνασιν, οἰκτεῖρω, ὅτι
 πρεσβύτεροι ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς δυστυχίας τῆς ἑαυ-
 τῶν. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαιρότερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν
 καὶ θρέψαι¹ καὶ θάψαι τοὺς αὐτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρα ἀδυνά- 25
 126 τοὺς μὲν εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν
 ἐλπιδῶν ἀφίλους καὶ ἀπόρους γεγονέναι, ὑπὸ δὲ τῶν αὐ-
 τῶν πρότερον ζηλοῦσθαι καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι, ποθεινότερον δ'

¹ καὶ θάψαι om. A.

lemque, et formidabilem reddunt. REISK. In praeclaris majorum institutis. AUGER. Rescribo: ἐν ταῖς τ. π. ἀγωγαῖς. WAKEFIELD.

Ἵφ' ἑτέρων] Intelligo ἰπὸ συμμάχων. AUGER.

Ὡστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν] Scribo, πειθεῖν. Eadem sententia infra: ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πειθεῖν τοὺς τεθνεώτας. Et supra: ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πειθεῖσθαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Probum est ποθεῖν, suo loco: sed hic non videtur satis exprimere. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Αὐτῶν] Αὐτοῖς Ioann. Cant. Baroc. uti modo: Τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιοτέρον περὶ πολλοῦ ποιήμεθα ἢ τοὺς τοῦ τοῖς προσήκοντας, sed nihil mutandum. Dicitur enim οὐ μόνον οἱ προσήκοντες τούτῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τούτου. T. Magister.

Ita fere in Orat. superiore, Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτάδειος: In inferiore, τινὰς τῶν τούτου ἐπιτηδείων. TAYLOR.

Τούτων] Codices si τοῖς dent, haud repudiem. Verumtamen vulgata quoque bene habet. τούτων redit ad insequentia, quæ significant et copiosius exponunt, quid hoc vocabulo τούτων complexus sit orator. ἢ τεκεῖν idem est, ac si dixisset: δηλοῦν τὸ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι — REISK. ἀναιαιρότερον τούτων explico: luctuosius his quæ dicuntur, his quæ sequuntur. AUGER.

Καὶ θάψαι] Malim hæc duo vocabula abesse, ut sententiæ officientia, et quæ facillime et proximis καὶ θρέψαι nasci poterint, quibus sunt sono simillima. Nam sepultos ab ejusmodi miseris parentibus esse liberos, satis indicant insequentia, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων. REISK.

αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; ὅσα γὰρ ἄνδρες ἀμεί-
 νους ἦσαν, τοσοῦτω τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μείζον.
 πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς τῆς
 πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ τότε ¹ αὐτῶν εἰκὸς καὶ τοὺς 127
 30 ἄλλους μεμνησθαι. ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;
 ἀλλ' ἱκανὸν λυπῆσαι, τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευ-
 τηκότων, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαύόντων τῆς τούτων ἀρετῆς.
 ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίῳις κινδύνοις, ὅταν ὀρῶσι τοὺς μὲν πρότερον
 ὄντας φίλους φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπορίαν, τοὺς δ' ἐχθροὺς
 μέγα φρονούντας ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις ταῖς ² τούτων; μόνην
 35 δ' ἂν μοι δοκοῦμεν ταύτην τοῖς ἐνθάδε κειμένοις ἀποδοῦναι
 χάριν, εἰ τοὺς μὲν τοκέας αὐτῶν ὁμοίως ὡς περ ἐκεῖνοι περὶ
 πολλοῦ ποιοίμεθα, τοὺς δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζοίμεθα
 ὡς περ αὐτοὶ πατέρες ὄντες, ταῖς δὲ γυναῖξιν εἰ τοιοῦτους
 βοηθοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοιμεν οἷοί περ ἐκεῖνοι ζῶντες
 ἦσαν. τίνας γὰρ ἂν εἰκότως μᾶλλον τιμῶμεν τῶν ἐνθάδε 128

¹ αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνησθαι Α.

² αὐτῶν Α.

Ὅσα γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσοῦτω
 τοῖς καταλειπομένοις πένθος μείζον] Loquitur
 de vita functis. sed verbis precedentibus agit de parentibus eorum, praesentibus
 δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; unde
 sine dubio hic legendum: ὅσα γὰρ ἄνδρες
 ἀμείνους ἐκεῖνοι ἦσαν, τοσοῦτω etc. sc.
 mortui. Perspicuitas et recta scribendi
 ratio hoc poeuit. Deinde: πῶς δ' αὐτοὺς
 χρὴ etc. Sensus videtur postulare πότε,
 quando. Vide, quae sequuntur. Sed forte
 nihil mutandum. Demosth. Philipp. I.
 πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; cui quaestioni
 respondet: ὅταν ἡμεῖς, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 etc. MARKLAND. πότε. CONT. Ad hunc
 locum quae Marklandus annotavit, acute
 sunt illa quidem excogitata, problemque
 ipse, si Lysias sic reliquisset. Sed ecquis
 unus omnium mortalium tam diligens, tam
 attentus ipse sibi, tam cautus atque cir-
 cumspectus in dicendo atque scribendo
 est, quis ita plane de lectorum auditorumve
 desperat ingenio, ut nihil relinquat
 ipsis cogitatione inveniendum atque sup-
 plendum; praesertim ubi res ipsa cique
 viam ad veram sententiam monstret, ut
 hic loci. Ecquis enim est, quem nexus
 orationis et rerum hic traditarum natura
 non doceat, ad quos verbum ἦσαν referatur.
 Nimis hoc est ad vivum rescicare.
 Denique si vitium hoc est orationis, de-
 bebatur jam aliquoties notatum esse. REISK.

ἦσαν, nr. οἱ τελευτήσαντες. AUGER.

Αὐτῶν] Bene si habet haec lectio, ne-
 cesse est, ut αὐτῶν redeat ad parentes li-
 beris orbos. Consentaneum est, ut alii
 ipsos quoque commemorarent, nominatim
 appellantes hic verbis. Hic et ille quo-
 que filium amisit. id quod eos audientes
 non potest non vulnerare. Verumtamen
 aliena haec videtur ab oratoris mente haec
 sententia, et istae potius requiri: ἀλλὰ
 πότε αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνησθαι.
 atqui recordantes publica mala, ut sua
 quoque privata recordentur, necesse est.
 Nisi haec est loci sententia: Consenta-
 neum est alios horum mala esse recorda-
 tuos, quanto itaque magis hi ipsi malorum
 suorum erant memores. REISK.

Ἰκανὸν λυπῆσαι] Nullus dubito lacunam
 hic subesse. REISK. Pro ἱκανὸν forsan le-
 gendum ἱκανοί, nisi mavis intelligere ἱκανὸν
 quasi legeretur προσῆκον, tuncque ad λυ-
 πῆσαι subaudire αὐτοὺς μᾶλλον, et ἐστὶ ad
 ἱκανόν. AUGER.

Μόνι δ' ἂν μοι] Μόνην δὲ μοι. TAYLOR.

Δοκοῦμεν] Δοκοῦμεν. SCALIG.

Ὡς περ αὐτοὶ πατέρες] Scribe αὐτοί,
 nosmet ipsi. MARKLAND. et in Edit. min.
 TAYLOR.

Τίνας γὰρ ἂν] Cultello Marklandiano ad
 vivum rescicare si velimus, necesse sit, ut
 τῶν τετελευτηκότων hic desit, quippe oppo-
 situm τῶν ζώντων. Verum sic grassari si

κειμένων; τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιοτέρον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας, οἱ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ 40 μόνου γηυσίως τῆς δυστυχίας μετέχουσιν.

15. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ¹ ἅπαξ ὄντες θνητοί· ὥστε 129 τί δεῖ, ἀ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τούτων νῦν ἀχθεσθαι, ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισταμένους ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; οὔτε γὰρ τοὺς 198. 1 πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρῆχει πᾶσιν. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοι- 130 πὸν χρόνον, ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας· νῦν δὲ ἢ τε φύσις καὶ νόσων ἥττων καὶ γήρως, ὅ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς ἀπαραί- 5 τητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων ² κινδυνεύοντες οὕτως

¹ ἅπαξ om. T. A. ἅπαξ ἡμᾶς αὐτοὺς R.

² κινδυνεύσαντες T.

juvet, næ totus Lysias prorsus recoquendus sit. REISK.

Δ' ἂν] Malim hic loci αὖ, rursus, e contrario. IDEM.

Οἱ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ etc.] Obvia emendatio, τῆς μὲν ζώντων ἀρετῆς· cui opponitur in altero membro, ἀποθανόντων δέ. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. τούτων bene habet, non in hoc, et in ἀποθανόντων inest vis antitheti, sed in ἴσον et μόνου. virtutis e liberis efflorescentis fructum parentes non soli, sed æquata cum aliis civibus portione perceperunt, illa virtute ad alios quoque cives universos redundante; luctum autem, si verum volumus, parentes sibi tolerant. REISK. τούτων, et τούτοις, refertur ad bellatores. AUGER.

Ἐλανθάνομεν] Ἐλανθάνομεν ἅπαξ cum Cod. Steph. Codd. nostri [et Aug.] præter Coislinianos: Ita tamen, ut in Baroc. deletat máns secunda. TAYLOR.

Οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοί] Stephanus ὄντες θνητοί, vel ὄντας θνητοὺς, utrovis modo recte. Mihi tamen magis placeret, οὐ γὰρ λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί, ipsi enim non ignovimus nos

esse mortales. MARKLAND.

Ἐλανθάνομεν ἡμᾶς] Interposui ἅπαξ. semel, citius tardius. aut pro ἅπαξ ἀπλῶς, certo certius sine dubitatione, aut exceptione. αὐτοὺς bene habet, item ἐλανθάνομεν. Non enim est existimandum esse vestrum quemquam, quem ad hoc diei fugerit se mortale esse, donec id nunc a me disceret. Toup ad Suidam t. II. p. 124. vult ἐλανθάνομεν μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί. quam suspitionem ego hic non ut dignam commemoratu refero, neque enim est. REISK.

Ἀθανάτους εἶναι] Opinor ἀθανάτοις, propter præcedens τοῖς διαφυγοῦσιν. Orat. XXXIII. οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἐτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι. Isocrates Paneg. p. 124. οὐδεμίαν δὲ ἀπολιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὔθις εὐλογομένοις γεγενησθαι πονηροῖς. Exempla ubique. Si retineas ἀθανάτους, intelligendum erit αὐτοὺς. Vide ad Orat. XIX. MARKLAND.

ἥττων] Ad ἥττων et ἀπαραίτητος sub. ἐστί. AUGER.

Κινδυνεύσαντες] Κινδυνεύοντες Baroc. Potior omnino lectio, si me audias. TAYLOR. Dedi κινδυνεύοντες, id est, ἐν τῷ κινδυνεύειν. REISK.

τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ
 τύχῃ, οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ'
 ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. ¹ καὶ γάρ τοι ἀγήρατοι μὲν
 αὐτῶν αἱ μνήμαι, ζηλωταὶ ² δὲ ὑπὸ πάντων ἀνδρώπων αἱ
 10 τιμαί· οἱ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοὶ, ὑμνοῦν- 131
 ται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. καὶ γάρ τοι θάπτον-
 ται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς βώμης καὶ
 σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ
 τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τι-
 μάσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανούτου
 καὶ ζηλῶ, καὶ μόνοις τούτοις ἀνδρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι 132
 15 γενέσθαι, αἴτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθά-
 νατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον· ὅμως δ'
 ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας
 τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

¹ καίτοι γὰρ T. A. καὶ τίγαρ R.

² δὲ αὐτῶν ὑπὸ T. δὲ [αὐτῶν] ὑπὸ R.

Περὶ αὐτῶν] Τὰ περὶ αὐτῶν. CONT.

Καίτοι γὰρ ἀγήρατοι] Scribo, καὶ γὰρ τοι, itaque, vel etenim, ut paulo post, καὶ τίγαρ θάπτονται δημοσίᾳ. et supra, καὶ γὰρ τοι μεγάλην μὲν — ἀπέδειξαν τὴν πόλιν. etenim magnam etc. Aliud est καίτοι γὰρ, scil. tametsi enim. MARKLAND. Scribe καὶ γὰρ τοι. Quod aliud longe est. In Edit. min. TAYLOR. Distinxi vocabula sic: καὶ τοί γαρ. Novitatem particulae τίγαρ si quis sit, qui miretur, eum recordari velim, τίγαρῶν et τοιγάροισι sapissime frequentari. quæ si offensione carent, quid est, quod τίγαρ improbetur? REISK.

Καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς βώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου] Sic Orat. XXXIII. inī. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε (sc. Ἡρακλῆς), φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ (f. πλούτου), γνώμης δ' ἐπίδειξεν. Hinc sua sumpsit Isocrates Orat. de Bigis, p. 696. καὶ τοὺς Ἕλληνας; (ὄρῶν) ἐπαδειξέις ἐν αὐτῇ ποιουμένων πλούτου, καὶ βώμης, καὶ παιδείσεως. MARKLAND.

Ἦς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας etc.] Recte: pro ἀξίων ὄντων τῶν τετελευτηκότων. Quod Atticis frequentissimum est. Isocrates Paneg. p. 100. ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς ποιούτους, id est, τῶν λόγων ὄντων: quasi ejusmodi sermones non faciant cum iis, qui nos laudare volunt! Sic Actor. XXVI. 3. μάλιστα γνώστην ὄντα σε, absolute, pro γνώστου ὄντος σοῦ. MOX: ἀθανάτον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. Hac quoque ha-

bet Isocrates, et quæ præcedunt: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδωκαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. de Semideis loquitur. MARKLAND. Vid. Ind. Attic. in Accusativo.

Τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους] Τιμαῖς ταῖς ἀθανάταις. CONT.

Ζηλῶ] Post ζηλῶ videtur τῆς ζωῆς aut τῆς τύχης deesse. requiritur enim oppositum τοῦ θανάτου. REISK. Ad τοῦ θανάτου sub. ἕνεκα. AUGER.

Αὐτῶν] Potest conjungi vel cum μνήμην vel cum ἀρετὴν. IDEM.

Θαπτομένους] Sic peregrinus orationem summorum atriisque ævi virorum prædicationibus nobilitatam; non carentem illam utique suis luminibus. Verumtamen hodie si quis hoc modo parentet, equis ferat oratorem, nedum ut probet, ut laudet? Ego equidem contemnam et rideam antithetis, sæpe illis quæsitis et frigidis, obtundentem, loco parum convenientia disputantem, oblitum opportunorum atque necessariorum, videte modo. Laudationem memoriæ civium consecratam eorum, quorum alii in bello cum XXXtyrannis, pro libertate patriæ restituenda dimicantes occubuisse, alii pro libertate Corinthiis vindicanda (inscriptionis enim brevitatis, a Lysia certe non profectæ, sed a grammaticis, argumento est angustior; formulam elogii decebat hanc ferme esse: laudatio conditorum in Ceramico), illam igitur laudationem consumit orator

in prædicandis majorum factis a prima stirpe reipublicæ repetitis. Locos nobiles, istiusque coronæ audientia dignos, et inculcatu adeo necessarios, de caritate patriæ, de dignitate virtutis pro patria contententis ipsamque mortem oppetentis, de excellentia famæ honestis artibus partæ, similesque alios locos ex hujusmodi argumento efflorescentes, vix perstringit; quibus in locis alius orator copiis philosophiæ instructus exsultasset. Verum laborant hoc vitio, quod nobis quidem vitium videtur, non Lysias modo, sed etiam Demosthenes, cæterique omnes oratores Græci, qui orationes ejusmodi seu funebres seu panegyricas conscripserunt: non

errore judicii sui decepti; melius enim videntur eloquentiæ veræ præcepta finesque novisse; neque ex severitate philosophica judicandi, sed hactenus ferendi et excusandi, quod auribus non possent non servire populi vani, laudum avidi, participare suam inertiam et ignaviam fortia majorum facta existimantis, aut volentis certe, minus præceptorum subtilitate atque jejunitate doceri, quam exemplorum ignibus admotis ad virtutem accendi. Nullum adspernatur sapiens telum, quo virtutem dormientem excitet. ipsa vanitate haud dedignatur in loco uti, dummodo pangat, coque, quo vult, perveniat. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Lego τραύματος ἐκ προνοίας quicumque mortem meditans civem Atheniensem vulnerabat, causam dixit coram Senatu Areopagitico, et δέξας ἀδικεῖν exsulabat, bonis publicatis. Orta inter Simonem et τὸν ἀπολογούμενον rixa de puero cæditur Simo, in jus vocat.

Pag. ed. H. Steph. 96. 22

ἀ. ΠΟΛΛΑ καὶ δεινὰ συνειδῶς Σίμωνι, ᾧ βουλή, οὐκ ἂν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἠγησάμην ἀφικέσθαι, ὥστε ὑπὲρ ὧν αὐτὸν ἔδει δοῦναι δίκην, ὑπὲρ τούτων ὡς ἀδι- 133

25 κούμενον ἐγκλημα ποιήσασθαι καὶ οὕτω μέγαν καὶ σεμνὸν ὄρκον διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἐμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυνον, ὄρων ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε τοιαῦται γίνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀποβαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ' εἰσελθὼν ἐλπίζω 134 135

30 τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ' ἀγανακτῶ, ᾧ βουλή, ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων εἶπεῖν ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς,

ΛΥΣΙΟΥ κ. τ. λ.] Addit Scalig. περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Quod autem hic loci neque Codd. Aldini, neque, quem ejusdem familiæ duco, Vaticanus, Lysiae nomen profiteatur, id eruditum lectorem morari non debet. Hoc sæpissime in aliis orationibus usu venit. Quanquam autem, quo magis dubitet, hujus non meminit totum quod superest Antiquitatis. A Lysia tamen si non exiit, ex ejus tamen schola certissime est profecta. Ubique istius disciplinæ vestigia et characteres præclaris significationibus impressos mihi videor videre. TAYLOR

Ὁρκῶν] Adigebantur scilicet actorque reusque, antequam actionem capesserent, jurejurando, justa se probabilique causa mihi, nihilque nisi vera ad judices esse prædicaturos. REISK.

Εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν] Forte εἰσελθεῖν. Isocrates Trapezitico: οὐδεμίαν αὐτῶ σωτηρίαν εἶναι, ἐάνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσελθῆ. Demosthenes de Corona: εἰς ὑμᾶς εἰσπλήθον, καὶ ἀπέ-

φυγον. Noster Orat. XXV. εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες, eodem sensu: et ita Demosthenes eadem Oratione, εἰς ὑμᾶς εἰσιναί: nempe, *judices adire, coram tribunali se sistere.* Noster tamen Orat. II. ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν, eodem sensu: ut nihil mutem; præsertim cum alibi dicat, nisi fallor, ἤκειν εἰς ὑμᾶς, pro re eadem. Rectius forte legas ποιήσεσθαι et διομοσόμενον, paulo ante. Vide initium Orat. II. huic simile. MARLAND. ὡς ὑμᾶς. CONT.

Περὶ τῶν τραυμάτων] Lego, *πραγμάτων.* vulnera enim non tam pudenda erant, quam vulnere causa: ea vero erat παιδραστία. Hujusmodi res non nisi necessitate coactum in medium prolatum se dicit. Clare infra: οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφορὰς, ὥστε etc. Et ad finem Orat. ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγμάτων. Vide Pollucem VIII. 10. segm. 117. ubi hæ voces in MS. commutantur. nec dubito, quin Lucianus seri-

ὑπὲρ ὧν ἐγὼ αἰσχυρόμενος, εἰ μέλλοιεν πολλοὶ μοι συνεί-
 σεσθαι, ἤνεσχόμην ἀδικούμενος. ἔπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοι-
 αύτην ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος ἅπαντα
 136 διηγῆσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα. ἀξιώ δὲ, ὦ βουλή,
 εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· ἐὰν δὲ περὶ
 τούτων ἀποδείξω ὡς οὐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο, 35
 ἄλλως δὲ ὑμῖν φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμαυτοῦ
 ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον διατεθεῖς, αἰτοῦμαι ὑμᾶς
 137 μηδέν με χεῖρω νομίζειν, εἰδόμενος ὅτι ἐπιθυμῆσαι μὲν ἅπασιν
 ἀνθρώποις ἔνεστιν, οὗτος δὲ βέλτιστος ἀν εἶη καὶ σωφρονέ-

psertit τοῦ πράγματος in Timon. p. 56. ubi
 nunc legitur τοῦ τραύματος. MARKLAND.
 et in Edit. min. TAYLOR. Conjectura
 Marklandi, pro τραυμάτων sufficientis πρα-
 γμάτων, prima fronte haud displicet. Ver-
 tamen diligentius rem ubi pensites,
 occurrunt nonnulla assensum suspenden-
 tia. primum hoc, quod ipsa in oratione
 nihil occurat, vulgate quod refragetur.
 tum quod verosimile haud sit librariorum,
 vulgaria pro rarioribus arripere solitos,
 hic a more suo descivisse. denique, quod
 utramque lectionem, tam vetustam illam,
 quam hanc novam pariter premit, hoc est;
 articulus τῶν importunus est, utram se-
 quaris lectionem, eo sublato orationem
 habebis molliorem. In Vindobon. est τρα-
 τευμάτων. Num ex eo efficiemus τρα-
 τευμάτων. de prastigijs, imposturis. Sed
 haud convenit. REISK.

Εἰ μέλλοιεν] Legendum εἰ καὶ μέλλοιεν,
 ut sensus constet. PALMER. Quam in-
 sipienter! TAYLOR.

Ἀδικῶ] Recte. Ἐἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς
 συγγνώμης τυγχάνειν. Uti profecto τὸν ἀδι-
 κούντα decet. Sed jam ventum est ad Ju-
 dices, ubi non, quid sit factum, sed con-
 firmatum, spectatur. Ibi enim dominan-
 tur Allegata et Probata, sive, ut Græci
 loquuntur, τὰ δόξαντα. N. in pr. Orat. c.
 Nicomach. Ἦδη, ὦ ἄνδρες δικασταί, τινὲς
 εἰς κρίσιν καταστάντες ἀδικεῖν μὲν ἔδο-
 ξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρε-
 τὰς — συγγνώμης ἔτυχον. Et in pr.
 Orat. c. Aristoph. bonis. Ἄν ἐγὼ μὲν μὴ
 νῦν εὖ εἶπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ
 δόξαι ἀδικος εἶναι. Ita, nam ita certis-
 sima emendatione mox reponam, c. An-
 doc. Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῆ, ἐλέγχεται καὶ ἀπο-
 λύεται, οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν. Non minus
 explicate Demosthenes ineunte orat. c.
 Conon. αἰκίας. Ἐὰν ἠδικῆσθαι, καὶ πα-
 ραινεμῆσθαι δοκῶ, βοηθησαί μοι τὰ δίκαια.
 Et c. Bræt. de dote matern. Δέομαι γούν

ἀπάντων ὑμῶν — μετ' εἰνοίας γέ μου ἀκούσαι
 — κἄν ὑμῖν δευτὰ δοκῶ πεποιθέναι, συγγνώ-
 μην ἔχειν μοι. Et rursus c. Neær. Κἄν μὲν
 ἔλη τὸν εἰρήξαντα, καὶ δόξῃ ἀδίκως ἐπιτεβου-
 λεῦσθαι, ἀθῶν εἶναι αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγυητὰς
 ἀππλάχθαι τῆς ἐγγυῆς· ἐὰν δὲ δόξῃ μοιχὸς
 εἶναι, παραδοῦναι αὐτὸν κελεύει τοὺς ἐγγυητὰς
 τῷ ἐλόντι. Nihil ergo verisimilius, quam
 ut δοκῶ verbum adeo forense et iisdem
 plane elementis constans in isto ἀδικῶ
 suffocetur. Εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ. Atque
 ita auctor sum legendi. TAYLOR. Ita
 Paulus Actor. XXV. 11. Εἰ μὲν γὰρ
 ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ
 παραιτούμαι τὸ ἀποθανεῖν. Elegantissime.
 MARKLAND. Bene habet vulgata. pot-
 erat Taylor ista annotatione supersedere.
 Semel hoc loco admonitos velim lectores,
 ne sapius et cum tædio meoque lecto-
 rumque iterare necesse habeam, quæ Tay-
 lori Marklandive aut aliorum sine nota
 tacitus prætermittam, ea non ideo a me
 probari. Sæpe dissimulando consulimus
 virorum doctorum existimationi, et nomi-
 num nobilitati parcimus; quæ lenitas est
 honesta. Nostræ item dignitati cavemus,
 ne acerbis, ne putidi videamur, insidiantes
 opportunitatibus, obtrectatione aliorum
 nos jactandi. Non deerunt, qui, quæ nos
 consulto transmittimus, ea sint notaturi.
 REISK.

Μηδέν με χεῖρω νομίζειν] Facile venias in
 suspicionem, μηδεὸς legendum, me nihilo
 esse nequiorum, quam est ullus alius. vi-
 detur tamen vulgata defendi posse, si μη-
 δέν pro μηῖ accipias, et διὰ τούτου vel παρὰ
 τούτου subaudias. me ideo χεῖρω ne existi-
 mate. nolim ideo vobis χεῖρων videri. Atti-
 cis χεῖρων audit, qui Latinis impurus, infam-
 is, consceleratus est; nobis ein schelm, ein
 bösewicht [a scoundrel, a reprobate]. IDEM.

Ἐπιθυμῆσαι] Verbum hoc pro ἐξῆν paulo
 rarius occurrit usurpatum. recarrit tamen
 hoc sensu in continenti. IDEM.

στατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται.

¹ οἷς ἅπασιν ἐμποδῶν ἐμοὶ γεγένηται Σίμων οὗτος, ὡς ἐγὼ 138
ὑμῖν ἐπιδείξω.

40 β'. Ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ᾧ βουλῇ, Θεοδότου, Πλαταιικοῦ μεираκίου· καὶ ἐγὼ μὲν εὖ ποιῶν αὐτὸν ἡξίου εἶναι μοι φίλον, οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ τι βούλοιο. ὅσα μὲν οὖν ἐκεῖνος κακὰ ὑπ' αὐτοῦ πέπονθε, πολὺ ἀν' ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα δὲ εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἡγοῦμαι ταυτ' ὑμῖν προσήκειν ἀκούσαι. πυθόμενος γὰρ ὅτι τὸ μεираκίον ἦν παρ'

97. 1 ἐμοί, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ μεθύων, ἐκκόψας 139
τὰς θύρας εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναικωνίτιν, ἔνδον οὐσῶν τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς καὶ τῶν ἀδελφιδῶν, αἱ οὕτω κοσμίως βεβιώκασιν ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκειῶν ὀρώμεναι αἰσχύνεσθαι. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὑβρεως, ὥστ' οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν ἡγούμενοι δεινὰ ποιεῖν οἱ 5
παραγενόμενοι καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλθόντες, ἐπὶ παιῖδας κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα, ἐξήλασαν βία. καὶ τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων, ὥστε ἐξευρῶν

¹ οἷς, ἐν ἅπασιν, Α.

Συμφορὰς] Amor enim, praesertim furiosus et impotens, rerum praesertim turpium et contemnuendarum vel odio adeo dignarum, malum est divinitus immissum, κακὸν θεήλατον, ut omnes morbi corporisque animique. Colligit sic: Oportet vos, ait, vobiscum sic reputare, hominum esse neminem, quin amore plus minus tentetur, eamque amandi necessitatem esse inevitabilem. quam qui sedatissime atque modestissime ferat, eum esse pudicissimum atque honestissimum. Ego autem quo minus amoris aestrum, quo ictus fueram, decenter tolerarem atque vincerem, obstitit hic Simo. Vel etiam hoc vocabulo συμφορὰς designat vulnera a Simone rivali accepta, aliasque ejus injurias, et hujus litis molestias. IDEM. Posset etiam intelligi τὰς συμφορὰς de amoribus insanis, qui sunt veluti morbi et calamitates, sed praetuli alterum sensum [sc. incommoditates a cupiditate profectas] ut magis congruum cum reliqua oratione. AUGER.

"Ἄπασιν] Quænam illa sint omnia, in quibus Simonem sibi obstitisse defensor queritur, haud satis liquet. duo tantum ipse commemorat. 1. ne amandi necessitati ab ipsa natura impositæ serviret. 2. ne tranquille atque decenter, sine per-

turbatione pacis publicæ, morbo suo defungeretur. REISK. Addidi ἐν, quod deest in vulgata, ita ut οἷς non jungatur cum ἅπασιν. Ad verbum interpretor: quibus mihi in omnibus impedito fuit, i. e. ut verti Latine, quæ ne fierent mihi in omnibus impedito fuit. AUGER.

ἡξίου εἶναι μοι φίλον] postulabam, ut mihi benevolus esset. Sententia facile ferenda. fuit tamen cum suspicarer legesse, quod sitne, necno, in dubio relinquam: ἡξίου ποιεῖν εἶναι μοι φίλον. dignum mea persona censebam, me beneficiis in eum conferendis efficere, ut mihi amicus esset. REISK.

μεθύων] Μεθύσκων. CONT.

Ἐκκόψας] Demosthenes ἐκβαλὼν dixisset. Ipse Lysias p. 98. 24. ed. Steph. τὰς θύρας ἐκβάλλων dixit, non tamen ideo vulgatum damnabo. REISK.

τῶν ὑβρισμένων] Id est, τῶν ὑβρισμάτων, aut τῶν ὑβριων. ὑβρίσματα sunt facinora per ὑβριν, contumeliam, petulantiam, superbiam commissa, jus sibi arrogante, alios æquo jure secum utentes violandi et insultandi. IDEM. Eorum quæ ab ipso facta erant per vim. AUGER.

Ἐξευρῶν οὐ ἐδειπνοῦμεν] Ego puta meique sodales, et in his Theodotus, puer 2 c

οὐ ἔδειπνοῦμεν ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἔποίησεν, εἰ μὴ τις εἰδείῃ τὴν τούτου μανίαν. ἐγκαλέσας γὰρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύ-
 140 πτειν ἔπεχειρήσεν· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἡμυνάμην ἐνστάς, ἔβαλ-
 141 λέ με λίθοις. καὶ ἐμοῦ μὲν ἀμαρτάνει, Ἀριστοκρίτου δὲ, 10
 ὃς παρ' ἐμέ ἦλθε μετ' αὐτοῦ, βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον.

γ'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλῆ, ἡγούμενος μὲν δεινὰ πάσχειν, αἰσχυρόμενος δὲ — ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον — τῇ
 142 συμφορᾷ, ἠνειχόμεν, καὶ μᾶλλον ἡρούμην μὴ λαβεῖν τούτων
 τῶν ἀμαρτημάτων δίκην ἢ δοῦναι τοῖς πολίταις ἀνόητος εἶ-
 ναι, εἰδὼς ὅτι τῇ μὲν τούτου πονηρία πρέποντα ἔσται τὰ

¹ ἡμυνάμην, ἐκστάς ἔβ. T. A. ἡμυνάμην, ἐνστάς ἔβ. R.

mili adamatus. Constat enim ex inse-
 quantibus (p. 99. 5. ed. Steph.) defenso-
 rem hujus causae domi tum non fuisse,
 cum Simo in eam irrumperet. REISK.

ἡμυνάμην ἐνστάς] Resistendo, inquis.

Ita quidem Thueyd. III. 23. Οἱ δ' ὑπερ-
 βαίνοντες τῶν Πλαταιέων, ὡς οἱ πρότεροι αὐτῶν
 ἀνάβηθκεσαν, καὶ τοῦ πύργου ἑκατέρου τοὺς
 φύλακας διαφείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τὰς
 τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ἐνστάντες
 ἐφύλακασον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβουθεῖν. σχ.
 ad loc. ἐναντιωθέντες. Et similiter hunc
 Lysiae locum ad eum sensum confirman-
 dum produxit Steph. in Thesaurο. Sed
 omnino praeter rem. Nihil enim hic agitur
 minus. Mirarer enim, si περὶ ἀμυνομένου
 hoc dicatur, qui aliter, absque resistendo,
 ἀμύνεσθαι non potest. Ἀρχίας itaque ἐλέγ-
 χεται. Neque hoc sufficit. Audi enim,
 quæso, quam bellule procedat sententia ex
 lectione vulgata: *Simo me pugnīs adoritur*:
Cui cum fortiter obsistam, et cominus res
agatur, ibi — quod sequitur, *sodes? me*
lapidibus petit. Una misellula literula
 quas turbas dedit! Simo ubi se pugnīs
 nihil profecturum animadvertit, et parari
 sibi adversarium sensit, ibi a via paulu-
 lum declinans, *stepping aside*, ἔβαλλε λί-
 θοις. Puncto igitur ad suum locum revo-
 cato, et ex ἐνστάς factο ἐκστάς, concinna-
 bitur orationis filum. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν
 ἡμυνάμην, ἐκστάς ἔβαλλέ με λίθοις. Ita
 voce utitur Herodot. Thal. 76. Ἐν τε δὴ
 τῇ ὁδοῖ μέσῃ στείνχοντες ἐγένοντο, καὶ τὰ περὶ
 Πηλεῖάσπεια γεγονότα ἐσυνόσαντο. ἐνταῦθα
 ἐκστάντες τῆς ὁδοῖ ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι
 λόγους. Confirmat Phavorin. Ὑπεξίστα-
 μαί καὶ ἐξίσταμαι πάσεται ἐπὶ ὁδοῦ.
 ὑπανίσταμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. Tralate qui-
 dem, sed apposite Demosth. pro Coron.
 Νῦν δ' ἐκστάς τῆς ὁδοῦ καὶ δικαίας ὁδοῦ —

Et c. Æsch. de ementita legat. Eius τοῦτο
 τοίνυν ἀναδείας καὶ τὸλμης αὐτὸν ἤξειν ἀκούω,
 ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα
 κ. τ. λ. TAYLOR. Pro ἐνστάς, quæ lectio
 librorum ante Taylorum vulgatorum erat,
 ipse suo Marte atque periculo dedit ἐκ-
 στάς, quam mutationem ut probarem at-
 que porro per hanc editionem propaga-
 rem, a me impetrare non potui, neque id
 effecit Taylor exemplis asserendis iis, quæ
 id docent, de quo nemo dubitabat, ἐκστῆ-
 ναι τῆς ὁδοῦ significare, *decedere de via*;
 non id, quod docendi eramus, ἐκστῆναι
 simplex idem significare. Nemo erit
 Græce doctus, qui legens hic in Tay-
 lorana ἐκστάς, verbi insolentiam, vel pot-
 tius significationis ei imputatæ, non mire-
 tur. Alias enim significat usitato modo,
mente sibi non constare. Verum ἐνστάς
 aptum probumque est. Non satis habe-
 bat Simo, ait, accusatus, me pugnīs verbe-
 rare. Etiam ἐνστάς urgens me atque fu-
 gientem persequens, saxis me petebat.
 Orator id si voluisset, quod Taylor ei
 tribuit, dicturus potius erat ἀπόθεν στάς.
 Potest ἐνστάς etiam ad reum referri, et
 comma transponi sic, ut quod nunc ante
 ἐνστάς collocatum est, ponē idem colloce-
 tur. ut hæc existat sententia: Quia vero
 ego eum repellebam et ulciscebar instans
 et urgens verberibus, petiit me saxis.
 Possit quoque *susτάς* legi. *congressus*.
 Verum nil opus est mutatione. vulgata
 bene habet. quapropter eam revocavi.
 REISK. Intelligo ἐκστάς, in quod mutavi
 ἐνστάς, *paullulum recedens*. AUGER.

Παρ' ἐμέ] Id est, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. do-
 mum meam una cum Simone venerat, ut
 me ibi quererent. verum absens ego tum
 domo fueram. REISK.

ἦλθε μετ' αὐτοῦ] Forte, κατ' αὐτοῦ,

- 15 πεπραγμένα, ἐμοῦ δὲ πολλοὶ καταγελάσσονται τοιαῦτα
 πάσχοντος τῶν φθονεῖν εἰθισμένων, εἰάν τις ἐν τῇ πόλει
 προδυμῆται χρηστὸς εἶναι. οὕτω δὲ σφόδρα ἠπορούμεν ὅ
 τι χρῆσαίμην, ὧ βουλῇ, τῇ τούτου παρανομία, ὥστε ἔδοξέ
 μοι κράτιστον εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβῶν δὲ
 τὸ μειράκιον — ἅπαντα γὰρ δεῖ ταληθῆ λέγειν — ὠχό-
 μην ἐκ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ἄμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον
 20 Σίμωνι ἐπιλαθέσθαι μὲν τοῦ νεανίσκου, μεταμελῆσαι δὲ
 τῶν πρότερον ἡμαρτημένων, ἀφικνουῦμαι πάλιν. καὶ γὰρ μὲν
 ὠχόμην ¹ ἐς Πειραιᾶ, οὗτος δ' αἰσθόμενος εὐθέως ἦγοντα
 τὸν Θεόδοτον καὶ διατρίβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ὤκει
 πλησίον τῆς οἰκίας ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσέ τι-
 νας τῶν ² τούτου ἐπιτηδείων. καὶ οὗτοι μὲν ἤριστων καὶ
 ἔπικον, φύλακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ ³ τέγους, ἵν' ὅποτε
 25 ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰσαρπάσασιν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ 143
 καιρῷ ἀφικνουῦμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιῶς, καὶ τρέπομαι παριῶν
 ὡς τὸν Λυσίμαχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρίψαντες ⁴ ἐξερ-
 χόμεθα ἤδη μεθύοντες· οὗτοι δ' ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ
 οἱ μὲν τινες αὐτῶ τῶν παραγενομένων οὐκ ἠθέλησαν συνεξα-
 μαρτεῖν, Σίμων δὲ οὗτος καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ
 Αὐτοκλῆς εἶλκον τὸ μειράκιον. ὃ δὲ ῥίψας τὸ ἱμάτιον ὠχέτο
 30 φεύγων. ἐγὼ δὲ ἠγούμενος ἐκεῖνον μὲν ἐκφεύξασθαι, τούτους
 δ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐντύχοιεν ἀνθρώποις, αἰσχυνομένους
 ἀποτρέψασθαι, ⁵ ταῦτα διανοηθεὶς ἑτέραν ὁδὸν ὠχόμην ἀπιῶν·

¹ εἰς T. R. A.

² αὐτοῦ A.

³ στέγους T. A.

⁴ ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δ' R. ἐξερχόμεθα· οὗτοι ἤδη μεθύοντες A.

⁵ ταῦτα δὲ διανοηθεὶς R. A.

contra eum: ut mihi opem ferret. Infra, pro τῶν τούτου ἐπιτηδείων, malle, τῶν αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ. MARLAND.

Παρανομία] Παρομία. CONT.

Στέγους] Τέγους. SCAL. Observes amabo, ut litem dirimat Magister! Στέγους λέγει. τὸ δὲ τέγους παιητικόν. ΑΛΛΩΣ. Στέγους κοινόν, τέγους Ἀττικόν. Jam neque dicendum est τέγους, quia Poeticum, neque στέγους, quia κοινόν. Haec sunt lepidissima. Mihi tamen, si quid post hunc hominem dicendum erit, videtur στέγους a Poetis, τέγους ab Atticis frequentari, quanquam non ignorem haec aliquando inter se variari, uti praeterea passim confunduntur in MSS. TAYLOR. Ἐπὶ τοῦ στέγους, in tecto, nam domus vulgo humiles erant, et

tectum erat plana superficies. AUGER.

[Ἠδη μεθύοντες] Laudo Schottum, vix iterum laudandum. Οὗτοι δὲ ἤδη μεθύοντες ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. TAYLOR. Olim in libris editis sic ferebatur interpunctum: ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. οὗτοι δὲ — Schotti quae sit sententia, Taylorum nacta subscriptorem videtis. Ego verborum ordinem sivi immotum, modo aliter interpuncti, sic scil. ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δὲ — Tam longe a principio sententiae rejectum δὲ mirari quonquam nolim. Non rarum inventu id est. Exempla collegit Dorvillius ad Charitonem. Mutandum tamen si quid sit, malim verba ἤδη μεθύοντες collocari pone ἐφ' ἡμᾶς. REISK.

[Ἐκφεύξασθαι] Ἐκφεύξασθαι. CONT.

οὕτω σφόδρ' αὐτοὺς ἐφυλαττόμενην, καὶ πάντα ¹ ταῦτα ὑπὸ
 144 τούτων γιγνόμενα μεγάλην ἑμαυτῶ συμφροσὴν ἐνόμιζον. καὶ
² ταῦτα μὲν δι' αὐτὴν φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, ³ ἔνθα
 οὔτε τούτων οὔτε ἡμῶν οὐδεὶς οὔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν 35
 οὔτε ἄλλο κακὸν οὐδὲν ⁴ ἔλαβεν, ὡς ἐγὼ τοὺς παραγενομέ-
 νους ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. Ὅτι μὲν τοίνυν οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ὃ βουλή, καὶ
 ἐπιβουλεύσας ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐγὼ τούτῳ, ὑπὸ τῶν παραγε-
 145 νομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα τὸ μὲν μειρά-
 κιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, οὔτοι δὲ συνεισπεσόντες ἤγουν
 αὐτὸν βία, βωῶντα καὶ κεκραγότα καὶ ⁵ μαρτυρόμενον.
 συνδραμόντων δὲ ἀνδρώπων πολλῶν καὶ ἀγανακτούντων τῶν 40
 πράγματι καὶ δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν
 λεγομένων οὐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφέα καὶ
 ἄλλους τινὰς ⁶ ἐπαμύνειν ἐπιχειροῦντας συνέκοψαν. ἤδη δὲ
 αὐτοῖς οὔσι παρὰ τὴν ⁷ Λάμπανος οἰκίαν ἐγὼ μόνος ἐαδί-

¹ ταῦτα om. A.² ταῦτα μὲν ἵνα φησὶ T. R. ταῦτη μὲν ἵνα φησὶ A.³ ἔνθα om. T. R. A.⁴ ἔπαθεν T. R. A.⁵ μαρτυρούμενον A.⁶ μεταμύνειν R. A.⁷ Λαμποῦς R.

Ταῦτα] Aut cum τὰ mutandum videtur, aut plane delendum, ut per errorem librarii e πάντα proximo natum. Saepe inter se permutantur hæc duo vocabula literarum similitudine inter se finitima. REISK.

Καὶ ταῦτα] Π. καὶ ταῦτη. H. STEPH. Forte, κῆνταῦθα, atque illic, vel hic. MARKLAND. κῆνταῦθα. CONT. Arduum est in loco desperato conjecturæ periculum facere. Haud pudet tamen fateri, me aliquando suspicatum esse (etsi divipans magis quam statuens hæc prodo) Lysiam scripsisse; καίτοι ὅτε μὲν ἡμῖν ᾱ [id est πρώτῳ] φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι. atque Simon quo tempore primam ait nobis pugnam contigisse. REISK. Dedit ταῦτη, subaudiendo χώρα. mox ἵνα, ubi. AUGER.

Οὐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ] Lege et distingue: οὐδὲν ἔπαθεν ὧν ἐγὼ τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. quatum rerum testes etc. Vulgo ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. male, cum ad μάρτυρας provocaverat; recte, si ad μαρτυρίας. Utriusque emendationis confirmationem hanc sume ex Orat. XX. Ὡν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρῆξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Isæus de Hæred. Dicæog. p. 51. Ὡν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ita legendum: vulgo deest vox ΜΑΡΤΥΡΕΣ. MARKLAND. ἔλα-

βεν. CONT.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Melius utique conveniet, μεταξὺ δὲ τούτων. interea dum hæc geruntur. nisi vulgata hoc solummodo dicere vult, porro, ut reliqua persequar. eo-que nihil sit aliud, quam formula rhetorica transeundi ab argumento satis jam declarato ad aliud adhuc declarandum. REISK.

Μεταμύνειν] Revocavi hanc probam ex Aldina lectionem, rejecta quæ adhuc libris insederat lectione ἐπαμύνειν, quæ sine dubio ab Henr. Stephano est inventa. Verbum μεταμύνειν, tametsi nusquam alias mihi, quod meminierim, occurrit, probi tamen commatis est, et significat, pone aliquem currere, ut eum ab ejus raptore liberes et vindices. [Lectioni ἐπαμύνειν haud parum ponderis hoc addit, quod p. 152. 2. ed. Reisk. Aldina vitiose dat μετεβούλευον, ubi alii recte dant ἐπεβούλ. cf. infra ad p. 241. ult. Var. Lect. ut fere me nunc prænitate præcipitati assensus ad lectionem Aldinæ haud satis confirmatam. Cf. item Var. Lect. ad p. 173. 9. In Var. Lect.] IDEM. ἐπαμύνειν. CONT. Reiskium exscribit Augerus.

Παρὰ τὴν Λάμπανος οἰκίαν] Prior lectio erat Λάμπους. mutavit Stephanus in Λάμπανος. non opus erat mutatione, opinor,

ζων ἐντυγχάνω. δεινὸν δὲ ἠγησάμενος εἶναι καὶ αἰσχυρὸν
 98.1 περιιδεῖν οὕτως ἀνόμως καὶ βιαίως ὑβρισθέντα τὸν νεανί- 146
 σκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. οὔτοι δὲ, δίοτι μὲν τοιαῦτα
 παρηνόμου εἰς ἐκεῖνον, οὐκ ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες·
 ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεανίσκου ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομέ-
 νης, ὧ βουλῇ, καὶ τοῦ μεираκίου ἐάλλοντος αὐτοὺς καὶ
 5 των, ἔτι δὲ τυπτόντων¹ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ ἐμοῦ
 ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικουμένοις ἡμῖν
 ἀπάντων ἐπικουρούντων, ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ συντριβόμεθα
 τὰς κεφαλὰς ἀπαντες. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ μετὰ τούτου
 παροινήσαντες, ἐπειδὴ τάχιστα με² εἶδον μετὰ ταῦτα,
 ἐδέοντό μου συγγνώμην ἔχειν, οὐχ ὡς ἀδικούμενοι, ἀλλ' ὡς 147
 δεινὰ πεπονηκότες· καὶ ἐξ ἐκεῖνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἔτῶν
 10 παρεληλυθότων οὐδέν μοι πώποτε ἐνεκάλεσεν οὐδεὶς. Σί-
 μων δ' οὕτοσι, ὁ πάντων³ τῶν κακῶν αἴτιος γενόμενος, τὸν
 μὲν ἄλλον χρόνον ἠσυχίαν ἤγε, δεδιὼς περὶ αὐτοῦ· ἔπειδὴ
 δὲ δίκας ἰδίας ἤσθετο κακῶς ἀγωνισάμενον ἐξ ἀντιδόσεως,

¹ αὐτῶν R. ἐμαυτὸν A.

² εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδ. T.

³ τῶν om. T. A.

nisi accentu ūs, Λαμπρῶς. cur enim non
 Λαμπρῶ, ut Σαπφῶ, Βαυβῶ, Βασιλῶ in Epi-
 grammate Callimachi, Βασιλῶ κάθθανε
 παρθενηκή: et innumera ejusdem formæ.
 MARKLAND. Λάμπανος. CONT. Lectio-
 nem Λάμπανος a Stephano primo prodi-
 tam, sive quod ipse excogitasset, sive
 quod in libris mstis reperisset, Taylor re-
 tinuerat. Mihi visum fuit dubiæ Stephani
 auctoritati certiore Aldi præferre. Ne-
 que prorsus abhorret a more Atticorum,
 domos locosve et mulieribus appellare,
 tametsi rariuscule fit, v. Var. Lect. REISK.

Καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων κ. τ. λ.]
 Quovis pignore decertarim hæc verba
 βαλλόντων et τυπτόντων alterum alterius
 locum occupasse. Unusquisque enim æ-
 quus pugnae spectator extemplo conste-
 bitur ea acie fuisse concertatum, ut Theo-
 dotus puer τύπτεσθαι, ὁ ἀπολογούμενος
 βάλλεσθαι: omnia nequiverit. Contraria
 omnia video. [Verti proinde ac si scriptum
 fuisset: τούτων ἡμᾶς τυπτόντων, ἔτι δὲ βαλ-
 λόντων αὐτόν. In Edit. min.] TAYLOR.
 Post βαλλόντων nonnihil deesse, penes me
 dubium nullum superest. Fortassis deest
 hæc sententia: συνέτρεχον πολλοὶ πολλα-
 χόθεν. REISK.

Τυπτόντων] Imo πιπτόντων, et pra-

terea ruerent præ temulentia, statu et incessu
 incerto, quippe quibus crapula caput præ-
 gravaret. αὐτῶν e prius scriptis retineo:
 cætera induci velim. Nihil hic deest. In
 Var. Lect. REISK.

Αὐτῶν] Sic dedi de meo. Subauditur
 ἐμέ. illis adhuc me cædentibus. IDEM. At
 quid demum est, cum nos lapidibus aliis-
 que missilibus peteret et me cæderent et hoc
 quidem præ ebrietate? Mihi vel vulgata
 lectio retinenda videtur vel scribendum,
 quod magis placet, ἔτι δὲ πιπτόντων αὐτῶν
 ὑπὸ τῆς μέθης, quum adeo etiam tunc ebrii
 essent, ut interdum stare erecti non possent,
 sed vacillarent et caderent. Idem quod hic
 Lysias ebrietati, nimio studio et ardori in
 pugna, quæ sine ordine committitur, tri-
 buit Euripides in Helen. v. 1620. σπουδῆς
 δ' ὕπο Ἐπιπτον, οἱ δ' ἀρθεῖοντο. SLUITER.

Εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντο] Sic distin-
 ctum est in vulgata. quam distinctionis
 pravitate hoc modo correxi: εἶδον μετὰ
 ταῦτα, ut primum postmodum (vel tempo-
 re post) mihi occurrerunt, (aut me vide-
 runt et necum congressi sunt), ἐδέοντό μου,
 deprecati sunt veniam, excusarunt sese,
 illi, Simonis puta familiares casque in pu-
 gna satellites. REISK.

Ἀγωνισάμενον] Subaudi ἐμέ. IDEM.

καταφρονήσας μου οὕτωςι τολμηρῶς εἰς τοιοῦτον ἀγῶνά με κατέστησεν. ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς παραγενομένους μάρτυρας πάρεξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

15

ε'. Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐβουλόμην δ' ἂν, ὦ Βουλῆ, Σίμωνα τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν, ἵν', ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες ἀληθῆ, ῥαδίως ἐγνωτε τὰ δίκαια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οὐδὲν μέλει τῶν ὀρκίων ὧν διαμύσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν οὗτος ἐψευσται διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν ὡς αὐτὸς
 148 μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθήκας πρὸς 20 αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ' ἐπιβουλεύσας ἀπέστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον. καίτοι ἔχρην αὐτὸν, εἶπερ ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς πλείστους κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐτῶν. οὗτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώποτε φαίνεται ποιήσας, ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἀμφοτέρους ἡμᾶς καὶ κωμάζων καὶ τὰς θύρας ἐκβάλλων καὶ νύκτωρ εἰσιῶν ἐπὶ γυναικῆς ἐλευθέρης. ἂ χρῆ μάλιστα, ὦ Βουλῆ, τεκμή- 25 ριον νομίζειν ὅτι ψεύδεται πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ ὡς ἄπιστα εἶρηκε. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πενήκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο· καίτοι θαυμαστόν εἰ τὸν ἐταιρήσοντα πλείονων ἐμισθώσατο ὧν αὐτὸς τυγχάνει κερτημένος. εἰς τοῦτο δ' ἦκει τόλμης, ὥστε οὐκ ἔξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κερκομίσθαι φησί· καίτοι 30 πῶς εἰκὸς ἐστὶ τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦτα ἔξαμαρτάνειν οἷα κατηγόρηκεν οὗτος, ἀποστερῆσαι βουλομένους τὰς τριακοσίας δραχμὰς, ἐπειδὴ δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀπο-

τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐμοὶ] H. c. pari, atque me, religione jurisjurandi moveri, quo nos ambo, antequam ad causae actionem admitteremur, adacti fuimus, atque spondimus, nos velle rem, prout vere acta fuisset, ita enarrare. Quod jusjurandum, ut ille contempsit et violavit, falsa referens, ita ego contra vera referens sancte colui. IDEM.

Ἐγνωτε] Γνωτε. CONT.

Συνθήκας] Habemus hic exemplum rei vere gestae, quam unquam evenisse negat Aeschines in or. adv. Timarchum, scil.

ἐταιρήσεως κατὰ γραμματεῖον. REISK.

Περὶ αὐτῶν] Aut hac de causa universa, aut de tercentum illis drachmis peculiari-ter. IDEM.

Ἄμ'] Absit inane stud et otiosum vocabulum, quod crevit ex vicinia τοῦ ἀμφοτέρους! TAYLOR.

Ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδ.] Ψεύσασθαι, τοῦ δεδ. CONT.

Κερκομίσθαι] Scil. παρ' ἡμῶν. REISK. Βουλομένους] Βουλομένους. et p. 231. 5. αὐτῷ, et ibid. τοιαῦτα. CONT.

δοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶ, μήτε ἀφειμένους τῶν ἐγκλημά-
των, μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ γὰρ, 140
ᾧ βουλῇ, πάντα αὐτῶ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμηχανῆται·
35 καὶ δοῦναι μὲν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ δεινὰ ποιεῖν, εἰ μηδενὸς
αὐτῶ συμβολαίου γεγενημένου τοιαῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ
μειράκιον, ἀπειληθέναι δὲ προσποιεῖται, διότι φανερός ἐστίν
ἐγκαλέσας οὐδέποτε ἀργύριον οὐδὲ μνείαν περὶ τούτου οὐ-
δεμίαν ποιησάμενος.

ς'. Φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις ὑπ' ἐμοῦ δεινῶς δια- 150
τεθῆναι τυπτόμενος. φαίνεται δὲ πλεῖον ἢ τέτταρα στάδια
40 ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ μειράκιον, οὐδὲν κακὸν ἔχων· καὶ
ταῦτα πλεόν ἢ διακοσίων ἰδόντων ἀνθρώπων, ἕξαρνός ἐστι.

ζ'. Λέγει δ' ὡς ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τού-
του ὄστρακον ἔχοντες, καὶ ὡς ἠπέιλουν αὐτῶ ἐγὼ ἀποκτε-
νεῖν, καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ ¹ δὲ ἠγοῦμαι, ᾧ
βουλῇ, ῥάδιον εἶναι γνῶναι ὅτι ψεύδεται, οὐ μόνον ὑμῖν τοῖς
εἰωθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἅπασιν. τῷ γὰρ ἂν δόξῃε πιστὸν, ὡς ἐγὼ προνοηθεῖς
99. 1 καὶ ἐπιβουλεύων ἤλθον ἐπὶ τὴν Σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν,
μετὰ τοῦ μειρακίου, τοσούτων ἀνθρώπων παρ' αὐτῶ συνει-
λεγμένων, εἰ μὴ εἰς τοῦτο μανίας ἀφικόμεν ὥστε ἐπιθυμεῖν
εἰς ὧν πολλοῖς μάχεσθαι, ἄλλως τε καὶ εἰδὼς ὅτι ἀσμένως

¹ δὲ om. T.

Ἀφειμένους] Qui credible est nos fuisse tam tardos et tam supinos, ut restituere-
mus quidem illi nummos suos, cautionem
autem illam omitteremus, ut nempe syn-
grapham ab eo exigeremus ipsis manu
conscriptam, qua testaretur, non modo
nummos a nobis acceptos tulisse, verum
etiam eo facto jus suum nobis remisisse,
ob illa verbera aliasque injurias nos in
jure persequendi, et quicquid inter se at-
que nos intercessisset simultatum atque
rixarum, id omne hoc pacto decisum at-
que expunctum esse. Ejusmodi enim
syngrapha Atticis ἀφεις appellabatur, et
qui eam impetrasset, ἀφειμένος. REISK.

ὑβρίζειν τὸ μειράκιον] Malim εἰς τὸ μείρ.
non quo nesciam, perinde dici ὑβρίζειν τινα,
quam εἰς τινα. neque hoc me fugit, defendi
posse τοιαῦτά τινα ὑβρίζειν, pro ἐν τοιοῦτοις.
Sed planius atque mollius illud est, quod
commendo. IDEM.

Ἐγκαλέσας οὐδέποτε ἀργύριον] Recte : non
accusans me pecunia injuste detentæ. Iso-

crates Trapezit. init. si δὲ δόξω μηδὲν προσ-
κλήντας τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλεῖσθαι,
διαβληθεῖν ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον : tantam
pecuniam petere, vertit Wolfius : parum
plene. Dion. Halicarnass. in Isocrate,
hunc locum citans, pro ἐγκαλεῖσθαι legit
ἐγκαλέσαι : forte rectius : et προσκλήντας pro
προσηκόντως : quod melius puto. MARK-
LAND.

Ὀστρακον] Testam vinarium ingentem,
quo illam in ipsius, Simonis puta, capite
confringeremus, eoque ipsum necaremus.
REISK.

Ἐγὼ ἠγοῦμαι] Π. ἐγὼ δὲ ἠγ. H. STEPHAN.
Particulam δὲ interposui ex mente Stephā-
nī, qua vulgate caret. poterat tamen
etiam alio modo locus emendari ; scilicet sic
— πρόνοια : ἂ ἐγὼ ἠγοῦμαι. Quam facile
factu sit, ut ἂ in concursu cum extrema
litera vocabuli πρόνοια absorberetur, nemo
non ultro cernit. REISK.

Ἀσμένως] Fortasse ἀσμενος erat Ἀτ-
τικώτερον. Ita de cæde Eratosth. ἀσμένως

ἂν με εἶδεν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐτοῦ, ὅς καὶ ἐπὶ τὴν
 ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσῆει βία, ¹ καὶ οὔτε τῆς ἀδελφῆς οὔτε
 151 τῶν ἀδελφιδῶν ² φροντίσας ζητεῖν με ἐτόλμα, καὶ ἐξευρὼν οὐδὲ
 δειπνῶν ἐτύχαιον, ἐκκαλέσας ἐτυπτέ με; καὶ τότε μὲν
 ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἶην, ἡσυχίαν ἤγον, συμφορὰν
 ἐμαυτοῦ νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν. ἐπειδὴ δὲ χρόνος διε-
 γένητο, πάλιν — ὡς οὗτός φησιν — ἔπεθύμησα περιβόητος
 γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μεираάκιον, εἶχεν
 ἂν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῶ, ὡς ἂρ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυ-
 μίαν ἠναγκαζομένη ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ ¹⁰
 τούτῳ μὲν οὐδὲ διελέγετο, ἀλλ' ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων
 μάλιστα, παρ' ἐμοὶ δ' ἐτύχαινε διαιτώμενον. ὥστε τῶ ὑμῶν
 πιστὸν ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως
 ἔχων τὸ μεираάκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην· ἐπειδὴ δὲ
 152 ³ ἀφικόμην πάλιν, ἤγον ⁴ αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος,
 οὐδὲ πλεῖστα ἐμελλον πρῶτάματα ἔξειν; καὶ ἔπεβούλευον μὲν

¹ καὶ om. A.² ἀφικόμην, πάλιν ἤγον T. R. A.² φροντίσας, καὶ ζητεῖν A.⁴ αὐτὸς A.

με ἑωρακῖα, et paucis interjectis ἐκάθευδεν
 ἄσμενος ἦκων ἐξ ἀγροῦ. ΤΛΥΛΟΡ.

Πάλιν ἤγον] Bene ferri potest recepta
 punctura, non nego. Πάλιν, vice versa, ex
 contrario. Ita modo: Τότε μὲν ἄρα, ἵνα μὴ
 περιβόητος εἶην, ἡσυχίαν ἤγον — ἐπειδὴ δὲ χρό-
 νος διεγένετο, πάλιν ἐπεθύμησα περιβόητος
 γενέσθαι. Et Sophocl. Electr. 648.

Εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὺς τελεσφόρα,
 Εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἐμπαλιν
 μέθες.

Et ibid. 1050.

Καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν.

σχ. Εἰς τοῦπίσω, εἰς τὸ ἐναντίον. Æsch. c.
 Timarch. Ἄμα δὲ καὶ βούλομαι διεξελεῖν
 πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ
 τῆς πόλεως πάλιν δὲ μετὰ τούτου ἀντεξε-
 τάσαι τοὺς τρόπους τοῦ Τιμάρχου. Oppo-
 nere mores hominis moribus civitatis.
 Plat. Charmid. Ἐὰν μὲν γὰρ μὴ φῶ εἶναι
 σάφρον, ἄμα μὲν ἀποπον αὐτὸν καθ' ἑαυτοῦ
 τοιαῦτα λέγειν, ἄμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε
 ψευδῆ ἐπειδείξω — εἰ δ' αὖ φῶ, ἴσως ἐπα-
 χθές φανείται. Plutarch. Sympos. lib. i.
 Probl. 3. init. Ῥωμαῖοις ὁ τῆς μέσης κλί-
 νης τελευταῖος, ὃν ὑπατικὴν προσαγορεύουσι·
 τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐπίοις, ὡς περὶ
 Ἡρακλεώταις, ἐμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος.
 Apollon. Rhod. IV. 22.

Εἰ μὴ μιν Φρίξιο θεῶ σὺν παισὶ φέβεςθαι

Ὡρσεν ἀτυχομένην· ὑπερόεις δὲ οἱ ἐν φρεσὶ
 θυμὸς

Ἰάνθ. μετὰ δ' ἦ γε παλίσυτος ἀδρῖα
 κόλπον

Φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φω-
 ρισμοῦ.

Josephus denique scriptor, ut quibusdam
 placere video, Ἀπτικίζων Antiq. III. 11.
 2. Καὶ περὶ τῶν ζώων δὲ διέκρινεν ἕκαστον ὅ,
 τι τρέφονται, καὶ οὐ πάλιν ἀπεχόμενοι δια-
 τέλειον. Hæc, inquam, et lautiora fortasse
 adduci poterant, quæ tamen ex meo animo
 delere non possunt lectionem, quam diu
 elegantiozem esse mihi persuaseram: Ἐπει-
 δὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν, ἤγον αὐτὸν κ. τ. λ.
 postquam redierim, &c. Noster paulo su-
 perius: Ἐπειδὴ δὲ ὁμῶν ἱκανὸν εἶναι τὸν
 χρόνον — ἀφικουῦμαι πάλιν. Isocr. Pa-
 negyr. Λέγεται δ' οὖν περὶ μὲν Ἀμαζόνων,
 ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμίαν πάλιν ἀπῆλ-
 θεν. Demosth. de falsa legat. Ἄλλ' ἐ-
 πειδὴ πάλιν ἤκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας
 ταύτης. ΤΑΥΛΟΡ.

Αὐτὸν] Convententius videtur αὐτός. ipse
 egomet, ultro, sponte mea. nam αὐτὸν, ipsum
 per se, a legente quoque facile subauditur
 post premissum τὸ μεираάκιον. At voca-
 bulum, in quo caput rei versatur, omitti
 non debebat. REISK.

Καὶ ἔπεβούλευον] Imitatur hunc locum
 Cicero in ea pro Milone. SALMASIUS. καὶ
 μετεβούλευον μὲν αὐτός. CONT.

15 αὐτῷ, οὕτω δὲ ἤλθον ἀπαράσκευος, ὥστε μήτε φίλους
 μήτε οἰκέτας μήτε ἄλλον ἀνθρώπων παρακαλέσαι μη-
 δένα, εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μὲν μοι
 οὐκ ἂν ἠδύνατο, μνηῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον, εἴ τι 153
 ἐγὼ ἐξημάρτανον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ¹ ἄμαθίας ἀφικόμεν,
 ὥστε ἐπιβουλεύων Σίμωνι οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὐ μόνον οἴου
 τε ἦν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ ² ἢ μεθ' ἡμέραν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἤλ-
 20 θον οὗ αὐτὸς ἐμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθῆσεσθαι τε καὶ
 συγκοπῆσεσθαι, ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευ- 154
 ρίσκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὕβρισθείην. ἔτι
 τοίνυν, ὧ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥάδιον
 γινῶναι ὅτι ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον, ὡς ἔγνω, ῥίψαν
 θοιμάτιον, φεῦγον ὥχετο, οὔτοι δὲ ³ αὐτὸν ἐπεδίωκον, ἐγὼ
 δὲ ἑτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ὠχόμεν. καίτοι ποτέρους χρῆναι αἰ-
 25 τίους τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν; τοὺς φεύγοντας, ἢ
 τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι πᾶσιν
 εἶναι δῆλον ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ περὶ αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι

¹ ἄμαθίας T. R. A.

² ἢ μεθ' ἡμέραν om. T.

³ αὐτὸ T. R. A.

² Ἡ βασανιζόμενον] Servus ergo erat Theodotus, neque enim ingenui tormentis erant obnoxii. Atqui Plataicus erat, et constat Plateenses civitate Attica donatos fuisse. Nodum hunc non expedio, nisi si quis majorum Theodoti se ultro in servitutem dedit. REISK.

λαβεῖν] λαβεῖν. SCAL.

³ Ἡ μεθ' ἡμέραν] Lævum hominem et quotidiani cerebri, qui Lysiam adeo ἀμούσως his verbis incrustavit! Tu dele securus, quod ille obdormiscens infixit. Sensus et oppositio est: ἢ μόνον ἢ νύκτωρ. Atque ita loquitur Antiph. Κατηγορ. φόνου ἀπαράσμη. Οὐ γὰρ ἀσπρὶ τῶν νυκτῶν, οὐδ' ἐν ἔσρημά ἐλοιδοροῦντο. TAYLOR. Sic, ut nunc restitui, dant superiores editiones, Taylorana vetustiores, omnes. Unus Taylor ausus est verba illa ἢ μεθ' ἡμέραν ex editione sua excludere, nescio qua mente, aut qua de causa. Quam epim prodidit, illa nulla est. Ergone de die quoque fortunis vitæ alicujus insidiari non licet? Non recordabatur nempe Taylor, ad perimendum aliquem satis non esse, ut eum noctu aggrediaris. potest enim fieri, ut ab aggressore, quamvis noctu, oppressus, tamen stipatores secum habeat, a quibus protegatur, aut, si res in loco celebri geratur, ut multi ad clamorem concurrant.

Nisi solum, in loco deserto opprimis, nil agis. Lux tenebræve perinde valent ad cædem seu accelerandam, seu impediendam. REISK.

Συγκοπῆσεσθαι] Ita ex facibus Aldinis, σκοπήσεσθαι, egregia et jam solita laude restituit Stephanus. Dolet post hæc non sat habuisse Schottum, aut putasse suum συγκουφίσεσθαι aliquid posse. Quamquam arbitror eum ita legisse, neglecto monitu: οὐ αὐτὸς ἐμελλεν ὑπὸ πλείστων ὀφθῆσεσθαι τε καὶ συγκουφίσεσθαι. TAYLOR. συγκοπῆσεσθαι. CONT.

¹ Ὡσπερ κατ' ἐμαυτοῦ κ. τ. λ.] Conjectavi verba sic esse legenda, cum sint sine dubio mendosissima: ὥσπερ παρ' ἐμὴν τὴν προτέραν διάνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν' κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet h. l. et significat, ac si actionem adversus me ex titulo vulneris cædisve præmeditatæ ipse excogitasset atque machinatus essem. Quod Taylor conjecit, id a Græca structura et indole abhorret. Saltim, id si voluisset, dedisset: ὡς παρὰ τὴν προτέραν ἐμοῦ διάνοιαν. Sed abit ea sententia, quam oratori imputat, ab ejus mente, et hiat oratio, si eam sequimur. nam ἐξευρίσκων quidnam? hoc nempe reticetur. REISK.

² Ὡς ἔγνω] Scil. τὰ γινόμενα, vel ὅτι διώκεται. IDEM.

δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποιῆσαι κακόν. οὐ τοίνυν ¹ ταῦτα εἰκό-
 155 τα, ἄλλως δὲ παρ' αὐτῶν πῶς πράσσεται, ἀλλὰ καταλαβόν-
 τες τὸ μειράκιον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἤγον βία· ἐντυχῶν δ' ἐγὼ
 τούτων μὲν οὐχ ἠπτόμην, τοῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβάνομην·
 οὗτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἤγον βία καὶ ἐμὲ ἔτυπτον. καὶ ταῦθ' ³⁰
 ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται. ὥστε δεινὸν εἶ
 περὶ τούτων ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν οὗτοι τυγχά-
 νουσιν οὕτω δεινὰ καὶ παράνομα πεπονηκότες. τί δ' ἂν
 ποτε ἔπαθον, εἰ τὰναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν, εἰ πολ-
 λούς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἐμα-
 χόμην αὐτῷ καὶ ἔτυπτον αὐτὸν καὶ ἐδίωκον καὶ καταλα-
 βῶν ἄγειν βία ἐζήτουν, ὅπου νῦν τούτου ταῦτα πεπονηκότες ³⁵
 ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα κατέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πα-
 156 τριδος καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐμαυτοῦ ἀπάσης κινδυνεύω; τὸ
 δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς
 καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ὡς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τετ-
 τάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς ² ὑμᾶς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι,
 ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποστερῶνται ὧν ἐπιθυμοῦσι καὶ συγκο-
 πῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρηῖμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, οὐ- ⁴⁰
 τος δὲ χρόνοις ὕστερον.

ή. Ὅτι μὲν οὖν, ὦ βουλῆ, οὐδενὸς αἰτίας εἰμι τῶν γεγε-
 νημένων, ἰκανῶς ἀποδεδειχθαι νομίζω. οὕτω δὲ διάκειμαι
 πρὸς ταῖς ἐκ τῶν τοιούτων πρραγματῶν διαφορὰς, ὥστε καὶ

¹ ταῦτα μὲν εἰκότα R. A.

² ἡμᾶς T.

Ταῦτα μὲν εἰκότα] Particulae μὲν de meo addidi, quae libris omnibus deest. non itaque licet occurrere, probabilia quidem haec esse; neutiquam autem illos [Simonem ejusque sodales] ita reapse egisse. IDEM.

"Ἄλλως"] Ἄλλο. et v. S. τοῦ μειρακίου. CONT.

Πῶς πράσσεται] M. πῶς πλαστὰι. H. STEPH. Non dico nullo cum ingenio: hoc leve est, sed errore putidissimo. Sensus est: Non sunt haec bellulae argumentationes, et vero tantum similes, cum res ipsa aliter interea se habuit. Non vobis propono, quod fieri potuit, sed quod factum est. Nihil aliando levioere gratiam inquit, qui veram auctoris lectionem asserit, quam qui configit alienam. TAYLOR.

Τούτων μὲν οὐχ] Τούτου μὲν οὐχ. SCAL. Περὶ τούτων] Ea de causa, illas ob res. περὶ ὧν, qua de causa, vel quas ob res.

REISE.

Ἐδίωκον] Post ἐδίωκον aut addendum, aut certe subaudiendum est τὸ μειράκιον. sed addi mallem. nam alias facile a minus attempto ad Simonem referri possit. IDEM.

Εἰς ὑμᾶς] Sic dedi de meo. vulgati dant eis ἡμᾶς. quod Taylor ita reddidit: per universum quadriennium nobis diem dicere non sustinuit. Verum hoc significato ἐπισκῆπτεσθαι τινι dicitur, non εἰς τινα. quod posterius multum diversum quid significat, scilicet deferre ad forum vel iudicium aliquod actionem in aliquem. Cum iudices designantur, usurpatur eis. cum reus, tum datus. Dedi ergo eis ὑμᾶς. ad vos appellare. alioquitur iudices hujus actionis de vulneribus praemeditatus, senatum puta Areopagiticum. IDEM.

Χρόνοις ὕστερον] Χρόνοις καὶ ὕστερον. et v. ult. συμφεράς. et p. 235. v. 1. κατεργεῖς. et v. 2. ἐπισκῆψασθαι. et v. 4. ἐξέλασαι. CONT.

ἀλλὰ πολλὰ ὑβρισμένοις ὑπὸ Σίμωνος, καὶ ἑκαταγείς τὴν κεφαλὴν ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκεψασθαι, 158
 100. 1 ἡγούμενος δεῖνόν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ 2 παιδῶν ἐφιλονεικήσα-
 μεν ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκεν ἐξελάσαι τινὰς
 ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ καὶ οὐδεμίαν ἡγούμενην 159
 πρόνοιαν εἶναι τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος

¹ κατεαγείς T. R. A.

² παιδικῶν R.

Καταγείς] Licet τὸ καταγείς bene inclinetur ab ἄγω frangō secundum leges, tamen non est in usu, et alibi me legisse non memini, et credo legendum κατεαγός. PALMER. Non sua laude fraudandus est vir ingeniosissimus, quemque propter summam eruditionem semper maximi merito feci. Lucian. Dialog. meretric. Cochli. et Parthen. statim ab init. Τί δακρύεις, ὦ Παρθένῃ, ἢ πῶθεν κατεαγότας τοὺς αὐλοὺς φέρεις; Aristoph. Plut. 155.

Ἀντὶ δὲ Θράνου, στάμου κεφαλὴν κατεαγός.

Demosth. item adv. Conon. Τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι κατεαγῆναι φήσομεν. Et est plane Attica locutio. Sed καταγείς, licet non dicatur istorum hominum more, pace Palmerii dico esse in usu, cum καταγῆν ὅστων video laudari ex Galeno. Si quid tamen mutandum erit, suadeo legere non κατεαγός, sed κατεαγείς. Ea enim resolutio Atticorum invenitur, extra παρακείμενον. "Ἦστέρον δ' ἔργῳ μὲν ἐν Κυνουάρει ἐπὶ πωλεῖον ὁ μόνον ἀναβάς (Θαύματα hæc, non ῥήματα, si fas sit aliud agenti hoc monere. Lege enim ἐπὶ πωλεῖον ἡμιόβειον ἀναβάς) ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετρέψον, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην. Andoc. de Myster. Et Aristoph. Vesp. 1418.

Ἄνῃς Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος καὶ πῶς κατεάγην τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.

Et 1426.

"Ακουε, μὴ φεῦγ' ἐν Συβάρει γυνή ποτε κατεάξ' ἐχθῆρον.

Sed reperitur etiam extra Indicativum. Modo noster ἀλλήλων κατεάξαγτες τὰς κεφαλὰς. Usurpat etiam Etymolog. M. quem minime deceret, si abnorme fuisset. Ἠγαλέην κάλπιν ἀερομένην . . . τὴν κατεαγεῖσαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν κ. τ. λ. Κατεαγῶσιν item apud Aristoph. si fides Lexicis. Ita Epictetus, c. 3. κατεαγείσης γὰρ αὐτῆς, οὐ παραχθήσῃ. Et 25. "Όταν του γείτονος ἄλλο παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρῶχειρόν ἐστίν εὐθὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινόμενων ἐστίν. "Ισθι οὖν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῇ, τειυτόν εἶναι σε δεῖ ὅποιον ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγῃ. Hæc dixi, ut planum faciam ambiguum esse omnino fidem eorum, qui nobis Atti-

cas locutiones venditant. V. Magister in Καταγῆναι, quem hic locus Lysiae non uno vulnere confodit. TAYLOR. Potius κατεαγείς. hac enim forma utitur supra, κατεάγη τὴν κεφαλὴν: et infra, κατεάξαντες τὰς κεφαλὰς. Demosthenes contra Cononem: τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς, ἢ ἕτερόν τι κατεαγῆναι φήσομεν. Paulo ante: οὗτος δὲ χρόνιος ὕστερον. Vox χρόνιος denotat longum tempus. quod plenius effert Lucas VIII. 29. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτὴν, longo enim tempore illum corripuerat. Ælianus Var. Hist. IV. 25. de quodam dementi Thrasyllo: χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀρροστήματι τούτῳ. Et ita Josephus Ant. Jud. XVI. 4. p. 716. Ed. Hudson. Supra: τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω, ῥίφαν etc. quid istud ὡς ἔγνω? Coniicio, ὡς ἔλεγον: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον. Paulo ante, recte Stephanus συγκοπήσασθαι. Schotti συγκουφίξασθαι nescio quid velit. MARKLAND.

Ἐπισκεψασθαι] Ἐπισκέψασθαι Ald. Veram lectionem submonuere Steph. et Scal. Vide Harpocrat. et ad eum Vales. Est tamen ubi hanc Stephani diligentiam desideres. Isæus de Pyrrhi hereditate. pr. ἐπισκεψάμενοι δὲ ἡμεῖς καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες κ. τ. λ. ubi pariter legendum est ἐπισκεψάμενοι. MARKLAND.

Παιδῶν] Melius παιδικῶν, ut infra. IDEM. Opinor παιδικῶν. Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ ἐκ λειδορίας, etc. ubi vulgo male distinguitur post φιλονεικίας. MARKLAND. Malim ex mente Taylori παιδικῶν. AUGER.

Τινὰς] Malim τινα in singulari. REISK. "Ἐπειτα δὲ καὶ] Malim δὲ abesse, quod post ἔπειτα omitti solet. IDEM.

"Όστις] Vir doctissimus mihi subinducavit ὁ τις esse legendum, τραύμα sc. Acute! Quanquam et vulgatam lectionem tolerari posse non negat. Quod potius laudo. Consimile est enim, quod habet Polyæni. Strateg. præcæm. Ἀνδρεία μὲν γὰρ, ὅστις ἀληθῆ χησπάμενος πολεμικῶν μαχομένων ἐκράτησεν. TAYLOR. Lege et distingue: τραύματος, ὁ τις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος, ἔτραωσε. vulneris, quod aliquis, sine animo occidendi, inflixit. Lucianus Dial. Apoll. et

ἔτρωσε. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ
 προνοεῖται ὅπως ἔλκος τις αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν λήψεται;
 ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε θέντες, οὐκ εἰς
 τινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάζαντες τὰς κε-
 φαλάς, ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσα-
 σθαι — ἢ πολλοὺς γ' ἂν ἐξήλασαν — ἀλλ' ὅσοι ἐπιβου-
 λεύσαντες ἀποκτεῖναί τινας ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ
 ἠδυνήθησαν, περὶ τῶν τοιούτων τὰς τιμωρίας οὕτω μεγάλας
 160 κατεστήσαντο, ἠγούμενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβούλευσαν καὶ προϋ-
 νοήθησαν, ὑπὲρ τούτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι· εἰ δὲ 10
 μὴ κατέσχον, οὐδὲν ἤττον ¹ τό γ' ἐκείνων πεποιῆσθαι. καὶ
 ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς οὕτω διέγνωτε
 περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν ² ἂν εἴη, εἰ ὅσοι, ἐκ μέθης
 καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λαιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας
 μαχόμενοι, ἔλκος ἔλαβον, ³ εἰ ὑπὲρ τούτων ὧν, ἐπειδὴν
 βέλτιον φρονήσωσιν, ἅπασι μεταμέλει, ⁴ οὕτως ὑμεῖς με-
 161 γάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ⁵ ποιήσεσθε, ὥστε ἐξελαύ-
 νειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος.

θ'. Θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου τῆς διανοίας. οὐ γὰρ

¹ τό γε ἐπ' ἐκείνων T. R. A.

² ἂν am. T. R. A.

³ ἢ T. R. A.

⁴ οὕτω καὶ ὑμεῖς T. A.

⁵ * ποιήσαισθε R.

Merc. p. 236. καὶ μάλιστα ὁπόσα (sc. τραύματα) ὑπὸ τοῦ Βέρρυκος Ἀμύνου ἔτρωθη. MARKLAND. Bene habet ὅστις, recteque defenditur a Tayloro. idem est ac si dixisset: ἔγκλημα τραύματος ἐκ προνοίας οὐδὲν πρὸς τούτων εἶναι, ὅστις — REISK.

Νόμους ἐνθάδε] Num interponendus sit iteratus articulus τούτος, in dubio relinquam. certum hoc est leges solummodo eas designari, quæ in hoc foro, Areopagitico puta, obtinent, et secundum quas hi senatores, Areopagite puta, decernunt. IDEM.

Ἐβούλευσαν] Verba βουλεύειν et βούλευσις in foro Attico usurpantur de facinoribus præmeditatis, ut vulneribus, cæde. IDEM.

Κατέσχον] Id est, ἐπέτυχον. obtinuerunt, potiti sunt speratis et propositis. κατέχειν sive simplex, sive cum τινος copulatum, pro κρατεῖν τινός, compos alicujus rei fieri, bene Græcum est, et a Diodoro Siculo crebro usurpatum. IDEM. κατέσχον, vel κατέσχισαν, vel κατέσχηκαν, vel κατέκτανον. CORT.

Τό γ' ἐπ' ἐκείνων] Malim dativum pro genitivo. ἐπ' ἐκείνοις. pro eorum virili, quantum in ipsis voluntatis atque studii esset, quod per eos staret. Aut alias cum Vindobon. legendum est τό γ' ἐκείνων. v. Var. Lect. REISK.

Εἰ ὅσοι] Idem est atque εἰ ὑπὲρ τούτων, ὅσοι — IDEM.

Οὕτω καὶ ὑμεῖς] Lego ex mente Scaligeri: οὕτω ὑμεῖς καὶ μεγάλας κ. δ. τ. τ. π. ὥστε κ. τ. λ. Schottus interea nescio, quo errore abductus delet καὶ ὑμεῖς, et deinde pro ποιήσεσθε reponit ποιήσεσθαι. TAYLOR. Voces καὶ ὑμεῖς delendas censeat Schottus. Et sane supervacua sunt. Sed pauca delenda sunt ex hoc Auctore, qui Defectibus sæpius laborat. Ideo corrigendas quam ablegandas malle. Ita: οὕτω ζημίαις μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥστε etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας ἀποφίναμι. Supra, pro τό γε ἐπ' ἐκείνων, forte, ἐκείνοις. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paulo post lege, καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, pro δεινὸν εἴη. MARKLAND. Sine dubio dederat Scaliger οὕτως ὑμεῖς. ut ego dedi. illud καὶ nasci potuit e similitudine, quæ literæ c cum sigla καὶ significante intercedit. REISK. Potest tamen explicari καὶ vos quoque (np. sicut et Simon) ita magnas, &c. AUGER.

Τούτου] Imo vero τούτων. in primis autem hunc miror propter ejus rationem cogitandi. Vocab. διανοίας bene habet. REISK.

Τῆς διανοίας] Lege, τῆς διχονοίας, dissen-

τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἔρα̃ν τε καὶ συκοφαντεῖν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν εὐηθεστέρων, τὸ δὲ τῶν πανουργοτάτων. ἔβουλόμην δ' ἂν ἐξεῖναί μοι παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδείξαι τὴν τούτου πονηρίαν· ἵνα ἐπίστησθε ὅτι πολὺ ¹ ἂν δικαιότερον αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἑτέρους ὑπὲρ 162
 20 τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν οὖν ἄλλα εἰάσω· ὃ δ' ἠγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι καὶ τεκμήριον ἔσεσθαι τῆς τούτου θρασυτήτος καὶ τόλμης, περὶ τούτου μνησθήσομαι. ἐν Κορίνθῳ γάρ, ἐπειδὴ ὕστερον ἦλθε τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχης καὶ τῆς εἰς Κορώνειαν ² στρατείας, ἐμάχετο τῷ ταξιάρχῳ Λάχῃτι καὶ ἔτυπεν αὐτὸν, καὶ πανστρατιά τῶν πολιτῶν ἐξελθόντων, δόξας ³ κοσμιώτατος εἶ-
 25 ναι ⁴ καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν στρατηγῶν 163 ἐξεκηρύχθη.

ί. Ἐχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν οὐ νόμιμόν ἐστιν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· οὗτοί εἰσιν οἱ βία εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες, οὗτοι οἱ διώκοντες, οὗτοι οἱ βία ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς. ὦν ὑμεῖς μεμνημένοι τὰ δίκαια ψηφίζεσθε, καὶ μὴ ⁵ με περιῖδητε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως

¹ καὶ Α.

² στρατιᾶς Α.

³ ἀκοσμιώτατος R. Α.

⁴ καὶ om. T.

⁵ με om. T. Α.

scionis secum, ut loquitur Apuleius. Patet ex eo, quod statim sequitur. MARKLAND.

Πολὺ καὶ δικαιότερον] Quis non audaciter restituet πολὺ ἂν δικαιότερον—ἠγωνίζετο? Ita in orat. proxima: Καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθεῖν, ἢ—Et Isocr. περὶ ἀντιδοσ. Ὡστ' εἰ συγχαρήσασμαι τῷ κατηγόρῳ.—πολὺ ἂν μᾶλλον δικαιότερον ἐπιεικῆς εἶναι δοκοῖν ἢ ζημιωθεῖν. Rursus noster pro Milit. Ἐχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν ἐξ ἂν ἀφελοῖμην ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πάσχοιμι. TAYLOR. Sed hic ἂν potest subaudiri. AUGER.

Ὑπὲρ τῆς πατρίδος] Legendum περὶ τῆς πατρίδος. Supra: περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς οὐσίας—κινδυνεύω. Alia res est κίνδυνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, alia περὶ τῆς πατρίδος. Hoc est *reorum*, et in judiciis, *de patria*, non exsulent, periclitantium: istud, *fortium* et *honorum Civium, bellis*, aut alioqui, *pro patria periclitantium*. Exempla in quavis pagina. Paulo ante pro πολὺ καὶ δικαιότερον forte πολὺ ἂν δικαιότερον legendum: ut

Orat. IV. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ etc. MARKLAND.

Στρατιᾶς] Sic vulgo. Non nimium mihi laudis impertior, qui istum librariorum scopulum removi. Hoc exspectaverim ab aliud agente. Novi tamen Codices, qui quasi dedita opera in ea Charybdi perpetuo laborant. TAYLOR. Lege, στρατείας, expeditionis: ut Orat. XVI. MARKLAND.

Ἀκοσμιώτατος] Sic auctore dedi TAYLOR. in vulgatis est κοσμιώτατος. *rudori atque disciplina militari adversantissimus atque negligentissimus. REISK.*

Πονηρότατος] Καὶ πονηρότατος Coisl. Et credo, *meliori fide*. Nam non intelligo ἐξεκηρύχθη πονηρότατος. Et ea est notio τοῦ δόξας (non repetenda credo, quæ alibi dixi) ut societatem cum κοσμιώτατος hic loci plane refigerit. Fortasse: δόξας ἀκοσμιώτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων κ. τ. λ. TAYLOR.

Περιῖδητε] Reiskius ante περιῖδητε et Contius post addunt με, quod omisi addere, et mihi videtur necessarium. AUGER.

30 ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα καὶ πολλὰς λειτουργίας λειψούργηκα, καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι, οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδεὶς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν· ὥστε δικαίως ἀν' ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεηθεῖην, οὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι ὡς Σίμων βούλεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθην ἐκ τοιούτων πραγμάτων εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

Ἐλεηθεῖν] Πρ. γρ. ἐλεηθεῖν. τ. δ. ἐλεγχθεῖν. ἀλλ' ἐν τῷ παλ. γρ. ἐλεηθεῖν; καὶ αὐτὴ ἡ γραφὴ βελτίαν. H. STEPH. ἐλεχθεῖν. SCAL. Quemnam salem habuerunt isti παραδιορθωταί, quos memorat Stephanus legisse ἐλεγχθεῖν! TAYLOR. Εἴ τι πάθοιμι] Ὡς μὴ τι πάθοιμι, νεὶ εἰς τὸ μὴ παθεῖν τι. WAKEFIELD.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

In eodem jure hæc quæstio sedem habet, quo superior. Cum serva communi æro redempta duo Cives Athenienses communiter conservere. *Lite* tandem oborta, et habita *bonorum permutatione* (jus illud Atheniensibus proprium, de quo vide Demosth. Orat. integram adv. Phænippum de ea re habitam, Petit. LL. Attic. p. 281. et seqq., Sigon. de Rep. Athen. IV. 4., Budæum Comment. L. Gr. p. 91. Edit. Rob. Steph., Vales. ad Harpocr. p. 342.), amicorum tamen opera facta est redintegratio, et res utrinque in solidum restituantur. Mulierem tamen ὁ δικάων, quisquis fuerit, domi apud se conclusam tenet, quam cum repetit ὁ φεύγων, ventum est ad manus, et postu-

latur τραύματος ἐκ προνοίας.

Pag. ed.

Reisk.

100. 39 α'. ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ γε, ὡς βουλῆ, τὸ διαμάχεσθαι περὶ 164
τούτου, ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί· καὶ τὸ μὲν
ζεύγος καὶ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ 165
τὴν ἀντίδοσιν ¹ ἔλαβε, μὴ ἀν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ

¹ ἔλαβεν T. A. ἔλαβον R.

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ] Multis modis mihi videtur hæc declamatiuncula in umbra Scholæ μελετᾶσθαι, ad imaginem superioris orationis elaborata, cui deinde ob argumenti affinitatem in scriptis Codd. ut fieri solet, perpetuo adhæsit, Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὄν. Caius et Titius erant sequioris ævi oblectamenta, non ejus, quod Lysiam tulit, viris literisque incitatissimi. Fieri nihilominus potuit, ut Librarius ob auctorum in hac causa ignorationem, addo etiam orationis portentosam depravitatem, ita ἐπιγραφὴν olim concinnare poterat. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὄν ἀδελφον. Valesius ad Harpocr. v. Ἀπολαχεῖν conjecit Orationem habitam fuisse κατὰ Ποσειδίππου, siculneo nimis argumento innisus. Utcunque tamen id sit, hodie habemus imperfectam. TAYLOR. Post voc. προνοίας in titulo videtur deesse ἀδελφον. REISK. Quod totum interpretare: incertum est de quo et adversus quem agatur. Apparet et hoc esse scholium librarii alicujus, qui voluit indicare ignota esse actoris et rei nomina.

AUGER. Post ON in titulo notat Contius λόγος ἀκέφαλος.

² Ω βουλῆ] Alloquitur senatum Areopagiticum. REISK.

Τὸ διαμάχεσθαι] Hic videtur non solummodo τουτονὶ, hunc, sed etiam nomen actoris, quod ignotum est, fortassis tamen est Ποσειδίππου, interponendum esse. Nam hæc est, non actio, sed defensio. IDEM. Post διαμάχεσθαι videtur desiderari vel τουτονὶ, istum, i. e. eum contra quem lis agitur, vel nomen actoris quod ignotum est. AUGER.

³ ἔλαβον] Cum Scaligero lego ἔλαβεν. Ratio elucescit ex historia, quam vide in hypothesi. TAYLOR. Non satis habuit Taylor hanc novam lectionem ἔλαβεν commendare, sed etiam ipse in textum immisit, ejecta vetusta proba et ab omnibus libris confirmata lectione, non animadvertens, insequente consonante, saltim ἔλαβε dandum fuisse. Verum hoc leve est. Gravior hoc, quod hæc nova lectio rei gestæ adversatur. Revocavi ergo vete-

166 ¹ ἀπέδωκε, φανερώς δὲ περὶ ² πάντων διαλελυμένον ἀρνεῖσθαι
τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου, μὴ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι.
καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος,
168 τὴν δ' αἰτίαν δι' ἣν ἀπέδωκεν ἂ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι 101. 1

¹ * ἀπέδωκα R.

² τούτων T. R. A.

rem lectionem ἔλαβον, quæ est prima persona singularis. quæ ego ex illius fundo ceperam atque abstuleram. REISK.

¹ [Ἀπέδωκα] Sic, in prima persona singulari. dedi de meo. libri omnes reliqui dant in tertia persona, ἀπέδωκε. infititari nequit, me illi reddidisse omnia, quæ ex ejus re rustica vel familiari abstulisset. ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀποδέδωκα est idem atque φάσκειν ὅτι οὐκ ἀποδέδωκα, affirmare me non reddidisse. negativa particula post verbum ἀρνεῖσθαι iterari solet. IDEM.

[Περὶ τούτων] Περὶ πάντων. Coisl. Quod multo melius. TAYLOR. περὶ πάντων. CONT.

[Μὴ κοινῇ ἡμᾶς etc.] Lego: ἀρνεῖσθαι, — μὴδὲ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι: neque concedere nos ea communiter uti. Constructio hoc postulat. MARKLAND. Μὴ bene habet. Constructio hæc est: ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ ἀνδρῶπων κοινῇ. infititari nos unquam consensisse in usum illius ancille communem. REISK.

[Ἵμᾶς] (Sic vulgo.) Restituimus ἡμᾶς cum Scalig. Odiosa segnitias, quæ tam crassum errorem nobis reservavit expiandum. TAYLOR.

[Καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν κ. τ. λ.] Gravissimum comma, et tribus Anticyris vix sanabile! Ex istis vulgatorum librorum φανερώς ἐστὶ ποιησάμενος, quis non protinus exclamabat, vindicæ aliquis actutum hæc in Barbarium, quam decet, καὶ εἰς ἄλλα λύματα βάλαι. Sed utcuque emendari possunt levi opera. Quo pacto, admonearis ex sequentibus. "Ἰν' ἡμῖν φανερός ἐγένετο ἔμοι διπλαγμένος. Noster post parvissima: Διότι φανερός ἐστὶν ἐγκαλέσας οὐδέποτε ἀργύριον. Id. c. Sim. φανερός εἶ δαπανηθεῖς. Isæus de Dicæog. hæred. Et eadem ratione, Isocr. de permutat. ἐδήλωσαν δ' οὕτω διακεῖμενοι. Herodot. Erat. 21. Ἀθηναῖοι — δὴλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες. Id. ibid. 74. Μετὰ δὲ ταῦτα κλειόμενα ἐπάϊστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα εἰς Δημάφτον, δέιμα ἔλαβε Σπαρτιντέων. et eodem spiritu: καὶ δὴ καὶ ἐς Νάνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρχάδων τοὺς προσεστῶτας ἀγινέων. Æsch. π. τῆς παραπρεσβ. Edit. Steph. p. 33. Ἐνταῦθα ἦδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὐτὸν καταφανῆς ἦν. Xenoph. ἀναβασ. l. 2. fin. στέργων δὲ

φανερός μὲν ἦν οὐδένα, ὅτω δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτω ἐνδηλος ἦν ἐπιβουλεύων. Plutarch. in Pericl. Γενέσθαι πάντων ἐπιφανέστατος ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Insigniter omnium maxime Demosth. c. Mid. Οὐ μόνον δήπου τοῦ μὴ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βεβουλευμένος ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ἦδη φανερός. Expedivimus Græca. Quid restat? γέφυρος. Sphinx ipsa. Age, divina. Civis Atheniensis æger animi et dimidiatæ Veneris impatientis, scortum, quod deamavit, maluit solus in somnis amplecti; atque, ut erat ingeniosus amor, tale aliquid commentum comminiscitur, quo posset tam pretiosa supellex in ejus domum tota transire. Facta est utrinque agrorum, servitutum etc. permutatio. Constat. Non negat. Τὴν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός (ut monui) ἐστὶ ποιησάμενος. Jam vero βουλόμενος τάλληθ' λέγειν (audis veritatem veritate veriorum) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἢ (sic vulg.) ἔλαβεν, permutationis sc. reciprocæ, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. Superest ut complamem: Τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστὶ ποιησάμενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἂ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν κ. τ. λ. Supra: "Ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβεν (nunc saltem deprehendis necessitatem istius etiam correctionis) μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ ἀπέδωκε. TAYLOR. Lege: φανερός ἐστὶ ποιησάμενος: patet eum fecisse. Sic paulo post: φανερός ἐγένετο ἔμοι διπλαγμένος. Isæus de Hæred. Dicæogenis, p. 55. εἰς τοὺς φίλους φανερός εἶ δαπανηθεῖς οὐδὲν, patet te in amicis nihil impendisse: ita bene emendavit Stephanus, pro φανερώς. Centies in Libris commutantur o et ω. unde puto Matthæum scripsisse οὕτως, ubi nunc legitur οὔτως, cap. V. 19. ὅς δ' ἂν ποιῆση καὶ διδάξη οὕτως, μέγας κληθήσεται etc. præcessit enim, καὶ διδάξη οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται etc. cui respondet altera pars sententiæ: ut enim ibi διδάξη οὕτω, ita hic διδάξη οὕτως: et ut illic ἐλάχιστος κληθήσεται, ita hic μέγας κληθήσεται. MARKLAND.

[Ἀπέδωκεν, ἂ ἔλαβεν] Ergo etiam is, cum quo et in quem hic agitator (fac Possidippum esse), in rus defensoris impressione facta, res ejus pari modo abstulerat, atque defensor actoris. REISK.

εἰπεῖν — βουλόμενος τάληθῆ λέγειν — ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν αὐτὸν κριτὴν Διονυσίοις, ἵν' ὑμῖν φανερός ἐγένετο 169 το ἔμοι διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν. νῦν δὲ ἔγραψε ¹ μὲν ταῦτα εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, Φιλῖνος καὶ Διοκλῆς ἴσασιν· ἀλλ' οὐκ ἔστ' αὐτοῖς μαρτυρῆσαι μὴ διομοσαμένοις περὶ τῆς αἰτίας ² ἢ ἐγὼ ³ φεύγω, ἐπεὶ σαφῶς ἐγνωτ' ἂν ὅτι ἡμεῖς 170 ἤμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες, καὶ ἡμῶν εἴνεκα ἐκαθέζετο. Ἄλλ' ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός· δίδωμι γὰρ αὐτῷ

¹ μὲν τὸ ὄνομα Α.

² ἤ Α.

³ φεύγω. T. R. A.

[Ἀπολαχεῖν] Locus hic in Lysiacorum difficillimis. Aut sententia caret ἀπολαχεῖν, sive id est, quod vult Taylor, sive id, quod Harpocratio majori cum auctoritate, tum veritate vult. Ille vult esse, sorte carere, a sorte non renunciari. hic contra, a sorte ad munus aliquod designari, eique praefici. Aut locus in mendo cubat, et desunt nonnulla. Aut denique, si nihil hic deest, quod aio, recteque se omnia habent, necesse est, ut ἀπολαχεῖν h. l. significet, sententia sua causam alicui abjudicare. quod si admittitur, liquida et expedita sunt h. l. omnia, et haec est sententia: Vellem illum, judicem in Dionysiis cum ageret, tribui meae victoriam non abjudicasse, quo victoria tribui meae adjudicanda testatum fecisset, inter nos gratiam esse reconciliatam, quemadmodum etiam se, si sors sibi secunda eveniret, judicaturum esse tabulis ea de re conscriptis sponderat, antequam a sorte ad iudicandum admitteretur. Verum postmodum fidem datam sefellit, alique alicui tribui victoriam adjudicavit, nostrae abjudicavit, quo facto animum adhuc infestum prodidit. Ad proximum κριτὴν subauditur ὄντα vel λαχόντα. REISK. Contius interpretatur ἀπολαχεῖν κριτὴν, ut ego interpretatus sum, per sortem non obtinuisse ut foret iudex. Juxta Harpocrationem ἀπολαχεῖν sumitur pro simplici λαχεῖν in Antiphonte, Aristophane, et apud Lysiam κατὰ Ποσιδίππου. Sed quum hic ἀπολαχεῖν non videtur sumendum esse pro simplici λαχεῖν, videtur hanc orationem non eandem esse ac illum κατὰ Ποσιδίππου. AUGER.

Διονυσίοις] Dionysia, festa in honorem Bacchi: nam Δίονυσος erat Bacchi cognomen. IDEM.

[Ἴν' ὑμῖν κ. τ. λ.] Fugitivam particulam ἂν reduci moneo, quam, lametsi non video ejus necessitatis, ut locus sine ea plane

constare nequiverit, necessariam tamen, ex hoc loco post cognatum sonitum facile excidere posse arbitror: ἵν' ἂν ὑμῖν φανερός ἐγένετο. TAYLOR.

[Ἴν' ὑμῖν φανερός ἐγένετο etc.] Non opus est, ut legamus γένοιτο, vide ad Orat. primam. Ceterum haec et quae sequuntur obscuriora sunt, et depravata: praesertim ista, αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες: quae mihi mera aenigmata sunt. Mox, pro ἀποκτενῶν, scribe ἀποκτενῶν, occisurus. MARKLAND.

Ταῦτα] Video nonnullis placere τὸ ὄνομα. Nomen inter competidores referre. N. c. Agoratum: ὡς Ἀθηναῖος τοῦ ὄνομα ἐπιγραφόμενος. Omnino consulendus locus Arriani in Epictet. I. 19. Σήμερον τις ὑπὲρ ἰερωσύνης ἐλάλει μοι τοῦ Λυγούστου. Λέγω αὐτῷ, Ἄνθρωπε ἄφες τὸ πρῶγμα. Δαπανήσεις πολλὰ εἰς οὐδέν. Ἄλλ' εἰ τὰς φανᾶς (Casaub. in notis MSS. φορμούλας vel φόρμας) φησὶ γράφοντες, γράφουσι τὸ ἔμὸν ὄνομα. De ludis Nicopolensibus. TAYLOR.

[Ἢ ἐγὼ φεύγω] Emendo cum Scaligero, Περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. Et punctum post διομοσαμένοις adjeci. TAYLOR. ἧς. CONT. Aut ἧς, aut potius ἦν est legendum. REISK.

Αὐτὸν οἱ] Sine οἱ Scal. Recte Coisl. ut extulimus: ὅτι ἡμεῖς ἤμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες. Vitiose Ald. ἐμβάλλοντες, quod confixit quoque idem Scal. TAYLOR. ὅτι ἡμεῖς ἤμεν οἱ αὐτὸν κριτὴν ἐμβαλόντες, vel λαβόντες. CONT. Trajectio est Atticis haud infrequens, pro οἱ αὐτόν. nos fuisse, qui operam dedissemus, ut nomen ejus inter sortientes referretur. REISK.

Ἐκαθέζετο] Ἄλλὰ τοῖς μὲν μουσικοῖς κριταῖ καὶ θῆνται· τοῖς δὲ γυμνικοῖς ἐφεστᾶσι βραβευταί. Poll. III. 30. Adde Lucian. in Hermotimo. TAYLOR. Ad ἐκαθέζετο adde vel subaudi ἂν. AUGER.

τοῦτο οὐδὲν γὰρ διαφέρει. οὐκοῦν ἤλθον ¹ αὐτὸς αὐτὸν ² ἀποκτενῶν, ὡς οὗτός φησι, καὶ βία εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλ-
 θον. διὰ τί οὖν οὐκ ἀπέκτεινα, ὑποχείριον λαβὼν τὸ σῶμα, **10**
 καὶ τοσοῦτον κρατήσας ὥστε καὶ τὴν ἀνδρωπων λαβεῖν;
 φρασάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔχει εἰπεῖν. καὶ μὴν οὐδεὶς
 γε ὑμῶν ἀγνοεῖ ὅτι θάπτον ἀν' ἐγχειριδίῳ πληγεῖς ἀπέθα-
 νεν, ἢ πύξ παϊόμενος. φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αἰτιώμε-
 νος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν, ἀλλ' ὄστράκῳ φησὶ
 πληγῆναι. καίτοι φανερόν ἤδη ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι οὐ πρόνοια
171 γεγένηται. οὐ γὰρ ³ ἀν' οὕτως ἤλθομεν, ἀδήλου ὄντος εἰ **15**
 παρὰ τούτῳ εὐρήσομεν ὄστρακον ἢ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦ-
 μεν, ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντας ἀν' ἐβαδίζομεν. νῦν δ' ὁμολο-
 γούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ ⁴ μετ' οἴνου ἐλ-
 θόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι
 οὐδαμῶς. Ἀλλ' οὗτος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσερῶς ἔστι,

¹ [αὐτὸς] R.² ἀποκτενῶν T. R. A.³ ἀν' om. T. R. A.⁴ μεστοὺς R.

Αὐτὸς] Videtur delendum, ut e proximo
 autem natum. REISK.

Πρόνοια] (sic vulg.) Lego πρόνοια in casu
 recto: Ut in sequentibus. N. in su-
 periori oratione: Καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ
 πρόνοια. TAYLOR. Lege, πρόνοια, casu
 recto: et ita paulo infra, ὥστε πῶς ταῦτ'
 ἔστι πρόνοια, itaque, quomodo haec censeri
 possunt πρόνοια, sive, de industria? Sic
 Aeschines κατ. Κτησιφ. p. 55. οὐκ ἔστι ταῦ-
 τα ἀρχή. Noster Orat. III. καὶ ὡς τοῦτό
 ἐστιν ἡ πρόνοια. Iterum infra, hac pagina,
 ὅτι μὲν οὖν οὐτε πρόνοια (non προνοία) ἐγένε-
 το, οὔτε ἀδικῶ τοῦτον — ἐπιδείκνυται. Ante
 quae verba Schottus putat nonnulla desi-
 derari, quod verum puto. MARKLAND.

Οὕτως] sic, ut hic adstamus, coram ju-
 dicio, sine armis, sine telis, sine instru-
 mento caedis. REISK.

*H οὕτως] Nescio, quid sit, ni hoc modo
 reformes: καὶ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν.
 [Marklandum exscribit in Edit. min.]
 TAYLOR. Forte: ὄστρακον, ἢ ὅτῳ αὐτὸν
 ἀποκτενοῦμεν. testam, aut aliquo, quo eum
 occideremus. Xenophon Cyropæd: VII.
 ἀμυνόμενος ὅτῳ ἐδύνατο. Ceterum omnia
 ab ἀδήλου usque ad ἀποκτενοῦμεν Parenthe-
 si includenda sunt. MARKLAND. οὕτως,
 hoc modo, lagena vini puta, testa perquam
 fragili et ad necem inferendam inhabili.
 bene habet hic locus. REISK. Prius οὕ-
 τως significat sic ut nunc sum, i. e. inar-
 mis; posterius, testa armatus. AUGER.

Νῦν δ' ὁμολογούμεθα κ. τ. λ.] Fatemur.
 Heidius. Acute sane! Sequentia tolerari

nullo pacto possunt. Attamen in Codd.
 obstinatum silentium. Procul dabo ita
 argumentum instituit Orator: Pulam est,
 atque etiam adversariis in confesso, nos co-
 missumque grege stipatos, non solum puerorum tibi-
 cinumque grege stipatos, verum etiam bene
 madidos, ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια.
 TAYLOR.

Μετ' οἴνου] Μεστοὺς οἴνου dedi de meo.
 ad temulentos. REISK. Cont. μετ' οἴνου, et
 quidem soletur. Sed melius forsitan legere-
 tur juxta Reiskium μεστοὺς οἴνου. AUGER.

Δύσερῶς] Erudite explicat hanc vocem
 Heins. Lection. Theocritic. c. 4. consu-
 lendum omnimodo. Sed ista explicatio
 huic loco competere nequit. Adde ne-
 que ulla. Amor, neque infelix neque ni-
 mius sensum expedit. Legendum est
 δύσερις. Vel si Attice mavis δύσηρις.
 V. Mærin. Ælian. V. H. II. 21. Οὔτε
 γὰρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δύσερις οὔτε ἀγροικία
 πράττω τοῦτο. [Hic autem homo contra quam
 alii perditte amantes, utrumque vult etc. Si
 mavis δύσερις, veritas præter ceteros con-
 tentiosus. In Edit. min.] TAYLOR. Vide
 de hac voce doctiss. Jungermannum ad
 Polluc. VI. 42. MARKLAND. Rem tur-
 pem qui amat, vitiosam, amore indignam,
 quam alii detestaturi sint, is est δύσερως.
 tum, qui in rem a se amatam insumere
 nolit. Amoris enim est; in rem, quam
 amplexus sit, erogare, neque sumptibus
 parcere. Est hoc quoque miseri et pravi
 amoris, atque occæcati, quod ancillam ad
 tormenta tradere recusare eam, per cujus

καὶ ἀμφοτέρα βούλεται, τό τε ἀργύριον μὴ ἀποδοῦναι καὶ 172
 20 τὴν ἀνδρωπὸν ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου ¹ παρωξυμ-
 μένος ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν· ἀνάγκη δὲ ἀμύνα-
 σθαι. ἢ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ τοῦτόν φησι
 παιεῖσθαι, βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐραῖσθαι. καὶ ἐγὼ
 μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω· ὁ δ' εἰς
 τοῦτο βαρुδαμονίας ἤκει, ὥστε οὐκ αἰσχύνεται ² τραύματ'
 ὀνομάζων τὰ ὑψώπια, καὶ ἐν κλίνῃ περιφερόμενος, καὶ
 25 δεινῶς προσποιούμενος διακεῖσθαι ἕνεκα ³ πόρνῃς ἀνθρώπου,
 ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν ἐμοὶ ἀποδόντι τὰρ-
 γύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβουλεύειν καὶ πρὸς
 ἅπανθ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖ, ἐξὸν δ' ἐκ τῆς ἀνθρώπου βασα- 173
 νισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι οὐκ ἠθέλησεν· ἢ πρῶ-
 τον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε, πότερα κοινῇ ἡμῖν ἢ ἡ ἰδία
 τούτου, καὶ πότερα τὸ ἡμισυ τοῦ ἀργυρίου ἐγὼ συνεβαλό-
 30 μην ἢ οὗτος ἅπαν ἔδωκε, καὶ εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ
 ἦμεν, ἔτι δὲ εἰ μεταπεμφθέντες ἦλθομεν ἢ οὐδενὸς καλέ-
 σαντος, καὶ εἰ οὗτος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων ἢ ἐγὼ πρότερος
 τοῦτον ἐπάταξα. τούτων καθ' ἐν ἑκάστον καὶ τῶν ἄλλων
 οὐδὲν ἦν ὅ τι οὐ ῥᾶδιον ⁴ αὐτῇ τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανὲς καὶ
 τούτοις ποιῆσαι.

β'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια ἐγένετο οὔτε ἀδικῶ τοῦ-
 τον, ὡ βουλή, ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν
 35 ἐπιδέδεικται· ἀξίω δ' ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς
 τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν φυγόντος ἐμοῦ τὴν βάσανον, τοσ-

¹ παρωξυμένος T. A.
³ πόρνῃς ἕνεκα R.

² τραῦμά γε T. A. τραῦμά τε R.
⁴ αὐτῇ om. T. A.

testimonium consequi posset hoc, ut causam vinceret, periculoque iudicii liberaretur. REISK.

¹ Ἀργύριον] Pretium meretricis a lenone emptæ. IDEM.

Βαρυδαμονίας] Βαρυθυμίας, SCHOTT. Infeliciter pro more. TAYLOR.

² Ἡ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε] Legocum Schotto ἦ. TAYLOR. Lege: ἢ (sc. ἀνδρωπός, serva) κατέσπῃ. quæ dicat. MARKLAND. ἦ. CONT. Debebat insequi δεύτερον δὲ — τρίτον δὲ — τέταρτον. verum non semper tam diligentes sunt auctores, ut puncta quæque annumerent. relinquunt ista sæpe lectoribus supplenda. Iterata καὶ insequentia vicem gerunt dictionum ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, etc. REISK.

³ Ἡρχε] Ἡξε. CONT.

⁴ ῥᾶδιον αὐτῇ] Hoc αὐτῇ de meo addidi. facile huic feminae, ancillæ, erat, et singula ista, quæ modo commemoravi, questionis capita, et reliquorum ad hanc causam pertinentium nihil non planum facere, aliisque omnibus, et his ipsis adversariis meis. REISK. Ad ῥᾶδιον adde vel subaudi αὐτῇ. AUGER.

⁵ Ὅτι μὲν οὖν] Desiderari nonnulla arbitratur Schottus. Ego potius aliquid ab initio. TAYLOR.

⁶ Ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν] Ubi sint tot ac tanta argumenta et testimonia, nullibi comparet; unde conjicias totam orationem ad nos non pervenisse. AUGER.

174 οὗτον ἔμοι τεκμήριον γενέσθαι ὅτι οὐ ψεύδομαι, διότι οὐ-
 τος οὐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον,
 καὶ μὴ τοσοῦτον ἰσχυῖσαι τοὺς τούτου λόγους, ὅτι φησὶν
 αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι ὁμοίως γὰρ προσήκει καὶ μοι τῆς
 ἐλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται,
 175 καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. ἢ δεινὸν γε.¹ εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώ- 40
 ματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον² ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἂν μοι
 χρῆσθαι αὐτῇ ὅ τι ἐβουλόμην, κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς
 πατρίδος οὐδὲ πυνθέσθαι παρ' αὐτῆς τάληθῆ ἐκγενήσεται
 περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν κατέστηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν
 δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθεῖν ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ
 τῶν πολεμίων λύσει πραθεῖν, ὅσω παρὰ μὲν ἐκείνων βουλο-

¹ εἰ om. A.² ἐκ τῶν πολεμίων, εἰ ἔδωκα τὸ ἀργύριον, ἐξῆν A.

Τοσοῦτον ἰσχυῖσαι] tantum valere, ut
 scil. me condemnentis, aut, quantum ad-
 versarius meus vult. REISK.

Προσῆκει καί μοι τῆς ἐλευθερίας] Mallem,
 τὸ τῆς ἐλευθερίας, quod de Libertate ejus
 dicitur: negotium istud Libertatis ejus.
 Lucian. in Prom. es in verb. p. 18. Τὸ
 γὰρ τῆς κλεπτικῆς (καὶ γὰρ κλεπτικὸς
 ὁ θεὸς) ἀπαγεῖ τοῦτο μόνον etc. Ita legen-
 dum, non κλεπτικῆς ὁ θεός, furax enim est
 ille Deus, scil. Prometheus, qui Deus erat.
 vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine,
 et Æschylum in Prometheus Victo. Sic et
 Matt. XXI. 21. οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς
 ποιήσετε, non solum, quod ad ficulneam atti-
 net, facietis. Obscure vulgata, de ficulnea.
 Sensus est: quod ficulneæ accidit. MARK-
 LAND. Ad me quoque pertinet ejus liber-
 tas, in arbitrio meo quoque situm est, serva
 sit an libera. Partem pretii a me in eam
 erogatam, si ei remitto, sinoque liberam
 esse, erit; sin autem recuso, serva erit, ut
 est. Locus hic bene habet, προσήκει μοι
 τινος bene Græcum est. REISK.

Ἄλλὰ ψεύδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει]
 Hinc videmus non novum fuisse, nec po-
 litissimis Græcorum incognitum loquendi
 genus, quo utitur Ioannes 1 Epist. II. 4.
 ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ
 ἐστίν. Vide et cap. I. 6. Sic et Orat.
 XIII. ἐβούλοντο οὖν ἀκουῖα δοκεῖν αὐτῶν,
 καὶ μὴ ἐκόντα, κηρύσειν. MARKLAND.

ἢ δεινὸν γε] Excidit particula ὅτι. Tu
 fac reducem. ἢ δεινὸν γε, εἰ, ὅτι εἰς μὲν
 λύσιν — ἐξῆν ἂν μοι χρῆσθαι κ. τ. λ. [F. εἰ
 ἢ εἰς &c. In Edit. min.] TAYLOR. ἐξείναι
 et mox ἐκγενήσεσθαι. Ad Char. Aphrod. I.
 iii. c. vii. p. 321. D'ORVILLE.

εἰ εἰς μὲν λύσιν etc.] Si verba attente
 legas, videbis aliquid sensui deesse. Le-

go: εἰ ἢ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος. Amit-
 tebatur ἢ in sequente εἰς. MARKLAND.
 Contius censet vel transponendum esse
 ἐκ τῶν πολεμίων, ut ego transponi; vel
 delendum. AUGER. Locus hic planus et
 sanus est. Vellem Lysiae omnes alios lo-
 cos, omniumque auctorum tam sanos et tam
 expeditos esse, atque hic est. Ad ἢ δεινὸν γε
 subauditur εἶναι. foret utique indignum. Tria
 hæc verba sententia sunt per se subsistens,
 absoluta et perfecta, quiete quadam spiri-
 tus, vestigio veluti suo insistentis, ab in-
 sequentibus separanda. Novam ordiantur
 sententiam istæ: εἰ μὲν εἰς λύσιν — Ejus-
 modi intercisæ et abrupta oratio mirifice
 decet indignantes atque stomachantes. Scet-
 tet Demosthenes, cum aliis oratoribus Græ-
 cis, ejusmodi exemplis. v. Nostri p. 104.
 31. et 117. 19. ed. Steph. REISK.

Πραθεῖν] Ita Coisl. Seal. Steph. προθεῖν.
 Ald. Quæ sequuntur, si sana sint, eas
 habent argutias, disputandique subtilita-
 tem, cui me imparem esse assequendæ lu-
 bens prædicem. In fine commatis, ubi se
 ipsam prodit corruptela, legere mavult
 Steph. ἐκβαλεῖν αὐτὸν πειρῶνται. Me-
 cum dispice, quod submonuit vir sollar-
 tissimus, nostra tamen prædicatione ma-
 jor. ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπουδὴν
 ποιούνται. Nostræ sit laudis ingeniosissi-
 mæ conjecturæ fidem adstruere. Τούτου
 δὲ εἰνεκα τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο
 Λεωνίδης μόνους Ἕλληνας παραλαβόν, ὅτι κ.
 τ. λ. Herodot. Polymu. 205. Id. Cl. 4.
 Τὸ μὲν νῦν ἀρσάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων
 νομίζειν ἔργον εἶναι. Τὸ δὲ ἀρσασθεσίαν
 σπουδὴν ποιήσασθαι τιμαρξείν, ἀνοήτων.
 Et Pausan. Attic. c. 4. Δελφοῦς διαρπάσαι
 μάλιστα εἶχεν σπουδὴν. [Pro αὐτὸν legas
 σπουδὴν, et vide ad locum ipsum atque in

102. 1 μένων ἀπολύσαι ἔστι καὶ ἄλλοθεν εὐπορήσαντι κομισθῆναι, 176
 ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον οὐ δυνατόν· οὐ γὰρ ἀργύριον 177
 λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν¹ αὐ-
 τὸν ποιοῦνται. ὡςδ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι
 αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξιοῦντος βασανισθῆναι τὴν ἀνδρω-
 πον, ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι, ἀλλὰ πολὺ
 5 μᾶλλον συκοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπῶν ἔλεγ-
 χον οὕτως ἀκριβῆ ἕξαπατήσειν ὑμᾶς βραδίως ᾤήθη. οὐ γὰρ
 δῆ που τὴν γε τούτου πρόκλησιν πιστοτέραν ὑμᾶς νομίζειν
 δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας ἡξίου βασα- 178
 νίζεσθαι. ἀ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν, ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τοῦ-

¹ ἑμαυτὸν περὶ πλείστου ποιοῦνται Α.

Lect. Lysiac. c. 4. exente, quo pacto fidem istius emendationis confirmavimus. In Edit. min.] TAYLOR. *πραθείη* et *πειρῶνται*. CONT. Quam ut ea vendatur, si necesse sit, aliaque nulla pateat via mei ex hostium captivitate redimendi. REISK.

"Ἄλλοθεν] *Alio quocunque modo*, non per ancillæ venditionem. possis enim, etsi ancillam haud vendas, libertatem tamen recuperare, prece, gratia, voluntate ipsorum hostium, pecunia quoquo tandem modo comparata, aut corrogata, aut donata tibi, aut mutuo sumta, quo minus necesse habes ancillam vendere. IDEM.

Κομισθῆναι] Simplex bene si habet, idem valet atque compositum ἀνακομισθῆναι, id est; κατέχεσθαι, *domum, in patriam redire*. REISK. κομισθῆναι hic idem valet atque ἀνακομισθῆναι, subaudi εἰς τὴν πατρίδα. AUGER.

Γενόμενον, οὐ δυνατόν] *Lege, γενομένον (scil. αὐτὴν) οὐ δυνατόν, nempe κομισθῆναι, recipere*. Dicit: ab *Hostibus* quovis alio tempore captiva, data pecunia, redimi potuisset; ab *inimicis*, non item: non enim *pecuniam inimici*, sed *exilium et exitium Adversarii sui* expetet. Pro ἄλλοθεν *lego ἄλλοτε, alio tempore*: argumentatione, si recte capio, hunc sensum postulante. Attente legas totum *Enthymema*, ab istis ἢ δεινόν γε, ad hunc locum; et videbis *Exemplum acuminis* ejusmodi, quod longe abest ab *Subtilitate* ista, quam in *Lysia mirati* sunt *Veteres*. MARKLAND. *Sin autem ego semel potestati meorum inimicorum permissus fuero, fieri nequit, ut patriam recuperem.* nam in οὐ δυνατόν subauditur a communi ἀνακομισθῆναι, vel κατέχεσθαι. REISK: Sub. κομισθῆναι, AUGER.

Αὐτὸν ποιοῦνται] *Interponendum videtur περὶ πάντων, aut περὶ πλείστων, aut προὔργου.* rebus aliis anteponunt omnibus, aut hoc unum omni vi contendunt, ut ipsum

temet e patria exterminent. opponantur hic inter se αὐτὸν, id est, *seautόν, temet ipsum, et ἀργύριον, pecuniam tuam.* pecunia tua haud moventur: at temet ipsum laborant patria evertere. REISK.

Μὴ ἀποδέχεσθαι κ. τ. λ.] *Μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους αὐτοῦ.* SCAL. *Infra modo: Οἴκου δεῖ ὑμᾶς, τηλικίουτο ὄντος τοῦ κινδύνου, βραδίας ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους.* TAYLOR. Bene habet αὐτοῦ. subauditur τὸν λόγον. perinde usurpatur ἀποδέχεσθαι τινος atque τινα, et λόγον τινός. REISK. Adde vel subaudi τὸν λόγον. AUGER.

Τούτου πρόκλησιν] MS. τούτου: quod omnino verum est, vel propter istud, quod sequitur, τὸς αὐτοῦ οἰκέτας. MARKLAND: τούτου. CONT.

Ἐφ' οἷς] Fort. ἐφ' ἧς. TAYLOR. ἐφ' ἧς. CONT. Non hic vitium, sed in proximo est; id quod statim demonstrabimus. ἐφ' οἷς bene habet, idemque est, atque ἐπὶ τοῖς, ἐπὶ οἷς. Super iisdem capitibus hanc ancillam per tormenta interrogari, super quibus ille servos suos obtulit quæsitio ni per tormenta. Hæc est sententia loci. Unde constat post ἡξίου deesse ταύτην. Nostra sponsio, *πρόκλησις, vel provocatio*, hæc erat, *βασανίζεσθαι τὴν ἀνδρωπον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς ὄστος ἡξίον τοὺς οἰκέτας βασανίζεσθαι.* Rogat iudices, ut hanc sponsionem suam ne patiantur sibi minus probari, quam sponsionem adversarii. REISK. i. e. ἐπὶ τοῖς, ἐπὶ οἷς, *ideo quod.* AUGER.

Ἐλθόντας ἡμᾶς] Hæc est *superenarratio* illorum, quæ modo dixerat, ἀ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν. nam quæ illi (servi puta) norant, ea ipsi nos fatemur; ut proinde tormentis opus nihil sit, ad ea explorandum, quæ nemo infitiatur. Ecquid autem servi tandem norant? Scilicet ἐλθόντας ἡμᾶς, id est, ὅτι ἤλθομεν ὡς τοῦτον, norant nos ad hunc venisse. nil aliud. REISK.

τον, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες ἢ μὴ,
 καὶ πρότερον¹ πρότερον ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον
 179 ἂν ἦδει. ἔτι δὲ τοὺς μὲν τούτου οἰκέτας, ἰδίους ὄντας τού-
 του, εἰ ἐβασανίζομεν, ² ἀνοήτως ³ ἂν τι τούτῳ χαριζόμενοι
 καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐμοῦ καταψεύσαντο· ⁴ αὕτη δὲ
 ὑπῆρχε κοινή, ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀργύριον κατατεθεικό-
 των, καὶ μάλιστα ⁵ ἦδει. διὰ ταύτην ἅπαντα τὰ πρα-
 180 χθέντα ἡμῖν γεγένηται, καὶ οὐ λήσει ⁶ οὐδὲν αὐτήν. καίτοι
 ἔγωγ' οὐκ ἴσον εἶχον βασιανοδείσης, ἀλλ' ἀπεικινδύνευον

¹ πρότερος R. A.² εἰκότως A.³ ἂν ἢ τούτῳ T.⁴ αὕτη T. A.⁵ ἦδη διὰ ταύτην T. A. ἦδει, ὅτι διὰ ταύτην R.⁶ οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ' ἂν ἴσον T. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ' ἂν ἴσον R. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ' ἂν ἴσον A.

Καὶ ἡμεῖς] Id est, ταῦτα καὶ ἡμεῖς.
 IDEM.

Μεταπεμφθέντες] Scil. a communi re-
 peto ἡλθομεν ὡς τούτων. IDEM.

Πότερον πρότερον] Sonat vitium. Lege:
 πότερον πρότερος ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα. Supra:
 ἢ ἐγὼ πρότερος τούτων ἐπάταξα. Eadem
 depravatio init. Orat. VIII. MARKLAND.
 et in Edit. min. TAYLOR.

'Ἀν ἦδει] Bene si habet ἂν, debet ἦδει
 accipi sic, ac si dixisset: διὰ τῆς ἐκείνης
 μινύσεως ἐφανερῶτος ἂν. constilisset per hu-
 jus ancillae iudicium. Sin autem ἦδει solito
 modo etiam hic significat, norat, malim
 pro duobus vocabulis ἂν ἦδει legi uno συν-
 ἦδει. conscia erat. REISK.

'Ἀνοήτως] Silent Codd. Refinge tamen:
 'Ἀνοήτως ἂν ἢ τούτῳ χαριζόμενοι — ἐμοῦ
 καταψεύσαντο. Ne minimo aliquando inter-
 vallo in MSS. distant τι et η. ut notum
 est tractantibus. Repone mox αὕτη. [vel
 ἀνοήτως ἂν, ἢ τούτῳ, vel εἰκότως ἂν τι τού-
 τῳ. In Edit. min.] TAYLOR. Vox ἀνοή-
 τως sine dubio depravata est. Forte: εἰ
 ἐβασανίζομεν ἂν, εἰκότως ἂν τι — ἐμοῦ κα-
 τεψεύσαντο. si quaestioni subjecissemus, pro-
 babile est eos, hujus (domini sui) gratia,
 quidvis in me, etiam praeter veritatem, men-
 titos fuisse. Nisi malis ἀπρονοήτως, temere.
 MARKLAND. Revocavi lectionem Aldi-
 nae ἂν τι, pro ἂν ἢ, quod Taylori conjectura
 debetur. Ceterum facili opera locum
 hunc sanes, aut sic, ut pro τούτου εἰ legas
 uno vocabulo τούτου. aut sic, ut ἐβασανί-
 ζομεν geminetur, ad hunc modum — τού-
 του, εἰ ἐβασανίζομεν, ἐβασανίζομεν ἂν ἀνοή-
 τως, ἂν (id est, ἐάν) τι. seruos hujus, qui
 hujus proprii sunt, si torsissemus, torsissemus
 temere (si scil. servamus ἀνοήτως, aut,
 si ἀνοήτως legimus, in cassum,) si quid, in
 gratiam heri sui, meumque in damnum,
 mentiti fuissent. REISK.

Κατατεθεικότων] Subaudi ὑπὲρ αὐτῆς.
 IDEM.

'Ἦδη] Ἦδει (sic) Coisl. Pro sequenti-
 bus meam praestabo fidem: καὶ εὖ ἦδει
 ὅτι οὐδὲ ἐκ ταύτης ἔγωγ' ἂν ἴσον εἶχον
 βασιανοδείσης, ἀλλ' ἀπεικινδύνευον τούτο.
 TAYLOR. Dedi partim e libris, partim
 de meo, ἦδει ὅτι διὰ ταύτην. Prius, scil.
 ἦδει dant libri complures. ὅτι de meo addi-
 di, vel potius jam Taylor viderat id ad-
 dendum esse, tametsi a vera loci sententia
 quamplurimum is aberravit. Poterat
 etiam sine ἔτι locus sic emendari: ἦδει —
 γεγενῆσθαι, καὶ οὐ λήσει (in infinitivo). no-
 rat (adversarius puta meus) propter hanc
 mulierem maxime nostras rixas exstitisse
 omnes, nihilque per eam mansurum esse oc-
 cultum. REISK.

Καὶ οὐ λήσει οὐδὲν ἐν ταύτῃ] Lege: καὶ οὐ
 λήθει οὐδὲν ταύτην: et nihil hanc latet, to-
 tam rem ab initio intelligit. Demosthe-
 nes de Fœd. cum Alex. οὐ γὰρ δὴ λήθηδέ
 γε αὐτοῦς οὐδὲν τούτων. Sequitur: ἔγωγ'
 ἂν ἴσον εἶχον βασιανοδείσης etc. contradicit
 sibi in verbis proxime sequentibus. Lege:
 ἴσον οὐκ εἶχον. Dicit: atque ego quidem,
 si ista quaestioni subjecta fuisset, adeo non
 æquam conditionem subissem, ut in hac
 parte etiam periculum adissem: multo
 enim plaris illum quam me ista facit: et
 tamen etc. Sic Orat. VII. τοῦ τοῖς νική-
 σαι τὸ ἴσον οὐκ εἶχετε. Ita et ibi legen-
 dum. vulgo deest οὐκ. MARKLAND. Sub-
 audi βασιανοδείση. in illa, ubi tormentis
 subjecta fuerit, nihil latebit, h. e. omnia in
 lucem prodibunt, per ipsius confessionem
 tormentis expressam. totam illa rem pate-
 faciet. Etiam hic locus bene habet.
 REISK. Ad ἐν ταύτῃ, sub. βασιανοδείση.
 AUGER.

'Ἐγωγ' ἂν ἴσον εἶχον] Sic vulgati. De-
 di de meo ἐγὼ τ' ἴσον εἶχον. et ego impar
 essem habiturus, h. e. conditione futurus
 fuisset iniquiore, quam ipse est. aut si ἂν
 malimus hic servari, sic epit leg. ἂν ἴσον
 εἶχον, eadem manente sententia. REISK.

15 τούτο· πολὺ γὰρ περὶ πλείονος τούτου ἢ ἐμὲ φαίνεται ποι- 181
ησαμένῃ, καὶ μετὰ μὲν τούτου ἐμὲ ἠδίκηκυῖα, μετ' ἐμοῦ δ'
οὐδεπώποτε εἰς τούτον ἐξαμαρτούσα. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ μὲν
εἰς ταύτην κατέφυγον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ.

γ'. Οὐκ οὖν δεῖ ὑμᾶς, ὦ βουλή, τηλικούτου ἄντος τοῦ
κινδύνου, ῥαδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους, ἀλλ' ἐν-
θυμουμένους ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ
20 ¹ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ² ποιεῖ- 182
σθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν
ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας, ὡς οὐδὲν εἰς τούτον ³ προὔνοιήθη.
ἀγανακτῶ δ', ὦ βουλή, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην ἄνθρωπον 183

¹ ἀγὼν. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ T.

² ποιεῖσθαι, T.

³ προὔνοιήθηαι T. R. A.

'Αλλ' ἐνθυμουμένους κ. τ. λ.] Vidit Steph. sententiae minas, itaque ruituram sustentavit: 'Αλλ' ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν, ἐν τινι μὲν ὑπολόγῳ, ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖν τούτων ἔτι μείζους πίστεις. Mecum communicavit Viri laudatissimus: ὅτι περὶ τ. π. μ. κ. τ. βίου ὁ ἀγὼν ἔστηκεν, ὑπὸ λόγῳ τ. τ. π. π. Accurate, sed non ita, ut accuratius fieri non possit. Lego enim: 'Ενθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι, καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν ἔστηκεν, ὑπόλογον [vel ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ. In Edit. min.] ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας· ὡς οὐδὲν εἰς τούτον προὔνοιήθηαι. Dinarch. c. Demosth. Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλέσαντι, καὶ τὴν ἐν Κερκυρα ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς Λακεδαιμόνους, καὶ Κόνανος υἱεὶ τοῦ τοῦ Ἑλλήνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λαβόντος, καὶ ἑτέρας εἰκοσι πύλεις, οὐ ἐποίησασθε ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστάσης κρίσεως, οὐδὲ τῶν ὄρκων, οὓς ὑμῶν κότερες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξασθε τὰς ἐυεργεσίας. Edit. Steph. p. 91. Ἐπίλογον. Αὐσίας περὶ ἀμβλάσεως εἰ γνήσιος, οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ οἰκ ἐν λόγῳ. Δειναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· οὐδὲς ὑπόλογος βουλή γέγονεν, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία παραίτησις. Harpocr. in v. De voce ὑπόλογον vide quae diximus ad fragm. περὶ τῆς Ἀμβλώσεως. Quae sequuntur ante finem orationis turbata sunt et fortasse imperfecta. TAYLOR. Sed minore mutatione, vel nulla potius, res geri potest, ita: — ὁ ἀγὼν ἔστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ' ἢ ταύτας) ὡς οὐδὲν εἰς τούτον προὔνοιήθηαι. Totam sententiam adduxi, prout distingui oportuit. De voce ὑπόλογος vide Harpocratio-

nem. ἐν ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι τούτο, vel ὑπόλογον ποιεῖσθαι τούτο, est, hujus rei rationem habere, fere cum significatione excusationis vel absolutionis. Vide nostrum Orat. XXX. ὑπολογίζεσθαι eodem sensu utitur Andocides Orat. κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας, quasi diceret, non absoluerunt eum propter victorias. et Demosthenes alicubi de Corona: et Æschines adv. Ctesiph. p. 82. νεωστὶ γενημένων αὐτῶ τῶν ευεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο εἰ δικασταί. de Thrasybulo, in causa quadam damnato. Dinarchus adv. Demosth. p. 91. Τιμοθέῳ οὐχ ἐποικίσασθε ὑπόλογον. Timotheum non excusavitis. Et ita p. 110. ubi haec omnia repetit; et unde locus iste in Orat. adv. Demosth. emendari potest, pro αὐτὸς ἐφη, legendo, αὐτὸν Ἀριστοφάνῳ ἐφη. De voce προκλήσεις vide Pollucem VIII. 6. segm. 62. et Harpocratorem. MARKLAND.

Ὡς — προὔνοιήθηαι] Προὔνοιήθηαι. CONT. Haud me fugit ἄς interdum cum infinitivo construi. Creberrime hoc schema Diodorus Siculus usurpat. Verum Atticis, si bene memini, haud est frequentatum. quare suspicor, ἄς esse delendum, ut ex ἄς proximi vocabuli ταύτας natum. quod si tamen ἄς servetur, suspicor paulum quid deesse, ut integra sententia hunc ad modum procedat: ὡς εἰκὸς ἔστιν ἐμοὶ οὐδὲν εἰς τούτον προὔνοιήθηαι. plane non esse consentaneum me vitæ ejus insidias comparasse. REISK. Hic ἄς, si nihil desit, cum infinitivo construitur. Sed loco προὔνοιήθηαι malim προὔνοιήθηαι. AUGER.

Καὶ δούλην] Καὶ διὰ δούλην Vind. quod si plane non contemnimus, sed putamus alicujus momenti esse, leg. erit: καὶ, ἢ Δία, δούλην. id quod docet sic dicere personam graviter stomachantis. REISK.

περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα, τί κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον ἐργασμένος, ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁτιοῦν ἔξαμαρτῶν; οὐδὲν γὰρ ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον, ἀλλὰ λόγῳ¹ τὸ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ
 184 μείζω συμφορὰν ἑμαυτῷ διὰ τούτους ἐπαγαγέσθαι. πρὸς 25
 οὖν παίδων καὶ γυναικῶν καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἔχόντων ἰκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεήσατέ με καὶ μὴ περιϊόητε ἐπὶ τούτῳ γενόμενον, μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε· οὐ γὰρ ἄξιός οὗτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ, οὔτε οὗτος τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ὧν φησὶν ἠδικῆσθαι, οὐκ ἠδικημένος.

¹ τῷ τῶν πασῶν Α.

Ἄλλὰ λόγῳ κ. τ. λ.] Hæc profecto non sunt satis sana, sed levi opera restituenda. Adversarii invidiam, hujusque litis atrocitatem nihil mirum, si hominis bona ubique existimatio et summa, qua floruit, gratia sibi concitavit. Idque ab omnibus uno ore verum esse prædicatur. Ἀλλὰ λόγῳ τῷ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἑμαυτῷ διὰ τοῦτο ἐπαγαγέσθαι. TAYLOR. Corrupta hæc esse scio: sed non possum emendare. Nonnulla deesse existimo. MARKLAND. Non offendor illa dictione λόγῳ, τὸ τῶν πάντων, quæ bene habet, nisi quod sic distinguendum est, ut distinxi λόγῳ, τὸ τῶν πάντων, poterant quoque hæc tria vocabula τὸ τῶν πάντων parentheses includi signis. Verum hoc leve et vix dignum commemoratu est. Post illa vero verba parum quid deesse mihi videtur. e. c. βραχέα (aut μικρὸν τι) ἡμαρτηκώς, sed sola criminatione tenuis peccati mediocrius reus factus incidi in periculum cladis per hos, vel propter hos, mihi consciscendæ multo maxime. Supplementum ejusmodi nisi admittas, in quo crimen exiguum commemoraretur, non habebit πολὺ μείζω συμφορὰν quo referatur. Dicitur is λόγῳ ἡμαρτηκῆναι, qui peccati alicujus verbis tantummodo insimulatur, non ἔργῳ convincitur, reapse id peccasse. λόγῳ idem est atque λόγῳ μόνῳ, aut φιλῶ ῥήματι, cui opponitur ἔργον. In τὸ τῶν πάντων subauditur πρᾶγμα, vel ἔδος, vel ἔργον. id quod ejusvis est, aliquem meris verbis approbatione fideque rerum carentibus, insimulare, criminari. Nemo non hoc facit, aut potest facere, aut solet. Verum pauci suis criminationibus fidem adstruere aut norunt, aut curant. REISK. Locum obscurum et valde difficilem ut-

cunque emendavi mutando τὸ in τῷ pro τῶν, et πάντων in πασῶν ad quod subaudio συμφορῶν. Hic supponendum, quod certe potest supponi, reum adversarios suos aliquibus dictis læsiss. AUGER. Reiskii interpretatio non magis intelligi potest quam contextus ipse. Equidem mihi videor facili emendatione sanitatem huic loco reddidisse; verba nempe male divina sunt et hinc postea corrupta. Lysiam credo ita scripsisse: ἀλλ' ἀλογώτατον πάντων κινδυνεύω etc. sensus est: nihil ego unquam neque in civis neque in patriam peccavi, sed iniquissime omnium jam in periculo sum, ne propter adversarium hunc meum et servam multo majoris mihi ipse ductor sim calamitatis, quam si patriæ maximum intulisset damnum. πάντων superlativis additur ad majorem efficaciam: vid. v. 9. Aristoph. Av. 1530. Eccles. 1028. ut autem εἰλογον, æquum, justum, notat v. c. p. 115. 15. ed. Steph. et sæpe alibi, ita ἀλογον, injustum, iniquum. Thucyd. l. vi. c. 84. ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησὶ δουλωσαμένους τοὺς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν. et c. 85. ἀνδρὶ δὲ τυράνῳ οὐδὲν ἄλογον ὅτι ξυμφέρον. SLUITER.

Τούτους] Cum contemptu et indignatione est pronuntiandum. propter hos, ancillam puta, et ne illam quidem frugi, sed quæstum meretricium exercentem, ejusque herum, qui idem herus ejus et amicus atque defensor est. Cæterum nil video, quare Lysiae abjudicari debeat hæc oratio, quæ ingenium ejus respicit. Cum superiori oratione commune nil habet, præter forum idem, causeque titulum, τραυμάτων ἐκ προνοίας. Versæ in crimine cædis præmeditatae ambatur. reliqua omnia diversa sunt. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Hujus δευτερολογίας argumenti adornandi potestatem nobis invidit temporis injuria. Ἱεροσυλίας agitur Callias, advena, uti videtur, non ille tunc temporis nomine satis celebris, Hipponici filius, (cujus genealogiam deducit Palmer. Exercit. p. 754.) Accusatus Servi.

Pag.
ed.

Pag.
ed.

Reisk.

H. Steph.

102. 35 ΕΙ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ σώματος, ὧ ἄνδρες δικασ- 185
 ται, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξήρκει ἂν μοι καὶ τὰ παρὰ 186
 τῶν ἄλλων εἰρημένα· νῦν δὲ μοι δοκεῖ αἰσχροὺ εἶναι, κε-
 λεύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ καὶ — ἕως
 ἐξῆ — τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἄλ-
 40 λήλους γεγενημένων, μὴ βοηθῆσαι Καλλία τὰ δίκαια ὅπως
 ἂν δύνωμαι. ἐνόμιζον μὲν οὖν οὕτω μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύ-
 τη τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρότερον ἀγαθοῦ τινὸς τεύξεσθαι
 παρ' ὑμῶν ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον
 καταστήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύοντες οὐχ ἤττον ἐπι-
 κίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μὴδὲν ἀδικοῦσιν ἢ τοῖς πολ-
 λῶν κακῶν αἰτίοις οὖσιν. ὑμᾶς δὲ ἄξιον μὴ τοὺς μὲν τῶν
 103. 1 θραυπώντων λόγους πιστοὺς νομίζειν, τοὺς δὲ τούτων ἀπί-

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Oratiuncula hæc quompi-
 nus integra habeatur, nil equidem video,
 quod intercedat. tametsi fieri possit, ut
 pars ejus, eaque nescio an haud mediocris
 interciderit. Neque hoc intelligo, quid
 auctore elogii in suspicionem induxerit,
 hic causam sacrilegii agi. Vel solum il-
 lud, quod ipso in limine occurrit, τοῦ σώ-
 ματος, alio vertere suspicionem debebat;
 Ergone sacrilegii rei venibant? atqui
 morte luebant. Sed capitis rei non ἐπὶ
 τοῦ σώματος, sed περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζοντο.
 De corpore dicitur Atticis ille periclitari,
 de quo certatur, utrum servilis sit condi-
 tionis, an ingenuus. Denique aut hæc non

est δευτερολογία, aut Taylor illi voci novam
 attribuit vim, qua mihi quidem nondum
 innotuit. δευτερολογία est, cum reus idem
 ad actoris secundam actionem respondet.
 Hæc autem oratio est advocati Calliam
 reum defendentis. Verum videtur Taylor
 hasce duas res, quæ diversæ sunt, rei de-
 fensionem posteriorem, cum ipse iterum
 pro sese dicit, cum intercessione amici
 ad patrocinandum advocati commiscuisse.
 REISK. Post ΑΠΟΛΟΓΙΑ in titulo Contius
 notat λόγους ἀτελής. AUGER.

Εἰρημένα] Subandi ὑπὲρ αὐτοῦ. REISK.
 Τούτων ἀπίστους] Horum, np. patrono-
 rum Calliæ. AUGER.

στους, ἐνδυμουμένους ὅτι Καλλία μὲν οὐδέις πώποτε οὐτ' ἰδιώτης ἐνεκάλεσεν οὔτε ἀρχων, οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν, οὐδεμίαν δὲ σχῶν αἰτίαν εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἀφῆκται, οὔτοι δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες καὶ πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὡς περ ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίοι γεγεννημένοι περὶ ἐλευθερίας νυνὶ 5 ποιοῦνται τοὺς λόγους. καὶ οὐ θαυμάζω· ἴσασι γὰρ ὅτι ἂν ψευδόμενοι ἐλεγχθῶσιν, οὐδὲν μείζον τῶν ὑπαρχόντων πείσονται, εἰάν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόντων κακῶν 187 ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τοὺς τοιούτους οὔτε κατηγόρους οὔτε μάρτυρας πιστοὺς χρῆ νομίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες περὶ ἐτέρων ποιοῦνται τοὺς λόγους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθοῦντες εἰς 10 κινδύνους σφᾶς αὐτοὺς καθιστάσιν. ἄξιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι οὐ τούτων ἴδιον ἡγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει· οὐ γὰρ τούτοις μόνοις εἰσὶ θεράπωντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἱ πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες οὐκέτι σκέψονται, ὅ τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας ἐλευθεροὶ γένοιοντο, ἀλλ' ὅ τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν ¹ μηνύσαντες.

¹ μηνύσαντες * * * T.

Οὔτοι] Hic per οὔτοι designat orator servos qui Calliam herum suum testimoniis premebant. IDEM.

Κερδαίνοντες] In hac particula Orationis nihil notatu dignum, nisi quod pro κερδαίνοντες legendum videtur κερδανοῦντες, in Futuro. Ceterum τὸν ὑπὲρ Καλλίου citat Harpocration V. Τίμημα, sine ulla νοθείας suspitione; nulla tamen Ἱεροσολίας mentione facta: adeo ut utrum hanc Orationem voluerit nec ne, non pro certo affirmari possit. Alius quoque κατὰ Καλλίου, Ἰβήρας, meminit Jul. Pollux III. 8. segn. 76. MARKLAND. Bene habet κερδαίνοντες. Marklandi conjectura κερδανοῦντες si probetur, etiam pro βοηθῶντες legendum sit βοηθήσοντες, quod ne ipsi quidem illi visum fuit; nedum ut alii cuiquam in mentem veniat. REISK. Malim cum Marklando κερδανοῦντες. AUGER.

Τούτων ἴδιον] Horum, sc. Calliæ et aliorum qui sunt in eadem causa. Ad eosdem refer τούτοις. IDEM.

Τούτοις] Calliæ puta et advocatis ejus. vel universe inquilinis omnibus, cujusmo-

di Callias erat. REISK.

Τούτων] Utrorum, dominorum, an servorum? nam utrumque convenit. ego tamen servos potius hic arbitror designari. IDEM. Hic τούτων intelligo servorum Calliæ. AUGER.

Μηνύσαντες] Deesse aliquid huic orationi, an contra plenam esse, quis pro certo definierit. Utrumque incertum est; hoc certum, argumentis certis demonstrari non posse, μείζουρον esse. Nihil ei ad perfectionem sententiæ deest. Et advocatorum (τῶν συνηγόρων) orationes intercessorias ad deprecandum pro reo compositas, breves fuisse, non credibile modo, sed certum adeo est. λέπτει, quod hic in Aldina legitur, non ad hujus orationis finem, sed ad initium insequentis pertinet. Asteriscos itaque hinc detraxi. REISK. Ad λέπτει quod Aldus, spatii vacuo interposito, habet post μηνύσαντες, Contius addit τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου τούτου. Equidem arbitror nihil deesse in hac oratione, ob rationes in versione mea Gallica allatas. AUGER.

I. OTT. SLUITERI

AD

ORATIONEM CONTRA ANDOCIDEM

PRÆFATIO.

ORATIONEM Andocideam *de Mysteriis* postquam percensuimus, haud abs re erit de Lysiae Oratione *contra Andocidem*, quæ contraria illi vulgo habetur, nonnulla subjicere, ut, quæ ad illam causam pertineant, omnia uno quasi in conspectu ponamus. Priusquam vero ad criticas animadversiones progrediamur, de auctore hujus Orationis propius est videndum; quam Orationem simul ac legi, suspicatus sum non a Lysia esse scriptam; relectam sæpius illo prorsus indignam judicavi. Nam, sive in Lysiae intueamur ingenium, sive hanc Orationem cum contraria Andocidis comparemus, in eam incidamus cogitationem necesse est, non illam a Lysia fuisse conscriptam, neque in fori lucem productam, sed in scholæ umbraculis ad formam Orationis forensis confictam, fœtumque Oratori temere suppositum. Est enim Lysias constanti veterum iudicio habitus subtilis, acutus, tenuis, elegans, facetus, brevis, qui nihil habeat insolens neque ineptum, sordibus immunis, veritatis studiosus: in narratione præsertim concisus, neque rem verborum ampullis exornans; sed id, quod proposuerit, sensim efficiens et quasi furtim: "habet" denique, ut ait Quinctilianus (Inst. Or. I. IX. c. 4.) "maximam gratiam simplicis atque inaffectedati coloris."

Harum vero virtutum quamnam in hac Oratione inesse dicamus? Subtilitatemne aut tenuitatem? At nusquam apparent. An simplicem Lysiae narrationem veritatisque studium? Sed hæc quoque frustra quæras. Fictus hic Orator semper rem auget, declamat, nihil probat: in causa tam gravi neque Legem affert, neque testem producit, contra morem Lysiae, qui, licet de rebus agat in vulgus notis, numquam tamen sine testimonii dictione rem peragit. Neque dicat quis non integram nobis Orationem superesse, sed tantummodo fragmentum: nihil enim præter exordium deesse videtur; cum narratio, quamvis alieno loco, brevissima, nullisque argumentis confirmata, exstet tamen et post multam declamationem sequatur

p. 105. v. 13. seqq. ed. Steph. Adeo autem hic perturbata sunt omnia, ut subinde nexus nullus neque cogitationum, neque orationis, appareat. Auctor hujus declamationis omnia permiscet, ordinis nullam habet rationem: largus est verbis locisque communibus, sententiarum et argumentorum parcus, ut sophisticæ ornatum facile detegas. Sophistarum quippe est, dum veram causam negligunt, in locos communes evagari, qualis hic præsertim est locus *de ira Numinis et vindicta divina, quæ lento, sed certo, gradu impios consequatur*: is igitur locus a Pseudo-Lysia ad satietatem usque inculcatur. Neque enim subsistit in ῥήσει ista longiori p. 105. v. 6. οὐτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει cæt. quam tamen, quicumque Andocideam *de Mysteriis* legerit, facile videat ad verba Andocidis esse effictam, non autem scriptam ab Andocide defensionem (p. 18. v. 12.) ut Lysiacæ disputationi *de sera Numinis vindicta* responderet: longum igitur istum pannum Philosophum seu Ethicum consuisse declamatori non sufficit, sed in ira illa divina sæpius recoquenda genio indulget: 'Ὁ θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν. — Εφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεοὺς. — Ἄ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοεῖν εἰδῶσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων. — Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ἡμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσσεσθαι. — Ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν. — Πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν; — passim hæc per totam Orationem sparsa sunt. Nihil vero rhetorem magis sapit et declamatorem, quam injecta Diagoræ Melii mentio, p. 104. v. 39. ubi Andocides dicitur Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος, hyperbolice adeo et per αὐξῆσιν sophisticam, ut, quod ei simile sit, in Lysiacæ Orationibus non reperiatur.

Deinde quum Andocides in Oratione, quam huic dicunt contrariam, præsertim id agat, ut ostendat Isotimidis Psephisma ad se non pertinere, et abrogatum esse per Psephismata Patroclidis et Tisameni, Legemque ἀμνηστίας: tum vero se quoque contineri pactis post reditum populi initis, et jurejurando illis temporibus præstito, facile intelligitur, id fuisse caput accusationis, Andocidem psephismate Isotimidis arceri a templis, neque ad ipsum Decreta illa Patroclidis et Tisameni pertinere. Hic vero neque Psephismatis neque Legum illarum ulla mentio: pacta et jusjurandum leviter tanguntur, nec subtiliter de iis disputatur, ut solet Lysias, sed clamat homo et perorat.

Porro quis credat Oratorem tota antiquitate celebratissimum sæpius per ignorantiam in errores esse lapsum, aut sibi ipsum contraria dixisse? quod in hac Oratione sæpius factum esse videmus. Ita v. g. p. 104. v. 15. dicitur Andocides accusasse Aristippum, φάσκων ἀσιβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὐτοῦ πατρῶον; quasi Hermes ille a majoribus suis esset consecratus, quem constat fuisse dona-

rium Tribus Ægeidos: meritoque Palmerius Exerc. in A. Gr. p. 658. miratur, "Lysiam hoc loco non notavisse hominis vanitatem, si ea statua non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus," aliique quos supra citavi. "Forte," addit, "id ignorabat, et sequebatur communem errorem." Tempore autem Lysiae communis iste error seu vulgaris opinio nondum invaluerat, cum Hermes Andocidis ab ipso demum Oratore famam nomenque in historia acceperit; quoniam, cæteris Hermis truncatis, solus ille, qui prope januam Andocidis erat, integer manserat. Sed postea demum, cum rationem appellationis haud satis perspicerent vel ignorarent homines, πατρῷον Andocidi fuisse crediderunt. Inter eos, qui falsam opinionem sequebantur, Duris fuit, patria Samius, secta Peripateticus, teste Harpocrate v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς. Et hæc quidem res scriptæ Orationis ætatem non obscure indicare videtur, eam nempe, qua, ad exemplum Demetrii Phalerei, pro veris in foro causis, fictas in scholis agere, atque in umbra declamare cœperunt. Sed alios porro Rhetoris errores recenseamus. Pag. 105. v. 13. narrat Andocidem, quum esset accusatus de Hermis violatis, litem æstimasse vinculis, cum potuisset pecunia æstimare, et noluisse servum conscium tradere, sed curasse ut necaretur: quæ videtur enucleatius tradere Pseudo-Plutarchus in Vit. Andocid. ut monui Cap. 3.—Pag. 107. v. 17. seqq. dicitur Andocides nunquam militasse, qui classi præfuerit cum imperio. Ibid. v. 39. a sacerdotibus devotus fuisse perhibetur Andocides, de quo dixi Cap. 4. Hæc omnia ita et perturbata sunt et falsa, ut a Lysia proferri in judicio non potuerint. Neque vero errores tantum hæc Oratio complectitur, quorum unum vel alterum fortasse Lysia quis condonare possit, sed adeo sui oblitus est, qui illam conscripsit, ut sibi ipse interdum obloqueretur, prouti p. 105. v. 18. καὶ ἐμήνυσε δεδεμένους κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε τάληθῆ μὲν ἔχειν. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὅποτε τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἰσχίστα ἐποίει, μὲν ἔχειν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἢ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα — ἔδοξε τάληθῆ μὲν ἔχειν, καὶ ἐλύθη. Nonne igitur illi spes salutis erat, cui pœnæ immunitas erat promissa, si alios indicasset, et qui revera hoc facto pœnam effugit? de qua re conferri possunt, quæ dixi Cap. 3. Aliud exemplum addam p. 105. in fin. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, δις ἐν τῷ αὐτῷ (ἐνιαυτῷ non male inserit Reiske) ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα αἰεὶ ἐν δεσμοῖς ἔχει, ἢ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. καὶ (recte Marklandus καίτοι) ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [βιοῦν] τὸν βίον ἀβίωτον. Contra vero p. 103. v. 28. p. 104. v. 4. seqq. p. 106. v. 7. seqq. dicit Andocidem jam pollere in Republica, in senatum venire, alios honorem petentes suo suffragio improbare,

et fortasse brevi Archontem fore; p. 107. v. 27. divitem esse Andocidem suisque bonis reipublicæ egestatem posse sublevare.

Præterea plures sunt in hac Oratione locutiones, quæ sophistam sapiant et a veteri simplicitate et Lysiæ more abhorreant: ut p. 105. v. 4. ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα. *ibid.* v. 24. ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι αἰέμνηστοί εἰσι. *ibid.* v. 36. καταπλεύσας εἰς δημοκρατίαν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. *cujusmodi locutionum nullum apud Lysiam exemplum inveni.*

Denique cum tres fuerint accusatores Andocidis, Cephisus, Epichares et Melitus, a nullo eorum hæc Oratio dicta videtur: non a Cephisio, quoniam dicit Auctor Declamationis p. 106. in fin. ἴσως οὖν καὶ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει ὃ, τι λέγοι· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρηὶ λέγειν. *cæt.* Quapropter inconsiderate fecit, qui et hæc de Cephisio dicat, et locum Andocidis p. 13. v. 1. κατηγορήσαν δὲ μοῦ καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς ἄρα θεοὶ διὰ τοῦτο μὲ ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθῶν δεῦρο (ὡς ἔοικεν) ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην· ita in suam Orationem transtulerit p. 105. v. 2. οὐ γὰρ ὡς δεδιώς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρῶν ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος, τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ φάσει (*ita lego*) ἐφ' ἡ δίκη: quasi Oratio a Cephisio habita esset: Andocides enim ad quoddam Cephisii in Accusatione dictum de negotiationibus suis transmarinis manifesto respicit. Igitur Cephisius turpissimos mores ipse suos fassus sit, dixeritque Κηφισίου ἀντικατηγορήσει. Neque etiam ab Epichare pronunciata fuit hæc Oratio, quum dicat Andocides p. 13. v. 27. Epicharem impurum scortorum amorem sibi exprobrasse; cui ne simile quidem hic invenimus. Melito pessimo Sycophantæ Lysiam stilum venalem præbuisse, eo minus est credendum, quo minus is, qui poetica facultate se efferret, literarumque profiteretur scientiam et usum, qui in foro et accusationibus versaretur, aliena opera indigebat, ut reos, quibus male cuperet, scripta calumnia disperderet. Phileas hic in censum non venit, a quo accusatum Andocidem narrat Suidas v. Φιλέας. Φιλέας, inquit, Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Hæc quippe et longe alia res est, et unius Suidæ nititur auctoritate. Nusquam enim Phileæ mentionem facit Andocides, nedum ut accusatoris.

Si cui meam his argumentis sententiam minus probaverim, sed aliorum is auctoritatem desideret, hac quoque minime caremus. Nam et Ruhnkenius *Hist. Crit. Or. Gr.* p. 50. non germanam hanc Orationem iudicavit, et dubitasse etiam Valckenaerium indicavit mihi Vir Clar. Ioannes Luzacius. Neque hi tantum viri eruditissimi, sed Grammatici quoque antiqui spuriam eam censuerunt. Certe Harpocration, qui tribus locis eam memorat, bis addit εἰ

γνήσιος: primum v. Καταπλήξ — Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσειβείας (p. 107. v. 34.), εἰ γνήσιος ὁ λόγος: deinde v. φαρμακὸς — Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσειβείας (p. 108. v. 4.), εἰ γνήσιος: at v. Ῥόπτρον, (quod exstat initio fragmenti) nullam notam suspicionis addidit. Quis autem Declamationis auctor sit habendus, non est exploratum; neque de hac re certo ausim statuere. Non tamen illam ab æquali Andocidis esse scriptam ipse stilus et scribendi ratio docere videtur, quippe quæ multum abhorret ab antiqua illa Atticorum simplicitate et tenuitate; neque naturalem illum habet et Atticum colorem, sed nitorem quendam fucatum. Quapropter eam potius a rhetore vel sophista posterioris ætatis, quam ab æquali quodam Lysiæ profectam esse censeo: forte auctor ab ætate Demetrii Phalerei non longe fuit remotus. Probabile autem est, causam tam celebratam pulcherrimam rhetoribus præbuisse materiem, in qua sibi elaborandum putarent, sætumque suum Lysiæ tribuerent, quem scirent Andocidis fuisse æqualem. Atque hinc factum esse existimo, ut plures Lysiæ nomine contra Andocidem Orationes olim exstiterint, quarum nullam tamen germanam habuit Harpocration: hic enim v. Πλειστηριάσαντες laudat Lysiam ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος, et v. Ἐπίγνον ejusdem Orationem κατ' Ἀνδοκίδην ἀποστασίου, εἰ γνήσιος. Ex omnibus autem Oratoribus Atticis nullus fuit, cujus nomine ita abusi sint Rhetores, uti nomine Lysiæ. Hujus enim ex 425 Orationibus fere 200 ab antiquis habitæ sunt spurix: vid. Photius in Lysia (Cod. 261.) et Suidas v. Λυσίας. Facilius autem Lysiacam tenuitatem, quam aut numerum Isocratis aut vim dicendi Demostheneam imitari se posse illi confidebant: unde frequens ista ad Lysiæ Orationes Grammaticorum nota, εἰ γνήσιος.

Quamvis autem Lysiæ falso tribui credam hanc Orationem, haud tamen indigna est, in qua emendanda elaboremus. Nam multis etiamnum scatet nævis, quos alii nondum expurgasse videntur. Nonnulla etiam, quæ aliorum diligentiam fugerunt, ex Valckenærianis depromemus. Sic ad ipsum initium Orationis notat Valckenærius, Taylorum, qui in Lect. Lys. c. 8. nonnulla collegit de tristissima morte per inedia, omisisse tamen locum, quem Auctor Orationis expressit Thucydideum p. 205. v. 63. εἰλόμεθα ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῶ τελευτῆσαι. “Forsan et hic, inquit, posuerat αἰσχίστῳ pro ἀλγίστῳ, uti Lysias p. 247. v. 14. ἡναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι. Ita et Polyænus p. 77. v. 6. λιμῶ αἴσχιστα ἀλώσονται. Aliis tamen etiam θάνατος ille dicitur οἴκτιστος, locis quæ Taylorus designavit.”

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Cantum erat Legg. Atticis, ne cui ἀτίμω liceret templa adire, aut rebus civilibus sese adjungere. Andocides, qui ob profanata Cereris Mysteria atque Hermas obmultatos, ἀτιμία olim notabatur, ea lege se teneri noluit. Ei igitur Ἐνδείξεως scribitur dica. Quam cum agit Cephisius quidam, δευτεραγωνιστῆι Orator prae manibus. Utrique adversariam et quidem luculentam orationem habuit Andocides, sub alieno tamen nomine, sc. περὶ τῶν μυστηρίων adhuc delitescentem. Non igitur utique periit ejus περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, quam memorant Plutarchus in vita et Harpocrat. in ζητητής.

Acta est causa non diu post sublatos triginta viros, in Eleusinio, mense Boedromione, postridie sc. τῶν μυστηρίων, quo die pariter et loco voluit Solo questionem haberi, Rege referente, de iis qui in proximis Religionibus quidquam peccavissent.

Pag. ed. 188 * * * ἔδῃσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ ὡς ἀποδιδούς, τῇ δ' ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο. οὗτος οὖν ὁ ταῦ- Pag. ed. 103. 17 H. Steph.

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] In Editt. vulgatis, Aldi puta Stephaniq̄ hærebat hoc fragmentum cum præcedenti, cum quo tamen nihil habet commune. Resecavimus, et ab initio supplevimus. Istius fidem faciunt multa : utriusque quæ sequuntur. Λυσίας κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. Ἐδῃσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Harpocr. in ῥόπτρον, et totidem syllabis ibidem ejus compilerator Suidas. Ἀπὸ τοῦ ῥόπτρου, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τοὺς παλαιούς πλῆγμα ἢ ῥόπαλον, ἢ καὶ ἄλλως πάγη, ῥομφαίτα, εἶδος ξίφους ἢ ἐπίσπαστρον. διὰ Λυσίας κρίνον θύρας αὐτὸ εἶναι δηλοῖ ἐν τῷ, Ἐδῃσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ, κατὰ Ἀνδοκίδου ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τοῦτο εἰπόν. Eustath. ad Il. A. Quem itidem verbum verbo exscripsit Phavorinus, nisi quod ἐπίσπαστρον legat, quod emendari jubeo. Similiter Moschop. περὶ σχεδ. Καὶ ὁ κρικός, ὡς παρὰ Λυσία, Ἐδῃσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου (lege ῥόπτρου) τοῦ ἱεροῦ. In his mihi aliqua ex parte præcesserunt viri, eruditi. V. Canter. Nov. Lect. VIII. 4., Maussac. ad Harpocr. l. c., Kuster. ad Suid. v. φαρμακός, et Palmer. Exerc. p. 657. male Scalig. Λυσίου κατ' Ἀνδοκίδου περὶ Ἑρμῶν ἀποκοπής. λείπει ἢ ἀρχή. Quid Meursius interea? Exstat, inquit ille in Biblioth. Attica, κατ' Ἀνδοκίδου ἱερουσίας oratio (Personam videlicet ex hoc fragmento arripuit, crimen ex superiore). Alteram κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας

intercidisse existimat, et, quod jure mireris, notitiam non aliunde, quam ex Suid. in v. ῥόπτρον, desumpsit. TAYLOR. Mutila est hæc oratio, et multa initio desunt. Adducebat orator, ut conjicere licet, multa exempla impiorum qui pœnas dederant, hincque narrationis historia; alicujus finem habemus. Contius quoque novam incipit orationem cum hoc titulo ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ, et addit ex Harpocratatione voces ἔδῃσε τὸν ἵππον. AUGER.

[Ἐκ τοῦ ῥόπτρου] Tribus vocabulis hanc Orationem auxit Harpocratation V. ῥόπτρον, Ἐδῃσε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Idem passim citat hunc λόγον, adjecto solenni isto, εἰ γνήσιος. Scripsit Lysias et alium πρὸς Ἀνδοκίδην, Ἀποστασίου, εἰ γνήσιος, Voce Ἐπίγνον. et simpliciter κατ' Ἀνδοκίδου, εἰ γνήσιος, V. Πλοστηριάσαντες. Adeo ut tres esse possint contra Andocidem scriptæ Orationes. MARKLAND.

[ὑφείλετο] Mirarer, si ex loco laniato pessimeque excepto integram historiam simus expropturi. At profecto ex Andocide ἀπολογουμένω tantundem. Huic enim criminationi videtur his verbis respondere: Καὶ γὰρ ὁ λόγος τῶν κατηγορῶν ταῦτα τὰ δεινὰ, καὶ φρικώδη ἀνωρθάζον, καὶ λόγους εἶπον, ὡς ἰσχυρότερον ἔτιραν ἀμαρτῶντων, καὶ ἀσεβησάντων περὶ τῶ θεῶ, οἳ ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη. Non multum abludit facinus, quod olim fecit Phileas

τα ποιήσας θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῶ· πολλῶν
 20 γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθεμένων,
 ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάξης κάκιστον, καὶ οὐκ
 ἠδύνατο ἐσθίειν. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱερο- 191
 φάντου ¹ λέγοντος. ² ὅτι Ἀνδοκίδης μνηύων τοὺς αὐτοῦ συγ-
 γενεῖς καὶ φίλους ³ ἀπώλλυε, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς 192
 εἶναι. δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε
 λεχθέντα ἀναμνηῆσαι, καὶ μὴ μόνον τοὺς τούτου φίλους ὑπὸ
 25 τούτου καὶ τῶν τούτου λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸν τοῦτον ὑφ' ⁴ ἐτέρου. ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστὶ, περὶ

¹ λέγοντος, T.
³ ἀπολλύων T. R. ἀπώλλυ A.

² [ὅτι . . . εἶναι.] A.
⁴ ἑαυτοῦ μνηυῆσαι. ἀδύν. A.

quidam. Certe tempora non ablundunt. Ecce enim. Φιλίας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγγράματο, ὡς περὶ οὐκ αὐτὸς ἀνὸς ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόνιον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑπεφθόμενος. Suid. in Φιλίας. Expectatisne fide digniorem, qui hæc commemorat? Præstabo. Ὡς περὶ ἀν εἰ τῶ Φρυνώνας πανουργίαν δειδίσειεν ἢ Φιλίας ὁ τὸ Γοργόνιον (οὐρίγγε sodes) ὑπεφθόμενος. Isoocr. c. Callimach. Ita enim credo legendum, non φιλεργός, ut in hunc diem obtinuit sine alicujus naris offensione. TAYLOR.

Ὁζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου, καὶ τῆς μάξης κάκιστον] Lego, ἕκαστον, appositis huic Sacrilogo (quem spectat hæc imperfecta historia) multis et exquisitis edulis, *uiuimquodque eorum illi videbatur olere* (τοῦ ἄρτου) *panem istum, et (τῆς μάξης) mazzam istam: neque edere potuit.* Unde colligere haud obscure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proserpinæ surripuisse panes sacros, et sacram mazzam: fame vero divinitus immissa, pœnas dedisse ex ea parte, qua peccaverat. Cæterum ex Andocide de Myster. p. 5. ubi his respondet, discimus, plura hujusmodi Impietatis in Cererem et Proserpinam, et *pœnæ exempla*, ab Accusatoribus adducta fuisse. Unde liquet non pauca huic Orationi deesse. MARKLAND. Tantundem hic valet ὄζειν atque ἀπόζειν, bene habet hic locus. perinde est, ac si dixisset: ἀπὸ τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάξης ἐνόμιζεν ὄζειν κάκιστον, id est, ἀποφέρεσθαι ὀδμῆν κακίστην. existimabat e pane et e maza odorem ad se afflare vel allabi teterrimum. Veteres opinabantur et dictitabant, si qui in Cererem deliquissent, deam illos hac pœna ulcisci, ut furoris hoc genus illis injiceret, ut quicquid ciborum attingerent, id steruus oleret; quo fieret, ut in copiis alimentorum fame tamen perirent. Nota res est e Callimachi hymno in Cererem. Genus

hoc morbi simile est hydrophobiæ. Credebatur quoque Ceres bulimiam injicere iis, quibus irata esset, ut quamvis multa vorarent, ad crepandum usque, tamen haud satiarentur. REISK. Interpretor: ex pane et maza videbatur pessimus odor ipsi afflari. AUGER.

Λέγοντος] Satis habent aures, neque aliquid amplius præstolantur. Cum vero mihi ingeras λέγοντος ταῦτα, atque etiam λέγοντος ταῦτα, ὅτι — fastidium. Tum autem, credo, πωλυθρύλλητος ista historia de Andocidis indicio Hierophantam auctorem desiderabat! Punge cum Aldo post λέγοντος, et cetera mutila licet in sine, ut contemplanti videbitur, ita procedent: ὁ δὲ Ἀνδοκίδης κ. τ. λ. TAYLOR. Distinguo et lego: καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης μνηύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυεν, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς εἶναι. Male legitur, ἀπολλύων pro ἀπώλλυεν. MARKLAND. L. ἀπώλλυεν. In Edit. min. TAYLOR. Post Ἀνδοκίδης add. ἔπαθε. CONT. Mutavi comma, quod in vulgatis libris pone λέγοντος conspicitur puncto, et particulae ὅτι primam litteram, quæ vulgo parva est, cum majore. Nova enim orditur sententia, vel potius novum hujus orationis excerptum. Solent auctores ejusmodi excerptorum singula excerpta a voc. ὅτι incipere. id quod vel e solo Photio constat. Et videntur hæc verba: ὅτι Ἀνδοκίδης μνηύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυ (sic enim leg. esse suspicio pro ἀπολλύων) φάσκων συνεργοὺς εἶναι. non Lysias, sed lectoris alicujus esse, librarijve, in memoriae suæ gratiam ista in margine annotantis. Verba actoris ipsa, ni fallor, ab istis δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι incipiunt. REISK.

ὑφ' ἐτέρου] Ipse sese, quisquis est hujus causæ actor, designat. IDEM.
 2 L.

τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον, ἢ κατελεῖσθαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἄνδοκίδῃ, ἐπισταμένοις ὅτι ¹ ἐναργῶς

¹ ἐναργῶς περὶ τῷ Α.

Ἡ κατελεῖσθαι.] Verbum κατελεῖν mihi insolens accidit; et ne Græcum quidem erit, si existimemus cum dativo constructum esse, ut est proximum καταχαρίζεσθαι. quamquam nil necesse est ita existimare. Num ergo simplex ἐλεῖσθαι hic præferemus? IDEM.

Ὅτι ἐναργῶς κ. τ. λ.] Τιμωρεῖται Edit. pr. (cum qua etiam concordat Coisl.) unde Scal. nullo negotio: ὅτι ἐναργῶς τοῖ θεῷ τούτῳ μέλει τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας. Schottus interea in nescio quo hiatu ingenio suo per fugium quaerit. Quamquam non is sim, ut rem ita se posse habere sedulo et constanter pernegem, vocem tamen unam atque alteram, quæ certissimum interea cubant in mendo, utranque de tota periodo statuatur, tam levi digito perstringi non oportuit. τῷ θεῷ τούτῳ. Cuiam, cedo, et quarum Gentium? Cum in Eleusinio templo, atque adeo de Eleusiniis, de Cereris et Proserpinae sacris agitur, dedit ille τῷ θεῷ τούτῳ. Quod si plura igitur non desideratur, ita suo deo reponi: Ὅτι ἐναργῶς περὶ τῷ θεῷ τούτῳ τιμωρεῖσθε τοὺς ἀδικούντας. Ita Andoc. in orat. adversaria: Οὐδὲ ἐστὶ μοι ἀμάρτημα περὶ τῷ θεῷ, οὔτε μείζον, οὔτε ἕλαττον οὐδέν. Et Plutarch. in Alcib. Εἰσηγγεῖλεν ἀδικεῖν περὶ τῷ θεῷ, τὴν Δήμητρα καὶ τὴν Κόρην. Est etiam fortasse, cui displicent istud ἐναργῶς (mihi profecto non placeant sincere) quod ad Rhetorum officinam suo jure pertinere videtur. Ἐχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἡ Λυσίου λέξις. αὕτη δὲ ἐστὶ δύναμις τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄρουσα τὰ λεγόμενα. Dionys. Halic. de Lysic. Ὡς δ' ἕτερον τι ἡ ῥητορικὴ φαντασία βούλεται, καὶ ἕτερον ἢ παρὰ ποιηταῖς, οὐκ ἀν λάθοι σε, οὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἐκπληξίς, τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια. Longin. c. 15. "Insequitur ἐνάργεια, quæ a Cicerone illustratio et evidentiâ nominatur, quæ non tam dicere videtur quam ostendere." Quintil. VI. 2. Add. VIII. 3. Cic. Acad. IV. 17. ἐνάργεια δ' ἡ τῶν λόγων λευκότης καὶ φανότης. Ἐνάργεια δὲ (f. ἐνέργεια) καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης. Elym. M. Ita enim fere Phavorin. Ἐνάργεια ἡ τῶν λόγων λευκότης ἢ φανότης. ἐνέργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις ἀξέβη προσβολή. Invenitur tamen extra scholam, sed raro. Ita ἐναργῶς ὕβρις Demosth. c. Mid. p. 615. Et, ἐξελέγχετα ἐναργῶς. Id. ibid. p. 622. Istiusmodi, inquam, elegantioris stomachi propino: Ὅτι εὐαγῆς περὶ τῷ θεῷ τούτῳ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας. Vel denique totum erit ita corrigendum ex

monitu viri amicissimi, eleganter et ad ipsam Criticem. Cum olim Andocides suos cognatos, suos familiares supplicio tradidit in causa vix aliena, ἀδύνατον ἰμῶν ἐστὶ περὶ τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον ἢ κατελεῖσθαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἄνδοκίδῃ ἐπισταμένοις, ὅτι ἐναργῶς περὶ τῷ θεῷ αὐτὸς τιμωρεῖται τοὺς ἀδικούντας. ἐλπίζασι οὖν χρῆ πάντα ἀνθρώπων αὐτὰ καὶ εαυτῷ καὶ ἕτερω εἶσθαι. TAYLOR. Scribe, τῷ θεῷ τούτῳ, Dualiter, has Deas: nempe Cererem et Proserpinam, quæ vocabantur τῷ Θεῷ, et quarum erant Mystera hæc, in quæ Andocides ἡσεβηκέναι arguebatur. Pollux X. 24. segm. 97. ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις, αἱ κείνται ἐν Ἐλευσίῃ, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τῷ Θεῷ δημοσίᾳ πραθέντα ἀναγέγραπται. ubi pariter in MS. erat περὶ τῷ Θεῷ. Hoc etiam patet ex ipso Andocide de Myster. p. 5. ubi his respondet: οὐδὲ ἐστὶ μοι ἀμάρτημα περὶ τῷ Θεῷ. et mox, ἀσεβησάντων περὶ τῷ Θεῷ. Vido cætera, quæ hæc Lysia maxime illustrabunt. Nihil dessee puto huic loco post ἀδικούντας. Suspectam tamen habeo vocem ἐναργῶς: sub qua latere puto aliquid ab Adjectivo ἐναγῆς, piacularis, sacer, sensu malo. quale esset, ἐναγῶν — μὴ τιμωρεῖσθαι. MARKLAND. Recte viderunt viri docti pro dativis singularis numeri τῷ θεῷ τούτῳ sufficiens esse accusativos duales τῷ θεῷ τούτῳ. quorum in auctoritate sui. Cætera parum expediturunt. quod ipsis vitio si dem, inhumans sim. ecquid enim ingenium humanum locos omnes veterum auctorum desperatos persanet, a face codicum Mstorum destitutum? Non commemorabo τιμωρεῖται hic positum pro τιμωρεῖσθε me paulo ægrius ferre, quamquam exemplum est unum alterumve apud Lysiam verbi activi τιμωρεῖν in significatu puniendi usurpati. Possit igitur haecenus hic locus ferri, et τιμωρεῖτε accipi pro κολάζετε. ut sententia sit: vos perspicue punire eos, si qui sint in hæc duo numina (Cereris atque Proserpine) injurii atque impii. Non dissimulabo tamen mihi videri Lysiam sic dedisse: τῷ θεῷ τούτῳ τιμᾶτε κολάζοντες τοὺς ἀδικούντας (scil. αὐτῶ). qui sciatis, vos sine controversia (vel haud dubium) honorem habere his numinibus puniendo eos, si qui illas deas impietate violaverint. ἐναργῶς τινὰ τιμᾶν, est, cum honorem illi habere, ut constat inter omnes, honorantem summa contentione id egisse, ut voluntatem suam cum honorandi, quem honorarit, proderet. REITSK.

¹ τῷ θεῷ τούτῳ ² τιμωρεῖται τοὺς ἀδικούντας. ἐλπίσαι οὖν 193
 χρῆ πάντα ἀνθρώπων ³ ὄντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσε-
 σθαι.

β'. Φέρε ⁴ γὰρ, ἂν νυνὶ Ἀνδοκίδης ἀδῶος ἀπαλλαγῆ 196
 ἡμῶν ἐκ τούδε τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννεά
 30 ἀρχόντων καὶ λάχῃ βασιλεὺς, ἄλλο τι ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
 θυσιάσει καὶ εὐχὰς εὐξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν

¹ τῷ θεῷ τούτῳ T.

³ ὄντινα καὶ A.

² τιμωρεῖτε T. R. τιμωρεῖσθε A.

⁴ δὴ A.

τῷ θεῷ] τὸ θεῖον. CONT.

Καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι] Sine sensu. **Lego:** καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρῳ φείσεσθαι. et sibi et aliis parsurum esse. sequitur Ratio. Porro ἀνθρώπων ὄντα est, quod Latini dicunt *hominem natum*. MARKLAND. Non in his verbis, sed in voc. ὄντα videtur vitium inesse, pro quo videtur Lysias ὄντινα dedisse. Sententia hæc est: Existimare licet, qui sibi quisque penes se in sua conscientia et existimatione de se sit, eum penes alios quoque esse aliusque videri. Jam Andocides ipse sibi, (ait orator) impius videtur: impietatis enim ipse sese detulit in iudicio. Necessè igitur est, ut aliis quoque Græcis impius habeatur. Qui autem convenit, qui sibi que aliisque impius videatur, eum regem sacerorum consecrari, sacrisque faciendis præfici? Quid Græci de vobis cogitabunt, quo animo erga hanc civitatem, erga hæc sacra, erga hoc templum Eleusinium erunt, videntes in eo regnare hominem infamatæ impietatis? Potest etiam hæc sententia loco tribui: Quales vobismet ipsi vos videmini, tales Græcis quoque videbimini. Jam si conscii vobis sitis, vos pœnas debitas a violatoribus numinum repetisse, eoque diis honorem habuisse, fiet, ut aliis quoque pii et deorum studiosi videamini; eoque amabunt vos confluentque frequentes ad sacra vestra participandum. Sin autem impius ulcisci neglexeritis, ipsi vos quoque infamiam impietatis odiumque publicum vobis conscietis; quo fiet, ut urbs hæc parum frequentetur ab exteris, ut pauci aut nulli sint posthac futuri, qui sacris Eleusiniis initiari velint. Idem est ac si dixisset: πάντα ἀνθρώπων ἔσεσθαι καὶ ἑτέρῳ (id est, δόξειν) τοιοῦτον, οἷος ἐστιν (id est, δοκεῖ) καὶ αὐτός ἑαυτῷ. REISK. Totum locum sic intelligi: oportet igitur sperare omnem hominem futurum esse aliis qui erit et sibi. AUGER.

Ἄλλοτι ἢ Divide, ἄλλο τί, sc. ποιήσει: *num quid aliud faciet, quam sacrificabit?*

i. e. nonne sacrificabit? Sic Andocides de *Myster*. p. 15. εἰ γὰρ ἔθνα, — ἄλλο τί (sc. ἐποίουν) ἢ αὐτός μὲν αὐτὸν ἀπάλλων; si enim posuisssem — *num quid aliud, quam me ipse perdidissem?* i. e. nonne me ipse perdidissem? Demosthenes in *Mid.* τούτων ἄλλο τί πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; et in *Aristocratem*: ἄλλο τί ἢ δέησει; MARKLAND. Scribe ἄλλο τί ἢ ὑπὲρ etc. *In Edit. min.* ΤΑΥΛΟΡ.

Τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνοι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνῳ ἱερῷ] Hæc sonant vitium. **Lego:** τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνῳ ἱερῷ. Fuit Athenis locus sacer, Eleusinium dictum, ut notum est ex *Thucydide* l. 2. ex ipso *Lysia* p. 107, ult. (*Steph. sc. Edit.*) ex *Andocide* infra p. 15. ex *Plutarcho περὶ φυγῆς*, ex *Philostrato* in *Herode* et aliis. Ubicumque ergo occurrit Ἐλευσίνιον, de loco, qui Athenis erat, intelligi debet, ubi etiam fiebant sacra Cereris, ut ex hoc loco colligitur. Aliud igitur fuit τὸ Ἐλευσίνιον, aliud τὸ Ἐλευσίνῳ ἱερῷ. Illud Athenis erat, hoc vero Eleusine. PALMER. Neque nihil, neque omnia vidit *Palmerius*. Neque enim τὸ Ἐλευσίνιον ad eas ædes, quæ Athenis visebantur Acropoli subjectæ, necessitate quadam refertur, cum utraque et τὸ Ἐλευσίνιον et Ἐλευσίς, obtinuit, ut dicatur. *Ædes* ipsas ais vocari Ἐλευσίνα. Aio, et constanter. Plenus est *Aristides* in *Orat. Eleusiu*, unde illustrissima quæ sunt excerpant. Τίς γὰρ Ἕλληνας ἢ τίς βαρβάρων οὕτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος, ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ θεῶν, ἢ συλλήβδην εἰπεῖν καλῶν ἀναίσθητος — ὅστις οὐ κοινὸν τι τῆς γῆς πέμενος τὴν Ἐλευσίνῳ ἠγείτο; et mox: *Γενομένου δὲ τοῦ Μηδικῷ στόλου — πολλὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἱερῶν ἐμπνίπεται, τῆ δ' Ἐλευσίνῳ πεσοῦτον περιῖν, ἄστ' οὐκ ἀπέζητος μείνον, ὡς εἰπεῖν, διεγενέτο, ἀλλὰ κ. τ. λ.* Deinde: *Πολέμου δὲ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι, πρὸς ἀλλήλους — μόνον δὲ τρόπον γέ τινα Ἐλευσίς ἠγέμει, καὶ οὔτε Βασιτῶν ἴσπος, οὔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων εἰσβολαὶ οὐ τοῦ περιβόλου προσήψαντο, οὐ τὸν νεῶν εἶδον*

1 τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ 2 Ἐλευσίνι ἱερῷ, καὶ
 199 τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται 3 ἐν τοῖς μυστηρίοις, ὅπως ἀν
 μηδεὶς ἀδικῆ μηδὲ ἀσεβῆ περὶ τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμη
 οἴσθε ἔξειν τοὺς μύστας τοὺς 4 ἀφικνουμένους, ἐπειδὴν

1 τῆ ἐνθάδε Ἐλευσίνι T.

2 Ἐλευσινίῳ T.

3 ἐν τοῖς om. T. R. A.

4 ἀφικνουμένους T. R. A.

ἐτέροις ἢ προσῆκεν ὀφθαλμοῖς. Demosth. quoque, sive quis alius, c. Neær. in fin. "Ἄξιον δὲ καί κεινο ἐν Συμφωνίᾳ, ὅτι Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀσεβεῖν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια κατὰ θυσίας, ἐκολάσατε ὑμεῖς, καὶ ἄλλα τε κατηγόρηθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπη τῆ ἑτάιρα Ἀλώως ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσίνι προσαγοσῆ ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θύειν. Aristoph. *Nub.* 301.

Ὁ ὕβρις ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα

Μυστοδόκος δέμας

Ἐν τελεταῖς ἀγίας ἀναδείκνυται.

σχ. ad loc. τὴν Ἐλευσίνια λέγει. "O-mitto Eleusinem sanctam illam et aug-stam,

Ubi initiantur gentes orarum ultimæ."

Cic. 1. de N. Deor. sub fin. Ita Phædra de Hippolyto,

"Tempore quo vobis inita est Cerealis Eleusin,

Gnossia me vellem detinuisset humus."

Ovid. *Heroid.* IV. 67. "Pinxit in templo Eleusine Phylarchum." Plin. N. Hist. XXXV. 11. Ἐτάφη δὲ [Isocrates] τελευτήσας λαμπρῶς — ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσίνι ἐκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα. Photius in vita. Has autem aedes distinguimus eadem pariter ratione atque hic apud Lysiam: τοὺς Ἀργείων νεκροὺς εἶδαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι. N. Orat. *Funeb.* Στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελίσσονται τε τοὺς νεκροὺς φαρμέν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρας ἐν Ἐλευσίνι. Herodot. *Calliop.* 27. Τί δὲ Ἐριχθόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ καὶ τῆς Πολιάδος κεινδευται; Ἰσμαρος δὲ Εὐμόλπου, καὶ Δαιρας οὐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ κεινδευται τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῆ ἀκροπόλει; αἱ δὲ Κελεῦ θυγατέρες ἐν Ἐλευσίνι, τετάφαται; Euseb. *Præp.* Evang. l. 2. Recte igitur et sine mendo Arnob. *adv. Gentes* l. 6. p. 193. "In templo Minervæ, quod in arce Larissæ est, conditus scribitur atque indicatur Acrisius: Erichthonius Poliadis in fano: Dairus et Immarus fratres in Eleusinis consep-to, quod civitati subjectum est." Non, ut nonnulli male feriat, vel Eleusini vel Eleusinio. Lego enim apud Lysiam: τὰ

μὲν ἐν τῇ ἐνθάδε Ἐλευσίνι, τὰ δὲ κ. τ. λ. TAYLOR. Aldus et Stephanus sic dederant, ut modo initio annotationis Palmerianæ relatum fuit. Taylorus illius lectionis nihil mutaverat aliud, nisi quod pro τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνι dedit τῇ ἐνθάδε Ἐλευσίνι. quo locus mihi visus non est persanatus. Ego reliquis omnibus immotis relictis solummodo aliam in sedem trans-tuli, hunc ad modum: τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δ' ἐν τῷ Ἐλευσίνι ἱερῷ. alia in fano Cereris, Eleusinio dicto, quod hic in Urbe (Athenis) est; alia in altero illo Ceteris fano, quod Eleusine est, oppido illo agri nostri notissimo. Ἐλευσίνι dicitur, pro apud Eleusinem, non Ἐλευσίνισι, ut Palmerius dedit, si unquam dedit. Ego vero illud malim operis typographicis impu-tare. REISK.

Τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ ἱερῷ] Egregia et vera est ad h. l. Valckenaerii animadversio, Taylori rationibus contraria. "Corrigendum videtur, inquit, vocibus transpositis: τὰ μὲν (sacra) faciet vel vota Rex concipiet) ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ ἱερῷ, τὰ δὲ ἐν Ἐλευσίνι καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις, ὅπως ἀν μηδεὶς — ἀσεβῆ περὶ τὰ ἱερά. Pæne verum vidit Palmerius: τὸ Ἐλευσίνιον Athenis erat arci subjectum. Ostendere nititur Taylorus, ædes ipsas dici Eleusina; frustra: in locis omnibus urbs ipsa Eleusis intelligi debet, ut apud Philostratum p. 545. med. Secundus τίθασται πρὸς τῇ Ἐλευσίνι. Egregius est Herodoti locus, quem advocat Taylorus, distinguentis τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ὑπὸ τῆ ἀκροπόλει et Ἐλευσίνια. Vel is ostendit urbem intelligi; neque enim in templo credibile sepultas Celei filias. Cæterum frustra vocem μυστηρίοις sollicitat Marklandus. — In Eleusinio Athenis, postridie festi, ἔδρα erat secundum Legem faciendâ; vid. Meursii *Eleusin.* p. 43. Andocides hic causam videtur dixisse; atque in Eleusinio quoque huius Orationis, ni fallor, fingitur sedes: hinc ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ." SLUITER.

Μυστηρίοις] I. e. in die mysteriorum. TAYLOR. Vox ἐπιμελήσεται requirit μυστηρίων. MARKLAND. Bene habet absolutus is datus est, pro ἐν τοῖς μυστηρίοις. mysteria vel sacra Cereris arcana cum aguntur. REISK.

ἰδῶσι τὸν βασιλέα ὅστις ἐστὶ καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ
 35 ἡσεβημένα αὐτῷ, ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἱ ἔνεκα ταύτης
 τῆς ¹ ἑορτῆς, ἢ θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βουλόμενοι ἢ 200
 θεωρεῖν; οὐδὲ γὰρ ἀγνῶς ὁ Ἄνδοκίδης οὔτε τοῖς ἔξω οὔτε
 τοῖς ἐνθάδε διὰ τὰ ἡσεβημένα. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ
 τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τοὺς ποιή-
 σαντας γινώσκεισθαι. ἔπειτα δὲ καὶ διώχληκε πόλεις
 40 πολλὰς ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννη- 201
 40 σον, Θετταλίαν, Ἑλλήσποντον, Ἰωνίαν, Κύπρον· βασιλέας

¹ ἑορτῆς ἔρχονται δεῦρο, ἢ Α.

Οἱ ἔνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς] Οἱ δεῦρο συν-
 ἦλθον ἔνεκα. CONT. Deesse videtur πάγει-
 σιν, adsunt, post ἑορτῆς. Andocides p. 5.
 οἱ τῆς ἑορτῆς ἔνεκεν ἔρχονται δεῦρο, eodem
 sensu. MARKLAND. Post hoc vocabulum
 ex Andocidis loco a Marklando allato
 suppletum ego equidem iero δεῦρο ἔρχονται.
 Non omnes exteri, qui per dies majorum
 minorumve Mysteriorum Athenas conve-
 nirent, illuc eo conveniebant, quo sacris
 initiarentur, sed multi, ut votis a se con-
 ceptis exsolverentur hostias offerentes,
 alii, ut spectarent solummodo ritus et fe-
 stivitates, publicaue hilaritate fruere-
 ntur. θύειν εἰς τὴν πανήγυριν est hostiam ma-
 ctare diei festi causa [sic quoque Auger-
 us], seu quam ritus sit eo die mactari, seu
 quam tu voveris illo loco dieque festo, non
 alibi neque loci neque temporis, mactandam.
 REISK.

ἢ θύειν] In promptu esset, si res ita fer-
 ret, fugitivum aliquod verbum revocare
 ad sententiam sustentandam. proinde ut
 pariter cum Andocide dicat: ὑπὲρ τῶν
 Ἑλλήνων, οἱ τῆς ἑορτῆς ἔνεκεν ἔρχονται
 δεῦρο. p. 5. Credo tamen non aliquo aufu-
 git, sed hic latitat post principia. Θύειν
 εἰς τὴν πανήγυριν nemo dixit. Immo nec
 θύειν de non initiatis. Atqui de his habe-
 tur sermo, τοὺς μύστας—ἢ τοὺς ἄλλους
 Ἕλληνας. Et his ne limina quidem templi
 transire licuisse, notissima est religio.
 "Acarnanes duo Juvenes per initiorum
 dies non initiati templum Cereris impru-
 dentes religionis cum cetera turba ingressi
 sunt. Facile eos sermo prodidit absurde
 quaedam percunctantes: deductique ad
 Antistites templi, cum palam esset per
 errorem ingressos, tanquam ob infandum
 scelus interfecti sunt." Liv. XXXI. 15.
 Refinge igitur: ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἱ
 ἔνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς ἔλθωσιν εἰς ταύ-
 τήν τὴν πανήγυριν, βουλόμενοι θεωρεῖν. ΤΑΥ-
 ΤΗΟΝ.

Ἐπειτα δὲ] Nemini adhuc suboluit la-

cuna, quanquam istud ἔπειτα δὲ tam diserte
 flagitet cui innitatur. Credibile est id
 omne, quod Andocidi domi et in regionibus
 Atticæ conterminis παρανεύονται, in
 medio esse relictum. IDEM. Nihil hic
 deest ad efficiendum, ad constat Andoci-
 dem nemini ignotum, sed clarissimi no-
 minis hominem esse. quam ad rem Lysias
 gemino ulitur argumento 1) Andocides
 insigne scelus commisit, facinorum autem
 enormitas non minus, quam splendor rerum
 preclare gestarum, hominum oculos
 in auctorem contorquet, sermonesque om-
 nium ubique locorum de eo concitat,
 etiamsi domi maneat, neque usquam pe-
 regrinetur. Verum praterea quoque 2)
 multas adiit Andocides urbes, multas per-
 vagatus est regiones, cum multis congres-
 sus est. REISK.

Διώχληκε πόλεις πολλὰς— Σικελίαν, Ἰτα-
 λίαν, Πελοπόννησον, etc.] Notandum vocem
 πόλεις significare totam regionem: Siciliam
 enim, et Italiam, et Peloponnesum etc.
 vocat πόλεις. Et hinc conciliantur Mar-
 cus (V. 20.) et Lucas (VIII. 39.) in his-
 toria dæmoniaci Gadareni, a Jesu sauvati.
 Marcus enim scribit: et abiit, et cepit
 prædicare ἐν τῇ Δεκαπόλει, quanta sibi
 fecisset Jesus. Lucas vero: et abiit, καθ'
 ὅλην τὴν πόλιν, prædicans etc. Erudite
 vocat πόλιν, quod Marcus Δεκάπολιν, quæ
 regio erat, decem urbes comprehendens.
 majoris lucis gratia addidit ὅλην. Bene
 quoque Vulgat. Intepr. vertit, per univer-
 sam civitatem. Vide doctiss. Davisium ad
 Cæsar. B. Gall. VII. 4. "expellit ex civi-
 tate." MARKLAND. Multas civitates, i. e.
 multas regiones. AUGER.

Βασιλέας πολλοὺς κεκολάκευκε] Non sat-
 is exprimit vox κεκολάκευκε, adulatus est.
 gravius aliquid de Andocide expectandum
 erat. Scripsit opinor κεκάκωκεν, damno
 affecti: quod ποιεῖν κακὸν mox vocat. Sic
 τὸν δῆμον φαίνεται κακῶσα. Orat. XIII. de
 Agorato: et alibi. MARKLAND.

πολλοὺς κεκολλάκευκεν, ¹ ὧ ἂν συγγένηται, πλὴν τοῦ Συ-
202 ρακουσίου Διονυσίου. οὗτος δὲ ἢ πάντων εὐτυχέστατός
ἔστιν ἢ ² πλεῖστον γνώμη διαφέρει τῶν ἄλλων, ὅς μόνος
τῶν συγγενομένων Ἀνδοκίδῃ οὐκ ἐξηπατήθη ὑπ' ἀνδρὸς
τοιούτου, ὅς τέχνην ταύτην ἔχει, τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν
ποιεῖν κακόν, τοὺς δὲ φίλους ὅτι ἂν δύνηται κακόν. ὥστε μὰ

¹ οἷς Α.² πλείστων Τ.

ᾧ ἂν] F. οἷς ἂν, vel οἷς αὐτός. CONT.
Συγγένηται] Malim συγγεγένηται. TAY-
LOR.

Πλείστων] Π. πλεῖστον. H. STEPHAN.
Πλεῖστον dedi ex mente Stephan, pro
πλείστων, quod est in omnibus olim vul-
gatis, quamquam suspicio penes me nata
est, vocabulum hoc πλεῖστον posse hinc
abesse, minus autem paulo post, ante se-
cundum κακόν. si scilicet illud secundum
κακὸν servandum censemus. Taylor enim
id expunctum it. Posset ad hunc modum
sic legi hic loci : γνώμη διαφέρει (sine πλεῖ-
στον), et postmodum : ὅτι ἂν δύνηται πλεῖ-
στον κακόν, aut ὅτι πλεῖστον ἂν δύνηται κα-
κόν. REISK.

Κακὸν] Dele meo judicio. Sic erit ro-
tundius. TAYLOR.

Ὅς τέχνην — δύνηται κακόν] Vocem κακόν
in fine sustulit Taylorus. Melius, me qui-
dem iudice, e medio eam tollebat Valcke-
naerius, scribens : τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν
ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους ὅ, τι ἂν δύνηται κακόν.
SLUITER.

Ὡστε μὰ τὸν Δία — λαθεῖν τοὺς Ἕλλη-
νας] Duriuscula quidem hæc videntur;
corrupta tamen dicere non ausim, cum
sæpius οὐκ et οὐδὲν ita conjungantur: quo
pacto vim habent vehementioris negatio-
nis, quale est illud Aristophanis in Pluto,
v. 137.

Ὅτ' οὐδ' ἂν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ βῶν ἂν, οὐχὶ ψμιστῶν, οὐκ ἄλλ' οὐδέεν.

Demosthenes in Timocr. p. 765. 16. ed.
Reisk. οὐκ ἂν ἔχοντες εἰπεῖν οὐδετέρου κοινὸν
εἰρηγήτημα οὐδέεν : in Aristocr. p. 665. 17.
οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέροις τῇ πόλει τοιοῦτον
οὐδέεν ἐψηφισμένη φαίνεσθαι. Eleganti tamen
conjectura hæc mutabat Valckenaerius :
verba ejus hæc sunt. "MS. Coisl. αὐτό:
scribatur ἀνδο. Facilis erit emendatio : οὐ
ῥαδίον ἔστιν ἡμῶν Ἀνδοκίδῃ χαρίζομένοις κ. τ. λ.
Audaciora licent in mutilis et corru-
ptissimis, qualis hæc certe est Oratio.
Paulo post est, non potestis simul uti
Legibus patriis et Andocide, νόμοις τοῖς πα-
τριαῖς καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι." Mox de aud-
dacia et impudentia Andocidis Athenas
reversi ita loquitur Orator p. 264. v. 4.

εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμησ' ἀφίκαται, ὥστε καὶ λέ-
γει περὶ τοῦ νόμου, ὡς καθήρηται ὁ περὶ αὐτοῦ
κείμενος, καὶ ἐξέστιν αὐτῷ ἤδη εἰσέναι εἰς τὴν
ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερά ἂν ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων
ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. De loco fere desperato
et ab aliis tentato, si vanitatis suspicionem
effugiam, dicam quod sentio : pro illo ἂν
ἔτι, quod sensum non habet, probabiliter
mibi conjecisse videor ἀνατί, impune ; pro
quo alii scribunt ἀνατεί. Harpocration :
Ἀνατεί ἀντί (f. leg. ἀνατεί καὶ ἀνατί, ἀνευ
ἄτης cæt.) ἀνευ ἄτης ἀνευ κακοῦ. Ἰσαῖος ἐν
τῷ πρὸς Ἀπολλοδώρον. Hesychius. Ἀνατεῖ
ἀβλαβής. — Ἀνατί, ἀνευ ἄτης καὶ ἐλάβης :
prouti exponit quoque Scholiastes ad illud
Euripidis in Medea v. 1357. (οὐκ ἐμελλε)

Κρέων ἀνατεί τῆσδὲ μ' ἐμβαλεῖν χθονός.

Conf. Æschylum Eumen. v. 59. et 76.
Sophoclem Antig. v. 491. Aristophanes
Ecclesiaz. v. 1011.

Ἄταῖς πρεσβυτέραις γυναῖξιν ἔστω τὸν νέον
Ἐλκειν ἀνατί λαβομένης τοῦ παττάλου.

Scholiastes μὴ τιμαρομύνας ὑπὸ (f. ὑπὲρ)
τῆς βίας : Plato de Legg. l. IX. p. 871.
ε. ἀνατεί κτενέτω, ubi notat Stephanus,
l. XI. p. 917. c. ἀνατεί τυππέτω, et
p. 935. b. κολαζέτω ἕκαστον ἀνατεί. Apud
Diodorum Siculum tom. II. p. 450. v. 32.
et MS. vocem confirmat Wesselingius.
Suidas quoque ἀνατί exponit ἀβλαβής καὶ
ἀνευ τίσεως καὶ τιμαρίας : quæ est signifi-
catio hujus loci ; convenit nempe cum
νηπιεῖν, quam vocem eodem sensu habet
Plato de Legg. l. IX. p. 874. c. νηπιὸν
Demosthenes in Aristocr. p. 639. 6. ed. R.
Atque in talibus terminatio i et e utraque
adhibetur. Apud Homerum Il. ο. v. 197.
ubi est αὐτονοχέι, Apion et Herodiantus
habent αὐτονοχί. Plura dederunt Valesius
ad d. l. Harpocrationis, Berglerus ad Ari-
stoph. et Interpretes Hesychii ll. cc. Quæ
sequuntur καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ,
non ita facili opera sanari posse mihi vi-
dentur : audaciore esse si liceat, suspicere
sententiam postulare : καὶ γνώμην ἀποφαίνε-
σθαι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ : quod Andocidi item
ut crimen objicit p. 106. v. 7. ed. Steph.
εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυρίας ἀφίκαται, ὥστε

104.1 τὸν Δία οὐ ράδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐτῷ ¹ οὐδὲν ² χαρισαμένοις
 παρά τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ἴλληνας. νῦν οὖν ὑμῖν ἐν
 ἀνάγκῃ ἐστὶ βουλευσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπίστα-
 σθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ οἶόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἄμα

¹ ἰτιοῦν Α.

² χαριζομένοις T. R. A.

καὶ παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πρᾶττειν καὶ ἡδὴ δημηγορεῖ, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισὶ καὶ συμβουλευεῖ, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ Ζυσίου, καὶ προσόδων, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντείων (ita hunc locum scribendum censeo). Γνώμην ἀποφαίνεσθαι locutio est Oratoribus usitata. Demosthenes de Contribut. p. 169. 11. καὶ προδεί-
 ναι περὶ τοῦτων τῆ βουλευμένη γνώμην ἀποφῆ-
 νασθαι: de Coron. p. 291. 17. πρὸ τῶν
 πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται: ubi
 Ulpianus γνώμην exponit λογισμὸν, βουλὴν
 De Falsa Legat. p. 390. 6. τὸ μὲν πρῶτον
 ὡς ἂν εἰς κοινὴν γνώμην ἀποφανομένου μετὰ
 ταῦτα δὲ ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος: et γνώ-
 μης ἀπόδειξις est apud eundem in Aristog.
 I. p. 772. 8. Sensus hujus loci est: tantam esse audaciam Andocidis, ut dicat, sibi jam licere impune in templa venire et in forum, et sententiam dicere in curia, ac senatorio munere fungi. Si cui tamen audacior videatur hæc nostra emendatio, is fortasse malit cum Clar. Luzacio legere καὶ λέγειν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ: quod nec mihi displicet. Nam primum haud ita longe abeunt ductus literarum λέγειν et νῦν; deinde λέγειν usurpatur ut apud Latinos dicere de ferenda et confirmanda sententia in senatu: sic Cicero Phil. V. in fin. “Dixi ad ea omnia, Consules, de quibus retulistis.” Forte addenda voce Ἀθηναίων vim quandam et efficaciam connectatus est Rhetor. “Audent sententiam dicere in augusto et spectabili Reip. Atticæ senatu.” Eandem vero γνώμην vocem restituendam credo Isoerati, cujus in Laudat. Evagor. p. 203. v. hæc leguntur: τί γὰρ ἀπέλιπεν εἰδαιμονίας, ὅς — τοσοῦτον καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ψυχῇ δίνεσκον, ὥστε μὴ μόνον Σαλαμίνος, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀσίας ἀπάσης ἄξιός ἐστιν τυραννεῖν. Mihi quidem ineptum videtur, si quis propter solam corporis pulcritudinem et robur regno dignus dicatur, animi virtutes nullum in censum veniant. Neque minus ineptum τὴν γνώμην, quæ jam in laude corporis inest, per partitionem huic subjungi. In toto autem Epilogo, cujus hæc est particula, corpus et res externe tantum laudantur, animo nullus locus tribuitur, in quo tamen laudibus efferendo multus fuit p. 193. seqq. quodque caput esse in laudando docet Cicero de Or. I. I. c. 11. et

84. Ita supra p. 193. c. de Evagora dixerat: τοσοῦτον γὰρ καὶ ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς δίνεσκον. Quamobrem et hic legendum videtur: καὶ τῷ σώματι — καὶ τῇ γνώμῃ. Non raro ἄμα et γνώμην junguntur apud scriptores antiquos. Andocides de Red. p. 22. v. 38. ed. Steph. εἰ γὰρ ὅσα ἀνθρώποι γνώμῃ ἀμαρτάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτίον ἐστὶν κ. τ. λ. Lysias in Or. Olympica apud Dionysium Halic. p. 92. v. 9. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν: Xenophon Cyrop. I. I. c. 3. §. 10. ὑμᾶς ἐάρω καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς γνώμαις σφαλλομένους: Dionysius Halic. Antiq. I. III. p. 177. v. 36. κάμναν τὸ σῶμα πάθει παντοδαπέως, καὶ οὐδὲ τῆς γνώμης ἔτι τῆς αὐτοῦ καρετέρως διαμένον: Euripides in Electra v. 372.

Γνώμην τε μεγάλην ἐν πέντη σώματι

apud Aristophanem Plut. v. 559. paupertas dicitur τοῦ πλούτου παρέχων ἐλετήσιας ἄνδρας, καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. Sæpius hæc duo vocabula in MSS. confusa esse videntur; saltem apud Xenophontem γνώμην in γνώμην abierat, quod vitium feliciter ac vere correxit amicus et literarum studiis et familiaritate conjunctissimus Ph. Guil. Van Heusde, in erudito, quod nuper edidit, Specimine Critico in Platonem p. 18. Hæc ὡς ἐν παρῶν dicta sunt: redeamus ad Pseudo-Lysiam. Hic igitur p. 266. v. 9. per περίληψιν ea, quæ dicitur esset Andocides, refutans ait: καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. ubi Taylorus recte καὶ pro καίτοι reponi vult. Reiskius verba nonnulla injicit. Mihi videtur unum intercidisse adverbium ὅπως ita restitutum: καὶ οὐχ ὅπως ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται. non solum se ipse non defendet, sed et reliquos accusabit, qui idem crimen commiserunt. De vi formulæ οὐχ ὅπως postea dicemus. IDEM.

Αὐτῷ οὐδὲν] Οὐδὲν αὐτῷ. SCAL. Οὐδὲν si abesset, nil equidem sim desideraturus. Locum si tuebitur, accipiendum erit pro τι, cujus vices eo gerit, quod οὐ præces-
 sit, cui accommodatum fuerit, si scilicet a Lysia h. l. exaratum fuit relictum. Solent Græci negationes sine causa accumulare. REISK.

τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι· ἀλλὰ
δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστίν, ἢ ἀπαλλα-
κτέον τοῦ ἀνδρός.

- γ'. Εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφίηται, ὥστε καὶ λέγει 5
203 περὶ τοῦ νόμου, ὡς καθήρηται ὁ περὶ αὐτοῦ κείμενος καὶ
ἐξέσται αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερά
1 * * * 2 ἀν' ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καί-
204 τοι Περικλέα ποτέ φασὶ παραινέσαι ὑμῖν περὶ τῶν ἀσεβούν-
των, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις περὶ αὐ-
τῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις, καθ' οὓς Εὐμόλπιδαι ἐξη-
γοῦνται, οὓς οὐδεῖς πω κύριος ἐγένετο καθελεῖν οὐδὲ ἐτόλ-
μησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν τὸν Δέντα ἴσασι· ἠγεῖσθαι 10

¹ asteriscos om. T. R. A.

² ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν A.

λέγει περὶ τοῦ νόμου] Atque ita militat
Andocides p. 10. Edit. Steph. ut prædi-
xerat ὁ διὰκων. Opera pretium erit con-
ferre. Quæ autem hic sequuntur, gravi-
ter sunt deformata. ἱερά ἔτι, Steph. exclu-
so ἄν. At profecto cum loquatur de sup-
plicii gravitate, de extremis quibusque
ἀτιμίας, credo me non longe a Lysia
mente nec oratione aberrare, dum sic le-
go: λέγει — ὡς — ἐξέσται αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι
εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερά, καὶ μετ-
έχειν τῶν Ἀθήνησι κοινῶν ὡς οὐκ
ὄντι ἀλιτηρίῳ. Noster exeeunte oratione:
Νέμον ὑμεῖς ἔθεσθε εἰρεσθαι τῶν ἱερῶν αὐ-
τῶν, ὡς ἀλιτήριον ὄντα. Andoc. 7. pag.
Πρὸς δὲ τοῦτοις ἀναγαφέντας ἐν στήλαις ὡς
ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν. Atque ita
fere loquuntur scriptores graviss. mi dei's,
quibus non jus civitatis modo, sed pene
gentium ademptum esse videtur, qui εἰρ-
γοῦτο τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας) ἱερῶν, θυ-
σιῶν, ἀγῶνων, ἡπὲρ μέγιστα καὶ παλαιότατα
τοῖς ἀνθρώποις, ut dixit Antipho. Ecce
enim Demosth. tibi sistam, Philip. 3.
ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμαχῶν
αὐτῶν (sc. Arthimium Zeliten) καὶ γένος, καὶ
ἀτίμους εἶναι. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἦν ἂν
οὕτως τις φάσειεν ἀτιμίαν. Τί γὰρ τῷ Ζε-
λείτῃ τοῦτο ἔμελεν, εἰ τῶν Ἀθήνησι κοινῶν
μὴ μεθεῖξεν ἔμελλεν; Rursus Demosth.
id. adv. Eubulid. statim ab initio: τῶν
ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν μετεῖχον. TAY-
LOR.

Εἰς τὰ ἱερά ἂν ἔτι καὶ νῦν] Stephanus
ejicit ἂν. Sed hoc non satis est: reliqua
enim non possunt explicari. Lego: καὶ
εἰς τὰ ἱερά· ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ
βουλευτηρίῳ. immo et nunc est in Senatu
Atheniensium. Sic enim dicit infra: καὶ
συμβουλευεῖς, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιόν, περὶ θυ-

σιῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντείῶν. Vide, quæ
præcedunt. Hinc forte Cicero in Catili-
nam: "in Senatum venit; publici con-
sillii sit particeps." MARKLAND. Deesse
hic aliquid dubio caret, neque difficile
est, conjectura propemodum assequi, quid
desit, conjectura hæc ferme subjicit: ἀνέ-
τως, καὶ φαίνεται ἀναστρεφόμενος ἔτι καὶ νῦν
Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. quid autem
Lysias reapse dederit, ab integrioribus
codicibus exspectabimus donec discamus.
REISK.

Ἐξηγοῦνται] Distinguas: ἐξηγοῦνται· (οὓς
οὐδεῖς . . . ἴσασι) ἠγεῖσθαι γὰρ ἂν etc. In
Edit. min. TAYLOR. Dicuntur illi ἐξηγεῖ-
σθαι, qui interrogati a consulentibus, quid
agendum sibi sit in rebus dubiis, (casibus
vel scrupulis conscientię, ut vulgo usur-
pant) de jure sacrorum respondent, con-
silia dantes, quid ex præscripto legum
sacrarum agendum cavendumve sit. Ve-
terum illi ἐξηρηται sunt nobis hodie sic
dicit Casuista. REISK.

Ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν] Forte: ἀντειπεῖν,
εἰ καὶ οὐδὲ αὐτὸν τὸν Δέντα ἴσασι. Tale ali-
quid Interpres quoque videtur in animo
habuisse, cum verteret, licet ipsum legisla-
torem ignorent. Sequitur ἠγεῖσθαι γὰρ ἂν
αὐτούς, etc. opinor deῖν αὐτούς, sc. ἀσεβεῖς
vel ἀσεβούντας, de quibus sermo est. nisi
ἂν δίδοναι malis sumere pro δώσειν. Quæ
vero præcedunt, οὓς οὐδεῖς πω, etc. usque
ad ἴσασι, parenthesi includas. MARK-
LAND.

Οὐδὲ αὐτὸν τὸν Δέντα ἴσασι] Ne ipsum
quidem norunt earum latorem qui fuerit.
αὐτὸν serves, an αὐτούς scribas, nil inter-
erit. Cum nemo sciat, a quo profectæ
illæ leges sint, eoque dubium fiat, utrum
ab homine mortali, an ab ipso immortalī

γὰρ αὐτοὺς οὕτως οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ 205
τοῖς θεοῖς δίδοναι δίκην. Ἀνδοκίδης δὲ τοσοῦτον καταπε-
φρόνηκε τῶν θεῶν καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν, ὥστε πρὶν 206
μᾶλλον ἢ ἦττον ἢ ἐπιδεδημηκέαι δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει
προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, ¹ καὶ πεποικῶς ἂ οὗτος πεποίηκε περὶ
15 τοὺς θεοὺς· καὶ ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν, φάσκων τὸν
Ἀρίστιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὐτοῦ πατρῶον. 207

¹ καὶ οὗτος πεποικῶς ἂ πεποίηκε Α.

deo late sint, eo sunt religiosius obser-
vandæ, ne forte fiat, id quod in re incerta
facile fieri potest, ut illas leges violando,
non humanam auctoritatem, sed divinam
violes. REISK.

Ἠγεῖσθαι] Subaudi ἔφη. obliqua est
oratio, apta ex illo superiori φασὶ τὸν Πε-
ρικλέα. se enim existimare (ita nempe fe-
runt Periclem tum affirmasse). REISK.
AUGER.

Αὐτοῦς] Scil. τοὺς ἀσεβοῦντας εἰς τοὺς
θεοὺς. REISK. AUGER.

Οὕτως] Si nempe nos, prout ipse nobis
auctor factus sit, non e civili tantum
jure, sed etiam e divino impios puniamus.
REISK.

Ἐν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν] Recte. τιμωρεῖν
ἐκείνοις est eorum causa ulcisci vel *repenam*
sumere. Sæpe ita loquitur tum Noster,
tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem : et
Antiphonta initio Orat. I. Subintellige αὐ-
τῶν ante ὧν. Vult Religiones. Mox, μᾶλ-
λον ἢ ἦττον : nisi hæc delenda sint, nescio
quid de illis fiet. Intellego phrasin μᾶλ-
λον ἢ οὐχ ἦττον : sed quomodo ea huc ap-
plicari possit, non video : et tamen Attici-
smus forte aliquis his subest : in præsens
igitur ἐπέχω. Sequentia vero ita distin-
gue : πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔλαχεν Ἀνδοκί-
δης, καὶ πεποικῶς ἂ οὗτος πεποίηκε περὶ
τοὺς θεοὺς καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν
νοῦν) φάσκων τὸν Ἀρίστιππον ἀσεβεῖν περὶ
τὸν Ἑρμῆν τὸν πατρῶον· οὐ δὲ Ἀρίστιππος (non
Ἀρχιππος) ἠγτιδίκει, etc. Spiritus et Indig-
nationis hæc plena sunt, præsertim istud
ἔλαχεν Ἀνδοκίδης : quæ ultima vox cum
emphasis pronuntianda est : quale istud
Senecæ, *Medea fugiam?* vel hoc Serva-
toris nostri Marc. XIV. *Σίμων καθεύδεις ;*
Tunc, Simon, idem iste, qui de zelo tuo
tot ac tanta modo prædicavisti, Tunc dorm-
is? Vocem vero ἠγτιδίκει adde iis, quæ
viri docti de hac voce dixerant ad Pollu-
cium VIII. 5. segm. 23. MARKLAND. Idem
est, ac si dixisset : καὶ τούτων (scil. κα-
ταπεφρόνηκεν), ἰεταμπε εὐς contempsit, εὐς
δεῖ ἐκείνοις τιμωρεῖν, quos oportet factas diis

injurias in auctoribus exsequi. REISK. Ἐν
resolve in τούτων οὐς. τούτων i. e. τῶν ἀν-
θρώπων, ἐκείνοις ἢ, τοῖς θεοῖς. AUGER.

Πρὶν μᾶλλον] Quid facias cum hac col-
lusive τῶν ἀκλίτων? πρὶν μᾶλλον ἢ ἦττον.
Glossematica puto vel e cujusdam ἀκριβο-
λογούτων manu profecta, quali vitiligine
hæc oratio potissimum laborat. Hujusmo-
di credo aliquando exstitisse scripturam :
ὥστε πρὶν ἢ ἐπιδεδημηκέαι δέκα ἡμέρας. [Di-
ci enim potuit, ἦττον ἢ δέκα ἡμέρας. Ut nos
utroque modo : *Before he had been ten*
days at home, vel, He had not been ten
days at home. Sed cum prior locutio πρὶν, magis
proba visa fuerit, annotavit aliquis in
marginie μᾶλλον ἢ ἦττον. In Edit. min.]
Ingeniosus deinde Aristarchulus Lysiae
phrasin suo calculo commendans, rectius
dici fatetur πρὶν ἢ δέκα ἡμέρας, quam ἦττον
(μᾶλλον ἢ ἦττον) ἢ δέκα ἡμέρας. Mox sor-
des in textu. TAYLOR. Miror utique
Marklandum in re tam plana atque obvia
tricarī. Equis non intelligit *decem plus*
minus dies. quamquam utique malim hæc
vocalia μᾶλλον ἢ ἦττον non eo loco, quem
nunc tenent, sed post δέκα legi. REISK.
Gallice, *plus ou moins*. Hæc tria verba
velim cum Reiskio transponi post δέκα.
AUGER.

Ἀνδοκίδης] Post Ἀνδοκίδης addendum vi-
detur ὧν. REISK.

Καὶ πεποικῶς ἂ οὗτος] Primum et po-
stremum vocabulum abesse mallet. aber-
erunt utique sine damno sententiæ. IDEM.
φάσκων] Hoc participium suspensum
hæret, sed hujus affectatæ inordinationis
multa occurrunt exempla apud antiquos
oratores. Itaque accipe phrasin quasi le-
geretur ἔφασκε. AUGER.

Ἀρίστιππον] Primum in hoc loco no-
tanda est diversitas nominis, et primo nota
pro Ἀρίστιππον legendum est Ἀρχιππον,
vel secundo pro Ἀρχιππος Ἀρίστιππος.
Deinde notandum est Andocidem movisse
litem de Herma sive statua Mercurii
quasi sua et a suis majoribus posita : At
contra Æschines et Plutarchus in Ando-
2 M

ὁ δὲ ¹ Ἀρχιππος ἠντιδίκει, ἢ μὴν τὸν Ἑρμῆν ὑγιαῖ τε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν παθεῖν ὥνπερ οἱ ἄλλοι Ἑρμαῖ ὅμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τούτου τοιούτου ὄντος προῶνγμα ² ἔχοι, δούς ἀργύριον ἀπηλλάγη. καίτοι ὅποτε οὗτος παρ' ἐτέρου ἤξιωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἢ πού ἐτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστίν.

20

δ'. Ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν μνηυτῆς τὰ ἔσχατα πείσεται, οἱ δὲ μνηυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεδέξουσι. καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, 208 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι ἀδικοῦσι, καὶ τοῦ αὐτοῦ 209 ἀσεβήματος αἴτιοι εἰσίν· εἰ δ' ὑμεῖς ³ αὐτοκράτορες ἦτε, καὶ

¹ Ἀριστιππος, et mox ἡ Α.

² ἔχη T. R. A.

³ αὐτοκράτορες, αὐτοὶ ἐστὲ οἱ ἀφ. τ. τ. τ. θεῶν, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' οὐχ οὔτοι Α.

cid. aiunt eam statuam non fuisse majorum Andocidis ἀνάθημα, sed Ἐγεῖδης tribus, sed eo, quod erat sita in vicinia domus Andocidis, sic vocatam fuisse. Adde et forte eo, quod in jus vocaverat Archippum sive Aristippum propter hujus statuæ mutilationem, ideo magis vocata est Andocidis Hermas. Sed mirum mihi videtur hoc loco Lysiam non notavisse hominis vanitatem, si ea statuam non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus. Forte id ignorabat, et sequeretur communem errorem. PALMER. Pro Ἀριστιππον mavult etiam Ἀρχιππον Schottus. TAYLOR. Contius Ἀριστιππος. Deinde pro ἢ μὴν legit ἢ μὴν, quod solum probum est, et omisi in textum inducere. AUGER.

Αὐτοῦ] Lege αὐτοῦ, Andocidis sc. non Archippi. TAYLOR.

καίτοι οὐχ] Istud καίτοι debuit esse καὶ, ut procedat sententia, quæ aliter procedere nolit. IDEM. Nullus dubito hic parum quid deesse, forsitan in hanc sententiam: καίτοι πᾶς οὐχὶ δεινὸν, εἰ οὐ μόνον οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογ. atqui, qui fieri possit, ut minus indignum sit, si non solummodo pro se nil afferat, quo excusetur, sed etiam præterea alius incuset. REISK.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους κ. τ. λ.] Merito questus est Schottus de hujus loci obscuritate, cum historiam non intellexit, unde elucescere possit. Vidit quoque depravatam esse, sed eadem causa, restituere non sustinuit. Inclinata fortuna Atheniensium, fractisque viribus, placuit τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσασθαι, ut plenus est in ea re Andocides. Ἐπιτίτακται domum καταδέξασθαι. Atque hæc omnia non per

religionem, sed duram temporis necessitatem, rebus omnibus retro lapsis, et excussis e manibus populi imperii habenis. Sic ergo mecum: Εἰ δ' ὑμεῖς μὴ αὐτοκράτορες ἦτε, οὐκ ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' αὐτοὶ αἴτιοι ἔσονται. Vos deorum religiones non violastis, sed qui vos in eam necessitatem conjecere, αὐτοὶ αἴτιοι. TAYLOR.

Ἄλλους] Alios, præter Andocidem, sacrilegii item reos factos. REISK.

Καταδέξασθαι] Non intelligo, nisi forte scripserit, κακὰ πράξασθαι vel καταπράξασθαι. vide sequentia. Sensus loci exprimit Philonis istud de Leg. Special. p. 519. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι ἀδικούντι. Nihil deesse videtur ante verba τοὺς μὲν οὖν, etc. MARKLAND. Recipere in civitatem, ab exsilio revocatos, aut exsillii pœna iis remissa. Sententia hæc est: qui vobis imperarunt, ut alios quospiam ob crimina nescio quæ exsilio mulctatos revocaretis, idque ab invitibus vobis et necessitati cedere coactis impetrarunt, hi culpam eam sibi contraxerunt, non vos vobis contraxistis. Videtur Lacedæmonios notare, aut Athenienses tyrannidis et Lacedæmoniorum studiosos. REISK.

Τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος] Quo scil. illi ipsi sacrilegi tenentur, qui, cum a vobis expulsi patria fuissent, nunc a Lacedæmoniis per vim reducti sunt. IDEM.

Ἦτε καὶ] Ἐστὲ καί. CONT. Videor mihi in his duobus vocabulis vestigia unius ὄντος cernere. H et N modis inter se simillimis exarantur in libris, et ç atque sigla καὶ representans pariter inter se sunt tam similes, ut discerni sæpe nequeant. unde

ἔστ' οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' οὔτοι αἰ- 210
 25 τιοι ἔσονται. ὑμεῖς οὖν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν
 ταύτην περιτρεψαί, ἔξόν τὸν ἀδικοῦντα κολάσασιν ἀπὴλ-
 λάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι μὲν ἀρνοῦνται τὰ μεμνημένα,
 οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρειῷ πάγω, ἐν 211
 τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν
 ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, εἰάν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ
 1 πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. οὐκ οὖν ὁμοίαν χρὴ γνώμην 212

¹ πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικεῖν T. R. πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν A.

constat, quam facile ex ONTES existere potuerit HTE και. Hoc sic sumto, locus ita erit leg. εἰ δὲ ὑμεῖς, αὐτοκράτορες ὄντες, αὐτοὶ ἔστε οἱ ἀφελόντες etc. (nisi potius legi mavolemus ἀνέλόντες. quod ni rectius est, est certe usitatus) *sin autem vos, qui* (vel cum, vel licet) *juris vestri spontisique vestrae sitis* (et a nemine cogamini), *tollatis deorum vindicias ipsi, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' οὐχ οὔτοι αἴτιοι ἔσονται, vos eritis ipsi piaculi rei, non autem illi.* (Lacedaemonii puta, aut sacrilegi, quos recipere mœniis vestris inviti coacti fuistis.) *τιμωρίαι θεῶν sunt, cum leges pœnas in sacris leges sancientes, tum judicia, quæ super ejusmodi causis sacrilegii habentur, pœnæ denique ipsæ, quæ sœntibus infliguntur.* Hæc enim tria cum exercentur, vindicta pro diis contemptis atque violatis ab eorum læsoribus repetitur. Possit quoque sententia eadem manente pro *τιμωρίας* legi *τιμᾶς*. Verumtamen ego equidem causæ nil video, cur eo confugiatur. REISK.

Τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν] Ferri forte potest: ut τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν sint pœnas, quæ deorum causa exiguntur. mallem tamen τῶν ἀθεῶν, *atheorum*, impiorum. Quæ sequuntur, ἀλλ' οὔτοι etc. artificiosa sunt. Dicere voluit: Si pœnarum arbitrium penes Vos esset (et quidem est) impii non punitis, Vos sœntes eritis: sed a Directo rationem convertit, offensionis vitandæ causæ, et pro ὑμεῖς αἴτιοι ἔσθε ponit οὔτοι αἴτιοι ἔσονται. ἀλλ' enim ornatui tantum inservit, ut sæpe. Pari omnino officio Paulus ad Festum, Actor. XXV. 11. εἰ δὲ οὐδὲν ἔστιν ὃν οὔτοι κατηγοροῦσιν μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρισθῆσαι. non dicit, Tu non potes, (vel debes) sed, Nemo potest. alterum enim liberioris faisset compellationis. Demetrius περὶ Ἔργμ. Segm. 311. et seqq. pulcre agit de hac λέξει ἔσχηματισμένη: et utilitatem ejus notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Græca Lysiae distinguenda sunt, quemadmodum in Latinis factum vides. Ad sensum hujus loci illustrandum, non

possum non exscribere alterum suavissimi et acutissimi oratoris Lycurgi, κατὰ Λευκράτ. p. 168. Τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾗ ἀκριτα, παρὰ τοῖς πράξασιν ἔστιν ἔπειθ' ἂν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξεληθούσιν. MARKLAND.

Ἐκεῖνοι] Illi reliqui sacrilegii item rei, quos jussu Lacedaemoniorum denuo urbe vestra recepistis. REISK.

Ὁμολογεῖ] Stropha hæc est sophistica, oratore honesto indigna. In illa quidem, quæ hodie superest, Andocidis defensione sui hac in causa sacrorum violatorum tantum abest, ut Andocides sacrilegii se reum fateatur, ut potius crimen hoc modis omnibus infitietur atque a se amoliat. IDEM.

Πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικ.] Καὶ πολλοὺς οὐδὲ δόξας ἀδικεῖν. CONT. Pro πολλοὺς habent πολλοῦ Codd. Steph. et Coisl. πολλοῖς reponit Scal. Videtur tamen Schottus veram pene sententiam deprehendisse: Ἐάν δὲ ἀμφισβητῇ καὶ οὐκ ἐλέγχεται, ὥστε δόξαι ἀδικεῖν, ἀποψηφίσεται. At quales, O Mase, circulations! Pressius sic et verbis pene consentientibus: Ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, εἰάν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, argumentis sc. et probationibus res agitur (Hesyech. Ἐλέγξει. Ἐσαπίσει. Aristoph Lysistra. 485. Ἄλλ' ἀνεγῶτα καὶ μὴ πιθοῦ, καὶ πρόσφερε πάντα ἐλέγχους: Ὡς αἰσχρὸν ἀνωδύνηστον ἔᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μβεῖντας), καὶ ἀπολύεται οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν, [ut verlimus: vel καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. In Edit. min.] ΤΑΥΛΟΝ. Lego: καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. id est, multi, licet accusati fuerint, tamen factum negantes, re in judicium delata, absoluti fuerunt sententia Judicum, pronuntiantium, *Videntur non deliquisse*. At in hac causa, inquit, longe aliter se res habet. Andocides enim *futetur* se fecisse. confessionis vero multa Legibus statuta, est Mors. Alludit ad Formulam sententiæ Absolutoriæ in istis οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Orat. XX. οἱ δὲ ἠδικηκότες, ἐκπριάμεινοι τοὺς κατηγοροῦς, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν, id

ἔχειν περί τε τῶν ἀγροῦμένων καὶ περί τῶν ὁμολογουμένων. 30
 Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ἂν μὲν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ,
 κεφαλὴν ἢ πρόσωπον ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ
 τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου πάγου φεύζεται τὴν τοῦ ἀδικη-
 θέντος πόλιν, ¹ ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ ² εἰάν κατῆ,
 213 ἐνδειχθεὶς θανάτῳ ζημιωθήσεται· εἰάν δέ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα
 ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' αὐτῶν κωλύσετε
 τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν 35
 δὴ τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ'
 ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν
 Ἑλλήνων πολλοὺς διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ'
 αὐτοῖς ³ ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες περὶ
 ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα, ἢ ἕτεροι τὰ
 214 ὑμέτερα. Τοσοῦτῳ δ' οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέ-

¹ ἦγον Α.

² εἰάν μὲν κατῆ T. R. εἰάν μὲν κατῆ Α.

³ ἱερῶν τῶν ὑμετέρων τινὰς ἐξείργειν Α.

est, *absoluti fuerunt*. Enormiter hoc loco agit Schottus. MARKLAND. Nescio, an sic dederit Lysias: καὶ πολλοὺς ἤδη ἀφῆ-
 καν (scil. οἱ δικασταί, vel οἱ ἐκ τοῦ Ἀρείου
 πάγου βουλευταί) οὐδὲν δόξαντας ἀδικεῖν. mul-
 tosque absolverunt (Areopagitæ), qui vide-
 rentur nihil deliquisse. REISK.

Οὗκ οὖν ὁμοίαν χερὶ γνώμην ἔχειν] “Sensus
 postulat (inquit Valckenærius) οὗκ οὖν ὁμοίαν
 χερὶ γνώμην ἔχειν, scilicet quam
 Areopagitæ.” SLUITER.

Ἄμολογουμένων] Imo vero ὁμολογούντων.
 REISK.

Κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου φεύζεται]
 Primum inserenda vox πάγου post Ἀρείου.
 Deinde, e regione horum verborum vide-
 tur studiosus aliquis in margine apposuisse
 ista, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας: quia scilicet
 noverat Areopagitas iudicasse de Vulne-
 ribus ex industria illatis. Proprie vero
 ἐνδειχθεὶς. vide Harpocrat. v. “ἐνδειχθεις, et
 Pollucem VIII. 6. segm. 49. et Nostrum
 infra, δις ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. MARK-
 LAND.

Ἡ τραύματος ἐκ προνοίας] Ecce tibi ite-
 rum τὸν ἀπὸ μηχανῆς. Procul dubio ad il-
 lustrandum, quales essent leges, quas
 modo laudavit, Areopagiticæ, margini
 allevit homo catus, ἦγον τραύματος ἐκ
 προνοίας. In MSS. non longe absimilia
 sunt ἢ et ἦγον, immo omnibus præter
 oculatissimos eadem. TAYLOR. Ego ar-
 bitror ἢ delendum esse, ut natum e simi-
 litudine cum N ultima litera proximi vo-
 cabuli πόλιν. quo admissio ad τραύματος
 subandiatur ἔνεκα. Sin autem hæc litera

η omnino servanda sit, leg. erit: τῆ τραύ-
 ματος, subaudi προφάσει aut καταδικῆ, per
 legem vulneris præmeditati, aut sub eo titu-
 lo. REISK. Contius legit: ἢ τραύματος ἐκ
 προνοίας ἐνδειχθεὶς, θανάτῳ etc. recidendo
 καὶ εἰάν μὲν κατῆ. Sub. ἔνεκα. AUGER.

Μὲν κατῆ] Dele istud μὲν, quod hic
 locum non habet ullum. Neque enim huic
 commati ἀναποδοῖσθαι vicinum istud εἰάν
 δέ τις, sed superioribus, ἂν μὲν τις ἀνδρὸς
 σῶμα. Non leve est aliquando neque mi-
 nimæ gratiæ sententiam in proprias sedes
 dispertiri. TAYLOR.

Οὐδ'] Pro οὐδ' malim οὐκ. IDEM.

Αὐτῶν] Lege αὐτὸν κωλύσετε. Mox pone
 Notam Interrog. post τὰ ὑμέτερα. MARK-
 LAND. Videtur αὐτῶν bene habere, cohæ-
 ret οὐδὲ cum ἐπιβαίνειν. ne ipsa quidem li-
 mina calcare, nedum in fana ipsa ingredi.
 ἐπιβαίνειν τῶν ἱερῶν idem videtur esse, atque
 ἐπιβαίνειν τῶν οὐδῶν τῶν ἱερῶν. REISK.

Καὶ μὲν δὲ] Idem est in Lysiaca dic-
 tione, atque καίτοι, aut καὶ μέντοι. atqui.
 IDEM.

Πολλοὺς] Aut post hoc vocabulum, aut
 post ἀσεβήματα proximum deesse videtur
 τινὰς, aut τῶν ὑμετέρων τινὰς, ἐνδέδεξαι ἐκπε-
 σόντας. a Græcorum haud paucis nostra-
 tium quosdam propter impietates commissas
 hinc ejectos suis quoque fanis exclusos fuisse.
 Aut certe αὐτῶν exitum, multos Græcorum
 aiunt Andocidi aditu fanorum suorum in-
 terdixisse. IDEM.

Ποιεῖσθε] ποιήσεσθε. CONT.

Τὰ ὑμέτερα] Melius interrogasset in-
 crepanti similis. TAYLOR.

40 στερὸς γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἰερά καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικούσι μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ ἱερά· τὸ μὲν γὰρ ὡς περὶ ἀλλότριον ἐστὶν ἀμάρτημα, τὸ δ' οἰκτεῖον. καὶ μὴ οὖς μὲν ἔχετε ἀδικούντας ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου 105. 1 δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δοῦτε τοῖς Ἕλλησι κομπάζειν μᾶλλον ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει. οὐ γὰρ ὡς δεδιώς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρῶν, ναυκληρία 215 ἐπιθέμενος τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν,

Αὐτοῖς ἀδικ.] M. ἀστοῖς ἀδικ. H. STEPHAN.

Περὶ ταῦτα τὰ ἱερά] Ad hæc verba notabat Valckenaerius: "Cur ista sacra? τὰ ἱερά adjectum ab alio ex superioribus: Lysias scripserat tantum περὶ ταῦτα, nempe περὶ τὰ ἱερά καὶ τὰς ἑορτὰς (v. 2.) ἠσέβει." SLUITER.

Ἐπικηρύττοντες etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνάγοντι (i. ἢ ἀνάγοντι), καὶ (i. ἢ) ἀποκτείναντι τινὰ τῶν δικασθέντων, i. τῶν καταδικασθέντων. Confer hunc Lysia locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpocr. voce Ἐπικηρυχένας. Huic mori alludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phrasi ἐπικηρύττειν χρήματά τινι. alicui pecuniam per præconem promittere.

MARKLAND.

Ἐπεδείξατο δὲ καὶ] Cohærent hæc cum illis paulo ante præmissis: οὗτος δὲ ἔργῳ ἠσέβει. quasi dixisset: Andocides non solum rebus ipsis impium se gessit, sacrilegium committendo, neque satis habuit scelere se obstrinxisse, verum etiam in eo gloriatum est, et quasi ostentavit ad Græcos, se numen deorum nullum putare. REISK.

Τὰ πεποιημένα] Id est, τὰ ἐπίχειρα τῶν ἰφ' αὐτοῦ πεποιημένων. IDEM.

Ἐπλει.] Edit. pr. ἐπῆδα. Novi quibus placebat ἔπειρα, ut passim Thucyd. περιαιούσθαι. Vide σχ. 1. Thucyd. 26. Περιαιούμενοι, πλείοντες. Coisl. ἐπίδει. Sed lectio Stephanica longe est anteferenda. Andoc. p. 18. 4. ed. Steph. Τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνδραπίως ἢ χειμῶνος ὄψα πλεεῖν τὴν θάλατταν; TAYLOR. Lectio hæc, ἔπλει, a Stephano profecta est; speciosa utique, haud enim infitiabor, in qua etiam acquiescerem, si sine Aldina foret, in qua pro-

stat ἐπῆδα. Videor mihi in hac lectione ἔπειρα cernere. πειρᾶν τὴν θάλατταν idem est atque τοὺς τὴν θάλατταν ἐργαζομένους πειρᾶν. piraticam exercere in navicularios et mercatores mare arantes, nave comparata, cujus ipse dominus esset. REISK.

Ἐπλει.] Hemsterbusius ad Hesyechium p. 94. e lectione Aldina ἐπῆδα efformabat ἐπηλάτο, lectionem Stephani ἔπλει languidam vocans. At vero, pace viri summi, notabat Valckenaerius πλεῖν τὴν θάλατταν similiter esse in Oratione Andocidea, idque bene etiam vidisse Taylorum, et in Cod. Coisl. esse ἐπίδει, litora tantum superflua. Deinde ἐπηλάτο, cum arumnis vagatus est, infracturum fuisse argumentum Oratoris, — si a Diis impius ille mari fuisset vexatus. Porro dici quidem p. 275. 6. ἀλάμενος διάγει: sed ἐπαλάσσει prorsus esse Homericum: Homereis autem Lysiam non tantum abstinere, sed adhibere e medio duntaxat usu petita. Πλεῖν τὴν θάλατταν locutio est aliis etiam Oratoribus Atticis frequentata. Vid. Isocratem de Pace p. 163. v. Demosthenem Phil. I. p. 49. 24. ed. R. in Apat. p. 893. 27. Conf. Aristidem p. 209. r. Jam subiungit: ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει δὴν δίκην. Hanc lectionem jam sollicitavit Marklandus, ejus loco reponens ἐπὶ τιμῆς προφάσει, ingeniose quidem, ut solet, non item, ut opinor, vere. Reiskius non audet lectionem sollicitare, quoniam non satis intelligit. Mihi facilis videtur emendatio ἐπὶ τῇ ἐμῇ φάσει: Deus ipsam periculis eripuit, ut, ad locum reversus, ubi peccata ista commisit, per meam accusationem pœnas lueret. φάσις peculiariter quidem dicitur delatio eorum, qui erga vectigalia et redditus publicos peccarint, Sycophantarum, et Tu-

ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα ¹ ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει ὡς
 216 δῶν δίκην. ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην· θαυμάσιον δὲ ² οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο. οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρησάμενος
 217 κολάζει, ἀλλ' αὕτη μὲν ἐστὶν ἀνθρώπινη δίκη. πολλοὶ γὰρ ἔχοντες
 δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὄρων καὶ ἑτέροισι ἡσθενηκότας
 χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων διὰ τὰ τῶν

¹ ἐπὶ τιμῆς προφάσει A.

² οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο R. οὐδὲν ἐστὶν ἂν τοῦτ' οὕτω ἐγένετο A.

torum mala fide gerentium. Sed universe etiam omnem accusationem notat: vid. Pollux I. VIII. s. 43. ibique Jungermannus, Budæus Comment. L. Gr. p. m. 182, φάσις δὲ, ait Suidas, καὶ μνήσις, ἀγγελία (leg. εἰσαγγελία, ΕΙΣ absorptum est a præcedenti syllaba ΣΙΣ). et φαίνειν crebro accusare vel συκοφαντεῖν notat apud Aristophanem; v. g. Acharn. v. 541. 819. seqq. 908. 912. item apud Oratores. Similis est Lycurgi locus in Leocr. p. 159. v. 14. ἐπεὶ γε τὸ ἔλθειν τοῦτον, ὅμαι θεῶν τινα αὐτὸν ἔσω· αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμαρίαν, ἵν' ἐπειδὴ τὸν εὐκλεῆ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχη, καὶ οὐς προὔδακε, τοῦτοις ὑποχείριον αὐτὸν καταστήσειεν. SLUITER.

Ἐπιμένει] Θεοὶ σε ποιήσαντα ἀνόσια νόμιμα δίκαιον χρεώμενος ὑπήγαγον εἰς χέρας τὰς ἐμάς. Herodot. Uran. 106. V. Hesych. in Ἐπιμένει. TAYLOR. Verbum ὑπάγειν in hac re proprium est. subauditur τῷ δικαστηρίῳ, aut τῇ κολάσει. REISK.

Ἐπὶ τῇ ἐμῇ] Lege ἐπὶ τιμῆς προφάσει, δῶν δίκην. Confirmat ipse Andocides Orat. de Reditu suo, p. 21. ed. Steph. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθῆσόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε εἵνεκα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc sententiam mutuatus est Lycurgus p. 159. Ad istud vero, quod de navigatione ejus Accusatores hic dicunt, sollerter respondet Orat. de Myster. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα, idem videtur exprimere, quod εἰς τοὺς ἡδικημένους ἀφικέσθαι, infra. [Marklandum usque adhuc pæne exscribit Taylorus in Edit. min.] Si cui locutio insolentior videatur, verba aliter forte componi possunt, nempe, δῶν δίκην εἰς τὰ ἀμαρτήματα· quod idem erit ac τῶν ἀμαρτημάτων, aut Orat. in Diogit. ἐπιτρόπω εἰς τοὺς παῖδας, pro τῶν παίδων. sic et ἄξια εἰς μυρίας δραχμῶν, Demosth. Orat. I. in Aphobum: quod usitatius dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum sit, ponenda est minima distinctio post ἀφικόμενος. Ultimam vero δίκην defendendum puto: ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν, καὶ δώσειν· non δώσειν δίκην. MARKLAND. Non satis tenemus omnia ad hanc causam spectantia, quare non au-

sim lectionem hanc sollicitare, quæ possit hoc significare, per occasionem mei, me litem adversus Andocidem instruente, cujus causa necesse illi fuit huc reverti. Nescimus, qui actor fuerit. (Nam Lysias certe non fuit, tametsi actori calamum suum venalem præstitit.) neque magis novimus, quam ille causam Andocidi reddendi dederit. Dictio εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἀφικεῖσθαι significare videtur, venire in loca delicti commissi, ubi supersunt adhuc res vel homines, in quibus scelus commissum fuit, supersunt inter testes, ut infitiationi locus nullus sit. REISK.

Θαυμάσιον] Immo, inquit Valckenarius, θαυμαστόν. SLUITER.

Οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο] Sic dedi de meo, vulgatæ pro tertia voce dant μοι. Sæpissime in libris Mstis excusisque η et ο inter se permutantur. Verum tamen ne id quidem mirandum fuerit, si id minus fiat. h. e. si Andocides diis scelerum pœnas nullas det; aut, si hoc e judicio absolutus excedat. malim tamen legi: ἂν μὴ εὐθὺς γένοιτο. si hoc (ut nempe pœnas det) non statim fiat. REISK.

Οὔτε] Imo vero οὐδέ. nam ne deus quidem in continentia punit. IDEM.

Δίκη] Post voc. δίκην deesse videtur hæc sententia: τῆς δὲ θείας οὐδὲς κρείττων, aut τὴν δὲ θεῶν οὐδὲς πω διαπέφυγεν. nil mirer, ait, si Andocides hoc e judicio effugiat. humanum hoc est judicium, in quo sedent homines, errori obnoxii, falli faciles. divinum autem judicium nemo unquam effugit. IDEM.

Εἰκάζειν] Subaudi ὅτι τοῦθ' ὁ λέγων, ἀληθὲς ἐστὶ, vel γενήσεται. causæ mihi multæ sunt, multaque argumenta suspicandi aut colligendi hoc, quod aio, verum, aut sic eventurum esse, ut scil. Andocides, si non statim, certo certius tamen olim aliquando pœnas det sacrilegii. IDEM.

Χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἀμαρτήματα] Notata digna sunt hæc propter eorum similitudinem cum secundo Decalogi præcepto: Liceat hic quoque locum exscribere optimi Lycurgi, p. 157. τοὺς δὲ Θεοὺς οὗτ' ἂν

προγόνων ἀμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέη πολλά
 10 καὶ κινδύνους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικούσιν, ὥστε πολ-
 λούς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας τῶν κακῶν ἀπηλλά- 218
 χθαι. ὁ δὲ θεὸς τέλος ¹ τούτων λυμηνάμενος τῷ βίῳ θά-
 νατον ἐπέθηκε. Σκέψασθε δὲ καὶ αὐτοῦ Ἀνδοκίδου τὸν
 βίον, ἀφ' οὗ ἠσέβηκε, ² καὶ εἴ τις τοιοῦτος ἕτερός ἐστιν.
 Ἀνδοκίδης γὰρ ἐπειδὴ ἤμαρτεν, ἐξ ἐπιβολῆς εἰσαρχεῖς εἰς 219

¹ τούτῳ T. ² καὶ om. A.

ἐπισημῆσας τις λάθοι, οὐτ' ἀνεκφυγόν τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμωρίαν ἀλλ' εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδες γε, καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπισημῆσαντος μεγάλας ἀτυχήμασι περιπίπτει. MARKLAND.

Τριετήσαντας] Lege τελευτήσαντας. et ita Schottus. Quæ sequuntur ita forte legenda et distinguenda: ἀπηλλάχθαι, οὐδὲ θεὸς τέλος, τούτῳ λυμηνάμενος τῷ βίῳ, θάνατον ἐπέθηκε. hoc sensu: multos sceleratos mori cupivisse: Deum vero nondum adeo cum illis in gratiam rediisse, ut hoc illis concesserit; etiamsi vitam eorum multis casibus interea infestaverit. Infra: μαρτυρεῖον ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Cl. Editor legit: ἡ ἀεργυρίου, ἐπ' ἐλπίδι etc. quod verissimum puto. IDEM.

Τέλος] Imo vero οὐδὲ τέλος. deus ne morte quidem imponit horum vitæ finem, a se miseris modis cruciatuum exagitatæ; sed ad Orcum eos demittit, ibi quoque, et adhuc atrocis cruciantis. REISK.

Τούτῳ] Τούτους. SCHOTT. Τούτων. SCAL. Receipta tamen lectio bene se habere potest. TAYLOR. Conjecturam Scaligeri nullus dubitavi in texto exhibere, pro lectione vulgatarum τούτοις. REISK.

Σκέψασθε] Demonstratum it, Andocidem, etiamsi fortuito fiat, ut hoc iudicio absolvatur, ea tamen vita, quam agat et adhuc egisset, tam miseram, ut alia nulla esse possit miserior, satis jam superque pœnarum diis dare atque dedisse. IDEM.

Καὶ] Delendum videtur, ut natum e fine vocabuli proximi πεποιήκε. IDEM.

Εἴ τις τοιοῦτος] Adeste animis, dum Andocidis vitam percurram, et statuete, utrum ea sit nec ne, qualem facinorosorum esse nuper descripsi. Σκέψασθε — εἴτε τοιοῦτος ἢ ἕτερός ἐστιν. Plato de Legg. l. 1. Πρὶν διδάξαι ἰκανῶς ἡ μαθεῖν, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει. Vulgata certe lectio est omnium maxime inficeta. Εἴ τις τοιοῦτος ἕτερος. Immo Multorum. Supra modo: πολλὰ καὶ ὄθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὄρων καὶ εἰτέρους κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet hic locus. ἕτερος βίος idem est atque ἄλλου τινὸς τῶν πάντων ἀνδρῶν βίος. con-

siderate, num qua alia vita cuiusquam sit, perinde misera, atque hujus Andocidis est. E miseria vitæ, qua conflictetur Andocides, colligit actor, eum diis invisum, eoque sontem esse. deos enim insontes non odisse. REISK.

Ἐξ ἐπιβολῆς] Sic vulg. Τεθότης, credo, aut e Δημοσθένω collegio nonnullus solus in solo angiporto fallacias struxit, et hominem necopinantem, in jus rapit! Quotus lector hanc impuritatem ἀναγκοφαγεῖ? Medela enim non nisi ex medio Atticorum foro eruenda. Ἐπιβολὴ erat multa peculiariter dicta, ἡ ἕριζομένη ζημία, quam re ad iudices nondum delata, vel Senatui Areopagitico, vel Quingentorum (idque maxime in Actionibus εἰσαγγελίας, quali nempe tenebatur Andocides, uti constat ex Plutarch. in vita, et ex ejus adversaria), vel aliquando soli Magistratui imponendi jus competeat. Explicat quodammodo Pollux VIII. 6. Ἐάν τις περὶ ἄν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἀλίσκεται, ἡ ἀρχὼν ἢ ῥήτωρ εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελλίας δίδοται κατ' αὐτοῦ. κὰν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολῆν, ἂν δὲ μείζω, παραδίδοσι δικαστηρίῳ. Lego locum emendatius, quam legi solet. Æsch. π. παραπρεσβ. p. 40. Edit. Steph. πρότερον δ' ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐδ' ἐπέμειν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ κ. τ. λ. Ita enim pro ἐπιβουλήν Steph. ex conjectura, Cod. item Manuscriptus, quo usus est Scaliger et Scholiastes ad locum. Usi sunt hoc jure, ut monui, Magistratus. N. c. Nicomach. pr. Ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν Ἀρχόντων ἐπιβολῶν καὶ εἰσαγγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, κ. τ. λ. Archon solus. Orphanorum, inquit Demosth. adv. Macartat. sub fin. ἐπιμελεῖσθαι ὁ Ἀρχων, καὶ μὴ ἑάτω ὑβρίζειν, ἢ ποιεῖν τι παράνομον, κύριος δ' ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος, εἰάν δὲ μείζονος ζημίας δοκῇ ἀξίος εἶναι, προσκαλεσάμενος πρότερον πρῶτα, καὶ τιμήματα ἐπιγραφάμενος — εἰσαγαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. Usi sunt Πρόεδροι. Æsch. c. Timarch. p. 5. Edit. Steph. Τῶν Ῥητόρων εἰάν τις λέγῃ — περὶ τοῦ εἰσφερομένου μὴ χωρεῖς περὶ ἐκάστου.

τὸ δικαστήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ, εἰ μὴ
 221 παραδοίη τὸν ἀκόλουθον· εὖ δ' ἤδει οὐ δυνησόμενος παρα- 15
 δοῦναι, ὅς διὰ τοῦτον καὶ τὰ τούτου ἀμαρτήματα ἀπέθανεν,
 ἵνα μὴ μνηυτὴς γένοιτο. καίτοι πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τού-
 του γνώμην διέφθειρεν, ὅς ῥᾶον ἠγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι
 222 ἢ ἀργυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῆ αὐτῆ; ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τι-
 μήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἑνῆαυτὸν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος

(Cod. MS. ἡ χωρὶς περὶ ἐκάστου, F. μὴ χω-
 ρίς περὶ ἐκάστου) ἢ δις περὶ τοῦ αὐτοῦ — ἡ
 ἔλλη τὸν ἐπιστάτην—κυριεύεωσαν οἱ Πρόεδροι
 μέχρι ἢ δραχμῶν (h. e. juxta Demosthenem
 supra prolatum κύριοι sunt ἐπιβάλλειν κα-
 τὰ τὸ τέλος) ἔαν δὲ πλέονος ἀξίος ἐστὶ ζη-
 μίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ἢ δραχμῶν
 εἰσφερέωσαν εἰς τὴν βουλὴν. Usi sunt de-
 nique quotquot in ea civitate ad ullam
 reip. partem accessere. Ὡς τοῖνον καὶ τὴν
 τῶν τεichoποῶν ἀρχὴν ἤρχεν—καὶ τὰ δημό-
 σια γράμματα διεχειρίζε, καὶ ἐπιβολὰς
 ἐπέβαλλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἀρχον-
 τες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε,
 τούτων—μάρτυρας παρέξομαι. Id. Aesch.
 c. Ctesiph. p. 57. In MSS. nimium con-
 fundantur Ἐπιβολὴ et Ἐπιβουλὴ. Philo MS.
 περὶ τῶν τοῦ δεκιστοῦ Κλίην ἐργῶν. Ex
 Cod. Vatic. Ὡς μὴδὲ κατὰ τὰς ἀραιφνεῖς
 καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιβολὰς ψαύ-
 σασθαι δύνασθαι. Ut locum lecturus est
 doctissimus Editor. Atque hæc eo explicat-
 e satis. Juvemem tamen φιλέλληνα non prius
 dimittam, quam ei ἀκρασίας χάριν Xenopho-
 nentem defæcatum præstitero. Hist.
 Græc. l. 1. p. 448. Edit. 1625. Ἀρχέδημος
 ὁ τοῦ δήμου τότε προεστὴκὸς ἐν Ἀθῆναις
 — Ἐρασίδη ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν κατη-
 γόρει ἐν δικαστηρίῳ. Hodie in textu sine
 ulla fraudis suspitione monstrum illud,
 neque uno piaculo dignum, ἐπιβουλὴν.
 TAYLOR.

Ἐδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ] Egre-
 gia h. l. est conjectura Valckenaerii, cu-
 jus hæc sunt verba. “Sic Taylor (Ald.
 ἐδέθη) vertens, se ipsum in vincula conje-
 cit, eum sibi pœnam astimans, εἰ μὴ παραδοίη
 τὸν ἀκόλουθον. Correctione vera restituo:
 λέληθεν—ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ. Cur
 autem λέληθεν? Quia θεῶν τις τὴν τούτου
 γνώμην διέφθειρεν, ὅς ῥᾶον ἠγήσατο δεσμοῦ τι-
 μήσασθαι ἢ ἀργυρίου, videlicet ex pœnæ
 astimatione, quam reus faciebat: v. pen. ἐκ
 τούτου τοῦ τιμήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἑνῆαυτὸν.
 Ostendere nititur a Deo dementatum: sic
 p. 274. v. 3. tantam ipsi Deus λήθην ἔδω-
 κεν, ut se daret in manus inimicorum.”

SLUITER.

Ἴνα μνηυτὴς] (Sic vulg.) Lege cum

Steph. ἵνα μὴ μνηυτὴς. Syllaba syllabam
 similis similem, ut fieri solet, deturbavit.
 TAYLOR.

Μαρτυρίῳ] (Sic vulg.) Attento fac sis
 quaeso animo, dum Lysiae gratiam alternis
 vicibus meo merito sim initurus. Vox ista
 μαρτύριον rarissima est usurae. Reperitur
 quidem apud Aristot. Plutarch. Immo, et
 Thucyd. quoque non semel, uti I. 33.
 Μετ' αἰμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν κα-
 τὰθησθε. Illius tamen insolentium digito
 ibid. commonstrat σχ. Μαρτύριον οὐδετέρως
 λέγει. Nihil tamen minus hæc deliciæ a
 Magistro laudantur. At legatur per me
 licet, dummodo hic facessat. Lego enim
 emendatione nunquam pœnitenda: ῥᾶον
 ἠγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου
 ἐπ' ἐλπίδι τῆ αὐτῆ. Ea demum erat τιμη-
 μάτων species, quæ adhuc in tantis loci
 hujuscæ sordibus desiderabatur. Demosth.
 c. Timocrat. Ἐὰν δὲ ἄλλω τιμάτων ἢ Ἡλιαία
 περὶ αὐτοῦ ὅτι ἂν δοκῆ ἀξίος εἶναι παθεῖν
 ἢ ἀποτίσαι. Ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῆ,
 δεδέσθω τε ἕως ἀνέκτισιν. p. 270. pen. ed.
 R. Confer. Id. c. Mid. p. 523. 1. et 529.
 21. sqq. Γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίνκει,
 καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅτι χρεὶ παθεῖν ἢ
 ἀποτίσαι. Aesch. c. Timarch. p. 3. Al-
 que hæc non semper ex judicium sententia,
 sed ad Reum relatum est, quam potissimum
 pœnam se commeruisse fateretur,
 uti hic Andocidi usa venit. Τιμωμένων
 (referentibus utique) τῶν δικαστῶν, τί χρεὶ
 παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτίσαι, πέντε καὶ εἰ-
 κοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. Laert. in So-
 crate. IDEM.

Ἐπ' ἐλπίδι τῆ αὐτῆ] Eadem spe in
 utramvis partem proposita ad exitum ju-
 dicii sive prosperum, sive adversum. h. e.
 potuisset, sponsa depositave summa qua-
 dam pecuniaria, ire quo vellet, salutem
 quæ fuga cærere, si necesse vidisset,
 sorte judicii in partem deteriore incli-
 nante; quo liberatus esset a dura neces-
 sitate aut capite suo luendi, aut necessa-
 rios prodedi, quod est flagitium fedis-
 simum. Nihil habuisset tum, neque spe-
 randum magis, neque metuendum, quam
 postmodum habuit carere conclus. REISK.

κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε τάληθῆ μνηῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε
 20 ψυχὴν ἔχειν, ὅποτε τὰ μὲν ἔσχατα ¹ καὶ τὰ αἰσχιστα ἐποίει μνηῦν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἢ δὲ σωτηρία ἀφανῆς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπεκτονῶς ἦν οὐς αὐτὸς ἔφη περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ἔδοξε τάληθῆ μνηῦσαι καὶ ἐλύθη καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἰργεσθαι τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ ² ἀδικουμένῳ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς ³ γάρ που, ἐξ ὅσου 223
 25 Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοι εἰσίν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτία ⁴ ἠτιμώθη. δικαίως· οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδεὶς πω εἰργάσατο. καὶ τούτων πώτερα τοὺς θεοὺς χρῆ ἢ τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι; Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπλευσεν ὡς τὸν ⁵ Κιτιέων βασιλέα, καὶ προδιδούς ληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη καὶ οὐ μόνον τὸν θάνα- 224
 τον ἐφοβεῖτο ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν αἰκίσματα, οἴμε-

¹ [καὶ τὰ αἰσχιστα] R.

⁴ ἠτιμώθη δικαίως. T.

² ἀδικούμενον A.

³ δήπου A.

⁵ Κιτιέων T. R. A.

Τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἰσχιστα] Alterutrum horum videtur e variante lectione, aut e scholio ortum esse. IDEM. Pro ἔσχατα melius forsitan legeretur ἀλόγιστα. AUGER.

Ἀφανῆς] Annon potius ἀφανῆς ἦν αὐτῷ? TAYLOR.

Ἰερῶν] Γερῶν, Ald. γέρρων. CONT.

Ἀδικουμένῳ] Lege ἀδικούμενον. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. et CONT. Recte vero admonuit Markland ἀδικούμενον esse legendum, si δύνασθαι bene habet; verum si ἀδικουμένῳ tuebimur, δύνασθαι cum δυνατὸν εἶναι erit mutandum. Satis tamen hoc non est. pro μὴ leg. quoque est μηδὲ, ut ne laesus quidem injuriis posset ab inimicis jus suum repetere. REISK.

Που] Imo vero πω. quod de tempore usurpatur. οὐδεὶς πω, nondum quisquam. Sed quid sibi vult γάρ? Estne indicium ἰποφορᾶς seu objectionis, quæ refutetur subjecto δικαίως? videtur. Atqui, ait, nemo unquam, ex quo Athenæ ad nominis immortalitatem enisæ sunt, talem ob causam infamia notatus est. Hæc fictus Andocidis patronus pro eo affert. Respondet actor. Audio, vera ais, at ille meritas eam pœnam dedit. Aut, si negas hypophoram esse, deficit aliqua sententia, a lectore saltem tacite subjicienda, si auctor eam brevitatibus studio suppressit; in hunc ferme modum: Qua severitate judicii vos declaravistis, vos censere, et Andocidem

sacrilegii reum esse, et sacrilegos omnes esse puniendos. Nam tametsi debitam ex promisso daretis Andocidi spiritus immunitatem, pœna tamen beneficium hoc, dira quadam inauditi quæ exempli circumscriptis. Nam, ex quo Athenarum fama cœpit esse immortalis — Totus in hoc est orator, ut doceat Andocidem sacrilegum, ideoque puniendum esse. testari hoc deos ipsi iratos, a quibus conjectus sit in vitam quacunque alia vita miserima miserio- IDEM.

Ἀείμνηστοι] Vir amicissimus ἀνάμνηστοι. TAYLOR. Quam conjecturam melius suppressisset. REISK.

ἠτιμώθη δικαίως] Interpungas: Οὐδεὶς — ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτία ἠτιμώθη. Δικαίως. Id est εἰκότως. TAYLOR.

Προδιδούς] Hic videtur nomen urbis aut arcis, aut nescio cujus rei deesse, quam prodere voluisse dicatur Andocides. REISK.

Τὸν θάνατον] Non mortem solummodo metuebat. Leve enim sic simpliciter vitam amittere, cito, sine cruciatibus: acerbum autem et horrendum, corporis sui pro singulos artus, et lente carpenti lanienam videre, ut si hodie manus dextra, cras sinistra, tertio die pes unus, quarto pes alter, et sic porro per dies singulos singula membra detruncantur. Supplicii genus hoc ipsa morte multo est atrocius, et lentum, et fœdum dictu visque et infame, et cruciatu intolerabile. IDEM.

νος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθήσεται. ἀποδράς δὲ ἐκ
 τούτου τοῦ κινδύνου κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ¹ πόλιν 30
 225 ἐπὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς
 ἡδικομημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ
 226 ἔδεθη καὶ ἡκίσθη· ἀπώλετο δὲ οὐχί, ἀλλ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ
 ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν τὸν Κύπρου βασιλεύοντα, καὶ ἀδι-
 κήσας εἶρχθη. ² ἀποδράς δὲ καὶ τούτον, ἔφευγε μὲν τοὺς
 ἐνθάδε θεοὺς, ἔφευγε δὲ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς οὓς
 τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο τόπους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κα- 35
 κοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέποτε;
 καταπλεύσας δὲ ἐκείθεν δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν αὐ-

¹ πόλιν, ἔπει. τῶν τετρακοσίων S. l. ἔδωκεν. T. πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ὁ γὰρ θεὸς
 τοσαύτην αὐτῷ λήθην ἔδωκεν, A. ² ἀποδράσας τούτον T. R.

Ζῶντος] Subaudi ἑαυτοῦ. IDEM.

Ἀποτμηθήσεται.] Ἀποτμηθήσεται Ald. quod retinet Contius, addendo ὅτι post οὐόμενος. AUGER.

Ἐπει τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν. ὥστε etc.] Editorem audivi dicentem legendum esse ex Historia ἐπὶ pro ἐπει, unde facile fuit locum ita supplere: ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. ὁ δὲ Θεὸς τοσαύτην τούτω λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἡδικομημένους αὐτοὺς (non αὐτοὺς) ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. hoc, aut simili modo, videtur a Lysia scriptum fuisse, quam sententiam ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ Θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιῶσιν ἢ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγρυσσι. Vide et nostram paulo inferius, ἀ τούτω ὁ Θεὸς etc. Θεοβλάθειαν hoc infortunium vocat Dion. Halicarnassensis de Struct. Oral. segm. 18. et διαφεραν τῶν φρενῶν. Hesy chius: Θεοβλαβίαν, οὕτως Αἰσχίνης εἶπεν. scribendum Θεοβλάθειαν: et mutatum locum opinor. Notanda quoque vox ἔδωκεν propter similem ejus usum in S. S. ut Rom. XI. 8. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως: et 2 Cor. XII. 7. quemadmodum Latini malum et infortunium dare. MARKLAND. Pro ἐπει vulgatorum dedi ἐπὶ. Designat orator primum Andocidis ad Athenas reditum sub CCCC, quia paulo post opponit ei reditum tempore posteriorem ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, hujus paginae v. ult. REISK.

Λήθην] Quare λήθην, cum constet ex Photio et Plutarcho Andocidem sub ipsa dominatione τῶν 400 reddisse? Neque secundo possis λήθην eam socordiam vel inertiam interpretari, quæ consuescendo fit, quo modo a Demosthene usurpari video. Τὸ χεῖρον γιγνέσθαι μετὰ τὴν πρῆσθειαν πολὺν, δέδωκα, μή τινα λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ἡμῶν ἐμπειροίηκε (lege ἐμ-

πειροίηκε, cui fovet Cod. Lutet.). Demosth. π. παραπερσεβ. Ea enim Tyrannis non ultra animum se extenderat. Tum autem porro quare erat hac λήθην divinitus immissa? Et cujusmodi denique tibi videatur totius sententiæ ambitus et connexio? Lege: Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἡδικομημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, vel ἐπιθυμῆσαι. [Marklandum exscribit Taylorus in Edit. min.] TAYLOR. Post, aut circa hoc vocabulum deesse videtur αὐτῷ τοσαύτην. tantum stuporem deus menti ejus injectit, tantam tarditatem atque somnolentiam. ἔδωκεν, pro ἐπέδωκεν, etsi dictio est inventa paulo rarior, analogia tamen ei non obstat. Ut enim ἰγίειαν, πλοῦτον, τάραθα, et contra χαλάζει, πυρετοὺς, λιμοὺς, λοιμοὺς, et alia, dicitur superi, alia rursus non video, cum deus dici nequeatalicus λήθην, μανίαν, δίδοιαι, pro ἐπιπέμπειν. REISK.

Ἀποδράσας τούτον] Non memini verbum ἀποδιδράσκειν in aoristi primi participio usurpari. potius particip. aoristi secundi in usu est. donec itaque certiora hac de re discam, legam: ἀποδράς δὲ καὶ τούτον. IDEM.

Εἰς] Istud εἰς non est necessarium, et ortum videtur dixisse ex voce sequenti. Mox fortasse ἀφίκετο. TAYLOR. Fortasse, ἀφίκετο. Infra de hac re: πιστεῖων αἰετῶν μᾶλλον τοῖς ἀρχαῖσι τῶν νεωτέρων. MARKLAND. Bene habent h. l. omnia. idem est ac si dixisset: ἔφευγε τούτους τοὺς τόπους, εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο. ut primum aliquo appulerat, ita statim rursus illinc aufugiebat. REISK.

Ἐκεῖθεν] Unde? Antecedens non video, sed lacunam certissimam. Mox fortasse: εἰς δημοκρατουμένην τὴν αὐτοῦ πόλιν.

τοῦ πόλιν τοῖς μὲν πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν 227
 προσαγάγοιεν ¹ ἐνθάδε· ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς
 πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους οὓς ἐψηφίσα-
 σθε. καὶ τὸν ἄνδρα οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος,
 40 οὐ πόλις ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλους· ἀλλὰ πάντα τὸν
 χρόνον, ἐξ ὅσου ἠσέθησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεῦον ἀεὶ
 μᾶλλον τοῖς ἀγνώσι τῶν γναρίμων διὰ τὸ ἠδικηκέναι οὓς
 γινώσκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν
 δις ἐν τῷ ² αὐτῷ ἐνδεδείκται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δε- 228
 σμοῖς ἔχει, ἢ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων
 γίνεται. ³ καὶ ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ
 τοῖς συκοφάνταις ⁴ διανέμη, τοῦτ' ἔστι τὸ ⁵ [βιοῦν] τὸν

¹ ἐνθάδε T.

² αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἐνδεδείκται A.

³ καίτοι A.

⁴ διανέμει T. R. A.

⁵ uncus om. T. A.

ut paulo superius ex adverso locutus est :
 κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν
 τετρακοσίων. TAYLOR. E Cypro puta,
 locisque iis omnibus, a quibus vix salu-
 tatis statim refugisset. REISK.

Εἰς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν αὐτοῦ πόλιν]
 Idem est ac si dixisset : εἰς τὴν ἑαυτοῦ πό-
 λιν νῦν ἔδη δημοκρατουμένην. REISK. AUGER.

Καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν δεῦρο εἰς δημοκρα-
 τίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, τοῖς μὲν πρυτανεῦ-
 σιν ἔδωκε χρήματα κ. τ. λ.] Licet Lysia-
 com Oratationem esse non credam, tantam
 tamen verborum effusionem ne in eo qui-
 dem expecto, qui se illius imitatore[m]
 profiteatur. Andocides tunc secunda vice
 rediit Athenas : illud dixisse videtur Ora-
 tor atque ita scripsisse : καταπλεύσας δὲ
 ἔπειτα δεύτερον. postea iterum rediens in pa-
 triam. Hoc vero inde etiam confirmatur,
 quod mox eadem dicatur ratione : τὸ δὲ τε-
 λευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν. SLUI-
 TER.

Ἐνθάδε] Ἐνθάδε. SCAL. Fort. cum Sea-
 lig. Ἐνθάδε. TAYLOR. Opinor ἐνθάδε, huc.
 MARKLAND. Ἐνθάδε dedi, e Scaligeri at-
 que Marklandi sententia, pro ἐνθάδε libro-
 rum omnium vulgatarum. huc, in concio-
 nem. Nam coram populo, aut in Heliaea
 maxima agebatur hæc impietatis causa.
 REISK.

Τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους] Utcun-
 que hæc lectio defendi possit explicando
 τοῖς θεοῖς in honorum Deorum, vel Deorum
 causa, mihi tamen multo probabilius vide-
 tur Lysiam scripsisse τοῖς ἔργοις· non ver-
 bis tantum, sed ipso opere et factis : nempe
 ex civitate Andocidem expellendo. MARK-
 LAND.

Οὐ πόλις] Videtur vitiose redundare,

ideoque amputari debere, propter præ-
 missum οὐ δῆμος, cum quo videtur idem
 dicere. Verumtamen bene habet. πόλις
 paulo quid est amplius, quam δῆμος. Ex
 causa, Atheniensis populus Athenis habi-
 tans erat δῆμος, verum tota respublica
 cives complectens etiam per colonias in
 Asia, Thracia, Ponto, sparsos, ea erat
 πόλις. Sic Ephesii δῆμος, Ionia πόλις. Hoc
 sensu paulo ante v. πόλις noster usurpa-
 verat p. 261. antep. REISK.

Τῶν γναρίμων] I. e. ἢ τοῖς γναρίμοις. AU-
 GER.

Δις ἐν τῷ αὐτῷ] Nullus dubito post hæc
 vocabula excidisse ἐνιαυτῷ, quod facillime
 fieri potuit ob similitudinem hujus voca-
 buli cum ἐν τῷ αὐτῷ. bis eodem in anno.
 REISK.

Καὶ ὅταν τις] Opinor καίτοι ὅταν τις.
 MARKLAND. Recte, ni fallor. REISK.

Διανέμει] Διανέμοι. CONT. Malim in
 conjunctivo, διανέμη. REISK.

Τοῦτ' ἔστι τὸ βιοῦν τὴν βίον ἀβίωτον] Vocem
 βιοῦν inseruit Stephanus : sine causa,
 nisi in MSS. reperiretur : quod non credo,
 cum multo elegantius sit, τοῦτ' ἔστι τὸ,
 Τὴν βίον ἀβίωτον. Hujusmodi enim locu-
 tiones, quæ proverbiorum vicem obtine-
 bant, cum ab omnibus intelligerentur, non
 ad plenum ellerebantur, ab audientibus
 supplendæ. Nihil vero tritius hac phrasi
 βίος ἀβίωτος. Æschines ea passim utitur,
 et Gorgias, et Philo, et cæteri omnes fere
 Græci Scriptores. Sic apud Matt. V. 38.
 ἠκούσατε, ὅτι ἐρρήθη· Ὁφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλ-
 μοῦ, καὶ δόντα ἀντι δόντος. reticetur Ver-
 bum, quia omnes bene intelligebant, quid
 vellet ὁ ἐλάλογς. Inspicite quamlibet
 Adagiorum Collectionem. MARKLAND

βίον ἀβίωτον. ἀ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοεῖν 103. 1
 δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγεννημένων ἀσεβημάτων.
 229 τὸ δὲ τελευταῖον νυνὶ παραδέδωκεν αὐτὸν ὑμῖν χρῆσθαι ὅτι
 ἀν βούλησθε, ¹ οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαι-
 μονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. οὐκ οὐκ χρῆ, μὰ τὸν Δία,
 οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὀρῶντας Ἀνδοκίδην ἐκ 5
 τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰρ-
 230 γασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι ἡμῖς
 ὁ βίος βιῶναι ² κρεῖττον ³ ἀλύπτως ⁴ ἐστὶν ἢ διπλάσιος
 λυπουμένῳ, ὡς περ οὗτος.

¹ οὕτω T.² κρεῖττων T. R. A.³ ἀλύπτω A.⁴ ἐστὶ διπλάσιος T. R. A.

Vocabulum βιοῦν unciis inclusi, ut admodum suspectum. Sententia potius postulare videtur: τούτ' ἐστὶ τὸ πειεῖν εαυτῷ τὸν βίον ἀβίωτον. Aut hoc: τούτ' ἐστὶ τὸ τῶν πολλῶν, βίον ἀβίωτον ἀγειν. hoc illud est, quod proverbio vulgari jactatur, vitam haud vitalem agere. REISK.

"Α τούτῳ] Potest servari ἀ, sed malim ταῦτα. mox ad τῶν γεγ. ἀσεβημάτων, sub. ἔνεκα. AUGER.

Ἐπινοεῖν] F. ἐπινοεῖν, ut conjecit vir eruditissimus. TAYLOR.

Αὐτὸν] Male Schott. lectionem Aldi αὐτὸν revocare satagit. IDEM.

Οὕτω] (Sic vulg.) Π. οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν. H. STEPHAN. οὐ τῷ μὴ ἀδικ. CONT. Immo οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν, ipsissima scriptio. Andoc. tamen inenute oratione adversaria, ad modum lectionis Stephanicæ: ὁπισσοὶ δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, κ. τ. λ. Schottus periodum non intellectam delet. Istud est sapere! TAYLOR. Stephanus, οὐ τὸ μὴ, prope veritatem, quæ erat, οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, non innocentia sua fretus. Ipse Andocides de Mysteriis, sub initio: πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν. Demosthenes in Aprob. Ψευδομαρτ. οὐχὶ τῷ τὰ ψευδῆ τινὰ αὐτοῦ καταμαμαρτυρηκέαι ἐξελέγξει πιστεύων, ἀλλ' ἠγούμενος etc. Thucydides III. 38. τῷ λέγειν πιστεύσας. Perfunctorie hoc in loco agebat Schottus. Mox, pro ἀλύπτως bene Stephanus ἀλύπτω. et pro τισὶ paulo post legendum puto τισί. MARKLAND.

Καίτοι ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [βιοῦν] τὸν βίον ἀβίωτον ἀ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοεῖν δίδωσιν — οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης] Mirum vero si ita Deus quem puniat, ut intelligat miserum esse,

bona sua Sycophantis distribuere, quo ab accusando revocetur. Inepito plane loco collocata sunt verba ἀ τούτῳ ὁ θεός — ἀσεβημάτων, quorum verus locus esse videtur post illa ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. Volens ipse sua sponte judicium subiit, non causa sue æquitate fretus, sed divina necessitate coactus. Hanc vero illi mentem Deus dedit, non ut servetur et evadat, sed ut pœnas luat eorum, quæ ante peccavit. SLUITER.

Αὐτῷ] Malim αὐτῷ. Generalis enim videtur hæc γράμη et quasi publici juris. Neminem sibi celatum facinus conscientem, propter dilatas Andocidis pœnas impunitatem sibi quoque audere polliceri, et de divina justitia prave ideo sentire. Οὐκ οὐκ χρῆ οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὀρῶντας Ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐτῷ (sibi se, unumquemque) ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι. Usitatissima constructio. Οὐ γὰρ μείον εἰς πατέρ' αὐτοῖς καὶ τῶν ἀνω προγόνων, κατ' ἀνδρα ἀνεργεῖν ἐκ ἀσπῶ τὴν φύσιν ἐστὶν, ἀλλ' εἰς ὅλην κοινῆ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. Demosth. Orat. Funeb. TAYLOR. Bene habet αὐτῷ cum spiritu leni. Taylor ad h. l. quæ affert (vir doctus et industrius, sed criticus haud usquequoque felicissimus, multa moliens, et magna vi, sed nulla de causa, nullo effectu, in irritum), ea haud intelligo. Saltim συνεῖδὸτα in singulari dedisset. Verum aberravit ab oratoris sententia, quæ hæc est: cum videant Andocidem e discrimine judicii salvum abeuntem, quamvis probe norint eum scelera multa patrasse. REISK.

Ἀλύπτως] Ἀλύπτω mavult Steph. ut ex τῳ respondeat τῷ λυπουμένῳ. Tu autem cave de tam rigida constructione. H. p. melius: "ἡμῖς ὁ εἰς βιῶναι κρεῖττων ἀλύπτος ἐστὶ διπλάσιος λυπουμένου. Lasci-

έ. Εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυντίας ἀφίεται, ὥστε καὶ
 παρασκευάζεται ¹ τῇ πόλει καὶ ² πράττει καὶ ἤδη δημη-
 γορεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων ³ τισί, ²³¹
 10 καὶ συμβουλεύει εἰς τὴν βουλὴν εἰσιῶν περὶ θυσιῶν καὶ
 προσόδων καὶ εὐχῶν καὶ μαντειῶν. καίτοι τούτῳ πειθόμε-
 νοι ποίοις θεοῖς ἠγάθησθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἶε-
 σθε, ὡ ἄνδρες δικασταί, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πε-
 ποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ
 δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκῶς ἠσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ²³²
 ὡς περ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ⁴ ἀδικήσαντας, ⁵ οὕτω
 15 διανοεῖται, καὶ παρασκευάζεται ὅπως ⁶ ἐτέρων μείζον δυνή-
 σεται, ὡς περ οὐ διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν

¹ ἐν τῇ Α.

² πράττει ἤδη καὶ δημ. Α.

³ τισὲς Α.

⁴ ἀδικήσαντας. R. A.

⁵ οὕτω δὲ διανοεῖται Α.

⁶ ἑτέρων Γ.

vivent Codd. nostri, ἡμῖτος. κρείττων. ἐπιδι-
 πλάσιον. διπλάσιος. TAYLOR. Ego facio
 cum Stephano, cui Marklandus quoque
 subscriptis. Aut alias leg. sit λυπευμένης
 in adverbio. Sed illud praefero. REISK.

Οὕτως] Scil. ὁ βίος τοῦ Ἀνδοκίδου. AU-
 GER.

Παρασκευάζεται τῇ πόλει, καὶ πράττει]
 Valeat Critice, si haec sint sana! Fortasse:
 παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράτ-
 τεῖν. Deinde ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων
 τισί. Anne sincerum? TAYLOR. Post
 vocab. παρασκ. videtur deesse λυμαινεσθαι.
 accingitur jam ad grassandum in republicam.
 REISK. παρασκευάζεται τὰ πολιτικά
 πράττειν. In Diatrib. in Eurip. c. XXIII.
 p. 254. VALCKENAER.

καὶ ἤδη] Aut delendum est ἤδη, ut na-
 tum ex initio proximi vocabuli δημηγορεῖ,
 aut illa duo vocabula sunt transponenda
 hunc ad modum: καὶ πράττει ἤδη, καὶ δη-
 μηγορεῖ. Pari modo versu proximo trans-
 ponenda videntur verba sic: καὶ ἐπιτιμᾷ
 τῶν ἀρχόντων τισί, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ
 συμβουλεύει. aut certe, reliquis manentibus
 immotis pro τισί leg. erit cum Marklando
 τινάς. REISK. τινάς. CONT.

Προσόδων] Πρόσοδοι h. l. sunt, non vecti-
 galia, sed supplicationes, cum ad pulvina-
 ria deorum aditur. REISK. AUGER.

Ἀξιοῖ] Corruit venustissimæ periodi
 decor et forma. Tu fac nobis medicanti-
 bus gratulere: Ἀξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκῶς
 ἠσυχίαν ἔχειν, ἀλλ' ὡς περ αὐτὸς ἐξευρὼν
 τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖται
 πολιτεύεσθαι. Καὶ παρασκευάζεται, ὅπως
 ἐτέρων μείζον δυνήσεται, ὡς περ οὐ διὰ πραό-
 τητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν οὐ δεδωκώς
 ἰμὴν δίκην κ. τ. λ. Eleganter πολιτεύεσθαι

de publica vita, de rebus civitatis geran-
 dis. Ælian. V. H. III. 17. Δημήτριος δὲ ὁ
 Φαληγεὺς Ἀθήνησιν ἐπιφανίστατα ἐπολι-
 τεύσατο. Plutarch. in Phoc. init. Δη-
 μάδος ὁ βήτωρ ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς Ἀθήναις
 διὰ τὸ πρὸς χάριν πολιτεύεσθαι Μακεδό-
 νων καὶ Ἀντιπάτρου, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ
 λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς
 πόλεως καὶ τὸ ἦθος, ἔλεγε συγγνώμης ἀξίος
 εἶναι πολιτεύομενος τὰ ναύαγια τῆς πό-
 λεως. N. c. Poliuuch. Εἰς τίνας ἂν ἐβουλό-
 σθαιεν δικαστὰς καταφυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς
 οὕτω πολιτευομένους; ὑπὲρ τῆς πολιτείας.
 Adjungo Xenoph. 1. Hellen. quoniam mi-
 hi duplicem operam prestabit: Ἐπιβου-
 λευθεὶς ὑπὸ τῶν ἑλαττων ἐκεῖνου δυνα-
 μένων, μοχθηροτέρων τε λεγόντων, καὶ πρὸς
 τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων. TAYLOR.
 ἐτέραν. CONT.

Ὡς περ οὐ — οὐ δεδωκώς] Pro οὐ δεδωκώς
 sensus plane postulat οὐδὲ δώσαν — δίκην
 εἰς οὐς etc. ita se gerit, quasi non daturus
 pænus etc. Voces vero ἰμὴν et τῶν inter
 legendum pronuntiandæ sunt cum Em-
 phasi. inest enim in iis tacita Oppositio,
 et Allusio ad priora Andocidis delicta et
 impunitatem. MARKLAND.

Ἀσχολίαν] Ἀχολίαν. CONT. Bene vide-
 tur habere. duas edit causas, cur Ando-
 cides adhucdum impune abierit. primam,
 clementiam civium, alteram, tumultum
 negotiorum, qui passus non sit de Ando-
 cide puniendo quenquam aut cogitare,
 aut referre. Fuit cum suspicarer ἀχολίαν,
 bilis defectum. esse leg. quod postmodum
 etiam in schedis Brulartianis reperi. Vo-
 cabulum illud bonæ notæ est, et huic loco
 imprimis convenit; quod si cui probabitur,
 haud intercedam. REISK.

οὐ δεδωκώς ὑμῖν δίκην, εἰς οὓς νῦν ἀμαρτάνων οὐ λανθάνει, ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεται τε καὶ δώσει δίκην.

ς'. Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται, ἵν' ἀκούσαντες
233 παρ' ἀμφοτέρων ἀμεινον διαγνῶτε. φησὶ γὰρ ἀγαθὰ με-
γάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν μνηύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ
ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐγένε- 20
νετο; οὐκ αὐτὸς οὗτος, ποιήσας ἃ ἐποίησεν; εἴτα τῶν μὲν
ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν
1 αὐτῷ δίδόντων τὴν αἰδειαν, τῆς δὲ ταραχῆς καὶ τῶν κα-
κῶν ὑμεῖς αἴτιοι ἐστέ, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἡσεβηκότας; οὐ
δήπουθεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ² τούναντίον ἐτάραξε ³ μὲν οὗτος
τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ' ὑμεῖς.

234 ζ'. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι, ὡς
αἰ συνθήκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις 25
Ἀθηναίοις καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος οἶεται πολλοὺς
ὑμῶν, δεδιότας μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποιψηφι-
εῖσθαι. ὡς οὖν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκίδῃ τῶν συνθηκῶν,
περὶ τούτου λέξω, οὔτε, μὰ τὸν Δία, τῶν πρὸς Λακεδαι-
μονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, οὔτε ⁴ τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ

¹ αὐτοῦ T.

² τούναντίον. T. R. A.

³ μὲν γὰρ οὗτος A.

⁴ τῶν ἄς πρὸς Λ.

Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τοῦτο τῷ λόγῳ] Sic Valckenaerio emendandum videbatur pro τούτῳ. SLUITER.

φησὶ] Haud quidem improbable est φήσει, ob praecedens ἀπολογήσεται. verumtamen bene habet vulgata. De inconstantia oratorum Atticorum in usu temporum, admonui ad Aeschinam p. 404. et 422. et nescio an alibi quoque. REISK.

αὐτοῦ] Leg. αὐτῷ. SCALIG. CONT. TAYLOR. MARKLAND.

τῆς δ' ἀρχῆς] (Sic vulg.) Lego τῆς δὲ ταραχῆς meliore sensu. Ea voce usus est paulo supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. PALMER. τῆς δὲ ἀρχῆς τῶν κακῶν. CONT.

τῆς δ' ἀρχῆς] Scholtus, τῆς δὲ ταραχῆς: optime. Supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. Herodianus II. 21. ὅπως ἂν μὴ τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ταραχῆς παρόντες πάθωεν. ita legendum vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo post, pro αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι, scribe αὐτοῦ. MARKLAND.

οὐδέπουθεν] Οὐ δήπουθεν. CONT. οὐδέπουθεν. SCALIG.

Ἄλλ' αὐτὸ τούτο] Malim ἄλλ' αὐτὸς οὗτος

τούναντίον. sed hic ipse potius e contrario. Aut alias τοῦτο erit delendum. REISK. Sed hoc ipsum contrarium, np. hujus quod reipsa est. AUGER.

Μὲν οὗτος] Interponi velim γάρ. Nam hic quidem civitatem conturbavit et pertrefecit. REISK.

Ἀπολογήσεσθαι] (Sic vulg.) Leve est fortasse, quod monco, sed ἀπολογήσεσθαι omnino profectum est a manu τοῦ Ἀττικωτάτου. Audi Atticistas. Μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν, οὐ μέλλω ποιῆσαι, et quae sequuntur. Thomas, et similiter Moschop. in Lex. Μέλλει συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἥτοι ἐνεστώτος. οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δὲ τι ἢ μέλλοντος πρώτου οἷον μέλλει ποιήσσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου οἷον μέλλει ποιῆσαι. Adjunge Phrynich. Ἐμελλον ποιῆσαι, ἔμελλον θεῖναι, ἀμαρτήματα τῶν ἐσχάτων, εἴ τις οὕτω συντάττει. Τετήρηται γὰρ ἢ τῷ ἐνεστώτι συνταττόμενον, ἢ τῷ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον ποιεῖν, ἔμελλον ποιήσσειν, τὰ δὲ συντελικὰ οὐδενὶ τρώπῳ ἀρμόσει τῷ ἔμελλον. TAYLOR.

οὔτε τῶν πρὸς τοὺς—] F. οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστυ ἢ εἰ κἴ Πειραιῶς. CONT.

ἀσται οἱ ἐκ Πειραιῶς. οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσοῦτων ὄντων τὰ
 30 αὐτὰ ἀμαρτήματα οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ
 τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι. ἀλλ' οὐ² μὲν δὴ ἔνεκά γε τοῦ- 235
 του διαφερόμενοι, ³ ἔπειδὴ καὶ τούτῳ μετέδομεν τῶν συνθη-
 κῶν, τότε διηλλάγημεν. οὐ γὰρ ⁴ ἔνεκα ἐνὸς ἀνδρός, ἀλλ'
⁴ ἔνεκα ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστειος καὶ ἐκ Πειραιῶς αἱ συνθήκαι 236
 ἐγένοντο καὶ οἱ ὄρκοι· ἔπει τοι δεινὸν ἂν εἶη, εἰ περὶ Ἀνδο-
 κίδου ⁵ ἀποδημοῦντος ⁶ αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, 237

¹ ἡμῶν] τῶν συνθηκῶν R. A.

³ (ἔπειδὴ . . . συνθηκῶν) T.

⁵ ἀποδημοῦντες; T. R. A.

² μὰ Δί' ἔνεκα R. A.

⁴ ἔνεκεν T. R. A.

⁶ αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς A.

TAYLOR. Deest ἄς ante οἱ: ut in priori sententia parte, ἄς ἡμεῖς συνέθεθε: cui hæc respondet. MARKLAND. Aut obsequendum est his auctoribus, aut pro τῶν leg. est ἄν. ut sit: οὗτε ἄν πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς, scil. ἐποίησαντο. REISK.

Τούτων ἡμῶν ἀπολαῦσαι.] Ἀπολαῦσθαι Scal. Pro ἡμῶν reponit Schott. ἡμῶν. TAYLOR. ἀπόλλυσθαι vel ἀπελάσθαι. CONT. Lege ex sensu, et distingue: οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥστε καὶ τῶν αὐτῶν ἡμῶν ἀπολαῦσαι, nequaquam similia erant Andocidis delictis, adeo ut iste eodem quo vos jure uteretur. τῶν αὐτῶν ἡμῶν, iisdem quibus vos: ut supra, τῶν αὐτῶν ἡμῶν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσιν, eodem sensu. MARKLAND. Visus mihi sum in vocabulo ἡμῶν exitum vocabuli συνθηκῶν, quod sententia hujus loci postulat, satis clarecernere, quare nullus dubitavi de meo dare: τοῦτον τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι. REISK.

Μετέδωκε τῶν συνθηκῶν] Μετεδώκαμεν τ. σ. CONT. Argumentatio postulat: μετέδωκατ' ἂν τῶν συνθηκῶν. nam si ita fuisset, (ita verte ἐπειδὴ) sane et hunc participem fecissetis compositionis. Συνθήκαι enim sunt αἴτινες ἴσως καὶ κοινῶς ἐν ἀμφοτέροις ἔχουσι, ut eas definit Isocrates in Panegyrico. MARKLAND. Recte fecit Taylor, quod pro μετέδωκε vulgato (vel, ut Aldus dederat μετέδοκε, per omicron) e Coisliniano μετέδομεν restituit. Sententia hæc est: Non enim hercle propter hunc Andocidem tum dissidebamus, neque fœdera tunc demum inter vos sanximus, posteaquam hunc quoque nominatim illis pactis comprehendere stipulati essemus. Propterea signa parentheseos quoque sustuli. quibus Taylor hæc verba ἐπειδὴ — συνθηκῶν incluse- rat. REISK.

Πειραιέως] Ita semper fere. (Nisi modo Πειραιῶς.) Quod notatu dignum est. Πειραιῶς Ἀττικῶς. Πειραιέως Ἑλληνικῶς. Μω-

ris. Πειραιῶς Ἀττικόν. Πειραιέως κοινόν. Magist. Vid. Lect. Lysiac. c. 4. extrem. TAYLOR.

Ἐπειτοί] In hoc commate vix habemus miserum semivocabulum unum atque alterum, quod Librariorum omnia confidientium cruentas manus incolome evasit. Ἐπεμελήθημεν περὶ Ἀνδοκίδου. Quas elegantias! Deinde autem porro quem non miseresceret infelicissimi Andocidis, cum quo tam parce et duriter actum est? ὅπως ἐξαλειφθεῖν ἄλλα ἀμαρτήματα. Ergo, ut verisimile est, alia erant οὐκ ἐξαλειπτέα. Age, lectoris gratiam non amplius morabor: Ἐπειτοὶ δεινὸν ἂν εἶη, εἴπερ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες [vel ἐποδημοῦντες, in Edit. min.] ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθεῖν αὐτοῦ [αὐτῷ in Edit. min.] τὰ ἀμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς παρὰ αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ἀνδοκίδου; ὅτι ἔπαθεν ἀγαθὸν τι ὑπ' αὐτοῦ; ἀλλ' ἡμεῖς κ. τ. λ. Ita in sequentibus, dum interrogationes alias super alias exaggerat: Πότερον ἄς στρατιώτης ἀγαθός; — Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ —. Ceterum ante ἄλλα visitur punctum in Codd. Ald. et Coisl. IDEM.

Ἀποδημοῦντες, αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες] Vox ἐνδεεῖς a Lysia nunquam, puto, absolute et per se ponitur, sine τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων, vel tali quopiam. Sed et si ita poni soleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: δεινὸν ἂν εἶη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐποδημοῦντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθεῖν αὐτῷ τὰ ἀμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — αὐτοῦ; ἀλλ' ἡμεῖς ἐπεμελήθημεν γὰρ αὐτοῦ; Ita distinguendum. Dicit: mirum sane foret, si de Andocide absente, Nos qui in patria eramus, adeo solliciti fuissetis, ut scilicet delicta ejus obliterarentur. Atqui num Lacedæmonii ullam Andocidis rationem habuerunt? Atqui num vos rationem ejus habuistis? Vox ἄλλα hoc modo po-

ὅπως ἔξαλειφθεῖν αὐτῷ τὰ ¹ ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακε- 35
 δαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν
 Ἀνδοκίδου, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' ² αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς
 238 ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολ-
 λάκις δι' ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; οὐκ ἔστιν,
 ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ ἀληθῆς αὐτῆ ἢ ἀπολογία· μηδ'
 ὑμεῖς ἔξαπαταῖσθε. οὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἐστὶ τὰ συγκείμε-
 να, εἰ Ἀνδοκίδης ἕνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι 40
 δίκην, ἀλλ' εἰάν τις ἕνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ
 τιμωρῆται.

ἢ. Ἰσως οὖν καὶ ³ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει
 ὅ τι λέγοι· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρη λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς ⁴ οὐκ ἂν
 δύναισθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τὸν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν

¹ ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδ. T.

² αὐτοῦ; οὐ. ἀλλ' R. αὐτοῦ; οὐ δῆτα. ἀλλ' A.

³ Κηφισίου T. R. A.

⁴ οὐδ' T. R. A.

sita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit. MARKLAND. Ipse quoque ἀποδημῶντος probo, in genitivo singulari. non propterea quod Andocides, non exsularat, sed peregre solummodo viveret in solo alieno, dedimus operam, cum ipsi egeni essemus, ut crimina ejus expungerentur. Non enim exsulabat Andocides, quippe cui a legibus et iudicio solo patrio non esset interdictum, sed voluntate sua, a nemine coactus, in peregrinationes se dederat. Sin minus hæc placebunt, leg. erit: ἀποδημῶντες (in nominat. plur.) αὐτοὶ καὶ ἐνδείξ ὄντες, cum nos ipsi extra patriam ageremus, egentium rerum omnium. Cæterum distinctionem in vulgatis, in ipsa adeo Taylorana pravam, ad mentem virorum doctorum correxi. Olim sic edebatur: ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι γὰρ — Ab his ἄλλα Λακ. γὰρ incipit obiectio, vel interrogatio per absurdum concludens. Istud ἄλλα γὰρ per tmesin divisum est. REISK.

Αὐτοῦ. ἀλλ'] Interposui de meo οὐ. quæ est responsio ad superiorem interrogationem. At Lacedæmonii tamen (sic interrogat subsannans) in pactis, quæ nos cum ipsis iniimus, Andocidi ideo prospexerunt, quod ab eo bonis essent nescio quibus ornat? Respondet οὐ. Neutiquam, tum novam subjicit dubitationem sub forma interrogationis, responsione statim diluendam. Sed an vos ipsi consulistis? Quod ob ejus meritum? respondet interrogandus. IDEM.

Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι — ἀγαθόν τι ὑπ' αὐ-

τοῦ] Ridicula videtur Reiskii conjectura οὐ inserentis post hæc verba: qua ratione quis veterum unquam esset locutus? Duplex adest emendandi ratio, si signum interrogationis ponatur post nomen Ἀνδοκίδου, ut vel legamus: ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ; vel, quod malim: τί παθόντες ἀγαθόν ὑπ' αὐτοῦ; ita mox: ἀλλ' ὑμεῖς γε ἐπεμελήθητε Ἀνδοκίδου; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; est hic loquendi modus et usus particulae ἀλλὰ antiquis usitatus: simile est illud Euripidis in Phœnissis v. 1619. seqq.

Τίς ἠγεμὼν μοι ποδὸς ἁμαρτήσει τυφλοῦ;
 "Ἠδ' ἢ θανούσα; ζῶσα γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
 Ἄλλ' εὐτεκνος ξυνορίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι;
 Ἄλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὐροίμ' ἂν βίον;
 Πόθεν; —

Vid. ad i. l. Valckenaerius. SLUITER.

Δι' ὑμᾶς] Non intelligo istud δι' ὑμᾶς, ut nunc res se habeat. Credibile est, quæ sequuntur, ἐπὲρ τῆς πόλεως, nata esse ex glossemate. TAYLOR.

Κηφισίου] Ubique apud Andocid. Κηφίστιος, nisi uno in loco Κηφίστιος. IDEM.

Λέγει] (Sic Ald.) Λέγοι, et v. ult. αὐτῆ. CONT.

Οὐδ' ἂν] Malim οὐκ ἂν. vocab. τὸν ἀπολογούμενον designat Andocidem, ut τὸν κατηγοροῦντα Cephisium. Dicit Andocides, accusatorem suum, Cephisium, iisdem criminibus teneri, quibus se. Respondet actor. His nunc nil opus est. dic tu jam, Andocide, causam tuam, purga te. de Cephisio deinceps videbimus. REISK.

κατηγοροῦντα κολάσαι· ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου καιρὸς
 ἔστι γνῶναι τὰ δίκαια, ἕτερος δὲ ¹ ἕξει ² Κηφισίῳ καὶ
 107. 1 ³ ἡμῶν ἐκάστῳ, ὧν οὗτος νῦν μεμνήσεται. μὴ οὖν ⁴ καὶ δι' 230
⁵ ἑτέραν ⁶ ὄργην τούτου ἀδικούντος νῦν ἀποψηφίσῃθε. 240

Ζ'. Ἀλλὰ λέξει ὅτι μηνυτῆς ἐγένετο, καὶ ἕτερος οὐδεὶς
 ὑμῖν ἐφελήσει μνηύειν, ⁷ εἰς κολάζητε. Ἀνδοκίδης δὲ ἔχει
 τὰ μῆνυτρα παρ' ὑμῶν, σώσας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, ἐτέρων

¹ ἕξει Α. ² Κηφισίῳ T. R. A. ³ ἡμῶν T. ⁴ καὶ om. A.
⁵ ἑτέρων R. ⁶ ὄργην καὶ τούτου A.
⁷ εἰς κολάζητε T. R. εἰς τὰ μῆνυτρα αὐτὸς μὴ κολάζηται A.

“Ἐτερος δὲ ἕξει Κηφισίῳ] Scribe: Ἐτερος
 δὲ (sc. καιρὸς) ἕξει Κηφισίῳ. *Cephisio suum
 tempus veniet. Orat. XII.* “Ἦκει δ' ἡμῶν
 ἐκείνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ etc. Demades: πάλιν
 τοῖνον ἦκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος. Demo-
 sthenes Olynth. II. νυνὶ καιρὸς ἦκει τις οὗτος
 ὁ τῶν Ὀλυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. et hic
 et supra. In Andocide de Myster. p. 5.
 perperam scribitur Κηφισίος: sed recte
 emendavit Stephanus isto loco; ut mirum
 sit in hoc neglexisse. MARKLAND. Pot-
 est utnequam servari ἕξει, sed malim ἕξει,
 illudque velim in textum admisisse. AUGER.

Ἰμῶν] Ἠμῶν Coisl. rectius. TAYLOR.
 Ἐτέραν] Dum mihi explicet aliquis,
 quid sit ἑτέραν ὄργην, ego interea totum
 hunc locum ita lectitabo: Μὴ οὖν καὶ δι'
 ἐτέρων ὄργην τούτου ἀδικούντος νῦν ἀπο-
 ψηφίσασθε. Ἐτέραν ὄργην eleganter di-
 ctum pro ὄργην κατὰ τῶν ἑτέρων. Exempla
 quædam delibavero illustria et eruditus
 auribus digna.

Ἄλλὰ με σὺς τε πόθος, σά τε μῆδεα,
 φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιθήδεα θυμὸν ἀπνύεα.
 Hom. Odys. A. 201.

Ἄπαντα γὰρ σοὶ τὰ μὰ νουθετήματα
 Κείνης διδασκὰ, κοῖδ' ἐν σαυτῆς λέγεις.
 Sophocl. Electr. 345.

Πρῶτος Εὐβοεὺς ὧς Ἄγιον περὶ ἀποστάσεως
 τῶν Ἀθηναίων ἐπρεσβεύσαντο. Thucyd.
 VIII. 5. Οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαιμονίους
 φόβῳ τῷ ἡμετέρῳ πολεμπεσιόντας. Id.
 I. 33. Ἀθηναῖοι οὐ μὴν ἔληγον γε διὰ τοῦτο
 τῆς Λακεδαιμονίων φιλοτιμίας περὶ
 τῆς ἡγεμονίας. Diod. Sic. I. 13. p. m. 349.
 Καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων
 ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς
 τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται. Xenoph.
 Memorab. I. 2. Atque ita fortasse acci-
 pienda sunt verba Cic. 1 Tusc. 27. “Ita-
 que unum illud erat insitum priscis illis,
 quos Cascos appellat Ennius: esse in
 morte sensum, neque excessu vitæ sic de-

leri hominem, ut funditus interiret.” Non
 enim excedit vita, sed nos a vita. Ita
 Liv. I. 27. “Plus tamen vis potuit quam
 voluntas patris aut verecundia atatis.” Et
 ita fortasse etiam Apostoli ad Corinthios,
 I. 15. 31. Νῦν τὴν ἡμετέραν καύχησιν, Per
 gloriam, quam ex vestris meritis concipio.
 Vid. Voss. de Construct. c. LVII. IDEM.
 Lego: δι' ἑτέρων ὄργην, propter iram vestram
 in alios. MARKLAND. Dedi ἑτέραν. Idem
 est ὄργη ἑτέραν, atque ὄργη καθ' ἑτέρον, vel
 πρὸς ἑτέρους. Ita Diodorus Siculus II. 92.
 37. dixit σπουδῆ ἐκείνων, studium eorum vel
 erga eos. ἡ τοῦ κοινῶ εὐνοια, Dio Cass. p.
 90, 45. benevolentia erga temp. ἐπιστεροφῆ
 σφῶν p. 89. 7. animadversio in eos. REISK.
 ἑτέραν ὄργην intelligo, iram adversus alios
 conceptam; sic Virgilius dixit, “alienum
 vulnus,” i. e. vulnus alteri destinatum.
 AUGER.

Καὶ ἕτερος] Καὶ ὅτι ἕτερος. CONT.

Κομίζητε] Π. κολάζητε. τὸ γὰρ κομίζητε
 οὐ δοκεῖ ἀρμόζειν. H. STEPHAN. κολάζηται.
 SCALIG. κολάζητε. In Edit. min. TAYLOR.
 et CONT. Alii alias tentarunt emendandi
 vias, mihi hæc placet, ut legatur: τὰ μῆνυ-
 τρα αὐτὸς μὴ κομίζηται. si ipse (Andocides
 puta) præmio iudicii fraudetur. REISK.

Σώσας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν] Hinc discimus
 hanc phrasin Matt. XVI. 21. et Luc. IX.
 24. esse bene Græcam. Lesbonax: οὐ
 μόνον τῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκει με-
 νόντων ψυχὰς σώζει. Diog. Laertius lib. III.
 in Plat.

Φαίβης ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλά-
 τωνα.
 Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ', ἵνα σώμα
 σώσι.

Eodem sensu σώσαι τὸ σώμα dicit Noster
 Orat. XII. nempe, vitam servare. opponitur
 τῷ ἀποκτεῖναι, Marc. III. 4. περιποίησιν
 ψυχῆς, Heb. X. 39. (vide et Xenophon.
 Cyrop. lib. IV.) cui ibi opponitur ἀπάλεια
 ψυχῆς: sic enim distinguendum: οὐκ ἐσμὲν
 ὑποστολῆς ἀπάλειαν, ἀλλὰ εἰστέως εἰς περι-
 ποίησιν ψυχῆς. Mox, pro διὰ ταῦτα me-
 20

- 211 διὰ ¹ ταῦτα ἀποθανόντων. τῆς μὲν οὖν σωτηρίας ὑμεῖς
 τούτῳ αἰτιοί ἐστε, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε καὶ τῶν κινδύνων ⁵
 αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβὰς τὰ δόγματα καὶ τὴν ἀδειαν ἐφ' ἣ
 μνηυτῆς ἐγένετο. οὐκ οὐκ ἐξουσίαν χρῆ ποιεῖν τοῖς μνηυταῖς
 ἀδικεῖν — ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα —, ἀλλὰ παραβαί-
 νοντας κολάζειν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μνηυταί, ὅποσοι ² ἐπ'
 242 αἰσχροῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι σφᾶς αὐτοὺς ἐμήνυσαν, ἐν
 γοῦν ἐπίστανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἡδίκημένοις, ἠγούμενοι,
 ἀποδημοῦντες μὲν ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι, ἐπίδη- 10
 μοῦντες δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἡδίκημένοις πονηροὶ
 δόξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γοῦν πάντων πονηρότατος ³ Βά-
 τραχος πλὴν τούτου, γενόμενος ἐπὶ τῶν τριακοντα μνηυτῆς

¹ ταῦτ' Α.² μετ' αἰσχροῦς αἰτίας T. R.³ Βάτραχος, πρὶν τούτου γεν. T.

lius videtur διὰ ταῦτα, propter eadem delicta. MARKLAND.

Ταῦτα] Legendum omnino ταῦτα. Eadem sc. quibuscum ille tenebatur, ἐσώθη tamen. TAYLOR. Redit ταῦτα, aut ad μνήνυστα, aut potius ad rem universam, de qua hic agitur, διὰ τὸ μνήνυσαι τὸν Ἀνδοκίδην κατ' αὐτῶν. REISK.

Τῶνδε] Aut horum malorum publicorum, quibus universa civitas tum exagitata fuit, aut potius τῶν ἰδίων, τῶν αὐτῷ ἴδιαις παρόντων, quibus ipse nunc laborat et sepius est. IDEM.

Μετ' αἰσχροῦς αἰτίας] MS. ἐπ' αἰσχροῦς αἰτίας. Quae multo melior est Lectio. Sic Orat. VI. versus finem. MARKLAND. Nihil muto. TAYLOR. Geminum his inest vitium, alterum leviculum, scil. pro genitivo in singulari, sufficiens est accusativus in plurali, μετ' αἰσχροῦς αἰτίας, post turpes criminationes, postquam turpium criminum insimulati fuissent, alterum paulo est gravior. Leg. enim est: οὕτω (vel μήπω) ἐξηλεγμένοι (vel si mavis, ἐξηλεγμένοι), nondum convicti. convictus enim qui fuerit, ei complices indicanti venia non datur, sed illi, qui nondum argumentis tormentisque ad confessionem facinoris adactus fuerit. Deinde, equis ipse sese indicat, posteaquam convictus fuisset? Haec inter se non constant. Si convictus es, nil est, quod tute temet indices. Etsi te ipse indicasti, quid referet te convinci? REISK.

Πρὶν τούτου] Non sat divisa sunt haec temporibus. Facta est delatio Andocidis Olymp. circiter XCI. 3. Incidit autem Trigintaviralis dominatio, seu Batrachii delatio, in Olymp. XCIV. Non itaque

praecedat Batrachus Andocidi, sed Andocides Batracho, idque per integrum decennium. Sed fortasse haec voces πρὶν τούτου non sunt referendae ad tempus indicii, sed ad ea quae praecedunt verba, πάντων πονηρότατος. i. e. si Andocidem unum excipias. Infra enim Andocides nobis exhibetur Batracho πονηρότερος. TAYLOR. Ego de meo pro πρὶν, dedi πλὴν. hominum omnium nequissimus Batrachus, praeter hunc unum Andocidem, qui eo adhuc est nequior. REISK.

Βάτραχος, πρὶν τούτου κ. τ. λ.] Andocidem cum Batracho perditō homine componit, atque eo etiam improbiore dicit. Ὅστις οὖν, addit, καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος Βατραχῶ ἐστὶ, πάντῳ δὲ ἀγαπητὸς ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν σωθέντα. Cujus loci cum nullam sententiam esse videret Reiskius, plures proposuit emendationes. Proxime ad verum accedit ea, qua conjecit: πάντῳ δεῖ ἀγαπᾶν ἀγαπητῶς. mihi quidem legendum videtur: πάντῳ δεῖ ἀγαπᾶν ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν σωθέντα. hunc admodum contentum esse oportet, quod a vobis sit servatum, non vero etiam civibus suis esse molestam. Ita Isocrates Panath. p. 234. c. οὐκ ἀγαπᾶ ζῶν ἐπὶ τούτοις: Demosthenes de Halones. p. 78. 8. ed. Reisk. τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπᾶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνα λαμβάνοντες: de Contribut. p. 175. 3. ἡ πόλις ἡμῶν τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾶ κατασκευάζουσα: ibid. 18. καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἂν τι αὐτὸ μεταδιδοῖσι, λαμβάνοντες: p. 176. 8. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες: Aristophanes Vesp. v. 670.

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾶς τῆς σῆς τοὺς ἀργελοφίλους περιτρέων.

καὶ οὐσῶν αὐτῷ συνθηκῶν καὶ ὀρκῶν καθάπερ τοῖς ¹ Ἐλευ-
 σινόθεν, δείσας ὑμῶν οὐς ἠδίκησεν, ἐν ἐτέρᾳ πόλει ὄκει.
 Ἄνδοκίδης δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ἀδίκησας περὶ ἐλάτ-
 15 τος αὐτοὺς ἔθετο, εἰσιῶν εἰς τὰ ἱερά, ἢ Βάτραχος τοὺς
 ἀνθρώπους. ὅστις οὖν καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος ² Βα-
 τράχου ἐστὶ, πάνυ ³ δεῖ ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν
³ σωθῆναι.

¹ Ἐλευσινίθεν T.

² δὴ ἀγαπητὸς T. δὴ ἀγαπητὸν A.

³ σωθέντα T. R. A.

Jam vero pergit Rhetor, ostendens, nulla unquam in re patriæ profuisse Andocidem, ne tum quidem, cum exsules Piræeum tenerent, urbs a Tyrannis oppressa haberetur. Mala, quæ perpessi erant Athenienses, prius depingit; deinde addit p. 286. v. 5. Ἄνδοκίδης δὲ, ἀπαθῆς τούτων τῶν κακῶν γενόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῆ πατριῆς, ἀξιοῖ νῦν μετέχειν τῆς πόλεως ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. Modo Reiskius γινόμενον recte convertit in γενόμενον; hic minus recte nonnulla deesse censet; est enim sententia suis numeris absoluta, ἀπαθῆς γενόμενος τῶν κακῶν idem est ac si dixisset οὐδὲν παθῶν τούτων τῶν κακῶν: Thucydides I. I. c. 26. προεῖπεν, Ἐπιδαμνίαν τε τὸν βουλήμενον καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπίενοι: I. V. c. 16. ἐν ᾧ ἀπαθῆς ἦν, καὶ ἤξιοτο διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν: Lysias Epitaph. p. 193. v. 15. ed. Steph. ἀπαθῆς δ' ἂν κακῶν καὶ ἀπειροῦ ἀνδρῶν ἀγαθῶν. Andocides autem, inquit Orator, qui tunc temporis illas calamitates pro patriæ salute non perpessus est, nunc civium jure uti vult in ea civitate, in qua religionem improbe violavit. Ἄλλὰ πλουτῶν γὰρ, addit, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεύσιν ἐξενόμενος καὶ τυράννοις: ἂ νῦν (ita ieg. ex Cod. Coisl.) κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέροους τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο. Ita quidem legitur in vulgatis Editionibus, sensu nullo. Mihi, ne aliorum conjecturas memorem, legendum videtur: — τυράννοις (ἂ νῦν κομπάσει ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέροους τρόπους) ποίαν εἰσφορὰν αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν ἐποιήσατο. Solebat etiam Athenis, si respublica pecunia indigeret, civibus imperari, ut certam bonorum quantitatem in commune conferrent, quo publica inopia levaretur. Illæ collationes dicebantur εἰσφοραὶ, quæ vero sociis et subditis gentibus imperabantur tributa, φέροις καὶ προϊστάξεισιν audiebant: χρημάτων εἰσφοράς ποιεῖσθαι dixit Isocrates de Pace p. 161. b. Neque solum nullum unquam tributum contulit Andocides, sed et ἐπιστάμενος ἐν πολλῇ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν γινόμενον, ναυκληρῶν οἷα ἐτόλμασεν ἐπαρθεῖς σίτην εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα.

Mihi videtur antiquitus scriptum fuisse οὐκ ἐπῆρθη σίτην εἰσάγων ὡ. τ. π. et ἐτόλμασεν ex interpretatione margini adscripta in contextum venisse: ἐπῆρθη, impulsus est, inductus est. Isocrates Or. ad Philipp. p. 84. c. ταῦτα δὲ διανοηθεῖς, — ἐπῆρθη πάλιν συγγράφαι περὶ αὐτῆς: Demosthenes in Amator. Orat. p. 1403. 3. διὸ δὴ καὶ μᾶλλον ἐπῆρθη τούτων γράφαι τὸν λόγον. — Andocides, cognito sibi periculo, in quo patria versaretur, ad eam juvandam, quamvis posset, non est inductus; sed inquieti et hospites invehendo frumento civitati profuerunt: σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ᾧ Ἄνδοκίδῃ; ποῖα ἀμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος; ποῖα τροφεία ἀναποδοῖς; Reiskius hic φαίη aut ἐφαίνου vult interponi: quod minime videtur necessarium, dummodo pro ποιήσας scribamus ἐποιήσας. Cæterum ἀνακαλεσάμενος cum Marklando mutari malim in ἀνακαλυφάμενος. SLUTTER.

Ἐλευσινίθεν] Sic dedi de meo pro vulgato Ἐλευσινίθεν. non ab adjectivo Ἐλευσίνιος hoc repetitur, sed a nomine urbis Eleusis proprio, a cujus genitivo Ἐλευσίνιος fit Ἐλευσινίθεν. REISK.

Αὐτοῦς] Malim αὐτός. IDEM.

Ἀμαθέστερος] F. αὐθαδέστερος. Nam illud alterum nihili. TAYLOR. Imo vero recte habet lectio vulgata. ἀμαθῆς est Græcis, qui Latinis tardus. Andocidem appellat, non solummodo nequiores Batrachos, verum etiam stupidiores, ut qui rem ignoraverit, quam ipsa natura rerum quemque doceat non prorsus a sensu communi desertum; et multo, quam Batrachus fuerit, importuniorum atque scæviorum, moribus magis rusticanicis. REISK.

Δεῖ ἀγαπητῶς] Sic correxi. Verumtamen ne sic quidem persanatus est locus. Nam post δεῖ desunt hæc duo vocabula ἡσυχάζειν, ὄραντα, vel μεμνημένον. oportet eum quiescere, h. e. secum habitare, intra nidum suum se continere, a tractatione rerum civilium sese abstinere, cum videat, vel meminerit, quam agre sit a vobis servatus. Aut possit quoque legi: πάνυ δεῖ ἀγα-

214 *ί. Φέρε δὴ, ¹ τί σκεψαμένους χρὴ ὑμᾶς Ἀνδοκίδου ² ἀποψηφίσασθαι; πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδὲ πώποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, οὔτε ἰππεὺς οὔτε ὀπλίτης, οὔτε τριήραρχος οὔτ' ἐπιβάτης, οὔτε πρὸ τῆς συμφορᾶς οὔτε μετὰ τὴν συμφορὰν, πλέον ἢ τετταράκοντα*

¹ εἴ τι Τ. εἰς τι Α.

² ἀποψηφίσασθαι, Τ.

πᾶν ἀγαπητῶς ἰφ' ὅ. σ. debet contentus esse, sibi que congratulari velut de felicitate insperata, et haud merita, quod a vobis, quanquam agre, fuerit dimissus. Sed tum autem sit omitendum. Ego priorem rationem praefero. In vulgatis omnibus est πάνυ δὴ ἀγαπητός. IDEM. ἀγαπητόν. CONT.

Αὐτὸν σωθέντα] Haec verba nec praecedentibus nec sequentibus jungi possunt. Hic locus est procul dubio mutilus, sed sine ope melioris Cod. vix sanari poterit hoc ulcus, aut impleri haec lacuna. PALMER. Bonum Cadomensem suum fessellit augurium. Ita enim ingenii viribus et solertia, non melioris Cod. ope ulcus sanavit vir ingeniosissimus: Πάνυ δὴ ἀγαπητόν ἰφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθῆναι. TAYLOR.

Αὐτὸν σωθέντα] Lege, αὐτόν. et statim pro εἴ τι σκεψαμένους, mallet τί, vel εἰς τι σκεψαμένους, cum Nota Interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. MARKLAND.

Φέρε δὴ] Ita mecum. Φέρε δὴ. τί σκεψ. Atque insuper adice punctum interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. Grammaticae in sequentibus aliter non potest provideri. TAYLOR.

Πότερον ὡς] Sub. ἐστὶ, nisi mavis quod malim, legere στρατιώτου ἀγαθού, referendo ad Ἀνδοκίδου quod praecessit. AUGER.

Τετταράκοντα] Οὐδέπώποτε, inquis, ἐστρατεύσατο, cum jam sit Quadragenario major. Tute haec omnia, atque intra spem venia; siquidem inter septuagenarios jam proxime erit numerandus. Namque intra Olymp. LXXVIII. ineuntem, cum in lucem susceptus erat Andocides, et XCIV. exeuntem; cum haec verba facta sint, nisi mei digiti fallant, tantum fere intercedit intervalli. Hs autem pro tempore missis, incredibilis videri potest tota criminatio, οὔτε τριήραρχος οὔτε ἐπιβάτης, cum Andocides in bello Corinthiaco, quod erat Peloponnesiaci quaedam quasi velitatio, classis Atheniensium praefuit non sine laude, ut disertis verbis Thucyd. I. I. et Plutarch. in vit. Verum profecto dux ille Atheniensium potuit esse nostri Avus, iam et ille, more Attico, identidem ut noster, fuit Andocides Leogora. Et per statem libentius credo cum fuisse. Ad haec tamen non animos advertabant σχ.

Thucyd. neque mendax ille Plutarchus, qui vitas Oratorum dolis et erroribus consutas olim conscribillavit. Tu interea quisquis es qui textum vindicas, de τετταράκοντα securus, ita rejicies. Recte. Cum ea sit apud Athenienses stipendiorum faciendorum aetas ultima. Quasi dictum fuisset: Ille nunquam pro patria militavit, cum tamen ea sit aetate, ut jam etiam nunquam sit militaturus. Abiit dies, qui militaribus studiis finem attulit. Et quaedam sunt, quae fidem facere videntur. Ita Ulpian. Νόμος κελεύει παρ' Ἀθηναίους μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρχαίμηνους ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ad illa Demosth. Olynth. 3. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θεοῦ βουλιῶν γινωσκόμενον παρ' ἡμῶν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν, αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἐξήκοντα εἰσφέρειν. Ubi adiecit id. Ulpianus: Αὐτοὶ τότε καὶ οὐκ οὐκ ἐκέλευεν ὁ νόμος στρατεύεσθαι, πολεμείν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδὴν. Atque hac fide adductos video principes viros in re literaria inter leges Atticas et hanc quoque retulisse, stipendia facienda esse ab anno aetatis decimo octavo ad quadragesimum. Vid. Petit. LL. Attic. lib. 8. Tit. 1. l. 1., Maussac. ad Harpocr. in v. Περίπολος, Thys. de Rep. Atheniensium, ceterosque. Multis contendit idem Petitus Quadragenarius militiae esse vacationem, et ex Plutarcho in Phocione male intellecto tibicenium querit. Ἐκέλευσε τὸν Κλέωνα ἀνεπιπέν, Ἀθηναίων τοὺς ἄχρι ἐξήκοντα ἐτῶν ἀφ' ἡβῆς, πάντες ἡμερῶν σιτία λαβόντας εὐδύς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Θεοῦ βουλή δὲ πολλοῦ γινωσκόμενον, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βουόντων καὶ ἀναπηδόντων, οὐδέν, ἔφη, δεῖν. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀλοκοπιστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ' ὑμῶν. Praeter legem enim est, inquit vir doctus, quod incipientem pubertatem et a quadragesimo anno milites cogeret. Obtinuit quidem apud Romanos similis fere προδεμαία, ut neque ante annum aetatis decimum septimum neque post quadragesimum sextum, ad arma cogentur. Vid. Gell. X. 28. Latin. Latinium ad Sigon. de antiquo Jure Civium Romanorum, aliosque, quos laudat Pitiscus in Aetas militaris. Ita in Tabb. Cremonensibus.

20 ἔτη γεγονώς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ἑλλησπόντῳ ¹ συνε- 245
 τριηράρχουν ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κα- 246

¹ συντριηράρχουν Α.

IMP. CAES. DIVI. TRAIANA. PARTHICI. F. DIVI.
 NERVAE. NEPOS. TRAIANVS. HADRIANVS. AVG.
 PONT. MAX. TRIB. POTEST. XII. COS. III. P. P.
 IIS. QVI. MILITAVERVNT. IN. CLASSE. PRAETORIA.
 MISENENSI. QVAE. EST. SVB. IVLIO. FRONTO
 NE. SEX. ET. VIGINTI. STIPENDIS. EMERITIS.
 DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. etc.

Gruter. DLXXIII. 2.

Et in Salonensibus,

IMP. CAESAR. DIVI. VESPASIANI. F. DOMITIA
 NVS. AVGVSTVS. GERMANICVS. PONTIFEX. MAXI
 MVS. TRIBVNIC. POTESTAT. XII. IMP. XXII. COS. XVI.
 CENSOR. PERPETVVS. P. P.
 PEDITIBVS. ET. EQVITIBVS. QVI. MILITANT. IN. COHO
 RTE. III. ALPINORVM. ET. IN. VIII. VOLVNTARIORVM.
 CIVIVM. ROMANORVM. QVI. PEREGRINAE. CONDICIO
 NIS. PROBATI. ERANT. ET. SVNT. IN. DALMATIA. SVB. Q. PON
 PONIO. RVFO. QVI. QVINA. ET. VICENA. STIPENDIA.
 AVT. PLVRA. MERVERVNT. ITEM. DIMISSIS. HO
 NESTA. MISSIONE. EMERITIS. STIPENDIIS.
 LIBERIS. POSTERISQVE. EORVM. CIVITATEM.
 DEDIT. ET. etc.

Id. DLXXIV. 5.

Sed omnia longe aliter apud Græcos: neque ante annum 60. (seu 42. ἀφ' ἡβης) erat militia vacatio. Διττοὶ εἰσιν οἱ Ἑπάνυμοι, οἱ μὲν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ. ἕτεροι δὲ δύο καὶ τετταράκοντα, ἀφ' ὧν αἱ ἡλικιαὶ προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ ὀκτώκαίδεκα ἐτῶν μέχρι ἐξήκοντα. Harpocrat. et Suid. in Ἑπάνυμοι. Nam, ut ait Aristoteles de Rep. Atheniens. χρῶνται τοῖς Ἑπάνυμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι ἀπὸ τίνος Ἄρχοντος Ἑπάνυμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεῦσθαι. Verba laudantur ab Harpocr. in Στρατεία ἐν τοῖς Ἑπάνυμοις. Diserte Pollux non indiligens Antiquitatum Investigator. II. 2. Ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας, ἐκ τῆς ἀμάχου, ἐκ τῆς ἀπολέμου, ἐκ τῆς ἀστρατεύτου, ὑπὲρ τὸν κατάλογον, ὑπὲρ τὰ ἐξήκοντα γερονῶς ἐτη. Petitus igitur, qui in Harpocrate et Suida pro ἐτῶν μέχρις ἐξήκοντα legit τετταράκοντα, nondum id, quod velit, assecutus est, neque planum fecit, quo pacto militia ab anno 18. incepta et in 40. finita stipendia quadraginta duo (tot scilicet quot erant Ἑπάνυμοι, a quibus putabantur anni militiae) enumerare poterat. Hinc igitur viro cordatissimo fucus factus, dum annos semper computat ab ineunte ætate, non, ut debuit, ἀφ' ἡβης: dum vitam intelligit naturalem, non στρατεύσιμον. Ita Plutarchum l. c. ut dixi, male intellexit, τοὺς ἄχαι ἐξήκοντα ἐτῶν ἀφ' ἡβης, quasi nihili essent omnino verba

postrema, licet quæ sequantur, interpretentur. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ' ὑμῶν. Ita idem Plutarch. in Agesil. Ὁ γὰρ Ἀγσιλαὸς ὡς ἐτη τεσσαράκοντα γερονῶς ἀφ' ἡβης, καὶ στρατείας ἔχων ἀφελσιν ὑπὸ τῶν νόμων. Atque hæc est fortasse mens Ulpiani, cuius fere sola auctoritas nititur totum hoc commentum, μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεῦσθαι ἀξιαμένους ἀπὸ ὀκτώκαίδεκα, ut intelligantur anni οἱ ἀφ' ἡβης, quadraginta duo sc. seu numero rotundo quadraginta. Vel, quod non ægre concesserim, dormitavit homo bonus, ne vim verbis fieri dicat. Quod ad ipsum Demosthenem, Lysiamque præ manibus atinet, næ ista τετταράκοντα mutanda sunt in ἐξήκοντα (in numeralibus facilis est permutatio. Certe in loco Demosthenis facillima; commoda aures: Τετταράκοντα τριῖεις — πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν — τάλαντα ἐξήκοντα.), vel necessario intelligenda sunt verba ἀφ' ἡβης, ut Antiquiores sibi constare possint. Jam recte omnia in Auctore nostro. Andocides sexagesimum annum superans (nam per aliquot annos superaverat) nunquam extra civitatem meruit, et cum ea sit ætate, nunquam deinde erit meriturus. ΤΑΥΛΩΡ.

Καὶ ἕτεροι] Hic καὶ accipe pro καίτοι, quod legi velim. AUGER.

Συντριηράρχουν] Velim cum Reiskio et Tayloro in textum admisisse συντριηράρχουν. IDEM.

- 247 κῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποίησατε καὶ τὴν πόλιν,
 248 πολλὰ μὲν τοῖς σώμασιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀνα-
 λώσαντες χρήματα καὶ ἰδία καὶ δημοσία, πολλοὺς δὲ καὶ
 ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν καταδάψαντες διὰ τὸν ¹ γενόμενον
 πόλεμον. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθὴς τούτων τῶν κακῶν ² γε-
 νόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῆ πατρίδι, ἄξιόι νυνὶ μετέχειν τῆς ²⁵
 πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ καὶ δυνά-
 μενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ ³ τυ-
 249 ράνοις; ἀ νυνὶ κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους
 τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν ⁴ * * * τούτῳ ἀγαθὸν ⁵ γένοιτο,

¹ γινόμενον T.² γενομένος καὶ οὐδὲν εἰσπνεγκῶν εἰς A.³ τυράννοις (ἀ ν. κ. ἐ. τ. ὀ. τ.) εἰσέφερε * * * Ποίαν εἰσφορὰν; ἐφ' ἣ τί ἂν τούτῳ ἀγ. γέ-
 νοίτο; ὅς ἐπιστάμενος A.⁴ asteriscos om. T. R.⁵ γένοιτο T. R.

Γενόμενος] Post γενόμενος videtur aliquid deesse in hanc ferme sententiam: οὐδὲν εἰσπνεγκῶν, aut οὐδὲν τολμήσας συμπνεεῖν, aut ἀσύμβολος ἂν. REISK.

Εἰς τὴν σωτηρίαν] Εἰς τὴν αὐτὴν σωτηρίαν. CONT.

Ἐξενωμένος] Ἐξενοημένος. SCHOTT. Quem intelligo parum. Quasi recepta lectio non esset commodissima, aut Schotti vel sensum vel Hellenismum saperet! Τοῖς τε Κυπρίαν βασιλεῦσι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη. Auctor. vit. Andoc. quod ex Photio arripuit, sc. Τοῖς τε Κυπρίαν βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις. TAYLOR.

Νῦν εἰ] Lego ex Cod. Coisl. νυνί. Sequentia ita emendatur a viro doctissimo: Ἐπιστάμενος τοῖς ὑμετέρους κόπους ποίαν εἰς εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο. Ego proxima: Ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπ' Ἀθήνας σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. IDEM.

Ἐπιστάμενος] Potest gemino modo reddi, sive per quia, sive per etsi. 1) quia vestros novit animos, h. e. vanitatem et levitatem vestram, aviditatemque res novas audiendi, qua ductitamiui, stupentes ad narrationes de itineribus maritimis longinquis, de tyrannis et eorum luxu atque insania etc. 2) etsi bene novit, quo sitis animo erga tyrannos, eorumque familiares; quam vehementer totum hoc genus aversemini, et ne sermones quidem de iis quis feratis animis. REISK.

Ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο] Ποία εἰσφορὰ —. CONT. Quinquē sunt voces, et quinque menda. sed et quæ præcedunt, et quæ sequuntur male habent. Totum locum exscribam, quo modo legi et distingui oportuisse puto: Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασι-

λεῦσιν ἐξενωμένος καὶ τυράννοισι; ἂ νυνὶ ἐπικομπάσει (non εἰ κομπάσει), ἐπιστάμενος τοῖς ὑμετέρους τρόπους. Ποία οὖν εἰσφορὰ τούτων ἀγαθῶν ἐγένετο; ὅς καὶ ἐπιστάμενος etc. Ἐπφορὰν movet Orator, ut eam amoliat. Atqui Andocides dives est, atque opibus potens, atque hospes Regum et Tyrannorum. hac atque hujusmodi nunc pompaticè proferet, utpote qui vestros mores et gustum bene perspectos habeat. Quæro igitur, quidnam ex his tam magnis commoditatibus Reipublicæ contulit Andocides? qui, etsi sciret civitatem maximo æstu et periculo agitatum, et ipse navis dominus esset, non tamen ausus est frumentum invahendo patriam suam juvare. Si retineas εἰ κομπάσει, ponenda est minima distinctio post τρόπους. eodem recidet. Vocem ἐπαρθεῖς Interpres verlit, sublatis anchoris. Sensui bene conveniret ἀπάρας, e portu solvens. Sed nihil temere in hac voce mutandum. Cæterum pro ἐξενωμένος Schottus conjicit ἐξενοημένος. non potuit magis infeliciter, et sane increpatione digna est hac Viri Docti negligentia, qui de sensu Auctoris, quem juvare in se recepit, tam secure, tam sæpe, ludit. Quod vero de Andocidis κομπασμῶν vaticinatus est Noster, completum fuit. Vide ad finem Defensionis suæ, Orat. de Myster. p. 19. ubi Reges atque Tetrarchas loquitur. MARKLAND. In loco desperato neminem spero ægre laturum aut vitio mihi daturum esse, si ego quoque conjecturam tentavero, ulcus utique deterius non reddituram. Post τρόπους videtur εἰσέφερε deesse, quod aptum erit ex ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ — In hoc εἰσέφερε vel simili vocabulo desinet hypophora. At fortasse, ut homo dives—contulit? occurrit indignandus, gravi cum reprehensione ποίαν εἰσφορὰν; æquumnam ille contulisset collationem? ἐφ'

καὶ ἐπιστάμενος ἐν πολλῶ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν
¹ γενομένην, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεῖς σίτον εἰσά- 250
 30 γων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. ἀλλὰ μέτοικοι μὲν καὶ ξένοι
 ἔνεκα τῆς μετοικίας ὠφέλου τὴν πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ 251
 τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ὦ Ἀνδοκίδη, ποῖα ἀμαρτήματα
 ἀνακαλεσάμενος, ποῖα τροφεῖα ἀνταποδοῦς, ² * * *

ιά. Ἀθηναῖοι, μνήσθητε τὰ πεποιημένα Ἀνδοκίδη, ἐν-
 θυμήθητε δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν προὔτι-
 μήθητε. ἀλλ' ἐστὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τούτου ἀμαρτημάτων ἡδη
 35 καταπλήγεις διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι, ὥστε 252
 οὐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι. ἀλλὰ προσέχετε
 τὸν νοῦν, δοκεῖτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὄρα ἃ οὗτος ποιεῖ, καὶ
 διαγνώσεσθε ἄμεινον. οὗτος γὰρ ἐνδύς στολήν, μιμούμενος
 τὰ ἱερά ἐπεδεικνυε τοῖς ἀμυήτοις καὶ εἶπε τῇ φωνῇ τὰ
 ἀπόρρητα· τῶν δὲ θεῶν, οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θε-
 ραπεύοντες καὶ ἀγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τού-
 τους περιέκοψε. καὶ ἐπὶ τούτοις ἱέρειαί καὶ ἱερεῖς στάντες

¹ γενομένην T. A.

² asteriscos om. T. R. A.

ἢ τί ἂν τούτω ἀγαθὸν γένοιτο; cuius fructum
 escriptam percipiat? ὅς, ἐπιστάμενος—
 qui cum sciret—. REISK. Potest servari
 γὰρ, sed malim post. AUGER.

Ἐπαρθεῖς] Post ἐπαρθεῖς videtur κέρδει
 deesse, illeclus lucro. REISK. ἐπαρθεῖς in-
 terpretor, navi devectus, delatus. AUGER.

Εἰσάγοντες] Scil. σίτον. IDEM.

Σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν] Post vocab. postre-
 mum addendum videtur φαῖν ἢ φαίνου.
 equod bonum, vel ornamentum, in remp. tu-
 tum contulisse visus es? h. e. quodnam est
 illud bonum, quod a te ad remp. profectum
 viderimus? REISK.

Ποῖα ἀμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος] Lego,
 ἀνακαλυφάμενος; quæ facinora (sc. in rem-
 publicam admissa) detegens? Ita enim se
 gessit Andocides, quasi Ipse ἐξευρῶν τοὺς
 τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, ut ait Noster supra.
 Huic contrarium est τὴν ἀμαρτίαν συγκερύ-
 ψαι, Andocid. p. 9. MARKLAND. Vulgata
 h. l. bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἀμαρ-
 τήματα idem est atque ἀκείσθαι, malefacta
 aliis benefactis emendare, compensare, vel-
 uti sarcire. quod Latini pariter dicunt
 reprehendere. h. e. rem, quæ jam manu
 effugisset, injecta manu rursus prehendere,
 retrahere e fuga, et a lapsu præser-
 vare, atque in locum pristinum statumque
 integrum restituere. Conjectura Mark-
 landi a loci sententia abhorret. præterea-
 que, etiamsi quadraret, tamen non in me-

dio ἀνακαλυφάμενος, sed in activo ἀνακα-
 λύψας. convenisset. Verum, quod dixi,
 locus hic in salvo est. REISK.

Ἀθηναῖοι] Est apostrophe vehemens
 ad auditores. Forsan leg. μνησθῆτε, ὦ Ἀ-
 θηναῖοι. AUGER.

Καταπλήγεις] Harpocration: Καταπλήξ,
 ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
 Αἰσχίνην τὸν Σακερατικόν, καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀν-
 δοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, ita legen-
 dum. in Edit. Iac. Gronovii deest καί.
 MARKLAND. καταπλήξ, h. l. est, qui ma-
 lorum crebritate et magnitudine, a se to-
 leratorum, ita occalluit et obbruit, ut ni-
 hil porro sentiat. Scitum est artificium,
 quo actor auditores excitare voluit ad in-
 tuendam Andocidis atrocitatem scelerum.
 Vos ea, ait, jam tam sæpe vidistis et
 audivistis, ut, cum sint atrocissima, sen-
 sus tamen vestri sint hebetati; eoque opus
 habetis admonitorem, qui fœditatem illorum
 vobis ob oculos ponat. REISK. Qui assidue
 percussus, i. e. qui verberum crebritate
 jam nihil sentit, qui ad verba obdu-
 ruit et occalluit. AUGER.

Ποιεῖ] F. ἐποίησι. TAYLOR.

Εἶπε τῇ φωνῇ] Post εἶπε videtur λαμ-
 πρῶ deesse. REISK. AUGER.

Θεραπεύοντες] Malim θεραπεύομεν. REISK.

ἱέρειαί (Sic vulg.) ἱέρειαί. CONT. Lege
 ἱέρειαί. "Cererique, quam more Graeco
 venerari instituerant, sacerdotem a Ve-

253 κατηγάσαντο πρὸς ἐσπέραν καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν, κατὰ 10
τὸ νόμιμον τὸ ¹ παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. ὠμολόγησε δὲ οὗτος
ποιῆσαι. ἔτι δὲ παρελθὼν τὸν νόμον ὃν ὑμεῖς ἔδεσθε, εἰς-
255 γεσθαι τῶν ἱερῶν ² αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα
βιασάμενος εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔδυσεν ἐπὶ

¹ πάτριον Α.² αὐτῶν Τ.

lia *Calcitanam* petere, vel, ut alii dicunt, *Calliphanam*, ne *Deo* vetusti ritus *perita* deesset *Antistes*." Val. Max. I. 1. 2. "Sacræ Cereris summa majores nostri religione confici cerimonique voluerunt. Quæ cum essent assumpta de Græcia, et per Græcos semper curata sunt sacerdotes, et Græca omnia nominata. Sed cum illam, quæ Græcum illud sacrum monstraret et *jace-ret*, ex Græcia deligerent, tamen sacra pro civibus civem facere voluerunt, ut Deos immortales scientia peregrina et externa mente domestica et civili precarentur. *Has sacerdotes* video fere aut Neapolitanas aut Velienses fuisse, fœderatarum sine dubio civitatum. Mitto vetera. proxima dico, ante civitatem Veliensibus datam, de Senatus sententia C. Valerium Flaccum Prætoris urbanum nominatim ad populum de *Calliphana* Veliense, ut ea civis R. esset, tulisse." Cic. pro Balb. 55. Add. Liv. XXII. Valer. Max. I. 1. 16. TAYLOR. Opinor, *ἱερείαι καὶ ἱερεῖς, anti-stites et sacerdotes*. et sic Æschines contra Ctes. p. 56. MARKLAND.

Πρὸς ἐσπέραν] Non ad *Vesperam*, dulcissime interpres, sed versus *occasum*, ut alibi plenius dicturus sum. TAYLOR. Cohæret cum *στάντες*, quod h. l. idem est, atque *ἐστῶτες βλέποντες, stando, vel inter standum, spectantes versus occidentem*. Deos superos orantes, aut rem auspiciatam agentes, stabant vultu ad orientem converso, contra inferis sacra facientes, aut Diris aliquem devotus, versus occasum, ubi regnum Orci est. Res nota est e scriptoribus antiquitatum et Græcarum et Romanarum. REISK.

Καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν] *Purpureas vestes excusserunt vel concusserunt*. SALMAS. Num ad indicandum hoc ritu veniam volenti cuique dari, devotum ubique locorum impune occidendi. REISK.

Παλαιὸν] *Παλαιὸν et ἀρχαῖον*. Utrumque obsecro? Lege: κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πάτριον καὶ ἀρχαῖον. Eo nimirum pacto jus originarium et a majoribus traditum opponitur Recentiorum plebiscitis pro re nata rogatis. Lysias extrem. Funer. Orat. "Ὁμῶς δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ἰλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους. Andoc. de

Myster. p. 11. Τισαμενὸς εἶπε πολιτεῖσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια. Id. p. 15. Νόμος δὲ ἦν πάτριος, ὃς ἂν θῆ ἱκετηρίαν μυστηρίους τεθῆναι. Isoer. Paneg. Καὶ μὴ παρορᾶν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφως γιγνομένους, μηδε παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλύμενον. Diod. Sic. Καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλύσαι. Porphyg. περὶ ἀποχῆς τῶν ἐμφύλων l. 4. Θεοὺς τιμᾶν καὶ Ἡρώας ἐγγυρίους ἐμπονίμοις νόμοις πατρείοις. [Verum motus auctoritate Cl. Marklandi παλαιὸν retineri posse judico. In Edit. min.] TAYLOR. Ego equidem παλαιὸν haud moverim. potest aliquid παλαιὸν esse, quod ἀρχαῖον ideo non item sit; et rursus ἀρχαῖον, quod non sit παλαιὸν. Est autem παλαιὸν, antiquum, et solummodo rationem habet temporis. ἀρχαῖον autem est, quod ab initio rerum, aut reipublicæ cujusdam, semper ita fuit actitatum, ut semel antiquo ritu fuit institutum. Jam si respublica quædam est non admodum vetusta, potest institutum aliquid esse quidem ἀρχαῖον, quod non ideo statim est παλαιὸν. In republica contra pervetusta potest aliquid esse παλαιὸν quidem, at non idem ἀρχαῖον, si scilicet alia instituta præcesserunt antiquiora, per hoc abrogata. Conjungit quoque duo hæc vocabula Libanius oratione secunda editarum a Bongiovanno p. 17. 12. item Philostratus p. 246. 1. Eusebius Hist. Eccles. p. 16. 22. Themistius p. 232. 5. Ita quoque Plinius in Panegy. "Vident docem Romanorum unum ex ulterioribus illis et priscis." REISK.

Παρελθὼν] *Dictio παρέχασθαι τὸν νόμον, pro παραβαίνειν, mihi paulo insolentior accidit*. IDEM.

Αὐτῶν] *Lego εἰργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα*. TAYLOR. Lege, αὐτόν. Supra: οὐδ' αὐτὸν κωλύετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν; ubi pariter erat αὐτῶν. MARKLAND. Dedi αὐτόν. ut ipse pro sua persona (ut cum barbaris loquar), vel in propria persona — nam liberis atque necessariis ejus aditu templorum haud esse interdictum. modo ipse illa vitet. Fuit cum pro αὐτῶν, suspicarer. leg esse ἀπάνταν. REISK.

Ἐδυσεν ἐπὶ τὸν βωμὸν, ὃν οὐκ ἔξην αὐτῶ] Forte: ἐπὶ τὸν βωμὸν, οὐκ ἔξην αὐτῶ, καὶ ἀ-

1 τῶν ἑωμῶν 2 ὧν οὐκ ἐξῆν αὐτῶ, καὶ ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς
περὶ ἃ ἠσέβησεν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον, ἐχερνήψατο
108. 1 ἐκ τῆς ἱεῖας χέριμβος. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνασχέσθαι; ποῖον
φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν, χρὴ τούτῳ χαρισά-
μενον κρύβδην φανερώς τοῖς θεοῖς ἀπέχθασθαι; νῦν οὖν χρὴ
νομίζειν τιμωρομένους καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου
τὴν πόλιν καθαίρειν 3 [ἀρὰν ἀπάγεσθαι] καὶ ἀποδιοπομ-
5 πειῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλ-
λάττεσθαι, ὡς ἐν τούτων οὗτός ἐστι.

256

ιβ'. Βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ
ἱεροφάντου, πάππος δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις
ὑμῖν ὅ τι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσεβηκότι. κελεύοντων
γὰρ ἐτέρων ἀκριτον παραχρήμα ἀποκτεῖναι, παρήνγησε κρι- 257
ναι τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα, ἵνα ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες σω-
φρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὦσι· τῶν δὲ θεῶν ἕνεκα οἴκοθεν ἕκαστον,
10 ἃ δεῖ τὸν ἀσεβοῦντα παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῶ κεκρικότα
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, —

1 τὸν βωμὸν T.

2 ὧν T. ἐφ' ὧν A.

3 uncos om. T. R. A.

πάντα etc. Sic Orat. XXXI. ad fin. τὴν
βουλὴν ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῶ, ἀλ-
λων γε κατεργασαμένων. Demosthenes (sive
Dinarchi sit Oratio) κατὰ Θεοκρίνου συκο-
φαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξῆν
αὐτῶ. MARKLAND.

ἱεῖας χέριμβος] ἱεράν χέριμβα vocat τὰ
περίβραστῆρια. SALMAS.

Φαρμακὸν] Φάρμακον Ald. Recte resti-
tuit depravatam accentum Steph. Vid.
omnino Harpocr. et Suid. in voc., Ammon.
de different. vocabul. Sed hæc leviuscula
et vix tyrocinio Critico digna. Videamus,
numquid notari possit, quod aliorum fugit
acumen. Contendo enim neque orationem
tam hiulcam et particulis suis impariter
fulcitat a scriptore elegantī, neque tan-
tam luxuriam a curto exire unquam po-
uisse. Spectate enim: Τὴν πόλιν καθαίρειν —
ἀρὰν ἀπάγεσθαι — ἀποδιοπομπεῖσθαι — φαρ-
μακὸν ἀποπέμπειν — ἀλιτηρίου ἀπαλλάτ-
τεσθαι. Rarum erat istud φαρμακὸν, quod
sedulum glossatorem non fugit. Arrepta
igitur tam bellula occasione, quod dixit
Lysias φαρμακὸν ἀποπέμπειν, exponit ille
ἀρὰν ἀπάγεσθαι. Iis igitur relegatis vi-
deamus locum multo elegantiores factum:
Χρὴ νομίζειν ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν
πόλιν καθαίρειν καὶ ἀποδιοπομπεῖ-
σθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλι-
τηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Accommode satis

Plato de Legg. I. 9. Τοῦτον πρῶτον μὲν
καθῆρασθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι
τὸν οἴκον χρὴ ἐστὼ κατὰ νόμον. ΤΑΥ-
ΛΟΡ. Piaculum, Valesius. Pro Nomine
Proprio Viri sunsit Harpocration, ex hoc
Lysias loco, et ex Istri lib. I. τῶν Ἀπόβλ-
αντος Ἐπιφανειῶν. MARKLAND. φαρμακὸς,
sacer et devotus, detestandus et execrabilis.

AUGER.

Ζακόρου] Vix puto Ζάκορον fuisse nomen
propriū virile Athenis usurpatum. num
Ζακόρου. tametsi barbaricum hoc est no-
men, videtur tamen Athenis usitatum
fuisse. REISK. Vid. tamen D'Orville ad
Char. Aphrod. I. III. c. VI. p. 314.

Θεῶν ἕνεκα] Quo diis eorumque juribus
et religionibus satisfiat; ne dii ob immi-
nuta jura sua irati humano generi multas
dirasque pestes immittant. Sententia est:
deorum causa, ut eorum iram sibi patriæ-
que ne consciscat, debet iudicium unus-
quisque ita in forum venire et ad judi-
candum accedere, ut domo secum afferat
præmeditatam decretamque sententiam de
præne genere sacrilego irroganda. eaque
a sententia non pati se ulla oratione ul-
love pacto dimoveri. REISK.

Εἰς τὸ δικαστήριον] Π. δεῖ εἰς τὸ δικαστή-
ριον. H. STEPHAN. Nondum tamen video
sententiam medicatam, neque quo pacto
hæc possint dici τῶν θεῶν ἕνεκα, uti su-
ῶ P

ἐπίστασθε γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι — μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ
 τούτου. φανερώς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα· εἶδετε, ἤκούσατε
 τὰ τούτου ἀμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἰκετεύσει ὑμᾶς·
 μὴ ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικάίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ
 ἀδίκως, ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

periora τῶν ἀνθρώπων. Ea scilicet in la-
 crymabili hiatu sepulta ad nos non per-
 venerunt. TAYLOR. Non cepit (sc. Ste-
 phanus) mentem Lysiae et pulcherrimam
 sententiam, a prava distinctione deceptus.
 ponenda erat ὑποστιγμῶ, non τελείᾳ στι-

γμῶ, post ᾧσι, divisione nondum completa.
 deinde, minor distinctio post ἕνεκα, et al-
 tera post κενερώτα. quo facto, videbis
 verbum εἰσιέναι pendere non a δεῖ, sed a
 παρήνεος. MARKLAND. εἰσιέναι refer ad
 παρήνεσε. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ
 ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ
 ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oleæ apud Athenienses erant vel privatæ vel publicæ. Illas non ultra binas quotannis fas erat excindere nisi in usus vel sacros vel funebres: Aut pecuniæ res agebatur. Liqueet hoc ex lege quam descripsit Demosth. adv. Macartat. Has (quæ μορίαι vocabantur, quarumque stipes σηκός) non omnino. Dabatur enim actio coram Senatu Areopagitico. Damnatus exsulabat. Hujuscæ postulatur quidam a Nicomacho.

108. 19 *ἀ΄*. ΠΡΟΤΕΡΟΝ μὲν, ᾧ βουλῇ, ἐνόμιζον ἐξείναι τῷ βουλο- 258
 μένω, ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν μήτε πράγματα· 259
 νυνὶ δὲ οὕτως ¹ ἀπροσδοκῆτοις αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκο-

¹ ἀπροσδοκῆτως T.

ΣΗΚΟΥ] Ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος (tutius certe παρ' ἐνίοις ὁ περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος) ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος λυσίου, et quæ sequuntur. Photius in Lysia. Scrupulum injecit maxime Paulus Germinius Sophista. Sed et de ἐπιγραφῇ quoque alii aliter. Editi omnes et MSS. Ἀρεοπαγιτικός ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. Photius et Harpocrat. semper περὶ τοῦ σηκοῦ strictim et nude. Ain vero semper? Ego id dico sedulo. Nam quod ad locum Harpocrat. attinet in v. σηκός. Ἐπιγράφεται τις λόγος λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία, quem Blancardus, Gronovius Valesiusque frustra tentarant, sic restituo adjutus Cod. Msto Cantabrigiensi. Ἐν τοῖς τῆς ἀσεβείας περὶ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. Ut dici solent λόγοι φοινῶ, βίαιοι, λόγοι ὕβρεως. Theo. Progymn. c. 1. Καὶ Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίου (μετενήνοχε) τὰ τε λυσίου καὶ λυκούργου ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων, καὶ τὰ Ἰσαίου ἐκ τῶν κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. V. omnino Harpocr. in Βιαιῶν et Mausac. ad loc. TAYLOR.

Ibid.] Ἀρεοπαγιτικός ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία, κατὰ Νικομάχου. SCALIGER.

Ibid.] Ita Suid. in Μορίαι. Ἐλαίαι ἱεραὶ

τῆς Ἀθήνας. Ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς κῆσσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ἰβ'. τὸν ἀριθμὸν αἱ μεταφουτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀεροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν — τῆς δὲ μορίας ἐκεῖνης ὁ στέλεχος σηκός ἐκαλεῖτο. Aliter idem Suid. et Harpocrat. in σηκός. Μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς εἶοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Lector aliquando videbit has voces indiscretim sumi. Vid. Meurs. Attic. Lect. IV. 6. Lexic. Juridic. Bibliothec. Coisl. p. 488. TAYLOR.

Ἀπροσδοκῆτως] Structura omnino poscit ἀπροσδοκῆτοις, ut pariter fieret. Ἀπροσδοκῆτοις αἰτίαις — πονηροῖς συκοφάνταις. Æschin. de E. L. λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκῆτους διαβολὰς. TAYLOR. Lege ἀπροσδοκῆτοις. Sic ἀπροσδοκῆτους διαβολὰς Æschini περὶ Παραπε. et ἀπροσδοκῆτον κακοῦθειαν Antiphonti p. 122. Cæterum hanc Orationem sine ulla suspitione νοθείας bis citat Harpocrat. V. Ἐπιγράμματα, et V. σηκός. Lysia eam asserit Photius Biblioth. CCLXI. MARKLAND. Dedi ἀπροσδοκῆτοις ab adjective communi ὁ καὶ ἡ ἀπροσδοκῆτος. Potest servari πονηροῖς συκοφάνταις, sed malim

Pag.
ed.

Pag.

ed.

Reisk.

Pag.
ed.

Pag.

ed.

Reisk.

φάνταις περιπέπτωκα, ὥστ', εἴ πως οἶόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν
καὶ τοὺς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων
260 ἔσεσθαι· διὰ γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ κίνδυνοι ¹κοινὸί γίνον-
ται καὶ τοῖς μηδὲν ἀδικούσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν.
οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγρά- 25
φην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ πρὸς
τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι
261 προσήεσαν· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ τρόπου ἀδικοῦντά με
οὐδὲν εὐρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνὶ με σηκὸν ²ἀφανίζειν, ἠγούμενοι
ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ³ἀποδείξαι,
262 αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ τι ἂν βούλωνται λέγειν. ⁴καὶ 30

¹ οἱ κοινὸί T.² ἀφανίζειν ἠγούμενοι, T. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἠγούμε. A.³ ἀπολύσαι A.⁴ καὶ δὴ δεῖ μὲν με R. A.

ποιηαῖς συκοφανταῖς. AUGER.

κίνδυνοι οἱ κοινὸί] M. κίνδυνοι κοινὸί, ἄνευ οἱ.
H. STEPHAN. Dele οἱ. In edit. min.
TAYLOR.

Καὶ πρὸς τοὺς] Miror Stephanum, qui pri-
mus in puncto frenavit, et legit deinde
καὶ πυνθανόμενοι, vel οἱ δὲ πυνθανόμενοι. Fa-
cillima sunt omnia. Πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς
καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσήεσαν.
Nempe ut testes corradenter. Καὶ εἶναι
ἐκέλευεν λαδῖντα μάρτυρας, ἐπίσους βούλοιο
ἐπὶ τοὺς παραγενομένους — τοὺτους ἔρωτῶν,
ἐλέγχων. Antiph. περὶ τοῦ χροσεντοῦ. TAY-
LOR. Neutro opus est, si recte distin-
guatur locus ita: ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον
ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν καὶ πρὸς τοὺς
ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθα-
νόμενοι προσήεσαν. ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου etc.
delatus eram primo quidem oleam ex terra
sustulisse: et accesserunt adversarii mei
ad eos, qui redimunt fructus sacrarum ole-
arum, de hac re interrogantes. postquam
vero ne sic quidem etc. MARKLAND.

Ἐωνημένους τοὺς καρποὺς —] Solebant
vectigalia publica a quibusdam seu priva-
tis, seu collegiis negotiatorum, certa
quadam pacta mercede redimi. Sic erant,
ut hoc e loco discimus, qui fructus ex
oleis publicis redeuntibus certo pretio redi-
merent, arario dependendo. quod homi-
num genus nos Pachtar, quasi pactores,
appellamus. REISK.

Προσήεσαν] Accedebant ad hos redemptores
olearum percontatum, quot ego oleas pu-
blicas in fundis meis haberem. Publica
enim quaecumque essent bona numerata et
scripto consignata erant penes illos red-
emptores. Jam si scirent, quot oleas
penes defensorem publicae essent, pote-
rant nosse, utrum earum quaedam deside-
rarentur, et utrum excidisset nonnullas,

neo ne. IDEM. Nr. ii qui nunc me ac-
cusant. AUGER.

Ἀφανίζειν] M. ἀφανίζειν αἰτιῶνται,
ἠγούμενοι ἐμοὶ μὲν, ἢ, ἀντὶ τοῦ αἰτιῶνται
ἄλλο τι βῆμα. H. STEPHAN. ἀφανίζειν
αἰτιῶνται, ἠγ. CONT. Non puto opus
esse ulla additione, cum modo praecesserit
esse ulla additione, cum modo praecesserit
peti potuit verbum ἀπογράφουσι, deferunt,
post ἀφανίζειν, ut neque Auditor, neque
Lector, in hac re errare poterit. Dis-
tingue vero: νυνὶ με σηκὸν ἀφανίζειν ἠγού-
μενοι ἐμοὶ, etc. MARKLAND. Post ἀφα-
νίζειν subintelligat ἀπογράφουσι, quod facile
suppletur potuit auditor ex ἀπεγράφην
quod modo praecesserat. Deinde ἠγούμε-
νοι ἐμοὶ μὲν etc. In Edit. min. TAYLOR.
Sine dubio circa ἀφανίζειν deest aut φασίν,
aut, quod Stephanus vult, αἰτιῶνται.
REISK.

Ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδείξαι] Mibi vide-
tur leg. ἀπορωτάτην ἀποδείξαι, sine εἶναι,
quod-batum videtur ex emendatione ab
aliquo super ἀποδείξαι scripta. Scilicet
super ai scriptis aliquis εν ad indicandum,
legi oportere ἀποδείξαι in futuro, ex illis
duabus terminationibus infinitivorum εν
et ai collatum est postmodum vitiosum
εἶναι. IDEM.

Καὶ δεῖ με] M. λέπειε τι μετὰ τὸ ἦκει,
καὶ μετὰ τὸ πρᾶγματος. H. STEPHAN. De-
esse amplius noluit Schottus, atque hian-
tem locum ita ingenio suo supplevit: Καὶ
δεῖ με περὶ ὧν εὗτος ἐπιβεβουλευκὸς ἦκει ἐκ
τοῦ παραχρῆμα ἀποκρίνεσθαι, ἀλλ'
ἡμῖν τοῖς διαγνωστέοις περὶ τοῦ πρᾶγμα-
τος εὐχομαι ὡς εὐμενεῖς εἴητε ἀκού-
σαντες, καὶ περὶ τῆς πατριδος καὶ περὶ οὐσίας
ἀγωνίζεσθαι. Hem! huic mandes, si quid
suppletum velis. Solertem dabo: Καὶ
δεῖ με περὶ ὧν εὗτος; ἐπιβεβουλευκὸς ἦκει

δεῖ με, περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἦκει, ¹ ἐν ὑμῖν τοῖς δια- 263
γνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ² ἀκούσασι, καὶ περὶ τῆς
πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ³ ἀγωνίσασθαι. ὅμως δὲ πειρά-
σομαι ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξαι.

β'. Ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου τὸ χωρίον· δημευ-
θέντων ⁴ δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου, Ἀπολλόδορος ὁ Μεγαρεὺς
δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγε-
35 ὥργει, ὀλίγον δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ
πριάμενος ἐξεμίθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης
οὐσῆς ἀνούμην. ἠγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐμὸν ἔργον ἀπο-
δείξαι, ὡς, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὐτ' ἐλαία οὔτε
σηκός ⁵ ἐνῆν ἐν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τοῦ μὲν προτέρου χρό- 264
νου, οὐδ' εἰ ⁶ πάλαι ἐνῆσαν ⁷ μυρίαί, οὐκ ἂν δικαίως ζημι-
οῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσὶν ἠφανισμένοι, οὐδὲν προσ-
40 ἦκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας
κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πόλεμος καὶ ἄλ-
λων πολλῶν αἰτίος κακῶν γεγένηται, καὶ τὰ μὲν πόρρω

¹ ἄλλ' T.

² ἀκούσαντες T. ἄπαντος R. A.

³ ἀγωνίζεσθαι T. R. A.

⁴ δὲ om. T.

⁵ ἦν T.

⁶ πάλαι A.

⁷ μορίαί T. R. A.

παρ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι, sine ἀκούσαντες. Scalig. ἀκούσαντας Coisl. et περὶ τῆς οὐσίας. Attamen suo in mendo interea, dum meliores Codd. suffecerint, cubet locus deploratissimus. Criticum enim ingenuum decet esse: fumivendolum nullo pacto. TAYLOR. Recte notat Stephanus aliquid deesse post ἦκει, et post πράγματος. Totus locus ita legi et suppleri potest: καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκεν, ὡς ἔχει, λέγειν ἄλλ' ὑμῖν, τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, μετ' εὐνοίας ἀκούσαι τε προσήκει, καὶ ἐνθυμεῖσθαι, εἰ μὲν νῦν περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Sed hæc et omnia hujusmodi sunt juris arbitrarii, et ab aliis aliter, a nemine certo et indubitate suppleri possunt sine MSS. Hoc tantum volo, Lysiam ita forte scribere potuisse; non, ita scripsisse. Ἀπολλόδορος ὁ Μεγαρεὺς iste est, qui Phrynichi cædi interfuit. Vide Orat. XIII. MARKLAND. Totum locum sic, arbitrato meo, constitui: καὶ δὲ δεῖ μὲν με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἦκει, ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος οὐσίας, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Olim sic legebatur in libris vulgatis: καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος

ἐπιβ. ἦκει, ἄλλ' ὑμῖν τ. δ. π. τοῦ πράγματος ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. REISK. καὶ δεῖ με μὴ περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἦκει, παρ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, ἀλλὰ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. CONT.

Πεισάνδρου] Pisandrum intelligo factionum civem, qui dominantum Quadringentorum erexit. V. plura apud Thucyd. I. 8. Apollodoros item Megarensis agrum Pisandri publicatum a civitate dono accepit, ideo fortasse, quod Phrynichum ejusdem Tyrannidis socium obviam factum interfecit, ut noster infra c. Agoratum. TAYLOR.

Δημευθέντων] Conjeceram: δημευθέντων δέ. et ecce Coisl. δημευθέντων τῶν ὄντων δ' ἐκείνου. IDEM.

Ἦν] Ἦν Codd. Steph. et Coisl. Ut modo: οὐδ' εἰ πάλαι ἐνῆσαν μορίαί. Et exeunte oratione: Ἀπέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς οὐκ ἐνῆν σηκός ἐν τῷ χωρίῳ. TAYLOR. MS. ἐνῆν. recte. Sic ad fin. Orat. οὐκ ἐνῆν σηκός ἐν τῷ χωρίῳ. Non quin et alterum probum sit: sed sequendi sunt scripti Codices. MARKLAND.

Πάλαι] Imo vero πολλαί, etiamsi permultæ ibi fuissent oleæ, quæ nunc desiderarentur. REISK.

ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμνετο, τὰ δ' ἐγγυὺς ὑπὸ τῶν φίλων
 διηρηπάζετο· ὥστε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ ¹ τῶν τῆ πόλει
 265 γεγεννημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην δίδοιην; ἄλλως τε
² καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν ἀπρατον
 ἦν ³ ὡς πλείω ἢ τρία ἔτη. οὐ θαυμαστόν ⁴ δ' εἰ τότε τὰς μο- 109. 1
 ρίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν φυλάττειν
 266 ἠδυνάμεθα. ἐπίστασθε δὲ, ᾧ βουλή, ὅσοι ⁵ μάλιστα τῶν
 τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα
 ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαις ⁶ ἐλαίαις, ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέ-
 κοπται καὶ ἡ γῆ ψιλῆ ⁷ γεγένηται· καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν

¹ τῶν τότε τῆ Α.² καὶ ὅπου τοῦτο Α.³ πλείονα T. R. A.⁴ δ' om. T. R. A.⁵ μάλιστα ὅσοι Α.⁶ ἐλαίαις καὶ μορίαις T.⁷ γεγένηται τῶν αὐτὰ καὶ Α.

Τῆ πόλει] Fieri potest, ut aliquis publicarum calamitatum reatu teneatur, ut ὑπὲρ τῶν τῆ πόλει γεγεννημένων συμφορῶν δικαίως δίκην δίδοι. Neque id adeo de Te, tuaque causa dico, sed ut ostendam, argumentum, cui initeris, admodum esse ficulneum. Melius τῶν ἐν τῷ πολέμῳ γεγεννημένων συμφορῶν. Jam quæ ab armato milite intemperanter et præter legem acta sunt, recte ostendis ad te nihil quidquam pertinere. TAYLOR. Bene habet vulgata. Nimium nasutus hic est Taylor, aut potius, ne satis quidem, non animadvertens, quæ contra vulgatam disputat, eadem posse in lectionem ab ipso commendatam retorqueri. Fieri enim potest, ut aliquis calamitatum e bello enatarum reatu teneatur. Ita cum auctoribus agere, ut Taylor hic cum Lysia egit, id vero est συκοφαντεῖν. plana hic est Lysia oratio neminem facile moratur, quæ hoc vult: quo jure a me nunc pænæ repetantur earum calamitatum, quibus respublica tunc oppressa fuit. Foret tamen oratio utique dilucidior, altiusque in animum descenderet vis oppositorum, si τότε adderetur. REISK. Nihil novari facile. D'ORVILLE.

"Ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον] Pronomen τοῦτο sive servetur, jam exterminetur, quod ad rem nil facit, semper ὅπου addendum videtur post καὶ, ut sit aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τὸ χωρίον, aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τοῦτο τὸ χωρίον. quo admisso erit tantumdem atque ὅτι vel ὅτε, vel ἐν ᾧ, vel tale quid, et tum nil opus erit Marklandi supplemento. REISK.

"Ἀπρατον] Ἀπρακτον. CONT.

Πλείονα] F. leg. πλείον. SLUITER.

Τρία ἔτη. οὐ θαυμαστόν etc. etc.] Mallet, τρία ἔτη. Τί οὖν θαυμαστόν, εἰ τότε etc.

Sic Philo Judæus p. 596. Ed. Turneb. τί οὖν θαυμαστόν εἰ κατὰ τοῦναντίον etc. Excidit forte τί propter præcedentem syllabam τῆ: quod his in Orationibus frequentissime accidisse video. MARKLAND. οὐ δὲ θαυμαστόν etc. CONT.

"Επίστασθε] N. infra: Αὐτοὺς τοῖνυν ἡμᾶς τοῦταν μάρτυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἐκάστου μὲνός, γνώμονας (vel ἐπιγνώμονας) δὲ πᾶσι πάντας κατ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. Non ergo videtur ad omnes Areopagiticos pertinuisse ex æquo hæc cura, sed ad numerum delectum. Legere itaque mallet, si Codd. adjuvarent, ordine inverso: μάλιστα ὅσοι τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε. TAYLOR.

"Ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις] "Ἰδίαις καὶ μορίαις καὶ ἐλαίαις. CONT. Ordinem hunc, qui in Aldina, in Coislin, et Vindobon. est, revocandum censui. vulgati dant ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις. quod ad rem ipsam, perinde est, modo tum μορίαις non pro substantivo, sed pro adjectivo habeatur. id quod etiam est. Recte dicitur μορία ἐλαία, et sic Noster quoque p. 110. ult. dixit, et hæc est plena dictio, altera, cum μορία sola appellatur, sine addito ἐλαία, quasi nomen substantivum sit, est elliptica dictio, ubi semper ἐλαία debet subaudiri. Olea sacra ideo dicebatur μορία, quod esset ἐν μόρᾳ, h. e. ἐν τεμένει. Notum est τέμενος esse fundum a reliquo profano agro separatam et sacris usibus consecratam, publicisve alicujus civitatis, ut illum fundum sibi arrogare privatisve usibus exercere privato minus liceret. Erat ergo ἐλαία μορία olea stans in τῇ μόρᾳ, vel pertinens ad eam. REISK.

Τῶν αὐτῶν] Legendum: τῶν αὐτὰ — κεκτημένων. Vide, quæ præcedunt. Recte Stephanus pro ἀξιοῦται legit ἀξιοῦτε.

5 τῆ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων ¹ οὐκ ἀξιοῦτε παρ' 267
αὐτῶν, ἐτέρων ἐκκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καίτοι εἰ τοὺς
διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε,
ἥπου χρεὶ τοὺς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν ἀζη-
μίους γενέσθαι.

γ'. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλῆ, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενη- 268
μένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα· ἐπει-
δὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε γενέ-
10 σθαι, ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἀρχον-
τος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν 269

¹ ὧν οὐκ ἀξιοῦτε Α.

MARKLAND. Locus hic bene habet. Constructio hæc est, ac si dixisset: ἡ γῆ καὶ τούτων ἐφίλωται, οἱ αὐτῶν, ὄντες οἱ αὐτοί, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐκέκτηντο. ager arboribus denudatus est, non eorum solummodo, qui fundos post restitutam pacem emerunt, ut ego feci, sed illorum ipsorum quoque, qui iidem eosdem fundos in belloque et in pace possederunt. Concludit a minori ad majus sic: Si vos, ait, dominos in jus non vocatis eorum fundorum, qui cum olim obsiti essent oleis, nunc nudi sunt, arboribus incertum, qua fraude quave injuria excisis, quanquam illi domini fundos illos non in bello modo, sed etiam in pace possederunt, quæ fraus sive ante bellum sive post fait: qui æquum erit calumnia me vexari, qui fundum hunc finito demum bello et post restitutum jam pacem emerim, nudum ab oleis, tenente illo bello excisis, quo tempore fundus hic nondum in jure atque potestate mea esset. — Ratio a me propo- sita si cui videbitur contortior, hanc ei planiorem et simpliciorē proponam, ut aliud nihil mutet præterquam distinctionem, ponens comma pone γεγένηται. et tum καὶ τῶν αὐτῶν . . . κεκτημένων erunt genitivi consuetudinæ, sic exponendi: et quamvis iidem domini eosdem fundos tam in pace quam in bello possedissent, tamen —

RISK .

οὐκ ἀξιοῦται.] Π. οὐκ ἀξιοῦτε. H. STEPH. ἄξιοῦτε. CONT. Malim: ὧν οὐκ ἀξιοῦτε. ejus rei, ut quarum rerum satisfactionem. non censetis æquum esse repeti ab illis. facile potuit fieri, ut ὧν in concursu cum fine vocabuli proximi κεκτημένων elideretur. REISK.

Ἀφ' ὑμῶν] Istud ἀφ' ὑμῶν est plane otiosum. Non dici potest πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, cum Noster ab Anticle quodam agrum redemerat: Non ἀζημίους ἀφ' ὑμῶν. Prohibet enim Græcismus. TAYLOR.

Atqui supra dixerat se ab Anticle emisse hunc fundum. Distingue et lege: πρια- μένους, ὑφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι. a vobis non mulciari, vel, a multa immunes esse. MARKLAND. Emendandum si quid hic sit, quod in dubio relinquam, suspicer ad ἀφ' ὑμῶν addendum esse του ἐπιλείου. a vestrum quoriam. verum videtur viri docti, id quod sæpe faciunt, etiam hic sine causa tricari. In dictione non diligentissima possit a vobis emere pro eodem haberi, atque a vestrum quoquam emere. ἀφ' ὑμῶν non cohæret cum ἀζημίους, sed cum πριαμένους. quanquam alias ἀζήμιος ἀπό τινος bene Græcum sit. REISK.

Πέντε.] De quinque diebus consulto addit; quo tacite subjiciat, tam brevi temporis intervallo facile factu sibi non fuisse, ut oleas excinderet; postquam autem elocasset, multo fuisse difficilium, vel potius plane negatum. IDEM.

Γενέσθαι.] Malim διαγενέσθαι vel ἐπιγε- νέσθαι. IDEM. Malia cum Reiskio δια- γενέσθαι. AUGER.

Δύο δ' ἔτη] Hunc locum et alium, qui proxime occurrit, laudant Suid. et Harpocrat. sed incorrecte. Vid. in Μορίαι et Σηκός. TAYLOR. Paulo aliter, et forte melius, hunc locum citat Harpocratation, V. Σηκός. ὅς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκὸν παραλαβών. Quibus Criticæ specimen subjungit Harpocratation de significatione et distinctione harum trium vocum, ἐλαία, μορία, et σηκός. et forte, inquit, privatas oleas vocant ἐλαί- ας: publicas vero, μορίας: σηκὸν vero, μο- ρίαν quoque, ut videtur, appellant. Atqui quomodo idem esse possunt μορία et ση- κός, cum tam clare distinguat Lysias, οὔτε ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν? quod- nam opus ultimo Article, si is in præ- cedenti comprehendebatur? et, si σηκός idem significat quod μορία hoc in loco,

οὔτε σηκὸν παραλαβὼν. τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος οὔτωσι
 270 εἰργάσατο ἐνιαυτὸν τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκία Ἀντισθένης
 ἀπελευθέρῳ ἐμισθῶσα, ὃς ¹ τέθνηκε ταῦτα τρία ² ἔτη.
 271 ὁμοίως καὶ ³ Πρωτέως ⁴ ἐμισθῶσατο. καὶ μοι δεῦρο ἴτε μάρ-
 τυρες.

¹ τέθνηκε, R.

³ πρότερον T. πρότερον R. A.

² ἔτη, ὁμοίως ὡς καὶ οἱ πρ. A.

⁴ ἐμισθῶσαντο. A.

quare non μοζία significet idem quod ἐλαία in præcedenti membro? eadem certe utriusque ratio. et ita τὰ τρία erunt synonyma. Sic Orat. XXI. οὔτε φίλος ἄν, οὔτε συγγενής, οὔτε φυλῆτης. an ibi quoque dicit φυλῆτης et συγγενής idem esse? Sed de his rem veram ita se habere puto: Ἐλαία est quævis olea. Μοζία est olea καρποφόρος Minerve sacra. Hæ circa se habebant τέμνειος; seu portionem quandam soli consecrati et ab usibus profanis exempti; quod ideo nec arare, nec fodere, nec pecudibus ἐμπατῆν facere licebat: unde φραγμῶ seu sepimento muniebantur. Redemptoribus publice locabantur harum Fructus. Curatores erant, seu ἐπιμεληταί, ex Areopagitibus; qui singulis mensibus de harum conditione et statu inquirebant: et semel quotannis publice mittebantur ἐπιγνώμονες (male in Nostro γνώμονες vocantur), Inspectores, ejusdem Ordinis; qui minora circa has delicta puniebant. Si quis vero convincebatur succidisse, vel alio modo de industria ἀφανίσαι unam ex his sacris oleis, multabatur Exsilio, et Bona ejus in Ἄρarium redigebantur. Restat Σηκός, is est truncus oleæ sacre jam effata, nec amplius καρποφόρου. unde recte dixit Pholius: ὁ σηκός δὲ νῦν εἰδός ἐστιν ἰσθῆς ἐλαίας. ejusdem erat Sanctitatis et Juris per omnia, cujus est ἡ μοζία. Scio, quid Harpocracionem in errorem induxerit: istud nempe, quod σηκός hic, cujus effodiendi vel succidendi reus erat Orator, ter quaterve infra appelleretur μοζία. et recte quidem: Omnis enim σηκός est etiam μοζία; quatenus sacer est, et a vulgaribus et privatis oleis distinctus. sed non vice versa: nulla enim μοζία est σηκός: quoniam, ut dixi, ista est Frugifera; Illic, sterilis tantum truncus. adeo ut si hæc Apologia, non ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ, sed ὑπὲρ τῆς μοζίας habita fuisset, nihil omnino per totam Orationem de voce σηκός audivissemus. Fusius egi, quam pro instituto meo; sed hæc necessaria erant ad Orationem hanc intelligendam. Viderit Lector, an tanti putet eam intellexisse. Mox, pro οὔτωσι, Schottus voluit οὔτωσι: non recte. οὔτωσι enim δεικτικῶς dicitur, et quia aderat testis Demetrius, quam ob rem de altero Condu-

ctore mox loquens, Alcæa, addit per parenthesis, ὃς τέθνηκε, tacite rationem afferens, quare iste quoque non adesset. MARKLAND.

Τέθνηκε] Τέθνηκε, ταῦτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ πρωτέως ἐμισθῶσατο. CONT. Loco τοῦ τέθνηκε aliud verbum locandum, aut negligendum, vel præcedenti periodo adiciendum potius censet Schottus. Idem p. p. delet ἐμισθῶσατο. Vide igitur locum ita immutatum: Τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ὃς τέθνηκε οὔτωσι εἰργάσατο ἐνιαυτὸν. Τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκία Ἀντισθένης ἀπελευθέρῳ ἐμισθῶσα ταῦτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ πρότερον. Nam et πρότερον quoque legere videtur cum Stephano. Confiteor locum esse satis rigidum, sed ad Schottum emendam non accedo lubens. Pro πρότερον quod nihil est, πρωτέως Coisl. Quid si mecum? Τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκία Ἀντισθένης ἀπελευθέρῳ ἐμισθῶσα, ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη. ὁμοίως καὶ πρότερον ἐμισθῶσατο. Vel cum MS. fere nostro: Ὅμοιος καὶ τῆς ἐμισθῶσατο. i. e. Dum vixit. ΤΑΥΛΟΝ. Totum locum ita lego et distinguo: τῷ δὲ τετάρτῳ, Ἀλκία Ἀντισθένης ἀπελευθέρῳ ἐμισθῶσα (ὃς τέθνηκε) ταῦτα τρία ἔτη ὃς ὁμοίως τοῖς πρότερον ἐμισθῶσατο. καὶ μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐπειδὴν etc. Explicatione non indigent. ὁμοίως tamen τοῖς πρότερον, esse iisdem conditionibus, quibus priores. sæpe ita loquitur. Notanda quoque Locutio ταῦτα τρία ἔτη, de annis proxime elapsis. et ita loquitur Lucianus Hermotimo circa initium; et alibi. Addidi ultimum ΜΑΡΤΥΡΕΣ, quod exciderat propter præcedens: et ita Vanderheidius in Versione sua. Passim hoc accidit Nostro, Isæo, Andocidi, Antiphonti, et aliis in hac Stephani Editione Oratoribus. Iterum Schottus turbat omnia. Stephanus conjecerat πρότερον: quod non satis est sine τοῖς. MARKLAND. Videtur sic legendum: ὁμοίως, ὡς καὶ οἱ πρότερον ἐμισθῶσαντο. pari pacto, atque iis elocaveram, qui prius fundum conducerant. REISK.

Τέθνηκε]. Post τέθνηκε apposui comma, quo ad proxima hæc tria verba, τρία ταῦτα ἔτη, ne referretur: illa enim verba non cum τέθνηκε, sed cum ἐμισθῶσα coherent. elocavi fundum meum Alcæa in hoc trien-

1 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἔπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ.
 15 φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουινιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργαζόμενοι καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι μὴ εἶναι σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν ² τις φανερώς ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἶόν τε, ἂ πρότερον 272 μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον ἀφανίζειν.

δ'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλῆ, ἐν μὲν τῷ τῆς χρόνῳ, ὅσοι με
 20 φάσκειεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῆ καὶ ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτου ἀν, ἠγούμενος μᾶλλον ³ λέγεσθαι ὡς μοι προσῆκε· νῦν δὲ πάντας ἀν ὑμᾶς Βουλοίμην περὶ ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἠγῆσθέ με σκοπεῖν, εἴπερ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχειροῦν, καὶ ὅ τι κέρδος ⁴ ἐγένετο 273 τῷ ⁵ ἀφανίσαντι, καὶ ἢ τις ζημία ⁶ τῷ ποιήσαντι, καὶ τί ἂν

¹ ΜΑΡΤΥΡΕΣ Α.
⁴ ἐγένετο Α.

² τις μᾶλλον φανερώς Α.
⁵ ἀφανίζοντι T. R.

³ λέγεσθαι ἢ ὡς Α.
⁶ τῷ μὴ ποιήσαντι Α.

nium, i. e. proximum superius. Sed ante τέθηκε, quod vocabulum bene habet, excidisse videtur πέγρσι. qui Alcias anno superiore vivis excessit. aut πράην, aut ἑναγχορ. nudum τέθηκε, sine nota temporis plus minus certa, vix ferri posse videtur. IDEM.

Σουινιάδου] Apud Diodorum Λουσιάδης hic Archon nominatur, non Σουινιάδης. PALMER. Ita quoque Meurs. Attio. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Recte, credo. Nam per hæc tempora Lysiaes in Fastis occurrit, et calculo hic facto pulcre respondet: Suniades usquam. TAYLOR.

Πῶς ἂν τις] M. πῶς οὐκ ἂν τις. H. STEPH. SCAL. Rectius tamen φανερώτερον. Ita Noster in Δήμου Καταλ. Ἀπολ. verbis vix discrepantibus: Εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἤξιόν μοι μεταδιδόσαι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδόμενος ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγοροῦς. TAYLOR. Verius mihi videtur: πῶς ἂν τις φανερωτέρως (vel φανερώτερον) ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; Sic Orat. XXV. πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδόμενος ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγοροῦς; ubi eadem omnia. In edit. Vanderheid. μᾶλλον inseritur ante φανερώς: quo jure, quare injuria, nescio. MARKLAND. Φανερώτερον. CONT. Mihi videtur sic leg. πῶς ἂν τις μᾶλλον (vel ἑναργέστερον) φαν-

ρώς, quomodo quis magis, aut luculentius, arguat aliquem aperte et perspicue mentientem, nam φανερώς non cum ἐξελέγξειε cohæret, sed cum ψευδόμενον. Non dicitur φανερώς ἐλέγχειν, sed φανερώς ψευδεσθαι. REISK.

ἠγανάκτου ἀν] Ἄν delendum videtur. non enim dicit se indignatum fuisse, sed indignari consuevisse. IDEM.

Ὡς μοι προσῆκε] Ὡς μοι πρ. SCAL. Tu revoca tamen ἢ ἠγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι ἢ ὡς μοι προσῆκε. Atque etiam infra: Ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποιήκα, ἢ ὡς ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἠναγκαζόμενον. TAYLOR. Græca lingua postulat μᾶλλον — ἂν μοι προσῆκε: id est, tribuisse mihi majora et plura, quam mihi convenirent. Sic 1 Cor. XIV. 18. πάντων ἡμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλᾶν. Isæus p. 78. καὶ εἰ λέγων ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον. Noster Orat. XVI. εἰπεῖν μᾶλλον ἐτέρου. MARKLAND. Ego malim sic legi: ὡς μοι προσῆκε εἶναι, ἢ ὡς ἦν. potius hoc dici, qualis deberem esse, quam qualis essem. REISK. Ὡς αὐτοῖς συνέφερον, ἢ ὡς μοι προσῆκε. CONT.

Τῷ ἀφανίσαντι] Margo Edit. Steph. ἀφανίσαντι: quod rectius videtur propter sequens ποίησαντι: quam tamen vocem suspectam habeo, nisi ante eam ponendum sit μή. μὴ ποίησαντι idem erit, quod μὴ ἀφανίσαντι. Intellige ζημία de dawno in 2 q

λαδῶν διεπραξάμενη καὶ τί ἂν φανερός γενόμενος ὑφ' ὑμῶν
 ἔπασχον. πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὑβρέως ²⁵
 ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν,
 καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι,
 ἀποφαίνοντας ἢ τις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο.
 οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδείξαι, οὐδ' ὡς ὑπὸ πωνίας
 ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, οὐδ' ὡς τὸ χωρῖον
 μοι διαφθείρεται τοῦ σηκοῦ ὄντος, οὐδ' ὡς ἀμπέλοις ἐμπο-
 δῶν ἦν, οὐδ' ὡς οἰκίας ἐγγυς, οὐδ' ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν ³⁰
 παρ' ὑμῖν κινδύνων, εἴ τι τούτων ¹ ἔπραττον. πολλὰς ἂν
 274 καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζημίας ² γενομένας ἀποφῆναιμι· ὅς
 πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκόν, ὡς περ οὐ
 πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Ἀθηναίους ³ εἰδέναι. καὶ
 εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἂν τις τῶν
 παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ' οὐ περὶ αἰσχύνης ἀλλὰ τῆς
 μεγίστης ζημίας ἐκινδύνευον. πῶς ⁴ δ' οὐκ ἂν ἦν ἀθλιώτα-
 τος ἀνθρώπων ἀπάντων, εἰ τοὺς ἐμαυτοῦ θεράποντας μη- ³⁵
 κέτι δούλους ἐμελλον ἔξειν ἀλλὰ δεσπότας τὸν λοιπὸν βίον,
 τοιοῦτον ἔργον συνειδότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς
 ἐμὲ ἐξημάρτανον, οὐκ ἂν οἶόν τε ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν
 λαμβάνειν· εὐ γὰρ ἂν εἰδείην ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ
 275 τιμωρήσασθαι καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέρους γενέσθαι.

¹ ἔπραττον, T. R. A.

² γενομένας οὐ προεῖδον. Κατὰ δὲ ἑμνησίμην δ; A.

³ εἰδέναι· ἔπειτα δὲ τοῖς ἐμαυτοῦ οἰκέταις σπερὸς τοιαῦτα ἐχράμην. καὶ εἰ μὲν A.

⁴ οὐν T. R.

re familiari; non de muleta. Vide infra.
 MARKLAND.

Διεπραξάμενη] Verbum διαπράττειν h. l. significat, callidis artibus efficere, consequi lucrum aliquid magni laboribus atque periculis quaerendum. Sed vide, an non hoc membrum prorsus idem dicat cum proximo superiori. REISK.

Διαφθείρεται] Forte διέφθαται, ut ἠναγκάσθην, et ἦν, et ἔπραττον. non quin alterum ferri possit. Vide ad Orat. I. MARKLAND.

Εἴ τι τούτων] Videntur hic pauca quaedam excidisse, forsitan haec duo vocabula ἐγὼ γὰρ, et versu proximo post, pro ὅς leg. αὐτός. ut ἐγὼ in principio sententiæ cum αὐτός eam claudente cohaereat. ego ipse demonstrare possim multa et magna detrimenta, mihi, si quid tale fecerim, illinc

exstitura. Aut si in illo ὅς latere potius πῶς existimemus, quo sententia fiat haud paulo elegantior, nervique ejus fortius intendantur, leg. erit sic: ἐγὼ γὰρ αὐτός, εἴ τι τούτων — ἀποφῆναιμι. tum subjicit citissimam, unius syllabæ brevitate circumscriptam, sed vehementer interrogacionem, πῶς; qui? respondet πρῶτον μὲν — quæ cum sanna fastidii et indignationis plena pronancianda sunt. Primum enim quidem ego, id si feci, cujus insimulor, de die nempè oleam excidi. Criminationem a se amoliri vult demonstranda hinc facinoris insaniam, illinc mendacii abnormitate et accusatoris impudentiam. Mens mihi si constitui, facere id non potui, quod non faciat, nisi cerritus. REISK.

Εὐ γὰρ ἂν εἰδείην] Ich müsste, oder sollte doch wohl von Rechtswegen wissen. Oper-

Ἐτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν ¹ παρῆσθη μοι μηδὲν φροντίζειν,
 40 πῶς ἂν ἐτόλμησα, τοσούτων μεμισθωμένων καὶ ἀπάντων
 συνειδότην, ἀφανίσαι τὸν σηκὸν βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα,
 προθεσμίας δὲ οὐδεμιάς οὐσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργα-
 σμένοις ἅπασιν τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον εἶναι σῶν τὸν 276
 σηκὸν, ἵν' εἴ τις αὐτοὺς ἤτιατο, εἶχον ² ἀνενεγκεῖν ὅτῳ παρ-
 ἔδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς
 αὐτοὺς, εἴπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστάν-
 110. 1 τες. Εἰ τοίνυν καὶ ³ ταῦτα παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἷός
 τ' ἦν πάντας πείσαι τοὺς παριόντας, ἢ τοὺς γείτονας, οἱ
 οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν ἀ πᾶσιν ὄραν ἔξειστιν,
 ἀλλὰ καὶ περὶ ἧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναί, καὶ
 περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν τούτων οἱ μὲν φίλοι,
 οἱ δὲ διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες. οὐς ἐχρῆν 277
 5 ⁴ τοῦτον παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτω τολ-
 μηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὅς φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρει-

¹ παρῆσθη R. A.

² ἂν ἐνεγκεῖν T. R. ἂν ἀνενεγκεῖν A.

³ τούτους R. A.

⁴ τούτων T. R. A.

tebat hoc saltem me scire. IDEM.

Εἰκότων] (Sic vulg.) οἰκετῶν. PALMER. Rectius, quod tamen voluit ille, οἰκετῶν cum Scal. Ita in Orat. I. Antiph. Οἱ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν εἴησαν, εἰ μὴ ὑπὸ τῶν παραγενομένων, μήθ' ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται. Corrige obscuro, οἰκετῶν, ut modo dixerat: Ἐξελεγχόμενος δ' ὑπὸ τε τῶν οἰκετῶν ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων. TAYLOR.

Παρῆσθη] Παρῆσθη Ald. illud erat παρῆσθη. TAYLOR. Παρῆσθη. CONT.

Τοῖς εἰργασμένοις] Egregia hanc esse subtilitatis orationem, locisque suis, ut aiunt, bene instructam non nego. - Iisque iudicii fretus Lysiae olim adjudicavit Photius. Sed haec, si sana sint, vel nullam omnino subtilitatem habent, vel tantam, ut assequi non possim. TAYLOR. Frustra queritur Taylor de hujus loci obscuritate, seu subtilitate nimia. προθεσμίας οὐδεμιάς τῷ κινδύνῳ οὐσης, significat, cum nullum esset tempus a legibus statutum, quo transacto liber fierem a metu litis ab accusatoribus mihi intendendae. praescriptio certi numeri annorum hoc in delicto locum non habebat. Semper, quoad viveremus, mihi meisque heredibus erat metuendum, ne existeret aliquis, qui nomina nostra ad judicem deferret. Insequentia hoc volunt: Uniuscujusque eorum, qui agrum a me colendum conduxissent, intererat, ut provideret, ne σικκὸς exscin-

deretur, quia, exacto locationis tempore, reddere totidem arbores deberet, quot accipisset. REISK.

Ἐνεγκεῖν] Bene potest habere, neque litem ei movebo. ἐνεγκεῖν (subaudi τούτων) ferre, h. e. exhibere praesentem, producere in judicio. Solent tamen oratores Attici, si bene memini, ejusmodi in re ἀνενεγκεῖν usurpare, referre τούτῳ, id est, eis τούτων, ad eum, ei imputare. et quam facile fieri poterit, ut ἂν omitteretur a supino librario in concursu cum ἂν particula, sponte sua quisque intelligit. IDEM.

Τούτων] Sic dedi de meo, pro ταῦτα, quod est in vulgatis omnibus. Si hos quoque fundi mei conductores malis artibus conciliatos permovissem, ut meam in gratiam mentirentur, aut saltem tacerent facinusque meum celarent. REISK. Reiskium praene exscribit Augerus.

Μηδένα εἰδέναί] Contius ante μηδένα dat ὡς τε, quod potest subaudiri. AUGER.

Περὶ τῶν ἐμῶν] De jure possessionis bonorum meorum mecum contendunt alii alia sibi arrogantes, et mihi eripere conantes. REISK.

Τούτων] Eorum puta, quae accusator jactat, et quorum me insinulat. IDEM.

Ὅς] Refertur ad omissum τὸν κατηγορον, quod pone ποιεῖσθαι a lectore quoque tacita cogitatione subjici debet. oportebat accusatore suarum criminatioinum testes edere — qui accusator —. IDEM.

στήκειν, οἱ δ' οἰκείται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα, ἀναφεμενος δὲ
 278 ὁ Βοηλάτης ἄρχετο ἀπάγων τὰ ξύλα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε,
 χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας,
 καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν
 ἀπολογία ἀπέλιπες, αὐτὸς δὲ, εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν
 279 τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσθα ἂν με τετιμωρημένος· εἰ δὲ τῆς 10
 πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν ἐδόκει
 εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότ' ἂν πλεῖ-
 στον ἔλαβες· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, οὐδεμίαν
 ἄλλην ἠγούμην ἂν εἶναι μοι σωτηρίαν ἢ σὲ πείσαι. τούτων
 τοίνυν οὐδὲν ποιήσας, διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπο-
 λέσθαι, καὶ κατηγορεῖς ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν
 ἐμῶν χρημάτων οὐδεὶς ἐδέλει σοι μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ, 15

Τὰ πρέμνα] H. l. sunt rami crassiores. Nam e p. 302. 14. patet, σκῆν non esse arboretum, silvulam Minervæ consecratam, sed unam solummodo arborem. IDEM.

Βουλευτῆς] Ita in omnibus, quantum auctoror, Codd. et impressis et MSS. Ἄλλ' οὐ φρόντις Ἰπποκλείδῃ. Quid? Tautamne rem tam negligenter agere? Neque potuisse alium præter Senatorem tibi adjungere, dum capitis res agebatur? Porro autem quid Senatori cum Sarcinis, cum Plastro et Jumentis. Audi enim Atticistas. Ἀναθεῖναι τὸ φορτίον Ἀττικῶς. Ἐπιθεῖναι Ἑλληνικῶς. Mæris. Ita et Thomas quoque. In lucem ergo retrahatur ex loco humiliter et obscure, facessente indiligenti Senatore, fidelis et laboris improbi Βοηλάτης. The Waggoner. Occurrit vox apud Ælian. V. H. IX. 23. Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτὲ — καὶ ἐκεῖνος μῆτε ὡς βοηλάτην μὲ, ἔφη, Σεράπευς, μῆτε ὡς σκαπανέα. Vide etiam, quæ habet σχ. Apollon. Rhod. IV. 1342. Βουπελάται Οἱ Βουκίλοι. εἰρηταί ἦτοι τοῦ π περισσεύοντες, βουελάται γὰρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι. Sed hæc de Bubulco, de Armenti Magistro, inquires. Fateor. Sed eadem sit formatio necesse est de plastrario. Ut dicitur ἰππηλάτης, ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης. Hesyeh. Ἀμαξεύς· ζευγηλάτης. Missas autem fuisse sub plastrum boves docent tum alia, tum notissima earum operæ distinctio. Πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων. Arat. Alia quippe terrain colebant, alia trahebant plastrum. Ἀμαξεία βοῶν. Achill. Tat. I. 2. init. Disertius Ælian. l. c. V. 14. βοῶν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγῶν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ ἀμάξῃ, μηδὲ τούτων δύοιν. Pausan. Attic. c. 19. init. Θεσπεύς δὲ ἄλ-

λο μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν οὐδὲν, ἀπολύσας δὲ, ὡς λέγεται, τῆς ἀμάξης τοὺς βοῦς; ἢ σφίσι παρῆν κ. τ. λ. Bubulcus item apud Latinos pro Plastrario. Cic. de Divin. I. 57. "Hoc vero somnio eum commotum mane bubulco præsto ad portam fuisse; quæsisse ex eo, quid esset in plastro." V. Hadr. Imp. Rescript. Græc. 16. Gell. II. 21. Hist. Sacr. 1 Sam. VI. 7. Tam antiquitas enim obtinuit, ut tam Vitulus quam Plastrum in Hebraica dialecto ex uno fonte emanarent. TAYLOR. Βοηλάτης. CONT. Pro inepta hac voce conieceram ζυεύς, lignator. Sed me monuit Eruditiss. Editor legendum esse βοηλάτης. quod verissimum puto. Sic οἱ ὀνηλάται, agasones (in negotio simili apud Demosthenem adv. Phænipp.) qui ligna ex agris exportabant: ἀπεισῶν κωλύσαι τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῶν ἐσχατιῶν. Mox, ante τούτῳ τῷ τρόπῳ delerem ἐν, ortum ex precedente ἦν. Paulo superius, περὶ τῶν ἐμῶν etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu esse suspicor. MARKLAND. Dele ἐν. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ] Præpositio ἐν sic posita in hac forma dicendi, paulo est inusitata: quare suspicatus aliquando sum, aut sic esse leg. atque distinguendum: εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἦσθα ἂν με τετιμ. inimicus tibi si tum fuisset, ultus me esses. aut sic: εἰ μὲν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐνί με τούτῳ τῷ τρόπῳ, hac una ratione me maxime esses ultus. Verumtamen potest ἐν ferri ut redundans, forsan e communi loquendi modo. REISK.

Ἐδέλει σοι] Ἐδέλοι μοι. Codd. Steph. et Coisl. F. συμμαρτυρεῖν, vel ἐδέλησσε μαρτυρεῖν. TAYLOR.

¹ φάς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας 280
 ἐπήγαγες ἢ ἄλλους τινας τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἂν
 ἐτέρων ἔδει σοι μαρτύρων· ² οὗτοι γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν
 ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ
 πράγματος. δεινότατα οὖν πάσχω· ὅς, εἰ μὲν παρέσχετο
 μάρτυρας, τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν
 20 αὐτῶ, ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν οἶεται χρῆναι γενέσθαι.
 Καὶ ³ τούτου μὲν οὐ θαυμάζω. οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν
⁴ ἄλλα, τοιοῦτων γε λόγων ⁵ ἀπορήσει καὶ μαρτύρων· ὑμᾶς
 δ' οὐκ ἀξιώ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίστασθε γὰρ 281
 ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας καὶ πυρκαϊὰς ἐν τοῖς

¹ φῆς μὴ δεῖν T. φήσας μ' ἰδεῖν R. A.

⁴ θαμὰ R. τινάλλως A.

² οὕτω T. R.

³ τοῦτο T. R.

⁵ ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει R. A.

Καίτοι εἰ] Ingeniose satis Scal. Καίτοι εἰ φάς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα κ. τ. λ. In sequentibus stertit. εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες. Illi enim (εἰ ἐπιμεληταὶ σο. οἱ ἐπινύμους) adducendi erant testes, ut recte Coisl. ἐπήγαγες. Confirmant, quæ proxime veniunt: Οὕτω γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν (Coisl. διαγινώσκειν) ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR. Lego: καίτοι, εἰ ὅτ' ἔφης με ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, πρὸς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες, etc. atqui, si quando te dicebas vidisse me hanc sacram oleam succidentem, ad novem Archontas abduxisses, etc. MARKLAND. μ' ἰδεῖν τ. μ. ἀφ., εἰς τοὺς, etc. CONT.

Μ' ἰδεῖν] Olim sic edebatur: καίτοι εἰ φῆς μὴ δεῖν. nude effeci partim marte meo: καίτοι εἰ, φήσας μ' ἰδεῖν. quod si tu, aiens me vidisse, cum oleam sacram excinderem, aut novem Archontas, aut alios quospiam ex Areopagitico senatu, in rem presentem adduxisses. Ἐπήγαγες recte est a Tyloro Lysiae restitutum pro vulgato ἀπήγαγες. ἐπάγεται ὁ ἄρχων, cum ab actore in rem presentem manu ducitur ad locum delicti, re adhuc recente, delinquenti ex exhibetur, tota res coram demonstratur. REISK.

Οὕτω] Οὕτοι. CONT.

Δειν. οὖν πάσχω] Δειν. οὖν ὑπὸ σου πάσχω. IDEM.

Ὅς, εἰ μὲν] Animadvertite vocem ὅς hære suspensam, sed hoc non inusitatum est apud oratores Græcos. AUGER.

Ἄν ἠξίου] Aut post ἂν aut post ἠξίου videtur ὑμᾶς deesse. REISK. Τούτοις ἂν μ' ἠξίου. CONT.

Ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν] Καὶ delet Scal. TAYLOR. Ἐμοὶ γε. CONT. Opinor legendum, καὶ ταύτη, hac quoque ex parte. MARKLAND.

Τούτω] Dedi τούτου, nr. Nicomachi. AUGER.

Θαμὰ] Sic dedi de meo pro vulgato ἄλλα, jugiter, perpetuo calumnians. REISK. Legi τινάλλως, temere. AUGER.

Καὶ μαρτύρων] Ironice. nullos enim testes habuit Accusator. Non delendæ sunt hæc voces, quod voluit Schottus. Mox, οὐκ ἀξιώ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur pro, ἀξιώ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: ut Luc. XIX. 14. οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς, pro, θέλομεν τοῦτον οὐ (vel μὴ) βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς: petimus, ut hic ne sit Rex noster. alterum enim nimis insolens, quam pro subditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI. 3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides sæpe ita scribit. MARKLAND. Ἰδῶν καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. et v. antep. ὑμᾶς δὲ ἀξιώ. CONT. Dedi de meo: εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. ejusmodi quidem causationes εἰ nunquam deerunt, etiamsi testes desint. Post μαρτύρων in quibusdam codicibus ἀπορήσει olim iteratum fuisse, testis est codex Vindobonensis, unde nullus dubitavi id addere. Lysias solet vocabula, quæ sine damno sententiæ abesse possint, et alius omisisset, in eoque elegantiam affectasset, repetere, vim quandam et gravitatem orationi inde quærens. REISK.

Πυρκαϊὰς] Legendum mihi videtur πείρας, non πυρκαϊὰς. SALMAS. Recte. Nam aliud est πυρκαϊὰς. Lucian. in Amoribus: Σχῆδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου, καὶ πυρκαϊὰς, ἢ ἢ Δία φαρμάκων ἀγανίζόμενος κ. τ. λ. Demosth. adv. Aristoc. Δικάζειν τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊὰς, καὶ φαρμάκων, ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς. TAYLOR. Συκαμινίας. CONT. Bene habet vulgata, pence me

ἄλλοις τοῖς ἑμοῖς χωρίοις· ἄς, εἴπερ ἐπεθύμουν, πολὺ ἦν ἀσφαλέςτερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι καὶ ἐπεργάσασθαι, ὅσωπερ ἦττον τὸ ἀδίκημα πολλῶν οὐσῶν ἔμελλε δῆλον 25
 282 ἔσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι ὡςπερ καὶ τὴν ἀλλήν οὐσίαν, ἡγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων εἶναί μοι τὸν κίνδυνον.

έ. Αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρῆζομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἐκάστου μηνός, ἐπιγνώμονας δὲ πέμπον-
 τας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' ¹ ἐζημίωσεν ὡς ² ἐργαζόμενον τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καίτοι οὐ
 δήπου τὰς μὲν μικρὰς ζημίας οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, 30
 283 μαί· καὶ τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς ἄς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων φαίνομαι, τὴν δὲ μορίαν, ἣν οὐχ οἶόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύζαντα, ὡς ἀφανίζων νυνὶ κρίνομαι.

ς. Πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὧ βουλῇ, δημοκρατίας οὐσης παρανομεῖν ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος, ἀλλ' ὡς τῷ βου- 35

¹ ἐζημίωσεν ἡμᾶς ὡς Α.

² ἐργαζομένους Τ. R. Α.

quidem πυρκαϊαὶ sunt officinae oleariae, ubi e concisis truncis olearum oleum excoquitur, et universe oleum paratur, sive exprimendo ex oleis per torcular, sive etiam in spissiore resinam excoquendo. ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἑμοῖς χωρίοις idem est, ac si dixisset: ἐν τοῖς ἄλλοις ἑμοῦ χωρίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῷ πεδίῳ. Et τὸ πεδίον non videtur h. l. quivis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio, unde Pediasii sunt dicti. REISK. Juxta Reiskium hic τὸ πεδίον non videtur quivis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio; unde Pediasii sunt dicti. Vel putandum πυρκαϊὰς in πεύκας, vel accipiendum quasi πεύκας. AUGER.

¹ Ἐπιμελομένους] Ἐπιμελομένους. CONT. Γνώμονας] Ἐπιγνώμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκού. Harpocr. TAYLOR. Monui supra scribendum ἐπιγνώμονας. Harpocraton: Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπου. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκού. Hesyehius: Ἐπιγνώμων ἐπίσκοπος. Paulo ante, pro τῷ ἄλλῳ οὐσίαν, Schottus vult, τὰς ἄλλας οὐσίας: qua de causa sane nescio. MARKLAND. Colligitur hoc e loco, Prytaniam quamque

consuevisse, ut a redemptoribus reliquorum vectigalium, ita a redemptoribus quoque silvarum, et olearum imprimis, rationem repetere pecuniarum mense quoque e venditis lignis oleoque redactarum; et senatum annuatim semel misisse suo nomine deputatos ad inspiciendum res silvarum, ut omnium, ita olearum quoque imprimis. REISK.

² Ἐργαζομένους] Lege, ἐργαζόμενον: ut infra, ὡς ἐπεργαζόμενον ζημιῶσαι: ita recte emendavit Stephanus pro ἀπεργαζόμενον. Lucianus Timon. p. 125. τουτοῦ τὸν ἀρχὸν φιλοπότως ἐπεργαζόμενος. MARKLAND. μ' ἐζημίωσεν ὡς ἐργαζόμενον. CONT. Mili videtur post ἐζημίωσεν inserendum esse ἡμᾶς. quo vocabulo defensor secum complexitur mancipis seu conductores fundorum suorum, item servos. REISK.

Καὶ οὐ λέγω κ. τ. λ.] Corrigo: Καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος καὶ ὡς νῦν ἀποβεβλημένος. Interpretatio fidem faciet, quam vide. TAYLOR. δυνάμενος simplex h. l. idem valet atque μέγα δυνάμενος. Verum διαβεβλημένος bene habet. in invidiam, odium et contemptum adductus. ἀποβάλλειν hoc sensu non usurpatur. REISK.

λομένῳ τότε μάλλον ἐξῆν ἀδικεῖν ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν
 ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὔτε ¹ τοιοῦτον οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν
 ποιήσας φανήσομαι. Πῶς δ' ἂν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων
 ἑμαυτῷ κακονούστατος ἦν, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων, ἐκ
 τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχείρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ
 δένδρον μὲν οὐδὲ ἐν ἔστι, μιᾶς δὲ ἐλαίας σηκός, ὡς οὗτός
 40 φησιν εἶναι, κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει, ἀμφοτέρωθεν δὲ γεί-
 τονες περιοικοῦσιν, ἀερεκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτρον
 ἔστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τούτων οὕτως ἐχόντων,
 ἐπιχειρῆσαι τοιοῦτω πράγματι; Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι
 ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον πρῶ- 284
 τέτακται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς ² ἐπερ-
 γαζόμενον πῶποτε ζημιῶσαι μήθ' ὡς ³ ἀφανίσαντα εἰς κίν-
 111.1 ἄδνον καταστήσαι τοῦτον δ', ὃς οὔτε γεωργῶν ἐγγὺς τυγ-
 χάνει οὔτ' ἐπιμελητῆς ἡρημένος οὔθ' ἠλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ
 τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με ⁴ ἐγγὺς μορίαν ἀφανίζειν. 285
 Ζ'. Ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τοὺς τοιούτους λόγους
 πιστοτέρους ⁵ ἠγῆσασθαι τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ

¹ τοιοῦτο T. A.

² ἀπεργαζόμενον T. R.
⁴ εὐθὺς A.

³ ἀφανίζοντα T. R. A.

⁵ ἠγῆσασθαι T.

[Ἐξῆν ἀδικεῖν] Hic ἐξῆν magis congrueret
 quam ἐξῆν. AUGER.

[Ἀερεκτον] Vid. Harpocr. et Suid. in
 voce, qui h. l. respiciunt. TAYLOR. εὐ-
 ερεκτον. CONT.

[Τὸν ἅπαντα χρόνον] Hoc eo dicit, ut in-
 dicit, eosdem iudices curam silvarum
 perpetuam gerere, neque provinciam
 hanc esse ambulatoriam, ab aliis ad alios
 quotannis transeantem; sed qui rem hanc
 tractant nunc, eosdem jam decennio, jam
 viginti, jam triginta annis ante eam tra-
 ctasse, atque silvarum rationes probe cog-
 nitas etque perspectas habere. quod se-
 cus est in magistratibus annuis; quos
 qui capessunt, eos multa discere oportet;
 quæ cum vix degustarunt, rursus abeun-
 dum aliisque concedendum est. REISK.

[Τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι] Lego,
 καὶ ἐλαιῶν. Non enim sacrarium tantum,
 sed et aliarum publicarum olearum curam
 habebant hi ἐπιμεληταί. Vocem ἀερεκτον,
 quæ præcessit, citat Harpocration ex Ly-
 sia; sine dubio hunc locum respiciens.
 MARKLAND. Dictionem hanc μορία ἐλαία
 exposui et vindicavi jam supra p. 294.
 pen. REISK. Ante ἐλαιῶν Cont. addit καὶ,
 male, ut supra. AUGER.

[Ἀπεργαζόμενον] Π. ἐπεργαζόμενον. οὐ-
 τως ἐν τοῖς παρῶθεν εἶπεν ἐπεργάσασθαι.
 H. STEPHAN. ἐπεργαζόμενον. CONT. De-
 fendit possit hæc lectio, si quis argutari
 velit, solamque respicere etymologiam,
 usum lingue insuper habere. Nam si
 ἐπεργάζεσθαι est super vel in aliqua re ex-
 ercenda quæstum facere et vitam sustentare,
 quidni sit etiam ἀπεργάζεσθαι idem atque
 ἀπὸ τινος, ab aliqua re victum quaerere. Ve-
 rum usus lingue potius hic ἐπεργάζεσθαι
 postulat. REISK.

[Πῶποτε] Malim με πάποτε. IDEM.
 [Ἐγγὺς] Dele. Natum est enim ex so-
 cio. [vel; reponere εἰθὺς. In Edit. min.]
 TAYLOR. Nihil est vox ἐγγύς. putares
 Scribam repetisse eam, ut fit, ex præce-
 dente versu, sed verius puto Lysiam
 scripsisse: ἀπογράψαι με εὐθὺς μορίαν ἀφα-
 νίζειν. Latini dicerent continuo. MARK-
 LAND.

[Τοὺς τοιούτους λόγους] Mallem, τοὺς τοῦ-
 του λόγους: ut infra, τῶν τούτου λόγων.
 Recte Stephanus ἠγῆσασθαι pro ἠγῆσασθαι,
 non ita Schottus, qui mox pro τῆς ἄλλης
 legit τῆς ἄλλης, sine ulla causa. IDEM.

[ἠγῆσασθαι] Π. ἠγῆσασθαι. H. STE-
 PHAN.

σύνιστε, ταῦτ' ἀνασχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων, ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρημέων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πο- 5
λιτείας. ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυ-
μότερον πεποίηκα, ¹ ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζομένη, καὶ
τριηραρχῶν καὶ εἰσφορᾶς εἰσφέρων καὶ χορηγῶν καὶ τὰλλα
λειτουργῶν οὐδενὸς ἦττον ² πολυτελῶς τῶν πολιτῶν. καίτοι
286 ταῦτα μὲν μετρίως ποιοῦν ἀλλὰ μὴ προθύμως, οὐτ' ἂν περὶ
φυγῆς οὐτ' ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζομένη, πλείω δ' ¹⁰
ἂν ἐκεκτῆμην, οὐδὲν ἀδικῶν οὐδ' ἐπικίνδυνον ἐμαυτῷ κατα-
στήσας τὸν βίον· ταῦτα δὲ πράξας ἂ οὗτός μου κατηγορεῖ,
ἐκέρδαινον μὲν οὐδὲν, ἐμαυτὸν δ' εἰς κίνδυνον καδίστην.
καίτοι πάντες ἂν ὁμολογήσαιτε δικαιότερον εἶναι τοῖς με-
γάλοις χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πιστό-
τερα ἠγεῖσθαι περὶ ὧν ἅπαντα ἢ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλλον ἢ
περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ.

287 ἢ. Ἐτι τοίνυν, ᾧ βουλή, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. 15
μάρτυρας ³ παρέχων αὐτῷ προσῆλθον, λέγων ὅτι μοι πάν-
τες εἰσὶν οἱ θεράποντες, οὓς ἐκεκτῆμην ἐπειδὴ παρέλαβον
τὸ χωρίον, καὶ ἔτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιο, παραδοῦναι
βασανίζειν, ἠγούμενος οὕτως ἂν τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον

¹ ἢ ὡς A.² παντελῶς T.³ γὰρ ἔχων R. A.

Λεγόντων] Malim ψευδῆ λεγόντων. REISK.
"Ἄλλης] "Ολλης. SCHOTT. Hic ἀγύρτης
semper in re tuta artem jactitat, in peri-
culosa silet. TAYLOR.

Ἐς] Monuisse me meminī: ἢ ὡς ὑπὸ κ.
τ. λ. TAYLOR. Imo vero leg. est ἄν.
promptius et alacrius peragebam, quam ea,
quae facere cogerer. REISK.

Παντελῶς] Optime Cod. Steph. et Coisl.
πολυτελῶς. TAYLOR. πολυτελῶς. CONT.
Orat. XIV. καὶ τὰλλα λειτουργηκα οὐ-
δενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. Sed nihil man-
dandum. MARKLAND. Dedi πολυτελῶς.
videtur olim in libris sic fuisse exaratum:
οὐδενὸς ἦττον πολυτελῶς πάντων τῶν πολι-
τῶν. Vocabuli πάντων reliquiae videntur
adhuc in vulgata παντελῶς superesse.
REISK.

Ἄλλὰ μὴ προθύμως] Si recte capio
sensus hujus loci, pro μὴ legendum καὶ.
Supra, ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα.
Orat. XVI. τὰ προσταττόμενα ἐποιοῦν προ-
θύμως. Orat. XIII. ἀλλὰ προθύμως λει-
τουροῦσιν. Hoc sensu προθύμως erit lu-
benter, ἀνευ γογγυσμῶν. Si aliter capias,
μὴ προθύμως opponetur τῷ μετρίως, et

significabit non liberaliter. MARKLAND.
Bene habet h. l. ad μετρίως. subauditur
μόνον. medicritet et parce solummodo, non
autem libenter atque liberaliter. REISK.

Ταῦτα δὲ] Praecessit modo ταῦτα μὲν.
exspectes igitur h. l. ἐκείνα δέ. Verum Ly-
sias in dicendo non est diligentissimus.
IDEM.

Τοῖς μεγάλοις] Subaudi ἢ τοῖς μικροῖς.
Indicia minuta sunt rumores obscuri, nul-
lo idoneo auctore nixi, criminaciones ad-
versarii, unius, inimici, rerum ignari, le-
vis, cupidi, famosi, conscelerati. Magna
sunt, testimonium consentiens universae
civitatis, vita ante praecclare acta, fama
honesta, dignitas vitae, argumenta alia ex
ipsis rei praesentis natura existentia.
IDEM.

Λέγων] Π. λέγων. H. STEPHAN. λέγων.
CONT.

Μάρτυρας γὰρ ἔχων] Sic dedi de meo,
pro vulgato μάρτυρας παρέχων. testes enim
mecum habens. REISK.

Εἰσὶν] Subaudi ζῶντες ἔτι. simplex pro
composito περιέεισι. superesse adhuc et in
potestate mea esse. IDEM.

γενέσθαι τῶν τούτου λόγων ¹ καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. οὗτος
 δ' οὐκ ἤθελεν, οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. 288
 20 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ² δεῖνόν εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασιανίζο-
 μενοι κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ
 τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονούστατοι, μᾶλλον ἂν
 εἴλοντο ἀνέχεσθαι βασιανιζόμενοι ἢ κατειπόντες ἀπηλλά-
 χθαι τῶν παρόντων κακῶν. καὶ μὲν δὴ, ὡς βουλή, φανερόν
 οἶμαι εἶναι ὅτι, εἰ Νικομάχου ἔξαιτοῦντος τοὺς ἀνδρώπους 289
 μὴ παρεδίδουν, ἐδόκουν ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναί· ἐπειδὴ τοίνυν
 25 ἐμοῦ παραδιδόντος οὗτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον
 καὶ περὶ τούτου τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν, ἄλλως τε καὶ

¹ ἔκ R.   ² δεῖνόν om. T. R. θαυμαστὸν A.

[Ἐκ τῶν ἔργων] Sic dedi de meo, pro vulgato καὶ τῶν ἔργων. fidem, vel approbationem, e rebus meis gestis multo fortiozem, seu certiozem existituram, quam ex illorum oratione. IDEM.

[Οὐκ ἤθελε] Οὗτος δ' οὐκ ἠθέλησεν. CONT. Videri possit hic deesse παραλαβεῖν vel δέχεσθαι, verum nil deest. repetendum solummodo e superioribus βασιανίζειν, aut ἐμὲ παραδοῦναι τοὺς δούλους πρὸς τὰς βασάνους. IDEM.

[Δοκεῖ εἶναι] Π. δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι. H. STEPHAN. Mallein, δοκεῖ δεῖνόν εἶναι, eodem sensu: non ut a Stephano dissentirem; sed quia δεῖνόν facilius videtur omitti posse a Scriba hoc loco, quam θαυμαστόν. Hæc vero significatio vocis δεῖνόν pro mirò et inusitato, passim occurrit in Lysia. Orat. III. ὡς τε δεῖνόν, εἰ περὶ τούτων, etc. Orat. XIV. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεῖνόν εἶναι, εἰ etc. Orat. XXIX. versus init. καίτοι δεῖνόν, εἰ οἱ μὲν etc. Vide loca. MARKLAND. δοκεῖ δεῖνόν εἶναι. CONT. Hic deest aut δεῖνόν aut θαυμαστόν, aut ἀπεικός, aut παράλογον, aut tale quid aliud. Nisi compluscula desunt, in hac ferme formulam: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὕτη ἡ εἰσαγωγὴ σαφεστάτη καὶ ἰσχυροτάτη εἶναι, καὶ γὰρ ἂν ἄποπον εἶν, εἰ—. Mili vero hæc exploratio videtur omnium certissima atque validissima esse. Nam si supponimus confessioni tormentis expressæ nil esse fidendum, consequetur hoc absurdum, servos sensu communi carere, qui sæpe se, quos omnium habent carissimos, prodant, tametsi sciant extrema sibi supplicia proposita esse, si se ipsi indicent; contra vero in dominos nil eloquantur, quos odio intersecino prosequantur, tametsi sciant, heros si prodant atque denuntient, propositam sibi libertatem esse, qua præsentibus malis evadant. REISK.

[Εἰπεῖν] Meliuscule Coisl. εἶναι pro εἰπεῖν. et ista lectio vera est. TAYLOR. Pro εἰπεῖν conjeceram ἰδεῖν. Sed Lysia scripturam puto fuisse πᾶσιν. Orat. XIV. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἠγοῦμαι ὄχιλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐξήτουν κατεῖναι. Orat. XXII. καὶ μὲν δὴ, ὡς ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἠγοῦμαι φανερόν εἶναι, ὅτι etc. ubi eadem omnia. Isocrates Orat. de Bigis: ἐπεὶ καὶ τοῦθ' ἠγοῦμαι πᾶσιν εἶναι φανερόν, ὅτι etc. Ubique occurrit apud Oratores. MARKLAND. Possit alius vetus lectio Aldinae εἰπεῖν sic satis bene defendi. autumo me rem certam et liquidam dicturum, si dicam, quod nunc dico. Verumtamen quia Taylor semel εἶναι pro εἰπεῖν sufficit, Codicesque in id plurimi consentiunt, reliqui, ut est. REISK.

[Συνειδέναί] Subaudi καὶ ὅν τι ἐργασαμένω. pari modo in proximo περὶ ἐμοῦ δὲ εἰ τι ἔλεγον, scil. οἱ δούλοι, subauditur pariter κακῶν aut δυσχερῶν. IDEM.

[Ἐμοῦ παραδιδόντος] I. e. παραδιδόναι θελοντος. Infra ad exitum orationis: ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας — παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε. Ita Herodot. Cl. 68. ἐμισθοῦτο το παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. Id. ibid. 69. Πέμφαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι χρυσὸν ἀνέοντο — Κροῖσος δὲ σφι ἄνεο μένοισι ἔδωκε δωτήν. Plutarch. in Pyrrh. Ἐξαιτρυμῆσι τῶν πολεμίων, Καστάνδρον δὲ καὶ διακόσια τάλαντα διδόντος, οὐκ ἐξέδωκεν. Consimile hoc: Ὑπνωμένου καρτερῶς τοῦ μάγου, ἦ φασε τὰ ὄντα. μαδούσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ὄντα, πέμφασα ἐσήμνηε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα. Herodot. Thal. 69. Vide Æmyl. Portum ad Euripid. Andromach. 810. TAYLOR. Vid. Not. Markland. p. 308. v. pen.

[Περὶ τούτου] Post τούτου, aut in hac regione, videtur ἡμᾶς deesse. REISK.

τοῦ κινδύνου οὐκ ἴσου ἀμφοτέροισ ὄντος. περὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον, ¹ οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο· τούτῳ δ' εἰ μὴ ὁμολόγουν ἂ οὗτος ἐβούλετο, οὐδεμίᾳ ζημίᾳ ἔνοχος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρήν, ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυ-
 290 μίας ἀφικόμην, ἡγούμενος μετ' ἐμοῦ εἶναι καὶ ἐκ βα- 30
 σάνων καὶ ἐκ μαρτύρων καὶ ἐκ τεκμηρίων ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος τἀληθῆ πυθέσθαι. ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρῆ, ὧ βου-
 λῆ, ποτέροισ χρῆ πιστεύειν μᾶλλον, οἷς πολλοὶ μεμαρτυ-
 ρήκασιν ἢ ὧ μηδεὶς τετόλμηκε, καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον
² τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι ἢ μετὰ τοσούτου κινδύνου
 τοιούτον ἐμὲ ἔργον ἐργάσασθαι, καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν
 ὑπὲρ τῆς πόλεως βοηθεῖν ἢ συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι; 35
 ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἡγοῦμαι ³ νομίζω ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
 291 ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται,
 οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον
 παρ' ἐμοῦ λήψασθαι προσδοκῶν. ὅσω γὰρ ⁴[οἱ] τοιοῦτοὶ εἰ-
 σιν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων, τοσούτῳ

¹ οὐδὲν ἀπολογ. T. A.² τούτῳ T.³ νομίζειν om. T. R. εἰδέναι: A.⁴ [οἱ] om. T. οἱ R. A.

Οὐδὲν ἀπολογήσασθαι] Prætuli: οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι. ne verba quidem pro me faciendi facultas mihi fuisset data. IDEM.

Προσῆκει] Lege, προσῆκεν, ut ἐχρήν. Mox pro μετ' ἐμοῦ bene emendavit Stephanus μετ' ἐμοῦ: et pro ὑμῶν, ex MS. ὑμᾶς. Μετ' ἐμοῦ εἶναι est pro me facere, quando de Rebus sermo est: a parte mea stare, quando de Personis. Orat. ult. pæne ad fin. πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. Exempla sunt obvia. Et hinc intelligitur Phrasis ista, quæ in Novo Fœdere toties occurrit, ut Ioan. VIII. 29. καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστίν. Actor. X. 33. ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. quam locutionem ab Hebræis forte, ut innumeras alias, mutuati sunt Græci Veteres. MARKLAND. L. προσῆκεν. In Edit. min. TAYLOR.

Μητ' ἐμοῦ] Π. μετ' ἐμοῦ, et v. 7. ὑμᾶς. Ἔστι δὲ τὸ ὑμᾶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀντιγράφου. H. STEPHAN. ἡγούμενος τὸ δίκαιον μετ' ἐμοῦ καὶ ἐκ βασάνων τε καὶ — et v. 7. ὑμᾶς. CONT. μετ' ἐμοῦ quomodo Taylor, ad Stephani mentem, edidit, perinde vitiosum est, atque vetus vulg. μήτ' ἐμοῦ,

quæ ante Taylorum in libris versabatur. verum videtur præς ἐμοῦ. e re mea esse. REISK.

Τούτῳ] Τοῦτον. CONT. Melius τοῦτον. TAYLOR. Lege, τοῦτον: cui opponitur ἐμὲ. totum vero locum sic distingue: — τετόλμηκε καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι, ἢ μετὰ τοσούτου etc. MARKLAND.

Ἡμᾶς ἡγοῦμαι, ὅτι etc.] Ἡμᾶς ἡγοῦμαι ὄρῳ, ὅτι. CONT. Schottus inserit πιστεύειν, aut εἰδέναι, post ὑμᾶς. certe aliquid huiusmodi deest. MARKLAND. Procul dubio deest aliquis infinitivus, aut unus eorum, quos Schottus posuit, aut ἐρεῖν, aut συνδεῖν, aut ψηφισθῆναι, aut ἀποφανείσθαι. REISK.

Ὅσω γὰρ οἱ τοιοῦτοι] Articulum οἱ quo vulgatæ carent, de meo addidi. Eiusmodi certamina criminationibus atque invidiæ quam maxime patent, locosque defensionis habent quam iniquissimos et difficillimos. IDEM.

Ἀπορώτατοι] Ἀπειροτάτοι. SCHOTT. Sed ineunte oratione dicitur: Οὕτω δ' ἀπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν. TAYLOR. Si Literas tantum spectes, præpe scopum; si

πάντες αὐτοὺς φεύγουσι μάλιστα. ἐγὼ δὲ, ὡς βουλή, οὐκ ἠξίου, ἀλλ' ἐπειδήπερ με ἠτιάσατο, παρῆσχον ἑμαυτὸν
 10 ὅτι βούλεσθε χρῆσθαι· καὶ τούτου ἕνεκα τοῦ κινδύνου οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην, οἱ ἐμὲ ἡδὴ κακῶς λέγουσιν 292
 ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι· καὶ φανερώς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτὸν ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδὲν, τοιαύτους δὲ ἐπιπέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύοιτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγὰς ἀδίκως καταστήσομαι, ἄπαις μὲν ἂν καὶ μόνος, ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου 293
 112.1 γενομένου, μητρὸς δὲ πάντων ἑνδεοῦς, πατρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις, πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νευαυμαχηκῶς, πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος, κόσμιον δ' ἑμαυτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ παρασχών.

θ'. Ἀλλὰ γὰρ, ὡς βουλή, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ'

¹ ὕνεκα T. R. A.

² ἦδη T.

³ αὐτὸς R. A.

Sensum, ab eo quam potuit longissime. vox enim omnino contraria requiritur, nempe ἐμπειρότατοι, usu peritissimi. Verte: quanto magis enim Nicomachus et hujusce generis homines sunt criminibus obnoxii, et periculorum forensium gnari, tanto magis eos cateri omnes timent et fugiunt. Ego vero non ita facere statui: sed etc. Non affirmo Lysiam scripsisse ἐμπειρότατοι, sed ad eum sensum scripsisse prae ausim affirmare. nec mutatio adeo magna est in vocibus. MARKLAND.

Αὐτοῦς] Scil. τοῖς τοιοῦτοις κινδύνους: actiones de sacris violatis. REISK.

Οὐκ ἠξίου] Scil. φεύγειν τῶν τοιοῦτων κινδύνων. IDEM.

Ὑνεκα] Ἐνεκα. CONT.

Οἱ ἐμὲ κ. τ. λ.] Iterum ex inscitia in textum grassatur Schottus, et has voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, quia non intellexit, delendas suadet. Sicarius, non Criticus. Lege mecum: οἱ ἐμὲ ἡδὴ κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. TAYLOR. Acumen hujus loci perdidit vox depravata ἦδη. Lege: οἱ ἐμὲ ἡδὴ κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. qui mihi maledicunt libentius quam seipsos laudant. Pulcrum sane hoc est. Ignoscendus vero Vir Doctus toties citatus, qui, non percepto ubi latuit depravatio, voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι ejecit. MARKLAND.

Οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτὸν] L. οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρη. deinde ὑποπέμπουσι. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐπιπέμπουσί μου] Mallem, ὑποπέμπουσι. "Submissus et subornatum accusatorem," Apuleius Apolog. ex MS. Fulvii Ursini. ὑποπέμπουσι denotat clandestinam molitionem; cui opponitur φανερώς ἐπεχείρησε. ὑποβάλλειν Lucas Actor. VI. 11. Andocides tamen Orat. II. utitur εἰσπέμπειν significatu submittendi. Vide locum, huic similem. Paulo ante pro αὐτὸν Schottus legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba disponerem: οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρησε etc. non, ἐμὲ αὐτῶν: quod Lysiam non sapere videtur. MARKLAND. Verbum ἐπιπέμπειν probum est, et in hac re proprium, ut cum venatores feris canes immittunt, aut mæchi lenas mulieribus, quarum pudicitiam expugnatum eunt. REISK.

Ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου γενομένου] Ἐρημος οἶκος sit, quando quis moritur sine Liberis, vel certo et designato haerede, qui in Bona defuncti et Sacra Gentilitia succedat. Isæus de Hæred. Philoctem. p. 56. ἔδοξεν αὐτῷ διαδέσθαι τὰ αὐτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπειν τὸν οἶκον, εἴ τι πάθῃ. Vide et de Hæred. Apollodori p. 66. Isocrates Ἐγενετικό: ὅς οὐτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε, τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν. et ita passim Oratores. neque hæc nunc notassem, nisi ut inde intelligeretur vis ejusdem phrasens Matt. XXIII. 33. et Luc. XIII. 35. ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. quæ maximam desolationem denotant. MARKLAND.

¹ ὅ τι δεῖ λέγειν· ἀπέδειξα δ' ὑμῖν ὡς οὐκ ἐνῆν σῆκός ἐν τῷ
 χωρίῳ, καὶ μάρτυρας παρεσχόμεν καὶ τεκμήρια. ἂ ἤδη
 μεμνημένους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ ² ἀξι-
 294 οῦν παρὰ τούτου πυθέσθαι ὅτου ἕνεκα, ἐξὸν ἐπ' αὐτοφῶρα
 ἐλέγξαι, τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστη-
 σεν ἀγῶνα, καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος ἐκ τῶν λό-
 γων ζητεῖ πιστὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδι-
 κοῦντα ἀποδείξαι, καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς δε-
 ράπουντας, οὓς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ
 ἠθέλεν.

¹ ὅτι T. A.

² ἀξιούῃ ἢ ἄρα T.

Ἡ ἄρα] Παρά. CONT. Præstolor: τί ἀν-
 ταποδοθήσεται. ἢ ἄρα τούτου πυθέσθαι, ἢ —.
 Sed fallit exitus orationis non exspectatus.
 Eamque vidisse videor præmaturius, quam oportuit claudi, tametsi non
 hinc admonitus fuisset. TAYLOR. Forte:
 καὶ ἀξιούῃ μὴ ἄρα τούτου πυθέσθαι ὅτου ἕνε-
 κα, ὅς, ἐξὸν, etc. et statuere nulla in re
 huic homini auscultare, qui, cum illi licue-
 rit in ipso facto deprehensum (ut ait) me
 redarguere, tanto tempore post, etc. Ob-
 servanda vero paulo ante vox μάχας de
 præliis terrestribus, opposita τῷ ναυμα-
 χίας. et ita ea utuntur optimi Scriptores.
 Noster Orat. XXX. πολλαῖς μάχαις καὶ
 ναυμαχίαις. Demosthenes περὶ τῆς Συνταξ.
 Οὐδ' ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλα-
 μῖνι ναυμαχίαν, Θεμιστοκλέους, ἀλλ'
 Ἀθηναίων οὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην,
 Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πύλειας. quæ αὐτολε-
 ξεῖ repetit Orat. in Aristocratem. Vide
 Thucydidem quoque lib. II. segm. 69. et
 III. 54. MARKLAND. Duo hæc vocabula
 ἢ ἄρα in unum παρὰ meo Marte contraxi.
 quam facile in libris Mstis a scribis et a
 lectoribus ab η ad π et contra aberrari
 possit, vel oculi conjectus ipse docet.
 RUSK.

Ἄπαντας διδόντος τοὺς δεράπουντας] Multo
 usitatus est in hac re παραδιδόντος, cui ex
 adversa parte respondet παραλαμβάνειν.
 Ita supra: καὶ ἔτοιμος ἤμην, εἴ τινα βούλοιτο,
 παραδοῦναι βασανίζειν. et paulo infra. Sic
 et loquuntur Æschines, Demosthenes,
 Antiphon, Isæus, Lycurgus, unde patet
 proprie locatum esse Matthaum XVIII.
 34. ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς σατα-
 νισταῖς. Recte tamen habet διδόντος, ut
 apud Antiphon. Orat. de Saltatore p. 144.
 Ἐκδοῦναι de re eadem Idem p. 134. et
 Isæus p. 96. Cæterum διδόντος hoc loco
 est dare parato; et Voluntatem, non Ef-
 fectum respicit: Adversarius enim acci-
 pere noluit. Sic Ælianus V. H. XI. 9.
 δέκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἐταί-
 ρων, ὅτε οὐ προσήκατο. ci. m. vero sodales ejus
 decem talenta ei DARE VELLENT, ipse ea
 non accepit. Sic et Isocrates Paneg. p.
 116. ἐξὸν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν,
 ἃς αὐτοῖς ἐδίδου Κασιλεύς, quos illis rex
 DARE VOLUIT. sequitur enim, οὐχ ὑπέμει-
 ναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεάς, munera ejus
 repudiarunt. Ita quoque Actor. XXV. 3.
 ἐνέδραν ποιοῦντες, insidias TENDERE VOLEN-
 TES. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio qua lutum non est lutulentius. Diodorus quidam aliique quibus utebatur ἰ διακων familiarissime, hunc obtrectare, multisque modis vexare clanculum non desisteabant. Qualis erat actio Κακολογίας, qualis iidem Κατηγορίας (nam gradu distabant), dabit Salmasius ὁ πᾶν in Observat. ad Jus Atticum et Romanum. Ex lacerata hac oratione neque quid sit lege actum, neque quid rei gestum inter litigantes eruere potest oculatissimus. Hoc saltem scio me cum Schotto nihil habere commune.

Pag.
ed.
H. Steph.
112. 16

Pag.
ed.
Reisk.
295

ἀΐ. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν 295
εἰπῶεῖν ἐβουλόμην πάλαι· πάρεσι μὲν γὰρ οἷς ἐπεγκαλῶ, 296
πάρεσι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμψασθαι τοῖς ἀδικούσιν
ἐμέ. καίτοι πολλῶ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόν- 297

* Ad titulum addit Scaliger ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΩΡΟΥ. TAYLOR. Inter Lysianas (si tamen Lysiae sit) haec Oratio est ex corruptissimis. in ipso limine occurrit offenticulum insuperabile, ut nunc habet contextus: καίτοι πολλῶ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας. modo enim dixerat: Se jam nactum esse commodam occasionem dicendi, quae dudum voluerat; quia scilicet aderant Amici sui et Inimici. quo sensu igitur dici potest, Atqui multo majus studium erga praesentes, cum Ambo, tam Inimici quam Amici, essent praesentes? Ne longior sim, locus mutilus videtur, ita signandus: πρὸς τοὺς παρόντας * * * * ὡς μὲν γὰρ etc. Puto Scribam versiculum unum omisisse. Reliqua sic lego: τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν ὄμιαι ἀδικῶσαι, εἰ τοῖς ἀνεπιτηδεύουσιν ἀνεπιτηδεύουσιν δόξω συνείναι (τὴν γὰρ ἀρχὴν — εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ βουλομένῃ ἀν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερος. Istud τοὺς μὲν, ad inimicos referendum est: τοῖς δὲ, ad amicos. Facile possent caetera explicari, et ex Rationali γὰρ probabilis Suppletio

sensus inveniri: sed quantacunque dixeris, de Incertis non nisi Incerta dixeris. MARKLAND. Cujus hoc sit opusculum, Lysiae an alius, equis pro certo dixerit. Relinquendum igitur hoc quidem est. interim constat, non orationem forensis hanc esse, sed epistolam, seu formulam renuntiandae amicitiae; cujusmodi formulam aliam superesse, vehementer dubito; haud equidem memini. Propter obscuritatem rerum et minutarum in se, et adumbratarum magis, quam expositarum, quod satis notae illis essent, ad quos pertinerent, multa necesse est nobis abdita et impervia manere. Enitentur tamen quoad poterimus. REISK.

Πάρεσι μὲν γὰρ] Imo vero ἀπείσοι. absunt enim hi, de quibus queror. REISK.

Τοὺς μὲν γὰρ] Scil. ἀπόντας, absentes, inimicos, obtrectatores mei. REISK. Pro γὰρ forte legendum γούν; sed potest scrivari γὰρ, quod apud Gracos non semper indicium est probationis, sed aliquando tantum indicat transitionem ab alia re ad aliam. AUGER.

τας· τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν αἶμαι τιμήσειν, εἰ τοῖς ¹ ἀνεπιτή- 20
 δείοις ἀνεπιτήδαιοι δόξουσιν εἶναι — τὴν γὰρ ἀρχὴν οὐδ' ἀν
 ἐπεχειροῦν ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμὲ —, τοῖς δὲ βουλοίμην ἀν
 δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρό-
 τερον. ἀνιαρὸν μὲν οὖν ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τούτων,
 ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς ἐλπίδος κακῶς
 πάσχω, καὶ τοὺς δοκῶντας εἶναι φίλους ἀδικῶντας εὐρίσκω.

Β'. Πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις ὑμῶν τάχα δὴ βοηθῶν οἷς 25
 ἐξημάρτηκε πρόφασιν πορίσῃται τῆς ἀμαρτίας, εἰπάτω
 298 ² [οὖν] τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκεν ἢ πέπονθεν, ἢ
 τίς ἐμοῦ δεηθείς οὐκ ἔτυχεν ὧν ἐγὼ τε δυνατὸς ἦν καὶ κείνος
³ ἐπήγγειλε. τί δῆτά με κακῶς τὰ μὲν λέγειν τὰ δὲ
 ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε, καὶ ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλλ-
 λειν, οὓς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ⁴ διεβάλλετε; καίτοι ⁵ οὕτως

¹ ἐπιτηδείοις Λ.² uncōs om. T. R. οὖν Λ.³ ἀπήγγειλεν T.⁴ διαβάλλετε Α.⁵ οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν, ὥστε Λ.

Τιμήσειν] Ἀδικήσειν, vel ἀτιμήσειν.
 CONT. Imo vero *προτιμήσειν*, *pensi non esse habituros*. REISK.

Ἀνεπιτηδείοις] F. ἐπιτηδείοις. TAYLOR.
 CONT. Non improbabiliter. REISK. Ob-
 serva ἐπιτηδείοις construi non cum δόξουσιν,
 sed cum ἀνεπιτηδείοις. AUGER.

Τὴν γὰρ ἀρχὴν] Scil. εἰ τοῦτο *προϋτίμη-
 σαν*, si cavissent unquam, ne amicis in-
 commodi viderentur. REISK.

Τοῖς δὲ] Scil. amicis meis, inter quos
 nunc versor. IDEM.

Τάχα δὴ βοηθῶν] Τάχα διαβοηθεῖς.
 CONT.

Πορίσασθαι] Imperfecta esse hæc enun-
 ciatio, et deesse videtur ἔχει, ut legatur
πρόφασιν ἔχει πορίσασθαι: vel si nihil de-
 est, legendum *πορίσεται*, et erit aoristus
 primus medius subjunctivi. PALMER. Πο-
 ρίσεται. SCALIG. CONT.

Πρόφασιν — τῆς ἀμαρτίας] Cum præpo-
 sitione *περὶ* esset Iohannes XV. 22. *πρό-
 φασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας*. Mox,
pone minimam Distinctionem post οὖν, et
 Notam Interrog. post *πέπονθεν* et *ἀπήγγε-
 λεν*. Pro ἀν recte Stephanus ἦν. MARK-
 LAND.

Οὖν] Malim οὖν. REISK.

Ἐγὼ καὶ τ. λ.] Legendum: ὧν ἐγὼ τε
 δυνατὸς ἦν (nam vulg. ἀν hic legitur), καὶ
 κείνος ἀπήγγειλλεν. Ἀπαγγέλλειν idem
 quod ἀπαγορεύειν. SALMAS. Pro neces-
 saria ista lectione τοῦ ἦν stant cum Sal-
 mas. Steph. Scal. et Cod. optimus Coisl.
 Non accedo tamen ad viri doctissimi in-

terpretamentum: *quæ ego perficere potui,
 ille autem non potuit*. Vereor enim, ut
 idem sint ἀπαγγέλλειν et ἀπαγορεύειν.
 Cod. Coisl. mutato tempore pro ἀπήγγε-
 λεν, legit ἀπήγγειλε. Cod. Steph. ἐπήγγει-
 λε. Quæ fortasse est vera lectio. Nam
 tametsi parum intelligam, illam alteram
 intelligi minus. TAYLOR. δυνατὸς ἦν καὶ
 κείνος ἐπήγγειλε. CONT. ἐπήγγειλε dedi-
 qua illi poscenti poteram administrare.
 REISK. L. ἐπήγγειλε, commendavit, jussit,
 postulavit. AUGER.

Καίτοι κ. τ. λ.] Insignem aliquam la-
 cunam in his locis suspicor. Nam præ-
 ter tenebras satis spissas, deflectitur oratio
 nemine monente, a pluribus adversariis
 ad personam unicam et notabiliorem.
 Quod Schottum cum fugit male habuit.
 Nam numerum multitudinis in sequenti-
 bus usque adstruere allaborat. ἐποίησαθε,
 ἐλέγετε, ὑπερείδετε etc. pro ἐποίησατο,
 ἔλεγε, ὑπερείδε etc. TAYLOR. Hæc emenda-
 tione indigent; laborant enim et a mendo
 et a mala interpunctione. Lege: καίτοι
 οὗτος ἐνοχλεῖ, ὅς τε περὶ πλείονος ἐποίησατο
 δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι, ἢ μάλλον ἐμοῦ κατει-
 πεῖν; ἀ δ' ἔλεγε [nam Aldus habebat ὦ],
 πάντα μὲν οὐκ ἀν εἴποιμι, id est, nam et
 ille turbam facit, qui multo pluris fecit vi-
 deri mei curam agere, quam contra me ali-
 quid dicere: quæ vero dixit, omnia non di-
 cam. PALMER. καίτοι οὕτως ὥστε ἐνο-
 χλεῖν εἰ περὶ πλείονος ἐποίησαν τὸ δο-
 κεῖν vel ἐποίησατο δεκεῖν. Schott. et
 deinde ἐλέγετε vel ἔλεγον. Stephanus:

ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείονος ἐποίησατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδε- 299
 30 σθαι, ¹ καὶ ² μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν. ἀ δ' ἔλεγε, πάντα μὲν 300
 οὐκ ἂν εἴπωμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμεν. οὐδ' ἂν ὑμῖν
 ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ³ ἐμοῦ ταῦτα, δόξαιμι· καὶ γὰρ
 ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι
 περὶ ἑμαυτοῦ. ἀ δὲ ὑβρίζειν αἰόμενοι ἐμὲ καταγελάστους
 ὑμᾶς αὐτοὺς ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω.

γ'. Βία ⁴ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ζυνεῖναι καὶ διαλέ-

¹ ἢ T. R. A.

² ἄλλων πρὸς ἐμὲ Λ.

³ ἐμοῦ, ταῦτα λέξαιμι Λ.

⁴ γὰρ ὑμῶν ὑμῖν Λ.

ἐποίησε τὸ δοκεῖν. Cod. Coisl. ita: καὶ τοιοῦτως ἐνοχλεῖ, et proxime καὶ μᾶλλον pro ἢ μᾶλλον. Quem tamen locum sanavit Scal. Dele, inquit ille, μᾶλλον, vel scribe μᾶλλον ἢ. TAYLOR. Conjiicio: καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὡς περὶ πλείονος ποιῆσθαι τὸ δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοῦ κατειπεῖν. et tamen adeo putidi et molesti estis, ut malitis speciem prae vobis ferre, non maledicentium mihi, sed curam mei gerentium. Nimirum mala de eo dicebat, sed interea magnum amorem et curam rerum ejus prae se ferebat. Paulo ante, pro διαβάλλετε, MS. διεβάλλετε: rectius. MARKLAND. καίτοι οὕτως οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὥστε. CONT. L. οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν. Intelligo ἐκεῖνος de illo qui sermones malevolos ad hunc qui dicit retulerat, de quo saepius agit in hac oratione. AUGER.

[Ἐνοχλεῖ] Malim ἐνόχλει scil. ὁ ταῦτα πρὸς ἐμὲ μνηύσας. quamquam qui ista de vobis ad me retulit, molestiam tanta cum cautione atque lenitate attulit, ut—REISK.

[ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν] Forsitan leg. ἢ ἄλλων πρὸς ἐμὲ κατειπεῖν. quam alios ad me deferre. IDEM.

Ἄ δὲ ἔλεγε, πάντα οὐκ ἂν εἴπωμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμεν. οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἑμαυτοῦ. ἀ δὲ ὑβρίζειν etc.] Forte: ἀ δὲ ἐλέγετε, πάντα οὐκ ἂν εἴπωμι· (καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμεν) οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ, ταῦτα λέξαιμι· (καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἑμαυτοῦ) ἀ δὲ ὑβρίζειν etc. quae vero dixistis, omnia non referam; (etenim quum audivi, moleste tuli:) neque vobis vitio vertens, quod contra me dixistis, eadem contra vos dixero (vos enim a culpa absolverem, si, dum me defendo, protulero contra vos eandem, quae vos contra me); ea vero sola commemorabo, quae vos ad mei contumeliam

proferentes, vosmet ipsos deridendos prae- buistis. Omitte, quae in Parenthesibus inclusa sunt, et connexionem videbis. Ἐμῖν ταῦτα est eadem, quae vos: nempe convicia. notavi supra ad Orat. VI. MARKLAND. ἀ δ' ἐλέγετε, et v. 4. δόξαιμι. CONT.

[Ἐπικαλῶν] Credo ἐπερχαλῶν. TAYLOR. Bene habet vulgata. Graeci ἐπικαλεῖν pro incusare usurpant. REISK.

[Δόξαιμι] Aut ante δόξαιμι, aut post, deest καταγελάστους. IDEM.

[Ταῦτα λέγοιμι] Omnino lege ταῦτα. TAYLOR.

[Εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἑμαυτοῦ] Hic idem est ac si diceretur: εἴπερ λέγοιμι περὶ ὑμῶν ταῦτα ἀ ὑμεῖς λέγετε περὶ ἑμαυτοῦ. AUGER.

[Οὐκ ἐκεῖνο πῶς] (Sic vulg.) Corruptus quidem hic est locus, quem nos facile ita emendamus, certissima et indubitata conjectura: οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. SALMAS. Erudite ὁ μέγας. Eandem quoque vidi lectionem margini Exemplaris in Biblioth. Bodl. allitam. TAYLOR. καὶ ταῦτα, πάντα ποιούντες, ὅπως ἀπαλλαγῆτε. CONT.

Βία γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ζυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι καὶ πάντα ποιῆσαι, οὐκ ἐκεῖνο πῶς ἀπαλλαγῆτέ μου.] Hic quoque corruptissima. Lego: εἰς γὰρ ὑμῶν ἐφάσκετέ με ζυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιούντας, οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. vobis enim invitis dicebatis me vobiscum conversari et colloqui: et, omnia tentantes, vos non efficere potuisse, ut ego discederem. Βία ὑμῶν est vobis invitis. Orat. II. βία παρόντων Πελοποννησίων, invitis Peloponnesibus qui aderant. Demosthenes ad Leptin. ἀνέφραξαν τὰς πόλεις ὑμῖν, εἰς τὰν πολ- λῶν, invita multitudinē. Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: μήτε ζυμμάχους δέχεσθε εἰς ἡμῶν, et iterum segm. 68. ejusdem libri, et IV. 99. εἰς

γεσθαι, καὶ πάντα ποιῶντες οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλα-
 301 γῆτέ μου, καὶ τὸ τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ἐλευσινιάδε 35
 ἕξυνθεωρεῖν. καὶ ταῦτα λέγοντες οἴεσθε μὲν ἐμὲ κακολο-
 302 γεῖν, ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς, οἷτινες ²[μὲν]
 ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ³ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδο-
 ρεῖτε, φανερώς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ
 κακῶς λέγειν ἢ μὴ ξυνεῖναι, καὶ ταῦτα φανερώς ἀπειπόν-
 τας ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰσχρὸν ἠγεῖσθε ταῦτο, πῶς αἰσχρὸν
 ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν οὐδὲ ἀπειπεῖν καλὸν ἠγεῖσθε; 40
 καὶ μὴν οὐδὲν ⁴αὐτὸς ἐξεῦρον ὁπόθεν ἂν εἰκότως ⁵ὑπερείδε-
 τε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. οὔτε γὰρ ὑμᾶς σοφωτάτους ⁶ἑώρων
 303 ὄντας, ἑμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, οὐ μὴν οὐδὲ πολυφίλους
 ὑμᾶς, ἑμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλουτοῦντας, ἐμὲ
 δὲ πεινόμενον, οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἑμαυ-
 τὸν δὲ διαβεβλημένον, οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυ-
 νεύοντα, τὰ δὲ ὑμέτερα ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰ- 113. 1
 304 κότης ⁷ὑπώπτευον ἀχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα δ',

¹ συνθεωρεῖν T. R. A.² uncus om. T. R. A.³ λάθρα ἄνδρα T.⁴ οὗτος ἐξεῦρεν T. τοιοῦτον ἐξεῦρεν R.⁵ ὑπερείδε T.⁶ θεωρῶν T.⁷ ὑπώπτευον ὑμᾶς ἀχθ. A.

scphñ, se invitit. et V. 21. οὐκ ἔχειν ὅπως, ut Lucian. Dial. Apoll. et Merc. p. 214. οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο. Plato in Sympos. οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον, — οὔτε ὅπως εἶπεν ἀσελαγαίνειν. Putares Interpretem Brabantum ita quoque legisse. sic enim vertit: nec, quamvis omnia conaremini, potuisse vos a mea societate avellere. MARKLAND.

Οἴεσθε μὲν — ἀποφαίνετε] Lego: οἴεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς. in Praeterito, ut ἐφάσκετε, ἐλοιδορεῖτε, ἀνομάζετε: ita enim legendum, non ἐνομίζετε. et mox, ἀπειπόντας ὁμιλίαν, non ἀπειπόντα. Sequitur exemplum Acuminis Lysiani in istis: εἰ δὲ αἰσχρὸν ἐστ. IDEM.

Οἷτινες] Εἰ τινες Ald. et Coisl. Modo, conjectaveram olim: τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε. Confirmat Cod. Coisl. TAYLOR. Et sic quoque CONT.

Ἀπειπόντα] Forte legendum ἀπειπόντες. SALMAS. Voluit dicere ἀπειπόντας. Quod verum est. TAYLOR.

Οὐδὲν οὗτος ἐξεῦρεν ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερείδε etc.] Recte Schottus αὐτὸς ἐξεῦρον, ipse invenit. nec enim potest accipi δεικτικῶς (quemadmodum apud Horatium, HUNC HOMINEM velles si tralere) propter

id quod sequitur, τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν: dicendum enim foret τὴν αὐτοῦ ὁμιλίαν. Recte igitur Schottus. Idem pro ὑπερείδε legit ὑπερείδετε. voluit, opinor, ὑπερείδετε: quod verissimum puto. MARKLAND. Dedi de meo: οὐδὲν τοιοῦτον ἐξεῦρον. ego tale nihil reperire, comminisci, potui. REISK. F. leg. οὐδ' ἐγὼ αὐτὸ ἐξεῦρον — Similiter Xen. Mem. l. iii. c. 20. §. 14. εἰρηκας αὐτὸ, δι' ὅπερ ἔγωγε τὰ ἐμὰ ἔργα πλείστου ἀξια νομίζω εἶναι.

Οὔτε γὰρ] Si slet θεωρῶν, credo legendum οὔτε γούν. TAYLOR. Leg. ἐδεώρων. per se patet. MARKLAND. Pro illa vulgata θεωρῶν dedi de meo ἑώρων. Forte natum est illud ⊙ ex eo, quod in quibusdam codicibus sic legeretur exaratum: σοφωτάτους δ' ἑώρων, ἑμαυτὸν τ' ἀμαθίστατον (per tau), ut τε ibi fuerit pro vulgato δέ. profecto si δὲ serves, convenientius sit ὑμᾶς μὲν σοφωτάτους ἑώρων ὄντας legi. Verumtamen in proximis insequentibus quoque μὲν omittit. REISK.

ὑπώπτευον] Post ὑπώπτευον videtur ὑμᾶς deesse. IDEM.

Καὶ ταῦτα κ. τ. λ.] Εἰ μὴ ὅτι ταῦτα πρὸς τοὺς τελευταίους ἐλέγετε. SCHOTT. Corruptissima sunt. Lego: Καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τούτους τελευταῖντες (vel τὸ τελευ-

ὅτι ¹ πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν, οὓς ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν. κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες ὅτι πονηροῖς ἐκόντες ὁμιλεῖτε.

5 δ'. Περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαινοῖτε πυν-
 θανόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ² ἐρήσεσθε τὸν εἰπόν- 305
 τα μοι· πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα κακὸς ἂν εἴην, εἰ ³ ταῦτά ποιήσασαιμι αὐτὸν ἄπερ
 ἐκεῖνος ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγ-
 γελλεν ἐφ' οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν
 γὰρ ἐμοὶ χαριζόμενος ⁴ ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις,
 ὑμεῖς δὲ βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε.
 10 καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν, ⁵ ἐξελέγχειν ἂν ἐζήτου· νῦν δέ'

¹ πρὸς τοῖς πολλοῖς ἄλλοις ἐλέγετε οὐκ ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἐκεῖνον ἡμῖν· Α.

² ἄρ' εἴσεσθε Α.

³ ταῦτα T. A.

⁴ ἀπήγγελλε T. R. A.

⁵ ἐλέγχειν, T.

ταῖν) ἐλέγετε οὓς οὐκ ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν, κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν, εἰ περιήλθετε πάντες etc. et quod illis denique hac dixistis, quos non putavistis renuntiaturos esse nobis, ibi quoque praeclara vestra sapientia se prodidit; nempe, ut vos omnes vestram ipsorum accusationem circumferretis, fatentes natorum hominum societate vosmet sponte vestra uti. Τελευτῶντες est ad ultimum, denique: ut infra, κατέστη τελευτῶν ἀντίδικος: et sic sæpissime. Sensus postulat οὐκ post οὓς (quæ vox causa forte omissionis fuit), et ἀπαγγελεῖν. omisi εἶναι post καλὸν, ut sensui ineptissimum. ortum videtur habuisse a sequenti εἰ. MARKLAND. ὅτι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους ἐμοὺς ἔλεγεν. CONT. In extremis vocabuli τελευταίους literis video mihi terminationem ἐσάτους deprehendere, sive est a vocabulo συγγενεστάτους, an προσφιλεστάτους, an simile quoddam aliud. v. paulo post illa, ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις. Vocab. ἔλεγεν referatur ad τὸν δέινα, qui calumniis malevolorum ad actorem retulerat. REISK.

² Ἀπαγγέλλειν] Malim in futuro ἀπαγγελεῖν. IDEM.

Σόφισμα καλὸν —] Etsi irritum est in locis ita, ut hic est, conclamatis conjecturam periclitari, vitio tamen mihi non vertetur, si ingenium ego quoque hic experiar, a quo locus non fiet profecto vitiosior, atque jam est. post illa quæ posui vocabula, videtur mihi hac sententia deesse: τί γὰρ ἄλλο τοῦτο δεκτὸν εἶναι, ἢ περιήλθετε. hoc enim quid aliud est, quam: circumambulavistis vosmet ipsi accusantes —.

Det, qui valet, meliora. REISK. καὶ τοῦτο σόφισμα. CONT.

Πρῶτον μὲν γὰρ κ. τ. λ.] F. πρῶτον μὲν γὰρ τί εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι. TAYLOR. Distingue: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; primum enim, vosne qui hac dixistis, interrogabit quis fuerit, qui mihi nuntiaverit? adeone obliviosi, ut ab alio quaerendum habeatis quid, et cui, vosmet ipsi dixeritis? πῶς οὐκ ἴστε, ut Marc. IV. 46. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; et VIII. 21. πῶς οὐ συνίετε; MARKLAND. Pro ἐρήσεσθε ego nullas dubito leg. esse εἴσεσθε, aut ἄρ' εἴσεσθε. vos qui dixistis, scietis proculdubio ad quem dixeritis. Primum, ait, frustraneum est, me vobis id dicere, quod ipsi jam nostis: deinde, foret hæc quoque datae fidei violatio. Possit quoque sic legi: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπὼς, εἰ εἰπόντες ἐρήσεσθε. stultum sit, vos, qui ipsi dixeritis, interrogare, quis mihi dixerit. Sufficit vos ista dixisse. Pro εἰπόντες possit quoque εἰδότες legi. REISK.

Εἰ ταῦτα ποιήσασαιμι] Liege, ταῦτά, eadem. MARKLAND.

⁴ Ἐμοὶ ἀναγκαίοις] Ἄλλ' ἔστι καὶ ὀλίγω ὕστερον, πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι. H. STEPHAN.

Καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν] Deesse aliquid suspicatur Schottus. Quæ sequuntur adeo sunt mendis obsita, ut eadem opera, qua laerymas ex silice, ex iis mentem extundas. Placuit igitur tacere potius, quam ineptire. TAYLOR. Totum

¹ Ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς ² πρὸ τοῦ, καὶ ἐμοὶ ση-
 306 μεῖα ταῦτα μὲν ἐκείνων ἐστίν, ἐκείνα δὲ τούτων ἱκανά.
 πρῶτον μὲν ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντά με περὶ τῆς θέ-
 307 σεως τοῦ ³ ἵππου, προσῆγε μαχόμενον κάμνοντα τὸν ⁴ ἵπ-
 πον. ἀνάγειν με βουλόμενον Διόδωρος οὗτος ἀποτρέπειν
 ἐπειράτο, φάσκων οὐδὲν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μυνῶν
 Πολυκλέα, ἀλλ' ⁵ ἀποδώσειν. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ ¹⁵

¹ (Ξυμβαίνει γ. κ. ταῦτα τ. π. κ. ἐμοὶ) T.

² προτοῦ T. R. A.

³ ἵππου, προσῆγε μαχ. T. R. ἵππου ἐξηπατάτε. προσῆγε γὰρ ὁ Πολυκλῆς μαχ. A.

⁴ ἵππον, ἀνάγειν με βουλόμενον. T.

⁵ ἀποδώσειν τότε T. ἀποδώσειν. καὶ ὁ τότε A.

hunc locum a καὶ ταῦτα μὲν ad ταῦτον p. 316. 6. minoribus literis excudi curaverat, uncisque inluserat Taylor, et Latinam ejus interpretationem omiserat. id quod admonendum videbatur, quo annotatio ad l. possit intelligi. REISK.

Ἐλέγχειν] Ἐξελέγχειν. CONT.

Νῦν δὲ Ξυμβαίνει γὰρ etc.] Recte distinguitur νῦν δὲ. est enim Aposiopesis: quasi dixisset: Nunc vero non opus est, ut ea redarguam et probem. Sic Orat. XII. ἔμεις δὲ ἐγὼ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι etc. Male edidit Stephanus ἔμεις δ' ἐγὼ τε γὰρ elo. cum aliter, ut ipse notat in Margine, in MS. fuerit. MARKLAND. Subaudi ad νῦν δὲ, οὐκ ἀπιστῶ, vel οὐκ ἠπίστων. REISK. Est enim hic quadam reticentia, quæ mihi quidem paulo durior videtur. Itaque malim addi quam subaudiri οὐκ ἠπίστων. AUGER.

Ταῦτα] Cum Scal. ταῦτά. TAYLOR. ταῦτα intellige, ea quæ nunc sunt. AUGER.

Δι' ὑμῶν] Malim δι' ὑμᾶς. REISK.

Ἴππου] Post ἵππου desunt quædam. IDEM.

Προσῆγε κ. τ. λ.] F. legendum προσῆγε μαχομένον καὶ κάμνοντι τὸν ἵππον. SALMAS. Quæ quidem lectio deinde poscit βουλόμενος. Sed in tanta impuritate hoc vel illud recte emendari quis dicet? TAYLOR.

Προσῆγε] Scil. πρὸς ἐμέ. REISK.

Μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππον, ἀνάγειν με βουλόμενον. Διόδωρος οὗτος etc.] Totam sententiam ita lego et distingo: πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντάς μου περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἵππου, προσῆλε μαχόμενον καὶ κάμνοντα τὸν ἵππον ἀνάγειν μιν βουλομένο Διόδωρος. οὗτος ἀποτρέπειν ἐπειράτο, φάσκων, etc. primum quidem, cum de oppigneratione equi omnia fecissem vobis auctoribus, et vellem Polycli restituere equum vitiosum et morbidum, ad me accessit Diodorus. ille

me dehortari conatus est, dicens etc. Sed ut hæc intelligas, scienda quoque est (frivola sane) hujus equi historia, quantum ex hac narratione colligere potuimus. Orator noster Polycli cuidam Duodecim minas tradiderat, pro quibus equum pignori acceperat: hunc, vitiosum et morbidum deprehensum, restituere voluit, et pecuniam a Polycli reportare. intercessit Diodorus, Nostri amicus, ut putabatur, et συνουσιαστής, qui illum a restitutione equi dehortabatur, dicens Polyblem sine controversia pecuniam redditurum esse, si moreretur equus. re ad arbitros et postea in judicium delata, contra Nostrum Diodorus vertit firmua, et a Polycli partibus stetit, affirmans, pecuniam non posse jure a Polycle repeti. Cæterum θέσεως verti oppigneratione: de quo vide Valegium ad Harpocrationem V. Θέσθαι. Equus μαχόμενος, opinor, est quem ἀπειθῆ vocat Pollux I. 11. ἀνάγων et ἔβριστήν, et ἀπειθῆ, et φιλόκεινον Xenophon, κακοῦθη Hesi-chius, V. γλοιᾶς. De vocis ἀνάγειν sensu juridicali vide Harpocrat. et Pollucem VIII. 6. segm. 34. 35. Cætera sunt conjecturæ, quas quis vel admittat, vel, me libente, respuat. profecto enim hæc, si sana essent, vix tanti sunt, ut bis legantur, nedum ut multum temporis iis impendatur. Mox pro ταῦτα leg. ταύτας, sc. μνάς. MARKLAND. Equus is dicitur μαχόμενος κάμνον, qui in pugna defatigatus est. μαχόμενος idem est atque ἐν τῷ μάχεσθαι, vel ἰσὸ τῷ μάχεσθαι. Corruptum elegantiam dictionis qui καὶ interponunt. REISK.

Ἀνάγειν] Reducere e pugna ad dominum equi, vel stabulum. IDEM.

Ἀποδώσειν] Videtur Polyces cum domino equi, auctore hujus objurgationis, inisse sponsonem, ut si equus periret, ipse Polyces pro eo duodecim minas dederet. IDEM.

τὸν θάνατον τοῦ ¹ ἵππου κατέστη τελευτῶν ² ἀντίδικος
 μετὰ τούτων, λέγων ὡς οὐ δίκαιόν με εἶη κομίσασθαι τὸ
 ἀργύριον. ³ καίτοιγε ἐφ' ὧν γε ⁴ αὐτῶν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ ³⁰⁸
 ἂ μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν,
 ἦπου καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ὦμην φιλοσοφούν-
 τας αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναντίου
 20 λόγον· οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέπραττον. καὶ ³⁰⁹
 διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδεῖη Πο-
 λυκλῆς· ἐδηλώθη γὰρ ⁵ ταῦτα. παρόντων τῶν ⁶ δαιτητῶν,
 ὀριζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις
 ἀδικεῖν ⁷ δοκοῖν, ὡς πρὸς ἐκεῖνον ⁸ λέγοιεν. ἄρα γε ταῦτα
 ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς ἀπήγγειλεν
 ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν ἀποτρέπειν φάσκετε,

¹ ἵππου. T.

² ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων T.

³ καὶ ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' ὧν δίκαιός ἐν αὐτῶν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ παρὰ τούτων A.

⁴ αὐτὸν T. R.

⁵ ταῦτα παρόντων T. R. A.

⁶ δαιτητῶν ὀριζόμενοι. ὁ T. δαιτητῶν. ὀριζόμενος ὁ R. δαιτητῶν ὀριζόμενος γὰρ ὁ A.

⁷ δοκοῖν T. R.

⁸ ἔλεγον A.

¹ Ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων ὡς —] Sic olim erat distinctum. ego sic distinxi: ἀντίδικος μετὰ τούτων, *adjunxit se parti adversariorum*, factus mihi est una cum his adversarius, λέγων, ὡς —. Et sic distinguendum esse Taylor quoque admonerat. IDEM.

Ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ ἂ etc.] Videtur Schotto locus esse vitiosus. TAYLOR. Hæc mihi obscurissima sunt: ut et ista, quæ mox sequuntur, ὀριζόμενοι, ὁ Πολυκλῆς etc. Forte, ὀριζόμενος ὁ Πολυκλῆς. ante quæ nonnulla deesse pato. Post, pro ἀποτρέψειν φάσκετε, sensus videtur postulare ἀποτρέψειν ἐφάσκετε: et pro κωλύσετε legendum ἐκωλύσατε, propter istud ἴδν. Paulo ante, pro δοκοῖν, scribendum δοκοῖν. MARKLAND. Rursus hic nonnulla desunt, quo fit, ut locus hic intelligi et interpretando reddi nequeat. Num καίτοι — (hic desunt quedam, quæ conjectura restaurare nequeo) ἀφ' ὧν γε αὐτοὶ κατηγοροῦν. — ex illis ipsis, quæ illi mihi vitio dabant. εἰ γὰρ παρὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν, μηδὲν δίκαιον ἦν εἰπεῖν. nam si mihi ab istis nulla re laso nil erat, quod jure quererer, utique decebat eos communem inter se causam habere. REISK. ἀφ' ὧν. CONT.

Φιλοσοφούντας] φιλοσοφῆν hic accipitur, ut Latinis philosophari est interdum. SALMAS. φιλοσοφεῖν, h. l. est, quæstionem propositam more philosophorum, præsertim academicorum, æquo et suspenso animo, neutramque in partem inclinato, agitare,

ut collatis inter se libratisque momentis veritas tandem eratur, exercitationis tantummodo scholasticæ ergo in disputando. REISK.

Τὸν ἐναντίον λόγον] Alias τὸν ἥττω, causam iniquam, partem causæ deteriore, inferiorem, oppositam parti causæ justæ, æquæ, veræ, probabili. ludebant sic philosophi in quæstionibus controversis utramque in partem disputando agitandis, exercendi aut ostentandi ingenii causa. IDEM.

Ἄριζόμενοι] Ὀριζόμενοι: CONT. ὀριζόμενος dedi secundum Markl., in mstis est ὀριζόμενος in singulari. vulgati dant ὀριζόμενοι in plurali. tum deesse videtur γὰρ, aut leg. ἐφ' οἷς ὀριζόμενος, ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοὺς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις ἀδικεῖν δοκοῖν, οἷς πρὸς ἐκεῖνον [is est ipse Polycles] λέγοιεν. Sic videtur locus hic legendus. Sed tota causa est obscurissima, ut suspenso timidoque gradu hic, ut in spissa caligine loco salebroso et incilibus interciso incedere oporteat. REISK.

Ἄρα γε ταῦτα] Num. leg. ἄρα γε καὶ ταῦτα. Num etiam hæc, quæ nunc statim dicam, consentiunt cum illis, quæ ab illo certo homine de vobis ad me relata sunt? ταῦτα sic non ad præmissa referetur, sed ad insequentia. IDEM.

Αὐτὸς] Idem, qui illa ad me retulit, quorum causa suscepta est tota hæc vobiscum expostulatio. IDEM.

Ἄποτρέπειν] Ἀποτρέψειν. CONT. Malim

τοὺς δὲ τινὰς ἤδη¹ κωλύσαίτε. καὶ ταῦτα² τί με δεῖ φα- 25
 310 νερώτερον³ ἐξελέγχειν; φέρε γὰρ⁴ ἦδει ποτ' ἐκεῖνος, ὅτι
 311 Κλειτοδίκου δεηθεῖς⁵ ἐκλέγειν οὐκ ἔτυχον. οὐ γὰρ δὴ
 παρῆν τούτοις, ἕπει κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ πρὸς
 ὑμᾶς οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς τοὺς ἐμοὺς
 ἀναγκαίους πλάσασθαι⁶ ταῦτα.

εἰ. Γινώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι⁷ ζητοῦντας πρό-
 φασιν, ἠνίκα Θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε κακῶς⁸ λέγειν
 δι' ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν ἡρώτων αὐτὸν εἰ δι' ἐμὲ κακῶς⁹ λέ- 30
 γοι Διόδωρον· ὁ δὲ τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ· πολλοῦ
 γὰρ δεῖν, ἔφη, δι' ὄντινον εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ
 ταῦτα προσάγοντος ἐμοῦ, πρόσδυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξε-
 λέγχεσθαι, περὶ ὧν¹⁰ οὗτος ἔλεγεν· οὗτος δὲ¹¹ πάντα μᾶλ-

¹ κωλύετε T.² εἰ A.³ ἐξελέγχειν; ὅτι φέρε T. ἐξελέγχειν ἔτι. φέρε R. ἐξέλεγχεν, τί, φέρε A.⁴ ἦδη ποτὲ ἐκεῖνος; T. ἦδη ποτὲ ἐκεῖνο, R. τί δήποτε ἐκεῖνο, A.⁵ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἔτυχον; A.⁶ ταυτὸν. T. R. ταυτά. A.⁷ ζητοῦντας ὑμᾶς πρὸς φ. A.⁸ λέγειν κακῶς. T. R. A.⁹ λέγει T. A.¹⁰ αὐτὸς A.¹¹ πάντων T. R. A.

ἀποτρέψειν. REISK. Recte malit Reiski-
 us ἀποτρέψειν, sed potest tolerari presens.
 AUGER.

Κωλύσαίτε] Sic dedi de meo. nonnullos
 jam a vobis cohibitos fuisse. REISK.

“Ὅτι φέρε γὰρ ἦδη ποτὲ ἐκεῖνος· ὅτι etc.]
 Schottus utrumque ὅτι [tam hoc, quam
 proximum superius] excludit; et legit
 ἐκεῖνο, ad hunc modum: ἐξελέγχειν. φέρε
 γὰρ ἐκεῖνο. Κλειτοδίκου —. TAYLOR. Cum
 alia Veri specie hoc in loco, opinor,
 versati fuimus, totum sic legendo et di-
 stinguendo: καὶ ταῦτα εἰ με δεῖ φανερώτερον
 ἐξελέγχειν, τί, φέρε γὰρ, τί δήποτε ἐκεῖνο, ὅτι
 Κλειτοδίκου δεηθεῖς λέγειν, οὐκ ἔτυχον; καὶ
 γὰρ δὴ παρῆν τούτοις (ἕπει κέρδος — πρὸς
 ὑμᾶς) οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι —
 πλάσασθαι ταῦτα. atque hæc si me redar-
 guere manifestius necesse sit, quale, age,
 quale tandem fuit istud, quod Clitodicum
 obtestatus, ut causam meam peroraret, non
 obtinuit? adversariis enim meis patrocina-
 tus est (me enim apud vos calumniari in lu-
 cro ponebat) adeo prompte et libenter, ut
 operam dederit eadem figmenta ad necessa-
 rios meos deferre. Explicatione non indi-
 gere puto. Cæterum κέρδος ἦν διαβάλλειν
 ἐμὲ, tale est, quale istud Pauli ad Philip-
 penses I. 21. καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. Vide
 et Orat. XXIV. Excitantis Formula est
 usitatissima φέρε γὰρ. Pro ταυτῶν MS.
 ταῦτα; unde feci ταυτὰ, eadem, nempe
 qualia vos finxeratis. Ἄγειν est, quod in-

fra plenius effert, λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. MARK-
 LAND. ἐκεῖνο dedi pro vulgato ἐκεῖνος, e
 Schotti sententia. subaudi σκοπῶμεν. Et
 nescio, an hoc ipsum addendum sit. age
 etiam illud spectemus. facile fieri potuit, ut
 ipsius vocabuli σκοπῶμεν maxima pars
 nescio quo casu periret, sola prima li-
 tera superesset et cum ἐκεῖνο coalesceret.
 REISK.

“Ὅτι φέρε] Ἐπέφερε. CONT.

Πλάσασθαι ταυτῶν] Num ταυτ' αὐτόν.
 Verum totus hic locus, ut universum hoc
 opusculum, mihi spississimus est atque
 intricatissimus. REISK.

Ζητοῦντας] Addendum, aut certe subau-
 diendum est ὑμᾶς. IDEM.

“Ὅ δὲ τοσοῦτον —] “Ὅ δὲ (τοσοῦτον ὑπερεῖ-
 δε τὸ δι' ἐμέ) πολλοῦ γὰρ —. CONT.

καὶ ταῦτα] Sume adverbialiter, atque
 etiam. AUGER.

Προσάγοντος ἐμοῦ] Scil. Thrasymachem
 ad Diodorum. REISK.

Οὗτος ἔλεγ.] Ille non nominatus susur-
 rator, qui sermones illos clandestinos ad
 actorem retulerat. Sed proximum οὗτος
 ego ad Diodorum refero. IDEM.

Πάντων μᾶλλον] Opinor: πάντ' ἂν μᾶλλον
 διεπράττετο. quidvis potius faceret. Quæ
 sequuntur, sic distinguenda: μετὰ τοῦτον
 Λιταρκάτης, ἐμοῦ παρῆντος, Θερασυμάχῃ ἔλε-
 γειν, Εὐρυπτόλεμον etc. MARKLAND. Sen-
 tentia postulat aut διεπράττετο, aut διεπρά-
 πτετο. eadem utrumque sententia. REISK.

λον ¹ διεπράττετο. μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης ἐμοῦ παρόν- 312
 τος Θρασυμάχῳ ἔλεγεν Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι,
 35 φάσκοντα κακῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ· τὸν ἀπαγγέλλοντα
 δὲ εἶναι Μηνόφιλον. εὐθύς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον
 ἐβάδιζε μετ' ἐμοῦ· κακείνος οὔτε ἀκούσαι πώποτε ἔφα-
 σκεν οὔτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον, καὶ οὐ ταῦτα
 μόνον, ἀλλ' οὐδὲ διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου. τοιαύτας προ-
 φάσεις προφασίζόμενοι τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυ-
 μάχου συνουσίας ἐστὲ φανεροί, νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκκλειοίπασιν
 40 ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με ² κακῶσαι λείπετε
 οὐδέν. χρῆν μὲν οὖν τότε με γινώσκειν ὀφειλόμενόν ³ μοι
 ταῦτα παθεῖν, ⁴ ὅτε καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν αὐτῶν ⁵ ἐλέ- 313
 γετε κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ Πολυκλέους, ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε
⁶ πάντες, εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς. κατὰ τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυ-

¹ διεπαράττετο. μετὰ τοῦτο Α.

² κακῶσας, κλέπτῃ δ' οὐδέν. T. R. κακῶσαντες, κλέπτετε οὐδέν. Α.

³ με T. R. A.

⁴ ὅταν T. R. A.

⁵ ἔλεγε T.

⁶ πάντες, εἶρ. π. ὑμᾶς, κατὰ τί δὴ τι ταῦτα ἐφυλαττόμεν, T. πάντες, εἶρ. π. ὑμᾶς, κατὰ τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμεν; R. πάντες, εἰρήκαμι δὲ πρὸς ὑμᾶς, κατὰ τί δήποτε ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμεν. Α.

Μετὰ τοῦτον] Correxī μετὰ τοῦτο, post
 hac, postea. AUGER.

Ἐστὲ] Malim ἦτε in imperfecto. post
 φανεροὶ deest ἐμοὶ ἀπεχθόμενοι, aut ἐμὲ
 ἔαρνόμενοι, aut πρὸς ἐμὲ δυσουστέρου ὄντες,
 vel tale quid. REISK.

Κακῶσας, κλέπτῃ δ' οὐδέν.] Κακῶσαντες,
 κλέπτετε οὐδέν. et v. antep. ἐλέγετε. CONT.
 Lego et distinguo: νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκκλει-
 πασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με
 κακῶσαντες, κλέπτετε οὐδέν. nunc autem,
 quando nihil quod obtendatis habetis, sine
 ulla simulatione aperte me invaditis. ita
 vertit Interpres Brabantus: ad Sensum
 non male. Κλέπτειν vero pro clam agere
 vel latere notissimum est. Mox, pro ἔλε-
 γε κακῶς legendum ἐλέγετε. MARKLAND.
 Duas postremas literas v. κακῶσας ampu-
 tandas esse, facile liquet. sed tum dubium
 est, utrum λέγετε an ποιεῖτε desit. In
 κλέπτῃ videtur κλέπτετε latere, nisi plura
 desunt. Sed nimis confossus hic est locus
 a scabie et vermibus, quam ut sanari queat.
 REISK.

Με γιν. ὄφ. με] Me secundū loco malim
 μοι legi. aut utrumque copulari, ut sit
 ὀφειλόμενόν μοι με ταῦτα παθεῖν. Non di-
 citur ἐγὼ ὀφείλομαι, neque ἐγὼ εἰμι ὁ ὀφει-
 λόμενος, sed ὀφείλεται μοι τοῦτο. IDEM.

Ἐλεγε] Hic saltem cligerem ἐλέγετε.
 TAYLOR. Et sic dat Hanoviana. et ego

secundum illam idem dedi. REISK.

Κατὰ τί δὴ τι ταῦτα ἐφυλαττόμεν, εὐθὺς
 τι ἔπαθον] Καθότι, τι δὴ ταῦτα ἐφ. CONT.
 Lego: κατὰ τί δὴ ποτε ταῦτα ἐφυλαττόμεν
 εὐθὺς τι παθόν. dixi vobis quam ob rem hac
 vitavi, vel, in his cautus fui: stulte quidem
 ego: orinabar enim etc. κατὰ τί δὴ ποτε, ut
 apud Dion. Halicarnasseum De Struct.
 Orat. segm. 22. κατὰ τί δὴ ποτε βούλεται
 μὲν εἶναι βραχέια ἢ πρῶτη συλλαβὴ τοῦ Κλυ-
 τάν. et ita passim. Statim, ἀπόδετος φίλος
 elegantissime dicitur, metaphorā sunta a
 Vino vel aliis pretiosis κειμηλίαις, quæ ἀπο-
 τιθενται, seponuntur. amicus interioris no-
 ta. Sic sepositam togam dicit Tibullus, non
 quotidiani usus, et ideo in majori pretio.
 ita civitate Athenis donari vocatur δωρεὰ
 ἀπόδετος τοῖς εὐεργέταις, donum benefacto-
 ribus sepositum, apud Auctorem Orat. in
 Neaxram, quæ vulgo Demosthenis nomen
 præfert. Xenophon Ἀναξαρ. II. p. 279.
 de palmarum glandibus: τὰς δὲ τῶες ἡ-
 ραίνοντες, τραγῆματα ἀπειθήσαν. pro bella-
 riis reposuerunt, vel seposuerunt. MARK-
 LAND. Dedi de meo κατὰ τί δὴ ταῦτα
 οὐκ ἐφυλαττόμεν; equid tamen ego istac
 haud cavi? respondet εὐθὺς τι ἔπαθον.
 REISK. F. περὶ Π. ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε (πάντα
 γὰρ εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς, κατὰ τί δὴ τοιαῦτα
 οὐκ ἐφυλαττόμεν) εὐθὺς τι ἔπαθον ὄμην
 γὰρ etc.

λαττόμην; εὐηδέες τι ἔπαθον· ὥμην γὰρ ἀπόθετος ὑμῖν
 314 εἶναι φίλος¹ καὶ μηδὲν ἀκούσαι² κακὸν δι' αὐτὸ τοῦτο, διότι
 πρὸς ἐμὲ τοὺς³ ἄλλους ἐλέγετε, ⁴ παρακαταθήκην ἔχων
 ὑμῶν παρ' ἐκάστου λόγους πονηροὺς περὶ ἀλλήλων.

114. 1

5'. Ἐγὼ τοίνυν ἐκὼν ὑμῖν ἐξίσταμαι τῆς φιλίας, ἐπεὶ
 τοι μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδ' ὅ τι ζημιωθήσομαι μὴ ξυνῶν
 ὑμῖν· οὐδὲ γὰρ ὠφελούμην ξυνῶν. πότερον γὰρ, ὅταν ἦ τί
 μοι πρᾶγμα, τότε ποδέσομαι τὸν ἐροῦντα καὶ τοὺς μαρτυ-
 ρήσοντας; ⁵ καὶ νῦν ἀντὶ μὲν τοῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν λέ- 5
 γοντα πειραῶσθε κωλύειν, ἀντὶ δὲ τοῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρ-
 315 τυρεῖν τὰ δίκαια ξύνεστε τοῖς ἐμοῖς ⁶ ἀντιδίκους καὶ μαρ-
 τυρεῖτε. ⁷ ἀλλ' ὡς ⁸ εὖνοι ὄντες ἐμοὶ τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ
 ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς ⁹ λέγετε. τὸ μὲν
 οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδῶν ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον γὰρ πρὸς ὑμᾶς
 αὐτοὺς πείσεσθε· ἐπειδήπερ ὑμῖν ἕδος ἔστιν ἓνα τῶν ξυνόν-
 των αἰὲ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν· ἐπειδὰν ὑμῖν ἐγὼ ¹⁰ μὴνί-

¹ τοῦ T. R. A.² κακὸν, δι' T. R. A.³ ἄλλους κακῶς ἐλέγετε A.⁴ καὶ παρακαταθήκην T. R. A.⁵ ἀλλὰ καὶ A.⁶ ἀντιδίκους ἐμαρτυρεῖτε T.⁷ ἀλλ' om. T. R. A.⁸ εὖνους T.⁹ ἐλέγετε T.¹⁰ μὴνύσω T. R. μὴ συνῶ A.

Εἰρήκαμι] Accipio pro futuro ῥήσω, vel ἐρῶ. AUGER.

Ἀπόθετος] Repositus in arcano quodam thesauro, ut vestis splendidior, quam in arca servamus, ne inquinetur. inde pro re omnia cara, sacra, quam servare ab omni macula et noxia salvam quam diligentissime cavemus. ut Arabicum **مجان** REISK.

Τοῦ μηδὲν] Rectius καὶ μηδέν. TAYLOR. Imo vero τοῦ bene habet. subauditur χάρις vel ἔνεκα. sæpe usurpatur pro ὥστε. constructio hæc Græcis est usitatissima. potest reddi, respectu, vel ratione, vel quod attinet. REISK. AUGER.

Τοὺς ἄλλους ἐλέγετε] Interpone aut adde κακῶς. REISK.

Ἐχων] Imo vero εἶχεν aut ἔσχον. IDEM. Πρᾶγμα, τότε ποδέσομαι] Num πρᾶγμά ποτε, τὸδ' ἔξομαι παρ' ὑμῶν τὸν συνεροῦντα. hoc posteriori συνεροῦντα colligo ex ἀναιροῦντα, quod est in Vindobonensi. IDEM.

καὶ νῦν ἀντὶ μὲν etc.] Deest aliquid. Lego, ἀλλὰ καὶ νῦν: ut sit Responso ad suam ὑποφορᾶν. Sic mox, ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς λέγετε: ita legendum pro ἐλέγετε. Τὸ νῦν opponitur τῷ τότε præcedenti. MARKLAND. Aut καὶ cum οἷ est commutandum. aut utrumque est copulandum sic: οἷ καὶ νῦν ἀντὶ μὲν. REISK.

Ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνους etc.] Ἀντιδίκους,

καὶ μαρτυρεῖτε τὰ φευδῆ κατ' ἐμοῦ. πῶς οὖν ὡς εὖνοι ὄντες ἐμοῖ, τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ ἐμοῦ; CONT. F. ἢ μαρτυρεῖτε. TAYLOR. Puto legendum: οἷ οὐκ ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὖνους etc. vosne, qui ex benevolentia ergu me testimonium pro me ferre nolulistis, vos, inquam, aliquid boni de me dicetis? unde hoc futurum datur sperare, cum etiam NUNC me maxime omnium maledictis incessitis? Ignationis hæc sunt plena. MARKLAND. Dedi de meo ἀντιδίκους, καὶ μαρτυρεῖτε. hic finit sententia. tum incipit vehementens et acerba inimicorum objurgatio ὡς εὖνοι ὄντες (sic enim leg. in plurali, et sic dedi de meo, pro εὖνους vulgato). vosne optime de me predicabitis, tanquam bene mihi volentes? Post hæc scripta μαρτυρεῖτε invenni in Vindob. quoque. REISK.

Λέγετε] Sic dedi de meo pro ἐλέγετε vulgato. presens tempus postulat præmissum καὶ νῦν. IDEM.

Ἐμποδῶν] Per me quidem haud stabit, quo mius res vestras ex animi vestri sententia agatis. vel sic: Haud ego equidem sorti intercedam, quæcunque vos mauet, et quam nunc vobis eo predictum. IDEM.

Τοιοῦτον] Quale scil. nunc statim dicam. IDEM.

Ἐγὼ μὴνύσω] Lege: ἐγὼ μὴ συνῶ (vel ξυνῶ). postquam ego inter vos versari desiero. et mox: πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε.

10 σω, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ¹ τρέψεσθε, καὶ πεῖτα καὶ ² ἕνα ἕκα- 316
 στον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε, τὸ δὲ τελευταῖον ³ ὁ εἷς ὁ
 λειπόμενος αὐτὸς ⁴ αὐτὸν κακῶς ἔρει. κερδανῶ δὲ τοσαῦτον,
 ὅτι ⁴ πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεῖς ἐλάχιστα κακῶς ὑφ'
 ὑμῶν πείσομαι· τοὺς μὲν γὰρ χρωμένους ὑμῖν κακῶς καὶ
 λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένα πώποτε.

¹ τρέψεσθε T.

² ὁ om. T. R. A.

³ αὐτὸν T. R.

⁴ πρῶτιστος ὑμῶν A.

in vosmet ipsos convertemini. συνῶ vel ξυνῶ (τοὺς μὲν γὰρ — οὐδένα πώποτε) et ὑμῶν sæpe occurrit in hac Oratione, et ubique. Gorgias Orat. pro Palamed. ἀλλὰ μεθ' ἐτέραν; τίναν; δηλονότι τῶν νῦν ὄντων. (I. συνόντων.) πώτερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέρους γὰρ ὑμῖν σύγειμι. Precedentia vero sic distinguenda — πείσεσθε (ἐπειδήπερ ὑμῖν — καὶ ποιεῖν) ἐπειδαν ὑμῖν μὴ συνῶ, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε· καὶ πεῖτα, καὶ ἕνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε· τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἔρει. Mox, pro κακῶς καὶ λέγετε, videtur legendum ἀεὶ, cui respondet οὐ πώποτε in fine sententiæ: et ita supra dixit: ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν. Notandum quoque, mutilam esse hanc Orationem, prout patet ex istis: κερδανῶ δὲ τοσαῦτον, ὅτι πρῶτον μὲν, ὑμῶν ἀπαλλαγεῖς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ' ὑμῶν πείσομαι

(τοὺς μὲν γὰρ — οὐδένα πώποτε) atque ita finitur Oratio. pendente adhuc πρῶτον μὲν, sine Redditivo suo ἔπειτα δὲ, vel saltem δὲ, sive ultima includas Parenthesi, sive non. Signandum igitur defectum puto. MARKLAND. μινύσω videtur bene habere, et hæc esse sententia: ubi ego vobis significavero, qui vestrum quem cætus vestri verbis contumeliosis insectatus sit. REISK.

Ἀπαχθήσεσθε. τὸ δὲ τ., εἷς ὁ λ. αὐτὸς αὐτὸν] Π. ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τ. εἷς ὁ λ. αὐτὸς αὐτὸν. H. STEPHAN. ἀπεχθήσεσθε. CONT.

Πρῶτον μὲν] Præstolor ἀνταπίδοσιν. TAYLOR. Nihil hic deesse videtur. solimmodo pro πρῶτον μὲν ὑμῶν legatur πρῶτιστος ὑμῶν. REISK.

Πώποτε] φαίνεται λείπειν τι. CONT.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Miles emeritus propter privatas simultates rursus catalogo adscribitur. Quo cum parum profecissent inimici (uti verisimile est, nam in hac parte deficit oratio), postulatur convitium, νόμου διαφρήδην ἀγορεύοντας τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λαιδοροῦντας ζημιῶν. *Æstimata multa, nondum vero exacta, Quæstores, in quorum tabulas relata erat, causam cognoscunt, fortasse præter legem, hominemque absolvunt. Jam ventum est ad judices.*

Pag.
ed.
Reisk.

Pag.
ed.

II. Steph.
114. 20

317 **Α.** ΤΙ ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι τοῦ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μου ἐπεχειρήσαν διαβάλλειν;
318 **Β.** πότερον ἀγνοοῦντες ὅτι περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν; ἢ τὸδε μὲν ἐπίσταται, ἠγούμενοι δὲ λήσειν περὶ τοῦ παντὸς πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιῶνται; ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐμοῦ καταφρονήσαντες ἀλλὰ τοῦ πράγματος τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσταμαι· εἰ μὲντοι ὑμᾶς οἴονται δι' εὐνοίαν ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφιῆσθαι μου, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι. ὥμην μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οὐ περὶ τοῦ τρό-

¹ ὅ,τι Α.

² οἴντε Τ.

³ ἄνοιαν Α.

* ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ. Coisl. Pro υπέρ, περί Harpocr. in Δικαίωσι, qui merito quoque ambigit, εἰ γνήσιος hæc Oratio. TAYLOR.

Ο, τι] Pro ἔτι Aldinæ editionis Steph. mala prorsus fide. Non quid dicendum sit, sed omnino dicendum esse. Nam ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, cujusmodi sit mores hominis exagillare, causam negligere, veritum est in quibusdam Actionibus Atticis. Vid. Lysiac orationem exeuntem Apologet. adv. Simon., Petit. Legg. Attic. L. 7. tit. 1., Poll. VIII. 10., ceterosque, et quæ nos quoque dicturi sumus de Legg. Atticis apud Lysiam repertis. IDEM.

Περὶ τοῦ παντὸς] Delendum τοῦ. nunquam enim, nisi fallor, ita loquitur Noster, aliter, centies. MARKLAND. Aut cum Marklando faciendum est, aut leg.

περὶ τοῦ ἐπιόντος (id est, τοῦ ἐπιόντος). quicquid in buccam, vel in mentem, venit. REISK. Recte velit Marklandus τοῦ ejici. AUGER.

Οἴντε] Οἴονται. CONT.

Εὐνοίαν] Imo vero ἀνοιαν. per vel propter stultitiam suam opinantur. REISK.

Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι] Demens esset reus, qui coram judicibus suis ita loqueretur. nonne scripsit Lysias, τὸ ὅτι ἂν θαυμάσαιμι? MARKLAND. Non video, cur non reus coram judicibus hac oratione uti possit, a qua judicium dignitati nil derogatur, neque nota eorum nomini inuritur. Non mirer, ait, si adversarii tam stulti sint, ut futurum sperent, ut vos a calumniis decepti jus æquum pervertatis. Stultitiæ ignominia hæc non in judices, sed in adversarios confertur. REISK.

που, τὸν ἀγῶνά μοι προκειῖσθαι· διαβαλλόντων δέ με τῶν ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων ἀπολογία ποιή-
30 σασθαι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. 319

β'. Ἀφικόμενος ¹ προπέρυσιν εἰς τὴν πόλιν, οὐπω δύο μῆνας ἐπιδεδημηκῶς κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθῆν ² ὑπετωπούμην εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. προσελθὼν οὖν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα ὅτι ἐστρατευμένος εἶην, ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων· προ-
35 πηλακίζομενος δὲ ἠγανάκτου μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπο-
35 ρούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενός τινι τῶν πολιτῶν τί ³ χρή-
σωμαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δῆσειν με ἀπειλοῖεν, λέγοντες ὅτι οὐδὲν ἐλάττω χρόνον Καλλικράτους Πολύαινος ³²⁰
ἐνδημοίη. κάμοι μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο ἐπὶ τῇ Φι-
λίου τραπέζῃ· οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέους τοῦ ἀρχοντος, ἀπαγγεῖλαντός τινος ὡς ἐγὼ λοιδοροῖμι, τοῦ νόμου ἀπα-
γορεύοντος ἕάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδορῇ, παρὰ τὸν

¹ πρέτερον T. R.² ὑπετωπούμην T.³ χρήσομαι T. R. A.

Περὶ πάντων] Scil. ὃν διαβεβλήκασι vel κατηγορήκασι. REISK. De omnibus. Declarat is qui loquitur se responsurum esse omnibus sibi objectis. Attamen in orationis decursu nullibi respondet iis quæ sibi extra causam objecta sunt. AUGER.

Πρέτερον] Imo vero προπέρυσιν, anno ab hinc retro tertio. Confirmant hanc suspensionem insequentia voc. v. antep. de Ctesicle archonte, collata cum p. 322. v. 2. ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς, Ctesiclis puta. REISK.

Ἐπιτωπούμην] ὑπετωπούμην. SCAL. ὑπετωπούμην dedi, idem est atque ὑπετόπαζον. suspicabar. REISK.

Ἐστρατευμένος εἶην] Rude donatus: τὰς στρατείας ἐστρατευμένος ὅσαι ἀν' αὐτῷ προστάχθησαν, ut loquuntur Oratores Attici. V. Aesch. c. Timarch. p. 5. edit. Steph. init. TAYLOR.

Ἐπυθόμην ὡς καὶ δῆσειν με ἀπειλοῖεν] ἐπυθόμην ὡς με ἀπόλειαν. SCAL.

Λέγοντες ὅτι κ. τ. λ.] Sensum funestavit lacuna deploratissima, quam ante comma proximum cuius subodorari licet. TAYLOR. Ctesicles puta, qui videtur idem ille Strategus fuisse, de quo defensor modo commemoraverat, una cum assessoribus suis. Nihil hic deesse videtur. Verum principio orationis deesse nonnulla ut suspicer, pene inducor a vocabulo τὰ προειρημένα, nisi malumus existimare, hoc vocabulo significari partem illam orationis ab accusatore habitæ, qua is verba retu-

lisset contumeliosa, a defensore in Ctesiclem conjecta. REISK. Intelligo τὰ προειρημένα, de conviciis dictis a reo contra magistratus, de quibus conviciis antea dixerant accusatores. AUGER.

Πολύαινος ἐνδημοίη] Videor mihi hoc e loco colligere, Polyænum fuisse causæ hujus defensorem, et Callicratem tribunum illius manipuli, in quo Polyænus militaret. Sententia hæc est: Non debere Polyænum, qui miles gregarius esset, agro ferre, neque queri, quod in castra exire tam cito juberetur. Callicratem, ejus tribunum, illuc jam esse profectum. Iuicquid esse militem, qui postulet, diuturnius in urbe otium sibi, quam tribuno, concedi. REISK. Reiskium ræne exscribit Augerus.

Διείλεκτο] Id est, ἐξητο ἐν τῷ διαλέγεσθαι μετὰ τῶν φίλων. IDEM.

Κτησικλέους] Ctesicles Archon fuit Olymp. CXI. 3. At Lysias maturius supremum diem obierat. TAYLOR. οἱ μετὰ Κτησικλέους, videtur novo modo dictum esse, pro illo solito οἱ περὶ Κτησικλῆα. Ctesicles, Archon, ejusque assessores in tribunali rerum bellicarum. REISK.

Ἀπαγγεῖλαντός] Subaudi αὐτοῦς. et ad λοιδοροῖμι, αὐτὸν aut αὐτοῦς. IDEM.

Ἐγὼ λοιδοροῖμι] Ἐγὼ ἀρχὴν λοιδοροῖμι. CONT.

Τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος ἕάν τις κ. τ. λ.] Cum lex vetaret Magistratui in ipso senatu

νόμον ζημιῶσαι ἤξιωσαν. ἐπιβαλόντες δὲ τὸ ἀργύριον πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν, ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς 40
γραΐφαντες εἰς λεύκωμα τοῖς ταμίαις παρέδωσαν. οἶδε μὲν

nulla legitima de causa convitium facere. Interpres acutus et juris Attici consultissimus. Quid? Licebatne ergo Magistratum extra Senatum convitia quæcumque ad ravim usque ingerere? Nam, quantum tuam orationem video, id Solum non cavito. Attamen profecto ignosci potes, cum Petito viro optimo hæc ipsa imposuerunt. Imposuerunt dico, nam et ille hunc locum non intellexit. Convitia in Magistratum evomendi licentiam ab omni ore et ubique removit Jurisprudentia Attica: atque etiam a Foro, a Sacris, a Senatu contumeliam vel *Privatorum*, id quod in hoc loco voluit Lysias. Illo probato hoc facilius sequetur. Et ecce. Ἐάν Θεσμοδέτην, ἢ τινὰ τούτων, οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἀδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τινὰ τιμὴν δῶ, ὑβρίση τις, ἢ κακῶς εἰσῆ, ἀτιμος ἔστω καθάπαξ. Demosth. c. Midiam. Videtis nullam *προθεσμίαν*, nullam omnino vel loci vel temporis vel alicujus circumstantiæ haberi rationem: attamen ἀτιμος ἔστω καθάπαξ. Jam vero quid statuit eadem Jurisprudentia de Privatis? Ζῶντα δὲ κακῶς λέγειν ἐκόλυσε πρὸς ἱεροῖς, καὶ δικαστηρίοις καὶ ἀρχείοις, καὶ θεωρίας οὔσης ἀγῶνων ἢ τρεῖς δραχμᾶς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημόσιον ἔταξε. Plutarch. in Solone. Τοῦ μὲν νόμου διαφρήδων ἀγορευόντος τοῦς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιῶν ἀκκίαιατε. Noster precedente oratione. De Rabilis in Concionibus verba facientibus maxime id cavito. Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγη ἐν βουλῇ ἢ ἐν δήμῳ περὶ τοῦ εἰσφερομένου, μὴ χωρὶς περὶ ἐκάστου, ἢ δις περὶ τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ἔτι εἰ λοιδορῆται ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ—ἀφειμένης τῆς ἐκκλησίας, ἢ τῆς βουλῆς, κυριεῦστων οἱ πρὸς δρομοὶ μεχρὶ ἢ δραχμῶν κ. τ. λ. Æsch. c. Timarch. Quamquam et alibi quoque convitiantem reprimat. Non ergo in his verbis somniamus est de Magistratu, sed ἀρχὴν per omnino exponi velim. Passim ita. Ὅντινα μὲν τρόπον, ἀρχὴν ἔγωγε οὐκ ἔχω εἶπαι. Herodot. Uran. 128. Οἱ στασιῶται σφί γενόμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον στρατῷ τῷ Χίου τυράννῳ, ἔοντες ἀρχὴν ἐπτά. Id. ibid. 132. Ἀμομφάρετος δὲ ἀρχὴν τε οὐδαμῶ Παισωνν πολέμοισιν σφέας ἀπολιπεῖν κ. τ. λ. Id. Calliop. 56. Add. 59. 79. et Clio. 9. Ita Sophocl. Electr. 441.

Ἄρχὴν γὰρ, εἰ μὴ πλημεστέατη γυνὴ Παισῶν ἔβλασσε, τάσδε δυσμενεῖς χοῶς Οὐκ ἂν ποῦδ' ἐν γ' ἔκτεινε, τῷ δ' ἐπέστεφε.

Joseph. Antiq. 1. 3. 8. Σῶφρον γὰρ εἶναι τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς μὴδὲ χαρισσασθαι τὸ ζῆν, ἢ δόντα τούτους διαφθερίειν. Idem III. 15. 3. Πολλοὶ δ' οὐδ' ἀρχὴν εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν δυνθύντες ἀπίασιν. V. Cl. Hudson. ad locum priorem, qui laudat Jenson in Lection. Lucian. Jam quemnam non tædebit misellulorum homuncionum, qui et hæc quoque præcepta νομοθεσίας Atticæ miserime interpretantur: ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδομειν. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. etc. ejusmodi sunt illa ex juramento Heliasiarum, quam formulam expressit Demosthenes in oratione Timocrat. Οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ, οὐτ' ἄλλον οὐδένα ἐάσω, οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω, ἄστε ἀρχεῖν ὑπεύθυνον ὄντα ἐτέρας ἀρχῆς? Ubi ἀρχὴν pro Magistratu est inciscitissimus. TAYLOR. Aut detrahenda est vocabulo ἀπαγορευόντος prima syllaba, id quod verius arbitror, aut vocabulum hoc significatu hic est usurpatum rariusculoc, pro simplici ἀγορευόντος aut *προεπιπόντος*. cum lex edicatur, denunciet, his verbis: IN CURIA SI QUIS MALEDICAT MAGISTRATUI. subaudi τούτων ζημιῶν. hunc magistratum multa pecuniaria damnato. Mutavi distinctionem veterem, que hæc erat λοιδορῆ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι. Verum illa vocabula παρὰ τὸν νόμον coherent cum ἤξιωσαν ζημιῶσαι. Ctesicles cum satellitibus suis, nulli dubitarunt mihi præter omne jus et fas nullam irrogare. Verba ἐάν τις ἀρχὴν [id est, ἀρχοντά τινα, ὄντινόν] ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῆ, verba sunt, ut Taylor appellat, legitima, h. e. ipsius legis formula. ut ζημιῶν addatur, necesse non est; si adsit, haud sim repudiaturus. REISE. ἀγορευόντος. CONT. Hic forsitan melius quam cum infra p. 324. v. 2. mutat ἀγορευόντος in ἀπαγορευόντος. AUGER.

Ἐπιβαλόντες] De ratione τοῦ ἐπιβάλλειν fusius ad or. c. Andocid. TAYLOR.

Τὸ ἀργύριον πράξασθαι] Comma, quod in vulgatis pone ἀργύριον est, sustuli, quo integrum cuique esset hoc vocabulum, quo vellet, referre, sive ad ἐπιβαλόντες, sive ad πράξασθαι. mihi videtur ad infinitivum potius, quam ad participium referendum esse. ἐπιβάλλειν dicitur non ἀργύριον, sed ζημίαν. Verum πράττεσθαι ἀργύριον crebro usurpat. REISK.

Λεύκωμα] Λεύκωμα. PALMER. SCAL. CONT.

Οἶδε μὲν τάδε] Οἶ μὲν τάδε. CONT.

Οἶδε μὲν τάδε] Alius dixisset οἶδε μὲν οὖν τάδε. Sed in Lysia fero brevitate

τάδε διεπράξαντο· οἱ δὲ ταμίαι, οὐδὲν ὅμοιον τοῖςδε δια-
νοηθέντες, ¹ ἀνακαλεσάμενοι δὲ τοὺς παρόντας καὶ τὴν γρα-
φὴν, ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. αἰκούσαντες δὲ ³²⁴
τὸ γεγενημένον, ² ἐννοοῦμενοι οἷα πεπονθῶς ἦν, τὸ μὲν πρῶ-
τον ἔπειθον αὐτοὺς ἀφεῖναι, διδάσκοντες ὡς οὐκ ἐπιεικῆς
115. 1 εἴη τῶν πολιτῶν τινὰς διὰ τὰς ἔχθρας ἀναγράφεσθαι·
ἀποροῦντες δὲ μεταπειῖσαι αὐτοὺς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον
ὑποστάντες ἀκύρον τὴν ζημίαν ἔκριναν.

γ'. Ὅτι μὲν οὖν ἀφείθην ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἐπίστασθε·
προσήκειν δὲ ἠγούμενος ³ καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν ³²⁵
ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος, ἔτι πλείονας καὶ νόμους
5 καὶ ἄλλας δικαίωσεις παρασχέσομαι. καί μοι λάβε τὸν
νόμον.

¹ ἀνακαλεσάμενοι τοὺς παραδόντας τὴν ἀπογραφὴν Α.

² ἐννοοῦντες Τ. Α.

³ καὶ om. Α.

vincientes particulas omittentem. οἷδε
redit ad Ctesiclem ejusque assessores.
REISK.

Διεπράξαντο] Callidis maclinationibus
et clandestinis inter se deliberationibus
hoc perficiebant, ut hæc tam legibus et
juri adversantia peragerent. IDEM.

Ἀνακαλεσ. δέ] Δὲ hoc malim abesse.
IDEM.

Τοὺς παρόντας] Malim τοὺς παραδόντας.
IDEM.

Καὶ τὴν γραφὴν] Nisi desit Participium
aliquid post has voces, scribendum vide-
tur: κατὰ τὴν γραφὴν ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας
τὴν πρόφασιν. Paulo supra distinguen-
dum: — λουδοῦν, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι
ἠξίωσαν. MARKLAND. Pro simplici γρα-
φὴν malim ἀπογραφὴν. non enim libellus
accusatorius hic erat exhibitus, neque ac-
cipere poterant quæstores libellos accu-
satorios, id quod solis licebat pratoribus
juri dicendo constitutis; sed solas ἀπο-
γραφὰς accipiebant, h. e. tabulas, in qui-
bus scripta essent nomina ærariorum, seu
deberentur ærario; a quibus ut debita re-
digerentur, opera danda erat quæstoribus.
REISK.

Ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας] Sine dubio καὶ
hic deest. καὶ τῆς αἰτίας. nam ἀνακαλεῖ-
σθαι τὴν ἀπογραφὴν dici nequit, potest
σκοπεῖσθαι. considerabant tabulas sibi tra-
ditas, quibus Polyænus ut ærarius esset
inscriptus; unaque considerabant, vel ex-
plorabant causam offensionis vel crimina-
tionis, h. e. cur Ctesicles et ejus assesso-
res ita offensi essent Polyæno (ita enim

juvat defensorem appellare) ut eum quæ-
storibus pro ærario traderent. IDEM.

Αὐτοῦς] Ctesiclem puta cum sociis.
IDEM.

Διὰ τὰς ἔχθρας] Idem est atque, διὰ τὰς
ἰδίας ἔχθρας. propter privatas similitates.
nam contentio cum aliquo in republica,
ea ἔχθρα non est. IDEM.

Ἀναγράφεσθαι] Melius ἀπογράφεσθαι.
In militiam sc. Similis fere error oratione
exeunte. TAYLOR. Vulgata bene vide-
tur habere, idemque valere, atque ἀπο-
γράφεσθαι, vel ἐγγράφεσθαι, in tabulas æra-
riorum referri. REISK.

Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] Paulo du-
rius atque obscurius dictum. bene si ha-
bet, hæc erit sententia: Per hanc, quam
nunc edo, demonstrationem innocentiae
meæ, per hanc purgationem meam in qua
cum maxime versor. Subauditur τῆς ἐμῆς
μετριότητος, αὐτὸν ἐπιδικούμαι καὶ συκοφαν-
τοῦμαι. Sententia postulat: καὶ διὰ τῶν
ἄλλων ἀπόδειξεν. IDEM.

Ἀπηλλάχθαι] Ad ἀπηλλάχθαι mihi vide-
tur addendum esse adverbium aliquod:
arbitratus me debere, propter hanc denun-
tiationem in jus, judiciali modo effugere
accusationem. AUGER.

Πλείονας] Refer et ad νόμους et ad δικαι-
ώσεις. Lysias, inquit Harpocratio ad voc.
δικαίωσις, accipit τὰς δικαίωσεις pro δικαιο-
λογίας. Ceterum haud video quid intelli-
gat orator per πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλ-
λας δικαίωσεις, quoni nulla adhuc leges
recitatæ, nulla judicialia argumenta pro-
ducta fuerint. IDEM.

ΝΟΜΟΣ.

τοῦ μὲν νόμου διαρρήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιούν ἀκηκόατε. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμην, ἀδίκως δὲ ζημιωθεῖς οὐτ' ὀφείλω οὐτ' ἐκτίσαι δίκαιός εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθῶν εἰς τὸ συνέδριον, ὃ δὲ νόμος τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν, ἡδίκηκώς μὲν οὐδὲν φαίνομαι, ¹ ἔχθρα δὲ ἄνευ τούτου ¹⁰
 326 ² παραλόγως ζημιωθεῖς. συνέγνωσαν δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ὡς ἡδίκηκότες· οὔτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον, οὔτε εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες τὰ πραχθέντα ψήφῳ κύρια κατέστησαν.
 327 εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οἶδε προσηκόντως, ἐκύρωσαν δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν, ³ τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως

¹ ἔχθρα T.² παραλόγως T.³ καὶ τῶν A.

ΝΟΜΟΣ] Ad ΝΟΜΟΣ addendum videtur ΜΑΡΤΥΡΕΣ. id quod patet e proximis μάρτυρας παρεσχόμην. REISK.

Ἐγὼ δ'] Aliquid deesse suspicatur Schottus, credo, propter istud μάρτυρας, quod sequitur. At non necesse est suspicari hunc locum. TAYLOR.

Μάρτυρας παρεσχόμην] Ubinam sunt hi testes, quos dicit se exhibuisse? certe nulla eorum in præcedentibus mentio. aut igitur defectus est alicubi in Contextu, aut legendum: μάρτυρας παρασχόσομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ἀδίκως δὲ etc. Quod verius puto. MARKLAND.

Ἐχθρα] Conjecit Steph. ἔχθρα, quod probro. Sequentia fortasse ita concinnari possunt: Ἐχθρα δὲ ἀντὶ τούτου παρανόμως ζημιωθεῖς. παραλόγως Scal. et Coisl. TAYLOR. Recte Stephanus ἔχθρα, casu tertio. Sed quis cætera explicet, uti nunc habent? Lego: ἔχθρα δὲ ἄνων (i. e. ἀνθρώπων) τούτων παρανόμως ζημιωθεῖς. Notum est vocem ἀνθρώπων in MSS. ita scribi solere ἄνων. inde forte istud ἄνευ. Tale mendum emaculavimus ex Philone Judæo, p. 215. ad finem Libelli ὅτι ἄτρεπτον τὸ Θεῖον: γῆς γὰρ θερέμμα καὶ οὐτος, οἰκοῦν οὐ βλάστημα. scribe: οὐκ οἶνον (id est, οὐρανὸν) βλάστημα. ita enim vox οὐρανὸς concipitur in MSS. οἶνος. Porro: παρανόμως ζημιωθεῖς, ut supra, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι, et ἀδίκως ζημιωθεῖς, cui mox opponitur ἐνόμως ζημιωθεῖς. Sciunt vero, qui in his rebus versantur, tam parvum esse discrimen in Libris scriptis inter μ, ν, et γ, ut παρανόμως in παραλόγως facile

abire poterit. MARKLAND. ἄνευ τούτου bene habet. Significat solummodo, mera ex similitudine, nullo habito ad innocentiam meam respectu, quasi dixisset: ἔχθρα μόνη, ἄνευ τοῦ ἡδίκηκέναι μέ τι. REISK. παραλόγως. CONT.

Συνέγνωσαν κ. τ. λ.] Optime Steph. ex stercore Manuscriptorum, qui ita: συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησίν. Pro quo Scal. συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φήσασιν ὡς ἡδίκηκότες εἶ γ. TAYLOR. μετέγνωσαν. CONT.

Εἰ δ' οὖν κ. τ. λ.] Convertit hic omnia Schottus: Εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οὐδὲ προσηκόντως, οὐδὲ ἐκύρωσαν ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν (MSS. ἐπιβολὴν. Sed de his actum satis.) τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπὸ πηλαγμίνους εἶην. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι, ἢ ἀφείναι ἀνόμως ζημιωθεῖς εὐλόγως ἂν ἀφείθην· εἰ δ' οὐκ ἐξεστὶ κ. τ. λ. Sed vel vulgata lectio est ea longe sincerior. Locus certe, ut et tota oratio, horridus, et præfractus. Attamen in tantis tenebris hoc nihilominus videre posse video, Schottum in hoc loco nihil potesse, et, quæcunque sit vera lectio, illius certe non esse. Fortasse levi immutatione in postremo inciso, totum sanabitur: Εἰ δ' ἔξεστι μὲν ταμίαις ἀφείναι, διδάσκει δὲ αὐτοὺς ὑπὲρ ἂν διαχειρίζων κ. τ. λ. TAYLOR. Ad ἐζημιώσαν et ἐκύρωσαν sub. ἂν. AUGER.

Οἶδε] Ctesicles puta ejusque sodales. REISK. Ctesicles et ejus asseclæ. AUGER.

Δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν] Δ' ἐν ἡμῖν τὴν ἐπιβολὴν. CONT. Lego: ἐκύρωσαν δ' ἴνομον

ἀν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. ¹εἰ μὲν γὰρ κύριοι
 15 ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ²ἐνόμως ζημιωθεῖς εὐλόγως
 ἀν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξῃστι μὲν αὐτοῖς ἀφεῖναι, δίδουσι δὲ ³28
³αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἀν διαχειρίζωσιν, εἴ τι ἡδικήκασι, τῆς
 προσηκούσης βραδύως δίκης τεύζονται.

δ. Ὡς μὲν τρώῳ παρεδόθη καὶ ἐζημιώθη, ἐπίστασθε·
 δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τοῦ ἐγκλήματος τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ
 καὶ τῆς ἔχθρας τὴν πρόφασιν ⁴εἰδέναι. Σωστράτῳ γὰρ
 20 φίλος ἐγενομένη πρότερον μὲν τῆς τούτων ἔχθρας, εἰδὼς ⁵δὲ
 περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγεννημένον. γνώριμος δὲ γε- ³²⁹

¹ οἱ Α.² ἐνόμως δὲ ζημ. Α.³ αὐτοὶ εἰθύνας ὑπὲρ Α.⁴ εἰδῶσι Τ.⁵ δὲ ἐκείνον περὶ Α.

τὴν ἐπιβολήν: *legalem vero multam sanxis-
 sent.* Ita ἔνομος ἐκκλησία, Actor. XIX.
 39. ἔνομος πολιτεία, Aeschines κατὰ Τιμάρι-
 χον, p. 1. et ἔνομος κήρυγμα, idem contra
 Ctesiph. p. 57. ἔνομος κολάσις, Philo Ju-
 daeus Vit. Mos. lib. 1. Mox, pro ἀπηλ-
 λαγμένοι εἶεν Schottus legit ἀπηλλαγμένοι
 εἶην: forte recte, non ita paulo ante, ubi
 legit οὐδὲ προσκλήνωτας, οὐδὲ ἐκύρωσαν. sana
 enim est vulgata. MARKLAND. Bene
 habet ἐν ἡμῖν. *in judicio vestro.* alloquitur
 Heliastae, aut potius Logistas. REISK.

Εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν] Quæstores puta-
 verum pro prima voce εἰ malim οἱ. *hi qui-
 dem, quæstores puta, habebant in potestate
 sua arbitrioque, debitum a me exigere, aut
 missum me facere.* IDEM.

Ἐνόμως ζημιωθεῖς] Interpone δέ. *legali-
 ter autem, h. e. legibus convenienter, si
 mulcta fuisset a Ctesicli tribunali addi-
 ctus, semper tamen debuissent, seu ararius
 fuisset, idque summo jure, etiamsi quæ-
 stores me absolvissent. Nam quæstorum
 absolutio juribus vestris nil derogat.* IDEM.

Διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἀν διαχειρίζω-
 σιν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc
 manente contextu. in priori membro sen-
 tentiæ pro ἔνόμως et ὤφειλον, Schottus con-
 jicit ἀνόμως et ἀφείδην: et initio hujus in-
 serit οὐκ ante ἔξῃστι. Mihi adhuc tene-
 bræ: et defectu labore locum suspicor.
 De his vero Quæstoribus vide Doctiss.
 Kühnium ad Pollucem VIII. 9. segm. 97.
 Et notanda paulo inferius vox rarior εἰδῶ-
 σαι, si sana sit. MARKLAND. Siue du-
 bio leg. αὐτοὶ εἰθύνας, ipsi autem rursus
 rationes vobis reddunt. REISK. Mihi pri-
 dem visum est verbum εἰθύνας latere in
 αὐτοῖς: postea vidi Reiskio in mentem
 venisse δίδουσι δ' αὐτοὶ εἰθύνας, attamen in
 eadem maneo sententia, neque αὐτοὶ ad-
 dendum arbitror. δίδουσι: εἰθύνας, rationes

*reddere gesti magistratus, est dictio Atti-
 cis scriptoribus ipsique Lysiae frequens
 et usitata, p. 143. 18. ed. Steph. οὐδέποτε
 ἔλθων εἰθύνας ἐτόλμησε δοῦναι, p. 172. 7.
 ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν εἰθύ-
 νας δεδωκότες. Cf. Andocid. p. 12. 19. ed.
 Steph. Dicitur item εἰθύνας ὑποσχεῖν supra
 p. 324. 10. et p. 170. 35. ed. Steph. item
 λόγον δίδουσι et λόγον ὑποσχεῖν ap. Xen.
 Hellen. l. I. c. 7. §. 2. εἰθύνας δίδουσι pro
 δίκην δίδουσι est ap. Aristoph. in Pac. v. 1187.
 et hinc etiam confirmatur hæc conjectura,
 quod διαχειρίζειν proprie et peculiariter dici-
 tur de publicarum rerum administratione.
 p. 170. 35. οὐτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πό-
 λεως δίδωμι λόγον αὐτῶν. Vid. et Andocid.
 de Myst. p. 19. 12. de Red. p. 21. 42.
 Aesch. in Ctesiph. p. 55. fin. ed. Steph.
 Hoc εἰθύνων judicio omnes tenebantur
 Athenis, qui magistratum gessissent, vel
 nullam partem publici muneris attigissent,
 vid. Aesch. d. l.; soli excipiebantur Heli-
 astæ auctore Aristophane in Vesp. v.
 585.*

Καὶ ταῦτ' ἀνυπέθουσι δεῶμεν τῶν δ' ἄλλων
 οὐδεμί' ἀσχί.

Eoque judicio condemnati erant infames.
 Vid. Lys. p. 172. 17. Andocid. de Myst.
 p. 10. 15. Schol. ad Aristoph. Equit. v.
 822. Pollux l. VIII. §. 45. 88. et 100.
 Harpocrat. et Suid. voc. εἰθύνας. SLUI-
 TER.

Ἠδικήκασι] Redit ad quæstores, τεύ-
 ζονται autem ad Ctesiclem et ejus collegas.
*facile hi a me et a quæstoribus repetent pa-
 nas debitas, si quid quæstores deliquerint, h.
 e. mulctam a Ctesicle mihi irrogatam
 præter factam mihi remiserint.* REISK.

Παρεδόθη] A Ctesicle puta quæstori-
 bus pro ærario. IDEM.

Εἰδὼς δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενη-

νόμενος διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησά-
 330 μην οὔτε φίλον εὐηργέτησα· ζῶντος μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀνά-
 γκην καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον, ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον
 οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ ἔβλαιφα οὐδένα τῶν κατηγορούντων,
 ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελοίμην ἂν πολὺ δι-
 καιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πᾶσχοιμι. τὴν μὲν 25
 331 οὖν ὄργην διὰ τὰ προειρημένα συνεστήσαντο, προφάσεις
 οὐδεμίας πρὸς ἔχθραν ὑπαρχούσης. ὁμόσαντες μὲν οὖν

μένον] Primo legendum, εἰδῶς γε. aliter, nihil erit in sequentibus, quod respondeat isti δὲ, nisi aliquid desit post γεγεννημένον: quod sane suspicor. Deinde, licet ἄξιον λόγου suo loco probum sit, tamen quum sermo sit de viro, qui de Civitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et usitatissimum est ἄξιον πολλοῦ. Sic Orat. X. περὶ τοῦ πατρὸς οὗτο πολλοῦ ἄξιον γεγεννημένου καὶ ἡμῖν καὶ τῇ πόλει. Orat. XV. in it. Πολλοῦ ἄξιον τῇ πόλει γεγόνاسι. Orat. XXXIV. ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἄξιου. Plato in Sympos. de Amore: πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιόταις. Et ita centies in his Orationibus. Quæ vero sequuntur sic distinguenda: γνώριμος δὲ γενόμενος, διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην οὔτε φίλον εὐηργέτησα. Διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας est durante ejus potestate. et ita intelligendum puto difficile istud 2 Petr. III. 6. δι' ὧν, ὁ τότε κόσμος etc. sub quibus, ille tunc mundus etc. i. e. quibus ita existentibus, sub quo rerum et creationis statu. MARKLAND.

Οὔτε φίλον εὐηργέτησα] Has tres voces delet Schottus: Quæ tamen adeo non sunt delendæ, ut locus sine his constare nequeat. TAYLOR. Has voces omittendas censuit Schottus: verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret hæc Confessio. Sed non erat metuetendum: nihil enim aliud vult Orator, quam se usum fuisse Potestate Sostrati nulla omnino in re: modo loquendi satis usitato, quo Universalitatis (ut ita dicam) rei alicujus designatur per duo Opposita, quæ totam rem exprimunt et comprehendunt. sic "dicenda tacenda" Horatio sunt omnimoda. quod sumsit, opinor, ex Demosthene de Cor. ῥητὰ καὶ ἀρρητὰ ὀνομάζων. "Noti ignotique," id est, omnes homines, Petronius c. 112. Propertius III. 5.

"Ultima quæ pacto noxque diesque fuit,"

id est, ultimum tempus vitæ: imitatione Πυδαρί Ρυθ. IV. μοιριδιον ἡμαρ καὶ νύκτες,

i. e. μοιριδιος χρόνος. Isocrates ad Philip-pum: ἀγονται δὲ καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν σφετέρων αὐτῶν. Ulpianus ad Demosth. adv. Aristocrat. ubi explicat phrasin ἄνω καὶ κάτω per πανταχοῦ, rationem addit: διὰ γὰρ τῶν δύο ἐσχῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται. et sic apud Æschinem adv. Ctesiph. p. 68. πάντ' ἡματα καὶ πάσας νύκτας, est asi. Ju-venalis Sat. III. 104.

"Melior, qui semper, et omni Nocte dieque potest aliena sumere vultum

A facie: jactare manus," etc.

ita legendus et distinguendus iste locus. vulgo, alienum sumere vultum. A facie jactare manus etc. Quin et ita intelligendum istud Matt. XII. 32. οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. neque in hoc aëro, neque in futuro: id est, nunquam. et istud 1 Tim. IV. 8. ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης, id est, omnis temporis: quod modo vocaverat πάντα, sc. χρόνον, et illi opposuerat ὄλιγον, nempe χρόνον: quemadmodum postulat Argumentatio. Porro par huic Lysiæ loco est ille Orat. XXV. ὑπ' ἐμοῦ φανήσεται οὔτε τῶν ἐχθρῶν οὐδὲς τιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὐσπεουδῶς. Cujus oblitus erat Schottus. MARKLAND.

Διὰ τὰ προειρημένα.] Hinc patet Defectus, quem supra memoravi, post vocem γεγεννημένον. nulla enim iræ aut inimicitiarum causa in prædictis apparet: ut necesse sit totam hanc partem interdiscisse, in qua ista narrabatur. MARKLAND. Non videtur ex hac dictione διὰ τὰ προειρη- colligi posse orationis principium esse mutilatum. potest enim hæc dictio significare, propter illam meam, de qua modo dixi familiaritatem cum Sostrato, cujus auctoritas et potentia Ctesiclem ejusque amicos gravabat. REISK. Sc. propter potentiam Sostrati de qua modo diximus. AUGER.

Προφάσεις] Subaudi ἰδίας, aut ἰδία παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς δεδομένης. REISK. Videtur

τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξειν, παρέβησαν τοὺς ὅρκους. προὔθεσαν δὲ τῷ πλήθει ¹βουλευῆσαι περὶ τοῦ σώματος, ζημιώσαντες μὲν ὡς τὴν ἀρχὴν λοιδοροῦντα, κατολιγωρήσαντες δὲ τοῦ δικαίου, βιαζόμενοι βλάπτειν ἐξ ἄπαντος 332
30 τοῦ λόγου· πᾶν ²ἀν ἔπραξαν, μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτοὺς ὠφελήσειν, οἵτινες οὐδετέρου τούτων ὑπάρχοντος πάντα περὶ ἐλάττωνος ποιοῦνται τοῦ δικαίου. ἀλλὰ γὰρ ³εἰ κατεφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλῆ- 333
 θους, οὐδὲ φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς ἤξίωσαν, ἀλλ' οὕτως ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀπολογησασθαι μὲν περὶ τῶν πεπραγμένων οὐδ' ἐπεχειρήσαν· τὸ 334
35 δὲ τελευταῖον, νομίζοντες οὐχ ἰκανῶς με τιμωρηῆσθαι,

¹ βουλευσασθαι π. τ. σώμ. τοῦ ἐμοῦ· ζημ. Α.   ² ἀν om. T. R. A.   ³ εἰ Α.

addendum, vel saltem subaudiendum ἄλλης. AUGER.

Βουλευῆσαι] Imo vero βουλευσασθαι. in deliberationem ire. REISK.

Περὶ τοῦ σώματος] Subaudi τοῦ ἐμοῦ. debeamne in posterum quoque libertate mea civili salva perfrui, an ea privatus, atque infamia notatus pro servo venire. Colligitur hoc e loco, si quis magistratui manus fungenti insultasset, eum eo genere infamiae fuisse notatum, ut non modo foro arceretur, sed etiam pro mancipio venderetur. Quod nescio an ex alio nullo veteris auctoris, qui hodie quidam exstet, loco confirmari possit. IDEM.

Τὴν ἀρχὴν] Post ea, quae dicta sunt, nemo gravabitur mecum restituere ἐν ἀρχείῳ. Nam neque Magistratui convitiatus est, neque si convitiabatur maxime, per τὴν ἀρχὴν exprimi potuit, et deinde, ex toto tenore orationis locus, in quo convitiūm fecisse insinulatur, disertissime postulat notari. TAYLOR. Bene habet vulgata. τὴν ἀρχὴν idem valet atque τὴν ἀρχοντα. colligit sic: Magistratus quidem dignitatem honoris sui suorumque corporum laesam tam severe ulciscuntur, ipsi autem jus violare nulli dubitant, cui tuendo praefecti sunt publice. REISK.

Βιαζόμενοι ἐλάπτειν.] Conati. SALMAS. βιαζόμενοι δὲ βλάπτειν. CONT. Fort. με est interponendum. dum committatur omni nervorum contentione me laedere, quocumque tandem id fiat modo, nihil non egerunt, ut illo vulgari utar, nihil intentatum sibi reliquerunt. REISK.

Ἐξ ἄπαντος τοῦ λόγου πᾶν ἔπραξαν] Videntur haec ita distinguenda et legenda esse: ἐξ ἄπαντος (τὸ τοῦ λόγου) πᾶν ἔπραξαν. In illis ἐξ ἄπαντος subauditur τρέπου

vel μηχανήματος vel tale quid. Ad τὸ τοῦ λόγου subaudi ἔπος, ut in proverbio dicitur. idem est ac si dixisset: ὃ ἐστὶ τούτο τὸ ἐν τῷ κοινῷ λόγῳ λεγόμενον. vel, ἵνα ἐξῆ μοι χρῆσθαι ἐκεῖνῳ τῷ παρομοιάσει. Equodnam autem est illud proverbiale, cui a se usurpando veniam praefatur? Est nempe πᾶν ἔπραξαν. Proverbii formam habet dictio πᾶν πράττειν, ut, mettre le diable a quatre. IDEM.

Οὐδετέρου τούτων] Refer ad μεγάλα ἐμὲ βλάψειν et πολλὰ ἑαυτοὺς ὠφελήσειν. AUGER.

Πάντα περὶ ἐλάττωνος] πάντα περὶ πλειόνου. Vel πάντος περὶ ἐλάττωνος ποιοῦνται τὸ δίκαιον. SCHOTT. Quod postremum, aegre ubi tandem intellexi, nauseabam. TAYLOR. Omnino contrarium dicere voluit. Forte scribendum: πάντα περὶ ἐλάττωνος ποιοῦνται τοῦ ἀδίκου. Mox, pro εἰ κατεφρόνησαν, opinor εἰ legendum. MARKLAND. τὸ δίκαιον bene habet. Sententia haec est: Affectant sanctimoniam tuendi juris, volunt casti et severi juris arbitri videri, aliis omnibus in rebus, ubi non agitur de noxia mihi dada, aut de emolumento sibi quaerendo; sen, ubi neque sua mecum simultas, neque spes lucelli intervenit. REISK.

Εἰ κατεφρόνησαν] F. καί. TAYLOR. Bene habet εἰ. Sententia est: Etiamsi hoc ipsis ignoveris, quod vestram multitudinem (tot numero homines, cives suos) contemserint; at satis illis hoc non fuit. Etiam deos spreverunt. Qui hoc feretis? Idem est ac si latius et plenius sic dixisset: ἀλλὰ γὰρ, εἰ καὶ τούτ' ἦν πως οἰστέον καὶ ὀλιγοχρετέον, ὅτι τοῦ ὑμετέρου πλήθους κατεφρόνησαν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἦν ἀνεκτόν, ὅτι οὐδὲ τοὺς θεοὺς φοβηθῆναι ἤξίωσαν. REISK.

Τὸ δὲ τελευταῖον] Videri possit haec ver-

335 πέρας ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. διατεθέντες δὲ οὕτω πα-
 ραιόμως καὶ βιαίως, ἐπικρύψασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ οὐδε-
 νὸς ἐποίησαντο, παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν
 ἠδίκηκότα με οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι καὶ λοιδοροῦσι, τοῖς μὲν
 ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας διαβολὰς ἐπιφέροντες,
 τοῖς δ' αὐτῶν τρόποις ¹ τὰς οἰκείας καὶ συνήθεις.

336 εἴ. Οἶδε μὲν οὖν ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου προδυμῶνται
 με τῇ δίκῃ ἀλῶναι· ὑμεῖς δὲ μήτε ταῖς τούτων διαβολαῖς
 ἐπαρθέυτες ἐμοῦ καταψήφισθητε, μήτε τοὺς βέλτιον καὶ

¹ [τὰς] R.

horum idem significantium exaggeratio, τὸ τελευταῖον et in continenti post τὸ πέρας, ferenda, et nescio an laudanda etiam in vehementi contentione animi a graviore quopiam affectu commoli. Verum vide, ne ne sit quidem hæc tautologia. τὸ τελευταῖον potest significare, ut id dicam quod in dicendis postremum habeo, πέρας autem, quæ est injuriarum postrema, et quasi coronis aut cumulus, quas illi mihi injurias multasque alias et peracerbas dedere.

IDEM.

[Ἐξήλασαν] Ejicere voluerunt; neque enim adhuc eum ejecerant in hac causa condemnatum, neque ante in priori; prout patet ex præcedentibus. innuitur igitur Voluntas, non Effectus: cujus exempla vide ad fin. Orat. XIII. si sanus sit locus: οἷς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ἡμῶς, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεπίσχε· quos hic quidem Agoratus crudeliter occidit; Fortuna autem et Fatum servavit. Sic Ioan. X. 32. λιθάζετε, lapidare vultis: et com. 33. λιθάζομεν, lapidare volumus. Quæro, an ex hac loquendi Forma explicandum sit istud Lucæ Actor. VII. 58. καὶ ἐμβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν. et statim sequitur, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον. Atqui quodnam opus, ut idem iterum diceretur? num igitur in priori loco ἐλιθοβόλων significat lapidare statuebant, volebant: in sequenti, lapidabant, seu lapidibus petebant: ut in isto Intentio, in hoc Factum denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc verosimile videtur: nec possum credere[vel Historicum δις τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interjecto spatio, tam diversis notionibus usurpataram. Forte igitur Lucas scripsit com. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθολόγουν, lapides legebant vel eligebant. quod postquam factum fuisset, et testes (quorum id negotium imprimis erat) vestimenta exteriora deposuissent, deinde ἐλιθοβόλων Stephanum. Nimirum in La-

pidationibus Judæorum Judicialibus (qualis hæc Stephani fuit) eligebatur Lapis magnus, quem Testes in damnatum primi mittebant vel demittebant. hic, utpote insignior, ἢ λίθος vocari videtur, κατ' ἐξοχὴν, lapis ille: et inde explicandum puto Ioannem VIII. 7. ὁ ἀμαρτήτης ἐν ὑμῖν, πρῶτος τὸν λίθον θαλίτω. qui vestrum sine hujusce generis peccato est, primus in eam lapidem ILLUM mittat: id est, velut Testis legitimus, jus habeat primus mittendi magnum istum lapidem. nisi ita sumatur, otiosus plane et superfluous erit Articulus τόν: cujus Pleonasmī pauca admodum exempla ex scriptis N. F. proferri posse existimo, in quibus mira est, et major, quam vulgo putatur, circa hæc rem ἀκριβεία. Jam vero, si Testes magnum illum lapidem primi mittebant, quinam sunt isti, qui ἐλιθοβόλων Stephanum priores, et antequam Testes vestimenta exsuisent? Ne Vulgus faceret, obstitit Mos, et Legum metus, et Religio: et præcipue, quod ab initio usque ad finem totus hujus Tragediæ processus ad præscripta Legum et Judiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, ut videtur, ἐλιθοβόλων καὶ ἐλιθοβόλων Stephanum; sed forte ἐλιθολόγων vel ἐλιθοφόρων prius, et deinde ἐλιθοβόλων: prout Natura Rei et Ordo Narrationis postulare videntur: vide Ioan. VIII. 59. et X. 31. MARKLAND.

[Διατεθέντες] Id est, διακείμενοι οὕτως, ἢ τσαύτην ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τῆς διανοίας διάθεσιν. REISK.

[Παραγαγόντες] Scil. εἰς τὸ δικαστήριον. IDEM.

[Τὰς οἰκείας] Pro τὰς malim πᾶν. IDEM. Malim ad Reiskii mentem πᾶν. AUGER.

[Ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέυτες] Quod supra dixit, ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας. Recte vero ἐπαρθέυτες: ut mox, ἐπαρθέντα ἐλπίδι. ἀρεθὲς ταῖς ἐλπίσι. Herodian. III. 40. MARKLAND.

δικαίως βουλευσαμένους ἀκύρους καταστήσητε. οἶδε μὲν γὰρ ἅπαντα καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἔπραξαν, ¹ καὶ ἡδίκηκότες ² μὲν οὐδὲν φαίνονται, λόγον δὲ πλεῖστον τοῦ δικαίου ποιησάμενοι. τούτων μὲν οὖν ἀδικούντων μετρίως ἂν ἡγανάκτου, ἡγούμενος τετάχθαι τοὺς

116. 1 μὲν ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους εὖ· παρ' ὑμῶν δὲ τοῦ δικαίου στερηθεῖς πολὺ ἂν μᾶλλον λυπηθεῖν. δι' ἐχθραν μὲν γὰρ οὐ δόξω κακῶς πεπονθέναί, διὰ κακίαν ³ δὲ τῆς πόλεως. λόγῳ μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ἀγωνίζομαι, ἔργῳ δὲ περὶ πολιτείας. τυχὼν μὲν γὰρ τῶν 337 δικαίων ⁴ — ⁵ πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ — μείναιμι ⁵ ἂν ⁶ ἐν τῇ πόλει· ⁷ πραχθεῖς δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἀλοίην, ἀποδράϊν ἂν. τίμη γὰρ ἔπαρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπο- 338 λιτεύεσθαι, ἢ τί με χρῆ διανοηθέντα, εἰδόμενα μὲν τῶν ἀντι-

¹ καὶ om. T. R. A.² μὲν γὰρ οὐδὲν T. R. A.³ δὲ ἐκπεσεῖν τῆς A.⁴ parentheses signa om. T.⁵ πιστεύων T.⁶ ἐν om. T.⁷ πραχθεῖς R. παραχθεῖς A.

βουλευσαμένους] Quæstores designat, qui Polyænum multa absolvent; ad quos etiam proximum οἶδε redit. REISK. AUGER.

Τούτων] Redit ad Ctesiclem ejusque collegas, qui Polyæno multam dictaverant. REISK. AUGER.

Τετάχθαι] Malim φύσει τετάχθαι, a natura rerum ita esse constitutum, hanc esse legem a natura imperatam, οὕτω πεφυκέναι. REISK.

Ποιεῖν] Subaudi τινὰ, aut ἕκαστον ἡμῶν. IDEM.

Διὰ κακίαν τῆς πόλεως] Latinam quidem interpretationem meam ad hanc vulgatam accommodavi, unde sententia existit tolerabilis illa quidem, dubium tamen penes me nullum est, Lysiam dedisse: διὰ κακίαν δὲ [subaudi τὴν ἑμὴν] στερηθῆναι [vel ἐκπεσεῖν] τῆς πόλεως, sed propter improbitatem meam urbe ejectus, exsilio mulctatus fuisse. REISK. Sc. τὴν ἑμὴν. AUGER.

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς] MS. in Marg. Steph. ἀπογραφῆς: quod verum est. sic initio fere Orat. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ἡμᾶς διδάξω. Mox, pro πιστεύων δὲ, scribe τς: et pone ὑποστηγμῶν, non τελείων, post ἐν τῇ πόλει, ut recte legit Stephanus. cum antea deesset Prepositio. MARKLAND.

Πιστεύων] Ultimam literam censeo detrahendam esse, et verba ista πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ, confido autem vestrae be-

nevolentia etque aequitati, pro parenthesis habeo. Post hæc scripta reperio πιστεύων in Vindobon. et sic nullas dubitavi id sumere, atque locum pro sententia mea distinguere. REISK.

Ἄν τῇ πόλει] II. ἂν ἐν τῇ πόλει. H. STEPHAN. CONT.

Πραχθεῖς] παρθεῖς Ald. Sed utrumque nihil est. Fortasse hoc modo: πρὸς ἐχθροὺς δὲ, ὑπὸ τῶνδε εἰ ἀδίκως ἀλοίην, ἀποδράϊν ἂν. TAYLOR. Mallem, παραχθεῖς, adductus, productus, sc. in judicium. ut supra: παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν ἡδικηκότες με. Orat. XIII. παράγειν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. Mox, pro διανοηθέντα mallem διανοηθῆναι. MARKLAND. A Stephano excogitatum et obtusum πραχθεῖς, aut potius ab ejus operis, rursus expulsi, et genuinam lectionem παρθεῖς ex Aldina revocavi. Venditus autem, aut adductus ad eam necessitatem, ut mihi sub corona veneundum sit, id quod certissime fiet, si hoc judicio damner, quamquam si damner, præter fas et jus damner; affugiam ex urbe. Idem est ac si dixisset: εἰ δ' ὑφ' ἡμῶν ἀλοίην (καίτοι ἀδίκως, εἰ οὕτω συμβαίη) δεόν ἔμε ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τούτων παρθεῖναι, τῶν ἡμῶν ἐχθρῶν, ἀποδράϊν ἂν. REISK.

Με χρῆ διανοηθέντα] Aut in με χρῆ latet μέτρειν, aut illis servatis addendum est μείναι, aut ἐπιτηδεύειν. quid æquum et tolerabile sperantem me oportet in urbe manere?

δίκων τὴν προθυμίαν, ἀποροῦντα δ' ὄψεν χρὴ τῶν δικαίων
 τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστου οὖν ποιησάμενοι τὸ δίκαιον,
 καὶ ἐνθυμηθέντες ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν περιφανῶν ἀδικημάτων
 συγγνώμην ποιεῖσθε, τοὺς μὴδὲν ἀδικήσαντας διὰ τὰς
 ἔχθρας μὴ περιίδητε ἀδίκως τοῖς μεγίστοις ¹ ἀτυχήμασι
 περιπεσόντας.

¹ ἀδικήμασι T.

REISK. Ad διακοθέντα, sub. συμπολιτεύ- studiumque atque contentionem modis
 εσθαι, quod praecepit. AUGER. omnibus mihi nocendi. REISK.
 Προθυμίαν] Animum odio mei ardentem,

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Θ Ε Ο Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ

Π Ρ Ω Τ Ο Σ . †

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ .

Is, pro quo Oratio hæc scripta est, exprobratam sibi dicit a Theomnesto, patrem se occidisse. Theomnestus dictum non negat, sed negat id ad Κακηγορίας legem pertinere, quæ prohibebat ἀνδροφόνον aliquem appellare, quo probro non affecisset eum qui querebatur. Quam exceptionem confutat is qui agit, ex eo quod etsi verba quibus læsus fuerat, non essent in lege nominatim expressa, in ea tamen continebantur, quatenus vetabat lex ἀνδροφόνον quenkum appellare contumeliæ causa. Qui autem aliquem dicit patrem suum occidisse, eum ἀνδροφόνον dicit, et plus quam ἀνδροφόνον.

Desid. Herald. Animadvers. in Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Rom. II. 13.

Pag. ed. Reisk.

339

342

116. 5 α'. ΜΑΡΤΥΡΩΝ μὲν οὐκ ἀπορίαν μοι ἔσσεσθαι δοκῶ, ὧ ἀνδρες δικασταί· πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὄρῳ δικάζοντας τῶν τότε

* ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ] Cum historiolas, hujuscemodi maxime, curta deceat brevitas, nolui, quæ præter Heraldiana observari volebam, argumento attexi, verum hic post principia latitantia minus occupatos solummodo morari. Ablata erat civibus Atticis non una sola lege conviciandi licentia. Nam 1. QUI ALIQUID IN ALIQUEM CONTUMELIÆ CAUSA DIXERIT, ἐὰν μὴ ἀποφαίη, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα, ut dicit noster in hac oratione, lege tenebatur. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κακηγορίας δίδωσιν ὁ νόμος γράψασθαι τοῦτον, ὃς ἂν εἰλασφημῇ τινὰ, οὐκ ἔχων ἀποδείξαι περὶ ἧν λέγει σαφές οὐδέν; Dio Chrysostom. Orat. 15. Et Solo quidem hanc maledicendi libertatem a locis solummodo sacris, et publicis concessibus removit, drachmarumque quinque ζημίαν constituit, quarum tres solvendæ erant ei, cui injuria facta esse dicebatur, τῷ ἰδιώτῃ: duæ ærario publico: Plato vero in suæ νομοθεσίας l. 11. non solum a templis et in jure dicundo, sed ubique arceri voluit, pœnamque arbitrio magistratus reliquit. Quem secuti sunt Romani. Papian. l. Responsor. tit. 5. " Si quis — in convicia atrocita forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in judicis arbitrio et æstimatione consistat." At erant 2. quædam gravioris

notæ, δεινότεραι quædam contumeliæ, in quas vehementius surgebat lex antiqua et ab omni ore excussit, non nisi quin-gentis drachmis redimendas. Hujusmodi jurisprudentia Attica nominavit ἀπόρρητα, Κακηγορίας sc. lege designatas et nominatim interdictas. Isocrates c. Lochit. Νόμος κελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀπορρήτων πνευτακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. Utpote si quis ἀνδροφόνον quempiam appellaverit. Noster: Ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς — ὡς οὐκ ἐστὶ τῶν ἀπορρήτων, ἐὰν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἔαν λέγειν. Inscitissime, ut id obiter notem, Meurs. Them. Attic. I. 15. hæc constitutione homicidicæ linguæ usuram ademptam esse voluit, οὐκ ἐὰν ἀνδροφόνον λέγειν. O Themidem Atticam! Cuiquamne tantum de te licuisse! Et recte inter ἀπόρρητα homicidicæ appellatio refertur, cum ad eam sermonis atrocitatem nunquam devenit jurisprudentia ipsa, nisi in iis solis, qui ἐαλακότες et δεδογμένοι ἀνδροφόνον erant. Demosth. adv. Aristocrat. Τοὺς δ' ἀνδροφόνους ἐξεῖναι ἀποκτείνειν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἀπάγειν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει· λυμάνεσθαι δὲ μὴ, μηδὲ ἀποιναῖν, ἢ διπλοῦν ὀφείλειν. ἔσον ἂν καταβλάψῃ κ. τ. λ. Ἠκούσατε μὲν τοῦ νόμου σκέψασθε δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὡς καλῶς καὶ σφόδρα εὐσεβῶς

παρόντων ὅτε Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὄπλα
343 ἀποβεβληκότα, οὐκ ἔξὼν αὐτῷ, δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ

ἔδικνε ὁ τιθεὶς τὴν νόμον. τοὺς ἀνδροφόνους
φησί. πρῶτον μὲν δὴ τοῦτον ἀνδροφόνον λέγει,
τὴν ἑλακκότα ἦδη τῆ φήφω. Οὐ γὰρ ἔστ'
οὐδέ τις ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ πρὶν
ἂν ἐξελεγχθῆς ἄλλῳ. Πού τούτου δηλοῦ;
ἐν τε τῷ προτέρῳ νόμῳ, καὶ ἐν τούτῳ. Ἐν
μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράφεται, εἴαν τις ἀσπουτεῖν
τὴν βουλὴν δικάζειν εἴπεν, ἐν δὲ τούτῳ τὴν ἀν-
δροφόνον προσεῖπὼν ἂ χρεὶ πάσχειν εἰσηκνεν.
εἰ μὲν γὰρ ἢ ἡ αἰτία τὸ πρᾶγμα, τὴν κρίσιν
εἰσηκνεν· εἰ δ' ὁ ἄλλος ἔνοχος τῷ προσρή-
ματι τούτῳ καθέστηκε, τὴν τιμορίαν
ἔγραφε. Grave ideo et τῶν ἀπορήτων,
aliquem homicidam appellare. Lege erat
speciatim interdictum, et a tali verborum
contumelia maxime cavet Euphemismus
Atticus. Sed, quod me non medioeriter
percellit, video hic in causa convicii acto-
rem a conviciis non abstinere, tametsi ea
a foro et Magistratum conventibus præ-
cipue, ut vidimus, exsulabant lege di-
serta. Ἐγὼ δ' εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ [πατέρα]
μα ἀπεικασίαι ἠπίετο, συγγνώμην ἂν εἶχεν
αὐτῇ τῶν εἰρημίων· φαῦλον γὰρ αὐτὸν
καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἠγούμην. Et, quod
felicitioribus ingenis reliquo concoquen-
dum, ejusmodi erat istud convicium, quale
nuper descripsimus, τῶν ἀπορήτων scilicet,
inter ea, quæ disertis verbis et nominatim
vetebantur. Τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μὴ
τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας κικῶς λέ-
γειν τεθνεῶτας. Demosth. adv. Bæotum
2. Quam constitutionem cum quibusdam
aliis uti omisit Petitus, gratiorem
paulo operam sumere videbor, quam sumo
quotidie, in Legibus Atticis recensendis:
quarum συλλογῆν, suppetant modo vires
et hoc otium Academicum, in lucem me-
ditor proferre. TAYLOR.

† ΠΡΩΤΟΣ] Male dicitur prior, cui non
succedit altera, et quam etiam per unica
habent quotquot laudant Antiquiores. Κατὰ
Θεομνήστον Cod. Vatic. Harpocr. in Ἀπίλ-
λει et Ἀπόρρητα, ceterique. Proinde palam
omnibus prædicta, a secunda quæ a tergo
mox sequitur, caverent. Irrepsit nimirum
in ora hominum et dias oras cura nostri
pondum subacta, quam in sedem δευτερο-
λεξίας, cum tamen a priori neque locorum
tractatione, neque vocabulis ipsis discedat,
incepte compergerint Librarii, exinde
in multorum fallaciam quotidie depromen-
dam. Evenit enim nostro, sicut et pluri-
mis evenisse quoque credo, ut quam ibi
contentionis imaginem rudiori tractu ad-
umbravit, hic discretiori lumine orationis
exprimeret, et, ut de se ait Tertullianus,
“properatum opus pleniore scriptione
rescinderet.” Vel fortasse, quod magis

demum sentio, acta erat illa coram Arbi-
tris, qui, ut infra discimus, de hac causa
prius cognoscerebant, hæc coram Judicibus
post annum elapsam. Quod et aliunde
confirmari posse credo. IDEM.

Λυσίθεος] Infra Dionysius dicitur. Non-
nulla fortasse ibi sum admoniturus. IDEM.
Lysithei pariter atque Dionysii nomina
recte habent. Lysitheus erat actor ejus
causæ, qua Theomnestus abjecti scuti
reus agebatur. Dionysius autem Lysithea
ea in causa operam dabat dicendo adver-
sus Theomnestum testimonio, quanquam
ex insequentibus intelligimus Theomnes-
tum causam visisse, et Dionysium falsi
dicti testimonii nomine notatum infamia
fuisse. REISK.

Δημηγορεῖν] Ἀπαγορευεῖν. SCHOTT.
Non licuisse ire inficias. Somnia mera!
Quid enim, monstrum! ad hunc locum
confert, sive Lysitheus in eo judicio ad-
versarium nactus sit difficilem, sive con-
fitementem? Lis erat ea δοκιμασίας. Nega-
bat scilicet ullum Theomnesti vel voce vel
consilio opus esse reipublicæ, quæ iam
armis tegere pro ignavia non sustinuit.
Nam in orat. c. Timarch. ἀπέειξε νομο-
δέτης, οὐς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὐς οὐ δεῖ
λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. Τίσι δειότερον ἀπέειπε,
inquit Orator, μὴ λέγειν εἰς τὰς στρατείας,
φησί, μὴ ἔστρατευμένος — ἢ τὴν ἀσπίδα
ἀποβεβληκός. Rescribe itaque: Λυσίθεος
Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὄπλα ἀποβεβλη-
κότα οὐκ ἔξὼν αὐτὸν δημηγορεῖν, id est,
ἀξίων αὐτὸν μὴ δημηγορεῖν, solita phrasi. Ita
noster c. Alcibiad. Ἀντιβολήσουσιν οὐκ
ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱὸς τοσαύτην
δειλίαν καταγαῖναι. Et rursus pro Ari-
stoph. bon. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ οὕτω πολλὰ
καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχόμενος ἡμᾶς
ἀπολέσθαι ἀδίκως. Et c. Agorat. Ὁρῶντες
τὰ πρᾶγματα οὐχ οἷα θελπίστα ἐν τῇ πόλει,
ἄγειν μὲν τὸν Ἀγρίπτου οὐκ ἔφασαν προσ-
ήσθησθαι. Id. de S. Oliv. excis. Ταῦτα
μὲν ἐθόδα οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λέγειν. Plutarch.
in Alcibiad. Ἐρωτώμενοι δὲ, ἐφ' οἷς ἀφι-
γμένοι τυγχάνουσιν, οὐκ ἔφασαν ἦκειν αὐ-
τοκράτορες. Vid. eund. de fort. Alexand.
orat. 1. p. 331. B., Aristid. c. Plat. pro
quat. vir. statim in fronte, Xenoph. p.
454. B., Plat. de Rep. t. 1. p. 34. Edit.
Massie. Ita Latini fere. Plant. Mostell.
I. 3. 37.

“Stulta es plane, quæ

illum tibi æternum putes fore amicum
et benevolentem.

Monco ego te, te deseret ille. etate et
satietae.

Ph. Non spero.” TAYLOR.

τῷ ἀγῶνι τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀπεικτονέναι τὸν ἑαυτοῦ. 344
 20 Ἐγὼ δ', εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεικτονέναι ἤτιᾶτο, συγγνώ-
 μην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων — φαῦλον γὰρ αὐτὸν καὶ
 οὐδενὸς ἄξιον ἠγούμην —, οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀπορρήτων
 ἤκουσα, οὐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ — ¹ ἀνελεύθερον γὰρ καὶ
 λίαν φιλοδίκον εἶναι νομίζω κακηγορίας δικάζεσθαι —
 νυνὶ δὲ αἰσχροῦ μοι εἶναι δοκεῖ περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολ-
 25 λοῦ ἄξιου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρή-
 σασθαι τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. καὶ παρ' ὑμῶν εἰδέναι βούλο-
 μαι πώτερον δώσει δίκην, ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἕξαιρετόν
 ἔστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὃ τι ἂν βού-
 ληται.

6'. Ἐμοὶ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἔτη ² εἰσὶ τριάκοντα 345
 τρία, ἐξ ὅτου ³ δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοστὸν τουτί. 346

¹ ἀνελεύθερον γ. κ. λ. φιλοδίκου Α.   ² εἰσὶ τρία καὶ τριάκοντα, ἕξ Α.   ³ δ' om. Γ.

Οὐκ ἐξὸν αὐτῷ δημηγορεῖν ἐν ἐκείνῳ γὰρ etc.] Explicanda sunt haec ex Antiphonte Orat. de Saliat. p. 145. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδὴν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἰργεσθαι τῶν νομίμων. et ita Pollux VIII. 7. segm. 66. Unde miram, quid in animo habuerit Schottus, cum pro δημηγορεῖν conjecerit ἀπαγορεῖν. Saepè hanc Orationem citat Harpocration: plerumque tamen cum ista cautione, εἰ γνήσιος. MARKLAND.

Ἐφασκεν] Theomnestus puta. REISK.
 Αὐτὸν] Patrem Theomnesti puta. IDEM.
 Εἴ τι ἄλλο] Εἴ τινος ἄλλου. Ald. Hæret Scal. Nam ex ea lectione reflexit: οὐδὲ τῷ ἄλλῳ εἰ τῶν etc. TAYLOR. εἴ τι ἄλλο. CONT.

Τῶν ἀπορρήτων] Τὰ ἀπορρήτα explicat Harpocration τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις, legibus interdicta, n.p. convicia. Quæ porro, inquit ille, alter alteri objicere per leges vetaretur, Lysias declaravit oratione adversus Theomnestum. At, ut ex ipsa oratione patet, non omnia quidem, sed nonnulla tantummodo. AUGER.

Ἄνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλοδίκον etc.] Lego, ἀνελεύθερον et φιλοδίκου, Casu secundo. MARKLAND.

Τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου] Nescio, quo fato evenerit, ut quæ ab Auctore exiit oratio intempustivus, δευτέραν tamen ejus φροντίδα vincat hodie castitate! Id quod mox per plura evineam. Vel hic quam bellule procedat calculus! Nescio sane, quibus digitis hic homo annos computet. Rectius posterior: Ἐτη γὰρ ἔστι μοι δ' ὅο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατέληθετε, εἰ-

κοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ἂν, ὅτε ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνηκεν. Vidit hæc Schott. Palmer. et Bentleius denique in dissertationibus de tæte Phalaridis. Attamen si supponamus annum integrum elapsum fuisse inter illam scriptam atque hanc habitam, meliore via medicatus est Scal. ἔτη εἰσὶ τριάκοντα τρία. Et cetera concordabunt. TAYLOR. Non convenit cum Seipso: in Oratione enim secunda (quemadmodum vulgo inscribitur) triginta duos annos sibi attribuit, et mox, quod in hac τρισκαιδέκτης, in ista δωδεκαέτης dicitur: unde Schottus hunc locum ita refingit: ἔτη εἰσὶ δύο καὶ τριάκοντα: et pro τρισκαιδέκτης, ex ista δωδεκαέτης hic emendatam vult. Sed cum istam Orationem omnino spuriam esse putem, nec ipsius Lysiae, sed Abbreviatoris ejusdam; hæc priori potius standum esse judico, et legendum hoc loco: ἔτη εἰσὶ τρία, καὶ τριάκοντα, vel τριάκοντα τρία: ἐξ ὅτου δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοστὸν τουτί. quemadmodum ibi legitur: ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατέληθετε, εἰκοστὸν τουτί. Et sane ex isto Epitomatore hoc capimus comodi, quod, licet nonnullis in locis Lysiae verba interpolaverit, et ad usitatiores loquendi formas pro libitu, vel ævo suo, reduxerit (quemadmodum hic, pro Lysiae ἐξ ὅτου, Ille substituit vulgariis istud ἐξ οὗ), Sensum tamen retinet, et ad veram Lysiae scripturam sæpe non manu ducit. Optandum foret, ut Demosthenicorum aliquot Compendia hujusmodi haberemus. MARKLAND. ἔτη εἰσὶ δύο καὶ τριάκοντα. CONT.

φαίνομαι οὖν τρισκαιδεκέτης ὡν ὅτε ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκε. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν, ¹ οὐτ' εἶ ἔστιν ὀλιγαρχία ἠπιστάμην, οὔτε ἂν ἐκείνω ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην βοηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ οὐκ ὀρθῶς τῶν χρημάτων ³⁰ ἔνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφός

317 Πανταλέων ἅπαντα παρέλαβε, καὶ ἐπιτροπέυσας ἡμᾶς τῶν πατρῶων ἀπεστέρησεν, ὥστε πολλῶν ἔνεκα, ὧ ἄνδρες δικασταί, προσῆκέ μοι αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν οὖν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι, οὐδὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων. σχεδὸν ἐπίστασθε ἅπαντες ὅτι ἀληθῆ λέγω. ὁμῶς δὲ μάρτυρας αὐτῶν παρέξομαι.

MARTYRES.

35

γ'. Ἴσως τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτων μὲν οὐδὲν ἀπολογήσεται· ἔρει δὲ πρὸς ὑμᾶς ἅπερ ἐτόλμα λέγειν καὶ πρὸς τὸν διαιτητὴν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορρήτων, εἰάν

318 ² τις εἶπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνου οὐκ εἶν λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι

¹ οὐτ' εἶ ἔστιν T. οὐτ' ὅ, τι ἔστιν A.

² τις τινὰ εἶπῃ A.

Ὅτ' εἶ ἔστιν] Οὐτ' εἶ ἔστιν Codd. Steph. et Coisl. Scal. quoque. Rectius tamen Steph. οὐτε ὅ, τι ἔστιν ὀλιγαρχία, ὡς ἐν τῇ τοῦ δευτέρου λόγου ἀρχῇ. TAYLOR. Sed MS. habet, οὐτ' εἶ ἔστιν ὀλιγαρχία, recte. Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 335. ἀλλ' εἶ μὲν καλοῦσί με ταῦτο τὸ ὄνομα, οὐκ οἶδα. Sic Lucas Actor. XIX. 2. Ἄλλ' οὐδὲ εἶ Πνεῦμα Ἅγιόν ἔστιν, ἠκούσαμεν. Mutavit, opinor, Abbreviator in magis notum loquendi genus. Sic in citato Lucae loco pro ἔστιν Codex Vetusissimus Academiae Cantabrigiensis a Beza donatus habet λαμβανούσι τινες: quod est Interpolatoris, vel non intelligentis phrasin, vel metuentis, ne ex hoc responso viderentur Discipuli Ephesii dixisse, Senescivisse Existentiam Spiritus Sancti. Mox lego, ἐπεβούλευσα ἂν αὐτῷ, insidiatus fuisset illi, vulgo deest ἂν. MARKLAND. οὐτ' εἶ ἔστιν. CONT.

Οὐκ ὀρθῶς] Videtur ἂν interponendum. vitæ patris si fuisset insidiatus, quo bonis potius, non recte, non sapienter fecissem. REISK.

Πανταλέων] Si ingenio fuisset vel mediocre φιλοδικῶν, ingentem utique dicam isti Pantaleonti scripsissem. Nomen fratris minime erat necessarium, et originem debere arbitror orationi ἀντιγράφῳ, ubi le-

gitur: ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. Ea tamen verba cum hic efferantur per ἅπαντα παρέλαβε, proclive erat in nomen proprium Πανταλέων commigrare. TAYLOR. Non intelligo hanc Ratiocinationem, nisi pro παρέλαβε legatur παρέλαβε, praceperat, scilicet ante patris mortem: quod factum non probabile est, et reclamare videntur, quæ sequuntur. Ut nunc sunt, pessime arguuntur. Dilucidius hæc effert Abbreviator, omissis ὀρθῶς et ἐπιτροπέυσας ἡμᾶς (ita enim legendum, non ὑμᾶς), quæ ultima difficultatem injiciunt sententiæ. Cæterum contra Pantaleonta quendam scripsit Orationem Noster, cujus meminit Pollux IV. 3. segm. 23. An bicec fuerit, ignoro. Mox, pro περὶ αὐτῶν forte leg. περὶ τούτων, ut paulo post. MARKLAND.

Ἀνάγκη μὲν οὖν] Post οὖν videtur ἔν deesse. REISK.

Σχεδὸν ἐπίστασθε] Videtur γὰρ interponendum. IDEM.

Ἐάν τις] Interpono *tiua*, si quis ab aliquo dicat patrem ejus esse interfectum. Nam e vulgata hæc existat sententia, alienissima quidem illa: si quis aiat u se patrem suum esse interfectum. IDEM.

ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι
 40 ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι, ὅσοι
 ἀνδροφῶνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτόνασι τινάς. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν
 τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν
 δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἐνὸς εἰπῶν περὶ πάντων ¹ ἔδη-
 λωσεν. οὐ γὰρ δήπου, ὡς Θεόμνηστε, εἰ μὲν ² τίς σ' εἴποι
 πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν, ἠξίους ἂν αὐτὸν ὄφλειν σοι 349
 δίκην· εἰ δέ τις εἴποι ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φύσαντα ἔτυ-
 πτες, ὧς ἂν αὐτὸν ἀξίμιον δεῖν εἶναι ὡς οὐδὲν τῶν ἀπορ-
 117. 1 ρήτων εἰρηκότα. ἠδέως γὰρ ἂν σου πυθοίμην — περὶ τοῦτο
 γὰρ δεινὸς εἶ καὶ μεμελέτηκας καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν —, εἰ
 τίς σε εἴποι ρῖψαι τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἰρητο, εἰάν
 τις φάσκη ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, οὐκ ἂν ἐδικάζου
 αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήκει ἂν ³ σοι ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι
 οὐδὲν σοι ⁴ μέλει; οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτὸ ἐστὶ ρῖψαι καὶ ἀποβε- 350
 5 βληκέναι· ἀλλ' οὐδ' ἂν τῶν ἑνδεκα γενόμενος ἀποδέξαιο, εἰ
 τις ἀπάγοι τινὰ φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι ἢ τὸν χι-
 τωνίσκον ἐκδεδύσθαι, ἀλλ' ⁵ ἀφείης ἂν τὸν αὐτὸν τρῶπον,

¹ ἔδηλου T. R.

² τίς εἴποι T. τίς σ' εἴπη R. τίς σε εἴπη A.

³ σοι, ὅτι σ' εἶπεν ἐρριφέναι A.

⁴ σοι μέλλει in ed. 4. μοι μέλει in 8. T. σοι μέλειν A.
⁵ ἀφείης T. R. ἀφείης A.

Τῆς τούτων διανοίας] Abbreviator, τῆς
 τῶν ἔργων διανοίας. Lysias infra: εἴπωρ
 μάχη τοῖς ὀνόμασι, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις
 τὸν νοῦν προσέχοις. Sed rectius τούτων.
 MARKLAND. Post διανοίας videtur ἔχρεσθαι
 deesse. REISK.

Καὶ πάντας εἰδέναι κ. τ. λ.] Plenius hæc
 et expressius in proxima oratione, ubi bis
 ἀπεκτόνασι, quod has sordes Helle-
 nismi (ἀπεκτείνασι puta, quod est in vulg.)
 mirum quantum superet. ἀπεκτόνασι quo-
 que Coisl. TAYLOR. ἀπεκτόνασι. CONT.
 Hic legi velim, ut in altera oratione: ὅτι
 ὅσοι ἀπεκτόνασι τινάς, καὶ ἀνδροφῶνοι τῶν
 αὐτῶν εἰσὶ· καὶ ὅσοι ἀνδροφῶνοι τινός, καὶ ἀπε-
 κτόνασι τουτοῖ. AUGER.

Ἐδήλου] Ἐδήλωσεν Cod. Steph. quam
 quoque scripturam clare exhibet oratio
 sequens, quæ ubique fere est correctior.
 TAYLOR.

Εἰ μὲν τις εἴποι] Lege: τίς σε εἴποι. Sic
 in secunda: εἰάν μὲν τις πατραλοίαν ἢ μη-
 τραλοίαν καλῇ σε: ita legendum, non κα-
 λέση. Pro ἔδηλου paulo ante MS. habet
 ἐδήλωσεν: et ita Abbreviator. MARKLAND.
 Φύσαντα] Φυτεύσαντα habet oratio al-
 tera. TAYLOR.

Τοῦτο] F. περὶ τοῦτου γὰρ δεινὸς εἶ —
 λέγειν. IDEM. A codice Veneto Bessari-

onis abest δεινός. quod ut non laudo, ita
 aio ferri posse. περὶ τι εἶναι est bene Gra-
 cum. circa aliquid versari, ei deditus esse.
 Verum vulgata h. l. bene habet. REISK.
 Φάσκη ἀποβεβληκέναι] Contius addit τὴν
 ἀσπίδα.

Ἐξήκει —] Videtur hic locus sic ferme
 sarcionendus: ἐξήκει ἂν σοι, ὅτι σε εἶπεν ἐρ-
 ριφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι, οὐδὲν σοι μέλειν.
 in infinitivo. acquiesceres in hoc (neque ad
 iudicii certamen rem deferres), causans,
 tua nihil referre, neque te animo angi, pro-
 pterea quod adversarius dixisset, te scutum
 ἐρριφέναι, non autem ἀποβεβληκέναι. REISK.

Μέλλει] Recte olim conficere sceleratum
 istud μέλλει Seal. et Steph. quorum
 ille nobis μέλει, hic μέλειν propinavit.
 Verum mehercule dum Auctoris sensa
 liquide perspicere videor, oratio tamen
 ipsa nescio quid Insubrici et præfracti
 retinere videtur. TAYLOR. Mallem, οὐδὲν
 μοι μέλει. et μοχ, pro ὀνομάζεται scribe
 ὀνομάζετο: quo tendit Secunda, εἰ μὴ λω-
 ποδύτην ὀνομάζεν. MARKLAND. λέγοντι ὅτι
 οὐδὲν σοι μέλει. CONT.

Ἀφείης] F. ἀφίης. Verbum certe. TAY-
 LOR. Postremum quid sibi velit, haud
 intelligo, ut alia Taylori quamplurima.
 Optativum equidem hic malim ἀφείης, ob

ὅτι οὐ λωποδύτης ὀνομάζεται. οὐδ' ¹ εἴ τις παῖδα ἔξαγαγὼν ληφθεῖη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι· εἴπερ ² μαχῆ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν ³ προσέξεις, ὧν ἕνεκα τὰ ὀνόματα πάντες τίθενται.

δ'. Ἐτι τοίνυν σκέψασθε, ὦ ἄνδρες δικασταί· οὗτος ¹⁰ γάρ μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ μαλακίας οὐδ' εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβεβηκέναι. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ἐν ἐκείνῳ ³⁵¹ τῷ χωρίῳ, ὅταν τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζωνται, οὐ διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος τὰς διωμοσίας ποιοῦνται, ἀλλὰ δι' ³⁵² οὗπερ ἐγὼ ¹ κακῶς ἀκήκοα. ὁ μὲν γὰρ διώκων ὡς ἔκτεινε δίομνυται, ὁ δὲ φεύγων ὡς οὐκ ἔκτεινεν. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη

¹ εἴ τὴν παῖδα T. εἴ τις τὴν παῖδα A.

³ προσέχεις T. R. A.

² μάχη T. R. A.

⁴ κακῶς T.

praemissum ἀποδέξαιο, et insequens φάσκοις. REISK.

[Ὅτι οὐ λωποδύτης] Nescio qua mente Contius ejiciat eū. AUGER.

[Τὴν] F. τὴν. Τινὲς tamen legit Herald. in Sahmas. IV. 7: TAYLOR. Hujus loci hic est sensus: οὐκ ἂν φάσκοις ἀνδραποδιστὴν, quia scilicet in servitutum adduxit non virum, ἀνδρα, sed puellam, τὴν παῖδα. AUGER.

[Ἀνδραποδιστὴν] Plagiarius qualis erat ille Appius Claudius apud Livium. SALMAS.

[Ἐτι τοίνυν σκέψασθε] Id insuper considerate, judices: hic orator orationem convertit a Theomnesto ad judices, quia nempe, quam Theomnestus propter animi ignaviam in Areopagum non ascenderit, ignorare debet quæ illic agantur. AUGER.

[Οὗτος γάρ] Ratiocinium cohæret sic: Vos omnes nostis (de hoc enim Theomnesto nil dicam, qui mihi videtur id ignorare; neque mirum id cuiquam videri debet; nam præ mollitie et ignavia nunquam ille mihi videtur in Areopagum adscendisse). vos igitur omnes nostis. REISK.

[Διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος] Vult dicere, formula jurisjurandi utrinque a litigantibus coram Areopagitis dicendi non hæc est: οὗτος ἐστὶν ἀνδροφόνος τοῦ δέινα, neque ἐγὼ οὐκ εἶμι ἀνδροφόνος τοῦ δέινα. sed istæ: οὗτος ἀπέκτεινε τὸν δέινα. et ἐγὼ οὐκ ἀπέκτεινα τὸν δέινα. IDEM.

[Ἀλλὰ δι' οὗπερ κ. τ. λ.] Locum mendosum esse ausim pronunciare. Lego: ἀλλὰ δι' οὗπερ ἔργον κακῶς ἀκήκοε. SALMAS. Fallitur vir doctissimus. Lego enim certissima emendatione: ἀλλὰ δι' οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα. Ita Calumnia solet describi apud Græcos. Sensus est: In acti-

onibus Areopagiticis juramentum utrinque concipitur non in verbis legis, non διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος, de quo nunc agitur, scil. ἀνδροφόνος, sed iis ἴσῃς, quibus me lædi conqueror. Διόκων enim διόμνυται, ὡς ἔκτεινε, ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινε. Noster c. Familiar. Εἰπάτω τίς ἡμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν; proxime: Οὐκοῦν δεῖνόν, εἰ, ὅταν μὲν δέσῃ σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, κ. τ. λ. Huc spectant, quæ sequuntur: Οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι, — πότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; TAYLOR. Lege κακῶς ἀκήκοα, male audivi, i. e. vituperare sum. Dicit: In Areopago, quando de Homicidio questio sit, Formula jurisjurandi concipitur per hoc ipsum verbum (κτείνειν) quo contra me usus est Theomnestus, quando mihi cadein patris mei exprobrauit, δι' οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα: Actor enim jurat, ὡς ἔκτεινε hunc vel illum Reus: Reus vero contra jurat, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. Notissima phrasis κακῶς ἀκούειν, et infra hac Orat. occurrit, et centies alibi. MARKLAND. κακῶς. CONT.

[Ἐκτεινε] Ad primum ἔκτεινε subauditur ὁ φεύγων, reus; ad secundum αὐτός. REISK.

[Οὐκοῦν ἄτοπον κ. τ. λ.] Locus mire corruptus Schotto: qui ut aliquidi contulisse videatur ad emendandum, istud τὸν φεύγοντα in exitu orationis delet. Ego non delendum judico, sed loco moveri arbitrator. Locus est laceratus et absorbetur non nihil. Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτείνει * * * φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι: τὸν φεύγοντα * * * ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο. TAYLOR. Sed has voces [sc. τὸν φεύγοντα], licet alio loco positas, postulat Argumentatio, quæ ad certissimam, ut mihi videtur, hujus loci restitutionem

15 τὸν ¹δείξαντα κτεῖναι, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ
διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο. τί γὰρ ταῦτα,
ὧν οὗτος ἔρεϊ, διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν Θεῶνι κακηγορίας
ἐδικάσω ²εἰπόντι σε ἔρριφέναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν ³⁵⁴
τοῦ ρίψαι οὐδὲν ³τῷ νόμῳ εἴρηται· εἰ δέ τις εἶπη ἀποβε-
βληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν κε-
λεύει. οὐκοῦν δεινὸν, ⁴εἰ, ⁵ὅταν μὲν ⁶δέσῃ κακῶς ἀκούσαντα
20 τοὺς ἔχθρους τιμαρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ
νῦν, ⁷λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἶπῃς ³⁵⁵

¹ δέξαντα κτεῖναι ἀποφύγειν, φάσκοντα R. A. ² εἶπε τις σὲ T. ³ ἐν τῷ A.

⁴ εἰ om. R. A. ⁵ εἰν R. ⁶ δέσῃ σε κακῶς T. δέῃ σε κακῶς R. A.

⁷ ἐκλαμβάνειν R. λαμβάνειν A.

ducit. ea est hæc: οὐκοῦν ἀποκνῶν εἶναι, τὸν φεύγοντα, τὸν δειχθέντα κτεῖναι, φάσκοντα οὐκ ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο; nonne igitur absurdum foret, si Reus, qui demonstratus fuit occidisse, diceret se non esse ἀνδροφόνον (homicidam), quia Actor jurabat illum esse ἀνδροφόνον? quod enim est inter hæc discrimen etc. Possis retinere οὐκοῦν, igitur, sine Interrogatione: sed istud vividius est. De cæteris, vix dubitari posse puto. MARKLAND. Ego locum hunc saltem ad tolerabilem et convenientem sententiam sic reformavi, ut pro vulgari δείξαντα, sufficerem δέξαντα, et ἀποφύγειν adderem, utrumque de meo. Perabsurdum sit, eum, qui visus fuerit iudicibus cadem commisisse, quanquam ipse confiteatur se homicidam esse, tamen absolvi (ἀποφύγειν, aut, si magis probes ἀξιῶν ἀποφύγειν, postulare, ut absolvatur) ideo, quod actor in iure iurando affirmaverit, reum occidisse, κτεῖναι, nam a lege homicidia vetante, verbum κτείνειν non usurari, sed vocabulum ἀνδροφόνου. REISK. Ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο, intellige quasi legeretur, διωμόσατο ὡς ὁ φεύγων ἔκτεινε. AUGER. F. leg. οὐκοῦν ἀποκνῶν ἂν εἴη τὸν δράσαντα ἀφείναι, φάσκοντα etc. Demosth. p. 983. 17. ἀλλ' ὁμῶς ἀπάντων τούτων ὄρος καὶ λύσις τοῦ παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφείναι, et mox v. 21. οὐδὲ γὰρ, ἂν ὁ παθὼν αὐτὸς ἀφ' τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δέξαντα, οὐδέν τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἕξεστιν ἐπεζηέναι.

Αὐτὸ μὲν Θεῶνι κακηγορίας ἐδικάσω, εἰστέ τις σε] (Sic. vulg.) Cod. Steph. et Coisl. αὐτὸς μὲν Θεῶνι. Lege itaque: καὶ αὐτὸς μὲν Θεῶνι κακηγορίας ἐδικάσω εἰπόντι σε ἔρριφέναι τὴν ἀσπίδα. Mendium in voce κακηγορίας vidit Schottus. Egomet quoque vidi, neque hic solum, sed in auctoribus quamplurimis, quos omnes recensere non illius est, qui ad alia et magis propria festinat. Postremum denique (immo

totum) confirmatur ex pari loco in oratione proxima: αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ρίψαι τὴν ἀσπίδα. TAYLOR. Præcedentia recte emendatur Viri Doctissimi: καὶ αὐτὸς μὲν Θεῶνι κακηγορίας ἐδικάσω. Sequentia connectenda erant, et sic scribenda:— ἐδικάσω εἰπόντι σε ἔρριφέναι τὴν ἀσπίδα· καίτοι περὶ μὲν τοῦ ρίψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. et tu ipse quidem Theoni litem intendisti, quod dixerat te ρίψαι (abjecisse) clypeum: cum tamen de hoc verbo ρίψαι in lege nihil dicitur, sed etc. Clare Abbreviator: καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ρίψαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι ἐν τῷ νόμῳ τὸ ρίψαι οὐ γέγραπται, ἀλλ', εἰν τις φῆ' ἀποβεβληκέναι sic et ibi legendum puto, cum vulgo desit τὸ ρίψαι, ex sensu et Lysia suppleendum. Mox, pro λαμβάνειν lege λαμβάνεις, prout postulat Conjectio eī, et sequens ἀξιόεις, et pro δέσῃ σε forte δέῃ σε. MARKLAND. καὶ αὐτὸς μὲν, Θεομνηστε, κακηγορίας ἐδικάσω, εἰ εἰπέ τις σε ἔρριφέναι. CONT.

Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ρίψαι κ. τ. λ.] Malo alite usus est Criticorum princeps Salmassius, cum hæc tractavit. Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ρίψαι τὴν ἀσπίδα ἡ ἀποβεβληκέναι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Nam ἀποβεβληκέναι est ipsissimum verbum iudicum: Et hominem, quem alibi semper suspicere non sine aliqua reverentia soleo, hic idcirco magis demiro, quia, qui locum hunc non intelligit, nihil in tota oratione intelligere posse videtur. TAYLOR.

Οὐκοῦν δεινὸν, εἰν μὲν δέσῃ σε] F. δέσῃ σε. In Edit. min. TAYLOR. CONT. Sic dedi, pro vulgaribus istis: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ ὅταν μὲν δέσῃ σε. Postremum hoc δέσῃ a Stephano profectum est. Aldus dederat δέ. unde potius δέῃ debebat effici. Illa lectio ei ὅταν ex eo nata videtur, quod in aliis libris esset, eī, in aliis, εἰν, in aliis ὅταν. Ego εἰν prætulī ex altero exemplo. REISK.

Λαμβάνεις] Lege λαμβάνεις. TAYLOR.

κακῶς, οὐκ ¹ ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. πότερον οὕτω σὺ δεινὸς εἶ, ὥστε, ὅπως ἂν εὐλόγη, οἷός τ' εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις, ἢ τοσοῦτον δύνασαι, ὥστ' οὐδέποτε οἶει τοὺς ἀδικουμένους ὑπὸ σοῦ τιμωρίας τεύξεσθαι; εἴτ' οὐκ αἰσχύνῃ οὕτως ἀνοήτως διακείμεις, ὥστ' οὐκ ἐξ ὧν εὖ πεποίηκας τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἀδικῶν οὐ δέδωκας δίκην, οἶει δεῖν πλεονεκτεῖν; ² καί- 25 τοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

εἰ. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑμᾶς μὲν πάντας εἰδέναι ἠγοῦμαι ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τοῦτον δὲ οὕτω 356 σκαιὸν εἶναι ὥστε οὐ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα. βούλομαι οὖν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι, ἂν πως ἀλλὰ ³ νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῆ καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχῃ πράγματα. καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους ⁴ τοὺς Σόλωνος τοὺς παλαιούς. 30

ΝΟΜΟΣ.

357 Δεῖσθαι ἔ ἐν τῇ ποδοκάκῃ ἡμέρας ⁵ πέντε τὸν πόδα, ἐὰν ⁶ μὴ ⁷ προστιμήσῃ ἢ Ἡλιαία.

¹ ἀξιῶν R. A.² καί μοι A.³ νῦν γ' ἐπὶ R.⁴ τοῦ T. R. A.⁵ δέκα A.⁶ μὲν T. om. A.⁷ προστιμήσῃ A.

Οἷός τ' εἶ] Οἷός εἶ. SCAL.

Καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ut paulo post: καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. et ita passim. Infra, ἂν πως ἀλλὰ νῦν. mallem ἂν πως ἄρα νῦν, si forte nullo modo nunc apud tribunal discat. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Non videtur lex περὶ τῆς κληρονομίας, de prænis maledicentium, sed περὶ τοῦ ἀνδροφόνου, de prænis homicidarum designari. REISK.

Τὰ λεγόμενα] Scil. ὑπὸ τούτου τοῦ νόμου. vim et sententiam hujus legis non percipere, vel disputationem hanc meam capere, docentem, non ex verbis leges esse interpretandas, sed ex destinatione legislatoris et ex natura rerum. IDEM.

Ἄν πως ἀλλὰ νῦν] F. ὅπως ἄρα νῦν. TAYLOR. Si quid mutandum sit, malim ἂν μήπω, ἀλλὰ νῦν γ' ἐπὶ — si nondum, at nunc saltim — Verum videtur vulgata defendi posse, idemque dicere, atque εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε, si non citius, at nunc saltim. Ego equidem γ' addidi de meo. REISK. Idem valet ac si diceretur: εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε ἐπὶ — si nondum prius, at nunc saltim doceantur.

AUGER.

Τοὺς παλαιούς] Id est, scriptos illo casu, obsoleto sermone priscorum Atticorum. Consultum duxit orator de hoc admonere ob insequentia. alias potuisset etiam τοῦ παλαιῦ dicere. REISK.

Δεδέσθαι κ. τ. λ.] Lex occurrit integrior multo in oratione Timocreate, cujus fide adductus nostrum, (id quoque vidente Herald. Animadv. III. 3.) emaculavi: "Ὁ, τι ἐάν τις ἀπολίση, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ τὴν διπλασίαν καταδικάζειν· ἐὰν δὲ μὴ, τὴν δεκαπλασίαν περὶ τοῖς ἐπαιτιοῖς. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ (lege ποδοκάκῃ, ut mox monituri sumus) τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας, καὶ ὑκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἢ Ἡλιαία. προστιμήσθαι δὲ τὸν βουλιόμενον ὅταν περὶ τοῦ τιμώματος ᾖ. Male in duas leges disperititur Demosthenicum et Lysiacam Petit. Legg. Attic. TAYLOR.

Ποδοκάκῃ] (Sic vulg.) Admonuit Moschop. π. σχεδ. p. 82. vocem hanc per duo κκ esse scribendam. Ποδοκάκῃ διὰ δύο κκ τὸ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ξύλον, ὑφ' οὗ οἱ πόδες κατέχονται. Atque plurimi ita scribunt. Theonem, quoniam locum insignissimum habet in Progymnasum. afferre imprimis

ἡ ποδοκάκκη αὕτη ἐστίν, ὧ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. εἰ οὖν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν ἐν ταῖς εὐθύταις 359 τῶν ἑνδεκα κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἀν' ἡλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν; λέγε ἕτερον νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

35 Ἐπεγγυῶν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω. δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα θρασκάζειν.

Iubet. Περὶ δὲ τὸ ὄνομα [γίνεται ἀσάφεια] ὅταν καινὸν ἢ σφόδρα παλαιὸν ἢ ζῆνον ἢ τὸ γεγραμμένον, οἷον ἢ ποδοκάκκη καὶ ἢ ἡμεδαπή. Καὶ εἰ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμοτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διδὸν καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ τινὲς οὕτως ἐξηγουῦνται,

Χαλκίῳ δ' ἐν κέραμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ita Harpocrat. Ποδοκάκκη τὸ ξύλον τὸ ἐν δεσμοτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἦτα παρεμβεβλημένον τοῦ ἑτέρου κάσσωα, ποδῶν τις κἀκὼσι οὔσα, ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοῦνομα. φησὶ γάρ, ἡ ποδοκάκκη αὐτὸ ἐστίν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Quæ verba lucem affundunt Hesychio. Nam idem velle videtur, sed propter luxatum locum contrarium potius obtinet. Ibi enim expiscari licebit, quod per duo κα scribitur, ἦτοι παρεμβεβλημένον τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ συγκοπήν ποδοκατοχή. Qui Varinum de hac voce consulat, inveniet unum articulum, quasi vestem, ex diversis et hinc inde sumptis pannis consutum. Sed idem emendabit Glossas Nomicas. Quarum hæc sunt verba: Ποδοκάκκη ξύλον τὸ ἐν ἐρικτῇ, ἐν ᾧ τοὺς σόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν (vel συνέχουσι), ὃ παρὰ Ῥωμαίους καλεῖται κοῦσπος. Aliud est Κοῦσπος. Lege ex Varino κῆππος. Quas turbas dedit H. Steph. in Thesauris, qui putat ex hoc loco male intellecto Lysiam distinxisse inter ξύλον et ποδοκάκκην? Εἰ ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ. TAYLOR.

Μὴ προστιμήσῃ] Revocavi veterem probam lectionem Aldinae, a Taylora nulla de causa vitiatam et cum μενῆμνητατα. Oritur hic e loco Demosthenis dubitatio, servandumne sit, an expungendum illud μή. Nil interesse arbitror, sed utrumque posse probari. In Lysiae loco μὴ exhibente, hæc obtinet sententia: Vincitor, nisi si quid præterea mulctæ pœnæve superaddiderit Helixæa. Quod si sit, præter carcerem, etiam hæc pœnæ accessio a damnato erit repetenda. In Demosthenico autem, μὴ omittente, istæc: Præter restitutionem

rerum furto ablatarum, si carceris pœnam adhuc irrogarit Helixæa, hanc quoque sors dato. Hanc autem pœnæ accessionem quicumque sciscere voluerit, ejus rei jus ipsi esto. Nobis in ejusmodi discidio arbitrari non licet. Ecquid enim certi nos sumus, quid olim legislator vere scriptum reliquerit, utraque lectione cum sententia conveniente? REISK. ἐὰν προστιμήσῃ ἡ Ἠλιαία interpretor commentando: si præter restitutionem rerum ablatarum, carceris pœnam adhuc irrogarit Helixæa. AUGER.

Ἡ Ἠλιαία] De tribunali hoc vid. Poll. VIII. 7. Harpocr. in v. Meurs. Areopag. c. 11. Restitui debet apud Antiph. π. τ. Χορευτ. Ἐλεξε μὲν γὰρ φιλοκράτης οὐτοσὶ ἀναβάς εἰς τὴν ἡλιακὴν τὴν τῶν θεσμοδετῶν τῇ ἡμέρῃ, ἢ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ φαρμακῶν ἀναγκάσας πιεῖν. Lege ἡλιαίαν. TAYLOR.

Καλεῖ] (Sic vulg.) lege καλεῖται ex Harpocr. in v. Ποδοκάκκη, modo allegato. IDEM. Lege καλεῖται: Harpocration, hunc locum citans; ἡ ποδοκάκκη αὐτὸ ἐστίν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. De ποδοκάκκῃ, seu ποδοκάκκῃ, vide, quæ habet Doctissimus Hensterhusius ad Pollucis VIII. 7. segm. 72. Ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι, ut Actor. XVI. 24. τοὺς σόδας αὐτῶν ἡσφαλισατο εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ προστιμήσῃ ἡ Ἠλιαία] Scribe, προστιμήσῃ, multa pecuniaria puniat. Pollux VIII. 5. segm. 21. de Verbis, quæ pœnam significant: τὰ δὲ ῥήματα, τιμαρῆσθαι, κολάζειν, etc. προστιμῶν, ἐπιτιμῶν etc. Demosthenes adv. Timocrat. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ τὸν σόδα πένδ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἡ Ἠλιαία. ita habet edit. Herzag. p. 510. mendose forte, pro ἐὰν μὴ προστιμήσῃ, ut apud Lysiam. MARKLAND. καλοῦμεν. CONT.

Ἐπιορκήσαντα] Idem antiquitas atque ὀρκήσαντα. Corrigendus Harpocr. Ἐπιορκήσαντα. Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο, ὅτι τὸ ὀρκήσαντα ὀμώσαντά ἐστι. Scribe cum Cod. Cantab. ἐπιορκήσαντα. Qui si non jassisset, jubet tamen hic locus Lysiae. [Memor esto Lysiam hic citare

τούτων τὸ μὲν ἐπιτορκή σάντα ὁμοσαι ἐστὶ, τὸ δὲ δρα-
σκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν.

360 Ὅστις δὲ ¹ ἀπίλλει τῇ θύρᾳ, ἔνδον τοῦ κλέπτου ὄντος.

τὸ ² ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο
³ διαφέρει.

Τὸ ἀργύριον στάσιμον εἶναι ἐφ' ⁴ ὀπόσῳ ἂν βούληται ὁ δανείζων.

τὸ στάσιμον τοῦτό ἐστίν, ὧς βέλτιστε, οὐ ζυγῶ ἰστάναι,
ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι ὀπόσον ἂν βούληται. ἑπανά- 40

361 γνωθὶ ⁵ τουτουῖ τοῦ νόμου τὸ ⁶ τελευταῖον.

¹ ἀπέλλει T. R. ἀπίλλει A.

² ἀπέλλειν T. R.

³ διαφέρειν T. R. A.

⁴ ὀπόσον T.

⁵ τουτὶ T.

⁶ τελευταῖον. ΝΟΜΟΣ. ὅσαι A.

leges Civitatis non ad usum forensem, ut
alibi solet, sed ut exempla verborum
obsoletorum produceret. Citat ergo mem-
bratim, et duo capita diversarum legum,
in quibus vetustum aliquod verbum con-
tinebatur, uno quasi spiritu recenset, ut
hic: Ἐπεργυῶν ἐπιτορκήσαντα τὸν Ἀπόλ-
λων. καὶ Δεδίωτα δίκης ἕνεκα δρασκάζειν.
Ita infra: Ὅσαι πεφασμένως πωλοῦν-
ται. καὶ Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλαβὴν
ὀφείλειν. In Edit. min.] TAYLOR.

Ἀπίλλει] Ἀπίλλει Ald. ἀπίλλει τὴν θύραν
Coisl. Nihilò rectius. Pro ἀπίλλειν ἀπέλλει-
ν vult doctissimus Valesius ad Maus-
sacum (aliquantulum adjuvat Cod. Har-
poer. MS. Cant. ubi sedes vocis Ἀπίλλειν
est inter Ἀπατούρια et Ἀπειπέιν.) Deri-
vatum enim ab εἴλλειν. Hesych. Εἴλλη,
εἴρη, καλὴ. Εἰλλόμενον, εἰργόμενον. Suid.
Εἴλλειν, εἴρην, καλῶσαι. Παλαιὰ ἡ λέξις.
[Leg. τὸ ἀπέλλειν τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνο-
μάζεται. In Edit. min.] TAYLOR.

τῇ θύρᾳ] Opinor, τὴν θύραν. Sequitur:
τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται. Lege:
τὸ ἀπίλλειν (vel ἀπέλλειν) τοῦτο ἀποκλείειν
νῦν ὀνομάζεται. Sic infra, τὸ στάσιμον
τοῦτο, et νῦν ὀνομάζεται, ut versu præce-
denti, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Idem
mendum notavi Orat. VIII. MARKLAND.
Bene habet vulgata. τῇ θύρᾳ idem est
atque διὰ τῆς θύρας. Janua excludere,
h. e. per januam, adminiculo januæ in-
tercedente et opposite. REISK.

τὸ ἀπέλλειν τὸ ἀποκλείειν] Videtur le-
gendum: τὸ ἀπέλλειν ταυτὸν τῷ ἀποκλείειν
νομίζεται. IDEM.

διὰ τοῦτο] Subaudi ὅτι μὴ ταυτὸν ἐστὶ
κατὰ τὴν φθόγγον. IDEM. Sub. ὅτι μὴ ταυτὸ
φθίγγεται. AUGER.

στάσιμον] στάσιμον, ut videtur, apud
veteres Atticos erat τόκον πράττεσθαι, δα-
πέζεσθαι. Quod voluit Hesychius, atque
alibet vult, si suppetias feramus. Στα-

σάμενον. δασυάμενον. Labes. Lege δα-
νεισάμενον. Explicat quodammodo in
Ὀβολοστάτης. ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς
ἔλεγον. ἐδίδου δὲ σταθμῶ οἱ δανείζοντες, διὸ
ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ
δανείζειν ἰστάνειν (ἰστάναι) φασίν. Vid. in
Ἰστάμεθα. Ἰστάνειν. Ἰστασθαι. TAYLOR.

Ἐφ' ὀπόσῳ ἂν] Revocavi veterem probam
lectionem Aldinæ, a codibicis mstis
confirmatam, a Stephano perperam vitiam,
quæ ἐφ' ὀπόσῳ dedit. Non dicitur
ἐπὶ μέγαν τόκον δανείζεσθαι, sed ἐπὶ μεγάλῳ.
ἐπὶ in talibus conditionem indicat, ut detur
fœnus, (nam in ἐφ' ὀπόσῳ subauditur τόκῳ)
quantum creditor postulet et sibi depedi-
scatur. REISK.

τουτὶ τοῦ νόμου] Scribe, τουτουῖ τοῦ
νόμου, ut Ἀγοράτου τουτουῖ Orat. XIII. et
alibi sæpe. Vide Dionys. Halicarnas-
sensem περὶ Συθείας. Ὀνομα. segm. VI. ubi
Demosthenes laudatur, quia, στοχαζόμενος
τῆς συνθέσεως, dixit τουτουῖ pro τοῦτον.
Quæ sequuntur ita distingue ad lege:
Ὅσοι δὲ πεφασμένως πωλοῦνται. καὶ Οἰκῆος
(Harpoeratio οικίας) τὴν βλαβὴν καὶ δού-
λης εἶναι ὀφείλειν. Istud καὶ non est pars
Legis, sed Oratoris ad aliam Citationem
Transitio. Pari plane modo peccatum esse
puto Lucæ XXI. 8. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, λέγοντες. Ὅτι ἐγὼ εἰμι
καὶ Ὁ καιρὸς ἤγγικε. hæc ultima vulgo con-
funduntur, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, quasi essent
Christi verba in sua persona loquentis;
cum revera sint ea, quibus usuri essent
Impostores, Libertatem sectatoribus suis
promittentes, et, Nunc Tempus esse, præ-
dicantes. Sic et Matt. XI. 19. καὶ
Ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς
ubi post καὶ repetendum est λέγουσιν, ut
paulo ante. sensum verborum optime exp-
licat istud Salviani Massiliensis lib. IV.
de Gubern. Dei: Talis secta est, quales et
sectatores. Vulgo hæc confunduntur, καὶ

Ἔσοι δὲ πεφασμένως ¹ πολοῦνται, ² καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλιν.

προσέχετε τὸν νοῦν. τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερώς, ³ πο- 363
λεῖσθαι δὲ βαδίζεῖν, τὸ δὲ οἰκῆος φεράποντος.

5'. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐστίν, ὧ ἄνδρες δικασ-
ταιί. ἀλλ' εἰ μὴ ⁴ σιδηροῦς ἐστίν, οἴομαι ⁵ αὐτὸν ἔννου
γεγονέναι ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταῦτά ἐστι νῦν τε καὶ 364

¹ πολοῦνται T. R. A.

² καὶ οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλιν A.

³ παλεῖσθαι T. R. A.

⁴ σιδηροῦς T.

⁵ αὐτὸν νῦν γε ἔννου A.

ἐδικαιώθη etc. MARKLAND. Lege τουτουί. In Edit. min. TAYLOR. Admisi in textum Marklandi conjecturam, τουτουί, pro vulgari τουτι, hujus legis, quam tibi jam trado recitandum. REISK.

Ἔσοι] (Sic vulg.) Lege ἔσαι ex Plutarch. in Solone. Monuit Petit LL. Attic. lib. 6. tit. 5. Agit Lex de mulieribus, quæ palam prostant et quæstum corpore faciunt, ἔσαι πεφασμένως παλοῦσαι, h. e. ut interpretatur noster legum peritissimus, ἔσαι φανερώς βαδίζουσιν. Atque itidem Plutarchus ἐμφανῶς φοιτῶσι: Et recte. Παλεῖσθαι (lege Παλεῖσθαι) ἐπιμελῶς τὸ (f. καὶ) πολλαῖς φοιτᾶν. Hesych. Vel ut explicat Didymus apud Harpocor. ἔσαι φανερώς πορευούσαι. Παλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις ἕθεν καὶ τὸ πορευέειν, ὅπερ ἐστὶ περναῖν. Vid. Hesych. in Πῶλος. Brodæus ad Euripid. Rhes. 261. Varin. in Παλεῖσθαι (Harpocratationem ipsam non moror, qui Παλοῦνται proprie dici velit pro Venditare). Verum de his meretriculis quid statuit Lex? Καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλιν. Hoc est secundum mentem Petiti. Eas vel servorum injuriis obnoxias esse, eisque parere jubet lex. Quæ si vera sint, næ tu inclementer nobiscum egisti, Lysias, qui in Ποδοκάκη, in Ἐπιγρησάντα, Δρασκάζειν, Ἀπειλλεῖν, Στάσιμον etc. industriam tuam et acumen exprompsisti; in his autem, quæ quanta quanta sint, nihil nisi tenebræ sunt, nos novos homines, et ad quos Solonis sermo minori cum familiaritate pervenit, plane destituiti. Potuimus profecto de Ποδοκάκη divinando investigandoque aliquantulum fortasse subodorari, at Solonem dixisse βλάβης εἶναι δούλην, quod nos injuriis esse obnoxiam nemini jurato, præter te unicum, crediderim. Legit igitur Schottus: καὶ οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην εἶναι ὀφείλιν. Scal. καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δίκην εἶναι ὀφείλιν. Ego cum Herald. Animadvers. in Salmas. V. 8. judico hæc ad aliam legem omnino pertinere, atque etiam, ut velit idem homo, esse depravata. Duæ igitur

leges, vel potius duarum legum capita exhibentur,

Ἔσοι πεφασμένως παλοῦνται — καὶ Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλιν.

Est enim omnino aliquid hujusmodi. TAYLOR. Suspicio sic restaurandam hanc legem: Οἰκῆος βλάβην τῆς δούλης διπλῆν ὀφείλιν, id est, ὀφλεῖν ζημίαν διπλῆν ὑπὲρ δούλου βλαπτομένου, ἢ ὑπὲρ δούλης βλαπτομένης. multam pro servo pendendam (eoque generis honestioris, urbano, nam is est ὁ οἰκεὺς et ὁ θεράπων), ubi læsus illo fuerit, duplam esse debere multæ pro ancilla pendendæ læsæ (sordidiore imprimis et contentiore). τῆς tum non cohererebit cum δούλης, sed cum omisso, sed subaudiendo, βλάβης. quasi dixisset: διπλῆν τῆς βλάβης τῆς ταχθείσης ὑπὲρ δούλης βλαμμένης. REISK.

Οἰκῆος] Ammonis in Οἰκότεριψ. Οἰκότεριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότεριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς φρεσῶν καλοῦμεν. Οἰκέτης δὲ ὁ δούλος ὁ ἀνητῆος. Παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσι Οἰκεὺς κέκληται ὁ Οἰκότεριψ. TAYLOR.

Παλεῖσθαι] Πολεῖσθαι. SCAL. Credo auctoritate Hesychii. Quæ in hoc loco, ut paulo ante vidimus, nulla est. IDEM.

Εἰ μὴ σιδηροῦς ἐστίν] Π. εἰ μὴ ἐκ σιδηροῦ. H. STEPHAN. σιδηροῦς. PALMER. In Edit. min. TAYLOR. et CONT. Propius mihi videtur σιδηροῦς ἐστίν. Philo de Josepho p. 362. προσέλεψα δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς ὁ σιδηροῦς ἐγώ; MARKLAND. Cessi auctoritati codicum mstorum magis, quam virorum doctorum, ut σιδηροῦς darem, pro vulgari σιδηροῦ, quod alias non movissem; quippe quod nil habet, quod minus probetur. REISK. σιδηροῦς, ferreus, i. e. plumbeus. AUGER. ἔννου] ἔννου Ald. Ceteri tamen codices, credo, omnes, Palmer. Steph. ἔννου. Solus tamen Scal. οἴομαι αὐτὸν εἶναι ἔννου κέγει. TAYLOR. ἔννου. CONT. Fortassis νῦν γε est interponendum. nunc tandem aliquando sapere incipere vel incepisse. ἔννου γεγονέναι pro συνιδεῖν et ἐγνωκέναι dictio est paulo rarior inventu. REISK.

πάλαι, τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις οὐ τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν 118. 1

¹ τε καὶ πρότερον. δηλώσει δὲ οἰχθήσεται γὰρ ἀπῶν ἀπὸ τοῦ βήματος σιωπῆ. εἰ δὲ μὴ, δέομαι ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι πολὺ μείζον κακὸν ἐστίν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα ² ἀπεκτονέαι ἢ τὴν
365 ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἀν πάσας τὰς ἀσπίδας ἔρριφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πα-
366 τέρα. οὗτος οὖν ἔνοχος μὲν ὢν τῇ αἰτίᾳ, ἐλάττονος δὲ οὐσίας αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, οὐ μόνον ὑφ' ὑμῶν ἠλεήθη, ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα ἠτίμωσεν. ἐγὼ δὲ ἐωρακῶς μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα, ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε, αὐτὸς δὲ σώσας τὴν ἀσπίδα, ἀκηκῶς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, μεγίστης δὲ ³ οὐσίας μοι τῆς συμφορᾶς, εἰ ἀπο-

¹ τε om. T. R. A.

² ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπίδα om. T. R.

³ ἐσομένης Α.

Δηλώσει δὲ] Scil. ὅτι νῦν ἤδη παρ' ἐμοῦ μεμάθηκε. IDEM.

δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους] Licet obviandum sit ἐνθυμουμένω, et ita postulare videatur ὑμῶν, nihil tamen innovandum. sic enim scribere amant Attici. Noster Orat. II. init. ἀξίον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μιμῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις etc. Infra, hac ipsa; quæ sub manu est, Oratione: ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστον, ἐνθυμουμένους, ὅτι etc. ubi eadem verba. Dinarclus κατὰ Δημοσθένους p. 104. οὐ προσεκτήεν ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγους, εἰ δότα εἰ ὅτι etc. Andocides adv. Alcibiad. p. 32. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, φυλάττεσθαι πολιτῶν τοῖς ὑπεραυξομένοις, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας. Lucianus Vera Hist. p. 688. ἔδοκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κήρυκ τῶν δένδρων etc. Denique, ita scribit Paulus Rphes. I. 18. δόξῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας — πεφωτισμένους etc. Sequitur: ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μείζον κακὸν ἐστίν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀποβεβληκέναι. Optime Schottus, τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι: et ita fere Abbreviator. pro ἀκούσαντα vero, legendum ἀκούσαι τό. MARKLAND.

Ἀκούσαντα τὸν πατέρα, κ. τ. λ.] Hic locus est mutilus, nec dubitandum est sic legendum esse: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. Id omnino patet ex sequentibus. PALMER. Ita Schott. Non solum patet ex sequentibus, sed ex oratione sequenti. Βηθέσαστε ἄν μοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι μείζον ἐστὶ κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπι-

δα ῥῖψαι. TAYLOR. et CONT. Constat hic aliquid deesse, quod quid sit, facile sententia ipsa subjicit. Aut hoc modo: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἀπίαν καταγνοσθέντα, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. gravius malum esse, te damnatum e judicio discedere, quod probrum parricidae merito tibi obiectum audieris, quam si discedas e judicio damnatus ideo, quod merito tibi exprobrata sic scuti abjectio. Aut etiam sic: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι μὴ δύνασθαι τιμωρεῖσθαι τὸν εἰπόντα, ἢ ἀκούσαντα τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. grandius malum est, si te inimicum ulcisci nequeas eum, qui te cædis in patre tuo tua manu commissæ insimularit, quam illum, qui te dixerit scutum abjecisse. REISK.

Ἐρριφέναι] Post ἔρριφέναι videtur δοκεῖν abesse. me eum videri, qui scuta, quotquot sunt, omnia abjecerim. IDEM.

Περὶ τὸν πατέρα] Num πρὸς τ. π. est quidem hoc usitatum. nisi sic scripsisse nobis persuadebimus orationem: τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ ἐμοῦ ὑμᾶς, ὡς τοιοῦτόν τι δράσαιμι περὶ τὸν πατέρα. quam vobis eam de me opinionem insidere, me potuisse tantum facinus in patre committere. IDEM.

Τῇ αἰτίᾳ] Scil. ἐφ' ἣ διεβέβητο, crimine cum teneretur eo, cujus insimulatus fuerat, scuti puta abjecti. IDEM.

Τὸν μαρτυρήσαντα] Scil. Lysitheo. Dionysius is est, qui Lysitheo in causa scuti abjecti testimonium adversus Theomnestum prestaverat. IDEM.

Ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα] Id est, ἀποβεβληκὸτα τὴν ἀσπίδα. IDEM.

Εἰ ἀποφεύξεται] Insule Schott. εἰ μὴ ἀποφεύξωμαι. Quod sequitur, licet correxit Steph. Aldinum exemplar æξίως

- 10 φεύζεται, τούτῳ δ' οὐδενὸς ¹ ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἀλώ-
σεται, οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; τίνος ὄντος ἐμοὶ 367
πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ'
οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ' ὅτι βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων
ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι
ἀποβεβληκῶς τὰ ὄπλα δικάζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι;
ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει ² κατεσκευάσται. ἀνα-
15 μνήσθητε δὲ ὅτι μεγάλην καὶ καλὴν ἐκείνην δωρεὰν αὐτῷ 368
δεδώκατε· ἐν ἣ τὶς οὐκ ἂν ἐλεήσειεν Διονύσιον, τοιαύτη μὲν
συμφορᾷ περιπεπτωκότα, ἄνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κιν-
δύνοις γεγεννημένον, ἀπίοντα δὲ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ
λέγοντα ὅτι δυστυχεστάτην ἐκείνην εἶημεν στρατείαν
ἐστρατευμένοι, ἐν ἣ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, αἱ δὲ σώ-
σαντες τὰ ὄπλα ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαστυριῶν
20 ἐαλώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν ἢ οἰκιδ'

¹ ἀξίωσι T.² κατεσκευάσται T.

εί, est etiamnum mendosissimum. Forte : τούτῳ δ' οὐδενὸς ἐξ Ἰσοῦ εἰ κακηγορίας (Cod. noster solito errore κατηγορίας) ἀλώσεται. Ubi punctum quoque est mutandum. TAYLOR. Vereor, ut hic Stephanus in idem inciderit, quod in Orat. I. circa vocem οἰκοθεν. Antiqua Lectio, ut Ipse in margine notat, erat ἀξιος εἰ: pro quo Ille admisit in contextum ἀξίωσι. quo Sensu, Ille viderit: ego nequaquam intelligo, quid velit. Facilis vero erat emendatio stante priori lectione: τούτῳ δ' οὐδενὸς ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἀλώσεται. cum mihi maximum futurum sit infortunium, si hic absolutus fuerit: Mors vel exsilium: huic vero parvum, si convitii damnatus fuerit; nempe, quingentæ drachmæ. συμφορᾷ οὐδενὸς ἀξία, est calamitas parva et vili aestimanda; que parvo taxatur: qualis erat muleta τῶν κακηγορούντων, 500 tantum drachmæ. Sic ἐχθρὸς ἐλάττωος ἀξιος, apud Isocratem Orat. de Bigis, inimicus minoris momenti. ζημία μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία, muleta parva et nullius momenti, Andocidi contra Alcib. p. 29. Contra, commodum πολλῶν ἀξίων, Andocidi Orat. I. et Nostro XI. XII. et passim. Tollenda vero plena Distinctio post ἀλώσεται, et ponenda minima: pendet enim adhuc sententia, quæ incepit ab istis, ἐγὼ δὲ ἑωρακῶς, — οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; MARKLAND. ἀξίας, εἰ. CONT.

Βέλτιον] Βελτίων. Ita lege cum Schotto. TAYLOR. Pro βέλτιον recte Schottus βελτίων. usitata Oratoribus Formula. Demo-

sthenes de Cor. εἰ δὲ πολλῶν βελτίων τούτου, καὶ ἐκ βελτιόνων, etc. et adv. Androtion. εαυτοῦ βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων. MARKLAND.

Λόγος] Post vocabulum hoc videtur περι ἐμοῦ deesse, aut περι ἡμῶν. de me et de Theomnesto. REISK.

Κατεσκευάσται] Emenda ex Abbreviatore, κατέσπαρται. ille habet διέσπαρται, quod idem est. λόγος ἐσπαρται, Aristophanes Ran. γ. 1237. Xenophon Cyropæd. lib. V. οὗτος ὁ λόγος πολλὸς ἤδη ἐνέσπαρται. Anonymus apud Suidam V. Ἀγαλαίωωρον ἐκείνος (λόγος) διέσπαρμένος εἰς τὸ πλῆθος. Διασπείρας λόγον, Xenophon Hellen. V. p. 518. Mox, pro δῶξεν, recte Schottus δωρεάν. MARKLAND. Leg. κατέσπαρται. In Edit. min. TAYLOR. δωρεάν. CONT. Dedi de meo κατεσκευάσται. sparsus est. Sic dudum ante emendaveram, ut e prima editione mearum ad Lysiam animadversionum p. 49. constare potest, quæ editio A. 1759. prodiit. Nuper admodum in Corinthio de Dialectis reperi p. 156. Koenium eodem modo h. l. emendasse. Et sic dudum ante nos ambos emendaverat nescio qui vir doctus in codice Brulartiano, e quo excerpta tertio demum abhinc mense ad me missa fuerunt Strasburgo. REISK.

Μεγάλην καὶ καλὴν] Est amara cavillatio. IDEM.

Δῶξεν] Δωρεάν. SCHOTT. PALMER. Καὶ λέγοντα] Malim καὶ abesse. REISK.

ἐλθόντι τοιαύτη τύχη χρῆσθαι. μὴ τοίνυν ἀκούσαντα Θεό-
 μνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, καὶ ὑβρίζοντι καὶ
 λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν
 ἐμοὶ μείζων ταύτης γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτου πατὴρ
 οὕτως¹ αἰσχροῦς αἰτίας² ἀκηκόοι; ὃς πολλάκις μὲν ἔστρα-
 369 τήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλοις κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύ-
 νευσε· καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνου σῶμα ὑποχείριον
 ἐγένετο, οὔτε τοῖς πολίταις οὐδεμίαν πώποτε ὤφλεν εὐθύνην, 25
 ἔτη δὲ γεγονῶς ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα ἐν ὀλιγαρχίᾳ δι' εὐνοίαν
 370 τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀπέθανεν. ἄρ' ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ
 εἰρηκότι, καὶ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκείνου κακῶς
 ἀκηκόοτος; τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαιρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ
 τεθνᾶναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν
 παίδων; οὗ ἔτι καὶ νῦν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῆς ἀρετῆς τὰ
 371 μνημεῖα πρὸς τοῖς³ ὑμετέροις ἀνάκειται, τὰ δὲ τούτου καὶ 30

¹ αἰσχροῦς αἰτίαν R.² ἀκηκόοτος; πολλάκις Γ.³ ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκ. A.

Ἀκηκόοτος; πολλάκις μὲν ἔστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλοις κινδύνους etc.] Ἀκηκόοτος; ὃς πολλάκις etc. CONT. Ilego: ἀκηκόοτος; ὃς πολλάκις μὲν ἔστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ μεγάλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Abbrévior: εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἔστρατήγησε, πολλὰς (I. πολλάκις) δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνευκε. Amittebatur ὃς in precedente syllaba τος. Cæterum πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους, ut Orat. XII. πολλὰν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων. et ita sæpe. Demosthenes Orat. in Epist. Philippi: πολλοὺς πόνοους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποστῆναι. Retineri tamen potest καὶ ἄλλως. Vide ad Dion. Halicarnassensis Lysiam notata. Mox distingue: ἔτη δὲ γεγονῶς ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα, ἐν ὀλιγαρχίᾳ, δι' εὐνοίαν τοῦ ὑμετέρου πλήθους, ἀπέθανεν. Secunda, ἵπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε: et pro ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα maluit ἑβδομήκοντα. Ne putes has diversitates Chroniῶς esse ab Lysia. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Olim sic legebatur h. l. οὕτως αἰσχροῦς αἰτίας ἀκηκόοτος. πολλάκις. Possit pluralis pro singulari positus ferri, præsertim in ejusmodi re, ubi orator affectus cire contendit, ausus tamen sum, nescio an satis circumspicte, αἰσχροῦς αἰτίαν dare. Verum de ἀκηκόοτι, ὃς, quod e vulgari ἀκηκόοτος effeci, haud pœnitent. neque enim de hoc superesse potest dubitatio. REISK.

ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα] ἑβδομήκοντα in oratione altera. TAYLOR.

Ἐν ὀλιγαρχίᾳ κ. τ. λ.] Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀπέθανεν sine commate. Nam in sequenti oratione ἵπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Et supra ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε. IDEM.

Τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαιρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνᾶναι μὲν etc.] Putares superfluum esse vel tούτου vel ἢ. Sed nihil mutandum. Infra Orat. XXV. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, ἢ πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, etc. ubi τούτων omitti potuit. Iterum Orat. II. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαιρότερον γένοιτο, ἢ τεκείν μὲν καὶ θρῆψαι καὶ θάψαι τοὺς αὐτῶν; qui locus haec est similimus. MARKLAND. Cod. ἀνιαιρότερον. Emendante Steph. et Scalig. TAYLOR. Qui tamen in Edit. min. ἀνιαιρότερον excudi curavit.

Παίδων] Post παίδων Contius addit τεθνᾶναι sine ulla necessitate. AUGER.

Πρὸς τοῖς ὑμετέροις] Ἱεροῖς adjiciendum esse censet cl. Wasseus. Eam vocem conservavit oratio altera. TAYLOR. Add. ἱεροῖς. CONT. Lege: πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται, in templis vestris suspenduntur. Clare Epitomotus: οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. Isæus de Hæred. Dicæog. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα, — μνημεῖα τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν. Antisthenes: τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς ἱερὰ τὰ τοῖς θεοῖς. Vide et Diog. Laertium in Pythag. initio fere. Excidit vero vox ἱεροῖς propter similitudinem cum præcedentibus τεροις. MARKLAND. Ut

¹ τοῦ τούτου πατρός τῆς κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἢ δειλία. καὶ μὲν δὴ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ὅσω μείζους εἰςὶ καὶ νεανίαὶ τὰς ὄψεις, τοσοῦτω μᾶλλον ὀργῆς ἀξιοὶ εἰσι· δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσι.

ζ'. Ἀκούω δ' αὐτὸν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ἐπὶ τοῦτον τὸν 372
35 λόγον ² τρέπεσθαι, ὡς ὀργισθεῖς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ. ὑμεῖς δ' ἐνδυ-

¹ τὰ T.² τρέπεσθαι A.

ιεροῖς addatur, opus nil arbitror esse. nam primum quidem, quod vulgata dicit, id et elegantius, et ad palpandum populo Atheniensi accommodatius est; scil. patris mei, ait, monumenta virtutis dedicata sunt prope monumenta vestrae virtutis, h. e. in templis vestris. Isto pacto non restringitur gloria rerum fortiter gestarum ad solam actoris patrem, id quod invidiosum foret, sed cum toto populo Ath. communicatur, id quod imprimis facit ad conciliandam actori iudicium gratiam. Deinde, si de templis solummodo voluisset orator h. l. commemorare, non dicturus fuisset πρὸς, sed ἐν potius. REISK.

Καὶ τὰ τούτου] Dedi καὶ τοῦ τούτου, ubi τὸ ὑδ πατρός refertur. IDEM.

Πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων] Scil. μνημείους τῆς ἀρετῆς. monumenta ignavia, qua nobilitati sunt hic Theomnestus ejusque pater, dedicata sunt penes monumenta rerum fortiter ab hostibus vestris gestarum. Nam ubi illi tropaea exerunt, ibi suspenderunt tropaea scutum aliquod aut ipsius Theomnesti, aut patris. Videntur verba ita constructa, ut ad πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων subaudiendum sit e proximo μνημείους τῆς κακίας. verum hoc oratoris menti repugnat. Ad hujusmodi auctores brevitatis in dicendo studiosos asserendus domo est sensus communis et aequitas animi, ut sententias ipsis ne affingamus, neve obtudamus invidis, absurdas, eorumque propositis repugnantes, cum videantur ex ipsorum dictione existere, sed, si quae implicatae, inconcinnae, ambigue dicta occurrant, ea liberali, non sycophantica, interpretatione molliamus atque corrigamus. IDEM.

Ὅσω μείζους] Constructio verborum grammatica manifesta manca est, quam sanabimus scribentes: ὅσω μείζους εἰσὶν οἱ νεανίαὶ τὰς ὄψεις. quo altius evolvant juvenum consilia, eo magis iis est irascendum. SLUITER.

Τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσι] Varie tentavi hunc locum, modo ἴσας δὲ τὰς ψυχὰς (scil.

corporibus) οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς ἀνδρῶν οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς γυναικῶν ἔχουσι. Vulgatam si sit qui defensum eat, ei dicendum erit, subaudiri e praemissis νεανίων debere, ac si dictum sit, τὰς δὲ νεανίων ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. quod verior ne durum sit atque improbabile. REISK.

Ἀκούω δ' αὐτὸν — τρέπεσθαι] Lege, τρέπεσθαι. Secunda: ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεῖς εἴρηκεν: in Futuro. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Διονυσίῳ] Ex Lysithea, ut olim monui, prodit, ut vides, amice lector, Dionysius. Credo antiquos non vocum elementa in hominibus compellendis religiose trutinare, sed ad significatum potius sive Etymon animum advertere. Ita Sophocles ab aliis Sophili, ab aliis Diphili, et deinde ab aliis Theophili filius dicitur, non Codicum errore, sed veterum circa eas res inconstantia. Idem enim valet Theophilus, Diphilus et Sophilus. (Sophili nomen in memoriam revocat turpissimam hallucinationem, quam in Lexico Varini Camertis nuper recedendo admisere Bibliopolae Veneti. Bibliopolae, dico, nam doctos in ea re aliquantulum operae impendisse nullus credo. Ecce autem. Ἀντιφῶν. εἰς τῶν δάδεκα ἑπτόρων, φιλοσόφου μὲν υἱός, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ἀμνοῦσιος. Lege ex Harpoc. Suid. Plutarch. Phot. ceterisque: Ἀντιφῶν εἰς τῶν δέκα ἑπτόρων, Σωφίλου μὲν υἱός, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ῥαμνοῦσιος. Mi homo! pene verba mendis aequasti.) Redeo autem. Hinc oritur discrepantia nominis, de quo agitur. Idem enim sonat Dionysius ac Lysitheus. Vocatur enim Bacchus Λύσιος θεός. Hesych. Λύσεια (f. Λύσιοι. Vid. Suid.) λελεταί. οὕτως ἐλέγοντό τινες τελεταί, ἐπεὶ καὶ Λύσιος ἐλέγετο Διόνυσος. Plutarch. Sympos. 7. Sap. Ἐγὼ δὲ τὸν Διόνυσον οἶδα τὰ τε ἄλλα δεινὸν ὄντα, καὶ Λύσιον ὑπὸ σοφίας προσσηγορούμενον. Pausan. Boeotic. Πρὸς δὲ ταῖς καλουμένας πύλαις Προϊτίας θέατρον ὠκοδόμηται, καὶ ἐγγυράτω τοῦ θεατρῶν Διονύσου ναός ἐστι ἐπίκλησιν Λυ-

373 μείσθε, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι ὁ νομοθέτης ¹ οὐδεμίᾳ ὀργῇ συγγνώμην δίδασιν, ἀλλὰ ζημιοῖ ² τὸν λέγοντα, εἰ μὴ ἀποφαίνη ὡς ἐστὶν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δις ἤδη περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ πω ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην 374 ἔχετε.

ἦ. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· ἐγὼ 40 δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀγὼν μοι. νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρὸς, ὃς μόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐδοκιμάσθη, ἐπεξῆλθον τοῖς Τριάκοντα ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ὧν μεμνημένοι καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅροις οἷς ὀμωμόκατε.

¹ οὐδεμίαν Α.

² τὸν κακῶς λέγοντα Α.

σίε. Θεομνήσαν γὰρ αἰχμαλάτου ἀνδρα ἐχρμένους ὑπὸ Θερακῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Ἀλιαρτίαν ἐγένοντο, ἔλυσεν ὁ θεός, καὶ ἀποκτεῖναι σφισι τοὺς Θεῶνας παρέδωκεν ὑπνωμένους. Add. Plutarch. Sympos. 3. et 7. Eodem credo spectare nomina alia. Lycaeus, Liber, Ἐλευθέριος. Cognatus fere λυσιμελής ὑπνος.

Ὁ νομοθέτης οὐδεμίᾳ ὀργῇ συγγνώμην δίδασιν] Lege, οὐδεμίαν: et ita Abbreviator. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Bene habet οὐδεμίᾳ, nulli ira, h. e. nulli injuriæ per iracundiam oblata, quacunque tandem e causa exorta fuerit illa iracundia. REISK.

Τὸν λέγοντα] Videtur κακῶς interponendum esse. IDEM.

Ἰδόντας] Theomnestum puta scutum abjicientem. Verum tamen duriusculum hoc cum videatur esse, malim dno illa vocabula μὲν ἰδόντας in unum μένοντας contrahi, aut sic legi: τοὺς μὲν μένοντας, scil. ἐν τοῖς ὅροις, vel ἐν τῇ μάχῃ. IDEM.

Οἷς] Proprie dicendum fuerat οὖς. verum accommodavit casum, pro more, casui proximo superiori. IDEM.

DIIS. MAXIMIS.
BACHO. ET. SOMNO.
HYMANAE. VITAE.
SVAVISSIMIS.
CONSERVATORIBVS.
SACRVM.

Lindavii Helvetiorum.
TAYLOR.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α Θ Ε Ο Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Σ . *

Pag.
ed.
H. Steph.
119. 4

Pag.
ed.
Reisk.

α'. ΟΤΙ μὲν τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀπεικτονέναι, πολλοὶ
 συνοίδασι ὑμῶν, καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι· ὅτι δὲ οὐ¹ πεποίηκα, 375
 ἔτη γὰρ ἐστὶ μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλ-
 θετε, εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ἂν, ὅτε ὁ 376
 πατήρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκεν, ὡς τ' οὐδ' ὅτι ὀλι-
 γαρξία ἦν ἡδεῖν, οὐδὲ τῷ πατρὶ βοθηεῖν οἷός τε ἦν. ἀλλὰ
 10 μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ
 πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς.

¹ πεποίηκα δῆλον. Α.

* ΔΕΥΤΕΡΟΣ] ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ. Coisl. Scal. ad oram sui exemplaris, οὗτος ὁ λόγος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπιτομὴ τοῦ προτέρου ἐστὶ. Jamdudum admoneris, Lector, qualem fidem mereatur hæc orationcula, neque hic quidquam exspectabis dici, quod non dictum sit prius. TAYLOR. Supra dixi spuriam mihi videri hanc Orationem: neque aliter quisquam mihi facile persuaserit, cum videam eadem omnia in Hac atque in Illa; eundem fere Ordinem, eadem Argumenta, eadem Verba, nisi ubi paullum immutare Explicationis causa, vel pro libitu suo, exscriptori visum fuerit. At quare Cramben suam repeteret Noster, sine ulla vel minima ad Accusationem accessione, vel Epilogo? Mihi non dubium est, quin Studiosi ejuspiam hoc sit opus, Exercitationis et μελετήματος causa in Epitomen redigentis precedentem Lysiae Orationem. MARKLAND. Hanc orationem minoribus literis excudi curabat Taylorus, et Latinam ejus Interpretationem omittebat.

[Ἐφασκον] Corrige ἔφασκεν ὡς oratione antecedenti. TAYLOR. Lege, ἔφασκεν, ut in superiori. MARKLAND.

[Καὶ μαρτυροῦσι κ. τ. λ.] Καὶ μαρτυροῦσι

δέ μοι, ὅτι οὐ πεποίηκα. Steph. Aliud jubeo. Scilicet post πεποίηκα, vel ex genio linguæ vel ex vitio librarii supplendum est δῆλον, aut aliquid simile. Eum hæc dicit, testimonio vestris comprobatum est: ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα, δῆλον ἔτη γὰρ κ. τ. λ. TAYLOR. Nihil mutandum, præter distinctionem: καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι. ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα· ἔτη γὰρ ἐστὶ μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς etc. Stephani Conjectura falsidicum inducit. Judices enim, quos appellat et ad quos provocat Orator, non potuerunt testari eum non occidisse Patrem suum: sed testari potuerunt se audivisse Theomnestum hoc illi objicientem: quam ob rem eos appellat, et accusationem postea refutat. Festinantem Stephanum fefellit βραχυλογία ista, ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα: ubi subintelligendum est δῆλον patet, vel ἀποδείξω demonstrabo, vel aliquid ejusmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit suum δωδεκαέτης, quam Lysiae τρισδεκαέτης, nescio. MARKLAND.

[Οἷός τε ἦν] Recte Steph. Cæteri omnes longe absunt a vero. ἀεργός τις ἦν, Ald. Unde ἐνεργός τις ἦν, Scal. TAYLOR. ἐνεργός vel κάτεργος. CONT.

[Πάντα λαβὼν] Πανταλέων. IDEM.

β'. Ἴσως δ' ἔρεϊ ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορρήτων, εἰάν¹ τις φῆ
 τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγο-
 ρεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνου οὐκ εἶν λέγειν. ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν οὐ
 περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων
 διανοίας, καὶ πάντας εἶδεναι ὅτι² ὅποσοι ἀπεκτόνασι τινας,
 καὶ ἀνδροφόνου τῶν αὐτῶν εἰσι, καὶ ὅσοι ἀνδροφόνου τινός, καὶ
 ἀπεκτόνασι τουτοῦ. πολὺ γὰρ ἂν ἔργου εἴη τῷ νομοθέτῃ¹⁵
 πάντα γράφειν τὰ ὀνόματα, ὅσα τῆν αὐτὴν δύναμιν ἔχει·
 ἀλλὰ περὶ ἐνὸς εἰπὼν περὶ πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δὴ που
 εἰάν μὲν τις πατραλοῖαν ἢ μητραλοῖαν³ καλέσῃ, ὑπόδικός
 377 ἔστιν· εἰάν δέ τις τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα⁴ τύπτῃ,
 ἀζήμιος ἔσται. καὶ εἴ τις⁵ εἴποι ρίψασπιν, ἀθῶος ἔσται·
 τὸν γὰρ νόμον, εἰάν τις εἴπῃ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέαι,
 ζημίαν τάπτειν, ἀλλ' οὐκ ἂν τις ρῖψαι φῆ αὐτήν. ὁμοίως δ'²⁰
 ἂν καὶ τῶν ἔνδεκα γενόμενος οὐκ ἂν ἀπεδέχου τὸν ἀπαγο-
 μενον, ὅτι δοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἴ μὴ
 378 λωποδύτην ὠνόμαζεν·⁷ οὐδ' εἴ τις παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς ἀνδρα-

¹ τις εἴπῃ T. R. τίς τινα εἴπῃ A.
² ὅσοι A.
³ καλῆ σε A.
⁴ τύπτῃ T. R. τύψαι σε εἴποι A.
⁵ εἴπῃ T. R. A.
⁶ εἴ τις δοιμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ A.
⁷ εἴ μὴ τις παῖδ' T. R. μηδ' εἴ τις τὴν παῖδ' A.

Ἐάν τις εἴπῃ τὸν] Ἐάν τις φῆ τινὰ τόν. et
 v. 13. εἰάν τις εἴπῃ τινὰ τὴν. IDEM.

Ἐργον] Τούτων in orat. præced. TAY-
 LOR.

Ἐποῖσι] Π. ὅποσοι. H. STEPHAN.

Καλέσῃ, ὑπόδικός ἔστιν] Supra monui
 legendum καλῆ σε. Coaluerant voces, ut
 apud Pollucem VIII. 9. segm. 86. καὶ δι-
 κας τὰς ἀπὸ συμβίλων εἰσάγουσι: ubi non
 recte legitur διακτὰς ἀπὸ, nisi sit error
 Operarum. Sic et in Suida: Ἄφρος λεμιῶν
 κινώτερος καὶ εὐθαλής· scribe, καὶ νοτερός, et
 humidum. Pro ἔστιν verius puto ἔσται, ut
 ἀζήμιος ἔσται, et ἀθῶος ἔσται. MARKLAND.
 Forte καλῆ σε. In Edit. min. TAYLOR.

Τύπτῃ] Stephanus: τύπτειν εἴπῃ, vel,
 τύψαι λέγῃ. ad sensum recte: ad vestigia
 vocis τύπτῃ, proprius videtur τύψαι σε εἴ-
 πῃ: quod confirmat Lysias, εἴπω ὡς ἐτυ-
 πτες. MARKLAND. Forte τύψαι σε εἴποι.
 In Edit. min. TAYLOR.

Ἐπι δοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνί-
 σκον] Lego: εἴ τις δοιμάτιον ἐκδεδυμένος
 εἴη ἢ τὸν χιτωνίσκον. ex Lysia istis: εἴ τις
 ἀπάγει τινα, φάσκον δοιμάτιον ἀποδεύσθαι,
 ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεύσθαι. Hoc pacto
 uterque idem dicit: sed brevius, et pro

instituto suo, Pseudo-Lysias. MARK-
 LAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Εἴ μὴ τις κ. τ. λ.] Corrigennda hæc ex
 superiori. IDEM. οὐδ' εἴ τις παῖδ' ἐξῆγεν,
 ἀλλὰ τὸν ὡς ἀνδραποδιστήν. ἢ αὐτὸς μὲν ἐδι-
 κάσας κληρονομίας. CONT.

Εἴ μὴ τις παῖδ' ἐξῆγεν] Iterum ex Lysia
 corrigendum: μηδ' εἴ τὴν παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς
 ἀνδραποδιστήν, sc. ἀπεδέχου ἂν. Ille ita:
 οὐδ' εἴ τὴν παῖδα ἐξαγαγὼν λησθεῖν, οὐκ ἂν φά-
 σκεις αὐτὸν ἀνδραποδιστήν εἶναι. Luderet,
 inquit, quisquis diceret, Non sum ἀνδρα-
 ποδιστής, quia in servitutum non deduxi
 vel abduxi ἀνδρα virum, sed τὴν παῖδα
 puellam. quasi aliquis diceret, Non sum
 Parricida, quia non patrem occidi, sed fra-
 trem tantum. Atqui ut Parricidii actio
 non solum in eum dabatur, qui parentem
 interemisset, sed et in eum, qui fratrem oc-
 ciderat (Isidorus Orig. V. 26.), sic et ἀν-
 δραποδιστής erat non solum qui liberum vi-
 rum, sed et qui servum vel servam (serva
 enim comprehenditur sub servo) alienam
 abduxisset, Pollux Onomast. III. 8. segm.
 78. Horum vero pœna erat Mors, si con-
 fiterentur, vel convincerentur. unde Ago-
 ratī frater ob tale delictum ultimo sup-

ποδιστήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε
 ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα. ¹ καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται, ἀλλ'
 εἰάν τις φῆ ἀποβεβληκέαι. πῶς οὖν οὐ δεινόν, εἰάν ² μὲν τις
 25 σὲ εἶπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ
 τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· εἰάν δὲ αὐτὸς εἶπῃς, οὐκ ³ ἀξίον δοῦ- 379
 ναι δίκην; βοηθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι ὅτι μεῖζόν ἐστι
 κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι. ἐγὼ
 οὖν δεξαίμην ⁴ πάσας ἀποβεβληκέαι ἢ τοιαύτην γνώμην
 περὶ τὸν πατέρα ἔχειν. καί γε τοῦτον μὲν ἐώρακα ποιοῦντα,
 ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε· αὐτὸς δ' ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε δια
 30 τί οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ; τίνος ἐγκλήματός μοι
 ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φή-
 σαιτε. ἀλλ' ⁵ ὡς βελτίονος ὄντος; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξίω-
 σειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκῶς τὰ ὄπλα σώσαντι δικάζο-
 μαι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος διέσπαρται κατὰ τὴν πόλιν.
 μὴ δὴ κακῶς ἀκούοντα τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, μηδ'
 ὑβρίζοντί τε καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην
 35 ἔχετε· καὶ ταῦτα εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας
 ἐστρατήγηκε, ⁶ πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν ⁷ κινδύνους κεκινδύ-
 νευκε, καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γέγονεν οὐδ' ὑμῖν
 εὔθυναν ὦφλεν, ἐβδομήκοντα δ' ἐτῶν ἂν ὑπ' ὀλιγαρχίας

¹ καίτοι περὶ τοῦ ῥῖψαι ἐν Α.

² μή τις γε εἶπῃ T. R. μὲν τις σε κακῶς εἶπῃ Α.

³ ἀξίουσιν Α.

⁴ πάσας τὰς ἀσπίδας ἀποβ. Α.

⁵ ὡς τούτου βελτίονος Α.

⁶ πολλὰς T. R.

⁷ κινδύνους om. T. R.

plicio afficiebatur, ut narrat Noster Orat. XIII. MARKLAND.

Καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται] Supra monui legendum: καίτοι τὸ ῥῖψαι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται. Lysias: καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἰρηται. Ita alter alteri suppetias fert. IDEM. et in Edit. min. TAYLOR.

Πῶς οὖν κ. τ. λ.] Scribe mecum: Πῶς οὖν οὐ δεινόν, εἰάν μὲν τις σὲ εἶπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. εἰάν δὲ αὐτὸς εἶπῃς, οὐκ ἀξιοῦν δοῦναι δίκην. TAYLOR. Lege et distingue: εἰάν μὲν τις σε κακῶς εἶπῃ, — τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· εἰάν δὲ αὐτὸς εἶπῃς, οὐκ ἀξιοῦν (non αξιοῦν) δοῦναι δίκην; Lysias: οὐκοῦν δεινόν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσει (vel δέη) σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθρούς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἶπῃς κακῶς, οὐκ ἀξίως δοῦναι δίκην. Omnia eadem in utroque, nisi quod Interrogative hæc ef-

ferat Abbreviator. MARKLAND. εἰάν μὲν τις γε —. CONT.

Ἐγὼ οὖν δεξαίμην] Melius Lysias: ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν. MARKLAND.

Πάσας ἀποβ.] Πάσας ἀσπίδας ἀποβ. CONT.

Καί γε τοῦτον μὲν ἐώρακα] Καίτοι γε τοῦτον μὲν τοῦτο ἐώρακα. IDEM.

Ἄλλ' ὡς βελτίονος ὄντος;] Deest τούτου ante ὄντος. Vide Orat. IX. MARKLAND. Legendum: ἀλλ' ὡς βελτίον οὔτος; sunt enim hæc expressa ex oratione præcedente, cujus hæc est epitome, ubi p. 118. v. 12. ed. Steph. hæc in eandem sententiam: ἀλλ' ὅτι βελτίον καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ. SLUITER.

Πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνευκε] Legendum cum præcedenti: πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνους κινδύνευκε. CONT. TAYLOR. Lege πολλάκις. patet ex sensu et Lysia. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

ἔτελεύτησε διὰ τὴν ὑμετέραν εὐνοίαν. ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι
 380 ὑπὲρ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαιρότερον ἀκούσειεν, εἰ τε-
 θνηκῶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνη-
 ρῆσθαι; οὐ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἰε- 40
 ροῖς ἀνάκειται, τῆς δὲ τούτων κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολε-
 μίων;

γ'. Ἐρεῖ δὲ ὡς ὀργισθεῖς εἶρηκεν. ὑμεῖς δ' ἐνδυμεῖσθε ὅτι
 ὁ νομοθέτης οὐδεμίαν συγγνώμην ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζη-
 μιῶι¹ τὸν λέγοντα, εἰ μὴ ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δις
 περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν
 ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχετε.
 δέσμαι οὖν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ διώκω μὲν κα- 120. 1
 κηγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρὸς, οὐ
 μείζων ἀγὼν οὐκ ἂν γένοιτό μοι, ὃς μόνος δοκιμασθεῖς τοῖς
 Τριάκοντ' ἐπεξῆλθον ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. βοηθήσατ' οὖν κα-
 κείνω κάμοι.

¹ τὸν κακῶς λέγοντα Λ.

Διὰ τὴν ὑμετέραν εὐνοίαν] Propter vestram
 benevolentiam; i. e. propter benevolentiam
 in vos. AUGER.

Ἀληθῆ] Sub. λέξαντα. Prior oratio dat
 plenius: ὡς ἐστὶν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. IDEM.

Ἰδιώτας] Ostendi superius lectionem
 esse ἰδόντας. Ita legit et Schott. TAY-
 LOR. Schottus ἰδόντας, optime. LYSIAS:
 τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε. MARKLAND.
 ἰδόντας. CONT.

Κατηγορίας] Κατηγορίας. SCAL. SCHOTT.

Atqui Stephanus, qui hæc reliquit, vix
 unica pagina elapsa idem mendum sustu-
 lerat. TAYLOR. Iterum recte Schottus,
 κατηγορίας. LYSIAS: νῦν γὰρ διώκω κακηγο-
 ρίας. Isocrates Panegyrico: χερὶ δὲ κακη-
 γορεῖν μὲν ἠρεῖσθαι τοῖς ἐπὶ ἐλάβῃ λοιδοροῦν-
 τας: ita scribendum puto pro κατηγορεῖν.
 Sic et initio Orat. de Bigis, pro κατηγο-
 ρίας scribendum forte κακηγορίας. MARK-
 LAND.

Μόνος] Μόνον. CONT.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α Ε Ρ Α Τ Ο Σ Θ Ε Ν Ο Υ Σ *

ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,

ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eratosthenes cum unus de triginta Tyrannis esset, Lysiae fratrem, Polemarchum nomine, indicta causa necari jusserat. Quare nunc de eo supplicium vult sumi Lysias.

Pag.
ed.

H. Steph.

120. 10

Pag.
ed.

Reisk.

381

10 **Α΄.** ΟΥΚ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι· τοιαῦτα αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τσαῦτα τὸ πλήθος εἰργασται, 382 ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαι, μήτε τάληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν ἅπαντα δύνασθαι, 15 ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλι- 383

* ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ] Κατ' Ἐρατοσθένους. Κατ' Ἐρατοσθένους ἐνός τῶν Τριάκοντα. Κατὰ Ἐρατοσθένους ἐνός τῶν Τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Ita MSS. et auctores, qui hanc orationem laudant. V. Harpocr. in Δαρεικός. Θεογνις. Θεραμίνης. et alibi. Neque ambitiosa nimis cuiquam videatur priorum temporum sedulitas, quæ adjunxit ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Noster enim, qui plurimas causas scripsit, nullam fortasse egit, hac unica excepta, eam diligentiam annotandi flagitat. Contra fere Demostheni usu venit, ut non quas ipse egerit, sed quas aliis agendas scripserit, curiosius erant indicandæ. Athen. l. 13. p. 283. m. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γήσιος, ὃν Ἀπολλόδορος εἰργκεν. Egit enim Apollodoro quidam, cujus gratia scripta fuit a Demosthene, si tamen a Demosthene. Tu interea, Dalechampi, non bene de Apollodoro Critico somnisti. "Demosthenes Rhetor in oratione contra Nearam, si modo germana est," ut Apollodoro censuit. TAYLOR.

Οὐκ ἀρξασθαί—] Initium orationis no-

tante V. D. in M. Ald. expressit Cicero pro Leg. Manil. c. 1. "Hujus autem orationis difficilior est exitum, quam principium invenire." SLUITER.

Τοιαῦτα] Cont. τοιαῦτα γὰρ, addendo γὰρ, quod et ego velim in textum induxisse. AUGER.

Αὐτοῖς] Eratostheni ejusque collegis atque satellitibus. REISK. AUGER.

Ἀνάγκη] Ἀνάγκην εἶναι Stephano placet magis, præter rem religioso. Nam quamvis præ Stephanica lectione tolerari possit ἀνάγκη in tertio casu pro ἀναγκαίως, ego tamen quasi absolute dictum integram relinquo. N. de Evandri probat. Ἐὰν ἐπὶ τοιόνδε λόγον τρέπανται ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχαρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἔαν αὐτὸν ἀποδοιμάσῃτε, ἄβυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι κ. τ. λ. Hujusmodi est in Orat. c. Andoc. Οὐχ ὅτιν τε ἱμῖν ἐστὶν ἅμα τοῖς τε νόμοις—καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι, ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοῖς νόμοις ἐξαιπιπτεῖν ἐστὶν ἢ ἀπαλλαπτεῖν τοῦ ἀνδρός. Et Lucian. in Amorib. Καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρην εἶδεν ὡς θῆλυ δυοῖν

πεῖν. τὸναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ¹ πρὸ τοῦ χρόνου. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδείξαι, ἣτις εἴη πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυνθάνεσθαι, ἣτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτου τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἕξαμαρτάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκειάς ἔχθρας καὶ συμφορὰς τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς² 20
384 ἀφθονίας² οὔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἐμαυτοῦ πώποτε οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων τούτου κατηγορεῖν, ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνατῶς ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιήσωμαι· ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν²⁵ δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι.

β'. Οὐμὸς πατὴρ Κέφαλος ἐπέεισθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ὤκησε, καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδι-

¹ προτοῦ T. R. A.

² οὔσης οὐχ ὑπὲρ A.

θάτερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανούργως. TAYLOR. Non opus puto ut quidquam mutetur: subintelligas modo ἐστὶ post ἀνάγκη. Cæterum Orationem hanc quinque nominatim citat Harpocratione sine ulla dubitationis nota: nempe in Vocibus Δαρεικός, Θεόγνις, Θηραμένης, Πείσαν, Πολέμαρχος. Scripsit quoque Orationem Noster ὑπὲρ τοῦ Ερατοστένους, pro Eratosthene, quodam: Idem V. Αἰθιόνης. MARKLAND. Sub. ἐστὶ. AUGER.

ἢτις ἦ] Π. ἢτις ἦ. Μᾶλλον δὲ, ἢτις ἦν. H. STEPHAN.

ἂνθ' ὅτου] Aut ἀνθ' ὅτης leg. ut ad ἔχθρας referatur, aut leg. καὶ ἀνθ' ὅτου, scil. ἐργου, vel γεγονότος, vel συμβάντος. et cuius facti aut casus ergo. REISK. Sub. πράγματες, aliqui vellent legi ἀνθ' ὅτης referendo ad ἔχθρα, quod malim. AUGER.

Πολλῆς ἀφθονίας οὔσης] Deest οὐ μᾶλλον post οὔσης. CANTER. Si deesset μᾶλλον, attamen non οὐ μᾶλλον. Sed neque μᾶλλον abest per dolum librarii. Abesse solent. Ἐγὼ γὰρ δεξάμενοι ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρίφειναι ἢ τοιαύτην γνάμην ἔχειν. N. in orat. præcedentibus.

B. πολλοὶ μὲν δ' ἀνέγκρα καὶ ἄλγεια πολλὰ μαρτυροῦσι

Οἰκᾶδὲ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶς ἰδέσθαι

ἢ ἔλθῶν ἀπολέσθαι ἐφίστιος.

Hom. Odys. γ. 232.

Οὕτω ὦν ἡμεῖς δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέραις ἢ πέρ Ἀθηναίους. i. e. δικαίωτερον. Herodot. Calliop. 26. δικαίως ἂν τις τούτους ἢ τοὺς — Diod. Sic. l. 11. Ita Latini. “Eo tacent, quia tacita bona st mulier semper quam loquens.” Plaut. Rud. IV. 4. 70. Qui plura velit adeat Bosii Ellips., Vochner. Hellenolex., et Scholam Grammaticorum. Παρ' ἡμῶν γὰρ πόκος οὐ κνᾶπτεται. TAYLOR. Ad verba πολλῆς ἀφθονίας οὔσης subauditur τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων κακῶν. tum post verba ὑπὲρ τῶν ἰδίων desunt istæc pauca εἰσῆσθαι μᾶλλον. sed quia, quantum satis et superest cuique malorum privatorumque publicorumque, tamen homines majores iras concipere et exercere solent super privatis injuriis, quam super publicis. REISK. Ante ὑπὲρ addidi οὐχ, subaudiendo μᾶλλον, quod haud raro subaudiunt scriptores Attici. AUGER.

ὤκησε] Imo vero μετόκησε. Cephalus enim cum liberis, non cives erant Athenis, sed μέτοικοι, inquilini. REISK. Et quidem recte. AUGER.

κασάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ' οὕτως ὠκοῦμεν δημοκρα-
 τούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν μήτε ὑπὸ
 30 τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ Τριάκοντα πονηροὶ μὲν
 καὶ συκοφάνται ὄντες ¹ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκον- 385
 τες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς
 λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι·
 καὶ τοιαῦτα λέγοντες οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων, ὡς ἐγὼ
 περὶ τῶν ἑμαυτοῦ πρώτον εἰπὼν καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων 386
 ἀναμνησάμενοι πειράσομαι. Θέογνις γὰρ καὶ Πείσαν ἔλεγον ἐν
 35 τοῖς Τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν τινες τῇ πολι-
 τεῖᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι
 μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι, ² πάντως δὲ τὴν μὲν

¹ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες, φάσκοντες δὲ χρῆναι Α.

² πάντως δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν δεῖν γενέσθαι, τὴν πόλιν δεῖσθαι χρημάτων Α.

Πονηροὶ μὲν] Πονηροὶ μὲν αὐτοὶ συκοφ. et
 mox φάσκοντες δὲ χρῆναι. CONT. μὲν ab-
 esse malim, turbat enim sententiam, non
 habens sibi respondens δέ, præterea quo-
 que, periodum hanc utcumque verso et
 volvo, nihil aliud deprehendo, quam mutilam
 eam esse, et ἐπειδὴ carere sua anta-
 podosi. videtur utique post ἐτόλμων hæc
 brevis sententia deesse, πάντα ταῦτα ἀνε-
 τράπη, vel similis quæpiam. tota hæc nostra
 pristina felicitas concidit et eversa fuit.
 perversa sunt ista omnia, scilicet. quæ modo
 dixerat de quietâ sua Athenis habitatione,
 etc. REISK.

Τραπέσθαι] F. τρέπεσθαι. TAYLOR. Nulla
 est connexio vel exitus sententiæ, nisi vel
 supra pro φάσκοντες legas ἐφασκον, et hic
 pro καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα: vel, quod
 potius puto, τραπέσθαι, τοιαῦτα λέγοντες,
 etc. omisso καί. Παιεῖν ἐτόλμων est facere
 sustinebant, id est, faciebant: ut Orat. III.
 οὐκ ἐτόλμισα ἐπισκῆφασθαι αὐτῷ, actionem
 illi non intendi. et Orat. II. οὐδένα ἐτόλμω-
 σαν μεταπέμφασθαι, non in animum indu-
 xerunt quemquam accersere, id est, nemi-
 nem accersere. Et ita sumenda hæc vox
 passim in N. T. ut 1 Cor. VI. 1. et Ioan.
 XXI. 12. οὐδεὶς ἐτόλμα ἐξετάσαι αὐτὸν,
 nemo eum interrogabat, Tu quis es? pro-
 pter Rationem, quæ sequitur, scientes (i. e.
 sciebant enim) quod Dominus est. nihil igitur
 hic cum audacia: neque in isto loco
 Isocratis Panathan. οὐκ ἐξιδιώσασθαι τὰς
 χάρας ἐτόλμισαν, quem Wolfius verit, non
 in suum peculium convertere ausi fuerunt.
 rectius fuisset, converterunt, vel, con-
 vertere sustinuerunt, in animum induxerunt.
 MARKLAND. Bene habet vulgata τραπέ-
 σθαι. In simili re, ubi de animi in melius

commutatione agitur, aoristus secundus
 magis, quam imperfectum usurpatur.
 REISK.

Καί] Post præmissum πρῶτον debet
 εἶπειτα καὶ sequi. verum in scriptore bre-
 vitate consuetante facile fero hanc indi-
 ligentiam. IDEM.

Ἀναμνησάμενοι] H. e. διὰ παραδειγμάτων
 διδάξαι, ὧν ὑμᾶς ἀναμνήσω. plerumque
 facere conabor, per exempla, quæ vobis in
 memoriam revocabo. IDEM.

Τινες] Scilicet τῶν μετοίκων. IDEM.

Πάντως κ. τ. λ.] Τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι,
 τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι. CONT. Laudo heilulos
 interpretes, qui hæc concoquere potue-
 runt. Lege autem: πάντας δὲ αἰσθή-
 σθαι τὴν μὲν πολιτείαν ἀρχὴν δεῖσθαι
 χρημάτων. De vi τοῦ ἀρχὴν dixi bene
 multa in superioribus. Scalg. adhuc non
 intelligo: πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι,
 τὴν δὲ ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. TAYLOR.
 Nullus in his Sensus. Lego: τὴν μὲν πό-
 λιν πένεσθαι, τὴν δ' ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων.
 civitatem pauperem esse, imperium vero
 (vel Magistratus) pecuniâ indigere. Orat.
 XIX. δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων.
 et ita Orat. XVIII. Pausilo post: ἔδοξεν
 αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν. Xenophon Ἑλλην.
 II. p. 469. dicit triginta, non decem. Di-
 cam de hæc re ad Orat. XXV. MARK-
 LAND. Mihi venit aliquando in mentem
 πάντως δὲ (quod δὲ hic loci idem valet at-
 que γὰρ, quomodo δὲ haud raro usurpatur)
 τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἀπολίην γενέσθαι, τὴν δ' ἀρ-
 χὴν δεῖσθαι χρημάτων (aut τὴν ἀρχὴν δεῖ-
 σθαι χρημάτων). universe enim, et prorsus
 necessario debere civitatem eo redigi, ut nulla
 sit, principes autem pecuniâ indigere. πόλις
 ἀπολις, est, ea civitas, quæ nomine civita-
 2 z

387 πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τοὺς ἀκούοντας οὐ χαλεπῶς ἔπειθον· ἀποκτινύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἠγοῦντο, λαμβάνειν δὲ χρήματα περὶ πολλοῦ ἔποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν· τούτων δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολο- 10 γία, ὡς οὐ χρημάτων¹ ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται, ὡς περ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως² πεποιηκότες.

388 γ'. Διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον. καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἐστιῶντα κατέλαβον, οὓς ἐξελάσαντες Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἡρώτων εἰ

¹ οὕνεκα T. R. A.² πεποιηκότες A.

iis cum gaudeat, re careat, h. e. libertate et aequo jure civili, cujus res et fortunæ omnes conciderint, numerus civium sit imminutus, nervi convulsi, animi dejecti. Ubi tyranni sunt, ibi nulla est πόλις, sed δουλεία. REISK. F. leg. πάντως δὲ τὴν πρόφασιν γίνεσθαι, τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. Similiter Plutarchus in Vit. Agesil. c. 13. εἰ μὲν μὴ ἀδικεῖ, ἄφεσ' εἰ δ' ἀδικεῖ, ἡμῖν ἄφεσ' πάντως δ' ἄφεσ'. ubi πάντως Anglice verteris, at all events. Demosth. c. Conon. p. 1262. 16. οἱ μὲν γὰρ νόμοι, πολὺ τάναντία, καὶ τὰς ἀναγκαίους προφάσεις, ὅπως μὴ μείζους γίνωνται, προσείδοντο.

Δέκα] Inquilinorum vexationem paulo aliter memorie prodidit Xenophon: "Ἐδοξεν αὐτοῖς ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρερούς χρήματα δίδουσι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτείναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημῆσθαι. Hist. Gr. Plutarchus de Animal. Terrest. et Aquatic. quoque de hac re consulendus. TAYLOR.

Γεγένηται] In hac regione pauca quædam desunt. Possit locus sic propemodum sarciri: ἀλλὰ συμφερόντως τῇ πολιτείᾳ, καὶ φαίνονται καὶ τοῦτο, ὡς περ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες, sed e rep., constatque inter omnes, etiam hoc, ut si quid aliud, ipsos sapienter gessisse. REISK. Voc. γεγένηται, quod in Oratoribus haud raro ad voc. τῇ πολιτείᾳ et τῇ πόλει appingi solet, sartorem olet. F. leg. ἀλλὰ [τὰ] συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ, ὡς περ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες.

Πεποιηκότες] Vel potius πεποιηκότες absolute, Atticorum more. TAYLOR. Cave ne mutes, in πεποιηκότες, ut concordet cum αὐτοῖς, prout postulat Constructio Grammatica. his enim Casuum mutationi-

bus gaudent Attici, quando nihil est Obscuritatis vel Ambiguitatis in Sensu. Vide ad Orat. X. et infra adhuc dicam, ad Orat. XX. Mox, pro ἐπεγεράχοντο recte Stephanus admisit in contextum ἀπεγεράφοντο. et recte quoque Interpres vertit, in tabulas referēbant. Vide Perizonium ad Ælian. V. H. IV. 25. MARKLAND. Dedi πεποιηκότες, subaudiendo αὐτοὺς, et est accusativus absolutus. AUGER.

Διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον] Partiti vero domos ibant. Quomodo hæc concilianda cum iis, quæ de his temporibus refert Demosthenes Orat. in Andronicum? τότε τόνουν, ὡς ἐστιν ἀκούειν, οὐδεὶς ἐστιν, ὅστις ἀπιστοτερεῖτο τοῦ σωθῆναι, δε εὐατόν οἰκοι κέρψειν. ἀλλὰ τοῦτο κατηγοροῦσι τῶν Τριάκοντα, ὅτι τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδικίως ἀσπῆγον. iis igitur temporibus, ut fama acceripimus, nemo salute privabatur, qui se domi occultabat: sed ob hoc accusantur Triginta-viri, quod homines inique ex medio foro abducebant. Lysias poliui, de se narranti, habenda fides: nisi forte Distinctio aliqua reperiri possit. Repetit hæc Demosthenes, iisdem fere verbis, Orat. contra Timocratem. Pro Lysia facit Xenophon Hellen. II. ubi Thrasylbulus in oratione sua ait, δεῖπνον οὐντες συναλαμβάνόμεθα καὶ καθ'εὐδοντες καὶ ἀγοράζοντες. Falli igitur videtur vel Demosthenes, vel Rumor. MARKLAND.

Ἐργαστήριον] Huc alludere videtur Poll. IX. 5. ubi post laudatam vocem οἰκάζων ex orat. Lysia, qua intercidit, subiungit: καὶ που καὶ ἐργαστήριον καὶ καταγοργαί. TAYLOR.

Ἀπεγεράφοντο] Male Ald. ἐπεγεράφοντο. V. Vales. ad Harpocr. in vocc. Descri-

121. 1 βούλοίτο με σώσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ πολ- 389
 λὰ εἶη. εἶπον οὖν ὅτι τάλαντον ἀργυρίου ἔτοιμος εἶην δοῦναι·
 ὁ δ' ὁμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστάμην μὲν οὖν ὅτι
 οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόν-
 των ἐδόκει μοι ἀναγκαϊότατον εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λα-
 βεῖν. ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν
 5 ἐπαράμμενος, λαβὼν τὸ τάλαντον μὲ σώσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ
 δωμάτιον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι· Πείσων δ' αἰσθόμενος εἰς- 390
 ἔρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόητα καλεῖ τῶν ὑπηρετῶν δύο, καὶ
 τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅσον ἴμο-
 λόγησα εἶχεν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀρ- 391

1 ὁμολογεῖν T. ὁμολογήκειν R. A.

here, in tabulas referre. Hesych. Ἀπογρα-
 φή, ἀριθμοίσι, ἢ ἡ γινόμενη μόνυσις. Recte.
 Et utroque modo utitur noster, et Descri-
 here et Deferre. Ὁ Ἄξωνος Θεασύλαος ὁ
 Περσίδου διετέθη ποτὲ ἐπὶ μακίας τοιαύτης,
 ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς Πειραιᾶ καταγέ-
 μενα ὑπολαμβάνειν αὐτοῦ εἶναι, καὶ ἀπε-

γράφετο αὐτὰ καὶ ἀπέστειλε καὶ δίδυμι.
 Cook a Bill of their Lading. He-
 raclid. Pontic. apud Athen. l. 12. extrem.
 Ubi lego Αἰξωνεύς. Ita enim proferun-
 tur et quidem constanter istius δήμου Po-
 pulares Hesych. Αἰξωνεύσθαι. κατηγορεῖν.
 Lege Κακηγορεῖν.

ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΗ. ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ. . . . .
 ΑΥΤΩΙ. ΤΙΣΙΝΟΙ. Μ . . . . . ΛΟΠΗ. ΤΗΔ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
 ΖΗΛΩΤΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΩΝ. ΤΟΙΣ. ΠΑΡΙΟΥΣΙΝ. ΟΔΩΝ.
 ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ. ΠΡΩΤΙΣΤΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΤΗΣ.
 ΖΑΝ. ΧΑΙΡΕ.
 Monument. Antiq. Græcæ Venetiis. ΤΑΥΤΩΝ.

Ἔμοσεν — ἐπαράμμενος — σώσειν] Vel, si
 me audias: ὁμολόγησεν — ἐπαράμμενος
 — σώσειν. Ut D. Matthæus: Μεθ' ὅρκου
 ὁμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐάν αἰτήση-
 ται. XIV. 7. IDEM.

Ἐαυτῷ] Ἐαυτοῦ, Ald. Sed perperam.
 Corrige Antiphon. de cæd. Herod. juxta
 init. Ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ
 ἐπαράμμενον. Hodie αὐτῷ. IDEM. εἰ αὐτῷ.
 CONT.

Αἰσθόμενος] Scil. ἐμὲ ἀνοίγνυσα τὴν κιβω-
 τὸν, ἢ πολλὰ ἐν ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον. REISK.

Ὁμολογεῖν] Ὁμολόγουν. SCALIG. Ste-
 phanus: ὁμολογήκειν, promiseram. Potes
 etiam ὁμολόγουν. Paulo ante, τὰ ἐνόητα,
 quæ insunt, vel inerant; ut Luc. XI. 41.
 πάντα τὰ ἐνόητα δότε ἐλεημοσύνην, sed
 date eleemosynam quæ insunt: nempe in
 calice et catino; hoc est potum et cibum;
 prout postulat Sensus et Argumentatio,
 quam corrupti prava distinctio com. 30.
 ubi vulgo distinguitur, τὸ δὲ ἔσωθεν ἡμῶν
 γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας, et construitur
 ἔσωθεν cum ἡμῶν: cum ita distingui opor-
 teret, τὸ δὲ ἔσωθεν, (scil. τοῦ ποτηρίου καὶ
 τοῦ πίνακος, ut paullo ante, τὸ ἐξωθεν τοῦ

ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος) ἡμῶν γέμει ἀρπαγῆς
 καὶ πονηρίας: internum (ita loqui liceat) vero
 calicis et catini, plenum est rapina et ne-
 quitia vestra: id est, deliciis, quæ paratæ
 sunt ex opibus rapina partis, et ad inten-
 perantium versis. Pergam, quoniam ibi
 sum. Sequitur: Stulti, nomine qui fecit
 quod deforis est, etiam id, quod deintus est,
 fecit? id est, Stolidi ratiocinatores! si in
 honorem Dei, vel ad vitandam offensionem
 ejus, externum calicis et catini a materiali
 pollutione purum tam sollicitè servatis;
 nonne multo fortior Ratio postulat, ut
 internum eorum a morali pollutione pu-
 rum servetis? nonne enim idem Deus, qui
 externum eorum fecit, internum quoque fe-
 cit? Sed vobis monstrabo veram manditi-
 arum viam: date eleemosynam pauperibus
 ea quæ insunt vestris calicibus et catinis, et
 ecce, (observate quid dicturus sum, id est)
 omnia (calix et catinum, internum et ex-
 ternum, potus et cibus) vobis munda erunt.
 ita interpretor πάντα: quia necesse est,
 ut ejus significatio restringatur ad ea, de
 quibus sermo fit: ut cap. XXI. 32. Ἔως
 ἂν πάντα γένηται: scil. omnia ista, de

γυρίου καὶ τετρακοσίους κυζικηνοὺς καὶ ἑκατὸν δαρεικοὺς
 392 καὶ φιάλας ¹ ἀργυρᾶς τέσσαρας, ἐδεόμην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι
 δοῦναι. ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώσω. 10
 ἐξιοῦσι ² δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ
 Μνησιδεΐδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπίοντες, καὶ καταλαμ-
 βάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅπως βα-
 διζομεν· ὁ δ' ἔφασκεν εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἵνα
 καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐκέ-
 λευον βαδίξιν, ἐμὲ δὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίπ-
 που. Πείσων δὲ προσελθὼν σιγαῶν ³ μοι παρεκελεύετο καὶ
 393 θάρρειν, ὡς ἤξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐτόθι Θεό-
 γνιν ἐτέρους φυλάττοντα· ᾧ παραδόντες ἐμὲ πάλιν ᾗχοντο.
 ἐν τοιοῦτῳ δ' ὄντι μοι ⁴ κινδυνεύειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἄπο-

¹ ἀργυρίου T. R. A.² δέ μοι T. R. A.³ με T. R. A.⁴ ἀποκινδυνεύειν A.

quibus paullo ante locutus fuerat. At
 unde Tu, inquires, hanc novam Interpun-
 ctionem inferre audes? Nimirum inde,
 quia eadem disertim affirmantem video
 Matthæum XXIII. 25. καθαρῖζετε τὸ ἔξω-
 θεν τοῦ πατρῆου καὶ τῆς παροφίδος, ἔσωθεν δὲ
 γέμουσιν (sc. τὸ ποτήριον καὶ ἡ σαρπίς.
 non dicit τὸ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει) ἐξ ἀρπαγῆς
 καὶ ἀκρασίας, scil. ὑμῶν. Satis idoneus hic
 Sponsor. vide et comm. 26. MARKLAND.
 Præter alia, quæ Scalliger et Stephanus
 hanc ad locum attulerunt, possit quoque
 ἀμολογῶμεν et ἀμολογῆκαμεν probari. Ego
 Stephani conjecturam prætulī. REISK.
 Cont. ἀμολόγουν, proponendo et aliam lecti-
 onem ἀμολόγει. AUGER.

Καρικῶς] (Sic vulg.) Librarios omnes fe-
 fellit istud portentum, homines natus
 non fefellit. Procurarunt enim Schott.
 Palmer. et doctissimus Maussacns ad
 Harpoer. in Δαρεικός, quem vide. Nummi
 hujus meminer ex antiquis Arrian. ex-
 pedit. Alex. l. 4., Plutarch. in Apophthegm.
 Lacon., in lib. de fraterno amore, in
 Agesil. Artaxerx. et Lysandror. et alibi,
 Thucyd. VIII. 23., Plato in Lyside, Xe-
 noph. in Cyripæd. et in Expedit. Cyri ju-
 nioris, Herodot. Polym. 23. Melpom.
 166., Lucian. Dial. Meretric., Aristoph.
 Eccl. 598. vide σχ. Ælian. V. H. l. 22.
 præter Lexicographos, Pollucem, Hesy-
 chium, Harpoerat. et Suid. Ex neotericis
 explicant et illustant Gronov. de pecu-
 niis Vett., Sperling. de nummis non casis,
 Hostus, Brerewoodus, O. W. de Monetis,
 Bernard. de mensuris et pond., Brissonius
 de regno Persarum, Alexand. ab Alexand.

Genial. Hier. IV. 15. ceterique quam plu-
 rimi. TAYLOR. Recte Schottus Δαρεικός,
 (hoc enim opinor voluit, licet in impresso
 mendose legatur δαρυκός) et confirmat
 Harpoeration. MARKLAND.

Μηλόβιος] Unus e XXX. tyrannis, de
 quo apud Harpoerationem. AUGER.

Εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ] Ad domum
 fratris mei. Hinc illustratur Lucas II.
 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου, in domo patris
 mei. Sic Josephus Antt. Jud. XVI. 10.
 segm. 1. ἦν δ' αὐτῷ καταγωγὴ ἐν τοῖς
 Ἄντιπάτρου, hospitio autem Antipatri domo
 utebatur. Sic ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου, juxta
 Pytholori ædes, Demosthenes adv. Cono-
 nem. Miror aliquos hunc Lucæ locum
 aliter interpretari et vertere. Dicit: Mi-
 rum vos tam diu me quæsisse, et non
 statim scivisse, ubi futurus eram, ubi
 enim quærendus erat Filius, nisi in domo
 Patris sui? Emphasis quoque est in istis,
 τοῦ πατρὸς μου, de Josepho loquens: Jesus
 vero ex hoc responso dat iis intelligere,
 Deum, non Josephum, Patrem ejus revera
 esse. MARKLAND. εἰς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ etc.
 CONT.

Ἐν τοιοῦτῳ κ. τ. λ.] Locus asperimus.
 Quis non arripit: ἐν τοιοῦτῳ δ' ὄντι μοι
 κινδύνῳ φεύγειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀποθα-
 νεῖν ὑπάρχοντος ἦδη. TAYLOR. Subauditor
 καιρῶ vel τόπων. Alias solent ἐν τοιοῦτοις
 usurpare. REISK.

Κινδυνεύειν] Ego equidem compositam
 ἀποκινδυνεύειν hic præferrem, tentare fortu-
 nam, aleam jacere, experiri, successurumne
 sit, nec ne. IDEM.

θανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. καλέσας ¹ δὲ Δάμνιωπον λέγω πρὸς
 αὐτὸν τάδε, ἐπιτήδειος μὲν μοι τυγχάνεις ὦν, ἤκω
 δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν, ἀδικῶ δ' οὐδέν, χρημάτων δ'
 ἔνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πᾶσχοντί μοι
 20 πρόθυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς
 τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἐδόκει
 δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θεόγνιν μνηστῆναι· ἤγειτο γὰρ
 ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις ἀργύριον διδοίη. ἐκείνου δὲ δια-
 λεγομένου Θεόγνιδι — ἔμπειρος γὰρ ὦν ἐτύγχανον τῆς οἰ-
 κίας, καὶ ἤδεν ὅτι ἀμφίδυρος εἶη —, ἐδόκει μοι ταύτη πει-
 ρᾶσθαι σωθῆναι, ἐνθυμουμένῳ ὅτι, εἰ μὲν λάθω, σωθήσομαι,
 25 εἰ μὲν δὲ ληφθῶ, ² ἠγούμην μὲν, εἰ Θεόγνις εἶη πεπεισμένος ὑπὸ 391
 τοῦ Δαμνίωπου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἦττον ἀφεθήσεσθαι,
 εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον,
 ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρα τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν
 δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεωγμένα
 ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου ἐκείνου
 πέμπω εἰς ἄστυ, πευσόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ἤκων δὲ
 30 ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν εἰς τὸ
 δεσμοτήριον ἀπαγάγοι. καὶ ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος
 τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μέγαράδε.

δ'. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ Τριάκοντα τὸ ³ ὑπ'
 ἐκείνων εἰδικσμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν
 αἰτίαν εἰπεῖν δι' ἣντινα ⁴ ἐμελλοῦ ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολ-
 λῷ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπε- 395

¹ οὖν A.² ἠγούμην, εἰ μὲν Θ. A.³ ἐπ' R.⁴ ἐμελλεν T. R. A.

Καλέσας δὲ] Δὲ bene si habet, usurpatum hic est pro οὖν, quod sententia postulat. Et sane nullas non formas sententiarum induit δέ. IDEM.

ἠκω] Duo subiecti hæc momenta. 1) versor nunc in domo tua. quapropter te decet hospitium tuum tueri, salvumque servare jus hospitii. 2) opportunitas mei in libertatem emittendi hoc tibi major est, quoniam tibi recessus et latebræ et exitus domus tuæ tibi noti sunt. IDEM.

μνηστῆναι] Μνηστῆναι. CONT.

ἠγούμην μὲν, εἰ] Verba malim sic strui: ἠγούμην, εἰ μὲν —. REISK.

Ὀμοίως] Perinde ac si mansissem, nullo facto elabendi periculo. IDEM.

εἰς Ἀρχένεω] Sub. δῶμα, AUGER.

Ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν] Usitatus est συλλαβῶν. infra: ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν — ἐν συλλαβῶν ἀπήγαγεν. et ita sæpe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur Matthæus XXVI. 55. συλλαβεῖν με, comprehendere me. Nihil tamen mutò. Vide Orat. I. Mox, pro τοιαῦτα πεπυσμένος, scribe ταῦτα. MARKLAND. Leg. ταῦτα. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐπ' ἐκείνων] Revocari bonam hanc probamque lectionem ex Aldina, a Stephano frustra et perperam cum ὑπ' ἐκείνων mutatum, quam Stephani conjecturam insectati editores retinuerunt. ἐπ' ἐκείνων est eorum atate, illo tempore, quo illi summa rerum potiebantur. REISK.

Ἀποθανεῖσθαι] ἀποθανεῖν. CONT.

φέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεώς, τριῶν ἡμῶν οἰκιῶν οὐσῶν οὐδεμίᾳς εἶασαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι 35 πρὸϋ΄εντο αὐτόν· καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων αἰτοῦσιν οὐδὲν ἔδωσαν εἰς¹ τὴν ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ ὅτι ἕκαστος ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφὴν. καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦτον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον καὶ ἐπιπλα καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα 40 οὐδεπώποτε ὄντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδωσαν, εἰς τοσαύτην ἀπλησίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο· τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἐλι- 396 κτῆρας, οὐς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε² τὸ πρῶτον ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὕτων ἐξείλετο.

ε'. Καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας ἐλέου 122. 1 παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὄργην ἔχοντες, οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει, ἀλλὰ πάσας τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφορὰς³ εἰσνεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας καὶ⁵ πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' οὐδένα κερτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων λυσαμένους,

¹ τὴν om. T. R. A.² τοπρῶτον T. R.³ ἐνεγκόντας T.

Ἐκαστος] Vel potius ἐκάστω. TAYLOR. Ilego: ὁ, τι ἐκάστω ἔτυχεν, ἔδωκεν etc. Sic Orat. XIII. ὁ μὲν ἀδελφόν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ', εἰ τις ἢν ἐκάστω αὐτῶν προσήκων. ita legendum pro προσήκουσα. 1 Cor. III. 5. 6. ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν' ita distinguendum. Porro, has vestes funebres, cervicalia, etc. Herodianus VIII. 13. vocat τὰ ἐπιθήδεια εἰς ταφάς. ubi inepte legitur τροφάς. MARKLAND. Bene habet vulgata. Ad ἕκαστος subauditur διδούς, aut ἔχων, aut φέρων, aut δέλων. REISK. Vel lege ἐκάστω ἔτυχεν, vel ad ἔτυχεν sub. ἔχων. AUGER.

Ἐλικτῆρας] (Sic vulg.) Inaures veterum nominabantur ἐλικτῆρες. Atque ita hunc locum correxit Stephan. et Scalig. Ἐλικτῆρας quoque habet Cod. Coisl. Ἐλικτῆρες. ἐνωτίων εἶδος. Ασπίδας. Harpocr. De inauribus vide Bartholini opus posthu-

mun, Casp. Barthii librum singularem, Isidorum, aliosque, non tamen ut omittam præclarissimum Dempster. Paralipom. ad c. 20. Antiquitatum Rosini L. 1. TAYLOR. Reete Stephanus ἐλικτῆρας. Hesychius: Ἐλικτῆρες, ἐνώτια. Latine, inaures. MARKLAND. Contius ἐλικτῆρας, male, non enim Græcum est. AUGER.

Ἀξίους ὄντας] Refer ad eis ἡμᾶς, quod præcessit; nisi referre malis ad τοιοῦτων ἤξίωσαν, quod sequitur. IDEM.

Πάσας τὰς] Interponi velim μὲν. REISK. Εἰσφορὰς ἐνεγκόντας] Scribe εἰσνεγκόντας. Sic Orat. VII. καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν. et Orat. XXV. et sæpissime. Vide Pollucem VIII. 15. segm. 157. MARKLAND.

Αὐτοὺς παρέχοντας] Αὐτοῦς. SCALIG. Quod nollem. TAYLOR. πασσαχόντας. CONT.

- τοιούτων ἤξιωσαν, οὐχ ὁμοίως μετοικοῦντας ὡς περ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν, πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες ἀτάφους ἐποίησαν, πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας ἀτίμους τῆς 397
- 10 πόλεως κατέστησαν, πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι ἐκάλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὡς δ' ἤκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν. ἐγὼ δ' ἔβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· μετῆν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου τὰ γαδοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει οὔτε πρὸς ἐμέ· τὸν ἀδελφὸν
- 15 γὰρ μου, ὡς περ καὶ πρότερον εἶπον, Ἐρατοσθένους ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὄρων ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἔρεσθαι, ὡς ἄνδρες δικασταί. τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω· ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τούτου διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ 398
- 20 πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὅσιον καὶ εὐσεβές. ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀποκρίναι εἴ τι ἂν σε ἐρωτῶ.

ε'. Ἀπήγαγες Πολεμαρχον ἢ οὐ; Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιῶς ἐποίουν. Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὅτε οἱ λόγοι ἔγίνοντο περὶ ἡμῶν; Ἦν. Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτείνειν ἢ ἀντέλεγες; Ἀντέλεγον. Ἴνα ² μὴ ἀποθάνωμεν; Ἴνα μὴ ἀποθάνητε. Ἠγού-

¹ ἐγένοντο T.

² μὴ om. T. R. A.

Πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν] Voces τῆς πόλεως abundare videntur, cum satis fuisset ἀτίμους κατέστησαν. Orat. XX. μὴ ἡμᾶς, ἀπὸ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους ποιήσητε. et XXI. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἀτίμοι γενέσθαι. Videntur poni debere ante ἐξήλασαν, vel post. Sic Orat. XXVI. ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. MARKLAND. Aut delenda sunt ista duo vocabula cum Marklando, aut leg. est sic: ἀτίμους καὶ ἀμύρους τῆς πόλεως κατέστησαν. REISK. Intelligi ἀτίμους τῆς πόλεως, juribus et munis civitatis orbatos, malim tamen abesse τῆς πόλεως. AUGER.

Περὶ τούτου] Omitti possent hæc voces sine aliquo sensus spendio. sed non ideo eji-

ciendæ sunt: hujusmodi enim Pleonasmis satis sunt frequentes. Vertendum vero, de hac re: non, de hoc homine, prout fecit Vanderheidius. Pone etiam minimam Distinctionem post ὠφελεία. MARKLAND.

Ἦσον καὶ ἀσεβές] (Sic Ald.) ὡς ἔν καὶ εὐσεβές. et mox ἀπήγαγες. CONT.

Ἴνα ἀποθάνωμεν] Interponi velim μὴ. Nam cum respondisset Eratosthenes, se XXX Tyrannis oblocutum fuisse, consentaneum erat, aut Lysiam interrogandi finem hic facere, aut, si quid tamen ultra vellet, hoc interrogare: Nempse, quo nos morti ne daremur? cui respondet Eratosthenes iisdem verbis: Scilicet, quo vos morti ne daremini. REISK. Sub. πότερον ἐπραττες, AUGER.

αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῶ προσετάττετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀνθρώπους ἀπολλύναι, ἴσως ἀν εἰκότως αὐτῶ συγγνώμην εἶχετε· νῦν
 40 δὲ ¹ παρὰ τοῦ ποτέ καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς
 Τριάκοντα λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προστα-
 χθέντα ² ἐποίουν; Καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, 401
³ σώζων αὐτὸν καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, συλλαβῶν ἀπή- 402
 γαγεν. ὑμεῖς δὲ ⁴ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἤλ-
 θον τὰς ὑμετέρας ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέ-
 ρων τινός. καίτοι, εἰ χρῆ ⁵ τούτοις διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν

¹ παρ' αὐτοῦ ποτέ T. A.

² ἐποίουν, καὶ μηδὲν δὴ οὐκ T. R. ἐποίουν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένοις, καὶ μὴν ἔδει οὐκ A.

³ σώζοντα αὐτὸν, καὶ τ. τ. ἐψ., ἐν συλλαβῶν T. R. σώζειν αὐτὸν, ἐν συλλαβῶν A.

⁴ πάντες τούτοις ὀργίζεσθε A.

⁵ τοῖς A.

ἢν τις ἐν τῇ πόλει, etc. TAYLOR. Post ἀρχὴ
 Cont. addit ἦν, non male quidem quam-
 vis hæc vox possit subaudiri. AUGER.

Αὐτῆς] Malim ταύτης. REISK.

Νῦν δὲ κ. τ. λ.] Nemo aliquid hic dixit
 præter Canterum. Νῦν δὲ παρὰ του. [νῦν
 δὲ παρὰ του ποτέ. jam autem abs quo de-
 pum. Ita et MS. Venet. In Edit. min.]
 TAYLOR. Mallet παρ' αὐτῶν, sc. τῶν
 τριάκοντα, ex subsequentibus repetendum.
 Post καὶ forte deest πῶς. Interrogative hæc
 legenda sunt, usque ad ἐποίουν. Legi quo-
 que bene potest παρὰ τοῦ, καὶ ποτέ, λή-
 ψεσθε, etc. τοῦ pro τινός, ut apud Isæum p.
 66. λαβῶν παρὰ του τῶν φίλων, et Plato-
 nem in Symposio, χρήματα βουλόμενος
 παρὰ του λαβεῖν, volens pecuniam ab aliquo
 accipere. Demosthenes in Aristogit. I.
 εἶτά σοι συγγνώμην; πόθεν, ἢ παρὰ τοῦ;
 MARKLAND. Dedi παρὰ τοῦ, id est, παρὰ
 τίνος, a quoniam? REISK.

Καὶ μηδὲν δὴ κ. τ. λ.] Locum insigni
 medela cohere. Nam et gravissime ex-
 ceptus est, et cæteri ante me fere omnes
 conclamarunt potius, quam adjumento
 præsto erant. Punge igitur post ἐποίουν.
 Perfecta est ea sententia. 'Tum autem
 pergās: Καὶ μὴν ἦδη [δὴ, in Edit. min.]
 οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα,
 ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν συλλαβῶν
 ἀπήγαγεν. Ubi vides istud ὄν ante συλλα-
 βῶν oriri ex priori voce exeunte. Cetera
 omnia eodem fere sunt litera. Prævit
 aliquo modo Canter: Καὶ μὴν ἔδει κ. τ. λ.
 Groulartus hæc interpretatione non dona-
 vit. TAYLOR. Lege, καὶ μὲν δὴ, ut in
 quavis pagina. Sic Orat. XXVI. pro καὶ
 μηδὲν δὴ βουλεύειν, restituit Stephanus καὶ
 μὲν δὴ. MARKLAND. Ut paucis rem pera-
 gam, totum hunc locum sic ponam, ut
 Lysias, si non ita reliquit, videtur sallim
 voluisse scribere, sententia illuc lectorem
 deferente. Nam verba ipsa dare negatum

nunc est. καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο δύναιτο προφα-
 σίζεσθαι (vel οὐδὲ τοῦτο ἀφελήσειεν ἀν αὐτὸν
 λέγοντα), ὅτι οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ,
 σώζων τε αὐτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα
 σοῦτων, Πολέμαρχον συλλαβῶν ἀπήγαγεν.
 neque hoc poterit ad sui excusationem af-
 ferre (vel, nil ei proderit hoc excusare), quod
 Polemarchum in carcerem abduxerit a se,
 non domi ejus, sed in via publica compre-
 hensum; quem comprehendisset ipse ideo,
 quod salutis ipse sua cavisset, et paruisset
 mandatis XXX virorum. REISK.

Καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα] Suspicor
 has voces ex loco suo motas esse, et per-
 tinere ad præcedentem sententiam hoc
 modo: εἴπερ ἐξέσται τοῖς Τριάκοντα λέγειν,
 ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα, καὶ
 τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἐποίουν; καὶ μὲν δὴ
 οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν
 συλλαβῶν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζε-
 σθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἤλθον
 τὰς ὑμετέρας, etc. Certo omnia sic optime
 coharebant. Pro αὐτὸν rescripsi αὐτὸν,
 seipsum, de Fratre enim suo loquitur: et
 delevi ὄν, natum forte ex præcedente syl-
 laba. Ante εἴσοι intelligendum est αὐτοῖς:
 quæ Ellipsis Nostro et omnibus usitatis-
 sima est. MARKLAND. Leg. ὀργίζεσθε. In
 Edit. min. TAYLOR.

Πάντες] Aut cum πᾶσιν est mutandum,
 aut utrumque est copulandum, ut sit πάντες
 πᾶσιν ὀργίζεσθε. Sed prius malim. REISK.
 Ποιούμεν] (Sic Ald.) ποιούμενοι, et mox
 χρὴ τοῖς. CONT.

Τούτοις] Videtur quidem oppositio esse
 inter τούτοις et ἐκείνοις. verum si τούτοις
 servatur, sententia exit impedita, aut potius
 nulla. non enim video, quo referri
 possit alio, quam eodem, quo τούτοις pro-
 ximum superius redit, scil. ad XXX tyr-
 rannos. Verum nemo tum XXX tyrannis
 ignoscebat ideo, quod alios pessumde-
 disset sui conservandi causa. quare ma-
 3 A

403 ἑτέροισι ἀπολέσασσι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις ἂν δικαιοτέ- 123. 1
 ρον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι μὴ ἐλθεῖν καὶ κα-
 ταλαβοῦσιν ἐξάρνοι γενέσθαι. τῷ δὲ Ἐρατοσθένει ἐξῆν
 εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἀπήνησεν, ἔπειτα ὅτι οὐκ ¹ εἶδεν ταῦτα
 γὰρ οὐτ' ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν, ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν
 ἐχθρῶν βουλομένων οἷόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι. χρῆν δέ σε,
 ὦ Ἐρατόσθενες, εἶπερ ἦσθα χρηστός, πολὺ μᾶλλον τοῖς 5
 μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν γενέσθαι ἢ ² τοὺς
 401 ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν. νῦν δέ σου τὰ ἔργα
 φανερά γεγένηται οὐχ ὡς ἀνιωμένου ἀλλ' ὡς ἠδομένου τοῖς
 γιγνομένοις, ὥστε τοὺςδε ἐκ τῶν ἔργων χρῆ μᾶλλον ἢ ἐκ
 τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἀΐσασι γεγενημένα, τῶν τότε
 λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ
 αὐτῶν οὐχ οἷόν τε παρασχέσθαι. οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν πα- 10

¹ οἶδεν T. R. A.

² τοῖς ἀδικῶς ἀπολλύουσι A.

lim τοῖς h. l. legi. quanquam si venia debetur iis, qui alios pessumdant, quo ipsi salvi maneat, multo maximò jure debetur ea venia iis, qui, a XXX tyrannìs ablegati, in domus civium irrupiebant, et cives illinc in carcerem rapiebant. Quod in Eratosthenò secus est, quì Polemarchum non domo extractum, sed media e via publica correptum in carcerem egit. Tum docet orator, quare minus peccaverint, et majore venia digni sint hi, si qui cives domibus extraxissent, quam qui e semita publica corripissent. Nam, ait, qui missi a tyrannìs in domos, aut non irent, aut in renunciando negarent reperisse, quos reperissent, capite suo culpam luebant. Verum infitiri a se visum aut noscitatum esse, cui in via publica occurrisset, id vero periculo carebat. REISK.

¹ Εκείνοις] Scil. qui cives e domibus suis extractos in carcerem agerent. IDEM. AUGER.

Δικαιοτέρον ἔχοιτε] Scil. quam illis, qui cives media de via publica abripiunt. REISK.

Μὴ ἐλθεῖν] Scil. eam in domum, in quam missi fuissent. IDEM.

Ἐρατοσθένει] Quippe qui Polemarchum non domo extraxisset, sed e via corripuisset, ut e p. 121. 29. ed. Steph. constat. IDEM.

Βουλομέναν] Scil. ἐλέγχειν αὐτὸν ψευδομένον. IDEM.

Τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι] Contrarium dicere voluit, δικαίως ἀποθανεῖσθαι: Cui statim opponitur, τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους. MARKLAND. Leg. δικαίως ἀποθανεῖσθαι. In Edit. min. TAYLOR.

¹ Ἡ τοὺς ἀδικῶς ἀπολούμενους συλλαμβάνειν] Si συλλαμβάνειν sensu vulgari hic accipitur, pro comprehendere, vocabula secundum, tertium et quartum sunt supervacanea, nam modo praecesserunt. Sin autem sensu adiuvandi, operam navandi, accipies, et antitheton hic subesse censibus, quod vero simile nemini non videbitur, qui Lysiam norit, leg. erit: ἢ τοῖς ἀδικῶς ἀπολλύουσι συλλαμβάνειν, quam operam navare sceleratis insontes opprimentibus. REISK.

Τῶν τότε λεγομένων] Eorum sermonum, quos Eratosthenes tum ad XXX tyrannos revera habuit, ad pedem insontibus civibus consciscendam, non horum, quos nunc jactat a se habitos pro defensione nostri, quos sermones ille nunquam habuit, sed comminiscitur modo nunc, sui purgandi causa, quo vos fallat, atque e manibus vestris elabatur. IDEM.

Ἡμῖν παρῆναι] Legè, ἡμῖν, vobis, scil. τοῖς Τριάνοντα, vestris consultationibus. ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, sed ne illis quidem (sc. damnatis) adesse permissum fuit. Artificiose et ut Invidiam augeat. ORAT. XIX. ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκου. Mox pro ποιήσαις scribo ποιήσεαις. MARKLAND. Bene habet ἡμῖν, neque eo carere potest oratio, at altero vocabulo ἡμῖν facillime potest; quoniam τοῖς τότε λεγομένοις ἐν ἡμῖν e praemissis facile subauditur, nobis non solum non licuit interesse vestris deliberationibus, sed ne esse quidem domi nostrae, manere in domiciliis nostris, verum exsulandum nobis propter vos fuit. idem

ρεῖναι οὐκ ἔξην, ἀλλ' οὐδὲ παρ' ¹ αὐτοῖς εἶναι, ὡς τ' ἐπὶ τού-
 τοις ἐστὶ πάντα τὰ κακὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν πάντα 405
 ταῖα κατὰ περὶ αὐτῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ'
 ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. θαυμάζω δὲ τί ἂν ποτε
 ποιήσαις συνειπῶν, ὅποτε ἀντειπεῖν φάσκων ἀπέκτεινας Πο-
 15 λέμαρχον. φέρε δὴ, τί ἂν εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτοῦ
 ἢ καὶ υἱεῖς; ² ἀπεψηφίσασθε; δεῖ γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδείξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν
 αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. οὗτος δὲ ³ ὁμολόγηκεν
 ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε βράδιαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν περὶ
 αὐτοῦ πεποιήκε. Καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ
 τῶν ξένων ἤκουσιν εἰσόμενοι τίνα γνώμην περὶ τούτων ἔχετε.
 20 ὧν οἱ μὲν ⁴ ὑμέτεροι ὄντες πολῖται μαθόντες ἀπίασιν ὅτι ἢ 406
 δίκην δώσουσιν ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν
 ἐφίενται τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυστυχήσαντες δὲ τὸ
 ἴσον ὑμῖν ἔξουσιν ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἴσονται πότε-
 ρον ἀδίκως τοὺς Τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ
 δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες λαβόντες
 ἀφήσουσιν, ἤπου σφᾶς αὐτοὺς ἠγήσονται περιέργους ὑπὲρ
 25 ὑμῶν ⁵ τειρομένους. οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγούς,
 οἱ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ⁶ ὅτι διὰ χειμῶνα οὐχ οἰοί τ' ἔφα-
 σαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐζημιώ- 407

¹ αὐτοῖς T.

² ἀπεψηφίσασθε A.

³ ὁμολόγηκεν T. R. A.

⁴ ὑμέτεροι T. R.

⁵ τειρομένους. οὐκοῦν T. A.

⁶ ὅτε T. A.

est ac si dixisset; παρ' ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι, οἴκα μείνειν. REISK. παρεῖναι, adesse, np. in publico. AUGER.

Παρ' αὐτοῖς] Lege: παρ' αὐτοῖς. TAYLOR. παρ' αὐτοῖς εἶναι, apud nosmetipsos esse, i. e. domi manere. AUGER.

Ποιήσαις] F. ποιήσεις. TAYLOR.

Τί ἂν] Scil. ἐποιεῖτε, aut ἐποίησατε. nisi potius alterutrum addendum est. REISK.

Ἀπεψηφίσασθε;] Vel deesse videtur ἂν, vel legendum ἀποψηφίσασθε. MARKLAND. Videtur post hoc vocabulum ἀπεψ. deesse responsio οὐ. absolvetine? neutiquam. REISK.

Διαψήφισιν] Exponit Vales. ad Harpocr. pag. notar. 46. TAYLOR.

Ἡμέτεροι] Imo vero ὑμέτεροι. Lysias, qui civis Atheniensis non esset, dicere non poterat, civis noster, at poterat vester dicere, id quod iniquitum decebat. REISK.

λαβόντες] Scil. ὑποχειρίους ἐκείνους, ἢ φ' ὧν κακῶς πεπόνθασι. REISK.

Τειρομένους] Τειρομένους. CANTER. Non assequor. Lege: περιέργους ὑπὲρ ἡμῶν τειρομένους [τειρομένους in Edit. min.]. TAYLOR. Lego, τιμωρομένους, vestri gratia pœnas sumentes: ut infra, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκ Πειραιέως τιμωρήσασθε. Mox, pro ὅτε mallem ὅτι. Ista vero peritodus longa ita distinguenda est: τούτους δὲ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καθίσσον ἐδύγαντο, ἐποίησαν — ἀποκτινύναι, οὐκ ἄρα χρεὶ αὐτοῦς — κολάζεσθαι. Male plene distinguebatur post ἀποκτινύναι. MARKLAND. Leg. ὅτι. In Edit. min. TAYLOR.

Οὐκοῦν] Vel οὐκοῦν. IDEM.

Τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης] Potest ferri, si necesse est, ut multa alia dura et aspera. mihi tamen videtur Lysias reliquisse: τοὺς ναυαγῶντας ἐκ τῆς θαλ. REISK.

σατε, ἡγούμενοι χρῆναι τῇ τῶν ¹ τεθνεώτων ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λαβεῖν· τούτους δὲ ² δὴ, οἱ ἰδιῶται μὲν ὄντες κατ' ὅσον ἐδύναντο ³ ἐποίησαν ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἐκόντες πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτινύναι, οὐκ ἄρα χρῆ αὐτοὺς ³⁰ καὶ τοὺς παῖδας ⁴ ὑφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι;

ἦ. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἤξιουν ἱκανὰ εἶναι τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῶ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι· ⁴⁰⁸ ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα παρ' αὐτῶν λαβεῖν. ὡστ' οὐκ οἶδ' ⁶ ὅτι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἱ οὐδ' ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθάνοντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἄν. οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τούτο ³⁵ ⁴⁰⁹ αὐτῷ προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰδισμέ-

¹ τεθνεώτων T. R. A.² δὴ om. T. A.³ ἐποίησαν ὑμᾶς ἡττηθ. A.⁴ ἀφ' T.⁵ ταῦτα T. τότε A.⁶ ὅτι T. A.⁷ αὐτοῦς T. A.

Τεθνεώτων] Recurrit hæc forma p. 371. 4. usitator tamen est altera, quæ pro diphthongo simplex est dat, quam formam ubique locorum Lysiae restituendam arbitrator. IDEM.

Ἐποίησαν] Aut ante aut post hoc vocabulum deest ὑμᾶς, in culpa fuerunt, ut vos praelio navali vinceremini. designat illam Atheniensibus fatalem ad Ægospotamos pugnam. IDEM.

Ἀφ' ὑμῶν] Ἐφ' ὑμῶν. CONT.

ἤξιουν] Sequi debebat aliquid huic respondens. Incipit sic: ego equidem existimabam, oportere, quæ adhuc attuli capita, ad accusandum sufficere. Jam sequi debebat quod non sequitur: ἀλλ' οὐκ ἔα με ἐνταῦθα παύσασθαι τὰ ἄλλα παρανόμως καὶ ἀισχυρῶς Ἐρατοσθένει πεπραγμένα. Fatehor equidem expressis verbis hæc non legi. Verumtamen insequentia idem dicunt quoad sententiam, ut nihil deesse videatur. REISK.

Ταῦτα γὰρ ἐσχάτην etc.] Τότε γὰρ ἐσχ. CANTER. Opinor ταύτην, hoc modo, scil. morte. Plato de Repub. lib. II. ad fin. ταύτη μὲν ἄρα ψευδὸς ἐν Θεῷ οὐκ ἐστίν. hæc igitur modo (vel, hac parte) falsum in Deo non est. ubi vulgo stulte legitur, ποιήτης ἄρα ψευδής, poeta falsus. MARKLAND. Leg. ταύτη. In Edit. min. TAYLOR. Cont. δύναται, retinendo ταῦτα. AUGER.

Αὐτῶν] Deberet legi αὐτοῦ referendo ad τῶ φεύγοντι: sed quum τῶ φεύγοντι summatur in genere, est veluti nomen collectivum, et idem valet ac τοῖς φεύγουσι. IDEM.

Δίκην δοῦναι δύναιντ' ἄν] Si bis, inquit, pro singulis eorum factis moriantur, non possunt pœnas dare. Dicere debuit justas pœnas, ut bene Interpres. hoc vero videtur esse, δίκην δοῦναι ἄξίαν δύναιντ' ἄν. Ita infra: τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἄξίαν εἴσαν τῶν ἔργων δεδωκότες; quam mox vocat δίκην ἱκανήν. et ita Demosthenes de Corona: οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἄξίαν λαβεῖν. Sed clare Noster Orat. XXVIII. οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολυλάκις ἀποθανόντων δοῦναι δίκην ἄξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγούμαι αὐτοὺς δίκην ἄξίαν δεδωκέναι, etc. Vide et Isocrat. in Busirid. encomio. MARKLAND. Ad δίκην videtur addendum aut saltem subaudiendum ἄξίαν vel ἱκανήν. AUGER.

Αὐτῷ] Vulgati dant αὐτοῖς. Coislinianus dabat αὐτῶν, ut e Taylora didiceram. Inde colligebam leg. αὐτῷ. cum sic jam correxissem, reperi postmodum in Viudobonensi pariter αὐτῷ legi. Poterat quoniam e lectione Coisliniani αὐτῶν effici, pari jure, parique convenientia, ut accu-

νον ἔστιν, πρὸς μὲν τὰ ¹κατηγορημένα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες ²ἐνίοτε ἕξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοὶ εἰσιν, ἢ ὡς πολ-
 40 λὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες, ³ἢ πό-
 λεις πολεμίας οὔσας φίλας ἐποίησαν· ἔπει κελεύετε ⁴αὐ- 410
 τὸν ἀποδείξει, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν
 ὅσους τῶν πολιτῶν, ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας
 αὐτοὶ ⁵παρέδωκαν, ἢ πόλιν ἤντινα τοιαύτην προσεκλή-
 σαντο, οἶαν τὴν ⁶ὑμετέραν κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ
 ὅπλα τῶν πολεμίων ⁷[τοσαῦτα] ἐσκύλευσαν, ὅσα περ ὑμῶν
 ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἶα τῆς ἑαυτῶν
 124. 1 πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν
 φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ

¹ κατηγορούμενα T. R. A.   ² εἰ οἶόν τε, ἕξαπατῆσαι A.   ³ ἢ om. T.
⁴ αὐτοὺς A.   ⁵ παρέδωκαν T. R. A.   ⁶ ἡμετέραν T. R.
⁷ τοσαῦτα om. T. R. uncōs om. A.

salivus cum infinitivo ποιῆσαι consentirel. Ego vero dativum cum προσήκει coherentem prætulit. REISK.

Ἔστιν] Post hoc vocab. deesse videtur εἰῶθαισι γὰρ πολλοί. aut alias pro ἀπολογεῖσθαι leg. erit ἀπολογεῖσθαι. IDEM.

Ἔτερα] A causa aliena. num etiam a veritate? ut significet hoc idem vocabulum et ἀλλότρια τοῦ προκειμένου ἀγῶνος, et ψευδῆ, τῆς ἀληθείας διεξευγμένα. IDEM.

Ἐνίοτε ἕξαπατῶσιν] Non occurrit melius, quam ἐνίοτε ἕξαπατῶσιν. TAYLOR. Constructio videtur postulare ἕξαπατῆσαι: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἕξαπατῆσαι δέ. Sed et porro: quomodo hoc est ἕξαπατῆσαι, decipere, si, quod sequitur, demonstrant Rei se esse strenuos milites, vel aliter bonos cives? a causa quidem abducere hoc est, sed non decipere, si revera monstrant se tales esse, quales præ se ferunt. Παράλογισμός hic esse videtur: et suspicor vocem ἀπατῆσαι, occurrere, latere sub ista ἕξαπατῶσιν. MARKLAND. Bene habet h. l. vulgata. non enim semper fallabant iudices ejusmodi præstigiis, sed interdum solummodo, si sic contingeret. REISK.

Τριηραρχήσαντες· πόλεις etc.] Lege et distingue: τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας etc. Sequitur; ἔπει κελεύετε αὐτοὺς ἀποδείξει etc. Si enim hujusmodi dicant, jubete illos demonstrare etc. sic distinguendum et legendum. Mox: ἢ πόλιν ἤντινα τοιαύτην προσεκλήσαντο, οἶαν τὴν ἡμετέραν κατεδουλώσαντο. Aristoteles apud Demetrium περὶ Ἑρμηνίας: Ποίαν τοιαύτην

πόλιν εἶλον τῶν ἐχθρῶν, οἶαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν; Sensum et pæne verba Lysias exscribit Aristoteles. MARKLAND. Ita quoque Taylorus in Edit. min.

Αὐτὸν] Π. αὐτοῦ. H. STEPHAN. Αὐτὸν bene habet. redit ad Eratosthenem, qui solus de XXX tyrannis tum Athenis supererat, et in judicio stabat, utpote reus. ἀπέκτειναν autem una cum reliquis tyrannis Eratosthenem quoque complectitur; qui quod solus superasset, scelestumque fuisset omnium consors, pro absentibus respondere jubetur. REISK.

ἡμετέραν] Imo vero ὑμετέραν. nam illud alterum haud decet os Lysiae inquitini hominis, non civis. IDEM.

τῶν πολεμίων] Subaudi τοσαῦτα, nisi addere mavis. IDEM. Contius addit τόσα post ὅπλα. AUGER.

Ἐδουλώσαν] (Sic vulg.) Nihil verius correctione nostra. Quam etiam utcanque tuetur Cod. Coisl. TAYLOR. Lego: καὶ ὑμᾶς ἐδουλώσαν οἱ οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ — περιεῖλον, ἀλλ' ὡς (non οἷς) αὐτοῖς etc. Mox, pro αὐτοὺς τε, scribe, αὐτοὺς τε. MARKLAND. καὶ ὑμᾶς ἐδουλώσαν. CONT.

Ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ προσταττόντων Λακεδαιμονίων καθεῖλον, ἀλλ' οἷς αὐτοῖς οὕτω τὴν ἀρχὴν βεβαιότεραν ἐνόμιζον εἶναι] Hæc lectio si sana sit, vide quam falsus sit narrator Lysias in re omnibus cognita. Constat enim cum e Xenophonte Hellen. l. II. c. 2. tum ex hac Or. p. 126. ed. Steph. non Triginta-viros jubentibus Lacedæmoniis noluisse Piræci muros diruere, sed contra Theramenem eo redigisse civitatem,

411 Λακεδαιμονίων προσταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' ¹ οἷς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαιότεραν ἐνόμιζον εἶναι.

θ'. Πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶν αὐτούς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι καὶ τοὺς τοιούτους ⁵ ἐπαινεῖν. οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει τὰ ² ἐναντία ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους καὶ ἐτέρων ἂν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο τὰναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι ⁴¹² ἔπραττεν. καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρῆξομαι. 10

MARTYRES.

τὸν μὲν τοίνυν μετὰξὺ βίου αὐτοῦ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἐταίρων, συναγωγεῖς μὲν

¹ οἷς τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς A.

² ἐναντία οὗτος ἔπραξεν Λ.

ut duram hanc conditionem accipere deberet, quum prius Lacedæmonii tantum utriusque longi muri decem stadia dejici postulassent. Itaque legentem me hæc subiit cogitatio, ὅτι ortum ex οἷς compendio scripturæ vocabuli αἴτινες, cujus hic elegans est et efficax repetitio: totumque locum ita fortasse non male restituas: αἴτινες τὸν Πειραιᾶ οὐδὲ (vel melius οὐ) προσταττόντων Λακεδαιμονίων περιεῖλον, ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς οὕτω τὴν ἀρχὴν βεβαιότεραν ἐνόμιζον εἶναι, qui Piræei muros diruerunt, non jussu Lacedæmoniorum, sed quoniam imperium sic firmius sibi fore existimabant. Cæterum pro ὑμῖν ἐδήλωσαν recte Taylorus [fallitur V. D.] et Marklandus correxerunt ὑμᾶς ἐδούλωσαν: similis est locus in Polichum p. 149. v. 37. ed. Steph. ἐπιδειν τὰ τεῖχη καθαιρούμενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμικοῖς παραδεδωμένας, καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταδεδουλωμένον. SLUITER.

¹ Ἀλλ' οἷς κ. τ. λ.] F. ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς. [ἀλλ' ὡς, et mox αὐτοῦς τε. In Edit. min.] TAYLOR. οἷς sume, ut sapius sumitur, pro δι' ὧν, et idem valet ac ὅτι, quia, quatenus. AUGER.

² Ἐπαινεῖν] Deesse aliquid vehementer suspicor. TAYLOR. Animadvertens Taylor οὐ γὰρ non stringere, hic aliquid deesse suspicatus est. Deest utique aliquid

ad sententiam. verum utrum auctor ipse id reticuerit acuto et attento lectori de suo supplendum, an supinitas librorum, an alia quæpiam fraus temporum, ea, quæ ille scripta reliquisset, oppresserit, id pro certo non ausim arbitrari. Utunque est, articuloꝝ, nunc quidem hiantium, hic est nexus. ὅτι δὲ οὗτος τοιοῦτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. ejusmodi sceleratum autem esse Eratosthenem, nunc demonstratum eo, scilicet, qui et ipse scelera committere haud dubitet, aliosque facinorosos laudet. REISK. Hic γὰρ, ut millies alibi, indicat transitionem ad aliud quid. AUGER.

Τὰ ἐναντία ἔπραξεν] Videtur excidisse vox οὗτος, vel Ἐρατοσθένης. MARKLAND.

Ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν] Geminio modo hæc possunt accipi, aut pro parentheticis. (unde quoque molitionem suam rerum novarum auspiciati sunt.) aut pro interrogatione. unde tandem res novas moliri cæpere? ut respondeat πέντε — quinqueviri —. REISK.

Ἐτέρων] Lego ἐταίρων. ut et infra, ubi legitur ἔτεροι μὲν ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, lego ἐταῖροι. Et hæc emendatio firmatur et ex ipsa sensus ἀπορροῦσία et ex ipsis Lysiae verbis infra, ubi de Critiæ et Chariclis ἐταιρεία loquitur. Habebant enim quadringenti et eorum etiam

τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ τῶν 413
 15 ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης καὶ Κριτίας
 ἦσαν. οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς φυλακὰς κατέστη-
 σαν, καὶ ὅ τι δέοι χειροτονεῖσθαι καὶ οὐσίτινας χρῆ ἄρχειν
 παρήγγελλον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλοιντο, κύριοι
 ἦσαν· οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνου ἀλλὰ καὶ ὑπὸ
 τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλευέσθε, ὅπως μὴτ' ἀγαθὸν 414
 μηδὲν ψηφίσεσθε, πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε. τοῦτο γὰρ
 καὶ ἠπίσταντο, ὅτι ἄλλως μὲν οὐχ οἷοί τε ἔσονται περι-
 20 γειέσθαι, κακῶς δὲπραττόντων δυνήσονται· καὶ ἡμᾶς
 ἠγοῦντο, τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι,
 περὶ τῶν μελλόντων οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφό-
 ρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμ-
 πράττοντας — οὐ γὰρ ἂν δυναίμην —, ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ
 Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας. καίτοι, εἰ ἐσωφρόνουν, κατε-
 μαρτύρουν ἂν αὐτῶν, καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων

¹ ἡμᾶς T.

singuli suas ἐταιρείας et factiones, quibus opprimebant temp. et iis utebantur ad sua privata emolumenta. Thucyd. lib. 8. Ἐλθόντες οἱ τετρακῆσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος καὶ οἱ εἰκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν Ἕλληνας νεανίσκοι, οἳς ἐχρᾶντο, εἴ τι πού δέοι χειροτερεῖν. Quos autem hic Ly-sias vocat ἐφόρους, Thucydides eodem li-bro videtur vocare περυσίους. PALMER. ἐταίρων. CONT.

Συναγωγῆς μ. τ. πολιτῶν] Idem est ac si dixisset, quod utique fuisset planius: ὀνόματι μὲν συναγωγῆς τῶν πολιτῶν, ἐργῶν δὲ ἀρχόντες τῶν συνωμοτῶν. opponuntur hic speciosa turpibus, συναγωγῆς honestum et blandum, ἀρχων invidiosum. πολίτης molle et civile, συνωμοτίας horribile; ut conciliatores concordiae civilis facibus atque tubis discordiarum et factionum. REISK.

φυλακὰς] Ita vertit Groulartus: Hi tribunus in custodia constituerunt. Sed corrigendam φυλάξ. Populus enim per φυλάξ suffragia tulere, quorum hi κύριοι erant futuri. TAYLOR. Plane legendum, φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλάξ κατέστησαν. Vide sequentia. MARKLAND. Est utique prima fronte speciosum φυλάξ, quod post Taylorum aliosque mihi quoque olim in mentem venerat. Verum re diligentius pensitata censeo nunc vulgatam bene habere. primum enim φυλάξ repeti nil opus erat, quod satis in φυλάρχους esset con-

spicuum. deinde potius ἐπὶ τῶν φυλάξ aut ἐπὶ τὰς φυλακὰς videtur dicturus fuisse. Procul dubio vulgata h. l. vitio caret. consti-tuebant phylarchos ad custodias vel vigi-lias obeundas, et ad praesidendum in locis urbis opportunis. REISK.

Ἄρχειν] Videtur hic locus ita constituendus: καὶ ὡςτινας δέοι χειροτονεῖσθαι, καὶ ὡςτινας ἀρχὰς ἄρχειν, παρήγγελλον. IDEM. Ψηφίσεσθε] Imo vero λήψεθε. ut neque bonum quodpiam adipisceremini. IDEM. ψηφίσεσθε — ἔσησθε. CONT.

Πραττόντων] Sub. ἡμῶν. AUGER. Καὶ ἡμᾶς ἠγοῦντο] Scribe ἡμᾶς. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Ἐσωφρόνουν] Np. οἱ συμπράττοντες. AUGER.

Κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν] Liege, αὐτῶν: contra seipsos testimonium dicerent. Sic infra: οἱ τούτοις μαρτυροῦντες αὐτῶν κατηγοροῦσι. male et ibi αὐτῶν legitur. Lycurgus p. 151. κατεμαρτύρει αὐτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. MARKLAND. Lieg. αὐτῶν. In Edit. min. TAYLOR. Reddit hoc, non ad proximum, eos puta, qui audiverant, quum ipse Eratosthenes ore suo id affirmaret, verum ad remotius, eos nempe, qui socii atque ministri, vel principes potius scelerum Eratostheni fuerant. Hi, si saperent, testimonium erant adversus eos, XXX tyrannos puta, et in his Eratosthenem, dicturi. REISK.

αὐτῶν] Scil. XXX tyrannorum. AUGER.

ἀμαρτημάτων σφόδρα ἀν' ἐκόλαζον· καὶ τοὺς ὄρκους, εἰ ἔσω- 25
φρόνουν, οὐκ ἀν' ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς
ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥαδίως παρέβαι-
νον. πρὸς μὲν οὖν τούτους τσοαῦτα λέγω· τοὺς δὲ μάρτυράς
415 μοι κάλει. καὶ ὑμεῖς ἀνάβητέ.

MARTYRES.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν
ἀρχὴν καταστάς ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ¹ κακῶν δὲ
πολλῶν. καίτοι, εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐχρῆν ἀν' πρῶτον 30
μὲν μὴ παρανόμως ἀρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γί-
νεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἀπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν,
² καὶ Βάτραχος καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τάληθῆ μνηύουσιν, ἀλ-
λά ³ τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι,
416 συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν δὴ, ὡ
ἄνδρες δικασταί, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει,
οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· ⁴ ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγον- 35
τες καὶ πράττοντες ὧν οὐχ οἶόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέ-
σθαι τῇ πόλει. ὁπόσοι δ' εὐνοί φασι εἶναι, πῶς οὐκ ἐνταῦ-
θα ἔδειξαν, αὐτοί τε τὰ βέλτιστα λέγοντες καὶ τοὺς ἐξα-
μαρτάνοντας ἀποτρέποντες;

ἰ. Ἴσως δ' ἀν' ἔχοι εἰπεῖν ὅτι ἔδεδόκει, ⁵ καὶ ὑμῶν τοῦ-
το ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται. ὅπως τοίνυν μὴ φανήσεται ἐν τῷ

¹ ἄλλων T. R.   ² καὶ ὅτι Βάτρ. A.   ³ τάληθῆ ὑπὸ T. R. τὰ ἀληθῶς ὑπὸ A.
⁴ ἑταίροι T.   ⁵ (καὶ . . . ἔσται) ὅπως τι μὴ T. R. A.

Μάρτυρας] Testaturos nempe, se audi-
visse ex Eratosthene, cum affirmaret, in
collegio Ephorum se quoque fuisse.
REISK.

Ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ
πολλῶν] Forte, κακῶν δὲ πολλῶν: ut su-
pra: et infra, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ'
οὐ μεγάλων κακῶν γεγεννημένους. Dix-
isset potius ἐναντίων, quam ἄλλων. Vide
Orat. III. ad finem. MARKLAND. κακῶν.
CONT. Durior atque contentiosior si sis,
haud scio, an ἄλλων defendere possis.
Neque enim despero exempla inveniri,
ubi ἄλλα usurpatum sit pro κακά. præ-
sertim cum de bonis, quæ illorum sunt
contraria, mentio, ut hic factum est, præ-
cesserit. Sic Latini quoque secus et se-
cius usurpant. REISK.

Καὶ Βάτραχος κ. τ. λ.] Locus non sine
meliorum Codd. ope sanandus. TAYLOR.
Οὐ τάληθῆ μνηύουσιν, ἀλλὰ τάληθῆ—

εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc est circulus
iste Epicharmi: τόκα μὲν ἐν τήνους ἐγὼν ἦν,
τόκα δὲ παρὰ τήνους ἐγὼν. Scribo vero:
ἀλλ' ἄτ' ἀληθῆ, ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλα-
σθέντα, εἰσαγγέλλουσι, etc. sed tanquam
vera, a trigintaviris conficta, deferunt.
MARKLAND. Scribe ἄτ' ἀληθῆ, vel dele
ἄτ' ἀληθῆ, nata ex superioribus. In Edit.
min. TAYLOR. Pro posteriori τάληθῆ aut
τὰ solummodo, merus articulus, nil aliud,
videtur leg. aut τὰ ψευδῆ, aut τὰ λάθρα
ὑπὸ τ. τ. REISK.

ἕτεροι] ἑταίροι, ut monuit Palmer.
supra. TAYLOR. Adeo amplexus fuerat
hanc Palmerianam depravationem Taylor,
ut eam textui suo inferciret. Ego vete-
rem probam lectionem ἕτεροι revocavi.
REISK.

Ὅπως τι μὴ φανήσεται] Forte ὅπως μὴ
τι φανήσεται. Vide tamen Demosthenem
Philipp. IV. ἀν' τι μὴ νῦν ἐπανορθωσάμεθα.

40 λόγῳ τοῖς Τριάκοντα ἐναντιούμενος· εἰ δὲ μὴ, ¹ ἐνταῦθα δῆ-
 λος ἔσται ὅτι ἐκεῖνά τε αὐτῷ ² ἤρεσκε, καὶ τοσοῦτον ἐδύ- 417
 νατο ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν.
 χρῆν δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν
 προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς
 πολλὰ ἐζήμαρτεν. ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμι-
 ζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθροὺς, φίλους· ὡς ἀμφοτέρω
 125. 1 ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς
 ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινο-
 μένας, ³ ὁπότεροι ταῦτα πράξουσιν καὶ τῆς πόλεως ἀρξουσιν.
 καὶ ⁴ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ⁵ ἔστασιάζον. ποῦ δὲ κάλ- 418
 λιον ἢ ἀνδρὶ ἀρχοντι, ἢ Θρασυβούλου Φυλῆν κατειληφότος,
 τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ ⁶ συνουσίαν; ὁ δ' ἀντὶ τοῦ

¹ ἐνταυθῷ R. A.

² ἤρεσκεν, ἢ καὶ A.

³ ὁπότεροι μοι ταῦτα T. R. A.

⁴ γὰρ εἰ ὑπὲρ R. A.

⁵ ἔστασιάζον, ποῦ κάλλιον ἂν ἦν T. R. A.

⁶ εἰνοίαν A.

Paullo ante, pro αὐτῷ τε, iterum rescribendum αὐτοῦ τε, ipsique. MARKLAND. ὅπως μὴ τι, et mox αὐτῷ ἤρεσκε. CONT.

Εἰ δὲ μὴ] In hac regione deesse aliquid paret, sive post ἐναντιούμενος, sive post εἰ δὲ μὴ. Si prius, sic ferme hiatus sarcias: ἐγὼ δὲ καὶ πάλα ὑμᾶς ἠγοῦμαι τοῦτον συναρκαίειν ψευδόμενον. ego vero vos jam dudum hunc Eratosthenem autumo noscitisse mentientem. sin autem minus hoc deprehenderitis, saltem nunc—. Sin autem posterius verius habebimus, sic firme—ἐναντιούμενος. εἰ δὲ μὴ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐνταῦθεν δῆλος—. sin autem aliunde non constiterit, hinc saltem constabit. REISK. Sub. εἶπη. AUGER.

Αὐτὰ ᾧ ἤρεσκε etc.] Αὐτῷ ἤρεσκε. PALMER. CANTER. Confusa hæc et indistincta. Lego: εἰ δὲ μὴ, ἐνταῦθα δῆλος ἔσται (vel δῆλον) ὅτι ἐκεῖνα τοῦτω ἤρεσκεν, ἢ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο etc. Acutissime: Si Eratosthenes illis non contradixerit, sequitur, illum consensisse: vel si non consenserit, tantæ erat apud istos Tyrannos auctoritatis, ut hæc dissensio impune illi cesserit. Istud, malitiam ejus; hoc, potentiam Tyrannicam et plus quam civilem redarguit. MARKLAND. Leg. δῆλος ἔσται ὅτι ἐκεῖνα τοῦτω ἤρεσκεν, ἢ τοσοῦτον ἐδύνατο. In Edit. min. TAYLOR. Vocabulo ἐκεῖνα significat tyrannorum in civium vitas fortunæque nefanda consilia, insidias et grassationes. REISK.

Προθυμίαν] Contentionem, assiduitatem in re gerenda, ardorem cum fidentia, quæ in Eratosthene fuisse hoc e loco colligitur. IDEM.

Οὗτος] Eratosthenes puta. IDEM.

Πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς] Non Thame-nis cum Eratosthene similitates, sed universorum tyrannorum inter se mutua odia. IDEM.

Ταῦτα πράξουσιν] Mallem, πάντα πράξουσιν. Demosthenes in Zenothemin: καὶ ὅλας ἐστὶν ὁ πάντα πράττων οὗτος. et ita adv. Macartatum. Thucydides. I. segm. 110. ὅς τὰ πάντα ἐπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου. MARKLAND. Vellem etiam μοι enucleasset. Mihi dubium nullum est, legesse: μόνος πάντα περ. utri soli omnia sint acturi, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio suo et ex libidine sua gesturi. REISK. Utri mihi (mibi, i. e. privatis omnibus; se solum nominat privatum, ut vim addat orationi) facient hæc, np. ea de quibus nunc queror. AUGER.

Ἀρξουσιν. καὶ γὰρ ὑπὲρ etc.] Leg. ἀρξουσιν. εἰ γὰρ ὑπὲρ etc. SCHOTT. Leg. ἀρξουσιν. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. CANTER. Lege: ἀρξουσιν. εἰ γὰρ etc. MARKLAND. Leg. ἀρξουσιν. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. In Edit. min. TAYLOR. Lectionem Cod. Laurentiani dedimus, ubi καὶ γὰρ forsitan exposueris tamen pono, ponamus tantisper. Sensus, ni fallor, Pindaro haud inaptus in Pyth. carm. ix. v. 75.

Ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ συνουσίαν;] Οπί-nor, εἰνοίαν. Orat. XVIII. τὴν γε πρὸς ὑμᾶς εἰνοίαν—ἐπιδείξε. et paullo infra, φανεράν ἐπιδείξατο τὴν εἰνοίαν. Sic et paullo ante hac ipsa Orat. XII. et ita Demosthenes de Corona. Ferri forte potest συνουσίαν: ita tamen, ut εἰνοίαν præstare putem. MARKLAND. Nullus dubi-

ἐπαγγελίασθαι τι ἢ πράξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῆ, ὃ
 ἐλθὼν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμίνα καὶ Ἐλευσί-
 νάδε τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμοτή-
 ριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἀπάντων θάνατον κατεψηφίσα-
 419 το. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἤλθομεν καὶ αἱ ταραχαὶ γε-
 γενημέναι ἦσαν καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο,
 πολλὰς ἐκάτεροι ἐλπίδας εἴχομεν πρὸς ἀλλήλους ἕσσεσθαι 10
 ὡς ἀμφοτέροι ἐδοξάν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ ¹ Πειραιῶς κρείττους
 ὄντες εἶασαν ² αὐτοὺς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες
 τοὺς μὲν Τριάκοντα ἐξέβαλον, πλὴν Φεῖδωνος καὶ Ἐρατο-
 σθένους, ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκείνοις ἐχθίστους εἶλοντο, ἡ-
 γούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τοὺς τε Τριάκοντα μι-
 420 σεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ φιλεῖσθαι. τούτων τοίνυν Φεῖ-
 δων ὁ τῶν Τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἴπποκλῆς καὶ Ἐπι- 15
 χάρης ὁ ³ Λαμπρεὺς καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώ-
 τατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτία καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρεία, ἐπειδὴ
 421 ⁴ αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζω στάσιιν

¹ Πειραιῶς Α.² ἀστοὺς Α.³ Λαμπρεὺς Α.⁴ αὐτῖς R. αὐτῖς Α.

to Marklandum verum vidisse; quan-
 quam mihi quoque εἰνοιαν in mentem ven-
 nerat, et cui non veniat plana et obvia
 emendatio? Locus p. 374. 6. τοὺς τ'
 ἐκείνῳ συνόντας, qui vulgatae patrocinari
 videtur, huc nil facit, neque debet huc
 trahi. REISK.

Καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν] Leg.
 videtur: καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γεγενημέναι
 κατέστησαν. prioresque tumultus conquie-
 rant. IDEM.

Ἐδοξάν] Canterus malebat εἰδειξάν. Sed
 vulgata bene habet. Sententia est: ἀμ-
 φοτέρους ἕσσεσθαι πρὸς ἀλλήλους τοιούτους,
 οἷοι ἐδοξάν (id est, προσεδοκῆθησαν) ἕσσεσθαι.

Sperabant nempe exsules futuram, ut ab
 oppidanis in patriam reducerentur ejectis
 tyrannis, et rursus oppidanis sperabant, si
 principes sibi praeficerent ex iis, qui XXX
 tyrannis essent inimicissimi, futurum, ut
 et exsules redirent, et tyranni extermina-
 rentur, omnesque turbas sopirentur. Quae
 spes ambos sefellit. IDEM. Ad ἕσσεσθαι
 sub. τὰ παράγματα. AUGER.

Πειραιῶς] Lege Πειραιῶς. Vid. supra
 pag. 279. TAYLOR.

Εἶασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν] An voluit ἀ-
 στοῦς? et paullo post lego, ἢ τοὺς (non
 τοῖς) ἐξ ἄσπεως, id est, ἐπὶ τοὺς, ut ante.
 MARKLAND. αὐτοὺς designat oppidanos,
 a Piræensibus acie devictos. hos sinebant
 exsules in Piræeo collecti salvos in urbem

redire. REISK. Dedi ἀστοὺς, scil. oppida-
 nos a Piræensibus acie devictos. AUGER.

Ἐξέβαλον] Conabantur eos expellere,
 jubebant eos ex urbe emigrare, quanquam
 id non statim fiebat. REISK.

Λαμπρεὺς] Quadratarii tamen omnes
 Λαμπρεῖς. Quorum fides sincerior
 est, quam exscriptentium ex voce alterius.
 Inscriptio Attica, apud Sponium Itiner.

... ΧΙΡΙΑ. ΟΜΗΛΟΥ.
 (Ἄλιι ΔΙΡΙΑΟΜΗΛΟΥ.)

I.

ΠΑΤΡΕΥΣ.
 ΟΜΗΡΟΣ, ΛΑΜΠΡΕΥΣ.

Atque iterum, ibid.

ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ. ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΛΑΜ-
 ΠΡΕΥΣ.

ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ.
 ΛΑΜΠΡΕΥΣ. etc. etc.

Alia, ex schedis ineditis,

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
 ΝΑΥΗΩΝΟΣ (corrige ΝΑΥΣΙΩΝΟΣ)
 ΛΑΜΠΡΕΥΣ.

Solus, quod sciam, Harpocratio retinet
 Λαμπρεὺς. Unde ceteri corrigendi. TAY-
 LOR.

Αὐτοὺς] F. αὐτοὺς, [seipsos, vel legen-
 dum κατεστήσατε. In Edit. min.] IDEM.

Κατέστησαν] Scribendum κατεστήσατε:
 vel αὐτοὶ pro αὐτοῦς. patet ex sequenti-

καὶ πόλεμον ἐπὶ ¹ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς ἐξ ἄστειος ἐποίησαν. ² ἢ καὶ φανερώως ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐστασίαζον,
 20 οὐδ' οἱ ³ τεθνεώτες αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι, ἀλλ' οἱ μείζον δυνάμενοι, καὶ θάσσον πλουτοῦντες. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχαῖς καὶ τὴν πόλιν ἀμφοτέροις ἐπολέμουν, τοῖς τε Τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμένοις καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι. καίτοι τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως, εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ Τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ ⁴ δὴ ἐτέ-
 25 ρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ

¹ τοῖς A.² οἱ δὲ T. οἱ καὶ A.³ τεθνεώτες; T. R. A.⁴ δ' T. R.

bus. et *οἱ καὶ* ex MS. pro *οἱ δὲ*. De Charicle vide Harpocrationem. MARKLAND. Ego de meo dedi αὐτῖς rursus, denuo. ut denuo principatum adipiscerentur. nam jam antea potiti rerum fuerant. Dudum ante sic correxeram, quam excerptæ variantes e codice Veneto ad me pervenerent. quo in codice est αὐτοῖς. quod illuc ducit. Sapissime illa duo αὐτοῖς et αὐθις vel αὐτῖς inter se permutantur a librariis. REISK.

Τοῖς ἐξ ἄστειος;] Lege τοὺς ἐξ ἄστειος. TAYLOR. Verti ac si ἢ prorsus abesset. REISK.

Πολὺ μείζον στάσιον καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοῖς ἐξ ἄστειος ἐποίησαν] Taylor legit ἢ τοὺς ἐξ ἄστειος, non satis feliciter, me iudice, contra historię veritatem. Ostendere vult Lysias tantum abfuisse, ut decemviri, ejectis XXX tyrannis constituti ad seditiones tumultusque sedandos et exsiles reducendos, hoc agerent, ut contra bellum motusque auxerit civiumque animos multo magis exacerbarint ac rempublicam perturbarint. Non enim fecerunt seditionem bellumque gravius exsulibus, quam urbanis, quam illi, omnia depopulantes atque ad ipsa mœnia accedentes, urbem timore miscerent, et urbanos in maximas angustias compellerent. Hoc igitur dixerit Lysias, si ita scripserit: πολὺ μείζον στάσιον καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐξ ἄστειος ἐποίησαν vel ἐνεποίησαν. Unam delemus particulam ἢ ex ultimis literis verbi præcedentis temere repetitam. SLUITER.

[ἢ καὶ] Sic dedi de meo. In vulgatis est οἱ δὲ. in Cod. Stephani οἱ καὶ. quod Taylor haud paulo melius vulgato iudicat esse. In Vindob. est ἢ καὶ.

effeci. quo etiam. REISK.

Εἰ δ' ὑμεῖς] Manifesto hic deest aliquid. Ut brevis sim, sic autumo locum esse leg. εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον (tyranni puta), ὑμεῖς ἀδίκως ἔφεύγετε. Si tyranni sic meriti ex urbe sunt expulsi, vobis in eo facta est injuria, quod ab his Decemviris prohibiti fuistis a recuperatione sedium et fortunarum vestrarum. εἰ δὲ ὑμεῖς δικαίως, ἐκεῖνοι ἀδίκως. Sin autem jure merito vos exsulastis, injuriam tyrannis fecerant hi, qui eos expulerunt. ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Verum enim vero vos præter jus et fas patria caruistis, tyranni autem sic meriti caruerunt. IDEM.

Εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως] Reiskius sensit ad sententiæ nexum et perspicuitatem aliquid deesse, sed nodum dissecat, non solvit, existimans hæc verba esse addenda: ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Sane fraudi fuit librariis illa verborum δικαίως et ἀδίκως repetitio, quæ si suo ordine composuerimus, nihil arbitrator neque ad perspicuitatem neque ad elegantiam defuturum. Verus ordo hic esse videtur: εἰ μὲν ἐκεῖνοι ἀδίκως ἔφευγον, ὑμεῖς δικαίως, εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως. Sic enim simul illud affirmatur, quod Reiskius voluit: quale Ciceroni dicitur "argumentum ex contrario," de Orat. I. II. c. 40. SLUITER.

Δι' ἐτέραν] Π. δὴ ἐτέραν. H. STEPHAN. F. δὴ ἐτέραν, ut sit λαβόντες αἰτίαν ἔργων. In Edit. min. TAYLOR. Non male. videtur tamen etiam vulgata ferri posse. non enim per alia quæpiam facinora, quam per hæc, sibi offensionem atque infamiam contraxerunt. REISK.

Αἰτίαν λαβόντες] Accipientes criminatiōnem, i. e. criminatiōne petiti. AUGER.

τούτων. ὥστε σφόδρα χρηὸν ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων, αἰρεθεὶς ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένει μετεῖχε καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους ¹ αὐτῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἔτοιμος ἦν, ² ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδοῦναι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐλθῶν εἰς Λακεδαιμόνα ἐπειθεν αὐτοὺς ³ στρατεύεσθαι, διαβάλλων ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων οἷς ὤετο ³⁰ πείσειν μάλιστα. οὐ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε ⁴ καὶ τῶν ἱερῶν ἐμποδῶν ὄντων εἴτε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἐδανείσατο, ἵνα ⁵ ἔχοι ἐπικούρους μισθῶσθαι. καὶ Λύσανδρον ἀρχοντα ⁶ ἠτήσαντο, εὐνούστατον μὲν ⁴²³ ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει, μισοῦντα δὲ μάλιστα τοὺς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγοντες, καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους καὶ τῶν συμμάχων ὀπό- ³⁵ σους ἐδύναντο πείσαι, οὐ διαλλάξαι ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς, ⁷ οὓς ὑμεῖς ⁴²⁴ ζηλώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκείνοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοί,

¹ αὐτῶν T. ἀστῶν A.

² ἡμῖν T.

³ στρατεύεσθαι T. R. A.

⁴ καὶ om. A.

⁵ ἔχη T. R. A.

⁶ ἠτήσατο T. A.

⁷ οἷς ὑμεῖς δηλώσατε T. R. A.

τούτων] Scil. τῶν ἀδίκων. quæ in Eratosthene et in ejus collegis, Phidone reliquisque decemviris noto. REISK.

Κρείττους αὐτῶν] Se, Phidone puta, suisque collegis, meliores, triginta tyrannos designat. IDEM.

Ἡμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν] Lege ἡμῖν: ut paullo ante, δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. MARKLAND. ἡμῖν. CONT.

Αὐτοῖς] Np. Lacedæmonios. AUGER. Ἐτε καὶ τῶν ἱερῶν] Illud καὶ videtur delendum, ut vitiose redundans. REISK.

Αὐτῶν] Redit ad Lacedæmonios. IDEM.

ἠτήσαντο] ἠτήσατο. et paulo ante ἐδανείσατο. CONT. In singulari, secundum Stephanum auctorem, ediderat Taylor. neque ego illo offenderer numero, nisi insequentia μισθωσάμενοι cum aliis pluralibus obstarent. quare nullus dubitavi lectionem Aldinæ ἠτήσαντο revocare, mutuo sibi duri ad certi temporis usuram rogabant, Phido puta et Hippocles, et Epichares, sociique reliqui. REISK.

Μάλιστα] Subaudi πάντων Ἀθηναίων. IDEM.

Καὶ πόλεις ἐπάγοντες] An πελοπίους? Cui mox opponitur συμμάχων. certe non

placet πόλεις. Tametsi sciam, quid pro ea dici possit. MARKLAND. Bene habet πόλεις. quascunque possent civitates Græcas. in ἐπάγοντες subauditur ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. REISK.

Τῶν συμμάχων] Scil. τῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων. IDEM.

Εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς] Scil. ἐκωλύθησαν, vel τοῦτο ἐνεποδίσθη. IDEM.

Ζηλώσατε] Ζηλώσατε et interpretibus magis aridere video et demiror simul. Lectio est: οἷς ὑμεῖς δηλώσατε, ἔτι κ. τ. λ. A. TAYLOR. Markland quoque οἷς sufficiebat vulgari οὓς, quod in libris Lysiae excusis ante Taylorum versabatur. Cohæret hoc οἷς cum λαβόντες δίκην. quorum jus læsum ita vos ulciscimini, pænas ab eorum inimicis repetendo, ut hac ultione declaretis, vos illis quoque bonis et fortibus viris gratiam velle referre. Aldinæ οἷς qui servare velit, possit ille πρὸς addere. πρὸς οὓς, ad quos, vel erga quos declarate. quod nescio an a Lysia sit potius profectum, quam οἷς. REISK. οὓς ὑμεῖς ζηλώσατε etc. quos, pænas ab inimicis repetendo, ad spem impellite, ut ipsis quoque vos gratiam debitam sitis relaturi.

καὶ οἷδ' ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· ¹ ὅμως δ' ἐγώ
40 τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἡδίων ὡς πλεί-
στον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν.

MARTYRES.

ιά. Φέρε ² δὴ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς ³ ἂν δύναμαι διὰ
βραχυτάτων διδάξω. δέομαι δ' ὑμῶν ἀκούσαι ὑπὲρ τ'
ἑμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως. καὶ μηδενὶ τοῦτο παραστῆ, ὡς
Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγορῶ· πυνθά- 425
νομαι γὰρ ταῦτα ⁴ ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ⁵ ἐκείνους
φίλος ἦν καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετείχε. καίτοι σφόδρ' ἂν
126. 1 αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον προσποι-
εῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη, ὅποτε
καὶ μετὰ Θηραμένους ὅπως καταιρεθήσεται. οὐ γὰρ μοι
δοκοῦσιν ⁷ ἴσου ἀξιοὶ γεγενῆσθαι· ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων 426

¹ ὅμως δ' ἐγώ T. ὅμως δέ· ἐγώ in edit min. T. R.

² δὲ T. R.

³ ἂν om. T. R. A.

⁴ ἀπολογήσασθαι A.

⁵ ἐκείνω A.

⁶ δὲ T. A.

⁷ ἴσου T. ἴσων R.

“Ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Mouni ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. veruntamen producam testes: etenim et ego interrogare paulisper opus habeo; et vos etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ἔταν ἐνθυμηθῶ, ἔτι etc. sed desino mirari, quando in mentem venit etc. Vide locum. MARKLAND. ὁμῶς δὲ παρέξομαι. ἐγώ τε. CONT.

Ἦς πλείστον] Ἦς πλείστων. IDEM. ἐπι interpone aut πλείστων lege. REISK.

Ἐπὲρ τ' ἑμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως] Mihi videtur Lysias scripsisse ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτῶν, vestrum ipsorum, atque Urbis causa: ex sensu, et loco simili Orat. XXVI. neque quisquam vestrum opinetur me accusare Evandrum in gratium Laodamantis, quod amicis mihi sit; ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. Xenophon Hellen. VII. p. 632. τετιμωρηκότας ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἀπάντων. MARKLAND.

Παραστῆ] Idem est ac si dixisset, nolim eququam vestrum in mentem venire, ὡς ἄτοκα παιῶν, Ἐρατοσθένους ἀγωνιζομένου, Θηραμένους κατηγορῶν, me stulte agere, qui Eratosthenis in causa, in Theramenem invehar. Aliena non ago. Causa hujus cum istius conjuncta est. Audio enim Eratosthenem scelera sua hac potissimum excusatione amicturum esse, ut dicat, se,

qui in collegio XXX fuisset, ipsis adversari haud potuisse. Quod si ergo plañum fecero, eos, quorum hic collega, satelles ministerque consiliorum fuit, pestem patriæ machinatos fuisse, et in primis Theramenem, consequitur hunc Eratosthenem quoque hostem publicum esse judicandum eoque nomine puniendum. REISK.

Θηραμένους καὶ κατηγορῶ] Restitue, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμένους κατηγορῶ. patet ex ratione sequentium, πυνθάνομαι γὰρ ἀπολογήσασθαι (I. ἀπολογήσασθαι) αὐτὸν, ὅτι ἐκείνους φίλος ἦν: et ex Comparatione inter actus politici Themistoclis et Theramenis, collatis cum Eratosthenis actibus. Vide sententiam proxime sequentem. MARKLAND. F. ἀπολογήσασθαι. In Edit. min. TAYLOR.

Ἐκείνους] F. ἐκείνω, Therameni puta. IDEM.

Αὐτὸν] Np. Eratosthenem. AUGER.

Ὅποτε δὲ] Dedi ὅποτε καὶ, sub. πολιτευόμενος ἐπραττεν. REISK.

Ἰσον ἀξιοὶ] Π. ἴσων ἀξιοὶ. H. STEPHAN. ἴσων ἀξιοὶ. CONT. Mallem ἴσων ἀξιοὶ: ut videtur concursus Vocalium. Ante voces οὐ γὰρ nonnulla deesse puto: nisi corrupta sit vox γάρ. MARKLAND. Aut deest aliquid, aut nimis magnos hiatus relinquere amat Lysias in suis ratiociniis, nimisque raras et laxas juncturas; quo multum negotii accessit lectori vincula orationis vestiganti.

ἀκόντων ἀποδόμησεν αὐτὰ, οὗτος δὲ τοὺς πολίτας ἐξάπα-
 τήσας καθεῖλε. περίστηκεν οὖν τῇ πόλει τὸνναντίον ἢ ὡς
 εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τοῦ Θηραμένου⁵
 προσάπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ τὰναντία
 πράττων· νῦν δὲ ὁρῶ τὰς τε ἀπολογίας εἰς ἐκείνον ἀναφερο-
 μένας, τοὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμαῖσθαι πειρωμένους, ὡς-
 περ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γε-
 γενημένους. Ὅς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας
 αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων
 πολιτείαν ἐλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατήρ αὐτοῦ τῶν προβούλων¹⁰
 ὧν ταῦτ' ἔπραττεν· αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνούστατος εἶναι τοῖς
 πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ ἤρθε. καὶ ἕως μὲν ἐτι-
⁴²⁷ μάτο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πεί-
 σανδρον μὲν καὶ Κάλλαισχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα¹ πραιοτέ-
 ρους αὐτοῦ² γινομένους, τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι
 βουλόμενον τούτων ἀκροᾶσθαι, τότε ἤδη διὰ τε τὸν πρὸς
 ἐκείνους φθόνον καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος μετέσχε τῶν Ἀρι-¹⁵
 στοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλῆθει δο-
 κεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτολεμον, φιλτά-
 τους ὄντας³ αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν· εἰς τοσοῦτον δὲ
 κακίας ἤλθεν, ὥστε ἅμα μὲν διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν
 ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους
 ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος,
 αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος σώσειν τὴν πόλιν αὐτὸς ἀπώλεσε,²⁰

¹ προτέρους A.² γινομένους R.³ αὐτῷ T. A.

Deest autem ejusmodi quid hic loci, sal-
 tum tacite a legentium quoque supplē-
 dum: οὐκ οὖν καὶ τῶν αὐτῶν τῷ Θηραμένει
 ἐπιχείσαν ἀπλαυστάτω, mercedem ergo fert
 Eratosthenes eandem cum Theramene. Aut:
 οὐκ οὖν ὁρῶνσι ποῶ τούτων ἐκείνῳ ἀντιτιθεῖς,
 ergo recte in eo fūcio, quod Theramenem
 Themistocli oppono. In δοκῶσιν subauditur,
 Themistocles, atque Theramenes. REISK.
 ἄξιον, sc. Theramenes et Themistocles. Ve-
 lim addi ἐκείνοι post δοκῶσιν. AUGER.

Καὶ τοὺς φίλους] Non solum Therame-
 nem, sed ejus quoque amicos una cum
 ipso perire et funditus exstirpari. Post
 γὰρ subaudiri debet ἦν, tametsi additum
 mallem. REISK.

Αἰτίους — γεννημένους] Nullus dubito
 leg. esse αἰτίω et γεννημένω, ob ὅς cum
 reliquis insequentibus. IDEM.

Πραιοτέρους] Προτέρους voluerunt Canterus
 et Schottus. Sententia subjicit προκριτο-
 τέρους, majoris fieri, quam se. REISK. F.
 περιργιαιτέρους.

Τούτων] Redit ad Theramenem ejusque
 patrem. REISK. Intelligo de Theramene et
 ipsius patre; malim tamen αὐτοῦ. AUGER.

Πρὸς ἐκείνους] Pisandrum et Callaschram.
 REISK.

Τὸ παρ' ὑμῶν δέος] Ne a vobis ob su-
 periora scelera male mulctaretur. IDEM.

Ἀντιφῶντα] Bellulus interpres Ἀριστο-
 φῶντα legit, et nos, credo demonstrationis
 gratia, amandat ad Thucyd. l. 8. c. 10.
 12. Qui vulgatam Lysiae lectionem con-
 firmat. Adde Platarch. in Antiph. Phot.
 in eodem, et vit. Thucyd. per Anonymum.
 TAYLOR.

Αὐτὸς — αὐτὸς] Idem. primum videri

φάσκων πράγμα εὐρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. ὑπέ-
 σχετο δὲ εἰρήνην ποιήσῃν μήτε ὄμηρα δούς μήτε τὰ τείχη 428
 καθελὼν μήτε τὰς ναῦς παραδούς· ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν
 οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὡ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρᾶττούσης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
 βουλῆς σωτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰ-
 25 δότες δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ¹ εἵνεκεν
 τὰ πόρρητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολίταις
 οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ' ἅ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν
 ἔρεῖν, ὅμως ² ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παιδας καὶ
 γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέσχετο οὐ-
 δὲν ἔπραξεν, οὕτω δὲ ἐνετεθύμητο ὡς χρῆ μικρὰν καὶ
 ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν, ὥστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὐ-
 30 τε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη οὔτε τῶν πολιτῶν ἠλπισε, ταῦθ'
 ὑμᾶς ἔπεισε πράξαι, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζό-
 μενος, ἀλλ' ³ αὐτὸς ἐκείνοις ἐπαγγελόμενος ταῦτε Πει-
 ραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν 429
 καταλῦσαι, εὐ εἰδὼς ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν ἐλπίδων ἀπο-
 στερηθήσεσθε, ταχειῖαν παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομι-
 εῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὡ ἄνδρες δικασταί, οὐ πρότερον
 35 εἶασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου
 καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο

¹ οὔνεκεν T. R. A.² ἐπέμψατε T.³ αὐτοῦς T.

possit ultro, sponte sua, secundum, suismet
 manibus. REISK.

Πρᾶττούσης — σωτηρίαν] Forte, σωτήρια,
 salutaria civitati. Mox, pro ἐπέμψατε
 recte Stephanus [Canterus, et Contius]
 ἐπετρέψατε. saepe ita loquitur Noster.
 Vide infra. MARKLAND. Vulgatum qui
 defendat, possit ille dictionem πρᾶττειν
 τὴν σωτηρίαν accipere pro, oratione, literis,
 legationibus, consiliis, opera sua denique
 omni pacem atque salutem contendere con-
 ciliare. Verum penes me dubium nullum
 est legi oportere πρᾶττούσης et σωτή-
 ρια. Defectus ipse articuli in vulgata vi-
 tium statim prodit. REISK.

Ταῦθ' ἅ πρὸς] Ταῦτα πρὸς Cod. Vind.
 quod si probatur, leg. ἐκεῖνος δὲ ἅ ἐν τοῖς—
 IDEM.

Αὐτοῦς] Malim αὐτός. Atque ita Can-
 terus correxerat. TAYLOR. Lege αὐτός,
 ipse. MARKLAND.

Ἔως] Aliquando ἢ ἕως leg. esse suspi-
 cabar, antequam morem Lysiae tenerem.

Sed bene habere h. l. vulgatum docet
 alius simillimus p. 144. 42. ed. Steph. μὴ
 πρότερον— ἕως ἂν ἰδοκιάσθῃσαν. REISK.

Ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς] Lege, ὑπ'
 ἐκείνου, sc. Λακεδαιμονίων: tempus ab illis
 constitutum. MARKLAND. Idem suscit
 Taylor quoque, sed bene habet h. l. vul-
 gata. Utrumque, tam ἐκείνου, quam αὐτοῦ,
 ad eundem Theramenem redit. poterat
 utique ὑπ' αὐτοῦ sine damno sententiae
 abesse. Verum hæc est Lysiae brevitatis.
 Sæpe deficit in necessariis, sæpe redundat
 cum dedecore et ad fastidium. Mutan-
 dum tamen si quid h. l. sit, malim ὑπ'
 αὐτῶν legi. prædictum ab ipso tempus (a
 Theramene puta), religiose ab ipsis
 (Lacedæmoniis nempe) servatum esset.
 REISK. Malim ὑπ' αὐτοῦ, neque recursus
 harum duorum vocum mihi displiceret.
 AUGER.

Μετεπέμψατο] Imo vero μετεπέμψαντο
 in plurali, Lacedæmonii puta. Horum
 enim erat imperatorum suum ex Asia ar-

μὲν τὰς μετὰ Λυσάνδρου καὶ ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ
 τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων,
 430 καὶ παρόντων Λυσάνδρου καὶ Φιλοχάρους καὶ Μιλτιάδου,
 περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν, ἵνα μῆτε
 ῥήτωρ μηδεὶς ¹ αὐτοῖς ἐναντιοῖτο μῆτε ἀπειλοῖτο, ὑμεῖς τε
 μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἔλοισθε, ἀλλὰ τὰ κείνοις δο- 40
 κοῦντα ² ψηφίσαισθε. ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν
³ ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ
 πολιτείᾳ χρῆσθαι ἣν Δρακοντίδης ⁴ ἀπέφαινε. ὑμεῖς δ'
 ὁμως καὶ οὕτω διακείμενοι ἐθορυβεῖτε ὡς οὐ ποιήσοντες
 ταῦτα· ἐγινώσκετε γὰρ ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, — καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξο- 127. 1
 μαι — εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ⁵ μέλει τοῦ ὑμετέρου θορύβου,
 ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράτ-
 431 τοντας ⁶ αὐτῷ, δοκοῦντα δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις
 λέγει. μετ' ἐκείνον δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς ἄλλα τε πολλὰ
 τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ⁷ ἔχει, καὶ
 ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ ⁸
 λόγος, εἰ μὴ ⁸ ποιήσαιθ' ἅ Ἐθηραμένης ⁹ κελεύει. τῶν δ' ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρα-
 σκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἡσυχίαν
¹⁰ εἶχον, οἱ δὲ ὥχοντο ἀπίοντες, τοῦτο γοῦν σφίσι αὐτοῖς
 συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι δὲ
 τινες καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι τὰ προσταχθέν-
 τα ἐχειροτόνησαν. παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν οὐς

¹ αὐτοῖς μηδεὶς T. R. A.² ψηφίσαισθε T. A.³ ἡμᾶς T.⁴ ἀπέφηνεν R.⁵ μέλοι T. R. A.⁶ αὐτῷ T. A.⁷ ἔχει T. R. A.⁸ ποιήσαισθ' T. A.⁹ κελεύει T. R. A.¹⁰ ἔγον T. R. A.

cessere. Therameni jus nullum et potestas nulla in Lysandrum erat; proinde etiam illum accessere nequibat. REISK.

Μῆτε ἀπειλοῖτο] Videtur ἄρχων interponendum esse, ut sibi membra respondeant: μῆτε ῥήτωρ — μῆτε ἄρχων. IDEM.

Ἐκέλευσεν ἡμᾶς] Ὑμᾶς. CONT. Iterum scribe ἡμᾶς. MARKLAND.

Περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας] Scil. ὁποτέρῃ αὐταῖν τὸ λοιπὸν ὑμῖν ἔστιν ἐκτείν. utram earum imposterum sitis habituri. Verumtamen suspicor Lysiam dedisse: καὶ οὐκ

ἐλευθερίας. super servitute, non autem libertate, imposterum habenda. REISK.

Μέλλει:] (Sic Ald.) μέλει. et v. 17. λέγει.

CONT.

Τὴν παρασκευὴν] Παρασκευὴ est oratoribus Atticis conjuratio factionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui secretis consiliis inter se agitatis in id consenserunt, ut operæ fraudisque et gratiæ et potentiæ quicquid possent conferrent, ad efficiendum, ut jus æquum pervertatur, et libertas civilis opprimatur. REISK.

Θηραμένης ἀπέδειξε χειροτονησαι, δέκα δὲ οὓς οἱ καθεστη-
 κότες ἔφοροι κελεύειεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων· οὕτω γὰρ
 τὴν¹ ὑμετέραν ἀσθένειαν ἐύρων καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπί-
 σταντο, ὥστε πρότερον ἤδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ² δεῖ πιστεῦσαι ἀλλὰ 432
 ἐκείνῳ. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ ἀπο-
 15 λογούμενος³ λεγεν, ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν
 κατέλθοιεν, ³ [οὐδὲν] φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων,
 ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν
 πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ αὐτὸς αἴτιος
 γεγενημένος⁴ τούτων⁵ τυγχάνει, πολλὰς πίστεις⁶ αὐτοῖς
 ἔργῳ δεδωκώς καὶ παρ' ἐκείνων ὅρκους⁷ εἰληφώς. τοσούτων
 οὖν καὶ ἐτέρων κακῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ 433
 20 καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων⁸ αἰτίου γεγενημένου τολμήσουσιν
 αὐτοὺς φίλους ὄντας⁹ ἀποφαίνειν, οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀπο-
 θανόντος Θηραμένου, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς¹⁰ αὐτοῦ πονηρίας, καὶ
 δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος — ἤδη γὰρ αὐτὴν
 κατέλυσε —, δικαίως δ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ· δις γὰρ ὑμᾶς
 κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόν-
 των ἐπιθυμῶν, καὶ τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος δεινο-
 25 τάτων ἔργων διδάσκαλος καταστάς.

¹ ἡμετέραν T.

² δοκεῖ T.

³ Absunt unci T. R. A.

⁴ ποιούτων T. R. A.

⁵ τυγχάνει R. A.

⁶ αὐτῷ T. R. A.

⁷ εἰληφώς, καὶ τοσούτων καὶ T. R. A.

⁸ αἴτιοι γεγενημένοι T. R. A.

¹⁰ αὐτῶν T. A.

Πρότερον] Subandi ἢ γενέσθαι τὴν ἐκκλη-
 σίαν. REISK.

Δοκεῖ] Ἀξιώ. CONT.

Ἐκείνῳ] Therameni puta. REISK.

Εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος, etc.]

Ita distinguendum: πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλε-
 γεν, ὀνειδίζων μὲν etc. et mox, pro αὐτῷ
 ἔργῳ δεδωκώς, mallem αὐτοῖς, vel αὐτῶς.
 MARKLAND. Pari modo Taylor quoque
 auctor fuerat, ut vulgarium librorum in-
 terpunctio h. l. corrigeretur. Et parui.
 Defensionem hanc Theramenis Xenophon
 in Hellenicis retulit. REISK.

Τοῖς φεύγουσιν] Non illis, qui a Phyla,
 post sublatam XXX tyrannorum tyran-
 nidem, domum redissent, qui reditus cæde
 Theramenis est posterior, sed his, qui post
 CCCC viros, dudam ante. IDEM.

Δι' αὐτὸν κατέλθοιεν· οὐδὲν φροντίζων δὲ
 etc.] Lege: ὅτι δι' αὐτοῦ κατέλθοιεν, οὐδὲν
 φροντίζοιεν δὲ τῶν Λακεδαιμονίων. vel, δι' αὐ-
 τῶν, sc. Λακεδαιμονίων. MARKLAND.

Αὐτῷ ἔργῳ] Haud scio an pro αὐτῷ scri-
 bendum sit αὐτοῖς, quo pacto major in his
 verbis erit efficacia. SLUITER.

Καὶ τοσούτων] Hic absoluta excursione
 de Theramene, redit orator ad propositum
 conficiendum, quod hoc est: Eratosthe-
 nes fudit Theramenis amicitia, per eamque
 sperat se elapsurum. atqui Theramenes
 inimicus reip., vestra fuit infestissimus,
 ergo Eratosthenes quoque est, ergo pun-
 niri debet. REISK.

Αἴτιοι γεγενημένοι] Scil. Eratosthenes
 cum sodalibus. Ego vero malim legi αἰ-
 τίῳ γεγενημένου, ut ad solum Theramenem
 referatur. audebunt se amicos ferre The-
 ramenesis ejus, qui cum tanta mala consci-
 visset reip., cecidit, non pro vobis, sed ob fa-
 cinora sua. IDEM.

Κατέλυσε] Id est, ἐπεπράτο καταλύειν.

IDEM.

Ἄν ἐν] Interponi velim καὶ. IDEM.

Καὶ τῷ καλλίστῳ κ. τ. λ.] Innuat agno-
 men, quod Therameni vulgo tribuebatur;
 3 c

434 β. Περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκανά μοι ἔστι τὰ κατη-
 γηροημένα· ἦκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώ-
 μην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέροις γνώμαις, ἀλλὰ
 παρὰ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τουτουῖ συναρχόντων δίκην
¹ λαμβάνειν, μηδὲ μαχομένους ² μὲν κρείττους εἶναι τῶν
 πολεμίων, ὑψηλοζόμενους δὲ ἥττους τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὧν
 φασὶ μέλλειν πράξειν πλείω χάριν αὐτοῖς ἴσθε, ἢ ὧν ἐποίη-
 σαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς Τριάκοντα ³ ἐπι- 30
 βουλευέτε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἢ τούτους
 παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσητε. κατη-
 γορεῖτε δὲ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τούτου φίλων, οἷς τὰς
 ἀπολογίας ἀνοίσει καὶ μεθ' ὧν αὐτῶ ταῦτα πέπρακται. ὁ
 μέντοι ἀγὼν οὐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει· οὗτος
 μὲν γὰρ κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν ⁴ γινομένων,
 ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέσταμεν. 35
 καίτοι οὗτοι μὲν τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν,
 ὑμεῖς δὲ τοὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν κατὰ τὸν νόμον ἀξι-
 οῦτε κρίνειν· παρ' ὧν οὐδ' ἂν παρανόμως βουλόμενοι δίκην
 λαμβάνειν ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήμασι,
 435 λάβοιτε. τί γὰρ ἂν παθόντες δίκην τὴν ἀξίαν εἴσαν τῶν
 ἔργων δεδωκότες; πότερον εἰ αὐτοὺς ⁵ ἀποκτείναιτε καὶ
 τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν, 40

¹ λαβῆναι T. R. A.² μὲν om. T. R. A.³ ἐπιβουλεύετε A.⁴ κρινομένων A.⁵ ἀποκτείνετε T. R. A.

κόθορος· scilicet, quod ei nomen inditum fuit ob ejus mutationes et parum constantem in partibus animum, eo quod cothurnus species erat calcamenti tragici, quod utrique pedi accommodabatur. PALMER. Errat vir doctus. Nihil minus hoc in loco agitur. TAYLOR. Nomen illud pulcherrimum atque honestissimum, quo Theramenes ad velandam fraudes suas abutebatur, erat studium tuendæ reip. pacisque reconciliandæ. REISK.

Μαχομένους κρείττους] Interponendum videtur μὲν. Idem postmodum in schedis Brularianis quoque reperi. IDEM. Contius quoque addit μὲν post μαχομένους.

Τῶν τοιούτων φίλων] (Sic Ald.) τῶν τούτου φίλων. CONT.

Οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει.] Dictionem ἀναφέρειν τῶν τῶν ἀπολογίας, vel τὴν αἰτίαν, nusquam alibi me videre memini, semper dicitur εἰς τινα. Quare et hic credo emendandum εἰς οὗς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει: præpositionem εἰς sequens οὗς suo loco expu-

lit. Sic plane p. 126. v. 6. ed. Steph. ὧν δὲ οὗτῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένης: p. 122. v. 6. εἰς τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν: v. 37. ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφῆραι: p. 134. v. 42. ἀκούω δ' αὐτὴν καὶ εἰς Μενίστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν γεραφῶν: p. 164. v. 42. οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκεῖνους ἀπέφερον. Conf. Euripides in Oreste, v. 76. Bacchis, v. 29. Ione, v. 827. Demosthenes c. Aphobum II. p. 838. v. 14. ed. REISK. SLUITER.

Κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν] Forte, ὁ αὐτὸς, idem. Philo de Joseph. p. 378. σὺ γὰρ μέλλεις ἔσσεσθαι καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος. MARKLAND.

Τῶν γινομένων] Imo verò τῶν κρινομένων, reorum in jus vocatorum. REISK.

Ἄν παθόντες] Alius καὶ interposuisset; item alius dixisset: εἴσαν ἂν τῶν ἔργων. IDEM.

Ἰκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν] Miror neminem animadvertisse scribendum esse λάβοιτε, cum in universa hac sententiâ Ly-

ὧν οὗτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφοὺς ¹ ἀκρίτους ἀπέ-
 κτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερά ² δημεύ-
 σαιτε, καλῶς ἂν ἔχοι ἢ τῇ πόλει, ἢς οὗτοι πολλὰ εἰλήφασιν,
 ἢ τοῖς ιδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἐπειδὴ τοίνυν
 πάντα ποιῶντες δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν ³ δύνασθε λαβεῖν,
 πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἡντινά τις
 128. 1 βούλοιο παρὰ τούτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἂν μοι δοκεῖ
 τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν,
 ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἡκεῖ ἀπολογησόμενος
 πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας· τοσοῦτον
 δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμ-
 φοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις ὅτι οὐτ' ἂν
 5 ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὐτ' ἂν 436
 νῦν ἐπεχείρησαν ⁴ ἐλθεῖν μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθῆ-
 σεσθαι· οἱ οὐ τούτοις ἤκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγούμενοι
 πολλὴν ἄδειαν σφίσι ἐσεσθαι τῶν πεπραγμένων καὶ τοῦ
 λοιποῦ ποιεῖν ὃ τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν
 αἰτίους λαβόντες ἀφήσετε.

19 γ'. Ἀλλὰ καὶ τῶν ⁵ συνεργούντων αὐτοῖς ἄξιον θαυμά-
 10 ζειν, πότερον ὡς ⁶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ⁷ αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν 437

¹ ἀκρίτως T. R. A.   ² δημεύσετε T.   ³ δύνασθε T. R. A.   ⁴ ἐλεῖν T. R. A.
⁵ συνεργούντων T.   ⁶ κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ T.   ⁷ τοῦτους ἐξαίτησονται A.

sias secunda, uti dicunt, persona utatur. Neque etiam μέγιστος Lysias cum civibus ἐν τῷ δίκῃ λαμβάνειν sine invidia se poterat componere. SLUITER.

λαβεῖν] Post λαβεῖν videtur ἰκανὸν deesse. REISK. Post λαβεῖν videtur addendum ἰκανὸν vel ἄξιαν. AUGER.

τῆς τούτου πονηρίας] Pro τούτου velim αὐτοῦ, et ita sum interpretatus. IDEM.

τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἐτέροις πεπίστευκεν; ὧν etc.] Ita distinguishdum. nec opus est, ut, cum Stephano legamus δὴ vel γε, pro δ'. MARKLAND. Aut delendum est hoc δέ, aut cum ἢ est mutandum. REISK.

ἐνθυμουμένοις] Ἐνθυμουμένους. SCALIG.

Ἐλεῖν] Lege ἐλθεῖν, vel ἐρεῖν, vel εἰπεῖν, vel aliquid simile. TAYLOR. Forte, ἐρεῖν: cui opponitur præcedens ποιεῖν. sic infra, οὔτε τὰ δίκαια πάποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Totus locus a Lysia hoc modo scriptus fuisse videtur: ἐνθυμουμένοις, ὅτι οὐτ' ἂν ἐκεῖνα τότε ἐδύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὐτ' ἂν ταῦτα νῦν ἐπεχείρησαν ἐρεῖν, μὴ ὑπὸ etc. singula singulis respondet et ἀντιτίθενται. MARKLAND. et in

Edit. min. TAYLOR. Mili videtur sic leg. οὐτ' αὖ νῦν ἐπεχείρησαν ἐλθεῖν (scil. ἐνθάδε). neque nunc ausuros fuisse huc venire, ad causam capitis dicendum. REISK. Ad ἐλεῖν sub. τὴν γραφὴν, causa vincere. malim tamen ἐλθεῖν, subaudiendo εἰς ὑμᾶς. AUGER.

τῶν πεπραγμένων] Malim ἐκ τῶν πεπραγμένων ἀδειαν non cum hoc genitivo coherere, sed cum ποιεῖν. REISK.

τοῦ λοιποῦ] posthac, deinceps. Ad ποιεῖν subaudi ἂν, vel multa in ποιεῖν, arbitrari se posthac facturos; nisi velis iterare τοῦ, ita ut prius τοῦ coherereat cum ἀδειαν. AUGER.

κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ] Corrige καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ. Canterus etiam Π. ὡς καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ἀπολογήσονται. TAYLOR. Dedi καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ. neque dubito idem in Vin-dobonensi esse, tametsi ex eo non nisi καλοὶ est annotatum. REISK.

αἰτήσονται] Bene habet. est idem atque ἐξαίτησονται, rogabunt Eratosthenem ejusque complices sibi condonari. Planius tamen, ni fallor, et elegantius dedisset (et nescio an sic dederit): ὡς κακοὺς ἀγαθοὶ αὐτοὶ ὄντες ἐξαίτησονται. v. p. IDEM.

ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς ¹[τούτων] πονηρίας· ἐβουλόμην μὲντ' ἂν αὐτοὺς οὕτω προθύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὡς περ οὔτοι ²ἀπολλύουσι· ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογησονται καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλοῦ ἀξία ἀποφانوῦσιν; ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν ³οὐδὲ τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχειρήσεν εἰπεῖν.

ιδ'. Ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἀξίον ἰδεῖν, οἱ τούτοις μαρτυροῦντες ⁴αὐτῶν κατηγοροῦσι, σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ 15 εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀδεῶς ἠγοῦνται τοὺς Τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ δεινὸν ἦν καὶ τῶν ⁵τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἔλθεῖν. ⁶καίτοι οὔτοι μὲν σωθέντες πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς οὔτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώ- 20

¹ τούτων om. T. R. uncus om. A.

² ἀποδοῦναι T.

³ οὔτε T.

⁴ αὐτῶν T.

⁵ τεθνεώτων T. R. A.

⁶ καὶ τοιούτοι T. A.

Τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας] Clare legendum, τῆς τούτων πονηρίας: cui opponitur τὴν αὐτῶν ἀρετὴν. *SUA IPSORUM merita majora esse ostendentes, quam horum improbitas fuerit. Vide sequentia. MARKLAND. Assentior Marklando, aiens, aut tούτων aut ἐκεῖνων interponendum esse. REISK.*

Ἀποδοῦναι] Προδοῦναι. *CONT. Lego, ἀπολλύουσι. Utinam, inquit, Hi tanto studio servare (σώζειν), quanto Isti perdere rempublicam, vellent. Eadem oppositio infra: καίτοι οὔτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ita legendum pro καὶ τοιούτοι. Mox, pro αὐτῶν κατηγοροῦσι, supra monui scribendum αὐτῶν, se ipsi accusant. MARKLAND. F. ἀπολλύουσι. In Edit. min. TAYLOR.*

οὐδὲ] Sic de meo dedi, pro vulgari οὔτε. *ne justa quidem et aequa. REISK.*

Διὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους] Ultima vox videtur servare vestigia vere Lectionis; quae, nisi me fallit Ratio, est ἐλέου. *mimum, inquit, si per vestram misericordiam hi nunc serventur, ipsi olim adeo crudeles et immisericordes, ut in civium a se occisorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiserint: οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἶον τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι, ut de iis narrat Aeschines adv. Ctesiph. §. πς'. MARKLAND. Bene videtur πλήθους habere. Lysias, antithetorum venator, multitudinem plebis Atheniensis opponit paucitati tyrannorum. REISK.*

τεθνεώτων] Ὀλίγω ἔσπερον, τεθνεώτων. H. STEPHAN.

Αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνεώτων etc.] Lego: διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ οὐδ' ἐνῆν καὶ τῶν τεθνεώτων etc. *per Eratosthenem vero et collegas ejus non licuit, ne defunctorum quidem funera prosequi. MARKLAND.*

οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Locum ita restituere mediatatur Schottus: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ — ἀπολέσασι, τοσοῦτοι εἰς ἐκφορὰν ἤξουσιν, ὅπόσοις θανεῖν ἀδίκως αὐτοὶ παρεσκευάσαντο. *Jam mihi quotidianus erit ille Œdipus, qui Lysiam corrigitt, præ illo, qui a te correctum intelligit. Facilius mecum sanabis: οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι πολλοὶ συναπώλλυντο, ὅσῳτε ἐπ' ἐκφορὰν ἤξουσιν· αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, τοσοῦτοι βοηθεῖν παρεσκευάζονται. Modo dixerat δεινὸν fuisse διὰ Ἐρατοσθένην, τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἔλθεῖν, ad domesticam calamitatem sc. et suus Polemarchi respiciens: jam autem comparatione facta grave istud et indignum clamitat, periclitari eos, qui sub trigintavirali dominatu ad amicorum injuria sublatoꝝ exsequias ivere: eis autem sicariis ipsis tot cives in eorum calamitate subvenire. TAYLOR. Non pœnitet conjecturæ in hunc desperatissimum locum: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι, ὦν ἀπολλυμένοις αὐ τοῖςδε, τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασι, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν, ὅποτε τὸ θανεῖν τοσοῦτοι οὗτοι παρεσκευάζοντο: iniquum igitur foret, si amicis eo-*

των οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπο- 439
 λέσασιν ἕπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν, ὥστε ²βοηθεῖν 440
 τοσοῦτοι παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ ³ῤῥῶν ἠγοῦμαι
 εἶναι ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι
 πεποιήκασιν ἀπολογησασθαι. καίτοι λέγουσιν, ὡς Ἐρατο-
 σθένης ἐλάχιστα τῶν Τριάκοντα κακὰ εἴργασται, καὶ διὰ
 25 τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
 πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται χρῆναι αὐτὸν
 ἀπολέσθαι. ὑμεῖς δὲ δεῖξατε ἤντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν 441
 πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε
 ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε,
 ὀφθῆσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιδυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ
 οὐχ ἔξετε λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα
 ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν
 30 ὑμετέραν γνώμην ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλευῶ μὴ
 τούτων ἀποψηφισαμένους ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι.
 μηδ' οἴεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον ⁴εἶναι· φανεράν γὰρ τῇ
 πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.

¹ ἢ που T. ἦπου ἐπ' R. A.² βοηθεῖεν T.³ ῤῥῶν T.⁴ εἶναι om. T. R. οἴσειν A.

rum, qui injuste perierunt, ad horum, qui
 rempublicam perdiderunt, nunc invicem per-
 uentium, funera venire non licuerit; multi
 numero venturi, quandoquidem isti (οἱ Tra-
 ginta) causa mortis tam multis exstiterint.
 Usitator ordo scribendi est, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν
 ἤξουσι πολλοὶ, ὥστε, etc. et hunc in Ver-
 sione, perspicuitatis causa, secutus sum:
 sed alterum fieri solet, et venustatem suam
 habet. Hæc ultima acutissima sunt.
 Schotti Conjectura de hoc loco, nimis
 vaga et libera, per se ipsa refutatur. Mox,
 pro δεῖξατε, sensus postulat δεῖξετε, *osten-*
detis. MARKLAND. In hoc loco primum
 pro εἰ leg. videtur ἦ vel εἴη. Sic οὐκ οὖν
 δεινὸν ἦ. *grave et infandum sit.* hic insistit
 oratio paululum. tum de novo sic orditur
 τῶν μὲν ἀδικῶς—deinde pro ἢ που ἐκφορὰν
 legendum arbitror ἢ που ἐπ' ἐκφορὰν uti-
 que, profecto, procul dubio, exsequias
 ibunt, honoris causa. tertio βοηθεῖν e Tay-
 lori annotatione adscivi, pro vulgari von-
 θεῖεν. Et sic perlevi opera sanatum ha-
 bebimus hunc locum. REISK.

¹ ῤῥῶν] Π. ῤῥων. H. STEPHAN. CONT.² ἀντειπεῖν] Id est h. l. κατηγορεῖν. REISK.
AUGER.Περὶ] Ὑπὲρ Coisl. Hæc loco moveri
 video. Lege itaque: ῤῥῶν—περὶ ἂν
 ἰμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι

πειποήκασιν ἀπολογησασθαι. TAYLOR. Vid.
 not. Brem. ad Demosth. Olynth. A. vol.
 i. p. 12. ed. Nost.

Τῶν ἄλλων Ἑλλήνων] Rectius, ut mihi
 videtur, scripsisset τῶν ἄλλων πολιτῶν.
 Comparatio enim nimis extenditur, et ul-
 tra rem profertur. Suspicer vocem Ἑλ-
 λήνων ortum habuisse ex præcedente ἄλ-
 λων. MARKLAND. Ego equidem Ἑλλή-
 νων tuebor. Sententia plana est. Era-
 tosthenes, etiamsi verum sit, quod aiunt
 ejus defensores, eum omnium tyrannorum
 minimum vobis malorum injunxisse, ta-
 men omnium Græcorum unus plurima
 mala vobis dedit. Vel in omnibus Græcis
 simul sumtis, qui vos bellis unquam exa-
 gitarunt, nemo est, qui vos pluribus affe-
 cerit damnis, quam hic unus Eratosthe-
 nes. REISK.

οὐκ οἴονται] Subaudi διὰ τοῦτο. IDEM.

ἀπολέσθαι] Melius conveniret interro-
 gationis nota post ἀπολέσθαι. *Annon ar-*
bitrantur eum morte plecti debere? Modo
 δεῖξετε. Vos vero ostendetis, &c. In Edit.
 min. TAYLOR.

᾿Ως] Malim aut plane deletum, aut in
 ejus locum suffectum πάσῳ. REISK.

οἴεσθε] οἴσεσθε. SCALIG. οἴσετε. CAN-
 TER. οἴεσθαι, ὅτι οἴσετε κρύβδην. CONT.
 Legendum, οἴσετε: neque clam suffra-

1. Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρους ἀναμνήσας καταβαί-
 νειν, τοὺς τε ἐξ ἄστεος καὶ τοὺς ἐκ ¹ Πειραιῶς, ἵνα τὰς
 ὑμῖν διὰ ² τοῦτον γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα
 ἔχοντες τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεός 35
 ἐστε, σκέψασθε ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε,
 ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πο-
 442 λεμῆν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἠττηθέντες μὲν τοῖς νικήσασι
 τὸ ἴσον ³ ἔχετε, νικήσαντες δ' ἂν τούτοις ἐδουλεύετε. καὶ
 τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων μεγά-
 λους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον 40
 ἐλάττους ³ ἔχετε. συνωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἤξιουν,
 συνδιαβάλλεσθαι δ' ἠνάγκαζον, εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας
 ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν κοινούμενοι πιστοὺς ὑμᾶς
 ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες εὖνους ὥντο εἶναι.
 ἀντ' ὧν ὑμεῖς νῦν ἐν τῷ θάρραλέῳ ὄντες, καθ' ὅσον δύνασθε,
 443 καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ ¹ Πειραιῶς τιμωρή-
 σασθε, ἐνδυμηθέντες μὲν ὅτι ὑπὸ τούτων ⁴ πονηροτέρων 120. 1
 ὄντων ἤρχεσθε, ἐνδυμηθέντες δὲ ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων
 πολιτεύεσθε καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε καὶ περὶ τῆς
 πόλεως βουλευέσθε, ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικούρων, οὓς
 οὗτοι φύλακας τῆς ⁵ σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δου-

¹ Πειραιῶς Α.² τούτων Τ. Α.³ εἔχετε Τ. R. Α.⁴ πονηροτάτων R.⁵ ὑμετέρας Τ.

gium luturi estis: ut mox, ποιήσετε. Di-
 narchus adv. Aristogit. περὶ τῶν ἄλλων
 ἀποφάσεων οἷστέ τὴν ψῆφον. Demosthe-
 nes in Mid. καὶ περὶ τοῦτου τὴν ψῆφον οἷ-
 σετε νῦν ὑμεῖς. Ubique occurrit phrasis.
 Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψηφίζόμενος
 ἑκάστος ὑμῶν φανεράν ποιήσει τὴν αὐτοῦ γνώ-
 μην τοῖς θεοῖς. MARKLAND. Ego equi-
 dem oīes δε servem, at oīsein addi velim
 post ψῆφον. REISK.

Τὸ ἴσον εἔχετε] Excidit Negativa οὐκ,
 vel οὐκ ἂν, αὐτε εἔχετε. Dixi ad Orat. IV.
 ubi idem mendum. MARKLAND. Bene
 habet vulgata. in quo si vinceremini, pari
 eratis loco futuri atque victores, h. e. per-
 inde servi XXX tyrannorum, atque illi,
 a quibus victi fuissetis, erant. REISK.

Ἐκ τῶν πραγμάτων] Opinor ἀπαγαμά-
 των, rapinis. Eschines adv. Ctes. §. π'.
 τὰ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριπύραρχους ἀρ-
 πάγματα. Scio quidem πράγματα interdum
 significare turbas. MARKLAND. Vul-
 gatum rursus ausim defendere. Subaudi-
 tur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Saepe vocab.
 πράγματα malo sensu usurpatur pro mo-

lestiis, negotiis turbulentis et luctuosis. ex
 illis negotiis calamitosis, in quibus verseban-
 tur. REISK. Cum Reiskio facit Augerus.

Ἐλάττους] Ἐλαττον. CONT.

Συνδιαβάλλεσθαι] Eadem invidia, eo-
 demque odio, quo ipsi apud cives a se
 crudeliter vexatos ardebant, conflagrare,
 eorumque, qui alias amici vobis futuri
 fuissent, animos erga vos. exulcerari.
 REISK.

Ὅτι ὑπὸ] Si omnia ad amussim inter se
 respondero debent, prodi insequens νῦν
 hic inserendum esse τόθ' (id est τότε).
 verum nil est cur autememus Lysiam tam
 misere diligentem verborum libripendem
 fuisse. Satis indicat imperfectum ἤρχε-
 σθε tempus praeteritum. Sed ais, satis in-
 dicat πολιτεύεσθε tempus praesens, ut addi
 νῦν nihil opus esset, cur ergo additid?
 haud habeo, quod respondeam. IDEM.

Πονηροτέρων] Malium cum Reiskio πονηρο-
 τάτων. AUGER.

Ὑμετέρας] Sensus postulat: οὓς οὗτοι
 φύλακας τῆς ἐαυτῶν ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμε-
 τέρας δουλείας — κατέστησαν. TAYLOR.

- 5 λείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν, τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ ¹ Πειραιῶς ἐστέ, πρῶτον μὲν τῶν ὄπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολ- 444
λαῖς μάχαις ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὐσης, ἀφηρέθητε τὰ ὄπλα· ἔπειθ' ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἣν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδωκαν, φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν
- 10 πόλεων ² ἐζητοῦντο. ἀνδ' ὧν ὀργίσθητε μὲν ὡς περ' ὅτ' ἐφεύγετε, ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν ἃ πέπονθατε ὑπ' αὐτῶν· οἱ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες βιαίως ³ ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν ⁴ ἀφελόντες φονείας αὐτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶασαν τυχεῖν, ἠγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιωτέραν εἶναι τῆς
- 15 παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κινδυνεύσαντες καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένη γῆ, πολλῶν ἐναντιουμένων ἦλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε,
- 20 τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ ἐδυστυχίσατε καὶ τούτων ἠμάροτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δείσαντες ἐφεύγετε, μὴ 445
πάθῃτε τοιαῦτα ὅσα καὶ πρότερον, καὶ οὗτ' ἂν ἱερά οὔτε θωμοὶ ὑμᾶς ἀδικουμένους διὰ τοὺς τούτων τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικούσι ⁵ σωτήρια γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο, οἱ δ' ἐπὶ ξένης μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων.
- 25 15'. Ἀλλὰ γὰρ σὺ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τούτων σὺ δυνάμενος εἰπεῖν· οὐδὲ

¹ Πειραιῶς A.² ἐζητοῦντο T.³ ἀπέκτανον A.⁴ ἀφελόντες R.⁵ σωτήρια T. A.

Leges: τῆς σφετέρως ἀρχῆς. custodes imperii sui, vestra vero servitutis, constituerunt. Ita supra, τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων, peccatorum suorum. Intelligit vero Lacedaemonios. Vide Orat. XIII. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Dedit ad mentem Marklandi σφετέρως pro vulgari ὑμετέρας. opponuntur enim inter se

ipsorum (XXX tyrannorum) dominatio et vestra servitus. REISK.

[ὑμᾶς] Subandi τοὺς ἐξ ἄσπεος. IDEM.

[ἐζητοῦντο] Π. ἐζητοῦντο. H. STEPHAN.

CONT.

[ἀφελόντες] Melius forsitan legeretur ἀφελόντες. AUGER.

Τοὺς δ'] Num leg. αὐτοὺς θέ. vosmet ipsos

- γὰρ ἐνὸς κατηγοροῦ οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν.
 ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας ¹ [οὐδὲν] ἠλλέλειπται ὑπὲρ τῶν
 446 ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον,
 ὑπὲρ τε τῆς πόλεως ἢν μικρὰν ἐποίουν, ὑπὲρ τε τῶν νεωρίων
 ἃ καθεῖλον, καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ
 ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε. 30
 οἶμαι δ' αὐτοὺς ² ἡμῶν τε ἀκροᾶσθαι καὶ ὑμᾶς ³ εἴσεσθαι
 τὴν ψῆφον φέροντας, ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἀν τούτων ἀπο-
 ψήφισθησθε, αὐτῶν θάνατον καταψηφιεῖσθαι, ὅσοι δ' ἀν
 παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας ⁴ πε-
 ποιημένους.
- 447 Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε, ἐωράκατε, πεπόνθατε,
 ἔχετε. δικάζετε.

¹ οὐδὲν om. T. uncus om. R. A.² ἡμῶν T. R.³ εἴσεσθαι τοὺς τὴν T. A.⁴ πεποιημένους φανήσεσθαι. παύσομαι A.

autem in patriam reduxistis. REISK.

Ἐλλέλειπται] Οὐδὲν ἠλλέλειπται. CANTER. Nescio quo animo. TAYLOR. Sensus videtur esse: Verumtamen, studium meum non defuit pro rebus sacris dicere: vox enim λέγειν vel εἰπεῖν sententiæ adji- cienda est. Idem fere dicit, quod Orat. XIV. ad fin. ἐγὼ μὲν οὖν ἄς ἐδυνάμην ἀρι- στα κατηγορήσα. ego quidem, quam optime potui, accusatoris officio functus sum. Scribi forsā potest: ὅμως δὲ, τὸ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐ λέλειπται. Attice idem, quod ἡ ἐμὴ προθυμία: ut τὸ τῆς αἰτίας, pro ἡ αἰ- τία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. ubi vulgo male legitur τὸ τῆς ἀδείας. Sic τὰ τῆς μανίας, et τὰ τῆς ὀργῆς, Idem p. 708. et τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργῆ, Thucydides lib. II. segm. 60. τὰ τῶν πόλεων, et τὸ τῆς τύχης, pro αἱ πόλεις, et ἡ τύχη, apud Eudem. Legi quoque potest: ὥστε τῆς ἐμῆς προθυμίας ἠλλέλειπται: adeo ut voluntas mea non sufficiat dicere pro rebus sacris etc. MARKLAND. Inter προθυμίας et ἠλ-

λέλειπται interposui οὐδὲν. ego studium con- tentionemque meam haud passus sum desi- derari. REISK.

Τὰ μὲν ἀπέδοντο] Interpres videtur le- gisse ἀπέδοντο. vertit enim spoliarunt. Sed nihil muta. intelligit enim Orator vasa, donaria, et cæteras res sacras in Tem- plis repositas, quas Illi vendiderunt sur- reptas. τὰ ἱερὰ κλέπτειν vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κλέπτειν, Orat. de Agesil. p. 672. MARKLAND. Venduntur templa multis referta pretiosisque donariis et vasis argenteis aureisque, ei, cui potesta- tem facimus ea templa spoliandi. REISK.

Ἀκροᾶσθαι] Forte, ἀκροᾶσεσθαι, auditu- ros: ut εἴσεσθαι. Nisi εἴσεσθαι signum- dum sit in significatione Temporis Præ- sentis. MARKLAND.

Ὅσοι δ' ἀν] Pro ἀν malim h. l. αἷ. REISK. Τιμωρίας πεποιημένους] Videtur φανήσε- σθαι interponendum. IDEM.

Παύσομεν] (Sic Ald.) Παύσομαι. CONT.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Α Γ Ο Ρ Α Τ Ο Υ
Ε Ν Δ Ε Ι Ξ Ε Ω Σ .

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Agoratus, homo nequam, sub trigintavirali dominatione multa nefaria commisit, eorum tyrannidis satelles atque administer. Dionysodorum maxime, actoris affinem, aliosque de rep. bene meritos civis delatione sua interfecit. Postulatur cædis, rep. redintegrata. Causa est Ἐνδειξιῶς, quam inter alios optime explicat Pollux VIII. 6.

Pag. ed. H. Steph. 129. 38 Pag. ed. Reisk. 447

ἀ. ΠΡΟΣΗΚΕΙ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ὑμῶν τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν οἱ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ καμοὶ οὐχ ἥκιστα· κηδεστὴς γάρ μοι ἦν Διονυσόδωρος καὶ ἀνεψιός. τυγχάνει οὖν μοι ἡ αὐτὴ ἔχθρα πρὸς Ἀγοράτον τουτονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα· ἐπραξέ γάρ οὗτος τοιαῦτα, δι' ἃ ὑπ' ἐμοῦ νυνὶ

130. 1 εἰκότως μισεῖται, ὑπὸ τε ὑμῶν, ἂν θεὸς θέλη, δίκαιως ¹ τιμωρηθήσεται. 448

Διονυσόδωρον γὰρ τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν καὶ ἐτέρους πολλοὺς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἀνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ἀπέκτεινε, μηνυτὴς κατ' ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ ταῦτα ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα ἐζήμῴωσε· τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστερήσας οὐ μικρὰ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἐβλαψεν. ἐγὼ οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον καὶ ὀσιον ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ

¹ τιμωρήσεται T.

ΑΓΟΡΑΤΟΥ] Nomen est servile, significans τὸν ἡγορασμένον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, in foro emptum, de catasta. REISK.

Ἀπέκτανε] (Sic vulg.) Ejeci, quoniam est semibarbarum. Th. Magister: Ἀπέκτανε κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα· ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη. Deinde autem ἀπέκτεινε πράτην, eodem licet refragante Magistro, cujus vadimonio nuper fruebar, tum quia est

ipsissima lectio Cod. Coisl. tum quia est verbum Lysiæ familiare, idque sæpe in hac oratione. Ἐκένοι μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες — ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. Deinde: Οὗς σὺ Ἀγόρατε — ἀπέκτεινας. Et paucis interjectis: οὗτ' ἂν ἐκὼν οὐτέ ἄκαν τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. Et alibi sæpissime. ΤΑΥ-

καὶ ὑμῖν ἅπασι τιμωρεῖσθαι καθ' ὅσον ἕκαστος δύναται·
καὶ ποιουσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ'
ἀνθρώπων ἀμεινον ἂν γίνεσθαι. δεῖ δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες
449 Ἀθηναῖοι, ἐξ ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἀπάντων ἀκούσαι,
ἵν' εἰδῆτε πρῶτον μὲν ὡς τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη 10
καὶ ὑφ' οὗτου, ἔπειτα ὡς τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπ' Ἀγοράτου
ἀπέθανον, καὶ ¹ δὴ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκεψαν·
ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκριβῶς ἂν μαθόντες ἡδῖον καὶ ὀσιώ-
τερον Ἀγοράτου τουτουὶ καταψηφίζοισθε. ὅθεν οὖν ἡμεῖς
τε ῥᾶστα διδάζομεν καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν
ἀρξομαι διηγείσθαι.

β'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι διεφθάρησαν καὶ
450 τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει ἀσθενέστερα ² ἐγεγένητο, οὐ 15
πολλῶ χρόνῳ ὕστερον αἱ τε νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν
Πειραιᾶ ἀφικνουῦνται, καὶ ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους
περὶ τῆς εἰρήνης ³ ἐγίνοντο. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βου-
λόμενοι νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίνεσθαι ἐπεβού-
λευον, νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι καὶ ⁴ μάλιστα
ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβούλοντο,
⁵ καταστήσασθαι. ἠγοῦντο δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσιν ἐμποδῶν 20
εἶναι ἢ τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας καὶ τοὺς στρατηγούν-
τας καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους οὖν ἐβούλοντο ἀμωσγέπως

¹ διότι in Edit. 4. δὴ ὅτι in Edit. 8. T.

² ἐγίνοντο T. A.

⁴ μάλιστα ἂν ἐν A.

² ἐγεγένητο T. R. A.

⁵ καταστήσασθαι in Edit. 8. T.

Νομίζω — ἂν γίνεσθαι] Pro γενήσεσθαι. Sic Orat. VII. ἂν ζημιῶσθαι pro ζημιωθήσεσθαι, Orat. XXVII. ἂν λαμβάνειν pro λήψασθαι. Et ita ubique, et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facete, ut exseribere sit opera pretium: ἔλεγε τοὺς (f. τὰς) ἐν ἄδου μάλλον ἂν κολάζεσθαι, εἰ ὀλοκλήροις καὶ μὴ τετρημένοις (f. τετρημένοις) ἀργείοις ὑδροφόρουσ' pro κολασθήσεσθαι. dicebat Bion, Danaidas apud Inferos majores cruciatus subituras, si integris potius quam perforatis vasibus aquam ferrent. Paulo ante lege, ὦ ἄνδρες δικασταί, vulgo deest Interjectio. MARKLAND. ἂν γίνεσθαι idem valet ac γενήσεσθαι. AUGER.

καὶ διότι, κ. τ. λ.] Legerem: καὶ δὴ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκεψαν. Ald. habuit ἐπέσκεψαν. Quod mendum omnes fere ante me sustulere. TAYLOR. Lego· καὶ δὴ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκεψαν.

ψαν. et praterea quid jam morituri mandarunt: nempe, puniri Agoratum; ut ex multis infra locis patet. sic εἰ τι ἐπισκήπτοι, num quid mandare vellet, ap. Diog. Laert. Theophrasto. Mox, pro καταστήσασθαι legendum videtur καταστήσεσθαι. MARKLAND.

Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] In pugna scilicet ad Aegopotamos, ubi universa fere classe amissa Atheniensis a Lysandro victi sunt, et res eorum omnino depressæ. PALMER.

Ἐγεγένητο] Ἐγεγένητο. CONT.

Νομίζοντες —] Νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ· καὶ μάλιστα τὰ πράγματα, ὡς etc. WAREFIELD.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur ἐπιτήδειον deesse, quo admisso καταστήσασθαι (in aoristo) poterit probari et servari. REISK.

"Ἄλλως γέ πως] (Sic vulg.) Videtur legendum ἀμωσγέπως, Hesych. ἀμωσγέ-

ἐκποδῶν ποιήσασθαι, ἵνα ῥαδίως ἂ βούλοιντο διαπράττειν- 451
 το. πρῶτον μὲν οὖν Κλεοφῶντι ἐπέθεντο ἐκ τρόπου τοιού-
 του. ὅτε γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίγνετο,
 καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἦκοντες ἔλεγον ἐφ' οἷς ἑτοιμοί
 25 εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι, εἰ κατασκαφεῖν
 τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου, τότε
 ὑμεῖς τε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες
 περὶ τῶν τειχῶν τῆς κατασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν
 πάντων ἀναστὰς ἀντεῖπεν ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἶόν τε εἴη ποιεῖν
 ταῦτα.

γ'. Μετὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων τῷ πλήθει
 τῷ ὑμετέρῳ, ἀναστὰς λέγει ὅτι, εἰὰν αὐτὸν ἔλθῃτε περὶ τῆς
 30 εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ¹ ποιήσει ὥστε μῆτε τῶν
 τειχῶν διελεῖν μῆτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττώσαι μηδέν·
 οἶοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πό-
 λει εὐρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἴλεσθε ἐκεῖνον πρεσβευ-
 τὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἔτει στρατηγὸν χειροτο-
 νηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζοντες εὖναι εἶναι τῷ
 πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα
 35 ² ἔμεινεν ἐκεῖ πολὺν χρόνον, καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκουμέ- 452
 νους, εἰδὼς τὸ ὑμέτερον πλήθος ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον καὶ διὰ
 τὸν πόλεμον ³ [καὶ ⁴ τὰ κακὰ] τοὺς ⁵ πολλοὺς τῶν ἐπιτη-

¹ ποιήσειν T.² ἔμεινεν T. R. A.³ uncas om. T. R. A.⁴ τὰ τούτου κακὰ A.⁵ πολίτας in Edit. B. T.

πως, ὁπωσδήποτε, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου.
 Etym. M. Ἀμωσγέπας, ὁπωσδήποτε, καθ'
 ὅτινασὺν τρόπον. ἐννοεῖ τὸ μετρίως. Πλάτων
 τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, εἰ γέ τι. ἔστι δὲ ῥη-
 τορικὴ ἡ λέξις. Atque hinc quoque emen-
 dandus Harpocration. Ἀμωσγέπας, ἀντὶ
 τοῦ ἐν γέ τι τῷ τρόπῳ. Λυσίας ἐν τῷ κατ'
 Ἀρισταγόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος. Ubi re-
 ponendum, si forte ad hunc locum respec-
 xit, Ἀγοράτου. V. Meurs. Biblioth. Attic.
 TAYLOR. Scribe, ἀμωσγέπας, quoquo mo-
 do, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου, ut
 hanc vocem explicat Hesychius. Luciani
 Scholiastes p. 40. t. I. ἀμωγέπῃ· ἀντὶ τοῦ,
 κατὰ τινα τρόπον. Vide Harpocrationem,
 qui Lysiam citat hac voce alibi utentem
 sensu paulum diverso, pro ἐν γέ τι τῷ
 τρόπῳ, uno aliquo modo. MARKLAND.

Κλεοφῶντι] Plura de Cleophonte habemus
 infra in orat. c. Nicomach. TAY-
 LOR.

ἑκατέρου] Ad ἑκατέρου sub. μέρους, et

utraque parte. AUGER.

Ποιήσει] Π. ποιήσει, ἡ παρέλκει τὸ ὅτι
 μετὰ τὸ λέγει. H. STEPHAN.

Διελεῖν] Subaudi primum δεῖν, quod so-
 let in talibus infinitivis omitti, deinde μη-
 δὲν, quod in proximo situm est ambubus
 infinitivis, διελεῖν et ἐλαττώσαι, commune.
 Sitne denique ante μηδὲν etiam μηδὲνα ad-
 dendum, id in medio reliquam. REISK.
 Subaudi δεῖν et μηδὲν. AUGER.

Εἰδὼς] Ὡδὼς Ald. Unde ὦδ' ὡς, Scalig.
 TAYLOR. εἰδὼς. CONT.

Ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον] Alii dicere solent
 ἀπορία συνεχόμε. aut κατεχόμε. Nescio
 tamen, an istaec locutio Lysiae, ut ipsi pro-
 pria, relinquenda sit. REISK.

Τὰ κατὰ] Videtur τούτου interponen-
 dum. ejusque, belli puta, mala. IDEM.

Τοὺς πολλοὺς] Ferri forte potest, ut in-
 telligatur vulgus, major pars. Forte tam-
 en τοὺς πολίτας. MARKLAND. et in Edit.
 min. TAYLOR.

δείων ἐνδεεῖς ὄντας, νομίζων, εἰ διαδείῃ ὑμᾶς ἀπόρως, ὡς περ
 διέθηκεν, ἀσμένως ὅποιαντινοῦν ἐδελῆσαι ἀν εἰρήνην ποιή-
 σασθαι. οἱ δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες καὶ ἐπιβουλεύοντες κατα-
 λῦσαι τὴν δημοκρατίαν εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιστάσι,
 πρόφασιν μὲν ὅτι οὐκ ἤλθεν εἰς τὰ ὄπλα ¹ ἀναπαυσόμενος, ⁴⁰
 τὸ δ' ἀληθές ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν μὴ καθαιρεῖν τὰ
 τείχη. ἐκείνῳ μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες καὶ
 εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι
 ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ.

- 453 δ'. Θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαιμόνος.
 προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν τε ² στρατηγῶν τινὲς καὶ τῶν ³ τα-
 ξιάρχων, ὧν ἦν Στρομειχίδης καὶ Διονυσόδωρος, καὶ ἄλλοι 131. 1
 τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοοῦντες ὑμῖν, ὡς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον,
 ἠγανάκτου σφόδρα. ἤλθε γὰρ φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν
 ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν· πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν
 καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα
 ἐξηλάθημεν. ἦν γὰρ, ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στάδια τῶν
 μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι, ⁵
 ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλο τι ἀγαθὸν τῇ πόλει εὐρέσθαι, τὰς τε ναῦς
 παραδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ
 454 τείχος περιελεῖν. ὁρῶντες δὲ οὗτοι οἱ ἄνδρες ⁴ τῷ μὲν ὀνόματι
 εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυο-
 μένην, οὐκ ⁵ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι, οὐκ ἔλε-

¹ ἀναπαυσόμενος in Edit. 3. T.

² στρατιωτῶν in Edit. 4. T.

³ ταξιάρχων T. R. A.

⁴ ὀνόματι μὲν T. R.

⁵ ἔφασαν ἀν ἐπιτρέψαι A.

Ἐπιβουλεύοντες καταλύσαι τὴν δημοκρα-
 τίαν] Rarior hæc dictio, sed nullo modo
 improbanda, idem dicit atque usitatior :
 ἐπιβουλεύοντες τῇ καταλύσει τῆς δημοκρα-
 τίας. quasi dixisset : βουλευόμενοι μετ' ἐπι-
 βουλῆς καὶ κακοτεχνίας καταλύσαι τὴν δημο-
 κρατίαν. REISK.

Ἀναπαυσόμενος] Vel ἀναπαυσάμενος.
 MARKLAND. Bene videtur vulgata ha-
 bere, quo respiraret aliquantisper, in urbe,
 domi suæ manens, atque requiesceret a la-
 boribus militiæ. REISK.

Ἐν τῇ προφάσει] Alii aut plane omittunt
 in ejusmodi loco præpositionem, aut ἐπι-
 pro in usurpant. Neque tamen ideo dan-
 mare ausim in, bene gnarus, ut cuique
 alii auctori, ita Lysiae quoque suum esse
 proprium loquendi morem, cumque ipsi
 relinquendum. IDEM.

Στρατιωτῶν] Potius στρατηγῶν, et com-
 muniter per totam hanc orationem, κατὰ
 τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. Mo-
 do τοὺς στρατηγούοντας καὶ ταξιάρχου-
 ντας. TAYLOR. Lege, στρατηγῶν : ut mox
 hæc voces conjunguntur : μενυτὴν κατὰ τῶν
 στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων γενέσθαι. ite-
 rum infra : ἐπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν
 ταξιάρχων. et statim : περὶ τῶν στρατηγῶν
 καὶ τῶν ταξιάρχων. et ita rursus inferius :
 in quibus omnibus locis de iisdem viris
 sermo fit. MARKLAND.

Ἐγνωμεν] Deesse suspicor post ἔγνωμεν.
 TAYLOR.

Ἐπιτρέψαι] Π. ἐπιτρέψειν. H. STEPHAN.
 Locum consimilem, qui infra occurrit,
 idem neglexit. Si tamen hoc sit negligenter
 agere. Ταῦτα ἐκεῖνοι — αἰσθόμενοι οὐκ
 ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι.

- οὔντες, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ τεῖχος, εἰ πεσεῖται, οὐδὲ κη-
 10 δόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται —
 οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων πλεῖον ἢ ὑμῶν ἐκάστῳ προσῆκεν —,
 ἀλλ' αἰσθόμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλήθος
 καταλυθησόμενον, οὐδ' — ὡς φασί τινες — οὐκ ἐπιθυμοῦν-
 τες εἰρήνην γίνεσθαι, ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίῳ ταύτης
 1 εἰρήνην τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ 455
 δυνήσεσθαι. καὶ ἔπραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Ἀγοράτου
 15 τουτουὶ ἀπώλοντο. γνοῦς δὲ ταῦτα Θηραμένης καὶ οἱ ἄλλοι
 οἱ ἐπιβουλευόντες ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες οἱ κωλύσουσι τὸν δή-
 μον καταλυθῆναι καὶ ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας,
 εἴλοντο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης γενέσθαι,
 2 τούτους πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύνους καταστῆσαι,
 ἵνα μηδεὶς 3 ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου πλήθους 4 ἀντιλέγοι.
 εἰ. Ἐπιβουλὴν οὖν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. περὶ τούτου γὰρ
 20 Ἀγόρατον τουτουὶ μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν
 5 ταξιαρχῶν γενέσθαι, οὐ ξυνειδότα ἐκείνοις, ὡς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, οὐδὲν — οὐ γὰρ δήπου ἐκείνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν
 καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων 6 πρᾶτ-
 τόντες Ἀγόρατον ὡς πιστὸν καὶ εὖνον, δοῦλον καὶ ἐκ δού- 450
 λων ὄντα, παρεκάλεσαν —, ἀλλ' ἐδόκει αὐτοῖς οὗτος ἐπι-
 τήδειος εἶναι μηνυτής. ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐτὸν

1 εἰρήνης T.

2 τούτου T.

3 ἐκείνων T.

4 ἀντιλέγη T. R. A.

5 ταξιαρχῶν T. R.

6 [πράττοντες] R.

TAYLOR. Miror eum præterisse alterum locum infra, ubi eadem fere verba et de eadem re, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. et mutandum esse aliquid in ambobus his locis non dubito (non enim credo ἐπιτρέψαι, per se positum, idem valere, quod ἐπιτρέψειν): sed mallem repetitam esse syllabam præcedentem, οὐκ ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι: hoc enim usitatissimum est. ita supra, ἐθέλησαι ἂν pro ἐθέλησιν, et infra, ἂν ποιῆσαι pro ποιήσιν: et alibi centies, tum apud Nostrum, tum omnes alios. Scio istud Orat. XXV. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι, pro παραμενεῖν. Sed et ibi pariter excidisse ἂν opinor. Scio quoque istud Thucydidis, V. 22. οὐκ ἔφασαν δέξασθαι. sed scribendum putō δέξασθαι, vel ἂν δέξασθαι. MARKLAND.

Εἰρήνης] Εἰρήνην. CONT.

Ποιήσασθαι] Vel accipe sensu passivo, fieri; vel subaudi Λακεδαιμονίους. AUGER.

Ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας] Forte, ὑπὲρ. Sed utrovis modo videtur recte dici posse hoc loco. MARKLAND.

Τούτου — ἐκείνων] Locus idcirco flagitat τούτους. Sed istud ἐκείνων est sublestæ fidei. Codd. enim Steph. et Coisl. exhibent potiorum lectionem: ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ. TAYLOR. Lege, τούτους, patet ex connexu Orationis. MARKLAND.

Ἐκεῖ] Ibi, in concione puta. sic dedi, pro vulgari ἐκείνων. REISK.

Οὐ γὰρ δήπου] Hunc locum laudat Priscian. l. 18. minima cum varietate lectionis. TAYLOR.

Πράττοντες] Ut supervacaneum et perperam e proximo πραγμάτων iteratum, uncis inclusi. Sin tamen existimetur in eo non nihil exquisitius latere, suspicer latere περιρίαντες. REISK. Non male utrumque, sed potest servari πράττοντες. AUGER.

καὶ μὴ ἐκόντα μνηύειν, ὅπως ¹ πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο.
 ὡς δὲ ἐκὼν ἐμήνησε, καὶ ὑμᾶς οἶμαι ἐκ τῶν πεπραγμένων ²⁵
 αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ τῶν
 Τριάκοντα βουλευούσων Θεόκριτον τὸν τοῦ Ἐλαφοστίκτου
 καλούμενον· ὁ δὲ Θεόκριτος αὐτός ἐταῖρος ἦν τῷ Ἀγοράτῳ
 καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ ² ἢ πρὸ τῶν Τριάκοντα βουλευ-
 457 οῦσα διεφθαρτο καὶ ὀλιγαρχίας ἐπεδύμει, ὡς ἴστε, μάλι-
 στα. τεκμηρίον δέ· οἱ γὰρ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς
 τὴν ³ ὕστεραν βουλὴν ⁴ [τὴν] ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ἐβούλευον. ³⁰
 τοῦ δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε ὅτι τὰ ψηφί-
 458 σματα ⁵ [τὰ] ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς οὐκέτι εὐνοία τῇ ὑμε-
 τέρα ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου ἅπαντα
 ἐλέγετο, καὶ ὡς ⁶ τοιούτοις οὔσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν ⁷ μὴ ⁸ προσ-

¹ πιστότερος Α.² ἢ om. T.³ ὑμετέραν T.⁴ τὴν om. T. uncos om. R. A.⁵ [τὰ] om. T. R. A.⁶ τοιούτοις οὐκ οὔσιν T.⁷ μὴ om. T. A. * ἦσσαν R.⁸ προσείχετε T. A.

Ἐπιπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν — ὡς ἴστε, μάλιστα] Magnopere demiror fastidiosam illam repetitionem in scriptore brevitatis interdum extra modum studioso a nemine fuisse animadversam. Alterutra senatus descriptio prorsus vacat et sine ullo perspicuitatis damno abesse potest magno cum elegantiae lucro, quae repetitiones ejusmodi inanes respicit; altera autem senatus descriptio necessaria erat ad oppositionem τῆς βουλῆς τῆς ἐπὶ τῶν τριάκοντα v. 9. SLUITER.

Πρὸς] (Sic vulg.) Lego πρὸ. Postrema sc. βουλῆ, quae habitata erat triginta virorum dominatum. Et haec lectio confirmatur a Codd. Steph. et Coisl. TAYLOR. πρὸ. CONT.

Καλούμενον] Patre incerto et quasi vulgo quasito. Ita Aesch. c. Timarch. Τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέρασε Κηφισόδωρον τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον — ἡ Μησιδίων τὸν τοῦ μαγειρίου καλούμενον; TAYLOR.

Ἰστε, μάλιστα] Velim πάντες interponi omnes propromodum. nam alias hand appareat, quae vis sit illi μάλιστα h. l. REISK.

Ἰμετέραν] Est vox nihili. Lego ὑστεραν vel ὑστεραῖαν βουλὴν. Demosth. πρὸ παραπροσβ. Ὅδε ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτεραίᾳ (sc. βουλῇ) πάντων ἀκούοντων ὑμῶν

εἰς τὴν ὑστεραῖαν, ἐν ἣ τὴν εἰρήνην ἔδει κυροῦσθαι κ. τ. λ. *Alio senatu dixit Plin. V. ep. 4.* Τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι Herodot. *Erat. 103. i. e. proxima Olympiade.* Videbit lector duos locos, Codd. ope alterum, alterum solertia emendatos sibi que invicem lucem affundentes. ἡ βουλὴ ἢ πρὸ τῶν τριάκοντα. et deinde; οἱ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν ὑστεραῖαν βουλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον. TAYLOR. Ex sensu facile restituitur hic locus, τῇ ὑστερα βουλῇ τῇ ἐπὶ etc. Distinguit inter concilium prius, quod erat ante XXX Viros, et posterius istud, quod eorum tempore ἐβούλευον. Infra: εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα. et rursus: ἡ βουλὴ ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλευούσα. MARKLAND.

Τὰ ψηφίσματα — ἐλέγετο] Forte ἐγένετο. Infra: ἐπειδὴν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο. Xenophon. *Cyropæd. II.* ἕνεκα τῶν ὁμοτιμίαν γενέσθαι τοῦτο τὸ ψήφισμα. Demosthenes contra Everg. τοῦτου τοίνυν τοῦ ψηφίσματος γεγεννημένου. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἰρηται, *Orat. contra Aristocr.*, et alibi ψήφισμα εἶπεν, contra Timocratem. MARKLAND. P. ἐγένετο. In *Edit. min.* TAYLOR. Videtur ἐλέγετο servari posse. Psephismati cuique prescribentur auctor cum nomine suo εἶπε. ut e. c. Κτησιφῶν — εἶπε. REISK.

Καὶ ὡς τοιούτοις οὐκ οὔσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν προσείχετε] Vel delendum videtur οὐκ, vel pro οὐκ οὔσιν scribendum ἀκούουσιν, posita ὑποστιγμῇ post ἐγένετο. Forte etiam scripsit Lysias προσείχετε. MARKLAND. οὐκ junge cum προσείχετε. Accipe τοιούτοις οὔσιν αὐτοῖς in neutro genere. AUGER.

έχητε. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βουλὴν ἐν ἀπορρήτῳ
 Θεόκριτος μνηύει ὅτι συλλέγονται τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς
 35 τότε καθισταμένοις πράγμασι. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα οὐκ
 ἔφη αὐτῶν ἔρεῖν καὶ ἕκαστον ὅρκους τε γὰρ ὀμωμοκέναι
 τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις, καὶ εἶναι ἐτέρους οἱ ἐροῦσι τὰ ὀνόματα,
 αὐτὸς δὲ οὐκ ἂν ποτε ποιῆσαι ¹ ταῦτα. καίτοι εἰ μὴ ἐκ
 παρασκευῆς ἐμνηύετο, πῶς οὐκ ἂν ἠνάγκασεν ἡ βουλὴ εἰ-
 40 ² ποιήσασθαι; νυνὶ ³ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ⁴ εἴφησάτο. 459

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ς'. Ἐπειδὴ τοῖνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα εἴφησάθη, κατέρ-
 χονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες
 τῶν βουλευτῶν, καὶ περιτυχόντες αὐτῶ ἐν ἀγορᾷ ἐζήτου
 ἄγειν. ⁶ παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομένης καὶ ἄλλοι
 τινές, ὀρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει
 132. 1 ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ ἔφασαν ⁷ προήσεσθαι,
 ἀφηροῦντο δὲ καὶ ἠγγυῶντο καὶ ὠμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν
 βουλὴν. γραφάμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγ- 460
 γυωμένων καὶ κωλούντων, ἀπίοντες ὥχοντο εἰς ⁸ τὸ ἄστν.
 ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν

¹ τοῦτο A.² post ποιήσασθαι asteriscisci, lacuna nota, habent T. R.³ δὲ om. T. R.⁴ ψήφισσασθαι T. R.⁵ ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R.⁶ παραγενόμενος T.⁷ προήσεσθαι T.⁸ τὸ om. T. R. A.

Ταύτην τὴν βουλὴν] Intellige de senatu ante trigintaviros constituto. IDEM.

Καθισταμένοις] Velim legi κατασταθησομένοις. IDEM.

Ποῦσαι ταῦτα] Melius τοῦτο. Mox, post ψήφισσασθαι videtur excidisse vox ΨΗΦΙΣΜΑ, ut bis alibi in hac Oratione. MARKLAND.

Ἐμνηύετο] Malim in activo ἐμνήυε. REISK.

Ποιήσασθαι] Λείπει πολύ. Ald. In Cod. tamen Coisl. continenter haec sunt scripta, quasi nulla intercesserit lacuna. Deinde habet Cod. Steph. νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ψήφισσασθε. Atque ita Coisl. nisi quod non legatur δὲ post νυνὶ. TAYLOR. Nihil deesse suadet consensus codicum Coisl. et Bessar. in quibus illa continue exarata sunt; et forsitan in Vindob. quoque. Deinde leg. est: νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα εἴφησάτο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ ταῖνυν. Ad

εἴφησάτο subauditur ἡ βουλὴ e continente. REISK.

Διαιρεθέντες] Malim simplex αἰρεθέντες. nam alterum illud compositum in hac re haud est usitatum. Δι facile potuit ex AI enasci. REISK. Intelligo διαιρεθέντες, sensum electi. AUGER.

Ἐν ἀγορᾷ] Lego: ἐν τῇ ἀγορᾷ. REISK. Reiskio assentitur Augerus.

Οἷα] Bene si habet, aut usurpatum est raro modo pro ὡς, aut leg. est: οὐχ οἷα οἱ βέλτιστοι ἐν τῇ πόλει ἐβούλοντο, ὄντα. REISK. Non qualia optima, pro non optima simpliciter, modo apud scriptores Graecos usitato. AUGER.

Ἄγειν] Idem est atque ὡστε ἄγειν, vel πρὸς τὸ ἄγειν. REISK.

Προήσεσθαι] Προήσεσθαι. CONT.

Κωλούντων, ἀπίοντες] Videtur ἄγειν interponendum. REISK. Ad κωλούντων subaudi ἄγειν, quod addi velim. AUGER.

Μουρυχιάσιν· ἐπειδὴ δὲ ¹ ἐκάθισαν, ἐβουλεύοντο τί χρῆ 5
 ποιεῖν. ἔδοκει οὖν τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
 ἐκποδῶν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ὡς τάχιστα. καὶ ² παρορ-
 461 μίσαντες δύο πλοῖα Μουρυχιάσιν ἔδεοντο αὐτοῦ παντὶ τρό-
 πῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖ-
 σθαι, ἕως τὰ πράγματα κατασταίῃ, λέγοντες ὅτι, εἰ κο-
 μισθείῃ εἰς τὴν βουλὴν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκασθῆ-
 σεται ὀνόματα εἰπεῖν Ἀθηναίων, ὧν ἂν ³ ὑποβάλωσιν οἱ
 βουλόμενοι κακὸν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. ταῦτα ἐκεῖ- 10
 νων δεομένων, καὶ παρασκευασάντων πλοῖα, καὶ αὐτῶν
 ἐτοίμων ὄντων συνεκπλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς
 Ἀγόρατος οὕτως. καίτοι, ὦ Ἀγόρατε, εἰ μὴ τί σοι ἦν
 παρεσκευασμένον καὶ ἐπίστευες μὴδὲν κακὸν πείσεσθαι,
 πῶς οὐκ ἂν ὄχου, καὶ πλοίων παρεσκευασμένων καὶ τῶν
 ἐγγυητῶν ἐτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι γὰρ οἷόν τέ
 σοι ⁴ ἦν, καὶ οὐπω ἡ βουλή σου ἐκράτει. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐχ 15
 462 ὁμοιά γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε. πρῶτον μὲν γε Ἀθηναῖοι
 ἦσαν, ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα πατρίδα
 σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες ἐτοιμοὶ ἦσαν συνεκπλεῖν
 μετὰ σοῦ, ἠγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν ἢ τῶν
 πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπὸ σοῦ ἀδίκως ἀπολέσθαι.

¹ ἐκίνησαν T. R. ἐκεῖ ἦσαν A.

² παρορμήσαντες T.

³ ὑποβάλλωσιν T. R. A.

⁴ ἦν om. T. A.

Ἐκίνησαν] Ἐκάθισαν. SCHOTT. Nos autem jubemus Ἐπει δὲ ἐκεῖ ἦσαν. V. nostræ edit. p. 193. TAYLOR. Propius est ἐκεῖ ἦσαν. Ioan. XII. 9. ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ἀνταλκίδας etc. Paulo post: κακὸν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, τὴν πόλιν, ut infra, ἐάν τις ἰμᾶς μεγάλη κακὰ ἐργάσῃται. MARKLAND. Non dubitasset ἐκεῖ ἦσαν sufficere, nisi adhuc ambigerem, utrum hoc, an ἐκείνη ἦσαν, dedisset Lysias, quod ἐκείνη prorsus idem est atque ἐκεῖ. Potest quoque Lysias existimari ἐπειδὴ δὲ κοινῇ ἦσαν dedisse, ut autem una erant. In hac incertitudine lectionis visum fuit satius antiquum vitium servare. REISK.

Παρορμήσαντες] Π. παρορμίσαντες. H. STEPHAN. Auctor sum recipiendi lectionem Steph. et Coisl. παρορμίσαντες. (Nam παρορμῆμα est ἀμετάβατον.) Quamquam miror Stephanum, vocem,

quam restituit, in suo Thesauro non agnovisse. TAYLOR.

Καὶ ἐπίστευες] Tacite a communi repetere μὴ. quasi scriptum esset: καὶ εἰ μὴ ἐπίστευες, et nisi certus fuisses, tametsi μὴ iteratum utique mallet. REISK.

Ἐτι γὰρ οἷόν τε] Ἐτι γὰρ ἦν οἷόν τε. CONT. Quod potest subaudiri. AUGER.

Ἄλλὰ μὲν δὴ] Imo vero ἀλλὰ γὰρ δὴ —, at enim vero. In οὐχ ὁμοία videtur subaudiri τὰ διαφέροντα. non idem tuaque illorumque intererat. aut, non erat tua conditio illorumque pari loco. h. e. major tibi erat necessitas Athenas relinquendi, quam illis; et poteras ab urbe facilius, quam illi, avelli, animoque æquiore desiderium ejus ferre, quæ tibi patria non esset, illis esset. Interim haud celabo lectores conjecturam, cujus olim in mentem venit, speciosam quidem illam, at ego tamen pro vera et certa venditare haud ausim. ἄλλα δὲ μὰ Δι' οὐχ ὁμοία. REISK.

σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι ὑπομείναντι,
 20 ἔπειτα οὐ πατρίδα ἀν σαυτοῦ ἀπέλιπες. ὡς τ' ἐκ παντὸς
 τρόπου σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι συνέφερον, εἰ μὴ
 τι ἦν ᾧ ἐπίστευες. νῦν δὲ ἄκων μὲν προσποῖῃ, ἐκὼν δὲ πολ-
 λούς καὶ ἀγαθούς Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. ¹ ὡς δὲ παρε-
 σκευάσθη ἅπαντα ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ 463
 αὐτὸ τὸ ψήφισμα ² οὕτω τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει.

³ ΨΗΦΙΣΜΑ.

25 ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη καὶ ἤλθον οἱ ἐκ
 τῆς βουλῆς Μουνηχίαζε, ἐκὼν ἀνέστη Ἀγόρατος ἀπὸ τοῦ
 βωμοῦ καίτοι νῦν γε βία φησὶν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς
 τὴν βουλήν ⁴ ἐκομίσθη, ἀπογράφει Ἀγόρατος πρῶτον μὲν
 τῶν αὐτοῦ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν
 καὶ τῶν ⁵ ταξιαρχῶν, ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν.
 ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ παντὸς κακοῦ ἐγένετο. ὡς δὲ ἀπέγραψε

¹ ὥστε παρ. T. R.

² σοῦ τὸ R. A.

³ MARTYRES. ΨΗΦΙΣΜΑ. A.

⁴ ἐκομίσθησαν T. R. A.

⁵ ταξιαρχῶν T. R.

[Υπομείναντι] Aut idem valet h. l. compositum cum simplici μέναντι, aut hoc illi est praefendum. REISK.

[Συνέφερον] Adde tacita cogitatione, ὃ καὶ ἐποίησας ἀν, id quod etiam tu factururus eras, nisi —. IDEM.

[Ἄκων μὲν προσποῖῃ] Bene si habet, subaudi debet ex insequentibus ἀποκτεῖναι verum hoc paullo durius est. quare suspirior μένειν vel μεῖναι aut μνησθαι deesse. IDEM. Subaudi ἀποκτεῖναι. AUGER.

[Ὡστε κ. τ. λ.] Lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (vel αὐτοῦ) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. MARTYRES. ΨΗΦΙΣΜΑ. Infra [p. 134. v. 16. ed. Steph.] πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψήφισματα αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς — καταμαρτυρεῖ. TAYLOR. Totam sententiam ita lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (non οὕτω) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. MARTYRES. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ etc. Vulgo deest MARTYRES; quam tamen vocem praecedentia videntur postulare aequae ac ΨΗΦΙΣΜΑ: et solenne est vocem istam omitti a Librariis, ut alibi notavi. MARKLAND. Probo ὡς δὲ, sed pro ἃ legi malim ἧ, qua ratione ego aio. καὶ μάρτυρές εἰσι, idem est, ac si dixisset τοῦτοι καὶ μάρτυρές εἰσιν οἱ καταμαρτυρήσοντες. REISK.

[Τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari τὸ ψήφισμα οὕτω τῆς βουλῆς. Coharet σοῦ cum καταμαρτυρήσει. contra te testabitur. Diversum hoc est psephisma, ab illo, quod p. 391. 9. recitatum fuit, similis tamen argumenti. REISK. Vulgata tamen, quoquo modo se res habeat, nonnihil defenditur ex Isæo π. τ. Κίερον. κλήρ. p. 74. v. 7. ed. Steph. ἔς μοιχὸς ληφθεῖς, καὶ παθὼν ὅ τι προσέκει τοὺς τὰ τριαῦτα ποιῶντας, εὐδ' ὡς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι.

[Εἰς τὴν βουλήν ἐκομίσθησαν] Repone, ἐκομίσθη: de Agorato enim solo loquitur. infra: ἐξῆν Ἀγοράτω τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλήν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνηχίασι, σωθῆναι: ita distinguendum. Mox: ἀπέκτειναι δὴ μοι. Ἐβούλωντο τοίνυν etc. post vocem μοι exciderunt Agorati Ἀποκρίσεις ad Accusatoris Quaestiones, post quas pergit Orator ad novam materiam. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Bene habet vulgata, ἐκομίσθησαν, Agoratus puta, et reliqui, qui cum eo in ara Minervæ Μουνηχίᾳ considerant, Strategi puta et Taxiarchi. Sed cur illi non fuga praeventebant periculum, si sibi male metuebant? REISK. Sc. Agoratus et ii senatores, qui Μουνηχίαν venerant. AUGER.

464 τὰ ὀνόματα, οἶμαι μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν· εἰ δὲ μὴ, 30
ἐπ' αὐτοφάρω ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπόκριναι δὴ¹ μοι.

° ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

ζ'. Ἐβούλοντο τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἔτι πλείονων
³ αὐτὸν τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· οὕτω σφόδρα ἔρρωτο ἡ
βουλὴ κακὸν τι ⁴ ἐργάζεσθαι αὐτὸν, ὥστ' οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς
ἀπαντα τάληθ' ἢ πω κατηγορηκέαι. τούτους μὲν οὖν ἀπαν-
τας ἐκὼν ἀπογράφει, οὐδεμιᾶς αὐτῶ ἀνάγκης οὔσης. μετὰ
τοῦτο προσαπογράφει ἐτέρους τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ
ἐκκλησία Μουουχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, οὕτω σφό- 35
δρα τινὲς ἐπεμελοῦντο ὅπως καὶ ἐν τῷ δήμῳ περὶ τῶν στρα-
τηγῶν καὶ τῶν ⁵ ταξίαρχων μήνυσις γένοιτο, ⁶ — περὶ ⁷ δὲ
τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη, —
465 ὥστε καὶ ⁸ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον· καὶ μοι ἀποκρι-
ναί, ὧ Ἀγοράτε· ⁹ οὐ γὰρ οἶμαί σε ἔξαρον γενέσθαι ἀ-
ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάντων ¹⁰ ἐποίησας.

¹ μοι, ὧ Ἀγοράτε· Ἀρ' ἀπέγραψας τὰ τούτων ὀνόματα περὶ ὧν λέγω; . . . Οὐδ' οὗτος δῆπου ἔξαρον ἐστίν. Ἐβούλοντο Α.

² ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A.

³ αὐτοὶ T. ⁴ ἐργάζεσθαι· αὐτὸς δ' οὐκ T. R. A. ⁵ ταξιαρχῶν T. R.

⁶ parentheases signa om. T. R. ⁷ γὰρ A. ⁸ ἐκεῖ τοῦτον παραγ. A.

⁹ ἀλλ' οἶμαι T. R. οὐ γὰρ ἂν οἶμαι A.

¹⁰ ἐποίησας. Ἀρ' ἀπέγραψας ἐν τῷ δήμῳ τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς ταξίαρχους; . . . Ὁ-
μολογεῖ Α.

Δὴ μοι] Post δὴ μοι deesse nonnulla paret. REISK.

Ἐβούλοντο] Conciliabulum illud latro-
num, quod βουλὴν appellat. REISK. Np.
senatores. AUGER.

Αὐτοὶ] F. αὐτόν. TAYLOR.

Ἀπὸς δ'] Consentiant multi codices in
hanc lectionem et distinctionem: οὕτω σφό-
δρα ἔρρωτο ἡ βουλὴ κακὸν τι ἐργάζεσθαι αὐ-
τόν. οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς — lectio, ut mihi vi-
detur, haud contemnenda, dummodo in
fine legatur οὐκ ἐδόκει δ' αὐτοῖς. tam ge-
stiebat, vel ruebat senatus ei (Agorato) ma-
lum dare. Oratio, id quod paret, est iro-
nica. Verum non videbatur (Agoratus)
illis (latronibus) —. REISK.

Μετὰ τούτῳ] Post hæc v. deest δὲ, quod
respondeat præmisso μὲν. IDEM.

Μήνυσις ἡ γεγενημένη] Inter μήνυσις et
articulum interponunt codices μὲν, unde
efficio μόνη. ut constructio verborum paulo
conturbatiorum hæc sit: ἀπέχρη μόνη ἡ ἐν
τῇ βουλῇ γεγενημένη. REISK. Contius legit et
distinguit, ut ego legi et distinxī. AUGER.

Ἄλλ' οἶμαί σε ἔξαρον γενέσθαι] Ἄλλ'

οἶμαί σε οὐκ ἔξαρον γενέσθαι. CONT.
Scribe γενέσθαι, vel ἂν γενέσθαι: sed ne-
gatum te reor. Sequitur: ὁμολογεῖ μὲν
αὐτός· ὅμως δὲ, καὶ τὸ ψήφισμα ἡμῶν τοῦ
δήμου ἀνανώσεται. ita distinguendum: et
legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψήφισματα.
Iterum post vocem ἐποίησας desunt Ora-
toris Quæstiones, et Agorati Responsa,
seu Ἀποκρίσεις. Quæ paulo ante præce-
dunt, ita distingue — μήνυσις γένοιτο, (περὶ
δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ
γεγενημένη) ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν
δῆμον. istud ὥστε connectendum est cum
præcedentibus οὕτω σφόδρα ἐπεμελοῦντο.
Lege etiam: ἡ ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις, ἡ γε-
γενημένη. MARKLAND. et in Edit. min.
TAYLOR. Mihi videtur leg. esse: οὐ γὰρ ἂν
οἶμαι. non enim videris mihi ἐnfitiaturus
esse —. REISK.

Ἐποίησας] Id est, hic loci, εἴπας. nam
qui loquitur vel indicat, denuntiat aliquid,
præsertim in senatu vel concione, is quo-
que agit. Locutio est actio. Verum post
hoc vocabulum deesse videtur titulus Α-
ΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΓΟΡΑΤΟΥ. IDEM.

ἘΡΩΤΗΣΙΣ.

40 ὁμολογεῖ μὲν καὶ αὐτὸς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψήφισματα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνύσεται.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

466

ἦ. Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν Ἀγόρατος οὕτως τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἔστι φονεὺς ἐκείνων, σχεδὸν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι· ὡς τοίνυν ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο καὶ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλευθεῖσθαι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξω. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλληφθέντες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τοὺς λιμένας τοὺς ὑμετέρους εἰσέπλευσε, καὶ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ τείχη³ κατεσκάφη, καὶ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν, καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ τοίνυν οἱ Τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κρίσιν
133. 1 τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποίουν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίοις ἐψηφίσατο. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, βραδίως ἂν ἐσώζοντο·

¹ ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A.² ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. A.³ κατεσκάφησαν, οἱ T. κατεσκάφησαν, καὶ οἱ R. A.

Ἐπισημασθέντων] Post μὲν videtur οὖν vel dè deesse. tametsi Lysias in his orationis vinculis paulo esse solet indiligentior atque parcior. IDEM.

Τοῦ δήμου] Imo vero τὰ τοῦ δήμου. Verumtamen si pluralis hic bene habet, erit in proximo pro singulari ψήφισμα plurale ψήφισματα substituendum. aut contra. IDEM.

Ἀναγνύσεται]. Np. ut millies alibi ὁ γραμματεὺς. AUGER.

Καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ] Subaudi ἀπογραφέντα. REISK.

Καὶ οἱ τριάκοντα] Copulam, qua vulgati carent, de meo addidi. κατεσκάφησαν an κατεσκάφη legendum sit, in dubio relinquam, tametsi singularis numerus est usitator, et p. 398. 15. est usurpatus in hac ipsa formula. IDEM.

Ἐψηφίσατο] Decretum plebs scisciebat, quo suum in hac causa iudicandi jus a se

in senatum e XXX viris et eorum assessoribus conflatum transferebat, eique facultatem dabat integram viros ab Agorato delatos pro arbitrio aut absolvendi aut damnandi. IDEM.

Εἰ μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Legi malim ad totam periodum vegetandam hoc modo: Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, βραδίως ἂν ἐσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἦδη ἐγνωστές ἦτε, οὐκ ἔτι κακοῦ ἡ πόλις· νῦν δ' εἰς τὴν βουλήν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν· ἐν ᾗ οὐδὲν ἐτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε. Postremum membrum jam pridem suis sedibus avulsam et istud ἢ continuo in ᾧ deformatum elegantissimam juncturam misere fanestavit. TAYLOR. ἐν ᾧ bene habet, idem significans atque ὅτε vel ὅπου. cum, quando, ubi. nihil hic est transpositum. Nexus ratiocinii, haud ille nimis obscurus, hic est: In iudicio populi libero atque legitimo, si de illis lata fuisset sententia, absoluti abis-

467 ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε οὐ ἢ κακοῦ ἢ πόλις, ἐν ᾧ
 οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτοῦς
 τὴν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσάγουσιν. ἡ δὲ κρίσις τοιαύτη
¹ ἐγένετο, οἷαν καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπίστασθε. οἱ μὲν γὰρ ¹⁰
 Τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, οὗ νῦν οἱ πρυτάνεις
 καθέζονται· δύο δὲ τραπέζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν Τριάκοντα
 ἐκείσθην· τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκους, ἀλλὰ φανεράν
 ἐπὶ ταῖς τραπέζαις ταύταις ἔδει τίθεσθαι, ² τὴν μὲν ἐπὶ τὴν
 πρώτην, τὴν δὲ καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν· ὥστ' ἐκ τί-
 νος τρόπου ἔμελλέ τις αὐτῶν σωθῆσεσθαι; ἐνὶ δὲ λόγῳ,
 ὅσοι εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσηλθόν κρι- ¹⁵
 θησόμενοι, ἀπάντων θάνατος κατεγινώσκετο, καὶ οὐδενὸς
 468 ἀπειψήφισαντο, πλὴν Ἀγοράτου τουτουῖ· τοῦτον δὲ ἀφείσαν,
 ὡς εὐεργέτην ὄντα· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὡς πολλοὶ ὑπὸ τούτου τε-
 θνᾶσι, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι.

³ ONOMATA.

Θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, θάνατος αὐτῶν
 κατεγινώσθη καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται
 εἰς τὸ δεσμοτήριον, ὃ μὲν ⁴ ἀδελφὴν, ὃ δὲ μητέρα, ὃ δὲ γυ- ²⁰
 469 ναῖκα, ὃ δ' ⁵ ἦτις ἦν ἐκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα, ἵνα τὰ

¹ ἐγένετο T. R. A.

² τὴν μὲν καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν προτέραν ὥστε T. R. A.

³ ONOMATA om. T. R.

⁴ ἀδελφὸν T.

⁵ εἶ T. R. A.

sent. noralis enim eos insontes esse, per-
 iude atque multos alios, qui per illorum
 temporum calamitatem in iudicium inducti
 fuissent, nullius noxiæ rei, capitisque da-
 mnati. cernebat enim labem reipublicæ,
 sed mederi non item noratis. REISK.

Πρόσθεν τῶν τριάκοντα] Τῶν τριάκοντα
 mihi videtur scholium quod in textum ir-
 repsit, ac proinde recidi velim. AUGER.

Τις αὐτῶν] Interponi velim ἄν. REISK.

Ἀναγνῶναι] Adde ONOMATA ΤΩΝ ΥΠΟ
 ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΩΝ.
 CONT. Post αναγνῶναι deest titulus, aut
 ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ, aut ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ, aut ONO-
 ΜΑΤΑ. REISK.

Ἄδελφῆν] Sic de theo dedi, pro vulgari
 ἀδελφῶν, ob insequentia nomina, quæ sunt
 omniafæminina. Neque enim licebat nexis,
 mox morti dandis, mares ad se accedere
 necessarios, sed fæminas solummodo, quæ
 defunctos lavarent, vestirent, exponerent,
 quæ munia sunt, non virilia, sed mulie-
 bria. IDEM.

Εἶ τις ἐκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα] Lego,
 προσήκουσιν. quare enim *Faminius* tantum ac-
 cerserent condemnati? quin et statim dicit
 ἀσπασάμενοι τοὺς αὐτῶν, et paulo ante di-
 xerat, τὸν ἀδελφὸν ab hoc vel illo accersitum
 fuisse. Paulo ante legendum: βούλο-
 μαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. ONO-
 ΜΑΤΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν, etc. Vulgo deest
 ONOMATA. quemadmodum in *Andocide*
 de *Myster.* p. 3. ed. Steph. καὶ μοι λάβε καὶ
 ἀνάγνωδι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. ONOMATA.
 Τοῦσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνησεν, Ἀλκιβιάδην,
 etc. Sic et ibi legendum, cum ante de-
 esset ONOMATA: paulo post enim recte
 habetur: καὶ μοι λάβε καὶ ἀνάγνωδι τὰ ὀνό-
 ματα αὐτῶν. ONOMATA. Τοῦσδε Τεῦκρος
 ἐμήνησε, Φαῖδρον etc. et ita rursus p. 5.
 Quin et idem iterum defectus videtur
 esse p. 7. ejusdem Orationis, post voces
 καὶ αὐτοῖς ἀναγνώσκε. MARELAND. F.
 προσήκουσιν. In Edit. min. TAYLOR. Co-
 dicibus bene multi ἢ τις, ambigo, utrum
 præstet. utrumvis præferas, semper post

ῦστατα ἀσπασάμενοι ¹ τοὺς αὐτῶν οὕτω τὸν βίον τελευτή-
σειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελ-
φὴν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτοῦ οὕσαν.
πυθομένη δ' ἐκεῖνη ἀφικνεῖται, μέλαν ² τε ἱμάτιον ἠμφιε-
25 σμένη, ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τοιαύτη συμφορᾷ
κεχρημένω. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος
τά τε οἰκεῖα τὰ ³ ἑαυτοῦ διεθετο, ὅπως αὐτῷ ἐδόκει, καὶ
περὶ Ἀγοράτου τούτου ἔλεγεν ὅτι αἴτιος ἦν τοῦ θανάτου,
καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τούτῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ
αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρα-
τον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτοῦ ἐπέσκηπτε, νομίζων αὐτὴν
30 κύειν ἐξ αὐτοῦ, εἰὰν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γε-
νομένῳ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ
κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς φονεᾶ ὄντα. ὡς οὖν ἀληθῆ
λέγω, μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

MARTYRES.

ί. Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπ' Ἀγοράτου
ἀπογραφέντες ἀπέθανον· ἐπεὶ δὲ τούτους ἐκποδὼν ἐποική- 470
σαντο οἱ Τριάκοντα, σχεδὸν οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὡς
35 πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένετο· ὧν οὗτος
ἀπάντων αἰτίος ἔστιν, ἀποκτείνας ἐκείνους. ἀνῶμαι μὲν οὖν
ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πόλει, ἀνάγκη
δ' ἔστιν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν' εἰδῆτε
ὡς σφόδρα ὑμῖν ⁴ [μὴ] ἐλεεῖν προσήκει Ἀγόρατον. ἴστε μὲν

¹ τὰς A.² γε A.³ αὐτοῦ T. R.⁴ [μὴ] om. T. A. c. R.

προσῆκουσα subaudiri debet ταύτην. REISK.

Μέλαν τε ἱμάτιον] Π. μέλαν γε ἱμάτιον.

H. STEPHAN. Forte, μέλαν φοιμάτιον: nempe, solennem illum habitum lugubrem. Mox, pro τῷ ἀδρὶ αὐτῆς, scribe αὐτῆς. MARKLAND. Aut τε est delendum, aut deest hæc ferme sententia καὶ δακρύουσα vel δεδακρυμένη (nam perinde est), aut καὶ πενοῦσα. REISK.

Ἄνδρὶ αὐτῆς] Leg. ἀνδρὶ αὐτῆς. TAYLOR.

Αἴτιος ἦν] Malim aut ἦ aut εἶν. REISK.

Ἐλεεῖν] Recte habet Cod. Steph. μὴ ἐλεεῖν. Nam illa altera locutio per Ironicam rarissima est in auctore nostro. Hæc familiarissima. Modo in superioribus: Ὡν τοίνυν ἀπάντων τῶν κακῶν αἰτίος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οὕς' ὑφ' ἐνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλε-

εῖσθαι, κ. τ. λ. Atque ita in oratione c. Eratosth. "Ἦκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγράμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ἱμετέραις γνώμαις. TAYLOR. Hæc accipienda ironice, malim tamen ante ἐλεεῖν addi μὴ vel οὐκ. MALIN.

Ὡς σφόδρα ὑμῖν ἐλεεῖν προσήκει Ἀγόρατον] Vitiosam esse hanc lectionem non opus est arguere: meliorem præbet Codex Stephani μὴ ἐλεεῖν, quam nihil curasse videtur Reiskius, cum de suo præposuerit οὐκ ante vocem ἐλεεῖν, quod mihi quidem frigidum videtur. Vehementius quoddam verbum requiritur ad sententiæ gravitatem: forte in lectione, quam præbet Margo Stephani μὴ ἐλεεῖν, hæc latet antiqua et germana: ὡς σφόδρα ὑμῖν μισεῖν προσήκει Ἀγόρατον. Ita p. 147. v. 29. ed. Steph.

γὰρ τοὺς ἐκ Σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἷοι
 ἦσαν καὶ ὅσοι, καὶ οἷω ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπώ-
 λοντο· ἴστε δὲ τοὺς ἐξ Ἐλευσίνος, ὡς πολλοὶ ταύτῃ τῇ 40
 συμφορᾷ ἐχρήσαντο· μέμνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε διὰ τὰς
 ἰδίας ἐχθρας ἀπαγομένους εἰς τὸ δεσποτικόν. οἱ οὐδὲν
 κακὸν τὴν πόλιν ποιήσαντες ἠναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ
 ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι, οἱ μὲν γονέας σφετέρους
 αὐτῶν πρεσβύτας καταλιπόντες, οἱ ἠλπιζον ὑπὸ τῶν σφε-
 τέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν
 τὸν βίον, ταφήσεσθαι, οἱ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότους, οἱ δὲ παῖ- 134. 1
 471 δας μικροὺς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένους. οὓς, ὡς ἄνδρες
 δικασταί, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην περὶ τούτου ἔχειν, ἢ
 ποίαν τινὰ ἀν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἔω' ἐκείνοις ¹ γένοιτο, ἀπο-
 στερηθέντας διὰ ² τοῦτον τῶν ἠδίστων; ἔτι δὲ τὰ τείχη ὡς
 κατεσκόφη, καὶ αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ ³
³ τὰ νεώρια καδηρέθη, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπολιν
⁴ ὑμῶν εἶχον, καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη,
 ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν. πρὸς
 δὲ τούτοις τὰς ἰδίας οὐσίας ἀπωλέσατε, καὶ τὸ τελευταῖον
 472 ἐξηλάθητε. ταῦτα ἐκείνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθόμενοι οὐκ
 ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὡς ἄνδρες δικασταί, ποιήσα- 10
 σθαι· οὓς σὺ, Ἀγόρατε, ⁵ βουλομένους ἀγαθόν τι πράξαι

¹ γένοιτο T. A.² τούτων T.³ τὰ om. T. A.⁴ ἡμῶν T.⁵ βουλόμενος T.

χρῆ — οὐκ εἴ τις τομᾶ διὰ τοῦτο μισεῖν :
 v. 32. οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὡς βουλῆ, οὔτε
 φιλεῖν, οὔτε μισεῖν οὐδένα. P. 152. v. 18.
 ὥστε ὑπὸ πάντων τῶν πεπραγμένων μιση-
 θέντες ἀπελθεῖν. Antiphon p. 145. v. 17.
 ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροὺς ἀξίους οὐ μόνον
 ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάν-
 των καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Demosthenes
 in Pantanetum p. 982. 12. ed. Reisk. ὡς
 ὅς ἂν σοὶ δαίσιον, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι
 προσήκει. SLUITER.

Περὶ τούτου] Mox dicit διὰ τούτων, per
 hos, nempe Agroratum et τοὺς XXX. Hic
 itaque scribendum περὶ τούτων, aut illic
 διὰ τούτου. Pro γένοιτο, forte leg. γένοιτο.
 εἰ res esset arbitrii illorum. MARKLAND.

γένοιτο] Malim γένοιτο. TAYLOR. Sub-
 auditur τὸ θέσθαι τῆν ψῆφον. REISK.

Διὰ τούτων] Dedi. propter hunc, Agora-
 tum puta. IDEM.

Ἐτι δὲ] Subaudi a communi e superioribus repetendum μέμνησθε. IDEM.

Τὴν ἀκρόπολιν ἡμῶν — τῆς πόλεως — τῆς
 ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν] Molesta est
 eadem vox toties repetita in eadem sen-
 tentia. suspicor ultimam τὴν πόλιν esse a
 Glossatore Grammatico. nisi supra, ἡ δύ-
 ναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, pro τῆς
 πόλεως scribendum sit τῆς πολιτείας. MARK-
 LAND.

Τούτοις τὰς] Videtur καὶ interponendum
 esse. REISK.

Οὓς σὺ Ἀγόρατε, κ. τ. λ.] Multa sunt in
 hoc commate, quæ mihi stomachum mo-
 vent. 1. Istud τῇ πόλει: usque ad nauseam
 ingeminalum, ἀγαθὸν τί πράξαι τῇ πόλει
 ἀπέκτεινας, μινύσας αὐτοὺς τῇ πόλει —
 καὶ αἴτιος εἰ ἀπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν
 τῶν γεγενημένων: quorum omnia non sunt
 Græca. 2. Istud βουλόμενος etc. est præ-

τῆ πόλει ἀπέκτεινας, μνηύσας αὐτοὺς τῆ ¹ πόλει ἐπιβου-
 λεύειν ² [καὶ] τῷ πλήθει τῷ ³ ἡμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἀπάν- 473
 των τῆ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. οὖν οὖν μνησθέν-
 τες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυστυχημάτων καὶ τῶν κοινῶν
 τῆς πόλεως, τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

15 **ιά.** Θαυμάζω δ' ἔγωγε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅ τί ποτε
 τολμήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀπο-
 δεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων οὐδ' αἴτιος
 αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου, ⁴ ὅπερ οὐκ ἂν δύναίτο οὐδέποτε
 ἀποδείξαι. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐκ
 τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καταμαρτυρεῖ, διαρρήδην ἀγο- 474
 ρεύοντα περὶ ὧν Ἀγόρατος κατεῖρθηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν
 20 ἐκρίθη ἐπὶ τῶν Τριάκοντα καὶ ἀφείθη, διαρρήδην λέγει,
 διότι φησὶν ἔδοξε τὰ ληθῆ εἰσαγγεῖλαι. ⁵ καὶ μοι
 ἀνάγνωδι [τὰ ψηφίσματα καὶ] ⁶ τὰς γραφάς.

¹ βουλῆ R. A.

² [καὶ] om. T. R. A.

³ ἡμετέρῳ R. A.

⁴ κἂν δύναίτο T. ὅ οὐκ ἂν δύν. R. A.

⁵ καὶ μοι . . . . γραφάς om. T. uncōs om. R. A.

⁶ τὴν γραφὴν A.

ter rem, sed hoc facilem medicinam reci-
 pit, legendo βουλομένηου, quæ verissima
 est lectio. 3. Falso id dicitur delationem
 Agorati hujusmodi esse, hos homines ἐπι-
 βουλεῖν τῷ πλήθει. Infra enim: Δεῖ τοίνυν
 αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα, ἀποφαίνειν,
 ἔργων αὐτοῦς ποιητὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ
 τῷ ἡμετέρῳ πράττοντας, οἶμαι δὲ οὐδ' ἂν
 τούτου αὐτὸν ἐπιχειρήσαι ἀποδεικνύειναι. 4. De-
 niq̄ue male usurpatur τῷ πλήθει τῷ ἡμε-
 τέρῳ, cum ad Agoratum oratio convertit-
 tur. TAYLOR.

Ἄγαθόν τι περᾶσαι τῆ πόλει] Forte, τὴν
 πόλιν. Isocrates Panegyrico: ὅστις οὖν
 οἶεται τοὺς ἄλλους κοινῆ πράξειν ἀγαθόν. De-
 mosthenes Orat. περὶ Συντάξ. τὴν πόλιν περᾶ-
 ξαι ἀγαθά. Lucas tamen Actor. IX. 15.
 altera forma utitur: ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς
 ἀγίοις σου. et Isocrates Orat. de Bigis, ad
 finem: et Xenophon Hellen. IV. p. 540.
 ἐνόμισε καταπερᾶσαι ἂν τι τῆ πόλει ἀγαθόν.
 MARKLAND. F. τὴν πόλιν. In Edit. min.
 TAYLOR. Differre credo περᾶσαι ἀγαθὸν
 τὴν πόλιν, et περᾶσαι ἀγαθὸν τῆ πόλει. hoc
 significat urbi aliquod bonum conciliare,
 comparare, illud urbem aliquo bono afficere.
 Animadv. Char. Aphrod. l. ii. c. vi. p. 191.
 D' ORVILLE.

τῆ πόλει ἐπιβουλεῖν τῷ πλήθει τῷ ἡμε-
 τέρῳ καὶ αἴτιος εἶ etc.] Ita interpungen-
 dum post ἡμετέρῳ, et legendum, καὶ τῷ

πλήθει: distinguit enim τὴν πόλιν α τῷ πλή-
 θει. exempla passim. Editio Vanderheidii
 in Parenthesi male includit hæc quatuor
 vocabula, τῷ πλήθει τῷ ἡμετέρῳ, quasi es-
 sent exegerica tantum vocum τῆ πόλει.
 Sequitur: καὶ αἴτιος εἶ ἀπάντων τῆ πόλει
 τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. aures eruditas
 lædet, nisi fallor, hic ordo verborum. po-
 tior foret: καὶ αἴτιος εἶ ἀπάντων τῶν κακῶν
 τῶν τῆ πόλει γεγενημένων. MARKLAND. F.
 τῆ πόλει ἐπιβουλεῖν καὶ τῷ πλήθει. In
 Edit. min. TAYLOR. Pro vulgari τῆ πόλει
 dedi de meo τῆ βουλῆ, id est πρὸς τὴν βου-
 λήν, qui ad senatum detuleris, vel denun-
 ciaveris, hos viros plebi nostræ insidiari.
 REISSER.

Κἂν δύναίτο, κ. τ. λ.] Delet hæc Schot-
 tus. Sed festinanter nimis, si me audias.
 Lege: ὅ οὐκ ἂν δύναίτο οὐδέποτε ἀποδείξαι.
 Aliquatenus prævit Scaliger. Vid. Lect.
 Lysiac. c. 12. TAYLOR. ἀλλ' οὐκ ἂν δύ-
 ναίτο οὐδ' ἐπιδείξαι. CONT.

αὐτοῦ] Quare iterum hoc delet Schot-
 tus plane nescio. TAYLOR. Ita distin-
 guendum: et construendæ voces αὐτοῦ κα-
 ταμαρτυρεῖ, non τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ. Par-
 va sunt hæc, fateor: sed hæc parva Virum
 magnum, Schottum, in errore induxe-
 runt, ut putaret ejiciendam esse vocem
 αὐτοῦ, quam tamen postulat sensus. MARK-
 LAND. Cum Marklando facit Augerus.

¹ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ² ΓΝΩΣΙΣ. ³ ΓΡΑΦΑΙ.

ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀπέγραψεν, οὐδενὶ τρόπῳ δύναται ἂν ἀπο-
 475 δεῖξαι· δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνησε ταῦτα ἀποφαί-
 νειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ
 ὑμετέρῳ πράττοντας. οἶμαι ⁴ δ' οὐδ' ἂν ⁵ τοῦτο αὐτὸν
 ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύειν. οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν ²⁵
 476 δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες
 μὴ ⁶ καταλυθεῖν ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν
 αὐτοὺς ἀπέκτειναν, ἀλλ' οἶμαι πολὺ τούναντίον τούτου.
 ἰβ'. Ἄλλ' ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι.

¹ ΨΗΦΙΣΜΑ. Τ.

² ΓΝΩΣΙΣ om. T. R. A.

³ ΓΡΑΦΗ Τ. Α.

⁴ δ' om. T.

⁵ τοῦτό γε R. τοῦτον T.

⁶ καταλυθείσαν, ὁ T.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] Ante has voces MS. Stephani bene inserit, καὶ μοι ἀνάγνωθι. Pro ΨΗΦΙΣΜΑ vero, legendum ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: duo enim erant, unum τῆς βουλῆς, alterum τοῦ δήμου, ut paulo ante dixit. ΓΡΑΦΗ autem est κρίσις seu Consultum τῶν XXX. cuius particulam modo citaverat, Διότι ἔδοξε etc. MARKLAND. In vulgatis locus hic sic circumfertur. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ. ὡς μὲν οὖν. Ego collatis inter se codicum lectionibus hanc conflagi, quam arbitror a vera Lysiae manu proxime abesse: εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὰ ψήφισματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ. Ὡς μὲν οὖν — In plurali dixit τὰς γραφάς et ΓΡΑΦΑΙ. Vocabulum γραφή h. l. a Lysia sensu rariusculo usurpatum est pro ἀπογραφῇ. Designat illos duos indices ab Agorato, id quod e superioribus constat, alium post alium, exhibitos, in quibus perscripsit nomina a se delatorum. Paulo post, sub exitum hujus paginae recurrit voc. γραφή hoc sensu indicis, d' une liste. REISK. Hic γραφή interpretor sententia iudicium, cum vulgo intelligi debeat libellus accusatorius. AUGER.

Ταῦτα] Malim πάντας. delatos a se cunctos merito delatos esse. REISK.

Αὐτοὺς] Np. illos quos detulit Agoratus. AUGER.

Οἶμαι κ. τ. λ.] Π. οἶμαι δὲ οὐδ' ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύειν. H. STEPHAN. CONT. TAYLOR.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Recte jam tandem Schottus sustulit otiosum istud ὁ δῆμος. Minus tamen recte interpret, qui in ejus verba semper fere jurat, ὁ δῆμος τιμωροῦντες. Utrique communiter etiam deletis delendis imposuit hujus loci prava distinctio. Emendabit lector nasutus mecum:

Οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείσαν [καταλυθεῖν ἂν ὁ δῆμος, in Edit. min.], τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. TAYLOR. Lego et distinguo: οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθεῖν ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. si enim isti populum (vel, statum popularem) Atheniensem in re qualibet lasissent, Trigintariri non punissent eos morte, popularis status gratia, vel metu ne Democratia dissolveretur: inno contra, muneribus eos affecissent. Ὁ δῆμος est Democratia, status popularis. ubique occurrit tum apud Nostrum, tum Æschinem, Lycurgum, Diog. Laertium, etc. Male has voces delet Schottus. par huic mendum Orat. XIX. ubi pro ᾧῆθησαν Stephanus restituit ᾧῆθη ἂν. Mox, pro εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο μεμνησθαι, forte scribendum δεῖ. Vulgata tamen ferri potest. MARKLAND. Ego locum hunc in vulgatis a mala interpunctione uniusque literæ redundantia misere affectum, ad mentem Marklandi, a quo feliciter sanatus est, restitui. REISK.

Εἰργάσαντο] Redit ad delatos ab Agorato. IDEM.

Τούναντίον τούτου] Occisi sunt scilicet e contrario, quod salutaria reipublicæ consilia agitabant, cautumque ibant, ne libertas publica jugalaretur. Vel sic potius: Imo vero plurimi eos fecissent, et honoribus auxissent, ob studium patriam pessumdandi. IDEM.

Τοσαῦτα] Gravior dictum. Nam cum haud sit inconsonaneum, aliquem imprudentem et invitum aliquando labi, errore suo, alienove impulsu, tum est admodum improbabile, eum invitum sæpe ruere. con-

ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐδ' ἐάν τις ὑμᾶς ὡς
 30 μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσεται, ἢν μὴ οἶόν τε γε-
 νεσθαι. εἴτα δὲ καὶ ¹ἐκείνων μεμνήσθαι, ὅτι ἐξῆν Ἀγοράτῳ
 τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 477
 ἐκάθητο Μουνοχιάσι, σωθῆναι· καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκευά-
 στο καὶ ²[οἱ] ἐγγυηταὶ ἔτοιμοι ἦσαν συναπιῖναι. καίτοι εἰ
 ἐκείνοις ἐπέειθου καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ' ἐκείνων, οὐτ'
 ἂν ἐκὼν οὔτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας· νῦν
 35 δὲ πεισθεῖς ὑφ' ἧν τότε ἐπείσθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ
 τῶν ³ταξιαρχῶν τὰ ὀνόματα μόνον εἴπωις, μέγα τι ὄου
 παρ' αὐτῶν ⁴διαπράξασθαι. οὐκ οὖν τούτου ἕνεκα δεῖ σε
 παρ' ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ οὐδὲ ἐκεῖνοι παρὰ
 σοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχον, οὐς σὺ ἀπέκτεινας. καὶ Ἰωπίας μὲν
 ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ἰκαριεύς, οἱ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ
 τούτῳ ὑπὸ τῆς βουλῆς μετεπέμφθησαν, οὗτοι μὲν ἀπέθανον, 478
 40 ὁ μὲν στρεβλωθεῖς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ ⁵Ἰωπίας * * * * * διότι

¹ ἐκεῖνο T. R. A.² [οἱ] om. T. uncos om. R. A.³ ταξιαρχῶν T. R. A.⁴ διαπράξασθαι A.⁵ Ἰωπίας οὕτω· διότι T. R. A.

tra vero, quo saepius peccet, hoc certius con-
 stat eum data opera peccare volentem.
 IDEM.

[ὑπερβολὴ] Π. ὑπερβολὴν. H. STEPHAN.
 Οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι]
 Idem est ac si dixisset: οὐκ οἶμαι δεῖν
 ὑμᾶς διὰ τούτου οὐκ ἀμύνεσθαι. non autumo
 vos ideo oportere ultionem omittere. De-
 nihue situo οὐ δεῖν, ut est in libris, servan-
 dum, an οὐδὲ δεῖν legendum, in medio relin-
 quam, et nil magnopere interest. REISK.

Εἴτα δὲ καὶ] Εἴτα δεῖ καί. CONT.

Μεμνήσθαι] F. Μέμνησθε. TAYLOR.
 Haud repugnabo. verum neque in vul-
 gata video, quod obstat. Aut enim potest
 infinitivus hic pro more solito Græcorum
 accipi pro imperativo, ubi δεῖ subauditur,
 aut potest a communi e superioribus re-
 peti οἶμαι ὑμᾶς. arbitror vos meminisse.
 ἐκείνων possit ferri, æquipollens τῷ ἐκείνου
 in singulari. meminisse illius, quod statim
 sequitur. REISK. Sub. οἶμαι ὑμᾶς. AU-
 GER.

Καὶ ἐγγυηταὶ ἔτοιμοι] Scribe, καὶ οἱ ἐγ-
 γυηταί, ut supra et infra. Paulo ante, di-
 stinguendum post Μουνοχιάσι, non post ἐκά-
 θετο. MARKLAND.

Διαπράξασθαι] Lege, διαπράξασθαι, te
 consecuturum esse. IDEM.

Καριεύς] Nullus fuit demus Καρία in At-

tica, unde gentile formari possit Καριεύς.
 Tu lege meo periculo Ἰκαριεύς a pago seu
 demo Ἰκαρία, a quo gentile Ἰκαριεύς inve-
 nitur apud Demosthen. c. Conon. et de
 illo demo, quem alii Ἰκάριον, alii Ἰκαρίαν
 vocant, marmoris Arundeliani Chronicon
 loquitur pag. 3. lin. 55. tum Harpocratio,
 Stephanus, Suidas, et alii. PALMER.
 Vide quoque Mearsium de Pagis. TAY-
 LOR.

Οὕτω] Si fas sit non omnia scire, sit
 istud portentum inter ea, quæ juxta sciam
 cum maxime inscientibus. IDEM. Eodem
 modo: scil. questionii subjectus. sed vocem
 οὕτω mihi suspectam reddunt Distributiva
 ista μὲν et δεῖ, quæ Dissimilitudinem ali-
 quam pœnarum innuere videntur. Modus
 aliquis supplicii, quod patiebatur Hip-
 pias, forte latet sub ista voce. Vide Pul-
 lucem VIII. 7. segm. 71. ubi recenset in-
 strumenta carnificis, quæ erant ξίφος, βρό-
 χος, τύμπανον, φάρμακον, κόνειον. Plura
 vide apud Aristophanem in Ranis. MARK-
 LAND. Miror ambos hosce viros doctis-
 simos in re plana et obvia æsturare, et de
 obscuritate queri, et inscitiam suam fateri,
 neque recordari eorum, quæ bene norant,
 et alibi recte ipsi tradiderant. Velim
 omnes auctorum Græcorum locos sale-
 brosos ita esse planos et expeditos, atque
 3 F

479 ¹ οὐκ ἄξιοι ἐδόκουν τοῖς Τριάκοντα σωτηρίας εἶναι — οὐδένα γὰρ Ἀθηναίων ἀπώλλυσαν — Ἀγοράτος δὲ ἀφείθη, διότι ἐδόκει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεπωοικμέναι.

ἰγ'. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν ² γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τοῦ Μενεστράτου πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο· ὁ Μενέστρατος οὗτος ἀπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἀγοράτου καὶ συλληφθεὶς ἐδέδετο· Ἀγνόδωρος δ' ἦν Ἀμ- 135. 1
φιτροπαιεὺς, δημότης τοῦ Μενεστράτου, Κριτίου κηδεστῆς τοῦ τῶν Τριάκοντα. οὗτος ὁ, ὅτε ἡ ἐκκλησία ³ Μουνοχιάσιν ἐν τῷ Θεάτρῳ ⁴ ἐγένετο, ἅμα μὲν βουλόμενος τὸν Μενέστρατον σωθῆναι, ἅμα δὲ ὡς πλείστους ἀπογραφέντας
480 ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον, καὶ ⁵ εὐρίσκονται αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν.

6 ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Μενέστρατος ὅ

¹ οὐκ ἂν ἄξιοι T. οὐκ ἀνάξιοι R.

⁴ ἐγένετο T. R. A.

² ἀπογραφῶν A.

⁵ εὐρίσκων τε T.

³ ἐν Μου. T.

⁶ ΨΗΦΙΣΜΑ. om. T.

hic est. οὗτος ἀποθνήσκειν, cum opponitur τῷ στρεβλωθεὶς ἀποθνήσκειν, idem est atque simpliciter morti dari, sine praemisso tormentorum cruciati. οὗτως idem est atque ἀπλῶς, vulgari mortis genere, quo plerique interimuntur, qui supplicio capitis luunt. v. Herodot. p. 119. 11. edit. Gronov. Aristophanis Ranas v. 638. Markland. ad Demosth. Midianam p. 89. 6. Ego ipse quoque hoc de usu particulæ οὗτως, vi fallor, ad Polybium admonui, et exempla plura contuli. REISK. οὗτω, et exempla plura contuli. REISK. οὗτω, et exempla plura contuli. REISK.

Οὐκ ἂν ἄξιοι] Istud ἂν est in hoc loco importunissimum et recte abest a Coisl. codice. TAYLOR. Esse ἂν h. l. importunissimum aienti Taylora largior equidem, nego tamen, quod ille ait, recte a Coislin. abesse. Duo vocabula ἂν ἄξιοι in unum ἀνάξιοι erant contrabenda. Xenophon et Hippas videbantur triginta tyrannis non indigni, qui servarentur propterea, quod civem Atheniensem nullum pessumdedissent sua delatione. Non indigni salute sunt homines frugi. Hi videbantur illi duo tyrannis esse (sic). propterea de medio eos tollebant. nam hominem frugi, dignum vitalibus auris, non poterant pati quenquam superesse. REISK.

Ἀπώλλυσαν] Hi duo nempe modo dicti, Xenophon et Hippas, nemini causam

exitii denunciatione sua attulerant, h. e. neminem indicaverant. IDEM.

Ἀμφιτροπαιεὺς] Ἀμφοτροπαιεὺς, Ald. Coisl. Κηφισιατῖν ἔφερον ἀγρόν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο. Aesch. c. Timarch. TAYLOR.

Ἐν Μουνοχιάσιν] Lege Μουνοχιάσιν absque ἐν, ut semper alibi solet noster, atque uti legebat quoque Ald. Vid. Duker. ad Thucyd. VIII. 92. IDEM.

Εὐρίσκων] Rectius εὐρίσκω, [vel εὔρισκε. In Edit. min.] IDEM. Lego: καὶ εὔρισκέ γε (vel εὐρίσκετο) αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, etc. Andoicides de 'Myster. p. 5. Τεῦχος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν εὐρόμενος. In Stephani Edit. deest ΨΗΦΙΣΜΑ, quod in suam inseruit Vanderheidius, ex conjectura, opinor. certissimum tamen restitutionem puto. Mox sic distingue et lege: ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ἡμεῖς δὲ πολλῶ χρόνῳ ὕστερον λαβόντες, ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δήμῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Schottus quoque conjecerat τῷ δήμῳ, carnifici, pro τῷ δήμῳ. MARKLAND. Duo vocabula, in vulgatis h. l. versantia εὐρίσκων τε, in unum εὐρίσκονται contraxi. impetrant, quoquo modo, quaqua arte vel fraude obtinent, ut ei venia spiritus darentur. Critias puta, et Hagnodorus, iisque dediti. REISK.

καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. τοῦτον μέντοι οἱ μὲν Τριάκοντα ἀφείσαν, ὡς περ' Ἀγόρατον τοῦτον, δόξαντα¹ ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῶ χρόνῳ ὕστερον λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνου ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ² δημίῳ παρέδοτε, καὶ ἀπετυμωανίσθη. καίτοι εἰ³ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἤπου Ἀγόρατός γε δι- 481
 10 καίως ἀποθανεῖται, ⁴ὅς γε τόν⁵ τε Μενέστρατον ἀπογράψας αἴτιος⁶ ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος ἢ ὁ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην ἐκεῖνον καταστήσας;

ιδ'. Ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ, ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μουουχιάσιμ ἑτοίμος ἦν συνεκπλεῖν μετὰ τούτου. καὶ τό γε ἐπ'⁷ ἐκεῖνον εἶναι ἐσώθης, καὶ οὗτ' ἂν 482
 15 Ἀθηναίων οὐδένα ἀπώλεσας οὗτ' ἂν αὐτὸς⁸ σὺ εἰς τοιοῦτους κινδύνους κατέστης· νῦν δὲ καὶ τὸν σωτήρα τὸν σαυτοῦ ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ⁹ ἀπέγραψας καὶ ἐκεῖνον καὶ

¹ τάλιθῃ Α.² δημῷ Τ.³ ἐκεῖνος δικαίως ἀπέθανεν, ἤπου Ἀ. πολλὸ δικαιότερον ἀπεθαιεῖται Α.⁴ ὥστε Τ. Ρ.⁵ τε om. Α.⁶ ἐκείνῳ τε αἴτιος ἦν τ. Φ., κ. τ. ὁ. Μ. ἀπογραφεῖσι. Τίς γὰρ ἂν ἄλλος αἰτιώτερος Α.⁷ ἐκείνῳ R. Α.⁸ σὺ om. Τ. Ρ. Α.⁹ ἐπέτριψας R.

τῷ δημίῳ] F. τῷ δημίῳ. SCHOTT. Quod ad veritatem pulere accedit. TAYLOR.

Ἐκεῖνος ἀπέθανεν] Videtur δικαίως interponendum. Universe mallem hanc sententiam sic enunciatam fuisse: καίτοι εἰ ἐκεῖνος (Menestratus) δικαίως ἀπέθανεν (ἀπέθανεν δὲ δικαίως) ἤπου Ἀγόρατός γε πολλὸ δικαιότερον ἀποθαιεῖται, ὅς γε τὸν Μενέστρατον ἀπογράψας ἐκείνῳ τε αἴτιος τοῦ θανάτου κατέστη, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι, τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴη αἰτιώτερος—. REISK.

Χολλίδῃ] Vel Χολλείδῃ. Nam atroque modo scribitur pro temporum ratione diversitateque exarandi. V. Harpocr. et Manssac., Meursium et Sponium de pagis Attic., σχ. Aristoph. Acharn. 405., Demosth. c. Theocrin., Steph. Byzantin., Reines. Inscript. II. 69., Prid. ad Marm. Oxon. p. 83. TAYLOR. Χολλείδῃ legisse videtur Harpocraton: Χολλείδαι, Λυσίας' δῆμος τῆς Λεοντίδος. sed corrigendum videtur Χολλίδαι. Vide Valesium ad locum: et Casaubonum ad Diog. Laertium Platone. Demosthenes adv. Lacriti Παργαζ. Διοδώσι; Δημοκρατίδου Χολλίδῃς. MARK-

LAND.

Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκείνῳ. SCALIG. CONT. Quod multo melius. TAYLOR. Scribendum forte ἐκείνῳ. et quantum in ipso erat, servatus fuisset. Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινότεροις κινδύνοις καθεστῆκατε: quantum in his fuit. Thucydides VIII. segm. 48. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκεῖνοίς εἶναι. Lucianus Hermet. p. 506. ὅσον γὰρ ἐπ' ἐκείνῳ: ita legendum pro ὅσω. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV. 28. ἐκέλευεν ἦντινα βούλεται δύναμιν λαβόντα, τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι, ἐπιχειρεῖν· ubi tamen Scholiastes notat, Antyllum, veterem Criticum, legisse ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 504. ὥστε τὸ μὲν ἐπ' ἐκεῖνοίς εἶναι, ἀπολόλατε. MARKLAND. Vid. tamen Not. Porson. ad Orest. v. 1538.

Ἀπέγραψας] Ἐπέγραψας. Ald. continuo fere errore. Vide quae diximus de hac voce ad principium orationis superioris. Ἀπογράψας, Coisl. TAYLOR. Dedi de meo ἐπέτριψας, pessumdediti, pro vulgari ἀπέγραψας, REISK. Vel ἀπέκτισας.

483 τούς ἄλλους ἐγγυητάς. τοῦτον μέντοι ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι, καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπεῖθουσι ¹ψηφίσασθαι.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

μετὰ τοῦτο τοίνυν προσιώντες τῷ Ἀριστοφάνει οἱ πρῶτοντες τότε τὰ πρᾶγματα ἐδέοντο αὐτοῦ κατειπεῖν καὶ σῶζεσθαι, καὶ μὴ κινδυνεύειν ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας τὰ ²⁰ἔσχατα παθεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη ³οὐδέποτε· οὕτω χρηστός ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὥστε εἴλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ κατειπεῖν καὶ ἀδίκως τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ ἀπολλύ-
484 μενος τοιουτοσὶ ἐγένετο, ⁴καὶ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς καὶ Ἴππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' οὐδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδώς, πεισθεὶς δὲ ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεδέξεις ²⁵

¹ ψηφίζεσθαι. T. R. A.³ οὐδέποτε ποιήσειν. εὔτω A.² ΨΗΦΙΣΜΑ. om. T.⁴ καὶ ὁ Ξ. T. A.

Τοῦτον] Aristophanem puta Chollidem. REISK. Sc. Aristophanem, malim ἐκεῖνον. AUGER.

Ἦς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα] Lege: ὡς οὐ καθαρῶς Ἀθηναῖον ὄντα. Lucian. in Timon. Τύπτεις ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ἂν. Liban. in vita Demosthenis: τὸ μητρῶον γένος τοῦ ῥήτορος, οὐκ ἦν καθαρῶς Ἀττικὸς. Heliodorus Æthiopic. initio: ἦν δὲ οὐ πολέμου καθαρῶν τὰ φαινόμενα σύμβολα, ἀλλ' ἀνεμέμικτο καὶ εὐωχίας λείψανα. TAYLOR. Scribo: τοῦτον μέντοι, ὡς οὐκ ἄλλως (vel οὐχ ἕλως) Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι· καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπεῖθουσι ψηφίζεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. Μετὰ τοῦτο etc. hunc igitur, utpote cateroquin (vel, omnino) non Atheniensem, voluerunt nonnulli quæstioni subijci, etc. Civis enim Atheniensis tormento subijci per leges non potuit, ut supra narrat Noster: tametsi Demosthenes de Cor. dissentire videatur, in historia Antiphontis, quem Athenienses στρεβλώσαντες occiderunt: si tamen iste Civis revera fuit, et non hoc nomine ab Æschine falso donatus, ad invidiam Demostheni faciendam. Vide et Andocidem de Myster. p. 7. Sed ad Lysiam. Pro βασανισθῆναι prior lectio erat καταγισθῆναι· quod vult, opinor, καταγισθῆναι, condemnari. et hoc verum videtur. Iterum restitui vocem ΨΗΦΙΣΜΑ: quæ omissione adeo usitata est, ut bis acciderit in una pagina

Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin. 9. post verbum ἀπέκτειναι, et lin. 30. post vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε· intellige, κατειπεῖν ἂν. ille autem pertinaciter affirmavit se nunquam delatorem fore. MARKLAND. Καλῶς bene habet, idemque h. l. valet atque καθαρῶς. REISK.

Βασανισθῆναι] Καταγισθῆναι, et deinde καταγισθῆναι. SCALIG. Et hoc postremum forte recte se habet. Modo enim ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας. TAYLOR.

Οὐδέποτε] Post οὐδέποτε videtur ποιήσειν deesse. REISK.

Ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ] Post καὶ videtur αὐτὸς deesse. IDEM.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς, καὶ Ἴππίας ὁ Θάσιος] Si Hippias ὁ Θάσιος, quare non καὶ Ξενοφῶν ὁ Κερειεὺς στρεβλωθεὶς? mirum ni ista vox exciderit. et ita eos recensuit supra, καὶ Ἴππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Κερειεὺς, ut aut abijciendum sit ὁ Θάσιος, vel addendum Κερειεὺς. sed hoc potius. Sic infra, Θερασύβουλος τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδορος ὁ Μεγαρεύς. MARKLAND.

Μεδέξεις τῆς τε πολιτείας] Legendum videtur τῆς τότε πολιτείας: ut Orat. XVI. οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας. Supra hac Oratio: ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθισταμένοις πρᾶγμασι. Dion. Halicarnasensis Libello περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος συγκρίνει τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων πολιτείαν τῆ τότε καθεστῶσα. Sequitur, ἀπεγράφου:

τῆς ἴτε πολιτείας καθισταμένης, ἀπέγραφες καὶ ἀπέ- 485
κτεινας Ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς.

εἰ. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπιδείξαι οἶον
ἀνδρῶν ὑπ' Ἀγοράτου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν ² οὖν οὐ πολλοὶ
ἦσαν, καὶ ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε, νῦν δὲ συλλήβδην
περὶ πάντων. οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις
30 μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρεδίδουσαν. 486
οἱ δὲ ἐτέρας μεγάλας ἀρχὰς ἀρξάντες καὶ τριηραρχίας
πολλὰς τριηραρχήσαντες ³ οὐδέπώποτε ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν
αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον. οἱ δ' αὐτῶν περιγεγόμενοι καὶ σω-
θέντες, οὗς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὡμῶς καὶ θάνατος αὐτῶν
κατεγνώσθη, ἣ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· φυ-
γόντες ⁴ γὰρ ἐβθένδε, καὶ οὐ συλληφθέντες οὐδὲ ὑπομείναντες

¹ τότε R. A.

² οὖν om. T. R. A.

³ οὐδέπώποτε οὐδ' ὑφ' ὑ. οὐδεμίαν τὴν αἰτίαν T.

⁴ [γὰρ] R. om. A.

καὶ ἀπέκτεινας etc. scribe, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας, delulisti et occidisti. Mox distingue: οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις, μείζω τὴν πόλιν — παρεδίδουσαν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν περιγεγόμενοι καὶ σωθέντες, οὗς οὗτος etc. Haec sunt arena sine calce: deest enim Verbum his Nominativis. Lego et distingue: οἱ δ' αὐτῶν περιγεγόμενοι καὶ σωθέντες, (οὗς οὗτος ἀπέκτεινεν ὡμῶς, — περιεποίησε) φυγόντες ἐβθένδε, — τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν, etc. Notavi supra ad Orat. VIII. ἀπέκτεινεν hic forte sumendum esse pro occidere voluit, sed, ut verum fatear, puto Lysiam scripsisse ἀπέκτεινεν ἂν ὡμῶς, similiter occidisset, nisi Fatum servasset. Delevi γὰρ post φυγόντες, Constructione ita postulante: nisi post σωθέντες; intelligendum sit ἦσαν: quo tamen modo Lysias non solet scribere. IDEM. F. τότε. In Edit. min. TAYLOR.

Ἀπεγράφης] Lege ἀπέγραφες. IDEM.

Εἰ μὲν οὖν] Εἰ μὲν οὖν οὐ. CONT. Lysiam si nescirem copulandæ orationis paulo esse negligentem, suspicarer hic deesse aliquam copulam, et aut καὶ εἰ μὲν οὐ aut εἰ μὲν οὐ leg. esse. REISK. Nemo dubitat, quin legi oporteat: εἰ μὲν οὖν οὐ — hanc copulam requiri manifestum est, ne hialca sit oratio. SLUITER.

Περὶ πάντων] Scil. ἀκούσετε, aut ἀκούετε, aut ἔρω. quorum unum aliquid addi, quam subaudiri malim. REISK.

Οἱ μὲν γὰρ, κ. τ. λ.] Pange mecum hoc pacto: Οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν, πολλάκις κ. τ. λ. TAYLOR.

Στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις] Cum vobis saepe Strategatu functi fuissent. Vobis,

h. e. vobis delegantibus, a vobis in comitiis creati Strategæ, jussu vestro et auctoritate vestra legitime et rite constituti. πολλάκις autem significat illos honores ab iis gestos fuisse non semel, sed sæpenumero. Honores Athenis erant annui. Sed interdum iidem honores iisdem mandabantur iterum atque iterum per annorum aliquot intervalla, aut per annos plures continuabantur. ut Romæ e. c. Marius septies Consul factus est. Æschines fratrem suum Polemarchum prædicat Strategum esse jam in annum tertium. quo significat, Strategatum ei ter, per annos tres continuos, fuisse delegatum. REISK.

Σωθέντες] E periculo iudicii coram XXX tyrannis. IDEM.

Ἀπέκτεινεν] Quoad voluntatem scil. tametsi non quoad effectum. h. e. voluit occidere, tametsi res effectum caruit. IDEM.

Ὠμῶς] Lege ὡμῶς. [Quos ille nihilominus perdidit, i. e. quantum in se fuit. Porro ab οἷς οὗτος usque ad περιεποίησε parenthesi sunt includenda, et delendum est γὰρ post φυγόντες. In Edit. min.] TAYLOR. Mera hæc est depravatio bonæ lectionis. Vulgata recte habet. REISK.

Φυγόντες γὰρ ἐβθένδε] Inclusi conjunctionem γὰρ uncis, ut inatitem et amputandam, et constructioni officientem. Illa enim si servatur, necessario deest aliquid in superiori membro, neque habent illi nominativi περιγεγόμενοι et σωθέντες prædicatum, cui innitantur. Sublato autem γὰρ, innitantur omnes hi nominativi, velut fulcro communi, uni verbo τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν. IDEM.

487 τὴν κρίσιν, κατελθόντες ἀπὸ Φυλῆς τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν ὡς 35
 ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες. Τούτους ² μέντοι τοιούτους ὄντας
 Ἀγόρατος τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ φυγάδας ἐντεύθειν
³ ἐποίησε, τίς ἂν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δούλος
 καὶ ἐκ δούλων ἐστίν, ἵν' εἰδῆτε οἷος ἂν ὑμᾶς ἐλυμαίνετο.
 τούτῳ μὲν γὰρ πατήρ ἦν ⁴ Εὐμάρης, ἐγένετο δὲ ὁ ⁴ Εὐμάρης
 488 οὗτος Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους. καὶ μοι ἀνάβητε μάρ-
 τυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

40

15'. Πολλὰ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅσα κακὰ καὶ
 αἰσχροὰ καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται,
 πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας οὗτος
 ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς ὅσας ἐγρά-
 φετο ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραφεν, οὐδέν με δεῖ καθ' ἕκαστον
 λέγειν· συλλήθεον γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ
 ἐν τῷ δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε, καὶ 136. 1

¹ ὄντες· τούτους; T. R.² μὲν T. R. A.³ ἐποίησε. T. R. A.⁴ Εὐμάρης; T.

Εὐμάρης —] Π. Εὐμάρης· ἐγ. δὲ ὁ Εὐμάρης οὗτος Νικοκλέους τοῦ Ἀντικλέους. H. STEPHAN.

Ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμάρης οὗτος, Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους] Probare vult Agoratum fuisse Servum, ex Patre Emaree itidem Servo. Igitur Εὐμάρης Νικοκλέους ejusdem est formæ ac hujus Βυρρῆτιον apud Terentium, subaudita voce δούλος, quam ob εὐφημισμὸν veteres malebant reticere; ne servitutem cuiquam exprobrare viderentur. Demosthenes παραγὰρ. pro Phormione: ἀλλὰ μὲν ὅτι κακείνος ἦν τινῶν, εἴτ' ἀπὸ τῆς τινῶν αὐτὸν τρέσαν, ὅνπερ οὗτος ἀφ' ὑμῶν, λάβε μοι ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, ὡς ἐγένετο Πασίαν Ἀρχεστράτου. verumtamen, quod et ille quoque ERAT QUORUNDAM, (scil. dominorum servus,) deinde manumittebatur eodem more, quo Phormio, a vobis, accipe hæc testimonia, quæ testantur Pasionem fuisse ARCHESTRATI, scil. servum. Tollenda vero distinctio post οὗτος. Pro καὶ Stephanus conjicit τοῦ. nihil muto: quia Emarees Duorum Dominorum servus esse potuit, vel simul, vel diversis temporibus; Nicoclis primum, deinde Anticlis: ut in exemplo ex Demosthene modo allato, ubi Pasion servus erat Antisthenis et Archestrati trapezitatum; vel amborum communis, vel istius primum, deinde hujus. Cæterum pro

Εὐμάρης scribendum puto Εὐμάρης. scripsit Isæus Orationem ὑπὲρ Εὐμαροῦς: de qua re vide Dion. Halicarn. in Isæo. Εὐμάρης quoque quidam erat unus ex Trigiuta-Viris. MARLAND. Ad Νικοκλέους et Ἀντικλέους subaudi δούλος. AUGER.

Ὅσα] Constructio h. l. paulo est impeditior. ὅσα si servas, subaudiri ad πολλὰ debet ἐστίν. et tum pro πολὺ leg. erit ἢ πολὺ. multa sunt, quæ ille fraterque patravertunt facinora, quæ perquam operosum sit omnia enumerare velle. Possit etiam sic legi: πολλὰ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅσα κακὰ καὶ αἰσχροὰ, ἢ καὶ τούτῳ —. REISK. Idem est, in fallor, ac si dixisset: ὅσα τοίνυν πολλὰ κακὰ etc. ut infra γραφὰς ὅσας pro ὅσας γραφὰς. Demosth. p. 1124. 10. εἰ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ ἐμοὶ οἱ παῖδες οἱ τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο.

Γραφὰς ὅσας ἐγράφετο] Secundum hoc ὅσας servari si debet, necesse erit, ut tertium quoque iteretur, et post ἢ ἀπογραφὰς rursus addatur. Ego vero malim secundum hoc ὅσας plane deleri. Nam quod aliquando in mentem venit ejus loco δημοσίας legendum esse, id nihili est. Non enim dicitur γραφὴ δημοσία, sed γραφὴ simpliciter. quanquam oppositio sic futura sit hoc luculentior inter δίκας ἰδίας et γραφὰς δημοσίας. REISK.

ἠφλῆσεν ὑμῖν μυρίας δραχμαῖς, ὥστε τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ 489
 ὑμῶν ἀπάντων μεμαρτύρηται. γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν
 τοιοῦτος ὢν μοιχεύειν καὶ διαφθεῖρειν ἐλευθέρας ἔπεχειρήσε,
 καὶ ἐλήφθη μοιχός· καὶ τούτου θάνατος ἢ ζημία ἐστίν. ὡς
 δὲ ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει.

5

MARTYRES.

ἰζ'. Ἦσαν τοίνυν οὗτοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, τέτταρες
 ἀδελφοί. τούτων εἰς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παρα-
 φρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπε-
 τυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδρά-
 ποδον ἐξήγαγεν, ἐκείθεν δὲ παιδίσκην ¹ ἀστῆς ἐξαγαγὼν 490
 ἀλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος ἀπέθανε· τὸν
 10 δὲ τρίτον ² Φαινιππίδης ³ ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε, καὶ
 ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγόντες
 αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. ὡς δὲ ἀληθῆ 491

¹ αὐτὸς T. R. A.² Φαινιππίδην T.³ ἐνθάδε T. R. A.

Τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἀπάντων με-
 μαρτύρηται.] Illustrant hæc D. Ioannis
 ista Epist. III. com. 12. Δημητρίῳ μεμαρ-
 τύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀλη-
 θείας. Demetrio testimonium redditur ab
 omnibus, et ab ipsa veritate. MARKLAND.
 Hic mên non habet dè insequens, sed non
 inusitatum est apud scriptores Græcos.
 AUGER. F. ὥστε τοῦτ' οὐκ ἰκανῶς ὑπὸ etc.
 ἰκανῶς Bekkeri, τοῦτο Codicum, est.

Ζημία] Πρ. γρ. ζωὴ μία. ἀλλὰ τὸ ζημία
 οὔτω καὶ ὀλίγῳ ὑστερον. Ὡς ἐκάστον ἀμαρ-
 τήματος ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἢ ζημία
 ἐστίν. H. STEPHAN. Ζημία. CONT.

Παραφρυκτωρευόμενος] Hunc locum lau-
 dat levi cum discrimine Suid. in Παραφρυ-
 κτωρευόμενος et Φρυκτός. TAYLOR.

¹ Ἀνδράποδον ἐξήγαγεν] Clamat totus lo-
 cus, ut ita rescribamus: Ὁ δὲ ἕτερος εἰς
 Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξήγαγε το·
 ἐκείθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἀλίσκε-
 ται. Non probaturus sum luce clariora.
 IDEM. Ἐξήγαγεν bene habet. Nam si
 frater Agorati, quodcumque ei nomen fuit,
 puerum Athenis Corinthum curasset per
 alium exportari, non ipse exportasset,
 Lysias videtur non ἐξηγάγετο, sed ἐξέπεμ-
 ψε, dicturus fuisse. Proximum inse-
 quens αὐτὸς non ad exportationem refer-
 tur, quasi prius servile corpus per alium,
 posterius per se exportasset, sed ad cap-
 tionem respicit. Ut ipse antea alios ce-
 perat, quos propter mancipiis venderet, sic

rursus, e contrario ipse capiebatur, quo in
 carcere periret. REISK. Post ἐξήγαγεν
 subaudi aliqua in hunc ferme sensum:
 Et tunc mortem effugit. AUGER.

Φαινιππίδην] Lege Φαινιππίδης. CONT.
 TAYLOR. Lege: Φαινιππίδης ἐνθάδε λω-
 ποδύτην ἀπήγαγε. Phnippides hic (sc.
 Athenis) vestium furem abduxit, nempe,
 ad iudices. Phnippides erat unus τῶν
 ἑνδεκα, quorum erat ἀπάγειν λωποδύτας,
 ut de iis refert Pollux VIII. 9. segm. 102.
 Vide Orat. X. Paulo ante, pro ἀλίσκεται
 forte ἠλίσκετο. παιδίσκην ἐξαγαγὼν ἠλίσκετο,
 convictus erat eduxisse puellam, vel servam.
 MARKLAND.

Ἐνθάδε] Hinc, e concione vestra, in qua
 ego nunc stans coram vobis, vobiscum
 ago. Agebatur enim hæc causa in
 concione coram Heliaæ. Phnippides fra-
 trem hunc Agorati non nominatum for-
 tuito in concione stautem conspicatus, il-
 linc manu sua extractum ad undecimviros
 adduxerat, a quibus in custodia tantisper
 asservaretur, donec causa ejus a populo
 per Heliaæm iudicaretur. REISK. Quo-
 cum facit Augerum.

Ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε] Videntur de-
 esse voces τῷ δημίῳ, carnifici: ut supra,
 τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη.
 Ferri tamen potest Vulgata. Sic Orat.
 VII. καὶ ἔτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιο, πα-
 ραδούμαι βασιανίζειν. Vide Orat. XXII.
 initio. Sic et παρέδθη absolute Matt.

λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τοῦτον, καὶ μάρτυρας
παρεξόμεθα.

MARTYRES.

πῶς οὖν οὐχ ἄπασι προσήκει ὑμῖν τούτου καταψηφίζεσθαι;
εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἐν ἀμάρτημα θανάτου ἤξιώθη,
¹ ἥπου τοῦ γε πολλὰ ἐξημαρτηκός καὶ δημοσία εἰς τὴν 15
πόλιν καὶ ἰδία εἰς ἕκαστον ὑμῶν, ὧν ἕκαστου ἀμαρτήματος
ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἢ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θά-
νατον αὐτοῦ καταψηφίσασθαι.

ἡ'. ² Λέξει δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐξαπατήσαι ὑμᾶς
πειράσεται, ὡς ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε,
καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν ³ Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσα-
492 σθαι, ψευδόμενος, ὧ ἄνδρες δικασταί: οὔτε γὰρ Φρύνιχον
ἀπέκτεινε, οὔτε ³ Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποίησατο. 20
Φρυνίχῳ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, κοινῇ Θρασύβουλος τε ὁ
Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς ἐπεβούλευσαν·
ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην αὐτῶ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος
τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας, ὁ δὲ
Ἀπολλόδωρος οὐχ ἤψατο, ⁴ ἀλλ' ἐν τούτῳ κραυγὴ γίνεται,
καὶ ὄχοντο φεύγοντες. Ἀγόρατος ⁵ δὲ οὔτοσι οὔτε παρε-

¹ ὑπὸ τοῦ T. ἥπου τούτου R. A.² λέξει T.³ Ἀθηναίων R.⁴ ἀλλὰ τούτῳ T. A. ἀλλ' ἅμα τούτῳ R.⁵ τε T.

IV. 12. Ἰωάννης παρεδόθη. et passim in
Evangelii. Mox, pro ὑπὸ τοῦ γε, Schot-
tus legit, ἥπου γε. optime. MARKLAND.

Ἐπὶ τοῦ γε] Feliciter Schott. ἥπου γε,
vel forsitan paulo rectius ἥπου τοῦ γε. Quod
tu rescribas. TAYLOR. ἥπου γε τοῦ πολ-
λά. CONT. Pro vetusta prava lectione
ὑπὸ τοῦ γε dedi, partim de meo, ἥπου,
τούτου γε. Non cohaeret hic genitivus
ἐξημαρτηκός cum καταψηφίσασθαι (nam hoc cum
αὐτοῦ cohaeret), sed est genitivus absolutus,
ut vulgo usurpatur, vel consequentiae. τοῦ-
του ἐξημαρτηκός idem est atque ὅτι οὗτος
ἐξημαρτηκε. REISK. Legi juxta Reiskium
τούτου in genitivo absoluto, nisi mavis con-
struere cum καταψηφίσασθαι quod sequi-
tur, et tunc αὐτοῦ abundabit. AUGER.
τοῦ—ἐξημαρτηκός cum καταψηφίσασθαι
construe. Pronomen αὐτοῦ, ut saepius ali-
bi, constructionem eleganter redintegrat.
Λέξαι] Vel λέξει credo. TAYLOR.

Φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσα-

σθαι] Scribe, αὐτὸν, se. haec enim verba sunt
Agorati, de seipso loquentis. aliter mox,
οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποίησατο. re-
cte ibi αὐτὸν: Orator enim de Agorato lo-
quitur. Haec voces αὐτὸς et αὐτὸς tam saepe
in his Orationibus confunduntur, ut
paene molestum sit monere. De morte
vero Phrynichi vide Lyeurgum p. 164. et
Thucyd. VIII. segm. 92. qui rem aliter
narrat. MARKLAND.

Οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινε] Confer
cum hoc loco Lyeurgum de c. Leocrat. Ex
eo hanc historiam de morte Phrynichi li-
cebit melius noscere. PALMER.

Ἄλλ' ἅμα τούτῳ] Sic dedi de meo. si-
mil atque hoc fiebat. vulgati dant ἀλλὰ
τούτῳ. REISK. Ἄλλ' ἐν τούτῳ. CONT.
τούτῳ, np. Phrynicho. Et hanc phraseos
partem sic interpretor: Sed a Phrynicho
clamor tollitur. AUGER.

Ἀγόρατος τε οὔτοσι] Scribe, Ἀγόρατος
δέ. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

25 κλήθη οὔτε παρεγένετο οὔτε αἶδε τοῦ πράγματος οὐδέν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸ ὑμῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὅτι μὲν οὐκ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος δῆλον. οὐδαμοῦ γὰρ ἐστὶν Ἀγόρατον Ἀθηναῖον εἶναι, ὡς περ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον· καίτοι εἶπερ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, ἵνα περ¹ Θρα-
30 σύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναῖον πεποιημένον. τὰ μέντοι ὀνόματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύ- 493
ριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς² εὐεργέ-
τας ὄντας. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐλέγξει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

οὕτω μέντοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε οὐκ ἂν

¹ Θρασύβουλος καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἄθ. πεπ. γεγράφθαι. τὰ μ. ἴν. πολλὰ διαπράττονται Α.
² εὐεργετῶν ὄντων Α.

Πεποιημένον] Πεποιημένον εἶναι. CONT. Credo non unam vocem aut alteram, sed plures desiderari inter hanc periodum et sequentem. TAYLOR. Post πεποιημένον, aut ante, aut in hac certe regione deest γεγράφθαι, aut φαίνεσθαι, aut ἰρασεσθαι, aut simile quid. REISK. F. leg. ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ εἶναι παρὰ [next] Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλ. &c. Ex qua positione totum hoc argumentum pendet. Xenoph. Sympos. c. 1. §. 8. Αὐτόλοικος μὲν εὖν παρὰ τὸν πατέρα ἐκαδέζετο, ὡς περ εἰκός, οἱ δ' ἄλλοι κατεκλιθῆσαν. Μοχ εὐεργέτας refer ad τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν, h. e. σφῶς αὐτοῦς.

Τὰ μέντοι ὀνόματα etc.] Ante has voces nonnulla deesse puto. MARRLAND. Post αὐτῶν aut post διαπράττονται deest πολλοὶ aut τινές. [Suspiscabar olim in hac regione nonnulli deesse. verum nihil deest. conclusio solummodo est paulo abstrusior. cujas hæc est sententia: Quanquam facillime sit, ut codices, in quibus nomina civium publice perscribantur, fraude sceleratorum contaminentur, furtim ingentium nomina eorum, qui cives non sunt; tamen in ista facilitate corruptelæ publicarum tabularum, et in ista crebritate hujus fraudis, non evicit Agoratus ut nomen suum in illam stelam inculpèretur, qua testatus est populus Atheniensis, se Thrasibulo et Apollodoro jus et honores civi-

tatis suæ detulisse, sic de se meritis. In Var. Lect.] REISK. Immo videtur Agoratus, eandem ac Thrasibulus Apollodorusque causam, nempe Phrynichi inter-necionem, præterdens, evicisse ut in aliam, sc. Anagyrsiorum, stelam inscriberetur; et hac ipsa de causa arguit Noster Agoratum esse hominem παρῆγεγραπτον, quippe quibus causa eadem, idem psephisma, stela, positura, fuisset.

Εὐεργέτας ὄντας] Postulat quidem constructio nominativum εὐεργεταίς, si ad διαπράττονται refertur, aut genitivum εὐεργετῶν ὄντων, si ad αὐτῶν. Verumtamen intutum est hic aliquid moliri, quia nescimus, quid intercederit. REISK.

Τοῦτο τὸ ψήφισμα] Videtur hoc decretum, quod hic assertur, in eos iatum fuisse, qui se falso cives Athenienses gererent, cum malis fraudibus in civitatem irrepissent, scripti quidem in albo civium, verum haud legitime, fraude quorundam ICTorum, quos mercedula corrupissent, nunquam ab ipso populo jure civitatis donati. IDEM. Velim legi τὸ αὐτὸ ψήφισμα, arbitror enim idem esse decretum sequens ac illud quod antea recitatum fuit. AUGER. De hujusmodi civibus, fraude in album insertis, vid. Petit. in Leg. Attic. l. ii. t. iii. §. 10. sqq., deque eorum maleficiis id temporis, quo Noster orabat, Æschin. τ. Παραπρ., p. 50. 40. sqq. ed. Steph.

494 Ἀθηναῖος καὶ ἐδικάζε καὶ ¹ἐξεκκλησίαζε καὶ γραφὰς τὰς
 ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, ἐπιγραφόμενος ²Ἀναγυράσιος εἶναι.
 495 ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμήριον ὡς οὐκ ³ἂν ἀπέκτεινε 35
 Φρύνιχον, δι' ὃν Ἀθηναῖός φησι γεγενῆσθαι. ὁ Φρύνιχος
 γὰρ οὗτος τοὺς Τετρακοσίους κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' ⁴ἐκεῖ-
 νος ἀπέθανεν, οἱ πολλοὶ τῶν Τετρακοσίων ἔφυγον. πότε-
 ρον οὖν δοκοῦσιν ὑμῖν οἱ Τριάκοντα καὶ ἡ βουλὴ ἢ ἐπὶ τῶν
 Τριάκοντα βουλευούσα, ⁵οἱ πάντες ἦσαν τῶν Τετρακοσίων
 τῶν φευγόντων, ἀφείναι ⁶ἂν λαβόντες τὸν Φρύνιχον ἀπο- 40
 496 κτείναντα ⁷ἢ ⁸τιμωρήσασθαι ὑπὲρ Φρύνιχου καὶ τῆς φυγῆς

¹ ἐκκλησίαζε T. R. A.² Ἀναγυράσιος. A.³ ἂν om. A.⁴ ἐκεῖνοι ἀπέθανον T.⁵ οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες T. R. A.⁶ ἀναλαβόντες T.⁷ ἢ om. A.⁸ τιμωρ. ἂν ὑπὲρ A.

Καὶ ἐδικάζε καὶ ἐξεκκλησίαζε] Infra dicit, καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκκλησίαζε. et ita hic forte scribendum, *judicio contendebat*, quemadmodum civis Atticus. et tamen Orat. XXVI. habet. καὶ τοῦ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κινῶν μετέδοτε. unde lis de utraque voce, tum ἐδικάζετο, tum ἐξεκκλησίαζε, jure optimo moveri potest. Demosthenes contra Timocrat. ἐάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ. MARKLAND. F. ἐδικάζε καὶ ἐκκλησίαζε. *forum et conventus publicos celebravit, tanquam civis Atticus. In Edit. min. TAYLOR. Ἐξεκκλησίαζε. In Animadv. ad Char. l. iv. c. v. p. 404. D' ORVILLE. et in Var. Lect. REISK.*

Γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων] Confer cum loco non longe distant: Ὅτι καὶ ἐδικάζετο, καὶ ἐξεκκλησίαζε καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοῦνομα ἐπιγραφόμενος. Ubi συκοφαντεῖν et γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων γράφεσθαι videntur esse paria. Occurrit eadem locutio apud Æsch. c. Timarch. τὸ δὲ τελευταῖον, διςσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πηλγάς. quam exponit σχ. ineditus: ἢ τὰς ἀποκλήνας δυναμένους καὶ οἰνεῖ ἐξ ἀνθρώπων παῖσαι, ἢ ἄς εἰκὸς ἀνθρώπου παρασχεῖν, ἢ ἔσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Frigide omnia. Nam et apud Æschin. rescriperunt dudum plurimi, uti et hic quoque rescribi puto oportere, τὰς ἐξ ἀνθρώπων, immiles, crudeles. Vid. quæ congressit Needhamus ad Vit. Hierocl. a Suida descriptam. TAYLOR. Forte: καὶ γραφὰς ὡς ἐξ Ἀθηναίων ἐγράφετο: et dicas scribebat, quasi Atheniensis fuisset. sic infra: καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοῦνομα ἐπιγραφόμενος. in publicis enim Tabulis inscribatur Ἀναγυράσιος, vel potius Ἀναγυράσιος

Agoratus; saltem, ita præ se talit. Sphalma ortum forte ex compendiosa aliqua scriptura vocis Ἀθηναίων, quam exscriptor male accepit pro ἀνῶν, id est ἀνθρώπων. Sic Galat. IV. 26. pro, ἢ δὲ ἀν Ἰερουσαλήμ, Montfauconius Palæogr. Græc. V. 1. notat se in Codice quodam invenisse, ἢ δὲ ἀνθρώπων Ἰερουσαλήμ. MARKLAND. Dictio γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο significat hoc: Causarum forensium nullum non tractavit genus; nullus est in universo jure titulus, ex quo agi in quenquam possit, quem titulum Agoratus intentatum sibi reliquerit. nullum accusationis genus excogitari potest, quo non aliquem exagitaverit. Errorem, in quem Taylor hic loci incidit, ipse ad Æschinam agnovit atque retractavit. REISK. Intellege, accusationes publicas quæ ab homine vel adversus hominem fieri possunt, i. e. accusationes publicas in omni genere. AUGER.

Ἀναγυράσιος] (Sic vulg.) Ἀναγυράσιος. Coisl. Quæ est lectio inscriptionum, auctorumque omnium. TAYLOR.

Ὡς οὐκ ἂν ἄ.] Ὡς οὗτος οὐκ ἀπέκτ. CONT.

Ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Puto ἐκεῖνος ἀπέθανε.

SCHOTT. CONT. TAYLOR. Lège, ἐκεῖνος ἀπέθανεν, sc. Φρύνιχος. Mox, pro ἀφείναι ἀναλαβόντες, Stephanus ἀφείναι ἂν λαβόντες: quod certissimum puto. Paulo inferius: εἰ δὲ ἀμφισχητεῖς, etc. admodum solerter et ingeniose excogitatum est Argumentum. MARKLAND. Laudo Stephanum. TAYLOR.

Τῶν φευγόντων] Qui tum statim post cædem Phrynichi in exsilium sponte sua exissent, unde postmodum rebus mutatis, aut potius iterum conturbatis, redissent. REISK.

ἤς αὐτοὶ ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἄν. εἰ μὲν οὖν μὴ ἀποκτείνας προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὡς ἐγὼ φημι· εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς καὶ φῆς Φρύνιχον ἀποκτείνειν, δῆλον ὅτι μείζω τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων κακὰ ποιήσας τὴν ὑπὲρ Φρύνιχου αἰτίαν πρὸς τοὺς Τριάκοντα ἀπελύσω· οὐδέποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων, ὡς Φρύνιχον ἀποκτείνας ἀφείθης
 137.1 ἂν ὑπὸ τῶν Τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀνήκεστα κακὰ εἰργάσω. εἰ μὲν οὖν φάσκη Φρύνιχον ἀποκτείνειν, τούτων μέμνησθε, καὶ τούτον τιμωρεῖσθε ἀντ' ὧν ἐποίησεν· εἰ δ' οὐ φάσκη, ἔρεσθε αὐτὸν διότι φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. εἰ μὴ ἔχη ἀποδειξαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ ¹ἐδικάζετο καὶ ²ἔξεκλησίαζε
 5 καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τούνομα ἐπιγραφόμενος.

ἰθ'. Ἀκούω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι ἀπολογεῖσθαι, ³ὡς ἐπὶ Φυλὴν τε ὄχετο καὶ συγκατήλθεν ⁴τοῖς ἀπὸ Φυλῆς· καὶ τοῦτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι. ἐγένετο δὲ 497 τοιοῦτον. ἦλθεν οὗτος ἐπὶ Φυλὴν — καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἀνδρωπος μιαιώτερος, ὅστις, εἰδὼς ὅτι εἰσὶ τινες ἐπὶ
 10 Φυλὴν τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτακῶτων, ἐτόλμησεν ἔλθειν ὡς τούτους; — ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν, τάχιστα συλλαβόντες ἀγούσιν ἀντικρὺς ὡς ἀποκτενοῦντες, οὐπερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέσφαττον, εἰ τινα ληστὴν ἢ κακοῦργον ⁵ λάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος ἐπὶ Φυλὴν οὐκ ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτοὺς ταῦτα, λέγων ὅτι ⁶ οὐχ οὕτω διακέοιντο ὥστε τιμωρεῖσθαι τινὰς τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτοὺς ἡσυ-
 15 χίαν ἔχειν, εἰ δὲ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμω-

¹ ἐδικάζε A.⁴ τοῖς om. T. R. A.² ἐκκλησίαζε T. R. A.⁵ συλλάβοιεν T. R. A.³ ὡς καὶ ἐπὶ T.⁶ οὕτω T. R. A.

Τιμωρεῖσθαι] Ego malim aut τιμωρῆσθαι, ut modo præcessit, aut eodem sensu τετιμωρῆσθαι. IDEM.

Ἐγὼ φημι] Redit, non ad proximum ἀδικεῖ, sed ad remotius ὅτι προσποιεῖται μόνον ἀπεκτενεῖν τὸν Φρύνιχον, οὐκ ἀποκτείναν. IDEM.

Διότι φησὶν] Διὰ τί φησὶν. CONT.

Ὅτι καὶ ἐδικάζετο κ. τ. λ.] Melius ὅτι καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐκκλησίαζε. Vid. supra. TAYLOR. Tutius visum fuit vulgatum revocari. REISK.

Τοῦτο μέγιστον] Pone alterutrum horum

vocabulorum deesse videtur ἀπὸ. et hoc ei firmum imprimis esse propugnaculum, quo fidat. ἀγώνισμα h. l. idem est atque ἐλεγχος, aut πίστις, aut τεκμήριον, argumentum, quo quis fretus certet cum adversario, utaturque ad causam suam evincendam. IDEM.

Μιαιώτερος] Subaudi τούτου. et tam parenthesis in hoc vocabulo μιαι. est claudenda. IDEM.

Τινες ἐπὶ Φυλὴν] Similis dictio illi notae οἱ ἐπὶ τὰ ἐπὶ Θύβας. subauditur συνελθόντες. IDEM.

ρήσονται τοὺς ἀδικοῦντας. ταῦτα λέγων αἴτιος ἐγένετο τοῦ
 ἀποφυγεῖν τοῦτον ἐπὶ Φυλὴν· ἀνάγκη δὲ ἦν στρατηγοῦ
 498 ἀνδρὸς ἀκροᾶσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθῆσθαι. ἀλλ' ἕτε-
 ρον· οὔτε γὰρ συσσιτήσας τούτῳ οὐδεὶς φανήσεται οὔτε
 σύσικνος γενόμενος, οὔτε ταξίαρχος εἰς τὴν φυλὴν κατατά-
 499 ξας, ἀλλ' ὡς περ ἀλιτηριῶ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο.
 καὶ μοι κάλει τὸν ταξίαρχον.

20

MARTYΣ.

ἐπειδὴ δὲ διαλλαγὰι πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο καὶ ἔπεμ-
 ψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν³ εἰς πόλιν, ἤγει-
 το μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν, οὗτος δὲ οὕτω τολμηρὸς καὶ

¹ ἦν τοῦ στρατηγοῦ R.² ἕτερον τι ἐποίησαν οὔτε A.³ εἰς τὴν πόλιν R.

Στρατηγοῦ ἀνδρὸς] Prior lectio erat τοῦ
 στρατηγοῦ ἀνδρὸς. Stephanus Articulum
 ejecit. Forte scripsit Lysias, τοῦ στρατη-
 γοῦντος ἀκροᾶσθαι: ut supra στρατηγῶν δὲ
 ἄντος. MARKLAND. Revocavi τοῦ ex
 Aldina, quod Stephanus se praevidere-
 rat, seu exterminaverat. Verum tum leg.
 erit: τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρας φυγάδας ἀκροᾶ-
 σθαι. REISK.

Ἄλλ' ἕτερον] Imo vero ἀλλ' ἐτήρουν. ve-
 rumtamen acribus oculis observabant, aut
 ἔφευγον devitabant, eum, ab ejus consortio
 refugiebant. REISK. τι ἐποίησαν addidi, sed
 aliud quid fecerunt, i. e. aliud ipsi pœnæ
 genus inflixerunt. AUGER.

Φυλὴν] Erravit Stephanus, qui hoc lite-
 ra majuscula scripsit, quasi agatur de
 Phyle castello, de quo circa hunc locum
 agit plurimum. εἰς φυλὴν enim atque εἰς
 τάξιν κατατάξαι perinde sunt. Infra de
 eadem re: εἰ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν
 τινα κατέταξεν. Populus enim per tribus
 dispertitus suffragia tulere, et per tribus
 etiam dispertitus in acie stabant. Λακε-
 δαιμονίαν στρατῶ μεγάλην ἐμβαλόντων εἰς
 τὴν Ταγαρχαίην, καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς ὀρ-
 μησάντων ἐπ' αὐτοὺς, ὁ μὲν Κίμων ἐλθὼν ἐκ
 τῆς φυγῆς ἔθετο μετὰ τῶν φυλετῶν εἰς
 λόχον τὰ ὄπλα. Plutarch. in Pericl. Idem
 in Aristid. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ, μάλιστα τῶν
 Ἀθηναίων τοῦ μέτου ποιήσαντος, καὶ πλείστον
 ἐνταῦθα χεῖρον τῶν βαρβάρων ἀντεμισάντων
 κατὰ Λεντιάδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν, ἠγωνί-
 σαντο λαμπρῶς τεταρμένοι παρ' ἀλλήλους, ὁ
 τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστιδης· ὁ μὲν γὰρ
 Λεντιάδης ἦν, ὁ δ' Ἀντιοχίδης. Et postea: φρο-
 νησέντες, μὴ τὴν πόλιν ἔρμαιν λάβωσι τῶν
 ἄμυνμένων, ταῖς μὲν ἑνεία φυλαῖς ἠπέριγοντο
 πρὸς τὸ ἄστυ, καὶ κατήνυσαν αὐθημερῶν. ἐν δὲ
 Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς Ἀριστιδης
 ἀπολειφθεὶς φύλαξ, κ. τ. λ. Ita in eodem

bello Marathonio. Τοῦ μὲν δεξιῷ κέρας
 ἤγετο ὁ πολέμαρχος Καλλιμαχος· ὁ γὰρ νό-
 μος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὴν πολέμαρ-
 χον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ἠγεομένου δὲ τούτου
 ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμούνται αἱ φυλαὶ,
 ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. Erat. 111.
 TAYLOR. Est hic φυλὴ idem fere quod
 τάξις, ordo peditum, Gallice une compa-
 gnie. AUGER. Apparet h. l. aliquid de-
 esse. Taxiarchus enim non præerat φυλῆ,
 sed τάξει, videtur itaque sic leg. οὔτε τα-
 ξίαρχος αὐτὸν εἰς τάξιν, οὔτε φύλαρχος εἰς
 φυλὴν. non constabit, taxiarchum, seu cen-
 turionem, quemquam in suam centuriam (vel
 manipulum) allegisse Agoratum, aut phy-
 larchum, seu præfectum turmae equestris,
 in turmam. Vid. p. 413. antep. REISK.
 Cf. Lect. Lysiac. c. 3.

ἤγειτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν] Lego,
 τῶν ὀπιτιῶν. patere videtur ex sensu et
 sequentibus, λαβῶν τὰ ὄπλα, et ἔθετο τὰ
 ὄπλα. Vide Thueyd. VI. 59. Præterea,
 cum πολῖται modo præcessisset, non scri-
 psisset Lysias τῶν πολιτῶν, sed αὐτῶν, si
 de civibus iterum locutus fuisset. Mox,
 pro ἐκείνος recte Schottus ἐκεῖ: et infra,
 πύλαις pro φυλαῖς Idem. MARKLAND. et
 in Edit. min. TAYLOR. Vulgatam τῶν
 πολιτῶν ego equidem tuebor. dux illius
 pompæ, seu processionis armatæ, univer-
 sæ, non modo peditum, sed etiam equi-
 tum, erat Ἄσιμος. Neque pondus addit
 Marklandi conjecturæ insequens τὰ ὄπλα
 ἔθετο. Nam ὄπλα ibi non solos hastatos
 atque scutatos, sed universam aciem, pe-
 destrem una equestremque complectitur.
 Pari modo paulo post p. 413. 18. vulgatam
 tuebor. REISK.

Καὶ ἐκείνος] Καὶ ἐκεῖ. SCHOTT. τολμηρὸς
 ἐκείνος. CONT. Quid si? καὶ κίνεος τότε
 ἤγειτο.

¹ τότε ἐγένετο· συνηκολούθει γὰρ λαβὼν τὰ ὄπλα, καὶ ⁵⁰⁰
 συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἄστυ.
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν καὶ ἔθεντο τὰ ὄπλα,
²⁵ πρὶν εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ὁ μὲν Αἰσίμος αἰσθάνεται, καὶ
 προσελθὼν τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε καὶ ἀπιέ-
 ναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν
 ἀνδροφόνου αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηναῖ.
 τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Αἰσίμου ἀπηλάδη. ὡς δ' ἄληθῆ λέ-
 γω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

MARTYRES.

³⁰ τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ
 ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς πολίτας διέκειτο· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶ
 διελέγετο ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι, τοῦ τε μὴ ἀποθανεῖν Ἄνυτος
 ἐγένετο αὐτῶ αἴτιος. εἰάν οὖν τῇ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῶ ἀπολογία ⁵⁰¹
 χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρῆ, εἰ Ἄνυτος αὐτῶ ἐγένετο ² αἴ-
 τιος μὴ ³ ἀποθανεῖν ἐτοιμῶν ὄντων τιμωρεῖσθαι, καὶ ⁴ εἰ
 ἔρριψεν αὐτοῦ Αἰσίμος τὴν ἀσπίδα καὶ οὐκ εἶα μετὰ τῶν
 πολιτῶν πέμπειν τὴν πομπὴν, καὶ εἰ τις αὐτὸν ταξίάρχος
³⁵ εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν.

κ'. Μήτε οὖν ταῦτα αὐτοῦ ἀποδέχεσθε, μήτε ἀν λέγη
 ὅτι πολλῶ χρόνῳ ὕστερον τιμωροῦμεθα. οὐ γὰρ οἶμαι οὐ-

¹ ἐκείνος T. ἐκεῖ R. A.

³ ἀποθανεῖν, ἐτέρων ἐτοιμῶν A.

² αἴτιος τοῦ μὴ R. A.

⁴ εἰ om. T. R. A.

Φυλαῖς] Lege ταῖς πύλαις, ut patet esse
 legendum ex superioribus. PALMER.
 SCHOTT.

Ἐθεντο τὰ ὄπλα] Armati in acie consi-
 stenter, quo lustrarentur a tribunis. *sich*
in Wachparade stellten, oder stunden, oder
paradirten. REISK.

Ἐπὶ Φυλὴν] Ἐπὶ Φυλῆς, vel ἐν Φυλῆ.
 CONT.

Ὀπλίτας] Reposui πολίτας. Fidem
 faciet res ipsa. Non semel hæc voces con-
 funduntur invicem, ut videbimus in se-
 quentibus. TAYLOR. Hic vice versa Sen-
 sus postulat πολίτας. MARKLAND. πρὸς
 τοὺς πολίτας bene mihi videtur habere,
 tametsi inverse dictum. Expectasses
 enim πρὸς αὐτὸν αἰ πολίταις διέκειντο. Pla-
 cuit autem Lysiae ἀντιπρόφως enunciare.
hic erat Agorati adversus cives habitus, seu,
hæc ei cum civibus erat ratio, vel situatio,
ut barbaristæ nostri usurpant. REISK.

Αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν] Αἴτιος τοῦ μὴ ἀπο-
 θανεῖν. CONT. Restitue Articulum τοῦ μὴ
 ἀποθανεῖν: ut paulo ante. Thucydides
 quidem Articulum omittit, lib. I. segm.
 18. Καλύματα αὐξηθῆναι, *impedimenta ne*
crescerent. Sed hoc nihil ad Lysiam.
 MARKLAND. Articulum interposui, quo
 saltim planior fieret oratio solitæque si-
 millior; tametsi vulgata, cui τοῦ deest,
 quodammodo defendi queat. ὑπολαμβάνειν
 h. l. idem valet atque ὑποβάλλειν, *occurrere*
interrogando. proprie significat, *alterius*
sermonem suo excipere, illo desinente loqui
incipere. REISK.

Ἐτοιμῶν ὄντων] Videtur ἰμῶν interpo-
 nendum, quod facile potuit accidere in ista
 similitudine cum sine vocabuli ἐτοιμῶν.
 nam veteres *ei et v* promiscue habebant
 in exarando, et nescio, an etiam in pro-
 nunciando. IDEM.

δεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι, ἀλλ'
 1 ἐγὼ μὲν οἶμαι, εἴτ' εὐθύς εἶτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦ-

502 οὔτος τοίνυν τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν ἐκεί-
 νους ἢ ὡς δικαίως, κακόν τι ποιούντας τὸν δῆμον τῶν Ἀθη- 40
 ναίων. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ἡμεῖς τιμω-
 ρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει ὃν ἔζη οὐ προσῆκον αὐτῷ, οἱ
 δὲ ἄνδρες ² ὑπὸ τούτου ³ οὐδὲν ἥττον τεθνήκασιν.

κα'. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ ⁴ διίσχυρίζεσθαι, ὅτι ἐπ' αὐ-
 503 τοφάρῳ τῇ ἀπαγωγῇ ἐπιγέγραπται. ⁵ ὃ πάντων ἐγὼ οἶμαι
 εὐθέστατον ὡς εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφάρῳ μὴ προσεγέ-
 γραπτο, ⁶ ἔνοχος ἂν τῇ ἀπαγωγῇ. διότι δὲ τοῦτο προσγέ- 138.1
 γραπται, ἔνοχος ἂν ῥαστώνῃ τινὰ οἴεται αὐτῷ εἶναι. τοῦ-
 το δὲ οὐδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι, μὴ ἔω'

¹ [ἐγὼ μὲν οἶμαι] R. om. A.

² ἀπὸ T. A.

³ οὐδὲ T.

⁴ τοῦ διίσχυρίζεσθαι R.

⁵ ὃ om. T. R. A.

⁶ οἷκ ἔνοχος ἂν. ταύτην μὲν ῥαστ. τ. οἱ. αὐτῷ εἶναι, τοῦτο δὲ οὐδ' ἄ. ἔοικεν ὁμολογεῖν A.

Τις τιμωρεῖται] Post τις velim adjici
 τινά, ita ut τοῦτον, quod sequitur, non re-
 feratur ad Agoratum, sed ad quemvis
 reum. AUGER.

Ἐξῆ] "Ἐξε, Ald. Vox tentata. Re-
 fringe mecum totum hunc locum: Τὸν χρό-
 νον ἐκέρδαινει, ὃν ζῆν οὐ προσῆκεν αὐτῷ.
 Ad mentem, sat scio, accedo Auctoris,
 credo et ad verba quoque. TAYLOR. Ad
 οὐ προσῆκεν αὐτῷ subauditur ζῆν. idem est
 ac si dixisset: ὃν ἔζη, καίτοι οὐ προσῆκεν
 αὐτῷ ζῆν. bene habet οὐ προσῆκον, conve-
 niens cum illis in vulgus notis οὐ δέον, οὐκ
 ἔξῃν, aliisque multis hoc de genere. Re-
 ctius hunc locum emendavit Stephanus,
 quam Taylor tentavit. REISK. F. προσῆ-
 κοντ'. Cf. Demosth. p. 577. 27. et Anti-
 phon. p. 684. 1. et 686. 5. ed. Reisk.

Ἀπὸ τούτου οὐδὲ ἥττον τεθνήκασιν] Præ-
 fero ὑπὸ etc. ubi, ut obiter id notem, idem
 est fero quod dixit supra secundum no-
 stram emendationem, sc. p. 400. 15. οὗς
 οὔτος ἀπέκτεινεν ὁμῶς. Confer locum. TAY-
 LOR. Scribe, ὑπὸ τούτου οὐδὲν ἥττον: ut
 infra, ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον: et
 mox, ὑπὸ τούτου τεθνήκασιν. MARKLAND.

Ἀπαγωγῇ] Crasse ubique Ald. et Coisl.
 ἐπαγωγῇ. quod ubique deprehendit Scali-
 ger. Mox pro ἀν lege ἔν. Ἐνοχος ἦν τῇ
 ἀπαγωγῇ. TAYLOR. Sic, ἀπαγωγῇ, ap-
 pellatur h. l. libellus accusatorius ab acto-
 re judici contra Agoratum exhibitus, ut

adversus hominem, qui posset ab actore
 ἀπάγεσθαι, sine ulteriore dilatione, aut
 juris persecutione, statim in carcerem duci.
 In illo itaque libello, quo crimen Ago-
 rati perscriptum erat, ob quod abductus in
 carcerem fuisset, formula usurpata fuerat
 ἐπ' αὐτοφάρῳ, Agoratum in flagrante deli-
 cto, homicidii puta, fuisse deprehensum.
 REISK. ἐπ' αὐτοφάρῳ dicitur de eo qui in
 manifesto scelere deprehenditur, Gallice
pris en flagrante delit. Appellatur hic ἀπα-
 γωγῇ, libellus accusatorius ab actore judi-
 ci exhibitus contra Agoratum, ut iste
 posset statim ἀπάγεσθαι, in carcerem duci,
 quo in libello formula usurpata fuerat ἐπ'
 αὐτοφάρῳ. AUGER.

Πάντων] Hic deesse quædam construc-
 tio prodit. Nam ἔνοχος ἂν non potest
 cum præmisso αὐτὸν cohæreere, cum quo
 tamen necessario cohærebit, si nihil de-
 est. videtur utique deesse: ὃ λέγων, λό-
 γον λέξει, πάντων ὡς ἐγὼ οἶμαι etc. id quod
 si dicet, oratione utetur, omnium, ni fallor,
 ineptissima. REISK. Addidi ὡς, et in
 mente ita suppleo ad sensum: ὃ πάντων
 ἐστὶ, ὡς ἐγὼ —. AUGER.

Ἐνοχος ἂν] Id est, καίτοι ἂν ἔνοχος. tam-
 etsi sans vel in culpa sit. REISK.

Ἡ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι] Malim ἢ τῷ
 ὁμολογεῖν μὲν ἀποκτεῖναι. REISK. Contius
 post ἀποκτεῖναι addit μὲν, quod omisi in
 textum inducere. AUGER.

αὐτοφώρῳ ¹ δέ, καὶ περὶ τούτου διῶσχυρίζεσθαι, ὡςπερ, εἰ μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὲν, ἀπέκτεινε δέ, τούτου ἕνεκα δέον αὐτὸν σώζεσθαι. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμε-

¹ δέ. T.

Περὶ τούτου διῶσχυρίζεσθαι] Exspectabam διαμάχεσθαι, aut saltem tούτω διῶσχυρίζεσθαι, sine περι. nam alterutrum postulat loquendi ratio. REISK.

Ωςπερ etc.] Inverse sic dixit. nam proprie sic debet dicere: ὡςπερ δέον αὐτὸν σώζεσθαι, εἰ ἀπέκτεινε μὲν, οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ. IDEM.

Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε, κ. τ. λ.] Schotto videtur locus esse mutilus, quia locum non intellexit. Mutilus non est, sed vitiosus. Emenda mecum: Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε [τότε in Edit. min.], ἀλλὰ διῶσχυρίζομενοι σφάδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε [τότε in Edit. min.] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὅς, ὅπου ἂν ἦ, πρῶτον μὲν, κ. τ. λ. Vid. eund. Schott. Observ. Human. IV. 5. TAYLOR.

Opinor ex sensu scribendum, οὐκ οἰόμενοι — συμπράξειν τῷδε, non rati hoc pro Agorato facturum esse. ut et paulo post, προσγράψασθαι τῷδε (non τότε) ἐπ' αὐτοφώρῳ, adscripsisse hanc phrasim ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quæ sequuntur, ἢ ὅπου ἂν ἦ πρῶτον μὲν etc. depravatissima sunt, nec sine MSS. facile restituenda. Argumentatio tamen tale aliquid postulare videtur: quare non ἐπ' αὐτοφώρῳ dici potest, qui aliquos (τινας) coram tot testibus delatione sua occiderit, vel etiam iis causa mortis fuerit? certe enim non hoc solum putat esse ἐπ' αὐτοφώρῳ, si quis clava aut gladio alium percutiens straverit. MARKLAND. Donec certiora libri meliores prodant, si qui tales libri aliquando e bibliothecarum latebris eruentur, quanquam despero meliores et pleniore nostris adhuc usurpatis usquam terrarum reperiri, fingam tantisper orationem sic locuisse, quo sententiam saltem coherentem atque perspicuam habeamus: οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τὸ παραλελειφθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ἦ, καὶ τούτων ἰδόντες τούτῳ διῶσχυρίζομενοι, σφάδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ ὅπου ἂν ἦ. πῶς γὰρ ἂν τις μᾶλλον ἐλεγχθῆναι ἀνδροφόνος ἂν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ εἰ πρῶτον μὲν — ἀποκτείνειε — videntur mihi undecimviri recte fecisse in eo, quod Dionysium coegerunt formulæ τῆς ἀπαγωγῆς seu actionis suæ in Agoratum tanquam sicarium, adscribi curare a scriba publico hanc clausulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut ubicunque locorum alias Agoratum in scelere de-

prehendisset; existimantes nempe, hujus formulæ ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut quocunque alio modo locove sicarius esset ab actore deprehensus, omissionem e re Agorati fore, qui in ea omissione latebram aliquam et perfugium esset habiturus. Quomodo enim magis et evidenter possit argui in homicidio ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehensus esse, quam si indicio suo, primum coram senatu D. deinde coram universa concione populi edito, homines occiderit? [ἢ ὅπου ἂν τις μᾶλλον ἀνδροφόνος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ (vel εἴη), ἢ ὅταν πρῶτον μὲν — aut quomodo quis magis homicida in flagrante delicto deprehensus habeatur, quam si, primum quidem — In Var. Lect.] REISK. F. οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν, τότε καὶ διῶσχυρίζομενοι σφάδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον — — προσγράψασθαι, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ἦ, πρῶτον μὲν κ. τ. λ.

P. 503. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε κ. τ. λ.] In hisce verbis emendandis omnes Lysiae interpretes elaborarunt, hic illo feliciter, ita tamen, ut nullius plane probari possit sententia: Reiskiana certe conjectura ejusmodi est, ut et a verisimilitudine et a mente Lysiae procul absit. Equidem quanquam verum me invenisse non ausim dicere, id tamen me præstitisse credo, ut paucis tantum mutatis, quod in loco corruptissimo profecto licet, si non verba Oratoris germana restituerim, mentem certe ac sententiam fero expresserim. Itaque locum, quemadmodum mihi visus est emendandus, primum adscribam, postea de singulari deinceps dicam. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἔνδεκα, οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, ἀλλὰ διῶσχυρίζομενοι σφάδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ἦ, πρῶτον μὲν ἐναντίον πεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράφας τινας ἀποκτείνειε καὶ αἰτίος γένοιτο τοῦ θανάτου· οὐ γὰρ δήπου τούτῳ μόνον νομίζεται ἐπ' αὐτοφώρῳ cæc. videntur autem mihi undecimviri, apud quos facta est hujus causæ accusatio, et a quibus est probata, non quod Agorato hoc profuturum existimarent, sed eo ipso confirmantes recte et jure agere Dionysium, hanc item in forum inducentes cogessie Dionysium libello adscribere, se accusare Agoratum, ut homicidam, ἐπ' αὐτοφώρῳ, quod primum quidem coram senatu quinquentorum, deinde coram toto populo in con-

504 νοι τὴν ἀπαγωγὴν ¹ ταύτην, οἰόμενοι Ἄγοράτῳ συμπράτ-
505 τειν τότε ² καὶ διῆσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι

¹ ταύτην, οὐκ οἰόμενοι Α.

² ἀλλὰ Α.

cione, per suam accusationem nonnullos interfecisset, suppliciique eorum auctor fuisset. Neque enim hoc solum censetur, esse ἐπ' αὐτοφάρῳ, si quis armis aggressus aliquem occidat cæt. Hujus autem conjecturæ rationem ut recte probemus, de officio τῶν Ἐνδεκα erit videndum, quorum frequens est in foro Attico mentio. Undecimviri dicti sunt quia decem erant, e singulis Tribubus unus, sorte lecti, quibus undecimus annumerabatur scriba, auctore Polluce l. VIII. sect. 102. postea autem nomen eorum mutatum esse eosque νομοφύλακας item θεσμοφύλακας fuisse dictos tradunt Pollux d. l., Ulpianus ad Demosthenis Timocrateam p. 726. 6. ed. Reisk. et Scholiastes ad Aristoph. Vespas v. 1103. Verum νομοφύλακων nomen unde τοῖς Ἐνδεκα venerit, equidem non intelligo, quum nihil ipsis cum legum custodia fuerit commune aliusque hoc nomine magistratus Athenis antiquitus existerit. Itaque potius opinor νομοφύλακων nomen fictum esse ad exemplum θεσμοφύλακων, hoc autem corruptum esse et vere vocatos fuisse δεσμοφύλακας: quam item video esse sententiam Florentis Christiani ad d. l. Aristophanis. Præcipue enim eorum munus erat cura carceris et victorum, iisque capitis damnati tradebantur; unde παραδίδοναι τοῖς Ἐνδεκα nihil aliud est, quam tradere ad supplicium. Non autem snis ipsi manibus id peragebant, sed fieri curabant a δημοκονῶν sive carnifice, qui mortuorum quoque corpora curabat: vid. Antiphontem p. 113. v. 32. ed Steph. Platonem in Phædone p. 117. A. Pollucem l. VIII. sect. 71. l. IX. sect. 10. Si quis autem e carcere fuga esset elapsus, undecimvirorum erat illum investigare et in carcerem reducere. Vid. Demosthenem in Aristogit. l. p. 787. 17. ed. R. Theramenem quomodo undecimviri abduxerint. Vid. apud Xenophontem Hellen. l. IV. c. 4. §. 22. Neque vero sola hac carceris cura munus eorum constabat, sed habebant etiam jurisdictionem, eorumque tribunal erat in Parabyso: Harpocration v. Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίους δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἔδικαζον οἱ Ἐνδεκα. Fiebat apud eos accusatio omnium criminum privatorum, quibus pœna mors esset: vid. Etymologicum M. in v. Certe de furibus fuisse illis jurisdictionem apparet ex Isæo de Nicostr. Hered. p. 49. v. 23., Demosthene Except. adv. Laer. p. 940. 8. de grassa-

toribus (λωποδύταις) et plagiaris (ἀνδροποδισταῖς), e Lysia c. Theomn. p. 117. v. 5. ed. Steph. Conf. Harpocrationem v. Ἄπαγε, Pollucem l. VIII. sect 102. et Scholiasten ad l. c. Aristophanis. Judicabant etiam de aliis nonnullis ἐνδείξεως speciebus: cui rei cum hic Lysiae locus indicio est, tum Demosthenes in Timocr. p. 733. 9. seq. et Etymologus l. c. Hæc autem ad undecimviros in jus vocatio dicebatur ἀπαγωγή. vid. Pollucem et Harpocrationem loc. cit. Animadvertentibus præterea in eos, qui ærario debentes solvere nollent, pecuniasque debitas vel in judicio Reipublicæ nomine ab iis petebant, vel ex officio exigebant: vid. Dinarchum in Aristogitonem p. 106. v. 32. Demosthenem in Androton. p. 608. 12. seq. Videtur etiam affuisse, si in causa publica servus testimonii gratia torqueretur: vid. Demosthenem in Nicostratum p. 1254. 1. Ex lege autem Timocratis eos, qui in vinculis essent εισαγγελία in jus vocati, si condemnatio eorum a scribis singularum Prytaniarum non esset Thesmothesis edita, in judicium debebant adducere, auctore Demosthene in Timocr. p. 720. 22. seq. Fiebant denique coram iis descriptiones sive ἀπογραφαὶ fundorum et ædificiorum, de quibus item lites in forum inducebant, eaque, quæ Helicæ publicari decrevisset, tradebant venditoribus; Etymologicum d. l. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία [καὶ] οἰκίας: καὶ τὰ δημόσια εἶναι δίζαντα παραδίδον τοῖς πολιταῖς, leg. τοῖς πωληταῖς: erant enim Πωληταὶ Athenis decem numero, qui cum alias publicas res, uti metalla et vectigalia, tum etiam bona proscripta vendebant: vid. Pollux l. VIII. sect. 99., Harpocration v. Πωληταί, Sigonius de Republica Atheniensium l. IV. c. 3. Miserrimo errore Joachimus Stephanus τοῖς Ἐνδεκα eosdem habet quos decem Proedros, de Jurisdic. Vet. Græc. c. 3. (in Thesaurō Gronovii t. VI. p. 2692.). De Undecimviris eorumque munere conf. Budæus Comment. L. Gr. p. m. 252., Ubbo Emmius de Republ. Atheniensium c. 10. (in Thesaurō Gronovii t. V. p. 1332.), et præcipue Car. Sigonius l. modo cit. Horum muneri simile erat olim Romæ munus Triumvirorum Capitalium: vid. Pomponius l. 2. §. 30. π. de O. J., Abramius ad Ciceronem pro Cluentio c. 8., Budæus Annot. Poster. ad Tit. π. de Muner. et Honor. p. 267. G—K. Hæc autem jurisdictio τῶν Ἐνδεκα

¹ Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ἦ· πρῶτον μὲν ἐναντίου πεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίου

¹ Διονύσιον τ. ἀπ. ἀπάγειν, ἀναγκάζοντες προσγρ. τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπειδήπρῃ Ἀγόρατος πρῶτον etc. A.

ejusmodi erat. Actor reum ad illos in jus vocabat, et coram iis causam accusandi, delictum nempe rei exponebat; quo facto si reus id non negaret, habebatur pro confesso atque ab ipsis Undecimviris condemnabatur et capite periebatur; sin reus negaret, ad majus tribunal rem referebant, ut iudices, ad quos ea res pertineret, de delicto cognoscerent et statuerent: in quo iudicio si esset condemnatus, iterum illis tradebatur ad supplicium, vid. Pollux et Etymologus loc. cit. Magistratus autem illi, qui habebat εισαγωγὴν εἰς τὸ δικαστήριον (quæ plurimis locis τοῖς Ἐνδεκακριβύταις), prius litem examiniabant, tum vero vel negabant se illam in forum esse inducturos (quod dicitur ἀφίεναι), si actorem inique petere manifesto appareret, vel si de re illa non haberent jurisdictionem, vel denique si vitium aliquod esset in libello vel formula accusationis, quod colligo e Lysia c. Theomn. I. §. γ'. sq. Scholiaste ad Aristophanis Ecclesiaz. v. 1018. vel facultatem dabant reum in iudicio persequendi (quod hic dicitur παραδέχεσθαι et l. modo cit. ἀποδέχεσθαι), si reus non statim posset expediri: tum vero illi Magistratus iudicium constituiebant, actionem dabant et in iudicio præsidebant: vid. Harpocration v. Ἡγήμονια δικαστηρίου. Conf. Budæus Annot. Post. ad Tit. π. de Appell. p. 250. f. et Comment. L. Gr. p. 97. seq. et hinc Lysias Or. II. in Alcibiadem non tantum iudices, sed et præcipue Strategos, utpote iudicii præsides, orat, ut neutri, neque actori, neque reo magis sint benevoli: atque ibidem dicuntur in illo iudicio εἰ στρατηγὸν τιν ἦσθον δίδοναι τοῖς δικασταῖς, iudices in suffragia mittere, quippe qui litem in forum induxerant. Sunt hæc fortasse paullo fusiora, sed ad consilium nostrum necessaria: nam (ut eo redeam, cujus causa hæc instituta est disputatio) non ipsi Undecimviri accusabant Agoratam, quod est ἀπάγειν ἀπαγωγῆν, neque cogebant Dionysium, ut Agoratam accusaret, neque etiam ut in lite perseveraret; reos enim pendente lite ab ea potuisse desistere ante latam sententiam, docet Isocrates Except. Adv. Callim. p. 387. d. sed actorem cogere vel certe ei suadere poterant, ut in libello aliquid mutaret, si de causa ad iudices referri vellet. Itaque pro τὴν ἀπαγωγῆν ἀπάγειν cæt.

propter dictas rationes legendum videtur: τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. Dicitur autem εἰσάγειν ἀναγκάζοντες pro εἰσάγοντες ἀναγκάζειν; qualis constructio et Poetis et Oratoribus in usu est: sic ipse Lysias apud Dionysium Halicarnassem in Vita p. 311. ἑλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτου μὲν πρὸς Ἡγήμονα: Aristophanes Eccles. v. 301. ἦνίκ' ἑλθόντ' ἔδει λαβεῖν ὄβολόν μόνον: apud Euripidem Phœniss. v. 1266. φίλτρ' ἐπαρδῶν Scholiastes dicit ait pro ἐπαρδῶς φίλτρων: Bacchis v. 518.

Ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κείνον εἰς δεσμούς ἀγει: ubi sic videtur interpungendum ἡμᾶς γὰρ, ἀδικῶν κείνον, εἰς δεσμούς ἀγει, ut sensus sit ἡμᾶς γὰρ εἰς δεσμούς ἀγον ἐκείνον ἀδικεῖς. Jam pergit Lysias rationem reddens, cur sibi videantur εἰ Ἐνδεκα jussisse adscribere verba ἐπ' αὐτοφώρῳ, quam hæc esse existimat: ἐπειδὴ πρῶτον μὲν κ. τ. λ. etenim illud ἢ ὅπου ἂν ἦ nullum habet sensum et manifesto deest verbum, quod causam contineat cur hoc jusserint Undecimviri; ἐπειδὴ autem conjunctivum ἀποκτείνεω — γένετο secum habet, quia oratio non est absoluta, sed pendet a præcedenti δικαίωσι ἔμοιγε εἰσάγειν. Denique quod ultimo loco pro οἴεται repositi νομίζεται id ipsa ratio postulat et quisque comprobabit. Nam Reiskii explicatio: non enim tanta est Agorati stultitia et tarditas, ut existimet cæt. durissima est, quoniam mox ad ipsum Agoratam dicit: ἐπεὶ ἔκ γε τοῦ σὺ λόγου κ. τ. λ. Verbo νομίζεω ita sapissime utantur: οἴεσθαι passive apud solutæ orationis scriptores: in usu esse non credo; illa enim loca ubi ita dici videri possit, si bene consideres, non ita sunt accipienda: exemplo sit locus Xenophontis Hellen. I. III. c. 4. §. 17. πάντες πολεμικὰ ὄπλα κατασκευάζου, ἕως τιν σὸν ἰπταρ οἴεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. quod idem est ac si dixisset, ἕως οἴεσθαι: τὴν vel τοὺς ἰδύντας, ut putares revera totam urbem esse belli armamentarium: atque ad eandem rationem alia quoque similia loca, quamvis pauca sint, etiam apud Poetas explicari possunt. SLUITER.

Διονύσιον] Est frater Dionysodori, cuius supplicium, a XXX tyrannis secundum Agorati iudicium perempti, fundus est hujus actionis. REISK.

Ἀθηναίων ἀπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀποκτείνειε καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον ¹ οἶεται ἐπ' αὐτοφώρῳ, εἴαν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ πατάξας καταβάλλῃ, ἐπεὶ ἕκ γε τοῦ σοῦ λόγου οὐδεὶς φανήσεται ἀποκτείνας τοὺς ἀνδρας οὓς σὺ ἀπέγραψας· οὔτε
506 γὰρ ἐπάταξεν αὐτοὺς οὐδεὶς οὔτε ἀπέσφαξεν. ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον. ² οὐκοῦν αἴτιος τοῦ θανάτου οὗτος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐστὶ. τίς οὖν ἄλλος αἴτιος, ἢ σὺ ἀπογράψας; ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ σὺ εἶ ὁ ἀποκτείνας;

15

κβ'. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὄρκων καὶ περὶ τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς παρὰ τοὺς ὄρκους καὶ ταῖς συνθήκας ἀγωνίζεται ἄς συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχεδὸν μὲν οὖν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμολογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι· ἐμποδῶν γοῦν ἢ ὄρκους ἢ συνθήκας
507 ³ [ἢ χρόνον] ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ ⁴ τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ ⁵ γράμματι ⁶ οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ²⁰ ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ προσήκει περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι·

¹ οἶονται A.² οὐκοῦν A.³ uncus om. T. R. A.⁴ [τι] R.⁵ πρᾶγματι R. A.⁶ οὔτοι T. R. A.

Οἶεται.] Ὀνομάζεται vel νομίζεται. CONT. Non enim profecto tanta esse Agorati stultitia et tarditas, ut existimet, id solummodo esse homicidium, si quis alterum ferro manu peremerit; minus esse, si delatione sua necessitate necis alicui consciscat. Deinde subito, pro more oratorum, a tertia persona ad secundam transfert orationem. REISK.

Ἀπέθανον] Ante hoc vocabulum pauca quaedam desunt, fortassis hæc: τὸ κἀνεον πιστεῖν αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἀπέθανον. IDEM. Sub. τὸ κἀνεον πτόντες. AUGER.

Οὐκοῦν] Imo vero retracto accentu, aut duobus vocabulis οὐκ οὖν est exarandum. Est causatio, vel obiectio ficta, cui statim occurritur. Ergo, si illi hausta cicuta ipsi sese sustulerunt, Agoratus necem illis non conscivit. Respondet. Equis ergo alius fecerit, si tu, Agorate, non fecisti, qui eos detulisti. REISK. Dedi οὐκοῦν, non igitur. AUGER.

Τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι οὐτοι πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc.] Lego, εἰ ποιεῖται, et οὗτος pro οὔτοι, sublata plena Distinctione post ἀγωνιεῖσθαι, si igitur hic obijcit jusjurandum, aut conventiones, aut lapsum temporis, aut istud ἐπ' αὐτοφώρῳ suum, et confidit se bano cum eventu in hac causa versa-

turum esse, si literæ legis adhereat, vos tamen, Judices, non æquum est hæc admittere: sed etc. Recenset omnes Objectiones, quibus Agoratus in Defensione sua usus erat. ἐμποδῶν ποιεῖσθαι est obijcere. τῷ γράμματι ἀγωνιεῖσθαι est, quod Orat. IX. vocavit μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι, vocabulis dimicare. δὲ post ὑμῖν idem est quod ἀλλὰ, et sæpe hoc more usurpat, nec opus est, ut mutetur in δὲ, prout fecit Stephanus Orat. XIV. ubi par huic exemplum. MARKLAND. Ego τι uncis ut inutile et amputandum inclusi, et facile potuit e proxima litera σ vocabuli ποιεῖται enasci. Sin tamen servandum sit, necesse erit aliquid deesse. e. c. ἢ ἄλλο. ut ad hunc modum legatur: ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ἄλλο τι, ποιεῖται. Saltim jusjurandum, aut pacta, aut vetustatem temporis, aut formulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut aliud quodpiam sibi præstruit quasi munimentum, pone quod lateat; ipsa autem re nil fudit. REISK. Hic τι vacat ut sæpius alibi. AUGER.

Πράγματι οὐτοι πιστεύει.] Sic dedi de meo pro vulgari γράμματι οὔτοι πιστεύει. In Coisl. et Vindobon. pro οὔτοι est οὔτε. Suspicio verum esse οὐ τι aut οὐχί. REISK. Περί τούτων] Post περί τούτων videtur φλυαροῦντος, aut ἀδολεσχούντος, aut tale quid deesse. IDEM.

ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπέγραψεν οὐδὲ οἱ ἄνδρες τεθναῖσι, περὶ τούτων κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. ¹ ἔπειτα τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας οὐδὲν ἠγοῦμαι προσήκειν ² ἡμῖν πρὸς τοῦτον. οἱ γὰρ ὄρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ γεγένηται. εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν

25 Πειραιεῖ ἦμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθήκαι· νῦν δὲ καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος καὶ οὗτοι 508 ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρούμενοι, ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν ³ ἐμποδῶν· οὐδένα γὰρ ὄρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ ⁴ τοῖς ἐν ἄστει 509 ἄμωσαν.

κγ'. Ἐκ παντὸς δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ἐνὸς θανάτου ἄξιος εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ ⁵ δήμου * * *

¹ ἔπειτα. A.² ἡμῖν T.³ ἐμποδῶν οὐδέν· οὐδένα R. A.⁴ τοῖς οὐκ ἐν ἄστει.⁵ δήμου, τὸν T. R. δήμου πεποιθῆσθαι, τὸν A.

Ἐπειτα] Malim ἔπει. si quidem. IDEM. Ἠμῖν] Sic dedi pro vulgari ἡμῖν. dictio hæc inversa est. recta erat τούτῳ πρὸς ἡμᾶς. huic pacta nobiscum nulla esse, aut pacta nobiscum inita nil quicquam ad eum pertinere. IDEM.

Οἱ γὰρ ὄρκοι — γεγένηται] Intelligo: juramenta enim data sunt urbanis a Piræensibus, est enim hic enallage, et legi deberet: οἱ γὰρ ὄρκοι τοῖς ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς ἐν ἄστει γεγένηται. AUGER.

Οὐδένα γὰρ ὄρκον, κ. τ. λ.] Non ita scripserat procul dubio Lysias, nam omnino falsam sententiam exhibet hæc lectio: sed aliquis corrector non satis expensis superioribus, nec satis intellecta rhetoris sententia ita mutavit. Lege confidenter, lector, et meo periculo οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ. Audio debere (inquit) Agoratum in sua defensione proponere fœdera sacramento sancita inter eos, qui Athenis erant, et eos, qui Piræum occupabant, et iis nititur, quasi contra jus sacramenti et fœderum accusaretur. At si ille quidem tunc Athenis fuisset, nos vero Piræo, tunc aliquid coloris haberet ea defensio: sed fuit in Piræo nobiscum, et omnes alii, qui eum ulcisci cupiunt. Non vetant igitur ea fœdera, ne jus nostrum contra Agoratum persequamur. Non enim ii, qui Piræo erant, cum iis, qui etiam Piræo erant, quicquam pacti sunt, nec inter eos ulla fœdera facta. Hæc est Lysiae manifesta sententia, qua intellecta, probabis, credo, nostram emendationem. PALMER. Ita quoque et Schottus. TAYLOR. Primo, legendum puto ἡμῖν, ut supra, τοὺς ὄρκους οὐδὲν ἠγοῦμαι προσήκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον. Deinde, post ἐμποδῶν desunt voces ὁ ὄρ-

κος: propter Rationem, quæ sequitur. οὐδένα γὰρ ὄρκον etc. Ultimo, pro τοῖς ἐν ἄστει legendum τοῖς οὐκ ἐν ἄστει: quod varius puto quam Schotti οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ἄμωσαν. itaque nulla est vobis obiectio (vel obstaculum) a jurejurando: qui enim in Piræo fuerunt nullo jurejurando obstricti sunt iis, qui non in Urbe fuerunt; sed iis tantum, qui in Urbe fuerunt. MARKLAND. B schedis Brulartianis intelligo Fabrum eodem modo emendasse τοῖς ἐν Πειραιεῖ, atque Schottum et Palmerium. haud constat, qui Faber, Petrus, an Tanaquillus. Ego quoque conjecturam hanc Marklandinæ τοῖς οὐκ ἐν ἄστει præfero. REISK. Potest quoque legi: Πειραιεῖ εἰ μὴ τοῖς ἐν ἄστει. Quod Sluitero quoque in mentem venisse postea apprehendi.

Ὅστις φησὶ μὲν κ. τ. λ.] Delet Schott. has voces φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Corrigit vir eruditus: ὅστις φύσει μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Quod tamen de eo dici non debuerat, qui, ut loquitur Lysias in superioribus, δούλος καὶ ἐκ δούλων ἐστὶ. Scripsit auctor noster: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιθῆσθαι· τὸν δὲ δῆμον, κ. τ. λ. Ita supra: Καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι. Ψευδόμενος, ὃ ἄνδρες δικασταί, οὔτε γὰρ φερούχον ἀπέκτεινεν, οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποίησατο. [Mox γένοιτο pro ἐγένετο. ἐκείνος, i. e. δῆμος, non Agoratus. In Edit. min.] TAYLOR. Facilis hujus loci suppletio: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιθῆσθαι τὸν δὲ δῆμον, etc. qui fatetur se a populo factum fuisse Atheniensem; et tamen hunc populum, quem ipse Patrem suum appellat, injuria affecit, destituit, et prodidit eas res,

510 τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτὸς φησι πατέρα αὐτοῦ εἶναι, φαίνεται
κακώσας, καὶ ἀφείδαι καὶ ¹προδοὺς ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων ³⁰
καὶ ἰσχυρότερος ²ἐγένετο. ὅστις οὖν τὸν τε γόνω πατέρα
τὸν αὐτοῦ ἔτυπτε καὶ οὐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδείων, τὸν
τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο ἃ ἦν ὑπάρχοντα ἐκείνῳ
ἀγαθὰ, πῶς οὐ καὶ διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸν τῆς κακώσεως
νόμον ἀξίός ἐστι θανάτῳ ζημιωθῆναι;

καὶ δ'. Προσῆκει δ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἅπανσι τι-
μωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως ὡς περ ἡμῶν ἐνὶ
ἐκάστῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ ³ἡμῖν ἐπέσκηψαν καὶ ⁴ὑμῖν ³⁵
καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπανσι τιμωρεῖν ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγόρα-
του τουτονὶ ὡς φονεὰ ὄντα, καὶ κακῶς ποιεῖν καθ' ὅσον ⁵ἀν-
βραχὺ ἕκαστος δύνηται. εἰ τοίνυν τι ἐκείνοι ἀγαθὸν τὴν

511 πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες,
ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐστὶ πάντας
ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι, ὥστε οὐδὲν μᾶλλον
ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἐνὶ ἐκάστῳ ἐπέσκηψαν. οὐκ οὖν οὔτε ὅσιον ⁴⁰
οὔτε νόμιμον ὑμῖν ἐστὶν ἀνεῖναι Ἀγόρατου τουτονί.

καί. Ὑμεῖς τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νυνὶ δὴ, ⁶ἐπειδὴ

¹ προδόσας ἐξ T. R. προδοὺς πάντα ἐξ A.

³ ὑμῖν T. R. A.

⁴ ἡμῖν T. R. A.

⁵ κἂν A.

² ἐγένετο T. R.

⁶ ἐπει T. R. A.

ex quibus populus fieret major et potentior: καὶ προδόσας (scil. αὐτὰ) ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος γένοιτο. sic enim legendum et distinguendum. male vulgo ἐγένετο: et hæc ultima prave ad Agoratium, non ad populum, referuntur; cum vox ἐκεῖνος satis clare ostendat, ad quem hæc pertineant. MARKLAND. ὑπὸ τοῦ δήμου πεποιῆσθαι πολίτης τὸν δὲ —. CONT. Post δήμου aliud nihil deest, præterquam πεποιῆσθαι, se adoptatum esse. REISK.

Προδόσας] Προδοὺς. CONT. Hoc ne Græcum quidem est, ut mirer, qui tolerare potuerint viri docti. In Coislin. et Vin-dobon. est προδόντα. unde exsculpo προδοὺς πάντα. prodidit ea omnia, per quæ ille (populus Atheniensis puta; nam ad eum, non ad Agoratum, redit voc. ἐκεῖνος) numero et opibus creverat. REISK.

Τούτο] Imo vero ταλλα, et propter reliqua, et propter legem de mala tractatione parentum. REISK.

Ὡς περ ὑμῶν] Lege ὡς περ ἡ μ ὦ ν. TAYLOR. Scribe, ὡς ὑπὲρ ὑμῶν: ut respondeat præcedenti ὑπὲρ ἐκείνων. MARKLAND. Brevius ita dictum, plenius et dilucidius

exponatur sic: ὡς περ ὑμῖν προσῆκει τιμωρεῖν ἡμῶν ἐνὶ ἐκάστῳ. quemadmodum vos decet unicuique nostrum injuriam passo succurrere, eamque ulcisci. Aut deest hæc sententia: ὡς περ εἰ ὑμῖν κοινῇ ταῦτὰ ἐπέσκηψαν, ἃ ἡμῶν ἐνὶ ἐκάστῳ (scil. ἐπέσκηψαν). quasi vobis universis injunxissent eadem, quæ nostrum unicuique mandarunt, qui sumus eorum necessarij. In Var. Lect. REISK.

Ἐπέσκηψαν] Post ἐπέσκηψαν deesse videtur ἴσα (adverbialiter), æqualiter, pariter, vel simile quid. IDEM.

Βραχὺ] Bene si habet, rara est et miradictio Lysia propria. Suspiciatus aliquando sum leg. esse: καθ' ὅσον ἂν κἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. prout quisque, etiam si parum quid, posset. IDEM.

Ἀνεῖναι Ἀγόρατου] Opinor ἀφείναι, ab-solvere: ut supra, ἢ κρείσσει ἢ ἐκείθι, καὶ ἀφείδῃ. Alcidas: καὶ μὴ ἀφείναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. Sic et Orat. IX. et passim. Xenophon tamen ἙΑΛΛΩΝ. lib. II. εἰ ἀνίσταμεν ἄνδρα τὸν φαίεργος τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR. Sed ἀνεῖναι ser-vari potest. AUGER.

ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοί τε ἐκεῖνοις ἐπαρκεῖσαι γεγόνατε διὰ τὰ πρᾶγματα τὰ¹ παρ-
 εστηκότα, νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φο-
 νέα. ἐνθυμεῖσθε δ', ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων
 ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε· εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε Ἀγο-
 139. 1 ράτου τουτουῖ, οὐ μόνον² τοῦτο διαπράττεσθε, ἀλλὰ καὶ
 ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οὓς ὁμολογεῖτε ὑμῖν εὔνοους εἶναι, τῇ 512
 αὐτῇ ψήφῳ ταύτῃ θάνατον³ καταψηφίζεσθε· ἀπολύνον-
 τες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκεῖνοις τοῦ θανάτου, οὐδὲν ἄλλο
 γινώσχετε ἢ ἐκείνους δικαίως ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. καὶ
 οὕτως ἂν δεινότερα πάντων πάθοιεν, εἰ οἷς ἐπέσκηπτον
 5 ἐκεῖνοι ὡς φίλοις οὔσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, οὔτοι ὁμοψήφοι
 κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς Τριάκοντα γενήσονται. μη-
 δαμῶς, ᾧ ἄνδρες δικασταί, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, μήτε
 τέχνη μήτε μηχανῇ μηδεμιᾶ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
 καταψηφίσησθε, οἱ πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες διὰ
 ταῦτα ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουῖ ἀπέ-
 θανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἀπάντων τῶν δεινῶν, καὶ τῶν
 10 κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἐκάστῳ ἐγένοντο ἐπει-
 δὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον
 τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν⁴ ἅπαντα καὶ ἐκ τῶν ψη- 513
 φισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των Ἀγόρατος ὡν αὐτοῖς αἴτιος τοῦ θανάτου. ἔτι δὲ καὶ
 προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὦν

¹ περιστηκότα R.² τούτω T. R. τούτω σωτηρίαν A.³ καταψηφίσεσθε R.⁴ ἅπαντάχθεν A.

Διὰ τὰ πρᾶγματα τὰ περιστηκότα] Mallem περιστηκότα, id est, διὰ τὰς τότε περιστάσεις, propter circumstantias istius temporis. Demosthenes de Corona: εἰς τοὺς περιστηκότας τῇ πόλει κινδύους, et ita idem paulo post, et passim. clare Noster Orat. XXXI. ἀπορῶντες τοῖς περιστηκόσι πρᾶγμασιν. MARKLAND. et in Edit. min. TAYLOR.

Οὐ μόνον τούτω διαπράττεσθε] Διαπράξεσθε, vel συμπεράξασθε. CONT. Putarem συμπεράττεσθε, vel συμπεράττετε. nisi vox ἄδειαν amissa sit in Praepositione διὰ: ut sit ἄδειαν διαπράττεσθε. Nihil tamen mutuo. τούτω διαπράττεσθε eodem sensu forte sumendum ac istud Demosthenis Philipp.

III. Φιλιστίδης ἐπράττε Φιλίππῳ, et Thucydides IV. 210. οἱ δὲ πρᾶσσοντες αὐτῷ,

eadem significatione. Mox, κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, etc. mallem abessent duae ultimae voces. MARKLAND. Aut ἄδειαν, aut potius σωτηρίαν hic deest. patet ex opposito θάνατον. REISK.

Τῇ αὐτῇ ψήφῳ κ. τ. λ.] Variant Codd. sed nihil sani praefertur, nisi quod Ald. et Coisl. uterque exhibeat καταψηφίσεσθε. TAYLOR.

Κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν] Pro κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν velim legi κατ' αὐτῶν, nec mihi harum vocum recursus displiceret. AUGER.

Ἐγένοντο] Ἐγένετο. CONT. At sciunt voces neutrius generis jungi interdum cum plurali numero. AUGER.

Ἄπαντα] Dele. TAYLOR. Ego vero illinc ἅπαντάχθεν effecero. REISK.

μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς ἀποψηφίσα-
 σθε· ὧν δ' ἐκεῖνοι θάνατον οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς κατα- 15
 γινώσκετε. οἱ Τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἱ
 ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὧν δεῖ ὑμᾶς
 ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοράτου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι ¹δο-
 κεῖ προθύμως τούτους ἀπολλύναι, οὗ προσήκει καταψηφί-
 ζεσθαι. εἰάν οὖν τὰ ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζησθε,
 πρῶτον μὲν οὐχ ²ὀμόψηφοι γίνεσθε, ἔπειτα τοῖς ὑμέτε-
 ροις αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε, ἔπειτα τοῖς πᾶσιν 20
 ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

¹ ἔδοκει R. A.

² ὀμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γενήσεσθε· ἔπειτα A.

Ἰμεῖς ἀποψηφίσασθε] Ante ὑμεῖς aut
 adde, aut supple saltim tacita cogitatione,
 τούτων. IDEM.

Διότι δοκεῖ] Scribe, ἔδοκει: ut supra,
 διότι ἔδοξε ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. MARKLAND.
 et in Edit. min. TAYLOR.

Οὐχ ὀμόψηφοι γίνεσθε. ἔπειτα] Aut de-
 lenda sunt istæc quatuor vocabula; nam
 prorsus idem dicunt cum illis modo præ-
 missis τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε.
 aut potius servanda quidem illa sunt, ve-
 rum desunt nonnulla. Mihi videtur Ly-
 sias aut sic reliquissè: πρῶτον μὲν οὐχ
 ὀμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθί-
 στοῖς γίνεσθε. primum quidem hoc conse-

quemini, ut sententia vestra ab hominum
 impurissimorum vobisque inimicissimorum
 sententia discrepet. Quod de odio judi-
 cum erga tyrannos commemorat, ei bene
 respondet ex opposito, quod statim de
 ipsorum erga defunctos voluntate subjicit.
 Pro γίνεσθε postulat quidem, cum rei ra-
 tione, etiam insequens ἔσεσθε, futurum γε-
 νήσεσθε. verum auctores in usu temporum
 non semper fuisse cernuntur diligentissi-
 mi. REISK.

Γίνεσθε] Γενήσεσθε, et supra v. 7. ψη-
 φίζησθε. CONT. Lego, γενήσεσθε: ut ἔσε-
 σθε, et δόξετε. MARKLAND. et in Edit.
 min. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Alcibiades Alcibiadis filius, inter *ὀπλίτας* recensitus, ad equites se contulit sponte sua. Arguitur *λειποταξίου*. Multa de legibus, plura de hominis vita, genere et iustitutis congressit Orator.

Δευτερολογίαν vocant Rhetorum filii. *Subscriptionem* Romani jurisconsulti. (vid. Budæi annotat. posterior in pandect.) Est enim *ἐπαγωνισμὸς τοῦ προτέρου*. Præiit Archestratides quidam. Vid. Aphthonii *σχ.* pag. 12. qui de his agit subtiliter, et Hermog. *περὶ μεθόδου δεινότητος, περὶ δευτερολογιῶν*.

Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H. Steph. 139. 26

30¹ α'. ΗΓΟΥΜΑΙ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, οὐδεμίαν ὑμᾶς 515
 ποθεῖν ἀκοῦσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιά-
 δου κατηγορεῖν. τοιοῦτον γὰρ πολίτην ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς 516
 παρῆσχεν, ὥστε καὶ εἰ μὴ τις ἰδίᾳ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτοῦ
 30¹ τυγχάνει, οὐδὲν ἤττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευ-

¹ τυγχάνει R. A.

ΚΑΤ' ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ] Alcibiades erat junior, Alcibiadis τοῦ πάνυ filius ex Hip-
 paretā Hipponici filia. Hunc Xenoph. Memorab. I. 1. *εὐπροσωπότατον καὶ ὠραιό-
 τατον* memorat. Quam etiam oris venustatem prædicat noster cum spurcissimæ libidinis infamia conjunctam. Causam olim dixit *de bigis paternis*, quæ oratio inter cætera sub Isocrate scriptas ad nos *περιῦλθεν*. Patrem, quo nihil fuisse excellentius *vel in vitis vel in virtutibus* memorat Nepos in vita, in illis solummodo expressisse videtur ut de eo testatur Aristoteles Rhetoric. II. 17. et Archippus Comicus apud Plutarch. in Vit. Alcibiadis juxta initium. Videtur fuisse in lucem susceptus, ineunte Olymp. 91. sub id temporis scil. quo pater militiae in Siciliam transferendæ fatalem operam præstitit. Hæc habui, quæ de homine in medium proferrem. Plura, exceptis, quæ in orat. Lysiae et Isocratis reperiuntur, dici vetuit temporis ἀδηφάγια. TAYLOR. Hujus Orationis meminit

Harpocration in V. *Λευκὴ ἀκτὴ*. at in voce Ἀλκιβιάδης dubitat, εἰ γνήσιος. Citatur quoque Lysias *πρὸς Ἀλκιβιάδην* in V. *ναυτοδικαίαι*: quæ vox cum non exstet in hac Oratione, Valesius pro Ἀλκιβιάδην conjicit Ἀρχεβιάδην, quia a Dion. Halicarnassensi in Isæo laudatur Lysiae Oratio contra Archibiadem. Sed nihil inde mutatum vellem. scripsit enim aliam Orationem Noster *πρὸς Ἀλκιβιάδην, περὶ οἰκίας, de domo*: in qua hoc voce *Ναυτοδικαίαι* bene uti potuerit. Vide Harpocrat. V. *Παρακαταβολή*. Porro: inter Isocrateas exstat Oratio *περὶ τοῦ Ζεύρους, de Bigis*, in qua Alcibiades Junior huic Lysianæ respondet, in multis (præsertim in iis, quæ ad Patrem suum spectant) adeo evidenter, ut ipsis etiam verbis Lysiae ex hac Oratione utatur, ut refellat. De perperam facta Divisione hujus Orationis in Duas Actiones *Λειποταξίου* et *Ἀστρατείας*, cum Una tantum sit, dicam ad Orat. XV. MARKLAND. Cf. Demosth. vol. iii. p. 94. sqq.

μάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἠγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ ἀμαρτή-
 ματα οὐδὲ συγγνώμης ἀξία οὐδ' ἐλπίδα παρέχοντα ὡς
 517 ἔσται τοῦ λοιποῦ βελτίων, ἀλλ' οὕτω πεπραγμένα καὶ εἰς
 518 ¹ τοσοῦτον κακίας ἀφιγμένα, ὡστ' ² ἐπινικίους ὦν οὗτος φιλο-
 τιμεῖται τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ μέντοι, ὡς ἄνδρες
 δικασταί, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς
 519 ὑπαρχούσης, καὶ πάλαι τοῦτον ἐχθρὸν ἠγούμενος, καὶ νῦν 35

¹ τοσοῦτο T. R. A.² ἐπ' ἐνίοις R. A.

Οὗτω] Sine dubio huic adverbio aliud olim fuit additum, quo nunc caremus, e. c. βδελυγῶς, aut μιαιφῶς, aut simile quoddam. REISK. Mihi, ut et Reiskio, videtur deesse adverbium aliquod. AUGER.

“Ὠστ' ἐπινικίους κ. τ. λ.] Multa meum stomachum in hoc commate movent, quorum unumquodvis si quis concoquere possit, irritam meam emendationem bona nostra cum venia habere potest: Ἐπινικίους αἰσχύνεσθαι male dicitur: male quoque ὦν φιλοτιμεῖται, in eo saltem sensu τοῦ φιλοτιμεῖσθαι, quo hic accipitur. Utrumque constabat ex hac ipsa oratione ad finem vergente: “Ὠστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. Tertio autem, nam multa restant dicenda, ut ob victorie insignia, quibus Alcibiades gloriatur, inimici erubescant (quo pacto ab incurioso interprete versa haec verba habemus), ad laudem, non ad infamiam omnimodo pertinet. Nam si Persarum, puta, gentem pudebat rerum Marathone gestarum, ane idcirco minor erat aut inhonestior φιλοτιμία Miltiadis? Si cladis Salaminiae, ane Themistoclis? Ad inimicos meos, si qui mihi contigerint, τοιαύτην ἐπιελθεῖν αἰσχύνην nimium vellem. 4. Si ageretur de laude militari, non utique dixisset ἐχθροὺς, sed πολεμίους. Sed 5. de ea non dicitur: cum ad privatas vitae rationes totus hic locus spectat. 6. demum, et ultimo, τὰ ἐπινίκια hic stare nequit. Erant enim Ἐπινίκια aut Festa ob victorias sive in theatris, sive in ludis publicis, sive denique bello partam celebrata. Σαυικιλία τὴν Κορανῆθεν (I. Κολωνῆθεν) Πυθίαις νενικηῖντα ποιητὰς εἰσιτώμεν τὰ ἐπινίκια. Plutarch. Quæst. 4. Sympos. Problem. 2. Vid. Athen. l. 1. et l. 5., Plat. Sympos. init., Meurs. Græc. feriat. Aut erant Dies Festi istius celebrandi, aut Victoriae partæ. Οἱ τοῖνυν χοροὶ πάντες οἱ γιγνώμενοι καὶ οἱ χορηγοί, ὅλον ὄτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκεῖνας, ἄς συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαντείας ταύτας, περὶ αὐτῶν στεφανοῦμεθα, ὁμοίως ὅτε μέλλον νικᾶν, καὶ ὅ πάντων ὑστατος γενήσεσθαι· τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, ὑπερ αὐτοῦ

τότ' ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. Demosth. adv. Midiam. Aut erant carmina in iis diebus recitari solita. Cujusmodi erant Pindari quæcumque supersunt, Euripidis item hymnus in Alcibiadem. Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἄεματι πρῶτος καὶ δευτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἄς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινικίον. Athen. l. 1. init. Cujus ἀποσπασματίον reservavit nobis Plutarchus in vit. Alcibiad. “Affirmavit se lætum inter lætos cantatum Ἐπινικία, quæ jam nunc sibi componi oporteret.” Sueton. Ner. 43. Aut erant denique Victoriae præmia militibus gregariis data, quæ νικητῆρα, ἀριστεία vocat Poll. VI. 41. Ἐπινικία τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα καὶ νικητῆρα ταῦτα. Phavorin. Lego igitur: “Ὠστ' ἐπ' ἐκεῖνοις οἷς οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. TAYLOR. Dedi de meo ἐπ' ἐνίοις. super quibusdam eorum, de quibus hic gloriatur. REISK.

Ἡμῖν] Ἡμῶν. SCALIG. Nulla necessitate locum sollicitandi. Plus dicit ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, quasi illa simultas, quæ inter patres interessit, ad filios quoque descenderit. Πατῆρον αὐτῶ φίλον ὄντα. Lucian. in Timon. TAYLOR. Scribe, ἡμῶν. et post αἰσχύνεσθαι addendum puto ἄν. MARKLAND. Erga patres nostros, h. e. pater ejus oderat meum; et meus contra patrem illius. ἡμῖν bene habet. Non enim ad solum restringitur, quisquis est, actorem hujus causæ, sed cum illo ejusque consortibus, una quoque Alcibiadem ejusque amicos et advocatos complectitur: et in patribus non solum patres ipsi, sed etiam avi paternique maternique continentur tam actoris quam rei. Necessarii mei, ait, cum necessariis ejus mutuas exercebant simulates. REISK.

Ἐχθροῦ] Πότερον, Coisl. Ratio hujus varietatis videtur esse, quod olim in quibusd. Codd. πρότερον (non πότερον) pro πάλαι legebatur; quod modo occurrebat. TAYLOR. In causis forensibus semper requirebant judices ab actore causas accusationis; in quibus vel princeps habebatur ἢ ἐχθρα, simultas vetusta, aut ab ipso actore cum reo suscepta, aut a mu-

ὑπ' αὐτῆ πεπονηθῶς κακῶς, πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν ὅσων τῶν ἄλλων Ἀρχεστρατίδης ἱκανῶς κατηγόρησε· καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε καὶ μάρτυρας πάντων παρέσχετο. ὅσα δ' οὗτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

40 β'. Εἰκὸς τοίνυν ἐστίν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐξ οὗ τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι, εὖ εἰδότας ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἢ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον εἶναι ταύτη τούτους νόμους διαλαμβάνειν, ὅπη καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. τολμῶσι γὰρ τινες 140.1 λέγειν ὡς οὐδεὶς ἔνοχος ἐστὶ λειποταξίου οὐδὲ δειλίας· μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγονέναι· τὸν δὲ νόμον κελεύειν, εἰάν τις ἴπτη τὴν τάξιν εἰς τοῦπίσω δειλίας ἔνεκα, μαχο- 521 μένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς στρατιώτας δικάζειν.

¹ ὅσων om. T. R. A.

² καὶ om. T. R. A.

³ λίπτη T.

⁴ τάξιν ἀναχαρῶν εἰς Α.

⁵ στρατηγούς Α.

juribus tradita. Legitima erat hæc causa. Bene itaque h. l. habet vulgata. Codices nonnulli dant *πρότερον*. quod indicat in libris velustis etiam fuisse versatam lectionem *παινήν*. quæ ut non mala sit neque abhorreat ab h. l., præhabebo tamen equidem ei vulgatam. REISK.

Περὶ μὲν τῶν ἄλλων] Lysiam magis refert, περὶ μίντοι τῶν ἄλλων. et paulo ante pro περὶ πάντων, forte ὑπέρ. Sed utrovīs modo recte dici videtur. MARKLAND. Post μὲν videtur οὖν deesse. REISK. Con- tius addit οὖν post μὲν, non male. AUGER.

Τὸν νόμον] Scil. περὶ τῶν λειποτακτούντων. de pœnis, quæ debentur desertori stationis suæ in acie. REISK.

Τὴν εἰρήνην] Significatur ea pax, quam redeuntes in urbem e Πίρæο cum urbanis pepigerant; de qua proxima superior commemorat oratio. IDEM.

Αὐτοὺς] Respondet Latino *eosdem*, id est, una, simul quoque, in una eademque persona, ut vulgo usurpat. non solum judices, sed una quoque legislatores. IDEM.

Διαλαμβάνειν] Raro sensu pro διαχειρί-

ζειν, tractare, versare, administrare. IDEM. Hic intelligo διαλαμβάνειν, explicare, interpretari. AUGER.

ἔνοχος ἐστὶ λειποταξίῳ] Frequentia in casa Tertio. sed et hoc probum est. Sic ἔνοχος προδοσίας, Lycurgus p. 168. ἔνοχοι κλοπῆς, Philo de Josepho, pag. 379. ed. Turneb. D. Jacobus II. 10. γέγονε πάντων ἔνοχος. et ita Heb. II. 15. Matt. XXVI. 66. Idem V. 22. cum Quarto casu et Propositione, ἔνοχος εἰς τὴν γένειαν τοῦ πυρός. ἔνοχοι δεσμοῦ γεγονάσι, Demosthenes de Cor. Trierarch. §. β'. MARKLAND.

Εἰς τοῦπίσω] Num deest ἀναχαρῶν? vide paulo post p. 426. v. 5. Verumtamen leges dictionis brevitatem consecrari constat. REISK.

Στρατιώτας] Στρατηγούς. SCHOTT. Recte fortasse. Id mendum non simpliciter vice Lysiae Codd. invasit. TAYLOR. Proprius videtur στρατηγούντας. Legi quoque posset δικάσειν: sed non opus esse opinor. Paulo post, pro μόνον αὐτῶν τῶν πολιτῶν, scribe αὐτόν. MARKLAND. Con- tius quoque αὐτόν.

ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσοι
 ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ. ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον. 5

ΝΟΜΟΣ.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων κείται, καὶ
 ὅσοι¹ ἂν μάχης οὐσης εἰς τοῦπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι
 ἂν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ τίνες εἰσὶν
 οὓς δεῖ παρεῖναι. οὐχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν;
 οὐχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἠγοῦμαι δ', ὦ
 ἄνδρες δικασταί, ὅλω τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν
 ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ¹⁰
 αἰλῶναι, ² ὅτι οὐ κατελέγη, λειψοταξίου δὲ, ὅτι οὐκ ἐπ-
 522 ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν ³ στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ
 τῶν ἄλλων ἑαυτὸν ⁴ τάξαι, δειλίας δὲ, ὅτι ⁵ δεῖ ⁶ ἕκαστον
 μετὰ τῶν ⁷ ὀπλιτῶν κινδυνεύειν, ⁸ ὁ δ' ἰσπεύειν εἴλετο. καί-
 τοι φασὶν αὐτὸν ταύτην ⁹ τὴν ἀπολογίαν ¹⁰ ποιήσεσθαι, ὡς
 523 ἐπειδήπερ ἵππευεν, οὐδὲν ἠδίκηει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι
 διὰ τοῦθ' ¹¹ ὑμᾶς δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι τοῦ νόμου
 κελεύοντος, εἴαν τις ἀδοκίμαστος ἵππεύῃ, ἄτιμον εἶναι, ἐτόλ- 15
 μησεν ἀδοκίμαστος ἵππεύειν. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

γ'. ¹² Οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας, καὶ οὕτως

¹ ἐὰν T. R. A.

² ὅτι καταλεγείς ὁ πατήρ οὐκ ἐπεξῆλθε T. R. ὅτι καταλεγείς ὀπλίτης οὐκ ἐξῆλθε A.

³ στρατοπεδευομένου, οὐδὲ παρῆν T. R. A.

⁴ τάξας T. R. A.

⁵ δεῖν T. δέον R. A.

⁶ αὐτὸν A.

⁷ πολιτῶν T.

ὁ δ' om. T. R. A.

⁹ τὴν om. T. A.

¹⁰ ποιήσεσθαι T.

¹¹ ἡμᾶς T.

¹² ὅτι T. ἔτι R. ὅδε A.

Ἐὰν μάχης] Ἐὰν μάχης. CONT.

Ταύτην] Subaudi ἢν ἔχει τὴν Ἀλκιβιάδης.
 Alias malim τὴν τακτὴν legi, atatem a legi-
 bussancitum. REISK. Aetatem quam nunc
 habet Alcibiades. AUGER.

Ὁ πατήρ] Π. ὀπλίτης. οὕτω γὰρ καὶ ἐν
 τῷ μετὰ τοῦτον λόγῳ. H. STEPHAN. Recte.
 MARKLAND. [Etiam Contiusvult ὀπλίτης.]
 Dele voces ὁ πατήρ, quæ turbant sententiam,
 et tenebras affundunt huic loco; aliter
 ea mutare in melius non possum sine ope
 correctioris Codicis. PALMER. Notabilis
 est lectio Cod. Coisl. in hoc loco, non
 tamen utique correctior: Ὁ καταλεγείς ὁ
 πηρὸν οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν (ἡμῶν Ald.)
 στρατοπέδῳ μόνος οὐ παρέσχε μετὰ
 τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. Fortasse: οὐκ
 ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευσόμε-
 νος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυ-
 τὸν τάξαι. TAYLOR. Electione codicis
 Coisl. ὁ πηρὸν effeci Δοθηρὸν, ut sit καταλε-

γείς εἰς Δοθηρὸν, aut εἰς Σκίρον, οὐκ ἐξῆλθε
 μεθ' ὑμῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ πα-
 ῆσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. REISK.
 Δειλίας δὲ κ. τ. λ.] Δειλίας δὲ, ὅτι δέον
 αὐτὸν vel δεῖν αὐτὸν μετὰ τῶν κ. τ. λ.
 SCHOTT. δέον. CONT. SCAL. Scribendum
 δέον, cum oportet. sed in altero nulla
 est constructio. MARKLAND.

Πολιτῶν] Π. ὀπλιτῶν. H. STEPHAN.
 Quod placet ex oppositione, ἵππευεῖν εἴλε-
 το. et ita infra bis. MARKLAND. Sic dedi
 h. l. pro vulgari πολιτῶν. Illud alterum
 melius etiam Kœnius ad Corinthium de
 Dialectis p. 60. probat. Confer infra
 p. 427. v. 6. REISK.

Ποιήσεσθαι] F. ποιήσεσθαι. TAYLOR.
 Quemadmodum recte edidit Vanderhei-
 dius. MARKLAND.

Ἡμᾶς] L. ὑμᾶς. TAYLOR.

Ὅτι τοίνυν] L. οὗτος τοίνυν. SCHOTT.
 TAYLOR. MARKLAND. ἔτι τοίνυν. CONT.

ὑμῶν κατεφρόνησε καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε καὶ ἰσπεύειν
 ἐπεθύμησε καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῶ
 τούτων τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος
 εἶναι καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δемеυθῆναι καὶ πάσαις ταῖς
 20 κειμέναις ζήμιας ἔνοχος γενέσθαι, μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν
 ὀπλιτῶν εἶναι καὶ ὀπλίτης γενέσθαι. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδε-
 πώποτε ὀπλιτεύσαντες, ἔφιπποι δὲ ὄντες τὸν ἄλλον χρόνον
 καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλ-
 μησαν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν 524
 νόμον· οὕτω γὰρ ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης
 τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ μεγάλης ἐσομένης
 25 καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικούντας· Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλ-
 μησεν ἀναβῆναι, οὔτε εὔνους ἂν τῶ πλῆθει οὔτε πρότερον
 ἵππεύσας οὔτε νῦν ἐπιστάμενος οὔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθεῖς,
 ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων
 λαμβάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ ὅτι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἂν τις
 βούληται ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κείσθαι ἢ ὑμᾶς συλλέ-
 γεσθαι ἢ στρατηγούς αἰρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ, ὦ ἄνδρες
 30 δικασταί, εἰ τις ἀξιοῖ, εἰ μὲν τις προσιόντων τῶν πολεμίων
 τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος τῆς δευτέρας γένηται, 525
 τούτου μὲν δειλίαν καταψηφίζεσθαι. εἰ δὲ τις ἐν τοῖς
 ὀπλίταις τεταγμένος ἐν τοῖς ἵππεῦσιν ἀναφανῆ, τούτω
 συγγνώμην ἔχειν.

¹ πολιτῶν T. A.² ἵππεύσαντες δὲ καὶ τὸν T. R. A.³ ὅτ', εἰ T. A.

Τούταν] Id est, in lege modo recitata
 propositorum, et quæ ipse statim enume-
 rat. REISK.

Χρήματ' αὐτοῦ] Π. χρήματ' αὐτοῦ. H.
 STEPHAN.

Ὄπλιτῶν] Sic rursus etiam hic pro vul-
 gari πολιτῶν dedi. Sed annon idem est
 μετὰ τῶν ὀπλιτῶν εἶναι et ὀπλίτης γενέσθαι;
 Num alterum alterius est scholium? Ar-
 bitrentur alii. REISK.

Καὶ τὸν ἄλλον χρόνον] Num καὶ πάντα
 τὸν ἄ. χ. Dictio καὶ πᾶς, id quod jam ali-
 quoties admonendum duxi, idem signifi-
 cat atque simplex πᾶς vel ἅπας. IDEM.

Οὐκ ἐτόλμησαν] Subaudi καταλεγέντες
 εἰς τὸ ὀπλιτικόν, καὶ κλεισθεῖντες ἀπὸ τῶν
 ἵππων καταβαίνειν. IDEM.

Τὸν νόμον] Legem videtur eam desi-
 gnare, quæ militibus imperat, ut dicto præ-
 torum audientes sint. Jam edixerant Stra-
 tegi, ut in ea, de qua hic agitur, expedi-

tione nemo in equo militaret, omnes in
 pedibus. Quod edictum contempserat
 Alcibiades. IDEM.

Οὕτω γὰρ] H. e. quia viri fortes et stre-
 nuierant, non pavidi, non hostium formi-
 dine percussi, sed bene de seque de patri-
 aequæ sperabant, contra quam Alcibiades,
 qui maluit in equo merere, quia equiti ce-
 lerior atque expeditior fuga est, quam pe-
 diti sub gravi armatura laboranti. IDEM.

Ὅτ', εἰ] Ὅτι, εἰ. CONT. Quæ lectio eo
 probabilior est, quod iota in ὅτι non vul-
 go elidatur. AUGER.

Τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος] Recur-
 rit hæc eadem dictio p. 147. 11. ed. Steph.
 verum hic loci est corrigendum, aut sic ut
 ἐπὶ addatur, id quod in posteriore loco Sca-
 liger quoque fecit, aut sic, ut post τεταγ-
 μένος addatur εἶναι. quod in posteriorem
 locum haud quadrat. REISK. Sub. ἐπί.
 AUGER.

δ'. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἠγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, οὐ μόνον τῶν ἔξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. εἰ μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνώτας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν 35 ἄλλων βελτίων· οὐδεὶς γὰρ εἴσεται ¹ τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα· εἰ δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἔξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται, ὥστε τούτῳ παραδείγματι χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. εἰ μὲν τοίνυν τούτου καταψηφιεῖσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴσονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἠγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, 40 εἰ μὲν ὀρθῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἀμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε ² δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν κάμνοντες ἐτύγχανον, οἱ δὲ ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἠδέως ἂν οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι καταμεινάντες ἐθεραπεύοντο, οἱ 526 δὲ οἴκαδ' ἀπελθόντες τῶν οἰκειῶν ἐπεμέλοντο, οἱ δὲ ³ φίλοι 141. 1 ἐστρατεύοντο, οἱ δ' ἐν τοῖς ἰππεύσιν ἐκινδύνευον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐτολμᾶτε ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐδὲ τὰ ἀρεστὰ ὑμῶν αὐτοῖς αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβείσθε τοὺς τῆς 527 πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολέμιους κίνδυνον. ὧν χρῆ μεμνημένους ὑμᾶς νυνὶ τὴν ψῆφον ⁴ φέρειν, καὶ πᾶσι φανερόν

¹ τὸν R.² οὖν T. R. A.³ φίλοι T. R.⁴ φέρειν om. T. ante τὴν ponit R.

Τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφ.] Τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφ. de suo dedit Reiskius. Vulgatum tamen tuetur Wakefield. Silv. Crit. sect. CLXVII.

Ἐὰν ὀρθῶσιν] Mallem: ἐπὶ. postquam. quia præcessit εἰ μὲν in hac sententia. Sic Orat. XXX. ἐπὶ μὲν τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνετε. MARKLAND.

Οἱ δὲ φίλοι] οἱ δὲ φίλοι. CONT. Locus desperatissimus, quem tametsi aliquantum sanando profecerim, mutans φίλοι vel in ὀπλῆται cum Schotto, vel in φίλοι, quo pacto videtur Groulartus accepisse, etiamnum tamen vel meliorem Cod. vel felicius ingenium desidero, ut cetera complanentur, quæ sunt mendosissima. TAYLOR. Obvium erat φίλοι, levis armaturæ milites: quos τῆς κουφῆς ὀπλίσεως vocat Philo Vit. Mos. p. 427. nemp, ἀκοντιστάς τε καὶ σφειδονίτας καὶ ἰπποτοξότας. Lucianus Ver. Hist. p. 649. φίλοι τε ὄντες,

καὶ πεζοί, πλὴν μάχιμοί γε καὶ οὔτοι. Nota vox ex omnibus Historicis. Vide Pol- lucem I. 10. segm. 151. et Scholiast. Thucydides lib. I. segm. 60. et Demosth. adv. Aristocratem, ubi conjungit φίλους et ἰππέας, quemadmodum in hoc loco Lysias, et Thucydides lib. II. segm. 79. et IV. 93: et alibi passim. MARKLAND. Malim οἱ δ' ἐν φίλοις ἐστρατεύοντο, ut statim sequitur οἱ δ' ἐν ἰππεύσιν ἐκινδύνευον. REISK. Πόλεμους] Legendum πολέμιους, ut olim observavi. Vid. nostræ Edit. p. 44. TAYLOR. Scribe πολέμιους, hostes: ut Orat. XVI. τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολέμιους. Statim post ψῆφον recte inserit Stephanus φέρειν: ut Orat. XV. ad finem. Mox forte scribendum: καὶ ἀντιβολήσουσιν οὐκ ἀξιῶν—καταργῶναι. non ἀξιοῦντες. MARKLAND.

Ψῆφον, καὶ] Π. Ψῆφον φέρειν, καὶ. H. STEPHAN. SCALIG. CONT.

5 ποιεῖν ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι ὑφ' ὑμῶν κακῶς πείσονται.

ἔ. Ἠγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, περὶ μὲν τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἔξειν αὐτοὺς ὅ τι λέξουσιν, ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱὸς τσοαύτην δειλίαν καταγῶναι, ὡς ἐκεῖνον πολλῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, ¹ ὃν εἰ τηλικούτον ὄντα ἀπεκτεί-
 10 νατε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τσοαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἶναι, εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκεῖνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικούντος δι' ἐκεῖνον ἀποψηφιεῖσθε· ὅς αὐτὸς μὲν οὐκ ἐτόλμα μεθ' ὑμῶν μάχεσθαι, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ μετὰ τῶν πολεμίων ἠξίου στρατεύεσθαι. καὶ ³ ὅτε ⁵²⁸ μὲν παῖς ⁴ ἦν καὶ οὐπω δῆλος ἦν ὁπωσὶς τις ἔσται, διὰ ⁵²⁹

¹ ὃν om. T.

² ἡμῶν T. R. A.

³ ὅταν T. R. A.

⁴ ἦν, οὐτω T. ἂν οὐπω R. ἦν (οὐπω—ἔσται) A.

αὐτοῖς] Alcibiadem puta ejusque patronos atque advocatos. REISK.

Ἐξαιτήσονται] Malim simplex αἰτήσονται, quia ἐξαιτέομαι non dicitur sine aliquo regimine. AUGER.

Ἐκεῖνον—γεγενημένον] Ego nullus dubito hos accusativos cum genitivis ἐκεῖνου et γεγενημένου esse mutandos. redeunt enim non ad juniorem Alcibiadem, sed ad seniore, nisi mavis accusativos absolutos esse. REISK.

Γεγενημένον, εἰ τηλικούτων etc]. Γεν. ἂν εἰ τηλ. CONT. TAYLOR. Restitue ἂν ante εἰ. ἂν εἰ τηλικούτων ἄντα etc. Amittebatur in præcedente syllaba. MARKLAND. Interposui ἂν. redit ad Alcibiadem, patrem hujus, rei. REISK.

Τηλικούτου] Intelligo, ea ætate qua nunc est filius Alcibiades. AUGER.

Μεθ' ἡμῶν μάχεσθαι] ἡμῶν. CONT. Potius ἡμῶν. ut ante: οὐκ ἐπέβληθε μεθ' ἡμῶν στρατοπεδευομένων. et ita sæpe in hac Oratione. MARKLAND.

Μετὰ τῶν πολεμίων] Post μετὰ τῶν πολεμίων addendum videtur ἐφ' ὑμᾶς. v. p. 436. v. 6. p. 437. v. 5. 10. REISK.

Οὐτω δῆλος ἦν κ. τ. λ.] Οὐτω δῆλος ἂν, vel καὶ οὐπω δῆλος ἦν. CONT. Itane? Ille, quem crediderim domesticas calamitates, non sui ingenii specimina prægravasse? Namque ita profecto Lysias: διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἐνδεκα παρεδίθη. Et ita de se ipso testis

minime aspernandus. Οὐπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγὼς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κύνδον κατίστην. Isocr. de Big. §. ιζ'. Quid? Quadrimum? τηλικούτων, morum tam illustria pignora dedisse? Lego secure: Οὐπω δὲ ἦλον ὃν ὁποιός τις ἔσται. Atque ita procedit argumentum. Eumne, quem insontem, quem incertum an patriæ aliquando prodesse potuerit: oppressit olim vestra in patrem querela, eumne, inquam, jam propriis flagitiis onustum eripiet in patrem misericordia? Locus non admodum absimilis visitur in fine orationis pro Polystrato. TAYLOR. Sensus postulat, ut in hoc Lysie loco, pro οὐτω δῆλος ἦν, legamus οὐπω δῆλος ἂν: quia non ob sua aliqua, sed ob Patris delicta, hoc illi periculum, ruero adhuc, impendisse dicit Orator. ex Patris vero peccatis dignosci non potuit in dolos Filii μήπω παράξαντός τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, ut in re, ab hac non aliena, loquitur D. Paulus Rom. IX. 11. Sic Orat. XX. διὰ τοὺς παῖδας, εἰς οὐπω ἴστε εἶτε ἀγαθοὶ εἶτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται. et ita Orat. II. Isæus de Hæred. Apollod. p. 66. ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἀθλον καὶ τοῖς γενήσασιν, εἶτε σπουδαῖον, εἶτε μηδενὸς ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν: scil. παιδίων. Vide etiam Nostrum Orat. XXVI. et Demosth. in Aphobum Orat. II. §. ε'. ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μήπω οὐκ εἰλήφατε ποῖός τις ἂν εἰς ὑμᾶς εἶναι, etc. MARKLAND.

τὰ ¹ τοῦ πατρὸς ἀμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἔνδεκα παρεδόθη· ¹⁵
 ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις ἐπίστασθε καὶ
 τὴν τούτου πονηρίαν, διὰ τὸν πατέρα ἔλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε;
 οὐκοῦν δεινὸν, ὡ ἄνδρες δικασταί, τούτους μὲν οὕτως εὐτυχεῖς
 εἶναι, ὥστε, ἐπειδὰν ἐξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ
 αὐτῶν γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυστυχήσαμεν διὰ τοὺς
 οὕτως ἀτακτοῦντας, ² μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν
 πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, ³ μηδὲ διὰ τὰς τῶν προγόνων ²⁰
 530 ⁴ ἀρετάς. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ ὑπὲρ πάντων
 τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι, καὶ οὐδὲν ὅμοιοι τοῖς ὑπὸ τούτων
 περὶ τὴν πόλιν πεπραγμένοις, ὡ ἄνδρες δικασταί. εἰ δ'
 531 ἐκεῖνοι δοκοῦσι βελτίους εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, δῆλον
 ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι τιμωρούμενοι τοὺς
 ἐχθρούς. ἀξιώ δ', ὡ ἄνδρες δικασταί, εἰ μὲν τινες τῶν
 συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι, ὅτι τούτου μὲν ²⁵

¹ τοῦ om. T. R.² μηδὲν A.³ μηδ' ἂν τὰς T. R. μηδ' αὐτὰς τὰς A.⁴ ἀρετὰς λέγη. R.

Τὰ πατρὸς] Malim articulum τοῦ inter-
 poni. REISK.

Ὀλίγου] Sub. δεῖν, et sume adverbialiter, ferme. AUGER.

Αὐτῶ] Π. αὐτῶν. Τινὲς δὲ αὐτό. H. STEPHAN. αὐτῶν. SCALIG. CONT. Perinde erit, dummodo vulgata mecum contempseris. TAYLOR.

Ἀρετὰς] Π. ἀρετὰς περιβάλλονται. Ἡ παρεχονται. Ἡ προβαλλόμεθα. Ὁμοίως δὲ παρεχόμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπανάγειν πρὸς τὸ, Δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι. H. STEPHAN. Id ultimum fortasse rectius cum levi mutatione: μηδὲν ἂν δύνασθαι π. τ. π. ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς. Aliter Scal. μηδὲ διὰ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς. TAYLOR. Obvia, ut mihi videtur, est medicina: μηδὲν ἂν δύνασθαι—μηδ' αὐτὰς τὰς τ. π. ἀρετὰς, καίτοι πολλαὶ—γεγόνασι, etc. Emphasis et Indignatio hujus loci pulcherrimi pendet ab Oppositione inter Genus et Virtutes. Quam inique, inquit, in hac re agitur! Alcibiades, si deliquerint, ob nobilitatem GENERIS et longum Majorum stemma a vobis servabuntur: si vero Nos, per istud delictum eorum, ab hostibus victi fuissetis, nihil Nos servaret, ne ipsæ quidem Virtutes (et quanto majus hoc quam Genus) majorum nostrorum, tametsi multe et magnæ fuerint, atque his ipsis hostibus salutare, etc. MARKLAND.

Ἡ ἄνδρες δικασταί.] Hæ voces nostro

non solent Clausulam finire: tametsi Demosthenes ita passim faciat, et Lysias semel, vel bis. Præterea, in hujus sententiæ initio occurrunt; et mox sequuntur. Puto esse a Scriba. Sic et Orat. XVIII. καίτοι δεινὸν, ὡ ἄνδρες δικασταί, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων etc. ὑπὸ δ' ἡμῶν, ὡ ἄνδρες δικασταί, τοιοῦτους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστρεφίσθαι etc. εἰ δ' οἷδ', ὡ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου etc. Quam insulsa est hæc repetitio! merito irrita Luciani in Rhet. Præcept. p. 320. κἂν ποτε ἀποστήσης πράγματος ὀδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωμένοι οἶου τὴν ἀρμονίαν. et si quando tibi desit canorum negotium, cum modulatione profer istam formulam ὡ ἄνδρες δικασταί, et puta te harmoniam explevisse. Sed ne existimes Lysiam ita reliquisse. MARKLAND. Exclamatio inprimis gravis et efficax, atque opportuna, nervorum plena et spirituum. Auditores enim tum revocat ad contemplationem fortium facinorum a majoribus editorum, eosque ad imitandum stimulat, tum graviter indignatur et ingemiscit turpitudini facinorum gentis Alcibiadæ, tam dissimilis majoribus, eoque auditores ad succensendum illis atque ulciscendum accendit. REISK.

Βελτίους—ἀμείνους.] Nihil aliud sunt, quam καλοὶ καγαθοί. boni atque fortes, homines frugi, viri honesti et probi. IDEM.

οὐκ ἔπαχεύρησαν δεηθῆναι, ἢ δεηθέντες οὐκ ἔδυναντο εὐρέσθαι, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττόμενα, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται ὡς οὐ χρὴ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβά- 532 νειν· εἰ δὲ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῶ, ἐπίδειξιν μὲν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι 533 καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται, ὑμᾶς ¹ δὲ 30 χρὴ ὑπολαμβάνειν πρῶτον μὲν ὅτι, εἰ πάντες Ἀλκιβιάδῃ ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ² ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν — οὐδὲ γὰρ

¹ δὴ T. A.² ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν T.

Εὐρέσθαι] Lege τρέπεσθαι. N. c. — Eratosth. init. πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι. TAYLOR. Mirum, unde tanta depravatio, si Lysias scripsit πείσσει, et tamen vix aliud scribere potuit, si sensum spectes, et sequentia, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται etc. Orat. XXXI. καὶ δεῖσθαι ἡμῶν, ἐπειδὴν ἡμεῖ οὐκ ἔδυναντο πείσσει. MARKLAND. Bene habet hoc verbum εὐρέσθαι, εὐρέσκεσθαι est aliquid ab aliquo precibus, gratiave, aut alio quocunque modo, impetrare, ποιεῖν non tam cum εὐρέσθαι, quam cum δεηθῆναι cohaeret. Interjecta pro parenthis haberi possunt. REISK. Non potuerunt obtinere, consequi. AUGER.

Πόλεως προσταττόμενα] Π. προσταττόμενα. H. STEPHAN. SCAL. CONT. TAYLOR. Verissime Stephanus emendavit, legendo προσταττόμενα. et ita infra, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα, non πρᾶττόμενα. In MSS. haec vox ita scribitur, ο πρᾶττόμενα, unde, amisso apice, seu minuto o, ex πρᾶττόμενα exiit πρᾶττόμενα, quod mendum frequentissimum est. Sic in Epitaphio, seu Orat. II. pro δεῖνα πράγματα legendum puto προσταττάματα. et ita in Philone Judæo p. 37². ed. Furneb. pro πρᾶττάσιν scribendum προσταττάσιν. et p. 671. pro πρᾶχθὲν, προσταχθὲν. Hinc etiam emendandum Herodianum VII. 17. καὶ τὰ ἐδὴ ἀποστήσαντες βιάως, μίσει τῆς Μαξιμίμου τυρανίδος, τοὺς τε ἐκέισε προσταττόντας, εἰ τὰ Μαξιμίμου φροεῖν, ἀποκτείναντες, προσέδοντο Ῥωμαίους· ita distinguendum et legendum, pro ἐκέισε πρᾶττόντας, quam ex commerito suspectam habuit Stephanus. Nec dubito, quin Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 862. scripserit: τοῖς ἀσθενεστέροις πᾶσι μείω προσταττεῖν προσταττάματα. ubi nunc legitur πρᾶττάματα. Vide Humanissimum Montfauconium Palæogr. Græc. lib. V. c. 1. Hæc extra propositum meum: Lectori tamen φιλέλλημι non ingrata fore opinor. MARKLAND.

¹ Εἰ δὲ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῶ,

— ὑμᾶς δὲ χρὴ etc.] Mallem: τῶν στρατηγούντων, patere videtur ex sequentibus, quorum tota Argumentatio ad τοὺς στρατηγούς vel στρατηγούντας, pertinet, non ad τοὺς ἀρχοντας: nisi voci ἀρχόντων additum fuisset ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ut Orat. XIV. Longe enim aliud fere cī ἀρχοντες simpliciter, et cī ἀρχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, i. e. cī στρατηγούντες, de quibus hic agitur. Vide tamen Orat. XVI. ψηφισαμένον τῶν ἀρχόντων· ubi τῶν ἀρχόντων videtur idem esse, quod τῶν στρατηγῶν. et Orat. XXII. ubi τοὺς ἀρχοντας denotat τοὺς σιτοφύλακας, prefectos rei frumentariæ. Sic et Matthæo IX. 18. vocatur ἄρχων, absolute, quem Lucas VIII. 41. ἄρχοντα τῆς συναγωγῆς appellat. Nihil igitur muto. Pro ultimo δὲ Stephanus voluit δὴ. Si ex MSS. reciperem: ex Conjectura, non necessarium puto. ita enim sæpe loquuntur hī Scriptores. MARKLAND.

Ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι] Sine dubio leg. est: ποιούνται, φιλοτιμούμενοι ὅτι (sine δέ). REISK.

Ἐμᾶς δὲ χρὴ] Π. ὑμᾶς δὴ χρὴ. H. STEPHAN.

Οὐδὲν ἀλλ' ἔδει] Π. οὐδὲν ἄρα ἔδει. IDEM. Bene est. Lego autem deinceps pro οὐδὲν οὐδὲν ἄρα, vel, quia tutius est ad MS. accedere, οὐδέ. Sic enim Cod. Steph. Jam recta sunt omnia: Εἰ πάντες ἄλ. ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ἄρα ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν εἶχον ὅτου ἡγοῦντο. TAYLOR. οὐδὲν ἔδει. CONT. Scribo: οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν· οὐδένα γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῦντο. nullum opus fuisset militia ducibus: neminem enim illi habituri erant, cui imperarent. Demosthenes πρὸς Λεωχάρ. §. γ'. Εἰ μὲν οὖν Λεωχάρης ἡμελλει δέξιν, ὡς ἐστὶν υἱὸς γνήσιος Ἀρχιάδου, οὐδὲν ἂν ἔδει πολλῶν λόγων. Vide et Thucyd. lib. I. segm. 74. et Xenophonem Ἀναβ. V. 1. 10. MARKLAND. Dedi οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν. pro lectione vulgari οὐδὲν ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν. In se quidem poterat sanum videri τοῦ στρατηγεῖν. verum insequentia pluralia εἶχον. et ἡγοῦντο necessarium faciunt, ut τῶν στρατηγῶν legatur. REISK.

534 εἶχον ὅτου ἠγοῦντο —, ἔπειθ' ὅτι πολὺ μᾶλλον¹ αὐτοῖς
 προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν ἢ ὑπὲρ τῶν
 τοιούτων ἀπολογεῖσθαι. τίς γὰρ ἔστιν ἐλπίς τοὺς ἄλλους
 ἐθελήσειν ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα,
 ὅταν αὐτοὶ οὗτοι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζωσιν πειρῶνται; ἐγὼ
 τοίνυν ἀξιώ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αὐτοῦ- 35
 μενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὀπλίταις
 ἢ ὡς² ἰσπεύειν δεδοκιμασμένος³ ἔστιν, ἀποψηφίσασθαι· εἰ
 δὲ μηδὲν ἔχοντες δίκαιον⁴ κελεύωσιν αὐτῶ ὀργίζεσθαι,
 535 μεμνήσθαι χρὴ ὅτι διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιπορκεῖν καὶ τοῖς
 νόμοις μὴ πειθεσθαι, καὶ ὅτι λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι
 βοηθοῦντες πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιδυμεῖν ποιή-
 σουσι.

5'. Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις 40
 ὑμῶν τὸν Ἀλκιβιάδην ἀξιώσει διὰ μὲν τοὺς βοηθοῦντας
 σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι. ἥς
 ἀξίον ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ἵν' ἐπίστησθε ὅτι οὐκ ἂν εἰκότως
 αὐτοῦ ἀποψηφίζοισθε, ὡς ταῦτα μὲν ἡμαρτηκός, τὰ δ'
 ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γεγεννημένου· ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων
 τῶν τούτῳ πεπραγμένων δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον κατα-
 ψηφίζοισθε. προσήκει δ' ὑμῖν περὶ αὐτῶν εἰδέναι· ἐπειδὴ
 γὰρ καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς 142. 1
 σφετέρως αὐτῶν ἀρετὰς καὶ τὰς τῶν προγόνων εὐεργεσίας,
 εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγορῶν ἀκροᾶσθαι, εἰάν ἀποφαίνωσι

¹ αὐτοῦς T. R. A.   ² ἰσπευεν T. ἰσπευσε R. ἰσπευε A.   ³ ἔστιν om. T. R. A.

⁴ κελεύωσιν αὐτοὶ T. οὐ κελεύωσιν αὐτῶ R. κελεύωσιν αὐτοὶ μὲν A.

ἰσπεύειν] F. ἰσπεύει. SCALIG. ἰσπεύ-
 σατο, vel ἰσπευεν. CONT. Lectio est, ut
 nos conformavimus. TAYLOR. Lege: ἰσ-
 πευε. MARKLAND.

ὀργίζεσθαι] Μὴ ὀργίζεσθαι. CONT.
 Rectius hoc quam Schott. ἀποψηφίσεσθαι.
 TAYLOR. Obvium erat, κωλύωσιν αὐτῶ
 ὀργίζεσθαι, prohibeant vos illi irasci. Sed
 verius puto, κελεύωσιν αὐτῶ μὴ ὀργίζεσθαι:
 propter locum Orat. XV. ubi loquitur de
 his ipsis στρατηγῶς· ἐνθυμείσθαι χρὴ, ὅτι
 ὀμομιόκατε τὰ δίκαια γινώσκεσθαι, ἀλλ' οὐχ
 ὅτι ἂν οὗτοι κελεύωσιν ψηφίεσθαι. In-
 vidiosa est vox κελεύειν, in libero populo.
 unde Orat. II. de Theramene: ἀναστὰς δὲ
 Θεραμένης ἐκέλευε σεν ὑμᾶς πειράκοντα ἄν-
 δράσι ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν. et paulo post:
 εἰ μὴ ποιήσαισθ' ἢ Θεραμένης κελεύοι.

artificiose. Pro αὐτοὶ ὀργίζεσθαι Schottus
 conjicit αὐτοὶ ἀποψηφίσεσθαι. nimis vio-
 lenter. Infra, pro τὴν αὐτοῦ πονηρίαν,
 scribe, αὐτοῦ. MARKLAND. Dedit δίκαιον
 (subaudi sibi, quoniam nescio an hoc
 sit melius additum), οὐ κελεύωσιν αὐτῶ
 ὀργίζεσθαι. REISK. Addidi μὴ, sed malum
 legi χαρίζεσθαι, sine μὴ. AUGER.

Ἀξιώση] Π. ἀξιώσει. H. STEPHAN.
 CONT. Cum Steph., qui suam conjecturam
 ex Cod. nostro Coisl. confirmatam habet,
 ἀξιώσει, et mox αὐτοῦ. TAYLOR. Tota hæc
 sententia sic videtur enuntianda fuisse:
 ἀξιώσει, διὰ μὲν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν ἀπολέσθαι,
 διὰ δὲ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ σώζεσθαι. ἥς
 ἀξίον ὑμᾶς ἀκοῦσαι. REISK.

Σφετέρως αὐτῶν] Dormitavit magnus
 Scal. qui jussit αὐτῶν. TAYLOR.

τοὺς φεύγοντας πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν πολλῶν ¹κακῶν αἰτίους γεγενημένους. 536

Ζ'. Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παῖς Ἀρχεδέμου τῷ γλάματι, ²οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ὑφρημένῳ, πολλῶν δρανῶν, ³νυκτός τε ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακειμένος ἐκάμαζε ⁴καὶ μεθ' ἡμέρας, ἀνθρὸς ἑταίραν ἔχων. μιμούμενος τοὺς ⁵ἑαυτοῦ προγόνους, καὶ ἠγνούμενος οὐκ ἂν δυνασθῆναι πρῶστύτερος ἂν λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ ἐῶς ὢν ποιηροτατος ⁶δόξειεν εἶναι. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ ⁷Ἀρχεβιάδου, ἐπειδὴ φανερῶς ἐξημάρτανε. καίτοι ποῖόν τινα χῆρ᾽ αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν ⁸νομίζεσθαι εἶναι, ὅστις κακείνῳ ⁹τοιαῦτα ἐπιτηδεύων διεβέ-

¹ κακῶν ἱμῶν αἰτ. Α.

² τῷ οὐκ R. A.

³ ἀφρημένῳ T.

⁴ ἔτι μὲν ὑπὸ T. ἐπιπην ὑπὸ R. A. ⁵ αὐτόματι T. αἰτῶν στραματεῖ R. αὐτῷ στραμάτι A.

⁶ καὶ om. T. δὲ R. A.

⁷ δόξει T. R. A.

⁸ Ἀρχεβιάδου T. Ἀλκιβιάδου A.

⁹ ταῦτα T. A.

Αἰτίους γεγενημένους] Interponi velim ἱμῶν. REISK.

Ἀρχεδέμου] Hunc Archedemum in theatro traduxit Aristophanes, ut in Ranis v. 419. Traducitur autem ut extraneus, et lippus, ut malus etiam, et qui funditus perire debebat v. 596. De eo etiam Xenoph. Hellenic. i. 7. 2. PALMER.

Ἀφρημένῳ] Melior mihi videtur Lectio MS. ὑφρημένῳ. Ita infra: πλὴν ἢ διακίσια τάλαντα τῆς πόλεως ἰφείλετο. et Orat. XXIX. οὐδὲν ὑφρημένον τῶν ὑμετέρων. Archedemi istius τοῦ γλάματος meminit Aristophanes Ran. v. 596. MARKLAND.

Αὐτόματι] Schottus: ἐτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακειμένος, quasi nondum sui juris. Ita accepit et Groulartus. At hoc nondum mihi sincere placet, neque quod habiolar, vir eruditissimus αὐτόματι, sub dio. Leg. ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Lucian. in vit. auct. ὑπὸ ταύτῳ ἱματίῳ κατακεινται. et ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακειμένος. Aristot. apud Athenod. ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Ita Theocrit. Helen. Epith. ver. 19. Ζανὸς τει θυγάτρῃ ὑπὸ τὴν μίαν ὄχετο χλαῖναν. TAYLOR. Vertunt quidem, nondum sui juris, sed probandum erat ita veri posse, vel omnino Græcum esse, τῷ αὐτόματι. Latet aliquid, quod puerili ætati, vel adhuc immaturæ, proprium est, quale istud, ἐτι ἐν σπαραγμοῖς καὶ γάλαξιν, de ætate infantili, apud Ælianum V. H. VIII. 8. vel quale foret ἐτι ἐν χλαμύδι, de ætate ephæbica: de quo vide locum Plutarchi in Erotico, locum vero Plutarchi cito ex Cl. Grævio ad Lucian. Solecist. p. 757. (ἐμπύτο μετρίκιον ἐν χλαμύδι ἐτι παιδαγωγῆσθαι δεόμενον. de vidua. quadam nobili, quæ adolescentium

lam amavit) et Max. Tyrium Diss. XXVI. et quæ collegit eruditiss. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 320. Ita vero distinguendum puto hunc locum: οὗτος γὰρ, παῖς μὲν ὢν, — πολλῶν δρανῶν, ἐτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι, κατακειμένος ἐκάμαζε. μεθ' ἡμέραν, ἀνθρὸς ἑταίραν ἔχων, etc. Distincte nequitiam Alcibiadis describit, et per singula cæca adauget. Ultimum istud, ἀνθρὸς ἑταίραν ἔχων, egregie illustrat locus Philonis Lib. de Josepho: τοῖς δὲ ἄλλοις ἐφέηται, μετὰ τὴν τρισσασεκαδικὴν ἐκείνην ἡλικίαν, πόρναις, καὶ χαμαιτύποις, καὶ ταῖς ὅσαι μισσηρίσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι, μετὰ πολλῆς ἀδείας χρῆσθαι· παρ' ἡμῶν δὲ, οὐδ' ἐτάριζα ἔξεστιν· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἐταίρουσθς ὄρισται δίκη θανάτου. Loquitur Josephus de moribus aliarum gentium collatis cum Hebræorum institutis. MARKLAND. Contius emendat, ut nos emendavimus, nisi quod pro ὑπὸ dat ἐπὶ, quod malim. AUGER.

Λαμπρῶς]-Π. λαμπρός. H. STEPHAN. Recte. TAYLOR. MARKLAND.

Δόξει] F. δόξει. SCAL. SCHOTT. CONT. TAYLOR. MARKLAND. Malim tamen in optativo, δόξειεν. REISK.

Μετεπέμφθη ὑπὸ Ἀρχεβιάδου] Scorta dicuntur ab amatoribus μεταπέμπεσθαι, cum ab amatoribus per servos domum missos, palam et importune atque cum convicio, ad comotandum et pervigilandum secum accessantur. Verum hanc vocabuli significationem ab hoc loco alienam esse monstrant insequeñtia. quare malim κατεμύμφθη, objurgabatur. REISK.

Φανερῶς ἐξημάρτανε] Eo nempe modo, quo Æschines Timarchum arguit in corpus suum peccasse, quæstum meretricium vulgariter exercendo. IDEM.

ἔλητο, ¹ ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτ' ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου
 δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πατρὶ Ὀρεοὺς προὔδωκεν. ὁ δὲ, παρα-
 λαβὼν τὸ χωρίον, πρότερον μὲν ὑβρίζειν αὐτὸν ὠραίων ὄντα,
 539 ² τελευτῶν δὲ δῆσας ἀργύριον εἰσεπράττετο. ὁ δὲ πατὴρ
 αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα, ὥστε ³ οὐδὲ ἀποθανόντος ἔφασκε
 τὰ ὄστ' αὐτῷ κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ἔραστῆς
 541 γενόμενος ⁴ Ἀρχεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. οὐ πολλῶν δὲ χρόνων 15

¹ ὡς T. A.² τελευτῶντα T.³ οὐδ' ἂν R.⁴ Ἀρχεβιάδης T. A.

Διβεβλητο] Sensus claudicat, nisi legatur διαβεβληκῶς τοὺς ἄλλους ἐδίδασκε. PALMER. Jam duce Palmerio, locum minus intelligo, quam dudum. Cod. Steph. ὅστις κἀμὴν τοιαῦτα ἐπιτηδεύων κ. τ. λ. Quam lectionem sequuntur interpretes. Sed vulgata recte se habent. Sis tamen interea admonitus, de Alcibiade patre hic non agi. Invenit enim in suo Cod. Groulartus Ἀρχεβιάδου, quo pacto etiam inferius Cod. Steph. pro Ἀλκιβιάδης, Ἀρχεβιάδης. TAYLOR.

Ὀρεοῦς] Ὀρεοῦς. SCALIG.

Προὔδωκεν] Theotimo puta, ad quem etiam ὁ δὲ et παραλαβὼν redit, qui Theotimus ab Alcibiade juniore traditum sibi castellum nactus, primum eum strupo polluit, deinde in custodiam dedit. REISK.

ὠραίων ὄντα, τελευτῶντα δὲ δῆσας, etc.] Distingue et lege: ὠραίων ὄντα τελευτῶν δὲ δῆσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο. Τελευτῶν est tandem. Paulo ante distinguendum: ἐπιβουλεύσας, τῷ πατρὶ Ὀρεοῦς προὔδωκεν: scil. Patri suo Alcibiadi. ὁ δὲ, scil. Alcibiades pater, ὑβρίζειν αὐτὸν, nempe Θεοτίμον. sequitur, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα etc. pater vero Theotimi tanto illum (Theotimum) odio habuit. Nescio quomodo, ἀσάφως, nec cum solita sua subtilitate hæc narrat Lysias. Mox pro κομίσασθαι scribo κομίσεσθαι, se relaturum. Τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, scil. patre Theotimi. ὡς υἱὸν ἐλύσατο. MS. αὐτὸν. Forte, τὸν υἱὸν ἐλύσατο. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro Ὀρεοῦς Stephani Codex Ὀρεοῦς. Forte, Ὀρενάς. Vide Thucydidem VI. 7. MARKLAND. L. τελευτῶν, ut respondeat τῷ πρότερον. TAYLOR.

Εἰσεπράττετο] Nummos exigebat Theotimus ab Alcibiade pro redemptione e carcere, si vellet libertatem recuperare, haud recuperaturus nisi det. REISK.

Κομίσασθαι] Κομίσεσθαι. TAYLOR. Sub. ἂν. AUGER.

Ἐκείνου] Ad utrum redeat, ad patremne Alcibiadem, an ad Theotimum, ambiguum est, ego tamen ad patrem referre malo. REISK.

Ἐραστῆς] Tenebricosus locus et obscurus, si sic legatur. De Theotimo quidem intelligo, quæ dixit supra: πρότερον μὲν ὑβρίζειν αὐτὸν ὠραίων ὄντα et quæ sequuntur. Sed si pro ἔραστῆς γενόμενος legatur ἔγκρατῆς γενόμενος, omnia erunt plana. Sic igitur intellige. Alcibiades junior, de quo hic agitur, prodicione cum quodam Theotimo ordita illi tradidit Oreos locum circa Chersonesum, quem muniverat pater suus Alcibiades (nam eum sibi munivisse castella quadam circa Bisanthem et Chersonesum in Thracia scribit Plutarchus in ejus vita) et amasius etiam illius Theotimi factus est. Sed ille Theotimus metuens, ut est verisimile, ne qui patrem suum prodiderat, etiam eum proderet, Alcibiadem habuit in vinculis, sperans insuper se a patre accepturum pecuniam pro filii redemptione. At pater iratus negavit se vel ossa mortui requisiturum. Postea vero Theotimo mortuo Alcibiades pater Oreos recuperavit, et ejus loci factus dominus, id est ἔγκρατῆς, Alcibiadem juniorem utpote filium liberavit. Sic intelligendus est, meo quidem judicio, hic locus, et ex eo emendandus Constantini Porphyrogenetæ locus Themate Occidentali primo, ubi sic legitur: Ἐπαρχία Θεάκης, ἦγον Εὐερώπης ὑπὸ Κορσιλιαρίων, τοῦτ' ἔστι βουλευτῶν, πόλις ἰδ'. Εὐδοξία πόλις, Ἡράκλεια, Ἀραδιοῦ πόλις, Βιζύη, Πάνιον, Ὀρειοί, Γάνος, etc. Legendum est autem: Βιζύη, Πάνιον, Ὀρεοῦς, Γάνος, etc. ut pluribus probamus in nostra Græcia. PALMER. Quod olim dixit Phocio de homine odioso, qui suam orationem molestissima garrulitate interpellaverat: Οὐκοῦν περὶ μὲν τῶν ἰσπηίων καὶ τῶν ἰσλιτικῶν ἀκηκόατε, λείπεται δὲ μοι περὶ τῶν φιλῶν καὶ πελοπονητικῶν διαλθεῖν, id mihi ferme video contigisse. Theotimus Alcibiadem nostrum in vinculis habuit, neque eum redimere voluit pater. Eo mortuo Alcibiades propter delicias liberum esse voluit. Cod. enim Steph. Ἀρχεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. Quæ lectio est verissima. In Cod. Coisl. αὐτὸν degeneraverat in ἀσιόν. Et cum Alcibiades in textum se semel insinuaverat, in promptu erat, ut sequeretur ὡς υἱόν. TAYLOR.

ὑστερον κατακυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ Λευκῆς ἀκτῆς ὀρμώ-
μενος τοὺς φίλους κατεπόντιζεν.

ἦ. Ὅσα μὲν οὖν, ὡ ἄνδρες δικασταί, ἢ εἰς τοὺς πολί-
τας ἢ εἰς τοὺς οἰκείους ἢ περὶ τοὺς αὐτοῦ ξένους ἢ περὶ τοὺς
ἄλλους ἡμάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ἴππώνικος δὲ
πολλοὺς παρακαλέσας ἐξέπεμψεν ¹ τὴν ² αὐτοῦ γυναῖκα,
20 φάσκων τοῦτον, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτῆς ἀλλ' ὡς ἄνδρα 542
³ ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν ⁴ ἑαυτοῦ. καὶ τοιαῦθ'
ἡμαρτηκότι καὶ οὕτω δεινὰ ⁵ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποι-
ηκότι, οὔτε τῶν πεπραγμένων ⁶ αὐτῷ μεταμέλει οὔτε τῶν
μελλόντων ἔσσεσθαι. ὃν μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι
τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν
τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων ⁷ ὃ δ' ἐτέρους ὑβρίζειν πειράσται,
ὡς περὶ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν ⁸ ὀνειδῶν τῶν

¹ τὴν om. T.

² αὐτοῦ om. R.

³ ἐκείνης om. A.

⁴ αὐτοῦ T. R. A.

⁵ καὶ om. T.

⁶ αὐτῶν T.

⁷ οὗτος ἐτ. T. R. A.

⁸ εἰδῶν T.

Ἐλύσατο] Pecuniam solvens, quam Theotimus poscebat, Archibiadem Alcibiadem juniorem e vinculis liberabat. REISK.

Λευκῆς ἀκτῆς] Memorat Lysias orationem c. Alcibiadem Harpocr. in v. Junge et Suidam, et Phot. Lex. MS. TAYLOR. Quum sint plures Λευκαί (inquit Harpocratio), orator meminisse videtur Leuce Propontidis. AUGER.

Ἴππώνικος δὲ etc.] Initium hujus historiae deest. Videtur autem hic Hipponicus frater fuisse Alcibiadis, qui ad uxorem Hipponici paulo liberius commigrare solebat. unde eam dimisit Hipponicus, querens: Alcibiadem, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀλλ' ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ. non ut fratrem sui, sed ut maritum istius, ad domum suam ventitare solere. ita enim legendum puto pro ἀδελφὸν αὐτῆς: quae lectio totam dicti venustatem perdit. Si uxor Hipponici fuit Soror Alcibiadis, Lysias vix scripsisset αὐτῆς et ἐκείνης de eadem Persona: tametsi sciam Xenophontem ita loqui lib. I. Κυρ. Ἐναβ. p. 249. E. Sed aliter Lysias semper, nisi fallor. MARKLAND.

Αὐτοῦ] Hipponicum suam uxorem, Alcibiadis nostri sororem repudiavit. TAYLOR.

Ἦς οὐκ] Contius: οὐχ ὡς, quod malim. AUGER.

Ἀτῆς — ἐκείνης] Alterutram redundat. redit enim utrumque ad eandem mulierem, Alcibiadis junioris sororem, Hipponici uxorem. alius quicunque alterutro defunctus fuisset. Verum idem Lysias, bre-

vitatis alias, etiam ultra modum studiosus, haud raro vocabula praeter necessitatem, et cum taedio lectorum adeo accumulat. Sophista nempe erat, Gorgiae, et nescio an Isocratis quoque, praecipit innutritus, quo factum est, ut ubique locorum aequalitatem colorum (τῶν κῶλων) sectetur. REISK.

Αὐτῶν μεταμέλει] αὐτῶ. CONT. F. cum Scal. αὐτῶ μετ. TAYLOR. Scribo: αὐτῶ μεταμέλει. Sed quomodo potest aliquis duci poenitentia facinorum, quae nondum admisit? hoc enim verba ista sonant οὔτε τῶν μελλόντων ἔσσεσθαι. et tamen nihil moto: quia αὐτῶ μεταμελήσει facile intelligi potest, ex sensu et praecedentibus supplendum. Ellipsis satis frequentis, et cujas multa sunt Exempla in S. Literis, et aliis scriptoribus. Initio vero Orationis dixerat nullam spem reliquam esso de emendatione Alcibiadis: hic, de Futuris vaticinatur, et disertim affirmat. MARKLAND.

Οὔτε τῶν μελλόντων] Οὔτε τῶν μελλόντων αἰσχρῆσι περιστάται. CONT. Sub. μεταμελήσει, vel φερντίξει. AUGER. Videtur sic leg. οὔτε μέλει τῶν μελλόντων. REISK.

Ἦς] Ἦς δὲ. CONT. Malim: ἀλλ', ὅτι — quod latet in μᾶλλον. REISK.

Εἰδῶν] Ἐθῶν. SCHOTT. Locus certe male sanus. TAYLOR. Schottus εἰθῶν: nisi fallor, pro ἠθῶν, morum, affectuum animi. Sed verum puto, τῶν ὀνειδῶν. quasi aliquam parvam portionem dedecorum suae familiae cum aliis communicare posset. Sic Orat. XII. τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες. MARKLAND. Τῶν ἑαυτοῦ προσηκόντων] Sunt masculina,

- 543 ¹ ἑαυτῷ προσηκόντων τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι, καὶ ταῦθ' ²⁵
 544 υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου, ² ὃς ἔπεισε μὲν Δεκέλειαν Λακεδαί-
 μονίους ἐπιτείχισαι, ἐπὶ δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε,
 διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο, πλεοναίης
 δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο ἢ
 μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνους. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς
 μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει, ὄντινα ³ λαμβά-
 νετε τούτων. καίτοι σφόδρα εἴθισται λέγειν, ὡς οὐκ εἰκός ³⁰
 545 ἔστι τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ κατελθόντα δωρεὰς παρὰ τοῦ
 δήμου λαβεῖν, τούτον δ' ἀδίκως διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνου
 διαβεβλήσθαι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς
⁴ αὐτοῦ ἀφείλεσθε ὡς οὐ δικαίως δεδωκότες, τούτου δ' ἀδι-
 κοῦντος ἀποψηφιεῖσθε ὡς τοῦ πατρὸς χρηστοῦ περὶ τὴν
 πόλιν γεγεννημένου.

¹ ἑαυτοῦ T. R. A.² ὃς om. T. A.³ λαμβάνεται T. ἂν λαμβάνητε R. λαμβάνετε A.⁴ ἐκείνου A.

non neutra. necessariorum suorum. dedecorum genti suae adherentium. REISK.

Τὸς ἂν Ἀ. κ. τ. λ.] Deest aliquid ad sententiae intelligentiam. Sic lego: υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου ὃς ἔπεισε etc. Et sic legendum esse cogit historia. PALMER. Hic, ut rei geste constet veritas, addo ὃς ἔπεισε. Non enim hic filius, sed parens Alcibiades auctor exstitit Lacedaemoniis; ut Decaeam munirent. Sic enim Alcibiadis filius apud Isocratem loquitur orat. de pace, et altera de Bigis §. δ'. Καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπιτείχισεν. Calumniari conatur patrem meum, quasi Decaeam munierit. Narrat idem semel iterumque Thucyd. l. 7. Diod. Sic. l. 13. Biblioth. et Plutarchus in Alcibiade, itemque Cornelius Nepos seu Aemilius Probus. Hujus, inquit, consilio Lacedaemonii cum Persarum rege amicitiam fecerunt: Decaeam in Attica munierunt, praesidioque perpetuo ibi posito, in obsidione Athenas tenebant. *Observ. Human.* IV. 9. A. SCHOTT. ὃς ἔπεισε. CONT. Scribe: ὃς ἔπεισε. ita quocum cepit Interpres: cuius consilio Lacedaemonii Decaeam munierunt. Hoc vero κῶλον, et duo sequentia, eodem ordine, et iisdem fere verbis prosequitur Alcibiades Fil. apud Isocratem de Big. αὐτοῦ κατηγοροῦσιν, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπετείχισεν, καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε, καὶ τῶν πολεμίων κατέστη διδάσκαλος. quod ultimum mox explicat, παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακεδαιμονίους ὡς χεὶρ πολεμῆϊν. MARKLAND. Et in his quae dixi se gerens filium

Alcibiadis: AUGER.

Ἐπιτείχισαι] Scil. ἡμῖν. REISK.

Λαμβάνεται] Π. λαμβάνητε. H. STEPH.

CONT. Et bucusque recte quoque Scal. Non erat necesse, ut adderet ὄντινα λαμβάνητε τρέπον. TAYLOR. Sic recte emendavit Stephanus, pro λαμβάνεται. His vero ita respondet Isocrates, sub persona Alcibiadis: καὶ ταῦτον καταφρονοῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν ἡμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἰδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν. et leges adeo contempnunt, ut injuriarum, quibus ab eo (patre meo) vos affectos esse dicunt, a me praenas exigi velint. MARKLAND.

Τούτων] Intellige, eorum qui se gerunt ut Alcibiades pater et filius. AUGER.

Εἰδίσται] Quisnam? Num Alcibiades? profecto, non potest. Ad enim em si hoc vocabulum rediret, versu proximo non αὐτοῦ cum leni, sed αὐτοῦ cum aspero dicendum fuerat. quamquam hoc leve est, item versu deinceps non τοῦτον, sed ἑαυτὸν. redit ergo ad advocationem pro Alcibiade contendente, cuius nomen hic videtur excidisse. REISK.

Τούτον δ' ἀδίκως] Scribe, αὐτὸν, vel ἑαυτὸν δ' ἀδίκως: Alcibiades enim de Se ipso loquitur. Haec ita Isocrates: πάντων ἂν δ' εἰη δεινότατον, εἰ, τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δωρεὰν λαβόντος, ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιοῦσθην. Eadem omnia. MARKLAND.

Αὐτοῦ] Redit ad Alcibiadem patrem. alius dixisset αὐτὸν in accusativo. Graeci ἀφαιρέσθαι τινὰ τι dicunt. REISK.

θ'. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἄλλων τε πολλῶν
 35 ἄξιον ἔνεκεν αὐτοῦ καταψηφίσασθαι, καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέ-
 ραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας.
 τοῦ μὲν γὰρ λέγειν, ὡς Ἀλκιβιάδης οὐδὲν δεινὸν εἴργασται
 ἐπὶ τὴν πατρίδα ¹ στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας 546
 Φυλὴν καταλαβεῖν καὶ δένδρα τεμεῖν καὶ πρὸς τὰ τεῖχη
 προσβαλεῖν, καὶ ταῦτα ποιήσαντας οὐκ ὄνειδος τοῖς
 πωσι καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις
 40 κτήσασθαι, ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες
 μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι
 κατήεσαν Λακεδαιμονίων ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ
 πᾶσιν ἠγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐζήτουν κατιέναι,
 ὡς τὴν μὲν τῆς θαλάττης ἀρχὴν Λακεδαιμονίοις ² παρα-
 δώσοντες, αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἀρξόντες· τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος
 κατελθὼν τοὺς μὲν πολεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ
 143. 1 τοὺς βουλομένους δουλεύειν ἠλευθέρωσεν· ὥστ' οὐχ ὁμοίων
 τῶν ἔργων ἀμφοτέροις γεγενημένων τοὺς λόγους ποιεῖται.

ι'. Ἀλλ' ὅμως, τοσοῦτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῷ
 μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλο-
 τιμεῖται, καὶ λέγει ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα εὐδύνατο, ὥστε
 τῇ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγένηται. καίτοι τίς
 5 οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὃς οὐκ ἂν βουλόμενος 547
 εἶναι πονηρὸς εἰσηγήσαιτο μὲν τοῖς πολεμίοις ἂν χρὴ κατα-
 λαβεῖν τῶν χωρίων, δηλώσειε δ' ἂν ἂν κακῶς φυλάττεται
 τῶν φρουρίων, διδάξειε δ' ἂν ἂν πονηρῶς ἔχει τῶν πραγ-
 ματίων, μηνύσειε δ' ἂν τοὺς βουλομένους ἀφίστασθαι τῶν
 συμμαχῶν; οὐ γὰρ δήπου, ³ ὅτε μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύνα-

¹ στρατεύσασθαι T. στρατεύσάμενος R. A.   ² δάοντες T.   ³ ἔταν T. R. A.

Peri tēs] Peri pro uper. ad colorandam suam improbitatem. IDEM.

Ἀλκιβιάδης;] Corrige Ἀλκιβιάδῃ. TAYLOR.

Στρατεύσασθαι. καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας φυλὴν etc.] Στρατεύσάμενος. CONT. Lege: ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας Φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν. Sic mox: ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν. Hoc Argumentum ita effert Isocrates, dicto loco: τίνας δ' ἀπειχεσθε; οὐ καταλαβόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸν σίτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διεφθείρετε; καὶ τὴν

γῆν ἐτέμενετε; καὶ τὰ προᾶστεια ἐνεπρήσατε; καὶ τελευτῶντες τοῖς τεῖχεσι προσεβάλετε; MARKLAND.

Οὗτοι] Alcibiades puta cum factione sua. REISK.

Γεγενημένων] Post γεγενημένων deesse videtur ὡς περὶ ὁμοίαν. IDEM. Arbitror cum Reiskio deesse ὡς περὶ τῶν ὁμοίων, vel saltem hæc debere subaudiri. AUGER.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Hæc prava interpunctione laborant apud Steph. Lege: Οὐ γὰρ δήπου ἔταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἶός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν κ. τ. λ. TAYLOR. Forte, καὶ γὰρ, vel ἢ γὰρ δὴ σου

μιν, κακῶς οἴος τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν, ἔπειδὴ δὲ ὑμᾶς
 ἕξαπατήσας κατήλθε καὶ πολλῶν ἤρξε τριήρων, οὔτε τοὺς 10
 πολεμίους ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, οὔτε Χίους οὐς
 ἀπέστησε πάλιν φίλους ποιῆσαι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἀγαθὸν
 ὑμᾶς ἐργάσασθαι. ὥστ' οὐ χαλεπὸν γινῶναι, ὅτι Ἀλκιβιά-
 548 δης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρία δὲ τῶν
 πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἃ μὲν γὰρ ἤδει τῶν ὑμετέρων κακῶς
 ἔχοντα, μηνυτῆς ¹ αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο· ἔπειδὴ
 δ' ἔδει αὐτὸν στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο, 15
 ἀλλ' ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξεν βασιλέα χρήματα,
 πλεόν ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. καὶ οὕτω
 πολλὰ ἐνόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναί, ὥστε λέγειν δυ-
 νάμενος καὶ φίλων ὄντων καὶ χρήματα κεκτημένος οὐδέ-
 ποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δοῦναι, ἀλλὰ φυγὴν αὐτοῦ
 καταγνοὺς καὶ Θράκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο πολίτης
 γενέσθαι μᾶλλον ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ 20
 τελευταῖον, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπερβολὴν ποιησάμενος
 τῆς προτέρας πονηρίας ἐτόλμησε τὰς ναῦς Λυσάνδρου μετὰ
 549 Ἀδειμάντου προδοῦναι. ὥστε εἴ τις ὑμῶν ἢ τοὺς τεθνεῶτας
 ἐν ² [τῇ] ναυμαχίᾳ ἔλεεῖ, ἢ ὑπὲρ τῶν δουλευσάντων τοῖς πο-
 λεμίοις αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθηρημένων ἀγανακτεῖ, ἢ
 Λακεδαιμονίους μισεῖ, ἢ τοῖς Τριάκοντα ὀργίζεται, τούτων
 ἀπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἰτιονῆγεσθαι, καὶ ἐνθυμη- 25

¹ αὐτὸς R. A.

² τῇ om. T. uncos om. R. A.

etc. Sed caute hæc dico, ut qui sciam, quantum Negativorum usui indulgent Attici. MARKLAND.

Ἀλκιβιάδης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερεν, etc.] At, o bone Lysia, vereor, ne tuus te zelus extra sive Veritatis sive Memoriar oleas paulum abriperit. mox enim de Alcibiade hæc dicturus es: et adeo multa se in vos deliquisse noverat, ut, quamvis ELOQUENTIA valeret (λέγειν δυνάμενος), et AMICOS haberet, et OPIBUS abundaret, non tamen ausus sit redire et rerum gestarum rationem reddere. Jam vero si quis hæc Tria habet, utrum Ille vere dici poterit οὐδὲν τῶν ἄλλων διαφέρειν δυνάμει, videris Tu. Isocrates certe hanc Oblivionem vel Inconstantiam intellexit esse suum Bonum; quo et usus est, prolatis ipsis hujus loci verbis: καὶ ἐνίστε μὲν αὐτοῦ περιποιῶνται καταφρονεῖν, λέγοντες, ὡς οὐδὲν διέφερε τῶν ἄλλων ἢν δὲ

πάντων αὐτὸν τῶν γενομένων αἰτιῶνται. ut in priori parte sententiæ, ista Isocratis, οὐδὲν διέφερε etc. hunc Lysia locum manifesto designant; ita ultima ejusdem, ἢν δὲ πάντων αὐτῶν etc. æque clare alludunt ad ista Nostri, quæ statim sequuntur, τούτων ἀπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἰτιονῆγεσθαι. Non potuit commodior dari irrisionis occasio; neque eam voluit amittere Isocrates, vel quicunque Auctor fuit istius Orationis. IDEM.

Αὐτοῖς] Αὐτὸς. CONT. Pro αὐτοῖς legi potest vel τοῖς, vel αὐτὸς vel αὐτῶν. quodvis horum vulgatæ præstare puto. MARKLAND.

Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] Articulum de meo addidi. pugna fatalis ad Ægospotamos designatur. REISK.

Τούτων ἀπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα etc.] In accusando Filio Alcibiade, diu immoratus est Patris actionibus Noster.

θῆναι, ὅτι Ἄλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον αὐτοῦ καὶ τὸν
 πρὸς ¹ μητρὸς Μεγακλέα οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δις ἀμφοτέ-
 ρους ἐξωστράκισαν, τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι 550
 ὑμῶν θάνατον κατέγνωσαν, ὥστε νῦν χρὴ ἠγήσαμένους πα-
 τρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει καταψηφίσασθαι, καὶ
 μήτ' ἔλεον μήτε συγγνώμην μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ
 30 πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων τῶν κειμένων καὶ τῶν ὀρκῶν
 οὐς ἠμόσατε.

ἰά. Σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, διὰ τί ἄν
 τις τοιούτων ἀνδρῶν φείσαιο; πότερον, ὡς πρὸς μὲν τὴν
 πόλιν δεδυστυχήκασι, ἄλλως δὲ κόσμιοί εἰσι καὶ σωφρόνως
 βεβιώκασι; οὐχ οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἠταιρήκασι, οἱ δ'
 ἀδελφαῖς συγγεγόνασι, τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγό- 551
 νασιν, οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασι καὶ τοὺς Ἑρμᾶς περι-
 35 κεκόφασι καὶ περὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασι καὶ εἰς
 ἅπασαν τὴν πόλιν ἠμαρτήκασι, ἀδίκως καὶ παρανόμως καὶ
 πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολι-
 τευόμενοι, οὐδεμιᾶς τόλμης ἀπεχόμενοι, ² οὐδὲ ἔργου δεινοῦ

¹ μητρὸς πάππον Μεγ. Α.² οὐδενὸς Α.

neque hoc notare omisit Isocrates, initio fere ejusdem Orationis: καὶ πλείω χρόνον διατρέβουσι τὸν πατέρα μου διαβάλλοντες, ἢ περὶ ἄν ἀντώμισαν διδάσκοντες. MARKLAND.

Πρόπαππον] Harpocr. in Ἄλκιβιάδης. Nos fortasse plura alibi. TAYLOR. Suspiscatus aliquando sum leg. esse: τὸν πρὸς πατρός πρόπαππον. Verum statim animadverti additum paulo post, πρὸς μητρὸς satis indicare, etiamsi alia expressior admonitio nulla sit addita, paternum avum hic designari. Qui πάππον hic malunt legi, hi errant. Nam Alcibiadis filii avus paternus, non Alcibiades fuit dictus, sed Clinias. REISK.

Καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα] Lege: τὸν πρὸς μητρὸς πάππον Μεγακλέα. Harpocration: Ἄλκιβιάδης ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προσωρημέου, ἐν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειωτοαξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτὸν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δις ἐξωστρακίσθηαι. Andocides κατὰ Ἄλκιβιάδ. p. 33, 31. ed. Steph. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατήρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ πάππος Ἄλκιβιάδης ἐξωστρακίσθησαν ἀμφότεροι. lege, δις ἐξωστρακίσθησαν. Megacles igitur non proavus erat, sed avus Alcibiadis maternus. Clisthenes

enim erat proavus maternus. ut refert Alcibiades junior apud Isocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocrationis, pro πρόπαππος, Valesius Not. in Notis Maussacii p. 215. legit πάππος. Vide eum. MARKLAND. Subaudi πάππον, quod vocabulum in v. c. πρόπαππον latet. videtur hic locus bene habere. Haud tamen repugnem, ad μητρὸς addi πάππον, si codices auctores fiant. oratio certe sic fiet planior, aditusque errori occulditur. Mea sententia leve negotio tollatur omnis difficultas, si pro πρόπαππον legatur πατρός παππον. tum enim ultra paret in τὸν πρὸς μητρὸς subaudiri πάππον. Sæpe πατρός in manuscriptis Græcis exaratum invenitur pro cum superimposita virgula transversa; quæ virgula potuit hic per incuriam perisse. REISK.

ἠταιρήκασι] muliebria passi sunt. ut Orat. III. Innuit vero Alcibiadem Patrem. unde dictum istud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. 'Alcibiadem, cum esset adolescens, viros ab uxoribus, juvenum vero uxores a viris abduxisse.' Facete, ut Bionis pleræque. MARKLAND. Οὐδὲ ἔργου] Π. οὐδενὸς ἔργου. H. STEPH. Bene. Sed et alterum ferri posse puto. MARKLAND.

ἀπειροὶ γεγενημένοι; ¹ ἀλλὰ καὶ πεπόνθασι καὶ πεποιήκασιν
 ἅπαντα. οὕτω γὰρ διάκεινται, ὥστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς
 αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμείσθαι. καὶ μὲν ⁴⁰
 δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἤδη τινῶν ἀπειψήφισασθε, ἀδι-
⁵⁵² κείν μὲν νομίσαντες, οἴομενοι δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμους
 ὑμῖν ἔσεσθαι. τίς οὖν ἐλπίς ὑπὸ τούτου τι ἀγαθὸν πεί-
 σεσθαι τὴν πόλιν, ὃν ὑμεῖς ὅτι μὲν οὐδενὸς ἀξίος ἔστιν,
 ἐπειδὴν ἀπολογῆται, εἴσεσθε, ὅτι δὲ πονηρός ἔστιν, ἐκ τῶν
 ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ² εἴσεσθε; ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδ' ἂν
 ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν δύναίτο κακὸν ὑμᾶς ἐργά-
 σασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης καὶ πράττειν ἀδύνατος καὶ ^{144. 1}
 τοῖς οἰκείοις διάφορος καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων μισούμενος.
 ὥστ' οὐδὲ τούτων ἕνεκα αὐτὸν ἀξιὸν φυλάττεσθαι, ἀλλὰ
 πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιεῖται καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ
 τοῖς τούτου φίλοις, οἳ τὰ μὲν προσταττόμενα ποιεῖν οὐκ
 ἐθέλουσι, τοιούτων δ' ἔργων ἐπιθυμοῦσι, καὶ περὶ τῶν
 σφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι περὶ τῶν ὑμετέρων ⁵
 δημηγοροῦσιν.

ιβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἀριστα κατηγόρηκα·
 ἐπίσταμαι δ', ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκρωμένων θαυμά-
 ζουσιν, ὅπως ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξευρεῖν τὰ
 τούτων ἀμαρτήματα, οὗτος δὲ μου καταγελά, ὅτι οὐδὲ
 τὸ πολλοστὸν μέρος εἶρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων
 κακῶν. ὑμεῖς οὖν καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλελειμ-
 μένα ἀναλογισάμενοι πολὺ μᾶλλον αὐτοῦ καταψηφί- ¹⁰
⁵⁵³ σασθε, ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἔνοχος μὲν ἔστι τῇ γραφῇ,

¹ ἀλλ' ἂν πεπόνθασιν ἅπαντα, ἢ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν T. R. ἀλλ' αὐτοὶ ἅπαντα
 καὶ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν A.

² ἐπίστασθε A.

“A πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν etc.] Καὶ
 πεποιήκασιν, ἂν πεπόνθασι καὶ πεποιήκασιν.
 CONT. Mutandæ sunt sedes vocabulorum
 ἂν et καί. Sic: ἀλλ' ἂν πεπόνθασιν ἅπαντα,
 καὶ πεποιήκασιν ἢ πεπόνθασιν. sed quemal-
 modum extrema mala perpessi sunt, ita et
 alios eodem modo affecerunt. Intelligitur
 ἔγωγε ante καί, quod usitatissimum est.
 Andocides de Alcibiade et domo paria
 fera dicit: τῶν οἰκιστῶν ὑπάρχει αὐτῶ
 τὰ ἔσχατα τοῖς μὲν πεποικίαι, τοῖς δὲ
 πεποικίαι. Philo de Leg. Special. p. 540.
 οὐκ ἐν ἔργῳ ἔν διατιθέασι πάσχεισι. Thu-
 cydides VII. 71. παραπλήσιά τε ἐπιπόν-

θασαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. Mox, pro
 κακοῖς mallem αἰσχυροῖς: tametsi: illud to-
 lerari possit. IDEM. Videtur sic leg. ἢ γε
 πεποικίασιν, ἅπαντα αὐτοὶ πεποικίαιτες καὶ
 δικαίως πεπόνθασι. REISK.

Ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε] Εἴσεσθε, vel
 εἰσαθε, vel ἐπίστασθε. CONT. Scribe:
 εἴσεσθε. jam novistis. MARLAND. Prac-
 cessit modo εἴσεσθε, et ibi quidem recte
 atque opportune. convenit enim isti loco
 tempus futurum. huic autem prateritum.
 Videtur ergo ἴσθε aut πίπισθε leg. Nam
 εἴσεσθε in aoristo Græcis non est in usu,
 tametsi futurum usurpatur. REISK.

μεγάλη δ' εὐτυχία τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι
¹ πόλει. ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὄρκους
καὶ τὴν γραφὴν· καὶ τούτων μεμνημένοι ² ψηφιοῦνται τὰ
³ δίκαια.

¹ τῇ πόλει post εὐτυχία ponit A.

² ψηφίσεται T. R. A.

³ δίκαια. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. Α.

Μεγάλη — πόλει] Hi non sunt numeri δ' εὐτυχία τῇ πόλει τοιούτων πολιτῶν ἀπα-
Lysiani. Ille potius scripsisset: μεγάλην λαγῆναι. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ
ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Haec Oratio (quam Lysiae abjudico, cujus nomen in aliquibus Codd. non praefert, neque ea tamen solummodo ratione abjudico) eundem Alcibiadem confodit eadem in causa. Male ergo inscribitur ἀστρατείας (pro quo Codd. nostri ubique ἀστρατίας) vel male prior λειποταξίου. Neque enim singula oratio singulam αἰτίαν habet, sed ambæ eandem. Contra στρατηγούς bene multa disputantur, quorum quum fuerit officium litem promovere, id alienius esse ostenditur, ut pro iis intercedant quos judicandos stiterunt.

Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H. Steph.

557 α'. ΕΓΩ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἕπει καὶ

ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ] Dicam, quare non existimem hanc esse Novam et diversam a priore Actionem. Primo, Harpocration, qui Actionis λειποταξίου meminit, nullam Ἀστρατείας mentionem facit. Sed hoc parvi est momenti: majoris istud, quod in Orat. XIV. Archestratidem dicit Orator primum et praecipuum fuisse Actorem contra Alcibiadem; se vero secundas tantum ferre. Atqui idem proficitur in hac quoque Oratione, Se nempe *suppetias ferre* amico suo Archestratidi. Cum igitur Actores iidem sint in utraque, *Probabile* est (non dico *Necessè*) Actionem quoque Unam et eandem fuisse; et Continuum, ut idem sit Archestratides in fine Orationis, qui in principio fuit: praesertim cum Rationes susceptionis causae hujus in utraque Oratione eadem allegentur; scil. Amicitia erga Archestratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem. Sed quod maximi est ponderis, et mihi videtur pæne ἀποδεικτικόν, hoc est: Licet aliquando diversae res essent λειποτάξιου et Ἀστρατείας, et diversae Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac causa Alcibiadis idem erant. nimirum Duæ species erant λειποταξίου, et Duæ Ἀστρατείας. in una specie, hæc crimina longe inter se dissidebant; unde Demosthenes contra Timocrat. diversos facit τοὺς ἀστρατεύτους

et τοὺς λείποντας τὰς τάξεις; et Andocides de Myst. p. 10. 21. ed. Steph. In altera specie, in qua versatur hæc causa Alcibiadis, coincidebant. reus enim erat Alcibiades λειποταξίου, quia deseruerat *pedestrem militiam* et injussu Strategorum migraverat in *equestrem*, prout ex tota Actione patet: Ἀστρατείας vero reus, quia non comparuerat in *pedestri militia*, ut ipse Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, ut probet hanc esse Ἀστρατείαν si quis ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῆ. Jam vero quodnam discrimen? et quomodo diversæ et Duæ Actiones, cum ex hoc ipso, quod λειποταξίου erat reus, reus esset Ἀστρατείας quoque; et ex eo, quod Ἀστρατείας reus, in hoc casu λειποταξίου quoque reus? et hinc fit, quod cum Solonis Lex de hac re *Trivum* diversorum criminum mentionem faciat, λειποταξίου, Ἀστρατείας, et Δειλίας, quorum singulorum pœna erat *Infamia* et *Bonorum Confiscatio* (adeas Alcchinem adversus Ctesiphontem §. ν'). Noster, hanc Legem proferens adversus Alcibiadem, *Duorum* tantum meminit, λειποταξίου et Δειλίας, ommissa Ἀστρατεία, quam novit in hac causa comprehendi sub λειποταξίῳ: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paulo post dicit, Alcibiadem *τοτὺς* hujus Legis (quæ *Tria*, ut dixi, cri-

144. 18

ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλοῦ ἀξίσι τῇ πόλει γεγονόσι, καὶ περὶ τῶν τῆς ἀστρατείας γραφῶν ¹ κοινούς εἶναι τῶ τε

¹ κοινούς T.

mina complectebatur) reum esse; et ut hoc probet, *Duorum* iterum meminit, Ἀστρατείας et Δειλίας, omissis jam *Λειποταξίῳ*, quod contineri scivit in Ἀστρατεία. nihil enim dicere potuit in Istud, quod et Huic ex aequo non conveniret, atque adeo ipsa Actio inseribi potuisset Ἀστρατείας atque bene ac *Λειποταξίῳ*, quandoquidem hae voces in hac causa synonymiae sint, et ita eas usurpet Orator, et Demosthenes adv. *Boetum* §. ε'. et *Æschines* adv. *Ctesiphont.* §. μζ'. οὐ γὰρ ῥήτως ἀστράτευτος, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, αὐτοῦ ἐνοεῖται, ἀλλ' ὁ Φωκικῆς πόλεμος. Quin et hanc *Secundam* (Ἀστρατείας) perorat verbis, quae plane pertinent ad priorem, *Λειποταξίῳ*: Ἀποδέδεικται δὲ καταλείγει εἰς τοὺς ὀπίστας, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, καὶ τῶν ἴμων κωλύστων, ἀδικήμασσι ἰππίεσας. Idem igitur hoc loco *Λειποταξίῳ* et Ἀστρατεία: Una igitur Causa, Una Oratio. Dicendum jam, unde orta videatur haec Divisio. His verbis clauditur Oratio praecedens: ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς ἴμους, καὶ τοὺς ἔργους, καὶ τὴν γραφὴν καὶ τοῦτον μεμνημένοι ψήφισονται τὰ δίκαια. Atqui hoc modo finiri Nostro non solet Oratio: sed semper, postquam Scriba jussus fuerit recitare *Leges*, aut *Psephismata*, aut *Delationem*, haec recitantur; et, si non Tota, quemadmodum in *Æschine* et *Demosthene* aliquoties fit, Notae saltem eorum in Contextum Orationis inseruntur. NOMOI. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. quod et hic factum fuisse dubitari non potest, cum semper ita factum sit. Atque hinc, ut mihi videtur, tota hujus rei labes, cum enim hae voces omitterentur (quod centies huic Oratoribus accidisse certum est), relicto spatio in exemplaribus, putabant Librorum exscriptores finitam fuisse Orationem, et Novam oriebantur ab istis: Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc. Quia vero nulla Inscriptio Novae hujus Orationis inveniebatur in Exemplaribus, ex istis verbis, quae statim sequuntur: περὶ τῶν τῆς Ἀστρατείας γραφῶν κοινούς εἶναι etc. imperite videntur fabricasse Titulum ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ: quae vox in hac causa, ut supra probavi, nihil aliud est, quam *Λειποταξίῳ*, atque ita pro Una Actione *Λειποταξίῳ*, *Duas* habemus, *Λειποταξίῳ* et Ἀστρατείας, hoc est, *Λειποταξίῳ* et *Λειποταξίῳ*, vel Ἀστρατείας et Ἀστρατείας. Haec vero primitus ita comixa fuisse existimo: ἀνάγνωθι—ψήφισονται τὰ δίκαια. NOMOI. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, etc. ita ut postquam *Leges*, etc. recitata fuissent, Ac-

cusator in Oratione pergat, quam abrupte ista Recitatio. Ceterum una adhuc restat difficultas, quae nonnullis moram forte injecerit, ea est haec: In lege Solonis superius a *Lysia* adducta dicitur, Si quis *Λειποταξίῳ* aut *Δειλίας* reus sit, de eo judicatorum *Strategos* (vulgo quidem legitur τῶς στρατιώτας: sed de veritate conjecturae Schotti, τῶς στρατηγούς, vel mese, τῶς στρατηγούτας, eodem sensu, nullum puto esse dubitandi locum): si vero *Strategi* de his rebus *judices* essent, quinam sunt hi ἄνδρες δικασταί, *judices*, qui tam clare distinguuntur a *Strategis* initio hujus Orat. XIV. Peto igitur a *Vobis* JUDICES, et STRATEGOS oro, ut etc.? Ut hic eximatur scrupulus, sciendum est, *Strategos* Decem quotannis electos fuisse, quorum *Potestas* cum anno finiebatur. Hi igitur, qui in hac causa sedebant *judices*, et quorum per *Leges* erat *Jurisdictionis*, *Strategi* erant anni *currentis*, prout loquimur: isti alteri vero *Strategi*, qui *Alcibiadi* in hac causa favebant, et qui distinguuntur a *judicibus*, *Strategi* fuerant istius anni, in quo hoc crimen admiserat *Alcibiades*. His *Rebus* explicatis jam ad Verba redeamus. MARKLAND. Haec oratio *Lysiae* utique est prioris *δευτερολογία*, seu *secunda actio*, finita nempe *priori* actione, cum intervenissent *Strategi*, pro *Alcibiade* nitentes, eum testantes jussu suo ea fecisse, quorum reus ab actore ageretur. Quibus occurrit actor, denuo cum assurrexisset, afferens haec, quae in hac oratione leguntur, ubi haec duo praecipue urgentur. 1. *Strategos* mentiri, aientes ea suo jussu *Alcibiadem* fecisse. Eos enim illa non jussisse. 2. Etiamsi jussissent, *Alcibiadem* tamen reum esse facti legibus repugnantis, quibus ille parere debuisset potius, quam *Strategis*, penes quos potestas nulla sit ea imperandi, quae a legibus vetentur. REISK. Abunde probasse videtur *Marklandus*, nihil aliud hanc esse, nisi finem prioris *Orationis*, cujus rationibus etiam haec accedat, longiorem esse hujus orationiculae perorationem, quam proportio ad reliquas partes patiat. Quare non video, cur *Reiskius* probabilem *Marklandi* sententiam repudiarit, atque hanc orationiculae putarit esse *δευτερολογίαν*. SLUITER. *Marklando* quoque assentitur *Taylorus*.

Κοινούς] Rectius κοινούς. Παράσχημα ἑαυτὴν ἴσων καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀγοράτιν. Demosth. pro Cor. TAYLOR. Λογε: κοινούς, hoc est, εἰς ἴσων ἀμφοτέροις ἀπο-

558 διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι, καὶ μὴ βοηθοῦντας ¹ ὡς ἂν βού-
λωνται πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς
ψηφίσασθαι, ² ἐνθυμουμένους, ὅτι σφόδρ' ἂν ἠγανακτεῖτε εἰ
³ [ἐν] τῇ ⁴ ὑμετέρᾳ δοκιμασίᾳ οἱ θεσμοθέται ἀναβάντες
559 ὑμῶν ἐδέοντο ⁵ μὴ καταψηφίσασθαι, ἠγούμενοι δεινὸν εἶναι, ²⁵
εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ψῆφον διδόντες παρακε-
λεύονται ⁶ [τῶν μὲν] ⁷ μὴ ⁸ καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν
560 αἴσχιον ἔθος ἢ δεινότερον πρᾶγμα τούτου τῇ πόλει γένοιτο,
εἰ ⁹ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων ¹⁰ ἐν ταῖς τῶν ἐπικλήρων δίκαις

¹ οἷς Α.² ὃ μὴ ποιεῖτε ὑμεῖς, ἐνθυμούμενοι Α.³ ἐν om. T. A. uncōs om. R.⁴ ἡμετέρᾳ R. A.⁵ μὴ om. T. R. A.⁶ uncōs om. T. R. A.⁷ μὴ om. A.⁸ καταψ., τῶν δὲ μή. A.⁹ τολμήσει μὲν T. A. τολμήσει μὲν ὁ R.¹⁰ ἐμβάς τῶν T.

δοῦναι, ut loquitur Demosthenes initio Orat. de Coron. et paulo post παρασχῶν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκρατῆν, et Orat. contra Aphobum Ψευδομαρτ. ἀντιερῆσοι καὶ κοῖνοι γενήσονται ἡμῶν ἀκραταί. Sic et loquitur Dion. Halicarnassensis ex Isocrat. εἰ μὴ κοινούς ἀμφοτέροις ἀκρατάς παράσχοιεν. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. ed. Steph. δέομαι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσους καὶ κοῖνούς ἡμῶν ἐπιστάτας γενέσθαι. In iurejurando τῶν Ἑλλιστῶν erat, ἀκροάσθαι τοῦ τε κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν. Demosth. contra Timocrat. Vide quoque Dinarchum adv. Demosth. p. 93. ed. Steph. et Isocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro ὡς ἂν βούλωνται, forte leg. οἷς. infra tamen dicit ὅ τι ἂν βούληται: ut nihil mutandum. MARKLAND.

᾿Ως] Utunque feram. malle tamen aut οἷς aut ὧ. REISK.

Πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν] Dicitio hæc bene si habet, numerabitur a me in dictionibus paulo rarioribus et Lysiae propriis, etsi paulo durioribus. Aliis sic enunciasset: πᾶσαν προθυμίαν εἰσενεγκεῖν, ὥστε πείσασθαι ὑμᾶς ψηφίσασθαι. IDEM.

Ἐνθυμουμένους] Non ad βοηθοῦντας redit, sed ad ὑμᾶς, non ad Strategos, sed ad iudices. IDEM.

Εἰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ] Sic dedi de meo, pro vulgari εἰ τῇ ἡμετέρᾳ. in ejusmodi causa, ut census agatur nostri, utrum cives simus veri, an commentitii atque subreptitii, ut sæpe multi deprehendebantur ἐν ταῖς τῶν δημοτῶν διαψηφίσεσι. aut, honestamne, an turpem et flagitiosam vitam agamus. nam de hujusmodi rebus novem Archontes quærebant. IDEM.

Οἱ θεσμοθέται ἀναβάντες] Infra de re simili: εἰ τολμήσει μὲν ἄρχων ἐμβάς τῶν ἐπικλήρων δίκαις, etc. An hic quoque ἐμβάντες, an illic ἀναβάς? Thesmothetarum

vero erat στρατηγούς χειροτονεῖν ἐξ ἀπάντων. ut de iis narrat Pollux VIII. 9. segm. 87. MARKLAND.

Καταψηφίσασθαι] Scil. ἡμῶν ἀκρίταν. REISK.

Διαδίδόντες] Διαδόντες, Ald. Ita hæc restituens Stephanus sibi nimium placere visus est. Suam enim emendationem, credo quoque et sui Cod. lectionem, textui inserat ibi dominaturam. Sed fallitur, et lectio Aldina ad veritatem propius accedit, quæ est διδόντες, ut infra, αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. ψῆφον enim διδόναι erat eorum magistratum, qui permittebant iudicia fieri. Οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, ut loquitur noster: οἱ τὴν δίκην εἰσάγοντες: quod utique est ψῆφον διδόναι, non διαδίδόναι. Ita ut ex hac oratione colligitur, δίκας τῶν ἐπικλήρων commiserunt Archontes, δίκας ἀστρατείας οἱ στρατηγοί. Demosth. adv. Eubulid. [ῥ. ε'.] Τὴν δὲ ψῆφον εὐθὺς ἐδίδου τοῖς παρούσι τῶν δημοτῶν et paucis interjectis: τί ποτ' ἦν τὸ δυσχερὲς εὐβουλίῃ ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑστεραίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ πρώτου τὴν ψῆφον διδόναι τοῖς δημοταῖς; TAYLOR.

Τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι.] Τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ καταψηφίζεσθαι. CONT. Clare deest Oppositum, prout patet ex isto τῶν μὲν. Lego: τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. MARKLAND. Num leg. est τῶν μὲν, [subaudi a comuni καταψηφ.] τῶν δὲ μὴ καταψηφίζεσθαι. Alii quidem sic amant verba struere τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. Verum tamen ne altera quidem constructio damnanda videtur, tametsi minus usitata. REISK.

Εἰ τολμήσει μὲν ἄρχων] Scribendum: εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων etc. ut infra dēsonται. explicandus hic locus ex Polluce VIII. 9. segm. 89. Hic vero Archon, de quo loquitur, erat ὁ τοῦ ἵναυτοῦ ἐπάναυτος ἄρχων. MARKLAND.

ἀντιβολεῖν καὶ ἰκετεύειν τοὺς δικαστὰς ὅ τι ἂν βούληται
πραχθῆναι, ὁ δὲ πολέμαρχος καὶ οἱ ¹ἑνδεκα δέησονται ἐν
30 ταῖς δίκαις ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομέναις, ὡς περ καὶ νῦν 561
χρῆ τοίνυν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν,
ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐδὲν ²διοίσει ὑμᾶς ³ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρα-
τείας βοηθεῖν, ἢ ⁴τούτων τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον 562
διδόντας.

β'. Σκέψασθε δὲ, ὡ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἰκανὸν γένηται
τεκμήριον, ὅτι οὐδεὶς πω τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ
⁵Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ 563

¹ τὰ T.² δέσει T. R. μᾶλλον δέσει A.³ ἰδίᾳ τινὶ περὶ A.⁴ τούτους ἂν τινὰς T. R. τούτους ὑμῶν ὑπὲρ τινὸς A.

Καὶ οἱ τὰ * * * δέησονται etc.] Καὶ οἱ
παξίαρχοι, vel στρατηγοὶ, δέησ. CONT. F.
καὶ οἱ στρατηγοὶ δέησ. TAYLOR. Opinor
supplendum: καὶ οἱ ταμίαι δέησονται. qua-
stores. Sic apud Lucianum in Demonacte
p. 859. ἡμοδιαιτος ἄπασσι, καὶ πεζῆς ἄν. sup-
ple: καὶ ὁμοτράπεζος ἄν. MARKLAND.

“Ὁσπερ καὶ νῦν;] Hanc igitur δίκην εἰση-
γον Strategē, honorē Alcibiadis consulentes,
et ut ille ab hac infamia iudicio pu-
blico absolveretur. Exempla omnia supra
allata hoc postulant. MARKLAND.

Καὶ νῦν] Scil. ποιούσιν αὐτ ἐποίησαν.
REISK.

Οὐδὲν δέσει ὑμᾶς — βοηθεῖν] Scribo: οὐ-
δενὶ βοηθεῖν. reputantes, non aequum fore
vos (qui Strategē aequo ac Iudices estis)
cuiquam privatim opitulari in causa de-
tractatae militiae. si enim, ut supra argu-
mentatur, omnes idem faciunt, quod fecit
Alcibiades, quodnam opus erit vobis Stra-
tegis? Haec ad Iudices. Deinde ad alte-
ros Strategos, amicos Alcibiadis: ἢ τού-
τους ἂν τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόν-
τας. scribo: ἢ τούτους τινῶν δεῖσθαι, αὐτοὺς
τὴν ψῆφον διδόντας. aut hos, rogare aliquos
et prensare, ipsos calculos distribuentes; id
est, cum causa sua ipsorum sit, et ὑφ' ἑαυ-
τῶν εἰσαγομένη. Notabis, τίθεσθαι τὸν ἀγῶ-
να, εἰσάγειν τὴν δίκην, et δίδεσθαι vel διαδίδε-
σθαι τὴν ψῆφον, eorundem hoc loco esse.
Quid sit τὴν ψῆφον δίδοναι vide apud Ulpi-
anum in Demosthenis Midianam, ad ista
verba, πείσας τὸν στρατανείοντα δοῦναι τὴν
ψῆφον. ipse Demosthenes, eadem Orati-
one, diverso sensu dicit, Midiam produc-
turum esse Liberos suos, et petituram,
τούτους δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, ut vos illis
detis calculum vestrum; misericordiae, non
causae, hoc concedentes. Qui vero in
causa, a se introducta, Iudicibus τὴν ψῆφον
dat, is iudicium, quantum in se est, cor-
rumpit; conando nempe persuadere iis

sententiam ferre, non secundum Leges,
sed privatam ipsius utilitatem. Insignis
est de hac re locus in Oratione adv. Eu-
bulidem. Scio et aliam esse notionem
hujusce phrasos: cuius exemplum vide
apud Xenophontem Ἑλλην. VII. 3. 2.
MARKLAND. Marklando assentitur Tay-
lorus.

Τούτους] Coisl. habet τοῦτου, quod est
fere nihili. Locum hunc ita restitue:
Οὐδὲν δέσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας
βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν
ψῆφον διδόντας. TAYLOR. Mihi videtur
locus ita quodammodo posse restitui: ὅτι
οὐδὲν μᾶλλον δέσει ὑμᾶς ἰδίᾳ τινὶ περὶ τῆς
ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν ὑπὲρ
τινὸς δεῖσθαι. non vos magis decere, in causa
non obita militiae cuiquam privatim gratifi-
cari, quam illos pro quoquam apud vos in-
tercedere. REISK. Videtur in antiquiori-
bus Codd. duplex fuisse lectio, altera ἢ
τούτους δεῖσθαι, altera ἢ τούτων τινὰς δεῖσθαι.
Itaque recentiores descriptores arbitror
vocabulo τούτους superscripsisse discrimen
lectionis ἂν τινὰς, quod in aliis Codd. in-
venerant. Ultravis eligas, locus erit
persanatus: cogitantes non oportere vos pri-
vatim pro Alcibiade in hoc ἀστρατείας iudi-
cio intercedere, neque hos etiam strategos
oportere, iudices, quos ipsi in suffragia mit-
tunt, exorare. SLUITER.

Παρεσκευασμένος] De hac voce hae-
reo quid statuum: utrum sc. lectio sit men-
dosa, an excidat aliquid, quod sequi de-
buerat. TAYLOR. In ultima voce videtur
esse depravatio, quam sine MSS. auxilio
non possum corrigere. Hoc forte voluit
Orator: ‘Considerate vero, iudices, an
non hinc satis evidens sit argumentum,
quod nullus Strategorum Alcibiadem eque-
stri militiae adscriperit. si enim ita fecis-
sent, debuissent in jus vocare Pamphilum
equitum praefectum, quod equum Alci-

ἀληθῆ λέγουσιν, ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλόν, ὅτι ¹ ἀφαιρῶν 35
565 τὸν ἵππον ἰππέως ἀπεστέρει τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν δὲ τῷ
φυλάρχῳ, ὅτι ἐξελαύνων Ἀλκιβιάδην ἐκ τῆς φυλῆς ἀκυρον
ἐποίει τὴν ² τούτων τάξιν, κελεύειν δὲ τὸν ταξίαρχον

¹ φαίνων T. R.² αὐτῶν A.

biadis adimens, civitatem equite privasset: debuisset vero multatam imponere phylarcho (equitum istius tribus praefecto), quod Alcibiadem ex sua tribu expellens, Strategorum mandata irrita fecisset: debuisset autem jubere taxiarchum (ordinum ducem) delere Alcibiadem ex catalogo militum gravis armaturae. Jam vero nihil horum fecerunt Stratego; sed etc.³ Totum locum adduxi et verti, qui in Edit. Vanderheidii, propter corruptum Contextum, miseris modis lacinatur. MARKLAND. Bene habet vulgata et locus est perspicuus. Utinam multo alii pariter essent, atque hic est. Idem est ac si dixisset: εἰ ἰκανὸν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων τεκμήριον τοῦτο γένηται, ὅτι τότε, ὅτε ἦν Ἀλκιβιάδης ἐτι ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τῶν στρατηγῶν οὐδεὶς πῶ ἦν αὐτῷ παρασκευασμένος, ἄς νῦν εἰσὶν οἱ στρατηγοὶ ὑπ' αὐτοῦ παρασκευασμένοι. Graeci usurpant παρασκευάζεσθαι de eo, qui aliquem malis, callidis artibus in partem suam pertrahit, ut in judicio se ad vocatione et testimonio adjuvet. παρασκευασμένος igitur est testis, advocatus, patronus causae, corruptus, gratia, precibus, largitionibus inductus, ut causam iniquam tuendam suscipiat. quem nos *gewonnen* aut *gestimmt* usurpamus. REISK.

Ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλόν] Scribe: ἐγκαλεῖν μὲν Παμφίλον. *accusare, in iudicium vocare Pamphilum.* qui opinor ἵππαρχος erat: sequitur enim de φυλάρχῳ: qui duo summam habebant in equitibus auctoritatem. et si codex aliquis pro Πάμφιλόν vel Παμφίλον, haberet, vel adderet, τῷ ἵππαρχῳ, multo melius putarem. MARKLAND. F. ἐγκαλεῖν. TAYLOR. Verbum hoc bene habet. ἀνακαλεῖν est h. l. ad tribunal suum, Strategorum puta, ad causam dicendam, excitare. REISK.

Φαίνων] Tu repono ἀφαιρῶν. TAYLOR. Forte, ἀφαιρῶν, *adimens.* Sed in MS. φέων, notante Stephano, hoc esset ἀφέων, eodem sensu. quod verum puto, propter frequentes vices Literarum φ et λ. unde ista depravatio, ut mihi videtur, 1 Cor. XIV. 26. γλώσσαν ἔχει, pro γῶσιν. Locum apponamus: "Ὅταν συνέχρησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνεῖαν ἔχει, πάντα σφύρος οἰκδομεῖν γενέσθω εἴτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο etc. Ita distinguendum puto,

et repetendam Conjunctionem εἴτε ante singula κῶλα, quasi scriptum esset: ἕκαστος ὑμῶν εἴτε ψαλμὸν ἔχει, εἴτε διδαχὴν ἔχει, εἴτε γλῶσσαν ἔχει, εἴτε γλώσση τις λαλεῖ etc. unusquisque vestrum sive psalmum habet, sive doctrinam habet, sive lingua quis loquitur etc. Non enim affirmative loqui videtur Apostolos (neque verum, opinor, hoc fuisset, scil. singulas personas in Cretibus Primitivorum Christianorum Donum aliquod Spirituale habuisse), sed hypothetice, et praeceptive, si quis hoc vel illud donum habet, hoc vel illo modo faciat. Saepe autem vox, ad ultimum membrum longioris sententiae posita, ante singulas ejusdem sententiae partes repetenda est. vide hujus Epistolae cap. XV. 44. ubi vox σῶμα saepe repetenda est antequam devenias ad propriam ejus sedem: et multis aliis exemplis hoc probare possem. Jam vero cum agatur de γλώσση commate 27. mihi probabile videtur scriptum fuisse γῶσιν commate 26. ne bis de re eadem diceretur: et maxime, quia commate sexto hujus Capituli, haec fere eodem modo conjunguntur, ἀποκάλυψις, γῶσις, προφητεία, et διδαχή: et ibi quoque τῶν γλωσσῶν distincte facta mentione, et ita alibi in ista Epistola. vide cap. XIII. 1, 2. 8. Mox, φυλάρχῳ, et φυλῆς scribendum, litera initiali minore. Vanderheidius enim priorem cepit pro Nomine Proprio, Philarcho: et vertit ἐπιβάλλειν τῷ φυλάρχῳ, *adoriri Philarchum:* duplici errore. ἐπιβάλλειν est *multare.* Vide Harpocrat. V. Ἐπιβολή, ubi Lysiam citat: et Pollucem VIII. 5. segm. 21. Saepe hac voce utitur Noster eodem sensu. Xenophon Ἑλλαν. I. 7. 1. Ἐρασιπιδῆ ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν, κατηγορεῖ ἐν δικαστηρίῳ: ita legendum pro ἐπιβουλήν. male vertitur, *Erasinidem per insidias aggressus.* MARKLAND. Etiam φαίνων bene habet. deferendo Alcibiadem apud judices rerum militarium, ut turbatorem disciplinae militaris, qui pedestri militiae cum esset adscriptus, equo uteretur, et equitem se generet, quanquam equus ei publicus a republica nullus esset datus. REISK.

Ἐπιβάλλειν] Subaudi ἐπιβῶν, quod est genus aliquod multae, quam leges Archontibus arbitrarium reliquant. IDEM.

Τὴν τούτων τάξιν] horum, Strategorum puta, *collocationem.* h. e. quod effecisset,

ἔξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τοῦ τῶν ὀπλιτῶν καταλόγου. νῦν δὲ
 τούτων οὐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ περιε-
 ὄρων αὐτὸν ὑπὸ πάντων προπηλακίζομενον καὶ τοῖς
 40 ἰσποτοζόταις ἱππεύοντα, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν
 ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ'
 ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι. καίτοι δεινόν, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 αὐτούς μὲν¹ τοὺς στρατηγοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντας
 μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἠγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδοκι-
 μιάσθην κατὰ τοὺς νόμους, Ἀλκιβιάδην δὲ τολμᾶν παρὰ
 τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπ' αὐτῶν ταχθῆναι. δεινόν δέ μοι 566
 δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων
 145. 1 ἱππέων, οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ὄντινα βούλονται αὐτοὶ εἰς
 τοὺς ὀπλίτας καταλέξαι, τῶν δὲ ὀπλιτῶν ἀδοκιμάστων
 ὄντων, ἐπὶ τούτοις ἔσται ὄντιν' ἂν βούλονται ἱππεύειν. εἰ
 μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὄντες κύριοι πολλῶν βουλο-
 μένων μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἶασαν, οὐκ ἂν δικαίως
 5 χαρίζοσθε αὐτοῖς· εἰ δ' ἀκυροὶ ὄντες ὁμολογήσουσι τάξαι, 567

¹ τοὺς om. T.

ut ratio nulla haberetur mandati illius, quo Strategi Alcibiadi locum deinceps in equitibus obtinendum assignasset. IDEM.

[Ἐπὶ τούτοις] Π. ἐπὶ τούτοις. Οὕτω φησὶν, Ἐπὶ τούτοις ἔσται. H. STEPHAN. Ita legit et Petitus Attic. Leg. p. 550. ubi hunc locum laudat, et Scaliger quoque. TAYLOR. Recte, opinor; saltem usitatius. sic Orat. I. ἐπ' αὐτῆ εἶναι, penes eam esse. Nota sunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῶν et τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῶν. Vide, quæ dixi ad Orat. XIII. Nihil tamen audeo mutare. Oratione enim II. legimus τὸ γε ἐπ' ἐκείνων. quæ, licet rarior, proba tamen lectio esse potest. MARKLAND. Non est penes strategos. AUGER.

[Ὅντινα βούλονται] Rescribo: ὄντιν' ἂν βούλονται. ut statim ὄντιν' ἂν βούλονται ἱππεύειν. MARKLAND. et TAYLOR.

[Οὐ καὶ δικαίως χαρίζοσθε αὐτοῖς] Ratio contrarium postulat, ἀδικίως; non injuste hoc illis concessisset. et alibi in his Orationibus hæc voces parem mutationem passæ sunt. Tali quoque mendo sædatis Sacer Textus Rom. V. 7. μόλις γὰρ ὑπέρις ἀδικου τις ἀποθαινεῖται. Vulgo legitur ὑπέρις δικαίου: quo nihil magis repugnans Argumento et menti Apostoli videtur dici potuisse, et hoc impulit Viros Doctos ad inanem isto loco Distinctionem inter δι-

καιος et ἀγαθός: quæ Verborum Distinctio si ex usu Linguae maxime foret, Rei tamen quoque, de qua agitur, Distinctio spectari debuit. ea vero neque Moribus consentanea, neque Natura Hominum fundata mihi videtur: neque enim unquam credo inventos fuisse Homines, qui tam accurate distinguerent, ut pro viro ἀγαθῷ mori vellent, pro viro δίκαιῳ nollent: præsertim cum quis non possit esse δικαίος, ut non simul ex magna parte sit ἀγαθός. Bene vero, quod Vetusissimii Syrus et Arabs Interpretes (approbante Grotio) manum Apostoli servarunt. tametsi etiam absque iis, ex sola Logica, hoc confici et concludi potuisset. certe ita conjeceram diu antequam de Varia Lectione rescivissem, ex ipso συλλογισμῷ et Ratiocinatione, quæ in altera, nisi fallor, nulla est, etiam admissa ista Distinctione: quod facile quis perspiciet, si quæserit, quid per suum istud γὰς velit Paulus; quo Acutior et Accuratiior Argumentator manum chartæ nunquam admovit. MARKLAND. Malim: εἰ καὶ μὴ δικαίως, χαρίζοσθε ἂν αὐτοῖς. gratificemini illis, tametsi haud optimo jure. idem est, ac si dixisset: χαρίζοσθε μὲν ἂν αὐτοῖς, id est, absolvatis quidem eos iudicio vestro per gratiam, καίτοι οὐ δικαίως, tametsi haud meritis, aut etsi contra jus et fas. REISK.

ἐνθυμείσθαι χρῆ, ὅτι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνῶσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἂν οὗτοι ¹ κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. ὥστε οὐδένα
568 χρῆ τῶν δεομένων περὶ πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὄρκων ποιεῖσθαι.

γ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ τω δοκεῖ ² μεγάλη ἢ ζημία εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνήσθαι χρῆ, ὅτι οὐ νομοθετήσοντες περὶ αὐτῶν ἤκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ψηφιοῦμενοι, οὐδὲ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεήσοντες, 10 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιούμενοι καὶ ὅλη τῇ πόλει βοηθήσοντες, εὖ εἰδότες ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ὀλίγους τιμωρησάμενοι πολλοὺς ποιήσετε κοσμιωτέρους ἐν τοῖς μέλλουσι κινδυνεύειν. χρῆ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὥσπερ οὗτος ἀμελήσας τῆς πόλεως τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν ἐσκέψατο, οὕτως ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι, ἄλλως τε καὶ ὄρκους ὁμωμοκότας καὶ περὶ 15 Ἀλκιβιάδου μέλλοντας ψηφίσασθαι, ³ ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, καταγελαῶν τῆς πόλεως ἀπεισιν· οὐ γὰρ δὴ χάριν γε ὑμῖν ἀποδώσει τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθῶν, ὃς τῶν φίλων τοὺς φανερώς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ. ὑμεῖς οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰς τούτων δεήσεις περὶ ⁴ ἐλάττονος
569 ποιησάμενοι τὰ δίκαια ψηφίσασθε. ἀποδεδείκται δὲ καταλεγείς εἰς τοὺς ὀπλίτας καὶ λιπῶν τὴν τάξιν καὶ τῶν νόμων ²⁰ κωλύόντων ἀδοκίμαστος ἱππεύσας, καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι διαρρήδη οὔτε στρατηγὸν οὔτε ἵππαρχον οὔτε ἄλλον οὐδένα κυριώτερον ἐκείνων ἀποδεικνύουσι, περὶ τούτων ἰδιώτης ὢν τὴν ἐξουσίαν αὐτῷ δεδωκώς. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι

¹ κελεύουσι T.² μεγάλης ζημίας T. R.³ οἷς T.⁴ ἐλαττόνων T.

Κελεύουσι] Π. κελεύωσι. H. STEPH. CONT. Lege cum Steph. et Coisl. κελεύωσι. TAYLOR.

Μεγάλης ζημίας] Malim: μεγάλη ἢ ζημία. REISK.

Ὁς ἂν κ. τ. λ.] Π. ὃς ἂν H. STEPH. CONT. Cum Steph. ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ. TAYLOR.

Περὶ ἐλαττόνων] Scribe ἐλάττονος, ut semper. MARKLAND.

Ἱππαρχον] Ἱππαρχον. CONT. Coisl. Ἱππαρχον. Officium ejus describit Sigon. de Rep. Athen. IV. 5. Noster in proxima oratione: πολλοὺς μὲν τότε ἱππευσάντων βουλευήσας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱπ-

πάρχους κεχειροτονημένους. TAYLOR. Lege: Ἱππαρχον. conjungit duas summas ἀρχάς, hanc equitum, illam peditum, sic infra: πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. Demosthenes de Corona §. νε'. καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν Ἱππαρχον τὰς πεζὰς, καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσινάδῃ ἐξάγειν. Ita et Noster Orat. XXVI. conjungit Ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν. et Lucianus in Gallo, p. 176. Vide et Demosthenem in Philipp. I. §. β'. et Æschinam adv. Ctesiph. §. ζ'. MARKLAND.

Ἐκειῶν] Pro ἑαυτῶν. redit enim ad leges. REISK.

¹ Ἄρχεστρατίδῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἑμαυτοῦ τιμωρούμενος, δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι· ὑμᾶς 570 δὲ χρὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας τὴν ψῆφον φέρειν, ἥνπερ ὅτε ᾤεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν.

¹ Ἄρχεστρατίδῃ T.

Ἄρχεστρατίδῃ] In superiori erat Ἄρχεστρατίδῃ. TAYLOR. In priori Oratione Ἄρχεστρατίδην appellavit. Citat Ammonius Hyperidem ἐν τῷ κατὰ Ἀρχεστρατίδου, V. 1584: Harpocration Dinarchum ἐν

τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου, V. ἀποψηφίζονται. parvi est momenti, utro modo scribatur: uno tamen utrobique scribendum. MARKLAND.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
 EN BOYΛH
 ΜΑΝΤΙΘΕΩΙ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩΙ
 Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Α .

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. Est actio *δικιμασίας*. Mantitheus se magistratus candidatum professus vitæ ex- Pag.
 ed. amen subiro tenetur. Postulatur merendi sub Trigintaviris. ed.
 Reisk. H. Steph.
 145. 30

570 *ἀ*. Εἰ μὴ συνήδειν, ὧ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις
 ἐν παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς
 571 χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἠγοῦμαι γὰρ τοῖς
 ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν
 αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν
 αὐτοῖς βεβιωμένων καταστήναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα 35
 ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με¹ τυγχά-
 νει ἀηδῶς ἢ κακῶς διακειμένος, ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος
 ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσει αὐτῷ καὶ
 πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠγήσεται. ἀξιώ-
 δὲ, ὧ βουλή, εἰάν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς εὖνους
 εἰμὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν
 αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πῶ μοι πλέον εἶναι·

¹ τυγχάνει T. R. A.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Hanc orationem sine ulla Inscriptionis mentione semel citat Harpocration, V. κατάστασις; mendose quidem, sed qui ex Lysia facile corrigi possit, prout etiam notavit Valesius. Cæterum hanc ex optimis Lysianis existimo: est enim spiritu plena et magnanimitate, et fiducia conscientiæ, innocentia sua et meritis erga civitatem fretæ. Præstantissimam certe Mantitheï hujus indolem demonstrat. MARKLAND.

Χάριν εἶχον] Atticorum est χάριν εἶδέναι, ut norunt scioli. Noster tamen hic et alibi peculiari modo χάριν ἔχειν. Quod credo observari a Polluce, V. 32. Εἶδέναι χάριν. ἐπίστασθαι, χάριν ἔχειν, ὡς Ὑπερίδης τε καὶ Λυσίας. Editores male hæc tractarunt. Tu mecum sana. TAYLOR.

Ἡ κακῶς] Suntne ista vocabula interpretatio vocabuli ἀηδῶς? an κακῶς h. l. idem valet atque κακίνως, maligniter. REISK.

10 εἰάν δὲ φαίνομαι περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ
πολύ παρα τὴν δόξαν καὶ παρα τοὺς λόγους ¹ τοὺς τῶν
ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμᾶζειν, τούτους δὲ ἡγεῖ-
σθαι χεῖρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον
οὐτ' ἐπεδήμου ἐπὶ τῶν Τριάκοντα, ² οὐδὲ μετέσχον τῆς
τότε πολιτείας.

β'. Ἡμᾶς γὰρ ὁ πατήρ πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμ-
φορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε. 572
146. 1 καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων οὔτε μεθισταμένης τῆς
πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πει- 573
ραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις. καίτοι οὔτε ἡμᾶς
εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιδυμεῖν μετέχειν
τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὐτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην
5 γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημαῖσι καὶ τοῖς μηδὲν

¹ τοῖς om. T.

² οὔτε A.

Φαίνομαι περὶ] Malim φαίνομαι, καὶ περὶ.
IDEM.

Οὐδὲ] Imo vero οὔτε. IDEM.

Ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους
ἐξέπεμψε] Admodum rara est hæc Satyri
hujus descriptio. plane deest vox βασι-
λεύοντα post Πόντῳ. Nimirum hic est ille
Satyros, cujus toties meminit Isocrates in
Trapeziticis: ubi Actor in ista causa dicit,
Patrem suum adeo familiarem esse Satyro,
ὥστε πολλὰς μὲν χάρας ἀρχειν, ἀπάσης δὲ
τῆς δυνάμεως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνου, ut et
ampliam provinciam gubernet, et omnium
Satyri copiarum curam agat. Hujus me-
minit Diod. Siculus lib. XIV. ad Olymp.
XCVI. 4. περὶ δὲ αὐτὸν χεῖρον καὶ Σάτυρος,
Σπαρτάκου μὲν υἱός, βασιλεὺς δὲ Βοσπόρου,
ἐτελεύτησεν, ἀρχὰς ἐπὶ δεκατίσσοις. Quem
locum mihi suggestit Cl. Editor. MARK-
LAND. Subaudi δυνάστην. quod ut addatur,
opus nil esse videtur, nisi codices auctores
fiant. REISK. Ostendere vult Orator ex
persona Mantitheï, eum sub trigintivirali
dominatu brevi tantum tempore in urbe
fuisse, quare et protectionis et reditus
tempus accurate designandum erat. Si
vero ita locum legamus, dicit Mantitheus
se rediisse, nondum diratis muris neque
mutato Reip. statu, sed quinque diebus
antequam exsules Phyle profecti Piræeum
caperent. Ne de aliorum conjecturis quid
dicam, mihi legendum videtur: ἐξέπεμψεν,
οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων, οὔτε μεθιστα-
μένης τῆς πολιτείας] καθήλομεν δὲ πρὶν κ. τ. λ.
Hunc vero Mantitheum diversum esse
credo ab eo, cujus mentio est apud
Xenoph. Hellen. I. 1. 6. et 3. 9. Is autem

forte idem sit, de quo dicit Antiochides de
Myster. p. 6. fin. ed. Steph. Diversus
item uterque ab eo, pro quo scriptæ ex-
stant Demosthenis in Bæotum orationes.
SLUITER.

Οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ'
ἤλθομεν etc.] Scio quid dici possit de
repetitione τῷ ἤλθομεν. nihilominus de-
esse pulo vocem ἐπεδημαῖσι, in patria
fuimus, post πολιτείας. neque cum mania
diruebantur, neque cum forma Reip. mu-
tabatur, Athenis fuimus, sed rediimus etc.
Interpres quoque in Versicis sua inserit
affuimus. ἤλθομεν vero est rediimus, ut
Luc. XXIII, 42. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
σῶ, quando redieris in regno tuo, id est,
quando redieris Rex, regia potestate pre-
ditus: neque hoc solum, sed et tuo regno,
emphatice, tibi proprio; quod ideo alibi
vocat in τῇ δόξῃ αὐτοῦ, in majestate sua.
Mentem Lucæ non bene exprimit Vul-
gata: cum veneris in regnum tuum. Longe
aliud dicit Evangelista. MARKLAND. Non
equidem moyebo controversiam huic
lectioni, quæ accipi possit, ac si sic esset
scriptum: πολιτείας ἤλθομεν ἀλλὰ [scilicet
ἤλθομεν] πρὶν — Visus tamen aliquando
fuit Lysias sic reliquias: πολιτείας κατ'
ἤλθομεν, rediimus domum, ἀλλ' ἤλθομεν
πρὶν κ. τ. λ. Aut alias deest ἡμεν μάρ-
τυρες, αὐτὸσπίται, aut μετείχομεν οὐδὲν.
REISK.

Ἐκεῖνοι] XXX tyranni puta, et qui cum
illis faciebant. IDEM.

Καὶ τοῖς μηδὲν ἔξαμαρτάνουσι etc.]
Scribe: καίτοι μηδὲν etc. tametsi innocu
essent. per parenthesis. MARKLAND.

ἔξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον¹ καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν² δῆμον. ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἰππεύσαντας σκοπεῖν εὐήθες ἔστιν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἰππεύειν οὐκ ἔνευσιν, ἔνιοι δὲ τῶν³ ἀποδημούντων ἐπιγεγραμμένοι 574 εἰσίν. ἐκεῖνος δ' ἔστιν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, εἰψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἰππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν. ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὐτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίοις οὔτε κατάστασιν παραλαβόντα. καίτοι πᾶσι ῥᾶδιον τοῦτο γινῶναι, διότι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ⁴ ἀποδείξαιεν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις,⁵ αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε· 575 ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾶδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἢ ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἰππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. ἔτι δὲ, ὡς βουλή, εἴπερ ἰππευσα,

¹ ἢ T. R. A.² δῆμον ἐτίμων. R. A.³ ἀπομούντων R.⁴ ἀποδείξειεν T.⁵ αὐτὸς A.

Ἡ τοῖς] Καὶ τοὺς Coisl. Locus tamen etiamnum desperatissimus. TAYLOR.

Ἀπομούντων] Sic dedi, revocans probam hanc lectionem atque genuinam ex Aldina, pro vulgari ἀποδημούντων. Sed adhuc addendum videtur ἂν. ἀπομούντων ἂν, qui sint dejeraturi, jurejurando infitituri, militia equestri sub xxx tyrannis se functos fuisse. REISK.

Ἐπιγεγραμμένοι] Opinor ἐγγεγραμμένοι. MARKLAND.

Ἐλεγχος] Me scil. in illa militia scelerata non meruisse. REISK.

Ἐψηφίσασθε κ. τ. λ.] Locum laudat Harpocr. in Κατάστασις, sed mendose: ni ejus ἀναπράττειτε praeferat lector eruditus. TAYLOR. ἀναπράττειτε. CONT.

Καταστάσεις] manupretia, pecunias quas recens conscripti milites accipiebant ἐπὶ τῇ καταστάσει, cum Zeichen ihrer Bestallung, in testimonium allectionis, et unde sibi necessaria quaedam novae provinciae compararent. Handgelder. Hæc enim defuncti militia reddere tenebantur, ut ex hoc loco videor mihi intelligere. Nam illi, qui equites sub xxx tyrannis meruerant, nunc pace restituta exactorabantur. REISK.

Συνδίοις] Vid. Harpocrat. in voce. TAYLOR.

Παραλαβόντα] Num proλαβόντα. REISK.

Ἀποδείξαιεν] Revocavi hanc lectionem ex Aldina pro vulgari ἀποδείξειεν, qui esset singularis: verum pluralis numerus hic requiritur, aut ἀποδείξαιεν, aut ἀποδείξειαν. REISK.

Αὐτοῖς] Π. αὐτούς. H. STEPH. CONT. Vulgata bene habet, apta e præmisso τοῖς φυλάρχοις. REISK.

Ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε] Si sana sit hæc scriptura, notatu dignum est, τούτοις ad remotius, ἐκείνοις ad propius referri, contra quam vulgo fieri solet. Mox pro αὐτοῖς Stephanus conjicit αὐτούς. Legi quoque potest αὐταῖς, scil. ταῖς καταστάσεσι: ut Orat. XXX. ἐξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιώσαι: et ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ, Demosth. adv. Dionysod. §. η'. MARKLAND. Subaudi τοῖς τῶν φυλάρχων. ut in τούτοις subauditur τοῖς ἐν τῷ σανιδίῳ γεγραμμένοις. Haud raro occurrunt exempla, ubi ἐκεῖνος ad propius, οὗτος ad remotius refertur. REISK.

Ἐξαλειφθῆναι] Vult infidelitatem harum tabularum demonstrare, si facile fuit volenti cuique efficere, ut nomen suum ex illis expungeretur, facile item fuit alicujus nolentis nomen in illis scribi ab ejus inimico, si quis ipsum lædere vellet. IDEM.

οὐκ ἂν ἦν ἕξαρκος ὡς δεινόν τι πεπωοηκώς· ἀλλ' ἠξίου, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτη τῇ γνώμῃ χρωμέ-
 20 πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημέ-
 νους. ¹ ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι 576
 τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου κατα-
 ψεύσασθαι. ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Περὶ μὲν τοίνυν ταύτης τῆς αἰτίας οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ᾧ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν
 25 ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παν-
 τὸς τοῦ βίου λόγον δίδοναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἂν δύ-
 νωμαι διὰ βραχυτάτων. ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν, οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ 577
 πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφαὶς ἐξέδωκα, ἐπι-
 δούς τριάκοντα μναῖς ἑκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως
 30 ἐνειμάμην ὥστ' ἐκείνον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶων, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτω βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτε μοι μηδὲ πρὸς ἓνα μηδὲν ἔγκλημα γενέ-
 σθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτω διώκησα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιστον ἠγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπεικειάς, ὅτι

¹ ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι T. R. ὥστε διὰ μηδὲν ἄλλο με A.

[Ὅστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι κ. τ. λ.] Cor-
 rige: ὥστε διὰ μηδὲν ἄλλο με ἠγεῖ-
 σθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι
 κ. τ. λ. Vel si cui displicat violata ver-
 borum junctura, sic ad edita propius:
 Ὅστε μηδὲν δι' ἄλλο. ut alibi noster:
 Ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνης δυσίας ποιεῖ-
 σθαι, καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης
 ἕνεκα τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης.
 c. Nicomach. Valeat Critice, ni hoc sit ad
 vivum ipsum resectum. TAYLOR. Scribe:
 ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγεῖσθε ταύτην ποιεῖ-
 σθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι etc. itaque propter
 nihil aliud me existimate hanc apologiam
 facere, nisi quod etc. Egrege et Fortiter.
 Μηδὲν δι' ἄλλο ἢ ὅτι, ut ap. Diog. Laertium
 lib. V. in Demetrio: Μένανδρος ὁ κωμικὸς

παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι
 φίλος ἦν αὐτῷ. MARKLAND. Mihi, ut in
 loco mendoso, meliora nuac non succur-
 runt, quam haec, leg. esse: ὥστ' εἰ μηδ'
 ἔνταῦθα δικαίως διαβάλλομαι. Quare si ne
 hac quidem in parte jure merito apud vos
 denigratus inimicorum criminationibus fui,
 existimate, me sic luculentissime crimen
 purgasse, atque planum fecisse, inimicos
 meos me mendaciis a se conflictis et pro-
 ditis infamatum isse. REISK.

² ἢ ὅτι] ² H delendum videtur, ut quod
 facile nasci e proximo N potuerit. REISK.
 Τὰ μὲν ἴδια] Hic τὰ ἴδια interpretor
 res domesticas, res familiae proprias; τῶν
 κοινῶν intelligo de caeteris rebus quae ad
 familiam non pertinent. AUGER.

τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀπολασίας τυγχάνουσιν τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐτοὺς ὄψασθέ μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους 35 περὶ ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ ψευδομένους. καίτοι δῆλον ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμοῦ. ἔτι δ', ὦ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ δύναίτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγενημένην. καίτοι ἑτέρους ὄρατε πολλάκις εἰς τοιούτους ἀγῶνας καθεστηκότας.

δ'. Πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς 40 πρὸς τοὺς πολεμίους σκέψασθε οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει. πρῶτον μὲν γὰρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποίησασθε 578 πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἀλιάρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὀρθοβούλου κατειλεγμένος ἰππεύειν, ἐπειδὴ¹ πάντας ἐώρων τοῖς μὲν ἰππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι² δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ' ὀπλίταις κίνδυνον ἠγούμενους, ἑτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν 147. 1 ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ³ ἐξάλειψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἠγούμενος αἰσχρὸν εἶναι, τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν, αἰδεῖαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντι στρατεύεσθαι. καὶ μοι ἀνάβηθι, Ὀρθόβουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

συλληγόντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου, εἰδὼς 579 αὐτῶν ἐνίοις πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἃ ἐφοδίων δὲ ἀπορροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν

¹ πάντες T.

² δὴ T.

³ Ἐξάλειψαί T.

[Ἐπεθυμοῦμεν] Mallem ἐπιθύμουν, propter istud ἐμοῦ. aliter sentirent de ME, si eadem SECTARER. MARKLAND.

[Ἐπεθυμοῦμεν] Egoque illique mei æquales ætate, sed studiis a me multum diversis dediti. REISK. Si ego et illi eadem concuperemus. AUGER.

[Ὅτε τὴν συμμαχίαν] De hac societate Atheniensium cum Bæolis vide Xenoph. Hellenic. III. PALMER.

Πάντες] Π. πάντας. H. STEPH. CONT.

Εἶναι δὴ] Δεῖν dediti pro vulgari δὴ, necesse esse, neque fieri aliter per naturam rerum posse, quam ut equites quidem tuti sint, pedites autem in periculo versentur. REISK. δὴ Contius delet omnino. Ego huic sub-

stitui δεῖν ex auctoritate nonnullorum Codd., sed malim abesse et δὴ et δεῖν. AUGER.

[Ἐφην τῷ Ὀρθοβούλῳ, Ἐξάλειψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου] Mallem: ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ἐξάλειψαί με, jussi vel rogavi Orthobulum, ut me deleret ex catalogo. quia hoc verbo nunquam alibi, quod sciam, in Media Voce; in Activa sæpe utitur. ἔφην ἐξάλειψαί, ut apud Xenophontem Cyropæd. IV. 6. 11. ἃ εἰ μὲν Μάγος ἔφασαν τοῖς Θεοῖς ἐξελεῖν. MARKLAND.

[Συλληγόντων] Π. συλληγόντων. H. STEPH. SCAL. Recte. MARKLAND.

[Πολίτας] Vel fortasse ὀπλίτας. TAYLOR. Τοὺς ἔχοντας] divites: quibus oppo-

τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόροις διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδρῶν τριακόντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κекτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. καὶ μοι ¹ ἀνάβητε.

MARTYRES.

10 μετὰ ταῦτα τοῖνυν, ᾧ βουλῇ, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης καὶ πάντων προσιδόντων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἐτέρων ἀναδυομένων, ἐγὼ διεπραξάμην ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας 580 φυλῆς δυστυχισάσης καὶ πλείστων ἐνθανόντων, ὕστερον ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριέως ² τοῦ πᾶσιν ἀνδρώποισ 581

¹ ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. A.

² τοῖς T. R. A.

nuntur οἱ ἀπόροις διακειμένοι, iidem qui οἱ μὴ ἔχοντες; 1 Cor. XI. 22. καὶ κατασχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας, pauperes, absolute: non enim intelligendum οἰκίας. Sophocles Ajaxe Flag. v. 157.

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει:

ad divitem. Isocrates in Amartyro [§. i.] εὐ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο, ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφροῦντο. unde Demosthenes Orat. I. in Stephanum [§. x.] conjungit ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. Sic habere pro dives esse Latinis. Seneca de Vit. Beat. c. XXVI. Horatius Serm. I. I. 1. 92.

“quoque habeas plus
Pauperiem metuas minus:”

ita scribendum puto, pro quomque, i. e. quimque. ‘quo magis dives sis, eo minus paupertatem metuas.’ MARKLAND.

Ἀνάβητε] Π. ἀνάβητε μάρτυρες, ἢ τούτων μάρτυρες. Οὕτω γὰρ ὀλίγη ὕστερον. H. STEPH. ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. CONT. Post ἀνάβητε videtur vocab. μάρτυρες iterandum esse ad hunc modum. ἀνάβητε μάρτυρες. MARTYRES. Sic certe solent loqui. REISK.

Τῆς πρώτης] Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει. CONT. Malim cum Scaligero ἐπὶ τῆς πε. vide ad p. 140. 50. ed. Steph. aut leg. ὡστ' ἐν τοῖς πρώτοις. Saepè in MSS. α et η inter se permutantur. REISK.

Ἐνθανόντων] Scil. ἐν τῷ ἀγῶνι, vel ἐν τῇ μάχῃ. IDEM. Malim ἐναποθανόντων. AUGER.

Ὑστερον ἀνεχώρησα] Ὑστερος. CONT. Lege: ὕστατος. postremus cessi. μετὰ τῶν τελευταίων, ut de se dicit infra. Ὁ σεμνὸς Στειριέως est Thrasylulus, quem Scholiastes Aristoph. Ran. 546. vocat Στηριέα

τὸν δῆμον, perperam, pro Στειριέα, quem admodum eum recte vocat Æschines adv. Ctesiph. §. ξε'. Male quoque scribitur Θερασύβουλον τὸν Στηριέα pro Στειριέα apud Xenophon. Hell. IV. 8. 25. Vide Valesium ad Harpocr. V. Στειριεύς. Alius quoque erat istis temporibus Thrasylulus, τὸν δῆμον Κολυττεύς, ipse quoque τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ Φυλῆς, ut de eo refert Demosthenes adv. Timocratem. Vide et Xenophontem Hellen. V. 1. 26. Notabis porro, hoc loco ad propositum Oratoris facere, ut Thrasylulus decoretur elogio, ὁ σεμνὸς, ille venerandus: cum vero causa aliud postulabat, longe aliter de eo sentit et loquitur. Vide Orat. XXVIII. Vox ἐνθανόντων, que præcedit, depravata est. conjeceram ἐνθα θανόντων. sed Lysianum magis foret ἐναυῖθα ἀποθανόντων, vel ἐναποθανόντων. Vide Thucyd. II. 52. MARKLAND. Utrum legatur ὕστερος, an ὕστερον, interesse nil videtur. REISK. Pro ἀνδρώποισ malim cum Marklando ἄλλοις. AUGER.

Τοῦ σεμνοῦ] Est irratio. Quæ unus omnes præ se contemneret homines, se unum fortem et strenuum existimans, reliquos ignavos et imbelles. Stiriensis de demo appellatur, suppresso nomine proprio, quod illo, quam hoc, tum esset notior militibus, ut sit in nominibus castrensibus. REISK.

Στειριέως] Thrasylulum proculdubio intelligit, qui domo erat Stiriensis, et sic ab aliis ejusdem cum eo nominis distinguebatur. Θερασύβουλος ὁ Στειριεύς. PALMER.

Τοῖς] Malim τοῦ τοῖς. REISK.

Τοῖς πᾶσιν ἀνδρώποισ] δειλιῶν ἀνειδιότοτος] Nihil videtur vox ἀνδρώποισ. Iterum

δειλίαν ὠνειδικότος. καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ
 ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατειλημμένων, ὥστε τοὺς 15
 πολεμίους μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν
 Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχω-
 582 ρίσαι τάξεις αἰτίνας βοηθήσουσι, φοβουμένων ἀπάντων
 εἰκότως, ὡ βουλή — δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγω
 πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεσθαι —, προσελθὼν
 ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν
 πέμπειν. ὥστ' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς 20
 πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδρά-
 σκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν·
 οὐ γὰρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ
 καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν
 ἠγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε
 ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθίσταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ'
 ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καὶ 25
 μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

MARTYRES.

έ. Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς
 ἀπελείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα
 μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν
 τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρῆ τοὺς φιλοτίμους
 583 καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ'
 οὐκ, εἴ τις τολμᾷ, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα 30

legerem vel Ἀθηναίσις, vel ἄλλοις: quod
 vocabulum exscriptor forte male cepit
 pro ἀνοῖς, id est, ἀνδραπόσις. Vide quæ dixi
 ad Orat. XIII. Suidas V. Ἱεροφάντης.
 καὶ ὡς οὐ μέλει τῷ Ἀθηναίῳ Θεῶν δεῖξαι
 φλεγόμενος etc. ubi pro τῷ Ἀθηναίῳ Kuh-
 nius ex ipso Suida restituit τῶν ἀνδρα-
 ποσιῶν. Sic apud Max. Tyriom Diss. III.
 p. 32. Ed. Cantab. male legitur τὴν ἀν-
 δρωπίην pro τὴν μαντικὴν: inde nimirum,
 quia Librarius cepit vocem μαντικὴν pro
 ἀπηνη, id est, ἀνδρωπίην. vide locum, nec
 de lectione dubitabis. MARKLAND.

Ἰσχυρῶν] Alias loca munita solent
 ὄχυρα appellari. sed et alterum in usu est.
 utrumque ab eodem verbo ἔχειν manavit.
 quod teneri possint, aut sese tenere (sich
 halten, ut nos usurpamus), h. e. tueri
 adversus hostium insultus. REISK.

Ἀποχωρίζαι τάξεις αἰτίνας βοηθήσουσι]

Forle, ἀποκληρωῶσαι, sorte legere vel de-
 signare, propter sequentia, rogavi taxiarchum,
 ut nostram τάξιν mitteret ἀκληρωτῶν,
 citra sortem, sortibus non jactis, vel ductis.
 Thucydides IV. 8. διεβίβαζον εἰς τὴν
 νῆσον τοὺς ὀπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάν-
 των τῶν λόχων. MARKLAND. Bene habet
 vulgata. subauditur ἀπὸ τοῦ λοιποῦ στρα-
 τοπέδου. REISK.

Ἰφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων, τῶν δι-
 καίων] Sic visum fuit hunc locum distin-
 guere, qui olim sic distinctus erat: Ἰφ'
 ὑμῶν νομιζόμενος, ἀπάντων τῶν δικαίων.
 verum ἀπάντων cohæret, non cum δικαίων,
 sed cum ὑμῶν. IDEM.

Τολμᾷ] F. deest post τολμᾷ. Et credo
 παρρησιάζειν, aut aliquid simile, ut patet ex
 subjunctis. TAYLOR. Videtur hic Manti-
 theus excusare velle objectam sibi ab
 adversario audaciam, proterviamque, cum

ἐπιτηδεύματα οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως
βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐδελόντων πρὸς τοὺς πολε-
μίους ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελείσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἂν ὄψεως,
ὦ βουλή, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων 584
σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως
ἀπερχόμενοι μεγάλων κακῶν αἰτίοι γεγόνασιν, ἕτεροι δὲ
35 τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ καγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν 585
εἰργασμένοι.

ζ'. Ἦδη δὲ τινων ἠσθόμην, ὦ βουλή, καὶ διὰ ταῦτα
ἀχθόμενον μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχειρήσα λέγειν ἐν τῷ
δημῷ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἑμαυτοῦ
πραγμάτων δημηγορῆσαι· ἔπειτα μέντοι καὶ ἑμαυτῷ δοκῶ
φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προ-
γόνων ἐνδυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαινται τῶν τῆς πόλεως

linguæ, tum manus, præcipere aliis gloria-
riam, et quo jussa non esset, eo sese inge-
rere gestientem, aliamque morum crudi-
tatem. REISK.

Τοιαῦτα] Qualia scil. mea sunt, agrestis
incessus atque status, et importunitas
atque jactantia orationis, sibi soli pericula
deposcentis. IDEM.

Ἦσταν οὐκ ἄξιον ἂν ὄψεως, ὦ βουλή, οὔτε
φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, etc.] Non bene
coherere videntur præcedentibus: et
puto nonnulla excidisse, in quibus imperi-
tiam suam in dicendo excusare voluit.
Si recte habet ἀπ' ὄψεως, non absimilia
sunt ista Ioannis VII. 24. Μὴ κρινετέ κατ'
ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Sed
forte legendum ἀφ' ὑποψίας, a suspitione:
cui opponit ἐκ τῶν ἔργων, et factis. μὴ πρὸ
τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, eodem fere sensu,
ad fin. Orat. XXX. Æschines cont.
Timarch. §. λ'. ἀπεδίξων τοὺς ἀνδράπους μὴ
ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ
βίου τὰς κρίσεις ποιῆσθαι. apposite. MARK-
LAND. Bene habet ἀπ' ὄψεως. subauditur
μόνης. Ex hominis adpectu mero et
nudo, h. e. ex iis, quæ in oculis incurrun-
t, vultu, statu, incessu, sono vocis, simi-
libus, quæ ad veritatem iudicii de moribus
ejus animique penitioris conditione ferendi
nil quicquam faciunt, haud decet eum
judicare, neque, ut modo quemque intuitus
fuertis, ita aut levem gravemque, aut ma-
lum frugivè pronuciare. REISK.

Διαλεγόμενοι] Pro διαλεγόμενοι substi-
tuere mavult Schott. διαδεχόμενοι, et pro
ἀπερχόμενοι, ἀπαρχόμενοι. Utrumque satis
infelicitè. Διαλέγεσθαι, etsi rarius, oc-
currit tamen de oratione juridiciali. Æsch.
c. Timarch. §. ιν'. Πολλοὺς γὰρ ἔγωγε ἦδη

ἐναγχος τεθεωρήκηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ
εὐ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρτυρας ποριστα-
μένους, ἀλόντας ἦδη δὲ τινὰς κακῶς πάνυ
διαλεχθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον
ἔχοντας, οἷδα νικήσαντας. TAYLOR. Schotus
conjectit διαδεχόμενοι. quod mihi æque
obscurum est, ac istud, cujus emendatio
esse debuit, pro ἀπερχόμενοι lego ἀπαρ-
χόμενοι, idem quod ἀρχόμενοι. Si nihil
variant MSS. cætera ferri posse existimo.
mutatis participiorum sedibus ita lego:
μικρὰν ἀπαρχόμενοι, καὶ κοσμίως διαλεγό-
μενοι, μεγάλων etc. multi enim a parvis
initii orsi, et ornate disserentes, magnorum
malorum causa fuerunt. MARKLAND. Ut
impudentiæ et pæne furoris habebatur
in incessu et in sermone festinare, vociferari,
blaterare, sic contra modestiæ,
incessus moderatus, vox humilis et re-
pressa, oratio brevis et modesta. Sic
Apollodorus apud Demosthenem, qui
locum hunc aliquoties attingit, excusat
vocem justo elatiorem, et incessum incita-
torem. naturæ hæc vitia esse, non animi.
nil ideo se pejorem esse adversari, qui
vultu, voce, incessu, severitatem et sancti-
moniam cum præferret, veterator esset,
hominumque unus omnium impurissimus
et flagitiosissimus. REISK.

Τῶν τοιούτων] Scil. τοῦ μικρὸν διαλέγεσθαι
καὶ κοσμίως ἀπερχεσθαι. qui nil curant in
congressibus cum aliis simiolas imitari,
gestusque exprimerè histrionicos, ejus-
modi gestus belluli adolescentens, elegan-
tiæ laudem atque gratiam aucupantes, a
magistris saltandi discunt. IDEM.

Οὐδὲν πέπαινται] Idem est ac si dixisset:
ὅτι οὐδὲν ἐστὶ μέρος τῶν τῆς πόλεως πραγμά-
των, ὃ οὐκ ἔπραξαν, vel οὐ ἠμέλησαν. IDEM.

πράττοντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν — τὰ γὰρ ἀληθῆ χρηὴ 40
λέγειν — τούτους μόνους ἀξίους νομίζοντας εἶναι, ὥστε
ὁρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας, τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη
πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς
τοιούτοις ἄχθοισθε; οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταί
εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

Τούτους] Scil. τοὺς, ὡς περ ἐγὼ νῦν, φιλο-
τιμότερον διατεθέντας. qui gloriae studio
ad orationis quandam efflerantur exsulta-
tionem quasi atque insolentiam. IDEM.

Ἄξιους] Subaudi λόγου. IDEM. Quod
velim addi. AUGER.

Ἄχθοισθε] Ἄχθοίμην. SCHOTT. F. ἔτι
δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθονται: οὐ γὰρ
ἐκεῖνοι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ'
ὑμεῖς. TAYLOR. Si nihil desit, conjicio:
τί ἂν τις τούτοις ἄχθεσθῆ; οὐ γὰρ etc. pra-
terea, quid si aliquis his irascatur? quid
hoc ad me? non enim alii, sed vos harum

rerum judices estis. Consentanea sunt haec
τῇ παρρησίᾳ, qua per totam orationem usus
est. Schottus legit ἄχθοίμην, paulo obscu-
rius, si sequentia spectes. Paulo ante
ἀξίους ponitur simpliciter et sine adjuncto,
ut ap. Matt. X. 11. ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ
ἀξίος ἐστι. "meritis gravem" eadem meta-
phora dixit Virgilius et eodem sensu.
MARKLAND. Bene habet vulgata. Sen-
tentiam hujus loci brevitate non nihil
obscuratam studui in Latinis admovenda
quasi face circumlocutionis illuminare.
REISK.

ΛΥΣΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἸΧΡΗΜΑΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διαδικασία cum fisco de pecuniis jam publicandis. Cujus historiam turbulentiſſimo homine Heraldus (Animadv. in Salmas. III. 6.) dum increpanti similis in hominem insurgit omnium quos unquam novi longe doctissimum, neque consecutus est neque consequi voluisse videtur. Erato moritur obæratuſ, relictis filiis, Erasiphone, Eratone, et Erasistrato. Illorum, Erasiphonis sc. et Eratonis, publicantur bona. Ne igitur et Erasistrati publicarentur quoque, atque ita de sorte in periculum veniret, intercedit orator cui ea bona Erasistrati debebantur. Hæc summa causæ quæ

Pag. ed. lecturo cetera complanabit. Pag. ed.

H. Steph. 148. 4 α'. ΙΣΩΣ τινὲς ὑμῶν, ὧ ἀνδρες δικασταί, διὰ τὸ βού- 586

λεσθαί με ἄξιον εἶναι τινος ἡγούνται καὶ εἰπεῖν ἂν μᾶλλον
ἑτέρου δύνασθαι· ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω περὶ τῶν μὴ προσ- 587
ῆκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε δέδοικα μὴ καὶ περὶ ὧν 588

Ἰ ΔΙΚΗΜΑΤΩΝ R. A.

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] Quæstio agitatur de pecuniis publicis. Non igitur amplius tolerari potuit δημοσίων ἀδικημάτων. Itaque pro ἀδικημάτων dudum reponi voluit Seal. κτημάτων, quo rursus quasi improbatu, διαδικασμάτων. Vales. ad Harpocr. Δυσίου πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίου. Optime tamen omnium Schott. et hic et Observat. Human. IV. 10. χρημάτων: quo præeunte titulum reformavimus. TAYLOR. Inscriptio hujus Orationis est Δημοσίων ἀδικημάτων. Schottus ita: Rectius χρημάτων. de publicatis bonis. At hoc foret Δημιούβιτων (non Δήμοσιων) Χρημάτων. Et sane hic Titulus multo aptius conveniret Argumentu Orationis; in qua non agitatur de Delictis in publicum, sed de Publicatis Bonis. Doctiss. Valesius in Not. ad Maussacum in Harpocrat. p. 209. ita concipit Titulum hujus Orat. πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίου. mox tamen (si verba istius Annotationis recte distinguuntur) retinet Vulgatam δημοσίων ἀδικημάτων. MARKLAND. Veterem hujus orationis titulum; qui est περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, arbitrata suo Taylor ad mentem Schotti conformaverat, pro postrema

voce χρημάτων sufficiens. Ego vetustam probam lectionem in sedem suam restitui, unde per nefas depulsa fuerat. Profecto confiscatio alicujus fundi præter jus et fas facta, ἀδικημα δημοσίου est, injuria ab universo populo privato facta. Eamque sibi quoque oblatam a populo fuisse contendit actor. Simillima in causa, tractata in oratione proxima, quæ est in Poliuchum, populus dicitur ob bona per nefas fisco adicta, παραβημένων φεύγων. Sed ais, hic tantum de una agitatur injuria, non de pluribus. Debebat ergo non περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, sed περὶ δημοσίου ἀδικήματος inscribi. Audio: Sed falleris; quanquam recte videris colligere. salva res est. titulus hic, non uni huic soli proprius est orationi, sed communis ei est cum duabus proximis insequentibus, eodem in genere causæ versantibus. Solebant ejusmodi tituli καθολικοὶ seu universales, totis generibus causarum communes, orationi, quæ quoque in genere prima quæque esset, præscribi, ut οἱ συμβουλευτικοὶ, οἱ ἐπιτροπικοὶ, οἱ παραγραφικοὶ, aliique similes apud Demosthenem. REISK.

ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ λέγειν, ἀδύνατος ὡ τὰ δέοντα εἰπεῖν. οἶομαι μὲν οὖν, ἂν πάντα διηγήσωμαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πρὸς Ἐράτωνα καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, βραδίως ἐξ 10 αὐτῶν ὑμᾶς εὐρήσειν ἃ προσήκει σκέψασθαι περὶ ταύτης τῆς διαδικασίας. ἐξ ἀρχῆς οὖν ἀκούσατε.

589 β'. Ἐράτων ὁ Ἐρασιφῶντος πατὴρ ἔδανείσατο παρὰ τοῦ ἐμοῦ πάππου τάλαντα δύο. ὅτι μὲν οὖν ἔλαβε τὰργύριον καὶ ὡς τοσοῦτόν¹ γε ἔδεθη δανείσαι, ὣν ἐναντίον ἔδόθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ' ἐχρήσατο αὐτῷ καὶ ὅσα 590 ὠφελήθη, οἱ μᾶλλον τε ἐμοῦ εἰδότες καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε διηγήσονται ὑμῖν καὶ μαρτυρήσουσι. καὶ 15 μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἔως τοίνυν ὁ Ἐράτων ἔζη, τοὺς τε τόκους ἀπελάμβανον ἐγὼ

¹ ΤΕ Τ.

Διαδικασίας] Exeunte oratione scripsit ἀξίῳ μοι φησίσασθαι τὸ διαδικασμα eadem animi sententia, qua hic διαδικασίας. Unde magnus Scal. arripuit ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΜΑΤΩΝ, ad titulum concinnandum, uti modo vidimus. Quod factum nollem, cum potius commendat istum, quem nos contra exhibuimus περὶ δημοσίων χρημάτων. Διαδικασία enim aut est simpliciter ἀμφισβήτησις, lis forensis de qualibet re orta et agitata: aut est denuo et peculiariter ea, qua committuntur inter se duo homines de ministeriis obeandis, disceptatio. Hæc conservavit Hesych. Διαδικασία· ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτροπέου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ἡ ἀμφισβήτησις, κρείσις. Tertio autem, et potissimum, quod recentioris Jurisprudentiæ Atticæ consultos neglexisse et video et demiror simul, erat πρὸς τὸ δημοσίων de pecuniis publicatis aut publicandis controversia: exceptio, quæ partem rei fisco adjudicande vendicat. Etym. Mag. Διαδικάζει τισι πρὸς τὸ δημοσίον, ὡς ὀφειλομένων αὐτοῦ χρημάτων ἐν τῇ δημοειθείῃ οὐσία. Ulpian. in Timocrat. Διαδικασία δὲ ἐστὶν ὄνομα δίκης περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων. Idem ad Chersonesit. Διαδικασία ἢ πρὸς ἀλλήλους ἔρις ἡ φιλονεικία· κυρίως δὲ διαδικασία ἐστὶν ἐπιχειρημάτων (corrige ἐπὶ χρημάτων) ἀμφισβήτησις. Budæus Ulpianum damnat neque valere arbitratur eam διαδικασίας κυριότητα. TAYLOR.

Τοσοῦτίν τε] Π. τοσοῦτόν γε. H. STEPH. MARKLAND. τοσοῦτου. SCAL.

Δανείσαι] Ad danéssai subauditur αὐτῷ. REISK.

"A δὲ ἐχρήσατο αὐτῷ, etc.] Videtur

desse eis ante ἂ. Demosthenes adv. Timotheum §. α'. ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι ἐξαρχῆς ἅπαντα διηγήσασθαι ἡμῖν, τὰ τε ὀφειλόμενα, καὶ εἰς ὅ τι ἕκαστον αὐτῶν κατεχρήσατο. et infra §. δ'. καὶ εἰς ὅ τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο. quod mox plenius effert: τὴν χρεῖαν εἰς ἣν κατεχρήσατο τῷ ἀργυρίῳ. Paulo post: καὶ τὰλλα τὰ συγκείμενα. F. καὶ τὰλλα κατὰ τὰ συγκείμενα, secundum pactu. Xenophon Ἄναβασ. VII. 2. 7. πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Sæpe ita loquitur Thucydides. Καὶ ἐν κατὰ se millies loco detruserunt. aliquando vocabulum alterum perit: ut vere notat doctissimus I. P. D'Orville in Vanno, p. 551. quod et hoc forte loco propter vicinitatem istarum vocum accidit. MARKLAND.

Οἱ μᾶλλον τε ἐμοῦ εἰδότες, καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε,] Pro οἷς Schottus legendum putat ὅτε. non bene. vertendum erat: et qui negotiis ejus interfuerunt. Pro τε iterum scribendum γε, frequenti vice literarum T et Γ; unde iste error insignis in Longino περὶ Ὑψ. segm. 35. τοῦ γένους ἐκείνου πυρὸς, pro γηγενούς, terrigenæ istius ignis: de Ætna loquitur. nimirum scriptum erat pro γηγενούς τηγενοῦς: unde Grammaticus fecit, quod Tu, vel Ego, vel quivis exscriptor fecisset, τοῦ γένους. IDEM.

Οἷς] Ὅτε. SCHOTT. Infeliceiter, ut patet. Demosth. c. Steph. 2. juxta init. Οἱ δὲ γε νόμοι οὐ ταῦτα λέγουσιν, ἀλλ' ἂν εἰδῆ τις, καὶ οἷς ἂν παραγένηται πρακτομένοις, ταῦτα μαρτυρεῖν κελεύουσι. Quem locum lego emendatius. TAYLOR.

καὶ τὰλλα τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε καταλιπὼν υἱοὺς τρεῖς, Ἐρασιφῶντα καὶ Ἐράτωνα καὶ Ἐρασίστρατον, οὗτοι οὐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίουν. ἐν μὲν οὖν τῷ πολέμῳ, διότι οὐκ ἦσαν δίκαι, οὐ δυνατοὶ ἦμεν παρ' αὐτῶν
 20 ἀ ὄφειλον πράξασθαι· ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε περ πρῶτον αἱ ¹ ἀστικάι δίκαι ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατὴρ παντὸς τοῦ συμβολαίου Ἐρασιστράτῳ, ὅσπερ μόνος τῶν ἀδελφῶν ἐπεδήμει, κατεδικάσατο ἐπὶ Ξειναίνετου ἀρχοντος. μάρτυρας δὲ καὶ τούτων παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι κάλει 591 μάρτυρας.

MARTYRES.

γ'. Ὅτι μὲν τὰ Ἐράτωνος δικαίως ἀν ἡμέτερα εἴη, ἐκ
 25 τούτων ῥάδιον εἰδέναι· ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν ² [τῶν] ³ ἀπογραφῶν. τρεῖς γὰρ καὶ τέτταρες ἕκαστα ἀπογεγράφασι. καίτοι τοῦτό γε παντὶ εὐγνωστον, ⁴ ὡς οὐκ 592 ἀν ⁵ παρέλιπον, εἴ τι ἄλλο τῶν Ἐράτωνος οἷόν τε ἦν δημεύειν, ⁶ οἱ πάντα τὰ Ἐράτωνος ⁷ ἀπογράφοντες· ἐγὼ δὲ πολὺν ἤδη χρόνον ⁸ κέκτημαι. ὡς μὲν οὖν ἡμῖν οὐδετέρωθεν εἰσπράξασθαι· 593

¹ ἀστικάι T. R. A.   ² τῶν om. T. uncus om. R. A.   ³ ἀπογράφω T.
⁴ ὅτι T. R. A.   ⁵ παραλιπόντες T. R.   ⁶ οἱ om. T. R. ἀπογράφοντες τῶν R. A.
⁷ ἀπέγραψον, καὶ λόγῳ πολὺν T. ἀπέγραφον, καὶ ἂ ἐγὼ πολὺν R. A.   ⁸ κέκτηνται T.

Ὅτι μὲν κ. τ. λ.] Equidem sic rectius legi posse existimo: Ὅτι μὲν — ἔτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν ἀπογραφῶν (repetens ἀπὸ κοινοῦ, ῥάδιον εἰδέναι). Τρεῖς γὰρ ἢ τέτταρες ἕκαστα ἀπογεγράφασι. Et mox παρ' ἐλιπὼν repono me auctore pro illo παραλιπόντες. Post vero non longe: Πάντα τὰ Ἐράτωνος, mutilis hic locus hiansque videtur, nisi quid iudicans fallor, et absque libris calamo exaratis sanare me posse diffidam. Neque enim hariolandi artem didici. Observat. hum. IV. 10. SCHOTTE. Hic certe mutilatur oratio. Nihil enim de Eratonis bonis, nihil de eorum publicatione præmittitur. Locus, qui Schotto videtur hiare, non hiat. Ibi enim pro τὴν πάντα τὰ Ἐράτωνος, uti legit Ald. et Coisl. vel τὰ πάντα, ut Scalig., novam periodum ordior h. p. νῦν δὲ πάντα, κ. τ. λ. TAYLOR.

Δημεύεται] Bene habet, debet enim actor planum facere hanc esse διαδικασίαν seu actionem adversus ærarium: Mihi jus est, ait, in bona Eratonis. atqui fiscales ea vestri universa fisco adjudicarunt. hoc debet doceri, universa bona, nulla parte excepta, proscripta esse, ergo una illa

quoque pars bonorum fuit proscripta, quam sibi actor ut oppigneratum vindicabat. REISK.

Τρεῖς — τέτταρες] Τρεῖς — τετράκις. CONT.

Γὰρ] Redit hæc particula ad numerum pluralem, quem recte ait usurpatum esse. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν, ex ipsis indicibus, non ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπογραφῆς, ex ipso indice. Nam plures sunt exhibiti indices, vel facti. REISK.

Ὅτι οὐκ ἀν παραλιπόντες] Num ὅτι οὐκ ἀν παρέλιπον, est quidem ea planissima lectio. verumtamen salvari potest etiam vulgata, tacite ad οἱκ ἀν repetendo e præmissis ἀπογεγράφασι. quæ est ratio tutissima. IDEM.

Πάντα] Sic exhibet secundum Stephanum [Taylorana. Aldina, τὴν πάντα. In quo τὴν videtur τῶνν latere. Quod si ita est, videtur ita legendum: δημεύειν ἀπογεγράφτες τῶνν πάντα τὰ Ἐράτωνος, ἀπέγραψον καὶ ἂ ἐγὼ π. ἦ. χ. κέκτημαι. in indicem referentes bona Eratonis omnia, referrebant etiam in tabulas eu quæ ego jam dudum possideo. IDEM.

Κέκτηνται] Dubium est, utrum κέκτηνται

οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὐγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· ¹ὡς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιήσαμην πρὸς τε ὑμᾶς καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἔτι ἀκούσατε.

30

δ'. Ἐως μὲν γὰρ ²ἡμῖν οἱ Ἐρασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἡμφισβήτησαν, ἅπαντα ἤξίου ἐμὰ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ χρέους ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ἐρασίστρατος ἠπτήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοῖ ἤδη τρία ἔτη μεμίσθωκα, τῶν δὲ Κικυνοῖ καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμεν τοῖς ἔχουσι. πέρυσσι μὲν οὖν διέγραψάν μου τὰς δίκαις, ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῷ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ³ναυτοδίκαι οὐκ ἐξεδίκασαν. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεῖς τῇ πόλει ³τῶ δύο μέρη τὰ Ἐρασι-
594 στρατοῦ ἀξιώ μοι ψηφισθῆναι, διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὠρισάμην οὖν ἐμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῶ πλεόν ἢ ⁴τῶ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ ὑπολιπῶν. ῥάδιον δὲ γινῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγε-
40 γραμμένου τοῖς χρήμασιν. ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηται, ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ, τῷ μὲν πέντε
595 μναῖς, τῷ δὲ χιλίας δραχμαῖς ἐπεγραψάμην· καὶ εἰ πλείονος

¹ διότι A.² ὑμῖν T. A.³ τὰ T. R. A.

an κέκτημαι in suis Codd. legerit Ald. qui κέκτημαι dedit. κέκτημαι est lectio. Codd. Steph. et Coisl. et quam divinando proferebat Scalig. TAYLOR. MS. κέκτημαι. quæ si vera Lectio sit, pro λόγῳ reponendum videtur ἔργῳ : tenera enim, ut infra probat, possessor fuerat per aliquot annos. Quæ præcedunt suspecta habeo. Mox, ὡς μὲν οὖν ὑμῖν etc. lege ἡμῖν : et ita paulo post, ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν, non ὑμῖν. MARKLAND. Καὶ τοὺς] Καὶ πρὸς τοὺς. CONT. Κικυνοῖ] Κικυνοῖ, Codd. Steph. et rectius.

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ. ΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥ. ΚΙΚΥΝ-
ΝΕΥΣ. ΕΧΟΡΗΓΕΙ.

HESYCHIUS male se habet, qui legit Κικυνοῖς δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, neque unum ἀμάστημα ἀμαστάνει. TAYLOR.

Πέρυσσι μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Vid. Petil. LL. Attic. Lib. 5. Tit. 5. l. ult. IDEM.

Ναυτοδίκαι] Nautodiceæ erant mercatorum iudices juxta Sidam, quem vide. Harpocration aliud ipsis munus videtur adscribere. Cæterum citat hanc vocem ut quæ reperiat in oratione adversus Alcibiadem, quæ ibi nullatenus reperitur. AUGER.

Ἐπειδὴ δ' ὑμῖν, κ. τ. λ.] Corrigo: ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεῖς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ἐρασιστράτου ἀξιώ μοι ψηφισθῆναι. TAYLOR. MARKLAND. Sententia est: postulo unam tertiam partem hæreditatis universæ mihi adjudicari, illam puta, quæ Erasistrato cessit, trium fratrum minimo nato, postquam duas reliquas partes, quæ reliquis duobus fratribus concesserunt, vobis habendas permisi. REISK.

Τετίμηται] Scaligero placebet τετίμηται in singulari. accipiebat ille nimirum in significato passivo. æstimata sunt. Verum sive passivo sive activo sensu accipias, defendi posse videtur vulgata, nam si passively accipias, haud inusitatum est Lysiae neutra pluralia cum verbis in plurali copulare. Iterum videtur potius in sensu activo accipiendum esse, pro æstimantur, sive fratres illi tres, filii Eratonis senioris, vel potius illi tres vel quatuor magistratus ab ærario deputati ad æstimandum bona Eratonis universa in tabulasque referendum. IDEM.

Χιλίας δραχμαῖς] Perinde fuisset, si scripserat: τῷ μὲν πέντε μναῖς, τῷ δὲ δέκα

ἀξιά ἐστίν ἢ τοσούτου ¹ ἀποκηρυχθέντων τὸ περιττὸν ἢ πόλις λήφεται.

ἐ. Ἴνα οὖν εἰδῆτε ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστὶ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι πρῶτον μὲν τοὺς μεμισθωμένους παρ' ἐμοῦ ² τὸ
 149. 1 Σφηττοῖ ³ χωρίον, ἔπειτα ⁴ τοῦ Κικυνοῖ τοὺς γείτονας, οἱ ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη ⁵ τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας, ἔτι δὲ τοὺς τε πέρυσιν ἀρξάντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν, καὶ τοὺς νῦν ναυτοδίκας. ἀναγνωσθήσονται δὲ ὑμῖν καὶ αὐταὶ αἱ 596 ἀπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε ὅτι οὔτε νεωστὶ ταῦτα τὰ χρήματα ἀξιοῦμεν ἡμέτερα εἶναι, οὔτε 597

¹ ἐπικηρυχθέντων T. R. A.
⁴ τὰ T. τῶν R. A.

² τὰ T.
³ χωρίον om. T.
⁵ τρία ἔτη om. T.

ἐπεγραψάμην. Verum illi scriptores eodem orationis tenore et per drachmas et per minas numerare solent. Eupolis ἐν Κόλαξι,

Δείπνον; θές ἐκατὸν δραχμάς. ἰδοῦ.
 Οἶνον; θές ἑτέραν μνᾶν.

TAYLOR. Ha phrasin construe: ἐπεγραψάμην πέντε μνᾶς τῶ μὲν ἄν (τούτων ἄν) ἀμφισβητῶ, τῶ δὲ χιλίας δραχμάς. AUGER. Τοσούτου] Τοσούτων. CONT.

Τὸ Σφηττοῖ] Τὰ Σφηττοῖ. SCAL. CONT. TAYLOR. Supra dixit τὰ Σφηττοῖ, quod rectius puto. Sequitur: ἔπειτα τὸ Κικυνοῖ, τοὺς γείτονας οἱ ἴσασιν etc. Lego et distinguo: ἔπειτα τῶν Κικυνοῖ τοὺς γείτονας, οἱ ἴσασιν etc. ut supra: τῶν δὲ Κικυνοῖ etc. Mox, τοὺς πέρυσιν ἀρξάντας sunt οἱ ἔμποροι supra nominati, qui litem inceperunt, sed διεγράψαν, sustulerunt, ἀνέλιπον τὸ ἔγκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Hesygium, Harpocrationem, et Pollucem VIII. 6. segm. 57. pessime enim Interpres, diem dicere. Τὴν γραφὴν καταθέσθαι vocat hoc Ælianus V. II. 4. et ἄρισιν τῆς γραφῆς, ibidem. MARKLAND.

Ἐλήχθησαν] Ἐλήχθησαν. CONT. Reposiui, inuitis Codd. et quod isti existimare possunt, invita etiam Grammatica, pro ἐλήχθησαν ἐλήχθησαν. Quæ vox cum nescio utrum alicubi occurrat, nec ne, in eo tempore, attamen non recte formari non potest. Ut ἡ λέγω, λέξω, ἔλεξα, ἐλέχθη, ita ἡ λήχω inusitat. λήξω, derivetur ἐλήξα et proinde ἐλήχθησαν necesse est. τοὺς ἀρχόντας πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν. Meris: λαχεῖν δίκην, Ἀττικῶς· ἔγκλημα ἀποδιδόναι, Ἐλληνικῶς. Plinius T. Magister: λαχάνω δίκην τῷ δεῖνι, ἦγον κρίσιν, Ἀττικῶ λέγουσιν, εἰς ἐπιπέρας, διὰ κλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐποιῶν. Deinde

ex suo Aristide fidem adstruit. Nos ex potioribus. Ἐπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῶ πρὸς τὸν Πολέμαρχον — ἐκ μὲν τούτων πεισθῆς πρὸς τὸν Πολέμαρχον αὐτῶ τὴν δίκην ἔλαχον. N. c. Panleonæ, et alibi sæpius. Ἦνικα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατέρων τοῖς ἐπιτροποις. Demosth. c. Mid. p. 615. Edit. Wolf. et proxime: δίκην δὲ τούτω λαχὼν ὕστερον τῆς κακηγορίας, et deinde: ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης πάλιν. pauois interjectis demum: Οἶδαμεν Δημοσθένην, ὃ μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχότα Μειδία ἐξούλις, corrige ἐξούλης, ut supra. Οὐδεμίᾳ φιλοπραγμοσύνη — τὴν δίκην ἔλαχον ταυτηνί Βοιωτῶ οὐδ' ἠγούον, ὅτι πολλοῖς ἀποτερον δέξει τὸ δίκην με λαχάνειν, κ. τ. λ. Idem c. Bæot. init. Τὸ δὲ μετὰ τούτω λήξων δίκαν ἐποίησαντο. Æsch. c. Timarch. p. 9. Edit. Steph. Corrigo jam, quæ itidem deformantur. Προεῖπεν αὐτῶ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόρου, καὶ ἔλεγε τὴν δίκην Στέφανου οὐτοσί. Demosth. c. Neær. lege ἔλαχε. Lex. Biblioth. Coisl. Platonic. Λαχεῖν, δίκην, γράψασθαι. F. Λαχεῖν δίκην, γράψασθαι. Contra apud Andoc. de myster. p. 16. 3. ed. Steph. Ταυτηνὴ Καλλιᾶς ἔπειθε Λεάγρου, χρήματα ὑπισχυροῦμενος, ἔαν αὐτὸν λαβεῖν αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθύς ἔθνηκα σαρτάσιον, καὶ ἔλαχον προτέρω μὲν Λεάγρου, ὅτι εἰ μὲν σὺ θούλη ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχη ἀγαθῆ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ ἐπιδικάσομαι. Ubi nihil de Judiciis: intercedunt solummodo cum Leagro sermones. Καὶ ἔλεγον Λεάγρου, ὅτι, εἰ μὲν σὺ, κ. τ. λ. Sed occurrit passivæ, quod dudum volui, apud Polluc. Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Βασιλεία] λαχάνονται ἀσεβείας, κ. τ. λ. VIII. 2. et paucissimis interjectis: Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Πολέμαρχον] λαχάνονται μετοίκων, ἰσοτελῶν, κ. τ. λ. TAYLOR.

ιὺν τῶ δημοσίῳ πλείονων ἀμφισβητοῦμεν ἢ τῶ ἔμπροσθεν ὅ
 χρόνῳ τοῖς ἰδιώταις. καὶ μοι κάλει μάρτυρας.

MARTYRES.

ς'. Ὅτι μὲν ¹ οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ παρὰ τὸ
 δίκαιον ἀξιώ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ' ² αὐτὸς
 τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφιεῖς τοῦτο ἀξιώ μοι
 ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι
 καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον ³ ὑμῶν.

¹ οὖν om. T. A.

² αὐτῆ T. A.

³ ὑμῶν, βοηθεῖν μοι τὰ δίκαια. A.

⁴ Ἡ τῶ ἔμπροσθεν χρόνῳ] Opinor: ἢ ἐν Vindob. addidi, videtur ὑμᾶς deesse.
 τῶ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Scio Atticos præ- REISK.
 positionem hanc sæpe omittere. Sed Ἄλλ' αὐτὸς τῇ πόλει] Sic dedi de meo,
 Noster, si bene memini, non ita solet in pro' vulgari ἀλλ' αὐτῆ πόλει. sed ipsemet
 hac phrasi. MARKLAND. ultra, sponte mea, remisi —. IDEM.

⁵ Ὅτι μὲν, ὧ ἄνδρες] Post οὖν, quod e

ΛΥΣΙΟΥ
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ
 ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ
 ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eucratidis filius, Niciae τῶ πένυ nepos ex fratre, orationem habet de bonis suis publicandis necne. Latet ratio δημεύσεως, nam δευτερολογία est (non utique fragmentum, ut male accipi a quibusdam sentio), et potius in majorum laudatione quam in contro-

Pag. ed.

Pag. ed.

H. Steph. 149. 14

Reisk. 598

α'. ΕΝΘΥΜΗΘΗΤΕ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, αἵτινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ καὶ ὧν προσήκοντες ἀδικού-

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ Τ. Ρ. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ Α.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Quid sit hominem δημεύσθαι nondum comperi: Quod vero haec oratio ullo modo ad Niciae fratrem pertineat, id dudum comperi esse falsum. Πολυμαθίστατος Galenus in ὑπομνη. α. εἰς τὸ κατ' ἰητρείου, laudat orationem Lysiae κατὰ Πολιούχου. Exstant verba laudata αὐτολεξεί in hujus orationis fere capite: habitam vero fuisse c. Polibichum proximum est, ut ostendam. Quo quid liquidius? Infra: εὐ οἶδ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου ἀνπαύσαιτο πολίταρχος ταῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι. Ubi polius textum ex Galeno, quam ex textu Galeni, placuit reformare: idque plurimis de causis. Ad Galeni lectionem accedunt Codd. nostri Steph. et Coisl. πολίαρχος. Quod cum nauci sit, scriptum olim sine dubio Πολίωχος. Atque id respexit, credo, Harpocratio, qui ex Rhetorum monumentis pleraque nomina κείρια conservavit. Πολίωχος καὶ Πολυαλικός, ὀνόματα κείρια. Suid. tamen Πολίωχος, et rectius, unde reperit. Et fortasse Πολίωχος erat nomen Atheniensibus commendatissimum propter ἡμιονμίαν Minervae Praesidis Civitatis: Aristoph. Lysistr. 344.

Ἐφ' ὡσπερ, ὧ χρυσολίφα,
 Πολίουχε, σὰς ἐσχον ἔδρας,
 Καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον, ὧ
 Τριτογένει'.

Herodot. Cl. 160. Ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἰσοῦ Ἀθηναίης Πολιούχου ἀποσπασθεὶς, ὑπὸ Χίων ἐξεδέθη. Atque haec eo libentius commentabar, quoniam restitui debet hoc cognomen in Inscriptione apud Spon. Miscell. Erudit. Antiq. X. 64.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. Β'.
 ΚΑΙ. ΚΟΙΗΤΟΥ. Β'. ΚΑΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
 ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ. ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ.
 ΠΟΛΥΤΥΧΟΥ. Β'.

Lege ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ. Maxime autem in altera Messanae ex Gualthero:

ΑΣΚΛΗΠΩΙ.
 ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΙ.
 ΣΩΤΗΡΣΙΝ.
 ΠΟΛΥΤΥΧΟΥ.

Omniuo literis fere eiusdem transpositis ΠΟΛΙΟΥΧΟΙΣ. Vid. Gruter. LXVIII. 5. Fabrett. p. 119. Quod si retineatur Πολίαρχος in textu Lysiae, neque enim de eo valde laboro, quo errore tenetur Scheffer. ad Ælian. V. H. VIII. 4. qui ait se ne-

- 599 μενοι ἀξιοῦμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν δικαίων τυγ-
 χάνειν· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρεὴ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως
 ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Νικίου τοῦ ἡμετέρου
 θείου ἀναμνήσθητε. ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ
 χρώμενος ὑπὲρ τοῦ πλήθους τοῦ ἡμετέρου ἔπραξε, παντα- 20
 600 χοῦ φανήσεται πολλῶν μὲν ἰδία ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει
 γεγενημένος, πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τοὺς πολεμίους
 ἐργασμένος· ὅσα δὲ οὐ βουλόμενος ἀλλ' ἀκων ἠναγκάσθη
 ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέσχε
 μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς συμφορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς
 δικαίως ἂν ἔχοιεν, ἐπεὶ τὴν γε πρὸς ὑμᾶς εὖνοιαν καὶ τὴν
 ἀρετὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ἡμετέραις καὶ ταῖς 25
 δυστυχίαις ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπέδειξε· στρατηγῶν γὰρ
 πολλὰς μὲν πόλεις εἴλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν
 πολεμίων ἔστησε τρόπαια, ὧν καδ' ἐν ἑκάστου πολὺ ἂν
 ἔργον εἴη λέγειν.
- 601 β'. Εὐκράτης τοίνυν, ἀδελφὸς μὲν ὧν ἐκείνου, πατὴρ δὲ
 ἐμὸς, ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας γεγενημένης, φανεράν
 ἐπεδείξατο τὴν εὖνοιαν ἣν εἶχε περὶ τὸ πλήθος τὸ ἡμέτερον·
 ἠττημένων γὰρ ἐν ¹ [τῇ] ναυμαχίᾳ στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν 30
 ἡρημένος, καὶ παρακαλούμενος μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας

¹ τῇ om. T. uncus om. R. A.

minem Atheniensem hoc nomine apud veteres invenisse? Nam praeter hunc, et illum apud Aelianum l. c. de quo dubitat, erat et Polyarchus vel Poliarchus quidam Cleonymi pater apud Isaeum de Cleonym. haered. et Themistocles Poliarchi τρίτος ἀπόγονος Θεμιστοκλέους. Pausan. Attic. c. 37. Athenienses omnes. Κατὰ τοῦ Πολιάρχου τίτλο ἀδελφὸς Scalig. TAYLOR. In antiquo hujus orationis elogio nihil aliud videtur vitiosum esse praeterquam ΑΔΕΛΦΟΥ, pro quo leg. est ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ. Mutatum cur fuerit hoc elogium, causae equidem nil video. δημίειν τινὰ bene Graecum est, proscribere aliquem, pro bona ejus publicare. Oratio haec mihi epilagus, neque integra, sed fragmentum esse. REISK.

Ἰδία] Num ἢ Δία. medius fidius. REISK. Ἰδία intelligo ipse solus, nec aliis sua secum prospere gesta participantibus. AUGER.

Εὐκράτης] Eucrates erat Nicias frater et a trigintaviris morti datus. Haec confirmant alii. Vid. Andocid. de myster. Suid. in Ἀπισσι, et Στύραξ. Eum esse judico, qui a Comico in Equitibus et Lysistrata saepius exagitatur. De Nicerato Nicias filio vide Diod. Sic., Plat. de Rep., Xenoph. Sed exscribamus, quoniam non praenitebit. Ξυλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν οὐ πάποτε δημοτικῶν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος. Xenoph. Hellenic. II. 3. 39. Ἀνείλον δὲ [οἱ xxx.] καὶ Νικηράτον τὴν τοῦ Νικίου τοῦ στρατηγῆσαντος ἐπὶ Συρακουσίου ἰδὲν, ἀνδρα πρὸς ἅπαντας ἐπιεικῆ καὶ φιλόφρονον, πλοῦτῳ δὲ καὶ δόξῃ σχεδὸν πρώτον πάντων Ἀθηναίων. Biblioth. Historic. l. 14. TAYLOR.

Ναυμαχίας] In Sicilia puta, prope Syracusas. REISK.

Περὶ] Imo vero πρὸς. REISK. AUGER.

ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει, οὐκ ἠθέλησεν αὐτοῖς
 πείθεσθαι, ἐν ¹ τοιούτῳ καιρῷ ληφθεῖς ἐν ᾧ οἱ πλείστοι
 τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ
 ταῖς τύχαις εἴκουσι, δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ² ἀπελαυ-
 νόμενος τῆς πολιτείας οὐδ' ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς
 35 τοὺς ἄρξειν μέλλοντας, ἀλλ' ἔξον αὐτῷ καὶ τῶν Τριάκοντα
 γενέσθαι καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνασθαι, μᾶλλον εἴλετο
 πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἀπολέσθαι ἢ ἐπιθεῖν 602
³ τὰ τεῖχη καθαιρούμενα καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις
 παραδιδόμενας καὶ τὸ ὑμέτερον πλήθος ⁴ καταδουλούμενον.

γ'. Καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικηράτος, ἀνεψιὸς ὢν
 ἐμὸς καὶ υἱὸς Νικίου, εὐνοὺς ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, συλλη-
 40 φθεῖς ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθανεν, οὔτε γένει οὔτε οὐσίᾳ
 οὐθ' ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιος εἶναι τῆς πολιτείας μετασχεῖν·
 ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέ-
 τερον πλήθος εἶναι καὶ διὰ τοὺς προγόνους ⁵ καὶ αὐτὸν, ὥστε
 οὐκ ἂν ποδ' ἐτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας. συνήδεσαν γὰρ
 ἅπανσιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις, καὶ πολλα- 603

¹ τοιούτῳ μὲν καιρῷ A.

² ἀπελαυν. δὲ τῆς A.

³ τὰ om. T. R. A.

⁴ καταδουλούμενον T. R. A.

⁵ καὶ δι' αὐτὸν A.

Πείθεσθαι, ἐν] Videtur ἀλλ' interponen-
 dum: quod si admittetur, cohaerebit cum
 εἴλετο paulo post insequente. REISK.

Καὶ μεταβάλλονται] Kai hoc possit videri
 redundare. REISK.

Δυστυχοῦντος] Lege periodo nova ex-
 orsa: δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ἀπελαυ-
 νόμενος κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐπιθεῖν τεῖχη καθαιρούμενα] Restitue
 Articulum, τὰ τεῖχη, ut τὰς ναῦς. Sic
 Orat. XXVIII. καὶ τὰ τεῖχη καὶ τὰς ναῦς
 τοῖς πολεμίοις παραδίδοσσι. MARKLAND.
 TAYLOR.

Ἄλλὰ τοιαῦτα κ. τ. λ.] Legere malo:
 ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζον τὰ ὑπάρχοντα
 αὐτῷ. TAYLOR.

Διὰ τοὺς προγόνους καὶ αὐτὸν etc.] Scribe:
 διὰ τοὺς προγόνους, καὶ αὐτὸν, seipsum.
 ἐτέρας πολιτείας est Ὀλιγαρχίας: quae
 Atticis proprie dici videtur ἐτέρα πολι-
 τεία. Vide Orat. XX. et XXIV. et
 XXXIV. et Aeschinam adv. Ctesiph. §.
 88. οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἐτέρας πολι-
 τείας. Sequitur: συνήδεσαν γὰρ ἅπανσιν
 αὐτοῖς etc. mallet: ἅπαντες αὐτοῖς, MARK-
 LAND. Mutandum si quid sit, malim, ut
 mollius, καὶ δι' αὐτὸν. REISK.

Ἄπανσιν αὐτοῖς] Me quidem non of-
 fendit. pertinuit ad totum genus Niciæ,

maioresque posteriores et cognatos.
 IDEM.

Ἐπὶ] ob. Dubito, rectene sic ha-
 beat, an ἀπὸ aut ὑπὲρ preferendum sit.
 IDEM.

Συνήδεσαν γὰρ ἅπανσιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς
 πολιτείας τιμωμένοις] Recte Marklandus vidit
 esse in his verbis corruptelam, sed minus
 recte pro ἅπανσιν restituit ἅπαντες; non
 enim in hoc verbo vitium est, sed in verbo
 συνήδεσαν, pro quo scribendum συνήδει.
 Sermo est de Nicerato Niciæ filio, quem
 dicit Lysias nullam aliam ob causam ini-
 nicium fuisse tyrannis ab iisque interfe-
 ctum, nisi quod popularis imperii fuisset
 studiosus: populari autem imperio eum stu-
 duisse, non tantum propter se ipsum, sed
 etiam majorum causa, quos scierit omnes
 liberæ Reipublicæ temporibus fuisse in ho-
 nore: συνήδει αὐτοῖς τιμωμένοις, idem est
 atque ἦδει αὐτοὺς τιμωμένους, qui usus
 verbi συνειδῆναι frequens est. Pseudo-
 Lysias in Andocidem p. 106. v. 5. ed.
 Steph. συνειδότας αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργα-
 σμένοι, ubi non audiendus Taylorus αὐτῷ
 reponens: Isocrates de Permut. p. 319.
 E. συνίστασι γὰρ τοῖς μὲν διὰ φιλοπραγμοσύ-
 νην ἐμπειροῖς τῶν ἀγόνων γενημένοις. De
 particula ὑπὸ quin recte se haberet, nulla

χοῦ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεικιδυνευκόσι, μεγάλας δ' εἰσφοράς εἰσηνηχοῦσι καὶ λελειουργηκόσι κάλλιστα, καὶ τῶν 150. 1 ἄλλων οὐδενὸς πῶποτ' ἀποστᾶσιν ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς προσέταξεν, ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες αὐτῶν ἡμῶν εἶχσαν δυστυχέστεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκοιμεν εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ ὡς¹ κακῶνοι ὄντες τῷ πλήθει ἀποστεροῦμεθα τῶν ὄντων;

δ'. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ Διόγνητος εἰ διαβληθεῖς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν φεύγων ὄχετο, μετ' 604 ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων οὐτ' ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστρατεύσατο οὐτ' εἰς Δεκέλειαν ἀφίκετο· οὐδ' ἔστιν ὅτου κακοῦ αἴτιος οὔτε φυγῶν οὔτε κατελθῶν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει γεγένηται, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἤλθεν, ὥστε μᾶλλον ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς² καθόδου

¹ κακοῖ T.² ἐξόδου A.

erat ratio quare Reiskius dubitaret: ἀπὸ τοῦ ἔπερ, quod ille vidit, nullum hic locum habet; ὑπὸ non notat ob, propter, ut Reiskius opinatur, sed dicitur de tempore: Lysias in Theomn. I. p. 119. v. 37. ed. Steph. ἐβδομήκοντα δ' ἔτων ἂν ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Isocrates Areopag. p. 156. D. ὑπὸ — ἐκείνης τῆς εὐταξίας. Eandem notionem habet ἐπί. Vid. Lysiam p. 121. v. 32. ubi recte hanc particulam tuetur Reiskius, p. 126. v. 9. p. 130. init. p. 153. v. 8. Xenoph. Memorab. III. 5. 10. Isocrat. Areopag. p. 150. E. p. 154. A. SLUITER.

Ὡς κακοῖ ὄντες τῷ πλήθει] Lege κακοῖνοι: cui opponitur εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. Sic Orat. XII. εἰνοῦστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονόστατον δὲ τῇ πόλει. Orat. XXV. οὐδὲν μοι προσήκον κακῶνοι εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Dinarchus adv. Demosth. p. 98. ἐν οἷ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακῶνοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, etc. ὅσοι δὲ εὖνοι τοῖς ὑμετέροισι πράγμασι, etc. Demosthenes de Corona: τότε καὶ προδότην εἶναι, καὶ κακῶνον ἡμῶν ἔφηνεν. Tale mendam ex Philone Judæo sustulit Doctiss. Mangeins, lib. II. de Insuperis: τὸ κακῶνον εἰς εὖνοιαν μεταβαλόντες: ubi prius legebatur τὸ κακῶν. Porro, in hujusmodi κακῶνος competebat Actio, quæ vocabatur Προβολή: de qua vide Pollucem VIII. segm. 46. et Libanium in Argumento Midiamæ. MARKLAND.

Μετ' ὀλίγων] Potius putarem μετὰ πολιτῶν, vel μετ' ἄλλων. nihil tamen mutō. Hic vero Διόγνητος, cujus paulo ante meminuit, idem videtur esse, qui infra Διόγνηστος appellatur. MARKLAND. Imo

vero μετ' οὐκ ὀλίγων. quamvis haud paucos secum haberet adjuutores, exsiliū sui socios, cum quibus potuisset inimicis ægre facere, tamen non fecit. REISK.

Μετ' ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων—Δεκέλειαν ἀφίκετο] Nescio quid causæ sit, cur Viri Docti vitiosā hæc esse crediderint; Marklandus enim vult μετὰ πολιτῶν vel μετ' ἄλλων: Reiskius μετ' οὐκ ὀλίγων, quod si scriptum hic invenissem, reposuissem μετ' ὀλίγων. Tanta enim dicitur fuisse virtus Diogneti, ut injuste civitate pulsus non fecerit, quod exsules plerique, qui patriæ quovis modo damnum intulerint; sed ut ipse præter cæteros aut cum paucis noluerit injuriam illatam ulcisci; ut neque contra patriam arma gesserit, neque Deceleam abierit, cum Lacedæmoniorum præsidio Athenas vexaturus. Exsules autem plerosque Deceleam abiisse ibique separatam suorum habuisse cohortem, apparet e loco Lysiae pro Polystrat. p. 160. v. 29. ed. Steph. Conf. Andocides de Myster. p. 13. v. 35. ed. Steph. Fuisse inter condiciones pacis cum Lacedæmonia factæ, ut exsules reciperent Athenienses, res nota est: vide v. g. Andocidem de Myster. p. 11. v. 9. seqq. de Pac. p. 24. v. 42. Xenophontem Hellen. II. 2. 12. SLUITER.

Ἐστρατεύσατο] Pungit Alcibiadem. REISK.

Ἡ τοῖς] Interponendum videtur ἔχαισε vel ἦσθη vel simile quid. quam gaudebat, qui copiam redeundi in patriam sibi dedissent. IDEM.

Καθόδου] Hæc verba, ut leguntur, nul-

10 αἰτίοις γεγενημένοις ¹ ἔχαιρε. καὶ ἀρχὴν μὲν οὐδεμίαν ἤρξεν
 ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ἀκα-
 δημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Πausanίας, λαβὼν τὸν Νικη-
 ράτου καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν κατέθηκεν ἐπὶ 605
 τοῖς γόνασι τοῖς Πausanίου, ἡμᾶς δὲ παραστησάμενος ἔλεγε
 πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας ὅσα εἶημεν πε-
 πονθότες καὶ οἷαις τύχαις κεχρημένοι, καὶ ἡξίου Πausανί-
 15 αν βοηθῆσαι καὶ διὰ τὴν φιλίαν καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπάρ-
 χουσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων.
 ὅθεν Πausanίας ἤρξατο εὖνους εἶναι τῷ δήμῳ, παραδείγμα
 ποιούμενος πρὸς τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους τὰς ἡμετέρας
 συμφορὰς τῆς τῶν Τριάκοντα πονηρίας. δῆλον γὰρ ἅπασι
 τοῖς ἐλθούσι Πελοποννησίων ἐγεγένητο, ὅτι οὐ τοὺς πονηρο-
 20 προσῆκον καὶ διὰ γένος καὶ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ τὴν ἄλλην 606
 ἀρετὴν τιμᾶσθαι. οὕτω δ' ἡλεούμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ
 ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε Πausanίας τὰ μὲν παρὰ τῶν
 Τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέ-
 ξατο. καίτοι δεινὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπὸ μὲν τῶν πο-
 λεμίων παῖδας ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἱ τῇ ὀλιγαρχίᾳ
 βοηθήσοντες ἦλθον ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοιού-
 25 τος γεγενημένους τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι, ὧν οἱ πατέρες
 ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον.

ε'. Εὐ δ' οἶδ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου ἀν

¹ ἔχαιρε om. T. R. A.

² οὖς R. A.

lum commodum sensum exhibent: itaque emendatione indigent vel additione verbi. Nam si pro καθόδου legas φυγῆς, sententia exsurget plana et recta. Sed si vis retinere καθόδου, necesse erit aliquid addere ad perficiendam enunciationem, veluti, ἢ τοῖς αὐτῶ τῆς καθόδου αἰτίας γεγενημένοις ἦδετο, vel χάριν εἶδε, vel tale quid. PALMER. φυγῆς. CONT. ἐξόδου. SCHOTT. Dubito, an fuga tam miti vocabulo signari possit. Proprius esset ἀφόδου: qua voce saepe utitur Xenophon pro discessu. Vide Ἀναβάσ. V. 2. 7. et VII. 8. 15. MARKLAND.

Λαβὼν τὸν Νικηράτου] De Nicia juniore intelligo: fuit enim moris Atheniensium nomina avorum in nepotibus repetere, et saepe duo nomina sic alternatim imponebantur in una familia. Sic Callias Hip-

ponici filius et rursus Hipponicus Callias, et rursus Callias, et iterum Hipponicus. Sic in genere Miltiadis Cimo et Miltiades alternabantur. Sic in Alemaeonidarum gente Alemaeon et Megacles invicem sibi succedebant. Sic itaque in Nicia domo Νικίας ὁ Νικηράτου dux ille celebratus, quem oppressit clades in Sicilia: ejus filius fuit rursus Niceratus, quem occiderunt triginta Tyranni: hujus filius fuit alius Nicias, ut conjicio, de quo hic sermo fit, et de quo mentionem fecit Aristophanes in Concionantibus; forte etiam de eo Aelianus Var. Hist. IV. 23. PALMER.

Ἐγεγένητο] Malim: ἐγένετο. TAYLOR.
 Ἀπέκτεινον] Lege: ἀπέκτειναν. IDEM.
 Προσῆκον] Fort. προσῆκον. IDEM. Ad προσῆκον subaudi ἐστὶ. AUGER.

ποιήσαντο ¹ Πολιάρχης τούτου τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι, ἡγεύμενος αὐτῷ καλῆν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ξένους, ὅτι Ἀθήνησι τοσοῦτον δύναται, ὡς ἔ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ἃν ὅρκους ὁμωμόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς ² τὰναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς ³ ἐζημιώσετον βουλόμενον τὴν ³⁰ ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι, νυνὶ ⁴ δὲ κελεύων δημεῦσαι νεώκηκε. ⁵ καὶ περὶ τούτων ⁶ δὴ ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρα-
 607 νόμων φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, τὰναντία σφίσιν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. οὐκοῦν αἰσχρὸν, εἰ ἂ μὲν Λακεδαιμονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε, ἂ δὲ ⁷ αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, οὕτω ξαδίας διαλύσετε. ⁸ καὶ τὰς μὲν πρὸς ἐκείνους συνθήκας ³⁵ κυρίας ⁹ ποιήσετε, ¹⁰ τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκύρους· καὶ τοῖς ¹¹ μὲν ἄλλοις Ἑλλησιν ὀργίζοισθε, εἰ τις Λακεδαιμονίους ὑμῶν πρὸς πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακεείμενοι.

608 ς'. Ἄξιον δὲ μάλιστα φθονῆσαι, ὅτι οὕτως ἤδη οἱ τὰ

¹ Πολιάρχης A.

² τὰ ἐναντία T. R. A.

³ ἐζημιώσατε A.

⁴ δὲ ὁ κελ. A.

⁵ καὶ om. A.

⁶ δὲ T. R. A.

⁷ αὐτοῖς T.

⁸ καὶ — κυρίας om. A.

⁹ ποιήσατε T. om. A.

¹⁰ τὰς — ἀκύρους om. T. R. A.

¹¹ μὲν om. T. A.

Καὶ τοὺς] Ante τοὺς velim addi πρὸς. AUGER.

Ἐζημιώσε τὸν βουλόμενον etc.] Fort. ἐζημιώσατε. sed retineri potest ἐζημιώσε: ut inulcasse aliquem dicatur is, qui in causa fait, ut iste mulcetur. Pro φεύγοντες recte Stephanus φεύγοντες. Mox pro αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, scribe αὐτοῖς, vobis ipsis. MARKLAND.

Καὶ] Malim abesse, quod e postrema syllaba voc. νεώκηκε natum videtur. REISK.

Δὲ] Δὲ, Coisl. Quod rectius. TAYLOR. Quid sibi velint περὶ τούτων ἀμφοτέρων vix intelligo. Num, in his duobus temporibus? nom in hac utraque causa? τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, hic idem vir est ipse reus, is ipse qui nunc causam dicit. AUGER.

Φεύγοντες] Π. φεύγοντες. H. STEPH. Non inquit. Fortasse rescribendum etiam παρὰ νόμον, ut sit παρὰ νόμον φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Cum upud Athenienses his de eadem causa iudicium adipisci esset legibus vetitum: emendatio satis se ipsam commendat. TAYLOR. Φεύγοντες bene habet, sed pro τοῦ αὐτοῦ leg. ὑπὸ (vel παρὰ) τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Populus Atheniensis dicitur ideo φεγγεῖ παρανόμων, quod in iuro dicendo commississet aliquid, ob quod accusari posset legum temeratarum,

ab eodem homine, Poliuchō (sed is potius Poliarchus est), inducti. Hæc olim scripseram. Nunc postquam intellexi conjecturam Stephani a codice Vindobon. confirmari, a plerisque viris doctis item probatam, nullus dubitavi eam in textum admittere, tametsi de causa ipsa parum mihi constat, neque liquet, quis ille fuerit bis παρανόμων reus factus. REISK.

Αὐτοῖς] Αὐτοὶ vel ἑαυτοῖς. CONT. Dedit cum spiritu aspero, id est, αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς vel πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς. Poterat quoque sic dari ἂ δ' ἑαυτοῖς. REISK.

Ὀργίζοισθε] Ὀργίσεσθε, vel ὀργίσεσθε, vel ὀργιέσθε. CONT. Pato scribendum ὀργισθήσεσθε, ut βεβαιώσατε, διαλύσατε, ποιήσεσθε. MARKLAND. Legendum videtur ὀργιέσεσθε in futuro, quia tot alia futura præcedunt. REISK. Velim admisisse in textum ὀργιέσεσθε vel ὀργιέσθε. AUGER.

Φθονῆσαι] Δυσφορῆσαι. CONT. Vides vestigia vocis θανατώσαι, quam opinor Lysiam dedisse. MARKLAND. Φθονεῖν h. l. idem valet, atque νεμεσᾶν, ἀγανακτεῖν. REISK.

Ἦδη] Haud placet, neque tamen reperio satis aptum, quod substitutum, vocabulum. Sententia postulat αἰσχρῶς aut αἰσχροκερδῶς. IDEM.

τῆς πόλεως πράττοντες διάκεινται, ὡστ' οὐχ ὅ τι ἀν τῇ
 πόλει βέλτιστον ἦ, τοῦτο οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν
 40 ἀν αὐτοὶ κερδαίνειν μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε. καὶ
 εἰ μὲν τῷ ὑμετέρῳ πλῆθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ
 1 αὐτῶν, τῶν δὲ ἀδίκως 2 δημεύεσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως
 3 ἀν ἡμελεῖτε τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων· νυνὶ δὲ πάντες ἀν
 ὁμολογήσατε ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι 4 πόλει,
 στάσιν δὲ πάντων κακῶν αἰτίαν, διαφέρεσθαι δὲ πρὸς
 ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιούτων μάλιστ', ἀν οἱ μὲν τῶν ἀλλο-
 151. 1 τρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' 5 ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ
 ταῦθ' ὑμεῖς ἔγνωτε νεωστὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βουλευόμενοι· 609
 ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν, καὶ τοῖς
 θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὐχεσθε καταστῆναι τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ
 ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων 6 τραπόμενοι, τὴν μὲν
 πόλιν στασιάσαι, τοὺς δὲ λέγοντας ταχέως πλουτῆσαι.
 5 καίτοι πλείων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωστὶ κατεληλυθό-
 σιν, ἔτι τῆς ὀργῆς οὐσης προσφάτου, ἢ τοσοῦτω χρόνῳ
 ὕστερον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τραπέσθαι,
 ὑπὸ τοιούτων πεισθέντας, οἳ ἐν ἄστει μέναντες 7 ταύτην 610
 ὑμῖν οἴονται δίδόναι πίστιν τῆς αὐτῶν εὐνοίας, ἑτέρους κακῶς
 ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες, καὶ

¹ αὐτὰ T. ἀλλότρια A.

² δεδημεύεσθαι T. R. A.

³ ἀν om. T.

⁴ τῇ πόλει T. [τῇ] πόλει R.

⁵ αὐ R.

⁶ τραπομένοις A.

⁷ αὐτὴν T.

Τὰ αὐτὰ] Τὰ αὐτῶν vel τὰ οὐχ αὐτῶν.
 CONT. Lego τὰ ὄντα, quæ mox vocat
 τὴν οὐσίαν. Sic paulo inferius : οἱ δ' ἐκ
 τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι, et τῶν ὄντων ἐσπερη-
 μένους. Sæpissime occurrit. Statim, ἀν
 videtur deesse ante vel post ἡμελεῖτε.
 MARKLAND. TAYLOR. Dedi de meo τὰ
 αὐτῶν. bona sua privata, cuique propria.
 Confirmarunt postmodum conjecturam
 meam Vindobonensis et Schedæ Brulart.
 REISK.

· Εἶναι τῇ πόλει] Uncis inclusi articu-
 lum, qui a plerisque libris abest. non
 Athenis peculiariter, sed universe cui-
 cunque reipublicæ. IDEM.

Διαφέρεσθαι] Impersonaliter. subaudi
 τοὺς ἀνδραπόους. IDEM.

Οἱ δ' αὐ τῶν ὄντων] Effeci hoc ex Aldi-
 næ lectione, οἱ δ' αἰτῶν ὄντων. quanquam
 Scaligeri [et Contii] quoque emendatio,
 οἱ δὲ τῶν ὄντων, non minus est probabilis.
 IDEM.

Εὐχεσθε] Forte εὐχασθε verius. Nam

de præteritis loquitur. SCHOTT. Ho-
 mines sumus. MARKLAND. Propius
 abest ἡχεσθε. Quod verius est quoque.
 TAYLOR. Perinde potest εὐχεσθε pro
 imperfecto haberi, quod h. l. est, atque
 pro præsentī, quod hic minus est. aug-
 mentum in talibus verbis ab eū incipien-
 tibus omitti solet. vid. p. 473. v. 17.
 REISK.

Τραπόμενοι] Τραπομένην. CONT. Dura
 constructio, si ad εὐχεσθε referatur. ego
 malim in dativo legi τραπομένους. ut στα-
 σιάσαι sit, non in seditionem concitare, sed
 in seditionem consurgere. Nam si prior
 significatio hic obtineat, stare non possit
 πλουτῆσαι, sed cum πλουτίσαι sit mutan-
 dum. REISK.

· Ἐν ἄστει μέναντες] Idem est, atque
 quod paulo post aliis verbis dicit : οὐ
 σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες. ἢ
 σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες.
 IDEM.

Αὐτὴν ὑμῖν] F. ταύτην ὑμῖν. TAYLOR.
 MARKLAND.

νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν ἀπολαύοντες, ἀλλ' οὐ πρό-
τερον τῶν ἡμετέρων κινδύνων μετέχοντες.

ζ'. Καὶ εἰ μὲν ¹ ἐωρᾶτο, ὧ ἄνδρες δικασταί, σωζόμενα 10
τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημεύόμενα, συγγνώμην ἂν εἶχομεν·
νῦν δ' ἐπίστασθε ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται,
τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα ὀλίγου πιπρᾶσκειται. ἂν δέ μοι
περὶ θῆσθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς ὠφεληθήσεσθε ἢ
ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι, ἐπεὶ καὶ νυνὶ Διόμνηστος καὶ ἐγὼ καὶ
ὁ ἀδελφὸς ἐκ μιᾶς οἰκίας τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν, καὶ 15
ὅταν ἡ πόλις δέηται χρημάτων, ἀπὸ τούτων ἡμῖν εἰσφέρομεν.
ὡς οὖν ἡμῶν ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένων, καὶ τῶν προγόνων
τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείδεσθε ἡμῶν. οὐδὲν
γὰρ ἂν ἡμᾶς ² καλύσει, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀθλιωτάτους
εἶναι, ἐπὶ μὲν τῶν Τριάκοντα ὀρφανούς καταλειφθέντας, ἐν
δὲ τῇ δημοκρατίᾳ τῶν ὄντων ἐστερημένους, οἷς ἡ τύχη
611 παρέδωκεν, ὡς τ' ἐτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐπὶ τὴν Παισα-
νίου σκηνὴν ἐλθόντας, βοηθῆσαι τῷ πλήθει. καὶ τοιούτων 20
ἡμῖν ὑπαρχόντων εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν δικαστὰς κατα-
φυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω πολιτευομένους ³ ὑπὲρ τῆς πο-
λιτείας, ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἀπέ-
θανον; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνθ' ἀπάντων ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς
τὴν χάριν, μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ἀπόρως διατεθέντας μηδ'
ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων ⁴ γενομένους, μηδὲ τὴν τῶν προγόνων
εὐδαιμονίαν καταλῦσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παραδείγμα 25

¹ ἐωρᾶτε T.

² καλύσει T. R. A.

³ τὴν πολιτείαν ὑπὲρ A.

⁴ γεγενημένους T. R. A.

Διόμνηστος] Anne idem, 'qui supra Διό-
μνηστος? TAYLOR. Videtur idem esse ac
is qui supra nominatur Διόμνηστος, ac pro-
inde vel, hic legendum Διόμνηστος, vel supra
Διόμνηστος. AUGER.

ἄθλιοι] Π. ἀθλιωτάτους. H.
STEPH. CONT. SCAL. TAYLOR.

Παρέδωκεν] Aut addendum, aut certe
subaudiendum est, τοσοῦτον δύνασθαι.
REISK.

ὑπὲρ τῆς πολιτείας, κ. τ. λ.] Lege:
ὑπὲρ ἧς πολιτείας, καὶ ὁ πατὴρ κ. τ. λ.
TAYLOR.

Ἀπέθανον] Ego equidem malim ὑπερα-
πίθανον. REISK.

Τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι]
Schottus voluit εὐδοξίαν. non recte. opti-
me habet εὐδαιμονίαν. Orat. XXXII. παι-
δεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαιμονίας

ὄντας. εὐδαιμονία enim opulentiam denotat:
unde Pollux III. 22. segm. 109. ponit
εἰς ἂν τῶν εὐδαιμόνων, ut synonymum
πλουσίῳ, diviti. Hesyehius: Εὐδαιμονία,
πλοῦτος, μακαριότης, εὐτυχία. unde Thucy-
dides II. 53. opponit τῶν εὐδαιμόνων et
τῶν οὐδὲν πρότερον κεντημένων. Dicit:
Petimus a vobis, ne finem ponatis felicitati
majorum nostrorum: quod futurum erat,
si res tota et bona familiae eorum in agra-
rium redigerentur. Schottum decepit
ambiguitas vocum τῶν προγόνων, quæ ma-
jores nostros (scil. Oratoris, et familiae
ejus majores), non vestros denotat. paulo
ante plenius extulerat, τῶν προγόνων τῶν
ἡμετέρων: unde non adeo necessarium
erat, ut hic eadem forma uteretur. Quæ
sequuntur, οὐκ ἔχω, ὧ ἄνδρες δικασταί, etc.
optima sunt, et judicium confirmant Plu-

ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἶον ὑμῶν ἐν 612
τοῖς κινδύνοις τεύξονται.

ή. Οὐκ ἔχω, ὡ ἄνδρες δικασταί, οὕστινας δεησομένους
ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσσωμαι τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν
ἄνδρας ἀγαθοὺς αὐτοὺς παρασχόντες καὶ μεγάλην τὴν
πόλιν ποιοῦντες ἐν τῷ πολέμῳ τεθνήσκειν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς
30 δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν Τριακοντα
κάνειον πτόντες, ὥστε τῆς ἐρημίας τῆς ἡμετέρας ¹ αἰτίαι
γεγόνασιν αἴ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως
συμφοραί. ἂν ἄξιον ὑμᾶς ἐνδυμηθέντας προθύμως ἡμῖν
βοηθῆσαι, ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατία δικαίως
εὖ πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἷπερ ἐν ὀλιγαρχίᾳ τῶν συμφορῶν
μετέσχον ² τὸ μέρος. ³ ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους 613
35 εὖνους ἡμῖν ⁴ εἶναι, ἐκείνου τοῦ χρόνου μνησθέντας, ὅτ' ἐκ
τῆς πατρίδος ἐκπεπωτωκότες καὶ τὰς οὐσίας ἀπολωλεκότες
ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποδνή-
σκοντας, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχασθε δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ
ἐκείνων ἀποδοῦναι. ἡμεῖς τῶν, υἱεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς
τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεικινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν
ὑμᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιούμεν μὴ ἀδίμως ἡμᾶς
40 ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν
μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δεσμαι καὶ ἀντιβολῶ
καὶ ἱκετεύω, καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιώ. οὐ γὰρ
περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἀπάντων.

¹ αἰτίαι T. R. A.

² τὸ om. T. R. A.

³ ἀξιώ T.

⁴ εἶναι, αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς, ἐκείνου A.

tarchi et Photii de Lysia : ἔστι δὲ ὁ Λυσίας
δεινὸς μὲν παθῆνασθαι. mirus in affectibus
comprovendis. adeas modo priorem par-
tem Orationis in Diogitonem, quæ sine
lacrymis vix legi potest. tametsi sciam
aliter videri sentire Dion. Halicarnas-
seum. Sed de his quisque pro se optime
dijudicare potest: neque opus est, ut
quisquam tibi dicat, utrum Tu Indigna-
tione vel Dolore vel Misericordia afficia-
ris. MARKLAND.

Καταλύσαι] Ante καταλύσαι videtur ἐν
ἡμῖν deesse. REISK.

Ποῦσαι] Subaudi ἡμᾶς. IDEM.

Παρασχόντες] Aut in presenti leg. est
παρέχοντες, aut ποιοῦντας in continenti
in accusativo, pro ποιούντες in nominativo.
IDEM.

Μέρος] Imo vero τὸ μέρος. pro virili
sua. idem est atque κατὰ τὸ ἑαυτῶν μέρος,
κατὰ δύναμιν. IDEM.

Ἄξιὸν δὲ καὶ τούτους etc.] Scribo: ἄξιον
δὲ. respondent enim hæc præcedentibus:
ἂν ἄξιον ὑμᾶς ἐνδυμηθέντας, — μέρος ἄξιον
δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὖνους ἡμῖν
εἶναι, etc. sic distinguendum post μέρος.
MARKLAND.

Εὐχασθε] Potius εὐχασθε. TAYLOR.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Aristophanis Nicophemi filii publicantur bona. Inveniuntur opinioe minora. Po-
 Pag. stulatur ideo qui orationem habet, Aristophani affinitate conjunctissimus. Videtur Pag.
 ed. acta fuisse hæc causa circa ineuntem Olymp. xcviij. H. Steph.
 Reisk. 152. 5

614 **Α.** ΠΟΛΛΗΝ μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὗτος, ὧ
 ἄνδρες δικασταί, ὅταν ἐνδυμηθῶ ὅτι, ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ
 εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ δοῖται ἀδίκος εἶναι,
 καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ
 δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἑμαυτῷ
 οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ 10
 προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων
 λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώ-
 σκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥάδια χαρίσασθαι,
 ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὡς περὶ τῶν κατηγόρων.
 ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κὰν ἐξ ἴσου ἀκροᾷσθε,
 615 ἔλαττον ἔχειν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλευόντες,
 αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποίησαντο, 15
 ἡμεῖς δ' ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου
 μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὐνοίαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολο-
 γουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι πολλοὶ ἤδη
 πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξήλέγ-
 χθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν
 πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες
 τὰ ψευδῆ καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνδρώπους ἐάλωσαν, 20

ΥΠΕΡ] ΥΠΟ, Coisl. utroque rectius
 ΠΕΡΙ. TAYLOR.

[Ἐπιβουλευόντες] Andocides, qui eo-
 dem proœmio utitur de Mysteriis, ha-

bet ἐπιβουλευόντες. Noster de S. Oliv.
 περὶ τῶν οὗτος ἐπιβεβουλευκῶς ἕκει. Vid.
 Lect. Lysiac. c. 2. IDEM.

ἡνίκα οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα
 πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, μῆπω τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους ἠγεῖσθαι
 πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκούω γὰρ ἔγωγε,
 καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι πάντων δεινό-
 25 ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀγῶνα καταστῶσιν. 616
 ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι ² σώζονται·
 πεπωαυμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς αὐτῶν ἀκροᾷσθε, καὶ τοὺς
 ἐλέγχους ἤδη θέλοντες ³ ἀποδέχεσθαι.

β'. Ἐνθυμεῖσθε οὖν ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριστοφάνης
 ἀκριτοὶ ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχο-
 μένοις ὡς ἠδίκουν. οὐδεὶς γὰρ οὐδ' ⁴ εἶδεν ἐκείνους μετὰ τὴν
 σύλληψιν· οὐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ' αὐτῶν ἀπέδωκαν,
 30 ἀλλ' οὕτω δεινὴ συμφορὰ γεγένηται ὥστε πρὸς τοῖς ἄλλοις 617
 καὶ τούτου ἐστέρηνται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἶσω· οὐδὲν γὰρ ἂν
 περαίνοιμι· πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ
 Ἀριστοφάνους. οὐδένα γὰρ οὐτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ ἠδίκηκότες
 οὐ μόνον τὰ πατρῶα ἀπολωλέκασιν παρὰ τοὺς νόμους τοὺς

¹ δεινότατον T. R. A.² μόνοι σώζονται A.³ ἀποδέχεσθε T. A.⁴ ἶδεν Γ. A.

"Οτι] Ἀκούω sc. ὅτι πάντων δεινότατον ἐστὶ διαβολή. Fando ergo illud audivit dici! Rumor erat Calumniam esse in civitate rem longe terrificantem! Id non liquido affirmare potuit, sed accepit a viris auctoritate gravissimis! Profecto non ea una absurditas, neque ea levicula, sed multae, quibus hoc comma onustum est, certissimam lacunam indicant. TAYLOR. Aristot. I. ii. Rhetor. περὶ ὀργῆς. In M. Ald. SLUITER.

"Αν τις δεινότατον, ὅταν] Π. δεινότατον εἰπαῖν, ὅταν etc. H. STEPHAN. "Αν τις ἶδεν, ὅταν. CONT. "Αν τι δεινότατον, ὅταν. TAYLOR. Subtilius mendum subest. Lege: ἔχοι ἂν τις ἶδεν, ὅταν πολλοὶ etc. Ratio enim sequens non valida est, nisi ita legatur. Omissa prima litera vocis ἶδεν, ex δὲν ὅταν fecerunt δεινότατον. Mox, θέλοντες ἀποδέχεσθε, libenter et cum voluptate admittitis: ut Ioan. VIII. 44. τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θελετε ποιεῖν, ultro, et libenter, et cum voluptate et προθυμίᾳ facitis: cupitis facere: cupidi facitis. et VII. 17. ἐάν τις θελήῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, majus aliquid intelligitur,

quam voluerit: nempe, cupiverit. et ita VI. 21. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. libenter eum acceperunt in navigium. MARKLAND. Penes me vulgata bene habet. ἔχοι accipio hic loci pro ἔχομαι, quomodo Latini quoque habere pro existimare usurpant. REISK. "Ἐχοι ἂν, haberet, duceret, existimaret. AUGER.

"Ἐλεγχόμενοι] Novi qui ἐλεγχόμενον praeferat. TAYLOR.

Ἰδεν] Dedi pro vulgari ἶδεν. ne vidit quidem, nedom ut audiverit causam suam dicentes. neque solummodo vivos eos nemo vidit, sed ne mortuos quidem. Corpora enim eorum ad sepulcrum necessarii tradita non sunt. REISK.

Δεινὴ συμφορὰ] Videtur articulus interponendus esse. IDEM.

Τούτου] Scil. τοῦ ἶδεν τινὰ αὐτοὺς μετὰ τὴν σύλληψιν, καὶ θάψαι τὰ αὐτῶν σώματα. IDEM.

Παρὰ τοὺς νόμους] Quae leges vebant, quenquam indicta causa condemnari et extremo supplicio affici. id quod in Nicophemo et Aristophane evenerat. IDEM.

ἡμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἔλπις ἦν, ὑπὸ τοῦ παπ-
 που ἐκτραφῆναι, ἐν οὗτω δεινῷ κατέστηκεν. ἔτι δ' ἡμεῖς ἐστε-
 ρημένοι μὲν κηδεστῶν, ἐστερημένοι δὲ τῆς προικὸς, παιδάρια 35
 δὲ τρία ἠναγκασμένοι τρέφειν, προσέτι συκοφαντούμεθα, καὶ
 κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον κτησάμενοι
 618 ἐκ τοῦ δικαίου. καίτοι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὁ ἐμὸς πατήρ
 ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν ὀνόμασεν ἢ εἰς
 αὐτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. διπλάσια ὁ δὲ ἡ νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὡς
 ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις παρεγενόμην. μὴ οὖν
 προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ δαπα- 40
 νῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν· ἀλλ'
 ὅσοι καὶ τὰ πατρῶα καὶ ἂν τί ποθεν ἴλάβωσιν, εἰς τὰς

¹ ἡμετέρους T. R.

² ἀνόλωσεν T.

³ δὲ ἦν ἡ Α.

⁴ μὴ δῶσιν T. R.

Πάππου] Nicophemo, si nempe solus
 Aristophanes plexus fuisset. IDEM.

Δεινῷ] Avus enim orborem una cum
 patre eadem clade perierat. IDEM.

Κηδεστῶν] Socer et gener, sororum-
 que mariti κηδεσταί appellautur. hic sunt
 Nicophemus et Aristophanes, ille pater
 Aristophanis, hic maritus sororis actoris.
 IDEM.

Προικὸς] Quadraginta minis, quas soror
 actoris, nubens Aristophani, in domum
 ejus intulerat. IDEM.

Παιδάρια] Liberos, quos soror mea ex
 Aristophane peperit. IDEM.

Ἀνόλωσεν] Ἀνόλωσεν. Ut infra sæ-
 piuscule. TAYLOR.

Δὲ ἡ] Π. δὲ ἦν ἡ. H. STEPHAN.

Ἔμιν δὲ πολλὰ etc.] Præcedit εἰς αὐ-
 τὸν μικρὰ δαπανῶντος nonne hoc postulat
 εἰς ἡμᾶς δὲ πολλὰ? sed verius puto deesse
 participium χρονησῶντος, vel tale quod-
 dam, in hac parte sententiæ. MARKLAND.
 Velim εἰς ἡμᾶς. AUGER.

Ἐνιαυτὸν] Λείψειν videtur Scaligero
 post ἐνιαυτὸν, mihi fidem non facienti.
 TAYLOR. Utique deest προικὸςτος, aut
 ἐστενησῶντος, nisi si ἡμῖν accipere velis pro
 εἰς ἡμᾶς, prout potest et solet accipi. tum
 nihil deerit. ego vero prius verius et potius
 habeo. REISK. Verbo δαπανῶν nun-
 quam dativus jungitur hominis, vel rei in
 quam sumptus impenduntur: itaque aliud
 verbum quaerendum est, a quo dativus ille
 pendeat; quod invenisse mihi videor la-
 tens in articulo τὸν, qui melius hinc abes-
 set. Quare ita restituendum arbitror:
 ἡμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον δόντος ἐνιαυτὸν.
 Ita etiam p. 178. 34. ed. Steph. τὰ ἐαυτῶν
 ἡμῖν δίδουσι. SLUITER.

Ἄλλ' ὅσοι] Id est, ἀλλὰ τοῦτον προκατα-

γινώσκετε ἀδικίαν, ὅσοι —. REISK.

Μὴ δῶσιν] Κερθᾶσιν vel κλέπτωσιν.

CONT. Tot et similibus quoque fere ele-
 mentis constat λάβωσιν, quam certissi-
 mam lectionem propino eruditus. Distin-
 guit inter bona paterna et que alicunde
 obvenerunt, ut Legislatora apud Æsch. c.
 Timarch. Εἰ ὁ τὰ πατρῶα κατεδηδοκῶς ἢ ἂν
 ἂν κληρονόμος γένηται. Ποθὲν αἰκνυε. Δρο.
 Πῶς δ' ἂν λάβωσι ἐπιγράψασα; Χρ. τῆς νύ-
 κτης, ὡς Δρόση, ἀνδρακα ποθὲν λαβοῦσα. Lu-
 cian. Dial. Meretric. p. 512. Memineris
 autem hæc in Æschinem Socraticum dici,
 qui, ut constat ex fragmento Lysiae, apud
 Athen. conservato, sua omnia abligerierat
 bona: atque etiam qui has Aristophanis
 fortunas, de quarum conditione hic agitur,
 publicari impetravit. Hoc constat ex
 Harpocrate. Vid. Fragmenta. TAY-
 LOR. Pro μὴ δῶσιν, quod nihil est, sen-
 sui optime conveniret λάβωσιν, acceperint:
 qui solent turpissimis voluptatibus insunere
 et paternas hereditates, et quicquid ali-
 cunde acceperint; per, legata scilicet et
 donationes. Demosth. I. in Steph. §. κγ'.
 οὔτε γὰρ σοι πατὴρ παρέδωκεν, οὔθ' εἴρες, οὔτε
 λαβῶν ποθεν ἄλλοθεν ἤθηες ὡς ἡμᾶς. Su-
 spicor tamen literas κηδῶσιν esse ultimam
 partem vocis alterius, nempe κληρονο-
 μήσωσιν. Æschines contra Timarch. §. ζ'.
 εἰ ὁ τὰ πατρῶα κατεδηδοκῶς, ἢ ἂν ἂν κληρο-
 νόμος γένηται. quæ verba sunt pars Legis
 Solonis, unde probabile sit, Lysiam quo-
 que hæc duo, τὰ πατρῶα, et τὰ κληρονο-
 μούμενα conjunxisse, quemadmodum in
 Legum Formulæ ea conjuncta reperiebat.
 Idem Æschines in eadem Oratione p. 22.
 κατεδῆδοκε τὰ πατρῶα, καὶ τὰ τῶν φίλων
 id est, ab amicis legata, vel donata.
 MARKLAND. In illis corruptis μὴ δῶσιν

αίσχίστασ ἡδονὰς εἰδισμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν ἢ ἐνιοὶ ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμευ οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίου ἢ νῦν ἔστιν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον

153. 1 ὄντος· ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι 620 οὐκ ἀληθῆ ἔστι τὰ κατηγορημένα. δεόμεαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μετ' εὐνοίας ¹ ἀκροασαμένους ἡμῶν διὰ τέλους, ὅτι ἂν ὑμῖν ἀριστον καὶ ευορκότατον ² νομίσητε εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι.

γ'. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, 5 διδάξω ὑμᾶς. στρατηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον, τριηραρχήσαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαϊ φίλος γεγεννημένος, ἐδεήθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν αἰτοῦντι τῷ ³ υἱεῖ τῷ Νικοφήμευ. ὁ δὲ ὄρων αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνου τε πεπιστευμένους γεγονότας 621 τε ἐπιεικεῖς τῇ ⁴ πόλει ἔν τε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας, ἐπεισέθη δοῦναι, οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν· ⁵ ἀλλ' ὅτε

¹ ἀκροασαμένον T.² νομίζηται T. A. νομίζητέ R.³ υἱὸς A.⁴ τε πόλει ἔν γε R.⁵ ἄλλως τε T. R. A.

latet aut κληρονομήσωσιν, quod Marklando quoque video in mentem venisse, aut κτήσασθαι (vel λαβεῖν) δυνηθῶσι. si quid usquam, unde unde, quouo modo acquirere poterint. REISK.

Ἐν τῇ πόλει] Malui abesse ἐν. Καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἢ νῦν ἔστι τῇ πόλει. paucitulum nummorum, quod hac publicatio in avaritiam retulit. Infra: Εἰ — ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημιούθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πρᾶξάντων ἀπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου. TAYLOR.

Καὶ τοῦ ἀγῶνος, etc.] Puto deesse ταῦτα. καὶ ταῦτα τοῦ ἀγῶνος, vel ἄλλως τε καὶ τοῦ ἀγῶνος etc. praesertim cum hac causa adversus Publicum instituta sit. quod et Vanderheidius in sua Versione secutus est. MARKLAND.

Δεόμεαι δ' ὑμῶν — ἀκροασαμένον ἡμῶν etc.] Notat Stephanus in MS. esse ἀκροασαμένους: quam Lysiae esse scripturam minime dubito. Fusius dixi ad Orat. X. δεόμεαι ὑμῶν — ἐνδυμουμένους etc. Nempe intelligendum est ὑμᾶς ante hos Accusativos: quasi scriptum esset: δεόμεαι δ' ὑμῶν, ὑμᾶς ἀκροασαμένους ἡμῶν, ψηφίσασθαι. Sic Orat. XXVII. οὐδὲν δεινὸν δέξει αὐτοῖς εἶναι, ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀφελείσθαι. id est, δεινὸν αὐτοῖς, αὐτοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, ἀφελείσθαι. MARKLAND.

τὴν ἀδελφὴν] τὴν ἐμὴν sc. quod tu restituas. Et modo pro υἱὸ, quod nemo dixerit, υἱὸς cum Scal. et Manuscripto Coisl. Orator adv. Neaer. Ὁμογενῶμων καὶ ὁ πατὴρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δωρεᾷ. Καὶ ἔδωκεν Ἀπολλοδώρῳ τῷ υἱεῖ τῷ ἐκείνου θυγατέρα μὲν αὐτοῦ, ἀδελφὴν δὲ ἐμὴν. TAYLOR. Subaudi τὴν ἐμὴν. non patris mei sororem, sed meam. REISK.

Αὐτοὺς] Nicophemum et Aristophanem. IDEM.

Ἐκείνου] A Conone puta. IDEM.

Ἐπιεικεῖς, τῇ τε πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντα] Sic de meo dedi. commodos, et civitati tum quidem approbatos. nam postmodum graviter ab iis offensa fuit civitas, ut tam saevas ab iis poenas sumeret. IDEM.

Ἄλλως τε καὶ] Vulgo praesertim, hic accipio et eo magis quod quilibet vestrum. AUGER.

Ἄλλως τε καὶ ὑμῶν ὅστισούν ἂν ἐκείνοις ἤξισσε κηδεστὴς γενέσθαι] Nemo animadvertit nexum his verbis plane deesse. Memorabilis est lectio Codd. Coisl. et Vindob. quam in libellam variarum lectionum rejecit Reiskius, e qua tamen unice sanandus est hic locus. Ibi enim scriptum exstat ἄλλοτε καὶ: quae verba si bene distinguantur, veram continent lectionem: ἀλλ' ὅτε καὶ ὑμῶν ὅστισούν ἐκείνοισι ἤξισσε κηδεστὴς γενέσθαι. filiam ei in

καὶ ὑμῶν ὅστισοῦν ἀν ἐκείνοις ἤξιώσε κηδεστῆς γενέσθαι, ἐπεὶ ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα, βράδιον γινῶναι ἐκ τοῦ βίου 10 παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, 622 τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην· ὅτι δὲ Ξενοφῶντος ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐριπίδου υἱέος, ὃς οὐ μόνον ἰδίᾳ χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἤξιώσατε, ὡς ἐγὼ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς θελόντων τινῶν λαβεῖν ἀπρόϊκους πάνυ πλουσίων οὐ δέδωκεν, ὅτι ἐδόκουν 15 κἀκίον γεγονέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλομήλῃ τῷ Παιανιεῖ, ὃν 623 οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι ἢ πλουσιώτερον, τὴν δὲ πένητι γεγενημένῳ οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῶ δὲ Φαίδρῳ¹ ὄντι Μυρρίνουσίῳ, ἐπιδούς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει

¹ ὄντι Φαίδρῳ Α.

matrimonium collocavit, cum nondum sciret futuram calumniam; sed cum vestrum unusquisque affinitatem cum iis lubens contraxisset. SLUITER.

Ἵσπισσοῦν] Ὀδύσεος ἔντος ἴσπισ οἰκ. CONT.

Ἐκεῖνοις] Cum illis, qui toties hac oratione commemorantur, patre Nicophemo, et Aristophane filio, affinitatem contrahere. REISK.

Οὐ χρημάτων ἕνεκα] Subaudi τοῦτο ἐποιήσαμεν, aut a communi ἤξιασεν ὁ πατὴρ αὐτοῖς κηδεστῆς γίνεσθαι. IDEM.

Ἄλλην] Subaudi præter eam, unde natus ego sum. IDEM.

Ὅτι] Lege: αὕτη. Ita s. c. Alcib. Ὅτι pro ὅτος. TAYLOR. Bene habet vulgata. idem est ac si dixisset: ἔγημεν αὐτὴν, οὐδὲν μὲν ἐπιφερομένην, δι' εὐγένειαν δέ. ἦν γὰρ Ξενοφῶντος. REISK.

Ξενοφῶντος] Xenophontes plures recenset Menag. ad Laert. Fabric. Bibl. Gr. III. 4. Hic est ille, quem memorat Thucyd. II. 70. 79. quem imperatorio munere præclære defunctum esse exinde discimus. Τὸ ὃς ergo referendum est omnino non ad Euripidem personam viciniorem, sed Xenophontem Euripidis filium. Hunc Euripidem Tragicum fuisse contendit Barnesius, cui tamen ægre assentior. TAYLOR.

Κἀκίον] Nihil video, nisi hic legendum sit κακίονες vel κακίους. SLUITER.

Τὴν δὲ κ. τ. λ.] Deest nomen viri et apponenda est nota hiatus sic, τὴν δὲ * * πένητι γεγενημένῳ. Ex posterioribus autem videtur debere poni sic: τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ. Aristophani in paupertatem delapso. PALMER. Peritus rerum æstimator facile videbit, mihi, dum

in his notis Palmerium a tergo sequor, aliud negotium imponi præter id, quod, ubi Lysiam recudendum sumpsit, solum dari credidi. Jam si illi auscultaveris, ita scripsisse existimabitur Lysias: Τὴν μὲν Φιλομήλῃ — τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῶ δὲ Φαίδρῳ ὄντι Μυρρίνουσίῳ, ἐπιδούς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Quo quid absurdius excogitari possit? Quid igitur agendum est? Homo duas filias (nam duas solum domi habebat, ut liquet, ταῖν θυγατέρων enim dicitur modo) elocavit unam Philomelo, alteram Phædro fratris filio, ut lege potuit. Dos erat XL. Minæ. Phædro autem, ut videtur, emortuo, ejus viduam, totidem etiam minis pro dote numeratis, Aristophani nuptum dedit. Τὴν δὲ, πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῶ δὲ ὄντι, Φαίδρῳ Μυρρίνουσίῳ, ἐπιδούς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Ecce verbum unum non insercivi: literam unam non sollicitavi. TAYLOR. Verti ego, ac si exaratum sic fuisset: οὐ διὰ κακίαν δὲ (scil. πένητι γεγενημένῳ). pauperi quidem facta, non tamen turpibus de causis. Jam addit causam, quare pater huic Phædro suam filiam in matrimonium collocavit: ἀδελφιδῶ ὄντι, quoniam is e fratre suo nepos esset. Jam nomen et tribum indicat: Φαίδρῳ τῷ Μυρρίνουσίῳ. REISK.

Μνᾶς, καὶ] Videtur ἄς interponendum. nam τὸ ἴσον accipio adverbialiter pro ἕξ ἴσου, κατὰ τὸ ἴσον. Subaudi a communi ἔδωκεν. eandem filiam pater elocavit, primum Phædro, deinde, Aristophani, Nicophemi filio, sive quod prior maritus, Phæder, vivis excessisset, sive quod necesse habuisset uxorem virus a se

τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις ἐμοὶ πολλὴν ἔξον πᾶνυ προῖκα
λαβεῖν, ἐλάττω συνεβούλευσεν, ὡστ' εὖ εἰδέναι ὅτι κηδεσταῖς
20 χρησοίμην κοσμίως καὶ σάφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν
Κριτοδήμου θυγατέρα τοῦ Ἀλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαι-
μονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ἐλλησπόντῳ.
καίτοι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅστις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων
ἔγχεμε, ταῖν¹ τε θυγατέροις πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε 624
υἱῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς οὐκ εἰκὸς περὶ τούτου πιστεῦ-
25 εἶν ὡς οὐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις κηδεστῆς ἐγένετο;

δ'. Ἀλλὰ μὴν ὁ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα,
ὅτι πολλοῖς ἂν μᾶλλον ἐχρῆτο ἢ τῷ ἐμῷ πατρὶ, ῥάδιον
γινῶναι· ἢ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφορος, ἢ τε φύσις ἔτι
πλέον· ἐκείνῳ μὲν γὰρ² ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν, Ἀριστοφάνης
δὲ οὐ μόνον τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο
ἐπιμελεῖσθαι, καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον,³ ἀνάλωσεν
ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. γνώσεσθε δὲ ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ
30 αὐτῶν ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γὰρ, βουλομένου
Κόνωνος πέμπειν τινα εἰς Σικελίαν, ὥχето ὑποστάς μετὰ
Εὐνόμου⁴ καὶ Λυσίου, φίλου ὄντος καὶ ξένου, τὸ πλῆθος τὸ 625
ὑμέτερον πλεῖστα ἀγαθὰ πεποιηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν
ἐν Πειραιεῖ⁵ παραγενομένων. ἦσαν δ' ἐλπίδες τοῦ πλοῦ
πεῖσαι Διονύσιον κηδεστὴν μὲν γενέσθαι Εὐαγόρα, πολέμιον

¹ τε om. T.⁴ τοῦ Α.² ἦν ἰκανὸν τὰ Α.³ ἀνάλωσεν T. R. A.⁵ τῶν παραγεν. T. R. A.

dimittere, ob aliam divitem ἐπίκληρον, quae ei ducenda obtigisset, sive quacun- que alia de causa. IDEM. τὸ ἴσον est appositio ad τετταράκοντα μνᾶς. καὶ mihi videtur respondere voci Latinae ac. τὸ ἴσον καὶ Ἀριστοφάνει, ad verbum aequalem summam ac Aristophani, scil. dederat. AUGER.

Ἐμοὶ] Malim καὶ μοί. REISK.

Ταῖν θυγατέροις] Π. ταῖν τε θυγατέροις. H. STEPH. TAYLOR. καὶ ταῖν vel ταῖν τε. CONT. Numerus dualis declarat patrem ejus qui loquitur duas tantum habuisse filias. Itaque supponi debet Aristophanem duxisse alteram, quae nupta prius Phaedro per hujus mortem facta erat vidua. AUGER.

Τούτοις] Nicophemo et Aristophani. REISK.

Πολλοῖς] Potius ἄλλοις. TAYLOR. Mutandum si quid est, potius utramque co-

pulemus, ut legatur πολλοῖς ἄλλοις μάλ- λον, omisso ἂν hic loci inutili. et nescio, an ἄλλοις in ἂν lateat. REISK.

Ἐκείνῳ κ. τ. λ.] Si desit, quod quidem suspicor, tu ita restituas ad normam Attice loquendi: ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἰκανὸν ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. TAYLOR.

Ἐκείνῳ] Patri meo puta. REISK.

Γὰρ ἦν] Γὰρ ἀγαπητὸν ἦν. CONT. Interponendum videtur προσφιλές, aut ἥδιον, aut ἰκανὸν, aut προύργου, aut διὰ σπουδῆς, aut tale quid aliud. REISK.

Ἀνάλωσεν] Subaudi εἰς ταῦτα. IDEM.

Εὐνόμου καὶ Λυσίου] F. Εὐνόμου τοῦ Λυ- σίου. Monui alibi. TAYLOR.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλῆθος, aut τὸ τε πλ. REISK.

Παραγενομένων] Scil. τῷ Λυσίῳ τὸ ὑμέτε- ρον πλῆθος εὖ ποιούντι. orator hic ipse sibi testatur. IDEM.

δὲ Λακεδαιμονίοις, φίλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ πόλει τῆ
 ὑμετέρα. καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων 35
 πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἔπεισαν
 Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις ἄς τότε παρεσκευάσατο
 Λακεδαιμονίοις. μετὰ δὲ ταῦτα ἔπειδὴ οἱ πρέσβεις ἦκον
 ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν Βοηθίαν, οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας
 σπεύδων. ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἔδοτε καὶ τὰλλα ἐψηφί-
 σασθε ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρου. ὀλίγα μὲν
 γὰρ ἦλθον ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδέηθησαν 40
 οὐ γὰρ ¹ μόνον εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ πελτασταῖς ἐμισθώ-
 σαντο καὶ ὄπλα ἐπώριαντο. Ἀριστοφάνης δ' οὖν τῶν χρη-
 μάτων τὰ μὲν πλεῖστα αὐτοῖς παρέσχεν· ἔπειδὴ δὲ οὐχ
 ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπειθε δεόμενος καὶ ἐγγυώμενος, καὶ
 626 τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁμοπατρῖου ἀποκειμένης παρ' ² αὐτῶ
 τεσσαράκοντα μνᾶς εἰπὼν κατεχρήσατο. τῇ δὲ προτεραίᾳ
 ἢ ³ ἢ ἀνήγετο, εἰσελθὼν ⁴ ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκέλευσε 154. 1
 χρῆσαι ὅ τι εἴη ἀργύριον· προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν
 τοῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ
 ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. τίνα γὰρ οἴεσθε, ὧ ἄνδρες
 δικασταῖ, φιλότιμον μὲν ὄντα, ἐπιστολῶν δὲ ἠκουσῶν αὐτῶ
 627 παρὰ τοῦ πατρὸς ⁵ μηδὲν ἀπορήσειν ἐκ Κύπρου, ἡρημένον δὲ ὅ

¹ μόνον ἐπιβάτας εἰς Α.² αὐτῶ Α.³ ἢ om. T. R. A.⁴ εἰς Τ.⁵ μηδὲν εὐπορήσειν ἐκ Κύπρου T. ἐκ Κύπρου μηδενὸς ἀπορήσειν Α.

Ἐπραττον] Nempe, Aristophanes et Eunomus. AUGER.

Ἦκον] E Cypro huc Athenas. REISK.

Σπεύδων] Subaudi ὑπὲρ αὐτῶν. IDEM.

Εἰς τὸν ἀπόστολον] Ad comparandum milites classarios et remiges. IDEM.

Εἰς τὰς ναῦς] Subaudi a communi προσεδέθησαν πολλῶν χρημάτων. videtur tamen potius deesse ἐπιβάτας post μόνον. non solum milites classarios conducebant pacta mercede. IDEM.

Ἐμισθώσαντο — ἐπώριαντο] conduxerunt — emerunt, i. e. conducturi erant — empturi erant. AUGER.

Ἐπειθε] So. παρέχειν. REISK.

Εἰπὼν] Nescio, quo errore λαβὼν in εἰπὼν deflectebat: deflectebat tamen. Λαβὼν est enim quodammodo vox usuraria, et de mutuum sumente proprie dicitur. Noster exigua intercapidine: ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. Et deinde: ἑπτὰ μνᾶς ἄς αἶχτο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Xenoph. Memorab. l. 2. πρότερον ἂν τις

μοι δοκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ζητῶν εὐρεῖν, ἢ δανειζόμενος λαβεῖν. Demosth. c. Aphob. I. Τὴν μὲν τοῖνυν προῖκα τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε λαβὼν. Et postea, paucis interjectis: ταῦτα μὲν οὕτως ἡμῖν ἐπιδείνυμι λαβόντα, καὶ ἔχειν ὁμολογήσαντα, μαρτύρων ἐναντίον τούτων. Huc alludit Dionys. Halicarn. π. Συνθεσ. ὀνομάτ. §. 3. Διὰ τῶν εὐτελεστάτων — ὀνομάτων πεπλεκται πᾶσα ἢ λέξις, οἷς ἂν καὶ γεωργός — καὶ πᾶς ὁ μηδεμίαν ὄραν τοῦ λέγειν εὐ ποιούμενος ἐξ ἐτοίμου λαβὼν ἐχρήσατο. TAYLOR. Opinor: λαβὼν. Mox, pro εἰς τὸν πατέρα, Stephani MS. ὡς: recte. MARKLAND. Cum prius hac de re ad fratrem retulisset, ejusque consensum impetrasset. REISK. εἰπὼν potest servari, quum sensum nitidum exhibeat, et tunc κατεχρήσατο reget τεσσαράκοντα μνᾶς, quod salva Gracitate potest fieri. AUGER.

Ἡ] Ἡ MSS. Fortass. ἢ ἦ. Vid. Lect. Lysiao. c. 1. TAYLOR.

Ἀπορήσειν] Rescribe εὐπορήσειν. Quas voces, cum similiter fere in Ma-

πρεσβευτήν καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑπολείπεσθαι
 ἂν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ¹ οὐχ' ὅς' ἦν δυνατὸς, πάντα παρα-
 σχόντα χαρίσασθαι ἐκεῖνῳ ² τε καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω;
 ὡς τοίνυν ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, κάλει μοι ³ Εὐνομον.

MARTYRES.

10 ε'. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε, οὐ μόνον ὅτι ⁴ ἔχρησαν 628
 ἐκεῖνου δεηθέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν· ἐκομίσθη γὰρ
 αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους. ῥάδιον μὲν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων
 γνῶναι, ὅτι τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων οὐδενὸς ἂν ἐφεί-
 σατο τῶν ἑαυτοῦ· ὁ δὲ μέγιστον τεκμήριον· Δῆμος γὰρ ὁ
⁵ Πυριλάμπους, τριηραρχῶν εἰς Κύπρον, ἐδεήθη μου προσ-
 ελθεῖν αὐτῷ, λέγων ὅτι ἔλαβε σύμβολον παραὶ βασιλέως 629

¹ οὐκ εἶην T. οὐχὶ ὧν ἦν R. A.   ² τε ἐκεῖνῳ A.   ³ Εὐνομον καὶ τοὺς ἄλλους. A.
⁴ ἔχρησαντο T. R. ἔχρησαν τὸ ἀργύριον A.   ⁵ Πυριλάμπους T. R. A.

manuscriptis exarentur, miror ab imperitis
 exscriptoribus non sæpius confundi. Vid.
 Canter. de rat. emend. Græcos auctores.
 IDEM. Potius: μηδενὸς ἀπορήσειν ἐν Κύπρῳ.
 nihil illi defuturum in Cypro, id est, ἐπει-
 δὴν εἰς Κύπρον ἀφίκοντο, ut infra loquitur.
 sic mox: ἀγαθὸν ἄλλων καὶ χρημάτων ἐν
 πάσῃ τῇ ἡπείρῳ. MARKLAND. Revocavi
 lectionem vetustam ἀπορήσειν, pro qua
 Taylor εὐπορήσειν suffecerat. verum ἐκ
 Κύπρου nonnihil adhuc me morantur; quæ
 vocabula bene si habent, loco videntur
 non suo stare, sed pone παρὰ τοῦ πατρὸς
 collocanda esse. literæ cum crebræ ad
 Aristophanem ad ipsius patre Nicophemo
 venirent, quibus certior febat, illuc, in Cy-
 prum, si venisset, nihil ipsi defuturum esse.
 De μηδενὸς cum Marklando facio. REISK.

Ἄλλ' οὐκ εἶην, κ. τ. λ.] Corrupte hæc,
 sed corruptius adhuc Ald. ἄλλ' οὐκ εἶον ἦν
 δυνατὸς. Vidit Scal. ἀλλ' οὐχ' ὧν ἦν δυνατὸς
 κ. τ. λ. TAYLOR. Fort. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶν
 δυνατὸν. vel si retineas δυνατὸς, scribendum
 παρασχόντα. MARKLAND. παρασχόντα ac-
 cipe pro παρασχέιν, subaudiendo ἂν et
 οἰεσθε. AUGER.

Χαρίσασθαι] Subaudi ὥστε. IDEM.

Ἐκεῖνῳ] Evagoræ puta. REISK.

Κάλει μοι Εὐνομον. MARTYRES. τῶν μὲν
 μαρτύρων ἀκούετε] Satis absurde. quomodo
 enim Testes, quum unus tantum Eunomus
 citetur? Lego: κάλει μοι Εὐνομον καὶ Λυ-
 σίαν. MARTYRES. τῶν etc. nimirum hi
 sunt, quos supra conjunxit, ὑποστὰς μετὰ
 Εὐνόμου καὶ Λυσίου. Lysias omittebatur,
 opinor, quia Scribis absurdum videbatur
 aliquem jubere seipsum appellari: non
 reputantibus, hæc Orationem non ab ipso
 Lysia, sed ab Aristophane quodam dictam

fuisse. Hujusmodi errorem, mandandum
 sane in Viro tam erudito et diligenti, ad-
 misit Schottus in Præfatiuncula sua ad
 has Orationes. MARKLAND.

Ἐχρησαντο] Ἐχρησαν. CONT. Imo vero
 ἔχρησαν τὸ duobus divisivis vocabulis leg.
 iisque addendum voc. ἀργύριον. ut sit ἔχρη-
 σαν τὸ ἀργύριον, ἐκεῖνου δεηθέντες. se (testes)
 mutuo dedisse æs (cujus nempe summa illis
 a testibus edita fuerat), illo (Aristophane
 puta) rogante. REISK.

Ἐπὶ τῆς τριήρους] F: ἐπὶ τὰς τριήρεις.
 TAYLOR. Triremis illa designatur publica
 civitatis Atheniensis, quæ Aristophanem,
 ut legatum reipublicæ ad Evagoram, illuc
 pervexerat. illa igitur triremis, cum e Cy-
 pro Athenas redisset, attulerat quoque æs
 ab Aristophane Athenis ab amicis mutuo
 sumptum pro legatis e Cypro Athenas mis-
 sis, et sic creditores æs suam recupera-
 verant. REISK.

Προσελθεῖν αὐτῷ] Subaudi ἐμέ. Ad
 Aristophanem redit αὐτῷ. IDEM.

Σύμβολον φιάλης χρυσῆς] Si hæc vera
 sit scriptura, et non legendum φιάλην χρυ-
 σῆν, egregie illustrat locutionem Matthæi
 XXIV. 30. τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
 που, signum filii hominis, id est, signum,
 quod est filius hominis: Genitivus pro Nom-
 inativo appositivo. Sic XII. 29. τὸ
 σημεῖον Ἰωᾶ, signum Jonas, pro signum
 Jonas, vel, quod est Jonas: Actor. IV. 22.
 τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως, id est, ἡ ἰασις.
 2 Cor. I. 22, et V. 5. δὸς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
 πνεύματος, id est, τὸ Πνεῦμα. Lucas IV.
 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, hoc
 est ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου. vox
 enim πνεῦμα per se sæpe denotat spiritum
 malum. Rom. IV. 11. σημεῖον ἔλαβε περι-

- 630 τοῦ μεγάλου ¹ φιάλην χρυσῆν, ὡς ² Ἀριστοφάνη λαβεῖν
³ ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, ⁴ ὡς ἔχοι ἀναλίσκειν εἰς τὰς
 τριπραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, ⁵ λύσασθαι 15
 ἀποδοῦς εἴκοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ ⁶ ἄλλων
 631 χρημάτων εὐπορήσειν διὰ τὸ σύμβολον ἐν πάσῃ τῇ ἡπείρῳ.
 Ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκούων μὲν ταυτα Δῆμου, δεομένου δέ
 μου, μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον, τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον
 λήψασθαι, οὐκ ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανεῖσθαι
 τοῖς ξένοις ἄλλοθεν, ⁷ ἐπειδὴ * * * ἥδιστ' ἀνδρῶπων ἄγειν
 τε ⁸ εὐθύς ἐκεῖνο τὸ σύμβολον καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἀ 20

¹ φιάλης μὲν χρυσῆς, ὡς T. R. φιάλην μὲν χρυσῆν αὐτὸν A.

³ δανείσαντα ἑκκαίδ. A.

⁴ ὡς T. R. A.

² Ἀριστοφάνη T. R. A.

⁵ λύσασθαι A.

⁶ ἄλλων καὶ A.

⁷ ἐπειδὴ ἥδιστ' T. R. ἐπεὶ δὴ ἥδιστ' ἂν A.

⁸ εὐθύς om. T.

τομῆς, id est, περιτομῶν, quemadmodum etiam habent nonnulli Codices, ut non male, ita nec recte isto loco. Sic ἡ κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioan. XI. 13. quies, vel sopor ille, qui est somnus, esse enim differentia inter κοίμησιν et ὕπνον, atque Ista sine Hoc obtingere ægroto potuit, quemadmodum sopor sine somno. non recte igitur puto Vulgat. vertere: de dormitione somni. hoc enim esset de somno somni. Ita Æschines contra Timarch. §. λζ'. οἱ τὸν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, pro τοῖς νόμοις. depositum, quod est Leges. Sic et Thucydides III. 45. θανάτου ζημία πρόκειται, pro θάνατος. ραπα, que est mors. MARKLAND. μὲν αὐτὸν delendum est, aut cum μιᾶς mutandum, aut, si mavis, cum μεγάλης. σύμβολον φιάλης est φιάλη δεδομένη τινὶ ἐπὶ τῷ νόμῳ σύμβολον. Persiæ rex Græcorum iis, quibus uti vellet pro agentibus in rebus suis, dare solebat ejusmodi tesseras, phialas vel pateras e. c. aureas, aut annulos, torques, in arrham fidei, quo qui ea proferent, fidem inveniunt apud eos, quibuscum aliquid in causa regia agerent. Sed rex Persiæ tum socius erat Evagoræ. Confer. Epistola 12. Æschinis. REISK.

Ὡς Ἀριστοφάνη] Nonnulla hic, quæ omitti videntur, locum turbant. TAYLOR. λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ] Male λαβεῖν: non enim accipere Aristophanem, sed dare hanc pecuniam, voluit Demus. Lego: βαλεῖν. deponere, tradere, ponere Horatius: "Quærit Kalendis ponere." committere Vet. Interpres Matt. XXV. 27. εἰδὲ ὅν σε καλεῖν τὸ ἀγγεῖόν μου τοῖς τραπεζίταις. oportuit ergo te COMMITTERE pecuniam meam nummulariis. pro commississe. Diog. Laertius, Socrat. τιθέντα γούτῳ τὸ βαλλόμενον, κέρμα ἀδραρίζειν εἴτ' ἀναλίσσαντα, πάλιν τιθέναι. Isocrates in

Amart. συμβάλλειν hoc vocat, et opponit τῷ λαμβάνειν: καὶ ὅτε, ἀ οὐκ ἔλαβεν, ἀποτινῆν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἀ μὴ συνείβαλεν, ἠλπίζε πράσασθαι; Usitatissimum est καταβάλλειν. MARKLAND. Post λαβεῖν deesse videtur δανείσαντα, ut Aristophanes illam pateram sibi tantisper servare (donec nempe relueretur) ubi pro ea mutuo dedisset Demo. sedecim minas. pro quibus XVI. minis se, Demus, illi, Aristophani, spondere refundendas XX. minas, ubi in Cyprum appulisset. REISK.

λύσασθαι] Π. λύσεσθαι. H. STEPHAN.

Ἄς ἔχοι] Id est, ὅπως δύναιτο αὐτάς. quo posset (Demus puta) eas insumere in munia trierarchalia. REISK.

Ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων] Π. ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημ. H. STEPHAN. Malim ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων. se in copiis fore honorum, tum aliorum, tum pecuniarum quoque. Sunt enim χρήματα etiam in numero bonorum, verum tamen non sunt sola bona. propterea distinguit inter bona alius generis, et inter χρήματα, quo nomine præcipue præseus pecunia, sed et alia pretiosa, mundas, argentum factum, vestis, supellex, comprehendantur. REISK.

ἡπείρῳ] Apud Græcos Asia dicebatur ἡ ἡπειρος, et Asiatici οἱ ἡπειρώται. AUGER.

Δεομένου δὲ μου] Non dambao quidem, suspicor tamen a Lysia scriptum esse: δεομένου δι' ἐμοῦ. per me rogante. REISK.

Μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον] Interpres: quod et pecuniam recepturus esset. ad sensum bene. sed dubito an ἄξειν idem sit, quod κομίσασθαι: saltem in scriptore prosaico. MARKLAND. ἄγειν χρυσίον, habere, et secum quoquo eat ducere vas aureum. REISK.

ἥδιστ' ἀνδρῶπων ἄγειν τε — καὶ χαρίσασθαι etc.] Deesse videtur ἂν. nisi legas ἄξειν et χαρίσασθαι. MARKLAND.

ἐδέόμεθα. ὡς δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὅτι μὲν τοῖνυν οὐ κατέλιπεν Ἀριστοφάνης ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον, ράδιον γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων· χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλά ἐκέκτητο, ἀλλὰ καὶ ὄθ' εἰστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντας, αἰτησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν.

² ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

25 5. Ἴσως ἐνίοις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, δοκεῖ ὀλίγα 632
εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ³[πρὶν Νικοφῆμω ἢ καί]
Ἀριστοφάνει, πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικήσαι, ⁴οὐδὲν ἦν ἀλλ'
ἢ χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνουῦντι. ἐγένετο ⁵δ' ἡ ναυμαχία ἐπ'
Εὐβούλου ἀρχοντος. ἐν οὖν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρό-
τερον μὴ ὑπαρχούσης ⁶ουσίας, χαλεπὸν, ὧ ἄνδρες δικα-
σταί, τραγωδοῖς τε ⁷δὶς χορηγήσαι ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ 633
30 τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφορὰς
τε πολλαῖς εἰσηνηγοχέναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μῶν πρία-

¹ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ om. T. R. A. ² uncus om. T. R. uncus et πρὶν et ἢ om. A.
³ γῆ μὲν οἰκ ἦν T. R. A. ⁴ δὲ ναυμ. T. R. ⁵ αἰτίας T. A. ⁶ διαχρηγήσαι T.

Σύμμικτα] Nulla arte facta, nullo delectu conquisita, vulgaria, trivialia. REISK. Miscellanea, diversi generis. AUGER.

Ἄ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν] Post hæc verba sequebatur Indiculus vel Inventarium rerum Aristophanis, quæ post mortem ejus in domo inveniebantur. hoc perlecto pergit Orator: Ἴσως ἐνίοις etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφῆμω. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικήσαι, intellectu τῷ κατὰ, idem quod ναυμαχία νικήσαι. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. π'. ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νέξω ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν. sic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας, Idem §. ξά. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demosthenem Orat. contra Aristocralem. MARKLAND. Post ὑμῖν utique deest titulus, sive is est ἀνάγνωσις, sive κατάλογος χαλκωμάτων, sive χαλκώματα, sive ἀπόφασις ἐπίπλων. REISK.

Πρὶν Νικοφῆμω ἢ καί] Quatuor hæc vocabula inducenda videntur. IDEM. Delevi πρὶν et ἦ. Deinde supple commentando πρὶν Κόνανα νικήσαι κατὰ τὴν ναυμαχίαν. AUGER. πρὶν omittit Contius.

Πρὶν Νικοφῆμω ἢ καὶ Ἀριστοφάνει] Magnam sententiæ detrimentum afferant verba πρὶν Νικοφῆμω ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, quæ credo

c margine in contextum irrespisse. Veri similis est enim hæc omnia profecta esse ab annotatore, qui in margine scripserit, sibi non constare de Nicophemo, an de Aristophane sermo esset, quam, quod voluit Reiskius, solum verbum Ἀριστοφάνει esse retinendum: ita enim nulla apparet causa, cur reliqua adderentur. Neque necesse est perspicuitatis causa adjici nomen Aristophanis, cum e superioribus clare appareat hæc de eo solo posse dici. SLUITER.

Ναυμαχία] Lege cum articulo ἡ ναυμαχία. REISK.

Εὐβούλου] Alii appellant Εἰβουλίδου. Archon erat Olymp. XCVI. 3. Conone feliciter rem gerente prope Cnidum. Vid. Pausan. Attic. c. i., Plutarch. in Lysandro, aliosque. TAYLOR.

Μὴ ὑπαρχούσης αἰτίας] Οὐσίας. CONT. Immo οὐσίας, uti et divinavit Schottus. TAYLOR. Optime. Deinde scribe: ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, non αὐτοῦ. MARKLAND.

Δὶς χορηγήσαι] Sic dedi de meo, duobus vocabulis, pro uno vulgari διαχρηγήσαι. Bis Choregus fuit Aristophanes, semel pro se, iterum pro patre, ut e p. 488. 6. constat. REISK.

σθαι, γῆς τε πλεόν ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οἶσθαι χρῆναι ἐπιπλά πολλὰ καταλελοιπέναι. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ¹ ἄξια λόγου ἔχουσιν ² ἂν ἐξενεγκεῖν ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' εἰάν τις πᾶν ἐπιθυμῆ, πρίασθαι τοιαῦτα ³ ἂ κτησαμένω
 634 εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠδονὴν ἂν παρέχοι. ἀλλὰ ⁴ τόδε ⁵
 σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως σκευὴ ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ⁶ ἀφηρπάσθησαν· ἡμεῖς δὲ ἤδη δεδημευμένων καὶ ἐξεληλυθίας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς ⁶ φύλακα κατεστῆσαμεν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἵνα μήτε θυρώματα μήτε ἀγγεῖα μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπό-
 635 λοιτο. ἐπιπλά δὲ ἀπεφαίνοντο πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν, ὅσα οὐδενὸς πάποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ πρό- 40
 τερον πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ νῦν ἐδέλομεν πίστιν δοῦναι,

¹ ἄξιον T. R. A.² ἂν om. T. R. A.³ ἂ om. T.⁴ τότε T.⁵ ἀπεσπᾶσθησαν T. R. A.⁶ φύλακας T. R. A.

Οἶσθαι] Subaudi τινὰ ἱμῶν, aut ἱμῶς. aptus est hic infinitivus ab illo superiori χελεπῶν. quanquam durum hoc mihi accidit, ut οἶσθε in secunda persona plur. malim. existimatis oportere hunc Aristophanem. nam in χρῆναι subauditur τούτων. IDEM.

Ἄλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι, ἄξιον λόγου etc.] Post vocem εἶναι Asteriscum poni debere puto. manifestus enim est defectus in connexu. Quæ sequuntur ita lego et distingo: ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' εἰάν τις πᾶν ἐπιθυμῆ, πρίασθαι τοιαῦτα ἂ κτησαμένω etc. Vulgo deest ἂ. Οὐκ ἔστιν πρίασθαι, non potes emere, non possunt emi talia, quæ etc. MARKLAND. Ad ἄξιον λόγου subauditur πλῆθος ἐπιπλῶν aut χαλκωμάτων. Mox fort. ἔχουσιν ἂν. REISK.

Οὐκ ἔστιν] Sub. τὰ τοιαῦτα. AUGER.

Κτησαμένω] Legge: ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' εἰάν τις πᾶν ἐπιθυμῆ πρίασθαι, τοιαῦτα ἂ κτησαμένω κ. τ. λ. TAYLOR.

Τότε σκοπεῖτε τῶν] Π. τότε σκοπεῖτε. τῶν —. II. STEPHAN. TAYLOR. MARKLAND. τόδε, vel τόδε, σκοπεῖτε. τῶν —. CONT.

Ἀπεσπᾶσθησαν] Ratiocinatur sic, præfectis ærarii iniquitatem exprobandis: Aliorum, ait, proscriptorum bona cum sub hasta veneunt, non supellex tantum omnis, sed ipsæ adeo fores veneunt, quo domus ipsæ corruptæ minoris veneunt. et vel sic tamen multo minus illine redit ad ærarium, quam e bonis Aristophanis rediit, ejus domum custodiendo cavinus, quominus corrumpetur. Et tamen paucillum visum fuit ærario id, quod e bonis Aristophanis rediit; quanquam æquo fertanimo, ex aliorum bonis, etiam amplioribus, venditis ad se minus redire. REISK.

Δεδημευμένων] publicatis, subaudi bonis Aristophanis. AUGER.

Ἐμῇ] Dele. TAYLOR. Fallitur bene habet. hic enim est cardo totius causæ, utrius illa domus de jure sit, actoris, an ærarii; in proscriptis haberi debeat, necne. Suam esse ait actor, quod super ea domo quæ Aristophani quinquaginta minis constitisset, sibi plus quam tantundem debeatur. Debeat nempe Aristophanes actori. 1. quadraginta minas, dotem uxoris. 2. septem minas ab actoris patre Aristophani mutuo datas, expeditionem Cypriam apparanti. 3. fœnus illarum septem minarum in quinquennium et plus. Et domus illa Aristophanis uxori a marito pro hypotheca fuerat assignata, vel opposita; et frater mulieris viduæ erat, ubi pater deesset, ejus κύριος seu curator. REISK.

Ἀπεφαίνοντο] Scil. οἱ ἀρχαῖοι, vel οἱ ταμίαι. tabulas, quas a scribis suis consignari curassent, ærario inferendas exhibuerunt. Verum, ni fallor, activum in hac significatione usitatus est, quam medium. IDEM.

Συνδίκους] Subaudi τοῦ δήμου, advocatos populi, aut τοῦ δημοσίου, advocatos ærarii, qui fisci causas agerent contra privatos cum populo super bonis proscriptis litigantes. IDEM.

Νῦν] Post ἔνν videtur πρὸς ἱμᾶς deesse. IDEM.

ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, ὀφείλσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, καὶ ἐπτά μνᾶς ἃς ὤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. πῶς ἂν οὖν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τακείνων ἔχειν; ὁ δὲ πάντων

155.1 δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παιδίᾳ ἔχουσαν πολλὰ, καὶ ταῦτα τρέφειν, μὴδ' αὐτοὺς ἔχοντας μὴδὲν, εἰάν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε.

ζ'. Φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων· οὕτω γὰρ σκοπεῖτε, ὡς δικασταί. εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δούς Τιμοθέω τῷ Κόνωνος τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφὴν, καὶ ἐκείνου ἀποδημήσαντος
 5 καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἢ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραδέντων ἀπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου, 636
 διὰ ¹ τοῦτο ² ἤξιούτε ³ ἂν τοὺς ἐκείνου ⁴ καὶ τοὺς προσήκον-
 τας ἀπολέσθαι, ὅτι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης τῆς παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ ⁵ μὴν ⁶ τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιοῦντα ὅτι ἐκείνος προστάττοι. τῶν οὖν ὠφελειῶν Κόνωνα εἰκὸς 637

¹ τοῦτ' οὖν R. A.   ² ἤξιον T.   ³ ἂν om. T. R. A.
⁴ καὶ τοὺς om. A.   ⁵ μὲν T.   ⁶ τούτων T. τούτων R.

Τακείνων] Nicophemi puta et Aristophanis. IDEM.

Ὁ δὲ πάντων δεινότατος]. Subaudi ἐστίν. alias usitatus est τὸ δὲ π. δ. subaudi ὅπως εἶπω, vel potius σκοπεῖτε πρόσον ἐστίν. nam alias insequentes infinitivi ὑποδέξασθαι et τρέφειν natabunt, fulcro carentes. IDEM.

Ἀποδημήσαντος καὶ] Kai abesse malim. ἀποδημήσαντος ἐν διαβολῇ γενομένου, idem est atque διαβληθέντος ἐν τῇ ἀποδημίᾳ. IDEM.

Διὰ τοῦτο ἤξιον τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς πρ.] Π. διὰ τοῦτο (quae est etiam lectio Cod. Coisl.) ἤξιον τοὺς παῖδας ἐκείνου καὶ τοὺς πρ. ἢ, διὰ τοῦτο ἤξιον τοὺς ἐκείνου πρ. H. STEPHAN. Tu autem hoc pacto, haud paulo melius: Διὰ τοῦτο ἤξιούτε τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι; ut modo: τοῦτου ἔνεκα ἤξιούτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἀπολέσαι; TAYLOR. Recte διὰ τοῦτο, propterea: quod infra est ἔνεκα τοῦτο. Pro ἤξιον forte ἤξιον ἂν: vel, quod rectius puto, ἤξιούτε, propter ὑμῖν quod sequitur, et quia infra pariter dicit, τοῦτου ἔνεκα ἤξιούτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου etc. quibus ambobus locis videtur deesse ἂν. Deinde, mihi videtur excidisse τοὺς οἰκείους ante ἐκείνου: τοὺς οἰκείους τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας etc. ut apud

Inseum Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ τούτων etc. MARKLAND. Dedi διὰ τοῦτ' οὖν ἤξιούτε. vulgatum ἤξιούν si qui defendant, necesse iis erit subaudire οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ταμίαι. REISK.

Τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας] Facio cum Stephano vocabulum tertium et quartum delente. Possit quoque legi: σὺν ἐκείνω καὶ τοὺς πρ. una cum eo etiam necessarius ejus. IDEM.

Ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσαι] Alii ἀναγκαίους, vel παῖδας, vel οἰκείους excidisse putant, aut vuculas τοὺς et καὶ delent. Mihi primum quidem cum Reiskio scribendum videtur, διὰ τοῦτ' οὖν ἤξιούτε: deinde arbitror ante v. ἐκείνου excidisse κηδεστὰς, quod verbum deesse apparet ex argumenti totius ratione: hoc enim nullam vim habebit in causa actoris, qui erat Aristophani affinis, nisi hic in pari exemplo κηδεστῶν fiat mentio, praesertim cum dicat: εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δούς — τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφὴν. quae quorsum valeant, nisi hic item affines memoret? Sic etiam οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ junguntur p. 156. 15. ed. Steph. SLUITER.

Ἄλλὰ μὲν τούτων] Π. τοῦτο. H. STEPHAN. Dedi τούτων. Dualis redit ad Nicophemum et Cononem. REISK.

πολλοστὸν μέρος ἄλλω τινὶ μεταδιδόναι, ὡστ' εἰ¹ οἴονται 10
 πολλὰ γενέσθαι Νικοφῆμω, ὁμολογήσειαν τὰ Κόνωνος
 εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται οὐδὲν πώποτε
 διενεχθέντες, ὡστ' εἰκὸς καὶ περὶ τῶν χρημάτων² ταῦτα
 γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἑκάτερον καταλιπεῖν, τὰ
 δὲ ἄλλα παρ' αὐτοῖς ἔχειν ἦν γὰρ Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν
 Κύπρῳ καὶ γυνή, Νικοφῆμω δὲ γυνή καὶ θυγάτηρ, ἠγοῦντο
 δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ ὅμως σφίσιν εἶναι ἴσα ὡςπερ καὶ τὰ
 638 ἐνθάδε. πρὸς δὲ τούτοις ἐνδυμεισθε, ὅτι καὶ εἰ τις μὴ 15
 κτησάμενος ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν τοῖς
 παισὶ⁶ δίδειμεν, οὐκ ἐλάχιστ' ἂν αὐτῷ ὑπέλιπε· βού-
 λονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι, ἔχοντες
 χρήματα μᾶλλον ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες. νῦν τοίνυν
 εἰ⁷ δημεύσατε⁸ τὰ Τιμοθέου — ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μὴ τι
 μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει — ἐλάττω⁹ δὲ ἐξ
 αὐτῶν¹⁰ λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους γεγένηται, τούτου 20
 ἕνεκα¹¹ ἀξιοῖτ' ἂν τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ'
 αὐτῶν ἀπολέσαι; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς, ὧ ἀνδρες δικασταί·

¹ οἴον τε T.² ταῦτα γνῶναι, ἱκανοὶ T.³ αὐτοῖς T. A.⁴ ὁμοίως A.⁵ [ὡςπερ] R. om. A.⁶ δίδειμεν T. R. A.⁷ δημεύσατε T.⁸ τὰ τοῦ Τιμ. T. R. A.⁹ ἐάν T. R. δ' ἂν A.¹⁰ λάβοι τὴν τοὺς T.¹¹ ἤξιοῦτε τοὺς T. R. A.

οἴονται.] Sic dedi de mea conjectura, quam postmodum confirmavit Vindobonensis codex, pro vulgari οἴον τε. si adversarii nostri existimant, quaestores puta et Syndici rerarii. IDEM.

Ταῦτα γνῶναι· ἱκανοὶ μὲν ἐνθάδε etc.] Ταῦτα γνῶναι· ἱκανὰ μὲν ἐνθ. CONT. Distinguo et lego : ταῦτα γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε etc. adeo ut verosimile sit eos de facultatibus quoque suis eodem modo statuisse; nempe, ut uterque eorum filio suo relinqueret hic (Athenis) quod satis esset, cetera vero apud se Cypri retineret. scribendum enim παρ' αὐτοῖς, non αὐτοῖς. Mox, pro εἰ δημεύσατε, forte εἰ δημεύσατε. Quae sequuntur, ἐλάττω ἐάν etc. emendavit Stephanus. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

ἠγοῦντο] existimabant, scil. homines. AUGER.

Ὅμοιος] Nihilominus quamvis hic Athenis agerent, nisi si ὁμοίως legere malis. sed tum ἴσα sit delendum. REISK. Legi ὁμοίως referendo ad σφίσιν, utrisque pariter. AUGER. Nihil mutandum nisi ὁμοίως, pro quo scribendum ὁμοίως, SLUITER.

Πρὸς δὲ τούτοις] Ratiocinator sic: Sed fingamus, Cononem et Nicophemum non

ita cogitasse, h. e. non existimasse, bona, tam quae Athenis haberent, quam quae in insula, sua esse, sed bona distribuere inter liberos voluisse, adhuc se vivis. REISK.

Μὴ κτησάμενος] De bonis a se partis videtur pater jure paulum majore statuere pro arbitrio posse, quam de patrimonio, quod necessario debet, ut ipse acceperat, ita liberis transmittere. Verumtamen hujus ipsius patrimonii partem non minimam ipse sibi sit reservaturus, etiamsi superstes adhuc bona inter liberos distribuatur. IDEM.

Εἰ δημεύσατε] Poterat etiam sic constitui hic locus: εἰ δημεύσαντες. Sed tum insequens ἐάν accipiendum erit, non pro si, vel ubi, sed pro simplici ἂν potentiali. IDEM.

Ἐλάττω ἐάν] Π. ἐλάττω ἂν ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ. H. STEPH. CONT. Haec turbata sunt et divulsa. Lego: ἐάν ἐλάττω ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ. PALMER. Dedi ad mentem virorum doctorum λάβοιτ' ἢ pro vulgari λάβοι τὴν — Pro ἐλάττω malim εἶτ' ἐλάττω. Perinde est, sive ἐάν pro εἰ quasi iterato, sive pro ἂν accipias. REISK.

ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος καὶ αἱ διαθήκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, σαφῶς ἐδήλωσαν ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ἂν 639 ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηνᾶ κατίερωσεν εἰς ἀναθήματα καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς πεντακισχι- 25 λίους στατήρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμᾶς, τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υἱεῖ κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τούτων δὲ ¹ κεφάλαιον γίγνεται περὶ τετταράκοντα τάλαντα. καὶ 640 ² οὐδενὶ οἷόν τε εἰπεῖν ὅτι διηρπάσθη ἢ ὡς οὐ δικαίως ἀπεφάνθη. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ἂν εὖ φρονῶν ἦσθετο. καί μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

¹ κεφάλαιόν τι. T. A.

² οὐδὲν Γ.

[Ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος etc.] Non video, quid probatum sit istud Rationale γάρ. Lego: ὁ γοῦν Κόνωνος θάνατος etc. posita plena distinctione post vocem δικασταί. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificiosissimus est. Cononis vero rei familiaris in Cypro meminuit Isocrates ad Philipp. m. p. 185. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

[Ἀναθήματα] Conveniunt cum legatis, quæ nostri homines fortunati vita excedentes piis sic dictis causis consecrant. Legabat hanc æris summam Conon ærario gemino, alteri Minervæ Athenis, alteri Apollinis apud Delphos, ut sacra inde fierent, pontificisque alque æditui et pauperes inde alerent. REISK.

[Κεφάλαιόν τι γίγνεται] Sic ambulat in vulgatis libris. ego τι ut e proxima syllaba prima vocabuli γίγνεται natum expunxi. vulgata si servatur, sic erit interpungendum: κεφάλαιον τι γίγνεται; (ut sit interrogatio) *summa quænam existit?* respondet περὶ τετταράκοντα τάλαντα. verum interrogatio hic videbatur longius arcessita et vi caritura. quare malui τι tollere. IDEM.

[Τετταράκοντα] Mehercule si computum recte inivero, eam summam totis xv. talentis non attingit. Aut igitur excedit aliquid legatum, aut numeralia non rite instituuntur. TAYLOR. Reliqua modo enarrata, capita consiciunt 21 talenta 40 minas. Ergo quinquies mille stateras necesse est æquipollere 18 talentis 20 minis. Atqui stater Daricus æquipollebat (id quod e Demosthene constat) 28 drachmis Atticis. unde summa consieret 140000 drachnarum, seu talentorum ferme 31. id quod est nimium. Statuamus

igitur stateras hos Cyprios minores fuisse Atticis, valore propemodum 22 drachmarum Atticarum, aut Lysiae ætate stateras minus valuisse, quam Demosthenis. REISK.

[Οὐδὲν] Π. οὐδέ. H. STEPHAN.

[Αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.] F. Αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ἂν εὖ φρονῶν διέθετο. TAYLOR. Quare cum Articulo, τῇ νόσῳ? an ultimam istam et fatalem valetudinem designat Articulus? an, quod verius puto, scriptis τῇ νόσῳ? supra enim dixit: αἱ διαθήκαι ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, id est, ἐν τῇ νόσῳ. quin et rei Ratio, si propius spectes, postulat νόσῳ. Deinde, lego: εὖ φρονῶν διέθετο: *sana mente testamentum condidit.* Isæus de Hæred. Cleon. p. 36, 20. ed. Steph. οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦτα διέθετο, πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὃ ἄνθρωπος, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς ἠβουλήθη, τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; et Orat. de Hæred. Pyrrh. p. 47. ult. ἀλλὰ μὲν καὶ ὁ νόμος, ὃ ἄνθρωπος, οὐκ ἂν τις διαθήκας ἀλλ' ἐὰν εὖ φρονῶν. Sequitur in Isæo: σκεπτεῖν δ' ὑμῖν, πρῶτον μὲν, εἰ ἐποίησατο τοὺς διαθήκας ἔπειτα, εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. et de Hæred. Philoct. p. 57, 1. Οὐτοσί ὁ νόμος, ὃ ἄνθρωπος, κοινὸς ἀπάσι κείνται, ἐξείναι τὰ ἑαυτοῦ διαθεῖσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὡς γνήσιοι ἄρρενες ἐὰν μὴ ἄρα μαγειροί, ἢ ὑπὸ γήρωσ, ἢ δι' ἄλλο τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανοῶν διαθήκται. Vide ipsam Legem citatam Demostheni Orat. II. in Stephan. §. β'. Hæc confirmant et illustrant hanc emendationem. MARKLAND. Vulgata videtur bene habere, aut saltem defendi posse. Si quid tamen mutandum sit, nihil aliud æquidem, quam ἂν cum πάνυ mutem. ad hunc modum: ἐν τῇ νόσῳ, πάνυ εὖ φρονῶν, admodum sibi mente constans,

ή. Ἄλλὰ μὴν ὅστις οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρὶν ἀμφοτέρω¹ δῆλα γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφῆμου τῶν Κόνωνος χρημάτων² ὠήθη ἂν εἶναι. Ἀριστοφάνης
642 τοῖνυν γῆν μὲν καὶ³ οὐσίαν ἐκτίσαστο πλέον ἢ πέντε τα-
λάντων, ⁴κατεχορήγησε δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς
643 πεντακισχιλίας δραχμὰς, τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὄγδοή-
κοντα μνᾶς. εἰσηνήκεται δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων οὐκ ἔλαττον
μνῶν τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλοῦν ἀνήλωσεν ³⁵
ἑκατὸν μνᾶς. εἰς δὲ τὸν ἀπόστολον τῶν τριήρων, ὅτε οἱ

¹ δῆλα T.² ὠήθησαν εἶναι T. R.³ κίλιαν T. A.⁴ καὶ ἐχορήγησε δὲ T. R. A.

ᾤσθετο, valebat sensibus omnibus, bene conscius erat eorum quæ circa se generentur. REISK. Tota phrasis sic verti potest: ipse enim quamvis agrotans, sana mente et omnibus valebat sensibus. Sed ita interpretatus sum, quasi legeretur cum Marklando et Tayloro: quæ lectio mihi videtur et simplicior et magis cum præcedentibus congrua. AUGER.

Ἄλλὰ μὴν κ. τ. λ.] Π. Ἄλλὰ μὴν ὅστις οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρὶν ἀμφοτέρω δῆλα (uti legit quoque et Scal.) γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφῆμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ὠήθη ἂν εἶναι. H. STEPHAN. Mallem hoc loco: ἀλλ' ὑμῶν ὅστις οὖν. ut supra: ἀλλας τε καὶ ὑμῶν ὅστις οὖν ἂν ἐκείνοις ἤξιωσε κδικεστῆς γενέσθαι. Cætera emendavit Stephanus. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἀμφοτέρω] Nicophemi puta atque Cononis bona. Laborat orator hic loci docere, sæpe fieri, ut homines in æstimandis aliorum censibus errantes, locupletiores eos habeant, qui minus sint, et contra. Quocirca mirum non esse, si in Aristophanis quoque bonis falsi suæ opinionis fuerint præfecti ærarîi. REISK.

Ὁήθησαν εἶναι] Tametsi præcessit ὅστις οὖν, tamen bene videtur ei pluralis ὠήθησαν subungi, pro ὠήθη, quia ὅστις οὖν pro multitudine haberi potest. Ego tamen nullus dubito Lysiam dedisse: ἀλλὰ μὴν πάντες ὅστις οὖν: sic enim solet, et tamen bene quadrat ὠήθησαν cum πάντες. [Ego nunc nullus dubito leg. esse: ἀλλὰ μὴν οὐδεις ἦν ὅστις οὐκ — ὠήθη γ' ἂν εἶναι. In Var. Lect.] IDEM.

Οὐσίαν] Nemo unquam tam generaliter aut inaccurate scripsit. Fundos, inquis tu, et οὐσίαν mercatus est quinque circiter talentis. Sed hi fundi, et ea ipsissima quinque talenta erant οὐσία. Uni-

versas enim facultates eo nomine concluderunt Attici iuris periti; et Latifundia quidem, Edes ceteraque hujuscemodi erant οὐσία φανέρα. Mancipia autem, Vasa, Vestimenta, Argentum οὐσία ἀφανής. Hæc probatione non indigent, quoniam sunt luce ipsa clariora. Scripsit utique noster: γῆν μὲν καὶ οἰκίαν ἐκτίσαστο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. Aristophanes, inquit, ἐχορήγησε drachmas 100, in Trierarchia ἀνήλωσε minas LXXX, in vectigalibus XL, in expeditione Sicula C, in classe Cypria adornanda drachmas XXX, agrum ad hæc atque ades mercatus est V talentis et quod excurrit. Ædium autem in hoc computo habendam esse rationem docent, quæ superius leguntur, huic loco germana: χαλεπὸν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τραγωδοῖς τε διαχορηγήσαι ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῆς τριηραρχῆσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσεννηχεῖναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ τριακίσια πλέον ἐκτίσασθαι. Ita igitur locum emendari fatebitur oportere quicumque sanam mentem habebit. TAYLOR. Revocavi vetustam lectionem οὐσίαν. Sententia est: Aristophanis villam et universam substantiam valuisse ad quinque talenta. Qua in sententia ego equidem nil video, quod offendere quenquam possit. REISK.

Καὶ ἐχορήγησε δὲ — πεντακισχιλίας δραχμὰς] Non offendero illo δὲ post præmissum καὶ. creberrime sic usurpant. Veram quænam istæc dictio est, ἐχορήγησε δραχμὰς? noli dubitare duo illa vocabula καὶ ἐχορήγησε in unum κατεχορήγησε esse contrahendum. καταχορηγεῖν ἀργύριον est as in choregatum insumere. IDEM.

Ἐπὲρ ἀμφοτέρων] Se et patre, Nicophemo. IDEM.

Κύπριοι ἦλθον καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς, καὶ τῶν
 πελταστῶν τὴν μίσθωσιν καὶ τῶν ὀπλων τὴν ἀνὴν παρ- 644
 ἔσχε τρισμυρίας δραχμάς. καὶ τούτων κεφάλαιον πάντων
 γίνεται μικροῦ λείποντος πεντεκαίδεκα τάλαντα. ὥστε 645
 οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιάσθε, ¹ εἰ τῶν Κόνωνος, τῶν ὁμο-
 40 λογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλα-
 πλασιῶν δοκούντων, ² πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ 646

¹ ἐπὶ T. ἐπὶ R. A.

² εἰ πλέον T. εἶναι, πλέον R. A.

Δέκα μνᾶς] Id demum est vero simi-
 limum: Aristophanem, hominem privati
 laris neque in re admodum lauta positum,
 ultro de proprio impendisse Drachmas
 30,000 sive Talenta v: Civitatem vero,
 ad quam ejus societatis fructus erat re-
 dundaturus, decem minas. O frugi rem-
 publicam, cui potentissima civitatis συμ-
 μαχία tam vili pretio redempta est! Phu!
 decem minas? Atqui jam a teneris ungui-
 culis didici Agrum Atticum non esse ob-
 pauciores pignori oppositum, Ter. Phorm.
 IV. 3. 56. non Ediculum, Id. ibid. IV.
 3. 58. tantidem denique constitisse Su-
 plectilem et sumptum ad nuptias subur-
 banas, Id. ibid. IV. 3. 61. pro Psaltria
 ergo viginti minæ revera periere, Id.
 Adelph. IV. 7. 24. Male denique con-
 ciliatus, vietus, vetus, veterinosus senex
 ille Eunuchus, colore mustellino, pro quo
 misellulus Phædría diinumeravit, aut di-
 lapidavit potius, viginti. Id. Eunuch. IV.
 4. 21. Pro mercede centum minarum Rhe-
 toricam docuit Gorgias: Isocrates mille.
 Væribat XII Equus, Aristoph. Nub. 21.

Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δὴ δέκα μνᾶ; Πα-
 σία.

Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασία; τί ἔχρησάμην;
 Ὅτ' ἐπὶ ριάμην τὸν κοππατίαν.

et ibid. 1226.

Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ἄνο-
 μεῖος

Τὸν φάρον ἴππον.

Septuaginta emptum canem domi habuit
 Alcibiades, Plutarch. in vit. Centenas
 in cænam quotidie impendit Alexander
 Macedo, Athen. l. 4. Ducentis sepultus
 est Timoleo, Plutarch. in vit. Non igitur
 de nimis hic agitur: neque enim argen-
 tum ad hanc rem contulere Athenienses,
 sed classem, ut disertissime probare pos-
 sum ex hac ipsa oratione: ἡμεῖς δὲ τριή-
 ρεις; αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τὰλλα ἐψηφισαθε.
 ἀργυρίου δὲ εἰς τὴν ἀπόστολον ἠσώρεον. Lege
 itaque: καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς.
 Percommode quidem accidit, quod Xeno-
 phon ejus rei memoriam conservavit, et

emendationi nostræ robur et æternitatem
 dedit: nam de hac societate inter Athe-
 nienses et Cyprios eum loqui existimo
 Hellenic. IV. 3. 24. ubi ait: Ὁ δὲ Τελευ-
 τίας — πλέον περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῶ
 Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα τριηρῶν
 Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον διὰ ζυμμαχίαν τοῦ Εὐ-
 ἀγέου — οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι φίλω χρεώμενοι βα-
 σιλεῖ ζυμμαχίαν ἐπεματον Εὐαγόρα τοῦ πολε-
 μοῦντι πρὸς βασιλίαν. At priusquam ma-
 num de tabula, de Scaligero nonnihili, qui
 negat hæc conficere summam μικροῦ λεί-
 ποντος, talentorum xv. magnus enim ille
 Magister ad hæc postrema verba obelum
 suum, ψεύδος sc. allevit. Nescio, quo
 pacto computat, quidni et nos, infimi licet
 subselli, computemus quoque? Age:

	Tal.	Min.
Fundus et Ædes	5	00
Χρηγήσας 5000 Drach. . . .	0	50
Τριηραρχ. 80 Min.	1	20
Ἐν εἰσφοραῖς	0	40
Sic. Exped. 100 Min.	1	40
Cypr. Exped. 30,000 Drach.	5	00

14 30

TAYLOR.

Δέκα μνᾶς] Satis ridiculum donum *de-
 cem minæ* Legatis auxilium petentibus.
 Lege: τὰς δέκα ναῦς, scil. *triremes*, qua-
 rum supra meminit: ἡμεῖς δὲ τριήρεις αὐ-
 τοῖς (Legatis Cypriorum) ἔδοτε, καὶ τὰλλα
 ἐψηφισαθε. Hæc vero Parenthesi inclu-
 denda sunt: (ὅτε οἱ Κύπριοι, — δέκα ναῦς).
 ut recte Vanderheidius. MARELAND.

Ἔδοτε οὐκ ἂν εἰκότως; Legere lubens:
 Ὡστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιάσθε; εἰ τῶν
 Κόνωνος; τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφαν-
 θῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασιῶν δο-
 κούντων, πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ
 Ἀριστοφάνους. Adjuvat Cod. Coisl. qui
 istud εἰ non agnoscit in posteriore loco,
 quod tamen in aliquo loco erat neces-
 sariam. TAYLOR.

Ἐπὶ] quandoquidem. sic dedi de meo,
 pro vulgari ἐπὶ. REISK.

Φαίνεται τὰ] Interponendum videtur
 ὄντα. IDEM.

Ἄριστοφάνους. καὶ οὐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, οὕσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς.

θ'. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ὅτι οὐ νῦν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ¹ πρόσθεν 156. 1 χρόνῳ πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας,² καὶ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν³ ἐφάνησαν. αὐτίκα Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔζη, 647 πάντες ὄντο εἶναι⁴ πλεόν ἢ ἐβδομήκοντα τάλαντα, ὡς ἐγὼ ἀκούω⁵ ἐνειμάσθην δὲ τῷ υἱέε οὐδὲ δέκα τάλαντα 648 ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. Στεφάνῳ δὲ τῷ Θαλλοῦ ἐλέγετο⁵ εἶναι πλεόν ἢ πεντήκοντα ταλάντων, ἀποθανόντος δ' ἢ οὐσία ἐφάνη περὶ ἑνδεκα τάλαντα. ὁ τοίνυν Νικίου οἶκος προσεδοκάτο εἶναι οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ 649 τουτων τὰ πολλὰ ἔνδον ἦν. Νικηράτος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν,

¹ ἔμπροσθεν T. R. A.

⁴ πλείω T. R. A.

² οἱ R. A.

³ ἐφάνη T.

⁵ ἐνειμάσθη δὲ τῷ υἱέε T. A.

Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ — ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως] Fort. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ ἡμᾶς οὐκ (vel μὴ) ἀπολέσθαι ἀδίκως. Vide tamen Orat. VII. ἡμᾶς δ' οὐκ ἀξιώ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν: et quæ ibi notavi. quibus adde que attulit Doctiss. Pearsonus ad Symbol. Apostol. p. m. 53. MARKLAND. Οὐκ refer ad ἀπολέσθαι AUGER.

Καὶ ζῶντες] F. οἱ ζῶντες. TAYLOR.

Ἀποθανόντες δὲ] Observa τὸ ἀνακόλουθον: Verbo enim suo defecit hic Nominativus, quasi scriptum fuisset ἀποθανόντων δὲ, absolute, postquam vero mortui fuerint. sic paulo post: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἰππονίκου, — τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἐστὶ. Notum istud Actor. VII. 40. ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος — οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. MARKLAND:

Παρὰ τὴν δόξαν] *infra opinionem*. AUGER.

Αὐτίκα, Ἰσχομάχῳ etc.] Sic distinguendum. αὐτίκα est *exempli gratia*, non *imprimis*, ut male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἵππευεν, οὐ μόνον etc. ubi iterum male, simul atque *equitare cepit*. Dion. Halicarnasæus περὶ Σινδίσ. Ὀνομ. segm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcherrimo: Κόρον γὰρ ἔχει: καὶ τὰ κατὰ πάντα. ὥσπερ καὶ τὰ ἡδία, μένοντα ἐν τῇ ταυτήνῃ ποικιλλόμενα δ', ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὡς αἰεὶ καινὰ μένει. Ἐν τοῖς μὲν οὖν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν οὐχ ἅπαντα ἔξῃστι με-

ταβάλλειν, ἢ οὐχ ἅπαντι, οὐδ' ἐφ' ὅσον εὐλονται αὐτίκα. τοῖς μὲν ἐποποιῖς μέτρον οὐκ ἔξῃστι μεταβάλλειν, etc. Totum locum adduxi, quia variis modis laborat. Lege et distingue: ποικιλλόμενα δὲ ταῖς μεταβολαῖς, ὡς αἰεὶ καινὰ μένειεν. Τοῖς μὲν οὖν — οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλονται. αὐτίκα, τοῖς μὲν ἐποποιῖς etc. *exempli causa, carmina et versus Lyricos scribentibus* etc. Pro ὡς αἰεὶ legi quoque posset ὥσει. ista; ἢ οὐχ ἅπαντι, merito suspecta sunt. Voce αὐτίκα eodem more utitur Dionysius p. 192. 224. 240. ejusdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. περὶ τὸν Δημοσθ. δεινότη. p. 178. Ed. Sylb. τοῖς πρώτοις αὐτίκα, Προπεμφθέντες κοινῇ etc. ita distinguendum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophontem quoque passim occurrit hæc vox, eodem significatu: male enim ibi vertitur *primum*. MARKLAND.

Πλέον ἢ π. τάλαντων] Aut ἢ est delendum, aut τάλαντα leg. REISK.

Ἐνδον ἦν] L. ἔνδον εἶναι. Natus error ex prima syllaba subsequentis vocis Νικηράτος. TAYLOR. Constructio vult εἶναι, scil. προσεδοκάτο. natus error ex prima syllaba subsequentis vocis. Ἐνδον vero est, quod vulgo dicimus in specie, pecunia parata, ut apud nos ἀργὸν jacens. opponitur ei, quæ est ἔξω, et ἐνδρον, sænore, vel mercibus, vel alio modo occupata. supra:

ἀργύριον μὲν ἢ χρυσίον οὐδ' αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδὲν,
 ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία
 10 ἔστιν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. Καλλίας τοίνυν
 ὁ Ἰππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ, ¹ ὃς πλεῖστα
 τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι, ² καὶ, ὡς ³ φησι, διακο- 650
 σίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ ⁴ πάππος, τὸ τούτου

¹ ὃς ante ἔτε ponunt R. A.

² (καὶ R. A.

³ φασι Α.

⁴ πάππος, τότε T. πάππος τότε) R. A.

ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἐπὶ τὰ μυαῖ. Demosthenes Orat. I. in Aphobum: ἀργυρίου δ' ἔνδον ὀρθόκοντα μυαῖς, scil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione passim invenies. Quæ sequuntur ita distingo: Νικήρατος δ'; ἔτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον etc. Niceratus vero, quando moriebatur, affirmavit se nihil argenti vel auri relinquere; prædia vero, quæ filio reliquit etc. ita verte οὐσίαν, prædia, res soli, res immobiles; quæ opponuntur ἀργυρίῳ et χρυσίῳ. Nicerati, Niciæ filii, cum laude meminit Demosthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄπαις. unde pro καταλιπεῖν conjicio legendum esse καταλαβεῖν, invenisse: et verba ista, prædia vero quæ filio reliquit, intelligenda esse de prædiis, quæ Nicias Nicerato reliquit. De Niciæ divitiis vide Xenoph. Hellen. II. 3. 39. et Thucyd. VII. ad finem. Quæ vero præcedunt, οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, recte habent; nec delendum ἢ, nec mutandum ταλάντων in τάλαντα, ita paulo ante, πλείον ἢ πενήτηκοντα ταλάντων. Thucydides lib. II. segm. 13. οὐκ ἐλάσσονος (1. ἔλασσον) ἦν ἢ πεντακοσίων ταλάντων, ubi Scholiastes notat, τὸ ἢ, περιττὸν. MARKLAND. Haud equidem contemnam ἢν. pleraque erant, non in re, verum tamen in opinione hominum fama que vulgari. ἦν pro ἐδόκει εἶναι. REISK.

Ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἔστιν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων] Antiposis: τὴν οὐσίαν pro ἡ οὐσία. Ordo est: ἀλλ' ἢ οὐσία, ἣν τὴν οὐσίαν κατέλιπε τῷ υἱεῖ etc. et notabilis est locutio, quia egregie illustrat parem S. Pauli 1. Cor. X. 16. τὸν ἄρτον ἐν κλῶμεν, οὐχὶ κικονία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἔστιν; id est, ὁ ἄρτος, ἐν τῷ ἄρτῳ κλῶμεν, οὐχὶ etc. panis ille, quem frangimus, nonne denotat participationem corporis Christi? ita enim intelligendum putō ἔστιν, scil. denotat, significat, ut Matt. XIII. 38. ὁ δὲ ἀγρός, ἔστιν ὁ κόσμος, significat mundum. et ita in isto: τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. hoc denotat corpus meum. et alibi passim, tam in Veteri quam Novo Fœdere. Hæc vero Compositio, τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, τὸν ἄρτον ἐν κλῶμεν, cum Articulo, vario-

rem putō: usitatio ista, οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, ἄρτον ἐν κλῶμεν. MARKLAND. Potest Marklandi ratio probari. Quod si tamen durior videatur, eni aliam dabo haud paulo molliorem, ut scil. legatur: ἀξίαν ἴστε ἢ—nostis non pluris aestimatam (vel deprehensam) quam—. REISK. Sic Latini “urbem quam dicunt Romam.” AUGER.

Καλλίας ὁ Ἰππονίκου, ὃς, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ, πλεῖστα] Sic visum mihi fuit restituere locum hunc, in vulgatis vitiosum ex eo, quod ὃς a sede sua vera aberravit. Legitur enim ibi, non post nomen Hipponici, ad quem redit, sed pone πατήρ. Articulus ille ὃς redit ad Calliam, ad quem etiam αὐτοῦ redit, in illis αὐτοῦ ὁ πάππος. REISK. Ceterum nota nominativum Καλλίας suspensum hæcere, quod sæpius fit apud oratores. AUGER.

Ἔως φησὶ] Ἔως φασι. CONT. Melius ὡς φασι. Atque ita sum interpretatus. TAYLOR. Primo legendum ὡς φασι, ut aiunt. Deinde, ἐτιμήσατο, aestimavit: deest istud, quod aestimavit, scil. τὰ χρήματα, τὴν οὐσίαν, τὰ ἔντα: quod ultimum forte latet in voce τότε: male enim Interpres Passive accepit ἐτιμήσατο, et vertit censebatur, quasi esset ἐτιμήθη. Sic Orat. III. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἄπασαν πενήτηκοντα καὶ διακοσίαν δραχμῶν ἐτιμήσατο. Totā vero sententia ita distinguenda videtur: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἰππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ (ὃς πλεῖστα τ. Ἐ. ἐκεκτῆσθαι, καὶ, ὡς φησι, δ. τ. ἢ. ἂ. ὁ. π. τότε), τούτου τ. τ. οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἔστι. De τῷ ἀνακολουθῶν supra memini. MARKLAND. Ego vulgatam φησὶ tuebor, subaudiens αὐτὸς, ut ipse, Callias puta, ait. supererat enim Callias tum adhuc in vivis, quanquam utique αὐτὸς additum mallet. Verba hæc καὶ, ὡς φησι usque ad τότε parentheses signis inclusi. In vulgatis sic est interpunctum; ὁ πάππος, τότε τούτου τοίνυν—. REISK. Forte ita scribendum: καὶ ὡς φασι—τότε τούτου κ. τ. λ. hujus igitur census ne duorum quidem talentorum est. SLUITER.

651 ¹ τοῖνον τίμημ' οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἐστὶ. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχειρίσει τὰ τῆς πόλεως πάντα καὶ προσεδοκάτω ² παμπολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, οὐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα, ἀλλὰ ¹⁵ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταί, παρ' οἷς κατέλιπεν, 652 ὁμολογουμένως πένητές εἰσι. φαινόμεθα ³ δὴ καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι καὶ τῶν νεωστὶ ⁴ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν δόξῃ γεγενημένων.

ἰ. Αἴτιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥαδίως τινὲς τολμῶσι λέγειν, ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅσα μὲν περὶ ⁵ τεθνεώτων λέγουσιν οὐ πᾶν θαυμάζω — οὐ γὰρ ὑπὸ γε ἐκείνων ἐξελεγχθεῖεν ἂν —, ἀλλ' ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδασθαι. αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Διότιμος ⁶ ἔχει τάλαντα τετταράκοντα 653 πλείω, ⁷ ἢ ὅσα αὐτὸς ὁμολόγει παρὰ τῶν ναυκληρῶν καὶ

¹ τοῖνον R. A.² πᾶν πολλὰ T. R. A.³ δὴ om. T. R.⁴ παρὰ τὸ εἰκὸς om. T. R. A.⁵ τεθνεώτος T.⁶ ἔχει T.⁷ ἢ om. T. R.

ταῖν] Sic de meo dedi pro vulgari τοῖνον. manifesto enim inter se opponuntur τότε et ταῖν. Curaverat census bonorum suorum a censoribus in tabulas publicas referri (id enim est ἐτιμήσατο) τότε hunc temporis, cum scilicet id fiebat. REISK.

Οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἐστὶ] Suspectum mihi hunc locum reddit summæ exiguitas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliæ sororem uxorem habuit, post mortem Hipponici exegisse et abstulisse a Callia decem talenta, quasi ab Hipponico sibi promissa, si marem ex filia ejus procreaverit. Scio quidem Calliam postea ad pauperiem redactam fuisse; sed non ἔτε ἰεαστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. majorem igitur summam puto latere sub isto δυοῖν. De hac Familia vide erudite disserentem Perizonium ad Æliam. V. H. XIV. 16. et IV. 16. 23. Callias Hipponici Fil. ejus meminuit Demosthenes in Orat. περὶ Πατριπρεσβ. et cui multam Quinquaginta Talentorum imposuerunt Athenienses, avus erat hujus Calliæ, de quo nunc agitur. MARKLAND.

Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε ὅτι διεχειρίσει τὰ τῆς πόλεως πάντα] Id est, πάντες δὲ ἴστε, ὅτι Κλεοφῶν διεχειρίσει. Sic 1 Cor. XVI. 15. οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, ἰ. e. οἴδατε, ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐστὶν etc. MARKLAND.

Παρ' οἷς κατέλιπεν] Si retinendum sit

istod παρ', legere utique suaderem: παρ' οἷς κατέλιπεν. Aliter, scripsisse videtur noster: οἷς πάντα κατέλιπεν. TAYLOR. Vulgata bene videtur habere. Subauditur e proximo τὰ χρήματα. Vult dicere, facultates a Cleophonte relictæ aut nullæ usquam erant, aut, si quæ erant tamen, erant certe apud ejus necessarios et affines. Hi si nullas habebant ab eo sibi relictas, nemo illas habebat, sed nullas reliquerat Cleopho. REISK.

φαινόμεθα] Post hoc voc. deest particula quedam e genere concludentium, ταῖνον, vel οἷν, vel δὴ. IDEM.

Περὶ τεθνεώτων] Scribe: τεθνεώτων. patet ex voce ἐκείνων. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Πλείω ἢ ἴσα] Lige: πλείω ἢ ἴσα. Sequitur, παρὰ τῶν ναυκληρῶν καὶ ἐμπόρων. Fort. παρὰ τοῖς ναυκληροῖς etc. nempe *fenore nautico* occupata, quod nos dicemus, *in manibus nauclerorum* etc. sic ναυτικὰ ἐβδομήκοντα μνᾶς παρὰ Εὐθύδω, Demosth. in Arphob. I. MARKLAND. Etiam Taylor interpositum ibat ἢ. Non equidem refragabor, verum eo non persanatus est locus. Non enim solummodo summa ementita, sed etiam vera debebat edi. Novimus quidem XL talenta famam Diotimo attribuisse, a naviculariis et mercatoribus ipsi data, in eoque famam modum veri excessisse, et plus dixisse, quam ipse Diotimus fateretur se tulisse. verum non novimus quanto plus.

ἐμπαρων ¹ λαβεῖν· καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ἤλθεν, ἐκείνου ἀπο-
 γραφέντος καὶ χαλεπῶς φέροντος ὅτι ἀπὼν διεβάλλετο,
 οὐδεὶς ἐξήλεγξε, δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων, ἐδέ-
 λοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι. ἐνδυμεῖσθε τοίνυν οἶον ἂν
 25 ἐγένετο, εἰ Ἀθηναίων ² ἀπάντων ἀκηκοῦτων ὅτι τετταρά- 654
 κοντα τάλαντα ³ ἔχει Διότιμος, ⁴ εἶτα ἔπαθέ τι πρὶν
 καταπλεῦσαι δεῦρο. εἶτα οἱ προσήκοντες ἂν αὐτοῦ ἐν κιν-
 δύνῳ ἦσαν τῷ μεγίστῳ. εἰ ἔδει αὐτοὺς πρὸς τοσαύτην
 διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ ⁵ εἰδότας μηδὲν τῶν πεπρα-
 γμένων. αἴτιοι οὖν εἰσὶ καὶ ὑμῖν πολλῶν ἤδη ψευστῆναι,
 καὶ ⁶ ἰδίᾳ ἀδίκως ⁷ τινὰς ῥαδίως ἀπολέσθαι οἱ τολμῶντες
 30 ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντες. ἔπειτ'
 οἴομαι ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι Ἀλκιβιάδης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη
 ἐφεξῆς ἐστρατήγει ἐπικρατῶν καὶ νενικηκῶς Λακεδαιμο-
 νίους, καὶ διπλάσια ἐκείνῳ ἠξίουσι αἱ πόλεις δίδοναι ἢ ἄλλῳ
 τινὶ τῶν στρατηγῶν, ὥστ' ὤοντο εἶναι τινες αὐτῷ πλέον ἢ
 ἑκατὸν τάλαντα. ὁ δ' ἀποθανὼν ἐδήλωσεν ὅτι οὐκ ⁸ ἀληθῆ
 ταῦτα ἦν· ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε τοῖς παισὶν ἢ 655
 αὐτὸς παρὰ τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν.

¹ λαβεῖν om. T. R. A.   ² ἀπάντων T.   ³ ἔχει T. R. A.
⁴ εἶτα εἰ T. R.   ⁵ εἰδότες T.   ⁶ ἢ Δία R. A.
⁷ τί τινας T. γέ τινας R. A.   ⁸ ἀληθές τοῦτο T. R. A.

Hoc etiam debebat edi. num ergo sic leg. est: τετταράκοντα, quadraginta talenta, τριάκοντα πλείω, triginta talentis plura, ὅσων (in genitivo plurali, aut, si mavis, ἢ ὅσα) quam quot talenta ipse Diotimus se fatetur tulisse. Vera si hæc est lectio, Diotimus non tulit a mercatoribus præterquam decem talenta; reliqua triginta mendax fama affinxit. REISK.

Παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπορῶν] Bene quidem habent hi genitivi. verum deest εἰληφέναι. IDEM.

Ἀπογραφέντος] Ἐπιγραφέντος legit doctiss. Vales. ad Harpoer. p. 279. quod nollem tanto viro, Jurisque Attici adeo perito, excidisse unquam. TAYLOR.

Ἀπόντων] Delet Schott. Ceterum post Διότιμος credo nonnulla subesse. IDEM. Legendum ἀπόντος, absolute, illo absente, donec Diotimus peregre erat. Male Schottus omnittendam hanc vocem putavit, utpote natam ex sequenti. Ita Lucæ XXIV. 47. ἀρξάμεναν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. sic enim legendum cum MSS. aliquot, non ἀρξάμεναν, quod nullam habet Constructionem. ἀρξάμεναν, absolute, scil. τῶν κηρύ-

κων: quæ vox includitur in præcedenti κηρυχθῆναι, prout fieri solet: postquam inciperint prædicatores ab Hierusalem. Mox: εἶτα εἰ ἐπαθέ τι πλὴν καταπλεῦσαι etc. Recte Stephanus πρὶν pro πλὴν: et forte delendum si. Paulo post pro ἀδίκως τε scribe γε. MARKLAND. Dedi de meo ἀπάντων. in concione enim ista jactata fuerant, ubi omnes, h. e. plerique, cives aderant. REISK.

Τι πλὴν] Π. τι πρὶν. H. STEPHAN. CONT.

Εἰδότες] Εἰδότες. IDEM.
 ῥαδίως] Malim οὔτω ῥαδίως. REISK.
 Ἐπιθυμοῦντες] Referri possit ad συκοφαντεῖν, ut τολμῶντες refertur ad ψεύδεσθαι. verum minus hæc ratio placet. præstat, ni fallor, utrumque infinitivum cum uno τολμῶντες copulare, alterum autem participium, ἐπιθυμοῦντες, accipere pro seorsim posito et per se stante causamque rei reddente, quasi si dixisset: δι' ἐπιθυμίαν, aut διότι ἐπιθυμοῦσι. pro cupiditate, quia cupidiores sunt. IDEM.
 Ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε etc.] Ita queritur Alcibiades junior apud Isocra-

ια'. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα 35
 ἐγένετο, ῥάδιον γινῶναι· φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ
 σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. εἰ οὖν δοκοῦ-
 μεν εἰκότα λέγειν καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὧ
 ἄνδρες δικασταί, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὡς
 ἡμεῖς τῆς μὲν διαβολῆς οὕτω μεγάλης οὔσης αἰεὶ προσεδό-
 κῶμεν κρατήσκειν, μετὰ τοῦ ἁληθοῦς ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρό-
 πῳ ἐδελησάντων πεισθῆναι, οὐδ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας 40
 ἔδοκει ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον ἢ ἀδίκως
 ἀπολέσαι· καὶ πιστεύετε ἑαυτοῖς ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν
 καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ ἑαυτοῖσι σῶφρονας
 σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους.

656 16'. Περὶ μὲν οὖν αὐτῆς τῆς γραφῆς, καὶ ὧ τρόπῳ κηδε-
 σταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, καὶ ὅτι οὐκ ἐξήκει τὰ ἐκείνου εἰς τὸν
 ἔκπλου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοθεν προσεδανείσατο, ἀνηκόατε 157. 1
 καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν. περὶ δ' ἑαυτοῦ βραχέα βούλομαι
 ὑμῖν εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονώς ἤδη τριάκοντα οὔτε
 τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε τῶν πολιτῶν
 οὐδεὶς μοι ἐνεκάλεσεν, ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς οὔτε
 πρὸς δικαστηρίῳ οὔτε πρὸς βουλευτηρίῳ ὠφθην οὐδεπώ-
 ποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέσθαι. περὶ μὲν οὖν 5
 ἑαυτοῦ τσαῦτα λέγω· περὶ δὲ τοῦ πατρὸς, ἐπειδὴ ὡς περ

¹ ἀληθοῦς ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες. ὑμῶν Α.

² ἀπολέσθαι T.

³ ταύτους Α.

⁴ παρέχουσι T.

⁵ οὐδὲ T.

⁶ οὐδὲ T. R. A.

⁷ ὡς περὶ Α.

tem Orat. de Bigis: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρή-
 ματα κεντημένοις, περὶ ζημίας (sc. ὁ κίν-
 δυνός ἐστιν), τοῖς δ' ἀπόρων, ὡς περ ἐγὼ,
 διακειμένοις, περὶ ἀτιμίας. MARKLAND.
 ὡς ἡμεῖς] ὡς idem hic significat ac
 γάρ. AUGER.

ἁληθοῦς] Post ἀληθοῦς videtur ὑμῶν
 ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες deesse. REISK.

ἔδοκει] Nullus dubito docti in praesenti
 esse leg. De προσεδουκῶμεν adhuc dubito,
 utrum προσδοκῶμεν praesens praestet. IDEM.

Παρέχουσι] Π. παρέχουσι. H. STEPHAN.
 Γραφῆς] Potest hic accipi sive pro ἀπο-
 γραφῆς, quo sensu aliquoties in superiori-
 bus Lysias hoc vocabulum γραφῆ usurpavit:
 et profecto actor domum Aristophanis
 pro sua, ἀπεγράψατο, curaverat a censori-
 bus et quaestoribus in tabulas referri, ut
 pro sororis dote sibi oppigneratam, sive
 in significatu illo vulgari, quo actiones

omnes publicas cum populo complectitur,
 sive illae sunt pro populo, ut sunt causae
 majestatis, sive etiam adversus populum,
 ut hic loci actor cum populo queritur ex
 titulo ἀδικίῳ, seu iniuriae sibi a populo
 oblatæ. REISK.

Ἐγένοντο] Ad utrumque, Nicophemum
 et Aristophanem, redit; ἐκείνου ad hunc
 solum. IDEM.

Ἐκείνων] Sic Stephanus. ἐκείνον Ald.
 animum advertente Scal. Sed unice vera
 est lectio Cod. Coisl. ἐκείνου, Aristoph-
 anis sc. ut vidimus in superioribus.
 TAYLOR.

Προεδανείσατο] Legit: προσεδανείσαντο.
 insuper fanerati sunt. MARKLAND. Er-
 ravit vir doctus, bene habet vulgata. Solus
 Aristophanes designatur. REISK.

ὡς περὶ ἀδικούντος] Possit ferri, malim
 tamen ὡς περὶ ἀδικ. IDEM.

ἀδικοῦντος αἱ κατηγορίαι γεγένηται, συγγνώμην ἔχετε, 657
 εἰάν λέγω ἂ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους. οὐ
 γὰρ φιλοτιμίας ἔνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος ὅτι οὐ
 τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἀνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλί-
 σκειν καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου ἐπιθυμῆσαι ἔχειν
 10 τούτου ἔνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιώθεντες δι-
 πλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατὴρ ἄρχειν μὲν οὐδε-
 πώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἀπάσας κεχορήγηκε,
 τετρηηράρχηκε δὲ ἐπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγά-
 λας εἰσηνήσοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, ² καθ' ³ ἐκάστην
 ἀναγνώσεται.

4 ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος. πεντήκοντα γὰρ 658
 ἔτη ἐστὶν ὅσα ὁ πατὴρ ⁵ καὶ τοῖς χρήμασι καὶ τῷ σώματι
 15 τῇ πόλει ἐλειτούργει. ἐν οὖν τοσούτῳ χρόνῳ δοκοῦντάς τι

¹ μόνον T. R. A.

² καὶ καθ' T. R.

³ ἕκαστον A.

⁴ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ om. T. R. A.

⁵ αὐτοῖς χρέμα. T. R.

Οὐ γὰρ] Subaudi a communi ταῦτα λέγω. IDEM.

Τούτου] Scil. τοῦ προαναλίσκειν. solius reipublicae gratia, ut spontaneis suis contributionibus, vel praenumerationibus potius, ei succurrant, aliud nil spectantes, quam salutem publicam. IDEM. Scil. τῆς φιλοτιμίας. AUGER.

Καθ' ἐκάστην ἀναγνώσεται. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος] Lege: καθ' ἕκαστον. TAYLOR. Scribe: καθ' ἕκαστον. singularit. Deinde legebatur Catalogus Impensarum Nicophemi. post quae subdit: Ἀκούετε etc. Auditis, o iudices, quam multa impensa fuserint. Interpretis male: Audite, iudices, populum. MARKLAND. Copulam καὶ ante καθ' ἐκάστην abesse malim. Sed ipsam καθ' ἐκάστην bene habet. Subauditur εἰσφορὰν. Post ἀναγνώσεται (scriba puta) deesse videtur titulus. ἀνάγκης vel κατάλογος τῶν εἰσφορῶν, vel tale quid aliud. REISK.

Γὰρ] Subjicit hoc, nil esse, quod corona tantam multitudinem atque magnitudinem contributionum ab actoris patre depensarum miretur. Nam per quadraginta jam annos eum contribuisse. IDEM.

Αὐτοῖς χρήμασι] Non ignoro pronomen αὐτοῖς cum nomine in dativo positum vim exprimere praepositionis ἐν, de quo usu

egit elegantissimus Piersonus Verisimil. l. I. c. 3. p. 40.: verum is ab hoc loco alienus est. Me quidem iudice multo melius hic legatur: καὶ τοῖς χρήμασι. SLUITER.

Δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, οὐδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγῆναι] Lego: δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν οὐκ εἰκὸς etc. id est, non verosimile est, eum, si peculiatum reus fuisset, nullam impensam refugisse: quia, ut supra arguit, non est ejusdem hominis, nulla incumbente necessitate multa impendere, et simul pecuniam publicam velle surripere. ἔχειν τι ἐξ ἀρχῆς, per εὐφημισμὸν, ex praefectura vel magistratu suo aliquid acquisivisse, est, injuste opes reipublicae in rem suam convertisse: quod supra vocat ἔχειν τι τῶν κοινῶν, et, τῶν ὑμετέρων ἔχειν, scil. τι. Orat. proxime sequenti: quam vide. Elegans vero iste usus vocis τι, sensu malo. sic Actor. XXV. 5. εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ. si quod est in viro crimen, Vulgat. MARKLAND. Penes me dubium nullum est, pro δαπάνην leg. esse δίκην, ad hunc modum: ἔχειν, πῶς ἡμᾶς οὐδὲμίαν εἰκὸς δίκην πεφευγῆναι. quod si ergo visi fuisset ex honoribus gestis locupletati fuisset, qui consentaneum sit, nos, per tempus tam longinquum, ne semel quidem in jus fuisse vocatos? REISK.

ἔξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν ¹ εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι. ὅμως δὲ καὶ μάστιγας ὑμῖν παρέξομαι.

MARTYRES.

650 τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, ἑνῆα τάλαντα καὶ δισχίλια δραχμαί. ἔτι τοίνυν καὶ ἰδίᾳ τισὶ τῶν πολιτῶν ἀποροῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφάς, τοὺς δ' ἔλυσατο ἐκ τῶν πολεμίων, τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ²⁰ ἀφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς ² μέλλει εἰσεσθαι· νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

MARTYRES.

ιγ'. Τῶν μὲν οὖν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναίτ' ἂν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν εἰς λάθοι πονηρὸς ᾖν. τῷ τοίνυν πατρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἂν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν ²⁵ ἐτόλμησε πώποτε. οὐκ οὖν ἄξιον τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις πιστεῦσαι μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις ἀ' ἐπράχθη ἐν ἀπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ ³ χρόνῳ ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. εἰ γὰρ μὴ ἦν τοιοῦτος, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν· ἐπεὶ, εἰ νῦν γε ἔξαπατηθεῖτε ὑπὸ τούτων

¹ ἡμᾶς εἰκὸς A.² μέλλοι T. R. A.³ χρόνῳ ὃ νῦν εἰς T. χρόνῳ. ὃ νῦν ἡμεῖς A.

Eiç] *per se patet, evidens est.* AUGER.

“Ὅμως] *Quoniam hoc verum est, et inter omnes constat, nihilo minus tamen ego testibus id confirmabo.* REISK.

Μάστιγας] *At cuius rei? num, quod nunquam honores neque amissent, neque gessissent? an, quod nunquam peculatus causam dixissent? utrumvis decus ingens est, perspicuumque modestiæ et continentiæ documentum. Sed nunc video, quid rei sit. testes de summis pecuniariis testantur ab actoris patre in rempublicam collatis.* IDEM.

Καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τόν. MARTYRES] *Mira depiavatio: nam admodum probabile puto scribi debere μαρτύρων, vel τῶν μαρτύρων, pro μου. Quin et ante ἡμᾶς deesse videtur τούτων,*

vel περὶ τούτων. Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ περὶ τούτων ἡμᾶς ἀκοῦσαι μαρτύρων. nunc vero æquum est de his quoque vos audire testes. scil. de Liberalitate patris in cives egenos. πρέπον ἐστὶ, *par est, æquum est, ut Matt. III. 15. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῶν etc.* MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τοῖς ἔργοις, ἀ' ἐπράχθη ἐν ἀπαντι τῷ βίῳ] *Hic quoque, nisi fallor, excidit vox αἰτῶ ante ἐπράχθη.* MARKLAND.

Τῷ χρόνῳ] *Non cohæret cum ἐν ἀπαντι τῷ βίῳ, sed cum πιστεῦσαι.* REISK.

“Ὁ νῦν εἰς] *Legge: ὃ νῦν absque eis, quod vacat.* TAYLOR. *Scribe: ἂ νῦν εἰς, sc. ἔργα.* MARKLAND. *Dedit ἂν ἡμεῖς. redit ἂν ad χρόνῳ.* REISK

Τοιοῦτος] *Qualem ego nunc illum ad vos prædicavi.* IDEM.

καὶ δ' ἡμεῖσαιθ' ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα λάβοιτ'
 ἄν. ὥστε οὐ μόνον πρὸς δόξαν ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λόγον
 30 λυσιτελεῖ μάλλον ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι· πολὺ γὰρ πλείω
 ὠφελήθησθε, ἂν ἡμεῖς ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ
 παρεληλυθότος χρόνου, ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν
 πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγώ,
 τριηραρχῶν δὲ ὁ πατήρ ἀπέθανεν· πειράσομαι δ', ὥσπερ
 ἐκείνον ἐώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς
 τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥστε τῷ² γ' ἔργῳ³ πάλαι ταῦτ'⁶⁶¹
 35 ἔστι, καὶ οὐτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεῖσθαι οἴησομαι, ὑμῖν
⁴ τε πλείους οὕτως αἰ ὠφέλειαι ἢ εἰ⁵ ἡμεύσαιτε. πρὸς δὲ
 τούτοις ἄξιον ἐνθυμηθῆναι οἴαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα
 γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν, πάντα
 φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσσεσθαι.
 αὐτίκα ὅτε ἵππευεν, οὐ μόνον ἵππους ἐκτήσατο λαμπροὺς,
 ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς,⁶ καὶ ἐνίκησεν Ἴσθμοῖ καὶ Νεμέα, ὥστε⁶⁶²
 40 τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. δέομαι
 οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων
 μεμνημένους ἀπάντων τῶν εἰρημένων βοηθεῖν ἡμῖν καὶ μὴ

¹ ἡμεύσαιθ' T.

² τε T.

³ πόλει A.

⁴ δὲ T.

⁵ ἡμεύσατε T. A.

⁶ καὶ om. T. R. οἷς A.

τῷ τ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἔστι, καὶ οὐτ'
 ἐγὼ etc.] Lego: ὥστε τῷ γ' ἔργῳ πολλὰ
 ταῦτ' ἔσται· καὶ οὐτ' ἐγὼ etc. PARVA
 mea, inquit, in Republicæ commodum ita
 comparabo, ut revera MAGNA futura sint:
 id est, Opes meas, quæ parvæ jam res-
 tant, Republicæ temporibus et occa-
 sionibus ita impendam, ut, licet parvæ
 sint, ex opportunitate earum pro magnis
 revera haberi poterint. MARKLAND. et
 in edit. min. TAYLOR. Probo Marklandi
 τῷ γε, et sic reformavi. Sed reliqua ejus
 ad h. l. minus probo. πάλαι bene habet,
 sed hoc male, quod ὑμέτερα post πάλαι
 deest. revera hæc [bona puta mea, de qui-
 bus nunc jure vobiscum contendo] et fue-
 runt semper, et sunt et erunt bona vestra,
 tametsi ego ea possidere pergam. quoad
 dominium mea sunt, quoad usum fructum
 vestra. REISK. Legi: ὥστε τῷ γε ἔργῳ
 πόλει ταῦτ' ἔστι. καὶ οὐτ' ἐγὼ — ita ut hæc
 quæ dixi reipsa dixerim civitatis causa. Et
 neque ego — πόλει, i. e. πόλεως ἕνεκα.
 AUGER.

Ἰμῶν δὲ] Π. ὑμῖν τε. H. STEPHAN.

Ἰωφέλειαι] Ad ὠφέλειαι subauditur ἴσον-
 ται. REISK.

Ἀθλητὰς] Potius ἀθληταῖς. Creber-
 rima sunt exempla ineunte oratione ab-
 hino secunda: νικήσας ἀθλητικῶ χορῶ — κυ-
 κλικῶ χορῶ — καμαδοῖς. TAYLOR. Le-
 gendum ἀθλητῆς, et de certaminibus cu-
 rutilibus intelligendum. MARKLAND. Ad
 ἀθλητὰς subauditur ἵππους. num autem
 vulgata h. l. servanda, an post illud voc.
 ἀθλητὰς addendum sit οἷς, in dubio relin-
 quam. Ego equidem hoc malim, ut sen-
 tentia sit: Equos habebat non solum
 splendidos, sed etiam pugnatōres (in cer-
 taminibus vel ludis certare doctos), quibus
 in equis ille victoriam ludorum Isthmico-
 rum et Nemeorum abstulit. Vulgata
 qui defendere volent, hi poterunt hoc af-
 ferre, ut dicitur παιδας et ἀνδρας νικᾶν, ubi
 de ludis agitur, ita quoque consentaneum
 esse, ut dictum olim fuerit ἵππους νικᾶν.
 Verum tamen ut παιδας ἀθλητὰς νικᾶν usur-
 patum non fuit, neque ἀνδρας ἀθλητὰς νικᾶν,
 sed solummodo παιδας et ἀνδρας νικᾶν, ita
 quoque non videtur in usu fuisse dictio,
 ἵππους ἀθλητὰς νικᾶν, sed nude ἵππους.
 quare certum penes me quidem est, post
 ἀθλητὰς debere οἷς addi. REISK.

περιιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. καὶ ταῦτα ποι-
οῦντες τὰ τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμ-
φέροντα.

[ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας] Fort. ἀφαι-
ρεθέντας. *spoliatus*, facultatibus *privatos*.
ut supra: καὶ οὐτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεί-
σθαι οἴσομαι. Sed et ἀναιρεθέντας probum
forte est, eodem significatu. Vide De-
mosth. Orat. II. in Aphobum: εἰ δὲ μηδὲν
τούτων ποιήην, ἵνα ἐκ βραχείας οὐσίας λει-
τουργῶν, παντάπασιν ἀναιρεθῆην. omnino per-

derer. Lysias tamen, nisi fallor, nunquam
ita scribit. MARKLAND.

Harpocratio laudat vocem χύτροι, ut-
pote quæ appareat in oratione de Publi-
catione honorum Aristophanis, quæ tamen
nullibi in hac oratione occurrit. Quem
vide ad hanc vocem. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ
ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ
ἸΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. Polystratus qui inter cccc Tyrannos locum habuit, et rep. restituta grandi pecu- Pag.
ed. niæ summa damnatus erat, iterum in jus vocatus eadem de causa, a filio defenditur. ed.

H. Steph. 158. 4 α'. ΟΥ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι 663

τῷ τῶν Τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ
ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα ² μήτε τὴν πόλιν 664
μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο μήθ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες
εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, ὧν εἷς ὧν οὗτος τυγχάνει
Πολύστρατος. οὗτος γὰρ ἠρέθη μὲν ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ὡς
χρηστὸς ἂν ἀνὴρ καὶ περὶ τοὺς δημότας καὶ περὶ τὸ πλῆθος
10 τὸ ὑμέτερον· κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ εὖνους ἦν τῷ
πλήθει τῷ ὑμέτερω, αἰρεθεῖς ὑπὸ τῶν φυλετῶν, οἱ ἀρίστα
διαγνοῖεν ³ ἂν περὶ σφῶν αὐτῶν, ὁποῖοί τινες εἰσίν. οὗτος δὲ
τίνας ἂν ἔνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύμησε; πότερον ὡς ⁴ ἡλικίαν

¹ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ om. A.

³ ἂν om. T. R.

² μήτε ἵνα R. μήθ' ἵνα A.

⁴ ἡλικίας A.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΛΟ-
ΓΟΣ] Titulum restituumus ex auctoritate
Harpoer. in v. Πολύστρατος. Neque tamen
Maussaci fides me movet, qui verbis Har-
pocratonis adductus et hanc, quæ ΥΠΕΡ
ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ inscribi solebat, et illam
alteram, quæ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟ-
ΛΟΓΙΑ (nam ejusmodi etiam oratio hodie
exstat), in unam conflare velit. Præter
multa, quæ afferri poterunt, legentibus
patebit in hac agi de dominatu τῶν cccc,
in illa de tyrannide trigintavirali. Neque
cum eodem doctissimo viro statuere pos-
sum hanc orationem esse ἀκέφαλον, siqui-
dem Lysias, ut Dionysii Halic. testimonio
utar, cui et Hermogenis auctoritas acce-

dere potest, ἀπροομιήστος ποτὲ εἰσέβαλλε.
TAYLOR. Hæc Oratio, præter mendas in
Contextu, manca etiam est pluribus in
locis. Defectus aliquot unius vel duarum
vorum ex ipso Argumento et Ratione fac-
cile suppleri potuerunt: de cæteris, spe-
ctandi Codices. MARKLAND.

ἵνα μήτε] Lego μήτε ἵνα. Quod longe
aliud est, et huic loco convenit magis.
TAYLOR.

ἠρέθη] Scil. εἰς τῶν τετρακοσίων. REISK.
Διαγνοῖεν] Adde ἂν, quod nimis crebro
deest Lysia, culpa non ipsius, sed libra-
riorum. IDEM.

Πότερον κ. τ. λ.] Πότερον ὡς ἐλπίδα, vel
δύναμιν, εἴχε etc. CONT. Locus in hunc

665 εἶχε, ¹ λέγων τι διαφράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι
 666 πιστεύων, ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὄρατε
 αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, ² ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ³ ἱκανός ⁴ ἐστὶν
 ἀποτρέπειν τούτων. ὅστις μὲν οὖν ἀτιμος ἂν, κακόν τι ¹⁵
 ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἑτέρας πολιτείας
 ἐπεθύμησε, διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν

¹ θέλων A.² ἢ T. R. ἢ A.³ ἱκανὴ A.⁴ ἐστὶν om. T.

diem salebrosus et perperam intellectus. Contenditur Polystratum neque per atatem, neque propter flagitia anteacte vitæ (quibus fere causis adducti homines novis rebus studere solent), in societatem τῶν cccc accessisse. Qui hic in plura capita rem dispartiant, totam orationis venustatem convellunt. Dispertiant autem, quicum vulgatis libris legunt, πότερον ὡς ἡλικίαν — ἢ τῷ σώματι πιστεύων — ἢ καὶ τοὺς ἄλλους — et quæ sequuntur. Tu legas, primum Schotto moneute, pro λέγων θέλων; deinde autem ἀλλ' ὄρατε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός (vel cum Cod. Steph. et Coisl. ἱκανός ἐστὶν) ἀποτρέπειν τούτων. Μοχ in istis: διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἐπραττε, lege ἐκεῖν' ἂν ἐπραττε. Tum autem porro, pro αὐτοῦ ἕνεκα, αὐτοῦ ἕνεκα. Quod autem ad finem periodi restituere velit Schottus μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα, in contrarium omnino abeo, neque supplendum aliquid, sed potius exterminandum iudico. Ista enim διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα allita fuisse credo ad dilucidandum μηδὲ τούτων ἕνεκεν. Tu, consulta interpretatione nostra, de his omnibus iudica. TAYLOR. Scribe: πότερον, ὡς ἡλικίας εἶχε, θέλων τι etc. utrum ea qua erant atate, cupiens aliquid consequi apud vos? id est, aliquid iniqui, et parum civilis. De voce τι, sensu malo, dixi aliquid ad Orat. præcedentem. ὡς ἡλικίας εἶχε, ut apud Dion. Halicarnasseum in Lysia: ἔγω δὲξῃς ἔχω, ut neu fert opinio. Lucianus in Somn. p. 2. ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν. Philo Vit. Mos. lib. I. ὡς εἰσεβείας ἔχει καὶ ὀσιότητος. Legi quoque potest παρ' ὑμῶν, a vobis. Deest vero aliquid post hanc sententiam, est enim Ὑποφορὰ, cui debuit occurrere Oratoris ἀπάντησις seu Responsio, ut in sequenti sententia factum videmus: an corpori fidens, ut vestrum aliquem iniuria afficeret? cui respondet: Atque atatem ejus videtis, etc. ita et hoc loco factum oportuit: sed hæc exciderunt. MARRLAND. Facile quidem sit ita emendare: ὡς ἡλικίας οὕτως ἔχων, ὥστε λέγων (id est, διὰ τῶν λόγων). Verumtamen non video, quid

ἢ ἡλικία admodum faciat πρὸς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Senes perinde dicendo valere possunt atque juvenes, et interdum valent plus etiam. REISK.

Πιστεύων] Pendet hoc e præmissa interrogatione ἐπεθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας. IDEM.

Τὴν ἡλικίαν. ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός ἀποτρέπειν τούτων;] ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός, vel ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή. CONT. In MS. Stephani ἱκανός ἐστὶν ἀποτρέπειν. Distingue et lege: τὴν ἡλικίαν, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή ἐστὶν ἀποτρέπειν τούτων. atque atatem ejus videtis, quæ apta est ad detortendum alios ab hujusmodi facinoribus. erat enim Polystratus Septuagenarius, frigide et caute ætatis. Hanc γνώμην et verba, sua fecit Isocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα τῆς ἡλικίας τῆς παρούσης, ἢ τοὺς ἄλλους πείθειν ἀποτρέψειν. MARRLAND. Addidi ἐστὶν. Porro aut ἱκανή cum Marklando est legendum (nam ἱκανός habet tria genera, et nusquam pro adjectivo duum generum usurpatum reperitur), aut si ἱκανός servatur (quod tum ad Polystratum redibit), legendum erit ἢ in dativo. quæ atate sua senili satis valet Polystratus alios abstergere adeo, nedum allicere. [fort. leg. ἱκανός δυνατὴ ἐστὶν ἀποτρε. In Var. Lect.] REISK. Generatim hæc dicuntur, non de uno Polystrato, uti Marklandus opinatur. SLUITER.

Ἐργασάμενος] Id est, διὰ τὸ ἐργασθαι, qui propter faciūsus aliquid a se perpetratum olim aliquando infamia notatus esset. REISK.

Διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἐπραττε.] Mirum, quid sibi velit istud ἕνεκα, cum ante dixerit διὰ τὰ ἀμαρτήματ' αὐτοῦ. Bene vero quod sententia proxime sequens defectum hujus loci evidenter ostendit. Lege: διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματ' αὐτοῦ ἢ τῶν παίδων ἕνεκ' ἂν ἐπραττε. Sequitur enim: huic terò nil tute commissum est, ὥστε αὐτοῦ (i. αὐτοῦ) ἕνεκα μισεῖν τὸ πλεῖθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων, ut propter se, vel filios suos, populum vestrum odio haberet. unde clare patet hæc ultima verba, ἢ τῶν παίδων, fuisse in priore sententia: aliter enim

ἔπραττε· τούτῳ δὲ τοιούτον οὐδὲν ἡμάρτηται, ὥστε αὐτοῦ 667
 ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παιδῶν. ὁ μὲν
 γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, οἱ δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκεν 668
 ἐτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι¹ [μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρ-
 τήματα].

20 β'. Καὶ κατηγοροῦσι μὲν αὐτοῦ ὡς πολλὰς ἀρχὰς
 ἤρξεν· ἀποδειξάει δὲ οὐδεὶς αἴος τέ ἐστίν ὡς οὐ καλῶς ἤρξεν.
 ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι, οὐ τούτους ἀδικεῖν² ἐν τοῖς πράγμασιν
 ἐκείνοις, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἀρξας ἀρχὰς μὴ τὰ ἀριστα
 ἤρξε τῇ πόλει. οὐ γὰρ οἱ καλῶς ἀρχόντες προϋδίδοσαν τὴν 669
 πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικαίως. οὗτος δὲ πρῶτον³ μὲν ἀρξας ἐν
 Ὠρωπῶ οὔτε προέδωκε⁴ καὶ ἐτέραν πολιτείαν κατέστησε,

¹ uncus et μηδὲ om. T. uncus om. R. A.

³ μὲν A.

² μὲν T. τοὺς ἐν A.

⁴ οὔτε A.

non recte argumentabitur. Deinde hoc Argumentum ita concludit: ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκα ἐτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio, ex Conclusionē dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων ἕνεκα — ἐπιθυμῆσαι, μηδ' αὐτοῦ, διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα. Si attente hæc legas, vera, opinor, deprehendes. MARKLAND. Argumentatio Marklandi mihi nimis subtilis videtur, ut satis non intelligam. Quoad ego iudicare possum, nihil hic deest. Ad ἔπραττε subauditur τούτο. fecisset hoc, id est, res novas appetisset, suimet ipsis causa, coactus a pristinis illis facinoribus, quippe metuens, ne, statu rerum manente quieto, illorum a se facinorum pænæ repetantur. Polystrato autem res novas molienti causa nulla fuit, neque propter ipsimum, neque propter liberos. nam neque ipse quicquam peccaverat, neque liberi. REISK. F. διὰ τὰ πρόσθεν ἀμαρτήματα' αὐτοῦ ἐκεῖν' ἂν ἔπραττε. SLUITER.

Ὁ μὲν γὰρ] Ipse actor sese designat, sic colligens. Alias inter seditionis causas aliis hæc est, quod liberi ipsi sunt, quos tuto priestare volunt ab alterius factionis injuriis. Causa hæc patri nostro non fuit, neque potuit esse, cur novis rebus studeret. Nos enim tres fratres, liberi ejus, tum Athenis non eramus, adeoque inimici nostri nobis nocere non poterant. Causæ igitur turbandi cum patri nullæ essent, censendus non est libertati publicæ insidiatus fuisse. REISK.

Ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ διὰ] Mediam vocem, quæ vulgaris deest, addidi. post ἐπιθυμῆσαι, vel in hac regione, deesse quoque videtur δικεῖν. IDEM.

Μὲν τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις] Dele. CONT. De hoc loco nihil tuti dicendum sine MSS. Ex adjunctis Sensus facile perspicitur: in Verbis supplendis summa incertitudo. Mox, εἰ δ' οὐχ ὑπέμειναν, etc. ante hæc verba Schottus putat esse biatum. mihi bene connecti videtur contextus, si recte capias οὐχ ὑπέμειναν, non remanserunt, profugerunt αἰτοκατάκριτοι, sponte exsularunt: quod infra vocal οἰχονται, de eadem re: ἐκεῖνοι δὲ, σφᾶν αὐτῶν προκαταγόντες ἀδικεῖν, οἰχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην. Andocides de Myster. initio fere: ὅποσοι γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομείναι, καταγόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ἡμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοιτε ὅσα (f. οἶα) καὶ αὐτοὶ περὶ σφᾶν αὐτῶν ἐγνώσαν· ὅποσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, δικαιοὶ ἐστὲ καὶ ἡμεῖς etc. vide et sententiam proxime sequentem, ubi plenius effert, ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνει, et §. δ'. ὁ δὲ πείσας ὑπομείναι, καὶ μὴ οἰχέσθαι φεύγοντας, ἐγὼ. et Xenophontem Hellen. V. p. 569. D. MARKLAND. Dedi de meo τούτους [quod ad τοὺς καλῶς ἀρξοντας redit] ἀδικεῖν ἐν [non ad, quod vulgati dant] τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις. qua dictione designat illa turbida reip. tempora, quibus cccc. eam exagitarunt. REISK.

Πρῶτον μὲν] Expressis quidem verbis non sequitur ἐπειτα δὲ, rebus tamen. nam alteram, quo actor utitur ad defendendum Polystratum, hoc est, quod is non aufugerit, sed iudicio se coram exhibuerit. IDEM.

Οὔτε προέδωκε] Si hic locum non sit lacunosus, legerem: οὔτε προέδωκε, οὔτε ἐτέραν πολιτείαν κατέστησε. TAYLOR. Non videtur καὶ cum οὔτε mutandum. unus

τῶν ἄλλων εἰπάντων ὅσοι ἤρχον καταπροδόντων τὰ πρά- 25
 γματα. ¹ οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, καταγρόντες σφῶν αὐτῶν
 ἀδικεῖν· ὁ δὲ ἠγούμενος μηδὲν ἠδικηκέναι δίκην δίδωσι. καὶ
 τοὺς μὲν ἀδικοῦντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν, ἀργύριον
 λαμβάνοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, ² ἀδικοῦντας
 ἀποφαίνουσι. καὶ ὁμοίως τὰς κατηγορίας ποιοῦνται τῶν τε
 εἰπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ, καὶ τῶν μὴ. οὗτος δὲ
 670 οὐδὲ γνώμην οὐδεμίαν εἶπε περὶ τοῦ ὑμετέρου πλῆθους. ³⁰
 ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι ἀξίους εἶναι τούτους μηδὲν πάσχειν ὑφ'
 ὑμῶν κακόν, ³ εἰ ὑμῖν μὲν εὖνοι ἦσαν, ἐκείνοις δὲ ⁴ οὐκ
 ἀπηχθάνοντο. τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις οἱ μὲν
 ἔφευγον, οἱ δὲ ἀπέθνησκον, ὥστ' εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντι-
 οὔσθαι ὑπὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ ⁵ φόβος τῶν πεπονθότων
 671 ἀπέτρεπε πάντας. ὥστε οἱ πολλοὶ πάντα ⁶ ἐγίνωσκον
 αὐτῶν· τοὺς μὲν γὰρ ἐξήλαινον αὐτῶν, τοὺς δὲ ⁷ ἀπεκτίννου- 35
 σαν. οἱ δὲ ἐκείνων ἐμελλον ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν

¹ καὶ οἱ μὲν οὐχ Α.

⁵ φόβος R. A.

² οὐδὲν ἀδικοῦντας Α.

⁶ κατεγίνωσκον αὐτῶν Α.

³ οἱ Α.

⁴ οὐκ om. T.

⁷ ἀπεκτίννουσιν T. R. A.

enim et idem est articulus, quod Polystratus Oropum non prodiderit Lacedæmonii, neque in ea urbe principatum ex eorum mente constitui passus sit. REISK.

Οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν] Scholto videtur hiatus esse. TAYLOR. Ante hæc verba videtur οὐτ' ἀπεδίδρασκε τὴν δίκην deesse. nam alias οὔτε pari suo destitutum pendet. REISK.

Δίκην δίδωσι] dat litem, i. e. prodit ut judicetur. AUGER.

Ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι] Id est, accusant ὅτι ἀδικοῦσι. malim tamen sic legi, οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀποφ. deferunt quamvis insones. REISK.

Οὐδὲ γνώμην] ne sententiam quidem dixit in vestram rempublicam, nedum ut graviora patravir. [Malim οὐδέποτε. In Var. Lect.] IDEM.

Περὶ] Sententia postulat κατὰ, adversus. IDEM.

Εἰ ὑμῖν] Legendum οἱ, ut referatur ad τούτους, quod est solitarium. TAYLOR. Fort. οἱ ὑμῖν. Sed εἰ potest notare idem, quod ἔτι, ut Aetor. XXVI. 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος etc. quod passibilis Christus ille, quod primus etc. MARKLAND. Bene videtur εἰ h. l. habere, idemque valere, atque ἔτι. quod, propterea quod. τούτους idem est atque τοὺς τοιοῦτους, qui scilicet adversus rempublicam vestram nil scele-

rati decreverunt. REISK.

Ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπηχθάνοντο] Dedi. illos autem (quadringentos) offendere cavebant. IDEM.

Τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας] Hic quoque excidisse videtur aliquid. Forte: τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων, καὶ ὁ φόβος etc. Sic infra: διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων. et rursus: τὸ δέος αὐτοῦ ποιεῖ τὸ τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. MARKLAND. Pro φόβος vulgari dedi de meo φόβος. metus et cedes eorum, quibus id calamitatis obvenerat, ut capite luerunt. REISK.

Οἱ πολλοὶ] Οὐ πολλοί. SCHOTT. Οἱ πολλοὶ κατεγίνωσκον. CONT. Credo autem facile totum locum esse lacrum valde. TAYLOR. Verius puto: οὔτε οἱ πολλοὶ etc. id est, neque major pars ipsorum Quadringentorum in omnia eorum consilia admittebantur. Præcessit ὥστε paulo ante, et mox sequitur. MARKLAND. Pro simplici ἐγίνωσκον videtur κατεγίνωσκον leg. esse et αὐτῶν cum aspero. οἱ πολλοὶ sunt plebs. Sententia sic erit hæc: plebei nihil non malorum ipsi sibi a Quadringentis præsagiebant. expectabant durissima et ævisissima quæque. REISK.

Ἐκείνων] Velim legi αὐτῶν. AUGER.

μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τούτους ¹ ἂν καθίσταντο. ὥστε οὐκ ἂν
 ῥαδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία. οὐκ οὖν δίκαιοί εἰσιν,
² ἂν ὑμῖν εὖνοι ἦσαν, τούτων δίκην δίδοναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ ⁶⁷²
 εἶναι, εἰ τοῖς εἰποῦσι περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ
 ἄριστα ὁ μὴδὲν εἰπὼν ταῦτα πείσεται. καὶ ἐν μὲν ἐβδο-
⁴⁰ μήκοντα ἔτεσιν οὐδὲν ³ ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτῶ δ'
 ἡμέραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες χρηστοὶ
 ἐν τῷ λογιστηρίῳ γεγένηται, πείσαντες τοὺς κατηγοροὺς,
 οἱ δ' αἰεὶ ὑμῖν χρηστοὶ ⁴ [ἦσαν], οὔτοι πονηροί.

673

γ'. Καίτοι ἐν ⁵ γε ταῖς πρότερον κατηγορίαις τὰ τε ἄλλα
 κατηγορήσαν ψευδῆ τοῦ πατρὸς, καὶ συγγενῆ Φρύνιχον
 αὐτοῦ εἶναι ⁶ ἔφασαν. καίτοι εἰ τις βούλεται, ἐν τῷ λόγῳ

¹ αὔ Α.

² οἶ Α.

³ ἐξήμαρτον Γ.

⁴ uncus om. T. R. A.

⁵ τε T. om. R.

⁶ ἔφησαν T. R. A.

Τούτους ἂν καθίσταντο] Pro particula ἂν
 legi malim αὔ, rursus e contrario. REISK.

Ὡστε οὐκ ἂν ῥαδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ
 πολιτεία] Lego et distingo: ὥστε * * * *
 οὐκ ἂν ῥαδίως μετέστηεν ὑμῖν etc. plane
 enim desunt nonnulla, ad hunc forte sen-
 sum: itaque si cæteri eodem animo fuis-
 sent, non facile Respublica vestra in aliam
 formam fuisset mutata. Ita Orat. XXV.
 ὥστε εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἔμοι,
 μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμίᾳ χρῆσθαι συμφορῶ.
 Eadem fere sententia. MARKLAND. Hu-
 mani quid hic passus est vir doctissimus,
 μετέστησεν existimans idem significare
 atque μετέστη. Bene habet hic locus.
 nonnihil quidem offendit ἂν tam cito ite-
 ratum. verumtamen ἂν sæpissime ita ite-
 ratum, ut alteram redundet; id quod vel
 pueris notam est. REISK.

Περὶ τὸ πλῆθος] Imo vero πρὸς τὸ πλ.
 aut περὶ τοῦ πλῆθους. IDEM. Neque
 πρὸς pro περι, neque pro accusativo geni-
 tivum substituendum censemus; quia περὶ
 τὸ πλῆθος non pendet a verbo εἰποῦσι, sed
 a nomine τὰ ἄριστα. Adjectiva ἀγαθός,
 χρηστός, et similia, præpositione περι cum
 accusativo junguntur. Lysias in Agor.
 p. 130. 2. ed. Steph. ἀνδρας ὄντας ἀγαθούς
 περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. p. 135. 4. οὕτω
 χρηστός ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ
 τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. Aristophanes
 Thesmoph. 313.

Καὶ τὴν θεῶσαν, τὴν ἀγορεύουσαν
 τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
 καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
 ταύτην κικῶν. SLUITER.

Ἐξήμαρτεν] Lege: ἐξαμαρτῶν. ΤΑΧ-

lor. Lego: ὁ οὐδὲν (vel ὁ μηδὲν, ut paulo
 ante) ἐξαμαρτῶν εἰς ὑμᾶς. et qui per septua-
 ginta annos nihil in vos deliquit, per octo
 vero dies tantum: scil. intrando in concilium
 Quadringentorum. Mox, scribe
 πατρός, litera minuta, non Πατρός: non
 enim Proprium est nomen. τοῦ πατρὸς est
 patris mei: Filius enim Polystrati hanc
 pro patre suo dixit. et ita in sequentibus
 scribendum. MARKLAND. Pro vulgari
 ἐξήμαρτον dedi de meo in tertia singulari
 ἐξήμαρτεν, scil. pater meus. REISK.

Λογιστηρίῳ] Logisterium erat curia
 τῶν λογιστῶν, calculatorum, ubi defuncti
 magistratibus tenebantur a se gestæ rei-
 publicæ aut administrati aerarii publici
 rationes reddere. Hoc in tribunali se-
 dentes iudices, aut actor, qui ligationibus
 corruperit, et sibi devinxerit, is quamvis
 fur et sicarius, tamen absolvitur. IDEM.

Ἦμῖν] Sitne idem atque πρὸς ὑμᾶς, an
 ἐν ὑμῖν leg. in dubio relinquam. IDEM.

ἦσαν] Aut post ἦσαν, aut post οὗτοι
 videtur vñ deesse. Fuit cum suspicarer
 sic esse leg. οἱ δ' αἰεὶ ἐν ὑμῖν χρηστοὶ (scil.
 γεγνότες, vel πεφηνότες. ut οἱ sit articulus,
 non postpositivus, sed præpositivus), qui
 semper a vestro consensu declarati habitique
 fuissent homines frugi, πῶς vñ εἶπαν ἂν οὗ-
 ται πονηροί, qui fiat, ut hi nunc sint scele-
 ratī? Verum bene potest vulgata stare, si
 cum voce mirantis et stomachantis, aut
 cavillantis proferatur. IDEM. Καὶ ἐν μὲν
 ἐβδομήκοντα - - - δ' ἡμέραις post ἦσαν ponit
 Sluiterus.

Ἐν τῇ Π. ἐν γε. H. STEPHAN. CONT.
 Καὶ συγγενῆ] Alius dixisset: καὶ δὴ καὶ
 συγγ. REISK.

- τῷ ἔμῳ μαρτυρησάτω ¹ ὡς ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ. ἀλλὰ ^{159. 1}
 674 γὰρ ² ψευδῆ κατηγοροῦν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' εἰ παιδείας φίλος
 ἦν αὐτῷ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ἂν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ
 πατήρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ
 μὲν ἐγεώργει, ὁ δ' ἐλθὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει, ὥστε
 μηδὲν ὁμολογεῖν ³ τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέτινε
 τῷ δημοσίῳ, οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον· καίτοι ἐν ⁵
 τοῖς τοιοῦτοις μάλιστα δηλοῦσιν οἱ ἂν φίλοι ὦσιν. εἰ δ' ἦν
 δημότης, οὐ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεισθαι ἔστιν ὁ πατήρ,
⁴ εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, ὅτι ὑμῶν ἐστὶ πολίτης.
 675 δ'. Πῶς δ' ἂν γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις, ὑμῶν
 ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδύναται τὰ πράγματα,
 καταλογεὺς ἂν ⁵ ἑννακισχιλίους κατέλεξεν, ⁶ ἵνα μηδεὶς αὐ-

¹ ὡς εἰδὸς, A.² ψευδεῖς κατηγοροῦν T.³ τῷ τρόπῳ τῷ T. R. A.⁴ εἰ καὶ μὴ T. R.⁵ ἑνακισχ. T. R. A.⁶ ἵνα δὲ A.

Ἰδ[ε] Aut delendum videtur ὡς, aut leg. εἰ μὴ καὶ etc. nisi vos quoque injuste agitis. MARKLAND.

Ἄλλὰ γὰρ ψευδεῖς κατηγοροῦν] Utinam mihi adesset Œdipus, qui hæc divinando complanaret! Nam in scriptis Codd. nihil quidquam spei est reliquum, et tamen hæc verba manifeste sunt mendosa. TAYLOR. Lege: ψευδῆ κατηγοροῦν. falsam accusationem intendebant. supra: κατηγοροῦσά τῷ πατρὶ. infra: ψευδῆ ἔμαρτυροῦν. Æschines περὶ τῆς παραπρεσβ. §. κγ'. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγοροῦσκειν, ἀλλὰ καὶ etc. Demosthenes adv. Callidem §. ι'. τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τετόλμηκε. MARKLAND.

Ἄλλὰ μὴν οὐδ' —] Idem est, ac si dixisset: οὐ μόνον αὐ συγγενὸς ἦν ὁ Φρυνίχος τῷ πατρὶ, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐκ παιδείας. Significat non modo necessitudinem nullam sanguinis inter Phrynichum et patrem intercessissis, sed ne familiaritatem quidem a puero in ludo literario contractam. Non eadem disciplina usos fuisse, non eundem ludum frequentasse. Constat inter omnes, amicitias a pueris in ludis literariis contractas omnium esse constantissimas atque firmissimas, et extremum usque in senium produci. REISK.

τῷ τρόπῳ τῷ] Possit quoque in duali legi: τῷ τρόπῳ τῷ. IDEM.

Ἐξέτινε] Phrynichus puta, ut εἰσήνεγκεν ad Polystratum redit. quæstum sycophanticum qui exerceret, non poterant cavere, quominus ob falsa dicta testimonia, aut ob vexationes iniquas hominum insontium, multetis damnarentur. IDEM.

Εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε etc.] Lege:

εἰ μὴ καὶ etc. nisi vos quoque injuste agitis. MARKLAND.

Πῶς δ' ἂν] Sententia media hic deest, a lectore quoque tacita cogitatione supplenda, in hunc ferme modum: ἔτι δὲ καὶ δημοτικὸς ἦν ὁ πατήρ ἐν τοῖς μάλιστα, τοῦ Φρυνίχου τῷ δήμῳ μάλιστα ἐναντιομένου· πῶς γὰρ ἂν τις μᾶλλον δηλώσειεν, ὅτι δημοτικὸς ἔστιν, ἢ —. Pergit defensor Polystrati argumentum accusatoris refutare, qui ex amicitia, quam inter Polystratum et Phrynichum fuisse commentus et mentitus fuerat, illum eadem studia cum hoc fuisse seclatum collegerat. Studia, ait, illis fuere longe diversissima. Phrynichus tyrannidem affectabat, in qua etiam cecidit. pater civilis fuit. REISK.

ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα τὴν μὲν βουλομένον γράφῃ εἰ δὲ τῷ etc.] Lege: οὐχ ἵνα — δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὴν μὲν βουλομένον **** ἐγγράφῃ· εἰ δὲ τῷ etc. non metu, ne offenderet quemquam contribulium, sed hoc animo, ut si quis civium vellet reipublicæ succurrere, illum catalogo inscriberet; si quis vero ob res tenues non posset, illi gratis donaret. Deesse videtur vel λειτουργεῖν, vel ἔπλα παρέχεσθαι, ex Thucyd. VIII. segm. 97. Ed. Oxon. Διάφορος εἶναι τι, est dissidium cum aliquo habere. Orat. VII. ἐμοὶ — διάφοροι περὶ τῶν ἔμῶν τυγχάνουσιν ὄντες, cui paulo ante opponit φίλοι. Pollux V. 20. segm. 115. διάφορός μοι ἐστίν, ἀνεπιτήδειος, ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, etc. unde Hesylius διαφέρονται explicat μάχονται. Αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ; Orat. XXV. ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγεννημένον. Demosth. adv. Pantanetum. MARKLAND.

10 τῷ διάφορος εἶη τῶν δημοτῶν, ¹ ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον
² γράφῃ, εἰ δέ τῳ μὴ ³ οἶόν τ' εἶη, ⁴ χαρίζοιτο. καίτοι οὐχ 676
οἱ ἂν πλείστους ⁵ πολίτας ποιῶσιν, οὔτοι καταλύουσι τὸν
δῆμον, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλείονων ἐλάττους. οὔτος δὲ οὔτε
ὀμόσαι ἠθέλεν οὔτε καταλέγειν, ἀλλ' αὐτὸν ἠνάγκαζον,
ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη
καὶ ὤμοσεν τὸν ὄρκον, ὀκτῶ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευ-
τήριον ἐξέπλει εἰς Ἐρέτριαν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν οὐ
15 πονηρὸς εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις, καὶ τετρωμένος δεῦρ'
ἦλθε, καὶ ἤδη μετεπεπτῶκει τὰ πράγματα. καὶ οὔτος μὲν 677
οὔτ' εἰπὼν γνώμην οὐδεμίαν, οὔτε πλεον ὀκτῶ ἡμερῶν ἐλθὼν
εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δ' εἰπόν-
των ὑμῖν τὰναντία καὶ διὰ τέλους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων
πολλοὶ ἀποπεφύγασιν. καὶ οὐ φθαῖων τούτοις λέγω, ἀλλ'
6 ἡμᾶς ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν ἐξήτημένοι εἰσὶν 678

¹ ἀλλ' ἵνα om. A.   ² ἔγραφε A.   ³ ἦδιον εἶη A.   ⁴ ἐχαρίζετο A.
⁵ πολιτευόντας A.   ⁶ ἡμᾶς T.

Ἄλλ' ἵνα] Istud secundum ἵνα miras tenebras toti huic loco haclenus offudit, quare delendum esse iudico. TAYLOR.

Βουλόμενον] Scil. γράφασθαι ἐν τοῖς βουλευούσιν ἐν τοῖς πεντακισχιλίοις. REISK.

Οἶόν τε] Malim ἦδιον εἶη. Si cui minus esset volupe eo in codice scribi, eum rursus postmodum expungendo, atque excusando, gratificaretur, interim tamen gratiam penes eum, quem invitum scripsisset, iniret, honore, quem illi habuisset. IDEM.

Χαρίζοιτο] Fort. leg. ἐξαλείφων χαρίζοιτο. IDEM.

Πολίτας] Loci ratio videtur potius βουλευτὰς suadere. IDEM. Quod non aspernandum. AUGER.

Ὀμόσαι] Jusjurandum illud dicere, quod ei dicendum erat, qui καταλογέως munus capesseret, quo ille sacramento fidem obligabat, non alium, quam qui dignus sibi fuisset visus, in numero quinquies mille virorum esse scripturum. REISK.

Καταλέγειν] Munus καταλογέως, Rencensoris, suscipere, h. e. ejus, qui indicem conscriberet eorum, quos idoneos atque dignos judicare, qui sederent in collegio Quinquies mille virorum. IDEM.

Καὶ ζημιοῦντες] Estne supervacaneum post illa, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες? estne scholium? videtur pæne. Sin minus est, accipi debet pro, illasque multas exigentes. De Eretria, quod statim addit, id accipio sic, Polystratum illuc isse mis-

sum, sive ad præsidendum urbi, sive cum imperio presidentium ibi copiarum militarium. IDEM.

Καὶ ἦδη] Vide quam ingrata sit illa et accumulata repetitio copulæ καί. Mihi sane videtur multo venustior fore sententia, si pro καὶ ἦδη scribatur ἐπεὶ ἦδη vel ἐπειδὴ. SLUITER.

Ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον] Supra dicit init. Orat. εἰς ἦλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, et paulo ante: ὀκτῶ ἡμέρας εἰς ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον. et infra: ἐν ὀκτῶ ἡμέραις εἰς ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥχρητο ἐκπλέων. Vide, quæ notavi ad init. Orat. III. Demosthenes in Euergetum: ἔλθων εἰς τὴν βουλὴν, τὰς τε πληγὰς ἔδειξα, etc. Nihil igitur muto. MARKLAND.

Οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν] Scribe: μὴ δοκοῦντες ἀδικεῖν. quibus mox opponuntur οἱ δ' ἠδικηκότες. Vide Orat. VI. MARKLAND. Ego δοκοῦντες ἀδικεῖν h. l. accipio pro iis, qui visi fuissent iudicibus in noxa utique esse, eorumque sententia fuissent perculti. His opponit mox alios, quos, si fides habenda est libris nostris, ἠδικηκότας appellat. ego vero suspicor leg. esse: ἠδικηκόσιν ἑαυτοῖς συνειδότες. qui ipsi sibi reatus contracti conscii essent. In dictione δοκεῖν ἀδικεῖν subauditur τοῖς κριταῖς. Sententia hæc est: Alii rei facti, cum fuissent a iudicibus damnati, pœnas tamen effugerunt, quoniam gratiosi apud populum viri, ob strenuam in periculis populi præstitam operam, eos deprecati sunt. alii, 3 T

ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων, οἱ δ' 20
 ἡδικοῦότες, ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγοροῦς, οὐδὲν ἔδοξαν
 ἀδικεῖν. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν; καὶ κατη-
 γοροῦσι μὲν τῶν Τετρακοσίων, ὅτι ἦσαν κακοί· καίτοι ὑμεῖς
 αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ ¹ τούτων παρέδοτε τοῖς Πεντακισ-
 χιλίοις, καὶ ² οἷς αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε, ἕνα ἕκα-
 στον τῶν Τετρακοσίων οὐ ³ χρῆν πεισθῆναι; ἀλλ' οὐχ
 οὔτοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν. 25

679 εἰ. Οὗτος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ ἡμῖν, ὅτι, εἴπερ τι
 νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, οὐκ ἂν ποτε
 ἐν ὀκτῶ ἡμέραις εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥχето
 ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἂν τις, ὅτι κερδαίνειν ἐπιθυμῶν
 ἐξέπλευσεν, ὡς περ ἔνιοι ⁵ ἤρπαζον καὶ ἔφερον. οὐδεὶς τῶν
 ἂν ⁶ εἴποι ὅπως τι ⁷ τῶν ὑμετέρων ἔχει· ἀλλὰ ⁸ πάντα

¹ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς A.

² οἱ T.

³ χρὴ T.

⁴ ἡμῖν μὴ κακίους ἂν, οὐχ ἥκιστα δὲ ὅτι A.

⁵ τοὺς συμμάχους ἦγον A.

⁶ εἴποι τις ὅπως T. R. εἴποι τι A.

⁷ τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων A.

⁸ πάντων A.

quamvis ipsi sibi conscii essent culpæ
 suæ, tamen e in iudicium quidem vocati,
 aut certe damnati non fuerunt, quia accu-
 satores pecunia redimebant, ut aut accu-
 sationem nullam instituerent; aut semel
 institutam haud prosequerentur, sed omit-
 terent. REISK.

Πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν;]
 Videtur abundare prius ἂν, errore' exscrip-
 toris: tametsi sciam haec particulam
 alibi geminatam. Orat. XXIV. πῶς οὖν
 οὐκ ἂν δικαιοτάτος εἶν etc. MARKLAND.
 Herato ἂν ego equidem haud offendar.
 Quodsi tamen sit, qui neget id a Lysia
 profectum esse, legat is, per me licebit:
 πῶς ἂν οὖν οὐ πάνθεν, vel πῶς ἂν οὖν πάν-
 θεν. REISK.

Κακοί] Koen. ad Corinthium p. 228.
 legi vult κακῶσι sine causa. IDEM.

Καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τού-
 των παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἱ
 αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπέισθητε ἕνα ἕκαστον
 etc.] Lego et distingno: καίτοι ὑμεῖς αὐ-
 τοὺς, πεισθέντες; ὑπὸ τούτων, παρέδοτε τοῖς
 πεντακισχιλίοις; καὶ οἱ αὐτοὶ ὄντες,
 ἐπέισθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ
 χρῆν πεισθῆναι; Vulgo οὐ χρὴ πεισθῆναι.
 Cætera ex ductu Argumentationis refinixi-
 mus. MARKLAND. Ego autem tuebor,
 sed post ὑπὸ τούτων addi velim ὑμᾶς, vos
 ipsi, horum Quadringentorum auctoritate
 moti, vosmet tradidistis Quinquies mille
 viris. REISK.

Οἱ αὐτοὶ] Π. εἰ αὐτοὶ; ἢ, ὁ αὐτοὶ. H. STE-
 PHAN. TAYLOR.

Ἐνα] Ὅτι ἕνα. CONT.

Οὔτοι] Nempe, hi qui decepti fuerunt.
 AUGER.

Ἐν ὀκτῶ ἡμέραις] Hæc vocabula cum
 ὥχето ἐκπλέων coherent, die, ex quo cu-
 riam frequentare cœpisset, octavo in nave
 abiit. REISK.

Ὅσπερ ἔνιοι ἤρπαζον καὶ ἔφερον.] Forte
 deest οἱ: οἱ ἤρπαζον. Sed vix opus est.
 MARKLAND. Mibi legendum videtur
 ὡσπερ ἔνιοι (subaudi a communi κερδαίνειν
 ἐπιθυμοῦντες ἐξέπλευσαν) οἱ τοὺς ξένους ἦγον
 καὶ ἔφερον. Nam ἄγειν καὶ φέρειν usurpatur,
 non autem ἀρπάζειν καὶ φέρειν. REISK.

Εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει.] Π.
 εἴποι ὅπως τι τῶν. H. STEPHAN. Non opus
 est, et recte habet vulgata. ἔχει τῶν ὑμε-
 τέρων idem est, quod ἔχει τὴν τῶν ὑμετέρων.
 de qua Ellipsi dixi ad Orat. II. εἰδὼν τῶν
 ἑαυτοῦ. MARKLAND. Fortassis leg. est:
 οὐδεὶς τῶν ἂν εἴποι τι καὶ ὅτου τῶν συμμά-
 χων τῶν ὑμετέρων ἔχει. nemo facile dixerit,
 quid et a quonam vestrorum sociorum Poly-
 stratus per vim et nefas cepit. REISK.

Πάντων μᾶλλον κατηγοροῦσιν.] MS. πάν-
 τα. Scribe: πάντ' ἂν μᾶλλον κατηγοροῦσιν
 etc. sed de quovis potius accusare possunt;
 quam de iis, quæ ad magistratum ejus
 spectant. MARKLAND. Vulgati dant πάν-
 τῶν. quod ego equidem non movissem.
 Taylor πάντα dedit. quod si necesse erat
 facere, debebat etiam ἀλλὰ reformare et
 ἀλλ' εἰς πάντα dare. aut sic: ἀλλὰ πάντα
 μᾶλλον (scil. ποιῶσιν) ἢ κατηγοροῦσιν εἰς
 τὴν ἀρχήν. alia omnia potius argunt, quam

μαῖλλον κατηγοροῦσιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχήν. καὶ οἱ κατήγοροι 680
 30 τότε μὲν οὐδαμῆ εὐνοιοῦντες ἐφαίνοντο τῷ δήμῳ οὐδὲ ἐξοθήθουν·
 οὐν δὲ ἠνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνούστατός ἐστιν ὁ δῆμος, βοη-
 θοῦσι τῷ μὲν ὀνόματι ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ σφίσιν αὐτοῖς. καὶ
 μὴ θαυμάζετε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τοσαῦτα ¹ ὄφλε
 χρήματα. ² ἔρημην γὰρ αὐτὸν λαβόντες, αὐτοῦ τε καὶ
 ἡμῶν κατηγοροῦντες εἶλον. τῷ μὲν γὰρ οὐδ' εἴ τις εἶχε 681
 μαρτυρίαν, ³ εἶχε μαρτυρεῖν διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγορῶν,
 35 τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. ἢ ⁴ δεινὰ γ' ἂν
 πάθοιμεν, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοὺς μὲν οὐχ οἴουστε ὄντας
 ἐξάρνους εἶναι μὴ οὐ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τούτους μὲν
 ἀφήτε ἀνδρὶ ἐξαίτουμένῳ· ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γε- 682
 γνημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ τοῦ πατρὸς

¹ ὄφειλε T.

² ἔρημον A.

³ ἐτόλμισε A.

⁴ δεινὰ ἄγαν T.

ut ejus praefecturam arguant. REISK. Potest servari vulgata; sed malim cum Reiskio legi. AUGER.

[Ὠφείλε] Imo vero ὄφλε. diversa ista sunt. ὄφλουσιν illi, qui in judicio ad multam dependendam condemnantur. ὄφειλουσιν autem, qui illam multam sibi irrogatam nondum dependerunt, sed adhuc debent. REISK.

[Ἐρημην κ. τ. λ.] Vide ne sit: ἔρημην γὰρ αὐτῷ λαχόντες. TAYLOR. Non displicet Taylori conjectura prima specie, verum si diligentius inspicias, invenias haud probabilem. Non enim de eo, qui abest, et nescit se accusari, usurpatur haec formula ἔρημην λαχόντες, sed de eo, qui cum esset in jus vocatus, sciretque sibi standum coram judicibus certa die fore, volens atque sciens copiam sui judicibus denegat, et se non sistit. quae est contumacia: illa prior ignorantia. Bene si habet labόντες, male habet ἔρημην. contra si hoc bene, illud male. Aut ergo ἔρημον αὐτὸν λαβόντες leg. desertum ab amicis et desolatum cum deprehendissent Polystratum, aut ἔρημην αὐτὸν λαβόντες (a verbo λανθάνειν) ipsium nescium, clam. Constructio tum erit haec: εἶλον αὐτὸν ἔρημην (id est, ἐπὶ προφάσει δικῆς ἔρημης), condemnarunt eum, h. e. perfecerunt ut a judicibus condemnaretur, titulo deserti fori, seu actionis ubi reus se passus esset desiderari, κατηγοροῦντες (id est, διότι κατηγοροῦντες) propterea quod eumque nosque accusabant, λαβόντες, scil. ἡμᾶς (id est, λάβρα ἡμῶν), nobis nesciis. REISK.

[Εἶχε μαρτυρεῖν] Credo ὑπέρχε vel ἀνείχε, vel εἶλε demum. TAYLOR. Iterum vi-

detur errore oculorum peccasse Librarius, repetendo vocem εἶχε pro alia aliqua: qualis esset ἐτόλμισε μαρτυρεῖν. huic enim, qui testimonium potuerunt dicere, non ausi sunt. Sequitur: τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. Recte. Patri meo, inquit, testimonium verum, metu testium, negatum fuit: accusatoribus vero etiam falsa testimonia, ex eodem metu testium, perhibebantur. Quare igitur mutaret Schottus δεδοικότες in δεδοκότες? vocem optimam, in vocem, quae, secundum proprietatem et usum Graecae Linguae, huic loco convenire nequaquam potest? Mox, pro δεινὰ ἄγαν πάθοιμεν recte Stephanus δεινὰ γ' ἂν πάθοιμεν. Sic Orat. hac, ad finem: δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Demosthenes contra Aristogit. I. ἢ δεινὰ γ' ἂν πάθοιεν οἱ διὰ γραφῆν ἐγγεγραμμένοι μόνην. Paulo ante, pro αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες, forte legendum, οἱ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες. MARKLAND. Videtur leg. οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἐτόλμισε, διὰ τὸ δέος. REISK.

[Ψευδῆ δεδοικότες] Ψευ. δεδοκότες, SCHOTT. Interponendum videtur μηδὲν. falsa adeo, nil veriti, testabantur. REISK.

[Δεινὰ ἄγαν] Π. δεινὰ γ' ἂν. H. STEPHAN. [Ἄνδρῃ] Post ἀνδρὶ videtur στετρατηγῶν tale quippiam deesse. REISK.

[Καὶ τοῦ πατρὸς etc.] Recte. tametsi scribere quoque potuisset τῷ πατρὶ, ut ὑμῖν. sed subitam hanc a Casu ad Casum transitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὡς περ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἀριστοὶ δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγεννημένοι. et alio modo Orat. XXVIII. ὡς περ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων

οὐδὲν ὑμᾶς ἠδικηκόςτος, οὐ χαριεῖσθε. καὶ εἰ μὲν ξένος τις
 ἔλθων ὑμᾶς ἢ χρήματα ἤτει ἢ εὐεργέτης ἀναγραφήναι ἢ ξίου,
 ἔδοτε ἂν αὐτῶ· ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτίμους 40
 ἡμῖν γενέσθαι. εἰ δὲ τινες κακόνιοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα
 πράγματα ἢ γνώμην μὴ ἐπιτηδέϊαν εἶπον, οὐχ οἱ ἀπώντες
 683 τούτων αἰτιοὶ εἰσιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύ-
 σατε. οὐδὲ γὰρ εἰ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἀριστα λέγων
 πείθει ὑμᾶς, οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ αἰτιοί, ἀλλ' ὁ ἔξαπατῶν ὑμᾶς.
 ἐκεῖνοι δὲ σφῶν αὐτῶν προκαταγρόντες ἀδικεῖν οἴχονται, ἵνα 160. 1
 μὴ δοῖεν δίκην· καὶ εἰ τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἤττον μὲν
 ἐκείνων, ἀδικοῦσι δὲ, τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον
 καὶ τὸ τῶν κατηγόρων μὴ ἐπιδημεῖν ἀλλὰ στρατεῦσθαι,
 684 ἵνα ἢ ὑμᾶς πραιοτέρους ποιῶσιν ἢ τούτους πείθωσιν. οὗτος
 δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, ὁ οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, εὐθύς μετὰ τὰ
 πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε μάλιστα ἐμέμνησθε τῶν γενομένων 5

¹ ἐν ὑμῖν A.

² οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν ὑμῖν δίκην δέδωκεν A.

τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. Sed hæc omnia
 superat istud Pauli Actor. XXII. 17.
 ἐγένετο δὲ μοι ἰποστρέφαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι
 με ἐν ἐκστάσει. Nimirum, ut ait Demetrius
 perierum. sogm. 65. τὸ μεγαλεῖον ἐν
 τοῖς σχήμασι, τὸ μὴδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν
 πτώσεως. magnificentum est in figuris, neque
 in eodem manere casu. MARKLAND.

Ξένος] Post ξένος mihi videtur deesse
 aliquid quod sensum compleat, ad hunc
 ferme modum: si quis peregrinus, postquam
 maxima in vos contulerit beneficia.
 AUGER.

Αὐτοὺς] Num αὐτίς, rursus. REISK.
 Ὑμῖν] Malim ἐν ὑμῖν. decreto vestro,
 vi sententiæ a vobis de tribunali pronun-
 tiatæ, quæ sententia vim legis habet.
 IDEM.

Ἄπαντες] Πάντες, Ald. Sed ea lectio
 est unice vera quam in textum admisimus.
 TAYLOR. Scribe: οἱ ἀπώντες, absentes.
 sequitur enim: ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας
 ὑμεῖς ἀπελύσατε. De qua ultima voce
 (ἀπελύσατε, absolvistis) notanda κρείσις Jul.
 Pollucis VIII. 2. segm. 9. ubi inter
 voces, quæ absolutionem significant, refert
 ἀφίναϊ, ἀπαλλάξαι· τὸ γὰρ ἀπολύσαι
 (inquit) ἰδιωτικόν. est enim vox ἀπολύσαι
 vulgare. et tamen Dion. Halicarnassensis
 dicit Lysian esse τῆς Ἀττικῆς γλώσσης
 ἀριστον κανόνα, optimam Attici sermonis nor-
 mam. sed, ut bene notat doctiss. Hemster-
 husius ad locum istum Pollucis, 'Nemo
 est tam elegans ac nitidus scriptor, cui

non aliquid ex idiotico loquendi genere
 adheret.' Fieri quidem potest, ut hæc
 Oratio non sit Lysia; vel ut eam non
 legerit Pollux: vel ut hujus loci oblitus
 fuerit. Et sane mirum mihi videtur,
 Pollucem, qui Lysian toties citat, ne in
 una quidem, quod sciam, harum, quæ ex-
 stant, Oratione eum citavisse. Sed quid
 dicemus de hoc loco politissimi Xenod-
 ponthis, Ἀπομν. lib. IV. 8. 5. ὁ Ἀθήνησι
 δικασταὶ πολλοὺς μὲν ἦδη μὴδὲν ἀδικούντας,
 λόγῳ ἀχθεσθέντες, ἀπέκτεναν· πολλοὺς δὲ ἀδι-
 κοῦντας ἀπέλυσαν. et ita Hellen, V. p. 571.
 Nihilominus tamen vera esse potest Pol-
 lucis observatio. Thucydides quoque hæc
 voce utitur sensu parī, lib. I. segm. 95.
 τῶν μὲν ἰδίᾳ πρὸς τινα ἀδικημάτων εἰθνήθη,
 τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται, μὴ ἀδικεῖν. de
 Pausania loquitur. His auctoritatibus se-
 tuetur Lucas XXIII. 20. θέλων ἀπολύσαι
 τὸν Ἰησοῦν. et comm. 16. παιδείας οὖν
 αὐτὸν ἀπολύσω. et ita passim Ille, et cæ-
 teri Evangeliste. MARKLAND.

Ἐκεῖνοι] Per ἐκείνοι intelligi, duces re-
 rum mutandarum qui alios pravus consiliis
 deceperunt. AUGER.

Τούτους] Scilicet, accusatores. REISK.
 Εὐθύς μετὰ τὰ πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε
 etc.] Ita distingue — πράγματα (ὅτε ὑμεῖς
 τε — ἔμελλε) πιστεύον. ἀγωνεῖσθαι εὖ
 μετὰ τοῦ δικαίου. Idem εὖ ἀγωνεῖσθαι, quod
 καλῶς ἀγωνεῖσθαι. Orat. XIII. bono cum
 periculo in lucē causa versari. MARKLAND.
 Post πράγματα videtur ἐπαγεθῶν aut
 ἱπανήκων excoisisse. REISK.

καὶ οὗτος ἐλεγχθῆσθαι ἔμελλε, πιστεύων αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτήσθαι ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου.

ς'. Ὡς δ' ἦν δημοτικός, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσων οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐστρατεύετο, ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἐξὸν αὐτῷ τὴν οὐσίαν ἀφανῆ καταστήσαντι ² μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, 685 εἴλετο μάλλον συνειδέναι ὑμᾶς· ἴν', εἰ καὶ βούλοιο κακὸς 10 εἶναι, μὴ ἐξῆν αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέρει τε ταῖς εἰσφορὰς καὶ λειτουργίῃ. καὶ ἡμᾶς παρεσκευάσεν, ὡς ἂν τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι εἴημεν. καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ³ ἐξέπεμψεν, ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, ὥστ' εἰδέναι ⁴ κατειλεγμένον εἰς ⁵ τοὺς 686 ἰππέας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν, ἕως τὸ στρατόπεδόν ⁶ ὧν ἦν· ἐπειδὴ δὲ διεφθάρη καὶ ⁷ ἀνεσώθη ⁸ εἰς Κατάνην, ⁹ ἐληϊζόμεν ὀρμώμενος ἐντεῦθεν καὶ τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίουν,

¹ ὅσων ἐστρατεύσασθε Α.   ² μηδὲν δὲ Τ.   ³ ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἰππέας Α.
⁴ κατειλεγμένον εἰς om. T. R. A.   ⁵ [τοὺς ἰππέας] R. om. A.   ⁶ ὧν T. R. A.
⁷ ἀνεσώθη T.   ⁸ εἰς τὴν T. R. A.   ⁹ ἐληϊζόμεν T.

Αὐτῷ] Τῷ vel αὐτῷ τῷ. CONT. Potest tamen servari vulgata, et ita intelligi: *confidens nihil a se peccatum esse.* AUGER. *Ἀποδείξω]* Velim addi ἄλλως γέ πως, vel aliud quid. AUGER.
 "Ὅσων οὐδεμιᾶς] Π. ἀπασῶν οὐδεμιᾶς. H. STEPHAN. ὅτι οὐδεμιᾶς. SCHOTT. ὅσων οὐδεμιᾶς. SCALIG. Dele ὅσων. CONT. Mallem: τῶν ἀπασῶν ὅσων οὐδεμιᾶς. non aberat in ulla omñium, quotquot fuerunt, expeditione. Elegans pleonasmus vocis ὅσων. sic μυρίας ὅσας ιδεᾶς, et πλείεσταν ὅσων μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Mosis; et πάνθ' ὅσα λεγούση, de Leg. Special. p. 559. Utunque legas, requiri videtur Articulus. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

"Ὅσων] Post ὅσων videtur ἐστρατεύσασθε deesse. quatevum militares expeditiones suscepistis, ab eorum omnium nulla se passus est abesse. REISK.
 Μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν.] Π μηδὲν ὠφελεῖν. H. STEPHAN. CONT. Legerim: μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν. TAYLOR. Forte leg. μηδὲν δὴ ὑμᾶς ὠφελεῖν. MARKLAND.
 Συνειδέναι ὑμᾶς] Scil. εαυτῷ φανερὰν ἔχοντι τὴν οὐσίαν. REISK.

Καὶ ἡμᾶς] Δὲ quod in vulgaribus paulo ante v. 6. redundat, huc transferendum et pone ἡμᾶς collocandum videtur. IDEM.
 Καὶ ἐμὲ μὲν, κ. τ. λ.] Horridiuscula sunt, quæ sequuntur, et turbata omnia. Non displicebant fortasse, quæ proferat divinatō: Καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἰππέας· ὑμῖν δ' οὐκ

ἐξῆν εἰδέναι, οἷος ἦν τ. ψ. ἕως τὸ στρατόπεδον ὧν ἦν. TAYLOR.

Ἰμῖν δ' οὐκ ἦν, * * * ὥστ' εἰδέναι τοὺς ἰππέας etc.]. Ita hunc locum signo, cum manifestus sit defectus, ut mihi videtur. Mox pro διεφθάρη Schottus conjicit διεσπάρη. nihil muta. διεφθάρη enim melius opponitur τῷ, ὧν ἦν, quam διεσπάρη. Sic Orat. XXI. αἱ νῆες διεφθάρησαν. et, τοὺς στρατιώτας διασπασθῆναι καὶ διαφθαρεῖναι, Demosth. Orat. περὶ τῶν ἐν Χερρόνησσι; ubi opponitur τὸ εὐσθεῖν. Noster Orat. XNII. τὰς ναῦς διεφθάρηαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ. ita enim ibi reponendum ex MS. Stephani, pro ἐφθάρηαι. Sequitur: καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην, ἐληϊζόμενος ὀρμώμενος ἐντεῦθεν. Scribe: καὶ ἀνεσώθη — ἐληϊζόμενος ὀρμώμενος ἐντεῦθεν. et ad Catunam salvus evaseram, gravis armatura miles inde profectus sum. recenset enim facta sua, quando erat ἰππέυς, et quando ὄπλιτης. unde hunc locum mox concludit ita: ὥστ' εἰδέναι πάντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἰππεύων τε καὶ ὄπλιτεύων ὧν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Vulgo deest ὧν, quam vocem bene addidit Stephanus. MARKLAND. Mihi videtur locus sic esse leg. ὑμῖν δ' οὐκ ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν τ. ψ. omissis duobus vocabulis τοὺς ἰππέας, quæ a sua vera sede aberrant et huc irruperunt, pone ὑμῖν aliquot versibus post collocanda in illis ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. REISK.

Ἐληϊζόμεν] F. ἐληϊζόμεν. CONT. TAYLOR.

ὥστε τῇ Θεῷ τε ¹ τὰς δεκάτας ἔξαιρεθῆναι πλέον ἢ τρι- 15
 ἀκοντα μνᾶς καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν
 τοῖς πολεμίοις ἦσαν. καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον
 ἰππεύειν, ἰππευον, καὶ οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ² ἀπελι-
 πόμην, ὥστ' εἰδέναι ἀπαντας οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἰππεύων
 τε καὶ ὄπλιτεύων. ³ καὶ ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας
 παρέξομαι.

687

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ζ'. Ἀκηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων, ὧ ἄνδρες δικασταί·
 οἷος δ' εἰμὶ περὶ τὸ ὑμέτερον πλήθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. ²⁰
 ἀφικομένου γὰρ ἐκεῖσε Συρακουσίου ὄρκιον ἔχοντος καὶ
 ἐτοίμου ὄντος ὀρκοῦν καὶ προσιόντος πρὸς ἓνα ἕκαστον τῶν
 ἐκεῖ ὄντων, ἀντειῶπον εὐθύς αὐτῶ, καὶ ἐλθὼν ὡς Τυδέα
 διηγούμενη ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίησε, καὶ λόγοι οὐκ
 ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ' οὖν ἐγὼ εἶπον, καλῶ μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

688 σκέψασθε δὴ καὶ τοῦ πατρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν
 ἀποδοῦναί ⁴ μοι, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ⁵ ἀγαθὸς ἦν, 25

¹ εἰς τὰς Α.² ἀπελιπόμην T. R. A.³ καὶ ὑπὲρ τούτων om. T. ὦν R. A.⁴ ἐμοὶ T. R. A.⁵ ἀγαθὰ T. R. ἀγαθὴ A.

Τῇ Θεῷ κ. τ. λ.] F. τῇ Θεῷ τε εἰς δεκάτας
 — καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν. IDEM.
 Videtur deesse aliquid. forte: τὰ εἰς
 σωτηρίαν etc. ut dicat, tantum captum fuisse
 prædæ et pecuniæ, quantum satis esset
 ad redimendos ex hostibus captivos mi-
 lites nostros. MARKLAND. Post τοῖς
 στρατιώταις videtur vocab. περιεῖναι; deesse.
 et ut superesset unde milites possent e capti-
 vitate redempti in patriam ad suos reverti.
 REISK.

Ἰμῶν] Π. ὦν ἱμῶν. H. STEPHAN.
 CONT. TAYLOR.

Ἰρκιον] Aut est formula sacramenti
 militaris, aut charta, Creditiv appellamus,
 fidem faciens iis, quibus exhibetur, eum,
 cui data sit istæ charta, a magistratibus,
 quorum legatus esset, instructum esse
 auctoritate vel potestate milites conscri-
 bendi et sacramento adigendi. REISK.

Ἐποίησε] Nempe Τυδέος. AUGER.

Καλῶ μάρτυρας.] Nunquam alibi, nisi
 fallor, ita loquitur, sed semper κάλει. Orat.
 XXXI. καὶ μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον.
 et aulo post eadem Orat. κάλει μοι τοὺς

μάρτυρας. Orat XII. τοὺς δὲ μάρτυράς μοι
 κάλει. et ita fere in singulis Orationibus.
 Nihil tamen muto. Demosthenes enim
 pariter loquitur, in Midiam: καὶ τούτων
 τοὺς παρόντας ἱμῶν καλῶ μάρτυρας. et ita
 iterum in eadem Oratione: et alibi passim.
 Mox, lego et distinguo: τὴν ἐπιστολὴν, ἣν
 ἔδωκεν ἀποδοῦναι ἐμοὶ, πότερα τῷ ὑμετέρῳ
 πλήθει ἀγαθὸς ἦν, ἢ οὐ. non ἀγαθὰ. Ἀγαθὸς
 τῷ ὑμετέρῳ πλήθει est quod passim dicit
 χριστός, πρέθυμος, εἰνους τῷ ὑμετέρῳ πλήθει.
 Sequitur: τὰ τε γὰρ οἰκία ἀνεγέγραπτο, καὶ
 ἐτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἦκειν, vel
 ἤξειν. domesticæ enim res inibi erant pre-
 scriptæ; et præterea, ut quando res Siculæ
 compositæ essent, reverterer. Hæc sana
 tribus modis tentat Sebottus: sana, in-
 quam, nisi aliter MSS. Deinde, mallem:
 ἱμῶν τε συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεί. vulgus deest
 τε. MARKLAND.

*Ἦν ἔδωκεν] Sed cui? videtur hic nomen
 ejus desiderari, cui addita fuit illa epi-
 stola a Polystrato, filio reddenda. REISK.

Πότερα] Adverbialiter sumitur, et idem
 valet ac πότερον. AUGER.

ἢ οὐ. τὰ τε γὰρ οἰκεῖα ¹ ἐνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἤκειν. καίτοι ² ταυτὰ ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ ὡστ', εἰ μὴ εὐνους ἦν τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, οὐκ ἂν ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον, οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρομῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, ³ οἱ οὐ μόνον ἐνθάδε ⁴ ὅτι οἱ οἰοί
 30 τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους 689 ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐξ τῶν ἄλλων ἰππέων ἕνα ἀπέκτεινεν. ὣν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοῖ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ⁵ ἦττον εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχὴν. καί μοι ἀνάβητε ⁶ δεῦρο.

Ἱ ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

35 ἦ. Πῶς οὖν οὐ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν, εἰ 690 τοιοῦτοι ἐσμέν; ἀλλ' ὣν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς

¹ ἀνεγέγραπτο T. R.² ταυτὰ T. R. A.³ οἱ om. T.⁴ ὅτε T.⁵ ἦττον T.⁶ δεῦρο μάρτυρες. A.⁷ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A.⁸ ἀλλ' om. T. ἢ R. A.

Ἡ οὐ] Post ἢ οὐ videtur deesse τὰ ἐγγεγραμμένα. REISK.

Ἀνεγέγραπτο] Malim ἐνεγέγρα. IDEM.

Καὶ ἔτι κ. τ. λ.] Ὡς, ὅτι καλῶς forte leg. vel sic: ὡς καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ. Quid si addatur ἐξῆ, ut hoc modo legatur: καὶ ἔτι, ὡς ὅτι καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ ἤκειν, vel ἐξῆ ἤκειν. Hæc annotavit Schottus. TAYLOR. Subauditur ἐνεγέγραπτο. et præterea hoc erat in illis literis scriptum, mihi domum esse redeundum, donec res bene in Sicilia haberent. Possent quoque illa duo vocabula ἔτι ὅτε transponi, sic: καὶ, ὅτε ἔτι καλῶς, dum adhuc bene haberent res. REISK.

Ταυτὰ] Lege ταυτὰ. TAYLOR. καὶ τοιαῦτα MS. quæ lectio si probetur, leg. sit: καὶ τοιαῦτα ἂ ὑμῖν — aliaque hujusmodi, scil. in literis patris ad me scriptis exarata erant, quæ vobis —. REISK.

Οὐ μόνον ἐνθάδε κ. τ. λ.] Οἱ οὐ μόνον ἐνθάδε ἔπου οἱ οἱ τ' ἦσαν. CONT. Lege: οἱ οὐ μόνον ἐνθάδε ὅτι οἱ οἱ τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ, et quæ sequuntur: TAYLOR. Scribe, οἱ οὐ μόνον etc. constructione ita postulante. MARKLAND.

Ἀπὸ τοῦ τείχους] Deceam videtur significare. REISK.

Ἐνα] Subaudi τῶν φυγάδων. IDEM.

Οἵτινες κ. τ. λ.] F. καὶ οἵτινες ὑμῶν. vel ἴσασιν in ἴσατε commuta. SCHOTT.

ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες, ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ ὥστε νομίζειν etc.] Sic interpretandum: et pro ἦτε legendum οἴτε. Pro ἦττον recte Stephanus ἦττονα. MARKLAND. Mihi videtur pro οἴτινες leg. οἴτε, et pro ἦτε iterum pariter οἴτε. tam illi qui nunc hic adsunt Athenis, vel huic iudicio intersunt, quam qui adhuc in Hellesponto sunt; nondum reversi domam. REISK.

ἦττον] Π. ἦττονα. H. STEPHAN. TAYLOR. ἦττω. SCALIG.

Ἀνθρώπων] Ἀνθρώπων ἀγαθόν. CONT.

Καὶ μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς οὖν etc.] Supple: δεῦρο μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Πῶς οὖν etc. Vanderbeidius quoque semel inseruit vocem TESTES, geminari oportuit. Solennis hæc ommissio, abbreviaturæ alicui forte debita, vel Notæ ταχυγραφικῆ. MARKLAND.

Ἐν μὲν] Ἐν μὲν. CONT.

Διαβέβληται εἰς ὑμᾶς δικαίως] Ἀδικως, vel οὐ δικαίως. IDEM. Ratio postulat ἀδικως. Vide ad fin. Orat. XV. MARKLAND.

ὑμᾶς ¹ οὐ δίκαιως, τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι, δι' ὧν
 δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα, ² μηδεμίαν ὠφέλειαν
 γεεσθαι; ἀλλ' οὐ δίκαιον· ἀλλ' εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν
 δεῖ ἡμᾶς ³ πάσχειν, δίκαιοι ἐσμὲν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυ-
 μίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς χρημάτων
 γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν· ἀλλ' ἵνα, εἴ ⁴⁰
 ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίαν
 χάριν ἀπολάβοιμεν. χρῆ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
 691 ὑμᾶς ἦ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε. ⁵ ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν
 δεηθῆναι πεπεύρασθε, οἷσι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς· ⁶ τοὺς δὲ ἄλλους
 692 προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἂν τις
 ὑμᾶς εὖ ποιῇ. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε ⁷ λόγον 161. 1

¹ οὐ om. T.

² τούτων ἡμῖν μηδεμίαν A.

³ κακῶς πάσχειν A.

⁴ εἴαν --- ἦ post ἕνεκα ponit A.

⁵ (ἡμῶν --- ὑμᾶς) T. R. A.

⁶ ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους A.

⁷ λεγόντων πάντων T.

Γεγενήμεθα] Subaudi τούτων ἡμῖν. quæ
 alius addidisset. REISK.

Τούτου] I. e. κατὰ τούτου. AUGER.

Πάσχειν] Alii κακῶς πάσχειν usurpant.
 nescio, an Noster quoque hic usurparit.
 REISK.

Γινώσκοντας κ. τ. λ.] Quantum Schotti
 mentem intelligam, ita hunc locum ordi-
 nari voluit: γινώσκοντας ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς
 ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι
 πεπεύρασθε οἷσι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς), τοὺς δὲ ἄλ-
 λους (εἴαν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ἦ) προθυμο-
 τέρους ποιήσετε, κ. τ. λ. Idem dicitur jus-
 sisse: πρόθυμοι εἰς ὑμᾶς ἦ pro εἰς ὑμᾶς.
 Sed circa hunc locum hominis sensa vi-
 dentur editores pessima fide exscripsisse.
 TAYLOR. Omnia confusa sunt et pertur-
 bata. Sine unius literæ mutatione singu-
 la in suas sedes in tibi reducta: χρῆ δὲ
 ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα, εἴαν τις πρόθυμος
 εἰς ὑμᾶς ἦ τοιούτους εἶναι γινώσκοντας; ὅτι
 οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς δὲ ἄλλους
 (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπεύρασθε
 οἷσι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) προθυμοτέρους ποιήσετε,
 κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἂν τις ὑμᾶς εὖ
 ποιῇ oportet autem vos tales esse aliorum
 quoque causa, qui vestris forte rebus stud-
 ent: scientes, non nobis solum beneficium
 vos collaturos esse, sed et alios (nostrum
 enim jam; ante has preces, experimentum
 sumpsistis) promptiores reddituros esse, si
 meritam gratiam pendatis illi, quicumque
 vos beneficio afficiat. Omnia jam clara;
 et egregia est sententia. Schottus quo-
 que Parenthesin positam voluit post voces
 τοὺς δὲ ἄλλους. MARKLAND. Dubio va-

cat Schottum εἰς ἡμᾶς exarasse, erga nos.
 Cujus e conjectura sententia existeret
 non inconueniens, si πρόθυμοι εἰς τινα εἶναι
 de judicibus clementia erga reos utenti-
 bus usurparetur. verum de civibus usur-
 patur virtute sua patriam ornare conanti-
 bus. Mentem utique suam Lysias paulo
 indisertius h. l. declaravit, quæ hæc est:
 ὅτι, εἴαν νῦν ἡμᾶς ἐλεούντες ἀφήτε. οὐ μόνον
 ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς εἰς ὑμᾶς προθύμους
 γεγενήμενους, ἀλλὰ καὶ μάλλον ὑμᾶς αὐτοὺς.
 si nos absolutis, non solum vos gratos et
 memores acceptorum beneficiorum esse (nos
 enim fuisse bene de vobis meritos), sed etiam
 commodis vestris una prospicere, neque ma-
 gis nobis, qui bene de vobis mereri studea-
 mus, prospicere, quam vobismet ipsis. ἡμῶν
 μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι, scil. ὑμᾶς —
 nam etiamsi erga nos ingrati sitis, tamen
 id non multum vobis nocere posse, quia jam
 abstuleritis officia nostra: verum alios faci-
 etis vestri studiosiores, si gratiam accep-
 tant in nobis referatis. REISK.

⁴ ὅς ἂν τις] Accipi potest pro dicto per
 tmesin, ac si dictum esset consueto modo
 ὅστις ἂν. nescio tamen an h. l. præstet ὅς
 cum apostropho legi, id est, ὅσα ἂν τις.
 IDEM. Non male. AUGER.

Καὶ μηδαμῶς κ. τ. λ.] F. καὶ μηδαμῶς
 τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λέγειν τὸ πάντων
 πονηρότατον. TAYLOR. Lege: λόγον
 τῶν (vel τῶν) πάντων πονηρότατον. neque
 confirmabitis sententiam; omnium iniquissimi-
 mam. quæ sententia sequitur: λέγεται
 γὰρ etc. Absque Articulo Andocides de
 Myster. §. δ'. λόγον πάντων δεινότητόν τε

των πάντων πονηρότατον λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πε-
 πονθότας μεμνησθαι μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει
 χρηστὸς εἶναι, εἰ ἠττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιοούντων
 οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' ἑ¹ ὑμῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὕτω.
 περὶ ἡμῶν γὰρ ἐστὶ ψῆφος ὑμῖν, καὶ οὐ περὶ χρημάτων. 693
 5 ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἡμῖν φανερά οὐσία, καὶ ἦν ὁ πατήρ
 ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων
 τούτων ἐστερήθημεν. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοι
 ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς, εἰδότες ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πρόθεν
 ἐκτίσμεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς ἀξιοῦμεν εὐρί-
 σκεσθαι χάριν.

θ'. Καίτοι ὀρωμέν γ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰάν τις
 παῖδας αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος κλαίῃ καὶ ὀλοφύρηται, τοὺς 694
 10 τε παῖδας καὶ αὐτὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεούντας, καὶ
 ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας διὰ τοὺς παῖδας, οὓς
 οὐπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται·
 ἡμᾶς δ' ἴστε ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς ὑμᾶς, καὶ τὸν
 πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολλῶν δικαιοτέροί ἐστε ἢ
 πεπειρασθε τούτοις χαρίσασθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε ὁποῖοί
 τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν δὲ τούναντίον τοῖς ἄλλοις ἀν-

¹ ὑμῖν om. A.

καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. ἙΛΛΗΝ. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιοῦσθε, in Futuro, ut ἀφελήσθε et ποιήσθε, paulo ante. MARKLAND. Ἡμῖν] Ἡν μίν. SCAL. F. ἦν ἡμῖν. REISK. Subaudi ἦν. AUGER.

Αὐτῶν τούτων ἕνεκα etc.] Hæc quoque sententia obscurissima est, ex interpunctione et depravatione. Lego: ὥστε οὐ τῶν τοιούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς (εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ ἂν εἴη πρόθεν ἐκτίσμεν), αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιοῦμεν εὐρίσκεισθαι χάριν. non igitur nunc sumus vobis benevoli rerum hujusmodi (facultatum nostrarum) causa (prope enim scimus nobis non fore, unde solvamus, si mulctemur), sed olim benevoli cum fuerimus, nunc gratiam reposeimus. Hic videtur esse sensus, satis obvius et perspicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοῖ, vel deesse ἦδη aut πρότερον: quasi scriptum fuisset: ἄριστερον δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, νῦν ἀξιοῦμεν etc. vel tale quidpiam. Inserui ἂν ante εἴη. Phrasin εὐρίσκειν (idem quod Lysiac εὐρίσκεισθαι)

χάριν habes apud Lucam I. 50. et Actor. VII. 46. Sensus tamen diverso. MARKLAND. Eam ipsam ob causam quod bonis eversi essent. Divites enim possunt largitionibus gratiam populi redimere, iramve placare. pauperes autem, quo gratiam apud populum ineant, aliud nihil quam corpus operamque manuum et lacertorum habent. REISK. Cf. D'Orville ad Char. Aphrod. l. II. c. 9. p. 209.

Ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας etc.] Matthæus IX. 6. ἔξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας. MARKLAND. Locus corruptus et lacer. SCHOTT. Qui in Observ. human. IV. 10. hæc adjecit: 'Locus sane est, mihi quidem impeditus. Tentabam sic meliorem facere ac perspicuum, quatuor duntaxat vocalis mutatis, unaque ommissa: Εἰ δὲ τοῦτον ἀδικῶς ἀπολείπετε, πῶς ἡ ἡμῖν ἡδέως συγυεσόμεθα, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις, ὑμῶν τε ἀνάξια πάσχομετες καὶ τῆς πόλεως.' Sed fortasse nihil est opus, modo legas nova distinctione: ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ, ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως. TAYLOR.

Φρώποις. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς παῖδας παραστησάμενοι 15
 ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὸν πατέρα τουτοῦ καὶ ἡμᾶς
 ἐξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε,
 ἀντὶ δὲ πολιτῶν ἀπόλιδας· ἀλλὰ ¹ ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα
 695 γέροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς
 ἢ οὗτος ἡμῖν ἠδέως συνέσται, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ ² αὐτῷ,
 ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ' ὑμῶν δεόμεθα
 τρεῖς ὄντες ἑᾶσαι ἡμᾶς ἔτι προθυμότερους γενέσθαι. δεόμεθα 20
 οὖν ὑμῶν πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐκάστω, ὅτῳ μὲν
 εἰσιν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν ἐλεῆσαι· ὅστις ³ δ' ἡμῖν ἠλικιωτῆς
 696 τυγχάνει ἢ τῷ πατρὶ, ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε, καὶ μὴ
 ἡμᾶς βουλομένους εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν ὑμεῖς κωλύσητε. δεῖνὰ
 δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν, οὐς
 εἰκὸς ἦν διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν
⁴ εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι.

¹ ἐλεήσατε A.² αὐτῷ ὄντες, T. αὐτῷ, δοκούντες A.³ δ' om. T.⁴ εὐρησόμεθα ἄξιοι τοῦ A.

Ἐλεήσατε] Π. ἐλεήσατε. H. STEPHAN.

Ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὗτος ἡμῖν — ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις etc.] Stephanus pro ἡμῖν et ἡμεῖς conjicit ἡμῖν et ἡμεῖς. Schottus putat locum corruptum et lacerum. Mihi omnia sana videntur, si recte capiatur ἀπολεῖτε perditis, scil. exsilio: prout ex sequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξιούμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι. ubi de mulcta loquitur. Demosthenes πρὸς Εὐβουλ. ὥσπερ φυγάδος ἦδη μου ὄντος, καὶ ἀπολωλότος. ubi ultima vox de exsilio capienda est. et ita ἀπολέσητε paulo post, ad finem istius Orationis. Paulo ante pro ἐλεήσατε recte Stephanus ἐλεήσατε, et mox ὅστις δὲ ἡμῖν pro ὅστις ἡμῖν. MARKLAND.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Comma, quod olim ponebatur, stabat, tollendo illuminavi sententiam. ἐν τῷ αὐτῷ idem est atque ὁμοῦ, vel ἕμα. Est ergo idem, ac si dixisset: ὄντες ἀνάξιοι ὑμῶν ἅμα, καὶ τῆς πόλεως. si simul vobis et vestrae civitati simul dedecori. Sunt autem civitatibus et iudicibus dedecori hi cives, qui, cum bene de republica meriti fuissent, condemnati iniuriis iudicibus et ad miserissimam paupertatem

redacti, civitati immemorem animum, et iudicibus cupiditatem atque iniquitatem ita exprobrant, ut Plinius junior domum nimis caro emptam domino intuenti stultitiam ait exprobrare. Indignum enim est illustri civitate, cui magnos et excelsos par est animos esse, civium ingentia de se merita oblivisci, aut injuriis ulcisci. Indignum est fama et aequitate iudicium, iniquis iudiciis insonites pessumdare. REISK.

Ὅστις ἡμῖν] Π. ὅστις δὲ ἡμῖν. H. STEPHAN. TAYLOR.

Τῷ πατρὶ] Post τῷ πατρὶ videtur τὴν ἠλικίαν deesse. REISK.

Εὐρησόμεθα] Aut post εὐρησόμεθα, aut post σωθῆναι deesse videtur ἄξιον. si a vobis nihil impetremus, quod tanti sit, ut opera pretium fecisse videamur, nos ex hostium telis et captivitate liberando. σωθῆναι hic non est iudicio absolvi, sed vitam et corpus salvum e bellis domum referre. Vel etiam sic legi possit: μηδὲν εὐρησόμεθα δοκούντες ἀνάξιοι τοῦ σωθῆναι, scil. παρ' ὑμῶν. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ
ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio egregia et luculenta, in qua Reus (quisquis demum sit) suspicionem δωροδοκίας a se amolitur, recensendo totius vitæ instituta et plurima in temp. merita, non ex lege, sed propria voluntate profecta. Nonnullis video fraudem fuisse orationis initium, quibus exordium multaque alia deesse constat. Verbis utor postremi editoris.

Pag. ed. H. Steph. 161. 31 Reisk. 697

α'. ΠΕΡΙ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἰκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκούσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν' ἐπίστησθε περὶ ¹οίου τινὸς ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖσθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, καταστάς δὲ χορηγὸς τραγωδοῖς ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς, καὶ τρίτῳ μηνὶ Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῶ χορῶν δισχιλίας δραχμᾶς, ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος εἰς πυρρῆχιστᾶς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλαις ὀπτακοσίας· ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος ἐνίκησα, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναδέσει πεντακισχιλίας

¹ ἔτου T. R.

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ] ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΣ. CONT. Nescio, an ad laudem hoc adjectum sit a magistellulis, cum contrarium in vituperationem adduci videam. Aristoph. Acharn. 516.

* Ἄλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα, * Ἄτιμα καὶ παρὰ σήμα καὶ παρὰ ζενα

Uti quoque παράσημον νόμισμα et ῥήτωρ παράσημος. Videantur Harpocr. et Lexicographi. Tantundem scio, quid sibi velit Hesych. in hac voce exponenda: Ἄπαράσημον ἀσυνέστατον, ἀπαρὰ χάρακτον. Unum hoc scio, exstare in libris editis Antiphontis orationem cum eadem nota, eamque (quicumque demum recte) male certe intellexisse Palmerium, qui interpre-

tatus est, sine nomine. Ἄπολογία δωροδοκίας. ἀπαρὰ σήμου Cod. Vatic. TAYLOR. Mihi videtur Palmerius verum vidisse, vocabulum ἀπαράσημος interpretans, sine nomine. Caret hac oratio nomine rei sese defendentis. Nomina reorum sunt σημεία, nota, unde oratorum Atticorum et Romanorum orationes inter se distinguuntur. Qui orationes illas duas in Midiam e. c. et in Cononem, aut pro Roscio Amerino et pro Milone inter se distinguas, ubi signa ipsarum, nomina reorum, ipsis detraheris? REISK.

Περὶ ὅτου τινὸς ἐμοῦ ψηφιεῖσθε] Scribe: οἴου τινὸς ἐμ. Exempla ubique. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τρίτῳ μηνί] Subaudi μετὰ ταῦτα. REISK.

δραχμᾶς, καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίσις τοῖς μικροῖς
 κυκλικῶν χορῶν τριακοσίας. τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηρ- 40
 699 ἀρχουν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἔξ τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας
 δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡμέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυ-
 νεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως ¹ εἰσφορὰν τὴν μὲν τριάκοντα
 μνᾶς, τὴν δὲ τετρακισχιλίας δραχμᾶς εἰσενήνοχα. ἔπειδὴ
 δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Ἀλεξίου ἀρχοντος, εὐθύς ἐγυμνασι-
 ἀρχουν εἰς Προμήθεια, καὶ ἐνίκων ἀναλώσας δώδεκα μνᾶς.
 καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδικῶν χορῶν, καὶ ἀνήλωσα 162. 1
 πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Εὐκλείδου ἀρχοντος
 700 κωμωδοῖς χορηγῶν Κηφισοδότῳ ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ
 τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς· καὶ Παναθηναίσις
 τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυρρῆχισταῖς ἀγενοίσις, καὶ ἀνήλωσα
 ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριῆρει μὲν ἀμιλλώμενος ἐπὶ Σουνίῳ, ⁵
 ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς. χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ
 ἀρχιφορίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται
 πλέον ἢ τριάκοντα μνᾶϊ. καὶ τούτων ὧν κατέλεξα, εἰ
 ἐβουλόμην κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν,
 οὐδ' ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα.

¹ εἰσφορᾶς A.

Κυκλικῶν] Vel κυκλικῶν, ut alii plerique.
 Plutarch. in Andocide, fin. καὶ αὐτὸς δὲ
 ἐχορήγησε κυκλικῶν χορῶν τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγνο-
 νηζόμενον διευεμάμενον, καὶ νικήσας ἀπέθηκε τρι-
 ποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἀντικρυς τοῦ παρῆενου σελί-
 νου. Suid. in Πύθιον: Πύθιον ἱερὸν Ἀπόλ-
 λατος Ἀθῆναισι, ὑπὸ Πεισιστράτου γενομένης,
 εἰς ἃ τὸς τρίποδας ἐτίθεισαν, οἱ τῶν κυκλικῶν
 χορῶν νικήσαντες τὰ Θαγγύλια. Sed utroque
 modo scribitur, unde textum Horatii in
 Arte Poetica 136. sollicitare non debuit
 Bentleius ὁ κριτικώτατος. TAYLOR.

Τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον] Intellige a Theo-
 pompo archonte ad Alexiam. AUGER.

Ἑπτὰ ἔτη] Vir doctissimus nescit, unde
 hæc dici possint, quoniam inter Theo-
 pompi et Dioclis præturam, non septen-
 nariam, sed unus tantam annis intercessit.
 Itaque suo acumine, id est nullo, corrigit:
 τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηρᾶρχουν, ἑπτὰ ἔτη ἢ
 καὶ ἔξ τάλαντα ἀνήλωσα. Vir ille doctis-
 simus est S. Petit. in Commentario de
 L. L. Atticis, p. 265. Sed fallitur, neque
 enim per τὸν μεταξὺ χρόνον illud tempus
 designatur. Nam ut procedente oratione
 discimus, Reus tiremi præfuit, sub im-
 perio X. viorum, et in prælio ad Arginun-
 sas, et Alexia prætor domum rediit, quæ
 omnia gesta sunt Olymp. 93. post Theo-

pompi, Glaukippi et Dioclis præturas
 altera. Et profecto si a Theopompo ad
 Alexiam numeres, anni erunt totidem,
 quot exhibentur. TAYLOR.

Ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν, — τὴν δὲ, —
 εἰσενήνοχα] Lege: εἰσφορᾶς. Patet ex
 Distributivis, τὴν μὲν, τὴν δὲ. MARKLAND.
 Κηφισοδότῳ] Videtur hic saltandi ma-
 gister fuisse, cujus arti debebat hoc de-
 fensor hujus cause, quisquis fuit, ut cho-
 rus ab ipso productus reliquos choros sal-
 tando vinceret. REISK. choregum agens
 Cephisodotus, i. e. choregum agens, dum Ceph-
 isodotus esset chori dux vel magister.
 AUGER.

Τριῆρει μὲν] Mèn hoc respondet opposito
 δὲ, non proximo, sed illi, quod p. 517. 1.
 legitur, in illis τὴν δὲ χρόνον, ἐν — Reliqua
 χωρὶς δὲ ad μέρος ἀνήλωσα pro parenthesis
 sen interceptis habeo. REISK.

Ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρχιφορίας] Possit vi-
 deri ἐνίκησα subandiri oportere, verum ἐ-
 λειτούργησα, vel tale quid malim. IDEM.
 Ad hos accusativos repetit νικήκα, sub-
 audi κατὰ, et intellige ἀρχιθεωρίας et ἀρ-
 χιφορίας munera quædam publica, in quibus
 certamen erat inter gerentes, et præ-
 mia vincentibus. AUGER.

β'. Τὸν δὲ χρόνον ὃν ἐτριηράρχουν, ἢ ναῦς ἀρισταί μοι
 ἔπλει παντὸς τοῦ στρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν
 10 μέγιστον ἔρω. πρῶτον μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὃν ἐγὼ περὶ
 πολλοῦ ἂν ἐποιοσάμην μὴ συμπλεῖν μοι, οὔτε φίλος ὢν οὔτε
 συγγενῆς οὔτε φυλέτης ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καίτοι
 ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι ὅτι στρατηγὸς ¹ ὢν, ᾧ ἔξῃν ποιεῖν ὅ τι ἐβού-
 λετο, οὐκ ἂν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν εἰ μὴ τὴν ἀριστα
 πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς ² κινδυνεύσειν. ἐπειδὴ δὲ ³ ἐκείνους 701
 μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς, τοὺς δὲ μετὰ Θρασύλλου
 15 δέκα εἴλεσθε, οὔτοι πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς
 πλεῖν, ἀνέβη μέντοι πολλῶν λιοδοριῶν αὐτοῖς γενομένων
 Ἀρχέστρατος ὁ ⁴ Φρεάρριος· ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν
 Μιτυλήνῃ, ⁵ Ἐρασινίδης μετ' ἐμοῦ συνέπλει. καίτοι οὕτω
 παρεσκευασμένην τριῆξιν πῶσα οἶσθε ἀνηλωκέναι χρήματα,
 ἢ πῶσα τοὺς πολεμίους εἰργάσθαι κακὰ, ἢ πῶσα τὴν πόλιν
 εὖ πεποιηκέναι; τεκμήριον δὲ τούτου μέγιστον· ὅτε γὰρ ἐν
 20 τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διεφθάρησαν, οὐδένος μοι
 συμπλέοντος στρατηγοῦ — ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ
⁶ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε διὰ τὴν γενομένην συμ- 702
 φορὰν —, ἐγὼ τὴν τε ἑμαυτοῦ ναῦν ἐκόμισα καὶ τὴν
 Ναυσιμάχου τοῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ
 τύχης ⁷ ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς· εἶχον γὰρ
 χρήμασι πείσας κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον, ὃς
 25 ἔδοκει τῶν Ἑλλήνων ἀριστος εἶναι, παρεσκευασάμην δὲ καὶ
 τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκό-

¹ ὢν om. T. R. A.

² κινδυνεύειν T.

³ ἐκείνον A.

⁴ Φρεάριος T. A.

⁵ Ἐρασινίδης T. R. A.

⁶ δὲ T.

⁷ ἐρίγητο T. R. A.

Ἐκείνους] Potius. ἐκείνον, Alcibiadem sc. TAYLOR. Scribendum ἐκείνον, sc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis precedentibus. Paulo post, Ἐρασινίδης idem opinor est, quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. sæpe vocant Ἐρασινίδην. et pro Θρασύλλου Idem scribit Θρασύλου. MARKLAND. Vulgata bene videtur habere. Alcibiadem cum reliquis novem ejus collegis. REISK.

Αὐτοῖς] Melius forsàn legeretur ἀλλήλοις. AUGER.

Στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ), ἐπειδὴ δὲ τοῖς τριηράρχοις — συμφορὰν. ἐγὼ etc.] Stephanius delet δέ. Pro eo legendum puto καὶ, et locum ita distinguendum: εὐδένος μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ (ἵνα καὶ

τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε — συμφορὰν), ἐγὼ τὴν τε ἑμαυτοῦ etc. MARKLAND. Conformavi locum hunc ad mentem Marklandi. Ut etiam hujus rei mentionem faciam, quæ gloriosa mihi est, solus ego inter omnes trierarchos navem meam salvam domum reduxi, meismet auspiciis, tametsi nullus mecum esset imperator. Nam cæteri trierarchi rem ita gesserunt male, ut ipsis perinde, atque imperatoribus, succenseretis. REISK.

Πρὸς ἐκεῖνον] F. προσήκον. TAYLOR. Vehementer errat vir doctus. optime habet vulgata. milites classiarii et remiges ad bonum gubernatorem qui sunt, hi sunt ei pares atque consentanei, eo digni, perinde

λουθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον ¹ δὲ καὶ Λυσιμάχον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν δώδεκα ἦσαν· ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχου τριήρη.

703 γ'. Καὶ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεινδυνευκῶς καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ ἐργασμένος τὴν πόλιν, ² νυνὶ δέομαι οὐ ³⁰ δωρεὰν, ὡς περ ἕτεροι, ³ ἀντὶ τούτων παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἑαυτοῦ, ἠγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχροὺς εἶναι παρὰ τε ἐκόντος ἑμοῦ καὶ παρ' ἀκόντος λαμβάνειν. καὶ οὐ τοσοῦτόν μοι μέλει εἰ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι· ἀλλ' οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, ἑμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα, ἐκείνους δὲ δοκεῖν ὀρθῶς ³⁵ βεβουλεῦσθαι, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. ἂν οὖν ἑμοὶ πεισθῆτε, τὰ τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἰρήσεσθε. ὄρατε γάρ, ὧ ἄνδρες

704 δικασταί, τὰ ⁴ προσιόντα τῇ πόλει ὡς ὀλίγα ἐστὶ, καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ τῶν ἐφεσθηκότων ἀρπάζεται· ὡστ' ἄξιον ταύτην ἠγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιωτάτην τῇ πόλει, τὰς οὐσίας τῶν ⁵ ἐδελόντων λειτουργεῖν. ἂν οὖν εὖ βουλεύσησθε, οὐδὲν ἦττον ἐπιμελήσεσθε τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ⁴⁰ ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, εἰδότες ὅτι ἔχετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις ὡς περ καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὅτι τῶν ἑμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι

¹ δὲ μοι ἕμωι Ναυσιμάχον Α.
⁴ προσόντα Τ.

² νῦν Τ. R. Α.

³ ἀντὶ τούτων om. Τ.

⁵ δελόντων Τ. R. Α.

boni atque ille est. Valet idem atque insequens ἀκόλουθον. REISK.

Λυσιμάχον] Ναυσιμάχον cum Palm. et Schott. TAYLOR. Recte: nisi ibi legendum Λυσιμάχου. MARKLAND. Καὶ ante nomen hoc propriam aut deletam velim, aut cum μοι, aut cum μοι ἕμωι mutatum. REISK.

ἠγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχροὺς εἶναι] Coniunctio καὶ, quæ nullius usus est hoc loco, videtur innuere aliquid deesse. Forte: ἠγούμενος ἑμοὶ (vel ἑμοὶ τε) δεινόν, καὶ ὑμῖν αἰσχροὺς εἶναι. Sic ad fin. Orat. ἠγούμενος ἡμῖν μὲν δεινόν, ὑμῖν δὲ αἰσχροὺς εἶναι, εἰ etc. Μοχ: οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς

λειτουργίας, vertenda erant, neque exemplum præbere iis, qui detrectant (vel subterfugiunt) munera publica. Male Vanderheidius et confuse: si publicis ministeriis fungentes nihil præcipuum habeant præ iis, qui eadem detrectare solent. ἐνδεδικναι τὰς λειτουργίας vocat Demosth. πρὸς Λεπτίην, quod Noster διαδύεσθαι, et ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, adv. Phœnippum. MARKLAND.

ἑκείνους] Rectius ἐκείνους. TAYLOR.
Τὰ προσόντα] Sic dedi de meo, pro προσόντα vulgari. vectigalia reipublicæ. REISK.

ταμίας τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμειούντων. ἔὰν δέ με πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀδικήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦνται, ὡς περ καὶ τᾶλλα.

163. 1 δ'. Ἄξιον δὲ ἔστιν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ δίδοναι ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητήσαι, καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντι φθονῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας, ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων¹ μὴ ἐπιθυμήσωσι, τὰ δὲ 5 σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκωσιν. ἠγοῦμαι δ', ὡ ἄνδρες 705 δικασταί, — καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀχθεσθῆ — πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφήναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νυνὶ κινδυνεύειν ὡς τοῦ δημοσίου χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὡστ' ἰδίᾳ² μὲν φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἴδομαι, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς περιούσι μέγα φρονῶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένοις, ἠγούμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν 10 ἑτέρους μοι καταλιπεῖν, καὶ διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν 706 ἀδικῶς συκοφαντεῖσθαι, δι' ἐκεῖνα δὲ ὑφ' ὑμῶν³ δικαίως σώζεσθαι. ὡστ' οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐζητήσαντο παρ'

¹ μὴ om. T.

² μὲν τῶν T. R. μὲν τῶν ἐμῶν A.

³ δικαίως ἂν A.

Καὶ ὑμᾶς] Si nec me hic non deest, subaudiendum certe est. non me solum, sed una vos ipsos quoque laedatis. IDEM.

Καὶ ταῦτα] etiam haec bona mea administrabunt pari, atque reliqua vestra administrant, modo, h. e. rapacitate atque furcitate. IDEM.

Τοιούτους πολίτας] Qualis nempe ego erga vos fui. IDEM.

Ἐπιθυμήσωσι] Μὴ ἐπιθυμήσωσι. CONT. SCHOTT. Recte. Sic Orat. XXV. ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμῶν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ubi eadem omnia. MARKLAND. Addidi μὴ, quod vulgatis deest. τῶν ἑτέρων idem est atque τῶν ἑτέροις ὄντων ἀγαθῶν. honorum quae sunt in aliorum potestate. Fuit, cum suspicarer legendum τῶν μὲν γερῶν. praemia virtutis quidem appetant, cujusmodi sunt honores in republica, imagines, statuæ, tituli saxi insculpti, convictus in Prytaneo, coronæ aureæ. illa autem praemia sua in republicam liberalitate promereantur. REISK.

Τῶν φείδομαι] Τῶν ἐμῶν φειδ. CONT. Vel dele istud τῶν, vel lege cum viro eruditio τῶν ἐμῶν. Utrumvis erit necessa-

rium. Prius malim. TAYLOR. Lego: τῶν ἐμῶν φείδομαι. ut supra: τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ δίδοναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητήσαι. et paulo ante: τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας. Potes etiam legere: τῶν ὄντων φείδομαι. MARKLAND. Aut cum viris doctis ἐμῶν est, interponendum, aut ὄντων, aut ὑπαρχόντων. Observari hic velim usum in vocabulis φείδομαι et ἴδομαι, dignum Lysia Sophista: nisi potius ei videatur excidisse fortuito. REISK.

Ἐτέρους μοι] Ἐτέροις με. SCHOTT. Quam indigne homine in literis enutrito! TAYLOR. Festinantur Schottus et recta contra mentem Auctoris, ἑτέροις με καταλιπεῖν. Optime habet ἑτέρους μοι. Explicat Ovidius, noto isto, Metam. XIII. v. 140.

“ Nam genus, et proavos, et quæ non fecimus ipsi,
Vix ea nostra voco.”

Mox, pro σώζεσθαι mallem σωθίσεσθαι. MARKLAND. Interpone ἂν potenziale, ut in re dubia, essetne absolvendus, an condemnandus. σώζεσθαι, εἰ ἂν ἄρα σωθίσομαι. REISK.

ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα
 ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίου ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν, καὶ εἰ
 παρ' ἄλλοις ἐκινδύνεον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ.
 τοῦτο ¹ δ' οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρχαῖς ἀρχαῖς
 ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι, ἢ ὡς αἰσχροῦς δίκας δεδίκασμαι, ¹⁵
 ἢ ὡς αἰσχροῦ τινὸς αἰτίος εἰμι, ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμ-
 φορὰς ἀσμένως εἶδον· ὑπὲρ πάντων δὲ καὶ ² [τῶν] ἰδίων καὶ
 707 ³ τῶν δημοσίων οὕτως ἠγοῦμαι μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς
 εἰδέναι, ὥστε οὐδὲν ⁴ δεῖν με ἀπολογήσασθαι περὶ αὐτῶν.
 δεόμεναι οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τὴν αὐτὴν νῦν περὶ
 ἐμοῦ γνώμην ἔχειν ἢ ὑπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ, καὶ μὴ
 μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνησθαι, ἀλλὰ ⁵ καὶ τῶν 20
 ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμεῖσθαι, ἠγουμένους ταύτην εἶναι
 τὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα
 χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα, καὶ ⁶ μήθ' ἠδονῆς ἠτ-
 τηθῆναι μήθ' ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι, ἀλλὰ τοιοῦτον παρα-
 σχεῖν ἑαυτὸν ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν μήτε μέμψασθαι
 μήτε δίκην τολμῆσαι ⁷ προσκαλέσασθαι.
 708 εἰ. Οὐκ οὐκ ἄξιον, ὧ ἄνδρες δικασταί, πειθομένους κατη- 25
 γόροις τοιούτοις ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἱ περὶ ἀσεβείας
 μὲν ἀγωνιζόμενοι τηλικούτοι γεγόνασιν, ⁸ οὐ δυνάμενοι δ'
 ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι ἐτέρων

¹ γε εἰπεῖν T. R. A.   ² [τῶν] om. T. R. A.   ³ τῶν om. T. A.   ⁴ δεῖ T.
⁵ καὶ om. T.   ⁶ μήθ' ὑφ' T. R. A.   ⁷ προσκαλέσασθαι T. R.   ⁸ οὐκ ἂν δυν. T. R. A.

Τοῦτό γε εἰπεῖν κ. τ. λ.] Οὐδὲ τοῦτό γε.
 CONT. Cum interrogatione haec omnia,
 ut recte animadvertit Stephanus. Quod
 cum non animadvertit Scaliger, legit:
 τοῦτό γε εἰπεῖν οὐκ ἔχοι τις. TAYLOR.
 Lego: εἰπεῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις, sic infra:
 οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἴ, τι μείζον αὐτοῖς εὐχαί-
 μην κακίην. Passim haec phrasis occurrit.
 *Stephanus vulgatae Interrogationem addit,
 eodem sensu. Sed Lysianus scribendi
 mos istud alterum postulat, nisi fallor.
 MARKLAND. Videtur sic leg. δεόμενος
 ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐμοῦ τοῦτό γε.
 REISK.

Αἰτίος εἰμι] Interponendum videtur
 ἰμῖν. IDEM.

Δέομαι οὖν ὑμῶν, κ. τ. λ.] Haec citan-
 tur a Suida in τείως, licet corrupte. Ubi
 observare est auctoris nomen excidisse,
 orationis solummodo conservari. TAYLOR.

Δίκην τολμῆσαι προσκαλέσασθαι] Lego:

προσκαλέσασθαι. Orat. VI. προσκαλέσατο
 δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. Harpo-
 cration: προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν
 εἰς δίκην. Vide Pollucem VIII. 6. segm.
 39. et Viros doctos ad segm. 61. ejus-
 dem Libri. Δίκην προσκαλέσασθαι idem
 videtur ac εἰς δίκην προκαλέσασθαι. Xe-
 nophon Hellen. VII. 4. 11. καὶ δίκας τῶν
 Φλιασίων προκαλουμένων, οὐκ ἐδίδουσαν, ubi
 tamen Leucclavius mavult προκαλουμένων.
 MARKLAND. Leg. videtur μήτ' εἰς δι-
 κην τολ. προσκαλ.

Τηλικούτοι] Potest pariter ad poten-
 tiam atque ad aetatem referri. Priorem
 modum in Latinis meis expressi; sin autem
 posteriori praerferas, erit haec sen-
 tentia: In perpetuis contentionibus foren-
 sibus, iisque in causis gravissimis et ca-
 pitalibus, ut sunt causae impietatis, ad
 hoc, quod agunt, aetatis provecioris per-
 venerunt. REISK.

κατηγορεῖν τολμῶσι. καὶ ὧν Κινησίας οὕτω διακείμενος
 πλείους στρατείας ἐστράτευται, οὔτοι περὶ τῶν τῆς πόλεως
 ἀγανακτοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, οὐ
 30 συμβάλλονται, πάντα δὲ ποιοῦσιν ὅπως ὑμεῖς τοῖς εὐ
 πεποιηκόσιν ¹ ὀργισθήσεσθε. οὔτοι μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασ-
 σταί, ἐν τῷ δήμῳ κατείποιεν ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν
 ἐπιτηδεύματα· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ τι τούτου μείζον αὐτοῖς 709
 εὐξαίμην κακόν· ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι καὶ ἱκετεύω καὶ
 ἀντιβολῶ μὴ καταγινῶναι δωροδοκίαν ἐμοῦ, μηδ' ἠγήσασθαι
 τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ² ἐγὼ βουλευθεῖν ἂν τι κακὸν τῇ
 35 πόλει γενέσθαι. μαινοίμην γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὴν μὲν
 πατρῶαν οὐσίαν φιλοτιμούμενος εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκομι, ἐπι δὲ
 τῷ τῆς πόλεως κακῷ παρὰ τῶν ἄλλων δωροδοκίην. ἐγὼ μὲν
 οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐκ οἶδ' οὔστινας ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθη
 περὶ ἐμοῦ δικαστὰς γενέσθαι, εἴπερ χρητὸς εὐπεπονθότας
 περὶ τῶν εὐπεποηκότων εὐχεσθαι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ
 μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, — ἐπιθυμῶ γὰρ καὶ τούτων
 40 μνησθῆναι — οὐδεπώποτε λειτουργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν δέον
³ ἐμνήσθην εἰ ⁴ τοσοῦτω πενεστέρους τοὺς παῖδας κατα- 710
 λείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ
 προσταχθέντα· οὐδ' εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν ταῖς ναυμαχίαις
 μέλλοιμι, οὐδεπώποτ' ἠλέησα οὐδ' ἐδάκρυσα οὐδ' ἐμνήσθην

¹ ὀργισθήσεθε T.

² ἐγὼ κερδάνας βουλ. A.

³ ἰλογιτάμην A: om. T. R.

⁴ τοσοῦτον T.

Ὦν Κινησίας] Adducit in comparationem Cinesiam, eo quod vulgo habebatur parum virilis et mulierosus, et eo nomine traducitur ab Aristophane in Lysistrata. PALMER. Non intelligo. Ceterum de hoc Cinesia vide Harpocrationem; cujus tempore exstant Duæ Orationes Lysiae in eum scriptæ. MARKLAND. ὧν refertur ad οὔτοι. et hi quibus plures expeditiones Cinesias, i. e. et hi indignantur de rebus civitatis, quum Cinesias plures quam ipsi expeditiones fecerit. AUGER.

Ἄ ἐγὼ] Ἄ ἐγὼ λαβῶν. CONT. Rectius ἂν ἐγὼ, Scal. TAYLOR. Sensui aliquid deest. Forte: ἃ ἔχων βουλευθεῖν ἂν etc. neque ullas pecunias tantas esse putetis, ut, iis acceptis, vellem aliquid infortunii civitati obvenire. Orat. XXVIII. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠττηθήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικούντας. et

XXIX. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἃ ὑμεῖς, οὓς ἐὰν λαμβάνετε ἀδικούντας, ἀποτρέφει τιμωρεῖσθαι. Nisi malis: πρὸς ἃ ἐγὼ βουλευθεῖν, vel ἃ ἐγὼ λαβῶν βουλευθεῖν. eodem sensu. MARKLAND. Interponendum videtur λαβῶν aut δεξάμενος. REISK.

Οὔστινας] Οὔστινας ἄλλους. CONT. Subaudi ἄλλους μᾶλλον. Sed ἂν addi velim. ut si sic dixisset: οὐκ οἶδ' οὔστινας ἄλλους μᾶλλον ἂν, ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθη. REISK.

Δέον] Post δέον videtur ἐλυσηθῆν, vel potius ἐνεθυμῆθην deesse. IDEM.

Εἰ τοσοῦτον] Ἐλογισάμενη εἰ τοσοῦτον, aut aliquid simile suppleri jubet Schott. [et Contius]. ἐλυπησάμενη alii. TAYLOR. Tale aliquid certe deest. MARKLAND. Subaudi ὅσον ἂν ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκομι. REISK.

Ἠλέησα] Perinde esse puto, sive absolute hic positum habeatur hoc verbum pro sensu commiserationis afflicti, sine respec-

γυναικὸς οὐδὲ παιδῶν τῶν ἑμαυτοῦ, οὐδ' ἠγούμην δεινὸν εἶναι εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸν βίον ὄρφανούς καὶ πατρὸς ἀπεστερημένους αὐτοὺς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ σωθεῖς αἰσχρῶς ὀνειδῆ καὶ ἑμαυτῶ καὶ ἐκείνοις 164. 1 περιάψω. ἀνδ' ὦν ὑμᾶς ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ, ἐν τοῖς κινδύνοις ἑμοῦ τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντας, ὑμᾶς νυνὶ ἐν τῷ θαρρᾶλέῳ ὄντας ἐμέ καὶ τοὺς παῖδας τούτους περὶ πολλοῦ ποιήσασθαι, ἠγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθῶμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις 5
 711 ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ στερηθέντες τῶν ὑπαρχόντων πένητες εἶναι καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιιέναι, ¹ ἀνάξια μὲν ² ἡμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπεργμένων. μηδαμῶς, ὧ ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀποψηφισάμενοι τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις οἷοις περ ἐν ³ τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

¹ ἀξια T.² ἡμῶν T. R. A.³ τῷ om. T.

ctū ad certum hominem, sive cam respectu ad uxorem et liberos, qui in continenti commemorantur. IDEM.

Ἐν τοῖς κινδύνοις] vestris puta, verum hoc additum malim, sive sic: ἐν τοῖς ὑμετέροις κινδύνοις, sive ἐν τοῖς κινδύνοις τοῖς ὑμετέροις. IDEM. Velim addidi ὑμετέροις juxta Reiskii mentem. AUGER.

Ἀξια] Π, ἀνάξια. H. STEPHAN. CONT. Cui Schott. suo merito malo non assentitur. TAYLOR. Quod verum puto, modo legas ἡμῶν pro ὑμῶν, ex Isocrate Orat. de Bigis, p. 703. ubi totum hunc locum imitatur; hoc vero κῶλον ita effert: ἀνάξιας δ' αὐτῶν (i. e. ἡμῶν αὐτῶν) καὶ τῶν προγόνων πρᾶττοντας. Demosthenes Orat. de Cherson. ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνους.

MARKLAND. Dedi ἀνάξια, pro vulgari ἀξια. verum ὑμῶν tuebor. vobis ipsis indigna, h. e. alia quam a vobis expectabatur et vos decebant; et indigna nostris de vobis meritis, h. e. alia quam meruimus officiis, quæ a nobis ad vos profecta sunt. ἡμῶν, quæ est conjectura Taylori, probari quoque potest, et confirmatur a Coisl. et Vindobon. Vulgatum ἀξια si qui tuebuntur, his interpretandum sic erit: Quo nobis eveniet id, quod vestræ quidem personæ conveniat, qui judices sitis, severitatem juris plena cum potestate arbitraria exercentes. REISK.

Ἐν πρόσθεν χρόνῳ] Ἐν τῷ πρόσθεν. CONT. Invere Articulum: ἐν τῷ πρόσθεν (vel ἐν τῷ ἔμπροσθεν) χρόνῳ. ita enim semper, opinor, loquitur. MARKLAND.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Placuit Atheniensibus, qui πλείστω τῶν ἀπάντων ἀνδρώπων ἐπεισάκτω σίτῳ utebantur (verbis utor Demosthenis in Orat. c. Leptinem), nullis legibus coercere eorum hominum injurias, qui annonam comprimendo et incendio, ut loquuntur Jurisconsulti, civium fortunas atterebant. Una erat quae sub capitis discrimine ἀπηγόρευσε μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει σίτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συναείσθαι. Ex qua lege hic agitur. Se excusant Dardanarii, quod jubente Magistratu id fecissent, et quod ex studio et benevolentia in remp.

Pag. ed.

Pag. ed.

H. Steph. 164. 12

Reisk. 712

α'. ΠΟΛΛΟΙ μοι προσεληλύθασιν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ⁷¹² θουμάζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ ¹ κατηγόρουν, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ¹⁵ ἤγεῖσθε, οὐδὲν ἤττον καὶ τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι.

β'. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις ² ἀπέδωσαν εἰς τὴν βουλὴν περὶ αὐτῶν, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες ⁷¹³ τῶν ῥητόρων ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. ἠγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ²⁰ ἐδίξασθαι ποιεῖν τὴν βουλὴν, ἀναστάς εἶπον ὅτι μοι δοκοῖ κρῖνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μὲν

¹ μὴ κατηγόρευεν A.

² ἐπέδωσαν R. A.

Εἰ ὡς] Εἰ καὶ ὡς. CONT.
Αὐτῶν, περὶ] Αὐτῶν, περὶ δὲ. SCAL.
Male. TAYLOR.
Ἐπέδωσαν] Dedi. subaudi τὴν διάγνωσιν. tradiderunt, permisierunt, retulerunt. REISK.

Οὕτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ.] Καὶ θανάτῳ. CONT. Schottus ad emendandum minime natus ita ex suo ingenio Lysiam supplevit: οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον, ἐπειδὴ τινὲς τῶν ῥητόρων διελέξαντο, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι, θανάτῳ ζημιῶσαι. Quo quid levius? Tu solummodo lege: οὕτως ὠργίσθησαν α. ὡ. ἔ. τ. τ. ῥ. ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρῆ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι καὶ θανάτῳ ζη-

μιῶσαι. Xenoph. Hellenic. I. 7. 10. ἀν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι καὶ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι, καὶ τὰ χρήματα δημοσιεῖσαι. TAYLOR. Cui bono haec licentia, cum absque ea omnia bene habent? MARKLAND. Ad ὠργίσθησαν subaudi οἱ βουλευταί, quod latet in praemisso βουλῆν. Bene habet hic locus, neque Taylor magis audiendus est, quam Schottus. παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι, idem est atque παραδοῦναι ἐπὶ τῷ (vel πρὸς τὸ) ζημιῶσαι θανάτῳ, tradere XI. viris, quo hi frumentarios morte punirent. REISK.

Σιτοπώλας] Σιτοπώλους, Ald. Sed praeter linguae genium, quae composita a πω-

εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἤττον ἡμῶν
 714 γινώσασθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς
 ἀκρίτους ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα,
 διαβάλλειν ἐπεχειροῦν με, λέγοντες ὡς ἐγὼ σωτηρίας εἵνεκα
 τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς
 μὲν οὖν τὴν βουλήν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργω ¹ ἀπελο- 25
 γησάμην· τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀγόντων, ἀναστὰς
 αὐτῶν κατηγοροῦν, καὶ πᾶσι φανερόν ἐποίησα ὅτι οὐχ ὑπὲρ
 τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἔβόηθουν.
 ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας αἰσχυρὸν
 715 ἠγοῦμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ τι
 ἂν βούλησθε ψηφίσησθε.

γ'. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβηθι ² καὶ εἰπέ σὺ ἔμοι, Μέ- 30
 τοικος εἶ; Ναί. Μετοικεῖς δὲ πρότερον ὡς πεισόμενος τοῖς
 νόμοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ τι ἂν βούλη; Ὡς
 πεισόμενος. Ἄλλο τι οὖν ³ ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποι-
 ηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζημία; Ἐγωγε.
 Ἀπόκριται δὴ μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι
 716 πεντήκοντα φορμῶν, ὣν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Ἐγὼ τῶν
 ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην.

δ'. Ἄν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἔστι 35

¹ ἀπελογισάμην T.

² καὶ om. T.

³ οὐκ ἀξιοῖς R.

λέων nunquam ita format. Corrigendus itaque Hesyehius, qui habet Σιτοκάπηλοι, σιτοπῶλοι. lege σιτοπῶλαι. TAYLOR.

Ἡμῶν] Docet actorem senatorem fuisse. Idem est ac si dixisset τῆς βουλῆς. REISK.

Ἐπεχειροῦν] Quinam? Num deest tίνες? potest fieri; verum potest quoque oratio esse integra. Corona circumstant, hujus causæ tum, quam nos hodie sumus, peritior facile norat, quos actor designaret. IDEM.

Τῶν ἄλλων] Subaudi πρυτανέων, vel βουλευτῶν. Actor ipse quoque de numero prytanum, vel senatorum est. IDEM.

ἠρξάμην] Sub. ταύτης τῆς δίκης. AUGER.

Τὰς αἰτίας] Scil. τὰς παρὰ τῶν δήμων. metuens ego, ne nomen meum malignis sermonibus apud plebem differretur, ac si ego dardanariis clam studerem, et cum iis colladerem. REISK.

Μὲν ἀνάβηθι.] Scribe: μοι ἀνάβηθι. ut centies in his Orationibus. Sequitur: Εἰ πέρυστι ἔμοι μέτοικος εἶ; Ναί. Scriben-

dum πέρυστι ἔμοι, vel πέρυστι μοι. Istud Naί est Responsum Accusati, sive Rei. Sic Lucas Actor. V. 8. Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χάριον ἀπέδασθε; ἢ δὲ εἶπε, Ναί, τοσούτου. et XXII. 27. Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; ὃ δὲ ἔφη, Ναί. MARELAND.

Εἰ πέρυστι ἔμοι μέτοικος εἶ, Ναί.] Egregie Scal. et nos textum vel invitis omnibus Codd. recudimus. Ni habuerint Codd. Groulartii, qui mecum hunc locum interpretatur. TAYLOR.

Ἄλλο τι οὖν οὐκ ἀξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν] ergo nullam aliam ipse tute tibi statuis, quam mortis pœnam? Sic dedi, do meo addens οὐκ, quo vulgata caret. Cui bene respondet responsio: ἔγωγε, scil. οὐκ ἀξιώ ἄλλο τι πάσχειν, ἢ τὸν θάνατον. Quæ responsio non sit quadratura, si οὐκ a præmissa interrogatione absit. REISK.

Ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει etc.] Inepte: si enim Leges jubeant frumentum cocmere, quodnam opus, ut Archontes idem jubeant? Lege: ὃς οὐ καλύει τοὺς σιτοπῶλας etc. cui mox opponitur ἀπαγορεύει. si igitur ostenderit, judices, ullam esse le-

νόμος ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον, ἀν οἱ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδὲνα τῶν ἐν τῇ πόλει ¹ πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

40 εἰ. ² Χρῆν μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἱκανὴν εἶναι ⁷¹⁷ ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρί- ασθαι, ὃ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὅμως δ', ἵνα πεισθῆτε ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρό- τερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας ³ ἠρωτῶ- μεν. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγματος· Ἄνυτος δ' ἔλεγεν ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ⁷¹⁸ ἦν ὁ σῖτος, τούτων ⁴ ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων, συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν, ἠγούμενος συμφέρειν ὑμῖν, τοῖς παρὰ τούτων ὠνούμενοις ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ὀβολῶ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους

¹ πλείω om. T. post σῖτον ponit A.

² χρῆ T.

³ ἠρωτῶν με T.

⁴ ὑπερβαλλόντων T.

gem, qua non prohibet frumentarios coe- nare frumentum, etiamsi praefecti jusse- rint; absoluite eum. Ratio hoc postulat. οὐ omittebatur ob precedens ὅς. MARK- LAND. Argumentatio Marklandi frivola et ultra quam par est, arguta est. Bene habet vulgata. REISK.

Σῖτον πεντήκοντα φορμῶν] Emenda cum Stephan. [et Cont.] et Petit. ad LL. Attic. p. 420. σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν. ut supra: Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμ- πρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ἀν ὁ νόμος ἐξείναι κελεύει. Quod ad formὸς attinet, vide Aristoph. Thesmoph. 820. Hesych. Pollux. sapiuscule, etc. Cophinus erat viminibus contextus: quantum frumenti capiebat, non liquet. Sed erat mensurae genus. Fortasse eadem erat, quam Latini nominabant cumeram. Arbitror sane. Nam ita Acro ad Hor. 1. Serm. I. 53. "Cumer a vas est ingens vimineum, vel fictile simile doliis, ubi frumentum sum reponebat Agricola: vel vas minus capiens quinque sive sex modios." TAYLOR. Recte Stephanus; nisi quod ordinem verborum fuisse reor: ἐν τῇ πό- λει πλείω σῖτον etc. ut paulo ante: Εἰ

ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι. Ali- que hinc forte patet erroris causa. nempe amittebatur πλείω in simili πόλει. MARK- LAND.

ἠρωτῶν με] ἠρωτῶν αὐτούς. SCHOTT. ἠρωτῶμεν. CONT. Lectio est ἠρωτῶ μεν, cui accedit Cod. Coisl. qui habet ἠρωτῶν μὲν. TAYLOR. Lego: παρακαλέσας τοὺς ἄρχοντας ἠρωτῶμεν. advocatis praefectis in- terrogavi eos. Schottus quoque conjecerat παρακαλέσας, et ἠρωτῶν αὐτούς. Legere etiam potes ἠρώτην, pro ἠρωτῶν με. istud propius est: hoc sapius utitur Lysias. Vel: παρακαλέσας ὡς ἐμὲ τοὺς ἀρχοντας ἠρωτῶν. ὡς ἐμὲ, ad meam domum. MARK- LAND. Exhibui, ut volebat Taylor, qui verum hic vidit: nos, Prytanes, cum ar- bessivissemus Archontas [magistros rerum annonariarum], interrogavimus, τοὺς σιτο- φύλακας, quos numero tres fuisse, ex hoc loco constat. REISK.

Φιλονεικοῦσιν ἠγούμενος — τούτους πρία- σθαι. δεῖν γὰρ etc.] Distingue: φιλονεικοῦ- σιν (ἠγούμενος — τούτους πρίασθαι) δεῖν γὰρ etc. MARKLAND.

Ἀξιώτατον] Hic ἀξιώτατος; vilissimus, vilissimo pretio. AUGER.

καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖ-
σθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι,
καὶ ὡς οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε
τούς λόγους, οὔτοι δ' ¹ ἐπίτηδες συνωνούμενοι φαίνονται.

² MARTYS.

719 ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνε-
πρίαντο τὸν σῆτον, ἀκηκόατε ἠγοῦμαι δ', ἂν ὡς μάλιστα
περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ ³ αὐτῶν αὐτούς
ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. περὶ γὰρ ὧν ¹⁰
εἰσὶ νόμοι διαρρήθην γεγραμμένοι, πᾶς οὐ χρῆ διδόναι δίκην
καὶ τοὺς μὴ πειδομένους καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις
τάναντία πράττειν;

5'. Ἀλλὰ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, οἶομαι αὐτούς ἐπὶ
μὲν τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐροῦσιν,
ὡς περ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοία τῆς πόλεως συνε-
νοῦντο τὸν σῆτον, ἴν' ὡς ἀξιώτατον ὑμῖν πωλοῖεν. μέγιστον
δ' ὑμῖν ἔρω καὶ περιφανέστατον τεκμήριον ὅτι ψεύδονται. ¹⁵
720 ἔχρη γὰρ αὐτούς, εἴπερ ὑμῶν ⁵ ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα,
φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας,
ἕως ὃ συνεωνημένος αὐτούς ἐπέλιπε· νυνὶ δ' ἐνίοτε τῆς αὐτῆς

¹ ἐπὶ τῆτες R.

² MARTYS post παρέξομαι. ponit T.

³ αὐτῶν T. A.

⁴ ἡμῖν T. R. A.

⁵ ὕνεκα T. R. A.

Παρέξομαι. MARTYS. Καὶ ὡς] Συνεβού-
λευσεν· καὶ ὡς οὗτος μὲν - - φαίνονται, αὐτὸν
ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι. MARTYS.
CONT. Quæ lectio certe non est impro-
banda. AUGER. Vox MARTYS loco suo
mota est. Repone modo post φαίνονται.
TAYLOR. Vox MARTYS in locum alienum
migravit, abscissa in medio tenore suo
sententia. Restitue: ὡς τοίνυν οὐ συμπρια-
μένους καταθέσθαι αὐτούς ἐκέλευεν — Ἄνυτον
μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος (ἢ αὐ-
τός) μὲν — οὔτοι δὲ — φαίνονται. MARTYS.
Deinde post testimonium Anyti pergīt:
Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ — ἀκηκόατε. MARK-
LAND.

[Ἐπίτηδες] Dedi de meo ἐπὶ τῆτες, adhuc
hoc anno. opponuntur enim inter se annus
presens et superior. REISK.

[Ἐπὲρ αὐτῶν] Rescribe: ἐπὲρ αὐτῶν.
TAYLOR. Scribe: ὑπὲρ αὐτῶν, pro seipsis.
τούτων, scil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes
Groulartus et Vanderheidius hunc locum
non ceperunt: quod mirum, cum sensus

admodum obvius sit: si haec maxime vera
allegent, opinor tamen eos non inde excusa-
turos esse seipsos, sed accusaturos esse praefectos.
Sic Orat. VI. eadem sententia:
καίτοι οἶχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει, quamvis ea ra-
tione non tam se purgabit, quam alios accu-
sabit. quemadmodum veritit ipse Vander-
heidius. MARKLAND.

Τούτων] Redit ad τοὺς ἀρχοντας, vel
quod idem est, τοὺς σιτοφύλακας. REISK.
[Ἰσως δ' ἐροῦσιν, κ. τ. λ.] Vid. Suid. in
v. Ἀξίων. οἱ ῥήτορες, qui hunc locum lau-
dat, ad mentem potius Auctoris attendens,
quam αὐτολεξεῖ describens. TAYLOR.

[Ἔως ὃ συνεωνημένος αὐτούς ἀπέλιπε]
Passive, coemptum frumentum. quod no-
landum. Orat. XXXIII. ἐκαίδεκα δρα-
χμῶν ἕωνημένον ἀρνίον. agnus sedecim dra-
chmis emptus. Isæus de Hæred. Agn. p. 88.
οἰκίαν δὲ Μελίτην, τρισχιλίαν ὀνημένην. lege:
ἕωνημένον. Demosthenes περὶ Παραπεσβ.
ἀ κᾶν ἐχθρὸς ἕωνημένος ἀνθρωπος εἰπέειν διη-

ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὡςπερ κατὰ μέδιμον
 συνωνούμενοι. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν
 δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅταν μὲν εἰσφοράν εἰσενεγκεῖν δέη, ἢ
 20 πᾶντες εἴσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν
 προφασίζονται· ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζῆμιά καὶ λαθεῖν 721
 αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρα παρα-
 νομῆσαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι τούτοις ἡκιστα
 προσήκει τοιοῦτους ποιεῖσθαι λόγους. τάναντία γὰρ αὐτοῖς
 καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει· τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν,
 ὅταν κακοῦ τινὸς ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σῖτον
 25 πωλῶσιν. οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφοράς τὰς ὑμετέρας
 ὀρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς
 δ' ¹ αὐτοὶ λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς ² διεφθάρθαι τὰς ἐν
 τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεούσας συνειληφθῆναι,
 ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορῆθ-
 722 ῆσεσθαι. καὶ εἰς τοῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν τούτοις
 τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν, ἐν οἷςπερ ³ οἱ πολέμιοι.
 30 ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάξουσιν

¹ οὔτοι T. A.

² ἐφθάρθαι T.

³ οὐδ' οἱ R.

θείν. et ita Orat. I. adv. Stephanum : et Orat. adv. Polyclem. Passim ita Xenophon libello περὶ Προσόδων. MARKLAND.

Καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι] Scribe : ὑμῶν μάρτυρας παρέχομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Δεινὸν δέ μοι etc. Fatale est Lysiam circa hanc vocem depravari. IDEM.

Οἴσεσθαι] indignum autem est, si, quum tributum est pendendum, quod omnes persolvere debent, refugiant et paupertatem obtendant : in iis vero, in quibus capitis pœna proposita est, et præstat eos latitare, dicant, ob amore, quo in vos feruntur, se contra leges peccasse. GROULART. Et eodem acumine interpres alter. Sed ubi est istud, quod conqueritur δεινόν? Ubi oppositorum vivida contentio, argumentationis solertia, sensus ipse? Hinc illud profecto dici arbitror, quod vulgo dicitur: Mi homo! verba dedisti. Sed tempus est, ut Lysiae opem feram: jactitarunt hi dardanarii egregiam suam in rempublicam benevolentiam. Ubi autem exrompta est ista tanta benevolentia? Non in alacri studio tributum pendendi, quod palam omnibus innotesceret; sed in legibus, in quibus capitis res agitur, violandis, ubi expedit esse quam occultissimis. Lego enim cum Cod. Coisl. ἢ πᾶντες εἴσεσθαι μέλλουσιν.

TAYLOR.

ἡκιστα] Id est, πάντων ἡκιστα. quod equidem malim sic legi. REISK.

οὔτοι λογοποιοῦσιν] Mallem : αὐτοὶ ipsi fingunt. et pro ἐφθάρθαι, restituenda MS. lectio, διεφθάρθαι. Vide ad Orat. XX. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. et AUGER.

Ἐκπλεούσας] Unde? e Piræone, an e Ponto? posterius equidem rectius arbitror. REISK. Nemp, ἐκ τοῦ Πόντου. AUGER.

Ἀπορῆθῆσεσθαι] Verbum ἀνειπεῖν h. I. idem est, atque nostrate auf sagen, einem den Kauf, den Dienst, die Miethe auf sagen. renunciare, per nuncium ad alterum allegatum ei testatum facere, se nolle in posterum eodem pacto, quo adhuc, teneri, sed ab hoc momento rescissum id velle. REISK.

Ἐν οἷςπερ-οὐδ' οἱ πολέμιοι] Particulam infitiantem de meo addidi, re ipsa id subjiciente, et præterea illa proxima εἰρήνης οὔσης confirmant. IDEM.

Ἀναρπάξουσιν] Ἀναρπάξειν τὸν σῖτον est, mandare servis ut frumentum in solaria congerant, ibique clausum et absconditum servare, neque sinere rursus in aedes inferiores deferri, quo vendatur. IDEM.

οὔτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν ἀν' ὅποσοιτινοςοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν ὡστ' ἐνίοτε εἰρήνης οὔσης ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα. οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἢ πόλις ἔγνωκεν, ὡστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ³⁵ ἀποκληροῦτε. καὶ πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἰοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρῆ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὥσπερ καὶ τοὺς ² οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε;

Ζ'. Ἐνδυμείσθαι δὲ χρῆ ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν ⁴⁰ τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποιῶντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμῶν· ἐφ' ὑμῖν ³ γὰρ ὅποτέροις βούλεσθε πιστεῦειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαίτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογούντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε; ἀναμνήσθητε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν ⁴ [λαμβάνειν]

¹ ἀπεκληροῦτε A.² μὴ T. R. A.³ γὰρ ἐστιν R. A.⁴ uncus om. T. R. λαμβάνειν om. A.

Διαφερώμεθα] Subaudi αὐτοῖς. ne nos emptores secum de pretio contendamus, aut rixemur, nolentes tantum dare quantum illi flagitent. IDEM.

Σιτοφύλακος ἀποκληροῦτε] Potius: σιτοφύλακας ἀπεκληροῦτε. ut ἐλάβετε. Schotus quoque σιτοφύλακας. Χωρὶς est seorsim, extra ordinem. MARKLAND.

Πολιτῶν ὄντων] Hoc eo spectat, quod in dardanariis permulti essent, non cives, sed solammodo inquilini. Quod si ergo cives respublica punit, quanto magis punire debet peregrinos. REISK.

Ὅποτέροις] Ἔστιν ὅποτέροις. CONT. Accusatoribus puta dardanariorum, an ipsis dardanariis sese defendentibus. REISK.

Πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν] Αἰτίαν, πρῶφασιν, vel λόγους, vel ἀπολογίας, καὶ μάρτυρας. CONT. Miror, quid velit vox ultima: et suspicor incuriam Scribae repetisse eam ex sententia proxime sequenti, δίκην λαμβάνειν. Novi, quid sit ἔχειν αἰτίαν, culpa obnoxtium esse, reum esse: quod saepe admodum occurrit.

λαμβάνειν quoque αἰτίαν, licet rarius sit, probum est: ut Orat. XII. οὐ γὰρ δὴ ἐτέρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες (rei) ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων. POLLUX VIII.

10. segm. 120. εἰ τις τῶν φευγόντων ἐπ' ἀκουσίῳ φόνου αἰτία, δευτέραν αἰτίαν ἐκουσίῳ προσλάσει. Thucydides lib. II. segm. 18. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἐλαβεν ἀπ' αὐτοῦ. et ita Idem VI.

60. Sed ἔχειν λαμβάνειν αἰτίαν mihi ταυτολογίας et Glossematis suspectum est. Si defendi possit, ita intellige: multos, in quos haec eadem accusatio (seu crimen) cadere potuit, morte mulctavistis. MARKLAND. Aut delendum est, ut vult Mark-

land, λαμβάνειν, quod facile potuit e proximo versu 5. p. 529. quocunque errore hic irrepisset, aut si quid ejus tamen verum est, affirmem ita leg. esse locum: πολ-

λῶν ἤδη, ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, περιωμένων λαμβάνειν, καὶ μάρτυρας π. multos, qui, cum ejusdem criminis essent insimulati, conarentur infiliando subterfugere, testesque adeo suae innocentia praestarent. REISK.

166. 1 καὶ μάρτυρας παρεχομένων θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέ- 724
 ρους ἠγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους. καίτοι πῶς ἂν
 οὐ θάυμαστον εἶη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἀμαρτημάτων δικάζοντες,
 μᾶλλον ¹ ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην
 λαμβάνειν;

ἦ. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἠγοῦμαι
 φανερόν εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι
 5 τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσσονται ἡντινα
 γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε, ἠγοῦμενοι, ἂν μὲν θάνατον αὐτῶν 725
 καταγνῶτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιπούς, ἂν δ'
 ἀζημίους ἀφήτε, πολλὴν ἀδειαν αὐτοῖς εἰψηφισμένοι ἔσεσθε
 ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. χρῆ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ
 μόνον τῶν παρεληλυθότων ² ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ
 καὶ παραδείγματος ² ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω
 10 γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι ἐκ ταύτης
 τῆς τέχνης πλεῖστοι περὶ τοῦ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι·
 καὶ οὕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον
³ αἰροῦνται καθ' ἐκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν
 ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν
 δὴ οὐδ' ἂν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἰκετεύωσι, δικαίως ἂν
 αὐτοὺς ἐλεήσαίτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν
 15 οἱ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς ἐμπό- 726
 ρους ἐφ' ⁴ οἷς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ

¹ ἐπιθυμεῖτε T. A.

² ὕνεκα T. R. A.

³ αἰτοῦνται T.

⁴ οἷς T.

Λόγους] Subaudi ἢ τοὺς τῶν πειρωμένων
 λανθάνειν. IDEM.

Λαμβάνειν] Add. ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούν-
 των. CONT. Subaudi ἢ τῶν ὁμολογούντων.
 REISK.

Οὔνεκα — ὕνεκα] ὕνεκα — ἕνεκα. SCA-
 LIC.

Οὕτω] Fort. οὗτοι. TAYLOR.

Μόγις] Cohæret, non cum ἀνεκτοί, sed
 cum ἔσονται. vix enim erunt vel hoc pacto
 tolerabiles, h. e. vix hoc modo poterit hoc
 obtineri, ut se gerant tolerabiliter; si
 nempe pœnarum severitatem exerceatis; si
 nedum ut tolerabiles sint futuri, si vos ad
 puniendum torpeatis. οὕτω bene habet.
 REISK.

Αἰτοῦνται] F. αἰροῦνται. TAYLOR.
 Lege: μᾶλλον αἰροῦνται. malunt. Demosth.
 Philipp. III. τούτους μὲν ἐξαπατᾶν αἰρεῖ-
 σθαι μᾶλλον ἢ περιλόγητα βιάζεσθαι. et ita
 passim. MARKLAND.

Τῶν τε πολιτῶν] Subaudi τούτους. illos
 vestrorum civium (sitophylacas designat,
 de quibus jam paulo ante mentionem fecer-
 at), qui cum horum frumentariorum
 fraudes compescere satis non potuissent,
 ideo capite suo luerunt. REISK. Expli-
 cat Contius: ἐκ τῶν πολιτῶν ἐκείνους οἱ —
 AUGER.

Καὶ τοὺς ἐμπόρους] Καὶ τοῖς ἐμπόροις.
 SCAL. Inscite. TAYLOR.

Ἐφ' οἷς] Possit defendi. Nam ἐπὶ τινι
 perinde est, in fraudem et noxam alicujus;
 atque ἐπὶ τινι. malim tamen in accusal.
 ἐφ' οἷς, ut usitatus. REISK.

Οἷς ὑμεῖς κ. τ. λ.] Hæc non recte pa-
 renthesi includuntur. Lege: συνέστησαν·
 οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρας ποιή-
 σετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. Ni
 potius fuisset, παρὰ τούτων. TAYLOR.
 Dele Parenthesin, et distingue: συνέστη-
 σαν· οἷς ὑμεῖς — ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν
 3 Y

προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες.
727 εἰ δὲ μὴ, ¹ τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὴν πύ-
θωνται ὅτι τῶν καπήλων, οἱ τοῖς ἐκπλέουσιν ὠμολόγη-
σαν ἐπιβουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε;

Γ'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν
ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατ-
ηγόρων πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπί- 20
στασθε. ἂν οὖν τούτων καταψηφίσασθε, τά τε δίκαια
ποιήσετε καὶ ἀξιώτερον τὸν σῆτον ὠνήσεσθε, εἰ δὲ μὴ,
τιμιώτερον.

¹ τὴν αὐτὴν T. R.

(vel παρὰ τούτων), λαβόντες. Paulo ante: τῶν τε πολιτῶν, οἱ διὰ etc. Tolle distinctionem, et subintellige τούτους, vel ἐκεῖνους τῶν πολιτῶν οἱ etc. ut τοὺς ἐμπόρους paulo post. MARKLAND. Subauditur a communi ἐλεήσαίτε. REISK.

Προθυμοτέρους ποιήσετε] Scil. αὐτοὺς, eos, mercatores puta, vel negotiatores. verum reticuit hic loci hoc vocabulum, tametsi necessarium, quia statim sequitur αὐτῶν, quod ad dardanarios redit; ne idem pronomen eodem spiritu de diversissimis usurpatum lectores perturbaret. IDEM.

τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὴν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε] Facilis hujus loci restitutio. Lege: ἐπειδὴν πύθωνται, ἤνεπε ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε. Vanderheidius vertit: alioqui, eodem ipsos animo fore existimate, quo erant, cum intelligerent, caupones vos absolvisse. Recte supplet: sed pro πύθωνται videtur legisse ἐπίθοντο, sine causa. "H-

per ὅτε, quod interdum εἶχον ὅτε, ut Orat. XV. ad fin. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας — ἤνεπε ὅτε οἴεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν. MARKLAND. Mili videtur legesse: τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν. quem ipsis animum existimatis fore, cum audierint —. Vulgatam si servabimus, erit ad τὴν αὐτὴν subaudiendum τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν. communem causam facturos cum dardanariis, a quibus insidiae vobis struuntur, existimate. [αὐτοὺς si optabimus, redibit ad negotiatores frumentum e Ponto Athenas subvehentes. τὴν αὐτὴν si servabimus, subaudiendum erit: οἶαν τέως ἔσχον. atque adhuc habuerunt. aut ἦν εἰκός ἐστιν αὐτοὺς ἐκ τῆς τούτων ἀποψηφίσεως ἔχειν. In Var. Lect.] REISK.

Ἐκπλέουσιν] Malim εἰσπλέουσιν. in Piræum puta, ut antea. IDEM.

¹ ἂν οὖν τούτων κ. τ. λ.] Hunc locum laudat Suidas in v. Ἄξιον, οἱ ῥήτορες, minima fere cum differentia. TAYLOR.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Π Α Γ Κ Λ Ε Ω Ν Ο Σ
ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Δίκη ξενίας. Vid. Harpocr. in *Ναυτοδίκαι*, et Poll. VIII. 10. Panceleo servus fugitivus in jus vocatus est ad Polemarchum propter quasdam contumelias ab Oratore, arbitrato eum fuisse *μέτοικον*. At cum ille exceptione fori usus Plataensem se esse dixit, ideoque, civem Atticum, deprehenditur post accuratissimam investigationem habitam, ut Auctoris verbis utar, *μη̄ ὅτι Πλαταιεὺς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερος.*

Pag. ed. H. Steph. 166. 27. Pag. ed. Reisk. 728.

30 α'. ΠΟΛΛΑ μὲν λέγειν, ὧ̄ ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτου τοῦ πρᾶγματος οὐτ' ἂν δυναίμην οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέωνι οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ, τοῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀποδείξαι. 729

β'. Ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἔπαύετο, ἔλθων ἐπὶ τὸ γναφεῖον ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τούτου ὅτι Πλαταιεὺς εἶη, ἤρόμην ¹ ὅπόθεν δημοτεύ-

¹ ὅποτε T. R. A.

ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ] Legendum contendit doctissimus Meurs. ὅτι οἷα ἦν Πλωθειεὺς (nām inter Atticæ populos erat Πλωθειά, ut ostenderunt ipse Meursius aliique), “et per totam deinceps orationem,” hominis ipsius verbis utor, “ubique editur Πλαταιεὺς, Πλαταιεῖ, Πλαταιέα, Πλαταιέων, Πλαταιέας, rescribendum sine dubio Πλωθειεὺς, Πλωθειεῖ, Πλωθειέα, Πλωθειέων, Πλωθειέας.” Vid. Attic. Leg. III. 29. Cui nolim aliquid gravius dici, cum, nisi me mea memoria fallat, errorem suum alibi revocet. Plataenses erant civitate donati, uti liquet ex decreto, quod exstat apud Demosth. c. Near. p. 1380. pen. ed. Reisk. ex Aristoph. in Ranis, et Pausan. Attic. c. 29. aliisque. Vid. Petit. de LL. Attic. p. 133. et Miscell. II. 9. I. 14., Meurs. ipsum de fortuna Athenarum cap. 5. Eodem itaque jure cum Plataensi agendum erat, atque Atheniensi. Præterea

locus egregius exstat in fine orationis, qui ad Plataensem solummodo spectare potest: Πρὶν τούτων ταῦτα ἠμολογηθῆναι αὐτῶ, δεδιδῶς τὸν Ἀριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θύβητι μετακίει. Καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ μᾶλλον, ἢ Θύβησιν, ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοικῆσαι. Norunt omnes similitates olim intercessisse inter Thebanos et Plataenses: Inter Thebanos et Plathæenses Meursius, credo, solus. TAYLOR. Confer. Observat. Miscell. Amstelodam. T. VII. p. 317. sqq. et Corsini Fast. Attic. T. I. p. 16. sqq. REISK.

Ἄποτε δημοτεύουτο] in quem populum accensereur. TAYLOR. Lege: ὅποθεν. ex quo pago esset. Inusitata vero scævitas in hac Oratione. MARKLAND. ὅποτε (per τ) est in libris, non per ϑ, ut Markland. Arbitror tamen veram lectionem ab eo esse demonstratam. id quod patet e responsione

οιτο, παραινέσαντός τινος τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι
 730¹ καὶ πρὸς τὴν φυλὴν ἤστινος εἶναι σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ
 731 ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελειῶθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν¹ καὶ 35
 πρὸς τοὺς τῆ Ἴπποθωντίδι δικάζοντας, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κου-
 ρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμαῖς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν,
 ἡρώτων, οὓς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων ἐπυνθανόμεν ἢ τινα
 γινώσκουσιν Δεκελειῶθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ
 δὲ οὐδεὶς ἔφασκεν γινώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος ὅτι καὶ
 732 πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ. πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν Δεκε- 40
 λέων οὓς ἠρόμην μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν
 ἄλλων, τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολεμάρχον

¹ καὶ om. A.² φεύγοι A.³ ὄφλικοι T.

Δεκελειῶθεν. unde, h. e. quonam e demo se pateretur nominari, et haberi oriundum, velut demotam. Perinde puto esse, ὅπως est ὅτιον legatur, ut pariter ἔμπροσθε et ἔμπροσθεν usurpatur. REISK.

Παραινέσαντος τινος τῶν παρόντων — σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο etc.] Mallem, mutata sede particulae δὲ, et distinctione, ita legere: παραινέσαντος δὲ τινος — σκήπτοιτο, ἐπειδὴ ἀπεκρίνατο etc. MARKLAND.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Narratio est hujusmodi: 'Pancleonem ad Polemarchum in jus vocat Orator ob quasdam contumelias, existimans eum fuisse inquilinum.' (Polemarchus enim, uti Praetor peregrinus apud Romanos, jus dixit de inquilinis. Τὰλλα ἔσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκους ὁ Πολεμάρχος, Harpocr. in Πολεμάρχος. Vid. Poll. VIII. 9. 'Sed ubi affirmavit se esse domo Plataensem, atque idcirco jure civis Atheniensis uti posse ex decreto, ibi mutato consilio quaerit, cui tribui et populo accenseretur, ut ab eo populo jus adipisceretur.' (Nam ut ex Demosthene liquet l. c. ea erat conditio civitatis Plataënsibus data, ut unusquisque in tribum aliquam relatus ita demum civis fieret: Καταγεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιαῖς εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς. Atque haec videtur vis et notio esse τοῦ δημοτεύεσθαι, quod hic occurrit. Vid. Harpocr. in v. Hesych. etc.) 'Qui cum dixisset Δεκελειῶθεν, confestim nomine dato apud eos, qui in ista tribu judicabant,' (ea autem erat Hippothontis

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ.

ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟ-

ΘΩΝΤΙΔΙ. ΦΤΑΗΗ.

ΕΥΓΙΟΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ. ΗΡΧΕΝ.

ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ.

Ex Sponio) 'ad tonstrinam ubi ire consueverat Deceleenses se contulit, et quoscunque ibi ex Deceleensibus offendit, ab iis percunctatus est, quenquamne noverint Pancleonem ei tribui accenseri.' Sed ut haec se ita habere possint, Graecis est opitulandum. Lege itaque: Ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειῶθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν πρὸς τοὺς (sine καὶ) τῆ Ἴπποθωντίδι δικάζοντας, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμαῖς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἡρώτων, οὓς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων, εἴ τινα γινώσκουσιν Δεκελειῶθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. Nam istud ἐπυνθανόμεν est glossematicum τοῦ ἠρώτων, indeque natae hae turbae. ΤΑΥΛΟΝ. Idem est ac si dixisset: ἠρώτων, εἰ πού εἰσι τινες Δεκελεῖς. interrogabam, essentne ibi Deceleenses, et eorum si quos reperissem hoc pacto, eos interrogabam, nossentne aliquem Pancleonem—. [Num: οὓς τε ἀλλαχῶ ἐξευρίσκω. In Var. Lect.] REISK.

Φεύγοι] Malim in praesenti φεύγοι. nam tempus praesens postulat sententia. actiones quasdam in Pancleonem susceptas adhuc pendere nondum disceptatas apud Polemarchum. IDEM.

Ὀφλῆκοι] Sic per ω dedi, pro vulgari ὄφλικοι per omicron. alias adversus eum actiones jam esse decisas multaque ipsum esse condemnatum. ξενίας. puta. nam de ejusmodi causis jus dicebat Polemarchus. IDEM.

Καὶ ἐγὼ] Scil. δίκην ξενίας Παγκλέωνι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ. IDEM.

καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ'. Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῶ
τὴν δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο μὴ
167. 1 εἰσαγωγίμιον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδεὶ δόξαι
ὑβρίζειν βούλεσθαι μᾶλλον ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἠδικήθην,
πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβυτάτον τε Πλαταιεῖον
ἐγίνωσκον καὶ μάλιστα ὥρμην εἰδέναι, ἥρμην εἴ τινα
γιγνώσκοι Ἰππαρμωδῶρου υἱὸν Παγκλέωνα Πλαταιέα·
5 ἔπειτα δέ, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατό μοι ὅτι τὸν Ἰωπαρ-
μωδῶρον μὲν γινώσκοι, υἱὸν δὲ ἐκείνου οὐδένα οὔτε Παγκλέωνα
οὔτε ἄλλον οὐδένα εἰδείη ὄντα, ἥρώτων ¹ δὴ καὶ τῶν ἄλλων
ὄσους ἤδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες οὖν ἀγνοοῦντες τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυθέσθαι, ἐλθόντα
εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν τῇ ἑνῇ καὶ νέᾳ· ταύτη γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ⁷³
τοῦ μηνὸς ἐκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας.
ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τυρὸν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπυρρανόμην
10 αὐτῶν, εἴ τινα γινώσκοιεν Παγκλέωνα πολίτην σφέτερον.
καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γινώσκειν· εἰς δέ τις εἶπεν
ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ εἰδείη τοῦτο ὃν τὸ ὄνομα, δοῦλον
μέντοι ἔφη ἑαυτοῦ ἀφεστῶτα εἶναι Παγκλέωνα, τὴν τε
ἡλικίαν λέγων τὴν τούτου καὶ τὴν τέχνην ἣ οὗτος χρῆται.
ταῦτ' οὖν ὡς ἀληθῆ ἔστι, τὸν τε Εὐθύκριτον ὃν πρῶτον
ἥρμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιεῶν ὅσοις προσῆλθον, καὶ
15 ² τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι.
καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

¹ δε T.

² τὸν Νικομήδην Α.

Ἄντεγράψατο] Hac exceptione mihi occurrebat, quam ab actuario ad acta referri curabat, forum illud haud esse competens. in eo sibi statum nullum esse. Se civem esse, non inquilinum. Polemarchum non de civibus, sed de peregrinis judicare. IDEM.

Χλωρὸν τυρὸν] Mala fide Interpres, ad viridem Tyrum, quo nihil inuquam fuit aut erit putidius. Intelligitur locus, ubi Casei recentes venum prostituebantur. Plura dicturus sum in Lectionibus Lysiacois [c. 12.] TAYLOR.

Πολίτην] Expectabam δημότην. sed bene habet vulgata. Plataenses ab Atheniensibus civitate Attica fuerant donati. Recte igitur, qui genere Plateensis, civitate Atheniensis esset, is πολίτης Πλαταιεὺς appellabatur, ut Plateensis reliquis consors civitatis Atticae. REISK.

Ἄφεστῶτα] Egit ergo Nicomedes in Panceleonem ex titulo ἀποστασίου, ut herus in servum fugitivum. IDEM.

Καὶ τὸν] Excidit nomen. Lege: τὸν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἥρμην — καὶ τὸν Νικομήδην, ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ'. Ἡμέραις τούνυ μετὰ ταῦτα οὐ πολλαῖς ὕστερον
 ἰδὼν ἀγόμενον τουτονὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς
 734 ἐμαρτύρησεν αὐτοῦ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον βουλόμενος
 εἰδέναι ὁποῖόν τι περὶ αὐτοῦ πραχθήσοιτο. τότε μὲν οὖν
 ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν τούτῳ παρ-
 735 ούτων, ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφὸς ὃς ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἔλευ-
 θερίαν· ἐπὶ τούτοις ἐγγυησάμενοι παρέξεν εἰς ἀγορὰν
 ὄχοντο ἀπίοντες. τῇ δ' ὕστεραία τῆς τε ἁντιγραφῆως
 ἐνεκα ταυτησί καὶ αὐτῆς τῆς δίκης ἔδοξέ μοι χρῆναι μάρ-
 τυρας λαβόντι παραγενέσθαι, ἵν' εἰδείην τὸν τ' ἐξαιρησόμε-
 νον αὐτὸν καὶ ὅ τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς μὲν οὖν ἐξηγ-
 γυήθη, οὔτε ἀδελφὸς οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ φά-
 σκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικο-
 μῆδει, καὶ οὐκ ἔφη εἶσεν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι 25
 ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς τοῦτο δὲ
 βιαιότητος ἦλθον οἱ τε παρόντες τούτῳ καὶ αὐτὸς οὗτος,
 ὥστε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους ἐθελούσης δὲ τῆς γυναι-
 κὸς ἀφιέναι, εἴ τις ² εἰς ἔλευθερίαν τοῦτον ἄγοι ³ [ἢ] φάσκων
 ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, τούτων οὐδὲν ποιήσαντες ἀφελόμενοι

¹ ἁντιγραφῆως T. R. A.

² ἢ εἰς T. R. A.

³ ἢ φάσκοι T. A.

Constabit utique ex sequentibus. ΤΑΥ-
 ΛΟΡ. Bene habet h. l. nil deest. τὸν idem
 est, atque τοῦτον. Centies articulus præ-
 positivus ὁ pro pronomine οὗτος usurpatur.
 REISK.

Ὅς ἐξαιρήσοιτο] Si, qui hoc affirmavit,
 non ipse frater Panleonis, sed alius ali-
 quis fuit, bene habet locus, sententiaque
 hæc est: esse Panleoni fratrem, nescio
 quem, qui eum sit in libertatem vindica-
 turus. Sin autem, id quod mihi quidem
 multo est probabilius, ipse frater hæc
 dicit se esse fratrem Panleonis, et se velle
 ipsum in libertatem asserere. tum ἐπεὶ τις
 erit leg. et καὶ ὡς ἐξαιρ. IDEM.

Ἐπὶ τούτοις] In hanc legem, sub hæc
 conditione, ut frater ille Panleonis eum
 liberali manu assereret. IDEM.

Παρέξεν εἰς ἀγορὰν, ὄχοντο ἀπίοντες] Sic
 in libris Lysiae vulgatis distinctus est hic
 locus. Ego vero distinctionem, ut vides,
 mutavi, quemadmodum Taylor quoque
 fecerat in Latinis. Atheniensium quo-
 tidianum opus atque negotium erat forum
 adire spectandi et audiendi ergo quæ ibi
 gererentur. Quæ igitur modo narravit,

ea extra forum fuerant acta. IDEM.

ἁντιγραφῆως ἔν. ταυτησί] ob hanc ἁντιγρα-
 φην, (v. p. 533. 5.) quæ mihi necessita-
 tem imposuit in Panleoneum agendi. id
 quod nunc facio. Simul digito demonstrat
 illam exceptionem Panleonis in tabula ex-
 aratam lignea, in aditu tribunalis suspensa,
 ut iudicibus omnibus in conspectu esset.
 IDEM. Per ἁντιγραφὴν intelligo exceptio-
 nem rei, et per δίκην actionis. AUGER.

Αὐτῆς τῆς δίκης] ob illam actionem Ni-
 comedis in Panleoneum, ubi frater pro-
 ducendus erat, vi pacti die ante facti.
 Sub conditione cujus producendi Nico-
 medes sponsores acceptaverat de corpore
 Panleonis præstando. REISK.

Γυνὴ δὲ] Sub. ἦλθε. AUGER.

ἄγοι φάσκων] Sic dedi, partim ex Al-
 dina, in qua, ut et in Vindobon. est φά-
 σκων. Vulgo legitur in libris excusis
 ἄγοι, ἢ φάσκοι. Verum nemo unquam dixit
 εἰς ἔλευθερίαν ἄγειν, sed sic dicunt omnes
 εἰς ἔλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι et εἰς δουλείαν
 ἄγειν. quare nullus dubito sic leg. esse
 h. l. ἢ εἰς ἔλευθερίαν τοῦτον ἐξαιροῦτο, ἢ εἰς
 δουλείαν ἄγοι, φάσκων —. REISK.

ᾤχοντο. ὡς οὖν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐξηγγυήθη καὶ
 30 τότε βία ᾤχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι
 ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

¹MARTYRES.

ῥάδιον τοίνυν εἰδέναι ὅτι οὐδ' αὐτὸς Παγκλέων νομίζει 736
 ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἐλεύθερον. ὅστις
 γὰρ ἐβουλήθη βία ἀφαιρεθεὶς ἐνόχους καταστήσαι τοὺς
 ἑαυτοῦ ἐπιτηδεῖους τοῖς βιαίοις, μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς νόμους
 εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθεὶς δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόν-
 35 των αὐτὸν, οὐδενὶ χαλεπὸν γνῶναι ὅτι, εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄντα
 δοῦλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας περὶ τοῦ σώματος
 ἀγωνίσασθαι.

ε'. Ὅτι μὲν οὖν Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ, οἶμαι
 ὑμᾶς ἐκ τούτων σχεδόν τι γινώσκειν· ὅτι δὲ οὐδ' οὗτος, ὃς
 ἀρίστα οἶδε τὰ αὐτοῦ, ἠγήσατο δόξαι ἂν ὑμῖν εἶναι Πλα-
 ταιεὺς, ἐξ ὧν ἔπραξε ῥαδίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ
 γὰρ τῆς δίκης ἦν αὐτῷ ἔλαχεν Ἀριστόδικος οὐτοσί, ἀμφισ-
 40 βητῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι· οἱ τὰς δίκας διεμαρ-
 τυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι· ²ἐπισκηψάμενος δὲ τῷ μάρ-
 τυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' εἶασε καταδικάσασθαι ³αὐτοῦ 737
 τὸν Ἀριστόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμερος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν
 δίκην, καθότι ἔπειθε. καὶ τούτων, ὡς ἀληθῆ ἔστι, μάρτυρας
 ἐγὼ παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

MARTYRES.

ζ'. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν

¹ MARTYRES om. T.

² ἐπισκεψάμενος T.

³ αὐτὸν T.

Ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, ῥάδιον τοίνυν etc.] Hic quoque excidit, post ὕδωρ, vox MARTYRES. quam restituit Stephanus [et Contius]. MARKLAND.

Ἐπραξε] Post ἂν ἐπραξε videtur μετὰ ταῦτα deesse. REISK.

Ἀμφισβητῶν] Redit, non ad Aristodicum, sed ad Panleonem, ad quem διεμαρτυρήθη quoque redit. IDEM.

Ἐπισκεψάμενος] Ἐπισκέμενος, Ald. Unde semel placuit Stephano ἐπισκημμένος, uti et Scaligero quoque placuisse video. Lege: ἐπισκηψάμενος. Ἐπεσκήφατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν, Harpoer. Ἐπίσκηψις, εἴ τις τὴν διαμαρτυρίαν ὡς ψευδὴ αἰτιῶτο, Poll. VIII. 6. Ἦν

οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν ἑμέρις ἐστὶν ἐπισκῆψαι, Æsch. c. Timarch. p. 18. 26. ed. Steph. TAYLOR. ἐπισκημμένος vel ἐπισκηψάμενος. CONT.

Καθότι ἐπειθε] Vertit Interpres Brabantus: transactione, ut commodissime potuit, facta. Nescio unde: certe non ex Lysiae verbis. MARKLAND. Muletam dependit, non quatenus illi a iudicibus irrogata fuerat; sed quatenus cum Aristodico deciderat, quem rogarat Panleo, et muletæ partem aliquam sibi remitteret. REISK.

Ταῦτα ὁμολογηθῆναι] Quæ modo narraverat de Panleonis cum Aristodico transactione seu decisione. IDEM.

Ἄριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετώκει. καίτοι 168. 1
οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ
μᾶλλον ἢ Θήβησιν ¹ εἰκὸς ἦν αὐτὸν μετοικῆσαι. ὡς οὖν
² ᾧκει [ἐκεῖ] πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξο-
μαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

738 Ζ'. Ἐξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημένα, ᾧ ἄνδρες δικασ-
ταί· ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ' ὅτι τά τε δίκαια καὶ
τάληθ' ᾗ ψηφιεῖσθε, καὶ ἂ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

¹ ἦν εἰκὸς T. R. A.

² ᾧκει πολὺν T. R. μετώκει πολὺν A.

[Ὡς οὖν ᾧκει πολὺν χρόνον etc.] Forte :
ᾧκει ἐκεῖ πολὺν χρόνον, scil. Thebis. Omissa
videtur vox ἐκεῖ propter similitudinem
cum precedente ᾧκει. Demosthenes Orat.
in Aristocrat. ἦκε μὲν γὰρ ὁ Θεσσαγόρας καὶ
ὁ Ἐξήκестος εἰς Λέσβον, καὶ ᾧκουν ἐκεῖ.
Matthæus XII. 45. καὶ εἰσελθόντα κατ-
οικεῖ ἐκεῖ. MARKLAND. et in edit.
min. TAYLOR.

Ἐπίλαβε] Ἐπίβαλε, Ald. Ἄλλ' ἐν τοῖς
πρόσθεν γέγραπται τρίς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ
ἐν ταῦθα τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον. H. STE-

PHAN. Simile est mendum apud Isæum
in oratione de Pyrrhi hæred. p. 39. 18.
ed. Steph. Ἀναγίνωσκε· σὺ δ' ἐπίβαλε τὸ
ὕδωρ. Quod tu corrigas. TAYLOR.

Διαμνημονεύητε] Scil. ταῦτα, τὰ ἰσ'
ἐμοῦ εἰρημένα. REISK.

Οἶδ'] Εὔ οἶδ' ὅτι est phrasis familiaris.
εὔ autem inter διαμνημονεύητε et οἶδ' situm
latuit librarium. TAYLOR. Pro οἶδ' sim-
plici malim, ut certe usitatius, εὔ οἶδ'.
REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩΙ ΛΑΥΝΑΤΩΙ ΑΡΓΥΡΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Defertur ὁ δέσπια, quod, cum corpore non esset imbecillis, atque etiam artem calleret unde quaestum facere posset, stipendium tamen a civitate collatum eis qui corporis ed. debilitate laborabant accepisset. Contra eam delationem arguitur.

Pag. ed. Reisk.

H. Steph. 168. 11

ἀ. ¹ ΟΥ πολλοῦ δέω ² χάριν ἔχειν, ᾧ βουλῇ, τῷ κατη- 738
γόρω, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτουί. πρότερον 741
³ γὰρ οὐκ ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δόην, νυνὶ

¹ οὐ om. T. R. A.

² ἔργῳ A.

³ γὰρ om. T.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ — ΑΡΙΤΡΪΟΝ] Περὶ τοῦ Ἄδυνάτου, Harpocrat. in Ἄδινάτος. Περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβόλου, Suid. in Ἀνάπρηον ψυχῆν. Vide Gronov. ad Harpocr. in v. et Valesium quoque, Perizon. Respons. ad nuper. notit. de variis Eliani etc. locis p. 31., Meurs. Attic. Lect. VI. 5., Petit. de LL. Attic. p. 558., Herald. Animadv. in Salmas. III. 8. Forte legendum: πρὸς τ. εἰσαγ. περὶ τοῦ διδόσθαι τῷ μὴ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. Gravissimum istud Atheniensium institutum, de quo hic agit, memorem bene multi: ad locum Æschinis c. Timarch. p. 14.40. ed. Steph. in τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα hæc habet, quæ non inutiliter hic subjiciantur, σχῆσις ineditus: Ἄντι τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελοβημένων, καὶ ἀδυνάτως ἔχόντων. Νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιοῦτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ΑΛΛΩΣ: Κατὰ μῆνα ἐν τῷ δήμῳ (F. ἐκ τοῦ δημοσίου) ἐδίδοτο τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ λέγουσιν πάντας τοὺς ὀπωρηθησοτέων ἠχρειωμένων πρὸς ἐπικουρίαν ἑαυτῶν, οἷον τοὺς τυφλοὺς. ΑΛΛΩΣ. Τοῖς ἀδύνατα σώματα ἔχουσι ἐχρηγῆντο ἐκάστης ἡμέρας τρεῖς ὀβολοὺς εἰς τροφὴν ἐκ τοῦ δημοσίου. Et videtur antiquitas huic reipublicæ fuisse peculiare. Μόνοι δ' ἀπάντων ἀνθρώπων τρία ταῖς ἐνημέσασθε τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, ἀπάντων μὲν ἐπάνοους ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἑκά-

στον ἔτος λέγειν τοὺς δὲ παῖδας δημοσίᾳ τρέφειν ἄχρις ἕβης — τοὺς δ' ἀδυνάτους τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ τρέφειν. Aristid. Panathen. Recte hic addo, quæ de hac re tradit Lexicon ineditum in biblioth. Coisl. quum quod ceteris expressus sit paulo, tum quod eisdem emendata lectione antecellat. Ἄδυνάτοι, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι οἱ καὶ ἐχρηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφοροῦντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μῶν περιουσίαν κεκτημένων, ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν φ'. βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν λυσίας, ὀβολοὺς ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, ἐ. Ἀριστοτέλης δὲ β'. ἐφπ. Montefalc. Biblioth. Coisl. p. 603. ΤΑΥΛΟΥ.

Πολλοῦ δέω] Ὀλίγου δέω. CONT. Quæ lectio probatissima est. AUGER. Si mentem auctoris assequar, ait Reus, se plurimam gratiam debere Accusatori, quod hanc contentionem ipsi comparaverit. Nam cum nullam unquam tactus sit occasione exponendi suæ vitæ rationes et instituta, quam se transigisse ad laudem confirmat, bodie ejus opera hujusmodi quem exspectavit, quem flagitavit, dicendi loco utatur. Sed profecto πολλοῦ δέω et πολλοῦ δεῖ etc. tam est hæc sententiæ adversum, quam quod maxime. Πολλοῦ ἐδέησε κερθῆναι, καὶ ἀπολογίσασθαι. N. c. Eratosth. Tam longe abfuit, ut causam dicere liceret. Τοσοῦτο ἐδέ-

διὰ τοῦτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν ἐπιδείξαι ψευδόμενον, ἑμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε 15 τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον ἢ φθόνου. διὰ γὰρ οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον οὗτος ἢ διὰ φθόνου. καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ οὐς οἱ ἄλλοι ἐλεῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἕνεκα χρημάτων, ¹ συκοφαντεῖ· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται, ψεύδεται· διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ πῶποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ² ἤδη 20 τοίνυν, ὦ βουλῆ, δῆλός ἐστι φθονῶν, ὅτι τοιαύτη κεχρημένος συμφορᾷ τούτου βελτίων εἰμι πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὦ βουλῆ, τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς 742 ἐπιτηδεύμασιν ³ ἰᾶσθαι καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῆ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τούτου διοίσω;

¹ συκοφαντεῖ με· T.

² ἤδη R.

³ ἰᾶσθαι. καλῶς. R. A.

ἦσεν αὐτῷ μεταμελῆσαι — ὥστε. *tantum abfuit, ut eum pœniteret* etc. N. c. Simonem. Ἐγὼ δὲ τοσοῦτου δέω — ἰανός εἶναι λέγειν — ὥστε δέδικαι κ. τ. λ. N. inenunte oral. περί δημ.σ. χρημάτ. Τοσοῦτου γὰρ εἶδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὥστ' οὐδ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιοῦν ἡμῖν χαρίζαιτο. Demosth. π. παραπερσεβ. Ἐἴ εἰδῆτε πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τοῦ φηφίσματος αὐτὸν τουτοῦ. Id. c. Aristocr. Ὀλίγον δὲ δέω λέγειν. *parum abest, quin dicam*. Id. de Rhodiorum libertat. Δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται, ὅν πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ, ὅπερ καὶ σωῶτον ἔχει πρόσποτον, τὸ δέω, τὸ λείπομαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ, Μικροῦ δέω λέγειν ἐν ὁμοτήμοις ἀγόμενος. Moschop. π. σχεδ. p. 123. Si igitur liceret uti τῷ δέω in prima persona, cum notionem habeat τοῦ χρεῖα ἐστὶν aque ac ubi τοῦ λείπεται, quod tamen magistelluli videntur mihi invidere, legerem hoc pacto, sc. πολλὸν δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλῆ, τῷ κατηγόρῳ. Quod si ejusmodi usus τοῦ δέω mihi denegetur, ita accipiendus est sensus auctoris: *Plurimum abest, ut gratias dignas accusatori referre possem*. Sed istud duriuscule, cum χάριν ἔχειν non tam videtur dici de gratis actis, sed de animo ad agendas proclivi et preparato. Proinde uti distinguuntur *Gratias habere et agere* apud Latinos. TAYLOR. F. οὐ πολλοῦ δέω, vel Πολλοῦ οὐ δέω. In priorem positionem magis inclino, quia sæpe in initio scriptorum aliquod damnum passa fuisse comperimus. Quam facile οὐ perit in principio orationis. Ut δέω pro deo in prima persona

accipiam, et legam πολλὴν δέω χάριν ἔχειν, a me non impetro. Nam Grammatici et usus uno ore docent δεῖ pro πρέπει vel χρεῖα ἐστὶ neque primam neque secundam habere personam, uti inter alios Schol. Theocr. Γ. 52. a quorum-canonibus religioni est recedere. In Char. Aphrod. I. VII. c. 1. p. 586. D'ORVILLE. Si nihil hic deest, videtur ὄργην leg. esse pro χάριν. *multum abest, ut irascar*. Verum credibilis est nonnihil hic deesse, ad hunc ferme modum: πολλοῦ δέω τούτου μέμψεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογᾷ πολλὴν χάριν ἔχειν. non tantum nil queror de accusatore, sed etiam magnas ei gratias habeo. REISK.

Πρότερον οὐκ ἔχαν πρόψασιν etc.] Legendum puto: πρότερον γὰρ οὐκ ἔχαν πρόψασιν. Hujus vero Orationis meminit Harpocration, V. ἀδύγατοι: ubi pro περι τοῦ ἀδυνάτου, forte legendum ὄπισθ. MARKLAND. Βεβιωκότα] Βίον βεβιωκότα. CONT. Quod velim et ego addidisse. AUGER.

Ἄξιον] Malim aut ἄξιος aut ἄξια. REISK. Potest accipi adverbialiter pro ἄξιος, nam tamen legi ἄξιος. AUGER.

Ἡ δὲ τοίνυν] Sic de meo dedi, pro vulgari ἤδη τοίνυν. equa tandem ratione? REISK.

Ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς] Scribe: καλοῖς. Lucianus Abdic. p. 710. περί τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσπουδακότα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ἐν δὲ καλοῖς καθάθως ἐπιτηδεύμασι διημερεύοντες. Eadem τὰ χρυστὰ ἐπιτηδεύματα vocat Noster Orat. XXXI.

β'. Περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω ὑπὲρ ὧν
 25 δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς ἂν οἷόν τε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ.
 φησὶ γὰρ ὁ κατήγυρος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ
 τῆς πόλεως ἀργύριον· καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ
 οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι τοιαύτην 743
 ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τούτου ζῆν. καὶ τεκμηρίοις
 χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος βρώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους
 ἀναβαίνω, τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι
 30 δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης
 εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, οἷος ¹ τυγχάνει
² [ὧν], πάντας ὑμᾶς οἴομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ καὶ γὰρ διὰ
 βραχέων ἐρῶ. ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατήρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν
 δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος
 τουτὶ, παῖδες δέ μοι οὐπω εἰσὶν οἳ με θεραπεύουσιν. τέχνην
 δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη
 35 χαλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξόμενον δ' αὐτὴν οὐπω δύνα- 744

¹ τυγχάνω T.² ὧν om. T. uncas om. R. A.

et Demosthenes in Epitaphio. Æschines contra Timarch. §. 5. ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτιμηθευμάτων φύσει μη καλῶν. Sic et Max. Tyrius Dissert. XV. ad finem. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Mihi videtur ἐπιτεύγμασιν leg. esse, id est, κατορθώμασιν. opponunt τὰ ἐπιτεύγματα, recte facta, in quibus ἐπιτυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ, τοῖς δυστυχήμασιν. Interim si negabimus hic Lysiam acumen consecutum fuisse, bene habebit vulgata. Voc. καλῶς utrinque sepsi punctis. Est sententia per se uno vocabulo perfecta et absoluta. Recte vero sic arbitrator. REISK.

Εἰρήσθω] Non improbo. fuit tamen cum leg. suspicari preieciθω, in antecessum dicta sunt. IDEM.

Προσήκει λέγειν] Recte si divinavimus de προειρήσθω, interponendum erit h. l. ἰδὲν. IDEM.

Καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Lego: καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι. Quæ in medio sunt, irrepserunt ex glossemate. Sc. non nemo istud τῷ σώματι δύνασθαι explanavit concinnius et expressius ad titulum, qui concipitur περὶ ἀδυνάτου. Illud habe. TAYLOR. Verba καὶ οὐκ εἶναι ἀδύνατον non sunt supervacanea, multo minus a scholiasta immissa, sed opportuna et necessaria, et ab ipso oratore profecta. me bene valere corpore, et nullo modo ἀδύνατον, h. e. dignum, qui fructus percipiam a legibus περὶ τῶν ἀδυνάτων constituentibus iisque beneficia et privilegia

nonnulla indulgentibus. REISK.

Ἐν τῇ τέχνῃ] Melius haud paulo ἐκ τῆς τέχνης, ut mox. TAYLOR. Rectius ἐκ τῆς τέχνης, ut statim: τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν. MARKLAND.

Τυγχάνει ὧν] Sic dedi de meo pro vulgari τυγχάνω, quia in multis codicibus legitur τυγχάνει in tertia persona, et ἄν semper abesse nequit, sive prima, sive tertia persona verbi obtineat. Lectionem codicum a Taylora prolatam si optes, quæ cur optanda sit causæ nil video, sic erit leg. τῆς μὲν οὖν — εὐπορίας, καὶ τῶν ἄλλων περὶ, τὸν ἐμὸν βίον οἷος τυγχάνει ὧν, πάντας —. REISK.

Διαδεξόμενον] Queritur sibi tantum æris non superesse, unde servum potuisset emere, qui artem a se disceret, eaque imbutus in illa exercenda et questu inde faciendo adjuvaret. Alii opifices aut artifices, sultores, sartores, pictores, negotiatores, feneratores, etc. habent tirones ære suo emptos, quos artem quique suam docent. Hi διαδέχονται τὴν τοῦ διδασκάλου τέχνην. IDEM.

Οὐπω δύναμαι κτήσασθαι] Intelligit servum aliquem operarium, quem voluit emere sibi successurum in labore artis suæ; qualem tamen, propter rei familiaris angustias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra de ἀσπράβη, seu pulo: οὐκ εἶναι ἀδύνατον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, non possum acquirere, ob exiles facultates. MARKLAND.

μαι κτήσασθαι. πρόσδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης, ¹ ἧς ἂν ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῇ δυσχερεστάτῃ γενέσθαι τύχῃ. μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ γέ ἐστιν, ὦ βουλή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ ἀνεωτέρω καὶ μᾶλλον ἐρῶμένω ὄντι ἔδοτε, πρῆσβυτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μηδὲ πρότερον καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι, ⁴⁰ νυνὶ διὰ τούτου ² τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας ⁷⁴⁵ ἀγρίως ἀποδέξασθε· μηδ' ἐμὲ τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσῃτε. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὦ βουλή, εἰ ὅτε μὲν ἀπλῆ μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ ἀργύριον τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τοῦτοις ³ ἐπόμενα κακὰ προσγίνεται μοι, τότε ἀφαιρέθειν. δοκεῖ ^{169.} ¹ δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδείξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς χορηγὸς τραγωδοῖς ⁴ προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἔλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον ἢ ἀντιδοῦναι ἀπάξ. ⁵ εἶτα πῶς οὐ δεινὸν ἐστὶ νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξ ἴσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτά- ⁵ τοις· εἰ δὲ ⁶ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι ⁷ τις ⁸ γενόμενος, τοιοῦτον ⁹ εἶναι καὶ ἔτι πονηρότερον;

⁷⁴⁶ γ'. Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνη-

¹ ἦν Α.² καὶ τοὺς Τ. Α.³ ἐπόμενα Τ. Ρ. Α.⁴ προκαλεσαίμην Τ. Α.⁵ καὶ Τ. Ρ. Α.⁶ ὡς Ρ. Α.⁷ τις om. Ρ. Α.⁸ γενόμενον Τ. Ρ. Α.⁹ εἶναι τοιοῦτον Τ. Ρ. Α.

Ἦς] "Hv. CONT. Melius ἦν. Ita continuo fero: μηδὲ ἀνεωτέρω ἔδοτε πρῆσβυτερον ἀφέλησθε. Et procedente oratione: οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ἡμεῖς μὴν ἀφαιρέσεσθε τὸ διδόμενον. TAYLOR. Contendit quidem Koen. ad Corinth. p. 40. pro ἧς vulgare, ego tamen cum Tayloro ἦν malo. REISK.

Ἐπειδὴ γέ ἐστιν] Fort leg. ἐπειδὴ γ' ἐν ἡμῖν ἐστίν. penes vos est. IDEM. Et quidem recte. AUGER.

Τοῦτοις ἐπόμενα] Aut τούτοις ἐπόμενα leg. videtur, aut τούταν (vel, si dualem malis, τούτοις) ἐπόμενα. REISK.

Τότε ἀφαιρέθειν] Vel τότε, scil. τὸ ἀργύριον τοῦτο, ut paulo ante. MARKLAND.

Τύχοι τις γενόμενον] Τύχοι γενόμενος. CONT. τύχοι γενόμενον, Ald. γενόμενον, Scal. Pro τύχοι τις, τύχοιμι, Schott. Ubi

salem aliquem videre videor. F. εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοιμι γενόμενος, εἶναι τοιοῦτον κ. τ. λ. TAYLOR. Post γενόμενον desunt nonnulla. Schottus legit τύχοιμι pro τύχοι τις, sed hoc nihil agit: sequentia enim nihilo melius connectuntur. Pro λέγω tamen forte scribendum ἔχω: MARKLAND. Dedi vel reddidi potius ex Aldina pristinam veram et probam lectionem: εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμενον, sin autem tale quid, ut ego aio, forte fortuna euenerit. Nihil hic de Aldina mutavi, nisi quod ὡς de meo dedi pro ὡν. REISK.

Πονηρότερον] Erat enim nequam et sceleratus, qui legibus parere recusaret. atqui leges imperabant τιν ἀντίδοσιν, ubi quis sorte ductus ad fungendum munere sumptuoso, paupertatem excusaret, aliumque se opulentiorē ederet. IDEM.

σθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε τὴν τύχην δείσας οὔτε ὑμᾶς αἰσχυροφείας, οὐ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γάρ, ὡς βουλῇ, πάντας¹ οἶμαι τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα² τοιοῦτο³ ῥαστώνην τινὰ ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα
 10 μεταχειριούνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. ὦν εἷς ἐγὼ, καὶ περιπεπτωκὸς τοιαύτη συμφορᾷ ταύτην ἐμαυτῷ ῥαστώνην⁷⁴⁷ ἔξευρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. ὁ δὲ μέγιστον, ὡς βουλῇ, τεκμήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὑβριν, ὡς οὗτος φησιν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, ῥαδίον ἔστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτῆμην οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἀν' ὠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνάβαινον.
 15 νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάνικis. καίτοι πᾶς οὐκ ἄτοπόν ἐστιν, ὡς βουλῇ, τοῦτον αὐτὸν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενον ἐώρα με, σιωπᾶν — τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν; —, ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω, πειρᾶσθαι πείθειν⁷⁴⁸ ὑμᾶς ὡς δυνατὸς εἶην; καὶ ὅτι μὲν δυοῖν βακτηρίαιν χρῶ-

¹ ἠγοῦμαι A. om. T. R.

² τοιοῦτον R.

³ ῥαστώνην τινὰ om. T. R. A.

Ζητεῖν] Π. νομίζω δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἢ, ἠγοῦμαι δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἢ τι τοιοῦτον. II. STEPHAN. F. in ζητεῖν, quod est otiosum, tale aliquid latet. Quid si hoc pacto legamus: νομίζω δεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν? TAYLOR. Tale quodpiam verbum utique deest post βουλή, e. c. νομίζω, ἠγοῦμαι, αὐτ' οἶμαι. nisi si pro ἐγὼ aias leg. esse: λέγω γὰρ — verum in ejusmodi loco non usurpant λέγω, sed φημί. Verbum ζητεῖν bene habet. circumspicere, requirere. φιλοσοφεῖν, solenter excogitare. REISK. Velim tantum transponi sic: ζητεῖν τοῦτο καὶ φιλοσοφεῖν. LUGER.

Τὸ συμβεβηκὸς πάθος] Recte. Ælianus Var. Hist. XIV. 1. καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνάπτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκῷ πάθει. Τὸ γεγεννημένον πάθος, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Præcedentia supplevit Stephanus. De voce φιλοσοφεῖν pro ποιῆσθαι, vide Harpocrationem. MARKLAND.

Ἦν εἷς ἐγὼ καὶ περιπεπτωκὸς] Videtur post pronomen excidisse ἄν, aut sic leg. ὦν ἴσα (adverbialiter) καὶ ἐγὼ, περιπεπτωκὸς, quibuscum pariter ego quoque, cum incidissem in tantum infortunium —. REISK.

Τοιοῦτον] Scil. ζεῦχος vel ἄξιμα. nisi potius tale quid addendum est. IDEM.

ἠτημένους] Lege ἠτημένους. V. Vales. ad Harpocr. in v. ἠτημένους. Quas nives non frigiditate superet tralatio vetus! conari autem vobis persuadere, ideo me esse

validum, quod vix jugoque domitos equos adscendam. TAYLOR. Lego: ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω. equos alienos commutato acceptos incendo. Demosthenes adv. Euerгом: ἐπιτα παῖδα διάκουεν (sc. λαμβάνει ὁ Θεόφιμος) ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν, ἠτημένην, πολλοῦ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine, qui res et servos suos vi arripuerat. Paupertatis vero, vel sordium et avaritiæ nota erat, alienis equis vectari. unde hoc exprobat Midia Demosthenes, quod ἐπ' ἀλλοτρίου τὰς πομπὰς ἠγεῖτο ἵππου. Ἀστράβη autem verti potest lectica. significat etiam quoddam jumentum. Vide Hesychium, et Harpocrationem. Hac scripseram. sed jam deprehendo hanc emendationem a Valesio præreptam esse Not. ad Harpocr. p. 88. ubi etiam hanc ipsum Demosthenis locum de ὑδρία ἠτημένη profert. Restitue hanc vocem Max. Tyrio Dissert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. ubi pro αἰτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, male legitur κτιστάμενον. MARKLAND.

Δυοῖν] Δυαίν. TAYLOR. Sine causa. In isto autem loco etiamnum non video, quin ei δυνάμενοι opponantur τοῖς ἀδυνάτοις, de quibus ibi passim agitur. Ut autem intelligamus ratiocinium ex duobus baculis ductum, sciendum est, Athenis pleurosque senes gestasse duos baculos, uno uti inniterentur, dum altero se defenderent.

μαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν ὡς καὶ τοῦτο
τῶν δυναμένων ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἴππους ἀναβαίνω, 20
749 τεκμηρίω χρησθαι πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμι τῶν δυναμένων; οἷς
ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἁμφοτέροις χρῶμαι.

δ'. Τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντῖα τῶν ἀπάντων
ἀνθρώπων, ὥστε ² καὶ ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσοῦτους
ὄντας εἰς ἂν, ὡς οὐκ εἰμι τῶν ἀδύνατων ἐγώ. καίτοι εἰ
τοῦτο πείσει τινας ὑμῶν, ὧ βουλή, τί με κωλύει κληροῦ-
σθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὲν ἀφελῆσθαι 25
750 τὸν ὀβολὸν ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι πάντας
ὡς ἀναπήρω; οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνά-
μενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ ὡς ἀδύνατον ὄντα
κληροῦσθαι κωλύσουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν
αὐτὴν ἔχετε γνώμην, οὔθ' οὗτος εὐ ποιῶν. ὁ μὲν γὰρ, ὡς περ

¹ ἁμφοτέροις οὐ χρῶμαι R.

² καὶ om. T.

Testem 273. In Char. Aphrod. l. VI. c. 3. p. 536. D'ORVILLE.

Δυναμένων] Δυναμένων, sc. ἀγαλίσκειν. Nam id necessario est subaudiendum, si δυναμένων retineatur: et profecto quid aliud substitui possit nondum video. Quanquam profecto vix deesse arbitror delicatiorum cerebellulorum quosdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine et captianculis ad omnia expensitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone cæcutire, quam cum Lynceo ἐξυδερκεῖν maluerint, negantes hæc ita esse vera, quin ut verum esse possit, et istud δυναμένων retineri, et eo modo simul intelligi, quo sæpius usurperat in hac oratione: sc. πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατὸς, εἶναι τεκμηρίω χρησθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμι τῶν δυναμένων etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo necessam, non ita lepidè arguentari, ut ill cogitent: cujus ea mens atque animus; ' Iniquum admodum est accusatorem operam dare, ut ostendat me esse τῶν δυναμένων, quod alienis et commodatis equis vehar (istud enim est futilitate plenissimum), iniquum tam ficulneo argumento aliquid potesse putare: et si quid habeat ad alteram accusationis partem vere sustentandam (ad fortunas sc. meas magnificandas), id prorsus intactum omittere: cujusmodi esset, me malis sumptuosius vehi, si modo me aliquando malis vehi vidisset: cujusmodi esset duobus scipionibus inniti, quod certo erat luxurie et ὑβρεως, cum ceteris omnibus unus sufficeret. TAYLOR.

ἁμφοτέροις οὐ χρῶμαι] Sic dedi de meo pro vulgari ἁμφοτέροις χρῶμαι ommissa particula infinitive. ἁμφοτέροις redit ad βακτηρίας. οἷς autem redit ad τῶν δυναμένων. Idem est ac si dixisset: καίτοι ἐγὼ οὐ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρῶμαι ἁμφοτέροις ταῖς βακτηρίαις, δι' ἃν οἱ δυνάμενοι, καὶ σώματι καὶ χρέμασι, μιᾷ μόνον χρωῶνται βακτηρία. Ego enim duobus innixus baculis incedo, quia pedibus sum mutilatus; divites autem et pedibus valentes, incedunt singulis cum baculis, propter insolentiam atque superbiam. REISK. ἁμφοτέροις, utrisque, i. e. equis et duobus baculis. AUGER.

Καὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Quæ verba parum intelligo, licet ut laudentur a Suida in Ἀνάτηρον, intelligam minus: Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ἀφελῆσθαι τῷ ὀβολῷ, ὡς ἰγνῆεις ὄντας; τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρω; TAYLOR.

Τὸν ὀβολὸν] Τριῖβολον. CONT.

Ψηφίσασθαι] Scil. τὸν ὀβολόν. REISK.

Τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς etc.] Scribe: τὸν αὐτὸν ὑμεῖς, οἱ μὲν, ὡς δυνάμενοι, — οἱ δὲ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Οἱ δὲ] Scil. novem Archontes. Ergo in collegium novem Archontum nemo corpore debilitas admittebatur. Bene habet totus hic locus. REISK.

Οὗθ' οὗτος εὐ ποιῶν] Οὗθ' ὑμῖν οὗτος εὐ ποιῶν. CONT. Ex sensu et sequentibus scribendum videtur: οὗθ' ὅστις εὐ φρονῶν. neque quisquam qui sana mente est. sequitur enim: ὑμεῖς δὲ (ὁ τῶν εὐ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύετε (non πιστεύσατε) τοῖς etc. Lucianus lib. Quom. conser. sit

¹ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὕσης, ἀμφισβητήσων ἦκει, καὶ 751
 30 πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς ὡς οὐκ εἰμί τοιοῦτος αἶον ὑμεῖς ὄρατε
 πάντες· ὑμεῖς δὲ — ὁ τῶν εὐ φρονούντων ἔργον ἐστὶ —
 μᾶλλον ² πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς
 τούτου λόγοις.

εἶ. ³ Λέγει δ' ὡς ὑβριστῆς εἰμι καὶ βίαιος καὶ λίαν
 ἀσελγῶς διακειμένος, ὡς περ εἰ ⁴ φοβερῶς ⁵ ὀνομάσαι, μέλ-
 λων ἀληθῆ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ ⁶ πρᾶον, ὡς ⁷ μηδὲ 752
⁸ ψεύδεται ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ ⁹ δ' ὑμᾶς, ὦ βουλή, σαφῶς
 35 οἶμαι δεῖν διαγινώσκειν, οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβρι-
 σταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει. οὐ γὰρ πενομένους καὶ λίαν
 ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκός, ἀλλὰ τοὺς πολλῶν
 πλείων τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς ἀδυνάτους
 τοῖς σάμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς

¹ ἐπὶ κλήρου T.   ² πιστεύσατε T. R.   ³ λέγων T. R.   ⁴ φοβερὸν T. R. A.
⁵ ὀνομάσει με, μέλλων τ' A.   ⁶ πρᾶον. ὡς T. R. πρᾶον. ὄπλον δὲ ὡς A.
⁷ μηδὲν A.   ⁸ ψεύσεται T. R. ψεύσεται A.   ⁹ γὰρ A.

Hist. p. 616. ταῦτα οὐκ οἶδα εἰ τις τῶν εὐ
 φρονούντων ἀνάσχειτο. Demosth. Phil-
 hipp. III. ἀλλ' ἐστίν, ὃ πρὸς τοῦ Διός,
 ὅστις εὐ φρονῶν ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον
 ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄροντ' εἰρήνην ἢ πο-
 λεμοῦνθ' αὐτῷ σκέψαιτ' ἄν; Sicpe ita lo-
 quitur Demosthenes. MARKLAND. et in
 edit. min. TAYLOR. Legendum videtur
 εἶθ' οὗτος ὑμῶν, scil. τὴν αὐτὴν ἔχει γνάμην.
 neque ille rursus idem vobiscum sentit. εὐ
 ποιᾶν bene habet. elegans et usu contrita
 est dictio. in quo recte facit, vel quod ego
 factum laudo. REISK.

[Ἐπὶ κλήρου] Π. ἐπικλήρου. H. STEPHAN.
 SCAL. CONT. ἐπίδηλος. SCHOTT. Inau-
 spicato hic homo omnia: nam si esset
 res ἐπίδηλος, quinam disceptando relictus
 esset locus? Quod ergo longissime abest
 a notione τοῦ ἐπίδηλος, id huic loco con-
 gruet maxime, eritque, uti divinarunt ho-
 mines magni, ἐπικλήρου. Ἐπίκληρος enim,
 uti ἐπίδικος, est id quod οὐκ ἐστίν ἀνευ
 δικασίας. Vid. Hesych. in Ἐπίδικος. TAY-
 LOR. Quid voluerit Schottus non intel-
 ligo. Rectius Stephanus ἐπικλήρου, una
 voce: hic autem homo de calamitate mea,
 iniquam de orba ex asse herede, discepta-
 turus venit: id est, non permittit mihi
 esse debili et calamitoso, sed de hoc
 quoque, tanquam de re aliqua expetenda
 et lucrosa, litem movet et disceptat.
 Recte et proprie ἀμφισβητήσων: unde
 ἀμφισβήτησις ἐπικληρίου Polluci VI. 38.
 segm. 177. disceptatio de orba virgine ex

asse herede bonorum. et VIII. 6. segm. 62.
 περίκλησις δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων
 κλήρου, ἢ ἐπικλήρου. est vero περίκλησις,
 quando aliqui disceptant de hereditate, vel
 virgine herede. Exempla ubique apud
 Oratores. vide Demosth. adv. Macarta-
 tum. MARKLAND.

[φοβερὸν] φοβερῶς, Cod. Steph. et Coisl.
 Recte credo. Lege enim: λέγων δ' ὡς ὕ.
 ε. κ. β. κ. λ. ἄ. δ. ὡς περ εἰς φοβερῶς ὕ.
 μ. ἄ. λ. Consule versionem. TAYLOR.
 Mutila hæc et luxata esse suspicor. mal-
 lem: ὡς περ εἰς φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀλλ'
 οὐκ ἂν πάνυ πρᾶον, * * * ἀληθῆ λέγει, ὡς μη-
 δὲ ψεύσεται ταῦτα ποιήσων. tanquam terribi-
 lem aliquem nominaturus potius quam
 valde mitem, * * * vera dicit, etc. Vel,
 ὡς περ τι φοβερὸν, ut infra, ὡς περ τι καλὸν
 ποιᾶν. MARKLAND. Locus hic ita cor-
 ruptus est, ut a mera conjectura sanari ne-
 queat. desunt enim nonnulla non facile ex
 ingenio supplenda. Cætera sic satis pos-
 sent intelligi. verum ex illis postremis ὡς
 μηδὲ ψεύσεται (vel ψεύδεται) ταῦτα ποιή-
 σων me non expedit. ὀνομάσαι est tertia
 persona optativi, et subauditur με. Ad
 ἀλλ' οὐκ, subauditur μέλλων ἀληθῆ λέγειν a
 communi, ut ad πρᾶον sabauditur ὀνομάσαι
 με. quasi fidem sit inventurus, si me terri-
 blem appellet; nullam, si admodum mitem.
 REISK.

[Πενομένους] Malim articulum τούος πρᾶ-
 ρονι. IDEM.

αὐτῶν ῥάμαις· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ,
 753 ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους. οἱ
 μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἔξωνοῦνται τοὺς κινδύνους,
 οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκά- 40
 ζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν
 παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δ' ἑτέροις ἐξαμαρτάνουσιν
 ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν ἀμφοτέροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγκω-
 ρεῖ μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἐὰν βουληθῶσιν, ὑβρίζειν,
 τοῖς δὲ ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι
 τοὺς ¹ ὑπάρξαντας οὔτε ὑβρίζειν βουλομένοις περιγίνεσθαι
 τῶν ἀδικουμένων. ὥστε μοι δοκεῖ ὁ κατηγορὸς εἰπεῖν περὶ τῆς 170. 1
 ἐμῆς ὑβρεως οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παίζων, οὐδ' ὑμᾶς πείσαι
 βουλόμενος ὡς εἰμὶ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῶδεῖν βουλόμενος,
 ὡς περ τι καλὸν ποιῶν.

ς'. Ἐτι δὲ καὶ συλλέγεσθαι φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ
 πονηροὺς καὶ πολλοὺς, οἱ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς
 754 δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ⁵
 ἐνθυμήθητε πάντες, ὅτι ταῦτα λέγων οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ
 μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ
 εἰσιόντων μᾶλλον ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. ἕκα-
 στος γὰρ ὑμῶν εἰθίσται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς ² μυροπω-
 λεῖον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' ³ ὅποι
 αὖν τύχη, καὶ πλεῖστοι μὲν ὡς ⁴ τοὺς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς
 755 κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς ⁵ τοὺς πλεῖστον ἀπέ- 10

¹ συνάξαντας T.² μυροπάλιν οἱ δὲ T. R. A.³ ἔπη T. R. A.⁴ τοὺς om. T.⁵ οὐ T. τοὺς οὐ R.

Τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ] Quod
 Lucas I. 7. dicit προβεβηκότας ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις αὐτῶν. Lucianus simpliciter προβε-
 βηκότες· ταύτων τὰ μάλιστα τῶν προβεβη-
 κότων, Nigrino p. 34. et Abdicato p. 717.
 τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβεβηκότα.
 Herodianus II. 27. de Nigro: ἦν δὲ αὐτοῦ
 τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκός.
 Vide Josephum Ant. VII. 8. segm. 4.
 Xenophon Hellen. VI. p. 580. τοὺς προ-
 πληθύτες ἤδη ταῖς ἡλικίαις. MARKLAND.

Ἐτέροις] Senibus puta. REISK.

Ἀμφοτέροι] Senesque juvenesque. IDEM.

Τοὺς συνάξαντας] Π. ὑπάρξαντας. ἢ, κατ-
 ἄξαντας. H. STEPHAN. Ὑπάρξαντας.
 CONT. TAYLOR. MARKLAND. Mibi venit
 in mentem τοὺς βιαίαν ἄξαντας. Tutius
 tamen est visum Stephani auctoritatem

sequi. REISK.

Ὡς περ τι καλὸν ποιῶν] Forte: εἰπῶν.
 Eodem sensu ac istud Diog. Laertii in
 Aristippo: λέγεται χάριεν τι εἰπεῖν. fertur
 lepidum quiddam dixisse. ἀστεία εἰπεῖν,
 Demosth. in Aristocratem. MARKLAND.

Κατεσκευασμένους] F. Κατεσκευασμένοι.
 SCAL. Π. κατακτισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς
 τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας. H. STEPHAN.
 κατασκευασμένους. CONT. Modo ἀπέχον-
 τες, Scal. TAYLOR. Lege: ὡς τοὺς ἐγγυ-
 τάτω. Pro κατεσκευασμένους Stephanus
 conjicit κατακτισμένους. si quid mutandum,
 rectius puto κατωκισμένους, a κατοικίεμαι,
 non a κατοικίζομαι: de quorum differentia
 vide eruditiss. Perizonium ad Æliam. V.

H. VIII. 5. Dion. Halicarnassensis Lib.
 de Thucyd. Idiom. citat istud Thucydidis

χοντας αὐτῆς. ὥστ' εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον ὅτι καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις διατριβόντων· εἰ δὲ κακείνων, ἀπάντων Ἀθηναίων· ἅπαντες γὰρ εἰδισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἄλλου γέ που.

ζ'. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λίαν ¹ με ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἐν ἑκάστον ὑμῶν ² τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν
 15 πλείω χρόνον. εἰ γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν ὁμοίως τούτῳ φαύλων σπουδάξω; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὡ βουλή, δέομαι πάντων τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ διάνοιαν, ³ ἢ ὑπερ καὶ πρότερον. μηδ' οὐ ³ μόνου μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τούτου διὰ τουτοῦ ἀποστέρη-
 σητέ με· μηδ' ἂ πάλαι κοινῇ πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν οὗτος εἷς ὢν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ, ὡ βουλή,
 20 τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ⁴ ἀπεστέρησεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῶν ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασιν καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. πῶς οὖν οὐκ ἂν δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν μὲν καλλίστων ⁵

¹ μὲν T. R. A.² τῶν εἰρημένων, ὑμῶν A.³ μόνου T. R.⁴ ἐστέρησεν T.

lib. I. segm. 120. τοὺς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον καταρκημένους: pro καταρκηκότητας, inquit Ille: ad hunc locum appositissime. aliter tamen in nostris editionibus concipiuntur istæ Thucydidi loci: nempe, τοὺς δὲ τὴν μεσογείαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ καταρκημένους: Nilil tamen in hoc Lysia loco mutandum forte, propter similem, ut videtur, usum hujus vocis apud eundem Thucydidem lib. II. segm. 17. κατασκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοί, καὶ ὡς ἑκάστος που ἐδύνατο. nulli vero etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi pararunt, et, prout quisque poterat. Ubi Scholiastes: κατασκευάσαντο κατασκευᾶς ἐποίησαντο. Mox recte legit Stephanus ὡς τοὺς πλείστον ἀπέχοντάς, pro ὡς οὐ πλείστον. Hunc locum illustrant ista Demosthenis in Aristogit. I. οὐδὲ προσφοιτᾶ πρὸς τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπολίαν, ἢ τῶν ἄλλων ἐργαστηρίων οὐδὲ πρὸς ἐν. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Sub. τὰ δάματα, qui sibi paraverunt domicilia. AUGER.

* Ἄλλου γέ που] Videtur ἄλλοι προπονήσθαι esse. alii alibi. ἄλλου γέ που, idem est atque ἐπὶ τινος τόπου ὄπουσιν, ὅπου δησοῦσιν. REISK.

Λίαν μὲν] Pro μὲν aut simplex με est sufficiens, aut με νῦν. IDEM.

Πρὸς ἐν ἑκάστον ὑμῶν τῶν εἰρημένων, ἐνο-

χλεῖν πλείω χρόνον] Vox ὑμῶν non recte collocatur. poni debuit ita: τῶν εἰρημένων, ὑμῶν ἐνοχλεῖν (vel ἐνοχλεῖν ὑμῶν) πλείω χρόνον. Demosthenes in Midiam: φανερώς μὲν οὐκ ἐνοχλοῦντων ἡμῶν. et infra: μηδὲν ὑμῶν ἐνοχλεῖν. Phrasid sæpe occurrit in S. Scriptis. "Iva μὴ ἐπὶ πλείων σε ἐγκλίτω, eodem sensu, Act. XXIV. 4. MARKLAND. Τούτῳ] Redit ad accusatorem. quæ tam sunt vilipendenda, atque hic ipse meus accusator levis homo est, et flocci non faciendus. REISK.

Οὐ μόνου μεταλαβεῖν] Scribe μόνου. Mox, pro εἷς ὢν, recte Schottus ὢν. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Δικαιότατος] Ἀθλιώτατος. CONT. Lares hæc et sordes impurissima fugit Stephanum; nacta est Schottum nasutorem paulo; sed, ni operæ potius quam homo sit accusandus; non multo in Græcis literis exercitiorum: qui cum δειλιότατος reponit, a scriptura longius, a mente Lysie sat longe certe abierit. TAYLOR. Schottus legit δειλιότατος. non recte, opinor. est enim vox fere Poetica, timidissimus, ignavissimus: nonnunquam apud eos, miserissimus; sed nunquam, quod scio, scriptoribus prosaicis hæc significatio usurpata. Sensui conveniret ἀθλιώτατος, ut Orat. VII. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἐν γενόμην, εἰ etc. Eodem sensu δειλιος

καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπεστερημένος εἶην· ἂ δ' ἢ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν οὕτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην;

ἢ. Μηδαμῶς, ὦ βουλῆ, ταύτη¹ θῆσθε² τὴν ψῆφον. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον ὅτι δι' ἐμέ²⁵ τις εἰς ἀγῶνα πῶποτε καταστάς ἀπώλεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰς ἀποδείξειεν. ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμι καὶ θρασὺς καὶ φιλαπεχθῆμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑβριστῆς καὶ βίαιος; ³ ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βούλοιτο καὶ τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν Τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει κακῶς ³⁰ ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ, καὶ ἔξόν μοι ⁷⁵⁸ μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὑμῶν εἰλόμην κινδυνεύειν ἀπάντων. μὴ τοίνυν, ὦ βουλῆ, μηδὲν ἡμαρτηκῶς ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἡδικηκόσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς, ἀναμνησθέντες ὅτι οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι ³⁵ λόγον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἀρχῆς οὐδεμίαν εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιοῦμαι τοὺς λόγους. καὶ οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχῶν ἔξω τὴν χάριν· οὗτος δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ περιγίνεσθαι.

¹ θέσθε T. R. A.² τῆ ψήφου T.³ ἀλλ' om. T. R. A.

apud alios invenio. unde hic forte scribendum δειλαιότατος εἶην. Sed quid moror? verum puto οἰκτρότατος, miserimus, vel miseratione dignissimus. Demosthenes dixisset: πῶς οὐκ ἂν οἰκρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθῶς εἶην, εἰ etc. Orat. πρὸς Εὐβουλίδην. Litera δ, amisso apice, in o migrat, et vice versa. unde apud Demosthenem Orat. I. contra Steph. §. 15'. pro τὰ τῆς φύσεως δίκαια ἀναρῆι, nunc legitur, φύσεως οἰκία. Contra, apud Dinarchum adv. Demosth. p. 95. pro τῆς δόξης τῆς δικαίας, legendum puto τῆς οἰκίας. Apud Max. Tyrium Dissert. XXI. p. 216. Ed. Davis. nunc legitur ἄσκει pro δοκεῖ· τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ Ἡσίοδος ἀνίττεσθαι· ita scribendum, non ἄσκει, et ἀνίττεται. MARKLAND.

Ταύτη] hanc in partem. REISK.

τῆ ψήφου] Τὴν ψῆφον. CONT. TAYLOR. Scribendum: ταύτην θέσθε τὴν ψῆφον. ut infra: ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς. et ita passim Noster, et Demosthenes, etc. MARKLAND. κινδυνεύειν ἀπάντων] Interpone ἐνδεής, indigenes rerum omnium. REISK.

Ἄομοίως] Ὁμοίως. CONT.

Ὁβολοῦ] Τριεβόλου. IDEM.

Ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχῶν etc.] Lege: τοιούτων ὑμῶν τυχῶν. ita supra: διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; quare enim vos, taliter affectos experire? MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. τούτων redit ad τὰ δίκαια. et ὑμῖν cohaeret cum ἔξω χάριν. locus hic bene habet. REISK. AUGER

Τῶν ὁμοίων αὐτῷ] Id est, validos et robustos, ut ipse est, vincere. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑ ΛΥΣΕΩΣ
ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam sub dominatu tringitavirali Athenis se continuit. Restituta rep. insimul Pag. latur adjuvandæ Tyrannidis. Defensio egregia, luculenta, et Lysiae nomine di- Pag. ed. gnissima. Reisk.

II. Steph. 171. 3 α'. ΥΜΙΝ μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὧ ἄνδρες δικασ- 759

σταί, ἀκούουσι τοιούτων λόγων καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν
5 γεγενημένων, ¹ εἰ ὁμοίως ἅπασι ² ὀργίζεσθε τοῖς ἐν ἄστει
μείνασι· τῶν δὲ κατηγορῶν θαυμάζω, οἳ, ἀμελοῦντες τῶν
οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἳ, σαφῶς εἰδότες
τοὺς ³ μηδὲν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρτηκότας,
ζητοῦσι κερδαίνειν ⁴ ἢ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἀπάντων ἡμῶν τὴν 760
γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν οὖν οἴονται, ἀ ὑπὸ τῶν Τριά-
10 κοντα γεγένηται τῇ ⁵ ὥλει, ἐμοῦ κατηγορημένοι, ἀδυνά-

¹ εἰ om. T. R. A.

⁴ καὶ A.

² ὀργίζεσθαι T. R. A.

³ μὴ T. R.

⁵ ὥλει διεξελεθεῖν μάλλον, ἢ ἐμοῦ A.

Οἱ ἀμελοῦντες] Mallem : εἰ ἀμελοῦντες. idem quod ὅτι. Centies ita loquitur No- ster. Demosthenes in Leptin. πολλά δὲ θαυμάζων Λεπτίνου — ἐν μάλιστα τεθαύμακα, εἰ ἄγροεῖ etc. MARKLAND.

Οἳ σαφῶς] Ego loco hujus secundi οἳ, non illius primi, malim εἰ legi, prius illud οἳ mihi recte videtur habere. REISK.

Μὴ ἀδικοῦντας] Malim μηδὲν ἀδικ. ob insequens πολλά, cui opponitur. IDEM.

Τὴν γνώμην ταύτην] Τὴν γνώμην τὴν αὐτὴν. CONT. Legendum est hoc modo : καὶ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἀπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν : minima cum lectionis varietate, sed sensus maxima. TAYLOR. Ταύτην pro τὴν αὐτὴν Græcis est inauditum. recte videtur habere τὴν γνώμην ταύτην. respicit ad illā initio orationis, ὁμοίως ἅπασι ὀργίζεσθαι. Est igitur hoc esse animo idem atque pariter omnibus

nobis succensere. Verum in illis prioribus vitium est. mihi placet sic legi : κερδαίνειν μάλλον, ἢ πείθειν ὑμᾶς οὐ περὶ πάντων. student potius quæstum facere, quam vobis persuadere ut de nobis omnibus idem ne sentiat. REISK.

Οὖν οἴονται] Imo vero οὖν οὐκ οἴονται. quod si igitur, cum scelera xxx. tyrannorum exsequuntur, ea ab accusatione mei sejungunt, ad eamque nil ista pertinere existimant (vel aliis verbis : si nolunt videri me accusare velle, sed triginta tyrannos) : admodum eos infantes et indisertos aio esse. Particulam infinitam addendam esse, patet ex opposito si δὲ, ὡς ἐμοῖ τι προσέτικον. IDEM.

Τῇ πόλει] Post hoc vocabulum, aut circa, deesse videtur λέγοντες, et διεξίντες, vel simile quoddam participium. IDEM.

Ἐμοῦ κατηγορημένοι] Lege : ὁμοῦ κατη-

- 761 τούς αὐτοὺς ἠγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος τῶν
ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον
περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, ¹ ἀποδείξω τούτους μὲν
² ἅπαντας ψευδομένους, ἑμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα οἷός περ
ἂν τῶν ἐκ ³ Πειραιῶς ⁴ [ὁ] βέλτιστος ἐν ἄστει μείνας ἐγένετο.
- 762 δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην
ἔχειν τοῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ καὶ τοὺς ¹⁵
μηδὲν ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάνειν· ἐκ τούτων γὰρ
ἂν μάλιστα ⁵ χρηματίζονται· ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδι-
κούσιν ἐξ ἴσου τῆς πολιτείας μεταδίδουσι· οὕτω γὰρ ἂν
τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε.
ἀξίω δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰάν ἀποφανῶ συμφορᾶς μὲν
μηδεμιᾶς αἰτίος γεγενημένος, πολλὰ δὲ καὶ γὰρ εἰργασμέ-
νος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα ²⁰
γούνη μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, ἂν οὐ μόνον τοὺς εὖ πεποι-
763 ἠκότας ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικούντας τυγχάνειν δίκαιόν
ἐστὶ.

¹ ἀποδείξει T. R.² ἅπαντα A.³ Πειραιῶς A.⁴ ὁ οἰμ. T. R. uncōs οἰμ. A.⁵ χρηματίζειν τὸ T. R. χρηματίσειαν τὸ A.

γορηκέναι. OMNIA SIMUL in accusatione ro-
visse, vel ostendisse. Hoc postulat Argu-
mentatio : hinc enim pendet Ratio subse-
quens, οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος etc. Et,
quod ad seipsum atinet, in posteriori
membro hujus sententia diluit : εἰ δὲ ὡς
ἐμοί τι προσῆκον etc. Mox, pro ἀποδεί-
ξει recte Stephanus ἀποδείξω : et paullo
post χρηματίσειαν Idem pro χρηματίζωιν.
MARKLAND.

Ἀποδείξει κ. τ. λ.] Π. ἀποδείξω τούτους
μὲν ἅπαντα ψευδομένους. H. STEPHAN.
ἀποδείξω. CONT. Istud ἅπαντα quidem
non displicet : verum ἀποδείξω est saltem
minus necessarium. Εἰ μὲν οὖν οἶονται —
ἀδύνατους αὐτοὺς ἠγοῦμαι λέγειν — εἰ δὲ —
ἀποδείξει τούτους κ. τ. λ. Unus est ambi-
gitus sententia : constructio una. Vide
tamen interea, quam miserime funestavit
honestam orationem festinans nimium aut
nimium aequo cubile cogitans Interpres
alter : me vero non inferiorem optimo eorum,
qui ex Piræo profecti in urbe commorantur.
TAYLOR. Post hunc infinitivum ἀποδείξει
videtur βούλομαι deesse. REISK.

Βέλτιστος] Imo vero ὁ βέλτιστος. IDEM.

Χρηματίζω] Π. χρηματίσειαν. H. STE-
PHAN. Aut ante aut post χρηματίζωιν deest
οἶδαι, vel εἰδᾶσαι, vel πεφύλασι. REISK.

Ἀποφανῶ] Imo vero duobus vocabulis
ἀπολογούμενος φανῶ, si cænea mei defensione

constiterit. IDEM.

Οὐ μόνον τοῖς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ
τοὺς μηδὲν ἀδικούντας] Sententia invertitur,
a Majoribus ad Minora delabens ; contra
quam fieri oportuit. Lege : οὐ μόνον τοὺς
μηδὲν ἀδικούντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποιη-
κῶς τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. Dicit : Se non
solum impunitatem, sed laudem quoque et
præmia mereri. At quam absurde dixit :
Se non solum præmia, sed etiam Impu-
nitatem, mereri ! MARKLAND. Bene
habere locus hinc videtur. Non satis at-
tendit Marklandus ad particulam γούνη.
Explicabo Lysie sententiam verbis ali-
quanto minus elegantibus, at planioribus.
Dixit idem, atque si ego dicam hoc modo :
ἀξίω ταῦτα γούνη ἐμοί παρ' ὑμῶν τυγχάνειν,
ἂν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς μηδὲν ἀδικούν-
τας, ἵνα μὴ εἶπω, ὅτι καὶ τοῦτων ἐμὲ τυγχά-
νειν ἀξίω, ἂν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς εὖ
ὑμῶς πεποιηκότας. postulo jus a vobis solum-
modo illud, quod adipisci par est nullius
culpæ reos ; nam illud jus postulare nunc
insuper habebis, quod debetur a vobis illis,
si qui bene de vobis meriti sint. Vide, num
durities vulgata molliri possit μόνον in
versum proximum inferiorem deducendo,
et pone ἀδικούντας collocando. quo facto
καὶ (in illis ἀλλὰ καὶ τοὺς) cum μόνον co-
hærebit, et καὶ μόνον nihil erit aliud ; quam
simplex μόνον. Vel est pro οὐχ ὅτι. REISK.

β'. Μέγα μὲν οὖν ἠγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι εἴπερ
 εὐδύνατο οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικοῦντα ἐξελέγξαι, οὐκ
 ἂν τὰ τῶν Τριάκοντα ἀμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρου, οὐδ'
 ἂν ᾗοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνους πεπραγμένων ἐτέρους
 25 διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι.
 ἵνυι δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν εἶναι
 καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ
 ἠγοῦμαι δίκαιον εἶναι, οὔτε εἰ τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγα-
 θῶν αἴτιοι γεγένηται, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ
 χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν, οὔτ' εἰ τινες πολλὰ κακὰ
 εἰργασμένοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι' ἐκείνους τοὺς μηδὲν ἀδι-
 30 κοῦντας ὀνειδούς καὶ διαβολῆς τυγχάνειν· ἱκανοὶ γὰρ οἱ
 ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες
 εἶναι τοὺς ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστηκότας.

γ'. Πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, οὐς ἠγοῦμαι τῶν πολι-
 τῶν προσήκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ δημοκρατίας. ἐκ 764
 τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, καὶ γὰρ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν
 ἀπολογίαν ποιήσομαι, ἀποφαίνων ὡς οὔτε ἐξ ὧν ἐν δημο-
 35 κρατία οὔτε ἐξ ὧν ἐν ὀλιγαρχία πεποίηκα, οὐδὲν μοι προσ-
 ῆκον κακόνου εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν
 ἐνθυμηθῆναι χρὴ, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων φύσει οὔτε
 ὀλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικὸς, ἀλλ' ἥτις ἂν ἐκάστῳ 765
 πολιτεία² συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται³ καθιστάναι·
 ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέρος ὡς πλειστους ἐπι-
 θυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως

¹ νῦν T. R. A.² μὴ συμφέρῃ T. R. A.³ μεθιστάναι T. R. A.

Οὐς ἠγοῦμαι] Vel oīs rectius, quoniam
 refertur ad προσήκειν. TAYLOR. Scribe
 oīs, ut ἐμοὶ προσήκειν supra et infra. MARK-
 LAND. Bene habet hic locus. Idem est
 ac si dixisset: οὐς, ὡς ἔγωγε ἠγοῦμαι, ὀλι-
 γαρχίας, καὶ πάλιν αὐτὸς δημοκρατίας ἐπι-
 θυμῶν προσήκει. REISK.

Καὶ δημοκρατίας] Καὶ οὐς δημοκρ. CONT.
 Γνώσεσθε] Post γνώσεσθε videtur μάλ-
 λον deesse, et post ἐμαυτοῦ σαφεστέρην, aut
 βεβαιωτέραν, aut tale quid. REISK.

Προσήκειν] Ὡς — οὐδὲν μοι προσήκει·
 vel προσήκειν. Ita lege. TAYLOR.
 Mallem, προσήκειν, vel προσήκει. nisi omit-
 tas ὡς. MARKLAND.

Οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρ-
 χικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς, etc.] Exscribit
 hanc sententiam Isocrates Orat. de Pac.

p. 367. γινόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον
 τούτων (i. e. neque δημοτικὸς, neque ὀλι-
 γαρχικὸς) ἐστίν· ἐν ᾧ δ' ἂν ἕκαστος τιμῶνται,
 ταύτην βούλονται καθιστάναι τὴν πολιτείαν.
 Unde etiam firmatur MS. lectio in iis,
 quæ sequuntur apud Nostrom: πολιτεία
 μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστά-
 ναι. ubi MS. omittit μὴ, et pro μεθιστάναι
 habet καθιστάναι: plane quemadmodum in
 Isocrate. Philo Judæus quoque hanc
 γνώμην scriptis suis inseruit. Sed locus
 memoria non occurrit. MARKLAND.

Ἄλλ' ἥτις κ. τ. λ.] Codd. Steph. et
 Coisl. lectionem non minus commodam
 præferunt: ἀλλ' ἥτις ἂν ἐκάστῳ πολιτεία
 συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθιστά-
 ναι. TAYLOR.

ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, τοὺς προστάνας ἀμφο- 40
 τέρων ¹ [τῶν] πολιτειῶν, ὅσακις δὴ μετεβάλλοντο. οὐ Φρύνι-
 χος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοί,
 ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐζήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δεί-
 σαντες τιμωρίας τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν,
 766 πολλοὶ δὲ τῶν Τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ ² Πειραιῶς συγκατ-
 767 ἦλθον, ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνους ἐβαλόντων αὐτοὶ ³ αὐτῶν τῶν
 Τριάκοντα ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ οἵτινες τῶν Ἐλευσινιάδε ἀπο- 172. 1
 γραψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ'
 αὐτῶν. οὐκ οὐκ χαλεπὸν γνῶναι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὐ

¹ τῶν om. T. R. uncos om. A.

² Πειραιέως A.

³ αὐτοῖς T. αὐθῖς R.

Ἀμφοτέρων πολιτειῶν] Interponi velim articulum τῶν. REISK.

Μετ' ἐκείνων] Dudum correxeram μετ' ἐκείνων. accedit auctoritas cod. Coisl. TAYLOR. Lege: μετ' ἐκείνων. cum illis, scil. Phrynicho et Pisandro. MARKLAND.

Τριακοσίων] Ita Edit. Steph. credo sua ipsius divinatione sola. Noster enim Codex, Cudd. item Aldini τετρακοσίων, ut legi debet. Agitur sc. de prioris dominatione cccc virorum: Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος — τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν; sed annon nulli ex eo numero: πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατήλθον; Quo jure hic nobiscum egit Stephanus, neque hic solum, verum etiam in iis, quæ sequuntur, orationibus, ego plane divinare nequeo; neque novi ccc istos homunciones, quos illi visum est obtrudere contra Manuscriptorum fidem, contra rationem et contra historiam. Atqui profecto oportuit tot novos homines in familiaritatem publicam adducentem aliqua saltem commendasse oratione. Eos si nullo præconio ornandos, at digito tamen commonstrandos fuisse oportuit. Tu interea et de illorum celebritate et de nostra fide securus ne verbum unum addidisti. Non putarim te de tyrannide trīgintavirali cogitasse, atque inter oscitandum τοὺς τριάκοντα et τοὺς τετρακοσίους confundisse (quod nonnullis non mediocris in literis famæ accidisse video). Suadet quidem loci natura, ut hoc credam: prohibet tamen tua in Græcis diligentia exercitatissima. Ceterum tercentumvirale neque collegium neque classem ex Atticis monumentis novi, quæ te expediat. Erat profecto sodalitiū navibus instruendis hominum ccc, de quo Poll. VIII. 9., Sigon. de rep. Athen. IV. 4., et Vales. ad Harpocr. in Συμμορία. Verum hoc sub

Demosthene institutum nihil ad hanc causam pertinere posse videtur. Inclinata quoque rep. et Romanis rerum Græcarum dominis, de Senatu ccc Athenis aliquid memoria proditum est.

ΤΟΝ. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
 ΑΝΟΥΠΑΤΟΝ. ΤΗC. ΕΛΛΑΔΟC.
 ΡΟΥΦΙΟΝ. ΦΗCΤΟΝ. ΚΑΙ. ΑΡΕ-
 ΟΠΑΓΙΤΗΝ. Η. ΕΞ. ΑΡΕΟΠΑΤΟΥ.
 ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ. Η. ΒΟΥΛΗ.
 ΤΑΝ. ΤΡΙΑΚΟCΙΩΝ. ΚΑΙ. Ο.
 ΔΗΜΟC. Ο. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. ΕΥΝΟ-
 ΙΑC. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΥΡΕΓΕ-
 ΣΙΑC. ΤΗC. ΠΕΡΙ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ.
 ΑΝΕCΤΗCΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟC. (lege ΠΡΟ-
 ΦΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΥΛΑΔΟΥ. [ΝΟΥΝΤΟC])
 ΑΛΟΥ. ΔΙΑ. CΕΜΝΟΤΑΤΟΥ.
 ΑΡΧΟΝΤΟC.

Spon. Miscell. Erud. Antiq. et Gruter. Sed hoc serius longe. TAYLOR. Prior scriptura erat τῶν τετρακοσίων, et hic et infra. mutavit Stephanus et admisit in Contextum τῶν τριακοσίων (quod et fecit ter Orat. XXX. et ter in una pagina Andocidis Orat. de Reditu suo, p. 21.) contra veritatis et historiciæ fidem. nulla enim Historiæ Atticæ pars notior est ea, quæ agit de Quadringentis, et eos subsecutis Trīginta-viris. Centies in his Orationibus facta eorum mentio. ut mirum sit, quid spectans hoc admiserit Stephanus. Nulli erant, quod sciam, Trecenti illustres in Repub. Atheniensium ante Demosthenis πολιτείαν. MARKLAND.

Αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τριάκοντα] Forl. αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκ. TAYLOR. αὐτοὶ αὐθῖς τῶν τριάκ. CONT. Nisi delendum sit αὐτοῖς, legendum: αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα. nonnulli ex iis, qui Quadringentos expulerunt, ipsi postea ex ipsis Trīginta fuerunt. MARKLAND.

περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδία συμφερόντων ἐκάστω. ὑμᾶς οὖν χρῆ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μὲν ὅπως ¹ ἦσαν ἐν ² τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ εἴ τις αὐτοῖς ἐγένετο ὠφέλεια ³ τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὕτω γὰρ ⁴ ἂν δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ⁵ ποιῆσθε.

δ'. Ἐγὼ τοίνυν ἠγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ αἰτιμοὶ ἦσαν, εὐθύνας δεδωκότες ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι ⁶ ἢ ἄλλη τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἑτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφελειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ ⁷ καγαθὰ εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλονται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς ⁸ κατὰ τούτων ⁹ ὑποδέχασθαι διαβολὰς, οὐδ' ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες ὀλιγαρχικοὺς αὐτοὺς φάσκωσιν εἶναι. ἐμοὶ τοίνυν, ὡ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἰδία οὔτε δημοσία συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμία πώποτε ἐγένετο, ἀνδ' ἦς τινὸς ¹⁰ ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι ἐτέ-

¹ εἰσὶν A.   ² τῶν om. T.   ³ ἂν εἴη T. R. A.   ⁴ ποιῆσθαι T. R. A.
⁵ περὶ A. om. T. R.   ⁶ ἀποδέχασθαι A.

Εὐθύνας δεδωκότες] Lege: εὐθύνας οὐ δεδωκότες, qui rationes non reddiderant. Infra: πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρξάντες, οὐδεμίας εἰδένων διδασιν. et Orat. XXX. μῖνος οὐτος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. unde jurabant Heliastæ: οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω ὡς γε ἀρχὴν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς. citatur a Demosthene in Timocratem. Mox, παρ' ὑμῶν, pro ὑμῖν, recte Stephanus. ita infra: χάριτος παρ' αὐτῶν ἤξιον τυγχάνειν. Paullo ante, pro εἴ τις, MS. bene, ἦ τις. ut et ἂν ποιῆσθε, pro ἂν εἴη ποιῆσθαι. MARKLAND. Bene habet h. l. sententia est; qui e ratione gesti muneris infamia notati fuerint, quasi dixisset: ὅσοι ἠτιμάδισσαν ἐκ τοῦ φαῦλου πεφηνέται ἐν τῇ ἀποδοσί τῶν εὐθύνων. REISK.

Ἐλπίζοντας] Ἐλπίζουσι. CONT. Quod malim. AUGER.

Παρ' ὑμῖν] Π. ὑμῶν. H. STEPHAN. CONT. Recte. Præcessit enim modo: χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν. TAYLOR.

ὑποδέχασθαι] ὑποδέχασθαι διαβολὰς, κατηγορίας, ἀπολογίας etc. credo, non dici solet, saltem non ea solennitate, qua ἀποδέχασθαι. N. de Aristoph. pecun. τοῖς

ἐλέγχους ἢθι θέλοντες ἀποδέχασθε. Et c. Nicomach. Δίκαιον περὶ τῶν τοιούτων — κατηγορίας ἀποδέχασθαι. Et c. Alciabiad. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἀπειλογορευμένων ἀποδέχασθαι λεγόντων κ. τ. λ. Et in oratione de Vulnere ex industr. Ὡσθ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχασθαι αὐτοῦ κ. τ. λ. Isocr. de permutat. Ὡστε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὄ, τι ἂν λέγωσιν ἀποδέχασθαι. atque paucissimis fere interjectis: ὀφεί γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν ταχέως ἀποδεχομένους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς. Andoc. de Myster. Εἰ οὖν γινώσκοντα ὑμᾶς ἀποδεχομένου τὰς κατηγορίας κ. τ. λ. Lyeurg. c. Leocrat. οὐχ ἠγοῦμαι δεῖν ἀποδέχασθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. Ex quibus omnibus et infinitis aliis, quæ adduci possent, constat ἀποδέχασθαι eum animi affectum significare, quo aliquid comprobatum, iudicii que nostri calculo confirmatum. Ita Athen. l. 1. Ὁ δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ἀδει Ἄγεος καὶ Ἀφροδίτης συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἀποδέχασθαι τὸ τοιούτου πάθος, ἀλλ' ἀποτρεπεῖν αὐτοῖς παρανομίαν ὀρέξων. TAYLOR.

ἰδία οὔτε δημοσία] Π. ἰδία οὔτε δημοσία. H. STEPHAN.

ρων ἐπεθύμουν πραγμάτων. ἐτριηράρχησα μὲν γὰρ πεντάκις, καὶ τετράκις νευαυμάχηκα, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τὰλλα λελειτούργηκα οὐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτο πλείω τῶν ὑπὸ τῆς
 770 πόλεως ¹ προσταττομένων ² ἔδαπανώμην, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ἡμῶν νομιζοίμην, καὶ, εἰ πού μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἀμεινον ἀγωνιζοίμην. ὣν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπάντων ἀπε- 20
 στερούμην· οὐ γὰρ τοὺς τῷ πλῆθει ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίους γεγεννημένους χάριτος παρ' αὐτῶν ἠξίου τυγχάνειν, ἀλλὰ τοὺς πλείστα κακὰ ἡμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθ-
 771 ἴστασαν, ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. ἀ' χρῆ πάντας ἐνθυμουμένους μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἀ' ἐκάστῳ τυγχάνει πε-
 πραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὡ' ἄνδρες δικασταί, οὔτε ἐπὶ τῶν 25
 Τετρακοσίων ἐγενόμην· ἢ τῶν κατηγόρων ὁ βουλόμενος παρελθὼν ἐλεγξάτω· οὐ τοίνυν οὐδ' ἔπειδῃ ³ οἱ δέκα κατέ-

¹ πρᾶττομένων T.² ἔδαπανῶμεν T. R. ἔδαπάνων A.³ οἷδε κατέστησαν T. A.

Πραττομένων ἔδαπανῶμεν] Π. προσταττομένων ἔδαπανώμην. H. STEPHAN. Recte. Vide ad Orat. XIV. de mutatione vocum πράττεσθαι εἰ προστάττεσθαι. Paulo post pro ἀπάντων ἀπεστερούμην, scribe, ἀπάντων ἀν ἀπεστερούμην. MARKLAND. Vide quæ diximus: ad or. c. Alcibiad. TAYLOR. ἔδαπάνων. CONT. Aut ἔδαπάνων in prima persona singularis, aut, cum Stephano, ἔδαπανῶμην in medio est leg. REISK.

Παρ' αὐτῶν ἠξίον] Tametsi nominati non sunt, ad quos hæc pluralia redeunt, sententia tamen ipsa satis prodit oligarchicos designari. IDEM.

Παρ' ἡμῶν] Παρ' αὐτῶν. CONT. Legge: παρ' αὐτῶν TAYLOR. Ἡμῶν est longe extra rem, melius foret παρ' ἐκείνων, vel ὁμοίων, vel εὐωνών. Sequitur: μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, etc. Mysonis hoc est dictum: Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πρᾶγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖν, apud Diogenem Laertium in Vita Mysonis. Cum dicto alludit Max. Tyrillus Dissu. XV. in narratione congressus Atacharsidis et Mysonis: ἠγάθη μάλα τοῦ Ἑλλήνος ξένου (Mysonis): ὁ Ἀνάχαρσις τὴν ἀφρόνειαν τῶν ἔργων, καὶ τὴν φειδῶ τῶν λόγων. Mathæus VII. 21. Οὐ πᾶς ὁ λέγων, Κύριε, Κύριε, etc. ἀλλ' ὁ ποιεῶν etc. MARKLAND. Vulgata potest ita defendi, ut accipiat prout si dictum fuisset: ab illis numeri nostri, qui cum ipsis facerent. Sententia est: quasi, quicunque suas ad partes accu-

sisset, eo cum sibi benevolentiores atque fideiorem habuissent, quo plura vulnera reip. imposuisset. REISK. Sed potest retineri ἡμῶν, quum ipse, qui loquitur, in urbe manserit cum tyrannis. AUGER.

Τετρακοσίαν] Iterum cum o. l. s. restituas τετρακοσίων, nequæ cum Stephano delires. Si illis, quæ a me dicuntur, desit, quod addam, quæ tamen satis esse arbitrator, vel hic ipse locos emendaturientis cruentam manum retinere potuisset. Ego, inquit Orator, τετρακοσίαν οὐτε cum triginta viris τερη. vestram labefactavi. Εγὼ γὰρ οὔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην—οὐδ' ἔπειδῃ οἷδε κατέστησαν, οὐδεὶς με ἀποδέξει, οὔτε βουλεύσαντα, οὔτε κίττι. TAYLOR. Superfluum est et falsum: ἐπί. Vult dicere: se non fuisse ex Quadringentiis, utē τῶν (vel ἐκ τῶν) τετρακοσίων ἐγενόμην. Sic Orat. XXX. ἐάν δ' ἄρα ἐπιχειρήσῃ κέλεται, ἀπερ' ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, etc. ita utroque loco reponendum, προ-τετρακοσίων, ex MS. vel etiam sine MS. MARKLAND. Post τετρακοσίαν videtur διαταρῆς deesse, vel etiam aliquanto plus, ad hunc ferme modum: οὔτ' ἐπὶ τῶν τετρακοσίων, οὔτ' ἐπὶ τῶν τετράκοιτα δυνατὸς ἐγενόμην (vel ἐπὶ τινὶ τῆς πολιτείας μερὶ ἐγενόμην). REISK.

Οὐ τοίνυν οὐδ' ἔπειδῃ οἷδε κατέστησαν, οὐδεὶς με ἀποδέξει, etc.] Quinam sunt οἷδε? non Quadringenti: de his enim modo absolvorat, et plane ad alios quosdam transi-

στησαν, οὐδεὶς με ἀποδείξει οὔτε βουλευσάντα οὔτε ἀρχὴν 772
οὐδεμίαν ἀρξάντα. καίτοι, εἰ μὲν ἐξόν μοι ἀρχειν, μὴ ἤβου-
λόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δίκαιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε
δυνάμενοι μὴ ἤξιουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς
30 ἀν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατ-
ηγόρους ;

εἰ. Ἐτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκεψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοιοῦ-
τον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέσχον, ὥστε, 773
εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα ἀν ὑμῶν
μηδεμίᾳ¹ κεχρηῆσθαι συμφορᾷ. ὑπ' ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ
οὔτε ἀπαχθεῖς οὐδεὶς φανήσεται, οὔτε τῶν ἐχθρῶν
35 οὐδεὶς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ
τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν· εὖ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ
τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαρματάνειν δὲ τῷ βουλομένῳ
ῥάδιον. οὐ τοίνυν οὐδ' εἰς τὸν κατάλογον Ἀθηναίων καταλέ-
ξας οὐδένα φανήσομαι, οὐδὲ δίκαιταν καταδικαιτησάμενος
οὐδενός, οὐδὲ πλουσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγονώς συμ-
φορῶν. καίτοι, εἰ τοῖς τῶν γεγεννημένων κακῶν αἰτίοις ὀργί-
40 ζεσθε, εἰκὸς καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν
νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μεγίστην
ἠγοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ τῇ δημοκρατίᾳ πίστιν δεδωκέναι.

¹ χρεῖσθαι T.

ivit. Mili non dubium est quin sub hac voce lateant cī A, seu τριάκοντα, Triginta viri, qui Quadringentis successerunt, et fere conjunguntur. Hi vero Numerali nota, A, sæpe in Libris designantur. Sic apud Suidam V. Θεραμῆνις: ἐπὶ τῶν A. id est, τριάκοντα. tempore Triginta viro- rum. In Scholiaste Aristophanis, et alibi, sæpe ita notatos invenies. Hoc forte non intelligens Lysias exscriptor pro cī A dedit οἱ Δέ. Isocrates in Amartyro: ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν. Hujusmodi Notæ numerali debetur forte, quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratosthenem unum ex Triginta-viris: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς (sc. τοῖς Τριάκοντα) δέκα συλλαβεῖν: statuerunt igitur DECEM comprehendere, nempe μετοίκους ditissimos. Xenophon vero Ἑλληνικ. lib. II. 3. 21: de hac ipsa re longe aliter narrat: ἔδοξε δ' αὐτοῖς — τῶν μετοίκων ἓνα ἕκαστον λα-

βεῖν. decreverunt igitur, ut singuli ex Tri- ginta-viris unum aliquem ex alienis civibus comprehenderent. quod et clare repetitur paulo post in oratione Theramenis. unde in Lysia scribendum ibi videtur: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς λ (non ι) συλλαβεῖν, hoc est, τριάκοντα, non δέκα. MARKLAND. Οἱ δέ- κα κατέστησαν de meo dedi. Decemviri designantur, qui post triginta viros Athe- nis grassati sunt. REISK.

Οὐδένα φανήσομαι] Ante aut' post οὐδένα deesse videtur ἀνάξιν aut ἀνεπιτήδειον. Vult dicere: se rem suam privatam rei-publicæ damno baud auxisse. Modus al- tem rem suam faciendi multos inter-alios erat Athenis etiam hic, ut peregrinos ho- mines, aut servos; aut alios impuros et in- fames, clam' in album civium ingereret; iisque jus civitatis Atticæ, inscio et invito populo Atheniensi, venderent quidam ora- tores improbi, de quibus passim queritur Demosthenes. IDEM.

Τῇ δημοκρατίᾳ] F. ἐν ὀλιγαρχίᾳ: sed et
4 B

ὅστις γὰρ τότε οὐδὲν ἐξήμαρτον, οὕτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἤπου νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι, 774 εὖ εἰδὼς ὅτι, εἰάν ἀδικῶ, παραχρῆμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώμην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα 173. 1 προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν.

ς'. Ἡγοῦμαι δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ¹ οὐδὲν πεπονθότας κακὸν, ἐξὸν ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν, οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας, οὐδὲ τοὺς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, 5 ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν ἄλλων ἀφηρεμένους, οὐδὲ οἱ τῆς σφετέρως αὐτῶν σωτηρίας ἕνεκα ἐμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ' ² οἱ τινες ἐτέρους ἀπολέσαι βουλόμενοι μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, οὐς ἐκεῖνοι παρέλιπον ἀδικοῦντες, ὑμεῖς ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολειφθήσεται.

ζ'. Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὡς ἄνδρες δικασταί. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ τῶν 10 τὰ τῆς πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἐκλεπτον, ἔνιοι δ' ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν, οἱ δὲ συκοφαντοῦντες τοὺς συμμαχοὺς ἀφίστασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ Τριάκοντα τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑμεῖς ἂν αὐτοὺς ἠγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἡμαρτημένων τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἤξιον, ἠγανακτεῖτε, ἠγοῦμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων ἀδικήματα πάσῃ τῇ 15 πόλει κοινὰ γίνεσθαι. οὐ τοίνυν ἄξιον χρῆσθαι τούτοις, οἷς ἐκεῖνους ἐωρᾶτε ἐξαμαρτάνοντας, οὐδὲ ἂ πάσχοντες ἀδίκᾳ ἐνομίζετε πάσχειν, ὅταν ἐτέρους ποιῆτε, δίκαια ³ ἠγεῖσθαι,

¹ μηδὲν T. R. A.

² εἰ R. A.

³ ἠγεῖσθε T. R. A.

recte servatur δημοκρατία. SCHOTT. de meipso fidem dedisse ad democratiam, i. e. rem explicando fusius fidem dedisse, qualis futurus sim in democratia. AUGER.

Εἰ τις] Diu est quod notavi οἴτινες. TAYLOR.

Ἐμείς ἀπολέσαι] Lege ὑμᾶς. IDEM. Vel potius ὑμᾶς, scil. χεῖναι. MARKLAND. Errant ambo. Nam alias etiam ἀδικοῦντες e nominativo in accusativum ἀδικοῦντας foret transmutandum. quod secus est. bene habet vulgata. nominativi hi ἀδικοῦντες et ὑμεῖς apti sunt ex οἴεσθε, et

prius est pro ἀδίκως. REISK.

Ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν] Cujusmodi erat ea fraus, de qua paulo ante commemorabam, oratorum improborum, jus civitatis Atticæ volenti cuique quamvis probro et conscelerato vendentium, inscio et invito populo. IDEM.

Ἡμαρτημένων] Post ἠμαρτημένων aut addendum, aut certe subaudiendum est οἷοις ἐκδικούμενοι: quasi pœnas repententes. IDEM.

Ἡγανακτεῖτε] Melius scribi potuit ἀγανακτεῖτε. TAYLOR.

ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ ¹ αὐτῶν γνώμην ἔχετε, ἢ περὶ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἶχετε· ἐκ τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ ἡ πόλις ἔσται μεγί-
20 στη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρῶτατα ψηφιεῖσθε.

ἢ. Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρῆ, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἀμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλευσασθαι. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούετε τοὺς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, μικρὰς ἐλπίδας εἶχετε τῆς καθόδου, ἡγούμενοι ⁷⁷⁶ τὴν ² ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον ³ κακὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ
25 φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας ἐκ τοῦ ἄστεος, τοὺς ⁴ δὲ ἄλλους πολίτας ἐκκεκρηγμένους, τοὺς δὲ Τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείους ⁵ δ' ὄντας τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας ἢ τοὺς ὑμῖν ⁷⁷⁷ πολεμοῦντας, τότε ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς εὐχέσθε, ἅπερ ἐκείνους ἐώρατε ποιοῦντας, ἡγούμενοι διὰ τὴν τῶν
30 Τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σωθῆσεσθαι ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν κατιέναι. χρῆ τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους βουλευέσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ τούτους ἡγεῖσθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι, νομίζοντες

¹ ἄλλων Α.

² ἡμετέραν Τ.

³ ἀγαθὸν Τ.

⁴ ἄλλους δὲ Τ. R. A.

⁵ δ' om. Τ. Α.

Ἀκούετε] Prætulere] ακούετε. ut et infra, pro ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε, malle, ἐπειδὴ δ' ἐπυνθάνοισθε. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

ἡγούμενοι κ. τ. λ.] Amissa hic quædam locum turbat F. τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. SCHOTT. Attamen scriba non potuit imagine et literarum ductu deceptus pro ἡμετέραν ὁμόνοιαν exarare ἐκείνων δύσνοιαν. Hæ voces nunquam, quod sciam, similiter exarari solent. Neque vicissim labi propter sensus similitudinem. Quid enim est tam adversum, quam ὑμετέραν et ἐκείνων; ὁμόνοιαν et δύσνοιαν? Crede mihi, omne agis præter id, quod Criticum fas est agere, cum tam incoctas hiaroliones aliquid esse putes. TAYLOR. Opinor: εἶναι ἐν τῇ etc. nec quidquam præterea mutandum. Ab ipsorum factis et opinionibus eo tempore, ostendit illis, quantum bonum sit Concordia: et dicit, Quando exsulaba-

tis, contenti eratis vestra ipsorum concordia; neque ab ulla alia re spem aliquam habuistis. MARKLAND. Recipi: τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον κακὸν εἶναι. concordiam, quia nos consentiremus, qui in urbe manseramus, maximo vestro damno esse. REISK.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Lege: ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας, τοὺς ἄλλους δὲ πολίτας ἐκκεκρηγμένους ἐκ τοῦ ἄστεος κ. τ. λ. TAYLOR. Vindicat h. l. Koenius ad Corinthium p. 24. REISK.

πλείους ὄντας] πλείους δ' ὄντας. CONT. Scribe: πλείους δ' ὄντας. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Εὐχέσθε] Lege: νύχεσθε. CONT. TAYLOR.

Βουλόμενοι] Sententia postulat: βούλονται, τοῖς ὄρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντας. REISK.

Ἐμμένουσι] Corrige: ἐμμένειν κελεύουσι. Nihil fere frequentius tali

καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἰκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς 35 χαλεπώτερον τούτων, ¹ ἢ πυνθάνεσθαι ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτω διακειμένους τοὺς πολίτας ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενημένου. χρῆ δὲ εἰδέναι, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι οἱ φεύγοντες 778 τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διαβεβλήσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται, ἐλπίζοντες τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀδικουμένους ἑαυτοῖς ἔσσεσθαι συμμάχους, τοὺς δὲ συκοφάντας 40 εὐδοκιμεῖν δεξάντ' ἂν παρ' ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει· τὴν γὰρ τούτων πονηρίαν ἑαυτῶν ἠγοῦνται σωτηρίαν.

θ'. Ἀξίον δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τοὺς Τετρακοσίους πραγμάτων. εὔ γὰρ εἴσεσθε ὅτι, ἃ μὲν οὗτοι συμβουλεύουσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν· ἃ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις αἰεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. ἴστε γὰρ Ἐπιγένην καὶ ² Δημοφάνην καὶ Κλεισθένην ἰδίᾳ μὲν καρπωσα- 174. 1 μένους τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους· ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς οὐσίας, τοὺς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν ὥστε τοὺς μὲν ἡμαρτηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφίεναι, τοὺς δὲ ρηδὲν ἠδικηκότας εἰς ὑμᾶς 5 779 εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ οὕτω διετέθητε, ³ ὥστε τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε,

¹ ἢ om. A.² Διοφάνη T. R. A.³ ὥστε om. T. R. A.

vocabulorum crasi. Δημοσθένης ἐν τῷ p. 557. 17. REISK.

πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ τῶν συνθηκῶν Ἀξίον Παρ' ὑμῖν μέγα δύνασθαι] Ἐμῖν καὶ μέγα. CONT. Lege, cum Stephano: παρ' ὑμῖν, καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει. Δέ- κλευομένων ἐμ' μένειν. T. Magister ξαιντ' ἂν, libenter acciperint. MARKLAND. Ἀμφοτέραις] Tam oligarchiae, quam de- mocratiae. REISK.

Τούτων] Aut τούτων est delendum, aut ἢ, aut, id quod malim, leg. est: χαλεπώ- τερον ἢ πυνθάνεσθαι, vel χαλεπώτερον τοῦ πύνθ. REISK. Malim τούτου, sed potest utenque tolerari τούτων. AUGER.

Οἱ φεύγοντες] Trīginta tyranni et eorum asseclae designantur, quos copiosius atque luculentius ipse postmodum declarat

Εἰς ὑμᾶς] Potest perinde ad ἠδικηκότας referri, atque ad εἰσιόντες. malim tamen hoc posterius. ingressi ad vos, h. e. causa ad cognitionem vestram relata. REISK. Junge cum εἰσιόντες, ad vos (ad vestrum tribunal) ingressi. AUGER.

- τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποίησατε, τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμοιοῖας ὄρκους ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ ἥδιον ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε ἢ τοὺς ἀρχαῖους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὧ ἄνδρες δικασταί· πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν, ὅτι διὰ ¹ μὲν τοὺς ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ὀλιγαρχία δις κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιόν ² ἐστὶ τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἀπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις.
- 15 ἰ. Σκέψασθαι δὲ χρῆ, ὅτι καὶ τῶν ἐκ ³ Πειραιῶς οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες καὶ μάλιστα κεινδυνευκότες καὶ πλείστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι πολλάκις ἤδη τῷ ὑμέτερω πλήθει ⁴ διεκελεύσαντο τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ⁷⁸⁰ ἐμμένειν, ἠγούμενοι ταύτην δημοκρατίας εἶναι φυλακὴν· τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ἀδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ ³ Πειραιῶς οὕτω πλείστον χρόνον τὴν
- 20 πολιτείαν ⁵ παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε ἢ τούτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δι' ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἠγούμαι δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανεροῦς γεγενησθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὅποιοί τινες εἰσὶ πολῖται· τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς
- 25 εἶασε τῶν Τριάκοντα γενέσθαι, οἱ νῦν δημοκρατίας οὐσης ταῦτ' ἀεὶ ἐκείνοις πράττουσι, καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων

¹ τοὺς μὲν T. R. A.² ἐστὶ om. T. R. A.³ Πειραιῶς A.⁴ διελύσαντο T.⁵ ἂν παραμεῖναι A.

πειθομένοις] Subandi τὸ πεπεισθαι. Idem est ac si dixisset: οἷς πειθεσθαι οὐδὲ ἀπαξ ἐλυσιτέλησε τούτοις, οἱ ἐπίεθσαν. REISK.

Διελύσαντο] Διελέξαντο. SCHOTT. Hortati sunt, sc. Quid si διεκελεύσαντο? TAYLOR. Bene Schottus. Æschines περὶ Παραπρεσβ. §. ζ'. περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν. Demosthenes de Cor. πρὸς βίβλ. οἱ παραγενόμενοι διαλέγονται πρὸς αὐτὴν, et infra Idem: οἷσιν αὐτῶν διαλέγονται, et ita in Philippica IV. Lucianus Demonacte, p. 860. καὶ πον καὶ δήμιαι παραπρεσβ. ἐμμελεῖς διελέχθη. Hæc tot adduco, quia in istis locis, ut in hoc Lysia, διαλέγεσθαι significat publice et solenniter disserere, concionari. unde διαλέγεσθαι et δημογορεῖν conjungit Demosthe-

nes Orat. περὶ Παραπρεσβείας. Sed meminit Cl. Editor sibi legendum videri διεκελεύσαντο, hortati sunt, quætores fuerunt: quod verissimum arbitror. sic διακελεύμεθα ἡμῖν, Isocrates in Archid. p. m. 253. διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν, Xenophon Anac. III. 4. 45. et ἀλλόλοις διεκελεύοντο, lib. IV. 8. 5. Τοῖς ὄρκοις ἐμμένειν, ut Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV. 22. παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει. Mox, pro παραμεῖναι, scribo ἂν παραμεῖναι, id est, παραμεινέιν, ut ποίησιν. MARKLAND.

Ταύτην] Videtur aut μόνην, aut μεγίστην, aut βεβαιοτάτην, aut tale quid deesse. REISK.

Ποίησειν] Sub. τοῦτο. AUGER.

- 781 πλούσιοι γεγένηται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρχόντες οὐδεμιᾶς
 εὐθύνην δίδασιν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμοιοῦς ὑποψίαν πρὸς
 ἀλλήλους πεποιθήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλ-
 κασι· διὰ τούτους δὲ ἄπιστοι τοῖς Ἕλλησι γεγενήμεθα.
 καὶ τοσούτων κακῶν καὶ ἐτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ
 οὐδὲν διαφέροντες τῶν Τριάκοντα πλὴν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλι- 30
 γαρχίας οὐσῆς ἐπεθύμουν ὥνπερ οὔτοι, οὔτοι δὲ καὶ δημο-
 782 κρατίας τῶν αὐτῶν ὥνπερ ἐκεῖνοι, ὅμως οἴονται χεῖρᾶναι
 οὕτω ῥαδίως ὅν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν, ὥσπερ τῶν μὲν
 ἄλλων ἀδικούντων, ἀριστοὶ δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι.
 καὶ τούτων μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν, ὑμῶν δὲ, ὅτι οἴεσθε
 μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅτι ἂν οὔτοι βούλωνται,
 καὶ δίκην δίδασιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικούντες, 35
 ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ δίδόντες. ² καὶ δέξαιντ' ἂν
 μικρὰν ³ εἶναι τὴν πόλιν μᾶλλον ἢ δι' ἄλλους μεγάλην καὶ
 ἐλευθέραν, ἠγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ ⁴ Πειραιῶς κινδύ-
 783 ρον ὑμῖν δι' ⁵ ἐτέρων σωτηρία γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσε-

1 ὁμοίως T.

2 οὔτοι καὶ A.

3 εἶναι δι' ἑαυτοῦς τὴν A.

4 Πειραιῶς A.

5 ἐτέρον T.

Πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἀρχόντες] Verius ἀρ-
 χαντες: ita enim semper et saepe loquitur.
 Supra, hac Orat. ὅτε ἀρχὴν οὐδεμίαν ἀρ-
 χαντα. Orat. XXI. πολλὰς ἀρχὰς ἀρχας,
 ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι. Demosthenes
 contra Timocrat. κληρωτὴν ἀρχὴν ἀρχας.
 MARKLAND. Necessarium non videtur,
 ut h. l. aoristus praesenti temporis substi-
 tuatur. Adhuc enim tum temporis gerebant
 honores, atque gesturi erant in pos-
 terum. REISK.

Ἄπιστοι] Non caret bona sententia,
 malim tamen ἐκπιστοι. quam lectionem
 eruo ex illa, quam Vindobonensis codex
 praebet, ἐκπιστοι. infamati, sermonibus,
 et contumeliosis quidem, dilati. Possit
 quoque de ἐκπιστοι et κατάπιστοι cogi-
 tati. exsecrati, qui desipiuntur. IDEM.

Τοσούτων κακῶν] Subaudi ὧν εἴρηκα. tot
 malorum, quae commemoravi, et tot alio-
 rum, quae reticui. IDEM.

Δημοκρατίας] Δημοκρατίας οὐσῆς. CONT.
 Repete οὐσῆς ad δημοκρατίας, et ἐπεθύμουν
 ad τῶν αὐτῶν. AUGER.

Ὅμοίως οἴονται χεῖρᾶναι etc.] Immo ἐξεῖ-
 ναί (non χεῖρᾶναι) ὅν ἂν βούλωνται κακῶς
 ποιεῖν: ut infra, ἠγούμενοι — αὐτοῖς ἐξεῖ-
 ναί ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. Demosthenes
 adv. Androcton. οὗτος τοῖνον εἰς τοῦτο ἐλή-

λυθε, τὸ νομίζειν αὐτῶ, καὶ λέγειν καὶ γρά-
 φειν ἐξεῖναι πᾶν ὅ, τι ἂν βούλωνται. Ortus
 error (si error sit) ex mutatione Di-
 phthongi ει et ου. unde forte restituendus
 Homeri locus Iliad. A. v. 97.

Οὐδ' ὄγε πρὶν λαμοῦο βασιῆας κῆρας
 ἀφέξει'

Volgo legitur χεῖρας. κῆρες λαμοῦο, ut
 κῆρες θανάτω Iliad B. v. 302. Infra, ante
 voces καὶ δέξαιντ' ἂν videtur deesse οὔτοι,
 vel ita legendum pro καὶ. MARKLAND.

Μικρὰν εἶναι] Interponendum videtur δι'
 ἑαυτοῦς. REISK.

Δι' ἐτέρου σωτηρία] Lego: δι' ἐτέρου
 σωτηρία. ut modo praecesserat: δι' ἄλλους
 μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. TAYLOR. Forte:
 δι' ἐτέρων. ut infra: ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγα-
 θῶν ὑμῖν φαίηται. et supra: ἢ δι' ἄλλους
 μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. ubi ἄλλους poni vi-
 detur pro usitatori ἄλλων: ut apud Lu-
 cianum in Timon. p. 95. διὰ ταῦτα προ-
 τούτων: et Demosthenem περὶ Παρασπρ.
 διὰ τοὺς στρατηγούς ἀπάλετο, pro στρατη-
 γῶν. unde hic quoque legi potest δι' ἐτέ-
 ρου σωτηρία γένηται, pro ἐτέρου, ut Orat.
 XXVII. ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πένητες, et
 ita Orat. II. διὰ τήνδε τὴν πόλιν. persaepe
 ita scribit Demosthenes. Deinde, pro

σθαι, ἐκείνους δὲ ¹ μέγα δυνήσεσθαι. ὥστε ² δι' αὐτὸ πάντες
 40 ἐμποδῶν εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνεται. τοῦτο
 μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ ³ κατανοῆσαι· αὐτοὶ τε
 γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δο-
 κοῦντες εἶναι πονηροί, ὑμεῖς ⁴ τε τὰ μὲν αὐτοὶ ὄρατε, τὰ δ'
 ἑτέρων πολλῶν ἀκούετε.

ιά. Ἡμεῖς δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, δίκαιον μὲν ἠγούμεθ'
 εἶναι πρὸς πάντας ⁵ ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις 781
 καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ, ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν
 175. 1 κακῶν αἰτίους δίκην δίδοντας, τῶν τότε περὶ ⁶ ἡμᾶς ⁷ γεγε-
 νημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν, ὅταν δὲ φανεροὶ
 γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωροῦ-
 μενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ⁸ ἡμᾶς εἰς ὑπο * * * *

¹ μείζον T. A.   ² τὸ T. R. φρονούντες τὸ A.   ³ κατανοήσαι T. R. A.
⁴ δὲ T. A.   ⁵ ὑμᾶς πρὸς πάντας A.   ⁶ ὑμᾶς A.   ⁷ γενομένων T.
⁸ ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάγετε τοῦ τυρανίδος καὶ ὑμᾶς ἐπιθυμοῦν. A. εἰς * * * T. R.

ἐπιλύσεσθαι recte Schottus ἐπιλήσεσθαι, oblituros esse. MARKLAND. Dedi ἑτέραν, pro vulgari ἑτέρου, quia alias tούτους stare non posset, quod ad eosdem redit, qui hic ἑτέροι appellantur. ut ἐκείνους idem valet atque ἑαυτούς. redit enim ad sycophantas eosdem, de quibus hic agitur. REISK. Τούτους accipe, quasi legeretur αὐτούς vel αὐτοί, quod velim legi. AUGER.

[Ἐπιλύσεσθαι] Ἐπιλήσεσθαι. SCHOTT. ἐπιλήσεσθαι, vel ἐπιληθήσεσθαι. CONT. Videtur ἐπιπληγάσεσθαι legendum esse. fore, ut ipsi (sycophantæ) illos (vindices libertatis publicæ) obruant, obscurent (luminibus eorum officiant), ipsimet autem (sycophantæ puta) plus in reipublica possint (quam viri de ea optime meriti). REISK.

[Ὡστε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδῶν εἰσιν] Constructio postulat: τούτων πάντες ἐμποδῶν εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων etc. si quid vobis commodi aliunde obtingat, huic omnes hi sese opponunt et obnuntant. MARKLAND. Mihi legendum videtur: ὥστε φρονούντες τὸ αὐτό, vel ὥστε σπεύδοντες πρὸς τὸ αὐτό. contentientes in idem, vel ad idem contententes omnes. REISK.

[Ἡμεῖς τε] Sic rursus de meo dedi, pro vulgari δὲ. cohæret hoc τε, cum altero τε eique respondet, quod paulo ante legitur in illis: αὐτοὶ τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λ. IDEM.

[Πάντας] Non cohæret cum proximo ὑμᾶς, sed cum πολίτας. idem est ac si dixisset: δίκαιον ἠγούμαι ὑμᾶς ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοῖς γεγενημένοις πρὸς πάντας τοὺς πολίτας. IDEM.

[Τοὺς μηδὲν αἰτίους] Potest servari, sub-

audiendo κατὰ ad μηδὲν, sed malim τοὺς μηδενὸς αἰτίους, quod dat CONTIUS. AUGER.

[Πάντας εἰς] Πάντας εἰς ὑποδ — Cod. Steph. πάντας εἰς ὑπὸ ἄλλος ἠγούμενος, et sic deinceps continuata proxima oratione, Coisl. Verum istud ἄλλος Amanuensis erat nota, qua significabat aliam esse orationem, qua sequebatur, uti dilucidius rem notant Codd. alii, in quibus legitur,

Λεῖπει τὸ τέλος τοῦ προκειμένου λόγου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑξῆς τοῦ περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας. TAYLOR.

In Vindobonensi finit hæc oratio sic: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο. Sine dubio proximum vocabulum, cujus primam solummodo partem hodie habemus reliquam, fuit olim ὑπόνοιαν, et suspicor in hanc ferne sententiam exisse olim hanc orationem: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάγετε τοῦ τυρανίδος ὑμᾶς ἐπιθυμοῦν. Post illud ὑπο sequitur in Vindobonensi hic titulus: Λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας. Juvat hic addere, quæ Storrius, V. C. qui meam in gratiam codicem Vindobonensem ad editionem Lysie Marburgensem contulit, adscriptum in schedis ad me missis: “Quemadmodum (ait) præcedentis orationis lacunam indicat librarius, cum non tantum prætermittit usitatum ipsi in orationum fine signum † sed majori etiam intervallo voculam ὑπο a titulo novæ orationis disjungit: ita novæ lacunam significat, vocem ἠγούμενος majori etiam intervallo a titulo sejungens, et minore caractere literam s scribens, cum contra ea alias major satis crispa litera in orationum initio comparat.” REISK.

Α Υ Σ Ι Ο Υ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Evander qui domi se continuit sub imperio trigintavirali, jam restituta rep. ad officium βασιλέως adspirat. (Romæ erat Rex Sacrorum: uti et uxor Regina. Inscriptio Rom. in basi fracta,

C. VA . . . . .
REX. SACRORVM. AVGV.R.
CVM. MANLIA. L. F. FADILLA.
REGINA. SACRORVM.
PATRI. RARISSIMO.

Sacrificulus videtur a Livio dici.)

Oratio δοκιμασίας, in qua argute quæritur inter cetera, an Lex ἀμνηστίας post re-
operatam reimp. generalis erat et ad omnes æque spectabat.

Pag. ed.

Reisk. 785

785 α'. * * * ἡγούμενος ¹ ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐ-
786 τοὺς διὰ ² τὸν ³ χρόνον ⁴ ποιήσεσθαι· ἔπει σὺνοισθαι πολλὰ
καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ἐξημαρτηκῶς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ
787 οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίοις αὐτῶν νομίζεις. ὃ δὴ ⁵ ἔγωγε
καὶ ἀγανακτῶ, εἰ ταύτη τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἦκει πιστεύων,
ὡς περ ἄλλων μὲν τινῶν οὐτῶν τῶν ἡδίκημένων, ἑτέρων δὲ ¹⁰
τῶν ταῦτα διαψηφιομένων, ἀλλ' οὐκ ἀμφοτέρα τῶν αὐτῶν
καὶ πεπονητότων καὶ ἀκουσομένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς

Pag. ed. H. Steph. 175. G

¹ οὐκ ἀκριβῆ A.

⁴ ποιήσεσθαι T. R.

² τὸν om. T. R.

³ χρόνου R.

⁵ ἀγωνιῶ T. R.

ἡγούμενος] Deest οὐχ ante ἡγούμενος, ut apparet ex sensu. Quantum præterea in hiatu interiit, nescimus. Modo f. ποιήσεσθαι. TAYLOR. Malim: ἡγούμενος οὐκ ἀκριβῆ. REISK.

Αὐτοὺς] Nempe iudices. AUGER.

Διὰ τὸν χρόνον ποιήσεσθαι] Deest initium hujus Orationis et sententiæ; sed facile perspicitur hunc esse sensum: διὰ τὸν χρόνον οὐ ποιήσεσθαι, existimans eos non nunc facturos esse exactam inquisitionem propter angustias temporis. Hæc infra explicat. οὐ amittebatur forte in præcedente cv. MARKLAND. Dedi χρόνου. Post tantum temporis intervallum, quo censura morum nulla exercitata, post tam longin-

quam quietem juris civilis. Potest etiam sic accipi: tanto tempore post scelera illa abs te perpetrata. REISK. propter tempus, subaudi elapsum, i. e. quia multum tempus præteriiit post perpetrata scelera. AUGER.

Ἄδῃ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ etc.] MS. ὃ δὴ ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ. Forte: ὃ δὴ ἔγωγε ἀγανακτῶ, εἰ etc. Demosthenes περὶ τῶν ἐν Χερῶν. Καίτοι ἔγωγε ἀγανακτῶ καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρέματα etc. MARKLAND.

Ἀμφοτέρα] Adverbialiter sumitur, pariter. AUGER.

Τούτων] Scil. harum rerum quarum alii cives sunt participes. IDEM.

ἔστέ· οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὗτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν
 Λακεδαιμονίων ἤρχετο, ¹ οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ² ὑμῖν
 μεταδοῦναι ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν,
 ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας
 15 αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ
 τῶν κοινῶν μετέδοτε, ὥστε εικότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐθελίαν
³ καταγινώσκουσιν. ὧν εἷς οὗτος ὧν οὐκ ἀγαπᾶ εἰ τις αὐτὸν
 ἔᾶ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκεῖνων δοῦναι δίκην
 πάλιν ἀρχεῖν ἀξιοῖ.

β'. Καὶ νυνὶ αὐτὸν ἀκούομεν, ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ κατηγο- 788
 ροῦμεν, διὰ βραχείων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πρά-
 γματα καὶ διακλέπτουτα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν,
 20 λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν ⁴ πόλιν ἀνηλώκασι καὶ φιλοτί- 789
 μως λελειουργήκασι καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δη-
 μοκρατίᾳ νενικήκασι, καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι καὶ οὐχ
 ὁρᾶται ποιωῶν ἄλλοι ἐνταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ
 πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τοὺς λόγους οὐ χαλε-
 πὸν οἶμαι ἀντειπεῖν· πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρεῖτ-

¹ οὐδ' αὐτῆς τῆς Α.

² ἡμῖν T. R.

³ οὗτοι καταγινώσκουσιν R. A.

⁴ πόλιν οἱ αὐτοῦ πρόγονοι ἀηλ. Α.

[Ἡμῖν μεταδοῦναι] Lege ἡμῖν, ut supra et infra. MARKLAND. Ad αὐτῆς; aut ad dendum aut certe subaudiendum ἑαυτοῖς. REISK.

[Ταύτην τὴν εὐθελίαν] Est idem, quod ante paulo dixerat: ταύτην τὴν ἐλπίδα. sperant tantam fore vestram seu facilitatem, seu socordiam atque tarditatem et stultitiam, ut causam hanc lente, remisse, somnolenter, non autem justa cum severitate sitis examinaturi. IDEM.

[Ἐπισύροντα τὰ πράγματα] Demosthenes ad Leptin. ἐτι τόνων ἴσας ἐπισύροντες ἐροῦσιν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Nostri et Demosthenis Doctiss. Budæus putat ἐπισύροντες significare: “ambage verborum rem, de qua agitur, implicantes, ac quasi in longum tractim ducentes ac subducentes, iudicium mentes alio alioque trahentes, multa commemorandò ad rem nihil pertinentia: quod satis, inquit, intelligendum datur ex eo, quod dixit (Lysias) διακλέπτουτα τὴν κατηγορίαν.” Sit sane hoc verum in loco Demosthenis: atqui dicit Lysias, Evandrum διὰ βραχείων ἀπολογήσεσθαι. PAUCIS verbis apologiam facturum. non igitur (pace viri maximi) in longum ducere et multa commemorare potuit. Scribo: ὑποσύροντα. sub-

trahentem, nihil omnino dicentem de rebus, quarum accusatur (διακλέπτουτα τὴν κατηγορίαν), sed ad sua in rem. merita orationem convertentem, ut mox narrat. ἀσύστατα esse puto διὰ βραχείων, et ἐπισύροντα. MARKLAND. De verbo ἐπισύροντι quatenus significat, aliquid agere brevis-simis, perstringere leviter, obiter, defunctorie, desultorie, tumultuarie, dicis causa, cum festinatione, vel segniter, secorder, sine debita contentione animi, sic, ut argumento haud satisfacias, ad Polybium pluribus disputavi. E lectione Coislin. efficio hanc: κατηγοροῦμεν, ἐνίων διὰ βρ. id est, ὑπὲρ ἐνίων ἐν τούτων, ἢ κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. de nonnullis eorum, quorum ipsum incusamus. REISK. Ἐπισύροντα explico juxta Reiskium. AUGER.

Λέξειν — ἀνηλώκασι] F. λέξειν δὲ ὡς οἱ πρόγονοι πολλὰ — ἀνηλώκασι. TAYLOR. Ipse, paterque et majores, ut necesse non sit cum Taylora οἱ πρόγονοι interponere. REISK.

[Πολλὰς] πολλὰς, Vind. Fortasse copulandum est utrumque: ὡς πολλὰ πολλὰς εἰς τ. π. IDEM.

[Κρεῖττων ἦν] Lege: κρεῖττων ἂν ἦν. TAYLOR.

των ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ μὴ λειτουργήσας ἢ τσοαῦτα τῶν
 ἑαυτοῦ ἀναλώσας· διὰ γὰρ ταῦτα πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ 25
 δήμου κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ὡς εἶναι ταῦτα τὰ
 ἔργα ἀειμνηστότερα ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν ¹ αὐτῶ ἀνα-
 δήματα· πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα τὴν τούτου, ὅτι οὐ νῦν
 δεῖ αὐτὸν ἐξετάζειν εἰ σώφρων ἐστίν, ὅτ' αὐτὸν οὐκ ἔξεστιν
 790 ἀσελγαίνειν, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ, ἐξὸν
 ὀποτέρως ἐβούλετο ζῆν, εἴλετο παρανόμως πολιτευθῆναι.
 τοῦ μὲν γὰρ νῦν μηδὲν ἐξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι, 30
 τῶν δὲ τότε ² γεγενημένων ὁ τούτου τρόπος καὶ οἱ τούτῳ
 ἐπιτρέπουν ἀξιοῦντες. ὥστε ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι
 ἀξιοῖ, ταῦτα χρῆ ὑπολαμβάνειν, ³ μὴ εὐήθεις αὐτῶ εἶναι
 δοκῆτε.

γ'. Ἄν δὲ καὶ ἐπὶ τοιούδε λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος
 οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληθῆσαι, ἀλλὰ ἀνάγκη, εἰάν αὐτὸν
 ἀποδοκιμάσητε, ἀδύτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι, τὰ δ'
 ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἢ γὰρ 35
 αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστίν, ἐν δὲ ταύτῃ
 τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίνεταί, δικαστήριον δὲ παρά
 791 τοὺς νόμους ⁴ οὐ δυνατὸν κληρωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα πᾶνθ'

¹ αὐτῶν R. αὐτοῦ A.

² γενομένων T. R. A.

³ ἴνα μὴ A.

⁴ δυνατὸν πληρωθῆναι T. ἀδύνατον πληρωθῆναι R. A.

Λειτουργιῶν αὐτῶ ἀναθήματα] Scriben-
 dum videtur: λειτουργιῶν αὐτοῦ. Deinde,
 legendum puto ἀναθήματα. Ἄναθήματα
 enim sunt res sacrae, et Deo alicui dedi-
 catae: hic vero agitur de impensis civili-
 bus, et alluditur vel respondetur verbis,
 quibus usus erat Evander in Apologia
 sua: ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνλώκασιν
 quemadmodum refert Noster paulo ante.
 MARKLAND. Pro αὐτῶ dedi de meo αὐ-
 τῶν. quod redit eodem, quo superius ἀν-
 λώκασιν redit, scil. ad ipsius Evandri et
 patris majorumque donaria. ἀναθήματα
 αὐτῶν sunt idem atque τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀνα-
 κείμενα, vel ἀνατεθέντα ἀναθήματα. dona-
 ria ab ipsis consecrata et dedicata in tem-
 plis. Bene habet ἀναθήματα. qui choris,
 aut aliis in gymnicis certaminibus vicis-
 sent, tripodas aut coronas aureas pro præ-
 mio accipiebant, quæ præmia victores
 memoriae ergo in templis dedicabant, hæc
 sunt ipsorum donaria. αὐτῶν ἀναθήματα.
 REISK.

Τοῦ μὲν γὰρ νῦν] Malim verba sic esse
 structa: τοῦ νῦν μὲν γὰρ —. IDEM.

Mh] Imo vero ἴνα μὴ —. IDEM.

Παρά τοὺς νόμους δυνατὸν πληρωθῆναι]
 Lege ἀδύνατον. CONT. TAYLOR. Lege:
 ἀδύνατον κληρωθῆναι. dicasterium vero contra
 Leges non debet sorte legi. Pollux VIII.
 15. segm. 148. εἰρεῖς δὲ, ἐκκληρώθη τὸ δι-
 καστήριον, ἐνεκκληρώθη, etc. ubi in Vulgatis
 pariter erat ἐπληρώθη. Ipse capituli Titu-
 lus habet: περὶ βλάβης — καὶ τοῦ κληρω-
 θῆναι τὸ δικαστήριον. et alibi dicit
 Pollux κληρῶν δικαστῶν, et ἀπεκκληρώθη
 δικαστήριον: ut et Ulpianus in Midianum,
 initio fere. Demosthenes contra Ever-
 gum: καίτοι εἶδε αὐτὸν — προκαλεῖσθαι,
 κληρουμένον τῶν δικαστηρίων κομί-
 σαντα τὸν ἀνθρωπον. Idem contra Timo-
 cratem: δικαστήρια: κληροῦτε, καὶ
 καταγινώσκετε δεσμῶν τῶν ἀνοσμεύοντων.
 ita et ibi legendum puto: pro πληροῦτε,
 quod habet Edit. Hervagiana. Vide Ar-
 gumentum in Orat. contra Androtonem.
 et tamen in Prima contra Aristogit. oc-
 currit τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι. Iterum
 παραγρ. adv. Pantanetum: ἐπειδὴ ἐμελλεν
 εἰσέναι τὴν δίκην, ἤδη τῶν δικαστηρίων

οὗτος ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται, τί ¹ πρῶσδοκᾶτε δοκι-
 μασθέντ' αὐτὸν ποιήσειν, ² εἰ τὴν ἐξιούσαν ἀρχὴν επέπεικεν
 αὐτοῦ ³ ἕνεκα παρανομῆσαι; ἄρ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν ⁴ τῷ 792
 40 ἐνιαυτῷ διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν οἶμαι. ἔστι
 δ' ὑμῖν ⁵ οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐ-
 σεβέστερον τὸν ⁶ βασιλέα καὶ τοὺς συνάρχοντας τὰ ὑπὲρ 793
 τοῦ μέλλοντος ἀρξέειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη
 γεγένηται, ἢ καὶ τοῦτον, ὃν οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας
 οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι, καὶ πότερον ὑμεῖς ὠμόσατε εἰς
 τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες τὸν
 176. 1 ἄξιον τῆς ἀρχῆς στεφανώσειν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε·

¹ πρῶσδοκῆσαι δέ T. R. A.

² εἰ ἀδοκίματος ἂν τὴν Α.

³ ἕνεκα T. R. A.

⁴ τῷ αὐτοῦ ἐνιαυτῷ Α.

⁵ οὐ om. T.

⁶ βασιλεία ἢν ὄντα καὶ Α.

ἐπικληρουμένων, etc. Vide et Orat. adv. Verotum. Caterum Thesmothetæ (de iis enim agitur, et in eorum numerum cooptari voluit hic Evander) duplicem δοκιμασίαν seu ἀνάκρισιν subibant: primam, ἐν τοῖς πειτακασίαις: alteram, in δικαστηρίῳ sorte lecto ob hanc rem. temporis vero angustia: non patiebantur tales δικαστήριον legi, prout postulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri Thesmotheta Evander. Hoc videtur esse Oratoris Argumentum. MARKLAND. Recepti ἀδύνατον. Sed παρὰ τοὺς νόμους h. l. non videtur contra leges significare, sed propter leges, quia leges intercedunt. REISK.

Διαπέπρακται] Post διαπέπρακται deesse videtur ἀδοκίματος ἂν, vel ἰδιωτεύων. IDEM.

Ἐξιούσαν] Ἐξιούσαν. CONT. Videō hæc eadem fere animi contentione dici debuisse, qua dixit Cic. 3. in Verr. "Qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse, qui in fugam improbus sit?" Eadem est, inquam, figura seu σχῆμα Orationis. Instituitur enim comparatio inter ea, quæ facturus est δοκιμασθεῖς, ipse sc. in magistratu constitutus: et quæ τὴν ἀξιούσαν ἀρχὴν επέπεικεν αὐτοῦ ἕνεκα (vel ut Scal. legi mavult ἕνεκα) παρανομῆσαι. Et profecto simul video hæc non solummodo dici debere, sed et dici quoque, si modo emendaveris mecum et Scaligero τὴν ἐξιούσαν ἀρχὴν. Ita scriptum est a Lysia c. Milit. ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς z. t. λ. Ita sacra auspiciandorum magistratum vocantur Εἰσιτήρια. Vid. Sigon. de republica Athen. c. 3., Demosth. de falsa legatione. Id. Demosth. adv. Aristogit. I. τὰς ἑνας ἀρχὰς ταῖς νεαῖς ἐκούσας ὑπεξιώναι. Ita dicitur a Latinis Abire Magistratu. Cic. 5. Fam. 2. "Atque ille pridie Kal.

Januar. qua injuria nemo unquam in aliquo magistratu improbissimus civis affectus est, ea me Cos. affecit, cum republicanum conservassem; atque abeuntem magistratu concionis habenda potestate privavit." TAYLOR. Opinor, τὴν ἀρχούσαν ἀρχὴν: ut forte intelligatur Archon ἐπ' ἀνύμνος, a quo Annus nominabatur. et qui inter Novem erat præcipuus. nisi malis ἐξιούσαν, archontem e magistratu suo exeuntem: quod ἐπ' ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς vocat Xenophon Hellenic. V. 4. 4. Mox, pro τοῦτο μόνον, recte Stephanus οὐ τοῦτο μόνον. Paulo infra, τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἀρξέειν ἱερὰ θῦσαι: vide Snidam in V. Εἰσιτήρια, unde hic locus explicabitur. MARKLAND.

Τῷ ἐνιαυτῷ] Non enim ultra annum munere regis sacrorum fungebantur. Sed interponendum videtur αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ, in anno suo, quo ipse rex sacrorum esset. REISK.

Οἶμαι] Subaudi αὐτὸν οὐκ ἂν ὀλίγα διαπράξασθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ πολλὰ—. IDEM. Ἔμιν τούτω] Πι: ἔμιν οὐ τούτω. H. STEPHAN. CONT.

Τὸν βασιλέα] Interpone ἢν, aut ἢν ὄντα. regem sacrorum nunc fungentem. REISK.

Ἡ καὶ τοῦτον] Velim abesse καὶ, vel mutari in θῦσαι quod hic saltem subaudiendum est. AUGER.

Στεφανώσειν] coronatuos, nemo ignorat primarios magistratus, dum essent in exercitio, coronam cespite gestavisse. IDEM.

Ταῦτα γὰρ] Ταῦτα γὰρ σκοπεῖτε. CONT. Ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε. TAYLOR. Lego: ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε. dependent hæc a præcedentibus: ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ etc. unde infert: Hæc igitur considerate. γὰρ nullum hic locum habet. MARKLAND. Bene habet, et elegans adeo est γὰρ. REISK.

κακείνο ἐνθυμείσθε, ὅτι ὁ θεὸς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον, οὐχ ἥκιστα ¹ [περὶ] τῶν ἐν ὀλιγαρχία ἀρχάντων ἔνεκεν ἔθηκεν, ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δὲ οὐς ἡ δημοκρατία κατ-
794 ἐλύετο, οὗτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολιτεία πάλιν ἀρχέουσι, καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον, προλαβόντες οὕτως αἰσχυρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο· ὥστ' ⁵ οὐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχειν, οὐδὲ μικρὸν ἡγουμένους τὸ πρᾶγμα μὴ φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάττειν· ὡς ἐν τῷ ἑκάστον δικαίως ἀρχειν ἢ τε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλήθος τὸ ὑμέτερον σώζεται.

δ'. Εἰ μὲν ² δὴ ³ βουλευέσων νυνὶ ἔδοκιμάζετο, καὶ ὡς
795 ἵππευκός αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ⁴ ἄρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο, καὶ ἀνευ κατηγοροῦ ἀν' αὐτὸν ἀπεδοκιμάζετε· ¹⁰ ⁵ νυνὶ δέ, ὅτε μὴ μόνον ἵππευκῶς ⁶ [μηδὲ βεβουλευκῶς] ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλήθος ἐξημαρτηκῶς φαίνεται, οὐκ ἀν' ἄτοπον ποιήσαίτε, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ

¹ uncus om. T. R. περὶ om. A.

² δὴ om. T. R. A.

³ βουλευέσων νυνὶ ἔδοκιμάζετε T.

⁴ ἄρμα A.

⁵ νυν T. R. A.

⁶ uncus om. T. R. μηδὲ βεβουλευκῶς om. A.

κακείνο ἐνθυμείσθε] Alius dixisset: κακείνο δὲ προσενθυμείσθε. IDEM.

Περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχία ἀρχάντων ἔνεκεν] Dele περὶ. CONT. Utrum erit delendum? Ni mutari alterum mavis: περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχία ἀρχάντων ἐκείνον ἔθηκεν. TAYLOR. Videtur παρέλκειν, vel περὶ, vel ἔνεκεν. Nemo enim, opinor, dicit, τιθέναι νόμον περὶ ἐνικά τιος. Delendum puto περὶ, quam vocem repetivit forte Scriba ex versa precedenti. MARKLAND. Aut delendum est hoc secundum περὶ, aut cum καὶ mutandum. REISK.

¹ Ἐν αὐτῇ τῇ] F. leg. ἐν τῇ αὐτῇ. AUGER.

Πρότερον προλαβόντες] Proba est phrasis suo loco. hic tamen mallet παραλαβόντες. saepe ita loquitur tum Noster, tum Demosthenes, et alii, de magistratibus, qui rerum habenas sibi traditas accipiunt. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Inter ἦν et πρότερον interponendum videtur ἰγυῖα, vel ἀκέραιον, vel tale quid. Deinde pro προλαβόντες utique leg. est παραλαβ. REISK.

¹ Ἐν τῷ] Ἐν ἑκάστῳ, Vind. Forte voluit: ἐν αὐτῷ τῷ. hoc ipso, hoc solo, ut ex æquo et iusto magistratum quis gerat. IDEM.

Τὸ ἄλλο] Dicitur ἄλλο, quia secernuntur magistratus a reliqua civium multitudine. AUGER.

Βουλευέσων] Βουλευέσων, Coisl. Fort. Εἰ μὲν βουλευέσων νυνὶ ἔδοκιμάζετο. ut infra:

καὶ μὲν δὴ βουλευέσων γε δοκιμασθεὶς. TAYLOR. Corruptus est hic locus, ex sequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc sensum forte restitendus: Si delatus fuisset aliquis in Concilio fuisse (βουλευέσων) sub Triginta-viris, vel etiam si ex Tabulis appareret illum sub istis equitem fuisse, etiam sine accusatore aliquo eum rejecissetis. nunc vero, cum liqueat Evandrum non solum equitem fuisse, et in concilio, verum etiam Populo et Reipublica vestra nocuisse; nonne absurde agetis, nisi eodem modo de illo statuatis? Ita enim distinguenda sunt hæc, posita Interrogationis Nota post φανείσθε: quo non percepto, Schottus male eiecit particulam μὴ. Pro ἄρμα ἐνεγέγραπτο Idem verissime restituit ὄνομα: ut Orat. XIII. τὰ μέντοι ὄνομα τὰ διαπράττονται σφῶν αὐτῶν — προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς ἐνεργέτασ ὄντας. MARKLAND. Recepti e Coisl. et Vindob. βουλευέσων, et pro ἔδοκιμάζετε vulgari dedi ἔδοκιμάζετο. Videtur in libris Lysiae gemina lectio fuisse, aliis βουλευέσων μέλλων, aliis βουλευέσων dantibus. nescio quoque, an fuerint, qui βουλευέσων darent. REISK.

¹ Ἄρμα] ὄνομα. SCHOTT. Recte. TAYLOR.

Μὴ] Delet Schottus. Sed legendum f. cum interrogatione: οὐκ ἀν' ἄτοπον ποιήσαίτε, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανείσθε; TAYLOR. Bene habet μὴ.

¹ φανεῖσθε; καὶ ² μὲν δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθεῖς πέντα- 796
 κοσιοστός ὡν μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον ³ ἐβού-
 λευσεν, ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν
 15 ἐβούλετο, βραδίως ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο. ⁴ ταύτης δὲ
 τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καὶ αὐτὸν ἀρχειν, καὶ μετὰ
 τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγί-
 στων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς
 ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν ἢ περὶ τῶν ἄλλων
 ἀρχῶν ποιῆσθαι. εἰ δὲ μὴ, πῶς οἴεσθε τὸ ἄλλο πλήθος 797
 τῶν πολιτῶν διακείσεσθαι, ὅταν αἰσθῶνται, ὃν προσῆκε
 δίκας τῶν ἡμαρτημένων δίδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης
 20 ἀρχῆς ἠξιοῦμενον; καὶ φόνου δίκας δικάζοντα, ὃν ἔδει αὐτὸν
 ὑπὸ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι; καὶ πρὸς τού-
 τοις ἰδῶσιν ἐστεφανωμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὄρφανῶν
 κύριον γεγεννημένον, ὡν ἐνίοις αὐτὸς ⁵ οὗτος τῆς ὄρφανίας
 αἴτιος γεγένηται; ἄρ' ⁶ οὐκ οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς ⁷ δια-
 κείσεσθαι, καὶ ὑμᾶς ⁸ αὐτῶν αἰτίους ⁹ ἠγήσεσθαι, ὅταν
 γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς
 25 τὸ δεσμοκτήριον ἀπήγοντο καὶ ἀκριτοὶ ὑπὸ τούτων ἀπάλ-

¹ φανείσθε R. A. ² μηδὲν T. ³ ἐβούλευσας T. ἐβούλευσεν ἂν R. A.
⁴ ταύτην δὲ τὴν ἀρχὴν A. ⁵ ὃν τοιοῦτος T. R. A. ⁶ οὐκ T.
⁷ διακείσεσθαι T. ⁸ πάντων A. ⁹ ἠγήσασθαι T.

si non idem vobis in hac ejus causa esset animus, qui tum futurus fuisset in illa causa, h. e. si non in hoc quoque posteriore casu eum reprobaretis, ob causam multo graviore, quemadmodum certo, certius eum fuissetis reprobaturi in casu priore, ob causam multo leviore. REISK.

Καὶ μηδὲν] Π. καὶ μὲν —. H. STEPHAN. Ἐβούλευσας] Ἐβούλευσε, vel βούλευσε. SCHOTT. Recte prius, modo addatur, v, ἐβούλευσεν. Unde vero βούλευσε, Vir Doctissime, in Lingua Attica, et scriptore Prosaico? Paulo ante, pro καὶ μηδὲν δὲ, recte Stephanus, καὶ μὲν δὲ, ut in qualibet pagina. Idem mendum notavi Orat. XII. MARKLAND.

Ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἀρχειν] Scribe: ταύτην τὴν ἀρχὴν ἀρχειν. Æschines contra Timarch. §. ε. μηδὲ ἀρχάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε. Vide ad Orat. præcedentem. Sequitur: μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς etc. quia Novem Archontes (quorum Sex erant Thesmothetæ) post annum finitum, et redditus magistratus rationes, Areopagitis addebantur: quorum igitur numerus incertus erat. Vide Pollucem VIII. 10. p. 941. et Demosth. Orat. II. in Aristogitonem. MARKLAND.

et in edit. min. TAYLOR.

Ἄρ' οὐκ] Ἄρ' οὐκ. et mox αὐτοὺς pro αὐτῶν. CONT.

Καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους ἠγήσασθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc.] Lego: καὶ ὑμᾶς πάντων αἰτίους ἠγήσεσθαι ὅσα ἐγένοντο ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. et putaturos esse vobis imputari debere omnia mala, quæ evenerunt iis temporibus, in quibus etc. Præcedente emendavit Stephanus, οὐκ pro οὐκ, διακείσεσθαι pro διακείσεσθαι, et hoc loco ἠγήσεσθαι pro ἠγήσασθαι. MARKLAND. In hoc loco emendando secutus sum Stephanum. Pro illis ἐν ἐκείνοις malim legi ἐν ὁμοίους ἐκείνοις, quod perinde dictum est, atque si dixisset: ἐν χρόνοις ὁμοίοις ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς — ubi deventurum in tempora similia illis temporibus, quibus —. REISK. Ad ὅταν γένωνται subaudi ταῖς ψυχαῖς vel ταῖς διανοαῖς. AUGER. Loci corruptissimi priorem partem feliciter emendavit Stephanus: posterius quid sit, nemo facile dixerit. Vide mecum annon ita scripserit orator: ὅταν ἐνοῶνται ἐν ἑ. τ. χ. ὡς αὐτῶν πολλοὶ κ. τ. λ. Retinendum est ὅταν, ut apte sequatur κάκεινο περισσινδμηθῶσιν. SLUITER.

λυντο καὶ φεύγειν τὴν σφετέρην αὐτῶν ἠναγκάζοντο καίκεῖνο προσευμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύβουλος αἴτιος γεγένηται ¹ Λεωδάμαντά τε ἀποδοκιμασθῆναι καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι, τοῦ μὲν κατήγορος γενόμενος, ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογησάσθαι παρασκευασάμενος, ² ὃς ὅπως πρὸς τὴν πόλιν ³ διέκειτο καὶ πόσων αἴτιος αὐτῆ 798
799 κακῶν ⁴ γεγένηται * * * ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε δια- 30
βληθῆναι, ⁵ τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ὄντο ὀργισθέντας ¹ Λεωδάμαντα ⁶ ἀποδοκιμάσαι· ἔαν δὲ ⁷ αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴσονται ὅτι οὐ δικαία γνώμη περὶ αὐτοῦ κέχρησθε. ἔστι δὲ τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγὼν, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν, ἢ σκοπεῖ νυνὶ τίνα ὑμεῖς γνώμην περὶ αὐτῆς ἔχετε. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἠγείσθω με ⁸ Λεωδάμαντι χαριζόμενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ 35
ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥάδιον δ' ἔξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος μαθεῖν. ⁸ Λεωδάμαντι γὰρ συμφέρει τοῦτον δοκιμασθῆναι· οὕτω γὰρ ὑμεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξετε ἀντὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικούς εἰς τὰς ἀρχὰς καθιστάνειν. ⁹ καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δό-

¹ Λαοδάμαντα T. R. A.

² ὅπως πρὸς T. R. ὃν ἴστε πάντες πρὸς A.

³ διακεῖσθαι T. R. πῶς διάκειται A.

⁴ γεγένηται, ἢ T. R. γεγένηται; ᾧ A.

⁵ ὅτε T. R.

⁶ ἀποδοκιμάσητε T. R.

⁷ τοῦτον R.

⁸ Λαοδάμαντι T. R. A.

⁹ ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε γὰρ κακ. T. R. A.

Παρασκευασάμενος] Παρασκευασμένος.
SCAL.

“Ὅπως κ. τ. λ.] Schottus h. p. ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι καὶ πόσων αἴτιος αὐτῆ κακῶν γεγένηται, οἷς (vel ᾧ) πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ὄντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσαι, ἔαν δὲ αὐτὸν νῦν δοκιμάσητε κ. τ. λ. Scal. autem sic: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται καὶ πόσων αἴτιος αὐτῆ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι ἔτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ὄντο ὀργισθέντας; Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσαι κ. τ. λ. Uterque aliquid vidit, sed neuter lacunam, quæ tamen est certissima. TAYLOR. Corruptissimum hunc locum ita lego et distinguo: ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογησάσθαι παρασκευασάμενος, ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῆ κακῶν γεγένηται. ᾧ πειθόμενοι, πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ὄντο δικαίως ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσαι ἔαν δὲ τοῦτον δοκιμάσητε, etc. pro hoc vero Evandro apologiam facere paratus, monstrando, quam bene erga rempublicam affectus sit, et quot illi bonorum auctor extiterit. cui Thrasybulos si auscultetis, quan-

tam infamiam subituros esse vos existimatis? tunc enim populus putabat vos Laodamanti merito iratos eum rejecisse: si vero hunc Evandrum nunc approbetis, certo scient vos inique de Laodamante statuisse. Pro κακῶν legi quoque potest ἀγαθῶν: quæ voces in Libris centies commutantur. Post ὄντο addidi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur οὐ δικαίᾳ γνώμῃ (id est, ἀδικῶς) in ultima parte sententiæ, quæ huic ex adverso respondet. τοῦτον δοκιμάσητε, pro αὐτὸν, verum puto. nisi malis: ἔαν δὲ νῦν τόνδε δοκιμάσητε. MARKLAND. Lacunula sic ferme sarciatur: παρασκευασμένος, ὃν ἴστε (vel ἴσασι) πάντες ὅπως — deinde sic lego cum aliis viris doctis: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῆ κακῶν γεγένηται, ᾧ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι! τότε μὲν γὰρ — ἀποδοκιμάσαι, ἔαν δὲ αὐ τοῦτον δοκιμάσητε (Evandrum puta).

REISK. Contius quoque τότε et ἀποδοκιμάσαι.

Αὐτοῦ] Redit ad Laodamantem. IDEM. Φίλος] Subaudi ἐμαί. AUGER.

Οὕτω] Si hoc nempe fiat, ut Evandrum approbetis. REISK.

Ξετέ καίκεῖνον δικαίως ἂν ἀποδοκιμάσαι· εἰάν δὲ ¹ μὴ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως.

40 ε'. Καίτοιγε αὐτὸν ἀκούω λέξειν, ὡς οὐ περὶ αὐτοῦ μόνον 300 ἢ δοκιμασία ἐστίν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, καὶ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τούτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ ταῦ πλῆθους βραχεῖα πρὸς 801 αὐτὸν εἰπεῖν βούλομαι· ὅτι ὁ δῆμος οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν

177. 1 τῶν τοιαῦτα ἔξαμαρτανόντων οἷαν ἐγὼ φημι δεῖν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν ἐναντίαν. τεκμήριον δέ· οὐ γὰρ ἐλάτους τούτων ἢ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων 302 καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ ἴσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γεγένηται, ὁποῖοι

¹ μηδὲ T. R. A.

Ἐάν δὲ —] *sin autem ne hunc quidem* (Evandrum puta) *reprobabit, etiam illum* (Laodamantem puta) *per nefus reprobasse videbimini.* Integre sic dixisset: εἰάν δὲ μηδὲ τούτων (Evandrum) ἀποδοκιμάσσετε, δόξετε καὶ ἐκεῖνον (Laodamantem) οὐ δικαίως ἀποδοκιμάσαι. Sic tacita cogitatione debet brevitatis Lysias expleri et explicari. IDEM. F. εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως. In Char. Aphrod. I. VIII. c. 8. p. 721. D'ORVILLE.

Δοκιμαστὰς] *Interpres: probandos etiam illos, qui in urbe remanserunt.* Sed vide, an δοκιμαστὴς non sit ille, qui examini subijciatur, ut voluit homo parum cautus, sed qui isti examini aut scrutationi praeficiatur. Profecto δοκιμαστὰς non hic locum habet, sed quod perinde exaratur, δοκιμασίας. Nihil frequentius, quam ut T. apice suo evanescente, aut oculorum aciem fugiente, pro I intelligatur. Hoc in Hesychio olim describendo millies evenit. Nobis delibasse tantum sufficiat. Ἰέρας σαρμεῖον. Istud erat Τέρας. † Τέρενα. ἀπαλά. Lege Τέρενα. Quidni enim? Infra in suo loco Τέρενα ἀπαλά, τρυφερά. † Ἰέττα, πατέρας. Falsum est. Τέττα reponit. Nam in γ. Τέττα, inquit id. Auctor: *ιωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴν προσφάνσις.* Voluit ergo Lysias: *Ad hanc orationem confugiet reus, sc. Questionem non magis ad se pertinere, quam ad ceteras, qui in urbe remanserunt et eodem reatu tenebantur: (Iniquum igitur se solum in questionem venire.)* Sed nec ad se nec ad ceteros pertinere, nam ex lege ἀμνηστίας atque fide utrinque de ea re data, qui domi remanebant sub trigintavirali tyrannide ad questionem de rebus praeteritis

subeundam cogi non poterant. Unde factum, ut accusator in inferioribus ad ea refellenda se serio accingat: Διὰ μὲν γε τοὺς πολλοὺς ἔξαμαρτῶντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας συνθήκας ἐποίησαντο τοιαῦτα κ. τ. λ. Scriptum igitur fortasse ad h. m. Καὶ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς περὶ τούτων προσληψόμενων ἀνευ δοκιμασίας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. TAYLOR. Lego: *προσληψόμενον αὐτὸν, δοκιμασθέντας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. et ex his assumpturum esse, illos, qui in urbe remanserunt, approbatos fuisse, et ideo ulteriori examini jam non opus esse.* Propter videbitur δοκιμαστῆους, approbandos esse, approbari debere. vide sequentia. MARKLAND. Bene habet δοκιμαστὰς, plenaque et plana sunt h. l. omnia, quasi propterea Evander omnes, qui sub xxx. in urbe manserunt, neque exsulatum ierant, adepturus esset probatores sui, calculumque eorum ea sola de causa laturus. REISK.

Τοιαῦτα] *Qualia ego Evandrum aio sub tyrannii peccasse.* IDEM.

Οἷαν ἐγὼ φημι δεῖν] *Scil. excludendos eos honoribus esse.* IDEM.

Τὴν ἐναντίαν] *Admittendos ad honores esse.* IDEM.

Τούτων] *Designat eos, qui obtinentibus tyrannis, quanquam cum illis haud facerent, tamen in urbe manserant.* IDEM.

Τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων] *Forte: οὐκ ἐλάττους τούτων ἢ πόλις τετίμηκεν, ἢ τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων. ut vitetur Ambiguum.* MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Τοὺς μὲν γὰρ] *Exsules, qui per Piræum in patriam redierunt.* REISK.

δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιτο, οὐπω πείρῃαν εἰλήφασιν·
 παρὰ δὲ τούτων ἑκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν θάσανον
 ἔχουσιν, ὥστ' εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνται γε, διὰ μὲν 5
 803 τοὺς τοιοῦτους ¹ τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν, διὰ δὲ
 τοὺς ἄλλους τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν· ἔπει εἰ γε τὴν
 αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, οὐτ' ἂν φυγὴ οὐτ' ἂν κάθοδος
 οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἂν τῶν γεγενημέων τῇ πόλει συνέβη. ἀλλὰ
² καὶ τὸ ἄλογον ³ δοκοῦν εἶναι παρά τισιν, ὅπως ποτὲ πολ-
 λοι ὄντες ὑπ' ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἠττήθησαν, οὐδαμῶθεν 10
 ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων προνοίας γεγένηται· οὗτοι γὰρ
 804 εἶλοντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεῦσθαι μᾶλλον ἢ
 μετὰ τῶν Τριάκοντα Λακεδαιμονίοις δουλεύειν. τοιγάρτοι
 ἀντὶ τούτων αὐτοὺς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τιμαῖς τετί-
 μηκεν, ἵππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ αὐ-
 τῶν αἰρούμενοι· καὶ οὐδέποτε αὐτοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ
 μὲν γε τοὺς ⁴ πολλὰ ἔξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι 15
 εἰψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας τὰς

¹ τοὺς om. T.² καὶ ὁ ἄλογον T. A. καίτοι ἄλογον R.³ δοκεῖ T. R. A.⁴ πολλοὺς T. R.

Τούτων] Rursus ad eosdem redit, ad quos prius τούτων, quod modo dixi, redibat. Scilicet qui cum in urbe mansissent, exsiliumque molestias non participassent, separata tamen ab oligarchicis habuerant sua studia, neque operam iis in perdenda republica navarant, sed quietos se tenerant. IDEM.

Ἐκατέρας] Tam ejus, quæ in libera republica fuit, quam quæ sub tyrannide.

Διὰ μὲν τοὺς τοιοῦτους συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν, etc.] Lege: διὰ μὲν τούτους, τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς συλληφθέντας ἐκφυγεῖν. et existimant; hos in causa fuisse, ut cives comprehensi tunc morerentur: illos vero, ut comprehensi effugerent. Mox, recte Stephanus ὁ ἄλογον pro τὸ ἄλογον. Paulo post pro ὑπὲρ αὐτῶν scribe αὐτῶν. MARKLAND.

Τοιοῦτους] Qualis est Evander, homo oligarchicus, dominationi paucorum studens, cum quibus ipse possit libertatem civium opprimere, et reliquis velut mancipiis imperitare. REISK.

Τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν] Pone articulum videtur ad addendum. opponuntur enim inter se et tunc συλληφθέντες; tunc a tyrannide comprehensi, et sic pestem devitarent sibi decretam. Malim quoque διὰ τούτους τοὺς ἄλλους, τοὺς οὐ συλληφθέντας. propter

hos (qui manserunt in urbe) reliquos, qui non fuissent comprehensi, supplicium effugissent. IDEM.

Τὸ ἄλογον] Π. ὁ ἄλογον. H. STEPHAN. Restitue ad mentem Stephani. TAYLOR. Dedi καίτοι ἄλογον. quod vocabulum h. l. tantumdem valet atque ἀσυλλόγιστον. quod exputari ratiocinando nequit. REISK.

ὑπὲρ αὐτῶν] F. ὑπὲρ αὐτῶν. pro seipsis. TAYLOR.

Αὐτῶν αἰρούμενοι — αὐτοῖς] Referuntur ad δῆμος, quod est nomen collectivum. Legendum forsitan αὐτῶν et αὐτοῖς. AUGER.

Τοὺς πολλοὺς] Malim τοὺς πολλὰ, multorum criminum reos. opponuntur enim τοῖς μηδὲν τοιοῦτον πράξανσιν, iis qui nihil tale deliquere. REISK.

Τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο ταύτας, οἷας ἐγὼ etc.] Opinor: ἐποιήσαντο ταύτας. Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι. Hæc ultima dependent a præcedentibus, in quibus dixerat: Ego vero nomine Populi paucis huic respondebo: quod deinde usque ad hunc locum facit, et causas reddit Jurisjurandi et Conventionis (quibus fidebat Evander), et ostendit ista nihil illi profutura in hoc negotio. his absolutis, concludit: Hoc modo Ego pro Populo respondeo. post quod ad Judices Orationem convertit. MARKLAND. Nolim equidem affirmare, Lysiam sic, et statim dicam, scripsisse. Exhibet tamen sententia saltim

συνθήκας ἑποίησαντο τοιαύτας, οἷας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι.

5. Ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστίν, ὧ ἄνδρες βουλευταὶ, σκέψασθαι ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ τῆς δοκιμασίας ταύτης ἀμεινον βουλευσάσθε, πότερον ἐμοὶ ἢ Θρασυβαύλῳ, ὃς αὐτῷ 805
 20 ἀπολογήσεται. περὶ μὲν οὖν ἐμοῦ ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν προγόνων οὐδὲν οὗτος εἰπεῖν ἔξει εἰς μισοδημίαν. οὔτε γὰρ ὡς ὀλιγαρχίας μετέσχον, ὕστερον γὰρ τῶν χρόνων τούτων ἀνὴρ εἶναι ἔδοκιμάσθη· οὔθ' ὡς ὁ πατήρ, πρὸς γὰρ τῶν στάσεων πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἀρχῶν ἐτελετύησεν.² οὔθ' ὡς οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο, στασιάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαν. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδὲ τὴν οὐσίαν
 25 ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ φήσει κτήσασθαι, εἰς δὲ τὴν πόλιν οὐδὲν ἀνηλωκέναι.³ πᾶν γὰρ τουναντίον, ἐν εἰρήνῃ⁴ μὲν ὀγδοηκοντατάλαντος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν ἐν τῷ πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ τούτου τρία ἔξω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥστ' ἄξιον εἶναι ἕκαστον ἔργον θανάτου, πρῶτον μὲν ὅτι τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν χρήματα λαβὼν μετέστησε καὶ τῆς συμμα-
 30 χίας⁵ ἡμᾶς ταύτης ἀπεστέρησεν, ἔπειτα ὅτι τὰς ναῦς προῦδωκε καὶ τὴν πόλιν περὶ σωτηρίας βουλευέσθαι πε- 806
 ποίηκεν, ἔπειτα ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, οὓς αὐτὸς ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν· οὐ φάσκων αὐτοὺς λύσεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν αὐτῶν παράσχοιεν. συνειδότες οὖν ἡμῶν⁶ ἑκατέρων τὸν βίον, πρὸς ταῦτα βουλευέσθε ὅποτέρῳ χρὴ πιστεύειν περὶ τῆς Ευάνδρου δοκιμασίας, καὶ οὕτως οὐκ ἔξαμαρτήσεσθε.

¹ ἐποίησαντο. τοιαῦτα ἐγὼ Α.

² οὐδ' T. A.

³ πάντα T.

⁴ μὲν om. T.

⁵ ἡμᾶς T. R. A.

⁶ ἑκατέρῳ A.

tolerabilis, si sic legatur: ἐποίησαντο. τοιαῦτα τούτοις ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου — in hunc ferme modum ego pro populo his (Evandro ejusque patronis causæ) respondeo. ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶ — vestrum autem nunc est. Possit quoque suspicio incidere nam [Lysias ita reliquerit exaratum: τοσαῦτά σοι, Θρασύβουλε, ἐγὼ κ. τ. λ. REISK.

βουλευσάσθε] βουλευέσθε Vind. quod eequidem vulgatæ præferre nullus dubitem. IDEM.

Ὅς αὐτῷ ἀπολογήσεται] Ἀπολογείσθαι τι est, ad aliquem, vel coram aliquo, sese purgare, quod ab h. l. est alienum. Quare

aut autē aut autē ὑπεραπολογήσεται leg. esse suspicor, in singulari, si solus Evander, in plurali, si una cum eo sodales et consortes causæ designantur. Nescio, etiam an pro ὃς leg. sit ὅταν. IDEM. Malim ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται. AUGER.

οὔτε γὰρ] Scil. εἰπεῖν ἔξει. Ἄλλὰ μὲν δὴ] Mallem ἀλλὰ γὰρ δὴ —. REISK.

Ἐν τῷ πολέμῳ] In bello civili. AUGER. Πάντα γὰρ] Π. πᾶν γὰρ —. H. STEPHAN. CONT.

Ἐξω] Ἐξω. IDEM.

Ἐκατέρῳ] Malim ἑκατέρῳ. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Pag. Epilogus sive δευτερολογία accusationis, quæ Epicratem et Socios male gesta Le- Pag.
ed. gationis reos sistebat. ed.
Reisk. 806 α'. ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΑΙ μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπι- 177. 40
807 κράτους ἱκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν· ἐνδυμεισθῆναι δὲ

χρὴ ὅτι πολλακίς ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὥσπερ βού-
λωντό τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε
ἧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ
νῦν οὐδὲν ἤττον τοσοῦτον ἐνδεῖ, ὥστε τὸ μὲν ¹ πλῆθος καὶ ἡ 178. 1

¹ πλῆθος τῶν ἐνεῖδῶν Α.

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ] Pro omni labore erit
consulere, quæ vir eruditissimus H. Va-
lesius de hoc Epicrate congressit in Notis
ad Harpoer. p. 287. Nam ad hunc Epi-
cratem referre non dubito, quæ habent
Demosth. Athenæus alique in eo loco
adducti. TAYLOR.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Loco τοῦ ΕΠΙΛΟΓΟΣ Codd.
Ald. et Vaticanus (Vid. Ryck. Catalog.
ineditum Manuscriptorum lib. Græc. Bi-
blioth. Vatic. in bibliotheca Regia Can-
tab.) habent ὡς Θεόδωρος. Antiquior procul
dubio fuit Criticus, qui Lysia opera re-
censuit, sive fuit ille Theodorus Byzan-
tius, a Platone et Dionys. Halic. memora-
tus, et qui contra Thrasybulum et Ando-
cidem nostro ætate supparis quædam
scripsit, ut testatur Suid. sive alius junior
aliquot sæculis, Rhetor Gadarensis, quem
Rhodi audivit Tiberius Imper. Nam ille
in rebus et vocibus Rhetoricis Criticus.
Præter enim tractatum, quem scripsit
περὶ ἡπτόρων δυνάμεως, ita de eo Theo in
Progymnasm. Ἐρμαγόρας μὲν αὐτὴν (i. e.
ἡπτόρων) ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀπέστρεψε. Θεόδωρος δὲ

ὁ Γαδαρεὺς Κεφάλαιον ἐν ὑποθέσει. IDEM.

Τούτων] Refer ad Epicratis defensores.
AUGER.

Ἐπιλείψει] Malim ἐπιλείπει. REISK.
AUGER.

Ἐνδεῖ] Subaudi τῇ μισθοφορᾷ. REISK.
Μισθοφορὰ intellige, merces iudicibus dari
solita. Quantum ad phrasim quæ se-
quitur sic interpretare commentando: Et
nunc quamvis ipsis obsecuti sententiam
feratis, tantum abest ut aliquid inde ca-
piatis emolumentū, ut —. AUGER.

Τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνη — ἡμῶν
γίνεται etc.] Schottus legit πένθος
pro πλῆθος. minus recte ad sensum, si pro-
prietatem Græcæ Linguæ spectes. πένθος
enim Nostro et cæteris scriptoribus pro-
sais fere est luctus ob mortem alicujus,
vel insignem aliquam calamitatem; morti
pæne æquandam: hic vero agitur de
dedecore ex corruptis iudiciis, et largitioni-
bus pecuniariis, et παραπρεσβεία: quibus
multo melius videretur convenire τὸ ἐνεῖ-
δος καὶ ἡ αἰσχύνη, opprobrium et pudor,
nisi a recepta lectione nimis recederet.

αἰσχύνῃ ἢ διὰ τούτων ¹ ὑμῖν γίνεταί, ἢ δ' ὠφέλεια τού- 808
 τοις πεπειράνται γὰρ, ὅτι ὅποτε ἀν οὔτοι καὶ οἱ τούτων
 λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι ² ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς παρὰ τὸ
 δίκαιον, ῥαδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβά-
 νουσι. καίτοι τίνα χρῆ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὅποτε ἀν ἐν
⁵ χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ, ταῦτα δὲ οὔτοι
³ φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, ⁴ οἱ τῶν ἀδικούντων κολα-
 σταὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ οὐ νῦν πρῶ-
 τον ὠφθήσαν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δάρων
 ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἀδική- 809
 ματος ⁵ ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀπε-
 ψηφίσασθε, τοῦ ⁶ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων ⁷ κατηγοροῦντος
 10 καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρούντων, οἱ οὐχ ἐτέρων ἤκουσαν, 810

¹ ἡμῖν T. R.   ² ψηφίζεσθαι A.   ³ οἱ φύλακες A.   ⁴ καὶ A.
⁵ Ὀνομασάνδρου A.   ⁶ αὐτοῦ om. T. R. A.   ⁷ κατηγορούντων T. R. A.

Rectius Idem pro ἡμῖν legit ἡμῶν. MARK-
 LAND. Non placent virorum doctorum
 conjecturae. neque tamen, quae afferam,
 meliora sunt. Num μίσος. Sed nimium
 hoc a vestigiis vulgatae abit. An βλάβος,
 pro ἢ βλάβη. [Bene videtur voc. πλῆθος
 habere, sed deesse aliquid, e. c. τῶν δη-
 μευσιῶν, multitudo pessumdarum, vel
 crebritas proscriptionum. In Var. Lect.]
 REISK. Contius: τὸ μὲν ὄνειδος καὶ ἡ αἰσχ.
 quam emendationem, ut simpliciore, ei
 praefero quam in textum admisi. AUGER.

Διὰ τούτων] Si τούτων neutrum est, et
 ἔργον, vel ἐπιτηδευμάτων subauditur, malim
 ἀπὸ τούτων. Sin autem masculinum
 est, melius conveniat διὰ τούτους. REISK.
 ψηφιεῖσθαι] Malim τοῦ ψηφίζεσθαι.
 IDEM.

Ὅτι ταν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ
 πόλει, καὶ μὴ] Verius puto σωθῆναι τὴν
 πόλιν, quae vero spes salutis reliqua est,
 quando ea pecunia solum, non ex virtute
 et moribus, vel incolumitas vel interitus
 Reipublica dependet? Egregia γράμη, et Po-
 liticis omnibus notatu digna. MARKLAND.

Ὅτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ
 τῶν ἀδ. κ.] Malim: οὔτοι, οἱ φύλακες ὑ. ὑ.
 καταστάντες, καὶ τῶν ἀδ. κ. REISK. Καὶ
 τῶν ἀδικ. Contius quoque.

Δάρων] Sub. ἕνεκα. AUGER.

Ὀνομάσαντος] Π. Ὀνομασάνδρου. H.
 STEPHAN. De quo in Antiquorum monu-
 mentis nihil quidquam reperio. Verumtam-
 en arripit istud Schottus, atque etiam
 mutavit ὅτι τοῦ αὐτοῦ in εἰ ὅτου fortasse
 non sine gratia, si totum denique ita re-
 formaveris: ὑμῶν ἔχω ἐπικαλέσαι, εἰ ὅτου
 ἀδικήματος Ὀνομασάνδρου κατεψηφίσα-

σθε, τούτου δὲ ἀποψηφίσεσθε. TAYLOR.
 Quodillum condemnastis, hunc vero absolvi-
 stis etc. Non convenit cum veritate. Non-
 dum enim hunc Epicratem absolvent
 pendente adhuc causa. Lege: εἰ — κατε-
 ψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀποψηφίσεσθε,
 vel ἀποψηφίσησθε etc. si Onomasan-
 drum jam condemnastis, hunc vero absolve-
 ritis. Ὀνομασάνδρου enim pro ὀνομάσαντος
 legit Stephanus, certe latet Proprium
 nomen sub ista voce. Cum liberè sint in
 hujusmodi rebus incertissimis conjectura,
 tentavi: εἰ, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος ὄντος,
 Μνάσανος μὲν κατεψηφίσασθε, etc. notus
 Μνάσαν iste Actor. XXI. 16. et Μνάσαν ὁ
 Φωκείος apud Eschinem περὶ Παρατρ.
 §, μδ'. MARKLAND. Ad τοῦ αὐτοῦ ἀδική-
 ματος, sub. ἕνεκα. AUGER.

Τοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων κατηγορούντων] Bel-
 lule Schottus: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν
 κατηγοροῦντος. TAYLOR. Forte: τού-
 του δὲ ἀπεψηφίσεσθε τοῦ ἀνδρὸς, τῶν αὐτῶν
 ἀπάντων κατηγορούντων, καὶ τῶν αὐτῶν κατα-
 μαρτυρούντων οἱ οὐχ etc. Favet MS. qui
 habet τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων etc. iisdem
 omnibus accusantibus, et iisdem testimonium
 contra eum dicentibus. scil. iisdem, qui
 Onomasandrum vel Mnasona accusarunt,
 ejusdem criminis reum. Schottus legit:
 τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγοροῦντος. idem
 cum sit utriusque accusator. non vere.
 plures enim erant utriusque accensatores,
 non unus tantum. unde infra dicit, amicos
 Epicratis δέησσομαι τῶν κατηγορῶν, et
 ἡμῶν ὀλίγων ὄντων, de iisdem accusatori-
 bus loquens. ergo non κατηγοροῦντος.
 MARKLAND. Pro τῶν αὐτῶν malim τού-
 των. AUGER.

¹ ἄλλ' αὐτοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους πρᾶττοντες. καίτοι τοῦτο ἄπαντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δυναμένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ' ὅποταν παρὰ τῶν δυναμένων δίκην λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ¹⁵ ἀδελῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα κατα-
811 στάντες τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν.

Β'. Νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίους εἶναι, παρὰ τούτων δίκην λαβόντες. ἤκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πρᾶττοντες, οὐχ ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμενοι ἦντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἔχετε. ὡστ' εἰ μὲν ἀποψηφιῆσθε τούτων, οὐδὲν ²⁰ δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι· εἰ δὲ καταψηφισάμενοι θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τοὺς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε ἢ νῦν εἰσὶ, καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' εἰ μὴ ² προθέτες ³ αὐτοῖς κρίσιν, ἢ ἀπολογουμένων μὴ ἐβελήσαντες ἀκοῦσαι, ⁴ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμήσαίτε, οὐκ ἂν ἀκρίτους ²⁵ αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδωκέναι. οὐ γὰρ οὗτοι ἀκριτοὶ εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς εἰδότες τὰ πραχθέντα ψηφίσησθε, ἀλλ' ⁵ οἱ τινες ἂν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴσθε, ἀκροάσεως μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κατηγορεῖ, ἡμεῖς
812 δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ οὐ τοῦτο δέδοικα, ὡς εἰὰν ἀκροᾶσθε αὐτῶν ἀποψηφιῆσθε· ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ³⁰

¹ αὐτοὶ δὲ T. R. A.² προσέτες A.³ αὐτοὺς εἰς T. R. A.⁴ καὶ καταψηφισάμενοι T.⁵ εἰ T.

Καίτοι τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ἔταν etc.] Hanc sententiam pene αὐτολεξεῖ transtulit in Orat. contra Nicomach. p. 185. 31. ed. Steph. ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις etc. nisi quod hic sit παρὰ τῶν δυναμένων (sc. λέγειν), quod illic ad plenum effertur, παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν. Rarius hoc facit Noster iisdem verbis: saepius Demo-

sthenes. MARKLAND.

Ἐξεπρίαντο — ἐσάθησαν] Sub. ἂν, rediment — servabuntur. AUGER.

Προθέτες αὐτοὺς εἰς κρίσιν] Aut προθέτες αὐτοῖς κρίσιν leg. et profecto eis deest Vin-dobonensi. aut potius προσέτες (admittentes) αὐτοὺς εἰς κρίσιν. REISK.

Εἰ τινες] Οἷτινες. CONT. Restitue ex MS. οἷτινες. MARKLAND.

ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, οἷς οὐδὲ ταῦτά καὶ ὑμῖν συμφέροι; οὔτοι μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ πωνήτων πλούσιοι γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων, ὑμεῖς δὲ διὰ τούτους πωνήτες. καίτοι οὐ ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν ἐστὶ, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν
 35 ὑμῖν δίδοναι. καὶ γὰρ τοι εἰς τοσοῦτον ἤκομεν, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐδύναντο τρέφειν, νῦν ὑμῖν¹ εἰσφορὰν εἰσφέρουσι καὶ χορηγοῦσι καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις² ὑμεῖς ἐστὶν ὅτε τὰ πατρῶα κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' οὕτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν οὔτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε χάριν ἴστε, ὥσπερ ὑμεῖς
 40 τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάντων ὑπερφύεστατον, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίῳις³ [οἱ] ἀδικούμενοι δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἐλεεινοί, ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖτε.

γ'. Καὶ νῦν ἴσως ποιήσουσιν ἄπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰδισμένοι, καὶ δημόται καὶ φίλοι κλαίοντες⁴ ἐξαιτήσονται 813 αὐτοὺς παρ' ὑμῶν. ἐγὼ δ' οὕτως ἀξιώ γενέσθαι· εἰ μὲν
 179. 1 ἀδικεῖν τούτους μηδὲν νομίζουσιν, ⁵ ἀποδείξαντας ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα, ⁶ οὕτω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι· εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν αἰτήσονται, δῆλον ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνοώστεροί εἰσιν ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, ⁷ ὥστε οὐ

¹ εἰσφορὰς A.

² ὑμῶν T. R. A.

³ [οἱ] om. T. R. A.

⁴ ἐξαιτεῖσθαι T. R. A.

⁵ ἀποδείξαντας T. A.

⁶ οὕτω περιθῶσαν A.

⁷ ἴσως τε T.

Ἠὼς γὰρ] Subaudi a communi dñen ἂν δικῶν ἀξίαν. REISK.

Εἰσφορὰν] Malim in plurali εἰσφορὰς. IDEM.

[Ἐτέροις ὑμῶν] cateris inter vos. Reiskius velit ὑμεῖς. AUGER.

Τὰ πατρῶα] Num μεγάλα aut λαμπαρὰ τὰ π. REISK.

Ταῦτα ποιῶσιν] hac facientibus, i. e. conferentibus pro civitate, choregiam agentibus. AUGER.

Ἐν αὐτοὶ λαμβάνετε] Aut ante ὧν collocandum est pronomen αὐτοί, aut pone λαμβάνετε. REISK.

[Ἰδίῳις ἀδικούμενοι] Ἰδίῳις οἱ ἀδικούμενοι. CONT. Quod et velim adiecisse. AUGER.

Κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι] Videtur legen-

dum ἐξαιτήσονται, ut mox αἰτήσονται. nisi exciderit vox περιθῶσται. MARKLAND. Si nihil hic deest, aptus erit infinitivus ἐξαιτεῖσθαι; ab εἰδημένοις εἰσθ, ut sit superenarratio: videtur tamen potius ἀξιώσουσιν ζητήσουσιν aut σπουδάσουσιν, aut tale quid deesse. REISK. Sub. ὥστε, nisi forte desit ἀξιώσουσιν. AUGER.

Γενέσθαι] Sub. τὸ πρᾶγμα. IDEM. [Ἀποδείξαντας] Lege: ἀποδείξαντας. TAYLOR.

Εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν etc.] Potius νομίζοντες: ut paulo ante νομίζουσιν dixit, non ἐνόμισαν. MARKLAND.

Αἰτήσονται] Ἐξαιτήσονται. CONT. Quod et ego malim. AUGER.

Τοῖς ἀδικουμένοις ἴσως τε οὐ χάριτος etc.]

- 814 χάριτος ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὅποταν ὑμεῖς δύνησθε. ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἠγεῖσθαι χρῆ καὶ τῶν κατηγόρων σφόδρα ⁵ ¹ δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶπτον παρ' ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν ἢ παρ' ὑμῶν ² ἔστι δὲ ῥᾶον ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ὑμᾶς αὐτούς γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠδελήσαμεν προδοῦναι, ἀξιοῦμεν δὲ μὴδ' ὑμᾶς, ἐνθυμουμένους ὅτι σφόδρ' ἂν ἡμῖν ὠργίζεσθε καὶ ἐτιμωρεῖσθε, ³ ὅπου παρεπίπτομεν, ὡς εἰκὸς τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ ἡμεῖς παρὰ τούτων ἢ χρήματα λαβόν- 10
- 815 τες ἢ ἄλλω τινὶ τρώῳ διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξιούσιν ⁴ ὠργίζεσθε, ἤπου σφόδρα χρῆ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, καταψηφισάμενοι Ἐπικράτους, τῶν ἐσχάτων ⁵ τιμήσατε,

¹ δεήσασθαι Α.² ἔτι Τ. Α.³ ὅπου ἂν ὑμῖν παρεπ. Α.⁴ ὠργίζεσθε Τ. Α.⁵ τιμωρήσατε Τ.

Legē: τοῖς ἀδικουμένοις ὅστε οὐ χάριτος ἀξίον τυχεῖν etc. Ultima duae literae vocis praecedentis is adhaeserunt particulae ως unde natum isως. Sequitur: ἀλλὰ τιμωρίας, ὅποταν ὑμεῖς δύνησθε. Mallem: ὅπου ἂν, vel ὅποιαν ἂν, ὑμεῖς δύνησθε. ubi-
cunque, quacunque de causa, vel, qualemcunque vos potueritis. Mox, ὅπου παρεπίπτομεν videtur esse vox Forensis παραπίπτειν, et significare, mutare partes, causam priorem deserere, et factis praevanicari. Demosthenes Orat. I. in Stephanum §. κδ'. ὅταν γὰρ τῷ δούλῳ συνδικῆ τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν, καὶ παρὰ πτωκῶν ὡς θαυμάζει τούτους, ἕφ' ἂν αὐτῷ θαυμάζεσθαι προσῆκε, τίν' ἔχει δικαίαν ταῦδ' ὑποψίαν. loquitur ibi Apollodorus, qui causam dicit, de fratre suo Pasicle, qui se adjunxerat Apollodori adversario Phormioni, olim servo patris eorum. Et ad hanc vocis notionem referendum forte istud Auctoris Epist. ad Hebraeos, cap. VI. 5. καὶ καλὸν γευσάμενους Θεοῦ ῥῆμα, — καὶ παρὰ πτωκῶν ὄντων, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν. et ibi agitur de Apostolis. MARKLAND.

Δύνησθε] Scil. τιμωρεῖσθαι. Malim: ὅποιος ἂν δύνησθε. REISK.

Ὅπου παρεπίπτομεν] Locus procul dubio mendosissimus. TAYLOR. Ne mendosus quidem est, nedum ut sit mendosissimus. Vitio caret. subauditur ὑμῖν, id est, ὅπου ἂν ὑμῖν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἤλθομεν. ubiqueque locorum vestras in manus incurveremus. REISK.

Ὅς εἰκὸς] Subaudi a communi ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀδικοῦντας. IDEM.

Εἰ ὑμεῖς] Recte Schottus ἡμεῖς. Mox

pro ὠργίζεσθε, vel legendum puto ἂν ὠργίζεσθε, ut paulo ante; vel ὠργίζοισθε: ut Orat. XXVIII. εἰ ὠργίζοισθε: et hac Orat. εἰ τιμήσατε. MARKLAND.

Τιμωρήσατε] Π. τιμήσατε. H. STEPHAN. CONT. Recte. supra: τῶν ἐσχάτων τιμήσατε. ultimo supplicio officiat. Orat. XXX. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτὸν τιμήσητε. ita legendum ex MS. pro τιμωρήσητε. ubi miror Stephanum in Contextum suum non admisisse MS. firmatam optimam lectionem, pro alia, quae nihili erat. Demosthenes in Midiam: καταψηφισάσθαι καὶ τιμᾶν αὐτῶν τῶν ἐσχάτων. quod Lyeurgus vocat ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν, in Leocrat. p. 154. Idem contra Theocrin. τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. Lucianus Prometh. p. 178. οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσατο, εἰ etc. Philo lib. de Josepho, p. 378. θανάτου γὰρ τὰ δίκημα, εἰ γέγονεν ὄντως, τιμώμεθα. Horum omnium Genitivorum (τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου) rationem monstrat locus Aeliani V. H. V. 12. τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκῶν, ζημίαν ἐτιμήσατο τῷ Δημάδῳ τὰ λάντων ἑκατόν. populus vero impietatis istius magnitudinem inmodicam non ferens, Demadi irrogavit multam centum talentorum. Ζημίαν vero idem est, quod τιμῆμα. adeo ut primaria et plena locutio videatur fuisse, τιμῶν (vel τιμᾶσθαι) τινὶ (vel τινὰ) τιμῆμα (vel τιμήματος) τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου. Demosthenes contra Theocrin. ad fin. Orat. ὃς ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, οὐκ ἠδελήσθη τιμᾶσθαι μετρίου τινὸς τιμῆ-

καὶ μὴ, ὡς περ ἐν τῷ τέως χρόνῳ εἰδισμένοι ἐστέ, ἐπειδὴν 816
καταψηφισάμενοι ἐξελέγξατε τοὺς ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμή-
15 ματι ἀζημίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδι-
κούντων λαμβάνοντες, ὡς περ τοῦ ὀνειδούς ἀλλ' οὐ τῆς ζη-
μίας αὐτοῖς μέλον, εὖ εἰδότες ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν
ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὀνειδίσετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι
τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

ματος τῷ πατρὶ, — ἀλλ', ὡς περ τὴν πόλιν Καὶ μὴ] Aut addendum, aut certe sub-
προδεδωκίτι τῷ πατρὶ, δέκα ταλάντων ἐτι- audiendum est ποιεῖτε. nam alias pendet
μήσατο. Eadem fere ratio in phrasi ἐπι- μὴ, neque habet, quo referatur. REISK.
βάλλειν τῷ, mulctare aliquem, qua Noster καταψηφισάμενοι] Aut delendum erit
aliquoties. utitur, et alii: quæ integra est, καταψηφισάμενοι, aut leg. erit καταψηφί-
ἐπιβάλλειν ἐπιβολὴν τι, Orat. XXX. σπσθε ἐξελέξαντες. IDEM.
MARKLAND.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Κ Α Τ Α Ε Ρ Γ Ο Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Proditionis et injuriarum in P. A. socios accusatur Ergocles. Causa cadit et capite plectitur, ut liquet ex oratione sequenti.

Hunc memorare videtur Demosthenes in oratione π. παραπροσβ.

Pag. ed.

Reisk.

317

α'. ΤΑ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινὰ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πολλάκις ἀποθανῶν, δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ 25 πῶλεις προδεδωκῶς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκῶς, καὶ ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλούσιος γεγεννημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρηὶ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον οὗτοι, δι' ἀπορίαν χρη-

318 μάτων καταλυομένας καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγας γινομένας, τούτους δὲ πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας οὕτω ταχέως 30 πλείστην τῶν πολιτῶν οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστὶν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ ¹ δὴ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχετε· ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἰκῶν τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων

¹ δὴ om. T. A.

ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ] De hoc Ergocle v. Valles. ad Harpoc. p. 76. REISK.

Ἐπέε] Malim: οὐδ' ὑπὲρ—ne pro unoquoque quidem crimine. IDEM. AUGER.

Προξένους] Malim ξένους. REISK. AUGER. Οὔτοι] Ergocles cum collegis. REISK.

Αὐτοὶ πιεζόμενοι] Scribo αὐτοὶ, vosmet. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Οἰκῶν τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσίῳ] Vocem ultimam delendam puto. et quis

non videt eam esse Grammatici ejuspiam, notantis differentiam Generis inter οἰκῶν et προσόδων, et metuentis, ne Masculinum ὄντων utrique applicaretur ἀπὸ καινοῦ? Nisi malis, προσόδων μεγάλων, ὅμως θανάτω ἐκολάζετε etc. nihilominus morte puniebatis. MARKLAND. Si tui haec in Areopago forent pronuntianda, sentiret quae vis inesset repetitioni participiorum ὄντων et οὐσίῳ] οὐσίῳ] his locis collocatorum. In Char. Aphrod. l. II. c. 7. p. 201. D'ORVILLE.

35 μεγάλων οὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας.

β'. Οἶμαι δ' ἔγωγε ¹ πάντας ὑμᾶς ὁμολογήσαι, εἰ ὑμῖν 819
Θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τρήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι καὶ
ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν, καὶ τοὺς μὲν
κινδύνους ὑμετέροους ἔσσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ
φίλων, καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέροους ἀποδεί-
ξειν, Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιω-
40 τάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι
τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεύσαι. ἄλλως ² τε καὶ ἐπειδὴ
τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι τὰ
ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἀρχοντας τοὺς μετ'
ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δάσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς
ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε, καὶ 820
Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν καὶ τὰς
180. 1 ναῦς ἔχειν καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γαμεῖν· ἵνα αὐτῶν

¹ πάντας ἂν ὑμᾶς Δ.

² τε ἐπειδὴ καὶ Τ. τε καὶ ὅπου ἐπειδὴ Δ.

Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ἡμᾶς ἁπολογῆσαι.]
Vel scribendum ὁμολογήσειν, vel, δ' ἔγωγε
ἂν πάντας ὑμᾶς ὁμολογήσαι, quod idem
erit. sic infra ἂν ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρέψαι.
Vide ad Orat. XIII. οὐκ ἔβασαν ἐπιτρέψαι
ταῦτα γενέσθαι. Valde suspectum habeo
istud sive Ioannis, sive aliorum, cap.
XXI. ad fin. οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον
χαρῆσαι pro χαρίσειν, vel χαρῆσαι ἂν. mihi
enim non adhuc liquet alterum esse bene
Græcum. MARKLAND. et in edit. min.
TAYLOR.

Τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, etc.]
Opinor: τὰς δ' ὠφελείας αὐτοῦ, καὶ τῶν
αὐτοῦ φίλων. *commoda vero sua, et amicorum
sui, non enim credi potest, Thrasybulum
amicorum tantum commodis inser-
viturum, et sua ipsius neglecturum esse.
Immo nec ita eum fecisse ex infra dictis
patet.* Epicrates quoque infra, in sua
ad Thrasybulum adhortatione, eadem dis-
tinctione utitur: ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς (in-
quit) οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ
τοῖς σοῖς φίλοις. Mox recte Stephanus
ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. MARKLAND.
τὰς δ' ὠφελείας, αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων. In
edit. min. TAYLOR.

Ἄλλως τε κ. τ. λ.] Π. ἄλλως τε καὶ
ἐπειδὴ τάχιστα. Οὕτω καὶ ἄλλοι ὕστερον
Ἐπειδὴ τάχιστα ἐπιπέπληται. H. STEPHAN.
Dedi secundum Stephanum. Verum ad-
huc tamen deest ὅπου, vel ὅτι, ut sit: ἄλ-
λως τε, καὶ ὅπου, ἐπειδὴ τάχιστα. ut ὅπου

cum ἔλεγεν Ἐργοκλῆς coherent, quemad-
modum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε coherent.
REISK.

[Hδη] Jam nunc, cum ipse adhuc cum
classe sit, in expeditione, eamque classem
et copias belli in potestate sua habeat.
quid Athenienses facturos, ubi domum
redierit, et potestate omni nudatus, vitam
fortunisque suas arbitrio civium permiserit.
IDEM.

Τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπι-
θυμεῖτε s. ἀμελεῖτε, nisi magis placeat
ἀρχαίων mutare in καινῶν. SCHOTT. Pes-
sime: neque præ festinatione mentem
dicti capere voluit, quæ hæc est: Cum
Ergocles audivit Populum decrevisse,
Thrasybulum et cæteros classis præfectos
rationem reddere debere omnium pecuni-
arum accipiendarum, ægre tulit, quasi in-
juria sibi fieret; et dixit, Populum videri
jam, antequam exeamus, accusationes et
calumnias contra nos meditari, et velle
deducere antiquas illas et obsoletas Inju-
riarum et Repetundarum Leges, quæ Ve-
teri Republica obtinebant, quasi vero no-
bis non liceat (quod omnes faciunt) diri-
pere et depeculari et avertere, quantum
possimus! barbati Draconis ævo hæc
forte invaluerit abstinentia: sed nunc alii
sunt mores; nec in Solonis Republica
degimus, sed in sæce Cecropis. MARK-
LAND.

ἐκκόψης ἔφη τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ αὐτούς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι. οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίους τῆς πόλεως ¹ εαυτούς ἠγήσαντο. ² ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ ³ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἀρξόντες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ἀφήρηνται, ἔτοιμοί εἰσι καὶ χωρία καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν καὶ πάντα πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτω γὰρ ἠγούνται οὐκέτι τοῖς σφετέρους αὐτῶν ἀμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρρωδοῦντας ἠσυχίαν πρὸς ¹⁰ ³ τούτους ἔξειν. Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, — οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν — καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον· οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιοῦτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, οὐδ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι, ἀλλὰ τοιοῦτω τρόπῳ τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὅρῳ δ' αὐτούς διὰ τὴν πρώην ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ὠνου- ¹⁵ μένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν πρυτανέων, καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ ⁴ διαφθείροντας. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν ⁸²² ἀπολογησασθαι παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβοῦσι, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδειξάει ὅτι οὐκ ἔστι τσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠττήσεσθε ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἐν-

¹ αὐτούς T. R. A.² ἀλλὰ Γ.³ τούτοις T.⁴ διαφθεῖρειν T. R. A.

Ἄλλα γὰρ — μισοῦσι.] Dedi ἅμα γὰρ — μισοῦσι. simul ac ditescunt, odisse vos incipiunt. REISK.

Ἀφήρηνται.] Malim ὑφήρηνται. REISK. Et quidem merito. AUGER.

Πρὸς τούτους.] L. πρὸς τούτους. In orat. proxima: νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτούς πραγμάτων. TAYLOR.

Πρυτανέων.] Prytanum enim erat, causas majestatis in concionem inducere, quæ ipsi inscisi, aut invitis, induci non poterant. Ergo, ergo cum consortibus contendebat a Prytanibus hoc impetrare, ut causa adversus se populo judicanda

ne traderetur. REISK.

Διαφθείρειν.] Aut διαφθείροντας est leg. aut καὶ proximum superius, ante πολλοὺς, est delendum. IDEM. AUGER.

Ἀπολογησασθαι.] Subaudi πρὸς πάντας ἀνθρώπους. debetis vosmet ad omnes homines purgare, iisque testatum facere, quod inter vos sint, qui largitionibus corrumpant, et rursus, qui corrumpantur, ejus rei penes vos culpam non esse, neque vos id probare, aut æquo animo ferre, sed punire. REISK.

ἠττήσεσθε.] Pro ἠττηθήσεσθε. solet interdum futurum primum medii vices futuri in passivo gerere. IDEM.

20 θυμείσθε γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἀρχουσι τοῖς ὑμετέροισ ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δίκαιοις εἶναι, ἢ ὡς πλείστα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένοις τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, ¹ ὥπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι εὖ εἰδέναι χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ² ὅτι ὅστις ἐν τοσαύτῃ ἀπο- 823

25 ρία τῶν ὑμέτερον πραγμάτων ἢ πόλεις προδίδωσιν ἢ χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, οὗτος καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθίστησιν· ὥστ' οὐκ ἀξίον ὑμῖν τῆς τούτων παρασκευῆς ³ ἠττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ⁴ ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος μήτε ἔλεον μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος ⁵ ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας.

γ'. Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν 30 Ἀλικαρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἐρεῖν δὲ ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατήλθε καὶ ὡς δημοτικός ἐστὶ καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετέσχεν. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ⁶ τοιαύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. ⁷ ὅσοι μὲν 824 ἔλευθερίας καὶ τοῦ δίκαιου ἐπιθυμοῦντες καὶ τοὺς νόμους

¹ ὥσπερ T.² ὅτι om. T.³ ἠττᾶσθαι: T.⁴ ποιήτε T.⁵ ποιήσασθε T.⁶ οὐ τοιαύτην T. R. A.⁷ ἀλλ' ὅσοι T. R. A.

“Ωσπερ] Lege: ὥπερ. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

“Οστίς] Π. ὅτι ὅστις. H. STEPHAN. et SCHOTT. Hic quoque autumavit istud δικασταί esse viciosum, et Ἀθηναῖοι reponendum, ut per totam orationem legitur. Ergoteles enim, ut ex seq. oratione constat, ἐκρίνετο ἐν τῷ δήμῳ. Ego tamen nihil nuto. Populus enim pro Judicibus erant, et alibi vel ἄνδρες Ἀθηναῖοι, vel ἄνδρες δικασταί pro arbitrio dicentis compellabatur. TAYLOR. Recte Stephanus ὅτι ὅστις ἐν etc. Pro δικασταί Schottus conjicit Ἀθηναῖοι. quod admodum verosimile mihi videtur. Novies enim hoc modo in hac Oratione loquitur: isto, ne scmel quidem, hoc loco excepto. MARKLAND. δικασταί bene habet. nam, tametsi causae majestatis essent, populus tamen universus non judicabat, sed eum representans Heliaca, judicium D. virorum, aut M. aut MD. aut MM. prout causa quaeque levior aut gravior esset. REISK.

Ἄλλὰ παράδειγμα κ. τ. λ.] Lego cum Coisl. (cui accedit fere Ald.) οὐκ ἀξίον—

ἠττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος — ποιήσασθαι τούτων τιμωρίας. TAYLOR.

Τῆς ἀρχῆς] Id est, τῆς ἐκεῖ ὑπ' αὐτοῦ ἀρχθείσης. REISK.

Ὁὐ τοιαύτην] Deest Coisl. ut sit: de istiusmodi hominibus ita statuo. Sed vide annon rectius: de omnibus Exsilibus, qui trigintaviros debellarunt, non idem sentio. Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ ταύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet οὐ. ad τοιαύτην subauditur, ὅαν ἔχει Ἐργοκλῆς. Quanam autem Ergocli mens erat? Haec nempe: quicumque plebi recuperandae libertatis auctores et adjuutores fuissent, eos sacrosanctos esse, eoque veniam meritos scelerum, quaeconque postmodum committerent. Quod Taylor suffectum it ταύτην, id jam alibi admonui ne Graecum quidem esse. τὴν αὐτὴν dicant hoc sensu. REISK.

Τοὺς νόμους ἔχει βουλόμενοι] MSS. rectius ἴσχειν. TAYLOR. Lege: ἰσχύειν. valere. Aeschines adv. Ctesiph. initio: ἡγαύ-

1 ἴσχειν βουλόμενοι καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες τῶν ὑμέ-
 325 τέρων κινδύνων μετέσχον, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας, οὐδὲ 35
 ἀδίκως τούτους φημί ἂν εἶναι 2 ὑπόλογον τὴν ἐκείνων φυγὴν·
 ὅσοι δὲ κατελθόντες ἐν δημοκρατία τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος
 ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους
 ποιοῦσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι ἢ τοῖς
 Τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τούτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα
 κακῶς, εἴ πη δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τούτοις δ' ὑμᾶς
 αὐτοὺς ἐπετρέψατε ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν 40
 3 ποιήσουσιν· ὣν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τού-
 326 τοις εἶναι ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεστήκατε, ὥστε
 πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ
 τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων
 ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἠγησώμεθα σωτηρίας ἀντ-
 ειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχο-
 μεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων.

δ'. Καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι σὺδεμία ἐλπίς σωτη- 181. 1
 ρίας ὑμῖν δυστυχῆσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμέ-

1 ἴχειν T. R. ἴσχειν A.

2 ὑπὸ λόγον T.

3 ποιήσουσιν T. R. A.

μενος αἰδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ'
 ἡμῖν μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. et
 paulo post: καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἰνομοθέ-
 τησεν ὁ Σόλων, ἰσχύειν. Lycurgus p. 143.
 ἴσπ' οὐθ' ὁ νόμος, οὐθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψή-
 φος, — ἰσχύει. Aelianus V. II. II. 38.
 λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὴν
 νόμον τούτων ἰσχύειν. Demosthenes
 adv. Timocratem: τοὺς νόμους ἕτερο δεῖν
 — ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. et ita in Midiam,
 versus finem: et in Bacotum περὶ τοῦ Ὀνό-
 ματος. MARKLAND. Ego in vulgata ac-
 quiesco. qui alterum dabant, videntur hi
 ἴσχειν et ἰσχύειν pro eodem habuisse, quæ
 diversa sunt. REISK.

Οὐδὲ ἀδίκως τούτους φημί ἂν εἶναι ὑπὸ
 λόγον τὴν ἐκείνων φυγὴν] Π. ὑπόλογον. H.
 STEPHAN. SCAL. CONT. Bene Stephanus
 conjunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed gravius
 mendum suberat, nempe ἀδίκως pro δικαίως:
 et affirmo, istorum (honorum civium) fig-
 gantur his (improbis) excusationem nullam
 jure afferre posse. Hæpocrat. Ἐπόλογον
 Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γήσιος· Οὐχ
 ἐπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, Οἶκ' ἐν λόγῳ.
 Orat. XXX. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸ τού-
 τῳ ἐπόλογον γενέσθαι. ubi iterum male
 erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat. IV. MARK-
 LAND. et in edit. min. TAYLOR.

Προσῆκει ὀργίζεσθαι etc.] Scribe: προσ-
 ῆκειν, sc. φημί. quæ vox, cum paulo lon-
 gius abesset, Librario fraudi fuit. Simi-
 liter, et ab eadem causa, depravatum puto
 locum D. Pauli 1 Cor. VII. 35. Εἰ δέ
 τις ἀσχημονεῖ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίξει,
 — καὶ οὗτος ὀφείλειν γίνεσθαι, ὃ θέλει ποι-
 εῖται. Ita legendum censeo: ὀφείλειν (sc.
 νομίξει), non ὀφείλει. non enim docet, vel
 supponit Ipse Paulus, quid debeat fieri;
 sed loquitur de persuasionem vel opinione
 alterius tunc, et de eo, quod iste fieri
 debere existimat. MARKLAND. et in edit.
 min. TAYLOR.

Ποιήσουσιν] L. ποιήσουσιν. TAYLOR.
 Forte: ποιήσουσιν. facturis, scil. τούτοις.
 his vero vosmet ipsos tradidistis, tanquam
 magnam et liberam civitatem facturis. Al-
 tera tamen lectio ferri potest. MARK-
 LAND.

Τὸ ἐπὶ τούτοις] Subaudi κατὰ, aut διά.
 REISK.

Ἄταν γὰρ ἠγησάμεθα] Num ὅτε γὰρ
 ἠγησάμεθα. IDEM.

Ἐμῖν δυστυχῆσασιν] Interponendum vi-
 detur ἐναυδα. republica hac in parte la-
 borante, ut nempe pro magistratibus et
 patribus fures atque latrones carnificesque
 habeat. IDEM.

νους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην
 λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἐπιδείξαι ὡς τοὺς ἀδι-
 κοῦντας τιμωρεῖσθε, καὶ τοὺς ὑμετέρους ἄρχοντας βελτίους
 5 ποιήσετε. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ
 χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ ¹ αὐτῶν βου-
 λεύσεσθε, εἰ δὲ μὴ, χεῖροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρή-
 σεσθε. ἔτι δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφί-
 σθησθε, οὐδεμίαν ὑμῖν εἰσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλω-
 μένοις καὶ τοῖς χρήμασιν οἷς ὑφῆρηνται· ὥστε τὴν μὲν
 ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτηρίας ἐκεῖ- 827
 νοις εἰσονται χάριν. καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
 10 Ἀλικαρνασσεῖς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἠδικημένοι,
 ἂν μὲν παρὰ τούτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν
 ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι·
 εἰ δὲ τούτους σώσητε, ἠγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογενήμονας
 γεγονέναι τοῖς αὐτοῖς προδεδωκόσιν. ὥστ' ἄξιον τούτων
 ἀπάντων ἐνδυμηθέντας ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις
 ἀποδοῦναι χάριν καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων ² δίκην λαβεῖν.

¹ αὐτῶν Ἐ. Α.² τὴν δίκην Ἐ. R. Α.

Τιμωρεῖσθε] Melius puto τιμωρήσεσθε,
 ut mox ποιήσετε. et paulo post scribe περὶ
 αὐτῶν, de vobis ipsis, non αὐτῶν, ut et infra
 αὐτοῖς βεβοηθηκέναι, sibi opem tulisse, pro
 αὐτοῖς. nisi legendum περὶ ὑμῶν αὐτῶν,
 quod usitatissimum est. MARKLAND. et
 in edit. min. TAYLOR.

Ἐκεῖνοις] Nempe χρήμασι. AUGER.

Καὶ Ἀλικαρνασσεῖς] Interponendus vi-

detur articulus οἱ. REISK.

Αὐτοῖς] L. αὐτοῖς. TAYLOR.

Τὴν δίκην] Aut detrahendus est articu-
 lus, aut interponendum προσήκουσαν, vel
 ὑφειλομένην. Eventus hujus causæ fuit,
 ut Ergocles morte mulctaretur. V. ini-
 tium proximæ insequentis orationis.
 REISK. Quo cum facit Augerus.

ΔΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Similis res agitur in hac oratione atque in illa quae inscribitur, *περὶ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων*. Ergo eie damnato, et fortunis ejus fisco adjudicatis, ubi reperiebantur opinione hominum esse minores, Philocrates ejus quaestor in suspicionem sub-

Pag. ed. ductarum venit.

Pag. ed.

Reisk.

H. Steph.

327

181. 20

328 **α΄.** Ο ΜΕΝ ἀγὼν οὗτος, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότερος γεγένηται ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες καὶ οἱ φάσκοντες Φιλοκράτους κατηγορήσειν· ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται. ὃ κἀμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι ἀληθῆς οὕσα τυγχάνει· εἰ γὰρ μὴ πολλὰ τῶν Ἐργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν οὕτως οἷός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγοροῦς. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἠγοῦμαι εἰδέναι ὅτι Ἐργοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσατε, ὅτι κακῶς ¹ διαθεῖς τὰ τῆς πόλεως πλεον ἢ τριάκοντα ταλάντων οὐσίαν ἐκτήσατο. καὶ τούτων τῶν χρημάτων οὐδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται. καί τοι ² ποῖ χρὴ τραπέσθαι ἢ πῆ ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειότατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐρεθήσεται. τίνα δὲ Ἐργοκλῆς περὶ πλείονος Φιλοκράτους ἐποιεῖτο, ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν

¹ διατιθεῖς R.

² ποῦ T.

Καὶ οἱ φάσκοντες] Abesse malim articulum οἱ. REISK. AUGER.

“Ο κἀμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον etc.] Sane haec sunt acutissima. quod contra se maximo facere videbatur, in Adversarium pulchra περιπετεία convertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipse Demosthenes non

potuit ἀγχινοῦστέρον excogitasse. MARKLAND.

Τῆς ἀπογραφῆς] Id est, ὅτι Φιλοκράτης οὐ σεσυκοφάντηται, ἀλλ' ἀληθῶς ἀπεγράφη ἔχων τὰ Ἐργοκλέους. REISK.

Πολιτῶν] Nescio, quid sit ἐξάγειν τῶν πολιτῶν. Fortasse inter gregarios milites Philocrates meruit, unde deductum Quae-

ἐξήγαγε, τῶν δ' αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε, καὶ 829
 τὸ τελευταῖον τριήραρχον αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινόν,
 35 εἰ οἱ μὲν τὰς οὐσίας ἔχοντες ὀλοφυροῦνται τριηραρχοῦντες,
 αὗτος δὲ οὐδὲν πρότερον κεκτημένος ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐδε-
 λουτῆς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. ¹ οὐκοῦν δὴ οὐχ
 ὡς ζημιωθῆσόμενον αὐτὸν τριήραρχον κατέστησεν, ἀλλ' ὡς
 ὠφελήθησόμενον καὶ φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα, οὐκ
 ἔχων ὅτῳ χρῆ μᾶλλον τούτου πιστεῦσαι. ἡγοῦμαι δὲ, ὡ
 ἄνδρες δικασταί, Φιλοκράτει δύο εἶναι καὶ μόναις ἀπολογίας. 830
 40 ² προσήκει γὰρ αὐτῷ ἀποδείξαι, ἢ ἑτέρας ἔχοντας τὰ Ἐρ-
 γοκλέους χρήματα, ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκείνων καὶ οὐδὲν
 ὑψηρῆμένον τῶν ὑμετέρων οὐδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ δὲ τούτων
 μηδέτερον ποιήσει, ³ δέδοκται καταψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς
 μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν ὀργίζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ
 ὑμέτερον αὐτῶν ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν.

182. 1 β'. Τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα ⁴ παρὰ
 Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναντο αὐτὸν
 σώσαι καὶ ⁵ μὴ κατηγορεῖν; οἱ ⁶ ἐπειδὴ εἴρων τὴν ὑμέτεραν

¹ οὐκοῦν T. R.² προσήκειν T. R. A.³ δέδοκθω A.⁴ περὶ R.⁵ μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν A.⁶ ἐπειδὴν T. A.

storem renunciavit Imperator. οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων ὀπλιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε; *amion e gregariis militibus eum deduxit et quastorem fecit.* TAYLOR. Hæc explicacione, vel forte emendacione, indigere puto: et quæro, quo sensu Ergocles ex civibus educit Philocratem. An voluit, ex omnibus civibus eum elegit, cui potissimum rerum suarum administrationem committeret? Paulo post, pro οὐκοῦν, forte scribendum οὐκοῦν. MARKLAND. Non displicet Taylori conjectura, quæ mihi quoque in mentem venit. Haud dissimulabo tamen, aliquando me suspicatum fuisse, leg. esse: τῶν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν πλουσιώτατον ἐπανήγαγεν, ὃν πένιστατον ἐξήγαγε. quem Philocratem Ergocles omnium civium pauperimum secum in expeditionem eduxisset, eundem ab Ergocle huc reductum esse, finita expeditione, civium omnium locupletissimum. REISK. *Nonne hunc inter vestros cives selegit?* AUGER.

Τὰς οὐσίας] Videtur μεγίστας, vel tale quid interponendum esse. REISK. AUGER.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ] Clarioribus notis hoc tempus designat p. 584. 10. REISK.

Οὐκοῦν] L. οὐκ οὐν. CONT. TAYLOR.
 Προσῆκειν] Potest ab ἡγοῦμαι repeti. malim tamen προσήκει in indicativo legi.

REISK.

Δέδοκται] F. δέδοκθω. TAYLOR. Forte: δέδοκθαι, sc. ἡγοῦμαι. *oripnor statutum esse. non nemo forte malit δέδοκθω.* MARKLAND. Bene habet δέδοκται. *placet. certum et ratum est penes me quidem.* Idem est, ac si dixisset: δέδοκται παρ' ἡμοῦ κρητῆ δειν ἡμᾶς αὐτοῦ καταψηφίσασθαι. REISK.

Περὶ Ἐργοκλέους] Sic dedi. *super Ergocle, ejus causa et nomine.* IDEM.

Καὶ μὴ κατηγορεῖν] Scil. δύναντο. si possent non accusare. At cur non potius καὶ μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν dixit? et accusare si nollent. Scilicet, volebant illi quidem tacere de Ergocle, verum non licebat. Nam si tacuissent, et in eum ægere cavissent, ipsi sese suspectos reddidissent corruptionis, et periculum sibi contraxissent. IDEM.

Τὴν ὑμέτεραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην] F. βουλομένων. TAYLOR. *Restitue βουλομένων.* phrasis elegans et satis usitata; par isti Latinorum, *nostros vidisti flectis ocellos.* Plato in Symposio: *ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀρεβαντα.* Æschines περὶ Παρατρ. §. ἰδ'. *τὴν ὑμέτεραν ἡδικημένον ἡμῶς φιλανθρωπίαν λέγων.* Notum istud 1 Cor. XVI. 21. ὁ ἀσπασμὸς

831 ὄργην τιμωρεῖσθαι βουλομένην, ἡσυχίαν ἦγον καὶ οὐκ ἐτόλμων σφᾶς αὐτοὺς φανεροὺς ποιῆσαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οὗτος οὐ κοιμίζομενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, ¹ μινύσειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπειλήφε καὶ τῶν ἄλλων τῶν ⁵ ἐκείνου κύριος γεγένηται εἰς τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας πεπερόρισται, οἱ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ ὡς ἦν ἔχθιστος ἀπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ. καίτοι οἶεσθ' ἂν αὐτὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε Θρασυβούλου στρατηγούντος καὶ Ἐργοκλέους αὐτῷ διαφερομένου ἐθελοντῆν ὑποστῆναι τριήραρχον; πῶς γὰρ ἂν θάπτον ἀπώ- ¹⁰ λητο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο.

γ'. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξίῳ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδι- ⁸³² κούντας τιμωρεῖσθαι ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλευθέρους ἠγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ καταθήσει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῶν ² πλείω αὐτῷ τούτων περιέσται. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμένοις τὰ σφέτερ' αὐτῶν εἰσφέρειν ¹⁵ ὀργίζοισθε καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημεύοιτε, τοὺς δὲ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωροῖσθε, ἀλλὰ τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖσθε καὶ τούτους χαλεπωτέρους ἐχθρούς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν παύσονται κακονοοῦντες, νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. ²⁰

δ'. Ἠγοῦμαι δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ μόνον περὶ χρημάτων αὐτῷ προσήκειν ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς

¹ μινύσειν T.

² πλείων δ' αὐτῷ T. πλείων αὐτῷ R. A.

τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Sic Macro dicit: ἐμὸν ἔστι τοῦ Μάκρωνος ἔργον Γάιος, apud Philonem Legat. ad Caium p. 687. Lysias alibi ita loquitur. Mox, recte Stephanus μινύσειν pro μινύειν. MARKLAND.

Μινύειν] Π. μινύσειν. H. STEPHAN.

Αὐτῷ διαφερομένου] Αὐτῷ redit, non ad Thrasybulum, sed ad Philocratem. Nam Ergocles Thrasybulo erat amicissimus. REISK.

Τριήραρχον] Ὑποστῆναι τριήραρχον non

sapio. F. τριήραρχίαν, ut in antecedentibus: ἐθελοντῆς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. TAYLOR. Videtur γενέσθαι deesse. REISK. Hæc certe vox vel addi debet vel subaudiri. AUGER.

Τούτων] Id est, ἢ ταῦτα, ἃ ὑμῖν ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀπέδωκεν ἂν —. REISK.

Ἄν καὶ δεινὸν] Ἄν δεινόν. CONT.

Δυναμένοις] Βουλομένοις. IDEM.

Ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες] Omnino abjiciendam puto vocem ἀπολλύμενα, quæ ex margine videtur irrepisse;

αὐτοῖς ἐνέχοντο. οὗτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Ἐργοκλεῖ συνει- 833
 δὼς κλέπτοντι καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροισι δωροδοκοῦντι μὴ τῆς
 25 αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἄθλα λάβοι τὴν ὑπ' ἐκεί-
 νου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. ἄξιον
 δ' ὑμῖν εἶσιν ὀργῆς, ὡς ἄνδρες δικασταί. οὔτοι γὰρ, ὅτε 834
 Ἐργοκλῆς ἐκρίνετο, ἐν τῷ δήμῳ περιιόντες ἔλεγον ὡς πεν-
 τακόσιοι μὲν αὐτοῖς ¹ εἶψαν ἐκ τοῦ Πειραιῶς δεδεκασμένοι,
 ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τοῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσε-
 ποιοῦντο πιστεύειν τοῖς χρήμασιν ἢ δεδιέναι τὰ αὐτῶν ἀμαρ-
 30 τήματα. ἐκεῖ μὲν οὖν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, ἐὰν δὲ εὖ φρονῆτε,
 καὶ νυνὶ τοῦτο φανερόν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, ὅτι οὐκ
 ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἂ ὑμᾶς, οὓς ἀν λαμβάνητε ἀδι-
 κοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἀδειαν
 δώσετε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν διασπάζουσι καὶ κλέπτουσιν. ἐγὼ
 μὲν οὖν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι
 35 Ἐργοκλῆς χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησό-
 μενος, ἔξέπλευσε· καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα ἢ
 οὗτος. ἐὰν οὖν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε.

¹ οἱ ἦσαν T.

² Πειραιῶς A.

et pro κλέπταις legendum κλέπτοντι. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς κλέπτοντι συνειδότες etc. iniquum enim erit, si ii, qui conscii sunt furantibus bona privatorum hominum, iisdem panis, quibus ipsi fures obnoxii sint; hic vero Philocrates, qui conscius fuit Ergocli furanti res civitatis, eandem cum eo poenam non subeat. Paulo ante, pro πρὸς αὐτοῖς scribe πρὸς αὐτούς. Supra, pro χρημάτων ἀποστεροῖσθε, sensus videtur postulare οὐκ ἀποστεροῖσθε. vide, quæ sequuntur: et Orat. XXVII. ad finem. MARKLAND. Bene habet ἀπολλύμενα. Idem est ac si dixisset: συνειδότες τοῖς κλέπταις (id est, ὁμοίως εἰδότες, ἢ οἱ κλέπται αὐτοὶ) εἴ τι ἀπόλλυται, ὅ, τι τε ἀπόλλυται, καὶ ἔσεν, καὶ δι' οὗ, καὶ παρ' ᾧ τυγχάνει ἐν —. REISK.

Τοῖς αὐτοῖς] Scil. ἐπιτιμίαις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ ἐνέχονται. IDEM.

[Ἄξιον κ. τ. λ.] Deesse video ante has voces. TAYLOR. Quinam sunt hi, quos dicit esse ἄξιους ὀργῆς? Non Philocrates et Ergocles: plane enim distinguuntur in sequentibus. Lego: ὡς ἄνδρες δικασταί, οἱ λέγοντες: οὔτοι γὰρ etc. οἱ λέγοντες sunt oratores, rhetores. supra: τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα παρὰ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναται αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ καταγορεῖν. quis vero Atheniensium ignorat tria talenta ab

Ergocle oratoribus apud sequestrum fuisse deposita, si illum servare possent, nec accusare vellent? Alibi ita loquitur. Demosthenes contra Theocrinem: καλὸν γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, μήτε τοὺς νόμους, μηδ' ὑμᾶς αὐτούς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. Vide ibi plura de his hominibus. MARKLAND. Nihil hic deest. Philocrates designatur, ejusque advocati et participes furtorum. REISK.

Αὐτοῖς οἱ ἦσαν etc.] Π. αὐτοῖς εἶψαν. H. STEPHAN. SCAL. Lege: αὐτοῖς εἶψαν, sibi essent. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἐκεῖ] In judicio pūta, vel condemnatione Ergoclis. REISK.

Νυνὶ] In judicio Philocratis. IDEM. Τιμωρεῖσθαι] Malim τοῦ τιμωρεῖσθαι. IDEM. AUGER.

Καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ οὗτος] Lysiam scripsisse puto: τὰ ἐκείνου χρήματα. ut supra: φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα. et paulo post: ἐτέρους ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα. alibi hanc vocem excidisse notavi. MARKLAND. Nihil hic deest. Ad τὰ χρήματα subauditur τὰ νῦν ζητούμενα, aut τὰ ὑπ' Ἐργοκλέους ἔρπασμένα. REISK.

Ἐὰν οὖν] Οὖν deest Vind. Fort. ergo leg. ὃν κολάζοντες, ἐὰν σωφρ. REISK.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e servo patre natus, ad describendas Solonis leges electus, pro quatuor mensibus, quod erat tempus præstitutum, integrum sexennium in eo opere absumpsit, unde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Accusatur quoque mala fide descriptarum, quod novas subinde inter describendum (maxime sub trigintaviris) pro arbitrio intulerit, et, in quo præcipua pars orationis vertitur, quod antiquas, frugalitate plenas, de sacris faciundis, reſinxerit; unde necesse erat ut vel intermitterentur sacra, vel dispendio publicarum fortunarum fierent.

Reisk. Pag. ed. H. Steph. 183. 4

835 α'. ΗΔΗ, ὧ ἄνδρες δικασταί, τινές εἰς κρίσιν κατα-
στάντες, ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν
836 προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέρους αὐτῶν εὐεργεσίας συγ-
γνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογου-
μένων ἀποδέχεσθε, εἰάν τι ἀγαθὸν φαίνονται τὴν πόλιν
πεποιηκότες, ¹ ἄξιον καὶ τῶν κατηγορῶν ὑμᾶς ἀκροάσασθαι,
εἰάν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας. ὅτι
837 μὲν τοίνυν ὁ πατήρ ὁ Νικομάχου δημόσιος ἦν, καὶ οἷα νέος 10

¹ ἀξίω T. R. A.

NIKOMACHOU] Laudat Harpocratio orationem Lysiae etiam κατὰ Νικομαχίδου. Ἐπιβολὴ — παρὰ Λυσία ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδου, εἰ γνώσις ὁ λόγος. Sed Meursius in Lysiae orationibus enumerandis non idcirco debuit duas procedere, c. Nicomachum alteram genuinam, alteram c. Nicomachidem dubia fidei. Nam et ἐπιβολὴ et hic legitur, et hic ipse Reus infra dicitur Νικομαχίδης, quod tametsi neque laudem neque defendam, eodem tamen jure dici potuit, quo inter infinita prae exempla, ille, qui Archontis officio, Olymp. LX XV. 1. functus est, ab Eusebio, Hieronymo, et Laert. in Anaxagora vocatur Callias: ab eodem autem Eusebio, ab eodem patre Laertio in Socrate, a Dionys. Halic., Diodoro, Herodoto, Marm. Oxon. et

Magistro in Vita Euripidis vocatur Calliades. TAYLOR. Unus idemque homo est Nicomachus et Nicomachides. Perinde erat, sive rectum aliquod nomen, sive ut patronymicum efferretur. (quo de more, ni fallor, ad Anthologiam admonui.) Scilicet Nicomachi avus etiam Nicomachus fuerat dictus. Ergo recte nepos ejus, tam Nicomachus, quam Nicomachides poterat appellari. REISK.

Δημόσιος] Plenius apud Æsch. c. Timarch. §. 1β'. Ἔστι τις Πιπτάλακος, ἀνδραποδὴς δημόσιος οἰκίτης τῆς πόλεως. Sed ut Lysias, ita quoque alii:

Εἴ τ' ἄρα νῆ τὴν ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκριτον προσέσεις, δημόσιος ὄν κλαίεται.

Verba sunt Lysistratæ de Lictore, Ari-

ὡν οὗτος ἐπετήδευσε καὶ ὅσα ἔτη γεγωνὸς εἰς τοὺς Φράτορας εἰσήχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγένετο, τίς οὐκ οἶδεν ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τοὺς νόμους¹ τοὺς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνος αὐτὸν νομοθέτην 838 κατέστησεν, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν² ἐξέτη τὴν ἀρχὴν 839

¹ τοῦ T. A.² ἐξ ἑτῆ T. ἐξαέτη R. A.

stoph. 436. Romani quoque

DIS. MANIBVS. SACRVM.
VIVENIAE. L. F. HELIADI.
VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
FECER. HELIVS. AFFINIANVS. PVBLICV.
AVGVRYM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGE.
FILIAE. PIENTISSIMAE.
Gruter. MLXXXII. 7.

Scio hoc de publicis Auguribus intelligere Begeram. Sed, si me audias, minus recte. Plura monumenta adducit praestantissimus Fabrettus, c. 4. p. 336. ubi leguntur: PVBLICVS PONTIFICVM PVBLICI VII VIRVNI EPVLONVM PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.

DIS. MANIBVS.
L. ANCHARIO. PRISCIAN.
VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIII. ET.
ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVL-
CISSIMIS. FECER.
MAGNVS. PVBLICANVS. PVBLICVS. XV.
VIR. S. F.
ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS.
LIBERTIS.
LIBERTAVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.
Fabrett. I. c.

De iis autem, qui civitatibus publice erant ab officiis, erudite, ut solent, Mausiac. ad Harpocr. γ. Δημόσιος. et Hemsterh. ad Poll. IX. 1. TAYLOR.

Ἐξ ἑτη τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο] Ποιεῖν χρόνον, i. e. terere, dixit Demosth., τιμωρίαν Noster, Thucyd. plurimi. ‘Argentariam’ Cic. ‘Ventum’ Ter. ‘Histriioniam’ Plaut. ‘Pretium’ Martial. ‘Arbitrium’ Hor. Liv. ‘Judicium’ Cic. et LL. XII. Tabb. immo ‘Imperium’ Plin. sed non ea ratione, qua hic usurpatur. Facere tumultum, i. e. construere, aliquandoque absolute in marmoribus. SIER. FECIT. ET. SVIS. etc. Unde illustrari potest facetissimum istud Martialis de femina, quæ VII maritos extulerat. scoma IX. 16.

“Inscripsit tumulo septem scelerata virorum
Se fecisse Chloe. Quid pote simplicius?”

Sed ἀρχὴν ποιῆσθαι, i. e. Magistratu fun-

gi, nemo dixerit. Lege: ἐξέτη τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο. Ἐξέτει, ἐξαέτει Ἀττικῶς, Suid. Δεκίτει χρόνον. Plat. de Legg. l. 3. Ita Aristoph. Ran.

Βούλεσθε δὴτα κοινῇ
Συώψασμεν Ἀρχιδίημα
Ὅς ἐπτέτης ἂν οὐκ ἔφυσε φράτορας;

Obiter emendaveris mecum Demosth. adv. Beotum de dot. matern. non longe ab init. Συνέβη γάρ μοι δευθέντος τοῦ πατρὸς ὀκτωκαίδεκάτη γηραι. Lege ὀκτωκαίδεκέτη. Petitus vir doctissimus alio vulnere hunc locum laborare arbitratus in Com. de LL. Atticis sibi visus est hunc locum eleganter refingere: ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ἐς ἑτη τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο. tot annis scribatu functus est, quot mensibus erat imperatum. Elegantius fortasse, quam verius, et, si modo me audiat, ne eleganter quidem. Hominem in errorem duxit, quod modo quidem dicatur Nicomachus non utique ea ἀκριβεία, qua par erat, τέτταρα ἑτη ἀναγράψαι. Esto. Sed intra id spatium non conclusisse dicitur quoque: Σὺ δὲ οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἤξίωσας ἐγράψαι. TAYLOR. Opinor: ἐξαέτη. pro quatuor vero mensibus, sexenne imperium fecit. Atqui infra habetur: per QUATUOR annos rescripsit has leges, cum tamen TRIGINTA DIEBUS absolvere potuit. Has apparentes ἐναντιώσεις ita conciliari posse puto: Nicomacho scribæ concedebantur quatuor menses ad describendas vel rescribendas Solonis Leges; quas ille, si voluisset, uno mense potuisset absolvere. ille vero plus quam quatuor annos in hoc opere absumpsit: quibus elapsis, Archontes multas ei imposuerunt, et in jus trahebant, ut cogeretur reddere exemplaria Legum, quæ per totum hoc tempus penes se habuerat. Ille autem ne sic quidem parere, et Leges reddere voluit: sed tergiversando, et moras nectendo, pæne alios duos annos insumpsit. Ita solvi posse puto has difficultates, nisi aliquid melius subministrant MSS: sub qua exceptione omnia, quæ in hunc Auctorem scripsi, intellecta vellem. MARKLAND. Dedi ἐξαέτη pro vulgari ἐξ ἑτη, sexennem magistratum. Nam utrumque recte dici-

ἐποίησατο, καὶ ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων 15
 τοὺς μὲν ἐνέγραφε τοὺς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστη-
 μεν, ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους·
 καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίους παρείχοντο,
 840 ἀμφοτέροι παρὰ Νικομάχου φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπιβαλ-
 λόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ
 δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι τοὺς νόμους· ἀλλὰ 20
 πρότερον ἢ πόλις εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστη,
 πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πεπραγμέ-
 νων εὐθύνας ὑποσχεῖν. καὶ γὰρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταί,
 ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν, ὅποیان καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν
 κατεστήσατο; ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν,
 ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρι-
 841 σμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον 1 ἐποίησε, 25
 καὶ 2 τοσαῦτα διαχειρίσας μόνος 3 οὗτος τῶν ἀρξάντων εὐθύ-

¹ ἐποίησατο T. R. A.

² ὅσα χειρίσας T. R. ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας A.

³ οὗτος οἰη. A.

tur ἐξαιτής et ἐξαετής. Quod p. 589. 3. de quatuor annis ait, huic non videtur repugnare, sed facile cum hoc conciliari posse. Ponamus a Nicomacho quadriennium insumptum fuisse legibus exscribendis, et biennium τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἐσθῶν καὶ ὄσειαν. vel, ut alibi dicit τῶν πατρίων. REISK. Ut secum Lysias concilietur, supponendum est Nicomachum, a quo post quatuor annos rationes repetuntur, id efficere causando et tergiversando ut per biennium adhuc officium suum retineatur. AUGER.

Τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους] Habuimus leges ex ipsius penu depromptas in nostris tabulis conditas. IDEM.

Ὅσειαν] Ὅμοίαν. SCHOTT. Locum sollicitat, non expedit. F. legendum: ἐπειδὴ δίκην οὐ δέδωκεν ὅποیان ἔδει, καὶ νῦν ἀρχὴν κατεστήσατο. Nam ut modo secuturum est: μόνος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. TAYLOR. Forte: ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν ὅποیان ἔδει, καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο, quia non talem, qualem oportuit, istorum facinorum pœnam dedit, novum quoddam imperium, vel magistratum, constituit. morte mulctatum oportuit: vos pecunia tantum mulctavistis. hinc ista insolentia. MARKLAND. Difficultas omnis tollitur signum interrogationis ponendo post κατεστήσατο. quomodo feci. cætera bene habet hic locus. REISK.

Ἐπειτα διωρισμένον κ. τ. λ.] Ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, ἀλλὰ οὗτος αὐτὸν ἀπάντων κύριον

ἐποίησατο. SCHOTT. Medicina est in promptu. Neque quidquam præter puncta mutandum: Ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένον, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον ἐποίησατο. Præivere Petit. Scal. Porro autem id quod sequitur, non recte sequitur: ὅσα χειρίσας μόνος. Utinam liceret reponere: ὅταν ἐχείρησε, μόνος κ. τ. λ. quod sententiam flagitare certum est. TAYLOR. Distingue: ἔπειτα, διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον ἐποίησατο. deinde, cum illi definitum et præscriptum esset, ex quibus rescribere eum oportuit, seipsum omnium arbitrum fecit. id est, ad præscriptum agere debuit; sed ille ad libitum suum egit. διωρισμένον absolute ponitur pro διωρισμένον, quo nihil usitatius. sic supra: προσταχθέν αὐτῷ ἀναγράψαι τοὺς νόμους, pro προσταχθέντος. MS. habet: ἐπὶ τὰ διωρισμένα, ἐξ ὧν etc. mendose. MARKLAND.

Καὶ ὅσα χειρίσας μόνος οὗτος etc.] Καὶ ὅσα διαχειρίσας ἔτιχε, μόνος. CONT. Coniunctio: καὶ τὰ δημόσια διαχειρίσας, μόνος οὗτος τῶν ἀρξάντων οὐκ ἔδωκεν. et res civitatis administrans, solus hic omnium, qui cum imperio fuerunt, rationes non reddidit. Orat. XIX. ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρησε τὰ τῆς πόλεως πάντα. Æschines κατὰ κτησιφ. §. 16. τὰ δημόσια χερήματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, κατὰ μέρος οἱ ἄλλοι ἀρχοντες, supra dixit, τὰ κοινὰ διαχειρίσαν-

νας οὐκ ἔδωκεν. ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ 842
 πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, οὐδὲ
 τεττάρων ἐτῶν ἡξίωσας ἐγγράφαι, ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῶν
 πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἀρχεῖν πολὺν χρόνον καὶ μῆτε
 εὐθύνας δίδουσι μῆτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι μῆτε τῶν
 30 νόμων φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις τὰ δὲ ἐξαλείφεις,
 καὶ εἰς τοῦτο ὕβρεως ἦκεις, ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ
 τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ἄν. ὑμᾶς τοίνυν χρῆ, ὦ ἄνδρες
 δικασταί, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομά-
 χου, οἵτινες ἦσαν, καὶ οὗτος ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενή-
 νεκται παρὰ νομίας, κολάσαι αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ ἐνὸς ἐκά-

τας. Phrasis sæpe occurrit, Contra hos dabatur ἀλογίου δίκην. Pollux VIII. 6. segm. 54. ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λόγους ἄν διαχειρίσασιν. Invidiose autem dicit τῶν ἀρχάντων: Nicomachus enim ἀρχὴν novam quandam sibi fecerat: unde Orator ex artificio sæpe iterat hanc vocem. Sequitur: κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι. Vanderheidius vertit: rationes ad avaritiam deferunt, nequaquam. Verti potest: singulis mensibus rationes referunt, scil. ad τοὺς Archontas, proprie dictos, unice explicat locus Pollucis VIII. 9. segm. 87. de officio Archontum: καὶ κατ' ἐκάστην πρυτανείαν ἐπερωτᾶν, εἰ δικαίως ἀρχεῖν ἔκαστος, et per singulas prytaneas inquirere, an unusquisque magistratum recte imperare videatur, sic segm. 98. γραμματεὺς δὲ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς, est, scriba qui qualibet prytaneas sorte electus est. Prytaneia vero erat spatium temporis, quo singulae Tribus quoque anno ἐπρυτανέουσι, seu prasidebant. Lysiae vero Decem tantum Tribus erant: adeo ut singulae prytaneas mensem tunc excederent. additis vero postea duabus aliis Tribubus, Menses et Prytaneas ἰσάριθμοι et ἰσόχρονοι fiebant. MARKLAND. Legendum videtur: ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας. tot et tanta cum gessisset, quot et quanta nemo alius. REISK.

καὶ ὅσα χειρίσας] Assentior Marklando et Reiskio pro χειρίσας restituentibus διαχειρίσας, quod verbum in hac re proprium esse et Marklandus ad h. l. docet, et nos jam ante hoc Capite diximus. Verbum ὅσα procul dubio corruptum facilius emendari potuerat, quam est ab illis emendatum. Veram lectionem restituere poterimus ex loco male intellecto in hac Orat. p. 599. v. 12. καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἰσῶν ἀναγραφῆς γενόμενος: hæc igitur non intellexit Taylorus, atque ὅσα eadem credidit

esse, quæ ἰσῶν, et cum in illo loco, tum in Æschine adv. Timarch. p. 4. v. 12. ed. Steph. pro ἰσίων scribendum existimavit δημοσίαν: postea tamen ad. i. l. Æschinis utramque conjecturam revocavit et recte quidem meo iudicio: τὰ ἴσια enim eandem sunt ac τὰ δημόσια, solentque hæc vocabula conjungi: Demosthenes in Timocrat. p. 443. §. 18. ἢ τῶν ἰσῶν ἢ τῶν ὁσίων ἔχοντα τι τῆς πόλεως. in Macart. p. 607. §. 79. ἰσῶν μὴ εἶναι ἀρχιστείαν μῆτε ἰσῶν, μὴ ὁσίων. Plutarchus in Theseo p. 11. c. dicit, Theseum constituisse Eupatridas ἰσῶν τε καὶ ὁσίων ἐξηγητὰς. Grammatici ἰσίων interpretantur μὴ ἰσῶν, βέβηλον, δημόσιον, uti Harpocration in v. id probans locis Hyperidis, Demosthenis et Isocratis in Areopagit. qui videtur esse p. 153. B. ubi male vulgate Editiones habent καὶ τοῖς ἰεροῖς καὶ ταῖς θυσιαῖς, ut jam recte monuerunt H. Stephanus Diatr. Isoer. VII. et C. Seguar. in Actis Traject. T. II. p. 83. Eodem plane modo hoc verbum interpretantur Timæus Lex. Plat. v. ἴσια, ubi vid. Rubnkenius: Ammonius p. 104. Hesychius v. Ὅσιους θαλάμους: Suidas v. Ὅσιν χαρίον et Ὅσιωθῆναι. Pluribus de hac vocabuli notione egerunt Valesius ad Harpocrat. p. 58. edit. Blancardi, et Valckenaerius Animadv. ad Ammon. p. 184. Itaque h. l. scribendum censeo: καὶ τὰ ἴσια διαχειρίσας μόνος ὁστος est. Fortasse hæc vocabuli notio non ubique obvia librariorum in errorem duxit. SLUITER.

Ἐγγράφαι] Lege: ἀναγράψαι. ut quater ante, et passim infra. MARKLAND. Sub λόγον, exseribere rationem, np. quæstoribus tradendam. AUGER.

Ὡστε σαυτοῦ νομίζεις κ. τ. λ.] adeo ut res publicas arbitreris tuas esse, cum sis ipse servus publicus. cum sis ipse in potestate et proprietate civitatis. In Chur. Aphrod. l. III. c. 4. p. 292. D'ORVILLE.

843 στου δίκην οὐκ ειλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἀπάντων ¹[γ* ὡν] τὴν
τιμωρίαν ²ποιήσασθαι.

β. Ἴσως δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴν περὶ αὐτοῦ ³⁵
844 μηδὲν δύνηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται.

³ἐγὼ δὲ περὶ τῶν ἐμῶν ⁴τούτῳ τότε ἀξιώω πιστεύειν ὑμᾶς,
ὁπόταν ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης μὴ δύναμαι ψευδόμενον
αὐτὸν ἐξελέγξαι. εἰάν δ' ἄρ' ἐπιχειρήῃ λέγειν ἄπερ ἐν τῇ
βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν Τετρακοσίων ἐγενομένην, ἐνθυμείσθε ⁵ὅτι
845 ἐκ τῶν τοιαῦτα λεγόντων ⁶πλεῖον ἢ χίλιοι τῶν Τετρακο-
σίων γενήσονται. καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παῖδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ ⁴⁰

¹ uncus om. T. R. γ' ἀθρόων Α.

² ποιήσασθε T.

³ τότε T. R. A.

⁴ τούτῳ om. T. τότε om. R. A.

⁵ ἔτι ἐκ om. T. R. ἔτι καὶ κατὰ τοὺς λόγους Α.

⁶ ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι T. R. A.

Ἰσως δὲ ἀπάντων] Ἰπὲρ ἀπάντων γε ἡδικη-
μένων ἀθρόων τίν, vel ὑπὲρ ἀπάντων γε
ἀθρόων τίν. CONT. Vir doctissimus et
de hisce literis hucclare meritum nuper
ad Thucyd. ita hucclam orationem com-
posuit: ὑπὲρ ἀπάντων καὶ ἰδίων τε καὶ
πατρῶων τίν τιμωρίαν ποιήσασθε. Nae
ille, ut semper, ita et hic quoque me ha-
bebit ejus laudis administrum et satellit-
tem. Sed simplicior multo medicina:
χρῆ— ἐπειδὴ ἐνὸς ἐκάστου δίκην οὐκ ειλή-
φατε, νῦν ὑπὲρ ἀπάντων γ' ἀθρόων τίν
τιμωρίαν ποιήσασθαι. Plane ut Home-
rus Od. A. 43.

Νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.

Et Demosth. quoque adv. Midiam: Τὴν
μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσι οἷα πει-
σθέντες τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὗς παραβάς
ὅστος κἀκείνους ἡδίκει, καὶ πάντα τοὺς ἄλλους,
ἡμεῖς ἐστὲ κληρονομοὶ πάντων οὖν ἀθρόων
ἐν τίμῳ ποιεήσασθε. Atque haec
est lectio marg. Edit. Ioan. et Scaligeri.
Qua nulla verior esse potest. TAYLOR.
Lego: ἀπάντων ἀθρόων ποιήσασθαι, ut κολ-
άσασαι ante, sc. χρῆ. pro OMNIBUS SIMUL
RAVAM sumere. Demosthenes contra An-
drot. ὧν ἀθρόων ἄξιον λαβόντας δίκην τί-
μερον, παράδειγμα παῖσαι τῶν ἄλλοις etc.
rursus in Aristocrat. χαρὶς ἐκάστον σκο-
ποῦντες, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ἀθρόα ἐξε-
τάζοντες. Hesychius: ἀθρόα ὁμοῦ πάντα.
Vide et Phil. Judæum p. 448. Ed. Turn-
eb. et Xenophon. Ἰναβ. lib. VII. p. 407.
C. MARKLAND. Poteram γ' ὧν exter-
minare: absunt enim a Vindobonensi. re-
liqui tamen, quia in illis superesse viden-
tur vestigia vocum γ' ἀθρόων aut γ' ὁμοῦ.
In codice Bessarionis sic legitur γ' ὧν cum
circumflexo, quem medium acutus dividit.
Ille circumflexus significat terminationem
vn. erit ergo in illo codice ὧν, sed per

compendium scriptum. Ego vero, ut hoc
intellexi, suspicari cœpi latere in illa
sigla exclamationem, vel allocutionem, ὧ
ἄνδρες, vel ὧ δικασταί. REISK.

Τότε δὲ] Legendum videtur aut: ἐγὼ
δὲ π. τ. εἰ. τότε ἀξιώω πιστεύειν ὑμᾶς. aut:
τότε δὲ π. τ. εἰ. τούτῳ ἀξιώω π. ὧ. Etiam
Vindob. τούτῳ dat. Et sic nullus dubi-
tavi, pro τότε, quod in vulgatis secun-
dum est, τούτῳ dare. IDEM.

Λέγειν ἄπερ ἐν τῇ βουλῇ] Malim aut:
λέγειν καὶ ἐν ἡμῖν, ἄπερ ἐν τῇ βουλῇ. aut:
λέγειν ἐν ἡμῖν, ἄπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, scil.
ἔλεγεν. IDEM.

Τετρακοσίαν] Reducem fac lectionem Al-
dinam τετρακοσίων: de hac emendatione
consulende sunt Notæ ad Orat. περὶ δόμου
καταλύσεως. TAYLOR. MARKLAND.

Ἐκ τῶν τετρακοσίων] Π, καὶ ἐκ τῶν. H.
STEPHAN. ἔτι ἐκ τῶν. CONT. Ceterum
desse potius arbitror post ἐνθυμείσθε.
Quid si mecum: ἐνθυμείσθε, ὅτι τῶνδε
τοιαῦτα λεγόντων κ. τ. λ. TAYLOR. Mihi
pro re certa est, Lysium neque dedisse
ἐνθυμείσθε τῶν λεγόντων pro ἀποδέχεσθε
τοὺς λεγόντας, admittite testimonium eorum,
qui dicunt, quemadmodum sensus postu-
lat; neque ista compositione usum fuisse,
ἐνθυμείσθε, καὶ χίλιοι γενήσονται, quæ, nisi
fallor, non est ψυχῆς Λυσιακῆς, quibus vo-
cibus usus sit Noster, stultum est et te-
merarium affirmare; credo tamen ad hanc
fere formam scripsisse: ἐνθυμείσθε, ὅτι
τῶν τοιαῦτα λεγόντων ἐὰν ἀκούσητε, ἐκ
τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται.
considerate, si admittatis omnes eos, qui
taliam deferunt, ex quadringentis plus quam
mille futuros, rationem reddit in sequen-
tibus. MARKLAND. Possit quoque sic
suppleri lacunula: ἐνθυμείσθε, ὅτι κατὰ
τοὺς λόγους τῶν τοιαῦτα λεγ. REISK.

τῷ χρόνῳ καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι ταῦτα λοιδοροῦσιν. ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν Τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν ¹ Τρισχιλίων κατελέγην. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος οὕτω φανερώς ἐξήλεγchon αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἤξιώσε τοιαῦτα ἀπολογούμενος ἀποφεύγειν, νυνὶ δὲ περὶ τῶν τῆς πόλεως κρινόμενος οἴησεται χρῆναι ἐμοῦ κατηγορῶν ὑμῖν μὴ δοῦναι δίκην.

γ. ² Ἐτι δὲ, οἶμαι, θαυμαστὸν ³ νομίζω Νικόμαχον ⁴ ἑτέροις ⁴ ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιοῦν, ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλῆθει ἀποδείξω. καὶ μου ἀκούσατε δίκαιον γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, περὶ τῶν τοιούτων ἀνδρώπων τὰς ⁵ τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι, οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον νυνὶ δημοτικοί φασιν εἶναι. ἐπειδὴ γὰρ ⁸⁴⁷

¹ πεντακισχιλίων Α.

² ἔστι R. Α.

³ νομίζειν R. ἡμᾶς Α.

⁴ ἀδίκως T.

Τρισχιλίων] Norunt omnes cccc virorum dominatum, ubi tædio esse cæpit, ut potentia videretur quodammodo δημοτικωτέρα, ante restitutum rempublicam in dominatum mmmmm migrasse. Vid. Thucyd. et N. pro Polystrato. Recte ergo contendere potuit Orator: ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν πεντακισχιλίων κατελέγην. TAYLOR. Sine dubio πεντακισχιλίων leg. est. Ipse Lysias multis locis auctor est. [τρισχιλίων defendi posse videtur e pag. 776. 4. ed. Reisk. In Var. Lect.] REISK.

οἶμαι] Dele. CONT. Dele vel οἶμαι, vel νομίζω. Alterutrum certe est a mala manu: neque hic solum, sed apud Æsch. de legatione mala fide gesta: καὶ μὴ νομίζεῖν, ὡς περ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαι τι πεπονηθῆναι. TAYLOR. Ego quoque θαυμαστὸν putarem, unde hæc insulsa ταυτολογία, οἶμαι et νομίζω, nisi scirem Lectores solitos esse in Marginibus exemplarium Explicationes suas appingere, quas in Contextum Exscriptores postea receperunt: quemadmodum hoc loco vocem νομίζω Græculus aliquis, opinor, per οἶμαι illustriorem reddidisse se putavit. Tale mendum in Æschine p. 32. notavit Stephanus. Scribo itaque: ἐτι δὲ, θαυμαστὸν νομίζω, Νικόμαχον etc. porro, mirum putō, Nicomachus etc. Nisi malis εἶναι pro οἶμαι: θαυμαστὸν εἶναι νομίζω etc. Utrouque modo scribit Lysias. MARKLAND. Legendum videtur: ἐστι δ', οἶμαι, θαύμαστον, νομίζω Νικόμαχον, ἐτέροις ἡμᾶς ἀδικοῦσι δὲ μνησικακεῖν, αὐτῷ δ' εὖκ ἀξιοῦν. mirandum est, Nicomachum

existimare, aliis quidem delinquentibus oportere vos succensere, sibi autem ut pariter succenseatis haud censere. REISK. Equidem ita scripsisse Lysiam arbitror: ἐτι δὲ μᾶλλον θαυμαστὸν νομίζω, illud quidem mirum est, hoc vero multo magis mirandum. SLUITER.

Ἐτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιοῦν] Forte: ἀδίκων μνησικακεῖν. Dion. Halicarnasensis Vit. Lys. μὴδενος τῶν γεγεννημένων μνησικακεῖν. Xenophon Ἀναβασ. II. 4. 1. μὴ μνησικακεῖσιν βασιλεία αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας. Sed nihil muto. MARKLAND.

τῷ πλῆθει] Subaudi τῷ ἑμετέρῳ. utrumque enim perinde usurpatur, cum addito ἑμέτερον et sine eo. REISK.

Ἀποδέχεσθαι] Cautum enim erat amnestiæ lege, ne quid eorum, quæ sub oligarchia delicta aut commissa fuissent, in iudicium vocaretur. IDEM.

Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Καὶ οὐ τὰ βέλτιστα. CONT. Per μετάστασις ἐπεράτιετο, intellige de statu Quadringentorum. Hæc mutatio facta fuit secundum Diodorum Callia Archonte, anno 3. Olympiadis 93. In posterioribus hujus loci lineis deest negatio, et sic legendum est: φάσκων συνεστάναι καὶ τὰ βέλτιστα μὴ βουλεῖν τῇ πόλει. PALMER. Idem mox pro Κηφισιεύς legit Κηφισιεύς et pro Νικομαχίδην Νικόμαχον. Non agitur de tyrannide τῶν CD, sed xxx. quæ insecuta est funestam illam naumachiam ad Ægospotamos. TAYLOR. Immo contra: καὶ μὴ τὰ βέλτιστα. pars enim erat jurisjurandi, τὰ βέλτιστα βουλεύσειν τῇ πόλει, (vide initium Orat.

ἀπολομένων τῶν νεῶν ἢ μετὰστασις ἐπαράττετο, Κλεοφῶν τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων συνεστάναι καὶ ¹ οὐ τὰ βέλτιστα βουλευεῖν τῇ πόλει. Σάτυρος δὲ ² Κηφισιεύς βουλευῶν ἔπεισε τὴν βουλὴν, δῆσαντας αὐτὸν παραδοῦναι δικαστηρίῳ. οἱ δὲ, βουλόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ οὐκ ἀποκτείνωσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πείθουσι Νικομαχίδην ¹⁰
⁸⁴⁸ νόμον ἀποδειῖξαι, ὡς χρῆ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερώς συνεστασίασεν,
⁸⁴⁹ ὥστε τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἢ κρίσις ἐγένετο ἀποδειῖξαι τὸν νόμον. Κλεοφῶντος τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἕτερα μὲν ἂν τις ἔχοι κατηγορηῖσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον ἐκείνους ἐβούλοντο μάλιστα τῶν πολιτῶν ἐκποδῶν γενέσθαι, καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ ³ Κλεοφῶν ¹⁵
οἱ τῶν Τριάκοντα γενόμενοι οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι

¹ οὐ om. T. μὴ A.² Κηφισεύς A.³ Χρέμων A.

XXXI.) Senatam vero accusavit Cleophon, μὴ τὰ βέλτιστα βουλευεῖν. Demosthenes in Aristogit. Orat. II. ὡς παράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἀριστα τῶν δῆμων. Ἀσύστατα sunt συνεστάναι, conspiciat, et τὰ βέλτιστα βουλευεῖν: saltem hoc loco. MARKLAND.

Πείθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδειῖξαι] Conjeceram: Νικόμαχου ἰδίου νόμον ἀποδειῖξαι, persuadent Nicomacho proferre legem a seipso factam, vel fictam. Harpocration quidem V. Ἐπιβολή, hunc hominem Νικομαχίδην vocat. sed doctiss. Hemsterhusius pro κατὰ Νικομαχίδου restituit Νικομάχου, Not. ad Pollucem VIII. 5. p. 864. quod et hic facias licet, si ista Conjectura minus placeat. Pro συνεστασίασεν paulo post, legi quoque potest συνέστησεν, conspiciant, ut supra: φάσκων συνεστάναι. et ita Aeschines περὶ Παραπρ. συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν. et infra: συνεστηκότες ἐπὶ τὰ κοινά. Sed cum Noster mox dicat haec facta esse κατὰ στάσις, nihil forte mutandum. IDEM. Qui Nicomachides hoc loco appellatur, hic idem est cum eo, qui per totam hanc orationem Nicomachus audit. De alternatione vel permutatione harum terminationum in ος et ἰδης, in nominibus propriis obtinente, et ipsemet jam supra in ingressu hujus orationis admonui, et ante me jam dudum Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 157. et Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 34. συνεστασίασεν bene habet, subaudi τῇ βουλῇ, aut τοῖς στασιώταις, τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσι. Quod Markland commendat συν-

έστησε, alienum ab hoc loco id est, significans commendavit, non autem, fecit cum turbatoribus pacis et constitutionis reipublicae, id quod sententia loci postulat. REISK.

Ἡμέρα] Leges enim antequam ratae et valide fierent, aut possent a populo probari; debebant prius in tabulis exaratae per novem dies exponi coram Eponymis, quo pensitari a praetereunte quoque possent. Item si quis peteretur actione παρανομῶν, debebant, una cum crimine, leges ipsae quoque, quas lesisse reus diceretur, multo ante diem iudicii in tabulis proponi. IDEM.

Κλεοφῶν] Averte, lector, si bene se habet is locus, duo fuere Cleophontes, et diversarum partium, alter popularis, alter unus e xxx tyrannis: sed in numero xxx tyrannorum, quem nobis dedit Xenophorus, non inveniuntur hi duo Satyrus et Cleopho. Substituti ergo fuerant eis, qui decesserant, vel ex eorum albo deleti fuerant, ut delevit Critias Theramenem. Ceterum de hoc Cleophontis negotio aliquid mussitat Aristophanes in Ranis, et de Nicomacho, et eos, ut malos et brevi perituros a Plutone arcessi fingit. PALMER. Nodum dissecat eruditissimus. Lege cum Schotto: Σάτυρος καὶ Χρέμων, ut infra modo. Ex fatali illo collegio erat Χρέμων, uti ex Xenophonte liquet: Satyrus licet non ipse trigintavir, eorum tamen nefariorum consiliorum minister impigerimus, ut ex eodem Xenophonte etiam patet: unus scilicet undecim virorum. ΤΑΥΛΟΝ.

Κλεοφῶντος κατηγοροῦν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνον ἀποκτείναντες αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι. καὶ ταῦτα διεπραΐξαντο διὰ τὸν νόμον ὃν Νικόμαχος ἀπέδειξεν. εἰκὸς τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὅσσοι ὑμῶν ἐνόμιζον Κλεοφῶντα κακὸν πολίτην εἶναι, ¹ ὅτι καὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθα- 850
 20 νόντων ἴσως τις ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ διὰ τοῦς τοιούτους ² ὠργίζεσθε τοῖς Τριάκοντα, ὅτι οὐ τῶν ἀδικημάτων ἕνεκα ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. εἰὼν οὖν πρὸς ταῦτα ἀπολογῆται, τοσοῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιούτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέδειξεν ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεδίστατο, καὶ τούτοις χαριζόμενος οἱ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην τὴν βουλὴν συνδικάζειν ἐποίησεν ἐν ἧ Σάτυρος μὲν καὶ Χρέμων
 25 μέγιστον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ καὶ Καλλιτιάδης καὶ ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κάγαθοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλλυντο.

δ'. Καὶ περὶ τούτων οὐδένα ἀν' ἐποιοησάμην λόγον, εἰ μὴ ἡσθανόμην αὐτὸν ὡς δημοτικὸν ὄντα πειράσσεσθαι παρὰ τὸ δίκαιον σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ πλῆθος τεκμηρίῳ χρησόμενον ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρους ἀν' ἔχομι 851
 30 θανόντας, τοὺς δὲ φυγόντας τε καὶ οὐ μετασχόντας τῆς πολιτείας, ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο ⁴ ὑπόλογον γενέ-

¹ ὅτι εἰ καὶ R. A. ² ὠργίζεσθαι T. ὠργίζεσθε R. A. ³ συγκαλεσάντων T. ⁴ ὑπὸ λόγον T.

Διὰ τὸν νόμον] Malim: διὰ τοῦ νόμου.

REISK.

Καὶ ὅσσοι] etiam quicumque. AUGER.

Τοὺς τοιούτους] Non solum propter in-sontes per nefas pereuntes succensetis tyrannib, sed etiam propter sceleratos, quod non ob scelera, sed ob inimicitias privatas, de medio tollerentur. REISK.

Ὁργίζεσθε] Π. ὠργίζεσθε. H. STEPHAN.

Καὶ ταύτην τὴν βουλὴν] Una cum populo indicare illum quoque senatum scelestum, qui sub xxx tyrannis fuit. REISK.

Ἐτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κάγαθοὶ τῶν πολιτῶν] Ne deleas καί. Demosthenes Orat. I. in Steph. καὶ τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν καὶ καλῶν καὶ γὰρ αὐτῶν ὄντων μηδενὶ μηδ' ἐξίσου χρεῖται. et adv. Timoth. ἠγούσται γὰρ περὶ πλείονος αὐτοῖς καὶ καλοὶ καὶ γὰρ αὐτοὶ δοκεῖν εἶναι etc. MARKLAND.

Καὶ τῆς ἐνοίας] Καὶ malim abesse. Nam alias πειρασόμενον quoque leg. sit, ut χρῆσόμενον. quanquam si πειράσσεσθαι servamus, ut servandum utique est, et καὶ istud tollimus, etiam χρησάμενόν erit legendum. REISK.

Συγκαλεσάντων] L. συγκαταλυσάντων. TAYLOR. Lege: συγκαταλυσάντων. supra: οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον, qui tunc postquam democratiam ever-tissent. infra: αὐτοὺς τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. Aeschines quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII. 68. et Andocides de Myst. §. ιζ'. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarecho, p. 113. ed. Sylb. ubi pro ωπέρι τε τῆς αὐτῆς τῶν καλεσάντων τὸν δῆμον, scribendum περὶ τε τῆς αἰτίας τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, ex supra dictis αἰτίαις ἔχων καταλύσαι τὸν δῆμον. Sylburgius legebat τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων. Andocides (seu quis alius) Orat. de pace cum Lacedaem. §. β'. τὸν δὲ πώλεμον δῆμον κατάλυσιν γίνεσθαι. ita legendum. vulgo: τὸν δὲ πώλεμον δῆμου κατάλυσιν γίνεσθαι. MARKLAND.

Ἀποθανόντας] Subaudi ὑπὸ τῶν τριάκοντα. quod idem etiam ad φυγόντας addi tacita cogitatione debet. REISK.

Τῆς πολιτείας] Subaudi τῆς τῶν τριάκοντα. IDEM.

ὑπὸ λόγον] Π. ὑπόλογον. H. STEPHAN.

σθαι· τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν μέρος τι καὶ οὗτος συνεβά-
 λητο. τοῦ δὲ τοῦτον κατελθεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον αἴτιον
 852 ἐγένετο. ἔτι δὲ ¹ καὶ δεινόν, εἰ ὧν μὲν ἄκων ἔπαθε χάριν
 αὐτῷ εἴσεσθε, ὧν δ' ἔκων ἐξήμαρτε μηδεμίαν τιμωρίαν
 ποιήσεσθε.

εἰ. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν ὡς ἀσεβῶ καταλύων
 τὰς θυσίας. ἐγὼ δ' εἰ μὲν νόμους ἐτίθην περὶ τῆς ἀναγρα- 35
 φῆς, ἠγοῦμην αὖ ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν περὶ
 ἐμοῦ· νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ κειμένοις ἀξιώ τοῦτον πείθεσθαι.
 θαυμάζω δὲ εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ φάσκη ἀσεβεῖν
 λέγοντα ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβων καὶ
 853 τῶν ² στηλῶν κατὰ τὰς συγγραφάς, ὅτι καὶ τῆς πόλεως

¹ καὶ om. A.² εὐπλῶν T.

SCAL. CONT. Recte. Vide orationem c. Ergoalem. TAYLOR.

[Ἐτι δὲ καὶ δεινόν] Sive servatur ἔτι, sive cum ἔστι mutatur, semper τοῦτο videtur post καὶ addendum esse. REISK.

[Ἀναγραφῆς] Sic appellat Lysias non omnino exarationem atque collectionem legum dispersarum et male coherentium in unum continuum bene et ordine digestum codicem, sed etiam recensionem vel laterculum sumptuum in sacra faciendorum et vectigalium publicorum, tam sacrorum, quam civilium. Id quod constat e multis locis, quibus per hanc orationem dicitur Nicomachus fecisse τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀναγραφῆν, modo jussus fuisse ἀναγράφειν τὰ πάτρια. IDEM.

[Εὐπλῶν] Labem hanc Atticismi, et membranarum omnium opprobrium, tentarunt alii aliter. Istud εὐ πλεῖων Petiti ad LL. Attic. nec sensum, nec Græcismum adjuvat: neque τῶ παλαιῶν, vel εὐτελῶν, ut submonuit vir eruditissimus, valde delector. Lectio est σ τηλῶν. Nam, sive hac vox Κύρβων addatur interpretamenti vice (Apollodorus enim apud Harpocr. in Κύρβει. Εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἰστώτας, ἃς ἀπὸ μὲν στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀναστάσεως διὰ τὸ κρορυφῶσθαι κέρε εἰς ἐκάλουν. Coniunge σχ. Apoll. Rhod. IV. 280. Hesych. et μυρίους ἴσους.), sive, quod magis placitum arbitror, complecterentur hac columna plebiscita proprie dicta, quæ sc. populis, communi jure et pactionibus intercedentibus, κατὰ τὰς συγγραφάς, de Deorum cultu atque sacrorum faciendorum ritu sanciri voluit, et quæ in tabb. publicas Ἀξίσεας et Κύρβεις nunquam erant

relata (uti quodammodo ex hoc ipsissimo loco patebit), constiterit; inquam, utrumvis, hoc certe constare arbitror, στηλῶν esse loci hujusce. In MSS. enim η et π aliquando minimis intervallis distant, atque istud τ, si in latus inclines, idem omnino est atque eu diphthongus. Qui MSS. Codd. versare solent, norunt hæc esse verissima. Ex hac literarum deflexione accidit, ut qui ab Æsch. de falsa legat. vocatur Κλεοφῶν ὁ λυροποιός, ab aliis audit Κλεοφῶν ὁ τυροποιός. λ est enim nihil aliud, quam τ inclinatum. Inde error, quem memorat Helladius apud Photium: Οὐ τόνην τέττα δεῖ γράφειν, ἀλλὰ τέτετα, τῆς ἐπὶ τέλους συλλαβῆς ἀποκοπίσεως τοῦ τετέλαδι· διὸ καὶ τὸν παρ' Ὀμήρου στίχον τινὲς οὐ τέττα, ἀλλὰ τέτετα προόνεγκαν, ἀναγινώσκοντες καὶ ἐπισημηνάμενοι, ὡς ἡ ἀπάτη γέγονεν ἐκ τοῦ, τινὰς τὸ δεύτερον τ' ἀντὶ τοῦ λ' λαβεῖν, τῆς βραχυτέρας γράμμινης τοῦ λ' φαντασίαν αὐτοῖς τῆς ὀρθῆς κεραίας τοῦ τ' παρασχομένης, τῆς δὲ μείζονος τῆς ἐπικειμένης ἐγκασιέας. TAYLOR. Hoc quid sit nescio. latet forte vox Εὐμολπίδων: quemadmodum Orat. VI. distinguuntur οἱ γεγραμμένοι νόμοι (quales erant eæ, quæ ἐν τοῖς Κύρβεισι continebantur) et οἱ ἄγραφοι, καὶ οὗς Εὐμολπίδαι ἐξηγούνται. Eumolpidæ erant τῶν ἱερῶν ἐξηγηταί. Meminit Notarium suarum in hunc, opinor, Lysiac locum Henr. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 229. quæ utinam exstarent. MARKLAND.

[Κατὰ τὰς συγγραφάς] Quas redeuntis et Piræce cum urbanis considerunt. REISK. secundum præscriptionem populi, qui hæc sacra intermissa restaurari jusserat. AUGER.

κατηγορεῖ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα, εἰ ταῦτα 854
 40 νομίζεις δεινὰ, ἤπου σφόδρα ἐκείνους ἠγάθην ἀδικεῖν, οἱ τὰ ἐκ
 τῶν κύρβεων μόνον ἔθυσον. καίτοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ
 εὐσεβείας οὐ παρὰ Νικομάχου ¹ μανθάνειν χρῆν, ἀλλ' ἐκ τῶν
 γεγεννημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων
 θύοντες μεγίστην καὶ εὐδαιμονεστάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν
 πόλιν ² παρέδωσαν, ὥστε ἀξιὸν ³ ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις
 θυσίας ποιεῖσθαι καὶ εἰ μὴδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα
 185. 1 τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγεννημένης. πῶς δ' ἂν τις εὐσε-
 βέστερος γένοιτο ἐμοῦ, ὅστις ἀξιῶ πρῶτον μὲν κατὰ τὰ
 πάτρια θύειν, ἔπειτα ἂ μᾶλλον συμφέρει τῇ πόλει, ἔτι δὲ
 ἂ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν
⁴ προσιούτων χρημάτων; σὺ δὲ, ὧ Νικόμαχε, τούτων τὰ-
 5 χθέντων, αἴτιος γεγένησαι τὰ ⁵ προσιόντα χρήματα εἰς ταῦ- 855

¹ δεῖ μανθάνειν, T. R. A.² ἡμῖν παρέδωσαν A.³ ἡμᾶς A.⁴ προσιούτων T.⁵ προσιόντα T.

Ταῦτα] Scil. τὰ ἐν τοῖς κύρβεσι καὶ ταῖς
 στήλαις γεγραμμένα ὑπὲρ τῆς δαπάνης τῆς
 εἰς τὰς θυσίας. REISK.

Ταῦτα] Secundum hoc ταῦτα reedit ad
 ea, quæ actor hujus causæ de sacris
 nescio quibus suserat ex antiquo ritu
 restaurandis. IDEM.

Παρέδωσαν] Adde ἡμῖν. CONT. Adde
 aut ἡμῖν, aut ὑμῖν. REISK.

Καὶ εἰ μὴδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα]
 Videtur hic ad efficaciam sententiæ ex
 usu Græcorum aliquid deesse. Solent
 enim Græci, si præcesserit εἰ μὴ, vel
 εἰ μὴδὲν ἄλλο, subjungere vel ἀλλὰ, vel
 ἀλλάγε, vel ἄλλ' οὖν, vel certe particulam
 γε. Xenophon Cyropæd. I. V. c. 5. §. 53.
 εἰ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τοιαῦτα ὑπὸ σοῦ δεκῶ
 πεπωθέναι. Hellen. I. I. c. 7. §. 10. εἰ
 μὴ πλείον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δύντες αὐτοῖς
 ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογησάσθαι. I. IV. c. 6.
 §. 13. ἐδέοντό τε εἰ μὴδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοσού-
 τόν γε χρέον καταμεινῆναι αἰτῶν. Euripides
 Helena v. 995.

— — — ἀλλ' ἐγὼ σφ' ἀπάξομαι,

Εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς
 νεκρούς.

Phœnissis v. 953.

Κ' εἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ' ἀλλ' ἔχει λέχος.
 v. 530.

Ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ' Ἑλλήνων χθόνα
 Τεθράμμεθ', ἀλλ' οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς
 λέγειν.

Isocrates in Archidamo p. 129. A. εἰ καὶ

μὴ πάντα μεθ' ὑμῶν εἰσὶν, ἀλλ' οὖν ὑπὲρ γε
 τῆς αὐτῶν σωτηρίας πάντα ποιήσοντας. Pan-
 athen. p. 275. B. ὡς εἰ καὶ μὴδὲν ἄλλο
 πεποίηκασι τοὺς Ἑλληνας ἀγαθόν, ἀλλ' οὖν
 ἐκεῖνό γε δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν
 ἔχοιεν. Is igitur cum sit usus Græcorum,
 videtur hic quoque scribi oportere: καὶ εἰ
 μὴδὲν δι' ἄλλο, ἀλλ' οὖν τῆς τύχης ἕνεκα. —
 Non est mirandum, hæc vocabula exci-
 disse, cum literarum similitudo librarii
 oculis falleret. Vel saltem, si quis hoc
 nolit, legendum τῆς γε τύχης ἕνεκα, uti est
 infra p. 189. v. 31. εἰ μὴ, γε ἄλλῃ τινὶ
 μερίζοι, τῇ γε παροῦσῃ ἀτιμίᾳ. SLUITER.

Συμφέξει] Expediit enim utique reipub-
 licæ minus in sacra insumi, quam sum-
 ptus fieri supervacaneos. REISK.

Καὶ δυνησόμεθα] Καὶ ἂ δυνησ. CONT.

Χρήματα εἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι,
 etc.] Conjunctio εἰς τὰ ἄδυστα pro εἰς ταῦτα.
 sic versu proxime sequenti legæ ἄδυστα, id
 est, sacrificia, qua, vel qualia, fieri non
 debuerunt. Æschines κατὰ Κτησιφ. §.
 μθ'. οὐ τὸ τελευταῖον ἄδυσταν καὶ ἀκαλλιε-
 ρήταν τῶν ἱερῶν ἐξέπεμφε τοὺς στρατιώτας
 ἐπὶ τὴν πρόδηλον κίνδυνον; quæ verba re-
 petit §. μθ'. Philo Vit. Mos. p. 456. Ed.
 Turneb. εἰ μὲν γὰρ ἀγνώμων καὶ ἀδικος,
 ἄδυστοι αἱ θυσῖαι, καὶ ἀνεροὶ αἱ ἱερωργίαι. et
 p. 461. θυσίας ἄδυστους ἀνήγαγον, καὶ χοροὺς
 ἀχοροῦτους ἴστασαν. unde Idem p. 577.
 conjungit ἄδυσταν, ἀνιέραν, βεβήλαν, ἀκαθά-
 ρων κρεῶν. MARKLAND. εἰς ταῦτα, np. i.e.
 nova sacrificia quæ Nicomachus institu-
 erat. AUGER.

τα μὲν ἀναλίσκασθαι, ἐν δὲ ταῖς πατρίοις θυσίαις ¹ ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται ² τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν ὡς οὐχ ἱκανὰ ³ ἦν ἂ προσήλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ

¹ ἐπιλείπειν T.

² τὰ ἐν τ. κ. γεγραμμένα A.

³ εἶναι προσήλθε T.

Αὐτίκα, πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε etc.] Ita distinguendum. αὐτίκα est exempli causa. dixi ad Orat. XIX. Deinde ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων. Atqui, si τριῶν ταλάντων, quomodo ἄθυτα, cum tria talenta esset summa, quam Sacrificiis annuis Leges Solonis præscribent, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accusatur plura in Leges suas inseruisse, et civitatem impensis non necessariis onerasse. Lego: ἱερὰ ἄθυτα πλείω τῶν τριῶν ταλάντων τῶν etc. Verti potest: exempli gratia, anno proxime elapso sacrificia infausta facta fuerunt plura, quam ad tria ista talenta, quæ in Tabulis Ritualibus præscribuntur. MARKLAND. Intellego ἱερὰ ἄθυτα non sacrificia infausta, ut sæpius; sed sacrificia infecta. AUGER.

Καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς οὐχ ἱκανὰ εἶναι προσήλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ οὔτος etc.] Sic et hæc distinguenda. sed prius emendanda. Lego: ὡς οὐχ ἱκανὰ ἦν ἂ προσήλθε τῇ πόλει. neque obijci potest, reditus civitatis non sufficere: nisi enim hic homo etc. ἂ προσήλθε sunt τὰ προσελθόντα, reditus: quos voce synonyma τὰ προσιόντα appellat Noster Orat. XXXII. et Demosthenes Orat. περὶ Συνατάξ. et alibi; et Pollux VIII. 9. p. 936. et Thucydes VII. 23. Demosthenes contra Philipp. IV. μετὰ ταῦτα ἡ πόλις, κατὰς τιμῆσιν, πολλὰ πεποικκε τὰ κοινὰ, καὶ τετρακίσια ἀντὶ τῶν ἱεατῶν ταλάντων προσέρχεται. in reditu fuerunt. Xenophon Ἀπομν. lib. III. p. 773. E. εἰς γε μὴν, ἔφη, τὰρ γέγραφα (s. τὰρ γεγραμμένα) οἷδ' ὅτι οὐκ ἀφίξει, ὥστ' ἔχων εἰπεῖν, διότι γὺν ἐλάττω, ἢ πρόσθεν, προσέρχεται. ἀπίστευσι. in argentifodinas, subiecit Socrates, scio te non vinisse, ut possis dicere, quamobrem nunc minores inde, quam antehac, REDITUS FIANT. εἰς τὴν πόλιν ἀφικνούμενα χρέματα, eodem sensu Dinarchus adv. Demosth. p. 100. προσόδου; εἶναι αὐτῷ pro προσέχεσθαι, Thucydes I. 4. Atque hinc explicandum puto locum Propertii, Græcæ Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. ubi magnam Cynthiæ suæ erga se affectum describit:

“ Non, si Cambysæ REDFANT, et flumina Cresi,
Dicat, De nostro surge, poeta, toro:”

redeant, προσέρχονται, in reditu sint: pro toto flaviorum auriferorum reditu Cynthia me a loco suo non rejiceret. MARKLAND. οὐχ ἱκανὰ ἔτα προσήλθε. CONT.

Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν — περιγέμετο τῇ πόλει] Hæc sunt obscurissima, nec ad ullum calculum certum redigi possunt. Bene vero accidit, quod unus locus restet integer, ex quo, etiam sine MSS. hunc restitui posse puto. is est infra: ὡς ἐν θυῶν μὲν ἑτοῖον πλείω ἦδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἑναυτὸν ἐπεχείρησεν ἐξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι. qui duorum annorum spatio duodecim talenta plura, quam opus erat, consumpsit; et in singulos annos damno sex talentorum civitatem affecit. Ex hoc loco, collato cum isto supra adducto, τριῶν ταλάντων τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων, colligi potest, Tria talenta a Solonis Legibus in annua civitatis Sacrificia præfinita fuisse: Nicomachum vero, Pielatis et εὐσεβείας obtentu, Sex præterea talenta addidisse, ut Novem jam pro Tribus essent. His cognitis, absque unius literæ mutatione, ita restituo: εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἐξ ταλάντοις, εἰς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἤνεκεν τρία τάλαντα, καὶ ἐξ ἂν περιεγέμετο τῇ πόλει, nisi enim hic homo in describendo addidisset sex talenta, sacrificiis patriis sufficissent tria talenta quotannis, et ser relictæ fuissent in usus civitatis. In phrasi πλείω ἐξ ταλάντοις, ultima voces ἐξ ταλάντοις, mensuram excessus denotant, ut infra, πλείω δώδεκα ταλάντοις: et ita in defectu, χιλίας δραχμαῖς ἕλαττον, Orat. XXXII. eo nimium sensu, quo dicimus, MULTO DITIOR est Hic Illo; eo sensu, quo (ut hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII. 7. et Matthæus X. 31. Πολλῶ στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς (ita enim sine dubio legendum, non πολλῶν στρουθίων), vos MULTO excellentioris estis natura, quam passeressunt. quod sibi ita effert Matthæus, VI, 26. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; et XII. 12. πῶσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; Lucas quoque XII. 24. πῶσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; appositissime: πῶσῳ enim, Interrogative, idem est quod πολλῶν Affirmative, et absque Interrogatione. Hanc conjecturam, satis obviam ex sensu suo et alterius lectionis improbabilitate (quis enim credat Servatorem nostrum relictum

οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἔξ τάλαντοῖς, εἰς ¹ τε τὰς θυ- 856
 σίας τὰς πατρίους ἀν ² ἐξήκοεσε καὶ τρία τάλαντα ἀν 858
 περιεγένετο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ μάρτυρας
 10 ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἐνθυμεισθε τοῖνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι, ὅταν μὲν
 κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται·
 ἐπειδὴν δὲ κατὰ τὰς στήλας ἄς οὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ
 τῶν ἱερῶν καταλύεται. ³ καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει,
 λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· ⁴ εἰ δὲ 859
 μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφειν κελεύει καὶ ἐκ τούτων 860

¹ γε T. R. A.³ καίτοι οὗτος ὁ Α.² ἤκοεσε τρία τάλαντα, καὶ ἐξ ἂν περιεγένετο Α.⁴ καὶ εἰ μὴ T. R. A.

fuisse locum suspicioni istī, scil. *ullum numerum passerum æqui esse valoris cum Homine, seu Anima Humana?* cui tamen suspicioni et interpretationi favet vox πολλῶν), a Theophylacto postea firmatam deprehendi, in cujus Contextu ita legitur Matt. X. 51. Sed ad Lysiam redeo. Detraxi primam syllabam ex voce ἐξήκοεσε, et in locum suum, nisi fallor, posui. Cætera satis evidenter esse puto. MARKLAND. Qui egregie falsus fuit. Bene habet vulgata, nisi quod mala interpunctione laborat. In vulgatis sic circumfertur: ἀνεγράψεν, ἐξ τάλαντοῖς εἰς — Ego sic emendavi distinctionem: ἀνεγράψεν ἐξ τάλαντοῖς, εἰς — Nicomachus sex talentis auxerat summam sumptuum in sacra faciendorum a legibus vetustis constitutam. Conf. p. 598. 1. ubi ait e nova Nicomachi horum sumptuum constitutione per biennium duodecim talenta plus, quam oporteret, insumpta fuisse. Ergo quotannis sena talenta plus insumpta fuere. Et statim addit, Nicomachum senis talentis in annos singulos republicam quasi muletasse. Videtur vetusta horum sumptuum summa fuisse novem talentorum, eaque a Nicomacho ad XV. talenta aucta. REISK.

[Τάλαντοῖς] Τάλαντων. SCALIG.

[Ἐξήκοεσε] Scil. τὰ προσπίοντα χρέματα.

REISK.

[Ποιῶμεν]. Οὐῶμεν. CONT.

[Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει etc.] Lego: καὶ ἐπὶ τούτοις — *his factis*, vel, *ob hæc facta circumcursitat sacrilegus iste, dicens* etc. Vanderheidius vertit: *Et hæc Sacrilegus ille negligit, dicens* etc. Mirarer unde, nisi suspicarer eum cepisse vocem

περιτρέχει pro ἐπιτρέχει vel κατατρέχει, quibus interdum subest significatio, quæ eo aliquatenus tendit. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR. Non displicet Marklandi conjectura. possit tamen quoque legi καίτοι οὗτος ὁ ἱερόσυλος, id quod videtur ad vestigia literarum propius accedere. REISK.

Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε] Verba καὶ τούτοις emendare conati sunt Marklandus, scribens καὶ ἐπὶ τούτοις, et Reiskius καίτοι οὗτος reponens: ingeniose uterque et probabiliter. De sequentibus nemo monuit, cum tamen animadversione digna videantur. Vehementer dubito, an bene dicatur ἀναγράφειν εὐσέβειαν et εὐτέλειαν, scribendumque puto: λέγων ὡς εἰς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εἰς εὐτέλειαν ἀνέγραψε. Prepositiones absorptæ sunt a literis prioribus verborum sequentium. SLUITER.

[Ἀρέσκει] *si quæ descripsi (inquit) vobis non placeant, delenda esse concedo. Recte sane hucusque et ut frugi hominem decet! Sed quid tum postea? Καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. Non, mehercule, crediderim per quicquid est uspiam elegantiarum. Optimum fuisset argumentum: pœnitentiæ, innocentiae, quod locus postulat, levissimum quod audivi. Εὐτέλειαν antiquorum Græcorum in sacris faciendis existere Multi, qui laudarunt. Vid. Plutarch. in Solone, Dionys. Halic. l. 2. Antiqq. p. 91. Edit. Huds., Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. Attic. Eam igitur εὐτέλειαν cultor Deorum hio magnificus et superbus damnare aggreditur, atque adeo iniquum censet sibi in fraudem cedere Solonis in sacris faciendis parsimoniam,*

οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ, ὅς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλειῶν 15
 ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἑκάστου
 δὲ τὸν ἑνιαυτὸν ἐπεχειρήσεν ἕξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶ-
 σαι, καὶ ταῦτα ὄρων αὐτὴν ἀποροῦσαν χρημάτων, καὶ Λα-
 κεδαιμονίους μὲν ἀπειλοῦντας ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς
 τὰ χρήματα, Βοιωτοὺς δὲ ¹ σῦλα ποιουμένους ὅτι οὐ δυνά-
 μεθα δύο τάλαντα ἀποδοῦναι, τοὺς δὲ νεωσοίκους ² καὶ τὰ 20
 861 τείχη ³ περικαταρρέοντα· εἰδὼς δὲ ὅτι ἡ βουλὴ ἢ βουλευούσα,
 ὅταν μὲν ἔχη ἱκανὰ χρήματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἕξαμαρ-
 τάνει, ὅταν δὲ εἰς ἀπορίαν καταστῆ, ἀναγκάζεται εἰσαγ-
 γελίας δέχεσθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν
 ῥητόρων τοῖς πονηρότατα λέγουσι πείθεσθαι. χρῆ τοίνυν, ὧ
 ἄνδρες δικασταί, μὴ τοῖς βουλευούσιν ἐκάστοτε ὀργίζεσθαι,
 ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας ⁴ καθιστᾶσι τὴν πόλιν. 25

¹ σῦλα T.² καὶ om. T.³ περικαταρρέοντας T.⁴ καθιστᾶσι T. A.

ut potius laudandus sit, quod pie, quam vituperandus, quod nose decreverit, vel decerit curaverit. *sive priorum temporum eutelia religionibus vestris non sufficiat, na ego fus esse puto, ut illorum potius acta, quam mea, rescinderentur.* εἰ μὴ ταῦτα ἱκανὰ ἔκείσει, ἔξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν, ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. TAYLOR.

Τὰ χρήματα] Scil. τὰ ἐκ τῶν συνδικῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενα. REISK.

Βοιωτοὺς δὲ σῦλα ποιουμένους] Σύλας. CONT. Valesius ad Harpocr. p. 178. legit σῦλα. Vide eum: et adde hunc locum Demosthenis Orat. ad Lacriti παραγρ. σευλημέδα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὡς περ δεδημένον σύλαν Φασηλιταῖς κατὰ Ἀθηναίων. Vocabula σῦλαί et σῦλα, interdum, denotant *Ius rem aliquam auferendi*: interdum, *Rem ipsam, quae isto Jure auferitur, vel auferri potest.* unde Sychius explicat σῦλον per ἐνέχυρον, *rigmus*. MARKLAND.

Τοὺς δὲ νεωσοίκους κ. τ. λ.] Repone, τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταρρέοντα. Posterius confirmatur a Coisl. TAYLOR. Sic forte legendum: καὶ τὰ τείχη navalia vero et mania undique delabentia. Deinde: εἰδὼς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βουλὴ ἢ βουλευούσα, ὅταν μὲν ἔχη etc. Praecessit enim ὄρων, cui respondet et connectitur εἰδὼς τε. MARKLAND.

Ἡ βουλὴ ἢ βουλευούσα] An credamus Lysiam voluisse senatum illum, qui tunc erat, praeceteris reprehendere, praesertim

cum nulla esset causa? At hoc tamen sibi volunt illa ἢ βουλὴ ἢ βουλευούσα. Equidem unam addendam esse arbitror particulam αἰ. Non enim de illis solis loquitur Orator, qui tum senatores erant, sed commune omnium vitium reprehendit, qui quovis tempore illud munus gessissent. Itaque scribendum censeo: ἢ βουλὴ ἢ αἰ βουλευούσα. *Senatus ille, qui singulis annis hoc munere fungitur, quae emendatio confirmatur seq. v. pen. χρῆ — μὴ τοῖς βουλευούσιν ἐκάστοτε ὀργίζεσθαι. eodem modo Andocides de Mysteriis p. 12. v. 21. ed. Steph. ἢ βουλὴ ἢ αἰ βουλευούσα τί ὄμνουσι. Aristophanes in Vespis v. 697.*

Ἐπὶ τῶν αἰ δημιζήτων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐργετικῆσαι.

Thucydides l. I. 22. ὡς δ' ἂν ἐδίκουν μοι ἕκαστοι περὶ τῶν αἰ παρόντων τὰ δεινὰ μάλιστα εἰσπεῖν. Xenoph. Hellen. l. I. 1. 18. εἶναι ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς τὰ αἰ παραγρ. ἡλλόμενα. Cyropæd. l. VII. 1. 47. ὡς τε καὶ τοῦτο ἐστὶ καὶ νῦν διαμένει τὸ πολεμιστήριον τῶ αἰ ἐσπιλεύοντι. Isoerat. Panath. p. 259. A. πρεπόντως καὶ δικαίως, ὀμιλοῦντες τοῖς αἰ πλησιάζουσι. ibid. E. τὴν εὐκαιρίαν διαφυλάττειν περὶ ὧν ἂν αἰ τυχερῆ διαλεγόμενος. Demosth. in Aristog. l. 5. ζ'. τοὺς νόμους οὐν δεῖ τηρεῖν καὶ τούτους ἰσχυροὺς ποιεῖν τοὺς αἰ δικάζοντας ἡμῶν. SLUITER.

Πονηρότατα] Malim articulum τὰ praepo-
 poni. REISK.

¹ προσέχουσι τὸν νοῦν οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται· οἷς ὑμεῖς, εἰάν μὴ τοῦτου 862
 τιμωρήσθε, πολλὴν ἀδειαν ποιήσετε· εἰάν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων ² αὐτῷ τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τοὺς
 τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε καὶ παρὰ τούτου δίκην εἰληφό-
 30 τερες ἔσεσθε. ἐπίστασθε δὲ, ὡ ἄνδρες δικασταί, ὅτι παρὰ-
 δειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν, οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους εἰπεῖν κολάζητε, ἀλλ' ὅταν
 παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε. τίς οὖν τῶν
 ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος Νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς
 ἐλάττω τὴν πόλιν ἀγαθὰ πεποίηκεν ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὅς
 καὶ τῶν ὀσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμ- 863
 φότερα ταῦτα ἠμάρτηκεν. ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι πολλοὺς ἠδη
 35 τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνατε. καίτοι
 ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτο μόνον ὑμᾶς ἔβλαψαν ὅσον ἐν τῷ παρόντι,
³ οὗτοι δ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα
 λαμβάνοντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιοῦσι.

ζ'. Διὰ τί δ' ἂν τις ἀποψηφίσαιτο τούτου; πότερον,

¹ καὶ ἐνθυμείσθαι ὅτι προσέχουσι Α.

² αὐτὸν τιμωρήσητε T.

³ οὗτοι τ' T.

Προσέχουσι.] Π. οἱ προσέχουσι. H. STEP. Nullo sensu. F. οἱ προσέχουσι τὸν νοῦν, βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται. TAYLOR. Lege et distingue: καθιστῶσι τὴν πόλιν. προσέχουσι γὰρ τὸν νοῦν etc. Rationem reddit præcedentis sententiæ: ii ENIM, qui opes publicas furari meditantur, attente speculantur, quinam futurus sit eventus hujus cause Nicomachi. οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, iidem sunt qui οἱ εἰς ἀπορίας καθιστῶντες τὴν πόλιν versus præcedenti: quod Stephanus non satis animadvertēbat. De τιμήσητε pro τιμωρήσητε, quod sequitur, dixi ad Orat. XXVII. MARKLAND. Videri possit, hic loci, neque deesse quicquam, neque mutandum esse: modo post πόλιν ponatur punctum. quod feci. Est asyndeton. RISK.

Τιμωρήσητε.] Τιμήσητε. CONT.

Τῶν ὀσίων καὶ τῶν ἱερῶν.] Coniungi alibi solent. Sat scio. Plutarch. in Theseo: Εὐπατρίδας — νόμων διδασκάλους εἶναι, καὶ ὀσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς. Sc. διδασκάλους νόμων, ἐξηγητὰς ὀσίων vel ἱερῶν. Quod si altera vox apud Plutarch. alteram exponat, si distinctio sit non inter ὅσια et ἱερὰ, sed inter νόμους et ὅσια, vel, quod peius est, νόμους et ἱερὰ, quo pacto hic

dicetur εἰς ἀμφότερα ἠμάρτηκεν? Certe alia esse τὰ ὅσια, alia τὰ ἱερὰ non legi, saltem non ea usum ἀκριβεῖα Solonem in legg. describendis, ut alia essent Tabulæ τῶν ὀσίων, alia τῶν ἱερῶν: Horum constitutiones complexus est Axon 16. Anne ergo in alio continebantur περὶ τῶν ὀσίων sancita? Cum ergo utrisque tam civilibus, quam sacris constitutionibus describendis satagebat Nicomachus, et utrinque fidem fefellit, ut modo: οὗτοι τ' ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνοντες. fortasse h. p. restituere oportet: ὅς καὶ τῶν δημοσίων, καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς; γενόμενος εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἠμάρτηκεν. Ut Suid. in ν. γεαμματεύς. Κληρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφοντες τὰ δημοσίων. Quali medela ubi Æschinem levaverim quoque, finem fecero: Προχειροτονεῖν μελεῖει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρέσβειων καὶ δημοσίων. c. Timarch. non longe ab initio. Male in editis ὀσίων. TAYLOR. Sed in alteram partem audi D'Orvillium in Char. Aphrod. l. I. c. 10. p. 112:

οὗτοι τ' Π. οὗτοι δ'. H. STEPAN. Recte. MARKLAND.

ὡς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ πολλαῖς μά-
 χαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου; ἀλλὰ ὅτε ὑμεῖς
 ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, οὗτος αὐτοῦ μένων τοὺς Σόλωνος 40
 νόμους ἐλυμαίνεται. ἀλλ' ὅτι ¹ χρήματα δεδαπάνηκε καὶ
 πολλὰς εἰσφορὰς εἰσηνήνοχεν; ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν
 αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλαὰ ὑφή-
 ρηται. ἀλλὰ διὰ τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ
 τοῦτο συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν· ἀλλὰ τούτῳ γε προσ-
 864 ἤκει διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπρα-
 σθαι. ἀλλ' ὡς, εἰν νῦν αὐτοῦ φείσησθε, αὐτίς ἀποδώσει
 τὰς χάριτας; ὃς οὐδ' ὦν πρότερον μετέλαβε παρ' ὑμῶν 186. 1
 ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δούλου πολίτης γεγένη-
 ται, ἀντὶ δὲ πτωχοῦ πλούσιος, ἀντὶ δὲ ὑπογραμματέως
 νομοθέτης. ἂ καὶ ὑμῶν ἔχει ἄν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν
 πρόγονοι νομοθέτας ἤρουντο Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ
 Περικλέα, ἠγούμενοι τοιοῦτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους οἰόωμεν ⁵
 ἂν ὧσιν οἱ τιθέντες, ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος
 καὶ ² Νικόμαχον καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας·
 καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἠγείσθε διαφθείρε-
 σθαι, ³ αὐτοὺς δὲ τούτοις πιστεύετε. ὃ δὲ πάντων δεινότατον,
 865 ⁴ ὅτι ὑπογραμματεῦσαι μὲν οὐκ ἔξῃστι δις τὸν αὐτὸν τῇ
 ἀρχῇ τῇ αὐτῇ, περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς εἶατε

¹ χρήμασι T. R. A.² τὸν Νικόμαχον T.³ αὐτοῖς T. A.⁴ ὅτι om. T. R. A.

Πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγε-
 γενημένου] Vel περιγεγενημένου, victorem.
 sed nihil mutuo. IDEM.

Χρήμασι δεδαπάνηκε] Lego: χρήματα.
 IDEM.

Διὰ τοῦτο συγγνώμης] Si sensus me non
 fallat meus, melius scribatur: διὰ τού-
 τος. literæ ultimæ abierunt in initiales
 verbi sequentis συγγνώμης. SLUITER.

Καὶ ἑτέροις, ἀνθρώπων ὑπογραμματέας]
 καὶ ἑτέροις τοιοῦτους, ἀνδρ. Ita interpun-
 gendum; non, καὶ ἑτέροις ἀνθρώπων ὑπο-
 γραμματέας. Nota loquendi formula ἀν-
 θρωπος ὑπογραμματέως, ut ἀνθρωπος βασι-
 λεύς, text. Matt. XXII. 2. ita ἀνδρες ἀδελ-
 φοί, fratres, Actor. XXII. 23. et VII.
 26. ἀνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, vos estis fra-
 tres: sic enim distinguendum puto: non,
 Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς. Porro pro τὸν
 Νικόμαχον, scribo τοῦτον Νικόμαχον, hunc
 hominem Nicomachum, cum contemptu:

ut passim supra, et ita sumendum istud
 Lucæ XVIII. 11. Ὁ Θεὸς, ἐπιμαρτυρῶ σοι,
 ὅτι οὐκ εἶμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,
 — ἢ καὶ ὡς οὗτος, ὁ τελώνης. Deus, gratias
 tibi ago, quod non sum sicut ceteri — vel
 etiam ut hic homo, publicanus isto. δει-
 υτικῶς. MARKLAND.

ἠγείσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τούτοις
 πιστεύετε] Scribo: ἠγείσθε ἂν διαφθεί-
 ρεσθαι, αὐτοῖς δὲ etc. et magistratus quidem
 vestros a talibus hominibus contaminatos
 putavissetis; vosmet tamen ipsos vi iisdem
 committitis. Eadem alibi sententia utitur.
 Mox distingue: τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ· περὶ
 δὲ τῶν μεγίστων etc. IDEM. αὐτοὺς a
 Lysia profectum esse vix credo, qui eo
 sensu cum optimis quibusque scripto-
 ribus verbo ἐπιτρέπεται utitur. Potius scri-
 bendum fuisset: αὐτοὶ δὲ τούτοις πι-
 στεύετε. SLUITER.

πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον, Νικόμαχον
 10 εἴλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ὧ κατὰ πατέρα τῆς πό-
 λεως οὐ προσήκει· καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι,
 οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. νῦν τοίνυν ὑμῖν
 μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ ὑπὸ ¹ τούτων
 αἰεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε· μηδὲ ἰδία μὲν ὀνειδίζετε 866
 τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὴν δ' ἐξῆ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν,
 ἀποψηφίζεσθε.

15 ἦ. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ
 τῶν ² ἐξαιτησομένων βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν βούλομαι.
 παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν τὰ τῆς
 πόλεως πρᾶττόντων δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ ὧν ἐγὼ ἠγοῦμαι
 ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖ-
 σθαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προαιρεῖσθαι.
 δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τούτου μὲν
 20 ἐνὸς ὄντος καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου οὐκ ἐπεχει-
 ρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα,
 ὑμᾶς δὲ τοσοῦτους ὄντας καὶ ἠδικημένους ὑπὸ τούτου ³ ζη-
 τοῦσιν, ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, 867
 ὡς περ ἂν τούτους ὁρᾶτε προθύμως σώζοντας τοὺς φίλους,
 οὕτω καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, εὖ εἰδόντας ὅτι

¹ τῶν αἰεὶ T. R. τῶν αἰεὶ κακίστων A.

² ἐξαιτησομένων T.

³ ζητήσουσιν T. R. πείσται ζητήσουσιν A.

Κατὰ πατέρα] Opinor: κατὰ τὰ πά-
 τρια. elegistis Nicomachum, ut civitatis
 Leges et Instituta describeret; cui, secu-
 ndum eandem Leges et Instituta, nihil est
 cum civitate. Ita supra, κατὰ τὰ πα-
 τρια θύειν. Demosthenes contra Midiam:
 στεφανφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια. Obvia est
 locutio. Deinde: καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ
 δήμου κρίνεσθαι etc. Forte: ὑπὸ τοῦ δήμου.
 et quem oportuit a populo judicari, vel
 condemnari. Magna quidem est hoc loco
 Oratoris nostri παρρησία. MARKLAND.
 Malim ὑπό, qui debebat ipse a populo judi-
 cari, ob multa quæ commisit in majesta-
 tem populi. REISK. ὑπὲρ τοῦ δήμου, no-
 mine populi, i. e. ut verbi Latine: tan-
 quam reum læsæ majestatis erga populum.
 AUGER.

Οὐ προσήκει] Malim οὐδὲν προσήκει.
 REISK.

Ἐπὶ τῶν αἰεὶ κακῶς] Optime Schottus:
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰεὶ etc. neque patiamini, ut
 iidem semper vobis nocent. MARKLAND.

Legendum videtur: καὶ μὴ ὑπὸ τῶν αἰεὶ
 κακίστων κακῶς πάσχ. neque patiamini vos
 vexari ab iis, qui identidem in civitate sunt
 sceleratissimi. REISK.

Ἐξαιτησομένων] Lege: ἐξαιτησομένων.
 TAYLOR. Lege: ἐξαιτησομένων. de iis
 vero, qui deprecaturi sunt. de re enim fu-
 tura loquitur. MARKLAND.

Τῶν φίλων] Nicomachi puta. REISK.

Δεῖσθαι ὡς χρὴ] Pro postremo vocabulo
 malim χρῆσθαι legi. rogare eum, et virum
 bonum et honestum, docilem, æquum, et
 boni publici studiosum. IDEM.

Ζητήσουσιν] Q. πείσται ζητήσουσιν. H.
 STEPHAN. Quod verissimum arbitror.
 MARKLAND. πείθειν ζητήσουσιν, vel αἰτή-
 σουσιν. CONT.

Ὡς περ ἂν τούτους ὁρᾶτε] Aut ὡς περ αὐ-
 τοὺς leg. videtur, aut ὡς περ νῦν τούτους
 ὁρᾶτε. REISK. Contius ejicit ἂν, quod
 a me forsân ejiciendum fuit, vel mutandum
 in νῦν. AUGER.

τούτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξετε εἶναι, ἔπ' ἂν παρὰ
 τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅτι οὔτε 25
 Νικόμαχος οὔτε τῶν αἰτησομένων οὐδεὶς τοσαῦτα ἀγαθὰ
 πεποιήκε τὴν πόλιν, ὅσα οὗτος ἠδίκηκεν, ὥστε πολὺ μᾶλλον
 ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖσθαι ἢ τούτοις βοηθεῖν. εὖ δ' εἰδέναί
 χρὴ τοὺς αὐτοὺς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγό-
 ρων ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον
 καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ
 ἐλπίζουσιν ὑμᾶς ἐξαπατήσαντες ἀδειαν εἰς τὸν λοιπὸν χρό- 30
 368 νον λήψεσθαι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. ἡμεῖς μὲν ¹ οὖν
 οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι, τὸ δὲ
 αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονη-
 ρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν ² ὑμετέραν
 νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· οὕτω γὰρ ἐνόμως διοικηθήσεται
 τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ³ ἅπαντα.

¹ τῶν T. R. A.² ἡμετέραν νομοθεσίαν T.³ πάντα T.

'Ἐπ' ἂν παρὰ τῶν] 'Ἐὰν παρὰ τῶν. CONT. 'Ἐπὶ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι] Mendosam puto vocem penultimam. Forte: ὑπὸ τούτων αἰτουμένων, ab his rogantibus. supra meminuit τῶν αἰτησομένων, et modo dixerat: multis precibus orantes, nos accusatores non valuerunt flectere. MARKLAND. Bene habet ἀξιούμενοι, rogati. Vindicavit hoc vocabulum quoque Koen ad Corinthium, p. 68. REISK.

Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως etc.] Præcedentia verba sunt: ἡμεῖς μὲν τῶν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων πεισθῆναι. NOS igitur ab his nolimus eiorari. vix fieri potuit, quin sequeretur: ad hoc ipsum vos quoque hortamur, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑμᾶς παρακαλοῦμεν καὶ μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει etc. neque ut ante iudicium

improbos odio habeatis; sed in iudicio etc. MARKLAND.

Νομοθεσίαν] F. νομοθεσίαν. Imo omnino. Nam si figurative admonitionem pro legislatione dici velis, utique dixisset auctor νοθέτησιν. T. Magister, Νοθέτησις, οὐ νοθεσία. TAYLOR. Scribo: τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. sed in iudicio punire hos, qui vestram legislationem (vel, vestrum jus ferendi leges) abolent. quia, ut supra dixit, Nicomachus, pro Solone, legislatorem seipsum constituit. MARKLAND. Dictio τὴν νομοθεσίαν ἀφανίζων significat, turpissima cum levitate atque cupiditate, et impietate adeo, contemptuque jarium omnium et humanorum et divinarum, in conscriptione legum, quæ res est sanctissima et religiosissima tractanda, versari. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Philo in Civium dissensione, quo tempore ei xxx ab Exsulibus debellarentur, neutri parti se addidit. Recuperata rep. Senatoris manus ambivit, cum de istiusmodi hominibus longe aliter statuerat Solo, quin etiam qui in seditionibus alterutrius

Pag. partis non essent, ignominia notarat; de qua constitutione Attica disputat Gellius

Pag. ed. II. 12. Reisk.

H. Steph. 186. 39

869

α'. ΩΙΜΗΝ μὲν, ᾧ βουλή, οὐκ ἂν ποτ' εἰς τοῦτο τόλ-
μης Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκι-
μασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἓν τι μόνον ἀλλὰ πολλὰ τολ-
μηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ ¹βουλευτήριον
τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ὅρκῳ
ἀποφαίνειν Εἴ τις τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα

187. 1 βουλευεῖν, ἐγὼ τὴν κατὰ τουτουῖ Φίλωνος ποιήσομαι κατ-
ηγορίαν, οὐ μέντοιγε ἰδίαν ἔχθραν οὐδεμίαν μεταπορευόμε- 870
νος, οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεῖς,

ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἀμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων, καὶ
τοῖς ὅρκοις οἷς ὡμόσα ἐμμένειν ἀξιῶν. γνῶσεσθε μὲν οὖν ὅτι
οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ²ἐγὼ τε τοῦτον ἐλέγξω οἷός ἐστι,
5 καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρός εἶναι· ὁμῶς εἴ τι ἐγὼ ἐλλεί-
ποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, οὐκ ἂν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ
τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον, ³εἴ τι ἰκανῶς διδάξαιμι,

¹ δικαστήριον T. R. A.

² ἔγωγε τοῦτον T.

³ ὅτι T. A. ὅτι R.

"Ἐν—πολλὰ] Subaudi κατά. AUGER. Δικαστήριον] Dedi ex mente Bekkeri βουλευτήριον.

"Ἐγωγε τοῦτον etc.] Lysiam puto scripsisse: ἐγὼ τε τοῦτον—καὶ οὗτος etc. MARKLAND.

"Ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, etc.] Mallem: ὁμῶς δὲ, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τοῦ λόγου etc. Sic Orat. II.

ἐλλείπειν τῶν ἀνδρῶν. inferiores esse viris. Deinde, pro δικαίως recte Stephanus δίκαιος. IDEM.

"Ὅτι ἰκανῶς] Melius abunde εἴ τι. εἴτε ἐγὼ ἐλλείποιμι—εἴ τι ἰκανῶς διδάξαιμι. Nam incunte accusatione, neutrum adhauc constare poterat. Isocrates de permutat. "Ἴν' ἦν μὲν ἰκανῶς δόξω λέγειν, ἐνοχος ἂν φαίνομαι (f. φαίνωμαι) τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ

ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀπει-
 871 ρίαν πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων, ἰκανῶς δὲ διὰ τὴν
 περὶ αὐτὸν κακίαν, εἰρηκῶς ἂν εἶην. ἀξίῳ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτι-
 νες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ, λόγῳ ἀποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ
 τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν 10
 αὐτοὺς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ
 τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι
 σκέψασθαι.

Β'. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄλλους τινὰς φημί δίκαιον εἶναι βου-
 λεύειν περὶ ἡμῶν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας καὶ ἐπιδυ-
 872 μούντας τούτου. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέροντά
 ἐστὶν εὖ τε πρῶττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως, διὰ
 τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος 15
 τῶν δεινῶν, ὡς περὶ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσιν. ὅσοι δὲ
 φύσει μὲν πολῖταί εἰσι, γνώμη δὲ χρῶνται ὡς πᾶσα γῆ
 πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν ἐν ἣ ἂν τὰ ἐπιτηδεῖα ἔχουσιν, οὔτοι
 ὄηλοί εἰσιν ὅτι ἂν παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν

¹ καὶ γὰρ οἱ φύσει T. R. A.

τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προσηρμένους· ἦν δὲ
 ἐνδεέστερον τύχῳ διαλεχθεῖς, ἂν οὗτος ὑμᾶς
 προσδοκᾷν πεποιῆκε, τὰς πράξεις ἡγήσασθαι
 μου χείρους εἶναι. TAYLOR. TAYLOR, ὅ, τι
 (vel ei ti, ut ante) ἰκανῶς etc. et ἐκ τούτου
 pro τούτων: ut supra διὰ τοῦτο dixit, non
 ταῦτα. sed potius rejici merebitur ex isto,
 quod ego sufficienter probavero. "Ο, τι di-
 visim, ut infra, ubi idem mendum bis.
 MARKLAND. Quia ὅ, τι quasi multitudi-
 nem quandam rerum complectitur, ideo
 possit τούτων defendi, quamquam τούτου
 singularis utique magis conveniret. REISK.
 Ἀξίῳ δὲ etc.] Distingue: ἀξίῳ δὲ καὶ
 ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ λόγῳ,
 ἀποφῆναι etc. id est, τινὰς ὑμῶν, vel τούτους
 ὑμῶν, οἵτινες etc. δυνατώτεροι λόγῳ, quos
 δυναμένους λέγειν vocat Orat. XXVII. et
 XXX. Ita Moses ἦν δυνατός ἐν λόγοις,
 Act. VII. 22. et ita forte intelligendum
 istud cap. XXV. 5. οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν
 ὑμῶν (scil. κατηγορεῖν) κατηγορήσαντων αὐ-
 τοῦ. accusent illic, Cæsarea. MARKLAND.
 Λόγῳ coheret cum ἀποφῆναι, non cum δυ-
 νατώτεροι. Nam si cum hoc coherere de-
 beret, non λόγῳ conveniret, sed λέγειν.
 REISK.

Ἐγὼ γὰρ] Credibile est nonnulla deesse
 ante has voces. TAYLOR. Nihil hic
 deest. γὰρ orditur tractationem argu-
 menti, et significat aut *nempe*, scilicet, aut

igitur. Superiora veluti præfatio qua-
 dam sunt. REISK.

Ἐπιθυμούντας τούτου] Cujus? nihil
 enim præcessit, ad quod vox τούτου com-
 mode referri potest. Conjicio: ἐπιθυ-
 μούντας τοῦ ἴσου. æqualitatis cupidus, id
 est, non solum ferentes, sed cupientes
 etiam æquo jure esse cum reliquis civi-
 bus; et, ut bonorum, ita malorum quoque
 Reipub. participes esse, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις
 πολῖταις κινδυνεύοντας: contra quam fecit
 hic Philo, qui duris temporibus patriam
 deseruit et aufugit. vide sequentia, quæ
 hunc sensum explicant. Noster Orat. II.
 οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαν-
 τες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκά-
 σαντες. Ælianus V. H. II. 42. ἤρετο μίντοι
 τοὺς ἦκοντας, πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ ἴσον
 ἔχειν ἅπαντας, ut recte emendavit Perizon-
 ius; pro ἅπαντες. loquitur de Platone,
 cui Legatos misere Thebani et Arcades,
 orantes, ut Leges iis scriberet. ἰσομελίαν
 mox appellat hoc τὸ ἴσον ἔχειν. Max. Ty-
 rius Dissert. IV. ὁ μὲν φίλος ὀρέγεται τοῦ
 ἴσου, ὁ δὲ κόλαξ τοῦ ἴδιου. MARKLAND.
 Intellige τούτου, εἶναι πολίτας, eos qui non
 modo sunt cives, sed qui hoc civium no-
 men habent carissimum. AUGER.

Τὸ μέρος] Sub. κατά. IDEM.

Οὔτοι δῆλοί εἰσιν κ. τ. λ.] Fortasse le-
 gendum mecum hoc pacto: οὔτοι δῆλοί

ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν, διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ¹ ἑαυτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ
 20 Φίλωνα τουτονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν εἶον διάγειν ἢ τὴν πόλιν 873
 σῶζειν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. οὗτος γάρ, ὡς βουλῆ, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν — ἥς ἐγὼ, καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ ² τοσοῦτον μέμνημαι —, ἐκκεκρηγμένους ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου
 25 πλήθους τῶν πολιτῶν τέως μὲν ᾤκει ἐν ἀγρῶν, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας οἱ μὲν εἰς τὸ ἄστυ οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέχοντο, καὶ καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, ³ ταύναντία ἅπανσι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε· συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξῆλκε, καὶ ἐν Ὠρωπῶν
 30 μετοίκιον κατατιθεῖς ἐπὶ προστατοῦ ᾤκει, βουλευθεῖς παρ' 874
 ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμῶν πολιτῆς εἶναι. οὐ τοίνυν οὐδ' ὥσπερ ἐνιοὶ τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο, ἐπειδὴ ἐώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ ⁴ κατειργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελθεῖν

¹ αὐτοῖς T. R. A.² τοῦτο T. R. τοσοῦτο A.³ τὰ ἐναντία T. R. A.⁴ κατεργασμένω T.

εἰσιν ὅ, τι παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθόν, ἂν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. TAYLOR. Bene habet hic locus. idem est, ac si dixisset: περὶ τούτων ὄλον ἐστίν, ὅτι —. REISK.

Αὐτὸν ἀκινδύνους] Scribe: αὐτόν. se. MARKLAND.

Τοῦτο μέμνημαι] Num τοσοῦτο. sic certe requirit precedens ὅσον. et sic paulo post quoque: καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει. REISK.

Ἐν ἀγορᾷ] Lepide sane. Exsul, atque infensissimis sicariis republicum gerentibus, commodius et tutius domicilium eligere non potuit, quam in foro, in acie atque in ipso lumine istius reipublicæ! In maxima sc. hominum frequentia! Nam in orat. περὶ τοῦ διδόναι etc. legitur: Ἐκαστος γὰρ ὑμῖν εἰδίσται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπάλων οἱ δὲ πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ πρὸς σκυτομοεῖον — καὶ πλείστοι μὲν, ἄσθinas ἐλεῖν λίθον Πάριον, ὡς ἐπ' ἐξεργασμένοις ἦγον εἰς τρεοκαίου ποίσιον. He-

ριστοὶ δὲ ὡς τοὺς πλείστον ἀπέχοντας αὐτῆς. Neque ubi convenitur solum, sed ubi iudicatur maxime. N. de Aristoph. fortun. ἐγγύς τε οἰκᾶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ᾧφθην οὐδεπάποτε. Sed tadet inmorari. Judeb locus, ut restituamus ἐν ἀγρῶν. Et restitui, auctore etiam Cod. Coisliniano. TAYLOR.

Ἐπὶ κατεργασμένω] Ἐπὶ κατεργασμένων. CONT. Norunt Grammatici, quam raro hic Aoristus passive exponatur: in verbis profecto, quæ activa forma destituuntur, equidem haud scio an unquam. V. σχ. Thucyd. VI. 11. 33. Suid. et Phavorin. in Κατειργάσατο et Κατειργάσθαι. Hic certe, levissima mutatione, si per Codd. licuerit, reponerem κατειργασμένω. Ita fere Pausan. Attic. c. 33. καταφρονήσαντες γὰρ σφίσι ἐμποδῶν εἶνα ἄσθinas ἐλεῖν λίθον Πάριον, ὡς ἐπ' ἐξεργασμένοις ἦγον εἰς τρεοκαίου ποίσιον. He-

¹κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων.
 875 οὐδ' ἤλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι ³⁵
²παρέσχε. ³καίτοι ὅστις εὐτυχοῦντας ὄραν ὑμᾶς ἐτόλμα
 προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας
 ἐποίησεν ἄν;

γ'. Ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας οὐ μετέσχον
 τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς
 ἄξιοί εἰσι τυχεῖν — οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα
 γίνεταί —, ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμη ἔπραξαν, οὐδεμιᾶς συγ-
 γνώμης ἄξιοί εἰσιν· οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἐπι- 40
 βουλὴν ἐποίησαν αὐτό. καδέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν
 876 ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι
 τοῖς μάλιστα δυναμένοις ⁴μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ πένησιν ἢ

¹ κατεργασάμενός Α.² παρασχέιν Τ.³ καὶ γὰρ Τ. R.⁴ μὴ om. T.

rodot. Uran. 94. Οὕτω δὲ ἀποστρέψαντα
 τὴν νῆα αὐτὸν τε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπ' ἔξειρ-
 γασμένοισι· ἔλθειν εἰς τὸ στρατόπεδον.
 TAYLOR. Dedi de meo ἐπὶ κατεργασμέ-
 νις. quæ est nota dictio proverbialis, de
 illis usurpata, qui cum sero veniant, re
 ab aliis jam peracta, gloriam tamen ejus
 ad se trahere contendunt, quasi ipsi pere-
 gissent. REISK.

Κατεργασάμενος] Vir summus legit κατ-
 εργασάμενος. TAYLOR. Lege: κατ-
 εργασάμενος τι. volens redire re jam con-
 fecta, potius quam confecturus aliquid rei-
 pub. utile unacum cæteris civibus descendere.
 Mox, pro παρασχέιν, recte legit Steph-
 anus παρέσχε: quod Lyeurgus effert: μή-
 τε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατι-
 οῦχοις. Noster: οὐδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων
 ἑαυτὸν τάξας. Orat. XIV. MARKLAND.
 Ego malim sic legi: ἢ κατελθεῖν συγκατ-
 εργασάμενος. quam in patriam redire, re
 bene gesta in aliorum eandem rem geren-
 tium societate. REISK.

Οὐδ' ἤλθεν] Leg. videtur aut ὁ δὲ οὐδ'
 ἤλθεν, aut ἀλλ' οὐδ' ἤλθεν. verum ne in Pi-
 ræum quidem venit. IDEM.

Τάξαι] Τάξας χηρῆσιμον. CONT.
 Παρασχέιν] Π. παρέσχε. H. STEPHAN.
 SCAL. CONT.

Ἦμας] Melius sane ἤμας, propter
 istud βουλόμεθα, quod sequitur a tergo.
 TAYLOR.

Ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας] Scribe:
 ὡς μὴ ἠβουλόμεθα, vel ἐβουλόμεθα. aliter
 quam voluissetus. De præteritis enim
 sermo est. MARKLAND.

Δι' ἐπιβουλὴν] Dubitavi aliquando utrum
 sincera suut, et non δι' ἐπιβουλὴν aptum fo-

ret. interpretis ex industria hinc non alie-
 num. In Char. Aphrod. I. III. c. 2. p. 254.
 D'ORVILLE.

Καδέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις] Ferri potest. Forte tamen scripsit:
 ἔθος κοινὸν πᾶσιν etc. Isæus de Hered.
 Philoct. p. 57. οὐτοσὶ ὁ νόμος, ὃ ἄνδρες,
 κοινὸς ἅπασι κεῖται. Max. Tyrius Dis-
 sert. XXXVIII. p. 402. Ed. Cantab. εἰ
 δὲ ἔστιν οὗτος κοινὸς ἅπάντων νόμος, τὰ
 κείμενα ἴδμεν. Sequitur: τῶν αὐτῶν ἀδι-
 κημάτων, μάλιστα ὀργίζεσθαι etc. sic di-
 stinguendum. Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, etc.
 ὄντων, positis iisdem injuriis, absolute.
 Post vocem δυναμένοις, in Edit. Steph.
 male deest adverbium μή. MARKLAND.
 Credo hic ex usu frequentissimo reticeri
 ἕνεκα, χάριν, ὑπὲρ, διά, et modo video H.
 Stephanum sic cepisse locum in hac voce.
 In Char. Aphrod. I. III. c. 2. p. 254.
 D'ORVILLE. μάλιστα μὲν ὀργίζεσθαι.
 CONT. Non male. Ad ἀδικημάτων sub.
 ἕνεκα. AUGER.

Ἀδικεῖν] Vocem hanc, ut importunissi-
 mam et otiosam Schottus obelo notavit.
 Longe aliter et fortasse rectius Cod. no-
 ster cum Aldinis τοῖς μάλιστα δυναμένοις
 μὴ ἀδικεῖν. Quam varietatem miror Ste-
 phanum ad oram suæ editionis non pro-
 more admonuisse. Nam ubi a Manutio
 recedit, id fideliter observasse semper
 videtur, saltem, ubi id admonere erat
 operæ pretium. Schottum, credo, in
 fraudem duxit notissima illa distinctio in-
 ter τοὺς δυναμένους et τοὺς πένητας, vel
 ἀσθενεῖς, quam alibi expressit noster: ἢ
 αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς
 τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέ-

ἀδύνατοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἡγεῖσθαι 877
 ἄκοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδεμίᾳς συγγνώ-
 μης ἄξιός ἐστι· τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν
 188. 1 ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λει- 878
 τουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις οὖν, ὅσον δυνατὸς ἦν
 ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάν-
 των ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀπεχθῆσεσθέ γε τῶν
 πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες·² οὐ γὰρ τοὺς ἐτέ-
 ρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδοὺς, ὥστε μήτε τοῖς 879

¹ ἢ ταλαιπωρεῖ· T.

² οὗτ' εἰ τοὺς T. R. ἢ οὐ τοὺς A.

δοται. et juxta quoque Eurip. Supplic. 433.

Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὅ, τε ἀσθε-
 νῆς

Ὁ πλοῦσιός τε τὴν δίκην ἴσῃν ἔχει.

Sed ea non hic locum habet. Non enim in eos gravius advertitur, qui re utuntur lautiori (hoc enim neque ἡθικῶς, neque ἀληθῶς dici potuit), sed in eos, quorum vitæ conditio τὸ peccare fecit minus necessarium, τοὺς δυναμένους μὴ ἀδικεῖν, qui idcirco petulantur atque ἰκουσίας ἀδικούσι. Atque ita postulat loci contentio. Vir in nostra disciplina maximus, τοῖς μάλιστα διανοοῦ μέγιστος ἀδικεῖν. TAYLOR. Ego μὴ ante ἀδικεῖν, a plerisque vulgarum exsulans, ex Aldina revocavi. duo cum sunt ejusdem criminis rei, alter qui cavere non potuit, alter qui potuit, omnes homines, ritu æquo et justo, gravius ei succensent, qui cavere cum potuisset delictum, tamen deliquit, quam ei, qui cavere cum vellet, non potuit. REISK.

Ἡ ταλαιπωρεῖ] Ἀδύνατός ἐστι ἡ ταλαιπωρεῖν. CONT. Aut animus me vehementer fallit, aut gravissimum latet mendum. Locum discutiamus. Supra dixit N. τοῖς vel πένησι, vel ἀδύνατοις τῷ σώματι veniam potuisse concedi. Atque hoc infra per plura. Sic in h. l. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος — οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος. Sed nihil relinquitur tertium. Quænam autem est hæc disjunctio? ἢ ταλαιπωρεῖ? Unde nec sensum facile quavis possit extendere. Ut dicam autem, quod res est. Ταλαιπωρεῖν, uti et Ταλαιπωρεῖσθαι etc. de operis dici solet, de labore et strenue aliquid agendo, de membrorum exercitatione. Ita Critias apud Clem. Alexand. p. 741. in editione reverendissimi: Ἀρχομαι δὲ τοῖ ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος, εἰ δ' ὀφθαλμῶν γυμνάξοιτο καὶ ἐσθίει ἔρρωμένως καὶ ταλαιπωρεῖν τὸ σῶμα. Aristoph. Plut.

Τοὺς ξυγγεωργούς κάλεσον· εὐρήσεις δ' ἴσως Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωροῦμεν οὖς.

Id. Lysistrat. 1221.

Εἰ δὲ πάντῃ δεῖ τοῦτο δρᾶν, Ἵμῶν χάριστασθαι, προσταλαιπωρησόμεν.

σχ. ad l. Πρῶτος τόνδε τὸν πόνον ἀσμένως ὑποφέρωμι. Thucyd. speciatim de labore militari: Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον — οὐκ εἰσθῶσιν οὐδὲ βουλομένους ταλαιπωρεῖν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. I. 99. Περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παρούσι βοηθούσας χερὶ ἐπιταλαιπωρεῖν. Id. I. 123. προσδεῖναι τοῖς πόνους, σχ. ad loc. Non aliter Xenoph. Memorab. II. 1. 18. Ὁ μὲν ἰκουσίας ταλαιπωρῶν ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι, φρονῶν εὐφραίνεται· ὁ δὲ οἱ τὰ θηρία θερῶντες ἐλπίδι τῷ λήψεσθαι ἰδέως μοχλοῦσι. Ubi sane rectius legeretur ποσῶν εὐφραίνεται, ut sententia pariter procedat. Ceterum vide præterea Aristoph. Ran. 24. Eccl. 54., Lucian. de Parasito, p. 249. edit. Græv., Hesych. in Πολύτλας et Ταλαιπωρος, Etym. M. in Ἀταλαιπωρων. Jam h. l. mecum refinget, nihil dubito, eruditus lector pulere et emphaticè: οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν· ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε· οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν· ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. Ita mox N. idem significaturus: τῷ σώματι δι' ἀσθένειαν ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. TAYLOR.

Οὗτ' εἰ] Π. οὔτε. H. STEPHAN. οὔτε γὰρ vel εἰ γ' οὐ. CONT. Feliciter Stephanus. Sunt quibus placet ὅς οὔτε τοὺς ἑτέρους, et quibus ὅτι οὐ. TAYLOR. Lego: τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, ὅς (vel ὅστις) οὐ τοὺς ἐτέρους, ἀλλ' ἀμφοτέρους, φανερός ἐστι προδοὺς. si rejeceritis hunc, quem constat non alteros, sed utrosque, prodidisse, nempe τοὺς ἐν τῷ ἄσπε, et τοὺς ἐν τῷ Πειραιῇ. Mox, pone ὑποστιγμῆν tantum post καταλαβοῦσιν. MARKLAND. In οὗτ' εἰ videor mihi

ἐν τῷ ἄστει γενόμενοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον — οὐδὲ γὰρ ἤξιώσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, ¹ καὶ ταῦτα ὡς φησι καὶ ² ἄστὸς γενόμενος. εἰ
880 μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν ³ ὅ τι τῶν αὐτῶν μετέ-

¹ φησὶ δὲ καὶ (καὶ om. A.) ταῦτα T. R. A.

² αὐτὸς T. R. A.

³ ὅτι T.

οὐχὶ cernere. quo admissio leg. erit aut: ἄν (scil. πολιτῶν) οὐχὶ τοὺς ἑτέρους — aut: οὐχὶ γὰρ τοὺς ἑτέρους. non enim alteros (seu urbanos, seu exules e Piræo), sed ambos, ut constat, prodidit. REISK.

Οὐτ' εἰ τοὺς ἑτέρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδοῦς] In Marg. Ald. diversa lectio notatur εἰ οὐ τοὺς ἑτέρους, unde efflicere possis, antiquitus scriptum exstitisse, ἐπεὶ οὐ τοὺς ἑτέρους, alioquin legendum videtur οὐ γὰρ τοὺς ἑτέρους: hoc enim dicto prioris redditur ratio. Addit Orator. ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει γενόμενοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γὰρ ἤξιασεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας), μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν, οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν· φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος. Hæc multis conjecturis tentata, tamen ita manserunt corrupta, ut etiamnum esse videmus. Mihi duæ in mentem venerunt emendandi viæ: et primum quidem, si φησὶ est retinendum, ea nobis nata est suspicio, lectorem quandam margini libri sui adscripsisse: φησὶ δὲ κἀνταῦθα καὶ αὐτὸς γενόμενος, vel φησὶ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς παραγενόμενος: dicit autem hæc Lysias, ut qui et ipse exsulis in Piræo affuerit, quod e Pseudo-Plutarchi vel antiquioris cuiusdam Vita Lysiæ intellexerat. Lysias fuisse, in Piræo et strenuam exsulis in recuperanda patria navasse operam, abunde docuit Taylorus in Vita Lysiæ. Hæc autem fortasse in margine notata deinde inter ipsa verba auctoris sunt interposita. Vel si quis hoc nolit, et verba illa retinenda putet, forte scribendum φημί; et cætera eodem, quo diximus, modo sunt emendanda, ut actor dicat se quoque in Piræo fuisse, neque adeo hæc de re testes producere; quæ conjectura, quo se tueatur, illud habet, quod in Codd. Paris. et Veneto non legatur φησὶ sed φη. quum ex his in Stephanicam editionem fluxisse videatur: φησὶ, quod ab Aldina abest. Ex φῆ autem eodem jure effingitur φημί, ac φησὶ. Non nego tamen priorem conjecturam majorem mihi videri habere speciem veritatis, quia mox ad confirmanda ea, quæ dixerat, testes producit. SLUITER.

Φησὶ] Hoc verbum apud Ald. deest in lacunula. Si igitur Steph. γενόμενος exprossit per παραγενόμενος (quod tamen

duriter dictum est), rectius reposuisset φησει. Locus salis vitiosus. Hæc ubi in specimine operis suscepti commentatus eram, submonuere viri celeberrimi sanari posse vel hoc modo: sc. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸν γενόμενος, vel: ἐστὶ δὲ κατὰ ταῦτα καὶ αἰτίος γενόμενος, vel denique ut vir longe maximus: οὐ γὰρ ἤξιασεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — οὐδὲ — τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, καὶ ταῦτα καὶ ἄστὸς γενόμενος. TAYLOR. Nescio quid γενόμενος velit, nisi legendum sit παραγενόμενος, sed et ipse præsens hæc quoque fuletur. MARKLAND. Loco huic desperato quam medicinam adhibeam, haud invenio. φησὶ non de suo largitus est Stephanus, sed in codice reperit, fortassis illo, qui hodie asservatur in Regia Parisina n. 2944. cujus ego collationem in libello variorum ad hanc orationem interdum allego, nam in eo codice sola hæc Lysiacarum omnium legitur. ille codex itaque h.l. exhibet φη. idem quoque e Veneto Bessarionis enotavit Zanettius. Sic autem exarare solent librarii Græci vocem φησὶ. Constat hic lacunam subsesse. REISK.

Εἰ μέντοι] Claudicat oratio, neque profecto Hellenismum sapit. Quid enim monstri est illud μετέσχε τούτων pro οὗτος μετέσχε, quid τῶν αὐτῶν μετ' ἐκείνων? Age autem. Ego totum h. l. expeditam, ne una quidem literula sollicitata: εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν, ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτων πραγμάτων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένητο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλευέιν ἀξιούτω. si qua igitur restat civium pars, quæ eandem cum hoc Philone factionem secuta sit, cum illis, si quando (quod Di. prohibeant!) civitatis regimē suscepērint, senatorio munere fungatur. λαμβάνειν τὴν πόλιν videtur hoc loco significare curam reipub. suscipere, republicam administrare, nisi de occupatione per vim hæc intelligere MAVIS. Orat. XII. ubi de τοῖς XXX. loquitur: λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν. Infra, pone minimam distinctionem post ὑμῖν ἀποδείξω. MARKLAND.

Τῶν πολιτῶν] Si quod adhuc alfid su-

σχε τούτω πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, εἰάν ποτε — ὃ μὴ γέ-
νοιτο — λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω.

δ'. Ὡς οὖν ἔκει τε ἐν Ὀρωπῷ ἐπὶ προστάτου καὶ
10 ἐκέκτητό ἱκανὴν οὐσίαν καὶ οὗτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὗτ' ἐν τῷ
ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ
λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὑπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν ὡς τῷ μὲν σώματι δι' ἀσθέ- 881
νειάν τινα γενομένην ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν
Πειραιᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ
χρήματ' ¹ εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἢ ὀπλίσαι
15 τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὡς περ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν
πολιτῶν αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα
οὖν μὴ ἐγγινηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἕξαπατῆσαι, καὶ περὶ
τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω, ἐπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐξέ-
σται μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν αὐτόν. καὶ μοι κάλει
αὐτὸν Διότιμον Ἀχαρνεά καὶ τοὺς αἰρεθέντας μετ' αὐτοῦ
τοὺς δημότας ὀπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων.

20

ἘΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ.

ε'. Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως ³ ὠφελήσει τὴν πόλιν ἐν τοιού-
τῳ καιρῷ καὶ τοιαύτῃ καταστάσει διανοήθη, ἀλλ' ὅπως τι
⁴ κερδαίνει ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο.
ὀρμώμενος γὰρ ἐξ Ὀρωπού, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος, τοτὲ δ' 882
ἑτέροις ἠγούμενος οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα
ἐγεγόνει, περιῶν κατὰ τοὺς ἀγρούς καὶ ἐντυγχάνων τῶν
25 πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις,
ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδεῖων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ, εὔνοι μὲν
όντες τῷ πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τού-
τους ἀφηρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος
αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἱ νῦν αὐτὸν

¹ εἰσενέγκεν R. A.² ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Α.³ ὠφελῆσαι T. ὠφελῆσαι R. A.⁴ κερδαίνει T. R. A.

perest civium genus, qui neque sint ur-
bani, neque rursus e Piræeo. Tyranni
ergo. nam hos designat. REISK.

Γενομένην] Id est, συμβῆσαν αὐτῷ. malim
tamen προσγενομένην. IDEM.

¶ Αὐτὸν Διότιμον] Videtur τε interponen-

dum esse. Nam alias αὐτὸν erit inutile.
Diotimus ille, ni fallor, aut magister demi
fuit, aut princeps illius collegii, cui man-
data tum fuit cura municipales armis in-
struendi. IDEM.

Αὐτὸν] Imo vero αὐτῶν. Non enim, si

δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τε εἶσιν ἐπεξελεθεῖν ἅπαντες, διόπερ
καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μέντοι τοῦτον
γε χρεὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δις ὠφελήθῃναι, τότε ¹ τ' ³⁰
ἀφελόμενον ἂ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ
καὶ ὅστις οὖν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ
ἠγήσασθε εἶναι, καὶ τοῦτον ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν,
οἷς ἕτεροι δίδουσι παρ' ἑαυτῶν τι προηροῦντο διὰ τὴν ἀπορίαν
οἰκτεῖραντες αὐτούς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα.
κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

5. Οὐ τοίνυν ἔγωγε ² οἶδα ὅ τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ ³⁵
883 γινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ ³ οἱ ⁴ οἰκεῖοι γινώσκουσι· τοιαῦτα
γάρ ἐστιν, ὥστ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτητο, διὰ μόνον
ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι. οἶα μὲν οὖν ζῶσα ἢ
μήτηρ αὐτοῦ κατηγορεῖ, παρήσω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν
βίον διεπράξατο τεκμαιρομένοις, ῥαδίον ἐστὶν ὑμῖν γνῶναι
ὁποῖός τις ἦν περὶ αὐτήν. ἐκείνη γὰρ τούτῳ μὲν ἠπίστησεν
ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι, Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν ⁵ προσ- 40
884 ἤκουσα πιστεύσασα ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν τρεῖς μνᾶς
ἀργυρίου, παραλιπῶσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. ἄρα δῆλον
ὅτι εὖ ἤδει αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ προσήκειν ⁶ αὐτῇ τὰ δέοντα ἀν-
ποιήσοντα; καίτοι εἰ μήτηρ, ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ
τῶν ἑαυτῆς παιδῶν μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μηδ' ὠφελου-

¹ om. T. R.

² ἦδη ὅτι T. οἶδα ὅτι A.

³ οἱ om. T. A.

⁴ οἰκεῖον T.

⁵ προσήκοντι A.

⁶ αὐτῷ T.

bene meminī, ἐπεξελεθεῖν τινα, sed tinv, di-
citur. IDEM.

Τότε ἀφελόμενον] Τότε μὲν ἀφελ. — νῦν
δὲ δοκιμασθ. CONT. Videtur τε interpen-
dendum esse, quæ syllaba facile potuit in
collisione cum τότε elidī. REISK.

Οὐ τοίνυν κ. τ. λ.] Ἦδειν vel οἶδα, et mox
οἱ οἰκεῖοι. CONT. Lege: Οὐ τοίνυν ἔγωγε
οἶδα (vel Οὐ τοίνυν ἠγοῦμαι ἤδη), ὅτι ὑμᾶς
διαφερόντως δεῖ γινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ
οἰκεῖοι γινώσκουσι. TAYLOR. Facili
negotio hæc restituuntur: Οὐ τοίνυν ἔγωγ'
οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς — περὶ αὐτοῦ, ἢ αἱ οἱ οἰκεῖοι
γινώσκουσι. non video autem, quid magis
ad rem pertineat vos de ipso scire, quam quæ
domestici et familiares ejus norunt. que est
Versio Vanderheidī. Editio ejus recte
habet ὅ, τι divisim. οἰκεῖοι est in MS. Su-
per, pro αὐτῶν Διότιμον, malle, αὐτόν τε

Διότιμον καὶ τοὺς etc. Sed hoc, et omnia
hujusce generis, utpote sensui non omnino
necessaria, vix admittuntur, nisi ab iis,
quorum aures numeris et lectioni Lysianæ
assuescunt. Hujusmodi est id, quod se-
quitur. MARKLAND.

Προσήκοντα] Vel potius προσήκοντι.
TAYLOR. Ex auribus et sonolegerem: οὐδὲν
προσήκοντι. nec ullam aliam rationem pos-
sum reddere, cum sensus vulgatæ optime
habeat: quam si retineas, distingue post
δὲ, et post προσήκουσα. Mox, pro προσή-
κειν αὐτῷ, legi quoque potest αὐτῇ. prius,
officium filii: posterius, sanguinis conjun-
ctionem denotabit. MARKLAND. Nullam
causam video, cur vulgata sollicitetur.
REISK.

Αὐτῷ] Scribe αὐτῇ. TAYLOR.

Μάλιστα ἀνέχεσθαι, καὶ μηδ' ὠφελουμένη]

139. 1 μένη μεγάλη εἶχει ἠγεῖσθαι διὰ τὸ εὐνοία μᾶλλον ἢ ἐλέγχω
 τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον καὶ ἀπὸ τεθνεώ-
 σης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι ;
 ὅστις γὰρ περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει
 ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ γε τοὺς ἄλλοτρίους ποιήσειεν ; ὡς
 οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ ἐστίν, ἀκούσατε αὐτοῦ ¹ τοῦ λαβόντος
 τὸ ἀργύριον, καὶ θαύσαντος αὐτήν.

MARTYΣ.

5 ζ'. Τί οὖν βουλευθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσατε ; πό-
 τερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα ; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν
 πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων ; τοιγάρτοι πρό-
 τερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὕστερον βουλευεῖν 885
 ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὡς περ τότε ² κακὸν ποιήσας.
 σωφρονέστερον γὰρ ἐστὶν ὕστερον ³ πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χά-
 ριτας ἀποδιδόναι· δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν
 10 ἤδη ἡμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθήσεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει
 εἶ ποιεῖσιν ἤδη τετιμῆσεται. ἀλλ' ἄρα, ἵνα βελτίους ὦσιν
 οἱ πολῖται ὀρῶντες ἅπαντας ὁμοίως τιμωμένους, διὰ τοῦτο
 δοκιμαστέον ἐστίν ; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστοὺς, εἰὰν
 αἰσθάνωνται ὁμοίως ⁴ τοὺς πονηροὺς ⁵ τιμωμένους, ⁶ παύσε-

¹ τοῦ om. T.⁴ τοῖς πονηροῖς T. R. A.² ἀγαθὸν T.⁵ τιμᾶμενοι A.³ πᾶσιν ὕστερον A.⁶ παύσασθαι T.

Ita vellem: μέγιστα ἀνέχεσθαι, καὶ
 μικρὰ ὠφελ. Posses minori conatu ad
 hanc normam — καὶ μηδ' ὠφελουμένη με-
 γάλα, εἶχειν γε ἠγεῖσθαι. Certissime opis,
 non multum dissimilis huic vel isti con-
 jecturae, noster indiget. In Silv. Crit.
 WAKEFIELD. μεγάλη refer et ad ὠφελου-
 μένη et ad εἶχειν, quae ita comparata est ut
 putet, quum magna non accipiat, magna
 tamen se habere. AUGER.

Αὐτοῦ λαβόντος.] Restitue cum Codd.
 αὐτοῦ τοῦ λαβόντος. TAYLOR. Omnino
 recte. MARKLAND.

Ἄγαθὸν ποιήσας.] Π. κακὸν ποιήσας. H.
 STEPHAN. CONT.

Σωφρονέστερον γὰρ ἐστὶν etc.] Liego:
 σωφρονεστέραν γὰρ ἐστὶ. est enim prudenti-
 orum, vel prudentum. tametsi sciani al-
 terum defendi posse ex Thucydide VI.
 29. Sic infra: τῶν αὐτῶν εἶναι. et Orat. II.
 νομίζοντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι, nati esse of-
 ficiū fortium virorum. Xenophon, ἑλ-

λην. VI. p. 591. καὶ σωφρονῶν μὲν δὴ που
 ἐστὶ, μηδὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ διαφέροντα εἶναι,
 πόλεμον ἀναιρεῖσθαι. Pro ἀγαθὸν ποιήσας,
 bene Stephanus κακὸν legit. quae voces
 saepenumero inter se commutantur.
 MARKLAND. Contius σωφρονεστέραν. de-
 inde pro τῶν ἔργων idem legit τῶν εὐεργε-
 σιῶν, et putat aliquid deesse hujusmodi,
 ἢ τῶν ἀδικημάτων τιμωρεῖσθαι. Sed mihi
 videtur non sollicitandam esse vulgatum,
 et ipse vellem non sollicitavisse. Sic con-
 struenda est haec phrasis: σωφρονέστερον
 γὰρ ἐστὶ τὰς χάριτας πᾶσιν ἀποδιδόναι ὕστε-
 ρον τῶν ἔργων. AUGER.

Τοῖς πονηροῖς.] Τοὺς πονηροὺς, Vir ce-
 leberrimus. TAYLOR. Mallem παύσε-
 σθαι, sive sensu Activo seu Neutraliter
 accipiendum sit. ὁμοίως τοῖς πονηροῖς, non
 alia ratione, quam improbi, nisi malis τοῖς
 πονηροῖς, sc. ὁμοίως τιμωμένους. MARK-
 LAND. Post αἰσθάνωνται videtur lautius
 decesse, aut alias τιμᾶμενοι leg. est. REISK.

σθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, τῶν αὐτῶν ἡγουμένους
 836 εἶναι τοὺς τε κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν.
 ἄξιον δὲ καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰ μὲν τις φρούριόν τι ¹⁵
 προὔδωκεν ἢ καῦν ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε
 τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἀν' ἐξήμιας ἐξημιούτο·
 οὗτος δὲ προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν ¹ οὐχ ὅπως τιμωρηθῆσε-
 ται παρασκευάζεται. καίτοι δικαίως γ' ἀν' ὅστις φανερωῖς
 ὡς περ οὗτος προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλευ-
 εῖν ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας ² ἐκ-
 κλησιάζοιτο.

ἦ. Ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ ²⁰

¹ ὅπως μὴ τιμωρηθῆσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμῆσεται, παρασκ. Α.

² ἐκκλησιάζεται T. R. ἀν' ἀγωνίσαιτο Α.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθῆσεται παρασκευάζε-
 ται] Add. ἀλλ' ὅπως τιμῆσεται. CONT.
 Deesse aliquid video. TAYLOR. Non
 mirarer, si codex aliquis ferret: οὐχ
 ὅπως τιμωρηθῆσεται, ἀλλ' ὅπως τιμῆσεται,
 παρασκευάζεται, ut paulo post, eadem par-
 onomasia: οὐ περὶ τοῦ δουλεύειν, ἀλλὰ
 περὶ τοῦ δουλεύειν — ἐκκλησιάζετο. sic
 enim legendum, prout postulat ἄν, pro
 ἐκκλησιάζεται. Dion. Halicarnassensis De
 Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. μὴ περὶ
 τι μῶν αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλὰ περὶ τι μωρῶν
 δ' κύνους. Sic Noster Orat. XXII. ἵνα
 γράμματα αὐτοῖς ἀντι χρημάτων ἀπο-
 δέξειε. MARRLAND. Mihi οὐχ ὅπως μὴ
 τιμωρηθῆσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμῆσεται
 leg. esse videtur. REISK.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθῆσεται παρασκευάζε-
 ται] Quod huic loco deesse apparet, id
 diversa ratione Marklandus et Reiskius
 supplere conati sunt. Ego vero pæne
 confirmare ausim Lysiam ita scripsisse:
 οὐχ ὅπως τιμωρηθῆσεται, ἀλλὰ καὶ δουλεύειν
 παρασκευάζεται. Sequitur enim: καίτοι
 δικαίως γ' ἄν — οὐ περὶ τοῦ δουλεύειν, ἀλλὰ
 περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας
 ἐκκλησιάζεται (f. l. ἐκκλησιάζαιτο). Hæc
 pulcherrime superioribus respondent, et
 hinc intelligitur δουλεύειν debuisse præce-
 dere. Elegans hic est usus formula οὐχ
 ὅπως, sequente ἀλλὰ καὶ vel ἀλλ' οὐδέ:
 non solum non — sed etiam. Lysias, p.
 154. v. 36. ed. Steph. οὐχ ὅπως σκεῖν ἀπέ-
 δοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύγαι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων
 ἀπεσπάσθησαν. p. 185. v. 41. ἀλλ' οὐχ
 ὅπως ἡμῖν τῶν αὐτῶ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἡμετέρων πολλὰ ὑφῆρται. Xenophon
 Hellen. I. V. c. 4. §. 34. ὡς οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρῆσαντο, ἀλλὰ καὶ
 ἐπανέσταιεν τὸν Σφοδρίαν. I. VI. c. 4. §. 5.

οὐχ ὅπως τὰς σπίλους ἀφιέντας, ἀλλ' οὐδε τὸ
 στρατεύμα διαλύοντας. Cyropæd. I. I. c. 3.
 §. 10. μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι ἐν ρυθμῷ ἀλλ' οὐδ'
 ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε. Isocrates de Pace
 p. 168. c. οὐχ ὅπως ἀγανακτοῦμεν, ἀλλὰ καὶ
 χαίρομεν. Basiridis Laud. p. 392. B. οὐχ
 ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτῶν (leg. αὐτῶν)
 διαβολῆς ἀσπῆλλαξας, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτην
 αὐτῶ τὸ μέγεθος παρανομίαν προσήλας.
 Conf. p. 299. B. Platæic. p. 297. D. Eadem
 ratione dicitur οὐχ ὅτι, vel μὴ ὅτι.
 Lysias, p. 167. v. 31. νομίζει ἑαυτὸν μὴ
 ὅτι Πλαταιαῖα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἐλευθέρων. Xe-
 nophon Hellen. I. II. c. 3. §. 18. ὡς διὰ
 τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναρρεῖσθαι
 τοὺς ἀνδρας δυνατὸν ἦν. Isocrates Except.
 adv. Callim. p. 374. v. οὐ γὰρ ὅτι τοὺς ἀδι-
 κοῦντας ἐκόλαζον, ἀλλ' ἐνόιοι καὶ προσέτα-
 τόν ἐξαμαρτάνειν. Demosthenes in Timo-
 crat. §. γ'. οὐχ ὅτι τῶν ὄντων ἀπεσπερήμεν
 ἄν, ἀλλ' οὐδ' ἄν ἔζην. Est hæc formula el-
 liptica; neque tamen, quod nonnulli vol-
 unt, pro οὐχ ὅπως οὐ, vel μὴ ὅτι οὐ, dici
 putem, sed potius manasse e pleniori for-
 mula οὐκ ἐστιν, vel οὐ λέξω, ὅπως, ὅτι. De
 hac formula similibusque cf. Budæus
 Comment L. Gr. p. m. 777. v. Lysias de
 Idiotismis L. Gr. p. 403., Horgeveo-
 nius ad Viger. p. 428. et de Doctr. Partic.
 p. 741. sqq. 962. sqq., L. Bos. El-
 lips. Gr. p. 486. Hunc loquendi morem
 ad Latinos quoque transiisse, iisque non
 modo et non solum dici pro non solum non
 docet A. Muretus Var. Lect. I. x. c. 7.
 SLUITER.

Ἐκκλησιάζεται] F. ἐκκλησιάζετο. TAY-
 LOR. Alios ἐκκλησιάζετς dare testatus
 Taylor, omisit auctores nominare. Sen-
 tentia postulat ἄν ἀγωνίσαιτο. REISK.

παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἂν ἔκειτο περὶ αὐτοῦ διαρρήδην, ὡς περ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γὰρ οἶεται ὑμᾶς γνώσεσθαι ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς γὰρ ἂν ποτε 887
 ῥήτωρ ἐνεδυμήθη ἢ νομοθέτης ἤλπισεν ἀμαρτήσεσθαι τίνα τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἀμαρτίαν; οὐ γὰρ ἂν δῆ πού, εἰ
 25 μὲν τις λίποι τὴν τάξιν μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης ἀλλ' ἐτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης, ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικούντος· εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης λίποι τὴν πόλιν αὐτήν, οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ' ἂν, εἰ τις ᾤθη τίνα τῶν πολιτῶν ἀμαρτήσεσθαι τι τοιοῦτον ποτε. τίς δ' οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετόικους μὲν, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς ἐβοήθησαν
 30 τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε ἄξιως τῆς πόλεως· τοῦτον δὲ ὅτι παρὰ 888 τὸ προσῆκον ἑαυτῷ προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε, εἰ μὴ γε ἄλλῳ τινὶ μείζονι, τῇ γε παρουσίᾳ ἀτιμίας;

Δ'. Αναμνήσθητε δὲ διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας¹ γινομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδείχθη γὰρ ἀμφότερα ταῦτα οὐ τῶν γεγενημένων μᾶλλον τι ἔνεκα ἢ τῶν γενησομένων, ἢ ἀγαθοὶ προδυμῶν-
 35 ται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ μὴδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνδυμήθητε ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ οὔτος ὄρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ τοὺς πατρώους θεοὺς προὔδωκεν· ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι βουλευσαί περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ

¹ γινομένους R. A.

Μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης, ἀλλ' ἐτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης] Id est, non bello Defensio, sed Offensio, secundum vulgarem loquendi formam. Deinde distinguit: σφόδρα γ' ἂν, εἰ τις ᾤθη etc. certe quidem lata fuisset (ἐτέθη ἂν), si quis suspicatus fuisset etc. MARKLAND.

Εἰς τοῦτο] Scil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι. REISK.

Ἀδικούντος] Sub. αὐτοῦ. AUGER.

Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς] Idem est, ac si dixisset: καίτοι οὐ προσῆκον αὐτοῖς, tametsi hæc partes eorum haud essent, neque fure ullo tenerentur id facere. Est quidem ea dictio paulo insolentior, et possent illa duo vocabula κατὰ τὸ prorsus abesse, sine damno sententiae, et cum elegantia adeo, verumtamen duxit Lysias ea ponenda, ob insequens παρὰ τὸ προσῆκον. REISK.

Ἐτιμήσατε] Ἦτιμῆσατε, Vir doctissimus. TAYLOR. Quisque ille fuit vir doctissimus, et a sententia aberravit, et Græce parum se callere prodidit. Nam ἀτιμῆν non usurpatur, sed ἀτιμάζειν unde non ἠτιμήσατε, sed ἠτιμάσατε. deinde ἀτιμάζειν non idem est atque ἀτιμῶν. Neque dedecorare, infamare, hic voluit Lysias, sed τιμᾶν, honorare. Vulgata h. l. optime habet. Sententia est: inquietos qui reipublicæ succurrerunt, quinquam obligati ad id faciendum nullo pacto essent, honoravistis. REISK.

Κολάζοιτε] Bene habet post ἐτιμήσατε. Similis huic constructio, ubi post aoristum optativus tempus præsens aut futurum indicans sequitur, paulo post habemus in illis: περὶ οὐδενὸς ἠγίστατο, ἡμεῖς δὲ — ἀποδοκιμήσατε. IDEM.

ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπόρρητα
 389 τηῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἤξιωσε; πῶς δ'
 εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε,
 πρότερον ἢ τῶν κατεργασαμένων καὶ οὕτω συντημηθῆναι; 40
 σχέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας
 περὶ οὐδενὸς ἠγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἓνα ὄντα μὴ ἀπο-
 δοκιμάσατε.

ἰ. Ὁρῶ δὲ τινὰς οἱ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοη-
 θεῖν καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδύνατο πειῖσαι·
 τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες
 ἦσαν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτῆ ἢ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον
 περὶ τοῦ βουλευεῖν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας βουλευε- 190. 1
 σθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ
 τῇ πόλει, καὶ μὴ προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα μήτε τὴν
 βουλήν, ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν οὐ μετὸν αὐτῶν, ἄλλων γε κατε-
 εργασαμένων. μόνος δὴ, ὡς βουλή, δικαίως οὐδ' ἂν ἀγανα-
 390 κτοίῃ μὴ τυχάν· οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν ἀτιμάζετε, ἀλλ'
 αὐτὸς αὐτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε οὐκ ἤξιωσεν, ὡς περὶ ὃ
 νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος
 περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν.

¹ τῶν πρότερον A.

² ὡς περὶ R.

Οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἤξιωσε] Τὰ προειρημένα hic opponi debent τοῖς ἀπορρή-
 ταις, secretis Senatus consiliis. Clariorem
 oppositionem putarem, si scripsisset
 Noster τὰ διεσημένα, res palam et distincte
 explicitus: nempe, Legum iussa, quae omni-
 bus patent, et ab omnibus intelliguntur.
 Saepè utitur hac voce Philo Judæus. δια-
 ῤῆδον εἰρηται Lysias Orat. I. eodem fero
 sensu. Nihil tamen mutò. Paulo post:
 τὰ δὲ ἄλλα αὐτῆ ἢ πολιτεία ἔκειτο. præmi-
 um tero ipsa in medio jacebat republica. Ita
 Noster Orat. I. Xenophon Cyrop. II. 17.
 19. VII. 8. Lycurgus p. 154. Demo-
 sthenes Philipp. I. Quod notasse vix
 opere pretium fuisset, nisi Vanderheidius
 infelicitur vertisset: cum præmia ab ipsa
 republica proponerentur. MARKLAND.
 Bene habet τὰ προειρημένα, imperata in
 antecessum, antequam tempus ratum ven-
 niat, quo mandata aut interdicta expediat
 exerceri seu caveri. magistratus edicens
 imposterum observanda dicitur προειπεῖν.
 REISK.

Πρότερον τῶν] Legi transponendo τῶν
 πρότερον, et sic totum hunc locum inter-
 preter: Quomodo huic qui—honori

etiam sic (i. e. senatoris gradu decorari,
 qui gradus erat unius duntaxat anni et
 omnibus patebat) una cum iis qui prius
 rem peregerunt; np. civitatem et senatum
 servarunt. AUGER.

Καὶ οὕτω συντημηθῆναι; σχέτλιον δ' ἂν
 εἴη] Videtur sic leg. καὶ οὕτως γε τιμη-
 θῆναι; σχέτλιόν γ' ἂν εἴη. REISK.

² ὡς περὶ] Sic dedi de meo, pro vulgari
 ὡς περ. Idem est, ac si dixisset: οὐκ
 ἤξιωσεν ὑπὲρ ταύτης καταστῆναι διαμαχόμε-
 νος, ὑπὲρ ἧς νῦν προθύμως ἦλθε κληρωσόμε-
 νος. IDEM.

Κληρωσόμενος ἦλθε] venit sorte acceptu-
 rus, scil. dignitatem senatoriam. AUGER.

Διαμαχόμενος περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ'
 ὑμῶν] Lege: διαμαχόμενος, ut κληρωσό-
 μενος paulo ante, et pro καταστῆναι forte
 leg. καταταχθῆναι. MARKLAND. et in
 edit. min. TAYLOR.

Καταστῆναι] Si ἐν τάξει subauditur,
 stare in acie, tum bene habebit διαμαχό-
 μενος dimicans in præsentī. Sin autem ad
 καταστῆναι subauditur eis τάξιν atque si-
 gnificat in aciem descendere, tum utique
 preferendum fuerit Marklandi διαμαχό-
 μενος dimicaturus. REISK.

ια'. Ἰκανά ¹μοι νομίζω εἰρῆσθαι, καίτοι πολλά γε παραλιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων ²αὐτοὺς τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν ³891 ὑμᾶς δεῖ περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλευεῖν τεκμηρίοις χρῆσθαι 10 ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὅποιοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔστι ³γὰρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα ⁴κοινὰ παραδείγματα καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

¹ μὲν T. R. A.

² αὐτῶν T.

³ γὰρ αὐτοῦ τὰ T. R. A.

⁴ κοινὰ A.

Ἰκανὰ μὲν] Malim ἰκανά μοι. IDEM. Καὶ ἄνευ τούτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime necessaria videtur. Puto: ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς, καὶ ἄνευ τούτων, ἀφ' ἐαυτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. Ἄφ' ἐαυτῶν, vel αὐτῶν. per vos ipsos, vel potius, exemplo sumpto a vobis ipsis: propter Rationem, quæ sequitur. Sic apud Lucam XII. 57. τί δὲ καὶ ἀφ' ἐαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; id est, cur vero non, exemplum petentes ab eo, quod ordinarie inter vos ipsos fit, quod justum est iudicatis? et ita 2 Cor. X. 7. τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ. a seipso, seipsum in exemplum adhibens: prout ex sequentibus patet. Si apud Lysiam malis ἐφ' ἐαυτῶν, vide Perizonium ad Ælian. V. H. I. 34. et Demosthenem contra Olympiodor. ἔδρασε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ' ἐαυτοῦ. ipse per se, sua auctoritate. quod tamen Ioannes dicit ἀφ' ἐαυτοῦ. XVI. 13. οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἐαυτοῦ. et XIV. 10. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ,

ὁ δὲ πατήρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita distinguendum. Ὁ δὲ πατήρ, scil. λαλεῖ αὐτά. de Doctrina et de Miraculis distincte loquitur; quod et alibi passim facit. ille facit opera quoque. In Vulgatis hæc confunduntur reclamante sensu et recta ratione. MARKLAND. Mutavi αὐτῶν, cum αὐτοὺς arbitrato meo. ultro, sponte vestra. REISK.

Κοινὰ] Nisi ita interpreteris: exempla quæ ad omnes spectant, ad publicum. ut ἀγῶνες κοινότατα, Noster c. Dardanar. Legendum omnino κοινὰ, ut monuit vir summus. TAYLOR. Aut cum Taylora leg. erit κοινὰ νόνα, aut mecum ἀκοίνα γὰρ ἄνθρωποι, quibus uti publice neque licet, neque expedit. REISK.

Πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια] Nisi fallor, magis ad rem præsentem foret δοκιμασίας, quam δημοκρατίας. Mores ejus tales sunt, tam aperti et bene noti, ut in scrutinium et examen admitti nec debent, nec necesse habeant. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος, εἰς τῶν μετὰ Θρασύλλου καταλεγέντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, ἔχων νήπια παιδιά διαθήκας ἐποιήσατο, καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπιτροπὸν, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτοια, τῶν δὲ παιδῶν Θεῖον τε καὶ πάσπον ἀπὸ μητέρας. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχόμενος ἀποθνήσκει, Διογείτων δὲ, πᾶσαι τὴν οὐσίαν τῶν ὄρφανῶν διαχειρισάμενος καὶ ἐν πολλῶν πένυ χρημάτων εὐδὲν ἀποδείξας, αὐτὸς ἐπιπερὶν καταγχεῖται πρὸς ἐνὸς τῶν μειρακίων δοκιμασθέντος κακῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν θυγατρὸς τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ἀνὴρ.

Dionys. Halic. in Lysia.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος Διαγείτονος τοῦ ἀδελφοῦ θυγατέρα γήμας καὶ σχάν ἐξ αὐτῆς παιδιάς, ἐξίην ἐπὶ πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπιτροπὸν καταλιμπάνει τῶν παιδῶν τὸν ἀδελφόν, καὶ μαχόμενος ἐν Ἐφέσῳ τελευτᾷ τὸν βίον. Ἀθηναῖον δὲ τις, γήμας τὴν Διοδότου μὲν θυγατέρα Διογείτονος δὲ θυγατρίδην, ἐγράψατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παιδῶν. ὃ Λυσίας γέγραφε τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον.

Scholiast. Hermogenis, p. 411.

Pag. ed. Reisk.

Pag. ed. H. Steph. 208

392 α'. Εἰ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ ἂν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἴασα, νομίζων
893 αἰσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι, εἰδὼς¹ τε ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χεῖρους ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται· ἐπειδὴ μέντοι, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηται, καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἡκιστα ἐχρῆν ἔω' ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα

¹ τε om. T.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ] Hanc longe venustissimam et optimam (si Photio fides) orationem Lysiae conservarunt ii, quorum opera usi sumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla solummodo praelibavit. Memorat etiam idem alibi, sc. p. 381. Πρὸς Διογείτονα περὶ ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere Dionys. Halic. Ἔστι δὲ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπιῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος, ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιαύτη Διόδοτος

εἰς κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXIV. 5. TAYLOR.

Εἰδὼς ὅτι οὐ] Melius σχ. Hermog. εἰδὼς τε ὅτι. TAYLOR. Ferri potest. Melius tamen putarem εἰδὼς τε ὅτι etc. ut connectatur cum νομίζαν, quod praecessit. MARKLAND.

Ἀπεστέρηται] Malim ἀπεστερημένοι. REISK.

Ἐω' ἐπέ] Ἐπ' ἐμὲ δὲ, Hermog. schol. R. ἐπ' ἐμὲ δὲ. TAYLOR.

κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφὴν, Διογεΐτονος δὲ ¹ Ψυγατριδῆν, καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεῖς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα ² αὐτοὺς ³ τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι ⁴ δίκαιαν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἶδέναι· ἔπει δὲ ⁵ ὁ Διογεΐτων ἀφανερῶς ἔχων ⁶ ἐξήλεγχετο, περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας καὶ μὴ οὔσας διώκειν καὶ ὑπομεῖναι τοὺς ἐσχάτους κινδύνους μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπη- 894
λάχθαι τῶν πρὸς τούτους ἐγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι, εἰάν μὲν ἀποδείξω οὕτως αἰσχρῶς αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου ὡς οὐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μὴ, τούτω μὲν ἅπαντα πιστεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χεῖρους εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

209 β'. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, Διόδωτος καὶ Διογεΐτων ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι, καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὔσιαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανεραῆς ἐκοινωνοῦν. ἐργασαμένου δὲ Διόδωτου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογεΐτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ Ψυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῶ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῶ δύο υἱοὶ καὶ Ψυγάτηρ. χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγείς Διόδωτος μετὰ Θρασύλλου τοῦ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀδελφιδῆν οὔσαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὐτοῦ δὲ κηδεστήν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγούμενος διὰ ταύτας τὰς ⁷ ἀνάγκας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ⁸ αὐτοῦ ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῶ

¹ ἀδελφιδῆν T. R. A.

² αὐτοὺς om. T. R. A.

³ τοὺς φίλους T.

⁴ διαίτην T. R. A.

⁵ ὁ om. T. R. A.

⁶ ἐξήλεγχετο T. R. A.

⁷ ἀναγκαιότητος T. R. A.

⁸ αὐτοῦ om. T. R. A.

Ἀδελφιδῆν] Uxor actoris erat filia Diodoti, qui erat frater Diogitonis, suscepta e filia Diogitonis, neptis itaque ejusdem Diogitonis, et e filia, et e fratre. Potest ergo et hæc lectio probari, et altera, quæ aliis in libris est, Ψυγατριδῆν. REISK.

Τοὺς φίλους] Ita editi, sed et legi posse τοῖς φίλοις monuit Syllburgius. Ego autem oportere. Atque ita legunt Dionysii Codd. Regii Parisienses, et Her-

mogenis σχηστῆς Græcus, qui etiam habet ἐπιτρέψαι τὴν διαίτην. TAYLOR.

Μὴ οὔσας διώκειν] Vid. Ulpian. ad Demosth. contra Midiam, §. κ'. denuo lege experiri. TAYLOR. Intelligo, exceptione pugnare. AUGER.

Ἀδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. Enarrat. Hermog. ad l. 1. de Ideis p. 381., Victor. Var. Lect. XXIV. 5. TAYLOR.

395 δίδωσι καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην·¹ ναυ-
 τικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταρά-
 396 κοντα μνᾶς,² δισχιλίας δὲ ὀφειλομένης ἐν Χερῶνῳ. ἐπέ-
 σκηψε δὲ, εἴαν τι πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικί
 καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι, τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ.
 κατέλιπε³ [δὲ] καὶ εἴκοσι μνᾶς⁴ τῇ γυναικί καὶ τριά-
 κοντα στατήρας Κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας καὶ οἴκοι
 ἀντίγραφα καταλιπὼν, ἄχθετο στρατευσόμενος μετὰ Θρα-
 σύλλου.

397 γ'. Ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου ἐν Ἐφέσῳ, Διογείτων τὴν μὲν
 θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, καὶ τὰ γράμ-

¹ αὐτὰ T.² χιλίας T. R. A.³ [δὲ] om. T. R. A.⁴ τῇ γυναικί om. A.

Αὐτὰ καὶ δὲ ἐπέδειξεν etc.] Lege: ναυτι-
 κὰ δὲ ἐπέδειξεν etc. sic infra: φάσκων τὰ
 ναυτικά χρήματα δεῖν ἐν τούτων τῶν γραμ-
 ματείων ἀποκομίσασθαι. et paulo post:
 ἐτι τοῖνον ἐξήλεγεχν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κη-
 ρομισμένον ναυτικά, καὶ τετρακισχιλίας
 δραχμᾶς (sic et ibi legendum rursus, pro
 αὐτὰ). Ναυτικά τάλαντα ἐλ χρήματα
 ναυτικά sunt, quæ ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ ἐκδί-
 δονται. Diog. Laertius init. Menippi:
 καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐξεγε-
 χυμᾶζειν. quod δανείζειν ναυτικῶς vocat
 Idem in Zenone. Demosthenes Orat. I.
 contra Aphobum, ubi recenset opes a pa-
 tre suo sibi relictas, inter cætera refert:
 ναυτικά δὲ ἐβδομήκοντα μνᾶς ἑκδοσιν παρὰ
 Ζοῦθῳ. Idem in Orat. adv. Lacriti para-
 graph. δανείζεσθαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ ναυτικά
 χρήματα. Proprie vero ἐκδεδομένα de
 pecunia in Fænore nautico posita, vide
 Harpocration. V. Ἐκδοσις, et Salsasium
 de Modo Usurar. p. 192. MARKLAND.

Χιλίας] Quid? Anne μνᾶς, quod pro-
 xime præcedit? Cave credas. Maxime
 si cum Cant. δισχιλίας restituendum est.
 Rarissime, credo, cum XVI. vel etiam
 XXXIII. talenta dinumeranda veniunt (tot
 enim vel χίλια vel δισχίλια minæ confi-
 cient), per minas numerant. Tum autem
 præterea hujusmodi census ultra privati
 hominis, Diogitonis sc. fortunas excresceret:
 neque porro credibile est hominem
 frugi et mercatura exercitatissimum domi
 solummodo habere ad XII. talenta: foris
 mutuo data ad XXXIII. Non ausim pro-
 nunciare hic subesse δραχμᾶς. Sed sub-
 esse solet, et numeralia ita solute et nude
 posita sapissime pro drachmis intelli-
 guntur. Ita Midias injuriam, quam De-
 mostheni intulerat, MMM. drachmis redem-
 mit. Vide tamen, quo pacto eam rem

retulere Βιῳγραφοί. Ἐνέδωκε τοῖς ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ δεομένοις· αἱ δὲ τρισχίλια καὶ ἑαυ-
 τὰς οὐκ ἂν μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμ-
 βλύσαι πικρίαν, ἐλπίζοντες καὶ δυναμένου πε-
 ριγενέσθαι, Plutarch. Meidiαν δὲ τὸν Ἄνα-
 γυράσιον πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θάτῳ
 χορηγοῦντα, εἰς κρίσιν καταστήσας λαβὼν
 τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης, Auctor Vit.
 Rhet. apud eundem Plutarchum. ΤΑΥ-
 ΛΟΝ.

Τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικί, καὶ τὰ
 ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι.] Vel alterum ex In-
 finitivis delendum, vel sedes eorum mu-
 tandas arbitror. ἐπιδοῦναι enim accessionem
 denotat, *insuper dare*; et ultimo loco
 poni debere videtur, quando δοῦναι in ead-
 em sententia occurrit. Sequitur: τά-
 λαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ εἴκοσι
 μνᾶς τῇ γυναικί, etc. Duas ultimas voces
 cum Schotto omnino tollendas censeo. de
 Uxore enim jam ante absolverat, et ad
 Filiam transierat. eas videtur repetisse
 Librarius ex versu præcedenti. MARK-
 LAND. τῇ γυναικί dele cum Schotto. ΤΑΥ-
 ΛΟΝ. Sed cave ne faxis. Necessariæ
 sunt, omnique modo servandæ. Sed sic
 leg. et distinguendum est, ut distincti: τῇ
 θυγατρὶ, *filia talentum in dotem constitui*.
 κατέλιπε δὲ καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικί, sed
 et præter illud talentum, quod uxori in
 dotem constituit, si iterum nubere alicui
 vellet, eidem uxori suæ reliquit viginti
 minas—in usus vel sumptus quotidianos.
 REISK.

Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν
 θάνατον τοῦ ἀνδρός.] Diogiton quidem *filium
 de marito morte celavit*. Hinc illustratur
 Matthæus XIII. 44. θησαυρῶ—ὃν εὗρεν
 ἄνθρωπος ἔκρυψε. quem qui invenit homo,
 abscondit, Vulgat. obscure. Vult Evan-
 gelista, tacuit, nihil dixit, πάντας ἔκρυψε

ματα λαμβάνει ἃ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικά χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. ἔπει δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, ¹ τὸν μὲν πατρὸς ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια· ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων, τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄστὺ ἀναπέμψει, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν ἐπιδούς πεντακισχιλίας δραχμάς, χιλίαις ἕλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ ² αὐτῆς ἔδωκεν. ὀγδῶ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτά τοῦ πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίῳν, καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατήρας. ἐγὼ οὖν πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ⁸⁹⁸ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, οὐδέν μοι διέφερε· ³ νυνὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπῃ αὐτὸς ἤδη πόθεν ἔξεις τὰ ἐπιτήδεια.

δ. Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ὄχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἦγον πρὸς ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλαίοντες καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περιιδεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρῶων μηδ' εἰς πτωχείαν καταστάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἡκιστα ἐχρῆν, ἀλλὰ βουθῆσαι καὶ τῆς ἀδελφῆς ⁴ ἕνεκα καὶ σφῶν ⁵ αὐτῶν. πολλὰ ἂν εἴη λέγειν ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἠντιβόλει με καὶ ἰκέτευε συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴδισται λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει τῶν συμφορῶν περὶ τῶν σφε-

¹ τὸ T.² αὐτῇ ἐπέδωκεν A.³ νῦν T. R. A.⁴ ἕνεκα T. R. A.⁵ αὐτῶν om. T.

τὸ εἶρημα, omnes celavit de re inventa: quemadmodum hoc loco Lysias. Xenophon Ἐναβ. I. 9. 19. καὶ ἃ πῶσσοιο αὐ τις, ἡκιστα Κίρον ἐκρυπτεν. et quia quisque possideret, ea Cyrum haudquaquam celarent. MARKLAND.

[ὑπολιπόντων] Et υπολιπόντων retineri polest, et ἐπιλιπόντων substitui. SYLBURG. TAYLOR. Ego equidem ἐπιλιπόντων malim. REISK. Malim cum viris

doctioribus ἐπιλιπόντων. AUGER.

Αὐτῆς] Αὐτῆ. SYLBURG. Ego malim αὐτῇ ἐπέδωκεν. Nam in ejusmodi re verbum proprium est ἐπιδίδοναι, non simplex δίδοναι. REISK.

Αὐτῆς τὸν πατέρα] Scribe: αὐτῆς. suum patrem. MARKLAND. et in edit. min. TAYLOR.

Ἀναγκάσει] Si quis malit ἀναγκάζει, per me licet. SYLBURG. Malit Scalig.

τέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς ἡμᾶς. ἔλθων δ' ἐγὼ ἡγανάκτου μὲν πρὸς Ἠγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τούτου θυγατέρα, λόγους δ' ἐποιούμην πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιτηδείους, ἡξίου² δὲ τοῦτον εἰς ἔλεγχον ἵνα περὶ τῶν πραγμάτων. Διογεῖτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἠθέλε, τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν φίλων ἠναγκάσθη.

ε'. Ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνὴ, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παιδῶν τοιαύτη γνώμη χρηῖσθαι, ἀδελφὸς μὲν ἂν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ' ἐμὸς, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀνθρώπων ἡσχύνου, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε φησὶ δεδιέναι. ὃς ἔλαβες μὲν, ὅτ' ἐκεῖνος ἐξέσπλει, πέντε τάλαντα παρ' αὐτοῦ παρακαταθήκην. καὶ περὶ τούτων ἐγὼ θέλω τοὺς παῖδας παραστησαμένη καὶ τούτους καὶ τοὺς ὕστερον ἐμαυτῆ

¹ ἡμᾶς T. A.

² δὲ καὶ τοῦτον A.

³ ἐξέλιπε T.

⁴ παρ' αὐτοῦ om. R. A.

⁵ καταθήκην T.

⁶ καὶ τοὺς καὶ T.

ΤΑΥΤΟΥ. Ego aut ἀναγκάζει aut ἀναγκάσαι in optativo aor. 1. praeferam. REISK.

τοῦτον] Malim καὶ τοῦτον. IDEM.

ἔξελιπε] Potius ἔξελπει. TAYLOR. Lege literis transpositis, ἐξέπλει: quod supra dixit ἤχετο στράτευόμενος. Dion. Halicarnassensis in Argumento Orationis: Διόδοτος, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἀρχόντος, διαθήκας ἐποίησατο. Patet quoque emendatio ex voce ἔλαβες, si enim scripsisset ἐξέλιπε, dixisse debuit εἶχες, non ἔλαβες. Talis literarum confusio corruptit, nisi fallor, locum Actor. XVII. 14. Εὐθείως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξ-ἀπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν Θάλασσαν. Diu suspicatus fueram proprium nomen Urbis alioquin vel Regionis latere sub isto Θάλασσαν. non enim Lucas de Paulo solet tam vage et indeterminate scribere, ut ad mare eum mitti dicat sine mentione cuiusquam maris, vel quid ibi facturis, et quo deinde profecturus. Si Lucas scripsisset: dimiserunt Paulum, ut iret ad montes, nonne aliquis quaereret, ad quosnam montes, et quid ibi agere destinaret? Pro Θάλασσαν igitur conjece-
ram Θεσσαλίαν: quam Conjecturam firmatam deprehendi a Bezae vetustissimo Cod. Cantabrigiensi, com. 15. οἱ δὲ καθίστῶντες τὸν Παῦλον ἡγάγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν. deinde Codex iste addit: παρήλαθε δὲ τὴν Θεσσαλίαν ἐκκλιθὴ γὰρ εἰς αὐτοὺς κηρύττει τὸν λόγον. praterit- autem THESSALIAM:

prohibebatur enim illis praedicare verbum. unde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuisse in com. praecedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit istud scholion. quare enim Paulum in Thessalia potissimum prohibitum fuisse praedicare narraret Annotator iste, si nulla ante facta Thessalia mentio? cur non in Beotia, per quam, vel in Attica, per partem cuius, aequè necesse habuit transire, antequam Athenas perveniret? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Christiani Bereenses dimittebant Paulum proposito eundi in Thessaliam, ut ibi Christum praedicaret. quando autem Thessaliam advenit, prohibitus forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI. 6. 7.), quia tunc Athenas destinabatur. recta igitur Athenas pergit, usque quas eum comitati sunt deductores Bereenses. Ὡς denotat propositum, ut apud Xenophontem Ἰναβ. I. 1. 3. συλλαμβάνει Κύρον, ὡς ἀποκτενῶν. consilio interficiendi. et in Orat. de Agesil. p. 652. ἀθροίζων πολὺ στράτευμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Thucydides V. 3. ἄρας περιέπλει τὸν Ἄθω, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. vide Segm. VI. et ita passim Ille, et caeteri fere Graeci Scriptorum. Porro: idem error incederat Max. Tyrium Dissert. XXX. p. 316. ed. Cantabr. ἡ Θάλαττα ἐπικλιζεται, ἡ Αἴτην φλέγεται, sed restituit Stephanus, ἡ Θεσσαλία ἐπικλιζεται, ex pari loco Dissert. XXV. MARKLAND.

καὶ τοὺς καὶ ὕστερον] F. καὶ τοὺς ὕστερον

γενομένους, ὁμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς. καί-
 τοι οὐχ οὕτως ἐγὼ εἶμι ἀθλία, οὐδ' οὕτω περὶ
 πολλοῦ ποιοῦμαι χρήματα, ὡστ' ἐπισηρήσασα
 κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον κατα-
 λιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφελέσθαι τὴν τοῦ πατρὸς
 οὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκο-
 μισμένον ¹ ναυτικὰ καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς. καὶ τού-
 των τὰ γράμματα ² ἀπέδειξεν· ἐν γὰρ τῇ ³ διοίκησει, ὅτ' ἐκ
 Κολυπτοῦ διωκίετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν, τοὺς παῖδας ἐπι- 902
 τυχόντας ἐκβεβλημένω ⁴ τῷ βιβλίῳ ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην.
 ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ⁵ ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ
 τόκῳ δεδανεισμένας, καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς καὶ
 ἑπιπλά πολλοῦ ἄξια· φοιτᾶν δὲ καὶ σίτον αὐτοῖς ἐκ Χερ-
 ρονήσου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας
 ἔφη εἰπεῖν ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχι- 903
 λίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε καὶ
 τριάκοντα στατῆρας; ⁶ ἂ παρ' ἐμοὶ ⁷ καταλει-

¹ αὐτικά T.   ² ἐπέδειξεν T. R. A.   ³ διοικίσει T.
⁴ τῷ om. T. R. A.   ⁵ εἴκοσι A.   ⁶ ἄπερ ἐμοὶ T. τοῦδε ἐμοὶ A.
⁷ καταλειφθέντας A.

κ. τ. λ. TAYLOR. Scribe, καὶ τοὺς ὕστερον, omisso ultimo καὶ. Paulo post pro αὐτικά supra monui legendum ναυτικά. MARKLAND.

Ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς] F. ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς, tantundem valens atque κελύς, apud quodcumque tandem tribunal, vel templum, tu mihi aias jurandum esse, h. e. me jubeas jurare. REISK.

Ἑπτὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς] Supra ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετρακίσκοντα μνᾶς. Sed perinde est, ut alibi in superioribus notavi. Ita et hæc quoque concordant, quæ modo dicenda sunt: σὺ ἐτόλμησας εἰπεῖν — ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα στατῆρας. cum prius dixerat: εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίπει αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀρροβίου, καὶ τριάκοντα στατῆρας. TAYLOR.

τῇ διοίκησει] Imo τῇ διακίσει. nec videri debet hoc ταυτολόγον, ut nec illud Æschini p. 152. ed. Lips. περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις. Mox legitur in cod. Helmst. τῷ βιβλίῳ. sed melius fortasse τῷ (enclitice) βιβλ., id est, τινι. MATTHEI.

Διωκίετο] Ad Diogitonem redit. REISK.

τοὺς παῖδας] Συνέβη τοὺς παῖδας, aut simile. SCHOTT. Quod verum videtur. MARKLAND. Nihil hic deest, sed est oratio obliqua, qualis est referentium ab aliis dicta, apta ex ἔφη præmissis et hic subaudiendo. aiebat illa mulier, servos Diogitonis reperisse schedas inter transmigrandum ex alia dono in aliam abjectas, vel amissas, illasque ad se attulisse, mulierem puta hæc aientem. REISK.

πρὸς ταύτην] Imo vero πρὸς αὐτὴν vel πρὸς ἑαυτήν. IDEM.

Ἐγγύους] F. ἐγγείους. credits super fundis in terra continente. IDEM.

Ἐπὶ τόκῳ] Subandi τῷ εἰωθότι, vel εἰδισμένῳ. opponitur hoc sænus τοῖς ναυτικοῖς χρήμασι. Fœnus nauticum multo erat gravius, quam terrestre, seu illud, quod penditur de fundis et immobilibus. IDEM.

Ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς] Mirum ni hæc sint ipsissima MI. drachmæ (ut legendum esse supra monui), quæ ne pro totidem minis computentur, dudum intercessi. TAYLOR.

Ἄπερ ἐμοὶ καταλειφθέντα, ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας etc.] Lego: ἄπερ εἰ μὴ κατελείφθη, εἴτα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας ἂν θυγατριδοῦς ὄντας — ἃς ἐκείνος παρά εἰ κατέθετο; quæ opes si non relicta fuisset

φθέντα ἐκείνου τελευτήσαντος ¹ ἐγὼ σοι ἔδωκα. καὶ ² ἐκβαλεῖν τούτους ³ ἡξίωκας θυγατριδοῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους, οὐ μετὰ ἀκολούθου, οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων, οὐ μετὰ τῶν ἐπίπλων ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυῖας τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδείξαι προθυμῆ. καὶ ἐπὶ τοιοῦτοις ἔργοις οὔτε τοὺς θεοὺς φοβῆ, οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα ⁴ τὴν συνειδυῖαν αἰσχύνῃ, οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντα ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῆ χρημάτων. τότε μὲν οὖν, ὧ ⁵⁰⁴ ἄνδρες δικασταί, πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέντων, οὕτω διετέθημεν ⁵ πάντες οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τούτω πεπραγμένων καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὄρωντες μὲν τοὺς παῖδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ἐνθυμούμενοι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν ὅτῳ χρή περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεῦσαι τινα, ὥστε, ὧ ἄνδρες δικασταί, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγγασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἦττον τῶν πεπονθότων ἀπίοντας οἴχεσθαι σιωπῆ. ⁶ πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

ἹΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ς'. Ἀξιῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῷ λογισμῷ προσέχειν τὴν νοῦν, ἵνα τοὺς μὲν νεανίσκους διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφωρῶν ἐλεήσητε, τοῦτον δ' ἅπασιν τοῖς πολίταις ἀξιῶν

¹ ἐγὼ σοι --- τούτους om. T. A.   ² ἐκβάλλειν R.   ³ ἡξίωκας T. A.
⁴ τὴν συνειδυῖαν om. T.   ⁵ πάντες om. T.   ⁶ πρῶτον --- μάρτυρες om. A.

7 ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A.

sent, non ideo tu, illo mortuo, nepotes tuos ex filia ejiceres ex adibus suis — sine fidei commissis, quæ pater eorum apud te deposuerat? Hunc locum, ut mutilum, asteriscis insignivit Vanderheidius, præcunte

Schotto: sed sana et integra jam omnia esse puto. MARKLAND.

Τούτων δ' ἅπασιν τοῖς πολίταις] Opinor: δ' ἐν ἅπασιν τοῖς πολίταις. inter omnes cives. IDEM.

ὄργῃς ἠγήσθησθε· εἰς τσαύτην ¹ γὰρ ὑποψίαν Διογεῖτον πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστησιν, ὥστε μηδὲ ζῶντας μηδὲ ἀποθνήσκοντας μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἕξαρνος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας ² ἔχειν, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτῶ ἔτεσιν ἑπτὰ ³ 905 τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι. καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥστε οὐκ ἔχων ³ ὅποι στρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοις καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον ⁴ [ἱμάτια] καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα, συλλήβδην δὲ παντὸς τοῦ χρόνου πλεῖον ἢ τάλαντον ⁵ ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ μῆμα τοῦ πατρὸς οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις ⁶ λελογίσθαι. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὧ ἀνδρες δικασταί, — οὐκ ἄτοπον γὰρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆναι — 906

211 ἐκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφανεν ἑωνημένον ἀρνίον, καὶ τούτων τὰς ὀκτῶ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' ὧν ἡμεῖς οὐχ ἠκιστα ὠργίσθημεν. οὕτως, ὧ ἀνδρες, ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἤττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους· λίαν γὰρ φανεράν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλαις ἑορτὰς καὶ θυσίας ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἀ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο, ὥσπερ

¹ δ' T.² , ἐλθεῖν εἰς T. A.³ ἔπου T. R. A.⁴ uncus om. T. ἱμάτια om. A.⁵ ἀργυρίου λελογίσται. A.⁶ λελογίσθαι om. A.⁷ δ' A.

Ἡ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν] Forte πιστεύσειν, ut de re futura. nisi malis πιστεύσαι δεῖν. IDEM. Malim πιστεύσειν. AUGER.

Ἄπομολογῆσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας — Sic correxi. Sententia est: Tandem aliquando vix et ægre fassus, se habere, (vel penes se esse). retulit in acceptis expensisque pro duobus liberis eorumque una sorore —. REISK.

Ἄπομολογ., ἐλθεῖν] Junge cum ἀποδεῖξαι, venire ostendere, Gallice venir montrer. AUGER.

Εἰς γναφεῖον ἱμάτια] Εἰς γναφίαν καὶ εἰς ἱμάτια. SCAL. Sylburgius legit: εἰς γναφίαν ἱματίων. quod si admittatur, legi

quoque debet κουρᾶν, tonsuram, pro κουρεῖον. Forte: καὶ εἰς γναφεῖον, ἱματία τε, καὶ εἰς κουρεῖον, οὐκ ἦν etc. Mox, pro τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι, Schottus conjicit αὐτὰς. perperam: et recte habet αὐτῶν. sic infra: τὸ ἡμισυ τούτων τοῖς ὀφρανοῖς οἷσι λελογίσται. MARKLAND.

Αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι] Videtur sic leg. τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῷ τίθησι. partem dimidiam sibi imputat, hoc est, alteras xxv. minas de suo erogasse, et fratris memoriæ condonasse, τὸ δὲ τούτοις λελογίσται, alteras autem xxv. minas illis, nepotibus suis e filia et fratre, imputat, et in rationem expensorum refert. REISK.

Ἐφ' ὧν] Rectius ἐφ' ὧ. SYLBURG.

διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παιδῶν καταλειφθεῖς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε καὶ πνευστάτους ἀντὶ πλουσίων ἀποφάνειε, καὶ ἵνα, εἰ μὲν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ' ἐπεὶ τῶν πατρῶων εἰσὶν ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δίκαιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἔξῃν αὐτῶν, κατὰ τοὺς νόμους οἱ κεῖνται περὶ τῶν ὄρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, ¹μισθῶσαι τὸν οἶκον,

907 ²ἀπηλλαγμένοις πολλῶν πραγμάτων, ἢ γῆν ³πριάμενος ἐκ τῶν προσιοντων τοὺς παῖδας τρέφειν. καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἀν' ἧττον Ἀθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δέ μοι δοκεῖ οὐδεπώποτε διανοηθῆναι ὡς φανεράν καταστήσων τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔξων τὰ τούτων, ἡγούμενος δεῖν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεώτος χρημάτων.

ζ'. Ὁ δὲ πάντων δεινότατον, ὃ δικασταί' οὗτος γὰρ συντριψαρχῶν Ἀλέξιδι τῷ Ἀριστοδίκου, φάσκων δυοῖν δεού-
908 σας πεντήκοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἡμισυ τούτων τοῖς ὄρφανοῖς οὔσι λελόγισται, οὓς ἡ πόλις οὐ μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν τῶν λειτουργιῶν. οὗτος δὲ πάπῳς ὢν παρὰ τοὺς νόμους τῆς ἑαυτοῦ τριψαρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν ⁴αὐτοῦ τὸ ἡμισυ πρᾶττεται. καὶ ἀποσπέμψας

¹ μισθῶσαι R.

² ἀπηλλαγμένοις T. R. ἀπηλλαγμένῳ A.

³ πριάμενος T. R. πριάμενῳ A.

⁴ αὐτοῦ om. T. R. A.

Εἰσὶν] Aut ante, aut post hoc voc. deest ὑπ' αὐτοῦ REISK. AUGER.

Ἀπηλλαγμένοις] Ἀπηλλαγμένῳ. SCHOTT. Conjeceram ἀπηλλαγμένῳ, ut ad αὐτῶν referretur, non ad τοῖς δυναμένοις. Quod si verum sit (et verum puto), legi mox debet πριάμενῳ quoque, non πριάμενος. MARKLAND. Etiam Taylor malebat πριάμενῳ. verum non in ἀπηλλαγμένοις, neque in πριάμενος est vitium (nam illa duo quidem vocabula labe carent), sed est in v. μισθῶσαι, pro quo dedi de meo μισθῶσαι in dativo plur. participii aor. 1. μισθῶσασιν ἀπηλλαγμένοις idem est atque ἀπηλλαγμένοις διὰ τοῦ (vel διὰ τὸ) μισθῶσαι. Dativi autem hi apti sunt e τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τοῖς δυναμένοις τῶν ἐπιτρόπων. Idem est, ac si dixisset: ἔξῃν αὐτῶν τρέφειν τοὺς παῖδας ποιοῦντι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους τοῖς ἐπιτρόποις (εἴτε ἀδυνατοὶ εἰσιν οἱ ἐπίτροποι, εἴτε δύναται καὶ πλουτοῦσιν αὐτοί), τρέφειν τοὺς παῖδας καὶ οὕτως ἀπηλλάχθαι

πολλῶν πραγμάτων, ἢ διὰ τοῦ μισθῶσαι τὸν οἶκον, ἢ διὰ τοῦ πριάσθαι γῆν. poterat Diogiton sups nepotes alere e re ditibus, si fecisset prout concedunt leges tutoribus (sive illi pauperes, sive divites sunt), ut faciant, nempe, ut pupillos suos alant, e re ditibus bonorum, pupillis a patribus relictorum, sive substantiam univarsam pro mercede annua elocaverint, sive fundos coemerint pro nummis in hereditate relictis. [Malim nunc legi ἀπηλλάχθαι. In Var. Lect.] REISK.

Τῷ Ἀριστοδίκῳ] Fratri puta, non filio. Id quod e p. 625. 10. patet. IDEM.

Ἐκείνῳ συμβαλέσθαι] una cum illo contulisse. AUGER.

Τοῖς ὄρφανοῖς οὔσι] Aut τοῖς cum τούτοις est mutandum, aut potius τοῖς πασιῖν ὁ. οὐ. pueris hisce tametsi orbi essent. item legi posset: τοῖς πασιῖν ἀδελφιδῶς (vel θυγατριδῶς) καὶ ὄρφανοῖς οὔσι. tametsi sui nepotes ex fratre vel filia, iique orbi essent. REISK.

εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀκτάδα δυοῖν ταλάντων, ὅτε μὲν ¹ ἀπέστει-
 λεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν ὅτι τῶν παίδων ὁ κίν-
 δυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτοῦ τὴν ἐμ-
 πορίαν ἔφασκεν εἶναι. ² καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων
 ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει, ὅπη
 μὲν ἀνήλωται τὰ χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγ-
 γράψει, ῥαδίως δὲ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ'
 ἕκαστον μὲν οὖν, ὧ δικασταί, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς
 λογιζέσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ
 γράμματα, μάρτυρας ἔχων ἡρώτων Ἀριστόδικον τὸν ἀδελ-
 φὸν τοῦ Ἀλέξιδος — αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανε τετελετωκῶς —
 εἰ ὁ λόγος αὐτῶ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι· καὶ **909**
 ἔλθόντες οἴκαδε εὔρομεν Διογείτονα ³ τέτταρας καὶ εἴκοσι
 μναῖς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν. οὗτος δὲ
 ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πενήτηντα μναῖς ἀνηλωκέναι, ὥστε
 τούτοις λελογίσθαι ⁴ ὅσονπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῶ γεγέν-
 νηται. καίτοι τί αὐτὸν οἶεσθε πεποιηκέναι περὶ ὧν αὐτῶ
 οὐδεὶς σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχειρίζεν, ὃς ἂ δι' ἐτέρων
 ἐπράχθη καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτέλ-
 μησε ψευδάμενος τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυ-
 γατριδοῦς ζημιῶσαι; καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

MARTYRES.

ἦ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὧ δικασταί· ἐγὼ δ'
 ὅσα τελευτῶν ὡμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ
 τάλαντα καὶ τετταράκοντα μναῖς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιῶ-
 μαι, πρόσδοτον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρ-
 χόντων ἀναλίσκων, καὶ θῆσω ὅσον οὐδεὶς πώποτε ἐν τῇ **910**
 πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν καὶ παιδαγωγὸν καὶ
 θεραπεύειναι χιλίας δραχμαῖς ἐκάστου ἐνιαυτοῦ, ⁵ μικρῶ

¹ ἀπέστειλεν T. A.

² καὶ μέντοι T.

³ τετταράκοντα T.

⁴ ὅσον ὑπερ T.

⁵ μικρὸν T.

Τὰ γράμματα] Rationem gestæ tutelæ.
 IDEM.

Τετταράκοντα] Lige τέτταρας cum
 Cantabrig. et Schotto. TAYLOR. Sic
 mox: ἐτόλμησε ψευδάμενος, τέτταρσι καὶ
 εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶ-
 σαι. de eadem summa utrobique agitur.

MARKLAND.

Ἔσον ὑπερ] Ὅσονπερ. TAYLOR. Sylbur-
 gius: ἔσον ὑπὲρ ὅλων etc. pro toto illo ne-
 gotio in universum. Verum puto, ὅσονπερ.
 MARKLAND.

Περὶ τούτων] Παρὰ τούτων. SYLBURG.
 Sine necessitate. REISK.

ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμαὶ τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτῶ ἔτεσιν αὐ-
ται γίνονται ὀκτακισχίλιαι δραχμαί, καὶ ἀποδείκνυνται,
ἕξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων καὶ εἴκοσι
μναῖ. οὐ γὰρ ἂν δύναίτο ἀποδείξαι οὐδ' ὑπὸ τῶν ληστῶν
ἀπολωλεκῶς, οὔτε ζῆμίαν εἰληφῶς, οὔτε χρήσταις ἀπο-
δεδωκῶς¹ * * *

¹ asteriscos om. T. R. A.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων] Ista septem ta-
lenta modo in initio computi erant VII
cum XI minis: quæ nescio quo pacto
ex hoc loco exciderunt. Ecce enim

	Tal.	Min.
	7	40
Subduct. 8000 drachm.	1	20
Residuum erit —	6	20

TAYLOR.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μναῖ]
Deesse hic quædam ad calculum animad-
vertimus. SCHOTT. Recte. nempe de-
sunt voces τῶν τετταράκοντα μναῖν post

εἴκοσι μναῖ. quippe 6000 drachmæ effi-
ciunt 60 minas, seu Talentum Atticum:
2000 vero drachmæ, Viginti minas. Si
igitur ex Septem Talentis deducas 6000
drachmas, et ex Quadraginta minis 2000
drachmas, restabunt Sex Talenta et Vi-
ginti minæ. Eodem recidet, si legas:
καὶ ἀποδείκνυνται ἕξ τάλαντα περιόντα, καὶ
εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν etc. omissis vocibus
τῶν ἑπτὰ ταλάντων, quæ Marginali notæ
forte debentur. MARKLAND.

Ἀπολωλεκῶς] Post ἀπολωλεκῶς videtur
οὐδὲν deesse. REISK. Sub. τὰ χρήματα,
vel aliud quid. AUGER.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ
Ο Λ Υ Μ Π Ι Α Κ Ο Σ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λόγος πανηγυρικός, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας ἀγομένης Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τυράνον τῆς ἀρχῆς καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι, ἀρξασθαι τε τῆς ἐχθρας αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράνου σκηνὴν χρυσοῦ καὶ περφόρα καὶ ἄλλα πλούτου πολλῶ κεκοσμημένν. ἐπεμψε γὰρ θεωροὺς εἰς τὴν πανίγυριν ὁ Διούσιος ἀγοντας θυσίαν τῷ θεῷ. μεγαλοπρεπῆς τε καταγωγὴ τῶν θεωρῶν ἐγένετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελεῖς, ἵνα θαυ-

Paq. μασθεῖη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. ταύτην λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν τοιαύτην πεποιή- Pag.
ed. ται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Dionys. Halic. in Lysia. ed.

H. Steph.

212

ἀ. ΑΛΛΩΝ τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὧ 911
ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνησθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν
ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν
γὰρ τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας
διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε καὶ τοὺς
ὑβρίζοντας ἐκώλυσε, ἀγῶνα μὲν σωματῶν ἐποίησε, φιλο-
τιμίαν δὲ ¹ πλούτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ
τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἀπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλ- 912
θωμεν, τὰ μὲν ὀφόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι· ἠγήσατο γὰρ
τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν ² γενέσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς
ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ
ἤκω οὐ μικρολογησόμενος οὐδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων μαχοῦ-

¹ πλούτου Α.

² γενήσεσθαι Α.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ] Prætor Dionys. Halic. qui nobis conservavit luculentum hoc fragmentum, memorant Theo c. 1. et Diod. Sic. ad Olymp. xcviij. Μετὰ δὲ ταῦτα διεγέλαν τὸν Διούσιον, καὶ κατεγίνωσκον ἐπὶ τοσούτων, ὥστε τινας τολμῆσαι διαρπάξαι τὰς σκηνάς. καὶ γὰρ Λυσίας ὁ ῥήτωρ τότε διατρέβων ἐν Ὀλυμπία προστρέπετο τὰ πλήθη μὴ προσδέχεσθαι τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοὺς ἐξ ἀσεβηστάτης τυραννίδος ἀπεσταλμένους θεωροῦς, ὅτε καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν λόγον ἐπιγραφόμενον ἀνέγνω. TAYLOR.

Πλούτῳ] Lege πλούτου. TAYLOR. Verius πλούτου, ut σωματῶν ἀγῶνα, et γνώμης ἐπίδειξιν, casu secundo. Orat. II.

ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥάμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. MARKLAND. Bene habet vulgata. genitivus si debet hic obtinere, malim πλούτων. REISK.

Ἐν τῷ καλλίστῳ] Sub. τίπω, quod addit Contius. AUGER.

ἠγήσατο γὰρ — ἀρχὴν γενέσθαι] Vel γενήσεσθαι, vel ἀρχὴν ἂν γενέσθαι, opinor legendum. MARKLAND. Etiam Matthæi V. C. γενήσεσθαι adscripserat. Sæpissime tamen aoristus vicem futuri gerit. REISK.

Ὀνομάτων] Pangit philosophos, quorum pleræque pugnae super meris vocabulis. IDEM.

913 μενος. ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι ἰσοφιστῶν λίαν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου περὶ τῶν μεγίστων συμβουλεύειν, ὁρῶν οὕτως αἰσχυρῶς διακειμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' αἰσθένειαν ἐπάσχομεν, στέργειν αὖ ἢ ἀνάγκη τὴν τύχην· ἐπειδὴ δὲ διὰ στάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, πῶς οὐκ ἄξιον τῶν μὲν παύσασθαι τὰ δὲ κωλύσαι, εἰδότες ὅτι φιλονεικεῖν μὲν ἔστιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα² πονούντων. ὁρῶμεν γὰρ τοὺς κινδύνους καὶ μεγάλους 914 καὶ πανταχόθεν περιεστηκότας· ἐπίστασθε δὲ ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων βασιλεὺς ταμίαις, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων, ναῦς δὲ πολλὰς³ μὲν αὐτὸς κέκτηται, πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταδέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι, καὶ περὶ μὲν τῶν παρεληλυθότων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δεδιέναι, καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἱ τοὺς μὲν βαρβάρους

¹ σοφὰ τῶν λίαν χρηστῶν T.

² τῶν αὐτῶν T. R. τῶν ἀτυχοῦντων A.

³ μὲν om. T. R. post αὐτῶν ponit A.

Χρηστῶν] Ad nomina. χρηστῆς referri voluit Sylburg. TAYLOR. Conjectio: ἔργα μὲν εἶναι σοφιστῶν λίαν ἐριστικῶν (vel ἐριστῶν), καὶ σφόδρα βίου δεομένων. arbitror enim hæc esse sophistarum valde contentiosorum, et victus valde indigentium. Aristoteles apud Eusebium Præp. Evang. XV. 1. σοφισταί, καὶ ἐριστικοί, καὶ ῥήτορες. Dion. Halicarnassensis in Isocrate: πεφυρμένην δὲ παραλαβὴν τὴν ἀσκησιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Περικταλέων σοφιστῶν, πρῶτος ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐριστικῶν τε καὶ σοφιστικῶν ἐπὶ τοὺς πολιτικούς. ita legendum puto pro, καὶ φυσικῶν. Ex Diog. Laertio Lib. IX. Vit. Protagoræ: καὶ πρῶτος — σόφισμα τοῖς πραγματευομένοις προσήγαγε· καὶ τὴν διάνοιαν ἀφείλε, πρὸς τοῦτομα διελέχθη. καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ἐριστικῶν ἐγέννησεν. Quin et scripsit Protagoras τέχνην ἐριστικῶν, teste eodem Laertio. Legi quoque potest ἀχρήστων pro χρηστῶν. MARKLAND. Ego dedi σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων. sophistarum inceptorum, nulli rei utilium. REISK.

Ἐπειδὴ δὲ] Scilicet ταῦτα πάσχομεν. quā-

quam nullus dubito, nonnihil hic deesse. IDEM.

Τῶν μὲν — τὰ δὲ] Malim τῆς μὲν, scilicet στάσεως, et τὴν δὲ, scilicet φιλονεικίαν. Pro κωλύσαι nescio an κολῶσαι; leg. sit. IDEM.

Γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν] Οὐ τῶν αὐτῶν. CONT. Nisi fallor, scripsit Lysias τῶν ἀτυχοῦντων, non τῶν αὐτῶν, et forte ἔστι τῶν εὖ πραττόντων. rixari et contendere solent rebus secundis utentes: qui vero in adversis sunt, quid optimum factu sit, consulere. Huc tendit Ratio, et confirmant sequentia. Mox, δαπανᾶσθαι significatione activa sumendum, pecuniam insumere; ut Orat. XXV. πλείων τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων ἑδαπανώμεν. Interpres Brabantus male vertit: sic sumi et deleri. MARKLAND. Videtur sic ferme leg. γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα τῶν δεδιότων περὶ αὐτῶν, aut τῶν ἐν κινδύνῳ καταστάντων. consilia autem capessere sapientissima, est hominum de se sollicitorum, aut in discrimine versantium. REISK. Pro τῶν αὐτῶν dedi de meo ποιούτων.

Πολλὰς αὐτῶν] Malim μὲν interponi. IDEM. αὐτῶν, rex Persarum. AUGER.

ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέραις αὐτῶν ἔστερῆσθαι, τοὺς δὲ τυράννους ἐξελάσαντες κοινὴν ἄπασιν τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν.

β'. Θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ γνώμη χρώμενοι καιομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγεμόνες οὗτες τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἀδίκως καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην, μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι καὶ ἀτείχιστοι καὶ ἀστασίαστοι καὶ ἀήττητοι καὶ ¹τρόποις αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι· ὧν ἕνεκα ἐλπίς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς ²κεκτῆσθαι, καὶ ἐν 915 τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτῆρας γενομένους τῆς Ἑλλά-

¹ τόποις ᾿Γ.

² κεκτῆσθαι Α.

Τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην] Num τὴν τῶν περὶ τὸν πόλ. ἐπιστ. REISK.

Τόποις αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς] Lege : τρέποισι. ποσibus. quod, de Lacedæmoniiis dictum, probatione non indiget. Quæ vero præcedunt sic distinguere debent : ἡγεμόνες οὗτες τῶν Ἑλλήνων (οὐκ ἀδίκως, καὶ διὰ — ἐπιστήμην), μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι etc. quæ ultima Vanderheidins sic vertit : soli vero portu careant. Miror, unde hanc interpretationem expiscatus est. Vult Lysias : soli vero ex omnibus Græcis terram habitantes vastationibus hostilibus non obnoxiam, vel, quæ non vastata fuit; (vide Hesygium V. ἀπόρθητος) unde Epaminondas apud Ælianum Var. Hist. XIII. 42. dicit : Læconiæ πεντακοσίαις ἔνιαυτοῖς ἀδῆκτον οὔσαν, per quingentos annos non vastatam. scil. usque ad tempora sua, quæ seriora erant hujus Orationis scriptione. Demades : ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὧν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας, Βιωτοῦς ἐν τῇ Λακωνικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν. loquitur de pugna Leæctrica. Dinarchus adv. Demosthenem : τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἢ τῶν Θεβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίαν χάραν εἰσέβαλον. Archidamus apud Isocratem p. m. 245. ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις, εἰδένες πάποτε κρείττονες ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χάραν εἰσέβαλον. de Laconica loquitur. Æschines κατὰ Τιμάρχ. §. λέ'. οὐ πόλιν (1. πολὺν) χεῖρον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκίσουσι, τοιοῦτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλις χρώμενοι. Thucydides quoque ad hanc Lacedæmoniorum felicitatem alludit lib. VIII. segm. 24. et Max. Tyrius Dissert. XXXIII. p. 316. Edit. Cantabr. vocat Spartam πόλιν ἀθάνατον πολεμίων, ἀδείατον ξενικῶν ἀσπίδων. unde Xenophon narrat Ἑλλήν.

lib. VI. 5. 28. post pugnam Leæctricam, quando Thebani Laconicam vastabant, mulieres Spartanæ ne fimum quidem aspiceret sustinuisse, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦσαι πολεμίου, quippe quæ hostes nunquam vidissent. et magnus inde honor Thebanis, ὅτι ἀπορρηκότες τὴν χάραν τῶν Λακεδαιμονίων ἐφάνητο, ut refert Idem Ἑλλήν. VII. 1. 35. Patet jam, quare ἀπόρθητοι hic dicantur Lacedæmonii. Sit igitur ut Laconica, secundum Epaminondæ dictum, ἀπόρθητος et ἀδῆκτος fuerit per 500 annos, nempe usque ad pugnam Leæctricam, seu Olympiad. CII. Justinus enim, qui lib. III. refert, Periclem (multis annis ante Epaminondam) "Spartanorum agros vastasse, et totam Spartam deprædatam esse," refellitur a Perizonio ad Æliani locum modo citatum. Sed quomodo refellemus Thucydidem? qui lib IV. 41. narrat, Messenios, anno VII Belli Peloponnesiaci, seu Olympiad. LXXXVIII. 4. agrum Laconicum latrociniiis infestasse (ἐλπίζον) maximisque maleficiis affecisse. et notat rem hanc novam Lacedæmoniiis contigisse : οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς (potius ἀπαθεῖς) οὗτες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ ληστείας, καὶ τοῦ τοιοῦτου πολέμου, — οὐ φαδῶς ἔφερον. Lacedæmonii vero, quod superiore tempore latrocinia et hujusmodi bellum non experti fuerant, ægre ferebant. vide et V. 14. ubi iterum meminit ληστευομένης τῆς χώρας. Non igitur, ut videtur, ἀδῆκτος Laconica usque ad tempora Epaminondæ. nisi dicendum sit, hanc incurSIONES non adeo magni momenti fuisse nec inter vastationes numerari dignas. MARKLAND.

Κεκτῆσθαι] Malim κεκτῆσθαι in futuro tertio. REISK.

- 916 δὸς περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. οὐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων· οὐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν ἀλλ' οἰκείας, οὐδ' ἀναμεῖναι ἕως ¹ ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεσσι, τὴν τούτων ὕβριν κωλύσαι. τίς γὰρ οὐκ ² ἂν ἐνορῶν ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ μεγάλους αὐτοὺς γεγενημένους; ὧν οὐ μόνον αἰσχυρῶν ὄντων ἀλλὰ καὶ 917 δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἕλλησιν οὐδεμίᾳ αὐτῶν τιμωρία ³ * * *

¹ ἂν om. T. A.² ἂν αἰσχύνοιτο ἐνορῶν A.³ asteriscos om. T. R. A.

Ἀμφοτέρων] Regis Persarum puta, et Dionysii. IDEM.

Ἐνορῶν] Π. ἐνορῶ, ἦ, ἐνορῶν. H. STEPHAN. Ultimum verius puto. MARKLAND. Hic deest parum quid. fort. leg.

est: τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐντρέποιτο ὄρῶν. *ecquiem enim non pudeat videntem?* Ad πολέμῳ subauditur ἡμῶν. αὐτοὺς. redit ad hostes communes Græciæ modo nominatos. REISK. Fort. τίς γὰρ οὐκ ἀνιᾶται ὄρῶν.

ΛΥΣΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ
ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙΣ
ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει καὶ μπόδεος τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν, δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς εὐπόρους ἰβρίξει τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων, Φορμισίους τῆς τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου γνώμην εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσιν παραδοῦναι, βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίαν. ἔμελλον δὲ τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθίσσεσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα ¹ δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε

Pag. ὁ Λυσίας τῶν ἐπιστήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐρρήθη τότε ἄδηλον σύγκειται γούν Pag.
ed. ἀς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὁδε. Dionys. Halic. in Lysia. ed.

H. Steph. 213 α'. ΟΤΕ ἐνομίζομεν, ὧς Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμ- 917

φορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελειφθαι, ὥστε μὴδ' ἂν τοὺς ἐπιγινομένους ἐτέρας πολιτείας ἐπιδυμεῖν, τότε δὴ οὔτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους ἐξαπατήσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν οἷς περ καὶ 5 πρότερον. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν οὐ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν ἀκρωμένων, ὅτι πάντων ² ἐστὲ ἐπιλησμονέστατοι ³ καὶ πάσχειν ἐτοιμότατοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ τῇ μὲν 918 τύχῃ τῶν ⁴ ἐκ Πειραιῶς πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ

¹ μὴ δὴ T.

² εἰσι T. R.

³ ἢ T. R.

⁴ ἐκ om. T.

Ἐνομίζομεν] Π. νομίζομεν. H. STEPHAN. Opinor, quia sequitur ζητούσι, in Praesenti. sed nihil muta. sic enim loquitur Orat. XXVIII. ὅταν γὰρ ἠγασάμεθα σωτηρίας ἀντειλήφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. MARKLAND.

Ἀμφοτέρων] Oligarchiae puta atque democraticae, REISK.

Εἰσὶν ἐπιλησμονέστατοι ἡ πάσχειν ἐτοιμ.]

Ἐπιλησμο. οἳ πάσχειν ἐτ. H. STEPHAN.

F. ἐστὲ ἐπιλησμ. καὶ πάσχειν ἐτοιμ.

TAYLOR. Si cogitasset vir maximus corruptam esse vocem eis, nihil praeterea mutatum isset. Lego ἐστὲ, estis: praecessit enim ὑμῶν. Sententia est maxime perspicua: estis omnium hominum obliviosissimi, vel male pati paratissimi. MARKLAND. Aut ἐστὲ est leg. aut εἰῶν addendum post ἀκρωμένων. vestrum autem, qui me auditis, quosdam miror esse mortalium omnium aut obliviosissimos, aut paratissimos ad mala patiendum. REISK.

Τῶν ἐκ Πειραιῶς] Praepositionem, qua

τῶν ἐξ ἄστεος. καίτοι τί ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν εἰ χειροτονοῦντες ὑμᾶς αὐτοὺς ¹ καταδουλώσεσθε ;

β'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, ² οὔτε γένοι ἀπελαυνόμενος ³ οὔτε οὐσία ἐλάττων, ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν, ἠγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἀπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι, ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ ¹⁰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ ⁴ συμμάχους ⁵ ἐκτησάμεθα, οὐχ ⁶ ὅπως ἵνα ⁷ Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν διενουόμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα· νῦν δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ⁸ ἀπελῶμεν ; οὐκ, ἀνέμοιγε πειθόμεθα, οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν

¹ καταδουλοῦσθε T.

² οὔτε ηλικία, οὔτε R.

³ οὔτε οὐσία ἐλάττων om. T. R.

⁴ τοὺς συμμάχους A.

⁵ ἐκτήμεθα T.

⁶ ὅπως T.

⁷ Ἀθηναίων T. R.

⁸ ἀπολούμεν T. A. ἀπελούμεν R.

vulgatae carent, de meo addidi. Malim tamen totum locum sic legi : τῇ μὲν τύχῃ τοῖς ἐκ Πειραιῶς τῶν πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ τοῖς ἐξ ἄστεος. IDEM.

Χειροτονοῦντες] Idem est, ac si dixisset : εἰ αὐτοὶ χειροτονεῖτε τοὺς μέλλοντας ὑμᾶς καταδουλώσεσθαι. IDEM.

Ἐμᾶς] Ἰμᾶς. SCHOTT. Veritus nimium

“Primo ne medium, medio ne discrepet imum.”

Atque id profecto cavit sedulo. TAYLOR.

Καταδουλοῦσθε] F. καταδουλώσεσθε. TAYLOR.

Οὔτε γένοι] Π. οὔτε ηλικία, οὔτε γένοι. H. STEPHAN. Sequitur enim ἀμφότερα, quae duo antecedentia postulat. Sed si argumentum Orationis spectes, aptius videbitur : οὔτε πλοῦτω, οὔτε γένοι. Phormisii enim ψήφισμα, si perlatum fuisset, exclusurum erat a republica Quinque millia pauperum et plebeiorum civium. Huic se opponit Orator, dives (aetas enim non adeo ad rem praesentem) et nobilis quidam Atheniensis, pro quo hanc Orationem scripsit Lysias. Quod vero Stephanus in marginem Edit. suae ex Conjectura retulerat, id Sylburgius quasi ex Cod. MS. prolatum citare videtur, et hoc loco, et nonnullis aliis. MARKLAND. Mihi videtur deesse vox χεῖρασιν, vel πλοῦτω, prouti voluit Marklandus. Praeterea licet non reprehendam lectionem ἀπελαυνόμενος, malim tamen, si in Codice quodam inveniatur, scribi ἀπολειπόμενος, quia sequitur : ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν. Frequens est usus verbi ἀπελείεσθαι, hoc sensu, relinquī ab alio, vinci, superari, inferiorem esse. Vid. Iso-

crat. Panath. p. 234. E. 245. B. 266. A. 276. D. 284. D. et Aristophan. Equit. 522. SLUITER.

Ἐπεὶ ὅτε καὶ] Malim ἐπεὶ καὶ ὅτε. REISK.

Οὐχ ὅπως κ. τ. λ.] Π. οὐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν. H. STEPHAN. CONT. οὐ ταῦτο μόνον ἵνα Ἀθηναίων ταῦτα ποιήσωμεν διενουόμεθα. Observat. human. IV. 9. SCHOTT. Recte Stephanus. Sed quid est ποιήσωμεν? hoc menti Oratoris adversa fronte pugnat. Scribo : ἀπολέσωμεν. sequitur enim : νυνὶ δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολούμεν; nunc vero, non modo novos non adsciscemus, sed etiam illos, qui jam sunt cives, amittimus? Orat. XIII. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσωμεν. Andocides de Myster. §. κζ. καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοῦς καὶ Ἀνδρίου ἀπολίτας ποιῆσαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας — ἀπόλυτε. apposite. Dicit Lysias : Istitis duris temporibus tam longe absumus a cogitatione et consilio amittendi quaequam civem Atheniensem, ut etiam jus ἐπιγαμίας Eubæensibus concesserimus, ut inde novorum civium accessione Respublica firmaretur. MARKLAND. Pro vulgari οὐχ ὅπως dedi οὐχ ὅπως. In ἵνα videor mihi exitum vocabuli ἀπολίων cernere. nam a postrema litera facile potuit et proximo insequente vocabulo adhaerescere. Leg. ergo : οὐχ ὅπως, ἵνα ἀπολίω Ἀθην. REISK. non solum non ut aliquem faceremus Atheniensem, ut alicui jus civitatis tribueremus. AUGER.

Ἀπελούμεν] Sic dedi de meo, quod idem est atque ἀπελάσομεν, expellemus. REISK.

Πειθόμεθα] Leg. πείθοσθε, ut mox p. 633. 9. SLUITER.

αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ὀπλίτας πολλοὺς καὶ ἰσπῆας καὶ
 τοξότας, ὧν ὑμεῖς ἀντεχόμενοι βεβαίως δημοκρατήσεσθε,
 15 τῶν δὲ ἐχθρῶν πλεον ἐπικρατήσετε, ἀφελιμώτεροι δὲ τοῖς
 συμμάχοις ἐσεσθε· ἐπίστασθε γὰρ ¹[ἐν] ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλι-
 γαρχίαις γεγενημέναις, καὶ οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχον-
 τας τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας,
 πολλοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, οὓς ὁ δῆμος κατα-
 γαγὼν ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης
 οὐκ ἐτόλμησε μετασχεῖν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείθῃσθε, οὐ
 τοὺς εὐεργέτας, καθὸ δύνασθε, τῆς πατρίδος ἀποστερήσετε, 921
 20 οὐδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων οὐδὲ τὰ μέλλοντα
 τῶν γεγενημένων νομιεῖτε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν
 περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἱ τῶ μὲν λόγῳ τῶ δῆμῳ
 πολεμοῦσι, τῶ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν· ²ἀπερ-
 κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσιν.

γ'. Εἶτα ³τοῖς τῶν ⁴ὑμῖν ὑπαρχόντων ⁵ἔρωσι τίς ἔσται 922
 σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ⁶ποιήσωμεν ἂν Λακεδαιμόνιοι κε-

¹ ἐν om. T. R. uncōs om. A.

² ὅπερ T.

³ εἰ A.

⁴ ἡμῖν T. R. A.

⁵ ἔρωσιντες ἔρωτῶσι A.

⁶ ποιήσωμεν Λακεδαιμόνιοις T.

Ἐπίστασθε κ. τ. λ.] Ἐπίστασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας κ. τ. λ. omissis καὶ et deinde, ἀλλὰ καὶ. *Ibid.* SCHOTT. Vel delendum videtur καὶ, vel ponendum supra: ἐπίστασθε γὰρ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμῶν etc. Quemadmodum in Luca erratum V. 35. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νόμος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ubi καὶ, ita positum, nulli neque usui neque Venustati inseruit. Repone: ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν etc. et ita plane *Matthæus IX. 15.* ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν. et *Marcus II. 20.* ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. MARKLAND. Dele καὶ. *In edit. min.* TAYLOR. Pro ταῖς malim ἐν ταῖς. Pone proximum πιστοτέρους deesse suspicor δεῖν εἶναι. REISK. καὶ, etiam, οὐ junge cum ἔχοντας τὴν πόλιν. Pro καὶ οὐ Contius οὐ μόνον. AUGER.

Ἐπίστασθε Π. ὅπερ. H. STEPHAN. SCALIG. CONT. Recte. MARKLAND.

Εἶτα κ. τ. λ.] Εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἔρωσι τίς ἔσται κ. τ. λ. SCHOTT. εἶτα τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἔρωτῶσι τίς ἔσται -- ἂν Λακεδαιμόνιοι κελ. CONT. Depravatissima sunt hæc.

Forte ita legendum et distinguendum: εἶτα, τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν, ἔρωτῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ἂν Λακεδαιμόνιοι κελεύσουσιν, ἔγωγε τοῦτοις εἰπεῖν ἄξιον, τί τῷ πλῆθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσωμεν ἂν ἐκείνοι προστάτουσιν; deinde iis, qui facultatibus nostris inhiant, si quaerant, Quamnam salus erit civitati, nisi fecerimus ea, quæ Lacedæmonii jubent; ego vicissim dicere æquum puto, Quid populo supererit, si quæ isti jubent fecerimus? Non dubitari potest, quin desit ἐπιθυμοῦσιν, propter ista, τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων: et paulo ante dixerat, eodem sensu, τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν: unde forte ommissa hæc vox, propter viciniam; quod aliquoties fit. Pro ἐγὼ δὲ lego ἔγωγε: tametsi istud ferri possit. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Videtur leg. εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἔρωσιντες ἔρωτῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν, ἂν Λακεδαιμόνιοι κελεύσουσιν. et sic ex parte quoque correxi. REISK. Leg. εἶτα τούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων ἔρωσιν, vel ἔρωτῶσι. SLUITER.

Λακεδαιμόνιοις] Π. ἂν Λακεδαιμόνιοι κελεύσουσιν. H. STEPHAN. ποιήσωμεν Λακεδαιμόνιοις ἂν κελεύσουσιν, vel ποιήσωμεν Λακεδαιμόνιοις τὰ κελεύσμενα. SYLBURG. ποιήσωμεν. SCALIG.

λεύουσιν; ἐγὼ δὲ ¹ τούτους εἰπεῖν ἀξιώ, τί τῷ πλήθει περι-
 γενήσεται, εἰ ποιήσασθαι αὐτοὶ προστάττουσιν. εἰ δὲ μὴ, ²⁵
 πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν ἢ φανερώς ἡμῶν αὐ-
 τῶν θάνατον καταψηφίσασθαι. ἡγοῦμαι γάρ, ἐὰν ³ μὴ πεί-
 θω, ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον. ὁρῶ δὲ Ἀργεῖους καὶ
 Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, ⁴ τὴν αὐτῶν οἰκοῦν-
 τας, τοὺς μὲν ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δὲ ἐγγυὺς
 οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν πλείους, τοὺς δὲ οὐδὲ τρις-
 χιλίους ⁵ ὄντας. ἴσασι γὰρ ὅτι, καὶ πολλάκις εἰς τὴν τού-
 923 των ⁶ ἐμβάλλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀπαντήσονται ὅπλα 30
 λαβόντες, ὥστε οὐ καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι, ἐὰν
 μὲν νικήσωσι, τούτους ⁷ καταδουλώσεσθαι γε, ἐὰν δὲ ἡττη-
 θῶσι, σφᾶς αὐτοὺς ⁸ ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀποστερήσαι.
 ὅσω δ' ἂν ἄμεινον πρᾶττωσι, ⁹ τοσοῦτω ἐπιθυμοῦσι κινδυ-
 νεύειν.

δ'. Εἶχομεν δὲ, ὧ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην,

¹ τούτοις T. ² μὲν T. ³ τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας om. T. A.
⁴ ὄντας, οἰκόν Λακεδαιμόνες ἐκείνοις ἐπετίθενται. A. ⁵ ἐμβάλλωσι T. R. A.
⁶ μὴ καταδουλώσεσθαι, ἐὰν A. ⁷ τῶν ὑπαρχόντων A. ⁸ τοσοῦτω ἕττον ἐπιθ. A. A.

τούτοις] Π. τούτους. H. STEPHAN.
 Εἰ δὲ μὴ] Deesse videtur dognήσεται,
 scilicet hoc docere. REISK. Hic significat
 alioqui, ceterum. AUGER.

Ἐὰν μὲν πείθω] Π. ἐὰν μὴ πείθω. H.
 STEPHAN. Sed non de se solo loquitur
 Orator, de omnibus vero Atheniensibus.
 unde verum puto: ἡγοῦμαι γάρ, ἐὰν πεί-
 θῶμαι, ἀμφοτέροις κοινὸν ἂν εἶναι κίνδυνον.
 reor enim, si ita faciamus, utrisque com-
 mune periculum futurum, id est, Lacedæ-
 moniis æque ac nobis, non illi, immunes
 erunt periculi, si nos arma capere atque
 urbem defendere nobis persuaderi sibi-
 mus. Hoc voluisse Oratorem (nempe,
 bello defensivo uti), sequentia Argivorum
 et Mantineensium atque ipsorum etiam
 Atheniensium exempla evincunt. ἂν εἶναι
 pro ἔσεσθαι, ut passim. MARKLAND. Pro
 μὲν δέδι μὴ. Quod si autem servandum
 sit μὲν, leg. erit sic: ἐὰν μὲν πείθω, ἐτοι-
 μων ἀμφοτέροις εἶναι τὸν σαρηναν, ἐὰν δὲ μὴ,
 κοινὸν εἶναι τὸν κίνδυνον. REISK.

Ἀμφοτέροις] utrisque, scilicet iis qui fun-
 dum possident, et iis qui non possident.
 AUGER.

τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας] Addidi; nam illis
 vis inest: Video Argivos et Mantineenses
 suum solum incolere, h. e. ex eo a Lacedæ-
 moniis non expelli, tametsi Argivi fini-
 timi sunt ipsi, et Mantineenses haud

procul a Laconica habitant. quoniam scilicet
 utrique, tam Argivi quam Mantineenses,
 antiquam servant Reip. formam, ne-
 que pauperes expellendo ipsi semet debili-
 tant. REISK.

ἴσασι] Lacedæmonii puta. IDEM.
 τούτων] Argivorum et Mantineensium.
 IDEM.

Πολλάκις] Secundi loco malim τοσαυ-
 τάκις. toties. IDEM.

Ἀπαντήσονται] Argivi puta. et Manti-
 neenses. IDEM.

Αὐτοῖς] Lacedæmonii. IDEM.
 Καταδουλώσεσθαι] Καταδουλώσεσθαι.
 SYLBURG. Sic leg. et distinguendum vi-
 detur: νικήσωσι τούτους, οὐ καταδουλώσε-
 σθαί γε. si vincant (Lacedæmonii) hos
 (Argivos et Mantineenses), non tamen hoc
 se consenturos, ut illos in servitutem redi-
 gant. REISK.

Πράττωσι] Lacedæmonii. IDEM.

Τοσοῦτω ἐπιθυμοῦσι] Lege ἐπιθυμῆσαι,
 ita postulante constructione, ut καταδου-
 λώσεσθαι (sic enim legendum, non κατα-
 δουλώσεσθαι), et ἀποστερήσαι. Stephanus
 inserit μᾶλλον post τοσοῦτω. non necessa-
 rium forte, cum tam usitata sit istius vo-
 cis Ellipsis. MARKLAND. et in edit. min.
 TAYLOR. Post τοσοῦτω, non μᾶλλον, sed
 potius ἕττον addendum videtur, hoc minus
 cupiunt. REISK.

ὅτε τῶν Ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἔδοκοῦμεν καλῶς βουλευέ-
 σθαι περὶ ὧν μὲν τὴν χώραν τεμονομένην, οὐ νομίζοντες
 35 δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι· ἄξιον γὰρ ἦν ὀλίγων
 ἀμελοῦντας πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν δὲ, ἐπεὶ ἐκείνων
 μὲν ἀπάντων μάχῃ ἐστερήμεθα, ἡ δὲ πατρίς ¹ ἡμῶν λείπει-
 πται, ἴσμεν ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος μόνος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς 924
 σωτηρίας. ἀλλὰ ² γὰρ χρὴ ἀναμνησθέντας ὅτι ἤδη καὶ ἐτέ-
 ροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πολλὰ τρό-
 πια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἀνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς
 πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι, πιστεύοντας μὲν τοῖς
 40 θεοῖς καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων
 ἔσεσθαι. δεινὸν γὰρ ἂν εἶη, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτε μὲν ἐφεύγο-
 μεν, ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελ-
 θόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. οὐκοῦν αἰσχρὸν εἰ
 εἰς τοῦτο κακίας ἤξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς
 τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλήνων διεκινδύνεον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ
 ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν τολμᾶτε πολεμεῖν; ³ * * *

¹ ἡμῶν μόνη λέλ. A.

² γὰρ om. T.

³ asteriscos om. T. R. A.

Μάχῃ] F. leg. μιᾷ μάχῃ. IDEM. AU-
GER.

Ἡμῶν λείπεται] Malim ἡμῶν μόνη λέλ.
REISK.

Ἔσεσθαι] Pro ἐλεύσεσθαι. Vel ut alii:
καὶ ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικου-
μένων ἔσεσθαι. TAYLOR. ἐλπίζοντας δὲ τὸ
δίκαιον, vel ἐλπίζοντας τὴν νίκην. CONT. ἔσε-
σθαι, np. τοὺς θεοὺς. Si τὸ ἐπινίκιον idem
valeret ac τὴν νίκην, et hujus exempla
suppetent, posset legi: ἐλπίζοντας δὲ τὸ
ἐπινίκιον. AUGER. Pro ἐπὶ leg. ἔτι. spera-
mus causam justam etiamnum profuturam

iis, qui injuriam passi sunt. ita Lysias pro
Polystrat. p. 160. 6. ed. Steph. ἀγωνίζε-
σθαι εὔ μετὰ τοῦ δικαίου. Orat. Funerbr.
p. 191. 22. τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον.
ibid. 33. ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ
δικαίου διαμάχεσθαι. p. 192. 12. περὶ τοῦ
δικαίου διαμάχεσθαι. p. 196. 17. καὶ περὶ
τοῦ δικαίου μαχώμενοι. SLUITER.

Δεινὸν γὰρ ἂν εἶη κ. τ. λ.] V. Aristot.
Rhetor. II. 24. TAYLOR.

Οὐκοῦν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Alii sine inter-
rogatione legunt, atque interpretantur:
turpe igitur foret etc. Huds. IDEM.

LYSIAE ORATIONUM

FINIS.

ΛΥΣΙΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ.

Α.

ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.¹

Ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς Χύτρος ὁ Δημάρατος ἐάλω προ-
διδούς.

Β.

ΚΑΤ' ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ.²

Γ.

ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΝ
ΧΡΕΟΥΣ.³

Τίς γὰρ ἤλπισεν Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆ-
σθαι τοὺς τρόπους, ὁποῖον φησὶ Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς τῶν 4
συμβολαίων λόγοις; --- ἀλλ' ὅ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ οὐ-
τωςί, Πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν Χρέους --- ἀρχεται οὕτως.

Οὐκ ἂν ποτ' ὤθηθην, ἄνδρες δικασταὶ, Αἰσχίνην τολμῆσαι
οὕτως αἰσχροῦν δίκην δικάσασθαι, νομίζων οὐκ ἂν ῥαδίως
αὐτὸν ἐτέραν ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος
γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ὀφείλων ἀργύριον ἐπὶ τρισὶ δρα-
χμαῖς Σωσίμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι προσελ-
θὼν πρὸς ἐμέ, ἐδέϊτο μὴ περιιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους
ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. κατασκευάζομαι δὲ ἔφη

¹ Ex Harpocr. in *Χύτροι*. Est urbs Cy-
pri. Vid. Plin. V. 31. Meurs. Cypr. I. 9.
TAYLOR.

² Laudat Laert. in *Æschine*. Fortasse
non alia quam præcedens. Aldobrandi-
nus ad loc. putat eam esse, cujus fra-
gmentum laudat Athenæus l. 14. (voluit
dixisse l. 13.) sed errat, et eodem errore
tenetur Dalechamp. ad Athenæum l. 6.

Meursias in *Bibliotheca Attica*, Stanleius
in *vita Æschinis*, Menag. ad Laert. in
Æschine, ceterique. IDEM.

³ Meminit hujus Lysiacæ orationis Har-
pocratio in *κατάπληξις*, itemque Dionys.
Halic. nisi fallor. CASAUB. Utrinque falle-
ris, vir doctissime. Harpocratio in *κατα-
πλήξ*, Dionysius nusquam. IDEM.

τέχνην μυρεψικὴν, ἀφορμῆς¹ δὲ δέομαι, καὶ οἷσω δέ σοι ἐννέα ὀβολοὺς τῆς μναῖς τόκους. πεισθεῖς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος, καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον Αἰσχίνην Σωκράτους γεγονέναι μαθητὴν, καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους, οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἄπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδίκωτάτοι ἀνθρώποι ἐπιχειροῦσι πράττειν. * *

Καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ ποιησάμενος, ὡς ἔδανείσατο, ὡς οὔτε τόκους οὔτε ἀρχαῖον ἀπέδιδου, καὶ ὅτι ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμη δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεῖς, καὶ ὡς ἠνεχυράθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν αὐτοῦ ἐπὶ ταῦτα.²

5 Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγυὺς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προπόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκελεύσαντες τὰ καπηλεία; οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν, ὥστ' ἐκλιπώντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἑτέρας πόρρω μισθοῦνται; ὅσους δ' ἐράνους συνείλεκται, τὰς μὲν³ ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθουσιν, ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην διαφθεῖρονται.⁴ τοσοῦτοι δ' ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσονται τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται, ὥστ' οἶσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἤκειν τούτου τεθνεῶτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται, ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν ἢ τούτῳ συμβάλλειν· πολὺ γὰρ μάλλον, ἢ ἂν δανείσθαι, αὐτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἂν ὁ πατήρ αὐτῷ κατέ-

¹ Non recte exponitur ab Interprete. Ἄφορμῆ ἐν Ἑθίκῃ, apud Mercatores, quod nos vocamus Stock. Φιλοῦως ὁ καλούμενος Σαληνιστής ἐκ διμαγωγῆς τζανίος ἀνεφάνη. ζῶν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀλιεύμενος καὶ σωληνοθήρας ἂν, ἀφορμῆς δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο. Athen. l. 3. p. m. 46. V. Casaub. ad loc. Mausac. ad Harpocr. in Ἀφορμῆ. Ἐπι βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἀφορμῶν εἰπεῖν αἷς ἐχρησάμεν, ὅτε ἐμελλον ἐπιχειρεῖν τῷ γραφῆ. Dion. Halic. in praefat. Antiqq. Rom. MATERIALS. TAYLOR.

² Post ταῦτα, aut post ἀλλὰ γὰρ subaudi φησί. AUGER.

³ Ante τὰς μὲν sub. τούτοις, np. ἐράνοις. et mox post ἀλλὰ sub. οὔτοι, np. ἐράνοι.

IDEM.

⁴ Ita hunc locum explicat Casaub. Pecunia omnis, quam ab amicis potest corradere nomine erani, non impenditur ab eo in solvendis bona fide reliquis pensionibus, quas debet, atque adeo propter quas a sodalibus stipe fuit adjutus. Sed universa illa pecunia, quanta quanta est, apud proximum cauponem perit; sicut navis, quae ad columnas impigerit. Cic. ad Pis. "Ne Scyllaeo illo æris alieni in freto ad columnam adhaeresceret, in tribunatus portum profugerat." Vales. ad Harpocr. v. Πληρωτής, non intelligit de caupone vicino, sed τοῦτον τὸν κάπηλον ipsum Æschinem appellare Lysiam, id est, veteratorem. TAYLOR.

λιπεν. ¹ ἄλλὰ γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἐρμαίου τοῦ μυροπώλου, τὴν γυναῖκα διαφθείρας ἐβδομήκοντα ἔτη γεγυῖαιαν; ἧς ἔρᾶν προσποιησάμενος οὕτω διέδθηκεν, ὥστε τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν· αὐτὸν δὲ ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν. οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κορίον μετεχειρίζετο τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἧς ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ὅσω ἐλάττους ἦσαν, ἢ τῆς ⁶ χειρὸς τοὺς δακτύλους. ² καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ³

Δ.

ΑΣΠΑΣΙΑ.⁴

Ε.

ΑΣΤΙΚΤΟΝ ΧΩΡΙΟΝ.⁵

Σ.

ΚΑΤΑΠΛΗΞ.⁶

Ζ.

ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΙΔΗΜΟΝ.⁷

7

Εἰς Δατητῶν αἴρεσιν.

¹ Ἄλλὰ γὰρ οὐ τὴν κ. τ. λ. Sic leg. videtur. verum enimvero, cujus hominis facultates per nefas acquisiuit, Hermæ puta myropolæ, illius uxorem corrupit. item ταύτης ἔρᾶν προσπ. Erat ergo μυροπώλου, apothecarii ut nos usurpamus, jam tum quoque dignitas amplior, quam καπήλου, cairaonis vinarii et tabernarii. REISK.

² Verba hæc quoque alicubi laudantur a Demetrio Phalereo in aureolo libro περὶ Ἐρμηνείας, sed sine ista farragine ὅσω ἐλάττους ἦσαν. Ut dicam quod res est, imperitus et curiosus nimis annotator, ut argueret quasi obscure dictum, ad voces ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους, adjecit σῆσα ἐλάττους ἦσαν. Mendæ originem vides luce meridiana clariorem. Et vidit quoque aliqua ex parte Casaub. ad locum. Viden' tu quid importunissima interpolatio aliquando solet facere? TAYLOR. ὅσω ἐλάττους ἦσαν delevit Angerus.

³ Ex Athenæo ad fin. l. 13. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. in voce. V. Causab. ad Athen. l. 9. c. 13., Maussac. ad Harpocr. l. c. et Menag. ad Laert. in Æschine.

Verba Harpocratonis sunt: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγεγραμμένῳ Ἀσπασία. Verum Aspasiæ dialogum scripsit non Lysias, sed Æschines. Monachio legendum videbatur: ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγεγραμμένῳ Ἀσπασία. Maussac. ad Harpocr. et, qui ejus verba exscripsit, Menag. ad Laert. ita: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν. Αἰσχίνης Σωκρατικὸς ἐν Διαλόγῳ, ἐπιγεγραμμένῳ Ἀσπασία. Ratio istius emendationis est, propterea quod apud Harpocr. sequitur: Meminere et hujus Aspasiæ, καὶ ἄλλοι Σωκρατικοί. Sed hoc frustra. Verba videas. Μημνηνεύουσι δ' αὐτῆς πολλάκις καὶ οἱ ἄλλοι Σωκρατικοί καὶ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ. Si igitur Plato fuit Socraticus, ad eum refertur οἱ ἄλλοι. Constructio est notissima. TAYLOR.

⁵ Ex eodem Harp. Vid. Etym. M., Meurs. Exercit. Critic. p. 2. l. 3. c. 21., Salmas. de modo Usur. c. 15. init. Suid. in Ὄρεσ. Poll. 3. 9. IDEM.

⁶ Ex eodem Harp.

⁷ Ex Harpocr. et Suid. in Δατηῖσθαι. IDEM.

H.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.¹

Τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.²

Ἐκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλάσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δὺ ὄντε Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυθνήν καὶ Ξυνοκείτην.³ ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γινῶναι ὀπωτέρου εἴη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὠραία, Ξυνοκειμῶντο καὶ ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν χρῶτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξίοχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα, εἰ δὲ Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου.⁴

Οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ἡμᾶς⁵ αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀλκιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἡμφισβήτει.⁶

Ναυτοδίκαι.⁷

Θ.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.⁸

I.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΟΝ.⁹

Καίτοι εἰ ἀποδεδῶκει τῷ Κτησικλεῖ ἡ παλαιὰς, ὡς περ οὗτός φησι.

ΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΒΛΩΣΕΩΣ.¹⁰

Οὐκ ὑπόλογον ὄντα.¹¹

¹ Nulla necessitate autumat Cl. Fabricius hanc eandem esse posse cum ea, quam laudat Suidas in v. παλαιῖν, πρὸς Ἀλκιβιον. Eadem doctissimus Valesius corrigere vult Harpocr. in v. Ναυτοδίκαι, pro Ἀλκιβιάδην, Ἀρχεβιάδην, in notis ad Harpocr. Sed ita emendandus erit Suid. in Αἰσθῆσθαι. Athenaeus non uno in loco, qui Orationem πρὸς Ἀλκιβιάδην disertis verbis laudant. Verum operae pretium est audire hominem ratiocinantem. Vox ναυτοδίκαι, inquit ille, exstat in oratione Lysiacae, quae inscribitur Δημοσίαν ἀδικημάτων. An ergo apud Harpocratem legendum est πρὸς Ἀρχεβιάδην? IDEM.

² Ex Athenaeo l. 9. sub finem. IDEM.

³ Ξυνοκείτην] Lege cum viris doctis Ξυνοκείτην. Ἐλαβεν ὁ Εὐξενος γυναῖκα, καὶ συνῶκει. Athen. l. 13. p. m. 285. IDEM.

⁴ Verba haec Lysiae laudantur ab Athenaeo l. 12. p. m. 264. proculdubio ad hanc orationem spectantia. Idem enim Athenaeus l. 13. p. m. 284. Μεδοντιάδος γοῦν τῆς Ἀβυθνήδος ἐξ ἀκοῆς ἔραστοις (Alcibiades) ἔσπερξε, καὶ πλεύσας εἰς Ἑλλάσποντον σὺν Ἀξίοχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ἄρας ἔραστῆς, ὡς φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτῷ λόγῳ, καὶ ταύτης ἐκοινώνησεν αὐτῷ. IDEM.

⁵ Forte ἡμᾶς. IDEM.

⁶ Ex Suid. in Αἰσθῆσθαι. TAYLOR.

⁷ Ex Harpocr. in voc. V. Poll: 8. 10. IDEM.

⁸ Laudatur haec Oratio ab Harpocr. in v. Παρακαταβολή. Fortasse nihil differt a praecedente. IDEM.

⁹ Ex Suid. in Παλαιόν. IDEM.

¹⁰ Meminit hujus orationis Theoc. c. 2. (Vide nos ad proximum fragmentum)

¹ Ἀμφιδρόμια.¹
Θεμιστεύειν.²

ΙΒ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ.³

ΙΓ.

9

ΠΡΟΣ ΑΝΔΟΚΙΔΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται
πληστηριάσαντες πλείστου ἀπέδοντο.⁴
⁵ Ἐπίγειον.⁵

ΙΔ.

ΚΑΤ' ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Σηράγγιον.⁶

ΙΕ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

⁷ Ἐννεάκρουνον.⁷

atque itidem huc referendus est Poll. II. 2. Ἀμβλωσις ὡς Λυσίας. Vid. Jungerman. ad loc. Victor. Var. Lect. XXVII. 2. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. Suid. in Ἐπόλογον. V. Orat. περὶ τρ. ἐκ προνοίας, et que Nos ibi: Quibus adde Demosth. c. Aristogit. p. 338. Edit. Wolf. Εἰ δὲ μηδένα τούτων ὑπόλογον ποιεῖται. IDEM.

¹ Ex Harp. Dies circumcursationis. Vel potius Munera, quæ in eo die mittebantur. Dies ille erat quintus a natalibus sec. Suid. Ἀμφιδρόμια. Consulas Athenæum, Aristoph. Lysistr. 758. et σχ. ad loc., Meurs. de Puerperio et Græc. feriat., et Pet. Moll. ad Long. Pastoral. pag. 7. Ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἐστίαν ἐτρεχον φέροντες, καὶ παρὰ τῶν οἰκίον καὶ φίλων πολυπόδας καὶ σπῆας ἐλάμβανον. Apostol. II. 89. Quæ verba interpres inconsultus Lysiae esse voluit, cum ibi exstent interpreta- menti gratia, uti et apud Harpocratonem quoque, Suid, et Hesych. Quem vide in Δρομιάφιον ἡμαρ. IDEM.

² Ex Harpocr. Suid. Etym. M. ³ Theo c. 2. Καὶ δὴ καὶ ὅλοι λόγοι νομαῖζοντ' ἂν σχεδὸν εἶναι θέσεως ὡς ὁ, τε Περί τῶν Ἀνακαλυπτῆριων ἐπιγραφόμενος Λυσίου, καὶ ὁ Περί τῆς Ἀμβλώσεως. ἐν μὲν γὰρ θατέρῳ

ζητεῖται, Εἰ τὰ δοθέντα Ἀνακαλυπτῆρια γυναικὶ γαμουμένη βιαίας ἔχεν αὐτὴν δεῖ' ἐν θατέρῳ δὲ, Εἰ τὸ ἐπι γκνούμενον ἄνθρωπος ἐστὶ, καὶ, Εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων ταῖς γυναιξί. Λυσίου μὲν οὐ φασιν εἶναι τούτους τοὺς λόγους κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXVII. 3. Ἀνακαλυπτῆρια explicat Laurent. de Sponsalibus c. 1. Spanheim. ad Callimach. p. 180. et H. Vales. in notis ad notas Maussaci, p. 222. IDEM.

⁴ Hæc laudat Poll. VII. 2. sed corrupte, ex oratione Ἰσæι πρὸς Ἀνδοκίδην. Πληστηριάσαντες laudant Harpocr. ac Suid. ex oratione Lysiae πρὸς Ἀνδοκίδην. Πληστηριάσαντες contendit scribi oportere Steph. cui adstipulantur Hesych. Etym. et Moschop. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. Ἐπίγειον malit Vales. ad loc. Vid. tamen Kuster. ad Suid. in v. Ἐπιγυόσις. Receptam lectionem defendunt Lexica universa. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. in voce. Ἀποδοῖται ἀγρόν μὲν Ἀθμνοῖ, πέντε καὶ ἐβδομήκοντα μνῶν, Ἀντιφάσει· τὸ δ' ἐν Σηραγγίῳ Καλανεῖον, τρισχιλίων Ἄστυλόχου Ἰσæου de Philoctemonis hereditate. IDEM.

⁷ Ex Harpocrat. V. Pausan. Attic. c. 14. Harpocr. in Λουτροφύρος, Hesych. in v. Thucyd. II. 15. Plat. Axioch. init. Meurs. Ceram. c. 14. IDEM.

Ις.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.¹

ΙΖ.

ΚΑΤ' ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.²

ΙΗ.

10

ΠΡΟΣ ΑΡΕΣΑΝΔΡΟΝ.

Νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογρα-
φόμεθα.³

Ἀπαρτιλογία.⁴

ΙΘ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ.

Ἀνθήνη.⁵

Κ.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.⁶

ΚΑ.

ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΝ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣ
ΕΡΑΝΟΥ.

Ἐρανίστης.⁷

ΚΒ.

ΠΡΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΝ.⁸

ΚΓ.

ΠΡΟΣ ΑΡΧΕΒΙΑΔΗΝ.

Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχε-
βιάδης, ὃ ἄνδρες δικασταὶ, προσῆλθον αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος
καὶ ἄπειρος ἦν πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς

¹ Meminit Plutarchus in vita Antiphon-
tis. IDEM.

² Meminit Harpocrat. in Πρόπεμπα.
IDEM.

³ Ex Harpocr. in Ἐκλογαίς. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. Suid. videtur legisse Ἀν-
θήνη. Eadem est Ἀνάνα Steph. et An-

thana Plinii. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον.
Memorat idem in Διαμαρτυρία, Lysiam
ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον διαμαρτυρία. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. IDEM.

⁸ Teste Plutarcho in Vita Lysiae. Vide
infra Περὶ τῆς Ἱφικράτους εἰκόνος. IDEM.

δικαστήριον. Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ μὴ εὔρημα¹ ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγήσασθαι περὶ τοῦ χρέους ὅθεν γεγένηται. καὶν δοκῆς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λαβὼν ἐπὶ² τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δέ εἰμι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν,³ ἵνα ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις, εἴαν πως φανερόν γένηται πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. Ταῦτ' ἐμοῦ παρακαλουμένου⁴ οὐδὲ πώποτ' ἠθέλησε συνελθεῖν, οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι, οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως⁵ ὑμεῖς τὸν νόμον 11 τὸν περὶ τῶν διαιτητῶν ἔθεσθε.⁶

ΚΔ.

ΠΡΟΣ ΑΣΙΩΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΛΟΠΗΣ.

Ἄμφιγνοεῖν.⁷

ΚΕ.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΙΔΟΠΟΙΟΥ.

Ἴσωνίας.⁸

Κς.

ΠΡΟΣ ΑΣΩΠΙΔΩΡΟΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.⁹

ΚΖ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΕΟΥ ΞΕΝΙΑΣ.

Ἀρχιδάμιος πόλεμος.¹⁰

¹ Vel εὔρημα. IDEM. Utrumque dicitur. AUGER.

² Ἐλλειπτικῶς, subadito ἀπαλλάξῃ, aut alio consimili. SYLBURG. Leg. videtur ἄπει. abibis, discedes. REISK. ἄπει dedit Augerus, et mox juxta eundem δ' εἴ μοι pro δέ εἰμι.

³ Veri quasi legeretur τοῦ συνειδέναι, vel τοῦ συνιδέν, nr. τὰ γενόμενα. AUGER.

⁴ Πρὸςκαλουμένου Sylburg. et rectius, ut Dionysius locum eundem mox laudat. TAYLOR. Et dedit Augerus.

⁵ Vel ὡς cum Sylburgio. TAYLOR.

⁶ Ex Dionys. Halic. in Isæo. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. Vales, ad Harpocr. in v. Ἄμφιγνοεῖν. Jocularis est error Ionsii de Script. Hist. Philosoph. I. 7. quem dolet hanc orationem non exstisise, quoniam non parum lucis attulisset historiae librorum, deque spuris et genuinis scriptis nos certiores reddidisset. IDEM.

⁸ Poll. VII. 2. ubi MSS. quoque ἀσπιδοποιού. Idem tamen VII. 33. laudat Lysiae orationem ἐπὶ τοῦ ἀσπιδοποιού, ubi nullus mendæ locus esse potest. IDEM.

⁹ Meminit Harpocr. in Παρακαταβολή. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocrat. Sed recte restituisse

ΚΗ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ψηφωσμαιτοῦσι τὸ δίκαιον.¹

ΚΘ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Τετύχηκε δέ μοι καὶ εἰκοσίμηνως ἔρανος.²Μεταλλάζαμένη χιτῶνα.³Τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ.⁴

12

Λ.

ΥΠΕΡ ΑΧΙΛΛΕΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἴπποστάσιον.⁵Ἐκποιεῖ.⁶

ΛΑ.

ΥΠΕΡ ΒΑΚΧΙΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Κύπασσις⁷Πύγελα.⁸Σκυδικαί.⁹

ΛΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Φηγοῦσιον.¹⁰

ΛΓ.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ.

Ἀνάγειν.¹¹

videtur Maussac. Λυσίας κατ' Αὐτάνδρου. Δείναρχος κατὰ Πυθίου ξενίας. Oratio Dinarchi adv. Pytheam laudatur ab Harpocr. in v. βασιλικὴ διαδρομή. Δώρων γεαφή. Ἐπιμ. ἐμπορίου. Καταδεδέσθαι. Κοβαλεῖα. Λαμψάδιον. Νομοφύλακες. Ὑπόλογον. Χρυσοχεεῖον. Χύτροι. Dionys. item Halic. et Stephanus Byzantinus eam orationem Dinarchi laudant. Nescio quo jure legit Apostol. Cent. 4. Prov. 30. κατὰ ἄνδρ-
τίανος, etc. IDEM.

¹ Ex Poll. VII. 33. IDEM.

² Ex Poll. IX. 6. IDEM.

³ Ex Poll. VII. 12. IDEM.

⁴ Ex Phrynico p. 64. IDEM.

⁵ Ex Poll. IX. 5. extrem. IDEM.

⁶ Ex Poll. IX. 8. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. Κύπασσις legit Cod. Cantab. Κύπασσις Hesych. Vestimenti genus est muliebris. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. Vid. Valesium. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. Calceamenti genus, nomine ex gente ducto, ut usu venit. Aristoph. Eccles. 317.

— λαμβάνω

Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλλομαι.

Memorantur præterea ab Antiquis Sicyonia, Tyrrhenicæ, crepidæ sc. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. et Suid. in v. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. in v. et Suid. in ἀνάγεσθαι.

ΛΔ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΒΟΛΩΝΟΣ 13
ΠΑΙΔΩΝ.Ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν.¹

ΛΕ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΝΑ.

Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένους συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν προῦκειτο, ὠκνον καὶ ἡσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ἐξενεχθέντος δὲ, ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε δαιτᾶσθαι.²

Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ἄκει παρ' ἡμῖν· δοκιμασθεῖς δὲ ἔγημε.³

Ἡλιαία.⁴

Λς.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Στρομβιχίδης.⁵

ΛΖ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δικάσαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν οὗτος σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.⁶

Codd. Harpocr. Morell. et Cantab. legunt πρὸς Βοίωνα, unde conjecit Maussacus legendum esse πρὸς Δίωνα, qualis oratio mox sequitur. Fortasse Βοίωνα retinendum est, et tum intellige hoc fragmentum aliquod commune habere cum sequenti. Vel, quandoquidem locus Harpocratonis cabat in mendo, allegari potuit Isæus πρὸς Βοίωντων, quem talem orationem scripsisse abunde nobis confirmatum est: et nomina Lysiae et Isæi sæpissime confunduntur. Scripsit quoque Demosthenes orationem ἠμῶντων, de cujus orationibus privatis difficile erit pronunciare, teste Dionysio Halic. Πότερον Δημοσθένους εἰσὶν ἢ Λυσίου. Sed in illa oratione, quæ hodie exstat (et, ut obiter id moneam, Dinarcho refertur a nonnullis), hæc vox non reperitur. IDEM.

¹ Ex Harpocr. in Ἐπιτροπῇ. Cod. Cant. Ἐπέτρεψεν. IDEM.

² Ex Suid. in προῦκειτο. Laudantur Orationes Lysiae πρὸς Γλαύκωνα, et περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου prima. Quæ ex utraque supersunt, nos non dubitavimus ad unam referre, ut sit πρὸς Γλαύκωνα περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. Constat ex fragmentis. TAYLOR.

³ Ex Suid. in Τέως. κ. Ἐν τῷ Πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου, ubi Lysiae nomen exciderat. Quanquam et scripsit quidem Isæus ἠμῶντων orationem. Sed hæc verba ibi neque reperiuntur, neque locum ullum videntur habere posse. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. et Suid. in Καρποῦ δίκῃ. IDEM.

Πέντε μῆσὶ μετὰ τῶν Ἐλεοκόπων διαιτώμενος.¹

Ἄδοκίμαστος.²

Αἰδέσασθαι.³

14 Ἐπισίτια.⁴

Μειαγωγῆσαι.⁵

ΛΗ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ὙΠΕΡ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ
ΟΙΚΟΥ.

Ἀποτίμημα.⁶

Σθένελος.⁷

ΛΘ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἐπιτιμητάς.⁸

Μ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Καὶ πρῶτῳ Διογένει οἰκειότατα πάντων ἀνδρώπων ἐχρῶ-
μεθα, καὶ ἕως γε ὑγίαιεν, ἐξ ἀγροῦ ὅποταν ἔλθοι, παρ'
ἡμῶν διητᾶτο.⁹

Μόλπις ὁ τῶν ἐν Πειραιεῖ.¹⁰

Δεκαδοῦχος.¹¹

ΜΑ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ.¹²

Αὐλία.¹³

ΜΒ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΚΛΕΑ ὙΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΡΗΤΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥ.¹⁴

¹ Laudat hæc Harpocr. in v. Ἐλεοκόπων
ex Lysiae Oratione decima κατὰ Δημοσθέν-
ους ἐπιτροπῆς. Junge Suid. et Etym. M.
in v. Ἐλεοκόπους. IDEM.

² Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

³ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. in Μείων. Vid. Vales. ad
loc. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. in Ἀσποτιμηταί. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ πρὸς Διογένην.
IDEM.

⁸ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁹ Priscian. l. 18. ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Διογέ-
νους. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ περὶ τοῦ Διο-
γένους. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. in v. Suid. Etym. M.
IDEM.

¹² Διοδώρου Cod. MS. Harpocr. Cant.
IDEM.

¹³ Ex Harpocr. in v. et Suid. in Αὐλία
θύρα. IDEM.

¹⁴ Memorat Theo Progymn. c. 2. Lau-
datur ab Harpocr. in Δάραν γραφῆ, Oratio
Lysiae κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου, quem puto
emendari oportere ex loco Theonis, uti
conjecit quoque Valesius. IDEM.

ΜΓ.

ΥΠΕΡ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

Ἀλείπτριαν.¹

ΜΔ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΧΑΡΗ.

Μεταλλεῖς.²

ΜΕ.

ΠΡΟΣ ΔΙΩΝΑ.

Φάσκωλον.³

Μς.

ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΘΗΚΗΣ.⁴

Λόγος τις εἰς Λυσιάν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγγυθήκης 15 ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή·

Εἰ μὲν δίκαιον ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταί, Λυσιμένης.

Ἐν ᾧ προελθὼν φησίν·

Οὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἔστιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν.

Ἵτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, ἐξῆς φησί·

Πέρυσι γὰρ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον. ἔστι γὰρ συνδετή, καὶ Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια * * ἄλλο ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκευὴ τοιαῦτα καὶ ὅμοια ἐργάζεταιται.⁵

ΜΖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ.

Εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εὐρημένα ἐπιγραφομένῳ.⁶

ΜΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενὴς τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο, ἀνάργυρος ὢν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων.⁷

¹ Ex Poll. VII. 3. ita lego. Vulg. ἐν τῷ Διοφάντου περὶ χωρείου. Πρὸς Διοφάντην περὶ χωρείου legit Kuhn. IDEM.

² Ex Harpocr. in v. IDEM.

³ Ex Harpocr. Suid. Etym. M. in φάσκωλον. Vid. Vales. ad Harpocr. et Kuster. ad Suid. IDEM.

⁴ Ἐγγυθῆκην dixit Lucian. in Lexiphane.

Vid. Casanb. ad. Athen. V. 13. IDEM.

⁵ Ex Athen. l. 5. Memorat et hujus Oratoris Harpocr. in v. TAYLOR.

⁶ Hæc esse verba Lysie constabit ex locis Harpocratoris et Suidæ inter se collatis in v. Ἐπιγραφεῖς et Ἐπιγραφομένῳ. IDEM.

⁷ Ex Suid. in Ἀνάργυρος. IDEM.

ΜΘ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΙΣΟ-
ΔΗΜΟΝ.Αὐθέντης.¹

Ν.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

Ἀπαγορεύειν.²

ΝΑ.

ΠΡΟΣ ΕΤΕΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.³Ἐβδομευομένου.⁴

ΝΒ.

16

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝ.

Οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη.⁵Μεταπύργιον.⁶Φηγαειῦσι.⁷

ΝΓ.

ΠΡΟΣ ΕΥΘΙΑΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟ-
ΠΡΑΤΩΝ.⁸

ΝΔ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΔΙΚΟΥ.

Οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς
θύρας.⁹

ΝΕ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ ΧΩΡΙΟΥ ΕΞΟΥΛΗΣ.¹⁰Αὐτομαχεῖν.¹¹¹ Ex Harpocr. Suid. IDEM.² Ex Harpocr. in v. Plures fortasse erant Lysiae et orationes et epistola amatoria, unde quaerenda est haec vox. In ea, quae apud Plat. in Phaedro exstat et Lysiae imputatur, oratione, non exstat. Sed fortasse Lexicographus noster Lysiae ἐρωτικὸν laudavit, cum Demosthenis voluit. Vid. Vales. ad Harpocrat. p. 353. IDEM.³ Πρὸς Ἐτεοκλέα conjicit Jungerman. ad Poll. VII. 33. Vide quoque et Meurs. in Biblioth. Attic. IDEM.⁴ Ex Harpocr. in v. IDEM.⁵ Ex Harpocr. in Κεῖοι. IDEM.⁶ Ex Harpocr. Suid. et Photio MS. IDEM.⁷ Ex Harpocr. in v. IDEM.⁸ Meminit Poll. X. 24. IDEM.⁹ Ex Harpocr. et Suid. in Ἀμφιδέαι. Secutus sum versionem Cl. Perizonii, Respons. 2. ad Gronovii notitiam secundam. Vid. Gronov. ad Harpocr. in v. IDEM.¹⁰ Idem in Εὐκλέους. Vid. Maussac. IDEM.¹¹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

Νς.

ΥΠΕΡ ΕΥΚΡΙΤΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἐδδηφάγους Τρήρεις.¹

ΝΖ.

ΠΡΟΣ ΕΥΠΕΙΘΗΝ.

Δερμιστής.²

ΝΗ.

ΚΑΤ' ΕΥΦΗΜΟΥ.

Λαμπάς.³

Πυελίδα.⁴

ΝΘ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

17

Ὡς ἔμελλεν ἐπὶ τε τοὺς βωμοὺς εἶναι καὶ νομιζόμενά γε
ποιήσειν.⁵

Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικοίη.⁶

Κακώσεως.⁷

Ξ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΔΟΤΙΔΟΥ.⁸

ΞΑ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΕΙΘΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ-
ΛΟΓΟΣ.

Ἐπιδιατίθεσθαι.⁹

ΞΒ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΑΙΚΙΑΣ.

Ἐγὼ δ' ὀξύμελι πίνω.¹⁰

¹ Ex Harpocr. Sed legendum, ut postulat series literarum, Vales. ad loc. et Cod. MS. Cantab. Ἐδδηφάγους. Ita et Suid. quoque et Eustath. ad Odys. A. qui hunc locum respicit: Λυσίας δὲ καὶ ναῦν ἀδδηφάγον φησὶ τὴν τὸν μισθὸν λαμβάνουσαν ἐντελῆ. Vid. Moschop. Attic. lect. Magis. Poll. Apostol. Cent. 1. Prov. 49. Laert. in Soer. c. 27. Λυσίας δὲ κατὰ μεταφράσιν ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου μαρτυρία (corrigere διαμαρτυρία) τὴν ἐντελόμισθον ναῦν. Hesych. in Ἀδδηφάγους. IDEM.

² Ex Harpocr. in v. Etym. M. et Suid. Legendum tamen Δερμιστής. quiddam obijciat Gronovius. Ita Lysiam laudat Glossographus Græcus ineditus Biblioth.

Reg. Cant. Anglice *A Moth*. IDEM.

³ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. Suid. et Poll. VII. 33. IDEM.

⁵ Ex Priscian. l. 18. Λυσίας ἐν τῷ περὶ Ἠγισάνδρου. Κλήρον ὡς ἔμελλεν κ. τ. λ. Corrige nobiscum. IDEM.

⁶ Ex Prisciano ibid. qui legit περὶ τοῦ Ἀγισάνδρου. Corrigendus ex se ipso atque ex Lexicographis. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁸ Meminit Poll. VIII. 6. Ubi II. quoque Θεοδοτίδου. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

¹⁰ Ex Athen. l. 2. IDEM.

ΞΓ.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Ὅργέων.¹

ΞΔ.

ΚΑΤΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ.

Ἀναξίβιος.²Δικαιόπολις.³Ἐπιθέτους ἐπιστολάς.⁴Ἰσμηνίας.⁵Πολύστρατος.⁶Πύρρα.⁷Σεύθης.⁸Στρούθης.⁹

ΞΕ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΘΕΡΣΗΝ.

Ἱερώνυμος.¹⁰

Ξς.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ΑΙΚΙΑΣ.

Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων
ἔστι μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἕξεισθιν ὑμῶν
θανάτῳ ζῆμιούν ;¹¹

ΞΖ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ.¹²

18 Λυσίας ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλου-
μένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς συγγράφας λόγον τοιοῦτῳ κέχρηται τῷ
προομίῳ.

Οὐχ ἱκανὸν, ὧ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα
πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν¹³ ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώ-

¹ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.² Ex Harpocr. in v. IDEM.³ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.⁴ Ex Harpocr. Suid. et Etym. M. IDEM.⁵ Ex Harpocr. IDEM.⁶ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.⁷ Ex Harpocr. IDEM.⁸ Ex Harpocr. IDEM.⁹ Ex Harpocr. IDEM.¹⁰ Ex Harpocr. in v. Laudat quoque
hanc Orationem idem in Ἀφανῆς οὐσία. IDEM.

IDEM.

¹¹ Etym. M. et Suid. in Ὑβρις. Etym.
tamen M. minus correcte. Uterque le-
git πρὸς Ἰσοκράτην. Ego Poll. sequor
VIII. 6. qui laudat orationem Lysiae πρὸς
Ἰπποκράτην. IDEM.¹² Ex Dionys. Halic. in Isæo. Vel κακῆς
ἐπιτροπῆς ἀπολογία, aut aliquid simile.
Titulus ad nos non devenit. IDEM.¹³ Ἐπιτροπῆν postea, ubi membra hujus
exordii repetuntur. Vid. Sylburg. ad loc.
IDEM.

ζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρ-
φανῶν πολλοί· ὅπερ καί μοι νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γάρ, ὡς
ἄνδρες δικασταί, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους
χρημάτων, καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν,
καὶ παραδούς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα, ὧν ἐπί-
τροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι ὑπ' αὐτῶν ἀδίκως.

ΞΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΣ.¹

19

¹ Vid. Dionys. Halic. in Lysia, qui hanc orationem nostro abjudicat. Statua donandus erat Iphicrates ob rem praelare gestam, unde ab aliis nominatur haec oratio perī τῆς Ἱφικράτους δωρεᾶς. quod Meursium in sua recensione fragmentorum Lysiae fugit. Paulus Germinus pro Lysiac a habet; Παῦλος Γερμίνος, σοφιστής· ὁ γράψας ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἱφικράτους δωρεᾶς βιβλία 6'. Suid. in v. Lysiae quoque attribuit Plutarch. in vita. Ut ut ca res sit, congressi notabilia maxime, quae de hac causa apud veteres leguntur: Πρῶτον γάρ, Ἱφικράτης τιμῶν ἐτυχεν, ὡς Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κόνανος μὲν γὰρ πρῶτῳ χαλκοῦς ἀνδρίας ἔσθη, ἀλλὰ τούτῳ μόνῳ ἐτιμήθη. Ἱφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεᾶς τὰς ἐκεῖνους ψηφισθεῖσας ἔλαβεν· ὥστε καὶ τινὰ τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου δικάσασθαι τῷ Ἱφικράτει περὶ τῶν δωρεῶν, ὡς ἀναξίως λαβόντι. Καὶ ἔστι Λυσίου λόγος εἰς Ἱφικράτην ἀναφερόμενος, ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν περὶ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν. ἐν ᾧ σκαφθεὶς εἰς δυσγένειαν παρὰ τοῦ κατηγόρου, φησὶν, ὅτι τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν γνωρίζεσθαι λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μὲχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔσθησεν. Ἦν γὰρ ὁ Ἱφικράτης ἐκ σκυτέων γενοῦς. κηδοκίμπερ δὲ διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν. στρατιώτης ἂν καὶ ναυμαχῶν ἐσθῆθησεν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ἰατρῆς εἰς πολεμίαν τρίηρη, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἐναγκαλισάμενος, μετῆλθεν αὐθὺς ἔχων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν τρίηρη, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀριστείας ἐπαινεθεὶς στρατηγὸς ἐχειροτονήθη, καὶ παρὰ πάντας τοὺς στρατηγούς τὰς τότε μείζων τὴν πόλιν ἀφίλησεν. Ulpianus ad Midianam. Eadem pene reperiens apud Plutarch. Arophthegm. Τὸν δὲ Ἱφικράτην σκόπει ἄνδρα οὐ μεθόριον ῥήτορας, καὶ στρατηγού, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐφικνούμενον. ἀρ' οὐκ διήλθες ποτ' αὐτὸ τὴν ἀπολογίαν τὴν ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς, καί τοι τίθει μὲν, εἰ βούλει, Λυσίου τὸν λόγον εἶναι, τίθει δ' Ἱφικράτους, εἰ τούτῳ αἰσῆ. ἔστι ταῖν οὐδὲν οὕτω τοῦ παντός ἀγάνος ἐπιφανές, ὡς τὸ φρόνημα. ὁ δὲ πειεὶ κρείττω Λυσίου τῶν πολλῶν εἶναι τὸν λόγον. λέγει γὰρ ἄλλα τε δὴ τοῖς Ἀθηναίοις οὐ τῆς σῆς ψυχῆς (f. οὐ

τῆς Λυσιακῆς ψυχῆς), καὶ εἰ φησὶν ἐπὶ τὰ ὑμῖν ἦσαν τοιοῦτοι στρατηγοὶ οἷος ἐγὼ, ἀοικητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαίμων. Καί μνησθεὶς Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτωνος, οὗς Ἀθηναῖοι· πρῶτους ἀπάντων τῶν εἰς ἐρεσίαν ἦγον, ἡ παραλαβεῖν ἂν αὐτοὺς φησιν, ἡ ὑπ' ἐκείνων παρακληθῆναι, εἰ κατ' ἐκεῖνους γένοιτο. Καὶ ὑμεῖς μὲν φησὶν οἷσεσθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμῶν τὰυτὰ μοι γράμματα, καὶ τὴν στήλην εἶναι τι σεμνόν· ἐμοὶ δὲ στήλη οὐρανομήκης ἔσθηκεν ἐν τῇ Πέλοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀρετὴν. Εἰς τοσοῦτον ἀφικνεῖται τῆς παρρησίας, ὥστ' ἀμφοτέροις αὐτὸν ἀντεξετάζει τοῖς στρατηγούσι καὶ τοῖς τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς τῶν πολεμίων. Aristid. in Orat. de paraphthegm. Vidimus non aliam fuisse orationem de Statua, atque eam de donatio. Aristot. Rhetor. II. 23. nominat πρὸς Ἀρμόδιον, et Iphicrati, ad quem optimo jure pertinere videtur, sine scrupulo assignat. Apud eum conservantur, quae subjunxi: Εἰ, πρὶν ποιῆσαι, ἤξιον τῆς εἰκόνος τυχεῖν, ἐὰν ποιήσω, ἔδοτε ἂν ποιήσαντι δ' ἄρ' οὐ δάσσετε; μὴ ταῖν μέλλοντες μὲν ὑπισχεῖσθε, παθόντες δ' ἀφαιρεῖσθε. Id. II. 24. γενναιωτάτος ὁ βέλτιστος. Καὶ γὰρ Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι οὐδὲν πρότερον ὑπέχεε γενναίων πρὶν γενναίων τι πράξαι. Et mox: Τὰ τοῦν ἔργα συγγενέστερά ἐστι τὰ ἐμὰ τοῖς Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονος, ἢ τὰ σά. Iphicratis multa exstant fragmenta apud Aristot. Rhetor. multa argute dicta, ex orat. nonnulla desumpta, apud Plutarch. Arophthegm. "Hujus adolescentis supra aetatem virtus admirabilis fuit, nec unquam ante eum Atheniensis inter tot quoties duces aut spei majoris aut indolis maturioris imperatorem habuerunt, in quo non Imperatoria tantum, verum et Oratoria artes fuere." Justin. VI. 5. Adde Nep. in vita, Xenoph. Polyæn. Athen. Arian. Aelian. Poll. Senec. Aristid. (mode laudatum), Frontin. De Statua Iphicratis et rebus ab eo deinde gestis quaedam apud Demosth. c. Aristocratem. TAYLOR.

ΞΘ.

20 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

SIVE

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ.¹

Ο.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ.

Μετ' ἀβακίου δὲ καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτόν.²

ΟΑ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ.

Ἀπομίσθου.³

ΟΒ.

ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΟΥ ΤΥΒΡΕΩΣ.

Καὶ ἐξελθούσα ἡ παιδίσκη τὴν θύραν ἀνοίγνυσι.⁴

ΟΓ.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ.

Οὔτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι.⁵Ἀποτίμημα.⁶

ΟΔ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΝ.

Λάγκος.⁷

ΟΕ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΦΑΝΗΝ ΞΕΝΙΑΣ.

Νοθεΐα.⁸

¹ Et hæc quoque oratio, de qua multa reperies in Dionysio et Plutarcho in Lysia, neque per ætatem, ideam et characterem dicendi, ad nostrum pertinere potuit, ut visum est Dionysio, Critico peritissimo. Si eadem sit oratio, ut credo, quam dixit Iphicrates κινδυνεύων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ὑπ' Ἀριστοφάντος, lector benevolus huc referet fragmenta, quæ sequuntur. Σὺ δ' αὐτὸς εἰ κύριος ἦσθα τῶν γῶν, πότερον προῦδακας ἂν, ἢ οὐ; ἔπειδὴ ἀπέφησεν ὁ Ἀριστοφάν' εἶτα σὺ μὲν οὐκ ἂν προῦδακας ἂν Ἀριστοφάν, Ἰφικράτης δὲ προῦδακην; Ἀρι-

stid. περὶ παραφθεγμ. Iphicrates ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστοφάντα καταρρήτορευόμενος ἔφη, Βελτίων μὲν ὁ τῶν ἀντιδίκων ὑποκριτῆς, δεῖμα δὲ τοῦμον ἄμεινον. Plutarch. Πολιτ. Παραφθεγμ. IDEM.

² Ex Poll. X. 24. IDEM.

³ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

⁴ Ex Poll. III. 8. IDEM.

⁵ Ex Harpocr. et Suid. in τίμημα. IDEM.

⁶ Ex iisdem ibid. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in v. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

Ος.

ΚΑΤΑ ΚΙΝΗΣΙΟΥ.¹

Θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε, ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἀπάντων, καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγονέναι. οὐχ αὐτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοῦ ἔξαμαρτάνων, ἀ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμωδοδιδασκάλων² δ' ἀκούετε καθ' ἕναστον ἑναυτὸν; οὐ μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης δέ³ καὶ Λυσίθεος συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ 22 νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστῶν σφίσιν αὐτοῖς τὸννομα θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις, οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ νόμων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο, ὡς περ εἰκὸς τοῖς τοιοῦτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γνωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις· ἵν' εἰδῶσιν, ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται⁴ τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι μείζους καὶ χαλεπωτέρας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως κοινὸν ἀπασιν ἡμῖν ἐστίν· τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν, καὶ καθ' ἕκαστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον, τοῦτοις μόνους προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα, ἅπερ οὗτος, ἔξημαρτηκόσιν.⁵

¹ Duæ erant orationes Lysiae c. Cinesiam, teste Harpocrate in v. Harum altera inscribatur ὑπὲρ Φανίου παρανόμων, indeque desumitur fragmentum, quod sequitur. Qui Athenæum cum Harpocrate conferet, et quæ proxime sum annotaturus leget, norit hæc esse vera. IDEM.

² quæ tamen ex comicorum fabulis quotannis auditis. Hanc veram versionem esse liquet. Athenæus enim Cinesiam ἐπὶ ἀθείτητι κωμωδούμενον vocat. Eadem est mens Harpocr. in v. Μνημονεῖς [Lysias] τ' ἀνδρὸς [Cinesiam] λέγων ὡς ἀσεβέστατος εἶναι, καὶ παρανομώτατος, καὶ ὅτι καὶ οἱ κωμωδοδιδασκαλοὶ (i. κωμωδοδιδασκαλοὶ) καθ' ἕναστον ἑναυτὸν γράφουσιν εἰς αὐτόν, nimirum ad hunc ipsissimum locum

alludit Harpocratio, quem integrum conservavit Athenæus. Quenam erant turpia illa, quæ modestiæ lex Lysiam proferre vetuit, meum quoque est silere. Quæ Comici dixerint, discas licet ex Aristoph. Ran. 369. Concion. 330. collat. cum σχ. ad Ran. 153. Plutarch. de gloria Atheniens. Ὁ γὰρ Κινησίας ἀργαλῆος εἶκοι ποιητῆς γεγονέναι διθυράμβων, καὶ αὐτὸς μὲν ἄγνος καὶ ἀκλεῆς γέγονε· σκωπτόμενος δὲ καὶ χλευαζόμενος ὑπὸ τῶν κωμωδοποιῶν, οὐκ εὐτυχῶς δόξης μετέσχηκε. IDEM.

³ Malim abesse δέ, nisi hic, ut sæpius, inserviat ad validius affirmandum. AUGER.

⁴ Scil. οἱ θεοὶ. TAYLOR.

⁵ Ex Athenæo l. 12. juxta finem. IDEM.

ΟΖ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΙΝΙΑΝ.

Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένος¹ τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων.²

Χιλίους.³

ΟΗ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΝ.

23 Οὐδὲ εἴ τις εἰσποιητὸς πάθος,⁴ οὐδεὶς ἀποστέρει τὴν μητέρα αὐτοῦ τῶν χρημάτων.⁵

ΟΘ.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΟΔΗΜΟΝ.

Ἐπίπωμα.⁶

Π.

ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΑΡΧΟΥ.

Ἐπισκηπτω.⁷

ΠΑ.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

Καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσι, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε δίκαιον λέγειν.⁸

ΠΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν Καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες.⁹

ΠΓ.

ΚΑΤΑ ΛΑΪΔΟΣ.

Φίλυρά γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη, ἔτι νέα οὔσα, καὶ

¹ F. συσκευασμένος. IDEM.

² Ex Suid. in Ὑπὸ μάλης. IDEM.

³ Ex Harpoer. in Χίλιοι διακόσιοι. IDEM.

⁴ F. νόθος. IDEM.

⁵ Ex Priscian. l. 18. IDEM.

⁶ Ex Harp. et Suid. in v. Vid. Salmas. de modo usurarum, Harp. in Ἐπιδικατον et Vales. ad loc. Τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδικάτα ὑμῶν. Deuteron. XII. 11.

At supra versu 6. τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς δεκάτας ὑμῶν. IDEM.

⁷ Ex Harpoer. Suid. et Etym. M. in Ἐπαισκήφατο. IDEM.

⁸ Ex Suid. in Ἀπειπάτο. IDEM.

⁹ Ex Harpoer. et Suid. in Καρκίνος. Αἱ γυναῖκες Cod. Harpoer. MS. Cant. pariter ut Medicoeus, qui libri conveniunt in plurimis. IDEM.

Σκιώνη, καὶ Ἰππάφεις, καὶ Θεόκλεια, καὶ Ψαμάθη, καὶ
Λαγνίσκα,¹ καὶ Ἄνθεια^{2, 3}

ΠΔ.

ΠΡΟΣ ΛΑΚΡΑΤΗΝ.

Οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον
οὔτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται.⁴

ΠΕ.

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.⁵

24

Ἄρθητος.⁶

Πς.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΘΕΟΥ.

Ἔστι δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους, ὧ βουλή, γωνιασμός ἐν
ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ.⁷

Ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἶος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν.⁸

Οἶός τε εἶ.⁹

Πλινθεῖον.¹⁰

Στύραξ.¹¹

Φάληρον.¹²

ΠΖ.

ΠΕΡΙ ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Προσπάλτιοι.¹³

Σιπύα.¹⁴

ΠΗ.

ΚΑΤΑ ΜΑΝΤΙΟΥ.

Νότιον.¹⁵

¹ L. Λαγίσκα, ut in posteriori loco legit Athenæus, Harpocr. et Suid. Λαγίσκα, Λυσίας ἐν τῷ περὶ Λαΐδα, εἰ γνήσιος. IDEM.

² Δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἄνθειας Ἄνθειαν et quæ sequuntur Athen. IDEM.

³ Ex Athen. l. 13. bis. In secundo tamen loco deest ἐτι νέα οὔσα et ad finem additur καὶ Ἀριστόλεια. IDEM.

⁴ Ex Harpocr. et Suid. in Ὀβολοστατεῖα. Suid. tamen: Οὐδ' ἂν εἰ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαινό σοι, ἢ ἔσον etc. IDEM.

⁵ Περὶ Ἐλαπίνων. Codd. nonnulli. IDEM.

⁶ Ex Harpocr. in v. Vid. Poll. VIII. 10. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in Γωνιασμός. Κάμψαντι, τοῦ τείχους, ὧ βουλή, ἐστὶ γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ πᾶν πολλῇ. Suid. in Γωνία. IDEM.

⁸ Ex Suid. in Οἶος, comparato cum Harpocr. in Οἶος εἶ. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. et Suid. IDEM.

¹⁰ Ibid. IDEM.

¹¹ Ex Harpocr. IDEM.

¹² Ibid. IDEM.

¹³ Ex Harpocr. in v. IDEM.

¹⁴ Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ περὶ ἡμικληεῖον τῶν Μακαρτάτου χερμάτων. IDEM.

¹⁵ Ex Harpocr. in v. IDEM.

ΠΘ.

ΠΡΟΣ ΜΕΔΟΝΤΑ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

Ἀντίκυρα.¹Ἀπήχθεια.²Ναίϊς.³

Ζ.

ΠΡΟΣ ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Προθεσμία.⁴

ΖΑ.

ΚΑΤΑ ΜΙΚΙΝΟΥ ΦΟΝΟΥ.⁵Ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον.⁶

Οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελείψεται.⁷

ΖΒ.

25 ΠΡΟΣ ΜΙΞΙΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.⁸

Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον· ὅτι μὲν ὁ κρινόμενος ἔπετήδευσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν δῆλον.⁹

Διῆρξια.¹⁰Λέχαιον.¹¹Πρόπεμπτα.¹²

ΖΓ.

ΠΡΟΣ ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΝ.

Συντίθεται δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητής, εἰπὼν

Οὐ κείνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους

Ὁρθῶς παγείσας μὲν φρένας

Οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.¹³

¹ Ibid. IDEM.² Ex Harpocr. et Suid. IDEM.³ Ex Athen. l. 13. IDEM.⁴ Ex Harpocr. IDEM.

⁵ Meminit hujus Orationis Auctor Argumenti ad Antiph. Κατηγορία φόνου, hisce verbis: "Ἐαικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίον γεγραμμένῳ. Unde liquet illas υποθέσεις vetustos satis habuisse auctores. Dudum enim perierunt hae Lysiae orationes. Meminit etiam Lysiae λόγῳ πρὸς Μικίον Schol. Hermogenis p. 165. quam eandem fuisse judico. IDEM.

⁶ Ex Athen. ad fin. l. 3. IDEM.

⁷ Ex Priscian. l. 18. ubi hodie sic legitur: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίον. φόνον οὐ πρὸς κ. τ. λ. Corrige sodas, et confer supra Περὶ τοῦ Ἠγασάνδρου κλήρου. IDEM.

⁸ Praeter loca infra adducta meminit hujus Orationis Harpocrat. in Ἐπιθέτους ἐοστὰς et in Πρὸς Χρηστονία. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. et Suid. in Μουσαῖος.

IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. et Suid. in v. et Poll. VIII. 8. IDEM.¹¹ Ex Harpocr. in v. IDEM.¹² Ibid. IDEM.¹³ Ex Harpocr. in Καρκίνος. Scenarios

ΖΔ.

ΚΑΤΑ ΜΝΗΣΙΠΤΟΛΕΜΟΥ.¹

ΖΕ.

ΚΑΤΑ ΜΟΣΧΟΥ.

Δήμαρχος.²

Ζς.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἄλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τὴν τε λιθοϋργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέσαι.³

Τοῦ γείσου συντετελεσμένου καὶ τοῦ κρηπιδαίου.⁴

ΖΖ.

ΥΠΕΡ ΝΗΣΟΚΛΕΟΥΣ.⁵

26

Ἐπιδιαθήκη.⁶

ΖΗ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΑΡΧΟΝ ΤΟΝ ΑΤΛΗΤΗΝ.

Ἀκμάξεις.⁷

Ἀντιγενίδας.⁸

ΖΘ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΔΟΥ.⁹

Ρ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ.¹⁰

Διαγράψασθαι.¹¹

Carcini a Lysia laudatos ita legit Vales. ad Harpocr.

IDEM.

Νοῦ κείνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους Ὀρθῶς παγείσας μὲν φρένας Οὐδεὶς ἐπαίξει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν. IDEM.

⁷ Ex Harpocrat. in v. et Suid. IDEM.

⁸ Ex Harpocrat. in v. IDEM.

⁹ Dicemus proxime ad fragmentum Κατὰ Νικίου. IDEM.

¹ Meminit Photius Cod. CCLXII. IDEM.

² Ex Harpocr. in v. IDEM.

³ Ex Suid. in Λιθοϋργική. Τετρυπηκέσαι legit Vales. Vid. Kuhn. ad Poll. VII. 27. Et profecto hujusmodi spurcitiam subesse olim vidi. IDEM.

¹⁰ Laudari video ab Antiquis orationes Lysiae κατὰ Νικίδου, κατὰ Νικίου, κατὰ Νικίου ἀργίας, κατὰ Νικίου φόνου, et denique ὑπὲρ Νικίου. Quas omnino tres esse statuo, sc. Defensionem pro Nicia Imp. Contra Niciam quendam, actionem Cedis, et contra Niciam, actionem Inertiae. Nam eam contra Niciam ab Actione Inertiae non esse dirimendam persuasum habeo, et si minus hoc loco, alibi tamen veris vincam. Quae denique solitarie laudatur contra Niciam, vel ad Causam Inertiae vel Cedis referendam esse quis non videt? Ad priorem

⁴ Ex Poll. VII. 27. dissimulatis verbis Πρὸς Ναυσίαν. IDEM.

⁵ Νησικλέους Cod. Harpocr. MS. Cantab. IDEM.

⁶ Ex Harpocrat. in Ἐπιδιαθήκεσθαι.

Δωροζενία.¹

Εὐθύνοι.²

Θέτταλος.³

Ἰπταῖος.⁴

Πτώματα ἐλαιῶν.⁵

ΡΑ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΑΡΓΙΑΣ.⁶

Κηττοί.⁷

Ὀβολοστατεῖ.⁸

Ποταμός.⁹

ΡΒ.

27

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἐπιβλήτας.¹⁰

ΡΓ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ.

Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον, ἰκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καθίζοντες, προδότας δὲ τῶν ὀρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν.¹¹

ΡΔ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΝ.

Ξυστίς.¹²

ΡΕ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΟΜΑΧΗΣ ΠΡΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΔΗΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΦΑΝΗΝ.¹³

judicio. Nam ubicunque ab Harpocr. ita laudatur, sc. sine causæ adjectione, ibi Cod. MS. Cant. legit constanter Νικίδου. IDEM.

¹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

² Ibid. IDEM.

³ Ibid. IDEM.

⁴ Ibid. IDEM.

⁵ Ibid. IDEM.

⁶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νεικίδου Δράκοντα φησὶ γεγραφέναι τὸν νόμον, Σόλωνα δὲ τεθεικέναι. Laert. in Solon. Lex erat de Otioso deferendo. Laertii Editiones Steph. et Basil. habent κατὰ Νικίου, et vicissim, ut monui, Cod. MS. Harpocr. Cant. pro Νικίου in impressis, κατὰ Νικίδου vel Νικιδίου. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in v. Cod. Cant. κατὰ Νικίδου. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. in v. Κατὰ Νικίδου. Vide tu nam in propriam classem redege. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. in v. IDEM.

¹⁰ Ex Harpocr. in v. ubi libri constanter defendunt Νικίου. IDEM.

¹¹ Ex Theophrasto ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι, uti laudatur a Dionys. Halic. in Lysia: qui nostro hanc orationem constanter abjudicat, sed rationes in aliud opus contulit: de Lysia sc. orationibus genuinis, quod gravissimo impendio Rei publicæ literariæ ad nostrum sæculum non περιῆλθεν. Quanquam ex ætate potuit esse Lysia, quandoquidem ea Nicia Imp. obvenit in Sicilia calamitas anno ante reditum Lysia ex Thuriis. IDEM.

¹² Ex Harpocr. IDEM.

¹³ Memorat Marcellin. ad Hermog. p. 159. IDEM.

P5.

ΠΡΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ.

Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.¹

PZ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΚΛΕΟΥΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Πεντακοσιομέδιμνοι.

Ἐβάδα.³

PH.

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ.

Ἰκανότης.⁴

PΘ.

ΠΡΟΣ ΠΕΙΘΟΔΕΜΟΝ ΥΠΕΡ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ. 28

Θρεπτὴν.⁵

PI.

ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΩΝΑ.⁶

PIA.

ΚΑΤΑ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἀπολαχεῖν.⁷

PIB.

ΠΡΟΣ ΠΥΘΟΔΗΜΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Τῆτες.⁸

PIΓ.

ΚΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞΟΥΛΗΣ.⁹

PIΔ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.¹⁰

¹ Suid. in Συγκομιδή. Eadem procul dubio est, quam memorat Etym. M. in Συγκομιδή. Πρὸς Ξενοκράτην Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοὺς τὸν ἄργον. Meursius non recte fecit, qui duas exinde orationes procedit. IDEM.

² Harpocr. in v. IDEM.

³ Ibid. IDEM.

⁴ Ex Poll. IV. 3. IDEM.

⁵ Poll. VII. 4. Ni legendum Πρὸς Πυθόδημον ἀπολογία, ut Meursius autumat. IDEM.

⁶ Suid in v. Ἐπὶ καλάμῃ ἄρουν. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ διαβάλλαν τινὰ τῶν ἀπλίστων γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῆ καταχερῶμενον, καὶ κατ' ἔτος ἐξαναλίσκοντα τὴν ἰσχὴν αὐτῆς, φησίν. Οὕτως δὲ πυροῦς ἐπὶ καλάμῃ ἄρουί, τουτίστιν, αἰὶ σπείραν οὐδεμίαν ἀνεῖν τῇ γῆ δίδωσιν. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. et Suid. in v. IDEM.

⁸ Ibid. IDEM.

⁹ Memorat Harpocr. in Ἐξούλης. IDEM.

¹⁰ Ὁ δ' οὖν φιλόσοφος [Socrates] Λυσίου γράψαντες ἀπολογίαν αὐτῷ, διαγνῶς ἔφκ.

PIE.

29

ΠΡΟΣ ΣΩΣΤΡΑΤΟΝ ΤΥΒΡΕΩΣ.

Ἰστοτελής.¹

PIΣ.

ΚΑΤΑ ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ.

Εὐνεῖδαι.²Κάθετος.³

PIZ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.⁴

PIH.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΑ.

Οἱ δ' ἀλαζονεύονται μὲν Τίμωνι παραπλησίως, καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρχονται, ὥσπερ οὗτος.⁵

PIΘ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΙΔΗΝ.

Πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἢν ἐκεῖνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικῶν πεισθεῖς;⁶

Καλὸς μὲν ὁ λόγος, ὃ Λυσία, οὐ μὲν ἀρμόττων ἐμοί· δηλαδὴ γὰρ ἦν τὸ πλέον δικανικὸς ἢ ἐμφιλόσοφος· εἰπόντος δὲ τοῦ Λυσίου, Πῶς, εἰ καλὸς ἐστὶν ὁ λόγος, οὐκ ἂν σοὶ ἀρμόττει; ἔφη, Οὐ γὰρ καὶ ἱμάτια καλὰ καὶ ὑποδήματα εἶη ἂν ἐμοὶ ἀνάρμοστα; Laert. in Socrat.

“Quum omnium sapientissimus esset [Socrates] sanctissimeque vixisset, ita in iudicio capitis pro se ipse dixit, ut non supplex aut reus, sed magister aut dominus videretur esse Judicem. Quinetiam quum ei scriptam orationem disertissimus Orator Lysias attulisset, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in iudicio uteretur, non invitus legit, et commode scriptam esse dixit: sed, inquit, Ut, si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent liabiles et apti ad pedem, quia non essent viriles; sic illam orationem disertam sibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri.” Cic. de Orat. I. 54. Eadem pene Quintil. XI. 1. II. 15. Valer. Max. VI. 4. Quos exscribere, cum eadem sunt, non vacat. Meminere quoque hujus Orationis Plutarch. Photius in Vita Lysiae. Apologiam Socratis scripsere quoque Plato, Xenophon et Libanius, quorum orationes exstant: item Demetr. Phalereus (vid. Laert. in Heraclito), Plutarch. (ut constat

ex Lampriae catalogo), Theo Antiochenus Stoicus, et Zeno Sidonius. Non itaque Demosthenes, Aeschines et Hyperides, ut falso existimavit Ionsius de Scriptor. Hist. Philosoph. IDEM.

¹ Ex Harpocr. IDEM.

² Ex Harpocr. Evidai Suid. et Cod. Harpocr. MS. Cant. Vid. de his Hesych. Etym. M., Vales. ad Excerpt. Peiresc. p. 66. Idem ad Harpocr. Poll. VIII. 9. Ptol. Hephæst. apud Photium p. 485. Athen. p. 698. C. IDEM.

³ Ex Harpocrat. et Suid. IDEM.

⁴ Memorat Plutarchus in Vita Lysiae, h. p. συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον (citur haec oratio ab aliis περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκότος, et indifferenter περὶ τῆς Ἰφικράτους διαρεῖς. Vid. sup. p. 651.) τὸν δὲ προδοσίας κρίναν Τιμόθεον. Locus malesanus, ut plurimi in hac vita. Qui postulavit Timotheum productionis, erat Iphicrates, non Lysias. Lege itaque: συνέγραψε δὲ λόγους Β Ἰφικράτει, τὸν μὲν — τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον. Cum exarabatur κεινοντιτιμοθεν, excidit in describendo altera syllaba τι. IDEM.

⁵ Ex Suid. in Ἐσχηματ. IDEM.

⁶ Ex Suid. in Διαθέσεις. IDEM.

ΡΚ.

ΚΑΤΑ ΤΙΣΙΔΟΣ.

30

Ἄρχιππος γὰρ οὗτος, ὃ Ἀθηναῖοι, ἀπεδύσατο μὲν εἰς τὴν αὐτὴν παλαιστραν, οὐδὲρ καὶ Τίσις ὃ φεύγων τὴν δίκην ὀργῆς δὲ γενομένης, εἰς σκώμματα τε αὐτοῖς¹ καὶ ἀντιλογίαν καὶ ἔχθραν καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. ἔστιν οὖν Πυθέας ἔραστής μὲν τοῦ μεираκίου — πάντα γὰρ εἰρήσεται τάληθῆ πρὸς ὑμᾶς —, ἐπίτροπος δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλελειμμένος. οὗτος, ἐπειδὴ Τίσις πρὸς αὐτὸν τὴν ἐν τῇ παλαιστρᾷ λοιδορίαν διηγῆσατο, βουλόμενος χαρίζεσθαι καὶ δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος² εἶναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν, ὡς ἡμεῖς ἐκ τε τῶν πεπραγμένων ἠσθήμεθα καὶ τῶν εὖ εἰδῶτων ἐπυθόμεθα, ἐν μὲν τῷ παρόντι διαλλαγῆναι, σκοπεῖν δὲ ὅπως αὐτὸν μόνον που λήψεται. πεισθεῖς δὲ ταῦτα καὶ ἀπαλλαγεῖς καὶ χρώμενος καὶ προσωιοῦμενος ἐπιτήδειος εἶναι, εἰς τοῦτο μανίας τηλικούτος ὡν ἀφίσταται, ὡς ἔτύχανε μὲν οὔσα ἵπποδρομία Ἀνακείων, ἰδὼν δ' αὐτὸν μετ' ἐμοῦ παρὰ τὴν θύραν ἀπίοντα — γείτονες γὰρ ἀλλήλων τυγχάνουσιν ὄντες — τὸ μὲν πρῶτον συνδειπνεῖν ἐκέλευεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησεν, ἐδεήθη ἠκειν αὐτὸν ἐπὶ κῶμον, λέγων ὅτι μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκετῶν πῖετω.³ δειπνήσαντες οὖν, ἤδη συσκοτάζοντες, ἐλθόντες κόπτομεν τὴν θύραν· οἱ δ' ἡμᾶς ἐκέλευον εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἐγενόμεθα, ἐμὲ μὲν ἐκβάλλουσιν ἐκ τῆς οἰκίας· τουτονὶ δὲ συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα, καὶ λαβὼν μαστιγὰς τις, ἐντείνας πολλὰς πληγὰς, εἰς οἶκημα αὐτὸν κωδεῖρξε. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν, ἀλλ' ἐξηλωκῶς μὲν τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους ἐν τῇ πόλει, νεωστὶ δὲ τὰ πατρῶα παρειληφῶς καὶ προσωιοῦμενος νέος καὶ πλούσιος εἶναι, πάλιν τοὺς οἰκέτας ἐκέλευεν, ἡμέρας ἤδη γενομένης,⁴ πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν δῆσαντας⁵ μαστιγοῦν. οὕτω δὲ τοῦ σώματος ἤδη 31 πονηρῶς διακειμένου, Ἀντίμαχον μεταπεμφόμενος τῶν μὲν

¹ Sylburg. legit εἰς σκώμματα τε ἐξ αὐτῆς. In marg. Cod. Bodl. ἴσως· εἰς σκώμματα τε αὐτοῖς. IDEM. Bodl. seculussam.

² Ἐπίβουλος. SYLBURG.

³ Taylorus et Reiskius: ἀφίστατο . . .

τ' ἐτύχχ. μὲν ο. ἰ. Ἀνακείων . . . δ' αὐτὸν

μ. ἰ. π. τ. θύραν παρίοντων . . . ἀλλήλων τ. ὁ., τ. μ. πρῶτον . . . ἐκέλευεν. ἐπειδὴ οὐ μετ' αὐτοῦ . . . δειπνήσαντες κ. τ. λ.

⁴ Vel γεγεννημένης praece cum MSS.

TAYLOR.

⁵ Rectius δῆσαντας. IDEM. Et dedi.

¹ γεγενημένων οὐδὲν εἶπεν, ἔλεγε δὲ ὡς αὐτὸς μὲν δειπνῶν τύχοι, οὗτος δὲ μεθύων ἔλθοι, ἐκκόψας δὲ τὴν θύραν καὶ εἰσελθὼν κακῶς λέγοι αὐτὸν καὶ τὸν Ἀντίμαχον καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν. Ἀντίμαχος δὲ ὠργίζετο μὲν αὐτοῖς ὡς μεγάλα ἡμαρτηκόσιν, ὅμως δὲ μάρτυρας παρακαλέσας ἠρώτα αὐτὸν πῶς εἰσέλθοι· ὁ δὲ, κελεύσαντος Τίσιδος καὶ τῶν οἰκετῶν, ἔφασκε. συμβουλευόντων δὲ τῶν εἰσελθόντων ὡς τάχιστα λῦσαι καὶ τὰ γεγενημένα δεινὰ νομιζόντων εἶναι, ἀπέδωσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν, ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα² ἐν κλίνῃ· καὶ ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων οὕτω διακείμενον, ὥστε τοὺς ἰδόντας μὴ μόνον τοῖς ποιήσασιν ὀργίξασθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖν, ὅτι οὐ δημοσίᾳ οὐδὲ παραχρήμα τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντας τιμωρεῖται.³

PKA.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.⁴

PKB.

ΥΠΕΡ ΦΑΝΙΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.⁵

PKΓ.

ΠΡΟΣ ΦΑΤΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.⁶

PKΔ.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟ-
ΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.⁷

32 Ἄναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς·

¹ Et hic locus, æque ac nonnulla in superioribus, sine integriorum Codd. ope restitui non posse videtur. TAYLOR. γεγενημένων --- αὐτὸς μὲν om. Taylorus et Reiskius.

² Δεῖγμα ex Lysia laudat Harpocr. TAYLOR.

³ Ex Dionys. Halic. de admirand. dic. vi in Demosth. IDEM. Et Ioann. Sicil. Codd. Barocce.

⁴ Meminit Plutarch. in Vit. Lysiae et in libro de gloria Atheniensium. Nimirum Oratio contra Bratosthenem. TAYLOR.

⁵ Memorat Athen. l. 12. Vide fragmentum κατὰ Κινησίου. Duas enim scri-

psit orationes contra Cinesiam, quarum altera inscripta est: κατὰ Κινησίου ὑπὲρ Φανίου, παρανόμων. IDEM.

⁶ L. Πρὸς Ναυσίαν etc. Quod fragmentum videas. IDEM.

⁷ Si fas mihi sit movere lapidem, quem Callimachus posuit (nam ab eo, teste Dionysio, ita inscribitur hæc oratio) legerem lubens: ΥΠΕΡ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. Causam enim agit pro Pherenico reo in actione hereditatis. Ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Λυσία τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου, δίκην φεύγοντος περὶ κλήρου, ποιούμενος τὴν ἀπολογία. Dionys. Halic. de hac oratione. Atque ita

ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζη, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πῶποτε εἰρηκῶς πρότερον, ὑπὲρ τούτου νυνὶ λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατήρ· καὶ ὅτε ἐφεύγομεν, ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδία καὶ δημοσία παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο, ἠγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὕτως οἰκειῶς αὐτοὺς ὑπεδεξάμην, ὥστε μηδένα γινῶναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν. οἶδε μὲν οὖν καὶ Φερένικος, ὡς ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλοὶ λέγειν εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιοῦτων πραγμάτων ἐμπειροί· ἀλλ' ὅμως ἠγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρὸν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι, κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι, περιιδεῖν αὐτὸν, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμὶ ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδομένων στερηθῆναι.¹

Εἰ μὲν γὰρ ἀργροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανεράν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται,² αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ 33 ἀφανοῦς οὐσίας· δῆλον ὅτι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδοται.³

ΡΚΕ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἄρκτοῦρος.⁴

Ζειρά.⁵

Ὀδός.⁶

Πεδιακά.⁷

Κλειδάς.⁸

laudatur a Suida., sc. ὑπὲρ Φερένικου. cetera non nominat. Quanquam non ignoro Isæi orationes κληρικῶς concipi, ut plurimum ὑπὲρ τοῦ — κλήρου. IDEM.

¹ Ex Dionys. Halic. in Isæo. IDEM.

² Locus hic vel corruptus est vel mutilus, qui facile in integrum restitui posset, si hodie adhuc restaret Oratio Lysiae, ex

qua eum Suidas excerpit. KUSTER.

³ Ex Suid. in. in Οὐσία φανερά. TAYLOR.

⁴ Ex Harpocr. IDEM.

⁵ Ibid. IDEM.

⁶ Ὀδός. cum spiritu leni ex Harpocr. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. IDEM.

⁸ Ex Poll. X. 4. IDEM.

ΡΚς.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ΑΠΟ-
ΛΟΓΙΑ.¹

Βησηίς.²Ευώνυμοι.³

ΡΚΖ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ ΥΠΕΡ ΘΕΟΚΛΕΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἄλλ' εἰς τὸ οἰκάριον τὸ ὀπίσθε τῆς γυναικωνίτιδος.⁴

ΡΚΗ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταῖρα Ναῖς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός
ἐστιν ὁ δ' ὑμέναιος⁵ ἐπιτήδειος ὁ Φιλωνίδης δ' ἐραῖν φησί.⁶
Ἠλιάξεται.⁷

34

ΡΚΘ.

ΥΠΕΡ ΦΡΥΝΙΧΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Ἄρκτηῦσαι.⁸

ΡΛ.

ΠΡΟΣ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Ἐπακτος ὄρκος.⁹

ΡΛΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΤΡΙΠΟΔΟΣ.

Ἀργυρώματα τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν δίδοναι.¹⁰
Κολλυβιστής.¹¹

¹ Non exstat, ut absurde Meursius existimavit. IDEM.

² Ex Harpocr. IDEM.

³ Ibid. IDEM.

⁴ Ex Poll. IX. 5. IDEM.

⁵ F. pro ὑμέναιος rescribendum est ὑμέτερος. IDEM.

⁶ Ex Athen. l. 13. Memorat et alibi Athenæus in eod. libro hunc locum: Ἐν δὲ τῷ κατὰ Φιλωνίδου βιαίαν ὁ Λυσίας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ Ναΐδος τῆς ἑταῖρας μέμνηται, καὶ ἐν τῷ πρὸς Μίδοντα ψευδοματυριῶν. Ex Lysiae loco emendat antiquus ille Criticus locum Aristoph. in Plato: Μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ μήποτε δὲ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ, ἐν ᾧ λέγει

Ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

γραπτέον Ναῖς καὶ οὐ Λαῖς. Orationem hanc præterea laudat Harpocr. in Ναῖς et Κακώσεως. IDEM.

⁷ Ex Harpocr. in Ἠλιαία. IDEM.

⁸ Ex Harpocr. et Suid. in v. et eod. Harpocr. in Δεκατέθειν. Vid. Gronov. Maussac. et Vales. ad Harpocr. Rhodigin. Lect. Antiq. XXVI. 19. Excerpt. Hist. Lexic. Coisl. IDEM.

⁹ Ex Harpocr. Ita contra mentem Harpocr. recte hæc verba exponunt Vales. in notis ad Maussac. et Steph. Diatrib. ad Harpocr. IDEM.

¹⁰ Ex Athen. l. 6. Voces ἀργυρώματα et χρυσώματα laudat quoque Poll. VII. 24.

ΡΔΒ.

ΠΡΟΣ ΧΥΤΡΙΝΟΝ.

Ἐξάίφνης τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε τὸν λυχνοῦχον.¹²

ΡΔΓ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.¹³

ex hac oratione, et pariter X. 44. ex oratione πρὸς Κλέωνα, unde cum viris doctis titulum recte emendabis : πρὸς Κλέωνα περὶ τοῦ χρευτοῦ τρίποδος. Ἀργυράματα ex

Lysia laudat Suid. in v. IDEM.

¹¹ Ex Poll. VII. 33. IDEM.

¹² Ibid. X. 26. IDEM.

¹³ Meminit Plutarch. in Lysia. IDEM.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΛΥΣΙΟΥ.

ἌΛΛΑ μὲν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλήν, ὡς Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.¹

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.²

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου 35 μέγιστην καταγινώσκεις· εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εὐνοίαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ κατ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθητῶς ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν;³

ΠΡΟΣ ΑΣΤΥΒΑΡΟΝ.

Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτάς, δέον οὐδὲ πωιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου.⁴

¹ Athen. I. 13. TAYLOR.

² Suid. in Ὑπὸ μάλης. IDEM.

³ Suid. in Φαῦλον εἶρητ. IDEM.

⁴ Suid. in Πώμαλα. IDEM.

ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΝΕΙΡΑΝ.

Γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων.¹

Φρυγανοφόροι.²

Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπέδου ἐπιστολῇ,
εἰ γνήσιος· ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι,
ἢ περιφοριῶσθαι.³

¹ Suid. in Ὀμοῦ ἐγ. et Phot. MS. ³ Harpocr. et Suid. in Περιφοριῶσθαι.
IDEM. IDEM.

² Poll. VII. 29. IDEM.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ

ΛΥΣΙΟΥ.

EX CLEM. ALEXANDR. STROM. 6.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ πάλιν εἰρηκότος, ὡς περ τῶν χρημάτων,
ἀλλ' οὐκ ἐκείνου συγγενῆς οὔσα, Λυσίας ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς
(Ὀρφανικοῖς viri docti) λέγει· Καὶ φανερὸς γέγονεν οὐ τῶν
σωμάτων συγγενῆς ὢν, ἀλλὰ τῶν χρημάτων.

EX HARPOCRATIONE.

Ἰν' Ἀπόκρισις. Οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ [Andocides] καὶ ζη-
τητῆς ποτε ἐγένετο, ὡς φησι Λυσίας, καὶ Ἰσοκράτης, καὶ
Πλάτων ὁ κωμικὸς Πρέσβεσιν.

Ἰν' Ζητητῆς. Χολλεῖδαι' Λυσίας, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

EX HESYCHIO.

Τιμωρία.

EX PHRYNICHIO.

Καταγήχασι. Ἐντέχνως.

EX JULIO POLLUCE.

Νεανιεύομενοι. L. II. c. 2. Νεανίαι. ibid. Ἐφορείας.
II. 4. Ἀνυποπτότερος. ibid. Μυκτηρῖζειν. ibid. Εἰσιόν-

των πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἔστηκεν ἐπιδέξια. *ibid.* Πολυφιλότερος. III. 5. Ἀδελφώτους. III. 8. Σύνδουλοι. *ibid.* Δειπνοφόρος. VI. 17. Προπράτας. VII. 2. Συμπράτας. *ibid.* Ἴματίδια. VII. 12. Ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης. VII. 26. Ξυλοφοριάν. VII. 29. Ἀναδικία. VIII. 5. Ἀντεδικάσαντο. *ibid.* Ἀποπέμφσεως (sc. δίκη). VIII. 6. Κακοτεχνίου (sc. δίκη). *ibid.* Κατεδιητησάμην. *ibid.*¹ Μείζονος παραβύστου. VIII. 10. Καταγωγαί. IX. 5. Στήριγγα. X. 34. Κνημίαν. *ibid.*

EX ARISTIDE.

Ἄλλ' ὡς περ ἔφη Λυσίας, κοινὸν ἑαυτὸν εἶναι φίλον τῆς πόλεως, οὕτω καὶ περὶ ἡμῶν χρὴ διανοεῖσθαι, κοινούς τινες εἶναι τοῖς Ἑλλησι φίλους, καὶ νῦν ὑπὲρ τῶν κοινῶν δικαίων ἀγωνίζεσθαι. c. Plat. 2. Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην. *ibid.*

EX PHILOSTRATO.

Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα. *Epist. ad Athenaidem.*

EX AUCTORE, QUI DEMETRII PHALEREI
NOMEN EMENTITUR, §. 128.

Ὅσας ἀξίους ἦν λαβεῖν πληγὰς, τοσαύτας εἴληφε δραχμάς.

EX IOANNE STOBÆO.

Serm. II. Ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ. Serm. XII. Ψευδεδεσθαι προχειρότατον τοῖς πολλάκις ἀμαρτάνουσιν. Serm. XLIV. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἀξίον, ἢν περ νομοθετοῦντας. *Ibid.* Εἰ μὲν οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν προτέρων 37 λόγων τὰ δίκαια γινώσκειν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοὺς ψευγοντας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ψευδῆ λέγειν δυνατόν ἐστι τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τηλικαῦτα τὴν περὶ τοῦ δικαίου ψῆφον φέρειν. *Ibid.* Προσῆκει δ' ἡμῖν περὶ φυγῆς δικάζουσι

¹ Fortasse alludit Poll. ad locum istum *δαιτησάμενος οὐδενός.* TAYLOR. pag. Edit. nostræ 426. οὐδὲ δαιταν κατα-

μη παρανομεῖν, ἀλλ' εὐσεβεῖν, μηδὲ θορύβω τὰ πράγματα κρῖνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν. Ibid. Ἡ γὰρ ἂν ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν, ὥστε νομίζειν τοὺς μὲν οἰκείους ἔχθρους, τοὺς δὲ ἀλλοτρίους πιστούς, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην.

EX ETYMOLOGO MAG.

Διακωδωνισθέντες. Ἐκωδωνίζοντο.

EX PHOTII LEXICO INEDITO.

Κεκοινωνημένοι, κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν, ὡς φησιν Λυσίας. Λιπομαρτύριον. Λυσίας. καὶ Λειψοτάξιον. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ Πλάτων ἐν Ἀδωνιδί. Σύνδειπνα, τὰ συμπόσια, καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.¹

EX SUIDA.

Ἀξιῶν. Ἀξιοῖ. Τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει. In Ἐγγειον. Ἐκωδωνίζοντο. Ὀμιην δὲ ἔγωγε τοιαύτη φιλία συνηρμόσθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι.² In Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. Ἡλικία τῆς πόλεως. Πόα.³ ἐκάσθη βοτάνη οὕτω λέγεται ἢ δὲ σμήχουσα Πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσία, ὡς, ἐν Πόα πλυνάντων οὕτω μαλακίαν ἐδόξασε. Χρηματιστής. Χρημάτων — ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

EX GREG. CORINTHIO DE DIALECTIS,

Statim ab initio.

Ἡ γὰρ γλωσσοσκα κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει, ὁ δὲ νοῦς, ὃ μὲν πολὺ πολὺς, ὃ δὲ μικρὸν μικρός.

¹ Vid. Fragm. Orat. Κατὰ Μικίνου φόνου. IDEM.

² Pro ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι legit Apostol. VIII. 21. qui h. l. citat. ἰσχύσαι διαστῆσαι. IDEM.

³ Πόα etiam ex Lysia totidem fere ver-

bis laudat σχ. Aristoph. Equit. 600. et Photius in Lex. Gr. inedito. Observetur quoque Photium in omnibus fere cum Suida consentire, etiamsi ejus auctoritas non sit discreta a me adducta. IDEM.

EX EUSTATHIO AD HOM. II. Σ.

Ὡς περ καὶ ἀποφοιτᾶν παρὰ Λυσία, τὸ παύσασθαι φοιτῶντα, ὃ ἔστι μανθάνοντα.

Λυσίας ἐν ταῖς παρασινευαῖς laudatur a Marcellin. ad Hermog. p. 142. Λυσίας ἐν δυσὶ λόγοις, Harpocr. in Βεβαιώσεως. Quas esse duas orationes contra Cinesiam existimavit Maussacus.

Lysiae λόγοι Ἐπιτροπικοί, Dionys. Halic. in Lysia, Athenæus. Ὀρφανικοί, Clem. Alexandr. ¹ Βίαιοι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι Βίαιοι, Harpocr. et Suid. in Βιαιών. Συμβολαίων, Athen. Ἐπιτάφιοι. Plut. et Suid. in vita Lysiae, Theo. Ἐγκώμια, Idem Plut. et Suid. Τέχναι Ῥητορικαί, Idem. Ἐρωτικοί, Idem Plutarchus. Λόγοι Θεσεως, ² Theo c. 2. Cujusmodi sunt, Περὶ τῶν Ἀνακαλυ- ³⁹πτῆριών, et περὶ τῆς Ἀμβλώσεως, fortasse etiam περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Ὀλυμπικοί, Hermog. de formis Orat. Tom. II.

Λυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς Ψηφίσμασιν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς Ψηφίσμασιν, ἃ τοῖς Ξένοις ἐπὶ τι μέγα (vel ἐπιτίμημα) ἐγράφετο, ἔστιν εὐρεῖν. Εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκείαν ὥνησιν. Poll. VII. 2. Quanquam Gronovius ad Harpocr. in Ἀνιλοῦσα negat hæc ad Lysiam pertinere: quod verum esse existimo.

EX F. RUTILIO LUPO DE FIG. SENT. Lib. I.

Eriploce. Constat igitur, Judices, Simonem domo sua, ab suis Diis Penatibus, vi cum summa injuria esse exturbatum. Nam Cheremenes³ cum hominibus⁴ armatis ad eum venit. Cum venisset, sine ulla religione domum ejus expugnavit: expugnata vi domo, familiam abstraxit: abstractam tormentis omnibus excruciauit: cruciatam vinxit: vincitam in publicum projecit: opinor ne⁵ suum maleficium tacitum lateret, sed ut⁶ cum prætereuntes prostratam familiam vide-

¹ Φάσις — λέγεται ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. Ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθιάσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων ἔφαιεν αὐτὸν ὁ βουλούμενος πρὸς τὸν Ἀρχοντα — Τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως [μαρτύρια ἔστιν εὐρεῖν] παρὰ Λυσία, πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Suid. in Φάσις. Eadem habet Etym. M. nisi quod laudet pro Lysia Lyeurgum. Vid. Jungerm. ad Poll. I.

VIII. c. 6. §. 49. IDEM.

² Θεσις est "Quæstio a propriis personis et temporibus ad universi generis orationem traducta." Cic. in Orat. Vid. Laert. in Aristot. init. IDEM.

³ Lege Cheremenes. IDEM.

⁴ omnibus Edit. B. Rhenan. IDEM.

⁵ prædonem Rhenan. IDEM.

⁶ d. Rhenan. IDEM.

rent, et a vicinis¹ rem gestam audirent, simul et oculis et auribus scelus illius usurparent.

Dialysis. Omnibus in rebus suam confidentiam ostentabat. Debitum petebamus? Non dissolvebat. Minabamur? Contemnebat. Lex nihil valebat: magistratus negligebat. Venit hoc tamen nobis novissime tempus ulciscendi.

- 40 *Ethologia.* Rure rediens, Judices, homo major natu, magno calore, vix sufferens viæ molestiam, tamen his verbis egomet me consolor. Fer fortiter demum laborem, jam brevi domum venies exspectatus: excipiet te defatigatum diligens atque amans uxor: ea sedulo ac blande præministrando detrahēt languorem, et simul senilis nutriendo recuperabit viris. Hæc me in itinere cogitatio prope confectum confirmabat. Postea vero cum domum veni, nihil earum rerum inveni: sed potius bellum intestinum ab uxore contra me comparatum.

Lib. II.

Dicæologia. Nam ego huic, Judices, quicquid ad superius, nihil succenseo: nihil enim deliquisse cognovi, sed in hoc novissimo facto cum plenum malitiæ perfidiæque invenirem, merito reprehendere atque odiose cœpi. Quæritis fortasse quid accideret causæ; quamobrem eundem et laudem et vituperem. Quod idem commutata voluntate non est, qui fuerat: neque idem nunc de se audire debet, quod prius consueverat, cum sine noxa se gerebat. Non arbitratus es² igitur rursus eum reversum ad officium,³ atque amicum tibi futurum? Quo modo? quem sciam tantum facinus in se⁴ admisisse, ut in reliquum tempus neque beneficio⁵ locum neque benevolentiae spem relinqueret?

- Prolepsis.* Hac oratione sæpius apud me utebatur, et orabat, ut suarum ærumnarum misererem, inopiæque subvenirem.
- 41 Quid multa? Commotus humanis precibus deprecantis,⁶ quod petebat dedi, solus soli, quo minus nota calamitas hominis esset. Sed ut paratus⁷ venisse videbatur, jam se negabit⁸ accepisse, et flens vobis supplicabit, ut se a calumniatoribus eripiatis. Vos autem cum sic⁹ agentem videritis, facitote ut et illius et mei memineritis.

Brachyepia. Quares a me, quo jure obtinere possim, quo jure mihi Polienus¹⁰ reliquit, quo jure Prætor dedit possessionem. Leges me defundunt, ad te non pertinet, hi veritatem sequantur.

Ibid. Sed nos¹¹ æquum est voluntatem dispicere. Nam

¹ ab his Rhenan. IDEM.

² est Rhenan. IDEM.

³ officio Rhen. IDEM.

⁴ me Rhen. IDEM.

⁵ officio Rhen. IDEM.

⁶ deprecanti quod petebat dedi Rhen.

Deinde, dedi solus: soli communis nota.

calamitas hominis esset. IDEM.

⁷ imparatus Rhen. IDEM.

⁸ negavit Rhen. IDEM.

⁹ se Rhen. IDEM.

¹⁰ Id erat fortasse, Polyænus. IDEM.

¹¹ vos Rhen. IDEM.

consilio valuit,¹ fortuna lapsus est: homo fuit, fatetur, concedendum non omnia posse; hoc enim Deorum est proprium.

*Sysceusis.*² Quapropter³ pergam: in multos largitionem abstinentiæ testimonium non credideris: multo enim confidentius hoc genus hominum furatur. Nam quo magis eget ad sumptum ambitionis, audacius facit rapinam, ut huic ipsi ambitioni copia suppeditari possit.

Aporia. Nec jam rationem invenimus, qua flecti posse speremus: ita nos omnibus modis tentatos acerba ac nimium tua facultas adfligit.

¹ voluit Rhen. Minus recte. IDEM. propter gratiam. Barth. Adversar. XVI.

² Synociosis. Συνοικίωσις, Rhen. IDEM. 12. IDEM.

³ Quapropter per gratiam in multos, vel

ADDENDA FRAGMENTIS.

ΛΥΣΙΑΣ ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ. 42
Ita Schol. in Panathenaicum Aristidis¹ laudat Orationem, quæ videtur esse Σωκράτους ἀπολογία, de qua nonnulla a me jam dicta sunt: Eis adde istud Stobæi Serm. 7. Σωκράτους φεύγοντος τὴν δίκην Λυσίας λόγον τινὰ συγγράψας ἤλθεν αὐτῷ κομίζων, καὶ ἐκέλευε χρῆσασθαι. Τοῦ δὲ Λυσίου εἰπόντος, Καὶ μὴν κάλλιστον αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰ ῥόδα (ἔφη) κάλλιστά ἐστιν, ἀλλ' οὐ πρόπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. Τεθνήξῃ τοίνυν (ἔφη ὁ Λυσίας), εἰ μὴ οὕτως ἀπολογήσῃ· ὁ δὲ, Εἰ γὰρ (ἔφη), καὶ μὴ νῦν πάντως τεθνήξομαι.

Λυσίας κατ' Ἀρίστωνος laudatur in Cod. MS. Harpocrætionis, Biblioth. Reg. Cant. qui nonnulla servat in editis non legenda. Ὁ δὲ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ χερνίβον φαρμὲν, Ἀττικοὶ χερνίβιον φασί. Λυσίας χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Eustath. ad Odyss. A. 135. Locum hunc laudat Athenæus ex Lysia oratione contra Alcibiadem, ut supra vidimus.

¹ Valesio ad Harpocr. sivejussore. aliis usus est scholiis præter ea, quæ Verum aut fallitur Vir celeberrimus, aut hodie edita leguntur. TAYLOR.

ADDAS PORRO EX LEX. SEGUER.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ.

Τοῖς ὀψιζομένοις ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιτιθέμενοι τὰ ἰμάτια ἀποδύονται. p. 110.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ.

Καθίστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς αἴγας, καὶ ἠπόλει αὐταῖς.
p. 129.

Ἐχρῆν τὸν Κλειτοφῶντα καὶ τοὺς ἀντιδικοῦντας αὐτῷ.
Ibid.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

Ἄρα οὐκ ἀπράγμων εἶναι δοκεῖ ὑμῖν Διογένης, ὃς ἐπιδικά-
ζεται μὲν τῶν κληρῶν, ἀμφισβητεῖ δὲ τοῖς ὀρφανοῖς ὧν αὐ-
τοῖς οἱ πατέρες κατέλιπον. p. 145.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΤΥΒΡΕΩΣ.

Ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς καὶ Κτήσων, οἰκειὸς ἂν ἡμῖν, συντυγ-
χάνουσι τῷ Ἑρμῶνι ἐν βοδύνοις ἀπίοντι. p. 173.

ΥΠΕΡ ΕΥΘΥΝΟΥ.

Καὶ τοῦτο ἐποιήσαμεν οὐκ αὐτοτελῶς, ἀλλ' ἀκριβῶς.
p. 467.

VARIANTES LECTIONES.

AD VARIANTES LECTIONES

PRÆFATIO.

RECENSIO Codicum et manuscriptorum et impressorum, qui laudantur; et Notæ quibus aliqui designati sunt.

CODICES REGII PARISINI.

p 1. 3033. Codex chartaceus, quo inter alia continetur Lysiæ pro cæde Eratosthenis Apologia. Is Codex manu Ioannis Maludani exaratus est.

p 2. 2939 A. Codex chartaceus, sæculo XIV exaratus, quo continentur Lysiæ Orationes 1. Pro cæde Eratosthenis, 2. In Simonem, 3. De vulnere ex industria illato, 4. De sacræ olivæ trunco, 5. Ad familiares obtrectatores, 6. Pro milite, 7. Duæ adversus Theomnestum, 8. Adversus Eratosthenem, 9. Adversus Agoratum, 10. Duæ adversus Alcibiadem, 11. Adversus Panleonem, 12. Ad delationem, quod, cum aliquis impotens non esset, a Repub. pecuniam acciperet, 13. Pro Mantitheo, 14. De pecuniis publicatis.

p 3. 2944. Codex chartaceus, sæculo XV exaratus, quo inter alia continentur, 1. Oratio adversus Philonem, 2. Lysiæ Vita a Plutarcho, ut quidam contendunt, ut alii, a Dionysio Halic. conscripta. Nam ita se habet in codice titulus Græcus: *Λυσίων βίος παρά Πλουτάρχου ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι ἔγραψεν παρά Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύως.* Male sane, siquidem constat hoc opus esse non Plutarchi, sed Dionysii.

p 4. 2959. Codex chartaceus, sæculo XVII exaratus, qui partem politicæ orationis continet, usque ad voces: *συμμάχους ἔσεσθε.*

p 5. 3017. Codex partim bombycinus partim chartaceus, cujus pars prior sæculo XIII, pars altera sæculo XIV exarata est; qui inter alia habet Funebrem Lysiæ orationem.

p 6. 2489. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur Funeris Lysiæ oratio.

p 7. 2992. Codex chartaceus, recens quidem, sed satis eleganter exaratus: exeunte sæculo XV, vel ineunte sæculo XVI, scriptus videtur. Continet inter alia plura Funebrem Lysiæ orationem.

p 8. 1657. Codex chartaceus sæculi XVI, qui inter alia habet Dionysii Halic. de antiquis Oratoribus iudicium, ac speciatim de Lysia.

p 9. 1742. Codex chartaceus sæculi XVI, inter alia continens Dionysii Halic. de prisceis Rhetoribus librum, cujus pars desideratur; desinit enim in Isæo. Hic legitur iudicium de Lysia.

p 10. 2131. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur de Lysia oratore iudicium, cum eodem pravo titulo, ac p 3.

p 11. 1983. Codex fragmentum continens orationis contra Diogitonem.

CODICES SANGERMANENSES.

s 1. Codex membranaceus 342. olim Seguerianus, postea Coislinianus, hodie vero Sangermanensis, sæculo XV exaratus, continet, cum aliis nonnullis, omnes quæ supersunt Lysiæ orationes; eis exceptis quas servavit Dionysius Halic. in suo de Lysia iudicio.

s 2. Codex membranaceus 249. nunc Sangermanensis, quem opinatur Taylorus sæculo X exaratum fuisse: is habet præter alia Funebrem Lysiæ orationem.

v. Codex Vindobonensis. Quem, consultum ab uno ex amicis suis, a quo Variantes omnes Lectiones religiosius exscriptæ sunt, flagitiosissime exaratum et mendis plurimis inquinatum esse affirmat Reiskius.

a. Codex Augustanus, Funebrem Lysiæ orationem inter alia continens. Is codex, inquit Reiskius a quo laudatur, est ille quem Demosthenicorum appellare soleo quartum.

b. Codex Brulartianus, nihil aliud est quam ipsa Stephani editio, quæ in bibliotheca regia Parisina asservatur n. X. 1756. In hac editione ad marginem nonnullarum Lysiæ orationum apparent Lectiones aliquæ scriptæ Græce Brulartii (f. dicti DE SILLERY, Episcopi primum Abrincensis, deinde Suessionensis) manu, quæ videntur esse alicujus pretii et momenti. Dubitat Reiskius utrum schedæ Brulartianæ non sint eadem cum Groulartianis a Taylora passim laudatis.

c 1. Codex Cantabrigiensis, i. e. editio Aldina, in collegio D. Ioannis asservatus, ad cuius marginem Variantes funebris Lysiæ orationis Lectiones diligenter annotatæ sunt.

c 2. Altera editio Aldina, in bibliotheca Ioannis Mori asservata, ad cuius marginem Variantes funebris Lysiæ Orationis, et Vitæ Lysiæ quam conscripsit Dionysius Halic., Lectiones annotatæ sunt.

h. Codex Helmstadiensis. Cf. Variantes Lectiones ad Æschinem.

k. Codex Baroccianus, consultus a Taylora: eadem (inquit ille) et ætate et fide exaratum ac Cod. Sangerm. 2. Is codex continet Funebrem Lysiæ orationem.

* * Hæc Notitia ex Editione Athan. Augeri exscripta est.

CODICES ALII.

i. Codex Italus seu Venetus, i. e. Editio Aldina, ad cujus marginem Variantes ex eo Lectiones annotatæ sunt; quas Sluiterus protulit in Lectionibus Andocideis.

l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.

m. Codex Stephanicus, i. e. Variantes Lectiones ad marginem editionis H. Stephani affixæ.

n. Codex MS. Orationum Demosthenis in Bibliotheca Lugduno-Batava, quibus subjungitur Funebris Lysiæ oratio; quem cum exemplo Stephanico contulit Sluiterus.

q. Codex Venetus, cujus Variantes Lectiones in Editione minore dedit Taylorus.

EDITIONES.

Ald. Editio Aldi, 1513.

Stéph. Editio H. Stephani, 1575.

Aug. Editio Athan. Augeri, 1783.

Bekk. Editio nuperrima Immanuelis Bekkeri.

* * Notæ compendii gratia: pr., quod dicunt, prima manus — corr. correctus — lit. litera vel literæ — om. omittit vel omittunt — eras. erasa est vel erasæ sunt — add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione H. Stephani conferuntur.

VARIANTES LECTIONES

AD

LYSIAM.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ.

Tit. ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙ-
ΧΕΙΑΣ. b.

P. 162. 1. εἴ ἦτε] εἴητε b. i. Bekk. 4.
τὰ om. v. 5. μακρὰς] μικρὰς Bekk.
Ibid. ἠγείσθε] ἠγοῖσθε l. s 1. v. Bekk.

P. 164. 6. δινηθῶ ἅπαντα] ἅπαντα δυ-
νηθῶ l. s 1. Bekk. ἅπαντα om. v. 7. ἄν-
δρες] Ἀθηναῖοι l. v. antep. θέλοι] Θέλη l.
s 1. v. Bekk.

P. 165. 6. ἐκφορὰν αὐτῆ] ἐκφορὰν γὰρ
αὐτῆ i. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 166. 2. κινδυνεύοι] κινδυνεύη l. s 1. v.
Bekk. 5. καθεύδουσα s 1. v. 8. ἠλίδιον
s 1. 12. λυπούμενος l. 15. παιδίον Bekk.
Ibid. κλαῖον l. Bekk. 17. δὴ om. l. v.
antep. εἶλεν Ald.

P. 167. 5. ἀνάφασθαι] ἐνάφασθαι l. s 1.
v. Bekk. 7. ἐψμιδιῶσθαι l. v. ἐψμυ-
θῶσθαι Bekk. 11. χρένου δὲ μεταξύ v.
14. ἐπιπεμφθεῖσα] ὑποπεμφθεῖσα v. Bekk.

P. 168. 1. Εὐφίλητε] ᾧ φίλτατε b. i.
2. πρὸς σοῦ] πρὸς σε i. l. v. Bekk. 3. ὁ
γὰρ] οὐ γὰρ b. Ibid. τὴν γυναῖκα] τὴν σὴν
γυναῖκα b. i. l. p 2. s 1. v. Bekk. an-
ter. εἰς ἀγορὰν] εἰς [τὴν] ἀγορὰν Bekk.
ult. οἴκοθεν] οἴθηεν codices et Ald. Bekk.

P. 169. 3. [τὴν] Bekk.

P. 170. 1. τί] δέ v. 2. ἐψμιδιῶσθαι l.
v. ἐψμυθῶσθαι Bekk. 7. ἔξοστι] ἔστι v.
ult. προσθεῖν] πεισθεῖν Bekk.

P. 171. 5. πείσονται] πείσεται v. Bekk.
P. 172. 3. Σάσατρος] Σάστρατος i. l.
p 1. 2. s 1. v. Bekk. 5. οὐδὲν ἂν] οὐδένα
l. Bekk. 12. εἰς τὴν] ὡς τὴν b. i. l. s 1.
v. Bekk. ult. ἐκ τοῦ] αὐτὸ δ' v. Ibid.
ἐγγυτάτου] ἐγγύτατα i. l. v. Bekk.

P. 173. 3. πρῶτον] πρῶτοι l. s 1. Bekk.
Ibid. ἴδωμεν Ald. 9. οὐκ ἀποκτενῶ ἐγὼ σε
s 1. 11. ἐποιήσω Bekk. 16. ὡς περ s 1.
Ibid. καὶ νόμοι] οἱ νόμοι b. i. l. v. Bekk.
ult. ποδηγῆς] ποδηγῆεις s 1. ποδισθεῖς i. πλυ-

γῆεις l. p 2. v. Bekk.

P. 174. 2. ἐδύνατο l. s 1. v. Bekk. 3.
οὐδὲν ἄλλο v. Ibid. ᾧ] ὡς s 1. 4. τὰ om.
b. i. v. 5. ἀληθῆ l. Bekk.

P. 175. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. s 1. om. v.
3. πάγου. ἀκούετε] πάγου. ΝΟΜΟΣ. ἀκούετε
l. Bekk. ult. ὑμῖν] ὑμῶν l. p 2. s 1. v.
Bekk. Ibid. ἀποδίδοται Bekk.

P. 176. pen. ἄνδρες] ᾧ ἄνδρες i. Bekk.
ult. διπλοῦν] διπλῶν b. i. l. p 2. v. Bekk.

P. 177. 1. γυναῖκας] γυναῖκα l. Bekk.

P. 178. 3. πρᾶττομένους v. Ibid. βίαν
l. s 1. v. 7. ὀπίτερον v. ult. ἐγὼ γὰρ]
ἐγὼ μὲν γὰρ i. l. p 2. Bekk. Ibid. οἶμαι]
οἶδα v.

P. 179. 11. ψῆφον ἴμετ.] ψῆφον τὴν
ἴμετ. b. i. l. v. Bekk. 12. γὰρ ἐπὶ] γὰρ
ἔστι b. i. l. s 1. Bekk. 13. ᾧ] δέ, ᾧ i. [δ']
ᾧ Bekk. pen. ἐμὲ ἂν] μὲν ἂν l. s 1.
Bekk.

P. 180. 3. εἰσελθόντος v. 5. ἔτι] ὡς
s 1. 8. οἰκεῖος Ald. 9. ἔπει δέ] ἔπειδῆ
codices et Bekk. 10. εἰ om. v. 12. ἦ
καὶ τὸν i. 13. εἰσαγαγεῖν] μοι εἰσαγαγεῖν i.
l. s 1. Bekk. με εἰσαγαγεῖν v. ult. κατα-
λείφομαι] καταλήφομαι codices et Bekk.

P. 181. 7. ἐποισάμεν i. v. 10. ΜΑΡ-
ΤΥΡΙΑΙ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. i. l. Bekk. 13.
πῶποτε γεγένηται] γεγένηται πῶποτε l. v.
Bekk.

P. 182. 1. αὐτὸν om. v. 3. μὲν] [μὲν]
Bekk. 4. τοσοῦτω l. τοσοῦτο s 1. 6. οὐτέ]
οὐδὲ i. Bekk. 7. ἐν om. v. Ibid. τί οὖν]
τί ἂν οὖν i. l. s 1. v. Bekk. 11. τούτων]
τοσοῦτων i. 12. οὖν om. v. 16. ἐξαμαρ-
τήσουσιν] ἐξαμαρτήσονται i. l. Bekk.
Ibid. ἐὰν δέ] ἐὰν καὶ l. p 2. Bekk. ult.
ἐνδειαν Ald.

P. 183. 2. ἂν] ἂν οὖν l. ἂν [οὖν] Bekk.
pen. τοῖς πόλεως] τοῖς τῆς πόλεως i. v. Bekk.
τῆς πόλεως om. l.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

P. 184. antep. δὲ τοῖς] τοῖς om. a. l.
p 5. s 1. 2. Bekk.

P. 185. 3. περὶ τούτων] περὶ τούτου c 1.

n. ult. ἔξῃν] ἐξεῖναι a. c 2. l. n. p 5. 6.
s 2. Bekk.

P. 186. 1. πανταχῆ a. c 2. l. n. s 2.

6. πᾶσιν ἀνθρώποις] πάντας ἀνθρώπους
i. antep. μνήμαις] γνώμαις c 2. l. n. s 1.
Ald. ult. τοῖς τεθν.] τοῖς τῶν τεθν. c 2.
i. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. ἔργοις] λό-
γοις Ald.

P. 187. 1. μὲν γὰρ] μὲν om. a. c 2. l.
n. p 5. s 1. Bekk. 2. μόναι δὲ] μόναι μὲν
a. c 1. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk. 5. ἀπέ-
λειπον] ἀπέλιπον l. s 1. 2. antep. τοῦς]
τὸ ἰ.

P. 188. 3. τοῖς προτέροις a. c 2. 6.
ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν Bekk. Ibid. ἐου-
λεύσασθαι ἄμεινον i. 9. δικν τῆς ἀνοίας
δοῦσαι Bekk. 13. αὐτῶν] ἐαυτῶν l. n. p 5.
Bekk. 15. τῶν καὶ μ. i.] τῶν om. n. p 5.
s 1. Bekk. ult. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk.
Ibid. οὐ om. a. Ibid. μισαινομένον] μὴ γε-
νομένην a. c 2. m. n.

P. 190. 2. δὲ] δὲ καὶ i. s 1. 5. ὑπαρ-
χοῦσης] αὐτοῖς ὑπαρχούσης Bekk. 13.
ἐπὶ τῶ] ἐν τῷ a. c 2. n. p 5. Bekk. ἐν l.
pen. τῆς om. s 1. ult. ἐισθεβείας] ἀσεβείας
a. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk.

P. 191. 2. ἔνεκεν c 1. i. n. ult. μὲν
om. a. n.

P. 192. 1. ἔφυγον a. c 1. n. ult. τὸν
βαμῶν] τῶν βαμῶν a. c 2. l. n. p 5. 6. s 1.
2. Bekk.

P. 193. 2. Ἡρακλέως s 1.

P. 194. 1. ἐν om. l. n. p 5. 2. ἔσχον
a. n. 4. τ'] δ' c 1. n. p 5. 6. s 2. 5. εἶναι
om. n. 6. πρότερον n. 8. αὐτοῦ a. c 1. n.
antep. ὡς n. Ibid. μετ'] παρ' a. n. π ---
k. Ibid. ἀκόντων c 2. n. p 5. s 1. ult.
τοῦς] ἢ τοὺς c 2. Ibid. ἰκέτας] ἰκετεύοντας
παρ' a. c 1. 2. k. m. p 5. 6. s 2. Ibid.
ἐαυτῶν a. c 1. 2. m. p 6. s 2. Ibid. ἐξελεῖν]
ἔξαιτεῖν a. c 1. 2. m. p 6. et pr. k.

P. 195. 2. τῶν παίδ. 2. κ. Ἡρακλέους
(Ἡρακλέος p 6.) παίδ. a. c 2. k. l. n. p 5.
6. s 2. Bekk. 4. διὰ τὴν] διὰ δὲ τὴν n.
Bekk. 5. ἐκείνους δὲ] ἐκείνους δὴ n. ἐκείνους
cum cod. Marc. 416. Bekk. 6. δὲ om. i.
Ibid. εὐτυχεστέροις om. i. 7. πολλῶν ἀγα-
θῶν k. Ibid. πᾶσιν c 1. k. n. 10. καὶ pri-
mum om. a. Ibid. ἐχθρῶν] αἰσχρῶν a. c 1.
n. 11. διὰ om. a. n.

P. 196. 1. πανταχόθεν συνευγεγμένοι om.
n. 2. καὶ] καὶ τοὺς c 2. k. n. Ibid. ἐκ-
βάλλοντες l. s 1. 2. Ald. 9. ἐπολιτεύσαντο
a. n. et pr. k. 11. προσέκειναι n. 12. δρί-
σαι] δρίσασθαι a. c 2. k. n. Bekk. δρίσασθε
c 1. 13. βασιλευμένοις — διδασκομένοις]
βασιλευμένοις — διδασκομένοις a. i. k. s 1.
2. Bekk.

P. 197. ult. μόνου] μύρισι m. n. Ibid.
ἀπάνταν τῶν] ἀπάσης a. c 2. k. l. m. n. p 5.
6. s 2. Bekk.

P. 198. 1. πρὸς om. n. 3. δουλώσασθαι]
δουλώσασθαι a. k. n. Bekk. δουλώσασθε i.
4. ἠγοῦσάμενοι δὲ om. a. k. ἠγοῦμενοι δὲ i.
Ibid. εἰ] σπαρτὸν εἰς a. 6. ἄλλων] πολλῶν
l. s 1. 2. λοιπῶν i. om. k. 7. νομίζοντες a.
k. n. Ibid. ἐρηματάτους] ὄρ σατέτους

Ald. 9. τινὶ χεῖρὶ τρόπῳ τοὺς om. in lacuna
Ald. pen. τοιαύτης δόξης Ald. Ibid.
περιστοιχίαι] παρειστοιχίαι p 5. s 2. et corr.
k. Bekk. Ibid. ὡς εἰ μὴ σπώτερον om. in
lacuna Ald. ult. ἴασιν] ἴασιν a. n. p 5.
s 2. Bekk.

P. 199. 1. προδικύμων γὰρ om. in lacuna
Ald. 2. δ' ἐνταῦθα i. 4. διαδέσθαι pro
var. lect. k. Ibid. ταῦτα] τοιαῦτα a. k.
l. m. n. s 2. Bekk. 5. εἰ δ'] ἀλλ' οἱ Ald.
Ibid. εἰδότες] ἰδόντες a. c 2. n. et pr. k.
δόντες Bekk. 7. περὶ] παρὰ i. 10. ἐνέ-
μειναν c 1. l. s 1. 2. Ald. antep. εἰδέναι
χάριν k. n. pen. γρόντες πάντες k. n.
ult. ἀποθανεῖν --- (ad p. 202. 10.) Ἐλ-
λησπόντου om. Ald.

P. 200. 3. ἀπολείψειν i. 4. κινῶν i.
Ibid. μετὰ] μετὰ τῶν s 2. 5. ἄλλων]
ἄκρων c 2. Ibid. νικήσαντας s 2. antep.
ἐλευθερώσειν i. pen. ἀρετῆς φιλ.] ἀρετῆς
οὐ φιλ. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. αὐτῆς i.
Ibid. αἰσχ. ἔστυπαν] αἰσχ. ἢ τὸν πρὸς τοὺς
πολεμικοὺς κίνδυνον φοβούμενοι, ἔστυπαν a. i.
p 5. s 2. et in marg. k. Bekk.

P. 201. 2. τρόπαιον i. Ibid. ἐν τῇ] ἐκ
τῆς i. 3. ἐμβαλλόντων c 2. 4. δὲ διὰ τα-
χέων] διὰ ταχέων c 2. δὲ δὴ ταχέως i. δὴ
ταχέως Muret. 5. ἐσπῆγγεῖλαν i. 6. τὴν
ἐνθάδε] τὴν τε ἐνθάδε c 1. k. p 5. Bekk.
Ibid. τὴν νίκην τῶν προγόνων i. s 2. 8. ὑπέξ]
περὶ pro var. lect. c 1. antep. παλαιῶν
ἔργ.] παλαιῶν τῶν ἔργ. a. c 1. 2. n. p 5. 6.
s 2. τῶν παλαιῶν ἔργ. i. παλαι τῶν ἔργ. Cod.
Marc. Bekk.

P. 202. 1. μετὰ ταῦτα δὲ s 2. 6. δια-
νοσῆαι μὲν καὶ χιλίας i. s 2. 8. εἴη ἔργον
i. s 2. Ibid. τὸ] ὁ i. p 5. 7. s 2. 9. αὐτῶ
om. i. 10. κατὰ] πρὸς i. Ibid. στενότη-
τον] στενωτάτον c 2. i. l. Bekk.

P. 203. 3. Ἄθων n. p 7. Ἄθων a. p 6.
4. οὐδενός] δὲ οὐδενός a. k. n. p 5. 6. 7. s 2.
Ibid. ἀλλὰ om. a. n. 6. ἐφθαρμένοι l. s 1.
Ald. 7. αὐτοῖς a. c 1. k. n. pen. Λακ.
δὲ οὐδὲ] Λακ. δὲ οὐ a. k. n. p 6. 7. s 1. 2.
Bekk. Λακ. δὲ ἠτάτηντο οὐ l. ἐνοις δὲ καὶ p 5.
ult. τὰς ψυχὰς i.

P. 204. 1. κινδυνεύειν a. p 7. 3. τοῦτον
δὲ τὸν τρόπον i. 6. παθόμενοι s 1. πειθόμε-
νοι p 5. s 2. Ibid. τῇ γεγεννημένῃ Α. συμ-
φορᾷ p 5. s 2. 8. κατὰ γῆς p 6. s 1. 2.
Ald. ἀπὸ γῆς p 5. antep. ἀμύνεσθαι s 2.
ult. καταλείπειν] ἐκκλίνειν l. p 5. s 1. 2.
Ald. ἐκλείπειν i. k. Bekk.

P. 205. 6. δὲ om. Ald. 9. ναυματικὸν
Ald. Ibid. οὐκ ἂν ἰδῶν] ἰδῶν οὐκ ἂν a. c 1.
2. k. l. n. p 6. 7. Bekk. 10. οἶος μέγας]
ἢς μέγας p 5. s 2. εἰς μέγας a. n. ἢ εἰς μέγας
i. ὡς μέγας Cod. Marc. Bekk. pen. αὐτῶ
n. Ibid. προϊόντος i. s 1.

P. 206. 1. Σαλαμίνος] Σαλαμῖνι cod.
Marc. Σαλαμῖνι, οἷς Bekk. 3. τὸν θᾶν.]
τὸ θᾶν. i. Ibid. τῷ αὐτῶν om. p 5. 7. s
1. 4. [α] om. codd. Ald. Steph. uncus
om. Bekk. 7. ὠλοφύροντο p 5. s 2.

P. 207. 1. παρακελευσαμένον ἀμφοτ. a. παρακελευσμένον ἀμφοτ. p 6. 4. ναυαγείων s 1. 6. ἠττάσθαι Ald. 9. πόθος] πένθος i. 10. λογισμὸς τε] λογισμὸς δ' k. n. p 5. 6. 7. s 1. Ald. Ibid. δυστυχήσειεν k. n. 11. κακῶν ἔσσεσθαι k. n. 13. τις om. a. n. p 6. Ibid. αὐτῶν om. c 1. n. p 5. 6. 7. s 2.

P. 208. 1. ἐμβάντες a. k. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. ἐμβάντες s 1. 2. τῷ primum om. n. Ibid. τῷ secundum om. a. Ibid. δὲ πᾶσιν] καὶ πᾶσιν p 5. 7. δὲ καὶ πᾶσιν corr. k. Bekk. 5. αὐτῶν Bekk. Ibid. δουλεύειν k. s 2. 6. τῶν om. n. 7. εἰπεῖν καὶ] δὲ s 2. 8. ἀπάντων om. p 5. s 1. 2. Ald. 9. συμμαχῶν] βαρβάρων m. 11. ἀναμφισβητήτως] ἀναμφισβήτητ' a. n. p 7. ἀναμφισβήτητα k. Bekk. ἀναμφισβήτητη p 6. Ibid. ἀριστεῖα] τἀριστεῖα p 6. s 2. Bekk. pen. παρέχοντες a. k. n. p 6. 7. παρέχονται c 1. s 2.

P. 209. 1. ἐλευθ. τοῖς] ἐλευθ. καὶ τοῖς a. k. n. s 2. Bekk. 2. τευχίζόντων s 1. Ald. 3. τὴν σωτηρίαν n. τῇ σωτηρίᾳ ἑαυτοῦ p 7. 10. τούτων a. v. s 2. 11. θαλάσσης] θαλάττης k. p 5. Bekk. Ibid. τοῦ] τὴν a. k. om. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. Ibid. βασιλέων k. n. 15. συμμαχῶν] βαρβάρων a.

συμμαχῶν m. p 6. βαρβάρων k. n. 21. βαβαίαν s 1. 24. καὶ ναυμαχοῦντες om. k. n. p 5. s 2. Ibid. πρὸς βαρβ.] πρὸς τοὺς βαρβ. k. p 7. Bekk.

P. 210. 1. ὑστέρω] ἑτέρω, in marg. ὑστέρω, k. 5. συμμαχῶν k. n. p 5. 7. τς om. a. Ibid. ἀπούσης] ἀπάσης n. p 5. ult. γέρον εἴ κατέλ. Ald.

P. 211. 1. μέμψασθαι k. n. et pro var. lect. καταμήψασθαι k. 4. ἐντός] οὐκ ἐντός i. 6. ἀγαθοὶ πολλαχοῦ n. 9. αὐτὴν c 2. k. n. p 6. om. p 7. ult. αὐτῆς. Ald.

P. 212. 6. οὖν om. Ald. 8. ἢ λόγος ἢ χρόνος p 5. s 1. 2. Ald. 10. μετὰ πλείοναν γὰρ a. μετὰ γὰρ πλείοναν n. p 6. μετὰ γὰρ πλείστον p 7. 15. ὀλίγοις] λόγοις n. antep. ἀποδείξαντες a. c 1. k. m. n. p 6.

P. 213. 6. γενέσθαι a. c 1. n. p 6. 7. αὐτῶν n. 8. ἀπολλυμένων] ἀπολομένων k. l. n. p 6. s 2. Bekk. ἀπολλομένων p 5. ἀπολλομένων p 7. 9. τοῦ ἡγεμόνος a. k. n.

p 6. 7. ἡγεμόνων i. 10. δυστυχοῦσι a. 11. ἐδήλωσεν] ἐδήλωσαν c 2. i. l. p 6. 7. Bekk. pen. θάλασσαν] θάλατταν p 5. s 2. Bekk.

P. 214. 1. ἔγκαθιστᾶσιν] ἔγκαθιστῶσιν a. n. ἔγκαθιστᾶσιν Bekk. 3. κείρεσθαι a. n. p 6. et pr. k. 6. τοσοῦτον Ald. 9. τῆς om. n. 10. ἐξήχθη om. Ald. in lacun. Ibid. ὀλοφύρεσθαι a. p 6. antep. καὶ ἰδία] ἦν ἰδία a. k. n. p 6.

P. 215. 3. τῶν προγόνων ἀρετὴν] ἀρετὴν τῶν προγόνων k. l. p 5. 6. 7. s 2. Ald. Bekk. 6. οὐχ] ὡς οὐχ a. c 1. k. Bekk. 8. ἀποδανείν i. 12. κινδυνεύοντες a. m. n. p 6. 14. Λακεδαιμονίους p 5. s 2. et corr. k. 15. μεγάλην] καὶ μεγάλην a. c 2. i. k. p 6. 7. ult. δέομενοι] δυνάμενοι n.

P. 216. 1. μετέδοκαν] μετέδοσαν m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. 3. ἀπελογίσαντο] ἀπελογίσαντο a. k. l. n. p 5. 6. s 2. Bekk. 7. ἐγένοντο] ἐγένοντο i. l. n. p 5. 7. s 2. Bekk.

P. 217. 1. κοινοὶ] καινοὶ Bekk. 6. ἐπιδείξαντες] ἐπέδειξαντο i. p 7. Bekk. 7. μόνον περι] μόνον ὑπὲρ a. k. l. m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk.

P. 218. 6. μὲν γὰρ πατερίδι] γὰρ om. k. n. p 6. 7. Bekk. Ibid. τρέφει] n. 8. ὄσπε] οὕτως pro var. lect. k. 9. αὐτοῖς c 2. k. n. p 6. 7. 12. ἀπεστειρημένους n. 16. πατέρων] πατρῶν Ald. 19. ἀναρότερον s 2. Bekk.

P. 219. 3. πῶς] περὶ s 1. Ald. πότε i. 8. ὅταν ὀρῶσι om. n. 10. ταῖς secundum om. n. Ibid. μόνι] μόνῃ a. c 1. i. k. p 5. 6. s 2. Bekk. 13. ποιούμεθα a. k. n. p 6. Ald. Ibid. ἀσπαζόμεθα a. k. n. p 6.

P. 220. 4. γνῶσιον c 2. i. 5. τοιαῦτα --- τί δεῖ om. n. 6. ἡμᾶς] ἀπαξ ἡμᾶς a. m. et pr. k. Ibid. ὄντες] ὄντες a. i. k. l. p 5. 6. 7. s 1. 2. ἀπαξ ὄντες cod. Marc. Bekk. 10. χειρίστοις] καιρίστοις corr. n. 12. γὰρ om. Ald. ult. κινδυνεύσαντες] κινδυνεύοντες a. k. n. p 6. κινδυνεύσαντες Bekk.

P. 221. 3. καιτοὶ γὰρ] καὶ γὰρ corr. k. καὶ γὰρ τοι i. p 5. Bekk. 4. δὲ αὐτῶν] αὐτῶν om. l. p 5. 7. s 2. Bekk. 6. θάνατοι n. 7. αὐτοῖς] ἀστοῖς s 1. 11. μόνους τούτους a. k. μόνους n. Ibid. εἶναι om. n. antep. δ' om. a. n. pen. θεραπεύοντα a. n. ult. ὀλοφύρεσθαι p 5. s 2.

ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

P. 223. 2. τοσοῦτο l. Bekk. 5. εἰς] ὡς i. v. antep. κινδυνεύουσιν s 1. Ibid. εἰς] ὡς i. pen. τεύξασθαι v.

P. 224. 1. συνοίσσεσθαι l. s 1. 7. ἡμῖν] εἰ ἡμῖν b. Ibid. φαίνομαι s 1. 7. Ald. antep. διατιθεῖς Ald. pen. χεῖρον s 1.

P. 225. 9. ταῦθ'] καὶ ταῦθ' v. 11. μεθύσαν i. 13. τε om. Ald.

P. 227. 3. προθυμείται Ald. 5. δὴ] δὲ s 1. v. 10. εἰς] ἐς l. Bekk. 11. Λυσισμάχου s 1. v. 14. στέγουσ] τέγουσ l. v.

Bekk. 17. ὡς] εἰς v. ult. ἀποστρέψασθαι v.

P. 228. 3. μὲν ἴνα φησὶ] μὲν δι' ἄ φησι l. Bekk. μὲν οὖν ἴνα φησι v. 4. οὔτε] ἔνθα οὔτε l. Bekk. 5. ἔπαθεν] ἔλαβεν b. i. l. v. Bekk. 6. παρέξομαι l. v. Bekk. 11. συνεισπέσαντες v. 12. μαρτυρούμενον] μαρτυρομένον l. s 1. Bekk. μαρτυρώμενον v. pen. μεταμύειν s 1. Ald. ult. τὴν] τοῦ v. Ibid. λάμπους Ald. Ibid. μόνον Ald.

P. 229. 6. καὶ secundum om. v. 8. αὐ-

τῶν corr. l. antep. πάντων κακῶν] πάντων τῶν κακῶν v. Bekk.

P. 230. 4. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. 16. ποιή-
σας φαίνεται v. Ibid. τύπτων ἄμ'] ἄμ-
οι Bekk. pen. βουλόμενος p 2. s 1. v.
Ald.

P. 231. 3. ταῦτα αὐτῶ v. 5. αὐτοῦ] αὐ-
τῶ l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ταῦτα Ald.
15. ἐγὼ ἠγοῦμαι] ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι l. Bekk.

P. 232. 12. διατιμᾶσθαι i. ult. μετε-
βούλευον s 1. Ald.

P. 233. 4. ἦν] ἦ v. ἦ Ald. 5. ἀμαθείας]
ἀμαθείας l. s 1. v. Bekk. 8. τε om. v.
9. σκοπήσασθαι Ald. 13. φύγων s 1. v.
Ibid. αὐτὸ] αὐτὸν l. s 1. v. Bekk.

P. 234. 4. ἠτῶμην τοῦτο μερικίου Ald.
9. νηϊ i. 17. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk. ult.

συμφορὰς i.

P. 235. 2. ἐπισκοφᾶσθαι Ald. 3. παι-
δικῶν Bekk. antep. ἕνεκα l. Bekk. Ibid.
ἐξελάσθαι Ald.

P. 236. 9. ὑπὲρ] περὶ b. i. v. Ibid.
ἐπρονοήθησαν v. 11. κατέσχωον Ald.
Ibid. ἐπ' ἐκείνων] ἐπ' om. l. v. Bekk.
13. τῆς om. v. Ibid. εἴη] ἂν εἴη l. Bekk.
15. ἢ ὑπὲρ] εἰ ὑπὲρ q. s 1. Bekk. 16. οὐ-
τω καὶ] οὕτως καὶ p 2. οὕτως l. Bekk. an-
ter. ποιήσασθαι s 1.

P. 237. 4. πολλὸ καὶ] πολλὸ ἂν cod. Palat.
Bekk. 10. στρατιῶς] στρατείας Bekk.
12. εἶναι ποιηρ.] εἶναι καὶ ποιηρ. l. s 1. v.
Bekk. ult. μὴ περιϊότητε] μὴ με περιϊότης
Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.

P. 239. 2. οὐκ om. b. ult. ἔλαβον]
ἔλαβε l. Bekk.

P. 240. 1. περὶ τούτων] περὶ πάντων b. i.
l. s 1. Bekk. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς l. v. Bekk.
pen. φανερώς] φανερώς Bekk. ult. ἢ ἔλα-
βεν] ἂ ἔλαβεν Bekk.

P. 241. 6. φιλόνοος s 1. 7. ἔστ'] ἔτ' s 1.
antep. ὅτι ἦμεν] ὅτι ἡμεῖς ἦμεν b. i. l. q. s 1.
v. Bekk. pen. ἐμβαλλόντες q. v. Ibid.
ἐνεκεν q.

P. 242. 2. ἀποκτενῶν] ἀποκτενῶν l. Bekk.
9. et pen. προνοία] πρόνοια Bekk. 10. γὰρ
οὕτως] γὰρ ἂν οὕτως l. Bekk. ult. ἐναν-
τίος l. s 1. v.

P. 243. 2. παρωξυμμένος] παρωξυμμένος
l. v. Bekk. 3. ὀξύχειρος s 1. Ibid. ἀμύ-
νεςθαι l. 7. τραῦμά γε] τραῦματα i. q.
τραῦμά τ' Bekk. 9. πόγης ἔνεκ' Ald.

10. δ' ἀποδόντι s 1. v. Ald. 13. ἦ] ἦ l. v.
Bekk. 19. μετέταξα s 1. Ald. 20. ῥά-
διον τοῖς] ῥάδιον αὐτῇ τοῖς cod. Palat. ῥάδιον
αὐτῇ τοῖς Bekk.

P. 244. ult. προθείη Ald.

P. 245. 4. μηδὲ v. antep. τούτων] τού-
του i. l. m. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 246. 2. πρότερον om. q. s 1. Ibid.
πρότερον om. v. 5. αὐτῇ] αὐτῇ Bekk.
antep. ἤδη διὰ] ἤδει. διὰ q. s 1. v. Bekk.
pen. γενήσεται v. Ibid. οὐδὲν ἐν ταύτῃ.
ἐγὼγ' ἂν ἴσεν] οὐδὲν αὐτῇ. καίτοι ἐγὼγ' οὐκ
ἴσον l. Bekk.

P. 247. ἀγών. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ] ἀγών
ἔστιν ὑπολόγῳ l. ἀγών ἔστιν, ἐν υπολόγῳ
Bekk. pen. προνοηθῆναι] προνοηθῆναι Bekk.
ult. καὶ διὰ δούλην v.

P. 248. 8. γινόμενον v.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ.

P. 249. 10. ἐπὶ κίνδυνον s 1. Ald.

P. 250. 10. ἔσονται] ἔάνται s 1. ult.
μηνύσαντες] Post μηνύσαντες lacuna unius

ferme folii in q., vacuæ paginae 5 $\frac{1}{2}$ in l.,
vacuæ paginae 2 in s 1., adscribitur ἕως
μέτῶπων ἐν in b.

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

P. 256. 1. ἐκ] πον ἐκ s 1. ἔδισε τὸν ἵππον
ἐκ Bekk.

P. 257. 5. [ὄτι --- εἶναι.] Bekk. 6. ἀ-
πολλῶν] ἀπᾶλλυ l. Bekk.

P. 259. 1. τῷ θεῷ τούτῳ] τῷ θεῷ τούτω
Bekk. Ibid. τιμαρξίετε] τιμαρξίεται q. s
1. Ald. pen. ἡμῶν s 1. ult. θυσιάσους
s 1. Ibid. εὐχεται s 1.

P. 260. 1. Ἐλευσίνι—Ἐλευσινίῳ] Ἐλευσι-
νίῳ—Ἐλευσίνι Bekk. 2. ἐπιμ. μυστηρίους]
ἐπιμ. ἐν τοῖς μυστηρίοις l. Bekk. ult.
ἀφικνουμένους] ἀφικνουμένους l. s 1. Bekk.

P. 262. 1. ξυγγένται l. Bekk. 3. πλεί-
στον] πλείστον l. Bekk. pen. ὅς] ὡς s 1.
Ald.

P. 263. 1. αὐτὸ s 1. αὐτῶ post χαρισα-
μένους cum l. ponit Bekk. Ibid. χαρίζο-
μένους] χαρισαμένους l. m. Bekk.

P. 264. 6. ἐεῶ] Post ἐεῶ lacuna unius
lineæ in l.

P. 266. 3. πράγματ' Bekk. Ibid. ἔχη]
ἔχει s 1. Bekk.

P. 267. ult. πολλοὺς] πολλοὺ m. πολλοὶ
l. Bekk. Ibid. οὐδὲ δόξαν] οὐδ' ἔδοξαν l.
Bekk.

P. 268. 4. Ἀρείου φεύζεται] Ἀρείου πάγου
φεύξ. s 1. Bekk. 5. [ἦ --- προνοίας] Bekk.
Ibid. ἔάν μὲν] μὲν om. l. Bekk. 8. οὐ om.
l. s 1. ult. τσοῦτο l. s 1. Ald.

P. 269. 2. τὰ] τὰς l. m. s 1. 3.
αὐτοῖς] ἀστοῖς l. s 1. Bekk. ult. ἔπλει]
ἐπίδει s 1. ἐπῆδα Ald.

P. 271. 3. τριετίσαντας] τελευτήσαντας
l. s 1. Bekk. 4. τούτῳ] τούτων Bekk.
ult. ἐπιβουλῆς] ἐπιβουλῆς l. Bekk.

P. 272. 1. ἔδῃσον l. s 1. Ald. 2. ἦδη

π 2. Ald. 4. ἴνα μὴν.] ἴνα μὴ μὴν. Bekk. pen. μαρτυρίου] ἢ ἀργυρίου Bekk.

P. 273. 3. ἐξῶν] γερῶν l. s 1. Ald. 10. Ἀθηναίων l. s 1. Ἀθῆναι Bekk. antep. Κιτιέων] Κιτιτιέων l. s 1. Bekk.

P. 274. 3. ἐπεὶ τῶν] ἐπὶ τῶν Bekk. 7. ἀποδράσας τοῦτον] ἀποδράς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου s 1. ἀποδράς τοῦτον Bekk.

P. 275. 2. ἐθένδε] ἐθάδε l. Bekk. 9. ἐν secundum om. Ald. ult. διαγέμει] διαγέμει l. Bekk. Ibid. βιοῦν om. l. s 1. Ald. Bekk.

P. 276. 4. οὕτω μὴ] οὐ τῷ μὴ l. Bekk. 6. ὄραντα s 1. pen. κρεῖττων] κρεῖττον cum 4. codd. Bekk. Ibid. διπλάσιον] ἢ διπλάσιος l. Bekk.

P. 277. 1. τοσοῦτο Bekk. 5. μαντιῶν Ald. pen. ἑτέρων] ἑτέρους s 1. ἑτέραν l. Bekk. ult. ἀχολίαν b. Ibid. ἡμετέραν s 1. Ald.

P. 278. 9. χάριν εἰδέναι τούτῳ l. Bekk. 10. αὐτοῦ] αὐτῷ l. Bekk. Ibid. δ' ἀρχῆς] δὲ ταραχῆς Bekk. 11. οὐδέπουθεν Ald. ἀδέσποτον s 1. 12. [τούτου] Bekk. 14. ἀπολογησασθαι] ἀπολογησέσθαι l. Bekk.

P. 279. 2. οὐδ'] ἀλλ' q. 3. ἀπολαῦσθαι Ald. 4. μετέδωκε] μετέδομεν l. s 1. Bekk. 5. et 6. ἐνεκεν] ἐνεκα l. Bekk. ult. ἀποδημούντες] ἀποδημούντος cum cod. Vatic. Bekk.

P. 280. 1. ἄλλα. Λακεδ.] ἀλλὰ Λακεδ. l. s 1. Ald. Bekk. 9. τινί Ald. antep. Κηφισίου] Κηφισίου l. Bekk. pen. λέγει l. Ald. λέγῃ Bekk. Ibid. οὐδ' ἄν] οὐκ ἄν

l. Bekk. ult. αὐτοῦ s 1. Ald.

P. 281. 2. ἐξεί] ἤξει l. s 1. Bekk. Ibid. Κηφισίῳ] Κηφισίῳ l. Bekk. 3. ἡμῶν] ἡμῶν l. s 1. Bekk. Ibid. μνίσεται] Ald. pen. κομίζητε] κολάζητε l. Bekk. κομίζητε Ald.

P. 282. 6. μετ' αἰσχροῦς αἰτίας] ἐπ' αἰσχροῦς αἰτίας l. m. Bekk. μετ' αἰσχροῦς αἰτίας q. s 1. 9. ἀθῶσι] Ἀθηναίοι s 1. Ibid. δόξειεν s 1. ult., πρὶν τούτου] πλὴν τούτου, Bekk.

P. 283. 1. Ἐλευσινίθεν] Ἐλευσινίθεν Bekk. ult. δὴ ἀγαπητῶς] δαί ἀγαπητῶς l. q. s 1. Bekk. ult. σωθῆντα] σωθῆναι l. Bekk.

P. 284. 1. εἴ τι] τί Bekk.

P. 285. 1. συντριψάρχου] συνετριψάρχου l. s 1. Bekk.

P. 286. 4. γινόμενον] γερόμενον l. Bekk. pen. νῦν εἰ κομπ.] νῦν κομπ. l. s 1. Bekk. ult. εἰσφορᾶν] Post εἰσφορᾶν lacuna unius lineæ in l. Ibid. γένοιτο] γένοιτο l. Bekk.

P. 287. 2. γινομένη] γενομένη l. Bekk. 4. εἰσαγαγόντες l. m. q. 6. ἀνταποδοῦς] Post ἀνταποδοῦς lacuna trium paginarum in l. 14. ἐπιδεικνύσε Ald. Ibid. ἀμνήτοις q. s 1. ἀμνήτους Ald. ult. ἱερεῖα] ἱερεῖαι l. Bekk.

P. 288. 1. κατὰ] καὶ Ald. pen. αὐτῶν] αὐτῶν l. Bekk. ult. εἴθουεν Ald.

P. 289. 1. τὴν ἑωμῶν] τὴν βαμῶν l. s 1. Bekk. Ibid. ὄν] ἄν l. s 1. Bekk. δ b. 4. τοῦτο Ald. 7. uncus habet Bekk. 8. φάρμακον Ald.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 291. ult. ἀπροσδοκῆτως] ἀπροσδοκῆτως Bekk.

P. 292. 3. οἱ κοινοὶ] οἱ om. Bekk. 5. ὁ om. v. antep. ἠγούμενοι] αἰσμένοι l. p 2. v. ult. ὅ τι ἄν] αἰτίαν Ald. Ibid. βούλονται v. Ald.

P. 293. 1. ἀλλ' ἡμῶν] ἐν ἡμῶν l. Bekk. 2. ἀκούσαντες] ἀκούσασι l. Bekk. ἀκούσαντας s 1. 3. οὐσίας] τῆς οὐσίας l. s 1. Bekk. Ibid. ἀγωνίζεσθαι] ἀγωνισασθαι l. v. Bekk. 5. δημ. τῶν ὄντων] δημ. τῶν ὄντων δὲ l. p 2. s 1. δημ. δὲ τῶν ὄντων Bekk. 12. ἦν ἐν] ἐν ἦν l. m. q. p 2. s 1. Bekk. 13. μορῖαι] μορῖαι cum. cod. Urbinat. Bekk. μῖρῖαι i.

P. 294. 3. δέδικα Ald. 4. ἀπραστον s 1. ἀπρακτον b. i. 5. πλείονα] πλείω l. Bekk. Ibid. εἰ] δ' εἰ l. Bekk. pen. ἐλαίαις καὶ μορῖαις] καὶ μορῖαις ἐλαίαις l. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 295. 1. ἀξιοῦται] ἀξιοῦτε l. p 2. s 1. Bekk. 4. γ' om. v.

P. 296. pen. πρώτεον] πρωτίως i. l. p 2. s 1. Πρωτέας Bekk. Ibid. μάρτυρες om. p 2. v.

P. 297. 2. ἐπειδὴ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἐπειδὴ l. s 1. Bekk. 3. σπικὴν] ἴκον Ald. 6. φανερώτερον b. pen. ἐγένετο] ἐγίνετο m.

p 2. ult. ἀφανίζοντι] ἀφανίσαντι l. m. p 2. Bekk.

P. 298. 5. ἀδικήμασιν q. Ald. 7. ἰνυγκάστῃ q. Ald. 16. μεγίστης] αἰσχίστης v. Ibid. πῶς οὖν] πῶς δ' p 2. Bekk. οὖν om. s 1.

P. 299. 1. εἰκόταν] οἰκετῶν Bekk. Ibid. παρεσθήκει Ald. 6. ἂν ἐνεργεῖν] ἀνεργεῖν l. Bekk. ἂν om. v. pen. τούτων] τούτων l. Bekk.

P. 300. 2. βουλευτῆς] βουλάτης i. l. p 2. v. Bekk. ult. ἐθῆλοι m. s 1. Ibid. σοὶ] μοι m. s 1. om. v.

P. 301. 1. φῆς μὴ δεῖν] φῆς μ' ἰδεῖν i. φῆς με ἰδεῖν b. φήσας μ' ἰδεῖν Bekk. 2. ἀπήγαγες] ἐπήγαγες b. l. p 2. s 1. Bekk. 3. οὕτω] οὕτω i. οὕτω Bekk. 7. καὶ] δὲ s 1. Ald. Ibid. [τὴν] Bekk. 8. τοῦτο] τοῦτο l. Bekk. antep. ἄλλα] ἄμα Bekk. Ibid. γε] τε Bekk. Ibid. ἀπορήσει post ματῶρον ponit i. ibique iterat v. pen. δ' οὐκ om. Ald.

P. 302. 8. ἐπιμελουμένους v. Ibid. γνώμονας] codd. et Bekk. 10. ἐργαζομένους] ἀπεργαζομένους b. ἐργαζόμενον l. Bekk. 15. λαβεῖν Ald.

P. 303. 2. τοιοῦτο] τοιοῦτον v. Bekk.

6. ἔν ἐστι] ἔνεστι v. 8. εὐερχτον i. 12. ἀπεργαζόμενον] ἐσπεργαζόμενον l. p 2. Bekk. 13. ἀφανίζοντα] ἀφανίσαντα l. v. Bekk. antep. ἀπέργαζέ l. v. s 1. ult. ἠρήσασθαι] ἠρήσασθαι cum cod. Palat. Bekk.

P. 304. 3. προθυμότητα b. 6. παντελῶς] πολυτελῶς i. l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk. 17. παρέχων] γὰρ ἔχων Bekk. Ibid. λόγων] λέγων l. p 2. s 1. v. Bekk. antep. ἐκτισάμην q.

P. 305. 2. δ' om. q. s 1. Ald. Ibid. ἠθέλησεν i. v. 3. δοκεῖ] δοκεῖν l. v. δοκεῖ δεῖν b. i. q. 3. αἰμαί] εἰναι l. p 2. s 1. Ibid. εἰπεῖν ὅτι] εἶναι ὅτι v. Bekk.

P. 306. 2. οὐδὲν ἀπολ.] οὐδ' ἂν ἀπολ. l. v.

Bekk. 6. μήτ' ἐμοῦ] μετ' ἐμοῦ b. πρὸς ἐμοῦ l. Bekk. 7. ἰμάων] ἰμάς b. i. l. m. p 2. s 1. Bekk. 11. τούτῳ] τούτων b. i. q. Bekk. 14. ἠγούμαι ὅτι] ἠγούμαι νομίζω ὅτι l. Bekk. ὁρᾶν ἠγούμαι ὅτι b. 15. τούτων τὸν] τσοῦτον v. pen. γὰρ τοιούτοι] γὰρ [οἱ] τοιούτοι Bekk.

P. 307. 3. οὐνεκα] ἔνεκα i. l. Bekk. 4. ἐμέ ἦδη] ἐμέ δὲ v. ἐμέ ἦδεν Bekk. 6. αὐτὸς Bekk. 8. ἂν ἀθλιώτατος l. Bekk. 9. καταστήσωμαι b.

P. 308. 1. ὅτι] ὄ τι Bekk. 3. ἀξιοῦν ἢ ἄρα] ἀξιοῦν παρὰ l. Bekk. ἀξιοῦν] εἰ ἄρα p 2. v. ἀξιοῦν ἄρα δεῖ b. 5. καταστήσωμαι b. 7. ζητῶν v.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

P. 309. in tit. ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ om. v.

P. 310. 1. οὐς μὲν] τοὺς μὲν b. i. l. p 2. s 1. Bekk. Ibid. ἐπιτηδεῖς b. 2. ἀνεπιτήδειον s 1. 9. παρῆσθαι Ald. περὶ τῆς ἀμαρτίας προσίστηαι v. 10. οὖν om. l. Bekk. 11. δυνατὸς ἂν] δυνατὸς ἦν l. q. s 1. v. Bekk. antep. ἀπήγγελεν] ἀπήγγειλε p 2. s 1. ἐπήγγειλε l. m. q. v. Bekk. ἐπήγγελεν i. ult. διαβάλλετε] διεβάλλετε l. m. Bekk. Ibid. καὶ τοιούτως s 1.

P. 311. 2. ἢ μᾶλλον] καὶ μᾶλλον i. l. s 1. Bekk. pen. ποιεῖτε v.

P. 312. 1. οὐκ ἐκείνῳ πῶς] οὐκ ἔχων ὅπως cod. Urbanat. Bekk. 2. ἡμῶν s 1. 3. συνθεαρεῖν] ζυνθεαρεῖν l. s 1, v. Bekk. Ibid. κακολογῶν κικηγορεῖν q. 4. εἴ τινες s 1. Ald. Ibid. uncus habet Bekk. 5. λάθρα ἄνδρα] ἄνδρα λάθρα s 1. Bekk. 7. ἀπειπόντα] ἀπειπόντας b. Bekk. 10. οὐδὲ v. Ibid. οὗτος ἐξείρεν] τοιοῦτον ἐξείρων Bekk. Ibid. ὑπερεῖδε] ὑπερεΐδετε cod. Palat. Bekk. 11. θεωρῶν] εὐφραν cod. Laurent. Bekk. 14. ὑπερευδοκούντας v. Ald. ult. ὑπόπτειον Ald.

P. 313. 1. ἀπαγγέλλειν] ἀπαγγελεῖν l. p 2. Bekk. 5. εἰρήσασθαι p 2. 7. ταῦτα] τὰ l. q. p 2. v. τὸν s 1. ταῦτὰ Bekk. 8. ἀπήγγειλεν v. ἀπήγγελεν Ald. antep. ἀπήγγελλε] ἀπήγγειλε l. v. Bekk. ἀπήγγειλε Ald. Ibid. ἐμοῖς] ἐμοὶ l. m. q. s 1. v. ult. ἐλέγγχειν] ἐξελέγγχειν l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk.

P. 314. 1. προτοῦ] πρὸ τοῦ l. s 1. Bekk. 4. προσῆκε p 2. ult. Περικλέα Ald.

P. 315. 3. αὐτὸν] αὐτὰν l. p 2. Bekk.

5. ἢ ποῦ s 1. 10. ὀριζόμενοι, ὁ] ὀριζόμενος ὁ l. p 2. q. s 1. v. Bekk. Ibid. Περικλῆς p 2. v. antep. δοκοῖν] δοκοῖν l. Bekk.

P. 316. 1. καλώσετε] καλώσατε Bekk. 2. ὅτι φέρε] ὅτι om. l. Bekk. Ibid. ἦδη] ἦδε l. Bekk. Ibid. ἔτι] ὅτε b. i. 6. ταυτὸν] ταῦτα l. m. v. Bekk. ταυτῶν q. 8. ἡμᾶς s 1. Ibid. λέγων κακῶς] κακῶς λέγειν l. v. Bekk. 9. λέγει] λέγοι l. q. Bekk.

ult. πάντων] πάντων l. πάντα Bekk.

P. 317. 7. διηλέχθαι Ald. 10. κακῶσας, κλέπτῃ δ'] κακῶσας λεππίδι p 2. κακῶσας λεππίδ' s 1. κακῶσας κλεππίδι q. v. κακῶσαι λείπετε l. Bekk. 11. χρῆ s 1. v. Ibid. με] μοι l. Bekk. antep. ὅταν] ὅτε l. Bekk. Ibid. ἔλεγε] ἔλεγετε Bekk. pen. κακῶς] καλῶς s 1. ult. πάντα s 1. πάντα γὰρ ἂν l. Ibid. τι δὴ τί] τί δὲ s 1. v. Bekk. τι δὴ ποτε l. Ibid. ταῦτα ἐφ.] ταῦτα οὐκ ἐφ. cod. Palat. ταῦτα [οὐκ] ἐφ. Bekk.

P. 318. 2. τοῦ μηδὲν] καὶ μηδὲν l. τοῦ μηδὲν Bekk. 3. καὶ παρακαταθήκην] καὶ om. l. Bekk. 8. ποθήσομαι v. Ibid. ἐρόντα] ἀναίροντα v. 11. ἀντιδίκους, ἐμαρτυρεῖτε ὡς] ἀντιδίκους καὶ μαρτυρεῖτε, ἀλλ' ὡς l. Bekk. ἀντιδίκους, μαρτυρεῖτε ὡς v. 12. εὐνοὺς] εὖνοι Bekk. 13. ἐλέγετε] λέγετε l. Bekk. ult. ἡμῖν om. v. Ald. Ibid. μῆνῶσω] μνήσω l. Bekk.

P. 319. τρέψετε] τρέψετε Bekk. 2. ἀπαχθήσεσθε] ἀπαχθήσεσθε l. Bekk. ἐπαχθήσεσθε v. Ibid. εἰς ὁ] ὁ εἰς ὁ l. Bekk. 3. αὐτὴν] αὐτὸν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

P. 320. 3. ὅ,τι] ὅτι Bekk. 6. οὖν om. l. s 1. v. antep. οἶντε] οἶνται b. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 321. 4. πρότερον] προπέρουσιν l. Bekk. 6. ὑπετυπούμεν] ὑπετυπούμενη cod. Palat. Bekk. 7. κατηλέχθαι, παρελθῶν Ald. 10. χρήσομαι] χρῶσομαι l. Bekk. 13. Bekk.

Φιλίου] τοῦ Φιλίου i. pen. ἐπαγγειλαντος l. m. s 1.

P. 322. 1. ζημιούσθαι s 1. Ibid. ἐπιβάλλοντες Ald. ult. λεικῶνα v. Ald. λεικῶνα s 1.

P. 323. 4. ἐνοοῦντες] ἐνοοούμενοι s 1. Bekk.

P. 324. 8. ἔχθερα] ἔχθηρα Bekk. 9. παραγάγωγος] παραλόγως b. l. p 2, s 1. Bekk. Ibid. συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησιν ὡς Ald. Ibid. αὐτοῖς s 1. ult. ἐπιβαυλὸν l. p 2, s 1. Ald.

P. 325. antep. εἰδῆσαι] εἰδῖναι v. Bekk. pen. πρότερος s 1. v.

P. 326. 1. διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ (διὰ om. l.) τὴν ἀνάγκην l. Bekk. 3. καὶ om. v.

P. 327. 2. τὸ πλῆθος] τῷ πλῆθει l. m. v. Bekk. τῷ πλῆθους s 1. 5. πᾶν ἔωρα.]

πᾶν ἂν ἔπρε. l. Bekk. 8. ἡμετέρου Ald. 9. οὐτως] οὕτε s 1. v.

P. 328. ult. καταφηφίσασθε v.

P. 329. 3. ἡδικη. μὲν γὰρ] ἡδικη. μὲν s 1. v. καὶ ἡδικη. μὲν l. Bekk. Ibid. δὲ om. v. 9. ἀντιγραφῆς] ἀπογραφῆς l. m. p 2, s 1. Bekk. 11. πιστεύων] πιστεύω l. v. Bekk. antep. ἂν τῇ] ἂν ἐν τῇ Bekk. Ibid. παραχθεῖς] πραχθεῖς Ald.

P. 330. pen. ἀδικήμασι] ἀτυχήμασι Bekk.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α.

P. 333. 1. μ' om. Ald. 4. εἰ τὸ ἄλλο s 1. εἴ τω ἄλλω Ald. 8. καὶ τῇ πόλει καὶ ἡμῖν v. pen. τριάκοντα, ἐξ] τριάκοντα τρία, ἐξ Bekk. ult. ὅτου ἡμεῖς] ὅτου δ' ἡμεῖς Bekk.

P. 334. 2. ὄτ' εἰ] οὐτ' εἰ l. m. p 2, s 1. v. Bekk. 6. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. p 2, s 1. Bekk. 7. προσήκει s 1. v. Ibid. μὲν] με s 1. 12. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. pen. τις om. p 2. ult. ἀγορεύει v.

P. 335. 3. ἀπεκτείνασι] ἀπεκτύνασι l. p 2, s 1. v. Bekk. 5. ἐδήλου] ἐδήλωσεν l. m. p 2, v. Bekk. ἐδῶλα s 1. 6. τις εἶποι] τίς σ' εἶποι cod. Palat. Bekk. τίς σ' εἶπη l. v. τις εἶπη Ald. 7. ἡξίου Ald. Ibid. αὐτὸν ἂν v. 9. ὄω] οὐκ s 1. Ald. 12. σε om. s 1. Ibid. εἶπη q. 14. λέγοντες p 2. 15. μέλλει] μέλει l. v. Bekk. antep. ἀποδέξει Ald. pen. ἀπάγει v. ἐπάγει Ald. ult. ἀφίεις] ἀφίης l. Bekk.

P. 336. 1. εἰ τὴν] εἰ τις τὴν l. Bekk. 3. μάχη] omnes. Ibid. προσέχεις] προσέξεις l. s 1. Bekk. pen. καλῶς] κακῶς b. Bekk.

P. 337. 1. δόξαντα κτεῖναι [ἀποφευγεῖν] Bekk. 3. αὐτὸ μὲν Θέων] αὐτὸς μὲν Θέων l. m. p 2, s 1. v. Bekk. Ibid. κατηγορίας] κακηγορίας l. Bekk. 4. εἰσὲ τις σε] εἰπόντι σε cod. Palat. Bekk. 5. τῶν νόμων p 2. antep. δεῖσθαι σε] σε om. l. v. Bekk. δεῖ σε Ald. ult. λαμβάνειν] λαμβάνεις Bekk.

P. 338. 2. ὅπως] ὅσον v. 3. ὡς v. 13. γ' ἐπι Bekk. 14. καὶ μοι] καίτοι v. 15. τοῦ σόλ.] τοὺς σόλ. l. Bekk. pen. ποδοκᾶχη]

ποδοκᾶχη p 2. v. Bekk. et sic infra p. 339. 1, 3. Ibid. ἡμ. δέκα] ἡμ. σέντες v. Bekk. Ibid. προσιμῆση] προσιμῆση l. v. Bekk. ult. ἡ Ἡλιαία] μηλιαία s 1. v.

P. 339. 1. καλεῖ] καλεῖται l. v. Bekk. ult. Ἀπόλλωνα s 1.

P. 340. 3. ἀπίλλη] ἀπίλλει l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. τὴν θύραν s 1. 5. διαφέρον] διαφέρου l. Bekk. 6. ὅπισσον] ὀπίσω l. p 2, s 1. v. Bekk. ὀπόσαν Ald. ult. τουτι] codd. et Bekk.

P. 341. 1. ὄσαι] ὄσαι l. Bekk. Ibid. παλοῦνται] πολυῦνται l. Bekk. 3. πολεῖσθαι] πολεῖσθαι l. Bekk. pen. σιδήρου] σιδηροῦς i. l. p 2, s 1. v. Bekk. Ibid. εὔνον Ald.

P. 342. 1. ὦν καὶ] ὦν τε καὶ l. Bekk. 5. πατέρα ἀποβεβλ.] πατέρα ἀπεκτονέαι (ἀποκτεῖναι b.) ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβλ. b. l. πατέρα [ἀπεκτονέαι ἢ τὴν ἀσπίδα] ἀποβεβλ. Bekk.

P. 343. 1. ὀδύνα p 2. v. Ibid. ἀξιώσει] ἀξιος Ald. ἀξίας Bekk. Ibid. εἰ om. v. Ibid. κατηγορίας s 1. Ibid. ἀλώσθεσθαι v. 4. φήσετε s 1. v. Ald. Ibid. βέλτιον] βελτίων b. l. p 2. v. Bekk. 7. κατεσκευάσται] κατεσκευάσται Bekk. 8. δῶρον] δωρεῶν b. Bekk. 9. ἐλέησει v. pen. φευδομαρτυρίων ὑπὸ τῶν ἀποθελόντων l. Bekk.

P. 344. 5. αἰσχρὰν αἰτίαν Bekk. Ibid. ἀκηκῶτος; πολλᾶκις] ἀκηκῶτι; ὅς πολλᾶκις Bekk. pen. παίδων] παίδων ἀνηρῆσθαι b. ult. ἡμετέροις [ἑροῖς] Bekk.

P. 345. 1. τὰ τούτου] τοῦ τούτου l. s 1. v. Bekk. 3. τοσοῦτο s 1. Ald.

P. 346. 1. οὐδεμίαν b. 5. εἰδύντας s 1.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Β.

P. 347. 1. μὲν om. s 1. Ibid. ἔφασκιν] ἔφασκον l. v. Bekk. 4. τοῦτο s 1. Ibid. γ' αὖν v. antep. οἷός τε] ἔργον τις s 1. ἀερθός τις Ald. ult. πάντα λαβῶν] Πανταλέων b. om. l.

P. 348. 1. τις εἶπη] τις φῆ l. Bekk. τις δὲ s 1. τις φησι v. 3. οὐκὸν ἐὰν λέγῃ s 1. 4. τῶν ἔργων] αὐτῶν b. 5. ὅποιοι] ὅποιοι Bekk. Ibid. ἀπεκτείνασι Ald. 11. τύπτοι] τύπτει l. v. Bekk. 12. εἶπη] εἶποι v. εἶπη Bekk. 13. ἀποβεβλοκῆναι τὴν ἀσπίδα

l. Bekk. antep. ἀπεδέχοιτο Ald. ult. ε' μή] οὐδ' εἰ l. Bekk.

P. 349. 3. μή τις γε] μὲν τις σὲ l. Bekk. 8. ἀποβεβλοκῆναι πᾶσαν p 2. 9. ἔχειν om. s 1. v. antep. πολλὰς δὲ μεθ' ἡμῶν] πολλοὺς δὲ μεθ' ἡμῶν [κινδύνους] Bekk. ult. εὐθύνας v.

P. 350. 2. εἰ] ἢ v. 3. αἰτίας v. 4. ἱεροῦς om. l. 11. ἰδύντας] ἰδόντας b. Bekk. 12. κατηγορίας] κακηγορίας b. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

- P. 351. 3. αὐτῶ b.
 P. 352. 1. προτοῦ] πρὸ του Ald. πρὸ τοῦ Bekk. 4. ἥτις ἤ] ἥτις ἦν b. l. p 2. s 1. v. Bekk. 11. ὑπὸ] ὑπὲρ Ald.
 P. 353. 1. ἐφύομεν v. ult. μὲν om. v.
 P. 354. 6. οὐνεκα] ἕνεκα l. v. Bekk. ult. ἐπεγράφοντο Ald.
 P. 355. 6. ἐαυτοῦ Ald. pen. ὁμολογεῖν] ὁμολόγησα l. Bekk. ὁμολόγει p 2. v. ὁμολογοῦν s 1.
 P. 356. 1. καρικοῦς] δαρεικοῦς Bekk. 2. ἀργυρίου] ἀργυρᾶς l. Bekk. 4. δέ μοι] δ' ἔμοι l. s 1. Bekk. Ibid. καὶ τῶ Πεισοῖν v. Ibid. ἐντυγχάνει v. 6. ὅποι v. 8. ἐκείνοι s 1. 10. με] μοι l. s 1. v. Bekk. Ibid. παρακελεύεται l. Bekk.
 P. 357. 6. ταῦτα om. Ald. 8. ἅπαντα v. 10. ᾗθειν] ἦα v. 11. λάθω s 1. 12. μὲν] δὲ s 1. 19. ὀδῶ] εἶργον λαβῶν s 1. 20. πεπεισμένος s 1. 22. ὡς] ἐπ' Ald. Bekk. pen. ἕμελλον] ἕμελλον l. ἐμελλον. Bekk. ult. ἀπολογίσασθαι s 1.
 P. 358. 4. εἰς ταφὴν] εἰς τὴν ταφὴν l. Bekk. 11. ἀισχροκέρδιαν s 1. 13. ἐλυκτιῖρας] ἐλικτιῖρας l. p 2. s 1. v. Bekk. 18. γ' ἂν Ald. 19. γε ὄντας] ἔχοντας s 1. antep. ἐνεγκόντας] εἰσενεγκόντας l. Bekk. pen. πᾶν] περὶ s 1.
 P. 359. 9. ἂν om. Ald. 19. ὅτιον] ὅσον p 2. s 1. Ald. Ibid. ἀσεβὲς Ald. 20. εἰ] ὄ Bekk. 21. ἐσῆγοις Ald. antep. ἐγένοντο] ἐγένοντο l. m. s 1. Bekk. ult. ἵνα ἀποθάνωμεν] ἵνα μὴ ἀποθάνωμεν l. Bekk.
 P. 360. 1. ἡ δίκαια om. l. [ἡ δίκαια] Bekk. 3. ἀποκτείνεις] ἀποκτείνεις l. s 1. Ald. ἀποκτείνεις Bekk. 11. προσετάρχηθη Bekk. 13. τῷ πίστιν] τῷ οὐ πιστὸν l. τῷ ἦστον Bekk. 16. ἐβούλευοντο] ἐβούλουτο s 1. Bekk. ἠσούλοντο l. pen. ὑμᾶς εἰκόσ] εἰκόσ ὑμᾶς l. Bekk. ult. τις ἐν] τις ἦν ἐν l. Bekk.
 P. 361. 3. παρ' αὐτοῦ] παρὰ τοῦ b. q. Bekk. 4. ὑπὸ] ἀπὸ q. 5. μηδὲν δὴ] μὲν δὴ l. Bekk. 6. σώζοντα αὐτὸν] σώζων αὐτὸν l. Bekk. Ibid. ἐν συλλαβῶν] ἐν om. l. Bekk. pen. ποιούμεν Ald.
 P. 362. 4. ὄδεν] εἶδεν l. s 1. Bekk.
 P. 363. 1. αὐτοῖς] αὐτοῖς Bekk. 4. θαυμάζω --- ἀντειπεῖν om. Ald. 9. ὁμολόγησεν] ὁμολόγηκεν l. Bekk. ὁμολόγηκεν s 1.
 13. ἡμέτεροι] ἡμέτεροι l. ὑμέτεροι Bekk. antep. τηρομένους; οὐκοῦν] τηρομένους. οὐκ-εν Bekk. pen. ἔτε] ἔτι cod. Palat. Bekk. Ibid. οἷον τ' q. s 1. Ald. ult. ἀνδελφείσαι Ald.
 P. 364. 1. τεθνεώτων] τεθνεώτων v. Bekk. 2. δὲ, οἱ] δὲ δὴ, οἱ Bekk. 3. ναυμαχοῦντες p 2. v. 5. ἀκρίτως s 1. 6. ἀφ'] ὑφ' l. Bekk. 11. ταῦτα] διὰ ταῦτα b. ταύτην l. p 2. v. Bekk. Ibid. δύναται b. ult. αὐτοῖς] αὐτῶ l. v. Bekk. αὐτῶν s 1.
 P. 365. 1. κατηγορούμενα] κατηγορημένα l. Bekk. 4. πόλεις] ἡ πόλεις Bekk. 8. παρῆδωκαν] παρῆδοσαν l. v. Bekk. παρῆδοξαν s 1. 9. ἡμετέραν] ὑμετέραν s 1. ἡμετέραν Bekk. 10. τοσαῦτα om. cum codd. et edd. Bekk. ult. ἐδούλωσαν] ἐδύλωσαν l. p 2. v. Bekk.
 P. 366. 7. ἔπραξαν p 2. s 1. 9. μετὰ τοῦ Ἰατρ. q. 13. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. s 1. v. ult. ἑτέρων Ald.
 P. 367. 1. δὲ secundum om. Ald. 2. ἡμετέρω s 1. v. Ald. 8. ψηφίσθησε s 1. 10. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk.
 P. 368. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. s 1. 8. ἄλλων δὲ] κακῶν δὲ b. l. ἄλλων δὲ Bekk. 10. γενέσθαι v. 13. τὰληθῆ ὑπὸ] τὰ ὑπὸ l. Bekk. 14. καὶ δὴ μὲν v. 15. ἡμετέρω v. ult. τι μὴ] τοῖνον μὴ l. s 1. v. Bekk.
 P. 369. 1. ἐνταυθοῖ s 1. v. 2. αὐτὰ ὦ] αὐτῶ b. l. Bekk. Ibid. τοσαῦτα p 2. v. 10. μοι ταῦτα] με ταῦτα b. μοι om. l. Bekk. antep. γὰρ εἰ ὑπὲρ Bekk. Ibid. ἐστασίαζον, Bekk. Ibid. ποῦ κάλιον ἂν] ποῦ δὲ κάλιον l. vulg. habet Bekk.
 P. 370. 1. ἐπὶ τῇ φυλῇ v. 6. ἐγένοντο v. 8. Πειραιεῶς] Πειραιῶς Bekk. antep. Λαμπρεῖς cum vulg. Bekk. ult. αὐτοῖς] δὲ αὐτοῖς q.
 P. 371. 2. εἰ δὲ] οἱ καὶ l. m. ἡ καὶ p 2. v. ἡ καὶ Bekk. Ibid. ἀπεδέξαντο q. 4. θεβιεύετε] τεθνεώτες l. Bekk. pen. δι'] δὴ l. Bekk.
 P. 372. 4. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν l. s 1. Bekk. 6. στρατεύεσθαι] στρατεύσασθαι l. Bekk. 10. ἔχρη] ἔχει l. s 1. Bekk. ἔχει v. 11. ἠτήσατο] ἠτήσαντο l. Ald. Bekk. 13. δὲ μάλ.] μὲν μάλ. Ald. antep. οἷς Bekk. pen. δολώσατε] ζηλώσατε l. δολώσατε Bekk. ult. ἀποδώσατε v.
 P. 373. 1. ὁμῶς δ' ἐγὼ] ὁμῶς δ' ἐγὼ l. s 1. Bekk. 5. δὲ] δὴ l. s 1. v. δὲ Bekk. Ibid. ὡς δύν.] ὡς ἂν δύν. l. Bekk. Ibid. δύναμαι v. 9. ἀπολογίσασθαι s 1. pen. δὲ μετὰ] καὶ μετὰ l. v. Bekk. ult. ἴσεν] ἴσου l. p 2. s 1. Bekk. ἴσαν q.
 P. 374. 4. ἀπολωλένα v. 7. αἰτίου --- γεγενημένου de suo Bekk. 15. γενομένους v. Ald. 19. ἀρχιπτόλεμον s 1. 20. αὐτῶ] αὐτῶ Bekk.
 P. 375. 7. οὐνεκεν] εἵνεκεν l. Bekk. ἕνεκεν v. 9. ταῦτα πρὸς v. 10. ἐπέμψατε] ἐπέ-τρέψατε l. Bekk. 15. ἔπειθε v. 16. αὐτοῖς] αὐτὸς b. Bekk. αὐτοῖ Ald. 17. περὶ αἰεῖν l.
 P. 376. 5. αὐτοῖς μηδεῖς] μηδεῖς αὐτοῖς l. Bekk. 7. ψηφίσασθε l. s 1. v. 8. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk. 9. ἀπέφηνεν v. 14. μέλοι] μέλει l. μέλοι Bekk. 16. αὐτῶ] αὐτῶ Bekk. 17. λέγει Ald. 18. τολμηρῶς om. l. s 1. v. [τολμηρῶς] Bekk. Ibid.

ἔχει] ἔχει s 1. ἔχει Bekk. 19. ὁ λόγος om. l. s 1. v. [ὁ λόγος] Bekk. 20. ποιήσαισθ' ποιήσαισ' l. Bekk. ποιήσαισ' v. Ibid. κελύς] κελείει l. κελύει Bekk. 23. ἦγον] εἶχον l. Bekk. Ibid. τούτων v.

P. 377. 3. ἡμετέραν] ἡμετέραν l. s 1. Bekk. 5. δεῖ] δεῖ l. Bekk. 8. οὐδὲν om. l. Bekk. 11. τοιούτων] τούτων l. Bekk. Ibid. τυγχάνει s 1. Bekk. Ibid. αὐτῶ] αὐτοῖς l. Bekk. 12. καὶ τοσούτων] τοσούτων οὖν l. Bekk. 14. αἰτίοι γενημένοι] αἰτίοι γεγενημένου l. Bekk. 15. ἡμῶν s 1. 16. αὐτῶν] αὐτοῦ l. Bekk. 17. ἐν om. v. pen. τῶν καλλίστων v.

P. 378. 2. δεῖ] δεῖ v. 5. λαβεῖν] λαμβάνει l. Bekk. Ibid. κρείττους] μὲν κρείττους b. l. Bekk. 11. τούτου] τοιούτων Ald. 14. γεγενημένων v. 16. ἀπέκτειναν ἀκρίτως l. Bekk. 19. λαβεῖν v. pen. ἀπεκτείνετε] codd. et Bekk.

P. 379. 1. ἀκρίτως] ἀκρίτους l. Bekk. 2. δημεύετε] δημεύετε v. δημεύετε Bekk. 5. αὐτοῦ v. Ibid. δύνησθε] δύνασθε Bekk. 7. δοκῆ s 1. v. 9. ἀπολογισάμενος s 1. 14. ἐλεῖν] ἐλθεῖν l. Bekk. ἐρεῖν ἢ λέγειν ἢ εἰπεῖν b. 17. βούλονται v. pen. συεργούντων] συεργούντων l. v. συεργούντων Bekk. ult. ὡς] οὖν ὡς p 2. Ibid. κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ]

καλοὶ καγαθοὶ l. p 2. Bekk.

P. 380. 1. τῆς πον.] τῆς [τούτων] πον. Bekk. 3. ἀποδύναμι] ἀπολλύει Bekk. 5. εὔτε] εὐτω l. οὐδὲ Bekk. 12. τεθνεώτων] τεθνεώτων l. Bekk. Ibid. καὶ τοιούτοι] καίτοι οὗτοι l. Bekk.

P. 381. 2. ἡ σου ἐκφ.] ἐπ' ἐκφ. l. Bekk. Ibid. νοθεῖν] βοηθεῖται l. βοηθεῖν cod. Palat. Bekk. 3. πολλοὶ l. s 1. v. Ald. Ibid. ῥάδιον] ῥᾶον b. Bekk. 4. περὶ] ὑπὲρ l. s 1. v. Bekk. 10. τούτων v. antep. καταψήφισαθε v. pen. οἴσθεαι v. οἴσθε ὅτι οἴσθε b. Ibid. ψῆφον.] ψῆφον εἶναι l. Bekk.

P. 382. 3. τούτων] τούτων s 1. Bekk. 9. πραγμάτων ἡμετέραν b. 11. εἴχετε] ἔχετε l. s 1. Bekk. 13. καινονομῆνοι Ald. 14. ὄνειδιῶν l. s 1. v. Ald. 17. πειρησάτων Bekk. 18. εἰρχεσθε s 1. ult. ἡμετέρας ἀρχῆς] σφετέρας ἀρχῆς Bekk.

P. 383. 5. τούτου v. 8. ἐζητούντο] ἐζητούντο Bekk. 11. ἀπέκτειναν] ἀπέκτεινον l. s 1. v. ἀπέκτειναν Bekk. 12. ἀφελήνας Bekk. 23. δεῖξαντες s 1. 26. σωτήρια] σωτήρια Bekk. antep. ἐπικουρησάντων v.

P. 384. 2. ἐλλείπειται] οὐδὲν ἐλλείπειται Bekk. 7. ἡμῶν] ἡμῶν Bekk. 8. τοὺς τῆν] τοὺς om. l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΛΙΓΟΡΑΤΟΥ.

P. 385. 11. ἀπέκτειναν] ἀπέκτεινε l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 386. 7. διότι] δι' ὅτι Bekk. Ibid. ἐπίσκεψαι Ald. 13. ἐγγενέοντο] ἐγγενέοντο l. v. Bekk. ult. ἄλλως γέ πως] ἄμωσ γέ πως b. l. p 2. v. Bekk.

P. 387. 4. ἔτοιμοι ὄσι Ald. ἠτιμοῖεν v. 12. ἐλοισθε v. 13. ποιήσιν] ποιήσει Bekk. ult. καὶ τὰ κακὰ om. l. uncus om. Bekk. pro κακὰ habent κατὰ p 2. s 1. v.

P. 388. 1. εἰ om. Ald. Ibid. ἀπόρως Ald. 11. στρατιωτῶν] στρατηγῶν Bekk. Ibid. ταξιαρχῶν] ταξιαρχῶν cod. Palat. Bekk. et sic infra. 17. τοῦ] τὰ Ald. antep. νόματι μὲν] τῷ μὲν νόματι v. vulg. habet Bekk.

P. 389. 2. νεῶν v. 6. γενέσθαι v. 7. εἰρήνης] εἰρήνη p 2. Bekk. 9. δὲ om. s 1. Ald. 13. τούτων] τούτους Bekk. 14. ἐκείνων] ἐκεῖ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀντιλέγη] ἀντιλέγει q. s 1. v. Bekk.

P. 390. 3. πρὸς] πρὸ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 6. πρὸς] πρὸ m. p 2. s 1. v. ἢ πρὸ l. Bekk. Ibid. βουλεύσασα v. 9. ἡμετέραν] ὑπέραν Bekk. Ibid. τῆν om. codd. uncus om. Bekk. antep. τὰ om. codd. uncus om. Bekk. ult. οὐκ οὔσιν] οὐκ om. l. Bekk. Ibid. προσέχετε] προσέχετε s 1. v. μὴ προσέχετε l. ἵσον προσέχετε Bekk.

P. 391. 9. νυὶ τοῦτο] νυὶ δὲ τοῦτο l. m. v. Bekk. Ibid. ψήφισεσθαι] ψήφισατε m. q. s 1. ψήφισατε p 2. v. ψήφισατο. ψήφισμα.

l. ἐψήφισατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. 12. αἰρεθέντες Bekk. 14. παραγινόμενος] παραγινόμενος l. v. Bekk. 16. προσήσθεσθαι] προσήσθεσαι l. Bekk. antep. τὸ ὄμμα s 1. pen. εἰς ἄστου] εἰς τὸ ἄστου l. v. vulg. habet Bekk.

P. 392. 1. ἐκίνησαν] ἐκάθισαν l. Bekk. 3. παρηρμίσαντες] παρηρμίσαντες p 2. s 1. v. Bekk. 8. ὑποβάλλωσιν] ὑποβάλλωσιν l. s 1. Bekk. 11. πείσεσθαι s 1. Ald. πλεῖν v. Ibid. αὐτοῖς om. Ald. et nescio, inquit Reisk., an v. quoque. 16. οἴοι] σὺ ἦν l. v. Bekk.

P. 393. 3. ἐκπλεῖσαι ἢ ἐκίνοιοι l. Bekk. 5. ὥστε] ὡς δὲ l. Bekk. 7. εὔτω] τοῦτο l. σοῦ τὸ Bekk. 8. tit. om. s 1. atque ita deinceps. 12. ἐκομίσθησαν] ἐκομίσθη Bekk.

P. 394. 2. μοι. ἐβούλ.] μοι. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. ἐβούλ. l. Bekk. 5. αὐτοῖ] αὐτὸν Bekk. 6. ἐγγάζεσθαι αὐτοῖς δ'] ἐγγάζεσθαι αὐτῶν, ἄστ' l. Bekk. ἐγγάζεσθαι αὐτοῖν. m. s 1. v. 10. ἐγένετο v. 13. ἢ] μὲν ἢ s 1. v. antep. ἐκεῖ] ἐμοὶ p 2. pen. ἀλλ' οἶμαι] οὐ γὰρ οἶμαι l. Bekk. ult. ἐποίησας.] ἐποίησας. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. l. Bekk.

P. 395. 13. κατεσκάψαν, οἱ] κατεσκάψη, οἱ l. κατεσκάφη, καὶ οἱ Bekk.

P. 396. 4. ἐγένετο] ἐγένετο l. Bekk. 7. καδδίσκουσ l. m. s 1. 8. τῆν μὲν καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σάζουσαν ἐπὶ τὴν προτέραν ὥστε] τὴν μὲν καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν προτέραν ὥστε s 1. v. τὴν μὲν ἐπὶ τὴν

πρώτην, τὴν δὲ καθαιρούσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ὥστ' ἰ. Bekk. 5. ἀναγνώσαι.] ἀναγνώσαι. ΟΝΟΜΑΤΑ. ἰ. Bekk. 17. κατεργασθῆ αὐτῶν ἰ. Bekk. pen. ἀδελφόν] ἀδελφὸν ἰ. Bekk. ult. εἰ τις] ἢ τις ἰ. s. ἰ. v. Bekk.

P. 397. 7. αὐτοῦ] εἰαυτοῦ ἰ. Bekk. ult. ἔλεειν] μὴ ἔλεειν m. ἔλεειν Bekk.

P. 398. 3. πολλῇ v. 13. ἂν om. v. Ibid. γένοιτο] γένοιτο Bekk. 14. τούτων] τούτων ἰ. p. 2. s. ἰ. v. Bekk. 16. καὶ νεώγια] καὶ τὰ νεώρια ἰ. Bekk. 17. ἡμῶν] ἡμῶν v. Bekk. ult. βουλούμενος] βουλομένοις cod. Palat. Bekk.

P. 399. 1. πόλει] βουλή Bekk. 2. τῷ] καὶ τῷ b. καὶ om. Bekk. 9. κἂν δύναίτο] ὃ οὐκ ἂν δύναίτο p. 2. v. ὅτι ἂν δύναίτο b. ὅπως οὐκ ἂν δύναίτο ἰ. Bekk. pen. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι. m. v. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὰς γραφάς. s. ἰ. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. ἰ. εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι [τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς]. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. Bekk.

P. 400. 2. οὐν om. v. 5. οὐδ'] δ' οὐδ' ἰ. Bekk. Ibid. τούτων] codd. et Bekk. antep. καταλυθείσαν] καταλυθείῃ ἂν Bekk. pen. τούτων Bekk.

P. 401. ὑπεβόλη] ὑπεβόλην ἰ. Bekk. 4. ἐκείν] ἐκείνων ἰ. s. ἰ. v. Bekk. 7. καὶ ἔγγ.] καὶ οἱ ἔγγ. Bekk. 9. Ἀθηναίων v. 11. εἴπεις v. 12. διαπράξασθαι παρ' αὐτῶν v. antep. Θρασίος v. unde Θρασίος Reisk. Ibid. Καριεύς] Ἰκαριεύς Bekk. ult. οὕτω] διότι] Pro οὕτω lacuna 9 lin. in ἰ. - - -, διότι Bekk.

P. 402. 1. οὐκ ἂν] ἂν om. ἰ. p. 2. s. ἰ. v. Bekk. 2. ἀπώλλεσαν Ald. 7. ἀμφοροπαιεὺς s. 1. Ald. 9. ἐν Μουν.] ἐν om. ἰ. Ald. Bekk. 10. ἐγένετο] ἐγένετο ἰ. m. v. Bekk. 11. ἀπογραφθέντας v. 12. εὐρίσκων τε] εὐρίσκουσιν ἰ. εὐρίσκοντες s. ἰ. εὐρίσκονται Bekk. antep. αὐτῶν p. 2. pen. ἐπειδὴ] ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐπειδὴ ἰ. Bekk.

P. 403. 5. δῆμον] δῆμῳ Bekk. 7. ὥστε τίν] ὅς γε τόν Bekk. 14. ἐκείνων] ἐκείνω b. antep. αὐτὸς εἰς] αὐτὸς σὺ εἰς ἰ. Bekk. pen. νῦν ἰ. Bekk. Ibid. ἀπογράφας s. ἰ. ἐπέγραφας Ald. ἐπέτριψας Bekk.

P. 404. 2. καταπισθῆναι] καταπισθῆναι s. 1. καταγγασθῆναι b. καταγισθῆναι Ald. 3. ψηφίζεσθαι.] ψηφίσασθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἰ. Bekk. antep. καὶ ὅξεν.] καὶ Ξεν. ἰ. Bekk. pen. συνοιδῶς Ald. ult. δὲ om. v.

P. 405. 1. τε] τότε Bekk. Ibid. ἀπεγράφης] ἀπέγραφες Bekk. 4. μὲν οὐ] μὲν οὐν οὐ ἰ. Bekk. 7. δευρομένοις v. Ibid. παρεδούσαν v. 9. οὐδ' ὑφ'] οὐδ' om. p. 2. s. ἰ. v. Bekk. 10. τὴν αἰτίαν] τὴν om. ἰ. p. 2. s. ἰ. v. Bekk.

P. 406. 2. μὲν] μέντοι ἰ. Bekk. 5. ἂν ἰμᾶς] ἢ ἡμᾶς s. ἰ. εἰς ἡμᾶς Ald. 6. Εὐμαρῆς—Εὐμαρῆς] Εὐμαρῆς—Εὐμάρης Bekk. antep. ἐπέγραφεν Ald.

P. 407. 1. τούτου s. ἰ. Bekk. Ibid. κακῆς] ἰκανῶς de suo Bekk. 4. Ζημία] ζωή μία Ald. 11. αὐτὸς ἔξαγ.] ἀσπῆς ἔξαγ. ἰ. Bekk. antep. Φαινιππίδην] Φαινιππίδης ἰ. Bekk. Ibid. ἐνθῆδε] ἐνθάδε Bekk.

P. 408. ὑπὸ τῷ] ἦπου τῷ ἰ. Bekk. Bekk. 7. ἀμαρτήσαντος Ald. 10. λέξαι] λέξει ἰ. p. 2. s. ἰ. v. Bekk. 12. Ἀθηναίων s. ἰ. v. 13. ψευδόμενος δ', ᾧ v. pen. ἀλλὰ τούτῳ] ἀλλ' ἐν τούτῳ ἰ. Bekk. ult. τε] δὲ Bekk.

P. 409. 7. αὐτοῦ p. 2. 8. πεποιημένον - - - τὰ Bekk. 9. διασφράττοντες p. 2. Ibid. δύναν p. 2. ult. ἡμῶν s. ἰ. v.

P. 410. 1. ἐξεκκλησίαζει] ἐξεκκλησίαζει ἰ. v. Bekk. ἐκκλησία] εἰς s. 1. 2. Ἀναγυρῆστος] Ἀναγυρᾶστος ἰ. s. ἰ. v. Bekk. 5. ἐκείν] ἀπέθανον] ἐκείνος ἀπέθανεν ἰ. Bekk. antep. αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες] πάντες ἦσαν ἰ. Bekk. pen. ἀναλαβόντες] ἂν λαβόντες ἰ. Bekk.

P. 411. 9. μισθῆτι v. 11. διότι] ὅτι v. 12. ἐξεκκλησίαζει] ἐξεκκλησίαζει ἰ. v. Bekk. ἐκκλησία] εἰς s. 1. 16. καὶ ἐπὶ] καὶ om. ἰ. p. 2. s. ἰ. v. Bekk. Ibid. ἀπὸ] τοῖς ἀπὸ ἰ. Bekk. 21. ὡς] εἰς v. 23. συλλαβῶν] λάβωιν ἰ. Bekk. antep. οὕτω οὕτω] οὐχ οὕτω ἰ. Bekk.

P. 412. 2. ἦν τοῦ στρατ. Ald. 3. συνθήσασθαι s. 1. Ald. antep. δὲ om. Ald.

P. 413. 1. ἐκείνος ἐγένετο] τότε ἐγένετο ἰ. Bekk. ἐκεῖ ἐγένετο b. 3. φύλαις] πύλαις Bekk. 4. μὲν γὰρ Αἴσ. v. 9. κάλει μοι τοὺς μάστιγας] μάστιγας παρῆξέ μοι. τούτῳ s. 1. μάστιγας. τούτῳ v. 11. Φυλῆ] ἰ. Bekk. Φυλῆς ἦν v. 12. ὄπλιτας] πολίτας Bekk. 16. καὶ ἔρριψεν] καὶ εἰ ἔρριψεν ἰ. Bekk. ult. τιμωροῦμαι v.

P. 414. 7. ἔζη] ἔξει Ald. 8. ἀπὸ] ὑπὸ ἰ. s. ἰ. Bekk. Ibid. οὐδὲ] οὐδὲν ἰ. p. 2. s. ἰ. v. Bekk. 9. καὶ τῶν ἰσχυρίζεσθαι Bekk. 10. et antep. ἐπαγωγῇ p. 2. s. ἰ. v. Ald. Ibid. πάντων] ὅ πάντων ἰ. Bekk.

P. 416. 1. ἐπαγωγῶν q. v. Ald.

P. 418. 5. ἐπέγραφας v. antep. ἢ χρόνον om. ἰ. uncus om. Bekk. pen. γράμματι] πρᾶγματι Bekk. Ibid. οὕτοι] οὐ ἰ. Bekk. οὔτε p. 2. s. ἰ.

P. 419. 3. ἡμῶν] ἡμῖν ἰ. s. ἰ. v. Bekk. 8. ἐμποδὸν οὐδὲν οὐδένα Bekk. 9. ἀσπῆ] πειραίῃ Bekk. ult. δῆμον] Post δῆμον lacuna lin. dimid. in ἰ. δῆμου - - - Bekk.

P. 420. 2. προδύσας] προδοὺς ἰ. Bekk. προδόντα p. 2. s. ἰ. 3. ἐγένετο] ἐγένετο ἰ.

m. s. ἰ. v. Bekk. 9. ἡμῶν] ἡμῖν ἰ. ἡμῶν Bekk. 10. ἡμῖν ἐπ. καὶ ἡμῖν] ἡμῖν ἐπ. καὶ ἡμῖν ἰ. Bekk. ult. ἐπειδὴ] ἐπειδὴ ἰ. Bekk.

P. 421. 2. περιεστηκότα Bekk. 6. τούτῳ] τούτου s. 1. τούτο ἰ. Bekk. 8. αὐτῇ] τριαυτῇ s. ἰ. om. Ald. Ibid. καταψηφίσθεσθε s. 1. Ald. 21. τούτων s. ἰ. v. antep. ἐκ secundum om. v. pen. καὶ om. Ald.

P. 422. 5. ἐδόκει Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Α.

- P. 423. 1. μὲν om. s 1.
 P. 424. 4. τοσούτω] τοσούτων l. Bekk. Ibid. ἐπινικίους] ἐπ' ἐνίοις Bekk. ult. ἐχθρόν] πύτερον s 1. v.
 P. 425. 1. προγεγραμμένων s 1. 3. τῶν] ἂν l. Bekk. 14. ὅπη εἰς] ὅπη καὶ εἰς l. Bekk. 15. μέλλοι s 1. pen. λείπη] λίπη l. v. Bekk.
 P. 426. 2. μοι] δέ μοι v. 4. ὅτι] ὁ Ald. 5. ἐάν] ἂν l. Bekk. 9. αὐτῶν] αὐτὸν b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ὀπλιτῶν b. 10. ἀστρατίας s 1. Ald. 11. ὅτι] ὁ q. s 1. v. Ibid. καταλεγείς ὁ πατήρ] καταλεγείς ὁπῆρον s 1. οὐ κατελέγη, λειστοταξίου δὲ, ὅτι l. Bekk. 12. ἡμῶν Ald. Ibid. στρατοπεδευσμέναν, οὐδὲ παρῆν] στρατοπέδω μόνος, οὐ παρέχον l. q. s 1. v. Bekk. 13. ἐκατὸν v. Ibid. τάξας] τάξαι l. Bekk. Ibid. δεῖν] δεῖ l. p 2. s 1. v. Bekk. δέον b. 14. πολιτῶν] ὀπλιτῶν Bekk. Ibid. ἰππεύσεις] ὁδ' ἰππεύειν l. ὁ δ' ἰππεύει Bekk. 15. ἀπολογίαν] τὴν ἀπολογίαν l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι cod. Palat. Bekk. 17. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. Bekk. ult. ὅτι] ὅτος l. Bekk.
 P. 427. 6. πολιτῶν] ὀπλιτῶν Bekk. 7. ἰππεύσαντες δὲ καὶ τὸν] ἐφιπποῖ δὲ ὄντες τὸν l. Bekk. antep. μὲν om. v.
 P. 428. 5. τὸν ὑφ' Bekk. 14. οὖν] δὲ l. m. v. Bekk. 17. οἱ δὲ - - ἐστρατεύοντο om. s 1. 11. φίλοι] περὶ ἢ b. φίλοι Bekk. pen. πολέμους] πολεμίους l. p 2. v. Bekk. ult. ψῆφοι, καὶ] ψῆφον φέρεται, καὶ l. Bekk.
 P. 429. 8. εἰ] ἂν εἰ l. Bekk. 9. ὅτι] ὅταν s 1. Ald. antep. ἡμῶν] ἡμῶν l. v. Bekk. pen. ὅταν] ὅτε l. Bekk. ὅτι v. ult. μὲν ὁ παῖς v. Ibid. ἦν, οὕτω] ἦν καὶ οὕτω l. Bekk. ἦν οὕτω b.
 P. 430. 1. τὰ πατέρες] τοῦ πατρός l. τὰ τοῦ πατρός Bekk. Ibid. τοῖς] δὲ τοῖς v. δεῖν τοῖς b. 6. αὐτῶ] αὐτῶν l. p 2. s 1. v. Bekk. 7. ἂν om. p. 2. 8. μὴ ἂν τὰς] μὴδὲ διὰ τὰς l. Bekk. antep. εἶναι om. Ald.
 P. 431. 2. πραττόμενα] προστάττόμενα l. Bekk. ult. ἀλλ' εἰ] ἂν εἶδε l. Bekk. Ibid. τοῦ στρατηγῆν] τὸν στρατηγῶν Bekk. Ibid. οὐδὲν] οὐδὲ l. m. v. Bekk.
 P. 432. 1. αὐτοὺς] αὐτοῖς l. Bekk. 2. τῶν τοιούτων] τοῦτων l. Bekk. 4. πραττόμενα] προστάττόμενα l. Bekk. 8. δεδοκίμασμένους] δεδοκίμασμένους ἐστὶν l. Bekk. 9.

αὐτοῖ] αὐτῶ Bekk. 15. ἀξιώση] ἀξιώσει l. p 2. s 1. v. Bekk. ult. τοῦτων s 1. 21. ἐπειδὴ] ἐπεὶ v.

P. 433. 4. ἀφρημένω] ὑφρημένω l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 5. εἶμι μὲν ὑπὸ] νυκτός τε ὑπὸ l. ἐπινεν ὑπὸ Bekk. Ibid. τῶ αὐτόματι] τῶ αὐτῶ οἰκήματι l. τῶ αὐτῶ στρατοματι Bekk. 6. μεθ'] καὶ μεθ' l. δὲ μεθ' Bekk. 8. λαμπρῶς] λαμπρῶς l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. πανθότερος v. antep. δείξει] δόξει b. v. δόξειεν l. Bekk. Ibid. δ' om. v. Ibid. Ἀλκιβιάδου] Ἀρχεβιάδου Bekk. ult. ταῦτα] τοιαῦτα l. m. v. Bekk. τοιαύτας s 1.

P. 434. 1. ὡς] ὡς l. Bekk. 2. Ὁρεοῦς l. Ὁρεοῦς m. v. Ὁρβέοῦς s 1. 4. τελευταῖον] τελευταῖον l. v. Bekk. antep. μισεῖ s 1. v. Ibid. οὐδὲ] οὐδ' ἂν Bekk. ult. Ἀλκιβιάδης ὡς εἶν] Ἀρχιβιάδης αὐτὸν b. l. m. p 2. v. Ἀλκιβιάδης ἄντων s 1. Ἀρχεβιάδης αὐτὸν Bekk. Ibid. πολλοῦ δὲ χρέους s 1. χρόνον om. Ald.

P. 435. 4. εἰς om. v. 5. παραμελέσας v. Ibid. αὐτοῦ] τὴν αὐτοῦ l. Bekk. τὴν v. 8. αὐτοῦ] ἐαυτοῦ l. Bekk. 9. πολλὰ] καὶ πολλὰ v. Bekk. 10. γεγραμμένον l. s 1. v. Ibid. αὐτῶ] αὐτῶ l. s 1. v. Bekk. αὐτῶ p 2. antep. ποιούμενοι p 2. s 1. v. Ald. pen. οὗτος] ὁ δ' l. Bekk. ult. τῶν εἰδῶν] τῶν οὐειδῶν Bekk. om. l.

P. 436. 1. ἐαυτοῦ] ἐαυτῶ l. Bekk. 2. ἐπεισε] ὡς ἐπεισε l. Bekk. 6. ἡμῶν s 1. 7. λαμβάνεται] λαμβάνετε l. Bekk. 9. παρὰ] περὶ s 1. antep. αὐτῶ p 2. v. Ibid. ἀφέλεισθαι s 1. Ald.

P. 437. 5. στρατεύσασθαι] στρατεύσας Bekk. 13. δάσοντες] παραδάσοντες l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 20. εἰδῶτο μέγα l. Bekk. 23. εἰσηγήσεται Ald. ult. ὅταν μὲν] ὅτε μὲν l. Bekk.

P. 438. 1. ἡμᾶς Ald. 8. αὐτὸς b. 20. ἐν ναυμαχίᾳ] ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ Bekk.

P. 439. 2. ἡμέτεροι l. m. v. 5. καὶ om. v. 9. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι v.

P. 440. 1. ἀλλ' ἄτε πεπνύσασθαι ἅπαντα, ἀ πεπνύσασθαι καὶ πεπνύσασθαι] ἀλλὰ καὶ πεπνύσασθαι καὶ πεπνύσασθαι ἅπαντα l. Bekk. ἀλλ' ἄτε πεπνύσασθαι ἅπαντα, αὐτὰ πεπνύσασθαι b. 15. πραττόμενα v. 21. ἰδούθη v. 23. τὸ om. l. Bekk.

P. 441. pen. ψήφισονται] ψήφιοῦνται l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Β.

P. 422. in Tit. Ἀστρατίας v. et sic deinde.

P. 443. ult. κοινανούς] κοινὸς l. Bekk.

P. 444. 1. βούλονται Ald. 4. uncos om. Bekk. 5. ἐδέοντο καταψ.] ἐδέοντο μὴ καταψ. l. Bekk. 6. διαδίδοντες] δίδοντες Bekk. antep. τῶν μὲν] τὴν μὲν s 1. [τῶν μὲν] Bekk. om. l. Ibid. καταψήφισσασθαι

Ald. ult. τολμήσεις μὲν] τολμήσει ὁ μὲν Bekk. Ibid. ἐμβᾶς τῶν] ἐν ταῖς τῶν Bekk.

P. 445. 1. τὰ * δέησονται] ἐδεύονται δέησονται l. p 2. v. Bekk. στρατηγοὶ δέησονται b. 3. ὑφ'] ἐφ' v. 5. δέησει] διόσεις de suo Bekk. 6. τοῦτοις ἂν] τοῦτων l. Bekk. τοῦτου ἂν m. s 1. s 1. v.

P. 446. 1. φαίνων] φεναῖον m. s 1. φέρων

p 2. v. ἀφαιρῶν l. Bekk.

P. 447. 7. μὲν στρατηγὸς] μὲν τοὺς στρατηγὸς l. v. Bekk. 8. ἡμῶν l. s 1. v. 12. τούτων] τούτοις l. Bekk.

P. 448. 2. κελεύουσι] κελεύασι l. s 1. v. Bekk. 5. μεγάλης ζημίας] μεγάλη η̄ ζημία l. Bekk. 16. οἷς ἂν] ὅς ἂν l. Bekk. 20.

ἐλαττόνων] ἐλάττονος Bekk. 22. πολίτας s 1. v. Ald. Ibid. καὶ λιπῶν] καταλιπῶν v. antep. ὑπαρχον] ἵππαρχον b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἄλλο v. P. 449. 1. Ἀρχιστρατιδῆ] Ἀρχεστρατιδῆ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ.

P. 450. 7. τυγχάνει] τυγχάνει l. s 1. v. Bekk.

P. 451. 2. λόγους τῶν] λόγους τοὺς τῶν l. m. p 2. v. Bekk. 9. μεθισταμένη τῆ πολιτεία l. m. s 1. μεθισταμένους τῆ πολιτείας v.

P. 452. 2. ἢ τοὺς] καὶ τοὺς l. s 1. v. Bekk. 5. ἀπομούντων b. Ald. 8. ἀναπράξῃτε b. 9. ἐπαναχθέντα v. 12. ἀποδείξαι] ἀποδείξαιεν l. p 2. v. Ald. Bekk. 14. συγγράμμασιν v.

P. 453. 5. ὑπάρχους χειροτενουμένους v. 6. ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι] ὥστε μηδὲν δ' ἄλλο με l. Bekk. 12. μόνου v. antep.

μηδὲ] μηδεὶς v.

P. 454. 10. στρατηγίας p 2. v. 12. ναυμαχίαν v. 14. πάντες] πάντας l. p 2. s 1. v. Bekk. 15. εἶναι δὴ] εἶναι δεῖν l. s 1. v. Bekk. 18. Ἐξάλειψαί] ἐξάλειψαί l. p 2. v. Bekk. antep. συλλεγόντων] συλλεγόντων l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 455. 9. ἐγὼ δὲ διεπερ. v. ult. τοῖς πᾶσιν] τοῦ πᾶσιν l. Bekk.

P. 456. 4. ἐμβάλλοντος s 1. v. 13. κινδυνεύαν v.

P. 457. 6. ἐπερχόμενοι v.

P. 458. antep. τί om. v.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 459. tit. ΔΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] ΧΡΗΜΑΤΩΝ Bekk. ult. μὴ καὶ] μηδὲ s 1.

P. 460. 2. διηγῆσομαι v. Ald. 7. οὐ] οὐν codd. et Bekk. 8. τοσοῦτόν τε] τοσοῦτόν γε Bekk.

P. 461. 6. ἀστικαὶ] ἀστικαὶ l. Bekk. 13. εἰδέναι om. Ald. 14. ἀπογραφῶν] ἀπογραφῶν b. [τῶν] ἀπογραφῶν Bekk. Ibid. τρις b. Ibid. τέσσαρες l. Bekk. τετράκις b. 15. ὅτι οὐκ] ὡς οὐκ l. Bekk. antep. παραλιπόντες] παρέλιπον l. Bekk. pen. πάντα] τὴν πάντα p 2. s 1. v. Ald. οἱ πάντα l. Bekk. Ibid. ἀπέγραφον, καὶ λόγῳ] ἀπέγραφον, καὶ λέγω v. ἀπογράφοντες· ἐγὼ δὲ l. Bekk. ult. κέντηνται] κέντημαι l. m. p 2. s 1. v. Bekk. κέντομαι q. κέντηναι Ald. Ibid. ἡμῖν] ἡμῖν l. p 2. v. Bekk.

P. 462. 4. ἡμῖν] ἡμῖν l. v. Bekk. 8.

Κικυνοῖ] Κικυνοῖ m. Bekk. κίνδυνοι p 2. s 1. 10. λαχόντος de suo Bekk. 12. et 16. τὰ δύο] τὰ δύο l. m. v. Bekk. 14. ἐγγράκατε Ald. Ibid. οὐν] μὲν οὐν v. 16. πλείον] μᾶλλον v. ult. εἰ om. Ald.

P. 463. 1. τοσοῦτον Ald. Ibid. ἐπιπυρρῶν] ἀποκηρῶν l. Bekk. 5. Σφηττοῖ] Σφηττοῖ χωρίον l. v. Bekk. Ibid. τῷ] τῷ Ald. τοῦ Bekk. Ibid. Κικυνοῖ] Κικυνοῖ m. Bekk. 6. ἦδη ἀμφ.] ἦδη τρία εἴη ἀμφ. v. Bekk. 7. αἱ δίκαι] αὐτοδίκας s 1. δίκαι om. p 2. Ibid. ἐλέχθησαν] ἐλήχθησαν l. Bekk. antep. ναυτοδίκας om. in lacuna s 1. Ibid. αὐτὰ Bekk. pen. ὑπογραφαὶ Ald.

P. 464. 4. μὲν, ᾧ] μὲν οὐν, ᾧ v. Bekk. 5. αὐτῇ] αὐτὸς l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ.

P. 465. tit. ΤΗΣ om. Bekk. 1. τούνον om. v. Ibid. οἱ τινες] οἱοί τινες de suo Bekk.

P. 466. 14. ἐπεδείξα v. unde Reisk. ἐπεδείξατο. 15. εἶλε] εἶχε Ald. 16. ἐσθήσατο v. antep. ἡμέτερον ἠττωμένων v. pen. ἐν ναυμαχίᾳ] ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ Bekk.

P. 467. 1. δουλεύοντων s 1. v. συμβουλεύοντων Ald. 9. τείχη] τὰ τείχη l. Bekk. 10. παραδεδομένας Ald. Ibid. καταδουλώμενον] καταδουλούμενον l. Bekk.

P. 468. 7. κακοὶ] κακοὶ l. Bekk.

P. 469. 1. γεγεννημένοι.] γεγεννημένοις ἔχαριε. l. Bekk. 11. ἡμετέρως s 1. 20. ὄντας ἡμᾶς l. Bekk.

P. 470. 1. Πολιάρχος] πολιάρχος l. m. q.

s 1. Πολιάρχος Bekk. 5. τὰ ἐναντία] τὰναντία l. Bekk. 8. τούτων δὲ] τούτων δὴ l. s 1. v. Bekk. 11. βεβαιώσατε v. 13. ποιήσατε] ποιήσατε q. s 1. v. ποιήσατε, τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκούεις l. Bekk. 14. τοῖς ἄλλοις] τοῖς μὲν ἄλλοις l. m. q. s 1. v. Bekk.

P. 471. 5. αὐτὰ] αὐτῶν b. l. s 1. v. Bekk. Ibid. δεδημεῦσθαι] δεδημεῦσθαι l. Bekk. 6. ἡμελεῖτε] ἂν ἡμελεῖτε v. Bekk. 7. τῇ πόλει] τῇ om. l. m. v. Bekk. 10. ἐκ τῶν] αὐτῶν Ald. 16. μὴ μηπιστικακῆν l. m. s 1. v. antep. ὑπὸ τῶν τοιούτων v. Ibid. αὐτῇ] ταύτην Bekk. pen. κακοὶς s 1. v.

P. 472. ἐωρᾶτε] ἐωρᾶτο l. Bekk. 13. καλῶν] καλῶν l. s 1. v. Bekk. καλοὺς Ald. Ibid. ἀθλιοθεάουσι] ἀθλιοτάτους Bekk.

18. παρεχόντων v. pen. γενησμενός] γενομένους l. m. s 1. v. Bekk.

P. 473. 4. ἀναβιβάζομαι s 1. v. 5. καὶ om. v. 7. ἡμετέρας Ald. 8. αἷτιος αἷτιαι

l. s 1. v. Bekk. 13. μέρος] τὸ μέρος l. Bekk. Ibid. ἀξιώ] ἄξιον v. Bekk. 19. προκινδυνεύόντων v.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 474. tit. ΥΠΕΡ] ΥΠΟ s 1. 4. ὄντων] ἄλλων v.

P. 475. 6. ἔχει v. Ibid. τις δεινότατον] τις ἰδεῖν l. Bekk. 8. τὸ om. v. 10. ἀποδέχεσθε] ἀποδέχεται Bekk. 12. ἐλεγχόμενον b. 13. ἰδεν] εἶδεν l. s 1. v. Bekk.

P. 476. 1. ἡμετέρας] ἡμετέρους l. s 1. v. Bekk. 4. συκοφαντούμενοι s 1. 8. οἰκίους αὐτοῦ. s 1. ult. μὴ δῶσιν] λάβωσιν l. Bekk.

P. 477. 6. κατηγορούμενα v. 7. εὐμενοῖας v. Ibid. ἀκροασαμένων] ἀκροασαμένους m. Bekk. 8. νομίζηται] νομίσπη l. Bekk. νομίζεται Ald. 13. οὐ] οὐκ l. s 1. Bekk. οὐῶ v. pen. τῆ τε πόλει ἐν γε Bekk. ult. ἄλλως τε] ἄλλοτε s 1. v. ἀλλ' ὅτε Bekk.

P. 479. 6. τε om. v. 7. ταῖν θυγ.] ταῖν τε θυγ. l. q. s 1. Bekk. 10. μὴ ὄ γε] μὴ γε ὄ v. Ibid. ἔχων] γὰρ ἔχων v. 15. ἀνήλωσεν] ἀνάλωσεν l. Bekk. 17. γὰρ om. v. pen. τῶν παραγενομένων] τῶν om. l. Bekk. ult. Εὐαγόρου s 1.

P. 480. 8. στόλον v. 11. ἐπείρατο v. 15. εἰπῶν] λαβῶν, γρ. εἰπῶν l. 16. ἢ ἀνήγ.] ἢ ἀνήγ. s 1. v. Ald. ἢ ἢ ἀνήγ. l. Bekk. Ibid. εἰς τὸν] ὡς τὸν l. m. s 1. Bekk. pen. δ' αὐτῷ ἡκουσῶν v. Bekk. ult. εἰρημένον s 1.

P. 481. οἶκ εἶν δυνατός] οὐχ οἶον τε ἦν l. οἶκ οἶον ἦν i. οἶκ εἰ δυνατός ἦν l. οἶκ εἶον ἦν δυνατός Ald. οὐχ ἂ δυνατός ἦν Bekk. 6. ἐχρήσαντο] ἐχρησαν l. Bekk. 8. τοῖς τετήρησι s 1. pen. Πυριλάμπτους] Πυριλάμπους l. Bekk.

P. 482. 1. φιάλης μὲν χρευτῆς] φιάλην χρευτὴν l. Bekk. Ibid. Ἀριστοφάνην] Ἀριστοφάνη l. Bekk. 2. ἂς ἔχοι] ἂν ἔχοι q. s 1. v. unde ὡς ἂν ἔχοι Reisk. ὡς ἂς ἔχοι l. ὡς ἔχοι Bekk. pen. ἐπειδὴ ἦδιστ'] Post ἐπειδὴ lacuna in l. et Bekk. ult. εὐθὺς om. v.

P. 483. 1. δέομεθα] ἐδέομεθα l. s 1. Bekk. 3. ἱμῶν. ἴσως] ἱμῶν. ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. ἴσως l. Bekk. 11. πρὶν Νικοφῆμω ἢ καὶ] om. Bekk. καὶ om. v. 12. γῆ μὲν οὐκ ἦν] οὐδὲν ἦν l. Bekk. 13. δὲ ναυμ.] δ' ἡ ναυμ. Bekk. 15. αἰτίας] οὐσίας l. Bekk. antep. διαχορηγῆσαι] δις χορηγῆσαι Bekk.

P. 484. 3. ἄξιον λόγου] ἀξιολόγου m. s 1. ἄξια ἄν l. Bekk. 4. ἔχοι] ἔχοντι l. Bekk. ἔχει ἂν v. 5. κτισσαμένω] ἂ κτισσαμένω Bekk. 6. τότε] τότε l. s 1. v. Bekk. 9. ἀπεσπάζθησαν] ἀφηρησάθησαν m. s 1. v. Bekk. 10. φύλακας] φύλακα l. s 1. v. Bekk.

P. 485. 13. σφροδέντων s 1. Ald. 14.

τούτου] τοῦτο l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἡξίου] ἡξιοῦτε ἂν l. Bekk. antep. μὲν] μὴν l. v. Bekk. Ibid. τοῦτον] τοῦτο l. Bekk. ult. τῶν μὲν οὖν v.

P. 486. 1. οἶον τε] οἶον τὰ s 1. οἶονται l. Bekk. 4. ταῦτα] ταῦτὰ l. v. Bekk. 5. γῶναι. ἱκανοί] γῶναι, ἱκανῶ l. s 1. v. Bekk. 10. λαβῶν s 1. v. 11. διένεμεν] διένειμεν l. s 1. v. Bekk. 14. δημεύετε] δημεύσατε Bekk. Ibid. τὰ τοῦ] τοῦ om. l. Bekk. 15. ἐὰν ἐξ] δὲ ἐξ l. Bekk. antep. λάβοι τὴν ἐκ] λάβη τὴν ἐκ v. λάβοιτε ὡς καὶ ἐκ l. λάβοιτ' ἢ ἐκ Bekk. pen. ἡξιοῦτε] ἀξιοῦτ' ἂν l. Bekk.

P. 487. 4. εἰς Δ. εἰς v. 8. πεντεκαίδεκα v. 9. κεφάλαιον τι] τι om. l. v. Bekk. antep. οὐδὲν l.] οὐδὲν l. s 1. v. Bekk. ult. τοῦτον μάστρυα l. s 1. v. Ald.

P. 488. 3. δήλω] δῶλα l. v. Bekk. 4. ὀψθησαν] ὀψθη ἂν l. Bekk. 6. καὶ ἐχοσῆγρησε] κατεχορήγησε Bekk.

P. 489. 1. δέκα μναῖς] δέκα ναῦς l. Bekk. antep. ἐπὶ τῶν] εἰ τῶν l. Bekk. ult. εἰ πλείων] εἰ om. l. s 1. v. Bekk.

P. 490. 6. ἔμπροσθεν] πρόσθεν l. v. Bekk. 8. τὴν ἡμετέραν δόξαν v. 9. ἐφάνη] ἐφάνησαν l. v. Bekk. 10. οἶον s 1. Ibid. πλείων] πλέον v. Bekk. πλείων l. 11. ἐνεμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ] ἐνεμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ l. Bekk.

P. 491. 4. ὅς ante ἔτε ponit Bekk. pen. ὡς] ὅς Ald. ult. ἐτιμώσατο q. s 1. Ibid. τότε τοῦτον] τὸ τοῦτο l. Bekk.

P. 492. 2. διεχώρισε s 1. διεχώρησε q. Ald. 3. πᾶν πολλὰ] πᾶμπολλὰ l. Bekk. 6. καὶ] δὴ καὶ l. Bekk. 7. πολλοὶ v. Ald. Ibid. νεωστὶ ἐν] νεωστὶ παρὰ τὸ εἶδος ἐν l. Bekk. 11. τεθνεώτος] τεθνεώτων Bekk. 12. ἐξενεχθεῖεν s 1. v. Ald. pen. ἔχει] ἔχοι s 1. v. Bekk. ult. ὅσα] ἢ ὅσα l. Bekk.

P. 493. 1. ἐμπόρων] ἐμπόρων λαβείν l. Bekk. 5. ἀπόντων] ἀπάντων l. Bekk. 6. ἔχοι] ἔχει l. ἔχοι Bekk. Ibid. εἶτα εἰ] εἰ om. l. Bekk. Ibid. τι πλὴν] τι πρὶν Bekk. 9. εἰδότες] εἰδότες l. Bekk. 11. τί τινας] τε om. l. Bekk. antep. ἀληθές τοῦτο] ἀληθῆ ταῦτα l. m. v. Bekk. ἀληθῆ τοῦτο s 1.

P. 494. 2. δὲ om. v. 11. ἀπολέσθαι] ἀπολέσαι Bekk. 12. παρέχουσι] παρέχουσι v. Bekk. 15. ἐκείνων] ἐκείνου l. s 1. v. Bekk. ἐκείνον Ald. 18. ἱμῶν om. l. Bekk. Ibid. 20. et 21. οὐδὲ] οὐτε l. Bekk.

P. 495. 3. ἕνεκα l. Bekk. 6. μόνον] μόνου l. Bekk. 11. καὶ καθ'] καὶ om. l.

Bekk. 12. ἀναγνώσεται.] ἀναγνώσεται. s 1. ἀναγνώσεται. Λειτουργίαι, l. ἀναγνώσεται. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ. Bekk. pen. πατρὸς αὐτοῖς] πατρὸς καὶ τοῖς l. Bekk.

P. 496. 9. μέλλοι] μέλλει l. Bekk. 14. μὲν] μὲν ἔν l. s 1. v. 15. λάθη s 1. v. antep. χρόνω] ὃ νῦν εἰς] χρόνω, ὃν ὑμεῖς

l. Bekk.

P. 497. 1. δημεύσαιθ'] δημεύσαιθ' l. Bekk. 3. λυσिताῖεν v. 8. τ' ἔργω] γ' ἔργω Bekk. 11. δὲ πλείους] τε πλείους Bekk. Ibid. δημεύσετε] δημεύσατε l. s 1. Bekk. ἐδημεύαται v. 14. ταῦτα v. 16. καὶ ἀθλητὰς] καὶ ἀθλητὰς, καὶ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

P. 499. iit. ΛΟΓΟΣ] ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑ- ΔΥΣΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ l. Bekk. 2. τῶ om. l. v. 6. οὔτος om. v. pen. περὶ] ἂν περὶ l. Bekk. ult. ἕνεκα l. Bekk.

P. 500. 3. ἡ καὶ] ἡ καὶ l. Bekk. Ibid. ἰκανός] ἰκανός ἐστιν l. m. s 1. v. Bekk. pen. εἰρησμένους v.

P. 501. 3. μὴδὲ] μὴ v. 4. διὰ τὰ π. ἀμαρτήματα] om. l. [μὴδὲ διὰ τὰ π. ἀμαρτήματα] Bekk. 8. μὲν τοῖς] ἐν τοῖς cod. Palat. Bekk. μὲν om. l.

P. 502. 1. καταπροδιδόντων v. 2. οἱ δι- κνοῦχ b. 5. κερδάνασιν v. 10. δὲ ἀπηχθ.] δὲ οὐκ ἀπηχθ. b. l. Bekk. 12. ἐβούλιτο v. pen. ἀπεικίνυσεν] ἀπεικίνυσαν l. m. s 1. Bekk.

P. 503. 6. ἐξήμαρτον] ἐξήμαρτον l. v. Bekk. 9. ἦσαν om. l. Bekk. antep. ἐν τε] ἐν γε l. Bekk. Ibid. ἐνταῖς v. ult. ἔφασαν] ἔφασαν l. Bekk. Ibid. βούληται v.

P. 504. 1. μαρτυρησάντων v. 2. ψευδεῖ κατηγόρω] ψευδῆ κατηγόρω s 1. ψευδῆ κατη- γόρων l. Bekk. ψευδῆ κατηγοροῦμαι b. 6. τῶ τρόπω τῶ] τῶ τρόπῳ τῶ l. Bekk. Ibid. ἐξέτεινε s 1. 9. ἀξίός ἐστιν Ald. 10. εἰ καὶ μὴ] εἰ μὴ καὶ l. Bekk. ult. ἑνακισχι- λίου] ἑνακισχιλίους l. Bekk.

P. 505. ult. ἡμᾶς] ἡμᾶς l. q. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 506. 6. οἱ αὐτοὶ] εἰ αὐτοὶ l. οἷς αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἕνα] ἕνα s 1. Ald. 7. χρεῖ] χρεῖν Bekk. ult. εἶποι τις ὅπως] εἶποι ὅπως τί l. Bekk. Ibid. πάντων] πάντα l. m. s 1. v. Bekk.

P. 507. ἡνίκα] ἡνίκα ἂν s 1. 5. ὤφειλε]

ὄφλε l. Bekk. 9. ἡ] ἡ l. s 1. Ibid. δεῖνὰ ἄγαν] δεῖνὰ γ' ἂν l. Bekk.

P. 508. 5. ἄπαντες] ἀπόντες Bekk. 10. εἰ] οἱ v. ult. γενημένον v.

P. 509. 4. στρατιᾶς l. s 1. v. Ald. 6. μὴδὲν δὲ] δὲ om. l. s 1. v. Bekk. 8. εἰσ- φέρη l. s 1. 11. εἰδέναι] εἰδέναι κατελεγε- μένον εἰς l. εἰδέναι [κατελεγεμένον εἰς] Bekk. qui tamen κατελεγεμένον εἰς τοὺς ἰππείας ma- vult post ἐξέπεμψεν poni. antep. ὧν] ὧν l. Bekk. pen. ἀνεσώθη] ἀνεσώθη l. v. Bekk. Ibid. εἰς τὴν] τὴν om. l. v. Bekk. Ibid. ἡλπιζόμεν] ὀπλιζόμεν l. ἡλπιζόμεν Bekk.

P. 510. 1. τε om. v. 4. ἵππευον, καὶ om. l. inclusit Bekk. Ibid. ἀπελειπόμην] ἀπελειπόμην l. s 1. Ald. Bekk. 6. ὀπλι- τεύων. ἡμῖν] ὀπλιτεύων, καὶ ὑπὲρ τούτων ἡμῖν l. Bekk. ult. ἐμοὶ] μοι l. Bekk. Ibid. ἀγαθὰ] ἀγαθὸς l. Bekk.

P. 511. 1. ἀνεγέγραπτο] ἐνεγέγραπτο l. Bekk. 2. ταῦτα] ταῦτά l. Bekk. 6. φυγάδων, οὐ] φυγάδων, οὐ οὐ b. Bekk. Ibid. ὅτε] ὅ τι l. v. Bekk. 13. ἦτε] εἶτε s 1. v. 14. ἦττον] ἦττον Bekk. 15. δέυρο. πῶς] δέυρο. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. πῶς l. Bekk. ult. ὧν] ἀλλ' ὧν l. Bekk.

P. 512. 1. ἡμᾶς δικαίως] ἡμᾶς οὐ δικαίως l. Bekk. 6. ποιούμεν v. ult. λεγόντων πάντων] λόγον τῶν πάντων Bekk.

P. 513. 9. χρημάτων v.

P. 514. 10. ὅστις ἡμῖν] ὅστις δ' ἡμῖν Bekk. 11. ἐλεῖσαντας s 1. v. Ibid. ἀποψηφισασθαι s 1. v. Ald.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

P. 515. 1. κατηγορούμενον v. 3. ὅτου] οἷον l. Bekk.

P. 516. 6. ἐπειδὴ] ἐπὶ v. ἐπεὶ Ald.

P. 517. 2. πλεῖ l. s 1. v. πλείστα Ald. Ibid. μέγιστον ἡμῖν l. Bekk. 6. ᾧ] ἂν, ᾧ l. Bekk. 8. κινδυνεύειν] κινδυνεύσειν l. v. Bekk. 9. Θρασύλου s 1. v. 12. Φερέριος] Φερεάριος v. Bekk. 13. Ἐρασινείδης] Ἐρα- σινείδης l. s 1. v. Bekk. Ἐρασινείδης Ald. 19. δὲ τοῖς] καὶ τοῖς Bekk. δὲ om. l. 22. ἐγένετο] ἐγένετο l. Bekk.

P. 518. 3. νῦν] νῦν l. v. Bekk. 9. παρ'] ἀπὶ τούτων παρ' l. m. s 1. v. Bekk. 19. προσόντα] προσόντα Bekk. 20. ἀρπάξον- ται v. 22. θελόντων] ἐθελόντων l. Bekk.

P. 519. 8. ἐπιθυμήσασσι] μὴ ἐπιθυμή- σασσι b. Bekk. 13 γὰρ καὶ ἑμαυτὸν v. Ibid. μὲν τῶν] μὲν l. Bekk. μὲν τῶν ἑμῶν b.

P. 520. 4. γε εἰπέην] δ' οὐκ ἂν εἰπέην l. Bekk. τε εἰπέην v. οὐδὲ ταυτό γε εἰπέην b. 6. ὡς secundum om. v. 7. ἰδίαν] [τῶν] ἰδίαν Bekk. 8. δημοσίαν] τῶν δημοσίαν l. v. Bekk. 9. οὐδὲν] οὐ v. Ibid. δεῖ] δεῖν Bekk. 12. μόνων v. Ibid. ἀλλὰ τῶν] ἀλλὰ καὶ τῶν l. Bekk. 15. ὑφ' ἡδοῆς] ὑφ' om. l. Bekk. 18. προκαλέσασθαι] προκαλέσα- σθαι b. v. Bekk. 19. οὐκ οὖν s 1. pen. οὐκ ἂν δυνάμενοι] οὐ δυνάμενοι l. Bekk.

P. 521. 5. ὀργισθῆσθε] ὀργισθῆσεσθε l. m. v. Bekk. 6. ἡμῖν v. 10. ἐγὼ κερδάνασ

βουλ. b. 11. γὰρ [ἄν] Bekk. 13. δωροδοκοῖμην v. 14. οὐν om. v. 19. δέον εἶ] δέον ἐλογισάμην εἰ b. δέον ἐμνήσθην εἰ l. Bekk. Ibid. τοσοῦτον] τοσοῦτο l. v. Bekk. Ibid. καταλείψαι s 1. pen. οὐδέποτε κινδ.

s 1. οὐδέπω κινδ. v.

P. 522. 11. ἀξία] ἀνάξια l. Bekk. 12. ὑμῶν] ἡμῶν l. s 1. v. Bekk. pen. ἐν πρόσθεν] ἐν τῷ πρόσθεν l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

P. 523. 7. ἐπέδοσαν. v. 9. ἀκρίτως v. antep. καὶ θανάτω b. ult. σιτοπώλους Ald.

P. 524. 3. ταῦτα] τὰ τοιαῦτα v. 4. οὐνεκα l. s 1. Bekk. 6. ἀπελογισάμην] ἀπελογισάμην l. v. Bekk. 13. ἀνάβηθι. εἰ πέρυσιν ἐμοὶ] ἀνάβηθι καὶ ἐμὲ σύ μοι v. ἀνάβηθι. εἰπέ σύ ἐμοὶ l. Bekk. ἠρώτων μὲν s 1. v. 15. ὑπερβαλλόντων] ὑπερβαλλόντων l. s 1. v. Bekk.

P. 525. 1. σιτοπώλους v. 3. ἡμᾶς s 1. Ibid. παρεχόμεθα v. 4. σῦτον] πλείω σῦτον l. Bekk. 6. χρῆ] χρῆν Bekk. 12. ἠρώτων μὲ] ἠρωτῶμεν l. Bekk. ἠρώτων μὲν s 1. v. 15. ὑπερβαλλόντων] ὑπερβαλλόντων l. s 1. v. Bekk.

P. 526. 2. συνεβούλευσεν s 1. Ald. Ibid. παρεξομαι. ΜΑΡΤΥΣ.] ΜΑΡΤΥΣ post φαίνονται ponunt codd. et Bekk. 9. ἀπολο-

γήσασθαι s 1. v. Ald. 13. ἀλλὰ μὲν γὰρ l. m. s 1. v. 16. ἡμῖν] ὑμῖν l. Bekk. antep. οὐνεκα] ἔνεκα l. Bekk. ult. ἀπέλιπε v.

P. 527. 4. οἴσεται] εἴσεται l. s 1. v. Bekk. 12. πρότερον v. 13. οὔτοι] αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἐφθάσαι] διεφθάσαι l. m. s 1. v. Bekk.

P. 528. 7. σιτοφύλακος] σιτοφύλακας b. l. s 1. v. Bekk. 11. μὴ δυν.] οὐ δυν. l. s 1. v. Bekk. 13. ὑμῖν ἐστίν l. Bekk. 13. γὰρ] γὰρ ἐστίν b. pen. δὲ] τε v. ult. λαμβάνειν] [λαμβάνειν] Bekk.

P. 529. 4. ἐπιθυμεῖτε] ἐπισθυμεῖτε Bekk. 13. et 14. οὐνεκα] ἔνεκα l. v. Bekk. 18. αἰτοῦνται] αἰρούνται l. Bekk. antep. ἐλεήσατε s 1. Ibid. τε om. s 1. ult. οἷς] οἷς l. Bekk.

P. 530. 2. τὴν αὐτὴν] τὴν αὐτοῦ l. Bekk. pen. ποιήσατε v.

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ.

P. 531. ult. ὁπότε] ὁπότεν l. Bekk.

P. 532. 4. δ' ἐπὶ v. 9. ὀφλήκοι] ὠφλήκοι l. s 1. v. Bekk. ult. τε] τὰς v.

P. 533. 7. μᾶλλον βούλεσθαι l. Bekk. 9. εἶ] ἦν v. 12. ἐκείνου s 1. 24. εἰθύκρατον Ald.

P. 534. 9. ἀντιγραφή] ἀντιγράφως l. Bekk. 12. ἐξεργασθῆ v. 17. βεβαιώτητος Ald. pen. ἢ εἰς] Bekk. ἢ om. l. Ibid. ἢ φάσκοι] ἢ φάσκων l. s 1. v. Ald. [ἦ] φάσκων

Bekk.

P. 535. 3. ὕδαρ.] ὕδαρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. l. Bekk. 13. Πλαταεὺς εἶναι l. Bekk. 17. Ἄριστόδημος s 1. Ald. 19. ἐπισκεψάμενος] ἐπισκηψάμενος l. Bekk. ἐπισκεψάμενος v. ἐπισκέμενος Ald. 20. αὐτὸν] αὐτοῦ v. Bekk. 21. ἐπειδὴ δὲ Ald. antep. ἐπίβαλε Ald. ult. τῶν om. v.

P. 536. 3. ἦν εἰκος] εἰκὸς ἦν l. Bekk. 4. ὅκει πολὺν] ὅκει [εἰ] πολὺν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ.

P. 537. 1. πολλοῦ] οὐ πολλοῦ l. Bekk. ult. οἶκ] γὰρ οἶκ l. Bekk.

P. 538. 5. εἰ om. v. 6. δοκῆ s 1. 7. συκοφαντεῖ με] με συκοφαντεῖ. l. v. με om. Ald. Bekk. pen. ἄλλον om. l. Bekk.

P. 539. 1. περὶ] ὑπὲρ v. 9. τὴν] τῆς m. s 1. v. 10. εὐπορίας καὶ τῶν ἄλλων m. s 1. v. Ibid. τυγχάνω] τυγχάνει l. m. s 1. v. τυγχάνει [ἄν] Bekk. antep. θεραπεύουσι s 1. v.

P. 540. 2. με om. v. Ibid. τῇ δυσχερεστέρᾳ m. τῆς δυσχερεστάτης v. 4. ἀπολέσατε v. 3. καὶ τοὺς] τοὺς καὶ Bekk. 14. ἐχόμενα] ἐπόμενα l. Bekk. 17. προσκαλεσαίμην] προκαλεσαίμην Bekk. 19. καὶ πᾶς] εἶτα πᾶς l. Bekk. antep. γενόμενον] γενόμενον s 1. v. γενόμενος l. Bekk. Ibid. εἶναι τοιούτου] τοιούτου εἶναι l. Bekk.

P. 541. 2. πάντας τοὺς] πάντας εἶμαι τοὺς l. Bekk. Ibid. τοιούτων v. 4. ζητεῖν]

ἠρσάνην τινὰ ζητεῖν l. Bekk. 7. δὲ om. v. 10. et 14. ἐπὶ στραβῆς v. antep. ὀχρούμην εἶσακε τωσπῶν v. pen. ἠττημένους] ἠττημένους l. Bekk. ult. ἔστην Ald.

P. 542. 4. αὐτὴν om. v. 5. τῶν om. v. 6. ὑμᾶς] καὶ ὑμᾶς v. καὶ om. Bekk. pen. καλοῦσιν v.

P. 543. 1. ἐπὶ κλήρου] ἐπικλήρου l. v. Bekk. 4. πιστεύσατε] πισταίετε l. m. q. Bekk. 6. λέγαγ] λέγει l. Bekk. λέγω s 1. 7. φοβερὸν] φοβερός l. m. q. s 1. Bekk. ἀφοβερῶς v. 8. λέγει] λέγειν l. q. s 1. v. Bekk. 9. ψεύσεται] ψεύδεται l. q. s 1. v. Bekk.

P. 544. 7. μὲν om. v. 10. συνάρχων] ὑπάρχων l. Bekk. 19. ἀλλὰ παίζων om. v. 20. ὡς] εἰς v. 21. μυροπάλιον, οἱ δὲ] μυροπαλιεῖον, οἱ δὲ l. Bekk. antep. ὅπῃ] ὅποι l. Bekk. pen. τύχοι s 1. Ibid. ὡς ἐγγ.] ὡς τοὺς ἐγγ. l. Bekk. ult. οὐ πλεῖστον] τοὺς πλείστον l. Bekk.

P. 545. 4. ἄλλου] ἀμοῦ de suo Bekk.
5. λίαν μὲν] λίαν me cod. Palat. Bekk.
10. μόνον] μόνου Bekk. 13. ὄν] ὄν l. s 1.
v. Bekk. 14. ἐστέρησεν] ἀπεστέρησεν l.
m. s 1. Bekk. ἀπεστέρησαν v. ult. δικαι-

ότατος] δειλαιότατος l. Bekk. ἀθλιώτατος b.
P. 546. 4. θέσθε] ἤθηθε l. Bekk. Ibid.
τῇ ψήφῳ] τὴν ψήφον Bekk. 7. οὐδ' ἂν εἰς]
οὐδεὶς ἂν v. 10. οὐδ'] ἀλλ' οὐδ' l. Bekk.
14. ἐφευγον v.

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 547. 1. δικασταὶ om. v. 3. ὁμοίως
ἄπ. ὀργίζεσθαι] εἰ ὁμοίως ἄπ. ὀργίζεσθε l.
Bekk. 6. μὴ ἀδικ.] μὲν ἀδικ. s 1. v. μη-
δὲν ἀδικ. Bekk.

P. 548. 3. ἀποδείξει] ἀποδείξω l. ἀπο-
δείξω Bekk. 5. βέλτιστος] [ὁ] βέλτιστος
Bekk. 9. χρηματίζειν τὸ] χρηματίζονται
ex conjectura Corais Bekk. antep. τοὺς
μη ἀδικούντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποικί-
τας b.

P. 549. 6. νῦν] νυνί l. Bekk. 22. εἰ τις
v. antep. μὴ συμφέρη] μὴ om. l. m. s 1.
v. Bekk. Ibid. μεδιστάναι] καδιστάναι
l. m. s 1. v. Bekk.

P. 550. 3. πολιτεῖαν] [τῶν] πολιτειῶν
Bekk. Ibid. μετεβάλλοντο v. 4. ἐκείνον]
ἐκείνων l. s 1. v. Bekk. 7. τριακισίων] τε-
τρακισίων codd. et Ald. Bekk. 8. αὐτοῖς]
αὐτῶν l. αὐτῶν b. Bekk.

P. 551. 4. εἰ εἰ τις v. ἥτις m. εἴη τις s 1.
5. ὠφέλεια ἐγίνετο l. Bekk. Ibid. πραγμά-
ταν] τῶν πραγμάτων l. v. Bekk. 6. ἂν εἴη]
εἴη om. l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. ποιῆ-
σθαι] ποιῆσθε l. m. v. ποιῆσθε s 1. ποιῆσθε
Bekk. 13. ἡμῶν] ἡμῶν l. Bekk. 14. τὰς
τοῦτων] τὰς κατὰ τοῦτων l. Bekk.

P. 552. 5. στρατομέραν] προσταττο-
μένων l. Bekk. Ibid. ἔδαπανῶμεν] ἔδα-
πάνω b. ἔδαπάνουν l. ἔδαπανῶμεν Bekk.
7. ἐστεροῦμεν v. pen. τριακισίων] τετρα-
κισίων codd. et Ald. Bekk. ult. οἶδε] οἶ
δέκα Bekk.

P. 553. 1. ἐμὲ v. 11. χρεῖσθαι] κεχρη-

σθαι Bekk. 12. ἐπαχθῆς Ald. 14. γὰρ]
γὰρ ἂν Ald. 19. ὀργίζοιθε s l. m. s 1. v.

P. 554. 2. προθυμῆσομαι v. 8. μηδὲν]
οὐδὲν l. Bekk. 11. ἐκβάλλοντας v. 13. εἴ
τινες] οἳ τινες l. s 1. Bekk. 16. ἡμᾶς b.
21. ἀφίστησαν v. ult. ἠγείσθαι] ἠγείσθαι
l. Bekk.

P. 555. 10. ἡμετέραν] ἡμετέραν b. l. v.
Bekk. Ibid. ἀγαθὴν] καὶ ἡμῶν b. l. v. Bekk.
12. ἄλλους δὲ] δὲ ἄλλους l. 14. ὄντας] δ'
όντας Bekk. Ibid. ἡμῶν s 1. antep. ἔσε-
σθαι om. b.

P. 556. 10. μέγα] καὶ μέγα l. s 1. v.
Bekk. 17. Διοφάνη] Δημοφάνη l. m. s 1.
v. Bekk. 19. ἀκρίτως v. ult. τοὺς] ὥστε
τοὺς l. Bekk.

P. 557. 5. τοὺς μὲν] μὲν τοὺς l. Bekk.
8. τούτοις] ἐστί τούτοις l. Bekk. Ibid.
χρεῖσθαι] πολλὰκις l. Bekk. 9. πειθομένους
v. 13. διελύσαντο] διεκελεύσαντο Bekk.
21. ἐν δημοκρατία καὶ ἐν ὀλιγαρχία l. Bekk.

P. 558. 7. καὶ om. v. 8. ὁμοίως] ὅμοως
Bekk. 12. οὗτοι om. v. pen. αὐτοῖς] ἀ-
στοῖς s 1. ult. ἐτέρον] ἐτέρον l. Bekk.
Ibid. ἐπιλύσασθαι q. s 1. v.

P. 559. 1. μίζον] μέγα l. Bekk. Ibid.
τὸ αὐτὸ] δι' αὐτὸ l. Bekk. 3. καταγορήσαι]
κατανοῆσαι l. Bekk. 5. δὲ τὰ] τε τὰ
Bekk. 10. γενομένων] γενημένων l. m. q.
s 1. v. Bekk. ult. πάντας εἰς] πάντας
ἡμᾶς εἰς ὑπο l. v. Bekk. πάντας εἰς ὑπο-
m. πάντας ἡμᾶς, εἰς ὑπο ἄλλος ἠγούμενος
s 1.

ΚΑΤΑ ΕΥΑΝΔΡΟΥ.

P. 560. τίτ. om. codd. et Ald. Steph.
2. διὰ χρόνον] διὰ τὸν χρόνον l. v. Bekk.
Ibid. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι l. Bekk. 4.
ἀγωνίῳ] ἐγῶγε l. m. v. Bekk. ἐγῶνης s 1.

ἄγων q. ὶ
P. 561. 2. ἡμῶν] ἡμῶν l. ἡμῶν Bekk. 7.
ἠργάζομεσθιν. ἂν εἰ οὐτ' ἂν q. οὐ γιγνώσκουσιν.
ἂν εἰς οὗτος ἂν v. οὗτοι γιγνώσκουσιν. ἂν εἰς
Ald. 10. αὐτοῦ καταγορεύμεν] αὐτὸν κατα-
γορεύμεν, ἂν s 1. 11. ἀπολογήσασθαι s 1.
13. πολλὰ] πολλὰκις v. ult. κρείττον s 1.
P. 562. 10. γενομένων] γενημένων l. v.
Bekk. 13. δοκεῖτε v. 14. ἐπὶ τὸν τοιόνδε v.
16. τὰδ' ἐνθυμῆσθε om. v. 17. πάλαι
om. v. ult. δυνατὸν] οὐ δυνατὸν l. Bekk.
ἀδύνατον b. Ibid. πληρωθῆναι] κληρωθῆναι
Bekk.

P. 563. 1. προσδοκῆσαι δεῖ] προσδοκᾶτε
l. Bekk. 2. ἀξιοῦσαν] ἐξιοῦσαν v. Bekk.
3. οὐνεκα] ἔνεκα l. v. Bekk. 5. τοῦτο] οὐ
τοῦτο l. Bekk. Ibid. μόνον om. v.

P. 564. 1. δικασιῶν Ald. 2. περὶ in-
clisit Bekk. 3. καταλύεται s 1. 4. [τῇ
πολιτείᾳ] Bekk. 9. τῷ] αὐτῷ v. 11.
βουλεύσειν] βουλεύσαν s 1. v. δὴ βουλεύσαν
l. Bekk. Ibid. ἐδοκιμάζετε] ἐδοκιμάζετε
ἄτε βεβουλευμένος l. ἐδοκιμάζετε Bekk.
12. ἤρμα] ἤμα v. antep. νῦν] νυνί l. Bekk.
Ibid. μηδὲ βεβουλευκός om. l. inclusit
Bekk.

P. 565. 1. φανοῖσθε l. v. Ald. φανοῖσθε
s 1. Ibid. καὶ μηδὲν] καὶ μὲν δὴ l. s 1. v.
Bekk. 2. ἐβούλευσας] ἐβούλευσεν l. v.
Bekk. 15. αὐτὸς ἂν τοιοῦτος] αὐτὸς οὗτος
l. Bekk. 16. ἄρ' οὖν] ἄρ' οὐκ Bekk. Ibid.

- διακείσθαι] διακείσθαι l. Bekk. antep. ἀποδοκιμάσετε, δόξετε l. Bekk.
 ἡγήσασθαι] ἡγήσεσθαι l. Bekk. P. 567. 1. μηδὲ] μὴ l. Bekk. 2. οὐδ'] οὐκ s 1. v. 5. καὶ ἡμᾶς ὑπομνήσει v.
 P. 566. 3. 8. 13. et 16. Λαοδάμ.] Λαοδάμ. l. m. s 1. Bekk. Ibid. τε] γε s 1. P. 568. 4. τοὺς τοιοῦτους] τοὺς τοιοῦτους 4. καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι om. q. s 1. 6. τοὺς Bekk. 8. δοκεῖ] δοκοῦν l. Bekk. 9. πολλὰ Bekk. pen. πολλοῦς] πολλὰ Bekk.
 ὅσῳ] ὅσῳ s 1. Bekk. Ibid. διακείσθαι] διεκείτο l. Bekk. 7. γεγένηται --- Bekk. P. 569. 5. βουλευέσθε v. 10. οὐδ' ὡς] 8. ὅτε] τότε l. Bekk. 9. ἀποδοκιμάσθη] codd. et edd. 14. πάντα] πᾶν l. Bekk. ἀποδοκιμάσαι l. Bekk. ult. ἡμῖν δὲ, τόνδε l. Bekk. 20. ἀποδοκιμάσαι. δόξετε γάρ] καὶ εἰ μὲν τόνδε ἡμᾶς] ἡμᾶς l. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

- P. 570. ult. τοσοῦτον om. l. [τοσοῦτον] Bekk. Ibid. τὸ] τὸν v.
 P. 571. 1. ἡμῖν] ἡμῖν l. Bekk. pen. τοῦ ἀνδρός] τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. κατηργούτων] κατηργούτων l. s 1. v. Bekk.
 P. 572. 1. αὐτοὶ δὲ] ἀλλ' αὐτοὶ l. Bekk. 5. τότε] τοὺς v. Ald. 6. ἐξαπατῆσαι v. 20. αὐτοὺς εἰς] αὐτοῖς l. Bekk. 21. καὶ καταφθισάμενος] καὶ om. l. m. s 1. v. Bekk. 25. εἴ τινες] οἵ τινες l. m. s 1. v. Bekk.
 P. 573. 10. ἡμῶν] ἡμεῖς l. Bekk. ἡμῖν v. 13. λαμβάνητε v. 16. ἀδικούμενοι] [οἱ] ἀδικούμενοι Bekk. 20. ἐξαιτείσθαι] ἐξαιτήσονται l. Bekk. 22. ἀποδείξαντες] ἀποδείξαντας l. Bekk. ult. ἴσως τε] καὶ ἴσως ἵ ὥστε Bekk.
 P. 574. 4. ἔτι] ἔστι Bekk. 6. αὐτό γε s 1. v. antep. ἀργίσεσθε] ἀργίσεσθε l. s 1. Ald. Bekk. ult. τιμωρήσατε] τιμῆσατε Bekk.
 P. 575. antep. μέλλον s 1. Ald.

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

- P. 576. 9. γενομένης v. 13. γὰρ δεινὸν] γὰρ δὲ δεινὸν l. s 1. v. Bekk. γὰρ δὲ δεινὸν Ald.
 P. 577. 4. ἐπηγγέλετο s 1. 10. ἐπειδὴ καὶ] καὶ ἐπειδὴ Bekk. ult. Σεύσθου v.
 P. 578. 5. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς l. Bekk. 6. ἀλλὰ] ἄμα Bekk. 12. ἡμᾶς] ἡμᾶς s 1. v. Ald. 14. τοῦτοις] τούτοις l. s 1. Bekk. 23. διαφθεῖρην] διαφθείροντας l. Bekk.
 P. 579. 3. ἢ] καὶ Ald. 5. ὥσπερ] ὥπερ l. v. Bekk. 6. ὅστις] ὅτι ὅστις Bekk. 11. ἠτῆσθαι] ἠτῆσθαι l. v. Bekk. 12. ποιεῖτε] ποιήσαι l. s 1. v. Bekk. ποιῆται Ald. 13. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. s 1. v. Ald. Bekk. pen. οὐ τοιαύτην] οὐ om. l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀλλ' ὅσαι] ἀλλ' om. l. Bekk.
 P. 580. 1. ἔχειν] ἴσχειν l. m. s 1. v. Bekk. 3. ὑπὸ λόγων] ὑπὸ λόγον Bekk. 10. ποιήσωσιν] ποιήσουσιν Bekk. 14. ἡρησόμεθα Ald.
 P. 581. 1. δίκην τὴν μεγίστην l. Bekk. 5. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. antep. γερονέαι] εἶναι γερονέαι v. ult. τὴν δίκην] τὴν om. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

- P. 582. 7. οὗτος s 1. 10. διατιθεῖς v. 12. σοῦ] σοῖ l. s 1. v. Bekk. Ibid. πῆ] σοῖ l. v. 14. φαίνεται v.
 P. 583. 2. αὐτὸν om. l. Bekk. 5. οὐκ οὐκ] οὐκοῦν l. s 1. Bekk. 9. δύο μόνος εἶναι v. 10. προσήκειν] προσήκει l. Bekk. antep. παρὰ] περὶ s 1. om. v. ult. ἐπειδὴν] ἐπειδὴ. cod. Palat. Bekk.
 P. 584. 3. μηνύειν] μηνύσειν Bekk. 16. πλείον δ'] πλείω v. Bekk. πλείον Ald. 19. ἀργίσεσθε s 1. 20. τιμωρήσεσθε v.
 P. 585. 7. οἵ ἦσαν] εἶησαν l. Bekk. ult. οἷν om. v.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

- P. 586. antep. ἀξιώ] ἀξίον l. Bekk.
 P. 587. 3. ὅσα] οἷα l. m. s 1. v. Ibid. τῆ πόλει v. pen. τοῦ Σόλ.] τοῦ om. v. τοὺς Σόλ. Bekk. ult. ἔξ ἔτη] ἔξ ἔτη Bekk.
 P. 588. 10. παρασχέιν v. antep. ἐπειτα διαρισμένον] ἐπὶ τὰ διαρισμένα m. q. s 1. v. pen. ἐποίησατε] ἐποιήσατε m. q. s 1. v. ἐποίησεν l. Bekk. ult. ὅσα χειρίσας] τοσαῦτα χειρίσας l. ὅσα χειρίσας] Ald. τοσαῦτα διαχειρίσας Bekk.
 P. 590. 1. γ' ὁμῶν] γοῖων s 1. om. l. Bekk. 2. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. Bekk. 5. τότε] ἐγὼ l. Bekk. Ibid. ἐμῶν τότε] ἐμῶν τούτῳ τότε v. Bekk. 7. ἄπερ om. v. antep. et pen. τετρακοσίων] τετρακοσίων Ald. Bekk. Ibid. ἐνθυμ. τῶν] ἐνθυμ. ὅτι ἐκ τῶν l. Bekk. pen. ἐκ τῶν τετρακοσίων πλείον ἢ χίλιοι] πλείον ἢ χίλιοι τῶν τετρακοσίων l. Bekk.
 P. 591. 9. νομίζων v. 10. ἀδικῶν] ἀδι-

κους v. ἀδίκους l. ἀδικούσι Bekk.

P. 592. 2. καὶ τὰ] καὶ οὐ τὰ Bekk. 5. Κηφισεύς] Κηφισεύς v. Κηφισιεύς Bekk.

P. 593. 7. ὀργίζεσθαι] ὀργίζεσθε l. Bekk. 13. Στρομαχιδῆς l. s 1. v. antep. συγκαταλέσαντων] συγκαταλυσάντων l. v. Bekk. pen. φεύγοντας v. ult. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογου s 1. v. Bekk.

P. 594. ult. εἴπλαν] ὄπλαν l. σπηλῶν Bekk.

P. 595. 4. δεῖ μανθάνειν] μανθάνειν χρῆ l. Bekk. 9. γενομένης v. antep. et ult. προσόντ.] προσιώντ. Bekk.

P. 596. 1. μὲν] μὴ Ald. Ibid. ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπειν l. s 1. v. Ald. Bekk. ult. εἶναι προσήθε] ἦν ἄ προσήθε Bekk.

P. 597. 1. εἰς γε] εἰς τε l. Bekk. 8. ἐπειδὴ v. pen. καὶ εἰ] εἰ δὲ l. Bekk. ult. ταῦτα ἀρκέσει ἡμῖν v.

P. 598. 6. σκύλα] σύλα l. s 1. v. Bekk. 7. νεωστ. τὰ] νεωστ. καὶ τὰ l. Bekk. 8. περικαταρρέοντα] περικαταρρέοντα l. s 1. v.

Bekk. Ibid. βουλεύσασα v. ult. εἰς τὰς τοιαύτας s 1. v. Ibid. καθιστῶσι] καθιστῶσι s 1. καθιστῶσι Bekk.

P. 599. 4. αὐτὸν] αὐτῶν v. αὐτῶ Bekk. Ibid. τιμωρήσῃτε] τιμώσῃτε l. m. s 1. v. Bekk. 5. τε om. v. 6. δὲ om. v. 15. τοσούτων v. antep. οὗτοι τ'] οὗτοι δ' l. s 1. v. Bekk. Ibid. τῶν secundum om. v.

P. 600. 2. παραγενομένου v. 4. χρέμασι] χρέματα l. Bekk. 6. καὶ om. l. Bekk. 18. καὶ τὸν Νικ.] τὸν om. l. s 1. v. Bekk. antep. αὐτοῖς] αὐτοὺς Bekk. pen. ὑπογραμματοῦσαι] ὅτι ὑπογραμματοῦσαι l. Bekk.

P. 601. 5. τῶν ἀεὶ] τούτων ἀεὶ l. Bekk. 10. ἐξαιτησαμένων] ἐξαιτησομένων l. s 1. v. Bekk. 18. ζητήσουσιν] ζητούντ. l. Bekk.

P. 602. 1. ὁ ἀνδρ. v. 10. μὲν τοῖνων] μὲν οὖν l. Bekk. antep. ἡμετέραν] ἡμετέραν s 1. Bekk. Ibid. νομβεσιαν] νομβεσιαν l. Bekk. ult. πάντα] ἅπαντα l. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ.

P. 603. 4. δικαστήριον] βουλευτήριον Bekk. 5. συμβουλευεῖν v. Ald. Ibid. δὲ] τε l. m. p 3. s 1. v. 12. ἔγραψε] ἐγὼ τε Bekk. antep. εἰ τι] ὅτι v. pen. δικαίως] δικαίως i. l. m. p 3. s 1. v. Bekk. ult. ὅτι] εἰ τι i. l. q. Bekk.

P. 604. 3. αὐτῶν p 3. Ibid. καὶ om. v. 5. ὑπολείπεται v. 14. καὶ γὰρ οἱ φύσει] ὅσοι δὲ φύσει l. Bekk.

P. 605. 2. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς l. s 1. v. Bekk. 8. ταῦτο] τούτου v. τοσούτων l. Bekk. 10. ἐν ἀγορᾷ] ἐν ἀγορῇ l. p 3. s 1. v. Bekk. 4. τὰ ἐναντιὰ] τὰναντία l. Bekk. 19. μετεβάλλοντο s 1. v. ult. κατεργασαμένων] κατεργασμένοις l. Bekk.

P. 606. 2. ἡμῖν s 1. 2. παρῆσχεῖν] παρῆσχε l. Bekk. Ibid. καὶ γὰρ] καίτοι Bekk. 8. οὐδὲν om. p 3. 9. γνώμη τούτου p 3. s 1. antep. δὲ τι] δὲ τὸ p 3. ult. ἀδικεῖν] μὴ ἀδικεῖν p 3. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 607. 3. ἡ ταλαιπωρεῖ] ἦν ταλαιπωρεῖν Bekk. pen. οὐτ' εἰ] οὐ γὰρ Bekk.

P. 608. pen. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς] καὶ ταῦτα ὡς φησι καὶ ἀστὸς l. Bekk. φη δὲ καὶ ταῦτα καὶ ἀστὸς p 3. δὲ om. v. φησὶ om. in lacuna Ald. ult. ὅτι] ὅ τι Bekk.

P. 609. 16. ἐνθάδ'] ἐνθα p 3. s 1. v. 19. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ] Μάρτυρες l. p 3. 20. ὠφελῶσαι] ὠφελῶσι

m. p 3. s 1. ὠφελῶσι l. Bekk. 22. κερδαῖνοι] κερδαῖνι l. Bekk.

P. 610. 3. τότε] τότε τ' l. Bekk. τότε μὲν i. 4. τε] δὲ i. 11. ἦδη] οἶδα q. Bekk. οἶμαι l. 12. οἰκείῳ] οἰκείῳ m. q. p 3. s 1. v. οἱ οἰκείῳ i. l. Bekk. 17. περὶ] παρὰ s 1. 19. πιστεύσαντα p 3. s 1. Ibid. αὐτῆς l. Bekk. 23. παραλείπουσα v. antep. αὐτῶ] αὐτῇ l. Bekk.

P. 611. 6. αὐτοῦ λαβ.] αὐτοῦ τοῦ λαβ. l. m. p 3. s 1. v. Bekk. 9. τί [ἀν] οὖν Bekk. 13. τότε ἀγαθὴν] τότε καλὴν i. l. q. Bekk. ult. τοῖς πονηροῖς] τοῖς πονηροῖς Bekk. Ibid. παύσασθαι] παύσεσθαι l. p 3. s 1. Bekk.

P. 612. 7. γ'] τ' p 3. v. antep. ἐκκλησιάζεται] ἐκκλησιάζοιτο l. Bekk.

P. 613. 6. τοιαύτην v. 9. μεγάλως v. 14. δήμῳ] νόμῳ v. Ibid. ἐτιμμάσατε p 3. 15. ἑαυτοῦ p 3. s 1. κολάσατε l. m. κολάσετε p 3. s 1. κολάσατε v. κολάσαιτε Bekk. 18. γενομένους v. 19. γενομένων v. P. 614. 11. αὐτῆς s 1. 12. βούλεσθαι p 3. s 1. v. antep. ὅτε] ὅτι v. ὅταν s 1. ἦνικα l.

P. 615. 1. ἱκανὰ μὲν] ἱκανὰ μοι l. Bekk. 2. αὐτῶν] αὐτοὺς Bekk. antep. αὐτῶ m. p 3. s 1. v. Ibid. γε δοκιμάσθητε Ald. pen. γὰρ αὐτοῦ τὰ] γὰρ τὰ τούτου l. p 3. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 616. 3. εἰδῶς] εἰδῶς τε p 11. Bekk. antep. δύνονται Ald. πολλά δεινὰ] πολλά καὶ δεινὰ c 2. p 3. 11. Bekk.

P. 617. 2. ἀδελφιδῶν] Συγατριδῶν c 2. p 11. Bekk. 3. δεηθεῖς ἀμφοτέρων p 11.

Bekk. 4. τοὺς φίλους] αὐτοὺς τοῖς φίλοις p 11. Bekk. Ibid. διατῶν] διατῶν p 11. Bekk. 5. δὲ Δ.] δὲ δ Δ. p 11. Bekk. 6. ἐξήλεγχο] ἐξηλέγχετο p 11. Bekk. 8. ὑπομείναι] καθυπομείναι p 11. 9. μᾶλλον

om. h. p 3. 12. *ουδὲν* μηδὲν p 11. 21. λαβεῖν *Διογίταν* p 11. Bekk. 25. τὸν om. p 3. pen. *ἀναγκαιότητες*] *ἀνάγκας* h. p 3. Bekk. ult. *παῖδας ἐπιτε.*] αὐτοῦ *ἐπιτε.* c 2. p 3. Bekk.

P. 618. 1. αὐτικά] *ναυτικά* p 3. Bekk. 2. *χιλίας*] *δισχιλίας* c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 6. *κατέλιπε*] *κατέλιπε* [δὲ] Bekk. P. 619. 4. τὸ] τὸν h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 6. *ὑπολείποντων* h. p 3. 11. *καταλείπει* h. p 3. 14. *διέφερον* h. p 3. 8. 9. 10. Ibid. *νῦν*] *νῦν* p 3. Bekk. 24. *εὐνεκα*] *codd.* et Bekk. Ibid. *σφῶν.*] *σφῶν αὐτῶν.* c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk.

P. 620. 1. *ἡμᾶς*] *ἡμᾶς* p 3. Bekk. 4. *ἴεσαι*] *ἴεσαι* c 2. 5. *ἔπὸ*] *ἀπὸ* c 2. 12. *ἐξέλιντε*] *ἐξέλπει* Bekk. antep. *καταθήκην*] *παρακαταθήκην* c 2. p 8. 9. *καταθήκην* Bekk. ult. *καὶ τοὺς καὶ*] *καὶ τοὺς* h. p 8. 9. Bekk. καὶ p 3.

P. 621. 7. αὐτικά] *ναυτικά* Bekk. 8. *ἐπέδειξεν*] *ἀπέδειξεν* h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. *διοικήσει*] *διοικήσει* Bekk. 10. *βιβλίῳ*] *τῷ βιβλίῳ* h. p 3. Bekk. ult. *ἄπερ ἐμοί*] *ἄ παρ' ἐμοί* Bekk.

P. 622. *τελευτήσαντος*, *ἐξέωκας*] *τελευτήσαντος ἐγὼ σοι ἔδωκα.* καὶ *ἐκβαλεῖν* (*ἐκβάλλειν* c 2. h. p 8. 9.) *τούτους ἡξίωκας* c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 4. *οὐ μετὰ ἀκολούθου* om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. *τῶν* om. h. p 3. 8. *μὲν* om. p 10. 14. *τὴν σὴν θυγατέρα*] *τὴν συνειδύειν* c 2. p 8. 9. *τὴν σὴν θυγατέρα* τὴν *συνειδύειν* p 3. Bekk. 18.

οἱ] *πάντες οἱ* c 2. h. p 8. 9. Bekk. 27. *μάρτυρες.*] *μάρτυρες.* ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Bekk.

P. 625. 1. *τοσαύτη δ'*] *τοσαύτη γὰρ* c 2. p 8. 9. Bekk. 2. *εἰς ἀλλήλους* om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. *ἔλθειν*] *ἔλθειν* c 2. h. p 3. 8. 9. *ἔχειν* Bekk. 8. *ὅπου*] *ὅπου* p 3.

Bekk. 11. *γναφίον* p 8. *γναφίον* p 9. Ibid. *ἰμάτια*] [*ἰμάτια*] Bekk. Ibid. *κουξίως* c 2. h. p 8. 9. 18. *ἀπέφαινον* om. p. 3.

P. 624. 1. *παιδίαν* c 2. p. 8. 9. 2. *τῶν* om. p 3. 4. *τῷ δ'*] *τόνδ'* p 3. Ibid. *ἐπεῖ*] *ἐπὶ* p 3. 8. 9. 5. *εἰσὶν* om. p 8. 9. 9. *ἀπηλλαγμένους*] *ἀπηλλαγμένους* h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. *πριαμένους*] *πριαμένους* h. p 3. 8. 10. Bekk. *πριαμένους* p 9. 12. *καταστήσονται* c 2. 14. *κληρονόμοι* p 8. *κληρονόμων* Ald. 16. *δεύσαι* h. *δέουσαν* p 3. 8. 9. 17. *συμβάλλεσθαι* h. ult. *θυγατεῖδᾶν*] *θυγατεῖδᾶν αὐτοῦ* h. p 3. 10. Bekk.

P. 625. 1. *τὸν*] *τὴν* c 2. Ibid. *ἀπέστειλεν*] *ἀπέστειλεν* h. p 3. 8. 9. Bekk. *ἐπέστειλεν* c 2. 4. *φάσκων* c 2. Ibid. *καὶ μέντοι*] *καίτοι* c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 5. *ὅποι* p 8. 9. 6. *μὲν*] *μὴ* p 3. 11. *τοῦ*] *τὸν* c 2. p 8. 9. 15. *τετταράκοντα*] *τέτταρας* c 2. h. p 8. 9. Bekk. 15. *δεύσαι* h. Ibid. *ὡς γε* p 3. 8. 9. 16. *ὅσον ἔπερ*] *ὅσονπερ* c 2. p 8. 9. Bekk. 17. *αὐτῶ* om. p 3. ult. *μικρὸν*] *μικρῶ* c 2. h. p 3. 8. 9. Bekk.

P. 626. 1. *αὐταὶ ἔτεσι* h. p 3. 10. Bekk.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

P. 627. 7. *δὲ* om. p 3. 8. 9. 10.

P. 628. 1. *σοφὰ τῶν*] *σοφῶν τῶν* h. p 3. 10. *σοφιστῶν* Bekk. 2. *χρηστῶν*] *ἀχρήστων* c 2. Bekk. 10. *δὲ καὶ τὰ* c 2. 11. *τῶν αὐτῶν*] *codd.* et Ald. Bekk. 15. *πολλὰς*] *πολλὰς μὲν* p 3. Bekk. ult. *καὶ πρὸς τοὺς* c 2.

P. 629. 2. *στερεῖσθαι* c 2. h. p 3. *στερεῖσθαι* p 8. 9. antep. *τόποις*] *τόποις* p 3. Bekk. Ibid. *χρωμένους* h. q. p 3.

P. 630. 4. *ἕως ἐπ'*] *ἕως ἂν ἐπ'* c 2. p 8. 9. Bekk. antep. *ἡμαρτηκόσιν* h. q. p 3. 8. 9.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

P. 631. antep. *εἰσὶν*] *ἔστὲ* p 4. *εἰσὶν*

Bekk. Ibid. *ἢ πάσχειν*] *καὶ πάσχειν* p 4. *ἢ πάσχειν* Bekk. pen *εἰ*] *εἰ* c 2. ult. *τῶν Π.*] *τῶν ἐκ Π.* Bekk.

P. 632. 1. *κατελθεῖν*] *κατιέναι* p 4. 2. *καταδουλοῦσθε*] *καταδουλώσασθε* c 2. *καταδουλώσασθε* p 9. Bekk. 3. *οὔτε*] *οὔτε ἡλικία* *οὔτε* Bekk. Ibid. *ἀπελευθέρωμενος*, *ἀλλ'*] *ἀπελευθέρωμενος* *οὔτε οὐσία* *ἐλαττων*, *ἀλλ'* p 4. *ἀπελευθέρωμενος*, *ἀλλ'* Bekk. 8. *ἐκτίμεθα*] *ἐκτισάμεθα* h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. *εὐταῖς*] *ὅπως* Bekk. Ibid. *Ἀθηναίων*] *codd.* et Bekk. Ibid. *τινὰ* om. h. p 3. pen. *ἀπολούμεν*] *codd.* et Bekk. ult. *ὡπειθώμεθα*] *πειθήσθε* p 4.

P. 633. 4. *ἐν* om. *codd.* et *edd.* 8. *αὐτοὺς* Ald. 14. *ἔπερ κτήσονται*] *ἀπέκτι-*

σονται p 8. 9. *ἄπερ κτήσονται* Bekk. antep. *λάβητε* c 2. pen. *ἡμῖν*] *ἡμῖν* p 3. Bekk. ult. *ποιήσωμεν* *Λακ.*] *ποιήσωμεν ἂν* *Λακ.* Bekk.

P. 634. 1. *τούτοις*] *τούτους* p 8. 9. Bekk. Ibid. *περιγενησέσθαι* c 2. 3. *ἡμῶν* Ald. 4. *καταψηφίσεσθαι* p 3. 10. *καταψηφίσεσθε* h. Ibid. *μὲν πείθω*] *μὴ πείθω* Bekk. 6. *τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμων* om. p 3. post *γνώμων* addant *τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας* h. p 3. Bekk. 7. *τοὺς μὲν* - - *οἰκοῦντας* om. p 3. Ibid. *λακεδαίμονίαν* h. 8. *ἡμῶν* p 8. 9. 10. *ἐμβάλλωσι*] *ἐμβάλλωσι* h. p 3. Bekk. 11. *καλῶς* p 3. 12. *ἐὰν δὲ*] *ἂν δὲ* h. p 9. 13. *τῶν ὑπαρχόντων* c 2. p 3. 8. 9. Bekk. ult. *ἄνδρες*] *Ἀθηναῖοι* c 2. p 8. 9.

P. 635. 7. *ἀλλὰ χρεῖ*] *ἀλλὰ γὰρ χρεῖ* c 2. p 8. 9. Bekk. *ἀλλὰ γὰρ χρεῖ* h.

I N D I C E S

AD LYSIAM.

INDEX GRÆCITATIS LYSIACÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

* * Omne sub singulis vocibus ante litteram T. Taylori, reliquum Reiskii, est.

A.

Ἀβάκιον] μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου πω-
λῶν ἑαυτὴν. cum abacio mensulaque
vendens se ipsam. Fragment. p. 21, 1.
ἀβίατος βίος. 228, 5.
ἀγάξασθαι] τίς τὸλμης αὐτοὺς οἶκ ἂν
ἠγάσθῃ. 103, 7. et utroque modo (juxta
Taylorum) dici posse videtur ἀγασθέντα
τῆς ἀρετῆς cum Demosthene, vel ἠγάσθῃ
αὐτοὺς ἕνεκα τῆς τολμῆς cum Lysia. T.
ἀγαθός] ἀγαθοί, nude, sine ἀνδρες. 85, 2.
παιδευθέντες ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς.
124, 3. ἀγαθὸς γεωργὸς ἦν ὁ πατήρ.
693, 2.
ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5. 2. τῷ
πράγματι. 145, 4. τῶν πειχῶν καθηρη-
μένων. 549, 3. T.
ἀγαπᾶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. 82, 2. τῇ
σατηρία. 106, 6. ἀγαπήσειν με εἰ τὸ σῶμα
σάτω. 392, 2. Ita στέργειν. 913, 6. T.
ἀγαπᾶμεν, contenti simus atque congra-
tulemur nobis, ἂν ὁποσοῦντοσούν περι-
μεινοί παρ' αὐτῶν ἀπέλαθμεν. 722, 6.
οἶκ ἀγαπᾶ, satis non habet, non ac-
quiescō, εἰ τις αὐτὸν ἐξ τούτων μετέχειν,
ἀλλὰ καὶ — 787, 13.
ἀγαπητῶς] δεινὸν ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγω πρότε-
ρον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεναι.
582, 2. ἀγαπητῶς ὑφ' ἡμῶν σωθέντα.
vix, ægre, ut cause multum ei sit, cur
sibi congratuletur. 243, 2.
ἀγγεῖον] ἀγγεῖα ἀπόλοιτό. 634, ult.
ἀγειν] γυναῖκα εἰς οἰκίαν. 6, pen. ἑσυχίαν.
147, 5. 151, 3. 258, ult. χρυσίον.
631, 2. et 9. T. auream vas, quoquo is,
tecum habere, et pro tuo uti. ἀπὸ τοῦ
τίχους ἦγον καὶ ἔφερον ἡμᾶς. 689, 1.
abducere in servitutum. 735, 6.
ἀγεινέως] συβήχισταῖς ἐχρησάου ἀγεινέως.
700, 3.
ἀγήρατος] ἀγήρατοι μῆμαι. 130, antep.
ἀγνεύειν] ἀγνεύοντες δύομεν. 252, pen.
ἀγνώσ, ἀγνώτος. ignotus. 200, 1. πιστεύειν
ἐπὶ μάλλον τοῖς ἀγνώσι τῶν γνωρίμων.
227, 7. ἀγνώτας εἶν κολλάζητε, οὐδεὶς
ἴσται τῶν ἄλλων βελτίων. 525, 7.
ἀγοράζῃ] ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσα θερά-
πεινα. 11, pen. 18, ult. ἐγγυὸς οἰκίαν τῆς
ἀγορᾶς. 656, 8.
ἀγορανόμοι. 722, 10. T.
ἀγορεύειν et ἀπαγορεύειν de lege passim. to
enjoin. διαρρήδην ἀγορεύοντα. expressedly

setting forth. 474, 1. T. ἀγορεύοντος
τοῦ νόμου διαρρήδην. 325, 4.
ἀγραφοί] ἀγραφοί νόμοι, καδ' οὓς Εἰμολ-
πίδαι ἐξηγοῦνται. 204, 3.
ἀγρίως ἀποδέχεσθαι. 744, ult. T.
ἀγῶν] ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς τίθενται βίμης
καὶ σοφίας καὶ πλοῦτος. 131, 2. οἱ τὸν
ἀγῶνα τίθεντες (certamen forense puta).
559, 2. τίνδε τὸν ἀγῶνα (Olympicum)
πρῶτος συνήγειρε. 911, 2. ἀγῶνα σομάτων
ἐποίησε. 911, pen.
ἀγωνίαν] ὁ δὲ ἀγωνίῳ καὶ ἀγανακτῷ. 787, 1.
ἀγωνίζεσθαι. περὶ πατριδος καὶ οὐσίας.
263, 3. et alibi frequenter. ἀγωνισά-
μενον τῆς ξενίας. 483, 6. ἀγωνίζεσθαι
καλῶς. 507, 1. εὖ. feliciter. 684, 6.
ἀμεινον. 770, 2. κακῶς. infelicitate. ἤθετό
με δίκαῖς ἰδίαις κακῶς ἀγαχισάμενον. 147,
7. T. Qui ut testatum faceret, vocabu-
lum κακῶς accipi posse pro infelicitate,
affert e Reinesiano corpore inscriptioni-
onem, ubi mater scelerata appellatur,
quæ esset infelix. o te, Bollane, cere-
bri infelicem, cui talia domi non na-
scentur, non reposita in adversariis,
memorie armaris; qui tam exquisitam
sapientiam, neque scias jactare, neque
affectes. Sed ad rem. ἀγωνίζεσθαι κίν-
δυνον. 98, antep. περὶ τοῦ σώματος. de
conditione libera aut tuenda aut amit-
tenda certare. 185, ult. μετὰ τοῦ δι-
καίου ἀγωνιέσθαι. 684, 6.
ἀγώνισμα] τούτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶδει.
497, 1. T. titulus juris, quo tu fidens
jure contendere atque victoriam spe-
rare audes.
ἀδηφάγος] ἀδηφάγος (vel ἀδδφ.) τρήρεις
[tireris pleni stipendii]. fragm. 16, 16.
ἀδεια] τῶν παίδων τὰ σώματα εἰς ἀδειαν
κατέστησε. in locum tutum. 75, 3. πελ-
λὴν ἀδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἐσσεσε
παιεῖν δ, τι βούλονται. 725, 2.
ἀδελφῆ] ἀδελφαῖς συγγενόμοι. 550, ult.
ἀδελφός] ἀδελφὰ τὰ βουλευματα τοῖς ἔργοις.
119, 9. T. similis, consentaneus. quan-
tenus est adjectivum; ut substantivum,
in isto. τοῦτον, οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς, ἀλλ'
ὡς ἄνδρα, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεῖναι. ὡς αὐτοῦ.
541, ult.
ἀδέσποτος. fragm. 36.
ἀδικεῖν] οἱ νόμοι ἀπεργονόμεις. εἰσὶ μου μὴ

- ἀδικεῖν. 40, 2. ἀδικῶ pro ἀδικεῖν ἰμῶν δοκῶ, vel φαίνομαι ἀδικῶν. 136, 1. v. insignem locum Andocid. p. 65, 5. edit. Lips. οὐδένα οὐτ' ἰδίᾳ, οὔτε δημοσίᾳ ἠδικοκότες, τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι. 617, 5. οἱ μὲν ἀδικούντες ἔλεενοι, ἰμεῖς δὲ εἰ ἀδικούμενοι ἔλεεῖτε. 812, 21. τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται. fragm. 36.
- ἀδικήματα] περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος αὐτῆ ἢ τιμωρία ἀποδίδεται. 5, 6. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων ἔχοντες. 396, 5. τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. 876, 1. διὰ τὸ μγεσθός τῶ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγγράφῃ νόμος. 886, ult.
- ἀδοκίμαστος. 523, 3. T. ubi de ordine equestri agitur, quo nemo recipiebatur non probatus. ἀδοκίμαστον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστήσειν. 793, 4. fragm. 13.
- Ἀδρία. mare Adriaticum, et emporia Ionio assita. ἀποπέμφας εἰς τὸν ἀδρίαν ὀλκάδα. 908, 7. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν. fragm. 8.
- ἀδύνατος τῷ σώματι. 125, ult. οἱ ἀδύνατοι. 742, ult. T. 752, 7. 876, ult. ἀδύνατος αὐτοὺς ἠγόματι λέγειν. 760, ult. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν. 877, 3. αἰ. 655, 8. et passim. T.
- ἀειμνηστος] ἐξ ἔσου Ἀθηναῖοι ἀειμνηστοὶ εἰσιν. 223, 2. ἀειμνηστότερα. 789, 10. T. ἀειμνηστα τρόπαια. 79, 2.
- ἄερκτος. 283, 16. T. septo non cinctus, patens.
- ἄηδῶς καὶ κακῶς πρὸς με τυγχάνει διακειμένος. 571, 5.
- ἄθανατον] τὸν εὐκλεῖδ θάνατον ἄθανατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπει λόγον. 85, 2.
- ἄθανατον τὴν ἑλευθερίαν αὐτοὺς κεντῆσθαι. 914, ult.
- ἄθεος] ἀθεωτέρεος οὐ χρεὶ γενέσθαι. 230, 1. Ἀθηνᾶ] συμπέμπει τὴν ἑορτὴν τῆ Ἀθηνᾶ. 500, 8.
- ἄθλητις] ἄθλητὰς ἵππους ἐκτῆσατο. 661, ult.
- ἄθλον] ὀρώντες οἷα τὰ ἄθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων. 47, antep. ἄθλα λαβόντες, ὥσπερ ἔνκα ἀφικοντο. 65, 3. ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι. 99, 2. ἄθλα τῆς ἑαυτοῦ πωρησίας λαβὼν τὴν ὥσ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν. 833, 3. τὰ ἄθλα [τῶν ἀγῶνων scil.] αὐτῆ ἢ πολιτεία ἐκείτο. 889, 9.
- ἄθυτος] ἄθυτα τὰ πάτρια ἐρεθὰ γίνεσθαι. sacra non fieri, intermitteri. 790, 10. 855, 2.
- ἄθῶς ἀπαλλαγῆ. 196, 1.
- αἰδέεσθαι] τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν ἠδῶντο. 70, ult. αἰδέεσθαι in fragm. 13, ult. ubi Taylor reddidit: a sua sententia dimoveri.
- αἰδῶς] τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς. fragm. 37.
- αἰκία] τὴν αἰκίαν ἐστὶ χρημάτων μόνον τιμῶσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἐξέστιν ἰμῶν θανάτω ζημιούν. fragm. 17, 29.
- αἰκίζεσθαι] ἐδέθη καὶ ἠκίσθη. 225, ult. T. αἰκίσματα τὰ καθ' ἡμέραν. vexationes, vulnera, verbera quotidiana. 224, 2.
- αἰρεῖν. pravertere. 56, ult. T. Ego malim consequi reddere. Idem Taylor sub titulo αἰρεῖν exhibet hanc dictionem δίκην λαχόντες εἶλον. 681, 1. verum aut calami ille error est, aut typographi.
- αἰσθάνεσθαι] αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὦν καὶ εὐφρονῶν ἤσθετο. suarum si quid opum se superstitē direptum fuisset, sensisset, quippe qui, morbum tolerans, quem postremo toleravit, optime sibi mente consiterit. 640, ult.
- αἰσχρὸς] μετ' αἰσχρῆς αἰτίας, aut ut alii exhibent, ἐπ' αἰσχροῖς αἰτίαις. 241, ult. τρέπαιον στήσαντες ἔργου, καλλίστου μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 3. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσchrῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην. reliquis puta hominibus, aut rerum veritati. fragm. 37.
- αἰσχύνεσθαι τοῖς ἔργοις. rerum gestarum pudore duci. 68, ult. αἰσχυρόμενοι, reverentes, τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους. 88, 1. αἰσχύονται ὑπὸ τῶν οὐκίαν δρώμεναι. 139, 5. ἐπ' ἐνόις, ὧν οἵκας φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθρῶς αἰσχύνεσθαι. 518, 1. οὕτω διάκεινται, ὥσπ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς αἰσχροῖς φιλοτιμεῖσθαι. 551, 10. αἰσχύονται μὴ δοκούντες εἶναι πωρητοί. 783, 6. περὶ τῶν παρελθόντων αἰσχύνεσθαι. 914, 7.
- αἰτεῖν] ἠτήσαστο λύσανθρον. usuram ejus ad certum tempus sibi concedi rogabat. 422, pen. αἰτητάμενος ἐχρήσατο. utebatur ea suppellectile, quam ab amicis corrogatam accepisset. 631, pen. ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαῖνω. in equos rogatu meo mihi commodatos. 747, ult. αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου. precantes pro Alcibiade. 534, 6.
- αἰτία] αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγειν. 41, 2. ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι. 186, 8. οὐδεμίαν σχῶν αἰτίαν. 186, 17. ἐπ' αἰσχροῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι. 241, ult. οὕτως ἀπροσδοκίτοις αἰτίαις περιπέπτακα. 259, 1. ἠκούμενοι ἔμοι μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορατῆτην εἶναι ἀποδείξαι. 261, ult. τῆς αἰτίας ἀφίετε. 267, pen. οὐ πείποικε περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία. 501, ult. T. ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. 323, ult. offensionis, vel criminationis. ἔχοντας ταύτην τὴν αἰτίαν. hujus criminis incusatos. 723, ult.
- αἰτιάσθαι] αἰτιώμενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν. 170, 11. συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι. 290, pen. ἤτιᾶτό με ἀπεικτονεῖναι. 344, 2. T.
- αἰτιός] τῶν γεγενημένων. 156, 3. αἰτιώματος ὀλιγαρχίας. 426, 11. T. αἰτιός ἔργων. a quo facinora profecta sunt, aut qui

eorum reus agitur. 6, 6. αἰτιώτερος. 481, 4.

Ἀκαδημία] εἰς Ἀκαδημίαν ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Παισατίας. 604, pen.

ἀκινδύνως. 107, 2. ἀκινδύνως τὸν βίον ἀγειν. 872, ult.

ἀκλεῆς] αἰσχίσιον καὶ ἀκλεεστάτων ὀλέθρον. 470, 15. T.

ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. 582, 4. ἀκμάζειν] ἀκμάζειν· juveniliter agis. fragm. 26, 6.

ἀκολασία] τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβου ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται. 577, 10.

ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφορὰν. 11, 4. μετὰ. 92, 3. quod Atticistæ damnant. v. Phrynich. T. 392, 9. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ. euntem. fragm. 11, 30.

ἀκόλουθος. in proportion, accordingly. 702, 8. T. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκολουθου. sine pedissequo. 903, 6. δύο παῖδας αὐτῷ ἀκόλουθος εἶναι. fragm. 25, 8.

ἀκοσμεῖν] ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονιστέτους ποιῆτε. 525, 6. τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ μηδεμίαν συγγράμην τυγχάνειν. 525, 18. T. ὅταν τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν βούλωνται. 534, 5.

ἀκόσμιος]. ἀκοσμιώτατος. 162. pen.

ἀκούειν κακῶς ἰσὸς τις. 298, 1. 351, 3. δικαίως ἀκούειν κακῶς. 367, 3. id quod in inferioribus effert. ἀκούσαντα τὸν Θεόμιστον κακῶς τὰ προσήκοντα. T. ἡρῶς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραγμάτων παρασκευάζειν. 31, 1. κλέος μέγα ἀκούειν περὶ χώρας. 57, 6. ἀκούοντες ἐν ταύτῳ συμμιγνυμένον Ἑλληνικῷ καὶ βαρβαρικῷ παιάνος. 101, 1. ἀκούειν πρᾶγμα ἄνομον καὶ δεινόν. cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari. 366, 5.

ἀκριβῆς καὶ δεινός. 272, 4. ἀκριβῆ τὴν δοκιμασίαν ποιήσασθαι. 785, 1. 796, pen.

ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν, pro ἀκριβῆ. indicta et inaudita causa. fragm. 37.

ἀκριτος] ἀκριτος ἀπέθανον πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένους [subaudi σνήγορον]. 616, 5. ἀκρίτους αὐτοὺς χρεὶ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. 713, 2. ἀκριτοι qui pereant, qui minus. 811, 17.

ἀκροῦσθαι αὐτοὺς [dudum defunctos] ἡμῶν οἴομαι. 446, 5. ἀκροῦσθαι ἀνάγκη ἦν ἀνδρὸς στρατηγῷ, εἴπερ ἐμελλον σωθῆσθαι. 497, ult.

ἀκρόσασις] ἀκρόσασις [scil. παρὰ τῶν δικαστῶν] μὴ τύχασι. 811, 19.

ἀκρόπολις] φύλακας τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ἡμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. 443, 7.

ἀκρωτήριον] τὰ ἀκρωτήρια ζώντος ἀποτμηθῆσθαι οἴομενος. 224, 3. T.

ἄκρος. de lege irrita apud oratores

passim. Ita ἄκρος ὄντες, nulla auctoritate muniti. 566, ult. v. κύριος. ἄκρον ποιεῖν τὴν τάξιν. de centurione ordinem mutilante. 565, 3. T.

ἄκων] μηδὲν ποιεῖν ἄκωντας ἠγοῦμενοι σημαῖεν ἐλευθερίας εἶναι. 73, 10. ἄκων εἰ τις ἡμᾶς κακὰ μεγάλα ἐργάσαιτο, οὐκ οἶμαι δεῖν ἡμᾶς τούτου ἕνεκα, οὐκ ἀμύνεσθαι. 476, 4.

ἀλαζονεύεσθαι τίμωσι παραπλησίως. fragm. 29, 29.

ἀλάσθαι] ἀλάμενος διάγει. 227, 6.

ἀλγεινός] ἀλγιστος [id est, ἀλγεινότερος] θάνατος. 190, 1.

ἀλείπτειν. unctorem. fragm. 14, 24. imo vero unctorem.

ἀλίσκεσθαι. funditus perdi, etiamsi corpus tuum in potestatem hostium haud veniat. 96, ult. v. ἄλωναι.

ἀλιτήριος. 255, 1. ἀλιτηρίῳ ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ὥσπερ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀθρόωπον αὐτῷ διελέγετο. 499, 1.

ἀλλὰ] Interrogative. πῶς αὐτοὺς χρεὶ λῆξαι τῆς λύπης; — ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς; — ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίαις κινδύνοις; 127, 2. adde 237, 2. not. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γάρ — add. 248, pen. 410, 7. Redditive. πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδέποτε ἰστρατιπεδεύσατο. 244, 2. T. ἀλλὰ ἴν γε. at nunc tandem aliquando tamen, tametsi non citius. 356, 2. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ μόνον. sed solummodo. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἡ χαριδίον. (vel etiam est pro γῆ οὐκ ἦν ἀλλη, ἢ χαριδίον. præter quam.) 632, 3.

ἄλλος] ἄλλο τι ἢ. 196, 3. ubi vid. Markland. ἄλλος pro κακός. 415, 3. τὸ ἄλλο [id est, τὸ ὅλον, vel τὸ πᾶν] πλῆθος σώζεται. 794, 3.

ἄλλοτριον ἀμαρτήρια. 214, 6. ἄλλοτριος αὐτοὺς τῆς πόλεως ἠγάσαντο. 820, 8. παραδείγματα πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια. 891, ult. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκάους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήρια, τί ἂν περὶ τοὺς ἄλλοτριους ποιήσῃ. 884, 11. ἀμελοῦντες τῶν οἰκίων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται. 759, 5. τοὺς ἄλλοτριους πιστοὺς νομίζει mulier mæcha. fragm. 37.

ἄλλογέπου. usquam locorum. 755, 6. ἀλογίστως. 272, 5.

ἄλογον pro ἀσυλλόγιστον. 803, 4.

ἀλύπας] ἡμῖνος ὁ εἰς βίαναι κρείττων ἀλύπας διαπλάσιον λυπούμενος. 230, 2. ὅπως ὡς ἀλύπιατα μεταχειρίζονται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5.

ἄλωναι] κατηγορίας. 366, ult. ψευδομαρτυρίων. 368, 8. ἀστρατίας. 521, ult. δειλίας. 522, 2. τῇ δίκῃ. 335, pen. ἀδίκως. 337, ult. ἀλίκεται ἐξαγαγόν. 490, 1. ut ἐλόφθη μοιχός. 489, 3. T.

ἄμμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ἡμῶς μισοῦσι. simulac, vel, ut primum ad opes perve-

- nerunt, statim vos odisse incipiunt. 820, 9.
- ἀμαθῆς] ἀμαθέστερος. 243, 1.
- ἀρπάσαι τὴν κημίδα τῆς ἀμάξης. currus radium arripere. fragm. 36.
- ἀμαρτάνειν] ἐμοῦ μὲν ἀμαρτάνει. 140, 1. κοινῆς ἐλαπίδος ἡμαρτηκότες. communi spe destituti. 64, 3. T. prioris loci hæc est sententia, jectum in me saxum a capite meo aberravit. ἔστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα. 884, 10. τίς νομοθέτης ἤλπισεν ἀμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινὰ τοιαύτην ἀμαρτίαν. 887, 2. et 91.
- ἀμαρτήμα] ἀφικνεῖσθαι εἰς τὰ ἀμαρτήματα. venire ad loca, ubi peccaris, eosque ad homines, quos læseris, et qui testes tuorum sint scelorum. 215, ult. τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἄμεινον ἡμᾶς ποιήσῃ περὶ ἡμῶν αὐτῶν βουλεύεσθαι. 775, 17.
- ἀμαρτία] ἀφίεντες. τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας. 694, 3.
- ἀμάχητος] κλαίω τὸν ἀμάχητον ὄλεθρον. cum miles perit, copia dimicnudi exclusus, vulnere nihil hosti reddens. fragm. 27, 7.
- ἄμεινωσις. fragm. 8, 10.
- ἄμεινον] νομίζω ἄμεινον ἂν γίνεσθαι. 448, pen. T. positum hic est ἄμεινον pro simpliciter καλῶς vel εὖ. v. ἑλπίων.
- ἀμελεῖν] ἀμελοῦντες τῶν οἰκίων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται. 759, 5. πῶς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμειλήσαιμεν. fragm. 29, 33.
- ἀμιλλάσθαι] νεύεινκα τρέψει ἀμιλλάμενος ἐπὶ Σοῦνῳ. 700, 4.
- ἀμνησθεῖν] τοὺς κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνησθεῖν. 886, 1.
- ἀμύνεσθαι. propulsare. 94, 5. τοὺς ἐπιόντας. 83, 3. ἐπειδὴ αὐτὸν ἡμιθάμνη, ἐκσταῖ ἐβαλλέ με λίθοις. 139, ult. περὶ τοῦ σώματος. 146, 6. pro τιμωρεῖσθαι. 476, pen. T.
- ἀμφινοεῖν. dubitare. fragm. 11, 4.
- ἀμφιδεῖαι] ἀμφιδεῖαι; δεδεσθαι τὰς θύρας. cum non posset excutere fores, quia catenis vincatæ erant. fragm. 16, 9. nisi potius ἀμφιδεῖαι vectes ferrei sunt foribus objecti.
- ἀμφιδρέμια. fragm. 8, 19.
- ἀμφίδυρος οἰκία. 393, 12. T. domus porta; præter anticam, postica quoque in-structa.
- ἀμφισβητεῖν] τῶν χρημάτων ἡμφισβητοῦν ἡμῖν. 593, 5. T. ἀμφισβητῆσαι μοι τῶν ἐμῶν. 704, 14. ὥσπερ ἐπικληθῆς τῆς συμφορᾶς οὕτως ἀμφισβητήσων ἦκει. 751, 1. εἰ μὲν χαριῶν ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου. fragm. 13, 27.
- ἀμωστέπως. quoquomodo. 450, ult. T.
- ἀναβαίνειν ἐφ' ἵππου. 56, 3. 524, 1. T. καὶ μοι ἀνάβητε (in tribunal puto) τοῦτων μάχεταις. 51, 10. ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπε-
- ρῶν. 27, 2. de Amazonibus, quæ primæ hominum omnium in equos inscenderunt. 56, 3. οὐκ ἂν ποτὶ ἀνίβη εἰς ἄλλαν ναῦν, ἢ τὴν ἀριστα πλέουσαν. 700, pen. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ἐπὶ τοῖς ἵπποισι ἀναβαίω. 747, 4.
- ἀναβιβάζειν] ἀναβισάμενος αὐτὸν ἐρεσδαί βούλομαι. 597, 13. οὐκ ἔχω οὕστινας δεησομένους ἡμῶν ἀναβισάσομαι. 612, 3. ἀναβισάσομαι τοὺς παῖδας αὐτοῦ κλαίον. 693, ult. T.
- ἀνάγειν] ἀνάγεσθαι. navem solvere. 626, 2. T. ἀνάγειν τὸν ἵππον. equum e pugna ad stabulum reducere. 507, 1. deferre. fragm. 12, 18.
- ἀναγκάζειν] συμφορὰν, ἢ καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μνημνεῖσθω. 873, 3.
- ἀναγκαῖος ἐκείνου. 658, 10. ἐκείνω. 673, pen. v. κηδεστής. Ἐπιτήθειος. Προσθήκει. T. ἔστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσεις; 884, 10.
- ἀναγκαιότης] propinquitas, necessitudo sanguinis. διὰ ταῦτα τὰς ἀναγκαιότητας οὐδεὶς πρὸς ἑαυτὸν μάλλον ἐπιτρέστω τῶν παίδων γενέσθαι. 894, 20.
- ἀνάγκη quasi absolute et adverbialiter. 382, ult. v. not. 3. ἐν ἀνάγκῃ ἐστί. 202, 8. idem est ἀναγκαῖος ἔχει. 200, 3. ἀναγκαῖος ἔχω. 252, pen. Ita Suetonius in Julio 25. magno in negotio habuit. Plato de Rep. οἰκοῦν καὶ ἰατρῶν ἐν χρεῖαις ἐτόμεθα πολὺ μάλλον οὕτω διαιωόμενοι, ἢ ὡς τὸ πρῶτον. T. ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. 229, 3. εἰς τοιαύτην ἀνάγκην καταστήσας. 481, 5.
- ἀναγράφειν] ἀναγράφεσθαι ἐνεργῆτης. 682, 4. ἀναγράψαι νόμους. describere. 837, ult. T. ἀναγράφειν. aliquem in ærariis scribere. 324, 5. εἰ ἕξις τις ἀναγραφῆναι [subaudi] ἐν στήλῃ ἐνεργῆτης ἤξιον. 682, 4. τὰ τε γὰρ οἰκία ἀνεγχεσσω [si bene habet, neque potius ἐνεργε. leg. est]. nam et de rebus nostris privatis atque domesticis prescriptum erat illis in literis. 688, 3. τέτταρα ἔτη ἀνεγράφε, id est, τσαῦτα διέτριψεν ἐν τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ. quadriennium insumpsit legis in mundo exarandis. 840, 9. ἔξ ἂν ἔδει ἀναγράφειν. quibus ex exemplaribus transcribendum, aut a quibus inde Archontibus exscribendi sumendum esset exordium. 840, ult. εὐσίβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀναγράφειν. in codice legum condendo, pietatis majorem, quam frugalitatis, habere rationem. 859, 1.
- ἀναγραφεὺς τῶν νόμων ἐγίνετο. 837, 3. τῶν ἰσθῶν καὶ τῶν ὁσίων ἀναγραφεὺς γενόμενος. 862, ult. T.
- ἀναδικαία. iudicium irritum. fragm. 36.
- ἀναδύεσθαι. declinare. 579, pen. T.
- ἀνάθεσις] σὺν τῇ τῆς σκευῆς ἀνάθεσις. 700,

2. T. σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθήσει. *dedicatione*. 698, 9.
- ἀνατρεῖν] οὐκ ἔφασαν οἳ τ' εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελεῖσθαι. 406, ult. μὴ περιιδεῖν ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀνατρεθέντας. 662, 5.
- ἀναίσεις] ἀναίσειν δοῦναι τῶν νεκρῶν. *ius sepulturae concedere*. 63, 2. T.
- ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν. *fragm.* 35.
- ἀναίσχυντῖα διενήνοχε τῶν ἄλλων ἀνδρώπων. 749, 3.
- ἀνακαλεῖν τινά. *ad forum suum citare*. 565, 1. ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἀμαρτήματα. 251, 2. verum Tayloro istac lectio mendosa videtur. ἀνακαλεσάμενοι τοὺς παρόντας videtur idem esse atque ἀνακρίναντες, cum interrogassent, exploravissent. 325, pen. ubi explanationis ergo Taylor addit e lingua sibi vernacula, *as if to a Rehearing*. ἀνακαλοῦντες τὴν συγγένειαν. *sapienter ingemittentes, commemorantes*. *fragm.* 27, 10.
- ἀνακαλυπτῆρια. *fragm.* 8, antep. εἰ τὰ δοθέντα ἀνακαλυπτῆρια γυναικὶ γαμουμένην εἰσάωσ [imo vero βεβαίως] ἔχειν δεῖ αὐτήν. *fragm.* 9, 8.
- ἀνάκειον] ἰσποδρομίᾳ ἀνακείων. *fragm.* 30, 16.
- ἀνακῆσθαι] ἀνάκειται τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῦς ἱεροῦς. 371, 1. T.
- Ανακολυβαν. τὴν οὐσίαν ἢ κατέλιπεν, οὐ πλείονος ἀξία ἔστιν, ἢ — 619, 2. *item in continente post Καλλίας τοῖνον — τούτου τὸ τίμημα*.
- ἀναλίσκειν] ἀνάλωσε πλείω εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. 618, 2. τὰ πατρώα εἰς τὰς αἰσχίστας ἰδὼνας ἀναλίσκειν ἐπιθίμονοι. 619, 1. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλάκασι, τοὺς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν σουλομένοις ἐπιβουλεύουσι. 753, ult. εὐδεμίαν ἡμῖν εἰσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλαμένοις. 826, pen.
- ἀναλογίζεσθαι] ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα, καὶ τὰ παραλείμενα. 552, pen.
- ἀνάλωμα] εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφῶν ἐν ἑκτῷ ἔτεσι: λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε. 905, 1. ὥστε τούτοις λελογίσθαι ἴσονπερ αὐτῶ ἔλον τὸ ἀνάλωμα γεγνήσθαι. 909, 6.
- ἀνάμνησις] ἀναμνήσεις θυσιῶν. *conceptiones votorum de sacrificiis offerendis*. 103, 2. T.
- ἀναμφισβήτητος] ἀναμφισβήτητα τὰς τιμῆς λαμβάνειν. 105, 9.
- ἀναμφισβητήτως. 172, pen. T.
- ἀνάξιος] ἀνάξιον τῆς σωτηρίας οὐκ ἐδόκουν εἶναι. 478, ult. ἀνάξιον ἡμῶν τε καὶ τοῖς πόλεως. 695, 2. ἀνάξια ἡμῶν πεποιηθότες καὶ τῶν εἰς ἡμᾶς ἰπρηγμένων. 711, 3. ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας ἐπίτροπον κατέλιπε. 904, 5. ubi ἀνάξιον per se stat, non cum οὐσίας copulandum, id quod cum ἐπίτροπον coheret.
- ἀναπαύειν] ὅτι οὐκ ἤλθεν εἰς τὰ ὄπλα ἀναπαυόμενος. *quod non venerit in castra, ad ibi pernoctandum*. 452, 9.
- ἀναπέθειν] μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου. 257, 6.
- ἀναπέμπειν] τοὺς παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπειν. 897, 9.
- ἀνάσπρος. *claudus, mutilatus, debilitatus*. 750, 2.
- ἀναπράττειν] exigere, repetere. ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράττειτε παρ' αὐτῶν. 573, 3. T.
- ἀνάπτειν] τὸν λύχρον ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάφασθαι. *operam dare, ut vicini te patientur tuam lucernam ex igni suo accendere, mandare id opus puellæ*. 15, 3.
- ἀνάργυρος ἄν. *fragm.* 15, 20.
- ἀναρπάξαι] ἀναρπάξουσι τὸν σῖτον. *coercent, strangulant*. 722, 4.
- ἀνασειν τὰς φοινικίδας. 253, 1. *faciebant hoc sacerdotes, si quem diris devoverent. compara cum nostro die Blutfune schwingen vel schwenken*. Cf. Scott. *Lady of the Lake*, cant. III. 10. sqq.
- ἀνάστατος] πόλις ὑπὸ τυράνων ἀναστάτους γεγεννημένης. 913, 5.
- ἀνασῶζειν] ἀνεσώθη ἐν Κατάνῃ. 686, 3.
- ἀνατιθέναι] ἀναθέμενος [scil. εἰς τὰς βούβας] εἰς τὴν ἄμαξαν] ὁ βολπλάτης ἄχρετο, ἀπάγων τὰ ζῶα. 277, ult. *quod Taylor ait Atticum esse pro ἐπιθέμενος*.
- ἀναυμάχρητος ὀλεσθός. *clades, ubi classi tuæ perendum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset, sophisticè dictum*. *fragm.* 27, 5.
- ἀναφαίνειν] ἀναφανῆ ἐν τοῖς ἰππεῦσι τεταγμένους ἐν τοῖς ὀπλίταις. *subito spectandum se præbeat haud opinantibus*. 525, 3.
- ἀναφέρειν] τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους. 276, 2. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνίστει. 434, 12. T. *rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare*, 400, 6. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον. 717, pen. ἀναφερομένης ὄρω τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους. 426, 7. 479, 4. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέρουσι. *exhibit, scil. τοῖς λογισταῖς*. 842, 2.
- ἀναχωρεῖν] τοῦ σεμινοῦ Στεριείως ὕστερον ἀνεχώρησα. *prælia excessi*. 580, ult. τὰς ἐξόδους μετὰ τὸν πρώτων ποιούμενος, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν. 582, pen.
- ἀνδραποδίζεσθαι] πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἰνδραποδίσθη. 114, 3.
- ἀνδραποδιστής. 350, 6.
- ἀνδρίας Κόνωνος χαλκίους ἔστη πρῶτον [scil. μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα]. *fragm.* 18, 27.
- ἀνδρικός] Ὀαργηλοῖς νικήσας ἀνδρικῶς χορῶν. 698, 4.
- ἀνδροφόνος] ἀνδροφόνον οὐκ ἐπὶ λέγειν. 348, 2. et 5. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπεμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηναῖ. 500, 7.
- ἀνδρωπῆτις. 15, 1. T.
- ἀνεῖναι. *dimittere*. 511, 5. T.

- ἀνέκδοτος ἀδελφῆ. nuptui nondum elocata. 470, pen.
- ἀνεκτός] εἴτω γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. tolerable. 725, 6. T.
- ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλοδίκιον νομίζω εἶναι τὸ κληρονομίας δικάζεσθαι. 344, 6.
- ἀνεπιτήδειος. 297, 2.
- ἀνεπιτηδείως πράττειν τὴν πόλιν (oppositum τῷ εὐ πράττειν). 872, 2.
- ἀνευ τούτου. solummodo, vel, nullo ad hanc rem habito respectu, etiamsi hoc non fuisset, ctsi hoc pretextu non potuissent uti. 325, ult.
- ἀνεύθυνος] pro ἀνεύθυνος, vel οὐχ ὑπεύθυνος, haud obnoxius culpæ, aut rationi reddenda. εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμελέσεων [id est, τὰ περὶ τὰς ἀμβλώσεις πλημμελήματα] ταῖς γυναῖξιν. fragm. 9, 4.
- ἀνέχεσθαι] μὴ ἰσοῦ τῶν ἀεὶ κακίστων κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε. 865, ult. μήτις ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν αὐτῆς παίδων ἀνέχεσθαι. 884, 5. οἷτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσκινίων μὴ δύναται ἀεῖχεσθαι. 893, 3.
- ἀνέχος ἐταίρων ἔχων. 536, ult.
- ἀνήκιστος] ἀνηκίστῳ συμφυροῦ, περιβάλλειν. 184, 5.
- ἀνῆξ] τούτων [Alcibiadem juniorem] οὐχ ὡς ἀδελφὸν αὐτῆς [uxoris Cliniae] ἀλλ' ὡς ἀνδρα [maritum] εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ [Cliniae] εἰσεῖναι. 542, 1. μὴ εἰδοῖσθαι λέγειν ἐν ἀνδράσι. 898, 17. ἀνδράσι χρορηεῖν. 698, 7.
- ἀνθρωπὴν δίκην. 217, 1.
- ἀνθρώπος] τὰς ἐξ ἀνθρώπων γραφὰς ἐγράψατο. 494, 1. Ἡρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη. 66, 2. οὔτε θεός, οὔτ' ἀνθρώπος ἰομίζων. neque divina, neque humana jura nosse. 389, 4. ἀνθρώπου ἐπισημαματίας. 864, 11. ubi voc. ἀνθρώπος raneve contemptum significat.
- ἀναρῆς] ἀναρῆτατα τοῖς ἐχθροῖς ψηφισθε. 775, 14.
- ἀπᾶν] ἀνωμαί ἀπορρομνήσκων τὰς τῆς πύλων συμφεράς. 470, 4.
- ἀπείναι. remittere, absolvere, poena carceris, aut mortis. 511, 5.
- ἀπιστᾶναι] τείχη ἀπὸ τῶν καθηρημένων ἀνεστήσαν. 119, 8. T. ἀπέστη ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 463, 5.
- ἀπίστοι] ἀνοητότερον τι ποιεῖν τῶν εἰκότων. 151, 9.
- ἀνοήτως] ἀνοητότερον διαθεθεὶς πρὸς τὸ μειράκιον. 136, 5. conf. p. 142, 2.
- ἀνοίγειν] τὴν θύραν ἀνέωξαν. 15, 1. ἀνεργμένης τῆς θύρας. 28, 1. T.
- ἀνοίγναι] ἀνοίγναι τὴν κιστόν. 390, 1. ἐξεληθῆσα ἢ παιδίσκη τὰς θύρας ἀνοίγναι. fragm. 21, 6.
- ἀνομος] ἀκούειν πράγμα ἄνομον καὶ δεινὸν audire ex eo, qui crimen infandum tibi exprobrat. 366, 5.
- ἀνταποδίδναι τὰ τροφεῖα. 251, 3.
- ἀντιπεῖν] τῷ πατρὶ οὐδὲν πάποτε ἀντιῖσεν. 656, 6.
- ἀντέχεσθαι τῆς σωτηρίας. 914, 6.
- ἀντί] ἀθλα — ἀντὶ τῆς πονηρίας. mercedem nequitiae [ubi ἀντὶ redundare videtur]. 835, 4.
- ἀντιβολεῖν καὶ ἰκετεύειν. 28, 9. 31, 5.
- ἀντιγράφεσθαι] ἀντεγράφατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγγέλλομαι εἶναι. 732, 7. T. exceptione fore uti.
- ἀντιγραφή] actio, qua reus actori exceptionem fore haud competentis opponebat, negaus illo in foro sibi standum esse. 734, pen.
- ἀντιγραφοῦ. exemplum scripti e primigenio exemplo ductum. 896, pen.
- ἀντιδίδναι] bona cum altero permutare. δεκάκις χρορηῖσαι, ἢ ἀντιδοῦναι ἄσφαξ. 745, 11.
- ἀντιδικάζεσθαι. judicium mutuo intentare. fragm. 36.
- ἀντιδικεῖν] to join Issue. ὁ δ' Ἀρχιππος ἠντιδικεῖ. 207, 2. T.
- ἀντιδικος] δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδικῶν ἀκούσοντας, τινικαῦτα τὴν ψῆφον φέρειν. fragm. 37.
- ἀντιδοῖς. 110, 7. 100, 1. 160, ult. v. argum. orationis quarta p. 164. T.
- ἀντικατηροεῖν. 238, 8.
- ἀντικρυς ἄγρυσιν ὡς ἀποκτενεύοντες. nulla mora, neque clam, sed palam et velut recte facto fidentes. 497, 6.
- ἀντισημαίνεσθαι σωτηρίας. 826, 5. T.
- ἀντιλέγειν λόγον ἐναντίον. 308, ult.
- ἀντιλογία] εἰς ἀντιλογίας αὐτοῖς [sic enim leg. est, cum aspero] καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. fr. 30, 4.
- ἀντίπαλος ναυμαχία. 102, 4.
- ἀντιτάττειν. 104, 1.
- ἀντομοσία] contrajuramentum, rei, oppositum juramento accusatoris, ante litis contestationem preiuratum solitum. ἐν τῇ ἀντομοσίᾳ τῆς δίκης. 736, 13.
- ἀντανῆσθαι] μὴ ἀλλήλους ἀντ. alteri alteros ne studerent emendo superiare pretii immanitate. 718, 9.
- ἀνυπόδετος, nudipes, discalceatus. 903, 6.
- ἀνοποπτότερος. fragm. 36.
- ἀνύμων κατέστησαν τὴν αὐτῶν πατρίδα. 59, 1.
- ἄξιος (ζημίας). 6, 5. φεύγειν τὴν πατρίδα. 184, 5. ἐλεῖσθαι. 257, ult. λόγος. 329, 1. 635, 7. πολλοῦ. 344, 8. 537, 3. πλείονος. 525, 15. τὴν ἀετὴν πλείονος ἀξίον τῆς πονηρίας. 437, 1. ἐλάττονος. 37, 1. οὐδενός. 314, 4. v. cl. Markland p. 329. ἴσου. 425, ult. τινός. 586, 2. ἀξίον ἔν. deicit, convenit. 116, ult. τῇ Ἑλλάδι κείρεσθαι, et ἐκείνων μεμνησθαι. 113, 2. τοῖς ζῶσι πενθεῖν τοὺς θεοθεῖας, 130, 1. πολλῶν ἕκεν αὐτοῦ ἀξίον καταψηφισασθαι. 545, 7. 552, 9. 583, pen. 707, ult.
- ἄξιος de vili pretio. ὡς ἀξιάτατος τούτους πρῆσθαι. 718, 6. vide quæ nos bis diebus ad Suidam. T. extrema illa de Suida

obscura reliquens. ἀξία οὐδενὸς συμφορά. 366, ult. ἴν' ὧς ἀξιώτατον ἡμῖν ποιοῖεν. 719, pen. ἀξιώτερον, villioris, τὸν σῖτον ἄνισσεσθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris. 727, pen. οὐδὲ πολλὰ μὲν ἀποθανὼν δίκην δοῦναι ἀξίαν. 817, 5. ἡ τούτων γε ἀξίους τῇ πόλει ὄντας, non ita de rep. meritos, ut istec paterentur. 896, 6.

ἀξιοῦν] οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεῖν ἀξιοῦσατε. 113, 9. οὐκ ἀξίω ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. 646, 4. 120, 3. 528, 1. οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. 367, 5. θανάτου ἡξιώθη. 491, 5. τὸν μεγίστων ἀξιοῦμενος. 427, 12. T. ἀξιοῦμενοι, rogati, ὑπὸ τούτων οὐκ ἠθελήσαμεν πεισθῆναι. 868, 2.

ἀόικητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαιμόνων. fragm. 19, 23.

ἀπάγειν] ad iudices. 350, 2. ad vincula. 398, 15. ad mortem. 398, 3. T. ad locum supplicii tolerandi abducere. 214, 11. λαποδύτην ἀπάγαγε. 490, 3. ἀρὰν ἀπάγεσθαι. diras averruncare, exsecrare, aut in locum solitarium curare deducendum, procul amandare placulam. 255, pen.

ἀπαγορεύειν. deficere. fr. 15, 24.

ἀπαγωγῆ] ἡ Ἰωνικαὶ. οἱ ἑνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην. 503, ult. ἔνοχος τῇ ἀπαγωγῇ. 503, 3. T. libellus exponens de causa, cur aliquis in alium actione ἀπαγωγῆς [seu de necessitate carceris hunc reo irrogandi] velut in furem aut sicarium, utatur. τῇ ἀπαγωγῇ ἐπεγέγραπτο, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ [scil. εἰληπται ἀνδροφόρος]. 502, ult.

ἀπαδῆς κακῶν. 91, pen. 248, 4.

ἀπαιτεῖν] ἀπαιτῶ ὑμᾶς τὴν χάριν. 710, 9. T. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἀπαιτῆσόντες τὰ ὀφειλόμενα. fr. 5, 10.

ἀπαλλαγῆ] τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μίνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοῖς πηγμαμάτων. 852, 13.

ἀπαλλάττειν] ἀπαλλάττεσθαι κινδύνου. 106, 7. θεούς καὶ παραχῆς ἀπαλλάξας τὴν πόλιν. 233, 2. κακῶν ἀπαλλαγμένοι. 186, ult. 196, 1. 210, 3. 218, 1. 255, 9. 800, pen. ἐκίστη ἀππλλαγῆ. ista abiit. 20, 3. ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. 328, 6. T. placare, ad silentium redigere, aut a se amoliri, profligare. ἀδῶς ἀπαλλαγῆ. discedat. 196, 1. ἀπαλλαγῆναι. confectum aliquid negotium dare. 840, pen. εὐκλήριον ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ἀπαλλαγῆς. fragm. 30, 14. idem atque διαλλαγῆς, reconciliatus, ποιησάμενος ἀπαλλαγῆν, professus coram amicis sibi [Tisidi] cum Archippo simultatum jam nihil superesse, sed offensiones omnes remissas atque abolitas esse.

ἀπαντᾶν] in usu militari. ὀλίγοι πρὸς πολλούς, 86, pen. εἰς τὴν Μεγαρικὴν. 111, 6. ἀπάντα τοῖς ἑρῶς, περὶ ἃ ἠσέβησεν. 255, 4. T. procedere in agmine adversus hostem. ἀπῆντησαν, veniebant quasi ad

conductum, εἰς Θερμοπύλας. 94, 11. 112, 2.

ἀπαραιτήτος δαίμων. 130, 4.

ἀπαράσκευος. 152, 3.

ἀπαρτιολογία. summa integra. fragm. 10, 4.

ἀπειλλεῖν τῇ θύρᾳ. a janua arcere. Verbum antiquatum. 359, ult. T. furem excludere fuga, interciperi, opposita janua obserata.

ἀπειπεῖν deficere. 382, ult. τοῖς ἦδη ἀπειρηκίσι καὶ τοῖς οὕτω δυναμένοις. 111, ult. T. ἀπειπεῖν ὀμιλίαν. renanciare amicitias, interdicere alicui familiaribus secum congressibus. 302, 5. et 7. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορῆθῆσθαι. inducibus renanciatum iri. 721, ult. fragm. 23, ad 12.

ἀπειρία. dicendi et agendi in foro imperitia. 614, 9. ἀπειρία πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων. 870, ult.

ἀπειρος] οὔτε γῆς ἀπειροί, οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς, neque terra est ulla continens, neque maris insula, quo eorum fama non pervenisset. 53, 1. ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 91, pen. τὸν παρ' ἡμῖν κινδύνου. 273, pen. τίς οὕτως ἀπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατριδος. 546, ult. ἀπειροὶ οὐδενὸς ἔργου δεινὸς γρηνημένοι. qui nullum facinus sibi reliquerant intentatum. 551, 7. ὅτι νέος καὶ ἀπειρος εἶην πραγματᾶν. fr. 10, 17.

ἀπελαύνειν] οὔτε γένει, οὔτε ἡλικίᾳ ἀπελαυνόμενος [scil. τοῦ λέγειν] 918, ult. ἀπελοῦμεν pro ἀπελάσομεν. 920, 2.

ἀπέρχεσθαι. redire. 112, 6. κοσμίως ἀπερχόμενοι. incedentes. 584, 2.

ἀπεχεσθαι] ἀπεχίμενοι οὐδεμιᾶς τῶν μιν. 551, 7.

ἀπέχθεσθαι vel ἀπεχθάνεσθαι] ἀπεχθῆσθε, pro ἀπεχθεσθήσεσθε. 316, 1. φανεῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι. 255, 8. ἐκείνοις δ' εἰμ' ἀππχθάνοντο. illorum odia sibi consciscere cavebant. 670, 3. ἀπεχθῆσθε τῶν πολιτῶν οὐδεὶ. 878, 4.

ἀπήχθεια. inimicitia. fragm. 24, 23.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλείφεται. non ea omitentur, quae spectare videntur ad amicitia pyros. fragm. 25, 1.

ἀπιέναι] ἡ γυνὴ ἀπῆε κάτω. descendebat. 13, 6. T. λαθὼν τὰ σαυτοῦ, ἀπει. aufrens tua tecum; hinc discedes. fr. 10, 23. ἀπει pro ἀπελεύση.

ἀπιστεῖν] ἀπιστοῦντων σφίσι αὐτοῖς εὐφυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθιωτῶν σώμασιν. 63, 4. ἠπίστησεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa est, ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι. 883, 7. ἀπιστος κίνδυνος. 98, ult.

ἀπληστία] εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ ἀσχροκέδειαν ἀφίκοιτο. 395, 14.

ἀπλοῦς] ἀπλῆ συμφορά. 745, 3.

ἀπὸ] ἀπ' ὄψεως. primo intuitu. 583, pen. T.

ἀποβαίνειν. cum classe armata infestisque animis aliquo appellere, descendere. 82, ult. ὃν ἡμῶν οὐδὲν ἀποβέβηκεν. evenit. 825, pen.

ἀποβάλλειν τὰ ἔπλα. 342, ult. τὴν ἀσπίδα. 349, 7. T.

ἀποβλέπειν elegant dictum. πρὸς τὴν τοῦταν τύχην ἀποβλέπωντες. 187, 9. T.

ἀπογινώσκειν] absolvere. ἀπεργνωκότες μὴ ἀδικεῖν. 40, 1. desperare. ἀπογινόντας τῆς ἐλευθερίας. 107, 11. T. ἀπογνώσασθε, absolvētis, ὁμολογοῦνταν αὐτῶν. 723, 7.

ἀπογράφεσθαι. in iudicio accusari. 260, 3. ἀπογράφειν. denunciare, deferre reum. 284, ult. ἀπεγράφοντο τὰ ἀνδράποδα. curabant a scriba publico nomina mancipiorum, ætates, patrias, artes, laudes, vitia, annotari, ut fisco additorum. 388, ult. ἀπογράφει νόματα. edit scribæ publico nomina in tabulas referenda. 463, 7. ἀπογράφειν. conficere indicem rerum in alicujus substantia repertarum (vulgo inventarium usurpant), quæ substantia fisco esset adjudicata. 591, ult. ἀπογραφέντος. cum bona ejus proscripta fuissent. 653, 2. δικαιότερον ἢν ἡμᾶς ἀπογραφῆναι ὑπὸ τῶν ζητιῶν τὰ ἡμέτερα ἔχειν. 705, 3. τῶν Ἐλευσινάδε ἀπογραφευμένων. eorum, qui cum nomen militiae dedissent adversus Eleusinem, h. e. adversus triginta tyrannos ibi conclusos, suscipiendæ, eoque vobiscum in castra exissent, tamen ad partes tyrannorum transfugerunt, et cum iis oppugnationem in oppido Eleusine tolerarunt. 767, 2. τὰ χρέματα ἀπογράφαι, in indices et tabulas referre, τὰ ἐν τῶν πύλων εἰλημμένα. 819, 10. πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φέρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα. fragment. 10, 2. ἀπογραφῆ] cum nomen alicujus ad magistratum deferat, ut defugientis militiam. 319, 1. inventarium substantiæ proscriptæ. 591. ult. libellus accusatorius de peculatu, seu de pecuniis publicis interversis. 828, 3.

ἀποδεικνύειν] ἀποδείξει μεγάλην τὴν ἑαυτοῦ πατριδα. 115, 6. μεγάλην ἀντὶ μικρῆς τὴν πόλιν. 119, 6. γνώμην ἀποδεικνύμενος. 400, 1. T. νόμον. legem proferre. 848, 1. 849, 1. et 9. τὰς ζημίας τοῦταν (scil. οὐσας) ἀποδείξει. clades acceptas his imputabit, a se ad hos devolvēt. 908, 11.

ἀπδείξει] ἀπδείξειν ἐποίησαντο τοῦ ἑαυτῶν τρέπου. 395, 15.

ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ (si sincerus sit locus). 177, 3. τῶν ἀπολογουμένων. 535, 13. 836, 2. λόγους. 181, 6. ἐλέγχους. 616, 4. ταῦτ' αὐτοῦ ἀποδέχασθε. 501, 7. T. ἀποδέχεσθαι περὶ τούτων οὐ προσήκει ἡμῶν. 507, 3. τοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεινοὺς ἀγρίως ἀποδέησθε. 744, ult. ἀποδέχεσθαι τὰς τειαύτας κατηγορίας περὶ τῶν

τοιούτων ἀνθρώπων. 846, ult.

ἀποδημεῖν. peregre esse, proficisci. 142, 9. ἐπιδημεῖν contrarium. T. ἀποδημησάντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου, ἐδημεῖσθαι ἢ οὐσία. absente domo. 655, pen.

ἀποδίδοναι] ἢ αὐτὴ τιμαρξία ἀποδίδεται τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους. 5, 8. εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδωσαν. 595, 13. εἰς τὴν βουλὴν. referre ad senatum. 712, ult. T. τιμαρξίαν. assignare, attribueri alicui pœnam ut certam et propriam, quam violatus ab aggressore, ut sibi debitam nulloque modo denegandam, repetat. 5, 8. τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου ὑφ' ἡμῶν ἀποδίδεται τὰς τοῦ φόνου δικὰς δικάζειν. 32, 1. τῇ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες. 124, pen. ἀπέδωσαν τὰ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον. reddebant. 395, 13. οὐχ ὅσως σκεῖν ἀπέδωδε. vendidistis, sectioni subjecistis. 634, 2. ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, 2 οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδωτο, τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον. 445. ult. ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν, ἀποδοῦναι ἐμοί. mihi reddendam. 688, 1. δύο τάλαντα ἀποδοῦναι. dependere, necessario reddenda, ut debita. 860, pen. ἔστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδοῦναι. 885, 3. οὐτὲ χριστάς, creditoribus, ἀποδεδωκός. 910, ult. πλείστον ἀποδίδονται. carissimi vendunt. 9, 12. εἰ ἀποδεδόκει τῷ Κησιπυκίῳ ἢ παλαίᾳς. fr. 8, 7. συγκομιτὰς δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος [relii ἀποδοῖς] τὸ ἀργύριον. dona colligens, et argentum remunerans. fr. 27, 25. ἀπέδωσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. fr. 31, 10.

ἀποδιδρασκεῖν vel ἀποδράναι ἐν τῷ κινδυνῷ. 224, 3. 582, 6. ἀποδράσας (si bene habet). 226, 2. T.

ἀποδιοπομπεῖσθαι τὴν πόλιν. 255, pen. v. not. 58. ἀποδιοπομπεῖσθαι πᾶν τὸ ἀργύριον, dixit Plutarchus in Lysandro. T. Sed fallitur. verbum hoc, non cum πόλιν, sed aut cum ἀγᾶν, aut cum φαρμακίῳ coheret.

ἀποδοκιμάζειν χειροτονηθέντα στρατηγόν. 451, 19. T. reprobare ut indignum, v. c. sacerdotio. 790, 9.

ἀποδύειν vel ἀποδυῖναι] φάσκειν δοιμάτιον ἀποδεδύσθαι. 350, 3. T. ἀπέδυστο εἰς τὴν αὐτὴν πλάιστραν. fragm. 30, 2.

ἀπόδετος ἡμῶν φίλος ἄμην εἶναι. carus imprimis, neque ad minutas quosque sordidosque usus vobis adhibendus, sed parce cauteque usurpandus, et ad raras summique momenti necessitates reservandus. 315, ult.

ἀποδνήσκου] ἀπθαινὴν ἢ καμῆν νεμίαν; ἅπασιν κοινὸν ἀνδράποις. fragm. 22, 13. καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποδνήσκοντα μὴ δύνασθαι τὸν βίον τελευτῆσαι. ibid. exempla bujus v. a Tyloro annotata v. in ἠθήσκειν, quo ille retulerat.

ἀποκείσθαι] ἀποκειμένας παρ' ἑαυτῷ τεσσάρωντα μνᾶς, quas ipse servabat apud

se jacentes in deposito. 626, 1.
 ἀποκινδυνεύειν] ἀλλ' ἀποκινδυνεύουν τούτο.
 180, ult. T.
 ἀπεκλείειν] ὡς ἀπεκλείσθη ἐν τῷ δωματίῳ.
 20, 6.
 ἀποκληροῦν] magistratus per sortem legere.
 σιτοφύλακας ἀποκληροῦστε. 722, ult. ὡς
 ὁ χρόνος οὐκ ἐγχαρῆει ἄλλον (regem sacer-
 otum) ἀποκληροῦσαι. 790, 8. T.
 ἀπόκρισις. defensio. fragm. 55, circa fin.
 ἀποκρύπτειν] περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδὲνα
 εἰδέναι. 276, 8.
 ἀποκτείνειν] ἀπέκτεινα. 170, 6. 491, pen.
 ἀπέκτεινεν. 397, 10. ἀποκτείνει. 503,
 pen. ἀποκτείναντα. 496, 1. ἀπεκτόνασι.
 348, 6. ubi male vulgo ἀπεκτείνασι.
 ἀπεκτόνευαι. 344, 1. ἀπεκτόνω. 222, 8.
 ἀποκτενοῦντες, 497, 6. usurpari aiunt
 technici in perfecto et aoristo priori, in
 secundo non ita. quod arbitror verum
 esse. v. p. 448, not. 3. ἀπέκτεινον. 605,
 pen. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν.
 T.
 ἀποκτινύουσαι] ἀπεκτινύουν. 761, 3. ubi MS.
 ἀπεκτινύσαν. T. ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς
 ἠγούτο. 387, 2.
 ἀπολαγχάνειν. adjudicare, sententia sua
 alicui jus aliquid derogare, eripere.
 163, ult. 169, 3. ἀπολαχθῆναι. sortem
 adire. fragm. 28, 11.
 ἀπολαμβάνειν] accipere id, quod tibi de-
 beatur. ἀπελάμβανον τοὺς τόκους. 590,
 4. χᾶριν. 690, 10.
 ἀπολαύειν] τῆς τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς
 ἄλλοις ἀπέλασαν. 123, 4. ἀπολαύοντες
 τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν. 610, 4. τῆς
 ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύον. fr. 5, ult.
 ἀπολείπειν] ἐμὲ πολὺ ἀπολειπέμενον τῶν
 ἐμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea pro-
 cul relicto, h. e. longe distante a scientia
 dedecorum meorum, me oblatam
 mihi contumeliam prorsus ignorante.
 16, 5. ἀπολείπειν τοὺς δῖονκτας. mag-
 no intervallo pone se relinquere. 56,
 ult. ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμάτε.
 526, 3. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη.
 684, 8. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπε-
 λείπονται. 686, 9. πῶς οὐκ αἰσχρὸν ἡμῖν
 καὶ ἠντιοῦν ἀπολιπεῖν δίκην, omittere,
 non exercere, ἥτινά τις παρὰ τούτων
 βούλοιο λαμβάνειν. 435, 10.
 ἀπολις] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ πολιτῶν ἀπόλιδας
 ποιήσῃτε. 694, pen. T.
 ἀπολλύναι. mulierem corrumpere, pellicere
 ad stuprum aliaque flagitia orationis
 insidias et consuetudinis turpitudine. 11,
 ult. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως
 μάλλον σῶσαι, ἢ ἀδικῶς ἀπολέσαι. 650,
 13.
 ἀπολογεῖσθαι ἔργοις καλλίστοις, ὅτι οὐ τῇ
 αὐτῶν κακίᾳ — 120, 4. ἀνάγκη τὴν ἀπο-
 λογοῦμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀρεοῦσθε, ἔλαττον
 ἔχειν. 614, ult. οὐκ ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ
 τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογησα-

σθαι, ἐτέρων κατηγορεῖν τολμάσῃ. 708, 4.
 ἀπελογησάμενον ἔργοις. 714, 6. οὐχ ὑπὲρ
 αὐτῶν ἀπολογησεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατη-
 γορησεῖν. 719, 4. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν
 ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολὺ μάλλον, ἢ
 τοὺς ἀδικούντας σὸζειν πειθῆσαι. 366, 8.
 ἀπολογία] ὃν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν
 πολιτῶν, ἀπολογία ποιούμενον τὴν ἑαυτοῦ
 βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀμαρτημάτων. 542,
 6. ἀναφέρειν τινὶ τὴν ἀπολογία. conferre
 culpam suam in alium, eoque se purgatum
 ire. 434, 12.
 ἀπολύειν] ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάνοντα
 αἰτίαν μείζω τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας.
 purgasti, defendisti. 496, 7. ἀπελύ-
 σατε τοὺς παρέντας. 683, 1.
 ἀπομάχεσθαι] ἐπειδὴ ἀπεμαχεύσαμεθα. con-
 troversiam nostram pugna disceptavi-
 mus. 148, pen.
 ἀπόμισθοι. mercede fraudati. fr. 21, 3.
 ἀπομισθούν. fundum elocare. 263, pen.
 ἀπομυνεῖν. juratus infitiri. 573, pen.
 ἀποπέμπειν φαρμακόν. 255, ult. Λακεδαι-
 μονίους ἀπελιούτας, ὅταν μὴ ἀποπέμψω-
 μεν αὐτοῖς τὰ χεῖρα. nisi mittamus
 stas aris debiti pensiones. 860, 6.
 ἀποπέμψας εἰς τὴν Ἀδείαν ἰκλάσα. 908, 7.
 ἀπόπεμψις] ἀποπέμψως, scil. δίκην. actio
 repulsionis. fragm. 36.
 ἀπορεῖν] ἀποροῦντες μεταπέσειν αὐτοῖς.
 324, 5. T. cum eos nullo modo possent
 a proposito deducere. ἀπορεῖν τοῖς πε-
 ριστοτικῶσι. 96, 2. οὐ γὰρ δήπου τῶν τοιού-
 των γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύραν
 ἀπορήσει. 280, ult. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπό-
 στολον ἠπέρει. ad classem expediendam,
 milites et nautas conducendos. 625,
 13.
 ἀπόρητος] μόνον οἰκόντες ἀπόρητον καὶ
 ἀτειχίστον καὶ ἀστασίαστον. 914, 16.
 ἀπορία] τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστά-
 σι. 861, 7.
 ἀπορος ἀγνῶν. 260, 3. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπο-
 ρωτάτην εἶναι ἀποδείξει. 261, ult. ἀπο-
 ρωτάτος κινδύνου, certamen forense im-
 primis impeditum et inexplicabile.
 291, 4.
 ἀπόρητος] ἀπόρητος de Cereris religioni-
 bus. 252, 5. in Jure. 344, 5. in rebus
 politicis. 428, 6. 458, 5. τὰς σπονδὰς
 ἀπορήθησεσθαι. 722, 1. si lectio sit
 sincera. T. Sincera utique est. Sed lo-
 cus hic non erat huc referendus, quo
 nil pertinet, sed ad ἀπειτεῖν. οἱ μὲν ἄλλοι
 ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκα ποιοῦνται
 τὰ ἀπόρητα. 428, 6. ἐν ἀπορήτῳ μη-
 νεί. 458, 5. ποῖα ἂν ἀπόρητα τηρῆσαι,
 ὅς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἤξιωσεν.
 888, pen. οὐδ' εἰ τι ἄλλο τῶν ἀπορήτων
 ἦκουσα. probrorum ex illo genere, quæ
 leges nolunt cuiquam ingeri. 344, 5.
 ἀπόρος ἡμᾶς διατεῖν. 452, 4. μὴ πειθῆναι
 ἡμᾶς ἀπόρος διατεθέντας; ad incitas re-
 ductos. 611, 7.

- ἀποσεισύνει] ἔφασε τὴν λύχον ἀποσεισθῆναι. 15, 2.
- ἀποσπᾶν] ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀποσπᾶσθαι. 634, 3.
- ἀποστρεφῆν διακοσίας δραχμῶν. 148, 19.
- ἀποστασίον actio. fragm. 23, 1.
- ἀπόστολος, do classe. 625, 14. 643, 4. T.
- ἀποστρεφῆν (sic). fragm. 23. sed leg. ἀπιστρεφῆν.
- ἀποσφάττειν. supplicio afficere. 497, 7. 506, 1. T.
- ἀποτίθεισθαι] οἷα εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας. fragm. 22; 10.
- ἀποτιμῆμα. pignus. fr. 14, 5. 21, 10.
- ἀποτινῆν ἔτοιμα ἢ χρήματα. 31, 6.
- ἀποτολμᾶν. audere facinus (idem atque simplex τολμᾶν). 283, 17.
- ἀποτρέπεσθαι. a cœpto desistere. 143, 11.
- ἀποτρέπειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, sc. a delinquendo. 416, 3. ἀλλ' ἐβάτε τὴν ἡλικίαν αἰτεῖ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναιτο ἀποτρέπειν. 666, 2. τὸ δῖος καὶ ὁ φόνος τῶν πεποδῶτων ἀπέτρεπε τούτων. 671, 1. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χεῖματα, ἃ ὑμᾶς ἀποτρέφει τοῦ τιμωρῆσθαι. 834, 9.
- ἀποτυμπαρῖζειν. 481, 1. 489, pen. 490, ult. T.
- ἀποφαθεῖν ἡμῶν ἡμῶν ἀπὸ στασιαζήσεως. 119, 7. ἐαυτῷ ζημίας. 274, 1. de computo. 635, 1. 640, 2. T. ἐπιπλα ἀποφαθάντο. 635, 1. οὐδεὶς οἶόν τε εἰπεῖν, ὅτι διεπαθῆθ, ἢ οὐ δίκαιος ἀπεφάνθη. aut non bona fide apud quæstores rerarii indicata fuisse. 640, 2. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικούντας ἀποφάνουσιν. 669, 10.
- ἀποφαινόντες τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς ἐαυτῶν εὐεργεσίας. 835, 2. ἐὰν ἀποφάινασι τὴν φερόμεναι πάσαις πεπραγμέναις, ὄντας. 836, pen. ἀποφάινειν, indicare, deferre, εἴ τίς τινα οἶδε πῶν λαχόντων ἀνεπιτήθειν ὄντα εὐλοεῖν. 869, 6. 872, 10. ἀπέφανεν, in ratione retulit expensum, ἐκκαίδεκα δραχμῶν ἀρίων ἐκνημένον εἰς Διονύσια. 906, 2. σπεῖσθαι μὲν οὐδεμίαν ἀποφάιναν. 909, pen.
- ἀποφέρειν] ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου τιθεῖν. 395, 2. τοὺς φυλάδρχους ἀπειργαῖν τοὺς ἰσπεύσαντας. ad vos deferre nomina in tabulis perscripta, vel, ut Taylor reddidit to bring in a List. 574, 2.
- ἀποφοιτᾶν. finem facere itandi ad scholam. fr. 38.
- ἀποφράξαι] συσιετιῶντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, nefastorum. fragm. 21, ult.
- ἀποχωρῖζειν, de relicto exercitio deligere, τάξει; αἱ τινες βοηθούσιν. 581, ult.
- ἀποψηφίζεσθαι. construitur fere cum genitivo. 234, 5. 240, 1. 511. 12. T. absolvere. ἀπεψηφίσασθε τῶν καπῆλων. 727, 3.
- ἀπρατος χωρῖν. rus. emptorem non inveniens. 265, 2.
- ἀπρικοὺς] δερῆνται τῶν πᾶν πλανοῦν λαβεῖν ἀπρικοὺς. 622, 4.
- ἀπροσδοκῆτος αἰτία. 259, 1.
- ἀπροσδοκῆτος ἦεν ἐξ ἀγροῦ. 14, 3.
- ἀπροφάσιτος εὐνοια. fragm. 35.
- ἀρὰν ἀπάγεσθαι. diras auertere, hominem piacularem a se amovere. 255, pen.
- ἀργίας actio. fragm. 26, 30.
- ἀργύριον συμβάλλεσθαι. 173, 5. κατατιθέμαι. 174, ult. στάσιμον. 360, 3. δόντες τῷ ῥήτορι. 493, 1.
- ἀργύρεμα] ἀργυρέματά τε καὶ χρυσάματα ἐτι ἢ δίδουσι. fragm. 34.
- ἄρειος πάρος] locus insignis de Areopagitici senatus in causis cadum auctoritate. 31, ult. Areopagitis ὑπὸ τῆς πόλεως προστέτανται τῶν μορῶν ἡλαθῶν ἐπιμελεῖσθαι. 284, 1.
- ἀρέσκιν] ἀρέσκιντας τῆ πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ. 621, 3.
- ἀρεστί] τὰ ἀρεστά ἰμῖν αὐτοῖς αἰεῖσθαι. 526, 4.
- ἀρεθὶ τῶν ἔργων. 91, 1.
- ἀριμενῆ] ἀριμενῆ τοὺς ἰδίους ἀριμενῆσαι, ἢ τῆς χειρὸς τοῦ δικτύλου. fr. 5, ult.
- ἀριστῶν καὶ πίνειν. 142, pen.
- ἀριστέα ναυμαχίας λαμβάνειν ἀναμφισβήτητα. 105, 9.
- ἀριστεῖν. virginem decennem Minervæ consecrare. fragm. 34.
- Ἄριτοῦρος. fragm. 33, 3.
- ἄρμα ἐν ταῖς σασιῶν ἐνεργηματο. 795, 1. currus nota erat indicium actæ militiæ equestris.
- ἀρμόττειν] εἰ καλὸς ἐστιν ὁ λόγος, πῶς οἷα ἂν σοὶ ἀρμόττει. Sic, in optativo, ibi leg. est. fr. 28, 22.
- ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀπέδωκα. 165, ult. μὴ συγχωρῆσαι. 166, 1. μᾶλλον ἐπιθυμῆτε παρὰ τῶν ἀνευμένων διὴν λαμβάνειν (subaudi, ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων). 724, 5.
- ἀρίων ἐκνημένον εἰς Διονύσια. 906, 2.
- ἀροῦν] οὐτοσί δὲ πυροῦς ἐπὶ καλάμῳ ἀροῦ. post stipulam terram arat ad triticum conserendum. fragm. 28, 8.
- ἀρτάζειν τὴν κνυμῖθα τῆς ἀμάξης. fr. 36.
- ἀρρηφορία. 700, 6. T.
- ἄρτος] ἄρτιον κἀμισσον τοῦ ἄρτου ἰδοῦσι. 190, 3.
- ἀρχαιόπλοιστος] φανερῶν τῶν ἀρχαιόπλοιστων πολὺ φευσμένοι. 652, 1. T.
- ἀρχαῖον καὶ παλαιὸν ἵμιμον. jus, ritus, non solum παλαιός, antiquus, vetustus, sed etiam ἀρχαῖος, a principio inde, ex quo cœpit exerceri, sic, ut nunc solet, exerceri solitus. 253, 2. οὔτε τοὺς τόκους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον, sorem, the Capital, ἀπεδίδου. fragm. 4, 20.
- ἄρχειν χειρῶν ἀδικῶν. 173, 8. Ita ἀμνεσθαι τοὺς συνάξαντας. 753, 9. ubi leg. τοὺς ὑπάξαντας. Nam σ adhesit ex priori vocabulo. Inde proclive fait ex συμπάξαντας, συνάξαντας describere. T. ἀρχεν ὅφ' ἡμῶν ἀξιοθῆντες διπλάσια

- (scil. τῶν προσηλωμένων) κομίσανται. 657, 8. κατηγοροῦσιν αὐτοῦ, ὅτι πολλὰς ἀρχὰς ἤρξεν, ἀποδείξαι δὲ αἰεὶς ὅτι ἔστιν, ὅτι κακῶς ἤρξεν. 668, 3. ἀδικεῖ ἴστις ἰθὺς ἀρχῆς ἀρχῆς, μὴ τὰ ἀδικησάτω ἤρξαι τῇ πόλει. 668, pen. πρὶν ἐκεῖναι δύναι οἰκνῆναι, πάντων ἀρχῆν ἀξίον. 787, ult. ἐν τῷ δικαίῳ ἄρξεν ἕκαστος, ἥτε πικρῶτα καὶ τὸ ἄλλο πλεῖθος σώζεται. 798, 6. num cum genitivo constructur, ut in illo ταῦτας δὲ τῆς ἀρχῆς μόνος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀρχειν. 796, 6. οἰκεῖσι ὡς ἀρξέμενοι (id est, ἀρχησόμενοι) παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ἑμὲν ἀρχειντες. 820, pen. ἀρχειν. curia. 325, 6. 331, ult. T. posterior locus huc non perinet.
- ἀρχὴ τοῦ θεοῦ δικαία. 76, 12. ἠγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιωτέραν τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. 411, 14. ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. ex honore, quem gessit. 652, 1. δοκούστας τι ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν (scil. τῶν δημοσίων, ἀδικῶς). rem fecisse e fraudulenta reip. administratione. 658, 3.
- Ἀρχιδάμειος πόλιμος. fragm. 11, 17. ἀρχιδωρία] ἀρχιδωρίας καὶ ἀρχιδωρίας (scil. ἐλευθέρησα). 700, 6. ἀρχων] κληροῦσθαι τῶν ἐνία ἀρχόντων. sortiri in defectu novem Archontum, quo ipsis adscribar. 749, pen.
- ἀσβεβ.α] περὶ ἀσβεβείας ἀγωνιζόμενοι τιμολογοῦτο γέγονασι. 708, 2. προσκαλεῖσθαι δίκην ἀσβεβείας πρὸς βασιλέα. 206, 2.
- ἀσβεβῆν] ἀσβεβῆσαι τοὺς θεούς. 63, 1. T. deus violari impio quocunque facinore. παρακαλέσας αὐτοὺς μάστιγας ἠθέθουν. eadem commisissem. 47, 6. omnium enim caedes injusta est etiam ἐν τοῖς ἀσβεβήμασι. facinoribus impiis, infandis, quibus nomen deorum violatur, qui genus humanum considerunt, quo superesset, non quo interimeretur.
- ἀσέλγως διακρίμενος (id est, ἀσέλγως). 751, pen.
- ἀσθενὴς de paupere. 5, 7. v. p. 876, not. 17. πράγματα ἀσθενέστερα. 449, ult. T. ἀσμενος. 14. pen. ἀσμένη. 14, 10. ἀσμένως. 150, ant. 432, 5. T. ἀσμενος ἐκθύειδον. suaviter dormiebam et profundum, atque cupido, ut qui dudum opus habuissem quiete, eamque appetissem. 11, pen. ὡς ἂν ἀσμένη με ἰορακυῖα, ἦκοντα δὲ διὰ χρόνου. 14, 10. ἀσμενοι τὰς ὑμετέρας συμφερέας ἔρῃσι. 721, 8.
- ἀσμένως. 150, ant. ἀσμένως εἰρήνην ποιήσασθαι ὀποιαντιανοῦν. 452, 5. ἀσμένως εἶδον τὰς τῆς πόλεως συμφερέας. 706, pen.
- ἀσπάζεσθαι] ἀσπασάμενοι τὰ ἔσπασα τοῦ αὐτῶν. 469, 1.
- ἀσπίς] τὴν ἀσπίδα βίπτειν. 349, 6. τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔβριψε. imperator militis improbi. 500, 5.
- ἀστασίαςτος. quietus, a seditione alienus. 113, 7. 914, pen.
- ἀστικὴν χωρίον. ager non signatus. fr. 6, 40.
- ἀστράβη] ἐπ' ἀστράβης ἂν ἀχούμην. 747, 6. et 10. T.
- ἀστρατεία] ἀστρατείας ἀλώναι. 521, pen. ἀστρατείας γραφὴ. 557, pen.
- ἀστρατεῦσι] τοῖς ἀστρατεῦσι καταλήξας. 331, 3.
- ἀστυκὸς] ἀστυκαὶ δίκαι. 590, 10. T.
- ἀσφάλειαν εἶναι θεῖν τοῖς ἰππεύουσι νομίζοντα. 578, 2. περὶ πλείους ποιησάμενοι τὴν θύαν ἀσφάλειαν, ἢ τὴν τῆς πόλεως κίνδυνον. 872, 11.
- ἀτακτεῖν. 529, 8. T.
- ἀτείχιστος. 914, 16.
- ἀτελής] οἷς ἡ πόλις παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησε. immunes fecit, h. e. omni relevavit onere contributionum pecuniariam. 908, 3.
- ἀτιμάζειν] ἀτιμαζόμενος τῷ γεγενημένῳ. 91, 4. δι' ὅ, τι τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. 838, 5.
- ἄτιμος] ἀτίμος τῆς πόλεως κατέστησαν. 397, 1. 523, 3. T.
- ἀτιμοῦν. reddere aliquem ἀτίμον, efficere, ut infamia notetur. 306, 2.
- ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλῶν. 903, 12.
- αὐθέντης. sicarius. fr. 15, 23.
- αὐθις, tempore post, imposterum, ἀπειδώσει χάριτας. 864, 2.
- αὐλειος θύρα. 20, ult. 394, 5.
- αὐλητής. 171, 4.
- αὐλία, idem quod αὐλειος θύρα. fr. 14, 18.
- αἰτία, for instance, exempli causa, vel, ne longe eam. 646, ult. 661, pen. 335, 2. T.
- αἰτοκράτωρ προσεστυθὴς περὶ τῆς εἰρήνης. 451, 13. et 18.
- αἰτόματος] τὸ αἰτόματιν αἰτίσθαι. 223, pen.
- αἰτομαχεῖν. suam causam agere. fr. 16, 15.
- αἰτοῦ, ibi. 58. 9. T. est, eodem illo in loco, campove, ubi dimicabant.
- αὐτόφρων] ἐπ' αὐτοφῶρον ταῦτά μοι ἐπιδείξαι. 25, 2. questio quis ἐπ' αὐτοφῶρον ἀνδροφόνος sit, agitatur in orat. in Agoratum. 503, 6, sqq.
- αὐτόχθων. 77, 1. ἀρετῇ. 105, ult.
- ἀφαιρεῖν] ἀφαιρεῖσθαι. 459, pen. ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν. 209, ult. ἀφρέθοντε τὰ ὄπλα. 444, 3. τὴν πατέρα ἀγαθὰ ἀφείλετο. 510, 5. ἀφαιρεῖσθαι εἰ ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν. 736, 6. v. ἐξαιρεῖται. T. ἀφαιρεῖν (pro ἀναίρειν) de medio tollere, antiquare. 209, 2. ἀφαιρεῖσθαι βίη φυσίον. vi se ait ab ara abstractum esse. 463, 6. ἀφαιρεῖσθαι. in libertatem vindicare hominem in servitute raptum, et raptorem eripere. 735, 2. et pen.
- ἀφανὴς αἰτῆ ἢ καταρία. 222, 7. ἀφανῆ καταστήσαντι τὴν οἰσίαν. 684, ult. τὴν ἀφανῆ οἰσίαν ἐνέλιμαντο, pecuniam et mo-

bilis, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκινῶνουν. 394, 11. fragm. 33, 1.

ἀφανίζω] ἐπειδὴ Ἑρακλῆς ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη. 66, ult. T. ἑλαῖον ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζω. 260, 4. 261, 2. ἀφανίζεται ὑπὸ τούτων. 610, 8. τοὺς τὴν ἑμέτεραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. 868, pen.

ἀφειδέϊν] ἀφειδήσαντες τῶν σμμάτων. 87, pen.

ἀφέλκειν] ἀφέλκοντες ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν. 414, 11.

ἀφιέναι] ἀφέμενοι τοῦ νεανίσκου. 146, 3. ἀφειμένου ἐγκλημάτων. 148, ult. T. ἀφιέναι τῆς αἰτίας. 267, pen. ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας. 694, 2. ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν. 908, 4.

ἀφικνεῖσθαι] εἰς τοσοῦτον τέλμης ἀφικέσθαι. 133, ult. τνικαῦτα ἀφικμένους. 26, 4. ἀφικνούμαι. redeo. 143, 2. T. scil. e peregrinatione domum, aut (ut p. 26, 4.) rure in urbem. ἀφικνούμαι ὡς τὸν καὶ τόν. eo, venio ad domum hujus illiusve. 27, 7.

ἀφιλος. ab amicis desertus, 126, 2. 455, pen.

ἀφιξις. 90, 3.

ἀφίστασθαι et ἀφίστάνειν] ἀπίστησα αὐτὸ τὸ μειράκιον. 148, 1. ἐπὶ τὰς νόσους ἀποστήσων ἐπλευσε. 544, 2. Χίους, οὐς ἀπίστητε. 547, 10. βουλομένους ἀφίστασθαι. 547, 5. δοῦλον ἀφεστῶτα. 733, 7. T. Significat animum alienū ab aliquo oratione abalienare, ad defectionem sollicitare. εἰς τοῦτο μανίας, τηλικούτος ὢν, ἀφίστατο [pro ἐξίστατο, vel ἀφίκετο]. fragm. 30.

ἀφορμῆ] ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. 757, 9. fragm. 4, 12.

ἀχάριστος] ἀχάριστα ἐμοὶ εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. gratiam mihi apud vos perisse sumptuum a me in vos factorum. 703, 9.

ἄχθεσθαι τῇ συμφορᾷ. 91, 4. τί δεῖ ὑπὲρ τούτων ἔν ἄχθεσθαι, ἀ πάλας προσεδοκῶμεν. 129, 2.

ἄχολία. lenitas animi felle vacans. 232, 4. ἀχρηστος] σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρήστων. 912, ult. Egregio convenit Libanii locus T. I. p. 672. τοὺς ἀντὶ τῶν σωματῶν τὰς ψυχὰς ἀσκούντας, ἀχρήστους ἀποκαλεῖ. per contemptum appellat, Anytus puta, inutiles, nulli rei habiles. Unde constat, ætate Socratis, homines literis et culture mentis deditos a vulgo per opprobrium ἀχρήστους fuisse appellatos.

B.

βαδίζω] τηρῶν τὴν δεξάπαιναν τὴν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. 11, pen. οὐ δυναμέϊου δὲ βαδίζω. 31, 12.

βάθρον] οἱ Τριάκοντα ἐκάθοντο ἐπὶ τῶν βάθρων. 467, 6.

βακτηρία] δυαῖν βακτηρίαν χροῶμαι, duobus baculis innixus ambulo, τῶν ἄλλων μιᾷ χροῶμενος. 748, 2.

βαλανεῖον τὸ ἐν Σπραγγίῳ. fragm. 9, 23. βάλλειν] ἔβαλλέ με λίθοις. 140, 1. 142, 2. T.

Βαρβαρικός καὶ Ἑλληνικός παιῖν συμμεμιγμένος. 101, ult.

βαρδαμονία. 172, 8. T.

βάσανον ἰκανὴν ἔχουσιν ἑκατέρωσ τῆς πολιτείας. 802, 6.

βασιλεύειν] τὸν Κύπρου βασιλεύοντα. 226, 2. T. βασιλεύεσθαι ὑπὸ τὸ νόμου. esse in auctoritate atque potestate legum, seu juris civilis, cique parere, velut regi. 78, pen. 105, 1.

βασιλεὺς] rex sacrorum. λαχεῖν βασιλεία. 196, 3. προκαλεῖσθαι δικὴν ἀσθεβείας πρὸς βασιλεία. 206, 3. ξενοῦσθαι βασιλεύσει. 248, ult.

βέβαιος] ἠγούμενος τὴν αἰτῶν ἀρχὴν βεβαιότεραν τῆς τῶν θεῶν τιμωρίας. 444, 14.

βεβαιῶν] βεβαιῶντες τοῖς θεοῖς τοὺς νόμους. 227, 3. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιῶσθε λόγον τῶν πάντων ποιητότατον. 692, 3.

βελτίων et κἀκίων de domo et majoribus. ἐκ βελτιῶν. 367, 4. βελτίονα ἢ πλουσιώτερον. 622, pen. κἀκίον γερονταί. 622, 5. T. βελτίων et ἀμείνων, homo frugi, vir bonus est honestus. εἰ δ' ἐκείνοι δοκοῦσι βελτίους εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, ὅλον ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι τοὺς ἐχθροὺς τιμωρούμενοι. 531, 1. ἵνα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενοι. 770, 1. 773, 13. βέλτιστος. supremus, editissimus, ordine, dignissimus in republica. 5, ult.

Βησις. fragm. 33.

βία cum genit. invitus. βία ὑμῶν ἐφάσκατέ με συνείναι. 300, 6. βία παρόντων Πελοποννησίων. invitis Peloponnesensibus. 120, pen. Ita Xenophon Hellen. I. 3. init. γνωὺς δὲ ὁ Μεδίας ὅτι οὐκ ἂν δύναιτο κωλύειν βία τῶν πολιτῶν. invitis civibus. T.

βιάζεσθαι] βιαζόμενοι. conati. 332, 1. T. legislator. τοὺς βιαζόμενους. ἐλάττωνος ζημίας ἀχίως ἐρήσασθαι εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. 37, 1. βιασάμενοι πάντα ταῦτα. his religionibus omnibus atque vinculis spretis atque perruptis. 255, 2. ἐβιάζετο καὶ οἷος ἦν ἐξαιεῖν τὴν θύραν. fr. 24, 9.

βίαιος] ἐνοχος τοῖς βίαιοις. legibus, de vi obnoxius. 736, 4. T. ὡς βίαιός εἰμι καὶ ὑβριστῆς καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος. 751, pen.

βιαιότης] εἰς τοῦτο βιαιότητος ἦλλον. 735, 8.

βιαιός καὶ παρανόμως διατεθέντες. 335, 1.

βιβλίον sive est eine Brieftasche [a letter-case], pugillares, pyxis in modum libelli conformata, in quam condi possunt epistolæ, aliaque ejusmodi schedæ, sive est, ein Dokument, Urkunde [a document, deed, writing], unde res in judiciis demonstrande confirmantur.

prior significatio videtur p. 902, 1. obtinere, in istis τοὺς παῖδας ἐντυγχάνοντας βιβλίω ἐμβιβλημένω. posterior in isto fragmentulo περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. p. 11, 3. Fraudem hanc inter adversarios litigantes causidicosque frequenter fuisse versatam, ut alii aliis furto subdacerent chartas, in quibus causarum cardines verterentur, et momenta decidendi libarentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum apud Demosthenem.

βίος] res familiaris. βίον τοῖς συκοφάνταις διανέμει. 228, 3. βίον τὸν βίον ἀβίωτον. 228, 4. T. τοῦ βίου λόγον δίδοναι. 741, 2. σοφιστῶν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων. 913, 1.

βιῶναι] εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. 571, 3.

βλάβειν] τοσοῦτον μῖνον ἡμᾶς ἐβλάψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι. 863, 4.

βοᾶν] βοᾶντα καὶ κειραγέτα. 145, 2.

βοηθεῖν] βοηθεῖται Καλλίε τὰ δίκαια. 186, 5. βοηθῶν οἷς ἐξημάρτυκε. 297, pen. τοῖς νόμοις τοῖς κειμένους. 714, pen. βοηθεῖν εἰς, ἐπὶ etc. v. ἐπί. T. ἐπ' Ἀρτεμισίον ἐβοήθησαν. 94, 9.

βοηθῶς τοῖς νόμοις. fr. 21, 27. βοηλάτης 277, ult. T.

βουκεφάλειος] σατύρον ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια. fr. 15, 9.

βούλεσθαι] ὡς μὴ βουλόμεθα πράττοντες. 875, 4.

βουλεύειν pro ἐπιβουλεύειν. 160, 1. ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λαοῦν ἀμεινον βουλεύεσθαι. 58, 6. βουλεύεσθαι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι. 552, 14. βεβουλεύεσθαι ἐκείνους (vel, prout Taylor legi vult, ἐκείνους) ὀρθῶς. illos sapiente certoque usus esse consilio. 703, 10.

ἀποφαίνει εἴ τις τινα οἶδε τῶν λαχόντων οὐκ ἐπιτήδειον ὄντα βουλεύειν. 869, pen. 889, 10. οὐ φημί δίκαιον εἶναι ἄλλους περὶ ἡμῶν βουλεύειν, ἢ — 871, pen. μετ' ἐκείνων βουλεύειν ἀξιούται. 880, 3. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδύνουν. 886, 8.

βούλευμα] ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἐργοῖς. 119, 9.

βουλευτήριον. 656, 8. 664, 2.

βραχύς] βραχὺ κέρδος. 275, 5. T. id est, μικρόν. καδ' ὅσον ἂν βραχὺ (id est, εἰ καὶ βραχὺ τι) ἐκαστος δύνηται. 510, pen.

βωμὸς] ἱκεταὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν (Misericordiae puta) ἐκαθίζοντο. 69, ult. ἐπὶ τὴν βωμὸν (Minervæ puta) Μουνοχιάσιν. 460, 4. ἐπὶ τοῖς βωμοῖς εἶναι. fragum. 17, 2.

Γ.

γαμῖν. 820, 3. ἔγγω. 625, ult. γῆμαι. 8, pen. 621, pen. T.

γὰρ] v. ἀλλά. T. Significatio igitur, itaque, cum narrationem ingredimur, a praefatione ad ipsam rei propositae tractationem transeunt. 8, 7. 559, ult. 263, 4. 300, 6. 344, ult. 449, pen. 536, 1. 871, 8. fragum. 32, 25.

γείσιν] τοῦ γείσου συντελεσμένου. tecto perfecto. fragum. 26, 1.

γείτων] ἐκ τῶν γειτόνων. ab aliquo vicinorum. 15, 3.

γένος] τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀρχὴν τοῦ γωρίζεσθαι ἀπ' ἐμοῦ λαμβάνει, τὸ δὲ σὺν μέτρῳ σου τὴν δόξαν ἐστῆσε. fragum. 19, 2.

γεωργεῖν. deditus esse rei rusticæ colendæ. 674, 3.

γεωργὸς ἀγαθὸς ἢ ὁ πατήρ. 693, 2.

γῆ] fundus, praedium, rus. γῆν περιάμενος, ἐκ τῶν προσιόντων τοῖς παῖδας τρέφειν. 906, ult.

γῆρας] ἢ φύσις νόστος τε ἦττων καὶ γῆρας. 130, 2.

γροτροφεῖν] ὑπὸ τῶν παίδων γροτροφηθέντες. 470, antep. T.

γῆνέσθαι] ἰσθῶν μὴ γινόμενον. 60, 1. τοὺς μήπω γεροντάς δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. plus quam sophistica ἔνοια. 259, pen. κάκιστον γερονταί, loco ignobiliore natus esse. 622, 5.

γνώσκουσιν] ταῦτα οὐ μόνον παρ' ἡμῖν ἐγνωσμένα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπόσει τῇ Ἑλλάδι. statuta, sancita. 5, 5. εἰρήνην ἤλαθε φέρων, ἢν ἡμεῖς ἔργω μαδόντες ἐγνωμεν. quam tetra sc. atque pestifera fuerit. 453, 7.

γλάμων. lippus. 536, 2. T.

γλαυκός] τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι. fr. 35.

γλώττα] ἡ γλώττα νοῦν οὔτε πολλὴν οὔτε μικρὴν ἔχει. fr. 38.

γναφεῖον. fullonia. 145, 1. ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο. 729, 3. εἰς ὑποδόματα καὶ γναφεῖον. 905, 6.

γναφεύς. 145, 6. T.

γνησίως. vere, reapse, sensu vocabuli strictissimo. 128, 5.

γνώμη] εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι, ἢ περὶ ἡμῶν αὐτῶν. 4, ult. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμαις. 55, 1. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἦνπερ πρότερον. 72, ult. ταῦτα μὴ γνώμη πάντες γνώντες. 86, 5. prudentia, sollertia. 202, 1. τίνας ἂν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τοῦτοις ἦρισαν γνώμη. 105, 8. γνώμη χερῶνται, ea sunt mente praediti, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ἀς πᾶσα γῆ πατρίς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ἣ τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσι. 872, 5. γνώμης ἀπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος. 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους (concordia) τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι. 914, 6. pro γνώσει, cognitione judiciali, sententia iudicium. γνώμη δικαστηρίου καταγνωσθεῖς. fr. 4, 21. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις) ἔχει περὶ τῶν κα-

λῶν καὶ αἰσχυρῶν. fr. 37.
 γάρμος. nobilis, clarus, ccleber, spectabilis. 329, 1.

γόνυ] πρὸς τὰ γόνατα πίπτειν. 23, 2. ἐκείνον κατέθηκεν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ Παυτανίου. 605, 1.

γράμμα] τὰ γράμματα τούτων, die Originale, Handschriften, Documente, Obligationsscheine darüber [the writing, contract, bond], ἐπέδειξεν. 901, ult. γράμματα. chartas in quibus perscriptæ essent rationes acceptorum et expensorum, ἀντὶ χρημάτων ἀποδείξειε. 906, 12. μίλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβεν τὰ γράμματα. rationem gestæ tutelæ literis consignatam. 908, pen. ὑμεῖς μὲν εἰσθε ταῦτα τὰ γράμματα καὶ τὴν στήλην εἶναι τὴν σεμνόν. hanc inscriptionem statuæ mew insculptam. fr. 19, 28.

γραμματεῖον] φάσκων τὰ ναυτικά χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματεῖων κομισσασθαι 897, 4.

γραφή] actio forensis in aliquem suscepta. οὔτε γὰρ συκοφαντῶν με γραφὰς ἐγράφατο. 45, ult.

γυμνασιαρχεῖν εἰς Προμήθεια. 699, 7. Τ. γυναικωνίτις. 12, ult. 139, 3. fragm. 33. γυνή] διαθέσεως, ἢ ἐκείνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθεῖς. fr. 29, 33. γυναισμός] ἐστὶ δὲ κάμφαντι τοῦ τείχους γυναισμός. fragm. 24, 5.

Δ.

δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχῶς. 130, 3. ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησεν. 486, pen.

δαίτ] δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου. 27, ult.

δάκτυλος] ῥῶν τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ἡ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους. fragm. 6, 1.

δάμαρ] ὅς ἂν ἐσὶ δάμαρτι τῆ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβῶν. 33, 1.

δανείζειν] πολλὸ μᾶλλον, ἢ ἂν δανείσθαι, ἑαυτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἂ ὁ πατήρ αὐτῷ κατέλιπε. fr. 5, 15.

δαπανᾶν χρήμασι. 863, 12. Τ. δαπανώμενος τοσαύτας δαπάνας. 699, 2. ἐδαπανῶμεν πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων. 769, ult. πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ δεδασάνηκα εἰς τὴν ἡμετέραν τροφὴν. 898, 2. τὰ τῶν Ἑλλήνων σάματα τῶν δαπανῶσθαι δυναμένων. 914, 3.

δαρεικός, nummus aureus. 391, ult.

δασός. locus obsitus arboribus. 266, 2. τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fragm. 34.

δατητής] εἰς δατητῶν αἵρεσιν. ad divisorum electionem. fr. 7, 1.

Δεῖγμα] ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα ἐν κλίβη. fr. 31, 12.

δέδω] ἔδωκε. 523, 7. δέισας. 746, 2. δέδοικα. 587, 1. δέδοικότες. 681, 3. ἐδεδόικει. 416, 8. δεδίεμαι. 259, ult. δεδιώς. 147, 6. δεδιώτες. 524, 1. ἐδεδίεσαν. 462, 1. Vid.

pag. 113, not. T. οὐδεὶς ἔδωκεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου. nemo habuit, quod metueret. 90, 5. δεδίεμαι τὰ πωποιημένα. pœnas facinorum exhorrescere. 214, ult.

δειλαίος] πῶς οὐκ ἂν δειλαίωτατος εἴην. 756, ult.

δειλία] οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. 371, 3.

δεῖν] τοσοῦτου δέω ἱκανὸς εἶναι λέγειν. 586, ult. τοσοῦτου δεῖ λοιδορία τις γερονέμαι. 46, ult. τοσοῦτου ἐδέσεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων. 139, 10. οὕτω πολλοῦ ἐδέσει κερθίνας. 394, ult. πολὺ γὰρ δεῖν ἔφη. 311, 9. Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ. 736, 10. ἥσλοιο δέω χάριν ἔχειν. 738, pen. v. not. 2. † δεῖσθαι. οὐδὲν δέομαι λόγων. 25, 3. μικρῶν ἐγκλημάτων δέομενοι. 108, 2. οὐτ' ἐκείνοις δέσειεν χιλίων νεῶν. 106, ult. T. a) δεῖν, oportere, indigere, careere, deesse. δεῖσθαι χρημάτων. 387, 1. βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι μᾶλλον, χρήματα ἔχοντες ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορροῦντες. 638, 5. ἡμῶν πρὶν καὶ δεσθῆναι, πεπειράσθε οἷσι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. 691, 1. σφῆρα εἶου δεομένων. 913, 1. οὕτω πολλοῦ ἐδέσασα τὸν τετρακοσίον γενέσθαι, ὥστε — 845, 4. οὐδὲν δέομενος εἰσίνεαι εἰς τὸ δικαστήριον. me haud juvare juro experiri. nulla me teneri cupiditate suscipiendæ actionis forensis. fr. 10. 18. b) vincere. διὰ τὸ ἀμφιδεῖαι δεδέσθαι, scil. τὰς θύρας. fragm. 16. 9. συναρπάσαντες ἔδωσαν πρὸς τὸν κίονα. fr. 30, 23.

δεινός καὶ ἀκρίβης. 272, 4. οἰκονόμος δεινός. 10, ult. περὶ τούτου γὰρ δεινός εἶ. 349, 4. δεινὸν ἦν [periculosum, capitale erat] τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφοράν ἐλθεῖν. 438, 3. ἡ ὑπόλοιπος ἐλπίς — ἐν οὕτω δεινῷ κατέστηκε. ad finem tam lugubrem decidit. 617, 3. ἐγγυρὸς τῶν δεινῶν γίνεσθαι. 72, pen.

δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. 150, 1.

δειπνοφύρος. fragm. 36.

οἱ δέκα. decemviri, qui post triginta tyrannos Athenis, in urbe, ad breve tempus dominati sunt. 771, ult.

δεκαδούχος. decemvir. fr. 14, 15.

δεκάζειν] largitionibus corrumpere. ὡς πεντακόσιοι αὐτοῖς εἶησαν δεδεκασμένοι. 834, 3.

δεκάτη] ὥστε τῇ θεῷ (Minervæ) τὰς δεκάτας ἔξαιρεθῆναι. 686, 5.

Δεκελειόθεν. 730, ult. 731, 4.

δένδρον] δένδρα τεμεῖν (scil. agri Attici) καὶ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν (Athenarum puta). 546, 1.

δεξιούσθαι ἀλλήλους. 100, 3. T.

δέος] τοῦ θεοῦ ἀπαλλάξαντες. 75, pen. δεῖ πολλὰ καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικούσι. 217, pen. τὸ δέος τῶν κατηγόρων. metus ab accusatoribus. 681, 2. 683, pen.

δερμιστής. vermis. fragm. 16, 27. vel potius δερμιστής.
 δεσμός] δεσμού τιμήσασθαι. 221, ult.
 δέχεσθαι] δεξαίμην. malim. 365, 1. οὐκ ἂν δεξαίμην (id est, ἀνασχοίμην) ἔβρισθῆναι. non facile patiar. 705, 7. pro θέλειν aut προαιρεῖσθαι. 778, 3. 782, 7. ἀναγκάζεται ἢ βουλή εἰσαγγελίας δέχεσθαι. 861, 3.
 δῆλος] δῆλοι ἔσσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι. 441, 3. ita fere ἄδηλος. τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὅποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. T. οὕτω δῆλος ἦν, παῖς ἂν, οὗτοῦ τις ἔσται. 528, ult.
 δηλοῦν] περὶ ἐνὸς εἰσῶν, περὶ ἀπάντων ἐδήλωσεν. 348, 9.
 δημογραφός] δημογραφῶν ἀγαθῶν οὐκ ἔστι τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν. 812, 7.
 δημοερχος. pagi rector. fragm. 25, 28. δημεύειν] εἰ ἐωρᾶτο σαζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημεύόμενα. 610, 7. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἢ οὐσία. 635, pen. 861, 4.
 δημογορεῖν] βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημογοροῦσι. 552, 14.
 δημιόπρατος] ὑπὲρ τῶν δημοπρατῶν. pro iis, quæ publicitus vœnum dabantur. fr. 16, 6.
 δήμιος] carnifex. τῷ δήμιῳ παρέδοσαν. 480, ult.
 δημιουργός, artifex, faber artis cujusque. 754, 5.
 δημοκρατικός] οὐδεὶς ἀνδρῶσαν φύσει οὔτε ὀλιγαρχικός, οὔτε δημοκρατικός. 764, ult.
 δήμος] ἐν τῷ δήμῳ, in concione, κατεῖποιεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα. 708, pen. οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις. in pagis vel municipiis. 882, 4.
 δημόσιος. servus publicus. 836, ult.
 δημοτεύεσθαι] ἡξῆρην ἐπίθετο δημοτεύοιτο. quo e demo seu municipio se dicitaret oriundum. 729, pen. δημοτεύομενον Δεκελείθεν. 731, 5.
 δημότης] municipalis. χρυστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας. 664, 5. 674, 5. 675, 3.
 δημοτικός. reipublice studiosus. 684, 6. δημοτικώτερος. 674, ult. T. δημοτικώτετους ἠγείσθε τούτους, οἵτινες ὁμοιοῦν ἡμᾶς βούλονται. 777, 10.
 διὰ] ἥκοντα διὰ χροῖον. 14, 10. δι' ἡμῶν. a nobis. 264, 2. ἀπολέσαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοῦς. if it had not been for some brave Men. 423, ult. T. v. infra sub v. ei. Simile est illud Libanii T. I. p. 842, 16. ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιῶν (subaudi ἐσώθην), ἄχρῳμν. quasi de me actum fuisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.
 διαβάλλειν] διαβεβλήμενος. a mala fama in invidiam et contemptum adductus atque a priore potestate dejectus. 283, 7.

διαβεβλήσθαι opponitur τῷ εἰδοκομεῖν. 303, 3. ὅστις ἐκείνω διεβέβητο τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἐδίδασκε. 538, 3. τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις ἠγοῦμαι τούτους εἶναι. μεγίσταν ἀγαθὸν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἐλεγχον τῶν αἰτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. 571, 1.
 διαβιβάζειν ναυσί. 92, 5. .
 διαβολή πάντων ἐστὶ δεινότατον. 615, pen. οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν. offensionem. 621, 4. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἢ οὐσία. 635, pen. τὰς τούτων (id est, τὰς περὶ τούτων) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. 768, ult.
 διαγίγνεσθαι] χροῖον μεταξὺ διαγίγνομενου. interjecto, intercedente. 16, 4. μετὰ ταῦτα διεγέροντο τέτταρες ἢ πέντε ἡμέραι. 25, pen. 151, 5.
 διαγινώσκειν] pro simpliciter γινώσκειν, decernere, statuere, pronunciare. 160, 5. διαγινώσκειν περὶ τοῦ πράγματος. 280, 4. præsertim ubi de multitudinē judicium usurpatur, cum in utramque partem disceptatur, unoquoque suam sententiam dicente. οἱ ἄριστα διαγνοῖεν περὶ σφῶν αὐτῶν. 664, 8. discernere. 752, 3.
 διαγράφειν δίκην. irritam facere litem, debilitare. 593, 10. διαγράφασθαι. actionem expungere. fr. 26, 24.
 διαδέχεσθαι] μίξιον τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγῶς παρέδοσαν. 485, ult. τὸν διαδεξόμενον αὐτὴν εἰπω δύναμαι κήσασθαι. qui eam artem a me doctus porro propaget. 743, ult.
 διαδικασία. contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata. 588, ult.
 διαδίκασμα] τὸ διαδίκασμα ἀξίῳ μοι ψηφίσασθαι. peto, ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis. 597, 5.
 διαδέσθαι] subterfugere, elabi, vel saltim conari erpere. τοῖς διαδουρομένοις τὰς λειτουργίας, qui malis artibus obtinent, ut elabuntur e necessitatibus et veluti laqueis munerum prestantioribus. 703, 8.
 διάθεσις] idem quod διαθήκη, testamentum, dispositio testamentaria. πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελλίσαιμεν. fr. 29, 31.
 διαθήκην αὐτῷ δίδωσι. 894, pen.
 διαίρειν] distrahere, demoliri. διαίρειν τῶν τευχῶν, scil. μηδέν. 451, 14. 453, 10. οἱ διαίρειντες τῶν βουλευτῶν. 459, 3.
 δίαιταν τοῖς φίλοις ἐπιτρέψειν. 893, 10. fr. 10, ult. ibi enim δίαιταν est leg. non δίαιτῶν.
 διαιτᾶσθαι] habitare, commorari aliquo in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἐγὼ μὲν ἂν διητῶμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. 13, 4. ἐν Πειραιεῖ διητῶντο. 897, 7. τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι. de filiiis

- aliquid certi statuere. fragm. 13, 13. Sed vereor ne Taylor ita vertens erraverit, si nihil aliud, in filiis certe. volebat, aut certe debebat filiabus dare. Verum διατᾶσθαι videtur h. l. significare elocari, verthan werden, wie man eine Weibsperson verthut, weg thut, an den Mann bringt. Aut μεθ' ἡμῶν διατᾶσθαι, vobiscum, inter vos versari. μετὰ τῶν ἑλευκόσων διατᾶμενος. habitans. fragm. 13, 30. ἐξ ἀρχῆς ὀπίσταν ἔλθοι, παρ' ἡμῶν διητάτο. fr. 14, 12.
- διατητής] ἕως τὸν περὶ τῶν διατητῶν νόμον ἴθεσθε. fr. 11, 1.
- διακείσθαι] διλογώσας. 6, 3. ἠλιθίως. 13, ult. οἰκίως. 43, 1. δεινῶς. 172, 10. ἀνόπως. 355, 5. ἀδίκως καὶ παρανόμως πρὸς τοὺς ἄλλους. 551, 5. ἀνδρῶς, κακῶς. 571, 6. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος. 585, 7. πιστότερον πρὸς ἐκείνου ἢ πρὸς ἡμᾶς. 607, ult. ἡμῶς ἐμὸν διακειμένους. 745, 2. λίαν ἀσελγῶς. 751, pen. λίαν ἀπόρως. 752, 5. χαλεπῶς. 797, 9. οὕτω διακείσθαι ὡς τε — 156, 10. 497, 10. ἡμῶς καὶ οὕτω διακείμενοι. though in so deplorable a condition. 430, 9. T. τοῦτω τῷ τρόπῳ διέκειτο πρὸς τοὺς πολίτας, inverse dictum pro τοῦτω τῷ τρόπῳ διέκιντο πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται. 500, pen. τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένους. fr. 22, 9.
- διακείσθαι] hortari. διακείσονται τοῖς θεοῖς ἐμμένειν. 779, ult.
- διακλέπτειν τῇ ἀπολογία τὴν κατηγορίαν. in defensione sui statum cause ita conturbare, aliena admiscendo, ut reus ad accusationis capita caveat accedere, sed ea sedulo devitet atque dissimulet, studeatque memoriam criminum sibi objectorum animis auditorum et iudicium eripere. 788, 3.
- διακονεῖν. de ancilla a pedibus, quæ adhibeatur allegationibus, e. c. ut in forum eat obsonatum. 18, ult.
- διακωδωνίζειν] διακωδωνισθέντες. explorati. fr. 37.
- διακωδῶν μὴ σώζεσθαι (id est, ὥστε μὴ σώζ.) 696, pen.
- διαλαμβάνειν] inter se comparare, ut consules Rom. provincias olim comparabant; h. c. partiri, aut sortiri. τὰς οἰκίας. 387, ult. διαλαμβάνειν τοὺς νόμους ταύτην. sic administrare, versare, exercere, dispensare. 520, 8.
- διαλέγεσθαι] οὕτως ἀνδρῶπων αὐτῷ ὡς ἀλιτηρίῳ διέλεγετο. 499, 1. μικρὸν διαλεγόμενοι. submisce aut pauca loquentes in sermonibus. 584, 2. διαλεγόμενοι de oratione forensi. 584, 2. v. not. postrema hæc ex indice Taylori repetit.
- διαλύειν] διαλυμένους φανερῶς περὶ τούτων. reconciliatus in gratiam, vetustis similitudibus amica compositione oblitteratis. 166, 1.
- διαμαρτυρεῖσθαι] διαμαρτυρεῖται μετὰ Πλαταιῶς εἶναι. agebatur in eum διαμαρτυρία, cum esset, qui actioni obnucciatet, negans eum Platæensem esse. 736, pen.
- διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ δικαίου ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων. 71, ult. conf. 76, 11. περὶ τούτου. 164, 1. 890, 3.
- διαμημονεύειν. 738, 1.
- διανέμειν τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις, 228, 4. τοῖς πωσισίν, οὐ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβών. 638, 2. ἕτεροι δὲ καὶ τούτα διανεμῶνται, ὥσπερ καὶ τὰλλα. inter se dividunt, nihil eorum ad vos pervenire sinent. 704, 11.
- διάνοια ἀνθρώπων. 93, 1. ἐξ ἴσου τῇ συμφυρῇ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. διάνοια θεῶν. 115, 5. τοὺς ἐπι νέους καὶ νέους ταῖς διανοίαις χρωμένους. 752, ult. τὴν διάνοιαν ἔσχον (id est, διανοοῦντο). fr. 22, 3.
- διαπλεῖν. 394, 12.
- διαπράττεσθαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ αὐτῶν. 148, 4. lege agere, μέγα τι οἶον διαπράξασθαι. consecutum. 477, 8. 579, pen. οὐ μόνον τούτῳ διαπράττεσθε. make for him. 511, pen. id quod in superioribus erat συμπράττειν. v. συμπρ. T. διαπράττεσθαι βία. 38, 3. πάντων διασιεραγμένον. re jam peracta. 42, 9. διεσπράγμυον λαθῶν. 273, 3. τὰ νόματα σφῶν αὐτῶν διαπράττονται τινες, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην. 492, ult. 849, 9. οὐ μὴ ὡς τούτω διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον. verum tamen ipsis in mentem nunquam venerat, ut laborarent sese miserum reddere. fr. 22, 3.
- διασπάζειν. 640, 1.
- διαρρήδην εἶρηται. 32, ult.
- διάρχειν] διῆξα. ad finem gessi magistratum. fr. 25, 12.
- διασκάπτειν τὰ τεῖχη. 453, 11. T.
- διασώζειν] διασώζεσθαι δόξαν. 124, 4. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων ἀσίσας συκοφαντοῦνται. fr. 18, 8.
- διατειχίζειν] διατειχιζόνταν τὸν ἰσθμόν. 106, 5.
- διατιθεῖναι] διατίθεσθαι ἀνοπότερον πρὸς τὸ μειράκιον. 136, pen. δεινῶς διατιθέηναι τυπτόμενος. 150, 1. εἰ διαθίῃ ἡμᾶς ἀπόρωτος, ὥσπερ διέθηκεν. 452, 4. 611, 8. † testamento dare, legare. 469, 8. et fors. 640, ult. v. not. 96. et cl. Markland ad locum. T. διατεθέντες (id est, διακείμενοι) οὕτω παρανόμως καὶ βιαιῶς. 334, ult.
- διατρέβειν] τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κίβους ἢ πότους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται. 577, 11.
- διατρέβειν παρὰ λυσιμάχῳ. 142, 16. ὄλιγον χρόνον διατρέφιπτες. 143, 4. T.
- διαφερεῖν] τῆτοις μεγάλα τὰ διαφερέντά ἐστιν εὐ τε πράττειν τὴν πόλιν, καὶ ἀνεπιτηδεῶς. to them great is the difference.

872, 1. v. 892, 1. T. διαφέρειν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνδρῶν. animis præstare sexui virili. 57, 3. ἀπὸ τῶν πολλῶν διαφερόντων ἢ καλῶν ἢ κακῶν, a facinoribus utramvis in partem insignibus, ἀναγκαῖόν ἐστι τοὺς ποιήσαντας γινώσκεισθαι. 200, 3. διαφέρει πλείστον τῇ γνώμῃ τῶν ἄλλων. 202, 1. διαφέρεσθαι περὶ τῶν ὀνομάτων. 348, 4. ἵνα μὴ περὶ τιμῆς διαφερέμεθα. ne de pretio secum contendere mus. 722, 5.

διαφερόντως. diverso modo. 882, ult.

διαφεύγειν ἀνθρώπους. 50, 1. τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους. 129, pen. διφυγον τὸν θάνατον. 444, 15.

διαφείρειν γυναῖκα. pudicitiam ejus violare. 6, ult. 20, 1. 42, 6. 489, 3. T. τὰς ψυχὰς τῶν γυναικῶν, ὥστε οἰκειότερας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας, ἢ τοῖς ἀνδράσι. 38, 5. θεῶν τις τὴν αὐτοῦ γνώμην διέφθειρεν. 221, 3. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφείρεται. evertant, aut navigium, ut nautæ, aut currum, ut aurigæ, circa hunc scopulum, aut circa hanc metam, collatores τῶν ἐξάνων, quippe quibus contributiones ipsorum a debitore haud repensantur. fr. 5, 9.

διαφορᾶ] contentio. οὐ περὶ πολιτείας αὐτοῖς εἰσὶν αἱ διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδία συμφερόντων. 767, 5.

διάφορος τοῖς οἰκίαις. at variance with his Relations, 552, 8. T. διάφοροι περὶ τῶν ἑμῶν. contententes mecum de jure possessionis honorum meorum. 276, ult.

διαφυλάττειν. 94, pen.

διαχειρίζειν. 328, 2. διεχέρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. 651, 2. χρήματα. 758, 5. καίτοι τί αὐτὸν οἴσθε πεποιτικέμαι πειρὸν ἂν οὐδεὶς αὐτῷ συνοῖδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχειρίζειν. 909, 8. διαχειρίζας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν. fragm. 18, 11.

διαψήφισθαι. 787, 4. T.

διαψήφισι] ῥάδιαν ἡμῖν περὶ αὐτοῦ τὴν διαψήφισιν πεποιτικέ. 405, 11. T.

διδάσκων] διδάσκουσιν ἡμᾶς ἐπινοεῖν. 535, 1.

διδάσκαλος. δεινοτάτων ἔργων. 433, ult.

διδόναί τινι ψῆφον. 559, 3. T. τῶν ἑαυτοῦ. de suo largiri. 113, ult. δίδοιαι, ut Latinorum largiri, pro concedere, atque assumere tantisper pro vero, de quo dubites, aut quod neges reapse verum esse. 170, 3. ἐμοῦ ἅπαντας δίδοντας τοὺς θεράποντας, offerente, spondente me traditurum, οὗς φησὶ παραζενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθέλησε. 294, 5.

διέχεσθαι] διελθεῖν ἔδει με τρεῖς θύρας. 394, 6.

δικάζειν] δικάζεσθαι de oratore, postulare. οὐδενὶ οὔτε δίκην ἐδικασάμεθα. 384, 12. δικάζεσθαι κακηγορίας. postulare aliquem convicii. 344, 7. 367, pen. 46, 1. 353, ult. ἐδικάζομεν τῆς οἰκίας τοῖς ἔχρυσι. 593, 9. de jdice. φόνου δίκας δι-

κάζεσθαι. 351, 1. T. qui in hoc postremo loco lapsus est. non ibi δικάζονται ad judices refertur, sed ad partes inter se contententes. Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. 353, ult. 367, pen. αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι. turpium criminum me reum esse factum. 706, 9. δικασαί αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους. fragm. 13, 26. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἢν καὶ νομοθετοῦντας. fragm. 36.

δικαιολογεῖσθαι. jure repelere. fragm. 15, 5.

δικαίος ὠφέληθῆναι. 870, 8. οὐτ' ὠφέλιον, οὐτ' ἐκτίσαι δικαίος εἰμι. 325, 8. 674, 8.

690, 6. T. τὰ δίκαια βοηθεῖν. 136, 5. οὐ δικαίος διὰ τοῦτό ἐστι βλάπτεσθαι. non

ideo meretur noxia affici. 674, 8. πολ-

λῶ δικαιοτέροι ἐστε τούτοις χαρίζεσθαι,

ἂν πεπέρισθε. vos multo magis decet.

694, 7. δικαίος εἰμι (nisi potius ἔλεγ.

est in secunda persona) μηδὲν παραλι-

πέειν, ἀλλ' ἅπαντα εἴπειν. fragm. 10, 23.

δικαίωσις] idem quod δικαίον, titulus juris

quo causam tuam confirmes. ἐτι φειόνα-

νας νόμους καὶ ἄλλας δικαιοῦσις παρασχί-

σομαι. 325, 2.

δικαιοσύνη] περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολ-

λοῦς καὶ σεμνοῦς λέγοντα λόγους. fragm.

4, 15.

δικαστήριον παρὰ τοὺς νόμους πληραθῆναι ἀδύ-

νατον. 790, pen. ἐγγὺς οἰκῶν τῆς ἀγο-

ρᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστήριον, οὐδὲ πρὸς βου-

λευτήριον ὤφθην οὐδεπώποτε. 656, 8.

δικαστής] περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην τοιού-

τους ἡμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ

πράγματος γενέσθαι, οἷός περ ἂν ἡμῖν αὐ-

τοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. 2, ult. μὴ

μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐ-

τοὺς γενέσθαι. 520, 3.

δίκη, γραφῆ, εἰσαγγελία. 577, 16. ὅσας ἡ δι-

κας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς

ὅσας ἐγράψατο, ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραψεν.

488, 5. δίκην λαβεῖν. pœnas sumere. 31,

8. παρ' ἐμοῦ. 184, pen. ἐτέρου. 207, 6.

τῇ τῶν τετυθέντων ἀρετῇ. 407, 2. δίκην

ἔχειν. 59, ult. δοῦναι. 160, 2. et passim.

τοῖς θεοῖς. 205, 2. δίκας δίδοναι. 797, 2.

δίκην ἀσεβείας παρ' ἐτέρου λαβεῖν. 207, 6.

T. ταῖς γραφαῖς, causis publicis, opponuntur αἱ δίκαι, causæ privatæ. 46, 1.

δίκας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίζεσθαι.

147, 6. οὐ μόνον παρ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ

παρὰ τοῖς θεοῖς δίδοναι. δίκην. 205, 2.

προσκαιεῖσθαι δίκην ἀσεβείας πρὸς βασι-

λίαν. apud regem sacrorum de sacris vio-

latis aliquem postulare. 206, 2. δίκαι

οὐκ ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ. 590, 8. ὅτε πρῶ-

τον αἱ ἀστρικαὶ δίκαι ἐδικάζοντο. 590, 10,

δίκην δίδωσι. non, ut alias, significat,

pœnas dat, sed judicio se sistit, discrim-

inatum judicii subit. 669, 7. δίκην οὗτος

ἡμῖν δίδωσι. hic sui vobis facit copiam,

ut, si velitis, pœnas de se sumatis.

684, 2. ἀντιγράφεσθαι δίκην μὴ εἰσαγώ-

γμον εἶναι. 732, 7. ἀνομοστία τῆς δίκης.

- 736, 13. ἐκτίνει τὴν δίκην. solve mulctam a iudicibus irrogatam. 737, 2. ἔχθραν, οὐ δίκην, παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. odium eorum initis, non pœnas sumitis. 816, 3.
- δικαιῖν ἀκριβῶς πάντα. 11, 1.
- δικαίσις] *expensio sumptuum in res necessarias emptæ, aut effecta, administratio fisci publici. ὅταν ἔχη χρήματα ἰκανὰ εἰς δικαίσιον.* 861, 2.
- δικαίξειν et δικαίσις de migratione. Ἐπ' ἐκ Κολυττοῦ διακίζετο εἰς τὴν Φαιδρου οἰκίαν. 902, 1. T. cum domicilium illinc huc transferret.
- δικαίσις. emigratio e vetasto domicilio, et in aliud novum immigratio. 901, ult.
- δίμνησθαι] dejerare, pro simpliciter ὁμνῶναι jurare. *δίμνησθαι μέγαν καὶ σεμνὸν ὄρκον.* 134, 2. 147, 16. 169, pen. *διαμύστατο τὸν φεύγοντα ὡς ἀπίκτεινε.* asseveravit jurejurando, eadem a reo commissam esse. 353, 2.
- Διονύσια] ἀγῶν ἐπισημένον εἰς τὰ Διονύσια. 906, 2.
- διορίζειν] *διαρισμένον (absolute et impersonaliter). cum præscriptum et præfinitum ipsi esset.* 840, ult.
- διορύσσειν τὴν Ἄθω. 94, 3.
- διεχλεῖν. 200, ult. T.
- διπλασιάζειν] *alterum tantum lucri facere, atque impenderis. ἐπει δ' ἐσώθη, salva e peregrinatione in portum rediit navis, καὶ διπλασιάσασε, duplum retulit, h. e. negotiatio tam fuit fructuosa, ut centene minæ sumptus ducentenas lucri perpererint.* 908, 9.
- διπλάσιος] *διπλάσιος ἢ ὡν ἐστι.* 654, 11. T. *διπλοῦς] οἰκίδιον διπλοῦν.* domuncula duarum contiguationum. 12, 2.
- δις] *οἱ οὐδ' ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύνανται.* 408, 5.
- δισχίλοι] *ἐν δισχίλοις ὁ δῆμος ἐψηφίζετο.* iudicium illud populi constabat bis mille viris. 466, antep.
- δικῶν] *ἐτυπτον καὶ ἔδικον καὶ καταλαβὼν εἰς ἄγειν ἐζήτουν.* 155, 12. † *δικῶν* — *φεύγων.* 557, ult. *δικῶνιν κακηγορίας.* 150, 2. 155, 12. 374, 4. T. *καὶ φεύγειν δικίας, καὶ μὴ οὕσας δικῶνιν.* et accusari, et actiones irritas atque illegitimas suscipere. 893, ult.
- δοκμοσία. 351, 2.
- δοκεῖν] *εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκᾷ.* si vincar in culpa fuisse. v. p. 136, not. 6. *οἱ δοκούντες ἀδικεῖν, ἐξηρημένοι εἰσιν, οἱ δ' ἠδικηκότες οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν.* 677, ult. 835, 2. *μαρτυροῦσαν ἀπορίαν οὐκ ἔσεσθαι μοι δοκῶ.* 339, 1. T. *δεδοκται καταψηφίζεσθαι.* 830, 5.
- δοκιμάζειν. 524, 7. et alibi. T.
- δοκιμασία] *ἐν ταῖς δοκιμασίαις δικαίον παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι.* 576, 8.
- δοῦσαν ἐναντίαν τῆς προτέρας λαβῶσαι. 58, 5.
- οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης, ὀριονίσις, τῆς παρ' ἡμῶν ἐφάνη τὰ χρήματα. 636, 3. *τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ γνωρίζεσθαι τὴν ἀρχὴν λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σου τὴν δόξαν ἔσπισσε.* fragm. 19, 2.
- δοξάζειν. fragm. 38, 3.
- δουλεία] *οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας (puia, ἢν αὐτοὶ ἐδουλεύον) ἡμῶν μεταδοῦναι ἤξισσαν.* ne servitutis quidem sæ vos sinebant participes esse. 787, 7.
- δουλεύειν] *μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίαν ἐδουλεύσαν.* 445, 7. *οὐ περὶ τοῦ δουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδυνεύετε.* 886, 9.
- δούλος elliptice abest. 487, 5.
- δρασκάζειν verbum obsoletum pro ἀποδιδράσκεν, aufugere. 359, 6.
- δραχμῆ] *ὄσας ἀξίας ἢν πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας εἴληπε δραχμᾶς.* fragm. 36.
- δύειν] *ἡλίου δεδουκότος.* 26, 3.
- δύναμις] *δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, ποικίρα δὲ πάντων πρώτος ἦν.* 547, ult.
- δύνασθαι χρέμασι. 248, pen. *σώματι.* 371, ult. *τὸ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων.* 742, ult. T. *ἐλαττοῦσθαι οὐ δύναμει.* tantum a se impetrare non valentes, ut æquo animo paterentur jura et commoda sua minui. 119, ult.
- δυναστεία] *tyrannis. τὰς παρὰ σφίσι δυναστείας ἐκβαλόντες.* 77, 4.
- δύσπερος. 171, ult. nisi leg. est δύστερις aut δύσπερις. v. not. 21. T. *Fallitor vir doctus, bene habet vulgata, significans, misere, infelicitate, stolidè amantem.*
- δυσκολεῖν] *τὸ παιδίον ἐδυσκόλαιεν.* 14, 4. T. *de puerulo mali moris, querulo et clamoso.*
- δυστυχεῖν] *τὰ ἐφ' ἐτέρον δυστυχηθέντα.* 124, 7. T. *πρὸς μὲν τινὶ πόλιν δεδυστύχηκεν.* in rep. gerenda infelicitate versati sunt. 550, 9.
- δυστύχημα] *τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα δεῖ τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδύμασιν ἴσθαι.* 741, pen. *πάντας τοὺς τι ἔχοντας δυστύχημα τοῦτον.* 746, 4. *οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίγνεται.* 875, 8. *οἱ τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγενόνη.* 882, 2.
- δυστυχία] *τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων.* 832, 13. *οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν ἐπωρίσθη.* 875, 9.
- δωμάτιον. cubiculum. 20, 6. T. 28, 3. 29, pen. 389, ult. *τὰ ἐν τῷ δωματίῳ, quicquid uxor in cubiculo haberet mundi et suppellectilis.* 896, 2.
- δωρεᾶ] *quæ fragmenta supersunt orationis Lysiacæ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς, de honoribus Iphicrati extra ordinem decretis, ea leguntur in fragm. p. 18. et 19. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθεῖσας ἔλαβε.* fragm. 18, 29.
- δωρεᾶν. gratis. 263, 6.

δαροδοκίαν] εἰ δαροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ. 709, 8. ἔνοι ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἔδαροδοκίαν. 775, 1. συγγράμην τοῖς δαροδοκοῦσι καὶ κλέπτουσιν ἔχειν. 818, 7. 823, 2. 830, 4. 833, 2.

δῶρον] δῶρον (subaudi ἕνεκα ληφθέντων) ἐκρίθησαν. largitionum rei facti sunt. 808, ult.

δαροζενία. corruptio iudicium in causa peregrinitatis. fragm. 20, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simplici. 753, 7.

ἐἶν χαίρειν. 41, ult. T.

ἐαυτοὺς in secunda persona, h. e. pro ἡμῶς αὐτοῦς. 302, 1. T.

ἑβδομεύεσθαι] ἑβδομευομένου. septem dies nato. fragm. 10, 1.

ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν διαφθείρας, fr. 5, 17.

ἔγγειος] ἐκατὴν μῖας κεκομισμένον ἔγγειους (nam sic leg. videtur, non ἔγγυους, ut vulgati dant.) ἐπὶ τόκῳ. sub pacto fœnoris terrestris datas, h. e. ut fœnus earum daretur idem, quod de fundis oppigneratis datur. 902, 3. τοὺς ἐπιτρέπουσι τοῖς ὄφρανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν κατιστάται· οὗτος δὲ ναυτικός ἡμᾶς ἀποφαίνει. totam nostram substantiam negotiationi maritimæ credidit, et incertis maris ac tempestatum tradidit. fr. 37.

ἐγγύεται] ζῆλος. innascitur, existit. 117, pen.

ἐγγράφειν] τοὺς μὲν (scil. τῶν νόμων) ἐνέγραψε (scil. ἐν ταῖς στίλαις, quamquam alii ἀνέγραψε legi malant, ut usitatius), τοὺς δ' ἐξήλειψε. 839, 2. Recurrit ἐγγράφειν hoc sensu p. 842, 3. et 7. εἰς τὸν λόγον ἐγγράφειν. 908, 13.

ἐγγυᾶσθαι. 625, ult. ἠγγυᾶντο καὶ ἠμολόγουν παρεξέιν. 459, ult. quid inter se distent ἔγγυᾶν et ἔγγυᾶσθαι v. Lect. Lys. cap. IX. ἐγγυησάμενοι παρεξέιν. 734, 6. T.

ἐγγυθῆκει] περὶ αὐτοῦ τῆς ἐγγυθῆκης δικαιολογεῖσθαι. non adeo sollicitè armarium repetissem. fr. 13, 5.

ἔγγυος v. sub ἔγγειος.

ἔγγυς τῶν δεινῶν γενόμενοι. 72, pen. ἔγγυς ὄντων ἀπάντων τῶν δεινῶν. 101, 1.

ἐγγυτάτος] ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου. 27, ult.

ἐγκαλεῖν] οὐδέν μοι πάποτ' ἐνεκάλεσεν οὐδεὶς. 147.

ἐγκαλεῖν ἀεγύριον. apud iudicem de pecunia queri per nefas detenta et denegata. 149, 6.

ἐγκαταστῆναι (de tyrannīis in rep. existentibus). 116, 4.

ἐγκλημα] ἐγκλημάτων μικρῶν δεῖσθαι. 108, 2. τίνος ὄντος ἔμοι πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος, qua mea ad vos offensione, pro τίνος ὑμῖν ὄντος κατ' ἑμοῦ ἐγκλήματος, ecquid querimini de me? quam ob culpam?

367, 2.

ἐγχειρίδιον] ἐγχειρίδιον πλήττειν. 170, 10.

ἐγχαρσῖν] ὡς ὁ χρόνος οἰκ' ἐγχαρσεί, permittat, sinat, ἄλλον, alium regem sacrorum, ἀποκληρῶσαι. 790, 8.

ἐγῶ] παρ' ἑμὲ, id est, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 141, 1. οἰκαδε ὡς ἐμέ. 27, 1.

ἐθέλοντός. 829, 5. 831, 10. T.

ἐθέλω potius quam θέλω. unde ἠθέλησε passim. quam formam sequitur ἠδύνατο. T.

ἐπιζέειν] θεῖον οἶκα· ποιαῦτα ποιεῖν ἐπιζέεσθαι· τὴν βουλὴν. 713, 4.

ἔπος τι δίκαιον καθέστηκεν πᾶσιν ἀνδράσι. 875, ult.

εἰ quasi interrogative. 501, 2. T. ἀπολέσαι παρεσκευάζοντο τὴν πόλιν. εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθούς. 423, ult. v. διά. tota dicitio plena foret hæc: καὶ ἀπέλεσαν ἂν αὐτὴν, εἰ μὴ τοῦτο ἐκαλίθη γενέσθαι.

nisi per viros bonos stetisset, εἰ iteratum. 653, ult. collata cum 654, 1. et 3.

εἰ κατεφρόνησαν ἡμῶν. etiamsi contemptum vestri ipsis ignoscatis. 333, 1.

εἰδέναι χάριν. 86, 4. ut Galli, scavoir gré. εἰδέναι χάριν τῶν ἀγαθῶν. 233, 6. 826, 13. εἰδέναι περὶ. 535, 12. εἰδῆσαι πρόφασιν τῆς ἐχθρας. 328, 6. vix paulo insolentior. T. ἠγούμμενοι εἶναι ἀνδρῶς ἀγαθοῦ, ὠφελεῖν τοὺς φίλους καὶ εἰ μὴδεὶς μέλλοι εἰσεσθαι. 659, 6.

εἰκάζειν ἔχω πολλαχῶθεν πειμασμένους. 217, 2.

εἰκεν ταῖς τύχαις. 601, 9.

εἰκὴ καὶ ἀλογίστως. 272, 5.

εἰκός. verisimile. 148, 17. id quod decet. ἀνοητότερόν τι ποιῆν τῶν εἰκότων. 151, 9. T.

εἰκοσίμυς ἔρανος. viginti minarum. fragm. 11, 28.

εἰκῶν] περὶ τῆς Ἴφικράτους εἰκῶνος. orationis Lysiacæ fragmenta v. in fr. 18. et 19.

εἶναι] τόγ' ἔσω ἐκείνῳ εἶναι. quantum in eo erat. 481, ult. 825, ult. χρῆσαι ὅ, τι εἰ ἄργυριον, id est παρσίην, vel ὑπάρσιην. comodato dare sibi, quicquid esset pecunie paratæ. 626, 4.

εἰπεῖν] præcipere, imperare, edicere, de legibus. διαρρήδην εἰρηται. 32, ult. εἰπεῖν, oratione soluta dicere, ποιεῖν, carmine. 51, ult. εἰπῶν, cum frater hac de re admonisset, eumque oratione permovisset, ut consentiret, atque fieri sineret. 626, 2.

εἰς] ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν. in remp., in reip. commoditatem. 660, 11. εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα. spent in your service. 703, 9.

εἰς τοιοῦτον καιρόν. at such a time, as that. 573, 3. εἰς χρήματα. in regard to his money. 659, pen. et modo οὐ μόνον ἐς δῖξαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χρημάτων λόγον λυσitelεί. v. περὶ et παρῶς. πρόσθμος εἰς τὴν πόλιν. 620, 3. et ult. 693, 4. ἀπέναι ἐκέλευσεν ἐς κέρακας ἐκ τῶν πολιτῶν. 500, 6. T. εἰς ὑμᾶς ἐπισκήπτεισθαι. 156, 4. εἰς τοσοῦτον ἦκομεν. eo res re-

diit, decidit nostra. 812, 10. εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπου pro ἐπιτρόπου τῶν παιδῶν. 894, pen.

εἷς] unus. ἐν λόγῳ. ut omnia verbo complectar. 467, 12.

εἰσαγγελία] ἀναγκάζεται ἡ βουλή εἰσαγγε-
λια δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολι-
τῶν. 861, 3.

εἰσαγγέλλειν. de ancilla amasiam heræ commendante, adventus ejus intro nuntiante, introducente, congressus conciliante. 23, pen. Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγειλεν, ἀποβεβληκότα τὰ ἔπλα, οὐκ ἔξιν αὐτῷ, δημηγορεῖν. L. actionem εἰσαγγε-
λιας dictam adversus Th. instituit, eo titulo, quod Th. tametsi abjiciendo sculo infamiam sibi contraxisset, atque jus fori adempti amisisset, tamen auderet in concione cum populo agere. Locus ille bene habet, a virisque doctis præter rem esse sollicitatus. 342, ult.

εἰσάγειν δικας. 560, 5. ὅσα ἔτη γεγονῶς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη. 387, 2. εἰς τὸ δικαστήριον. 840, 3. T.

εἰσαγάγμιμος] ἀντεγρέφατό μοι τὴν δίκην μὴ εἰσαγάγμιμον εἶναι. 732, 8. occurrebat mihi exceptione fori non contentis.

εἰσαεπάξεν] οὐκ εἰσαεπάσθεις (scil. εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν) ἐκ τῆς ὁδοῦ. 29, 3. 143, 1.

εἰσβαίνειν εἰς ναῦς. 94, 9. ἐμβαίνειν. 96, pen. v. 103, not. 20. T.

εἰσηγεῖσθαι] τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρὶδος, ὃς οὐκ ἂν, βουλόμενος ποιηρὸς εἶναι, εἰσηγήσαιο τοῖς σολεμίοις ἃ χρὴ καταλαβεῖν. 547, 1.

εἰσιναί] εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 7, 2. 163, 4. πάντα μοι εἰς τὴν γνάμην εἰρήσει. 20, 5. 22, 1. εἰσιναί νύκταρ ἐπὶ γυναῖκας ἔλευ-
θρας. 148, 8. T. οὐδὲν δέεμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιναί. fragm, 10, 18. ὥστε μηδὲνα γνάμει πᾶν εἰσιόντων, qui nos convenirent, domum nostram frequenter, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτετο τὴν οὐσίαν. fragm. 32, 24.

εἰσοδος] εἰσοδοί. clandestini et fictivi introitus mœchi ad adulterum. 23, ult.

εἰσπλεῖν] εἰσέπλευσε Λίσανδρος εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας. 466, 9. διζετε ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλεύουσιν (scil. εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας, vel εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον). 723, 9.

εἰσποιότης. fragm. 23, 1.

εἰσπράττεσθαι ἀργύριον. exigere. 539, 1. 593, 1. T.

εἰσφέρειν] οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ. non contribuit ei de suo. 674, 6.

εἰσφοιτᾶν] εἰσφοιτᾶσαι αἱ κύνες. fragm. 23, 16.

εἰσφερά] εἰσφοράς μεγάλας εἰσεννήχασιν. 603, 2.

εἶτα iteratum. 654, 1. et 2.

ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθεῖν. 58, 5. ἐκ τῆς μάχης ῥάδιον γνῶναι. 154, 3. ἐκ μέθης μαχόμενοι. 160, 6. ἐκ παιδικῶν, ἐκ λοι-

δορίας. *ibid.* ἐκ τῶν κινδυνεύειν θελεντῶν ὑμεῖς ὠφελείθε. 583, 4. ἐκ παντὸς τρόπου. *by all Means.* 570, pen. οὐδέποτε ἐκ τῆς πόλεως ἐξεστρατεύσατο. 244, 2.

ἐκ τῶν παρόντων. in the present Circumstances. 389, 5. ἐκ τοῦ σοῦ λόγου. secundum tuam orationem, quantum tuam orationem audio. πλοῦσιος ἐκ πένιτος. 7, ult. ἐκ βελτιόνων. of a better family. 367, 4. δούλος καὶ ἐν δούλων. 487, 5. ἐκ γειτόνων ἀνάφασθαι. in the Neighbourhood. 15, 3. v. Suid. h. v. Lycurgus contra Leocortem, p. 150, ed. Stéphan. ἐς γειτόνων τῆς ἐκζεφάσης αὐτὸν πατρίδος μετοικῶν. Lucianus Icaromenippo. σκόπει πρὸς Δίδος ἐἰ γειτόνων ἐστὶ τὰ δόγματα, καὶ μὴ πᾶν διεστειότα. T. ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν. intra paucos dies, post apparatus ad dicendum paucorum dierum spatio ad meditandum et commentandum concessio. 50, 4. ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιῆσθαι. aliqua de re dicendi, et aliquid agendi partes alicui mandare paulo ante, quam dies veniat illa, qua illa oratio habenda aut illa res gerenda sit. 50, 8. δικας ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἀγωνίσασθαι. 147, 7. ἐξ ἴσου τῆ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει. 434, 14. μῆνην τὴν ἐκ τῶν κινδύων ἰδίαν καταλεῖπει. 87, 3. ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦγον βία. media de via correptum. 155, 2.

ἐκάτερος] ἐνεμάσθη τῷ υἱῷ οὐδὲ δέκα τάλαντα ἐκάτερω. 648, 1. ἔδωκα δυοῖν ἀνδρῶν λ. δραχμὰς ἐκάτερω. 579, 5. T. ἐξέδωκα δύο ἀδελφὰς, ἐπιδούς ἐκάτερα τριάνοντα μνᾶς. unicuique seorsim. 577, 2. πρὸς ἐκάτεραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα. 98, 4.

ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως. τὰς θύρας. 148, 7. id quod supra ἐκκόπτειν. T. v. etiam fr. 16, 8. τοὺς παῖδας ἐπιτυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ. 902, 1. ἐκβάλλειν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν, ἐν τριβωνίοις, ἀνποδέτους. 903, 4. et 12. fr. 30, 22.

ἐκρίνεσθαι] datum esse. μόναις ἐκίνας οὐκ ἔξεγένετο. solis illis negatum erat. 58, 5.

ἐκδιδόναι] ἐκδίδοσθαι μελλούσας, nuptiū elocari, πολλὰν θυγατέρας ἐκάλυσαν. 397, 2. 897, 10. ἐξέδωκε τὰς ἀδελφὰς ἐπιδούς τριάνοντα μνᾶς ἐκάτερα. 577, 2. ναυτικὰ ἐκδεδωμένα, in fœnus nauticum elocata, ἐπὶ τὰ τάλαντα. 895, 1. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκεν εἰς τὸ χαλκῆϊον. eam misit ad fabrum ferarium. fr. 15, 7. ἐκδικάζειν] λαχόντες (δικασταί) οὐκ ἐξέδικασαν. 593, 12. T. Imo vero οἱ ναυτοδίκαι, judicium vel tribunal disceptandis causis nauticis et mercatoriis consecratum litem hanc non disceptavit.

ἐκδύειν] ἐκδεδύσθαι τὴν χιτῶνισκον. 350, 3. T.

ἐκείνος interdum ad propius refertur, οὗτος ad remotius. 574, ult.

ἐκκαλεῖν] ἐκκαλέσας με ἐνδοθεν. 139, antep.

151, 2.
 ἔκκηρῦττειν] ἔκκηρῦττεσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. 163, 1. ἐκ τῆς πόλεως. 406, 5. ἐκ τοῦ ἄσπτος. 776, 5. Si valeat nostra emendatio. T. 444, 4. ἔκκηρῦττόμενοι πανταχῆ. 444, 17. 776, 5. 873, 4.
 ἔκκλέπτειν] τοὺς ἀδικούντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύρου λαβίντες. 669, 8.
 ἔκκλησιάζειν] concionibus populi interesse. ἔκκλησιάζετε (in imperfecto) ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας. 450, 11. τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. 787, 11.
 ἔκκπτειν] ὄβρας, effringere. 139, 2. v. κόπτειν. μορίας, excindere. 266, 3. συκοφαντίας. 820, 4. T.
 ἐκλαμβάειν. accipere, intelligere, interpretari. 354, ult.
 ἐκλέγειν. 311, 1. ἐκλέγεσθαι τὴν κάλλιστον θάνατον. 130, 8.
 ἐκλείπειν πόλιν, πατρίδα. 103, pen. 97, pen. βίον. 330, 1. T. pro ἐπιλείπειν. ἐκλείπασιν ἡμῶν αἱ προφάσεις. 312, 10.
 ἐκλογεύς] πρὸς τοὺς ἐκλογεάς τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπεγραφόμεθα. fr. 10, 1.
 ἐκμισθεῖν. elocare mercede annua. 263, 8. ἐκούσιος] οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίγνεται. 875, 7.
 ἐκπέμπειν] ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν. immittunt senati. 456, 6. ἐξέπεμψεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. repudiavit, e manu domoque sua remisit. 541, pen. ἐξέπεμψεν ἡμᾶς ὁ πατήρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ. 572, 1.
 ἐκπηδᾶν] ἐκπηδᾶσιν ἐφ' ἡμᾶς. 143, 5.
 ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πατρίδος. exsulare. 163, 8. et absolute ὑπὸ τούτου. by his Means. 497, 4. T. ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτειν. 608, ult. ἀθλίως ἐκπίπτωκότες, scil. τῶν πατρῶων. schändlich um das ihrige gebracht [miserably reduced in their circumstances]. 898, 8. μὴ περιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκσεσόντα. fragm. 4, 10.
 ἐκπλεῖν ἐκ τῆς πόλεως. 151, autep. ἐκπλευσας (scil. ἐκ τοῦ Πόντου) τὰς ναῦς σινεληφθαι. 721, pen. ἐκπλεύσαντες κοινῆ εἰς Ἑλλάσποντον. fr. 7, 17.
 ἐκποδᾶν τοῦτους ἀμασώπεως ποιήσασθαι βούλοιο. 450, ult. ἐκποδᾶν ποιῆσαι τὴν Ἀγρόρατιν ἐδόκει. 460, pen.
 ἐκποῖψ. sufficit. fr. 12, 3.
 ἐκπορεύειν] ὡν οἰκίας ἐξέπρόβησαν. 435, 8.
 ἐκπρίσθαι] ἐκπρίσθαι τοὺς κατηγέτους. accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus. 678, 2. μέρεσι τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο. redimere, h. e. avertere, soliti sunt. 810, ult.
 ἐκστρατεῖν. expeditionem militarem extra patriam suscipere. 57, ult.
 ἐκτέμνειν] οἱ δ' οἰκείται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα. 277, pen.
 ἐκτίθειν τὴν δίκην (pro κατάδικῳ). mulctam

dependere, 737, 2. τῶ δημοσίῳ. 674, 5. χεῖράματα οὐκ ἂν εἶπ ἡμῖν πόδην ἐκτίσομεν. 693, 5.
 ἐκτρέφειν] ἐλπίς ἦν ὑπὸ τοῦ πάππου ἐκτραφῆναι. 617, 8. T.
 ἐκφέρειν] proferre, demonstrare, ex rebus suis elata in publico proponere. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλοι πλουσιοὶ δοκούντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔχουσιν ἂν ἐξενεγκεῖν. 633, 8. de funere elato. fragm. 13, 12.
 ἐκφεύγειν] ἐκφεύγεσθαι. 143, 10.
 ἐκφορὰ] exsequia funeris. ἐπ' ἐκφορὰν ἀκολουθεῖν. 11, 3. μετὰ τὴν ἐκφορὰν. 23, 4. δεῖν ἦν τῶν θεθνεῶτων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἔλθεῖν. 438, 3. ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤχουσι. 440, 1. ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοῦ; ἤξειν τούτου θεθνεῶτος. fragm. 5, 12.
 ἐλαία] ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν. 260, 4. πτώματα ἐλαίων. olea decidua. fr. 26, 29. v. μορία.
 ἐλαττοῦν τὴν πόλιν. 451, 15. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι. 119, ult.
 ἐλάττων] οἵτινες ἐλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσκλήτων, οὐ δύνανται ἀνέχεσθαι. 893, 2. πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττωνος ποιῆ χρεμάταν. 903, pen. τὸν νόμον περὶ ἐλάττωνος ποιῆ τῶν ἰδίων. 28, 12.
 ἐλαφίστικτος. 456, 8.
 ἐλεγχος] ἐλεγχον δόντες τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. 107, 16. τῶ χρέων, ὃν ἡμεῖς σαφέστατον ἐλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. 660, 3. εἰς οἰκία μᾶλλον ἢ ἐλέγχω τὰ γινόμενα δοκιμάζειν. 884, 7. εἰς ἐλεγχον ἵνασι περὶ τῶν πραγμάτων. 899, 2.
 ἐλεεῖν] ἐλεεῖσθαι δίκαισι, οὐχ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως. 257, ult. οὐκ ἐλεούντες τὰ τεῖχη εἰ σεσεῖται. 454, 4. ἐλεούντες τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸν (patrem eorum) εἰ ἀτιμοθήσονται. 694, 2. οὐδέποτε ἠλέησα. nunquam me subiti, vel cruciati commiseratio. 710, 3. δικαιοτερον ἡμᾶς αὐτοὺς, ἢ τούτους, ἐλεοῖτε. 826, 2. οἱ μὲν ἀδικούντες ἡμᾶς ἐλεεῖνοι, simulant miseros, miserabilem in modum lamentantur, ἡμεῖς δὲ, οἱ ἀδικούμενοι, ἐλεεῖτε. 812, 20.
 ἐλεεῖνός] τοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐλεεῖνούς ἡμεῖς ἀγρίως ἀποδέχεσθε. 714, ult. δακρύουσι καὶ ἐλεεῖνοι εἰσι. miserabilem in modum lamentantur. 812, 20.
 ἐλεῖμαν] ἐλεημονέσται δοκούντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακόν. 744, 8.
 ἐλεοκόπος] μετὰ τῶν ἐλεοκόπων, cum iis, qui silvas caedebant, διατρώμενος. fragm. 13, 30. mihi non videtur ita recte verti, sed significare potius coquum. κόπος est terminatio, significans eum, qui circa rem quampiam versatur, in ea laborat κοπιᾷ. ut ἀρτοκόπος, et ἐλεος est mensula culinaria, in qua carnes contrancantur, et in paropsides infunduntur.
 ἐλευθερία] τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοϊαν μεγίστην εὐδαιμονίαν εἶναι. 77, 5. ἀθάνατον ἐλευθερίαν κεκτῆσθαι. 914, ult.

- ἡλευθερίας ἀπογοινώσκειν. 107, 12. ἐξαιρεῖσθαι τινα εἰς ἡλευθερίαν. 734, 5.
ἡλευθερίως] ἡλευθεριώτερόν με κακῶς λέγεται. 312, antepen.
ἡλεύθερος] ἡλευθεραῖς ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο. 77, pen.
ἡλευθεροῦν] καὶ τὰς ψυχὰς ἡλευθερώσαν. 75, pen.
Ἐλευσίν ἐτ' Ἐλευσίον. 196, pen. 214, pen. 255, 5.
Ἐλευσίναδε. 301, 1. τῶν Ἐλευσίναδε ἀπογεφάρμενον. 767, 2.
Ἐλευσινίθεν. 242, 8.
ἐλικτῆρ] ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ἄτων ἐξείλετο. 395, ult.
ἔλκειν] μεθύων εἰλικεῖς αὐτήν. 14, 13. εἰλικον τὸ μεράκιον. 143, 8. vellicare, tractare, rapiare, ut juvenes lascivi puellas proccas ad libidinem proritandam.
ἔλκος λαμβάνειν. vibicem, sугillationem. 159, 3.
ἐλλείπειν] οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων. 625, 11. ἐλλείπειν ταῖς ἰδέαις. forma corporis inferior, deterior esse, cedere. 57, 4. ἐλλείπομαι τῷ λόγῳ [id est, ἐν τῷ λέγειν] τῆς κατηγορίας. 870, 7.
Ellipsis ἐκ, vel διὰ. διελεχθαι πολλοῦ χρόνου. 312, 8. εἰ μὴ δι' ἀνδρας ἀγαθοὺς, scil. τοῦτο ἐγίνετο vel ἐκαλύετο. 423, ult. δούλος. 817, ult. ἄλλος. οὐστιας (scil. ἄλλος). ἢ ὑμᾶς. 709, 9. ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, id est, ὥστε μηδένα εἰδέναι. 276, 8.
ἐλπίζεν] τίς νομαδέτης ἠλπισεν, suspicatus unquam fuit, ἀμαρτήσεσθαι τῶν πολιτῶν τινὰ τοιαύτην ἀμαρτίαν. 887, 2. et 9.
ἐλπῖς] ἐλπίδος κοινή; ἀμαρτάνειν. defraudari sepultura eoque excidere spe communi universo generi humano, nemo enim non sperare potest fore aliquem, a quo tumuletur fato suo defunctus. 64, 3. ἐλπίδες ἦσαν τοῦ πλοῦ. quærebatur hoc illa navigatione, cum spe prosperi successus haud defuteri, ut Dionysio persuaderetur. 625, 3. μεγάλην. 57, pen. μικρὰς ἐλπίδας εἶχετε τῆς καθόδου. 776, 1.
ἐμβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν. 116, 2.
ἐμβάλλειν εἰς τὴν ἀλλοτριαν. impressionem, incursionem facere. 89, ult. κριτίν. alicujus nomen referre inter judices sortientes. 170, 2.
ἐμμένειν τοῖς θεοῖς. 870, 4.
ἐμός] τὸ ἐμὸν ὑμῖν οὐκ ἐμποδῶν ἔσται (pro ἐγὼ ὁ. οὐκ ἔσμαι ἐμπ.). ego vobis non officiam, impedimento non ero. 315, 3. ut illud apud Herodianum libro 3. 2. τὰ ἐκείνων γεράσαντα καὶ περὶ ἀλλήλους συντριβέντα τοῖς μὲν Μακεδόσιν εὐάλωτα, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις δούλα γεγενῆται, id est, ἐκείνοι μὲν γεράσαντες ἐ συντριβέντες — εὐάλωτοι ἐ δούλοι γεγέννηται.
ἐμπίπασθαι] ἐπειδὴ τάχιστα ἐνέπεσσαντο. 820, 7.
ἐμπίπτειν εἰς τὸν μύλονα. 22, 7.
ἐμποδῶν] τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδῶν ὑμῖν ἔσται. ego vobis non officiam. 315, 3. ἐμποδῶν ποιῆσθαι, tueri se aliqua excusatione, latere pone aliquid veluti propugnaculum. ἐμποδῶν γὰρ ἢ θεοὺς, ἢ συνθήκας, ἢ χρόνον, ἢ τὸ ἐπαυτοφάρμα ποιῆται, αὐτῷ δὲ τῷ πράγματι οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνίζονται. 506, pen.
ἐμπορία] αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. 908, 10.
ἐμπορίῳ] τὰ ἐμπόρια κεκλιῖσθαι. 721, ult. ἐμφυτος] laudatur a Lysia Carcini poetae illud: τὰς γὰρ ἐμφυτοὺς ὀρθῶς παγαίνας φρένας οὐδὲς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν. fr. 25, 20.
ἐν] ἐν ὑμῖν ἔστι. in vestra potestate situm est. 40, 3. ἐν ὑμῖν. apud vos, coram vobis. 327, 1. Ita ἐν τοῖς Λ. coram triginta tyrannis. 386, 2. ἐν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσιν. for four or five Years together. 632, 5. Proxime τρία ἔτη συνεχῶς. et 654, 10. τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς. ἐν ἀνάγκῃ, v. Ἀνάγκη. Γ. οὐδὲν λίσαι ἐν αὐτῇ, id est, ἐν τῷ αὐτῆς δέγματι, vel διὰ τῆς βασάνου πάντα φανερωθήσεται, αὐτῆς μανουοσης ἕκαστα. 180, 1. ἐν pro ἐπὶ vel διὰ. δις ἐν ταῦτῳ ἐνδέδεικται. pro ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι, vel διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα. 227, ult. ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ (pro ἐπὶ). 452, ult. ἐν δισχιλίαις (subaudi ψήφοις) ὁ δῆμος ἐψήφισατο, id est, μετὰ δισχιλίαν ψήφων. iudicium illud populi constabat erat e bis mille viris sententiam ferentibus. 466, antep. τίνα χεῖρ ἐλπίδα σωτηρίας ἔχειν, ὅταν ἐν χρήμασιν ἦ, pene facultates sit, τῇ πόλει σωθῆναι, ἢ μή. 808, 6.
Hendiadyoῖν. ἢ ναυμαχία καὶ ἢ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγίνετο, id est aut, ἢ κατὰ τὴν ναυμαχίαν (vel ἢ διὰ τῆς ναυμαχίας) συμφορὰ, aut, ἢ ναυμαχία καὶ ἄμα αὐτῇ καὶ ἢ συμφορὰ. 412, 3.
ἐναντίον] coram, adverbialiter, ante præpositive. ἐναντίον τῆς ἀδελφῆς. 469, 7. 505, 3. 589, 3. T.
ἐναντίος, α, ον] δὴθεν ἐναντίαν τῆς προτέρας. γρ. τοῖς προτέροις. 58, 2. T. Signo illo γρ. significare si voluit Taylor, non variantem eam esse lectionem, id quod vulgo significare solet, sed se velle ut datus genitivo substituatur; falsus fuit, et bene habet vulgata. ἐναντίον λόγον ἀντιλέγειν. partem causæ inferiorum, pejorem verbis tueri. 308, ult.
ἐναντιοῦσθαι τοῖς πράγμασι. 458, 6. περὶ ἡλευθερίας. 455, 6. cl. Markland ὑπὲρ. Ita ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν. 670, pen. T. ἐνδεῆς] οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς γενόμενοι 95, 2. ἐνδεῆς τῶν ἐπιτηδείων. 452, 4.
ἐσδεικνύμαι. homicidam ibi commorantem, ubi nefas sit eum conspici, indicare, li. c. ad magistratum deferre. 212, ult.

ἰνδείξις] v. Polluc. VIII. 6. Lect. Lys. cap. 6. T.

οἱ ἑνδεκά οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν. 503, ult. ἀκρίτους αὐτοὺς χρεὶ τοῖς ἑνδεκά παραδιδόναι θανάτῳ ζημιώσαι. 713, 2.

ἐνδρηεῖν. 320, 1.

ἐνδον ἡμῖν ἦσαν ἑπτὰ μναί. septem minæ nobis erant, quas arca servabat. 626. 5. ἐνδον ἔν τὰ πολλά. maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus, h. e. iis, quæ arcis et seris facile claudantur, alioque clam asportentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, servis, equis, veste, mundo, auro argento facto, vasis pretiosis. 648, ult.

ἐνδύναι] ἐνδύς στολὴν. veste sacerdotali indutus. 252, 4.

ἐνεδρεῦναι] τοὺς πολίτας ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεδρεῦσθαι. 48, 6.

ἐνεῖναι] τὰ ἐνόντα, scil. ἐν τῇ κιβωτῷ. quæ in arca essent. 390, 2.

ἐνέχουσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις). 36, 1. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλεπταῖς συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχουσαι (subaudi οἷς οἱ κλέπται αὐτοί). 832, ult.

ἐνεχυράζειν] ἐνεχυράσθη οἰκίτης αὐτοῦ σιγματίας. fr. 4. pen.

ἐνὴ και νέα. 732, ult.

ἐνθνήσκειν] ἐνθανόνταν ἡλείσταν. 580, pen.

ἐναιαυτός] ἐναιαυτὸν (id est, εἰς ἐναιαυτὸν ἐνα) ἀφῆκεν ἀπασῶν λειτουργιῶν. 908, 4.

ἐναι cum τινε copulatum in illis ἐνιοί τινε τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο. 874, 3.

ἐνίστασθαι] ἐνστάς ἐβαλλέ με λίθους. 140, 1.

ἐνεάκρονος. fr. 9, 26.

ἐνεὺς γεγενῆσθαι pro συνιδεῖν, συνιέναι. 363, ult.

ἐνοίκιον] εἰ μὴν χωρίῳ ἀμφισθητεῖς, καρποῦ (id est, ὑπὲρ καρποῦ δικάσαι τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσόντος), εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἐνεκεν ἀμφισθητεῖς), ἐνοικίου. age in feum ex titulo locaris. fr. 13, 27.

ἐνοραῖ] pro συνοραῖ. ἐνοραῖ αὐτοὺς μεγάλους; ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους. 916, pen.

ἐνοχλεῖν τοῖς ἡδικημένοις. 242, 2. οὕτως ἐνοχλεῖ, ὥστε — 298, ult. T.

ἐνοχος] λειψοταξίῳ. 520, 10. ζημίᾳ. 289, 4. τὰς κειμήλιας ζημίαις. 523, 11. αἰτίᾳ. 365, ult. ἀπαγωγῆ. 503, 3. γραφῆ. 553, 1. ἔφα τῷ νόμῳ. 521, 11. οἷς Σίμων διωκόσατο. 136, 3. τοῖς βιαίῳις. 736, 4. T.

ἐντέναι] ἐντέναις πολλὰς πληγὰς. fr. 30, 24.

ἐντέχως. fr. 36.

ἐντὸς ἡλικίας γεγονότες. impuberes. 110, ult.

ἐξαγγέλλειν. arcana propalare. 671, 4.

ἐξάγειν] πάντα ἐξήχθην ὀλοφύρασθαι. 117, ult. affectu abreptus, ultra propositum

erehebar. ἐξάγειν παῖδα. puerum clam ex urbe educere furto subductum, alio asportandum et pro mancipio vendendum. 350, 5. ἐξήγαγεν ἀνδράποδον ἐντευθενί. 489, ult. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, clam extulit, furto subduxit, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiit, abiit, discessit.

ἐξαέτης vel ἐξέτης] sexennis. ἐξαέτη τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. 838, ult.

ἐξαιρεῖν] τοὺς ἰκέτας ἐξελεῖν. 74, ult. ἐλικτήρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο. 396, 1. ὥστε τῇ δευτῇ τὰς δεκάτας ἐξαιρέθηναι. 686, 5. aliquem in servitute abducendum in libertatem vindicare. 734, 5. 735, 2.

ἐξαιρέτων, quod Latini Jcti privilegium. ἐξαιρέτων τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίαν καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὁ, τι καὶ βούληται. 344, 11. T.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαιτεῖν] ἐζητοῦντο φεύγοντας ἡμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eriperet, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestre animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ἡμᾶς. exorant, h. e. leniant et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ' ἡμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ἡμῶν. 813, 1. 866, 4.

- τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν 524, 8.
 ἐξείργειν ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν. 213, 3.
 ἐξελαινεῖν. ultra aciem procurrare (de milite). 689, 1.
 ἐξελέγειν. 403, 7. φανερώς ἐξελέγειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον. 272, 1. 279, 1. ὅσα μὲν περὶ τεθνεότων λέγουσιν, οὐ πάνυ δεῖ σαυμάζειν· οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γ' ἐξελεγχθεῖεν ἂν. 652, 6.
 ἐξευρίσκειν. 16, pen. ἐξευρῶν οὐ ἔδειπνοῦμεν. 139, 11. 151, 1. excogitare, comminisci. 302, 8. οὐς ἐξευρίσκοιμι Δικελεύων. 731, 3. ῥαστώνην ἐξεύροιν εἰς τὰς ὁδοὺς. 747, 1. δίκην. fr. 4. 6. τὴν Σύραν. fr. 24, 6. Taylor locum p. 154, 1. suspectum habet. ἐξευρίσκειν κατ' ἑαυτοῦ πρόνοιαν. addens 'si sana sit lectio.' Est utique.
 ἐξηγεῖσθαι, 'verbum rituale' est inquit Taylor. καὶ Σ' οὐς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται. consulebitur de jure sacrorum respondent. 204, 4.
 ἐξήκει χρόνος. 271, 3. T.
 ἐξήναι] ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς. 323, 3. T.
 ἐξίσταμαι ὑμῖν ἐκὼν τῆς φιλίας. renuntio vestrae amicitiae eamque vobis intactam relinquo. 314, 4. Lysias in Carcino laudavit ista: οὐ κείνος ἐξίστασε. non ille eum dementavit. fragm. 25, 18.
 ἐξοδος] τὰς ἐξόδους (in castra aciemve) μετὰ τῶν πράτων ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν. 582, antep.
 ἐξοικεῖν] ἐξώκησεν εἰς τὴν ὑπερορίαν. migravit in solam peregrinam sub ditionem alienam. 873, ult.
 ἐξορύττειν] τὴν μορίαν, ἣν οὐχ ὄϊν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύττοντα. 283, 3.
 ἐξοστρακίζειν. 550, 1.
 ἐξούλης δίκην. fr. 28, 15.
 ἐξουσίαν ποιεῖν. 241, 4.
 ἐξυβρίζειν περὶ τοὺς θεοὺς. 63, ult.
 ἐξυπηρετεῖν προθύμως τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ. 397, 12.
 ἐξω τοῦ πράγματος λέγειν οὐ πάνυ νόμιμον ὑμῖν ἐστίν. 163, 3.
 ἐξωνεῖσθαι] largitionibus periculum, malum avertere. οἱ πλοῦσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους. 753, 1.
 ἱορτῇ] τῆς ἱορτῆς ἐπιμελεῖσθαι. 196, pen.
 ἐπαγγέλλειν. profiteri, recipere facturum. 50, 3. ἐπαγγέλλεσθαι. in antecessum denunciare. 819, 1.
 ἐπάγεσθαι συμφορὰν. 184, 1. ἐπάγειν τοὺς ἀρχοντας. in rem praesentem adducere. 280, 1. ἐπάγοντες (scil. τῇ πόλει) πόλεις. adversus civitatem nostram civitates Graecae alias instigantes atque in armis adducentes. 423, 3.
 ἱππαινεῖν] αὐτοὺς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι, καὶ τοὺς τοιούτους ἱππαινέειν. 411, 6.
 ἱππαινοῖς] ἐπαινοῦ μᾶλλον ἄξιός ἢ φθόνου. 741, 5.
 ἱππάρειν] τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκων μοιχοὺς εἶναι. 41, 1. ὑπὸ τῆς τύχης ἱππαί
 ρεσθαι. 64, ult. ἐπαίρεσθαι κέρδει. 250, 1. ἐπαρδέντες (inducti vel decepti) ταῖς τούτων διαβολαῖς. 335, ult. ἐλπιδι. 337, ult. τίς οὐκ ἂν ἐπαρθεῖν πρᾶττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 503, 12. ὑπὸ κέρδους ἐπαρδῆται. 707, 10. τῷ δύνασθαι λέγειν ἐπαρδῆσαι. 870, 2. οὐδεὶς ἱππάζει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν (e Carcino). fr. 25, 20.
 ἱπαιτίος] ἱπαιτιώτατος κίνδυνος. certamen forense inprimis impeditum et inapplicabile, atque reprehensionibus obnoxium. 291, 4.
 ἱπακτος ἕρκος. jusjurandum exactum. fragm. 34.
 ἐπαμύνειν. 145, 7. conf. μεταμύνειν. ἐπαμύναι ζωσιν οὐκ ἠδύνασθε. 446, 4.
 ἐπαναγινώσκειν. 360, ult.
 ἐπαγορδοῦν τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα. 124, 7.
 ἐπαρᾶσθαι] ἐπαρώμενος ἑαυτῷ καὶ τοῖς πασίην ἐξώλειαν. 589, pen.
 ἐπαρκεῖν. suppetias ferre. 511, 8. T.
 ἐπεγγεῖν. 359, 4. T.
 ἐσπερείειν. 27, 5.
 ἐπεγκαλεῖν. queri de, vel cum, aliquo, ex-postulare. 296, 1.
 Epexegesis in illis ὄφρανοὺς καὶ πατρὸς ἐστεργμένους. 710, 7. nam potest esse ὄφρανοῖς, cui pater supersit, sed mater decesserit.
 ἐπεξέρχεσθαι] μετὰ στρατοπεδεομένων. 522, 1. Diem dicere. ἐπεξῆλθον αὐτῷ. 344, 5. T. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τῶν ψευδομαρτυριῶν) οὐκ ἐπεξῆλθε. litem persecutus non est. 736, ult.
 ἐπεργάζεσθαι μορίας. solum, in quo antea sacra olea stetissent, arare satisque excolere. 281, pen. 284, 2.
 ἐπηρεάζειν] πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο. 831, 12.
 ἐπὶ Πυθοδώρου ἀρχοντος. 268, pen. Σουιάδου. 271, 4. τῶν τριάκοντα. 283, 5. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5, 1. βαρέως φέρειν ἐπὶ συμφοραῖς. 129, 2. ἐπ' αὐτοφόρω. 25, 2. conjunctim ἐπασυτοφόρω. 294, 1. ἐπ' ἐκείνη εἶναι. 9, 1. ἐπ' ἐκείνοισι οἰκίαν γεγενῆσθαι. 38, pen. οὐδὲν ἦν τὸ γ' ἐπ' ἐκείνων πεποῖσθαι. 160, 3. ubi ἐκείνοισι mavult cl. Markland. Add. 184, 4. 274, ult. 471, 2. 566, 2. et 5. 398, 14. unde etiam recte Scaliger τὸ γ' ἐπ' ἐκείνω εἶναι. 481, ult. as far as lay in his power. Add. 825, ult. ἐπὶ τούτω. eapropter. 41, 3. οὐκ ἐπὶ σωτηρία ἐπινοῶν. 228, 5. ἀδειαν, ἐφ' ἣ μινυτῆς ἐγένετο. 241, 4. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἵσπερ. 305, 3. ἐπὶ μινυτῆ ὑγιῖ. 319, 4. ἐφ' οἷς ἐτοιμαί εἰσιν εἰρήνην ποιεῖσθαι. 451, 4. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ δουροδοκεῖν. 709, 7. ἐπ' εἰνόια τῆς πόλεως. 719, 11. ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτεῖναιτε. 863, 2. Locutio usuraria ὀφείλειν ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς. fragm. 4, 8. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίας ἐξηλεγμένοι. 241,

ult. ἐπὶ δάμαρτι μοιχὸν λαβεῖν. 33, 1. ἐπὶ ταῖς θυραῖς. ante aedes suas. 149, ult. βοθηεὶν ἐπὶ Ἀρεταμίσιον. 94, 9. εἰς Πλαταιάς. 107, 6. v. 578, 4. et quæ nos ad p. 692, not. 39, add. 686, 3. ἀνεσώσθη εἰς τὴν Κατάνην. πρέσβεις ἦσαν ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βούθειαν. 625, 10. ἐπὶ Φυλὴν. 500, 11. αἴτιος τοῦ ἀποφυγεῖν αὐτὸν ἐπὶ Φυλὴν. the occasion of his deliriance at Phyle. 497, pen. T. Ego articulum hunc ita digessi. ἐπὶ cum Genitivo. tempestate. ἐπὶ τῶν τριάκοντα. sub xxx tyrannis in rep. obtinentibus. 795, 1. sub protectione et tutela. μετοίκιον κατατιθεῖς ἐπὶ προστάτου ὄκει. 874, 1. Cum Dativo. μήτε λιάν ἐπ' ἐκείνη εἶναι, penes eam, in ejus arbitrio positum esse, ὅ τι βούληται ποιεῖν. 7, 1. πᾶσαν ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν εἶναι. 38, pen. μὴ περιιδνῆτέ με ἐπὶ τούτῳ γενόμενον. 184, 4. τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι. quoad in ipsis fuit, penes eos stetit. 825, ult. b) post. ἐπὶ κατεργασμένοις ἐλθεῖν. post confectum jamdudum negotium. 874, antep. ἐπὶ τοιοῦτος ἔργου οὔτε θεοῦς φοβῆ — 903, 13. οὐτοσί πυροῦς ἐπὶ καλάμη ἀροῖ. post stipulam terram arat ad triticum confederandum. fr. 28, 8. c) pro ἐν. ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς. in ejusmodi causis, ubi agitur de pellicibus, vel simpliciter, de pellicibus. 34, 2. εἰπεὶν ἐπὶ τινι. dicere de aliquo. 51, 2. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, in bello contingentia quibusdam, κοινὰς ἀπάνταν ἀνδρῶντων νομίζοντες εἶναι, existimantes posse omnibus contingere. 64, 4. d) coram. ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θυραῖς. coram ostio domus suæ. 149, ult. 150, antep. e) ob. sive causam efficiëntem, unde aliquid existit, sive finalem, h. e. finem; cujus ergo fit, sive conditionem et legem, sub qua fit, significans. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5, 1. ἐπὶ μηδενὶ ἡγεῖ κατεῖλεχθαι. 319, 4. δωροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ. 709, 7. ἐπὶ τοῖς ὑμέτεροις δωροδοκοῦντι. ut bona vestra vestris hostibus et prædonibus vendat, eos impune rapere sinat. 833, 2. πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἦν ἐπὶ κλοπῇ τῶν ὑμέτεραν vel δημοσίων χρημάτων ἀπεκτείνετε. 863, 2. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς, quo resp. eo juvaretur. 414, antep. ἀγρῶσιον ὄφειλαν ἐπὶ τριπλῷ δραχμαῖς (scil. εἰς τόκον). sub pacto menstri fenoribus ternarum drachmarum. fragm. 4, 8. ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει. mei causa, vel, mea opera. 215, ult. Cum Accusativo a) sub, versus. τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θόβας (subaudi στρατεύσαντας). 66, 1. ἐπ' Ἀρεταμίσιον ἐβόηθησαν. 94, 9. εὐθύς ἐπὶ τὸν Μνήφιλον ἐβᾶδιξε. 312, 4. ἦσαν πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν εὐθείαν. ad petendum auxilium. 625, 10. ἐπὶ τῷ αὐτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. 872, 8. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐπιζῶντες ἐπὶ τὸ δικαίον μετὰ τῶν ἀδικουμένων

ἔσεσθαι. si bene habet ista lectio. 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit: ἐλπίζοντες ἐπισκοῦρως αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων ἐσεσθαι. b) adversus, contra. μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄστυς ἐποίησαν. 421, 1. συνστάσθαι ἐπὶ τοῖς ἐμπόροις. coise in sodalium, conjurasse in fraudem negotiatorum. 723, 7. 726, 2. c) apud. ἐπὶ Φυλὴν τινεὶ εἰσι. 497, 2. et 9. et pen. 500, 11. 501, 1. d) ad in numero, circumiter. εἰ κατασκαφεῖ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρω. 451, 6.

ἐπιβάλλειν. 327, 1. 676, 5. ἀγρῶσιον. 323, 2. irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολάς. 565, 1. 676, 5. 840, 2.

ἐπιβάτης] miles classarius. 244, 4.

ἐπιβλήδης] trabs. fragm. 27, 5.

ἐπιβόλη] mulcta pecuniarie genus. 219, 1. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιούντες. 676, 5. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολάς. 840, 2.

ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον. per insidias alicui struere, comparare, machinari necem. 46, ult. περὶ ὧν ὅστος ἐπιβεβουλευκῶς ἦκει. 262, ult. ἐπιβουλεύειν καταλύσει τὴν δημοκρατίαν (pro τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας). 452, 7. ἐπιβουλεύουσι ἡμῖν ἐν ὧν οὐδ' οἱ πολέμιοι. 722, 2. οὔτε ζῆν αὐτὸν εἶδε τοιοῦτος ἔργου ἐπιβουλεύοντα. ejusmodi facinora animo agitantem, designantem. 821, 11. ἐπιβουλεύσαντα τῷ (πλήθει) subaudi τῷ ὑμετέρῳ) ἀποδείξω. 846, 2.

ἐπιβουλήν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. 455, 10. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν ἐποίησαν. 875, pen.

ἐπιβουλος] βολόμενος δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπιβουλος εἶναι. fr. 30, 10.

ἐπιγαμία Εὐβοεῦσιν ἐσωοῦμεθα. 920, 1.

ἐπιγνώμων] inspector. ἐπιγνώμωνας πῆμποντες καὶ ἕκαστον ἐναυτὸν. 282, 5.

ἐπιγραφεῖν] ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος. ipse semet appellans Anagrasium in capitibus libellorum accusatoriorum, quos magistratibus exhibuit. 494, 1. 496, antep. ἐπιγεγραμμένοι, scil. ἐπὶ τοῦ σανδίου, pro ἐγγεγραμμοί. 573, ult. ῥᾶδιον γνῶναι ἐκ τοῦ τιμημάτων τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασι. 594, 5. δόξαν ἐμελλε φέρον τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημμένα ἐπιγεγραμμένων. eorum inventionem sibi arroganti. fr. 15, 14.

ἐπίγυον. rudens. fr. 9, 13.

ἐπιδεικνύειν] ἐπέδειξαν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίον, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακεῖμαινον. fr. 31, 12.

ἐπιδέξια. fr. 16.

ἐπιδημῖν] ὅσοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι. hac in urbe versantur. 406, 4. ἐπιδήμυστε τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. copie, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant. 429, pen.

- μὴ ἐπιδημῆν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. 683, ult.
- ἐπιδιαθήκη. pactio interposito argento. fr. 26, 5.
- ἐπιδιατίθεσθαι. pactionem facere interposito argento. fragm. 17, 12.
- ἐπιδήσκαι] ἐπειθὲ αἱ ἀρστανίαι, ἐπέδοσαν (scil. τὴν ζήτησιν) περὶ αὐτῶν εἰς τὴν βουλῆν. 712, ult. τὴν κερὰν αὐτῶν ἐκδίδωσιν, elocat nuptui, ἐπιδοῖς, addita dote, πεντακισχιλίας δραχμάς. 897, 9. 577, 2.
- ἐπιδηάκειν] a tergo persequi. 154, 5.
- ἐπιεικὴς τῇ πόλει. 621, 2.
- ἐπιέναι] τῆς ἐπιούσης νυκτός. 594, 11, τῇ ἐπιούσῃ νυκτί. 188, ult. οὐχ ὁ ἐπὶ κερὰς τοῦ παρόντος βέλταν. 916, 1.
- ἐπιθήτος] ἐπιθήτους ἐπιστολάς. literas, quæ alicui aliquo proficiscenti adduntur, ut eas alii reddat, ibi agenti, quo ipse contendit. fragm. 17, 20.
- ἐπιθυμῆν] pro ἔργῳ. ἐπιθυμῆσαι (id est, τὸ τῷ ἔργῳ πάθος) πᾶσιν ἀνθρώποις ἐνεστιν. 136, ult. 138, 2. λίαν προθύμως τοῖς ἀδικούσι βοηθῶντες, πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμῆν ποιούσι. 535, 3. 552, 13. ἐπιθυμῆν μετέχων τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων. 573, 4. 577, 14. διαφέρεσθαι μάλιστα πρὸς ἀλλήλους, ὅταν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' ἔκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. 608, pen. ἐπιθυμῶντες. prae cupiditate, h. e. sili auri et opum exaggerandarum studio. 654, 8. ἵνα τῶν ἑτέρων μὴ ἐπιθυμῶσιν. 704, pen. θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ἑμετέρων ἐπιθυμῶντας. 818, pen. τῶν ἀρχαίων νόμον ἐπιθυμῆτε. 820, 1. τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμῶντες. 824, 2. τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμῶντας τούτου (scil. τοῦ εἶναι πολίτας). 871, ult. τοῖς βαρβάρους, τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμῶντας, τῆς σφετέρας αὐτῶν ἑστερέσθαι. 914, 10.
- ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμηταὶ τῶν αὐτῶν τότε ἔργων ὄντες. 441, 5.
- ἐπικαλεῖν τι. incusare, queri de aliquo. 300, 2. 659, 13. 808, ult.
- ἐπικηρῦττειν δάσιν ἀεργύριον. 214, 9. ἐπικηρῦχθέντων. ubi bona istaec sub hasta venerant, 593, 1.
- ἐπικίνδυνον ποιούσι τοῖς οὐδὲν ἀδικούσι τὸν βίον. 186, 10. 286, 3.
- ἐπικλήρος] ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφωρῆς οὐσης, ἀμφισβητήσαν ἦκει. 750, ult.
- ἐπικούρος] miles mercenarius. ἵνα ἐπικούρους ἔχημισθοῦσθαι. 422, antep.
- ἐπικρατεῖν] ὅτι οὐχ οὐαί τε ἦσαν τῆς τούτων ποιηρίας ἐπικρατεῖν. 723, 3.
- ἐπικρύπτεσθαι τὴν ἀδικίαν. 335, 1.
- ἐπιλαμβάνεσθαι τινας. aliquem injecta manu vindicatum, et raptori ereptum ire. 146, 1. 155, 4. ἐπιλαβέ μοι τὸ ἔδαρ. inhibe. 732, 5. 733, antep.
- ἐπιλανθάνεσθαι εἰ ἡμεῖς βούλεσθε τὰ τούτου πεπραγμένα, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσασθαι. 231, pen.
- ἐπιλείπειν τὸν χρέον. 383, 1. ἔως ὁ συνειρημένος σῖτος αὐτοῦς ἐπέλιπε. 720, 3. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίαις θυσίαις. 855, 2.
- ἐπιλήσμων] σφῆδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐθδεῖς ἡμᾶς τομίζοντες εἶναι. 437, pen. πάντων ἐπιλήσμονέστατος. 917, ult.
- ἐπιλίθειν. 783, 1. verum ista lectio ibi loci est vitiosa.
- ἐπιμελεῖσθαι] οὐδὲν ἦτον ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἡμετέρων χρεμάτων ἢ τῶν ἑμετέρων αὐτῶν. 704, 4.
- ἐπιμελεσθαι. 282, 4.
- ἐπιμελητής. 284, pen.
- ἐπιμερεῖν] in vetusta lingua Attica significabat idem atque simplex ὀμόναι, jurare. 359, 5. ἐπιμερεῖσθαι κατὰ τὸν παῖδαν τῶν ἑμῶν τὸν βίον καταλείπειν. 901, 3.
- ἐπιπέμπειν. alicui aliquem subornatum immittere. 16, 6. δὲν πολλὰ καὶ κινδύνους ἐπιπέμπει ὁ θεὸς τοῖς ἀδικούσι. 217, pen. 292, 3.
- ἐπιπεμπτον. quintum. fr. 23, 4.
- ἐπιπτα πολλὰ καταλειπόμεναι. 633, 6. 635, 1. 903, 7.
- ἐπίππος βίος. 76, 3. ταύτην εἶναι λειτουργίαν ἐπιπποτάτην διὰ τέλους τὸν πάντα χρέον κόσμον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 8.
- ἐπισίτια. cibaria. fragm. 14, 1.
- ἐπισκέπτεσθαι] οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος. 594, 3.
- ἐπισκευάζειν αὐτὴν (engythecam puta) βουλόμενος, reparari, ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον. fr. 15, 14.
- ἐπισκῆπτεσθαι εἰς τινα et τινα. de aliquo apud aliquod iudicium queri. 156, 4. 158, 1. ἐπισκῆψάμενος τῷ μάρτυρι (scil. τὴν ψευδομαρτυρίαν δίκην), cum testem contra se productum falsi dicti testimonii incusasset, οὐκ ἐπέζηλθε. 736, pen. ἐπισκῆπτεν in activo usurpatur de eo, qui alii aliquid exsequendum suo loco et nomine mandat, praesertim moriens. ὁ, τι μιλούντες ἀποθνήσκουσιν ἐπέσκῆψαν. 449, 5. ἐπέσκῆπτεν ἡμῖν τιμαρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἄγχατον. 469, 10. ἐπέσκῆψαν ἡμῖν ἀποθνήσκοντες. 510, 11. 896, 1. fragm. 23, 8. ubi Taylor reddidit, obtestari. idem in vernacula sua reddidit activum to give in charge, et medium to prosecute.
- ἐπιστήμη] διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην. 914, 15.
- ἐπιστρατεύειν. 72, 2.
- ἐπισυρεῖν τὰ πράγματα. res, de quibus, vel maxime agitur, et quas enucleari quam diligentissime oportebat, leviter perstringere, et festinare, ut earum tractatione quam citissime defungaris, defunctorie et praecipitante agere, quo dissimules atque involvas ista praecipitatione id, quod e re tua est celari, et absconsam manere. 788, 2.
- ἐπιτεχνίζειν. 544, 1.
- ἐπιτηδεῖς] παραργύλλειν τοῖς ἐπιτηδεῖσι.

amicis familiaribus. 44, 1. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος. 26, 2. 393, 4. v. p. 125, not. 82. 142, pen. ἐπιτήδειος μανυτίς. a proper informer. 456, 3. ἐπιτήδειον γνώμων εἶπον. 682, ult. τὰ ἐπιτήδεια. alimenta, victus necessarius. 26, ult. γνώμη χρεώνται ὡς πάντα γῆ πατέρις αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ἧ τὰ ἐπιτήδεια ἔχουσι. 872, 6. ὀλίγα τῶν ἐπιτήδειων ἔχοντες. 882, 5. τῶν ἐπιτήδειων ἐπιλιπόντων. 897, 8. σκίπτει αὐτοὺς ἤδη πῶθεν ἕξει τὰ ἐπιτήδεια. 898, 5. ἐπιτήδες. on purpose. 14, 5. 718, ult. T. ἐπιτηδέειν] to make it their business. τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντων. 5, 3. 31, 10. 837, 1. ἔσα ἀσχερὰ τούτῳ ἐπιτηδέυεται. 483, 3. 538, 3. Aesch. VI. 4. Lucian. V. H. p. 676. οὐδὲν ἄλλο ἐπιτηδέουσιν ἢ ἀποθνήσκουσι τε καὶ τεθνάαι, Plato Phædron. ἀλλὰ σύ με φῆς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτηδέοντα τοὺς νέους διαφθεῖρειν, Xenoph. Apolog. Soer. T. ἐπιτηδέου τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν. affectabat servos ita appellare, in eoque sibi placebat, gloriamque accipabatur. fragm. 25, 10.

ἐπιτηδεύμα] διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσκοίνας. 335, 4. παύσασθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδεύματων. 885, pen. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ παραδείγματα. 891, pen.

ἐπιτηδεῖν] observare, præstolari aliquem exentem, ut cum eo congregiaris, insidiarī opportunitatibus congressuum. ἐπιτηδεῶν γὰρ τὴν θανάπαιναν. 11, 5. 16, ult.

ἐπιτιθέναι] Taylor ad hanc vocem istæc dedit: ἐπιτιθέναι. insidias facere. 451, 2. Verum ibi non est activum, sed in medio ἐπέθεντο, et significatio adoriendi, aggrediendi, opprimendi melius ibi videtur convenire, quam insidiandi. ἐπιτιθέναι δίκην. penam, supplicium decernere, vel intelligere. de legislatore. 24, 3. ἐπιτιθέναι τέλος βίῳ θάνατον. 218, 2. ἐπιτιθέσθαι ναυκληρίᾳ. animum quæstui naviculario exercendo adjicere, 215, 1.

ἐπιτιμητής. secundus æstimator. fragm. 14, 7.

ἐπίτιμος] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ ἐπιτίμων ἀτίμεος ποιήσπε. 694, 12. ἡμῶν δὲ οὐ δύστετε ἡμᾶς ἐπιτίμους ἡμῶν γενέσθαι. 682, 6. 207, pen.

ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ περὶ ἑαυτοῦ. 130, 7. τοῖσι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπετρέψατε. 823, 7. τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δαιταν. 893, 10. fragm. 10. ult. ἐπέτρεψεν ἀνδράσι. constituit tutores. fragm. 13, 2.

ἐπιτρέβειν. 482, 4.

ἐπιτροπῆς δικάζεται. gestæ tutelæ. fragm. 13, 28.

ἐπιτροπία idem valet, si bene habet ista lectio. fragm. 18, 7.

ἐπίτροπος] εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπος (pro

τῶν παίδων). 894, pen. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαῖότητας οὐδενὶ μάλλον προσκίσειν ἐπιτρόπῳ γενέσθαι. 894, pen. καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις. 906, pen.

ἐπιτυγχάνειν τινί. occurrere, pro ἐντυγχάνειν. 392, 3. ἐπιτυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι. 492, 5. τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ. 902, 2.

ἐπιφανεῖς] τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἱεραματῶντων ἐὰν τιμαρῶσθε, πάντες πείσονται. 525, 10.

ἐπιφέρειν] ἐπιφέροντες διαβολὰς τοῖς ἑμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσκοίνας. 335, 5. οὐδὲν ἐπιφερομένην. nil dotis secum afferentem, in domum mariti inferentem. 621, ult.

ἐπιχειρεῖν] τοιοῦτοις ἔργοις. 273, 1. et 10. οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρήσαι, οὐδὲ τολμήσαι, ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικήτατοι ἀνθρώποι ἐπιχειροῦσι πράττειν. fragm. 4, 16. ἐπτά] τοὺς ἐπτά ἐπὶ Θήβας. 66, 1. subaudi στρατεύσαντας.

ἐρεῖν] μὴ ἐρεῖντι χαρίζεσθαι. fragm. 36, 21. ἐρεῖν αὐτῆς προσποιουσάμενος οὕτω διέθηκε. fragm. 5, 18.

ἐρανιστής. fragm. 10, 12.

ἐρανος] ἐράνοος συειλενται. fragm. 5, 7. εἰκοσίμωτος ἐρανος. fragm. 11, 28.

ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χρῆσιν. aratro solum exercere. 282, 6. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρέηματα. ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset. 894, 12.

ἐργαστήριον] officina. 588, pen.

ἐργον] οὐδὲ γὰρ ἐνὸς ἔργου καθήροου, οὐδὲ δυοῖν ἐστιν, ἀλλὰ πολλῶν. 445, 10. εἰρήνην ἤλθε φέρον, ἢν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἐργαμεν. 453, 6.

ἐρήμη] scil. δίχη. ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμη δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεῖς. fragm. 4, 21. v. proxime post in ἐρημοσ.

ἐρημία τῶν ἐπικουρησόντων. 545, 7. 612, 8. ἐρημος] ἐρημότητα. 83, 1. ἐρήμην αὐτὸν εἶλον καθηγοροῦντες. 680, pen. ὁ ἀγὼν οὗτος ἐρημότερος γέγονεν ἢ ἐγὼ προσεδίκαν. pauciores hoc in certamine operam mihi navant, quam expectaveram. 827, pen. ὅταν ἡμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσι. 921, pen.

ἐρίζειν τινὶ γνώμην καὶ ἀρετῇ. 105, 8.

Ἐρμῆς πατρώος. 207, 1. τὸ κούρειον τὸ παρὰ τοῖς Ἐρμῆς. 731, 2.

ἔρχεσθαι] εἰς τοῦτο ὕβρεως ἔλθειν (uti et ἀφικέσθαι). 139, 6. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον. 677, 3. 679, 1. T. Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referenda erant. οἱμομαι αὐτοὺς ἐπὶ τούτων μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι. 719, 9. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν. 872, 8.

ἐρατικῶς τὸ κορίον μετεχειρίζετο. fragm. 3, pen.

ἰσπέρα] καταρῆσθαι σταῖς πρὸς ἰσπέραν. 253, 1.

- ἰστία] οὐδ' ἐπὶ τὴν ἰστίαν καταφυγών. 29, 4. ἰστίαν] ἰστιῶντά με ξένους κατέλαβον. 388, 1. ἰστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβύοντα. 631, 12.
- ἴσχατος] τὰ ἴσχατα παθεῖν. 207, 9. 483, 6. Ita loquuntur JClu Romani. ἴσχαταις ζημίαις. 407, 8. ἴσχατα καὶ αἰσχίστα ποιεῖν. 222, 5. ἴ. ἑχάτην ταύτην δίκην (mortis puta supplicium) παρ' αὐτῶν δυνάμεθα λαβεῖν. 407, ult.
- ἰταίρα] ἀνηβίε ἰταίραν ἔχων. 536, ult.
- ἰταιρήσει] muliebria pati. οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρήκασι. 550, ult. ubi meam versionem lubens damno. T. Verterat nempe annon multi eorum cum scortis concubuerunt.
- ἰταῖρος] ἰταῖροι οὕτω καλούμενοι. 412, pen.
- ἰτέρωθι. alibi. 43, 6. ἐτέρωθεν. aliunde. 593, 1. T.
- ἔτοιμος] κακῶς πάσχειν ἐτοιμότητος. 917, ult.
- ἔτος] ἐν ἑβδομηκοντά ἔτεσι μηδὲν ἐξήμαρτεν εἰς ἡμᾶς, ἐν ἰκτῷ δὲ ἡμέραις. 672, 4.
- εὐδαιμονία] τὴν τῶν προγόνοιαν εὐδαιμονίαν καταλύσαι. 611, pen.
- εὐδαίμων] εὐδαιμονοστάτους τοὺτους προσήκει ἡγεῖσθαι. 150, 4. ἐν πολλοῖς χρέμασιν εὐδαίμονας οὐτας. 903, 11.
- εὐεργετεῖν] οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμαρνησάμενον, οὔτε φίλον εὐηργέτησα. 329, ult.
- εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἤξιον. 682, 4.
- εὐήθης] μὴ εὐήθεις αὐτῷ δοκῆτε εἶναι. 790, 6.
- εὐθέως] οὗτος αἰσθόμενος εὐθέως ἦκοντα, παρεκάλεσέ τινας τῶν ἐπιτηδείων. 142, 15.
- εὐθύνη] εὐθύνας δούλαι. 548, 9. ὀφλεῖν. 369, pen. ὑπέχειν. 840, 6. ἐν ταῖς εὐθύνας τῶν ἑνδεκα. 359, 1. T. πολλὰς ἀρχὰς ἄρχοντες, οὐδεμίαν εὐθύνην δίδουσι. 781, 2.
- εὐκλείης] εὐκλεῦ θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλεῖπει λόγον. 85, 2.
- εὐκόλως] εἶχον. 172, 7.
- εὐμολπίδαι. 204, 4.
- εὐνεῖδαι. fragm. 29, 11.
- εὐνοεῖν] εὐνοοῦντες ἡμῖν. 453, 4. T.
- εὐνοία] δι' εὐνοίαν τοῦ ἡμετέρου πλῆθους (id est, πρὸς τὸ ἡμέτερον πλῆθος) ἀπέθανε. 369, ult. ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῆ ἡμετέρα, erga vos, ταῦτα παρανομήσαι. 721, 2. vestri studio. εὐνοία μᾶλλον, ἢ ἐλέγχω ταῦτα δοκιμάζεται. 884, 6.
- εἴνεος τῷ πλῆθει. 451, pen. T. νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἐαυτῷ εἰνούστατος ἐστὶν ὁ δῆμος. 680, 3. τοῖς ἀδικούσιν εἰνούστεροί εἰσιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ἡμῖν. 813, ult.
- εἰποεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν. 773, 6.
- εἴρεμα] opportunitas ex insperato oblata rei bene gerendæ, quæ εἴρεμα ἠγῆσθε τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. juventuti meæ nolite insidiari, enque abuti ad oppugnandum me lite forens, qui per ætatem minime sim idoneus causis in foro agendis. fragm. 10, 19.
- εὐρίσκειν] ἀγαθὸν τῇ πόλει. 451, 17. 453, pen. ἀδειαν. 480, 1. comparare. Ita Terent. Andr. rem belle reperire. et Plautus invenies infortunium. εὐρίσκεσθαι χάριν. 693, pen. 696, ult. ἀδειαν εὐρόμενος Andocides III. 14. Ita κρη apud Hebræos. v. Genes. XXVI. 12. Suidas v. Ἑῤες. P. εὐρίσκεσθαι, impetrare, acquirere sibi, adipisci. οἷοτό δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων εὐρίσεσθαι. 451, 17. 453, pen. δεηθῆντες οἱ κη ἠδύνατο εὐρίσθαι. 531, pen. παρ' ἡμῶν δὲ μηδὲν εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι ἕξιον. 696, ult.
- εὐρυχωρία. fragm. 24, 7.
- εὐσέβεια] εὐσεβείαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν, ἡμῖν ἀνέγραψε. in legibus conscribendis pietati magis tuendæ, quam parsimonιᾷ in sumptu sacrorum prospexit. 859, 1.
- εὐτέλεια] frugalitas. 859, 1.
- εὐτεχεῖν] εὐτυχούτας ἡμᾶς ὀρῶν ἐτόλμα προδιδόναι. 875, 5.
- εὐτυχία μεγάλη τῶν τούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι. 553, 1.
- εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας. 704, 16. οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι τοῦτο μείζον αὐτοῖς εὐχάμενον κακόν. 709, 1. εἴπερ εὐχεσθαι χρεὶ τοὺς εὐπεπονηθότας τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῶν πεποιηκότων. 709, 11.
- εὐχῆ] εὐχὰς εὐχεσθαι ὑπὲρ τινος. 196, 4.
- εὐψυχία. 57, 1. εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι. 63, 5. 73, ult.
- εὐψυχίαν ὁμολοῦσαν τοῖς κινδύνοις κτήσασθαι. 105, pen.
- εὐώνυμοι] pagus Euonymi. fragm. 33.
- ἐφέλλεσθαι τὴν κλεῖν. e foramine claustris clamem extrahere et secum auferre. 14, 16. Taylor reddidit in indice, subducere.
- ἐφίστασθαι] ὑπὸ τῶν ἐφεστιακότων, a principibus, magistratibus, ἀρπάσσεται. 704, 1.
- ἐφόδια ἐδέξην αὐτοῦ μοι δούλαι. 392, 1. ἐφοδῖαν ἀποροῦντες. 579, 1.
- ἐφορεία] magistratus Ephorum. fr. 36.
- ἐφορεῖ] nomen alicujus magistratus Athenis sub triginta tyrannis. 412, 5. 414, 5.
- ἔχειν] καλῶς. 27, 3. 43, 3. εὐκόλως. 172, 7. ἀσφαλῶς. 303, pen. 810, 8. πονήσας. 547, 4. ἀναγκάως. 200, 3. ὀλιγάως τῆς δοκιμασίας. 794, 4. δίκην μερίστην. 59, ult. πράγματα, h. e. molestiam. 152, 2. 259, 1. πᾶγμα. 207, 5. αἰσχρὰν αἰτίαν. 486, 4. χάριν. 758, 10. (v. p. 570, not. 2.) συγγνώμην. 759, 1. οὐδὲν ἑλαττον εἶχον σιωπῶντες. lost nothing by keeping Silence. 416, 3. οὐκ ἔχω εἰπεῖν. 170, 9. πολλαχῆθεν ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν. 217, 1. ἐξέπλευσα ἔχων τὸ μεῖράκιον. 151, pen. οἶκον ἐχόντες ἂν ἐβαδίζομεν. 171, 2. τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν. 170, 12. ὀλίγα ἔλθον ἔχοντες χρέματα. 625, 14. 819, 8. ἀξίῳ ἰσυχίαν ἔχων

πολιτεύεσθαι, id est, ἡσυχῶς. 232, 1. τὰ τούτοις ἐχόμενα κακά. 745, 6. Ἐ. ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει. exercet. 20, 2. αἰτίαν. 186, 16. ὄργην μεγάλην ἀδικημάτων. 396, 5. ἔχειν δίκην potestine idem significare, atque δωδεκάκαι δίκην. 59, ult. ταῦτα γὰρ οὐτ' ἔλεγχον, οὔτε βάσανον εἶχεν. hæc neque verbis argui, neque tormentis exprimi poterant. 403, 6. ἐχόμενον ἐν ἀπορίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος. 452, 2. ἔχειν pro νομίζειν, ut Latinum habere pro existimare. 614, ult. ἔχει δ' ἡμῖν οὕτως. hoc nunc agitur, ut ne nesciatis. Scire vos velim, rem ita se habere. 692, pen. πάντας τοὺς ἔχοντας δυστύχημα τοιούτων. 746, 4.

ἔχθρα] ἔχθραν πρὸς τινα κατατίθεσθαι. 84, 5. ἔχθραι sunt privatorum inter se simultates. 338, 7. ἠρότερον ἔδει τὴν ἔχθραν ἐπιδείξει τοὺς κατηγορούντας. 383, 2. ἔχθραν, οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. 816, 5. τὴν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε. nihil aliud auferetis, quam simultates. 827, 1. ἔχθραν ἴδιαν οὐδεμίαν μεταπορευόμενος. 870, 1. μηδ' ἂν τὴν ἔμπεδοκλέους ἔχθραν ὑμῖν ἔμποδὸν γένεσθαι. fragm. 37.

ἔχθρός] οὐτ' ἔχθρὸν ἐτιμαρχομένην, αὐτὴ φίλον εἰρηγέτησα. 329, 2. ἐχθρὸς ἀπάντων ἀνδράπων Ἐργοκλέϊ. 831, 6. εἰ τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκίνοιο ἐπιλάθεσθαι. 906, 13. ὥστε τοὺς ἐχθροὺς βούλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνήσκειν. fragm. 29, 8. τοὺς οἰκίους νομίζειν ἐχθροὺς. fragm. 37.

ἕως] οὐ πρότερον ἕως, pro οὐ πρότερον ἢ ἕως. 429, 6. 565, 12. 779, 1. Taylor duas facit hujus particulae significaciones, alteram dum quo refert 590, 3. 646, ult. 593, 4. alteram donec, quo refert p. 429. et 565.

2.

ζῆρᾱ] vestis. fragm. 33.
ζευγνύει τὸν Ἑλλησποντον. 94, 2. Ἐ.
ζῆλος τῶν γενηθέντων. 107, ult.
ζηλοῦν] ζηλοῦται ἀρετή. 91, 1. ἐζηλωκῶς τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους. fr. 30, 26.

ζημία] τὰς μερίστας ζημίας μικρὰς ἠγεῖσθε. 5, 3. ζημίας ἔμαυτῶ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποφράναι. 274, 1. οὐ δῆπου τὴν μὲν μικρὰν ζημίαν περὶ πολλοῦ ποιούμεαι τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους περὶ οὐδενὸς ἠγοῦμαι. 282, pen. ἐν ταῖς μεγάλας ζημίαις ἐνόησε οὐχ ἦτορον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους. 906, 5. εἰ τὰς μὲν ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει. 908, 11. μέγροθος ζημίας. 6, 2.

ζημιοῦν] ζημίας ταῖς ἐσχάταις ἐζημιούτο. 886, 4. fraudare, emungere. 909, 11. ζημιοῦσθαι θανάτω. 213, 1.

ζῆν] ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν

μᾶλλον ἢ τεθνήσκειν. fragm. 29, 8.
ζητητής] ζητηταί recuperatores, quastores, qui quaerunt, quæ pecunia publicæ penes quos homines privatos interservæ lateant, casque illinc repetunt. δικαιότερον ἂν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν. 705, 2. fragm. 35.

ζυγός] ζυγῶ ἰστάναι. 360, pen.

H.

ἦ] γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἡ χωρίδιον. 632, 3. Ἐ. nil aliud addens, unde intelligeretur, quæ ipsi fuisset hac de locutione sententia, redundat in illo Lysiae proprio loquendi more, ut post tούτου velut explicandi ergo repetat ἦ. quod minus est necessarium, et sine damno sententiae abesse poterat. Exemplo clarius id fiet, quod dico. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιάρτερον γένοιτο αὐτῶ, ἢ τεθνήσκειν — id est, τοῦ τεθνήσκειν δηλονότι. 370, 4. Simile est illud p. 125, pen. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιάρτερον, ἢ τεκεῖν μὲν et οὐδὲν χαλεπώτερον τούτων, ἢ — 777, 14. Item redundat, vel delendum potius est in illis: ἐλέγετο Στεφάνου πλεονεῖν εἶναι ἢ πενήτηνοντα ταλάντων. 648, 2. Contra desesse videtur ante ἕως pone πρότερον, ut in illis: μη ἂν πρότερον ὑμῖν ἠήσασθαι, ἕως ἂν ἔδοκιμάσθησαν. 565, 12. 779, 1. ἡβᾶν] οὐς οὕτω ἴστε εἴτ' ἀγαθοὶ, εἴτε κακοὶ ἠέσσαντες γενήσονται. 694, 4. ἠγεῖσθαι] οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στατηγῶν οὐδὲ γὰρ εἶχον ὅπου ἠγοῦντο. 533, ult. 565, 12. ἐτέροις ἠγοῦμενος. aliis ducem se præbens. 882, 1.

ἠδεσθαι] ἅπαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἵσθυσαν. 90, 6.

ἠδέως] ἠδίων ἐμὰ κακῶς λέγουσιν, ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαίνουσιν. 292, 1.

ἠδονῆ] τὸν νόμον, ὃν περὶ ἐλάττονος τῶν ἠδονῶν ἐποίησας (nisi potius ἐποίησω in medio leg. sit). 28, 13. τὰ πατρία εἰς τὰς αἰσχίστας ἠδονὰς ἐναλίσκεν εἰδισμένον. 619, 1. τοιαῦτα, ἃ τῷ κτησαμένῳ ἠδονῆν ἂν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον παρέχει. 633, ult. ἦκει ἡμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς. 434, 1. ἦκον οἱ πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. 625, 10.

ἠλιάζεσθαι. in curia Heliaea judicare. fragm. 33.

ἠλιαία. 357. v. not. 45. fragm. 13, 21.

ἠλιθίως. 359, 3.

ἠλιθίως διακεῖσθαι. 13, ult.

ἠλικία] ἠλικίας ἀπάσης ἀπούσης. ut Latini “ omni juventute peregre agente,” h. e. viris omnibus domo absentibus, qui per ætatem ferre poterant arma et stipendia merere. 108, ult. οἱ ἐντὸς ἠλικίας. 110, ult. ὅτε ἦν ἐν τῇ ἠλικίᾳ. cum esset in flore ætatis, qua viri uxores ducunt et rem publicamque privatamque ge-

gunt. 621, 8. ἀλλ' ὄρατε τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους δύναται ἰκανῶς ἀποτρέπειν. 666, 2. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων. fragm. 5, ult. ἡλικία τῆς πόλεως. fragm. 37.
 ἡλικιάτης] ὅστις ἡμῶν ἡλικιάτης τυγχάνει. 695, ult.
 ἡμέρα] ἐν ἐβδομηκοντα ἔτεσι μὴδὲν εἰς ἡμᾶς ἐξήμαρτεν, ἐν ἑκτῷ δὲ ἡμέραις. 672, 5. ἅμα ἡμέρα. aurora vix dum illuscente. fr. 5, 10.
 ἡμισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως διπλάσιον λυπομένου. 230, 2.
 ἡσυχίαν ἀγειν. 147, 5. 151, 3. 258, ult. πρὸς τοὺτους ἐξῆστι. 821, 7.
 ἡσυχιότης] modestia, pudor, sedatio in moribus. 789, 11.
 ἡττῶν] τίς γὰρ ἐτι θελήσει χριστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθίσονται, si boni posthabebuntur a vobis, inferiori loco penes vos erunt, τῶν κακῶς ἡμᾶς ποιοῦντων οἱ εὖ ποιοῦντες. 692, 6. οἷκ ἐστι ποσαῦτα χρέματα, ὧν ἡμεῖς ἡττήσεσθε (pro ἡττηθίσεσθε). 822, 3. οἷκ ἀξίον ἡμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἡττῶσθαι. 823, 5.
 ἡττων] ἡ φύσις καὶ νόσος ἡττων καὶ γήρας. cedit, succumbit. 130, 2. μᾶλλον ἢ ἡττων. plus, minus. 206. 1.

Θ.

θάλασσα] ἡ ἀρχὴ ἐστι τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης. 914, 1. ἀπειροὶ οὔτε γῆς οὔτε θαλάσσης οὐδέμιας. 54, 1.
 θάνατος ἀγιστος λιμός. 190, 1. κρύπτειν τιὰ τὸν θάνατον. 897, 2. θανάτῳ ζημιούσθαι. 212, ult.
 θάπτειν] οὐδὲ θάψαι τὰ σώματα αὐτῶν ἀπέδοσαν. 616, ult.
 Θαρρήλια. 698, 4.
 θαρρῆλος] νῦν ἐν τῷ θαρρῆλῳ ὄντες. 710, 12.
 θαρρῆν] (forsitan e proximo subauditur τὰ πεποιημένα) non sperare, certa cum fiducia, facinora sibi sua nullam esse molestiam creatura. 215, 1.
 θαυμάζειν τῆς τόλμης. 411, 3. τῶν συνεργόντων. 436, pen. T. vel potius τῶν συνεργόντων, mors οὔτε θαυμάζει τοὺς ἀγαθοὺς. reveretur, parcat, præterit magnificiens. 126, 6. θαυμάζω τούτον τῆς διανοίας. 161, 3.
 θαυμαστόν. 148, 12. 164, 1. θαυμάσιον. 216, 2. T.
 θεῖος] τὰ θεῖα πράγματα, sunt res omnes, quæ numine deorum gubernantur, in quas homini nil potestatis est, ut neque accelerare, neque morari, neque moderari eas pro arbitrio suo possit, ut sunt morbi, vices dierum et noctium, tempestatiumque anni, defectiones siderum, aliaque talia ostenta. 92, ult.
 θεριστοτεῖν. fragm. 8, 30.
 θεός] ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν

εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. 444, 14. ὥστε τῇ θεῷ τὰς δεκάτας ἐξαίρεθῆναι. 686, 5.
 θεράπειναι ἢ ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐαδίζουσα. 11, pen.
 θεραπεύειν τὸν πάτριον νόμον. 132, pen. T. βούλονται πάντες ὑπὸ τῶν παιδῶν θεραπεύεσθαι χρήματα ἔχοντες μάλλον ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀπορούντες. 638, 4.
 θεράπων] πιστὸν οὐδὲν εἶναι φάσκων τοῖς θεράποσι. servis. 283, 1.
 θέσις, oppriggeratio, τοῦ ἵππου. 306, 2.
 Θεσμοφόρια] ὡς Θεσμοφορίας ὄχρητο εἰς τὸ ἱερὸν (Cereris puta Eleusiniæ). 24, 1.
 θηλάζειν] ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθλάζε. lac præbuit, lacte nutritiv. 13, 2.
 θνήσκειν. ἀποθνήσκειν. 649, 1. ἀπέθατεν. 660, 13. ἀποθανῶν. 654, pen. τεθνάσι. 16, 12. 652, 5. τεθνήστες. 421, 4. τεθνεῶτων. 55, 3. 63, 5. 438, ult. τεθνεῶτων. 438, 2. τεθνεῶτας. 63, 9. ἐτεθνήκει. 649, pen. ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀβηθησκει. 346, 2. τεθνάει ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. T. τεθνεῶτος est in fragm. 5, 12. ὅσα περὶ τεθνεῶτων λέγουσιν οὐ πάνυ θαυμάζω· οὐ γὰρ ὑπ' ἐκείνων γ' ἐξελεγχθεῖεν ἄν. 652, 5.
 θοιμάτιον. 350, 3.
 θορύβος] ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ. 146, 9. οὐδὲν αὐτῷ μέλει τοῦ ἡμετέρου θορύβου. 450, pen. μὴ θορύβῳ τὰ πράγματα κίνηει, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γνώσκων. fr. 37.
 θρεπτή] ancilla. fr. 28, 1.
 θυγάτηρ] τοῖς δ' ἐμ θυγατέραν παῖδες γεγόνασι. 551, 1. γίνεται αὐτοῖς θυγάτηρ, ἢν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γῶναι ὀκότερου εἶν. fr. 7, 20.
 θυεῖν τὴν πανήγυριν. 199, ult. θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύβευαν καὶ στηλῶν. 852, pen.
 θυμιατήριον] τοῖς χυσοῖς χερνίβοις καὶ θυμιατηρίοις. fr. 7, 15.
 θύρα] τὴν θύραν προστιθέναι. 14, 15. αἱ θύραι νύκτωρ φοροῖν. 15, 1. 20, pen. μέταυλος θύρα et ἀλλοίως. 20, pen. τὴν θύραν ὠθεῖν. 28, 3. τὰς θύρας ἐκβάλλειν. 148, 7. ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι τῶν οἰκημάτων ἀπεσπᾶσθησαν. 634, 3.
 θυρώματα] fores et quicquid eo pertinet. 634, ult.
 θυσία] θυσιῶν ἀναμνήσεις. 103, 2. τὰς ἐκ τῶν κύβευαν καὶ στηλῶν θυσίας. 852, pen. ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πατρίοις θυσίαις. 855, 2. 856, 1.
 θυσιάζειν. 196, 4.

I.

ἰδεῖν ὡς θῆσαν πολλὰ, ἄν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι. 102, ult.
 ἰέναι] pro ἐπανέναι, redire. 26, 3. ἰέναι ἐπὶ πόλιν. adoriri, invadere, infestis animis et armis impetere. 84, 1. εἰς ἐλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. 899, 2.
 ἰερός] μαινομένων τῶν ἱερῶν. 60, 1. χερνίπτουσαι ἐν τοῖς ἱεροῖς χερνίβοις. 255, 5.

τῶν ὄσων καὶ ἱερῶν ἀναγραφεύς. 862, ult. ἱεροσύλος. 858, ult.

ἰκανώτατος εἰπεῖν καὶ γῶναι καὶ πρᾶξαι. 105, 4.

ἰκανότης. facultas dicendi. fr. 27, 35.

ἰκατεῦειν καὶ ἀντιβολεῖν. 28, 9. 31, 5.

ἰκέτης] ἐπὶ τὸν ἑωμὸν ἰκέται ἰκαθεῖζοντο. 69, ult. ἰκέτας ἐξελεῖν. 74, pen. ἰκέται θεῶν καθίζοντες. fr. 27, 28.

ἰματίδιον. fr. 36.

ἴνα] cum indicativo constructum loco subjunctivi. 43, pen. 147, 13. 169, 1. Sic Libanius t. I. p. 842, 41. ἴνα μοι δυστυχεστέραν τὴν ἰγίειαν ἀντέδωκας, μο ἀντιδῶς ἔν ἀντιδόης. quo mihi, loco morbi ablati, bonam valetudinem redderes multo, quam morbus erat, miseriorem. b) ubi, vel quo. ἴνα Δεκελειῆ προσφρατῶσιν. 731, 2.

ἴππαρχος. 575, pen.

ἴππευειν] ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἴππευῇ, ἄτιμον εἶναι. 523, 4.

ἴππικῆ. 746, 1. T.

ἴπποδρομία ἐτύγχανεν οὔσα ἀνακείως. fr. 30, 16.

ἴπποστάσιον. equile. fr. 12, 1.

ἴπποτοξότης] κἂν τοῖς ἰσσοτοξόταις ἰσσωεῦοντα. 565, 7. T.

ἴσημι] τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν ἅπαντες ἴσασι, ὅσοι ἐμε γινώσκουσι. 614, 9. μηδὲ ἂν φασὶ μέλλειν πρᾶξαι χάριν αὐτοῖς ἴστε. 434, 7.

ἴσθμοι καὶ Νεμέα ἐνίκησε. 661, ult.

ἴσος] τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν. 128, 4. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει. 434, 14.

ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. ἐξ ἴσου συνείναι τοῖς πλουσιωτάτοις. 745, 13. ἐξ ἴσου. *indifferently*. 762, 5.

T. ἴσον αὐτὸν παρέχειν πᾶσι. 129, 6. ἴσα ὄσπερ. 637, pen.

ἴστοιχός] *inquinibus pari jure cum civibus utens*. fr. 29, 10. *id quod verum non est*.

ἰσπάνια ζυγῶ. 360, pen. T. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ γνωρίζεσθαι ἔλαβε, τὸ δὲ σὸν μέχρι σου (scil. προελθὼν) τὴν δόξαν ἔστωσε. fr. 19, 2.

ἰσχυρὸς λίαν νόμος. *lex inclementior*. 568, 3. T. ἰσχυρῶν χαρίων κατελιημμένον. 581, 3. τοῖς ἰσχυροῖς ἐχρηστέ, μηδὲν αὐτοῖς πάσχωσιν, οὗς ἂν βούλωνται, ὑβρίζειν. 753, 6.

ἰσωνία. *aqualis pretii*. fr. 11.

ἴταιός. *homo Iteensis*. fr. 26.

K.

καδίσκος] τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκον, ἀλλὰ φανεράν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔδει τίθεσθαι. 467, 8.

καθαίρειν τὴν πόλιν. 255, pen.

καθαίρειν] καθήρηται ὁ νόμος. 203, 1. 204, pen. ἡ καθαίρουσα ψῆφος *opposita τῇ σωζούσῃ*. 467, 10. τῶν τευχῶν καθρημμένον. 549, 3. τεῖχη ἀντὶ τῶν καθρημμένον ἀνέ-

στησαν. 119, 8.

καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν τῶν ἀδικούντων. 385, 2. οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας. 793, 3.

καθεῖζεσθαι de judice. 170, 2.

καθεῖργειν] εἰς οἴκημα καθεῖρξεν. *er sperrete ihm ein [he barred him in]*. fr. 30, 20.

κάθετος] *equus Neptuno sacer in mare demissus*. fragm. 29, 17.

καθῆσθαι] ποιήσεις αὐτοῖς οὐκ ἐπιβουλεύοντας σοι καθῆσθαι. *in concione*. 820, 5.

καθιεροῦν] καθιέρωσε τῇ Ἀθηνᾷ εἰς ἀναθήματα. 639, 3.

καθίζειν v. p. 69, not. 39. de judice. 170. v. not. 14. ἰκέται θεῶν καθίζοντες. fr. 27, 8. καθίζουσι ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουχυῆσι.

460, 3, καθιστάνειν] πόρρω τὸν πόλεμον κατέστησαν. 124, 8. ἀδελφοὶ ἐρήμους. 125, 7. ὀλιγαρχίαν. 323, 4. τιμαρχίας μεγάλας. 159, ult. τὰ πραχθῆντα κύρια φήφω. 326, ult. οὐσίαν ἀφανῆ. 684, ult. φανεράν. 907, 4. hoc nique quod nos realizing his Estate.

οἱ τριάκοντα κατέστησαν. 466, 11. κατεστάθησαν. 466, 13. καταστάς χορηγός. 698, 2. 699, 8. τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι. 458, 6. ἐλπίς ἐν οὕτω δεινῷ καθίστησκεν. 617, 8. *sedare*. ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δὲ ἡμεῖς. 233, ult. T. ἀνώμουν κατέστησαν τὴν αὐτῶν πατρίδα. 59, 2. ἐνέχρους καταστήσαι τοῖς εἰαίοις. 736, 4. αὐτῶ βίον ἐσπίποιον. 76, 4. δημοκρατίαν κατεστήσαντο. 77, 4. εἰς ἀνάγκην. 135, pen. εἰς ἀγῶνα. 163, ult. εἰς κίνδυνον. 186, 9. τὴν πόλιν civitate et turbis belli civilis rursus ad pacem revocare. 233, ult. ἔως ἂν τὸ πρᾶγμα κατασταῖ. *donec turbæ conquiescerent, et resp. ad pristinum statum rediret*. 461, 3. τοῖτους αὐ καθίσταντο. *illos contra in administratione reip. collocabant*. 671, pen. τοῖς εἰς τὰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστάσι. 861, pen.

καὶ] ἔχθρα ἐμοὶ καὶ αὐτῷ. 7, 2. 45, 12. ὁμοία σοὶ καὶ ἐκείνοις. 461, ult. ἀξίους τοῖς — ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. 131, 3. ὥς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν καὶ μάστιγας παρεξομαι. 489, 4. T. καὶ μὲν δῆ. *aliqui*. 213, 4. καὶ ante μόνος *redundat*. δύο καὶ μόνος ἀπολογίας. 830, 1.

καίειν] καίμενα ἱερά. 100, ult. καιρομένην περιορᾶσι τὴν Ἑλλάδα, *discordiis et bellis civilibus conflagrament*. 914, 13.

καιρός] *opportunitas*. κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ. 450, 6. *Ita Demosth.* ἐν τῷ π. π. *non longe ab initio συμβῆναι πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι*. T. ληφθεὶς ἐν τοιοῦτω καιρῷ. 601, 7. οὐχ ὁ ἐπιπῶν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων. 916, 1.

κακηγορία] v. 22. *argum. orat. VIII. p. 295. passim in orat. contra Theomn. ubi msti scapissime per errorem κατηγ. T.*

- ἀνελεύθερον καὶ λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι. 344, 7. 353, ult. 367, pen.
- κακοδαίμονιαστῆς] ἀντὶ νευμνιαστῶν κακοδαίμονιαστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοῖνομα θέμενοι. fr. 29, 1.
- κακονοεῖν] οὐδέποτε ἡμῖν παύονται κακονοεῖντες. 832, 12.
- κακόνοια. 722, 9.
- κακόνοος] πάντων ἀνδρῶπαν ἔν ἂν ἑμαυτῷ κακονοοῦστας. 283, 11. ὡς κακοί οὐντες τῷ πλήθει. 608, 8. κακοί ἐγένοντο εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα. 682, pen. 764, 4.
- κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύεσθαι δὲ μηδέποτε. 226, 6.
- κακός] ἐμοῦ πολλὸ ἀποφειμιμμένου τῶν ἑμαυτοῦ κακῶν. 16, 5. συνέχσθαι κακοῖς. 22, 7. περιποιεῖν ἑαυτὸν ἐκ πολέμου καὶ κακῶν. 246, 1. ἔρρωτο κακὸν τι ἐργάζεσθαι. 464, 5.
- κακοτεχνίου (actio maleficii). fr. 36.
- κακοῦν] κακῶσας φαίνεται τὸν δῆμον, ὃν αὐτοῦ φησὶ πατέρα εἶναι. 510, 1.
- κακουργεῖν] ὅστις τοῦ μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ. fr. 36.
- κακός] δικὰς ἐξ ἀντιδόσεως κακῶς ἠγνώσαστο. 147, 7. ἄσπε τούτου γε κακῶς ὑφ' ἡμῶν μεμαρτύρηται. 488, ult. κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τινος. 298, 1. ὄζειν κείστον τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης. 190, ult. κείστον γεγονέαι. ignobiliore loco natus esse. 622, 5.
- κάκωσις] κακώσεως νόμος. 510, 7. T.
- καλάμη] οὗτος δὲ περὺς ἐπὶ καλάμη ἀροῦ. post stipulam terram arat ad triticum conferendum. fragm. 28, 4.
- καλὸς] τρέποιον ἔργου καλλίστου μὲν αὐτοῖς, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 3. τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χεράμενος δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος κατέσθη. 433, pen. περὶ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γράμην. fragm. 37.
- καλῶς αὐτῷ εἶχε. satis refectus fuit cibo potuque et sermonum hilaritate. 27, 3. 43, 3. ὡς οὐ καλῶς (id est, καθαρῶς) Ἀθηναῖον ὄντα. 482, ult. καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον. 821, 9.
- κάμνειν] ἀπικθαεῖν ἢ κάρμεν νημίμως ἅπασιν κοινόν ἐστι. fr. 22, 13.
- κάμπτειν] ἐστὶ δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους γωνιασμός. fr. 24, 4.
- καπηλεῖον] δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυτάτου καπηλείου. 27, ult. συγκλείσαντες τὰ καπηλεία. fr. 5, 4.
- κάπηλος] κάπηλι, παρ' ὧν προσωπίσεις λαμβάνων, οὐκ ἀποδίδωσι. fr. 5, 3. per contemptum. περὶ τούτων τὸν κάπηλον, ὡς περὶ στήλην, διαφθεῖρονται. fr. 5, 9. ἀντὶ καπήλου ἑαυτὸν μισροπόλην ἐπέδειξε. fr. 5, 20.
- καρκίνος] ἐλυμῆναντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτάσαι αἱ κύνες. fragm. 23, 15.
- καρκός] καρπού τινὶ δικάζεσθαι. jure cum aliquo contendere de fructibus fundi. fr. 13, 27.
- καρπούσθαι ἴδια τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς. 778, 11. T.
- κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, de magistratibus et in eorum fraudem atque contumeliam. pro vulgari τῶν ἀρχόντων καταψεύδονται. 717, 5. κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνειν. 13, 3.
- καταβαίνειν κατὰ τῆς κλίμακος. 13, 3.
- καταβάλλει πατάξας. 492, 7. 505, 8.
- καταγγέλλειν] denunciare. ἀντὶ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλασι. 781, 4.
- κατάγειν] παρ' ἐκείνου κατηγόμην. penes eum devertebat. hospitio ejus atebat. fr. 32, 17. καταγνόχασσι. fr. 36.
- καταγελᾶν] καταγελᾶσονται πολλοὶ ἐμοῦ. 142, 4. καταγελᾶν τῆς πόλεως ἀπεισι. 568, 16. καταγελῶντες καὶ θεῶν καὶ τῶν ἡμετέρων νόμων. fr. 22, 4.
- καταγνώσκειν τινὰ φόνον (pro τινὸς φόνον). 33, 1. τινὸς σοκοφαντίαν. 177, 6. εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ υἱοῦ δὲ ἀδικούντος δι' αὐτὸν ἀποφημισθε. 527, 14. καταγνόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν. 669, 6. μὴ καταγνώμαι διαροδοκίαν ἐμοῦ. 709, 2. εἰ τις ἡμῶν ποσπρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσόντων. 755, 2. δειλίαν τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱός. 527, 8. T. φυγὴν αὐτοῦ καταγνὸς Θράκης καὶ πάσης πόλεως πολίτης ἐβούλετο μάλλον γενέσθαι. 548, 10. φαυλότητά μου μεγίστην καταγνώσκεις. fr. 35.
- καταγνώμαι] οὐδεὶς κατέαρχε τὴν κεφαλὴν. 144, 3. κατεαρχε τὴν κεφαλὴν. 156, ult. κατεάξατες. 159, 6. T.
- καταγωγή] taberna. fr. 36.
- καταδαρθεῖν] ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον. fragm. 22, 19.
- καταδέχεσθαι. exsules recipere domo, in patriam rursus redire sinere. 208, ult.
- καταδικαίαν] δίαταν καταδικαστάμενος οὐδενός. 773, 10. κατεδιηθησάμην. in judicio arbitratus vici. fr. 36.
- καταδικάζειν] judicio vincere. κατεδικάσαστο ἐπὶ Ξεανέτου ἀρχοντος. 590 ult. 732, 3. 737, 1.
- καταδουλοῦν] χειροτονούντες ἡμᾶς αἰτοῖς καταδουλοῦσθε. 918, 4.
- καταδρομῆς γενομένης τῶν φυγάδων. 688, pen.
- καταδροδοκεῖν. pro largitionibus jura majestatis, nervos reip. vendere. 808, 9.
- καταδάπτειν. 248, 3.
- κατακείσθαι] γυμνακῶν ὀμοῦ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν κατακειμένων. ad mensam accumbentibus. fr. 35, 13.
- κατακυβεύσας τὰ ὄντα. bona cum prodigisset alea. 541, 2.
- καταλαμβάνειν] ὅτι τινικαῦτα ἀφιγμένους οὐδὲν καταλήψοιτο τῶν ἐπιτηδείων. 26, ult. percontando intelligere, doceri, resire. ἐτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατελάμβανον, id est, αὐτοῖς μὲν οὐ κατελάμβανον, ἔτε οὐκ ἔνδον ὄντας, ἐμάνθων δὲ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔνδον. ad aliorum domos delatus, docebar ab incolis, eos domo abesse. 45, 1.

καταλέγειν] enumerare, recensere. 92, 4. καταλέγεσθαι. militiae adscribi. 319, 2. et 4. καταλέξει εἰς τοὺς ὀπλίτας. 566, 4. καταλέξει ἐννακισχιλίους. 675, 2. 676, 4. καταλέξας εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἀθηναίων οὐδένα φανήσομαι. 773, 9. οὐδὲ τῶν τρισχιλίων κατελέγην. 845, 5. καταλεγείς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου. allectus in numerum militum eorum, qui Thrasylum debent in castra prosequi. 894, 15. καταλείπειν φυλακὴν ἱκανήν. 97, 1. τίς ἐστὶ αὐτοῖς ἡδονὴ καταλείπεται. 125, 3. εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτος ἦν, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλειπεν. 660, 4. τὸν βίον καταλιπεῖν. 901, 4. τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελειφθῆναι. 917, 2. καταλογεύς] qui præest conscribendis nominibus civium allegendorum eum in ordinem, qui dignus habetur gerendæ reip. 675, 2. κατάλογος] εἰς τὸν Ἀθηναίων κατάλογον καταλέξας. 773, 9. καταλύειν τὴν δημοκρατίαν. 452, 7. πλῆθος. 454, 8. δῆμον. ibid. T. οὐχ οὔτοι καταλύουσι τὸν δῆμον ὃν πλείστους ἂν πολίτας ποίωσιν, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλείονων ἐλάττωσιν. 676, 2. τὰς ναῦς δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυομένας. 817, ult. ἀπεβῶ καταλύων τὰς θυσίας. 852, 3. πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. 858, pen. ἐπιβουλεύειν καταλύσαι τὴν πολιτείαν. 452, 7. καταμαρτυρεῖν] καταμαρτυρήσει σου τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα. 463, 2. καταμένειν] οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις. 882, 4. καταμηνύειν] κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν. 473, 7. καταπειράζειν] τὴν ἡμετέραν ψῆφον καταπειράσαντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον. 867, 12. καταπίπτειν] πωληγὴς κατέπεσεν εὐδύς. 29, ult. καταπλεῖν] κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. 224, pen. καταπλήξ] formidine percussus et dejectus animo. 251, ult. fragm. 6, ult. καταποντίζειν] κατεπόντισε τοὺς φίλους. 541, 3. καταπροδίδουσι] τῶν ἄλλων ἀπάνταν ὅσοι ἤρξαν καταπροδιδόντων. 669, 4. καταρᾶσθαι στὰς πρὸς ἐσπέρας. 253, 1. κατασκάπτειν] εἰ κατασκαφεῖ τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα σταδία ἑκατέρου. 451, 6. T. κατασκαφὴ τῶν τειχῶν. 451, 8. T. κατασκεδανύειν] ἀλλ' οὐχ οὕτως ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατασκέδασται. 367, ult. κατασκευάζειν] ὡς ἐγγυρτάτω τῆς ἀγορᾶς κατασκευασμένους, qui suas κατασκευὰς, h. e. officinas, instrumenta, supellectilem, tabernas, prope forum habent. 754, ult. κατασκευάσμαι: τέχνην μυρφικὴν. ich habe mir eine Apotheke, oder Liqueurboutique angelegt. fr. 4. 11. κατὰστασις] manupretium, quod militi

recens allecto. datur ad comparandum nonnulla expeditioni necessaria. ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράττοιτε παρ' αὐτῶν. 574, 3. κατὰστασιν παραλαβόντα. 574, 6. τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις. 574, pen. πόλιν ἐν τοιαύτῃ καταστάσει. 881, 15.

κατατάσσειν] οὐδεὶς ταξίαρχος αὐτὸν φαίνεται κατατάξας εἰς φυλὴν. 498, ult.

κατατιθέναι ἀργύριον. 179, pen. οὐδὲν τῶν αὐτοῦ καταθήσει, dependet, ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα ἡμῖν ἀποδώσει. 832, 2. μεταίκοιον κατατιθεῖς, dependens, ἐπὶ προστάτου ὄκει. 874, 1. κατατίθεσθαι ἔχθραν φανεράν πρὸς ἐκείνους. suscipere. 84, pen. ut nostrum einlegen. Ehre, Schande einlegen. serere quasi causas simultatis, et tanquam semen aliquod animis credere servandum, unde postmodum apertæ inimicitiae existant. οὔτεν. frumenta in granariis recondere, atque ad tempus caritatis reservare. 718, 8. παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκείνος παρὰ σοι κατέθετο. 903, 9. τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι. deponere. 914, 6. τὰς ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθουσιν. fragm. 5, 8. Taylor h. l. ad caput penult. Lectionum Lysiacorum ablegat.

καταφεύγειν εἰς γναφεῖον. 145, 1. ἐπὶ τὴν ἐστίαν. 29. 4. κατέφυγον εἰς ταύτην. permissi causæ meæ dijudicationem hujus fœminæ testimonio, ad illud provocans, in eoque spondens me acquieturum. 181, 4. ἐπ' ἐμὲ κηδιστὴν ὄντα κατέφυγον. receiptum habebat. 893, 6.

καταφρονεῖν] nauseare. τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμῶν. 433, 8. T. εἰ κατεφρόνησαν τοῦ ἡμετέρου πλῆθους, etiamsi condonatis hoc illis, quod plebem vestram contempserint, 333, 1.

καταχαρίζεσθαι τι. gratias alienis jus et fas condonare. 192, pen. ἴβῶν ἐστὶν ἄλλους τινὰς τὰ ἡμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ἡμᾶς αὐτούς. 814, 6.

καταχειροτονεῖν] Ἐργακλέους θάνατον καταχειροτονήσατε. 828, 8.

καταχορηγεῖν] κατεχορηγήσε πεντακισχιλίαις δραχμάς. impendit in choregatum. 642, 2.

καταχρῆσθαι. quæ pecunia adhuc iners in arca jacuisset, eam alicui rei impendere, expromere, erogare, atque exercere. 626, 2. et 6.

καταφείδεσθαι τινος. 179, 3. ὅσα ζῶντων ἐπιχειροῦσι καταφείδεσθαι. 652, 7.

καταψήφίζεσθαι τινος θάνατον. 446, pen. 535, 11. 922, 5. δειλίαν, pronunciare, dignum eum videri, qui imbellis appelletur. 525, 2.

κατεπεῖν ἅπαντα τάλυθῃ. enumerare, prodere verbis. 22, 8. de indice, percontanti, quæ novit, omnia prodente. ausagen, ausbeichten [to utter, confess every

- thing]. 173, 3. 483, 5. et. 9. ἐν τῷ δῆμῳ κατέπειον, denuntient velim propalente in concione, τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα. 708, pen.
- κατελείν τινά. misericordia erga aliquem moveri, importuna et noxia, non meritum. 192, pen.
- κατηργάζεσθαι βέβαιον τὴν ἐλευθερίαν. 107, 13. ἐπὶ κατεργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος, ἢ συγκατελθεῖν συγκατεργασάμενός τι τῶν συμφερόντων. 874, pen. πρότερον τῶν κατεργασμένων (sc. τὸ ἔργον) τιμηθῆναι. 889, 2. ἄλλων κατεργασμένων. 889, pen.
- κατέρχεσθαι] οἰκάδε. 497, 12. εἰς τὸν Πειραιᾶ. 459, 2. ἐξ οὗτου κατεληλύθατε. 345, 1. T. εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν καθήλομεν. fragm. 32, 19.
- κατέχειν] propositum et optatum finem consequi. εἰ δὲ μὴ κατέσχοι. and though they did not succeed. 160, 3. T.
- κατηγορεῖν τῶν λιπόντων τὴν τάξιν. 534, 2. ἂ ὑπὸ τῶν Α γεγίνηται, ἐμοῦ κατηγορημένοι. 760, pen. T. judicare, edere. 23, 3.
- κατιναί] domum redire. 212, ult. 777, 2. κατολιγαρεῖν τοῦ δικάου. 332, 1. T.
- κάτοπτος πανταχόθεν. conspicuus. 283, 16. κατορθῶν ἀγάνα. 606, 11. T.
- κάτω] κομιζεσθαι τὰ ἑαυτῶν τοὺς κάτω. Manes defunctos, aut deos inferos. 59, ult.
- κείρεσθαι. lugere. 116, ult.
- κείσθαι] ζημία κειμένη. a lege constituta. 523, 11. νόμος κειμένος. 203, 1.
- κελεύειν. petere. 626, 3. T.
- κερδαίνει] εἰ δὲ, πάντα δὲον τιμωρεῖσθαι, ὅσπερ τιμωροῦμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὅν ἔξῃ, οὐ προσήκον αὐτῷ (subaudi ζῆν τοῦτον τὸν χρόνον). 502, 4. παρ' ὧν ἂν κερδαίνωσιν, ἀδικούντας ἀποφαίνουσιν. 669, 9. κερδαίνουσι πλείστα ἔταν τίμιον τὸν σῆτον πωλᾶσι. 721, 6. κερδαίνει ἀπὸ τῶν ἡμετέραν συμφορῶν. 881, pen. περὶ πλείους ἠρούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνει ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν. 882, 8.
- κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμέ πρὸς ἡμᾶς. javabat eum, ad vos me criminari, quod ea res ipsi expedit. 311, 2. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν. 872, 8. κέρδος προκειμένου. 73, 5. κέρδος βραχύ. 275, 5.
- κῆδεσθαι] οὐδὲ κηδόμενοι τῶν νῆδῶν εἰ παραδοθήσονται. 454, 5.
- κηδεσθῆς] affinis, cum genitivo. 479, 9. cum dativo. 447, 4. 620, 6. 621, 5. 624, 3. 656, 1. T.
- κηρύττειν] ὥστε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. 662, 1.
- κιβωτὸς] ἀνοίγναι τὴν κιβωτόν. 360, 1. Κικυνοῖ. 593, 9.
- κινδυνεύειν περὶ τοῦ σώματος, χρημάτων. 48, pen. πατρὶδος καὶ οὐσίας. 156, 1. 175, 3. ἄλλοτριῶν ἀμαρτημάτων. 264, 4. ὑπὲρ ἐλευθερίας. 105, 1. ἐτέρων δουλείας. 105, 2. si valeat conjectura nostra σωτηρίας. 123, 4. (ubi vulgo legitur περὶ) ὑπὲρ τῆς πόλεως. 238, 2. μεγίστων καὶ καλλίστων. 150, 5. ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύειν. 119, 2. si locus sit sincerus. κινδυνεύω ἐπαγαγέσθαι. 183, ult. T. τὰ ὑπὸ πολλῶν κινδυνευθέντα. 112, pen. res cum vitæ discrimine magnaque contentione gestæ. κινδυνεύειν οὐ περὶ τῆς αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας. 274, 6.
- κίνδυνος] de rebus bellicis frequenter, et frequentius etiam de forensibus. 612, 2. 617, pen. T. τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν τὴν πόλιν. 76, 1. μήμηρ ἐκ τῶν κινδύων. 87. 3. οἷος μέγας κίνδυνος. 98, 11. πόλις ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ γενομένη. 249, ult. τοὺς μὲν κινδύνοις ἡμετέροισιν εἶναι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων. 819, 3. ὅτι τῶν παιδῶν ὁ κίνδυνος εἴη. merces cum infantium periculo per mare ire, ut ipsorum sit damnum, si merces pereant. 908, 9.
- κίχημαι] χεῖσθαι ὅ, τι εἰς ἀγρόριον. commutato sibi daret id omne, quicquid in promptu esset argenti. 626, 4. 628, 1.
- κίων] συναρπάσαντες ἔδρασαν πρὸς τὸν κίονα. fragm. 30, 23. πάλιν πρὸς τὸν κίονα δῆσαντες ἔμαστιγίου. fragm. 30, 29.
- κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον. fragm. 27, 5.
- κλειεῖν] τὰ ἐμπόρια κεκλεισθαι. 721, ult.
- κλειεῖς] τὴν κλείην ἀφέλκεται. 14, 15. κλειδάς. fragm. 33.
- κλέος μέγα περὶ τίνος ἀκούειν. 57, 6.
- κλέπτειν] ἀσφαλὲς αὐτοῖς τὰ ἡμέτερα κλέπτειν. 310, 8.
- κλέπτῃς] τοῖς κλέπτῃς ἐπαρεῖτε φάσκεν μοιχοῦς εἶναι. 41, 1. κλέπτη δὲ οὐδέν. 312, antep. quod non intelligo, quippe corruptum. et videtur magis ad verbum κλέπτειν, quam ad substantivum κλέπτῃς pertinere. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπτῃσι σιτεῖσθε τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται. 852, ult.
- κληρονόμος] τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ θενωτοῦ χρημάτων. 907, 5.
- κληροῦσθαι] κληρωσόμενος ἔλθῃ τῶν ἐνέα ἀρχόντων. sortitum veniat, quo in collegium novem Archontum cooptetur. 196, 2. 749, pen. βουλῆς ἧς κληρωσόμενος ἦκε. 690, 2.
- κλίμαξ] ἵνα μὴ κινδυνεύῃ διὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα. 13, 3.
- κλίη] ἐν κλίῃ περιέρχεσθαι. 172, 9. ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα ἐν κλίῃ. fr. 31, 12.
- κλισίον] cellula. 395, 3.
- κλοπῇ] πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἤδη ἐπὶ κλοπῇ τῶν χρημάτων (scil. τῶν δημοσίων) ἀπεκτείνετε. 863, 2.
- κνημία] currus radius. fragm. 36.
- κνημῖς] ἀρπάσαι τὴν κνημίδα τῆς ἀμάξης.

currus radium arripere. fr. 36.
 κοινός] æquus. κοινός είναι τῷ τε φεύγουσι
 καὶ τῷ διακόντι. 557, ult. κοινὸν ἑαυτοῦ
 φίλον εἶναι τῆς πόλεως. fragm. 36, 15.
 κοινοῦσθαι] κοινοῦμενοι τῶν ἀγαθῶν. 442, 8.
 κοινωεῖν] κοινωημένοι. fragm. 37.
 κοινωία λόγον. fragm. 35.
 κολάζειν χρεῖ, οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων
 ἔνεκα, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τῶν
 μελλόντων ἔσεσθαι. 725, 5.
 κολυβιστής] permutator. fragm. 34.
 Κολυττός] ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ δικιζέτο εἰς τὴν
 Φαίδρου οἰκίαν. 901, ult.
 κόμη] τὴν μὲν κόμην Φιλῶν, τὰς δὲ μασχά-
 λας δασείας. fragm. 34.
 κομίζε[ιν] κομισθῆναι εἰς τὴν βουλὴν. 461, 3.
 463, 7. 477, 1. reportare, recipere.
 60, 1. 148, 16. ubi κομίσσθαι ἀργύριον
 et ἀπειληφῆναι idem sunt. adde 657, 8.
 831, 2. 834, ult. τιμὴν ἢ χάριν κομί-
 σσθαι. 763, 11. 768, 7. Inde κομί-
 ζεσθαι παρά τινος. 429, 4. de re funerea
 (v. p. 59. n. 24.) 539, 3. τὴν ἑμαυτοῦ
 ναὴν ἐκόμισα. I brought my vessel off safe.
 702, 2. et pea. T. κομίζεσθαι τὰ ἑαυτῶν.
 jurius suis potiri. 60, 1. κομίσασθαι
 τὰ ὄστ'α. tollere ad sepulturam. 539, 3.
 τὰ μύνητα κομίζεσθαι. 240, 2. ἵνα ἀρ-
 χεῖν ὕφ' ὑμῶν ἀξιουμέντες διπλάσια [scil.
 τῶν προσηλαχμένων] κομίσωνται. recuper-
 ant, vel auferant. 657, 8. τὰ ναυτικὰ
 χρεῖ ἐκ τῶν γραμματεῶν κομίσασθαι.
 897, 4. ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ δεῖγμα ἐν
 κλίῃ. fragm. 31, 12.
 κομπαίζειν. 214, 1. 249, 1.
 κόπτειν τὴν θύραν. fragm. 30, 20.
 κόραξ] ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς τοὺς κόρα-
 κας ἐκ τῶν πολιτῶν. 500, 6.
 κόρη. virgo. 139, 9.
 κόριον] puella. ἐρωτικῶς τὸ κόριον μεταχει-
 ρίζεται. fragm. 5, pen.
 κόσμιος] ταύτην εἶναι τὴν ἑπιπονωτάτην λει-
 τυργίαν, αἰετὸν πάντα χροῖον διὰ τέλους
 κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 9. κό-
 σμιός ἐστι καὶ οὐχ ὄραται ποῖόν ἂ ἕτερος
 ἐνταῦθα τολμῶσι. 789, 3.
 κουρεῖν] ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς
 Ἑρμῆς. 731, 2. οὐ μὲν περὶ μαρκεπάλιον, ὃ
 δὲ πρὸς κουρεῖον. 754, 6. 905, 6.
 κράζειν] βοῶντα καὶ κεκραγόντα. 145, 2.
 κρατεῖν τῆς παρθένου. 95, pen. T.
 κραυγὴ ἅμα τούτῳ γίνεται. 492, 8.
 κρηπιδάειον. fundamentum. fragm. 26, 1.
 κρεῖνει δάρων. munera acceptorum reum
 agere. 808, antepen.
 κρίσις] εὐθέως κρίσιν τοῖς ἀνδράσι τούτοις
 ἔποιον. 466, 13.
 κριτής] ἐμβάλλειν κριτῆν. 170, 2.
 κρούειν] τὸ συγκακλιοθεύοντες οἰκίτου, λίθου
 τοῖς λαβάν, ἔκρουσε τὸν λυχνούχον. fragm.
 34.
 κρούπτειν] τὴν θυγατέρα ἔκρουσε τὴν θάνατον
 τάνδρός. 897, 1. T.
 κτάσθαι] dominium habere. τῶν αὐτῶν κ-

κτημένων. 267, 1. ὁμοίως ἐκτίσαντο τὰς
 ψυχὰς τῇ φύσει. 58, 2. τὴν αὐτὴν ἐκέ-
 κτητο πατέρα καὶ μητέρα. habuerunt.
 77, 1. acquirere. τὸ χωρίον ἐκτισάμεν.
 fundum mercatus suum. 263, pen. μὴ
 κτισάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παρα-
 λαβάν. 638, 1. Ita quoque accipitur.
 617, ult. 633, pen. T.
 κυβερνήτης] κυβερνήτην εἶχον, ὃς ἐδόκει τῶν
 κύβος] ὅσοι περὶ κύβους ἢ σπότους τὰς διατρι-
 βὰς ποιεῖνται. 577, 9.
 κύβειν αὐτὴν ἐξ αὐτοῦ νομίζαν. 469, 13.
 κυζικινός] nummus aureus. 391, ult. inter-
 dum additur quoque στατήρ. 896, 4.
 κυκλικὸς χορὸς. 698, pen.
 κυκλῶν ὁδὸς περιέχει. 283, 14. T.
 κύπασσις. fragm. 12, 4.
 κύρβεις] θύειν τὰς ἐκ τῶν κυρβείων θυσίας.
 852, ult. 854, 3. et 6. ἰερά τῶν ἐν τοῖς
 κύρβεσι γεγραμμένων. 855, 3.
 κύριος] κύριον τῆς σάττηας τῆς ἡμετέρας.
 398, 12. ratum. 25, 1. de lege sæpius.
 v. 31. 8. T.
 κυροῦν τὴν ἐπιβολὴν. curare, ut multa a se
 reo dicta a judicio majore rata dicatur
 atque confirmetur. 327, 1.
 κωιδάζειν. explorare. fragm. 37.
 κωλύειν] οὐδὲν ἂν ἡμᾶς ἐκάλυεν ἀθλιωτάτους
 εἶναι. 610, 17.
 κομάζειν. 148, 7. μεθ' ἡμέραν. 536, ult.
 κομωδεῖν] ἐμὲ βουλόμενος. ludere. 753, 13.
 κομωδοδιδασκαλός] τῶν κομωδοδιδασκάλων
 ἀκούετε καδ' ἕαστον ἑνιαυτὸν. fragm.
 21, 31.
 κώνειον] παράγγελμα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα
 εἰθισμένον παρήγγελον, κώνειον πτεῖν. 394,
 pen. 612, 8.

Λ.

λαγχάνειν] δαίμων ὃ τὴν ἡμετέραν μοῖραν
 εἰληχάς. 130, 2. λαχεῖν δίκην. 728, ult.
 πρὸς οὐς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν. 595, pen.
 ἔρημην αὐτῷ λαχόντες. ita enim legimus.
 680, ult. λαχεῖν de judice. 593, 11.
 de magistratu. 196, 3. T. λαγχάνειν
 βασιλεύς. sortiri, h. e. per sortem des-
 signari rex sacrorum. 196, 3. λαχόντες,
 forum suum cum aperuissent suique
 conveniendi copiam dedissent litigan-
 tibus, οἱ ναυτοδίκαι Γαμηλιῶν μηνί, οὐκ
 ἐξεδίκαναν. 593, 12. λαχὼν ὃ πατήρ παγ-
 τὸς τοῦ συμβολαίου. cum pater universo
 de ære credito Erasistratum appellas-
 set. 590, 11. ἐλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην
 Ἀρχεβιάδης, hac actione me postulavit,
 in jus vocavit. fr. 10, 15.
 λαμβάνειν] ἐλήφθη μοιχός. 489, 3. ἔξαμαρ-
 τάνιντες ληφθῶσι. 529, 6. προδιδοὺς λη-
 φθεῖς ἐδέθη. 223, 6. παραφρυνκτωρεύμενος
 τοῖς πολεμίοις ληφθεῖς ἀπετυμπαίνεσθαι.
 489, 8. δίκην. pœnas sumere. 40, 3. in
 re usuraria. 589, 2. de conjugio. 621,

- ult. 622, 4. T. πίστιν παρ' ἐμοῦ λαβούσα. cum a me promissionem uacta esset jurejurando confirmatam. 23, 3. exigere, repetere ab aliquo jusjurandum. 389, 6. δάδας λαβόντες ἐκ τοῦ ἐγγυράτου καπηλείου. 27, ult. μήτηρ παρὰ τῆς φήμης λαβόν. 54, pen. λαμβάνειν δίκην. pœnas ab aliquo repetere, sumere satisfactionem. 31, 8. ἐπιτήθειόν μοι καιρὸν εἰληφέναι δοκῶν. 295, 1. rapere, intervertere, furari, compilare fiscum. χρήματα λαμβάνειν περὶ πολλοῦ ἐποιούντο. 387, 4. 830, 7. ἔχθραν οὐ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνετε. 816, 4. ἐάν ποτε, ὁ μὴ γένοιτο, τὴν πόλιν λάβωσιν. rerum in civitate summa potiantur, quod omen deus avertat. 880, 2. In medio. λαβόμενος ἑτέραν ἡγεμόναν. cupide arrepta tam opportuna occasione rem suam faciendi, quod jam sibi res esset aliis cum ducibus. 117, 5. ut Herodianus libro secundo: τοιαύτης δὲ προφάσεως λαβόμενος Severus.
- λαμπάς] fax. fragm. 16. 32.
- λαϊθάειν] οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί. 128, ult. ἐν-ἐβδόμηκοντα ἔτεσιν οὐκ ἂν λάθοι ποιητὴς ὢν. 659, 1, 2. T. λήσει οὐδὲν ἐν αὐτῇ. 180, 1.
- λάρκος] corbis carbonibus servandis vel deferendis facta. fragm. 21, 11.
- λέγειν] ἐλέγετο φήσιμα. 458, 2. quamquam Markland ibi vult ἐγένετο legi. ὁμοίαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς (subaudi, δεῖν ὁμῶναι, vel uno verbo κελεύῃς) 901, 2. προνοεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum existimationi consulere eamque salvam velle. 50, 8.
- λείπειν] λείποντος μικροῦ. paulo minus quam. 645, 1. εἰ τις λίποι τὴν τάξιν. 887, 4. et τὴν πόλιν. 887, 7. ἤ ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λίπει τῆς αἰδέως. fragm. 37, 10.
- λειποταξίον ἔνοχος qui sit. 520, 10. sqq.
- λειτουργίαν ταύτην εἶναι ἐπιπονωτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα. 707, 8.
- λεύκαμα] εἰς λεύκαμα γράφαντες. 323, 4. tabula, sive ea lignea est, sive membranacea, quæ abradendo, aut detergendo prius inscripta, candida reddi potest.
- λόγειν τῆς λύπης. 126, pen.
- λήθην ἔδωκε θεός. 224, ult.
- λοιζίσθαι] ἐλλιζίστην ὀσμώμενος ἐντεύθειν. 686, 4.
- λῆμμα] εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὸν ἐν ὀκτῶ ἔτεσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀποδείξαι. 905, 1. quasi dicas sumptum et insumptum. ubi prius aliud nihil est quam posterius, non, quod videtur, acceptum et expensum. τὸ ἐκ τῆς κίβωτου ληφθῆν ὥστε ἀναλίσκεσθαι.
- λίαν] μὴ λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι ὅ, τι ἂν θέλοι ποιεῖν. 9, 1.
- λιδοτριβικὴ τέχνη. ars lapides poliendi.
- fr. 25, 31.
- λιδοτριβικὴ τέχνη. ars lapides cædendi. fr. 25, 31.
- λιμὸς ἀλγιστος θάνατος. 190, 2.
- λιτομαρτυρία. fragm. 37.
- λογίζεσθαι] τὸ ἡμῖσι τούτων τοῖς δεφανοῖς λελόγισται. imputavit orbis, ut pro ipsis expensum, in ratione gestæ tutelæ. 908, 2. ὥστε τοῦτοις λελόγισθαι ὕσωνπερ ὅλον αὐτῶ τὸ ἀνάλωμα γέγονε. 909, 5.
- λογισμῶ προσέχων τὸν νοῦν. 904, 12.
- λογιστήριον] οἱ τὴν ἅπαντα βίον ποιητοὶ ὄντες χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ γεγέννηται. 672, pen.
- λογοποιεῖν] λογοποιούτας πλείστα περὶ ἐμοῦ. 577, 12. λογοποιούσιν αὐτοὶ συμφοράς. ipsi de se confictos falsos rumores de calamitatibus publicis, quæ nullæ sunt, disseminant. 721, 10.
- λόγος] εἶχεν ἂν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῶ. 151. 7. T. προσφέρειν τινὶ λόγους. causam cum aliquo confabulandi offerre, conserere sermones. commento aliquo abati ad occipiendum cum aliquo sermonem, aut etiam, condiciones offerre. 11, ult. ἔργον ὑπηρετεῖν τῷ νόμῳ καὶ τῷ λόγῳ. rationi. 78, 3. λόγος ἀθάνατος περὶ τῶν ἀγαθῶν. 83, pen. λόγον ἡμαρτηκῶς, τὸ τῶν πάντων. fama solummodo reus, id quod omnibus contingit ut aliquo de crimine infamantur. 183, ult. λόγῳ ἀσεβείῃ περὶ τἀλλότρια ἱερά. 214, 2. ἐγὼ δὲ ἡμῶν δέομαι μὴ τοῦς τοιοῦτους λόγους πιστοτέρους ἠρεῖσθαι τῶν ἔργων. 285, 2. πιστὸς ἐκ τῶν λόγων ζητεῖ γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀποδείξαι. 294, 3. ἐναντίον λόγου ἀντιλέγειν. 308, ult. τὸ τοῦ λόγου. ut in proverbio dicitur. 332, 2. οὐ περὶ τῆς πολιτείας ἡμῖν ἔσται ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας. non agetur jam hoc, ut liberi sitis, sed ut salvi. 431, 5. εἰς χρεμάτων λόγον. respectu pecuniarum, 660, 8. μηδαμῶς τοῖς λέγουσι λόγον βεβαίωτε τῶν πάντων ποιητότατον. 692, 3. πολλὸς ἂν εἴη μοι λόγος διηγείσθαι. multis mihi verbis opus sit narrare si velim. 735, 7. ubi λόγος πολλὸς idem est atque ἡ τοῦ πολλά λέγειν ἀνάγκη. εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει. in rationem gestæ tutelæ referet. 908, 13. κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέρειν, scil. τοῖς λογισταῖς. 842, 2. περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους. fr. 4. 15.
- λοιδορεῖν] τοῦ νόμου ἀπαγορευόντος, ἐάν τις ἀρχὴν (id est, ἀρχοντα) ἐν συνεδίῳ λοιδορῇ. 320, pen. infamare criminationibus, jactare de aliquo probra. 845, 3. 847, 3.
- λοιπὸς] μανθάνειν ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύεσθαι. 58, 6.
- λίβειν τὰ συγκείμενα. pacta violare. 238, 4. λισταμένους ἐκ τῶν πολεμίων πολλοὺς Ἀθηναίων. 396, 11. redimere e captivitate.

541, 1. 659, 4. λύσασθαι. se pateram illam auream, a se oppigneratam, esse reluturum. 650, 3.

λυμαίνεσθαι] λυμηνάμενος τῷ τούτων βίῳ ὁ θεὸς οὐδὲ θάνατον τέλος ἐπέθηκεν. 218, 2. οἷος ἂν ἱμᾶς ἐλυμνήατο. 487, pen.

λυπεῖν] ἄσπε μήτε λυπεῖν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ, τι βούληται ποιεῖν. 8, ult. ὑπὸ τῆς θεραπαίης ἐπιτύπεις λυπούμενον. vellicando, pungendo, aliis vemodis ad vociferandum provocatus puerulus. 14, 5.

λυσιτελεῖν] οὐκ ἄξιον πολλάκις χρεῖσθαι συμβούλοις, οἷς (subaudi) πεισθῆναι οὐδὲ ἄσπασ ἐλυσιτέλησε τοῖς πειθομένοις. 779, 14.

λύχρος] τὸν λύχρον ἀνάφασθαι. 15, 2. λυχροῦχος] λίθον θαλάσσης τοῦ συνακολουθούτος οἰκέτου τὸν λυχροῦχον ἔκρουσε. fragm. 34.

λαβᾶσθαι] ἀσχερῶς καὶ δεινῶς ἐλαβήσατο. 794, 3.

λαωπόδτης. 350, 5. 490, 3. T.

M.

μάζα] ὄζειν κἀκίστον τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐδόκει. 190, ult.

μακρίζω αὐτοὺς τοῦ θανάτου. 131, pen. μακρῶς] εἰ κατασφαφῆν τὸν μακρῶν τευχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου. 451, 6.

μαλακία. 350, pen. fr. 38, 2.

μάλη] axilla. συσκευασάμενος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷος τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβῶν, ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21.

μᾶλλον omissum. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι (subaudi μᾶλλον) ἢ ζῶν μετὰ δουλείας. 118, 10. τοσοῦτω (scil. μᾶλλον) ἐπιθυμοῦσι. 923, 5. μᾶλλον ἢ ἕττον. plus minus. 206, 1.

μανθάνειν] εἰρήνην ἤλαθε φέρον, ἢν ἡμεῖς ἔργω μαθόντες ἔγνωμεν. 453, 6.

μάρτυρ vel μάρτυρ] ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι. 736, pen.

μαρτυρεῖν] αὐτῷ κακῶς ὑφ' ἱμῶν μεμαρτύρηται. 489, 1. οὐδ' εἰ τις εἶχε μαρτυρεῖν. 681, 1. τοῖς δὲ τὰ ψευδῆ, μηδὲν δεδικότες, ἐμαρτύρουν. 681, 3.

μαρτύρεσθαι] βῶντα καὶ κεραιγότα καὶ μαρτυρόμενον. 145, 3.

μαστιγοῦν] μαστιγώθησαν εἰς τὴν μύλωνα ἐμπεσεῖν. 22, 6. πρὸς τὸν κίονα δῆσαντες μαστιγοῦν. fr. 30, ult.

μάστιξ] λαβῶν μαστιγὰς τις, ἐντείνας πολλὰς πληγὰς. fr. 30, 24.

μασχάλη] τὴν μὲν κόμην φιλήν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fragm. 34.

μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι. 350, 7. οὐδὲ περὶ ὀνομάτων μαχοῦμενος. 912, pen.

μάχη] pugna terrestris. πολλάκις μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγρηνημένη. 863, 8. μέγας] οἷος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας). 98, 11. τοὺς ἀσθενεστάτους πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους. 5, 8. κλέος μέγα.

57, 6. ἐλπὶς μεγάλη. ibid. ὄργην μεγάλην ἀδικημάτων ἔχειν. 396, 5. μεγάλους ἐκτίσαντο τοὺς οἴκους ἐκ τῶν ἡμετέρων πραγμάτων. 142, 1. πίστιν, ἣτις ἐστὶ μέγιστη τοῖς ἀνθρώποις. jusjurandum, quod inter homines habetur sanctissimum. 633, 4. μέγα αὐτῷ ἠγήσαοδε εἶναι. 882, 15. μηδὲ ἀφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἠγεῖσθαι. 884, 6.

μέγεθος ζημίας. 6, 2. μέδιμιος] ἄσπερ κατὰ μέδιμον συνανούμενοι. 720, 5.

μεδίστασθαι] ἄσπε οὐκ ἂν βραδίως ἱμῶν ἡ πολιτεία μετέστη. 671, pen. μεταστὰς ἐκέλευε. 737, 7. τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν, χρήματα λαβῶν, μετέστησε. 805, 17. 850, 7.

μεθύειν] μεθύων ἐίληκε αὐτήν. 14, 13. μειγαργεῖν. viciniam μέϊον dictam ad Phratoras adducere. fragm. 14, 2.

μεϊράκιον. 138, ult. 142, 9. T.

μέλας] μέλαν ἱμάτιον ἡμφιεσμένη, ὡς ἐπ' ἀνδρὶ αὐτῆς. 469, 5.

μέλει αὐτῷ τοῦ θορύβου. 450, pen. οὐδὲν αὐτῷ τῶν κινδύων ἐμίλησε. 523, 9. T.

μέλει οὐδὲν σοι. 349, ult. οὐ μοι τοσοῦτον μέλει, εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι. 703, 6.

μελετᾶν] μεμελετήκας τοῦτο καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν. 349, 5.

μέλλω cum presente. 280, 4. 449, 5. 506, 6. 578, 7. 671, 3. cum futuro. 95, 4. 99, 1. 134, 3. 153, pen. 259, ult. 274, 5. 281, ult. 332, 2. 394, ult. 601, 12. 638, 7. 659, 7. 661, 6. 684, 5. v. p. 234, not. 10. semel cum aoristo.

751, ult. v. Magistrum, Moschopulum, ceterosque. T.

μεμνήσθαι] ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτήν. 22, 13. 746, 1. περὶ τούτου μεμνήσθαι. 162, 4. μεμνήσθαι τοῖς κακῶς πεπονθότας μᾶλλον ἢ τοῖς εὖ. 692, 5.

μέμφεσθαι] ἐμεμψάμενος ἂν τοῖς ἐπαγγέλαισι. 50, 5. τοῖς ἀδικούσι. 296, ult.

μέρος] ἐν μέρει, vicissim, per vices, πρὸς ἑκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρους ἅμα. 98, 4. μετέχει τὸ μέρος, pro virili sua, τῶν ἐπιόντων, ὡσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι. 872, 3.

μεσεργαῖν] τέτρα τάλανα περὶ Ἐργακλέους μεσεργαῖν τὰς λέγουσι. 830, 9.

μεστός ἦν ὑποφίας. 20, 5. 22, 1. οἶνον. 171, 4.

μετὰ πλείστον πόνον ἐλευθέρην ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα. 113, 3. ἀγωνισθεῖς εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. 684, 6. κρατήσεν μετὰ τοῦ ἀληθοῦς. 655, 9. μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. 71, ult. 98, 1. 106, pen. μετ' ἐμοῦ εἶναι. mea interesse. 290, 1. μεθ' ἡμέραν. interdiu. 44, 1. 150, 12. 274, 2. T. οἱ μετὰ Κτησικλέους, pro οἱ περὶ Κτησικλέα. 320, 3. ἀκολουθεῖν μετὰ τινος. 92, 3. 392, 9. καταλέγεσθαι μετὰ τινος. 894, 15.

μεταβάλλειν] μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ ταῖς τύχαις εἰκουςι. 601, 9. τοὺς προστάτας τῶν πολιτικῶν ὁσάνκις δὴ μεταβάλλοντο. 765, 7.

μεταβολή] mutatio rerum in rep. τὴν μεταβολὴν ἀφέλειαν σφίσιν ἔσεσθαι. 768, 4. μεταγινώσκειν] τοὺς ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα ἰδέλειν μεταγινώσκειν. 655, 4.

μεταδιδόναι τοῖς ἄλλοις πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ ὀνειδῶν. 543, 1.

μεταλαμβάνειν] ἀλλ' οὐδὲ ὢν πρότερον μετέλαβε παρ' ὑμῶν ἀγαθῶν μένμηται. 864, 3.

μεταλλάττειν] μεταλλάξαμένη τὸν χιτῶνα. fragm. 11, 29.

μεταλλεύς] metallorum scrutator. fr. 14, 28.

μεταμέλειν] μεταμελῆσαι τῶν ὕβρισμένων. 139, 10. 142, 12. μεταμελησάτω ὑμῖν τῶν πεπραγμένων. 865, pen.

μεταμῖνειν. currere pone aliquem, ejus tuendi, eripiendi, vindicandi ergo. 145, 7. conf. ἐπαμῖνειν.

μεταπειθεῖν. aliquem avertere, abducere a proposito. 324, 5.

μεταπέμψειν] οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι. 110, 1.

μεταπίπτειν] μετεπίπτωκεν τὰ πράγματα. resp. aliam formam induerat. 677, 1. 767, 10.

μεταπορεύεσθαι ἰδίαν ἔχθραν. 870, 1. T. μεταπύργιον] spatium inter turres. fr. 16, 4.

ἢ μεταστάσις τῶν πραγμάτων ἐκ δημοκρατίας εἰς ὀλιγαρχίαν ἐσφράττετο. 847, 2.

μέταυλος θύρα. 21, pen. T.

μεταχειρίζεσθαι] ὅπως ὡς ἀλυπτότατα μεταχειριῶνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5. ἐρετικῶς τὸ κέριον μετεχειρίζετο. fr. 5, pen.

μετεῖναι ἡμῖν τῆς πόλεως. 599, 3. μετῆν ἂν μοι οὐκ ἐλάχιστον μέρος. 397, 6. T.

μετέχεσθαι. arcessere. 42, 4. et 8. T.

μετέχειν] μετέχει τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένει. 422, 5. τῶν Ἀριστοκράτους. 427, 5. μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν ὡς περὶ καὶ τῶν ἀγαθῶν. 872, 3.

μετοικεῖν. 715, 3.

μετοικία] status seu conditio inquilinatus, jus in civitate versandi, habitandi, negotiandi, et fortunam sedem ligendi, ubi natus non sis. 250, ult.

μετοικιον] tributum reip. dependendum ab inquilinis pro jure incolatus. ἐν Ὀρώπων, μετοίκιον κατατιθεῖς, ἐσὶ προστάτου ὄκει. 874, 2.

μέτοικος. 715, 3. 729, 5. τοὺς μετοίκους ἐτιμήσατε, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προστόκον αὐτοῖς ἰβήθουν τῷ δήμῳ. 887, pen.

μέτοχος τῆς αἰτίας. 276, 4.

μέτριος] ἔτυχον μηδενὸς τῶν μετρίων. 319, 6. μετρίως βεβιωκώς. 571, 13.

μὴ ὅτι] non solum non, οὐ νομίζει ἑαυτὸν, μὴ ὅτι Πλαταιαί εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθε-

ρον. 736, 2.

μηνύειν] ἐμήνυσε κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων. 222, 2.

μηνυτὴς γενέσθαι τοῖς μέλλουσιν ἀποθανεῖσθαι. de imminente periculo abouere. 403, pen. μηνυτὴν γενέσθαι τῇ πολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ὅτι ψευδῆ εἰσὶ. docere senatum. 415, 6. ἂ ἦδει τῶν ἡμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτὴς (subaudi περὶ τούτων) τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο. 548, 2.

μίνυτρον] τὰ μίνυτρα ἔχει σάσας τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. 240, pen.

μήτης, ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων ἀνέχεσθαι. 884, 4. τὴν αὐτὴν χθόνα μῆτερα καὶ χθόνα ἐκείκνυτο. 77, 2.

μνηραλοῖας. 348, ult. T.

μνηριῶ] τοὺς ἐκ τῆς μητριᾶς τῆς ἐμῆς παιδῆς ἐν πολλοῖς χρήμασιν. 903, 10.

μηχανᾶσθαι] ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι. 31, 1.

μιαβῖν ἱερά. 60, 1. 446, 4.

μικρολογεῖσθαι. 912, 5.

μικρὸν διαλεγόμενοι. submisae loquentes. 584, 1. ἢ γλώσσα νῦν οὔτε πολλὴν, οὔτε μικρὸν (id est, ὀλίγον) ἔχει. fragm. 58, 6.

μυμείσθαι κακῶς κινούσης τὴν παλαιὰν τὴν προγόνων ἀρετὴν. 118, 8. τὰ ἱερά. 252, 4.

μισεῖν] ὥστε μισθῶντας ἀπελθεῖν. 615, 8.

μισεῖν] τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. 667, 1. ἄμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. 820, pen.

μισθοῦν] ἐκλιπόντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἑτέρας πῶρρον μισθῶνται. fragm. 5, 6. πλείονα μισθῶσασθαι. fragm. 21, 8.

ἢ μισθοφορὰ ὑμᾶς ἐπιλείπει. 807, pen.

μισθοφορεῖν ὡς περὶ ὑμᾶς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες. 812, 17.

μισθοδημία] περὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ πατρὸς οὐδὲν οὔτος ἔξει λέγειν εἰς μισοδημίαν. non poterit nobis exprobrare odium status popularis. 805, 3.

μισοπονηρεῖν] μὴ πρὸς τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμαρνεῖσθαι. 868, 3.

μνημεῖον] μνημεῖα τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς ἔτι καὶ νῦν πρὸς τοῖς ὑμέτεροις (scil. μνημείοις τῆς ἀρετῆς) ἀνάκειται. 370, ult. τὰ δὲ τῆς τούτου κακίας μνημεῖα ἀνάκειται πρὸς τοῖς τῶν πολεμικῶν μνημείοις τῆς ἀρετῆς. 371, 1. τὰς γεγεννημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελειφθῆαι. 917, 2.

μνήμη] materia rerum olim gestarum seu fama propagata ad posteros, seu literis consignata, quam materiam tu jam decreveris oratione persequi atque repetere. μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβῶν. 54, 4. μνήμην τὴν ἐκ τῶν κινδύων ἰδίαν καταλείπειν. 87, 3.

μνημονεύειν] συμφορὰν, ἢν, καθόσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τούτο μνημονεύσω. 873, 4. μνησικακεῖν. 609, 7.

μόγις. 725, 7. T.

μόρα] δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰλη-

χῶς. 130, 3.
 μοιχεύειν τιτᾶ. occulto stupro matronam polluere. 16, 7.
 μοιχὸς ἐλήφθη. 489, 3.
 μορία ἐλαία. olea sacra. 260, pen. 266, 2. 269, 1. 284, 1.
 Μοινοχηῖσι] καθίζουσιν ἐπὶ τὸν ἑωμὸν (Minervæ) Μοινοχηῖσι. 460, 4. Μοινοχηῖσιν ἐν τῷ θεᾷ τερτῷ ἐγίνετο ἡ ἐκκλησία. 464, 10.
 μυκτηρίζειν. subsannare. fragm. 36.
 μυλῶν] μαστιγαθεῖσάν εἰς τὸν μυλῶνα ἐμπεσεῖν. 92, 7. T.
 μυρεφικὸς] κατασκευάσομαι τέχνην μυρεφικὴν. fragm. 4, 11.
 μυροπάλῃς. fragm. 5, 17. ἀντὶ καπθλοῦ αὐτὸν μυροπάλῃν ἀπέδειξε. fragm. 5, 20.
 μυροπάλῃον. 754, 6. ni leg. sit μυροπαλεῖον. T.

N.

ναυάγιον] ναυάγιον συμπιπτότων καὶ φιλιῶν καὶ πολεμίων. 102, 4.
 ναυκληρεῖν] ναυκληρῶν particip. 250, 1.
 ναυκληρέα ἐπιτίθεσθαι. animum adjicere naviculariæ exercendæ. 215, 1.
 ἡ ναυκαχία per excellentiam appellatur clades Atheniensium ad Ægospotamos. 412, 3. 549, 1. 601, 2. 701, 10. ubi ἡ τελευταία appellatur.
 ναῦς] αἱ ὑμέτεραι νῆες διεφθάρσαν. classis vestra lacerata et destructa est. 449, pen.
 ναυτικὸς] ναυτικά ἐκδεδομένα ἐπὶ τὰ τάλαντα, id est, ἐκδεδαγισμένα ἐπὶ ἐμπορίᾳ καὶ τόκοις ναυτικῶς. fenori nautico elocata. 895, 1. φάσκον τὰ ναυτικά χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. 897, 3. οὗτος δὲ ναυτικὸς ἡμᾶς ἀποφαίνει. fragm. 37. substantiam nostram totam non in fundos, sed in naves et in quæstum per mare, et fœnus nauticum elocat, eoque discrimini obnoxiam facit, una cum navibus funditus pereundi.
 ναυτοδικαί] tribunal, in quo causæ negotiatorum cito expediendæ moræque haud patientes compendiarie via disceptabantur. 593, 12. 595, ult. fr. 8, 3.
 νεανίας] νεανίας τὰς ὄψεις, ψυχᾶς οὐκ ἔχουσι. 371, ult. fragm. 36.
 νεανιεῖσθαι. fragm. 36.
 νέμειν] ἐνεμάμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν οὕτως, ὥστ' ἐκείνον ὀμολογῆναι πλεόν ἔχειν τῶν πατρῶν. 577, 3. ἐνεμάσθη τῷ υἱῷ τὴν οὐσίαν. 647, ult. qui est dualis aor. 1. medii a νέμων. non, quod existimavit Taylor, aor. 1. passivi a verbo νειμάζω, quod verbum nullum est.
 νέος] νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γενέσθαι βουλόμενοι. 450, 5. τῇ ἔτη καὶ νέα. 732, ult. τοὺς ἐτι νέους καὶ νέας ταῖς διανοίας χρωμένους. 752, ult. νεώτερός ἐίμι τοῦ συμβουλευεῖν. fragm. 10, 24. προσ-

ποιοῦμενος νέος καὶ πλούσιος εἶναι. fragm. 30, 28.
 Neutrum] substantiva, item adjectiva generis neutrius cum tertia persona pluralis numeri verbi copulata. τῶν δεινῶν ὅσα ἐγένοντο, pro vulgari ἐγένετο. 512, pen. plura exempla. v. sub titulo Pluralis.
 νεώρια. 446, 2. 471, 5. T.
 νεώσοικοι] τοὺς νεωσάικους καὶ τὰ τέχνη καταρρέοντα. 860, ult. T.
 νεωστὶ κατεληλυθόσι. 609, 7. ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. paulo post excessum patris. 649, pen. τῶν νεωστὶ, paulo ante, ἐν δόξῃ γεγεννημένων. 652, 2. νεωστὶ τὰ πατῶνα παρεληφάς. fragm. 30, 27.
 νεωτερίζειν] εἰ τὴ νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος. 678, ult. T.
 νεοθεία. spuriorum hereditas. fragm. 21, 15.
 νομίζειν] τυγχάνειν τῶν νομιζομένων. 63, 10. θεοὺς οὐ νομίζειν. 214, pen. ἠπιστάμενη μὲν οὖν, ὅ τι οὐτε θεοὺς οὐτ' ἀνθρώπους νομίζει. neque divina neque humana jura pensi facere. 389, 4. οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶσαν τυχεῖν. 444, 13.
 νομοθεσία] τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. 868, pen.
 νομοθετεῖν] οὐ νομοθετῶντες ἦκατε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους ψηφιοῦμενοι. 568, 4. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιος, ἢν καὶ νομοθετοῦντας. fr. 3.
 νομοθέτης] μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι. 520, 4. ἀντὶ Σόλωνος νομοθέτην αὐτὸν κατέστησε. 838, 1. οἱ μὲν περὶ τὸν νομοθέτα γηροῦτο Σόλωνα καὶ Θερμιστοκλέα καὶ Περικλέα ἡμεῖς δὲ Τισσαμένον καὶ Νικίμαχον, ἀνδρώπους ὑπογραμματίας. 864, 7.
 νόμος] leges eo latae sunt, quæ περὶ ἄν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τοὺτους ἐλθόντες σκεψόμεθα ὅ τι ἂν ἡμῖν ποιητέον ἐστί. 40, 5. νόμοι τῆς μοιχείας, id est, οἱ περὶ τῆς μοιχείας διορίζοντες. 41, pen. νόμου Ἑλληνικοῦ στερεῖσθαι. recarere, vel arceri ea, quam tribui et concedi nemini non per leges Græcorum fas et necesse sit. 64, 2. παρέρχεσθαι τὸν νόμον. 254, 1. ἐκλαμβάνειν τοὺς νόμους. 355, 1. διαλαμβάνειν. 520, 8. ἀναγράφειν. 840, 9. ταμιεύεσθαι. 839, pen. ἂν ἦδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε. 819, ult. τοὺς νόμους ἔχειν βουλόμενοι. 824, 2. τοὺς μὲν ἐνέγραφε τῶν νόμων, τοὺς δ' ἐξήλειφε. 839, 2. παραδοῦναι τοὺς νόμους. exhibere codicem legum a se ordinatum, et in mundo exaratum. 840, 4. τέτταρα ἔτη ἀνέγραφε τοὺς νόμους. 840, 9. νόμον ἀποδείξει. legem proferre. 848, 1. 849, 1. εἰ 9. ἠροῦμενοι τοιοῦτους ἔσεσθαι καὶ τοὺς νόμους, ὅποιοι ἂν εἴεν οἱ τιθέντες. 864, 9. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. 887, 1. κατὰ τοὺς νό-

μοις, οὐ κείνται περὶ τῶν ὀφραγῶν. 906, 17.
 νόσος] ἡ φύσις καὶ νόσων ἦταν καὶ γήρας. 150, 2. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ἂν (subaudi τῇ τελευταίᾳ). 640, 2. μείζους καὶ χαλεπωτέρας συμφορὰς καὶ νόσους ἢ τοὺς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fr. 22, 12.
 νότιον. fr. 24, 19.
 νουδεσία] conf. νομοθεσία. 868, pen.
 νομνιαστής. fr. 22, 1.
 νῦς] ἡ γλῶσσα νῦν οὔτε πολλὴν, οὔτε μικρὴν ἔχει. fragm. 38.
 νόκτωρ] τί αἱ θύραι νόκτωρ ἴεροφῶν. 15, 1. 139, 1. 153, 4.

Ξ.

ξενία] ξενίας ἀγωνίζεσθαι. certare de causa peregrinitatis, cum reus insimulator falso arrogate civitatis Atticæ, cum peregrinus sit, eoque jure careat. 483, 6.
 ξένιον] ὅσπερ Παισαυτίας τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάνκτα ξενία οὐκ ἔδελε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέχετο. 606, 3.
 ξεινῶν] ἐξενωμένους βασιλεῦσι καὶ τυράννοις. jure et familiaritate hospitii conciliatus. 248, ult.
 ξύλον] ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. 358, 1.
 ξυλοφορέα. lignatu. fr. 36.
 ξυμβάινει] pro συμβέ. ξυνειδέναι; pro συνειδέναι; et ξυνεῖναι; pro συνεῖναι, quæ lentiora sunt apud novam Atticam, hujus generis quæ sunt v. infra sub συν. T.
 ξυστίς] tunica muliebris talaris. fr. 27, 19.

Ο.

ὀ] pro ὀ δεινα. κάλει μοι τὸν καὶ τὸν. 659, 8. ὀ pro οὔτος. 736, 11.
 ὀβελός] ὀβελὸν μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. 718, 7. ἡμᾶς ἐμοῦ ἀφελέσθαι τὸν ὀβελόν. 749, ult. οἶσῳ σοι ἐνεία ὀβελούς τῆς μᾶς τόκου. fr. 4, 12.
 ὀβολοστατεῖν] ὀβολοστατοῦντες πρέττονται. fœneratores ab aliis exigunt. fr. 23, 26.
 ὀβολοστατεῖ. fœneratur. fr. 27, 2.
 ὀρθοκοντατάλαντος ἡμῖν ὁ οἶκος ἐγένετο. 805, 12.
 ὀδός] ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰσαρπάζειν. 29, 4. ὀδὸν διὰ τῆς θαλάττης ἐποιήσατο. 93, 1. ubi ὀδός idem est atque πορεία διὰ τῆς ἡπείρου, iter terrestre, quatenus opponitur τῷ πλόῳ. τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκραίων. 747, 1.
 ὀδός] cum leni pro οἰδός, limen. fr. 33.
 ὀδούς, ὀδόντος] dens. ῥῶν αὐτῆς τοὺς ὀδόντας ἀριστηῖται, ἢ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους. fr. 5, ult.
 ὀζειν (pro ἀπίζειν) ἐδόκει τῷ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον. odor teterimus exhalare. 190, pen.

οἶθην. 19, ult.
 οἶκαδε ὡς ἐμέ. 27, 1.
 οἰκάριον. fr. 33.
 οἰκεῖν] ἐπὶ προστάτῳ ᾄκει. 874, 1. 880, 4.
 οἰκεῖοι] familiares, domestici, tum propinqui, necessarii. 139, 5. 593, 5. 618, 3. τὰ οἰκεῖα τὰ αὐτοῦ διέδετο. disposed of his Effects. 469, 8. T. διαβολὰς τὰς αὐτῶν τρόποις οἰκείας καὶ συνήθεις. 335, 6. νομίζαν αἰσχυριστὸν εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι. 892, ult. νομίζει τοὺς οἰκείους ἐχθρούς. fr. 37.
 οἰκειότης] necessitudo, ut reddidit Taylor in indice, vel potius, causa familiaritatem efficiens, benevolentiam et fiduciam animo ingerens. 10, 3. ἠρεῖτο τὴν ἑμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. fr. 32, 24. συκυσίας οἰκειότητα. fr. 35, 4.
 οἰκείως] οἰκειότατα πάντων ἀνθρώπων ἐχθρῶμεθα. fr. 14, 10. οὔτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδέξαμεν. fr. 32, 22.
 οἰκέτης] μήτε φίλους, μήτ' οἰκέτας. 152, 3. 178, 1. ἐπετίθει τοὺς οἰκέτας οὔτω καλεῖν. fr. 25, 10.
 οἰκείος] servus, in vetusta dialecto idem, quod in recentiore δούλος. 362, 1.
 οἰκημα] ein Zimmer [a room]. εἰς οἰκημα αὐτὸν καθεῖρην. fr. 30, 25.
 οἰκία] διαλαμβάνειν τὰς οἰκίας. 387, ult. ἀμφίθυρος οἰκία. 393, 12. ἐκπορεῖν οἰκίας. 435, 8. ἄμα ἡμέρᾳ ἐπὶ τὴν οἰκίαν (quia eum alibi nusquam inveniant) ἐρχονται ἀπαιτήσαντες τὰ ὀφειλόμενα. fr. 5, 10. εἰ μὲν χωρὶς ἀμφισβητεῖς, καρπῷ, εἰ δ' οἰκίας, ἐνοικίου. fragm. 13, 26.
 οἰκίδιον ἔστι μοι διπλῶν. 12, 2.
 οἰκόθεν ἔχειν. 171, 2.
 οἰκοῖός μοι δεινὴ. 10, ult.
 οἶκος] fortuna, res familiaris. τοὺς ἰδίους οἶκος μεγάλους ἐπέτασαντο. 442, 3. 825, 3. T.
 οἰκτεῖρην δι' ἀπορίαν. 882, 17.
 οἰκτερῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι. 898, 7.
 οἰομαι] passive. οἰεσθαι χρεῖναι ἀπολειπέναι. 633, 6. 661, 1. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον οἰεῖται τὸ ἑπαυτοφάρω. This is not the only Thing that is meant by ἑπαυτοφ. aut active, ut nos ibi vertimus: non enim hoc solummodo vult ea vox ἑπαυτοφ. 505, 7. T.
 οἶος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας). 98, 11. Simile est illud apud Libanium t. I. 841, 3. πόσον σοι ἄλιγον, quam exigua pars, ἀπὸ τοῦ ταλάντου μέρος ἤκεσον ἂν πρὸς εὐαχίαν, tibi sufficisset ad epulas apparatus. ὀρῶντες τὰ πέρυγματα οἶχ οἶα ἐέλτιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα. 459, 6. addit Taylor istæc: V. Lect. Lysiac. c. IV. οἶον τε, possibile est, passim. ἡμεῖς οἶοί τε γεγόνατε. potuistis. 511, 8. et alibi non infrequenter. ἀποδείξει οὐδὲς οἶος. τί ἐστι. 663, 4. 681, 5. 828, 6.
 ὀικνεῖν] ὀικνον καὶ ῥσχόντο. fr. 13, 11.

ὄλεθρος] κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμά-
χητον ὄλεθρον. fragm. 27, 5.
ὀλιγαρχικός] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὐτ' ὀλι-
γαρχικός οὔτε δημοκρατικός. 763, ult.
ὀλίγον] ὀλίγον τοῖς ἔνδεκα παρῶδον. 529, 1.
ὀλιγώρως διακείσθαι. 6, 3. ὀλιγώρως ἔχειν
τῆς δοκιμασίας. 794, 4.
ὀλκὰς] navis oneraria, mercatoria. ἀπο-
πέμφας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὀλκὰδα δυοῖν ταλάν-
των. 908, 7.
ὄλος] idem quod ἀλόκληρος, integer, salvus,
non mutilatus. 207, 3.
ὀλοφύρεσθαι ἑαυτοῦ. 100, 4. 125, 1. τοὺς θα-
πτομένους. 132, ult. οἱ τὰς οὐσίας ἔχον-
τες ὀλοφύροῦνται τετραερχοῦντες. 829, 3.
ὀμνησ] ὑπέσχετο εἰρήνην ποιήσας, μὴτε
ὄμνηα δοῦς (scil. σώματα). 427, ult.
ὀμνήκει] ὀμνίσας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον,
τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει.
869, 4. ὀμῶσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς.
901, 1.
ὀμογνώμων] ἰμᾶς ὀμογνώμονας γεγνῆναι τοῖς
αὐτοῖς προεδρακίσι. 827, 7.
ὀμοιος] οὐχ ὀμοίᾳ σοι καὶ ἐκείνῳ ἦν, scil. τὰ
πράγματα vel τὰ διάφορα. 461, ult.
ὀμολογεῖν] ὀμολόγηε ταῦτα ποιήσειν id in
se recepit. 25, 5. 389, 3. 459, ult. ut
Matthæi XIV. 7. v. p. 390, not. 22.
Τ. τὰν σοι πρὸς ἔμε ὀμολογημένον. quæ
tu tibi de me depecta es (herus enim
ancillam alloquitur). 25, 2. οἱ τὰ μὴ
δικαία πράττοντες οὐχ ὀμολογοῦσι τοῖς
ἐχθροῖς τὰληθῆ λέγειν. 30, pen. par,
conueniens, consentaneus esse. 105,
pen. μηδὲν ὀμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῷ ἄλ-
θῶν, id est, ἐν τῷ τρόπῳ. 674, 4. εἰ
τούς ὀμολογούντας παρανομήνιν ἀζημίους
ἀφίσσετε. 723, 7. et 13.
ὀμοῖον μάλιστα ἀγαθὸν εἶναι, στάσιν δὲ
πάντων κακῶν αἰτίαν. 608, 8. ὀμ. πλεί-
στην ποιήσετε. 775, 13.
ὀμόψφος. 513, ult.
ὀνειδίζειν] τοῦ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δυστυ-
χίαν ἀνειδικόσας. 581, 1. ἐν τῇ ψήφῳ
οὐδὲν ἄλλο ποιῆτε ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικού-
σιν. 816, 6. 866, 1.
ὀνειδος] μετ' ὀνειδους καὶ πλοῦτος δουλεία τῆς
πατρίδος. 98, 3. τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες.
442, 9. 542, ult. ὀνειδῶν καὶ αὐτοῖς καὶ
ἐμαυτῷ περιέψω. 710, 8. ὀνειδους, καὶ
διαβολῆς τυγχάνειν. 763, 14. ὡς περὶ τοῦ
ὀνειδους, ἀλλ' οὐ τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον.
816, 4.
ὄνομα] πολλὴ γὰρ ἂν ἔχοντες εἰπ τῷ νομοθέτῃ
πάντα τὰ ὀνόματα (scil. τῶν ἀδικημάτων)
γράφειν ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. 348,
4. τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, ἂν ἔνεκα
πάντες τὰ ὀνόματα τίθενται. 350, 7. τὰ
ὄνόματα σφᾶν αὐτῶν διαπραττονταί τις,
δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι, προσγραφήναι
εἰς τὴν στήλην. 492, ult. οὐδὲ περὶ ὀνομά-
των μαχρόμυθους. 912, pen.
ὄξυμελι πίνω. bibo melacetum. fragm.
17, 14.

ὄξυχειρ. pugna, rixosus, celer ad con-
flictus manuum. 172, 3.

ὄπη. quemadmodum. 520, 8. T.

ὀπίσω] ἀπειράγειν τὰ χεῖρε εἰς τοῦπίσω. 28,
7. ἔάν τις λίσσῃ τὴν τάξιν εἰς τοῦπίσω
(scil. ἀναχωρήσας). 520, ult. 521, 6.

ὀπλα] πρόφασιν μὲν ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ
ὄπλα ἀναπαυσόμενος. 452, 9. ἴσθασι τὰ
ὄπλα. die Parade machen, aufziehen, die
Revue oder Musterung passiren. sich in
Schluchtordnung stellen [to be on pa-
rade, to pass in review, to put themselves
in battle-array]. 500, 3. οὐτ' ἐν Πειραιεῖ,
οὐτ' ἐν ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα. in castris
agebat, fangebatur militia. 880, 5.

ὀπλίξειν] ὀπλιστῆναι σιδήρω. 56, 2. ὀπλί-
σαι πῶς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὡς περὶ καὶ
ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἐποίησαν. 881,
4. et 11.

ὀπλιτεύειν. 523, 13.

ὀπλίτης] ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν στρατηγός.
894, 16.

ὀποικτινῶν. 452, 5. T.

ὄπως cum subjunctivo passim. cum fu-
turo. 413, pen. 416, 6. 821, 3. ὄπως
αὐτῷ ἔδδει. proat, quemadmodum.
469, 8. 520, 5. 552, 17. οὐχ ὄπως ἱμῶν
τῶν αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν
ἱμετέρων πολλὰ ὑφῆρξται. 863, 13. so
fur from—that—v. Isæum. 53, 13.
T. ὄπως solet cum indicativo construi.
ὄπως μηδεὶς ταῦτα πείσεται. 25, 1. conf.
art. οὐ.

ὄργεος] ὄργεων. sacrificatorum. fr. 17, 15.

ὄργη] ὄργῳ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια
πραττόντων παρασκευάζουσι. 31, 1. ὄργη
ἑτέρον pro καθ' ἑτέρον. 239, 1. ὄργῃ
οὐδεμιᾷ συγγνώμην διδασιν ὁ νομοθέτης.
373, 1. ὄργῃ μεγάλων ἀδικημάτων ἔχον-
τες. quasi grandes causas nobis ira-
scendi habeatis, ut magnis injuriis a no-
bis læsi. 396, 5. ὄργῃν τιμωρεῖσθαι
βουλομένην. 830, pen. τουτοῦ πᾶσι τοῖς
πολίταις ἄξιον ὄργῃς ἰγρήσθη. hunc dig-
num habeatis cum cives cuncti succen-
seant. 904, 15. ὄργῃς γενομένης. rixa
oborta. fragm. 30, 3.

ὄργίζεσθαι οὐ τῷ ὀνόματι τῶν τετρακοσίων,
ἀλλὰ τοῖς ἔργοις. 663, 1. τῶν αὐτῶν ἀδι-
κημάτων ὄργίζεσθαι μάλιστα τοῖς δυνα-
μένους μὴ ἀδικεῖν. 376, 1.

ὄριζειν] ὀρίσασθαι τὰ δίκαια νόμῳ. operam
dare, ut per legem ferendam jura sibi
definiantur. 78, 3. ὀρίσασθαι ἡμῶν τὸ
τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας. 594, 1.

ὄρκιον ἔχοντος καὶ ἐτόμιου ὄντος ὄρκου. 687,
4. v. annotat. ad h. l.

ὄρκος] πῶσον ἂν ἱμῶν ὅτος δοκεῖ φροντίσειν
ὄρκον. 888, 10. προδότης τῶν ὄρκων ἡμᾶς
ἀποφαίνοντες. fr. 27, 9. ἑπαρκτος ὄρκος.
jursurandum exactum. fr. 34.

ὄρκου. 687, 4.

ὄρμῃ] ὄρμώμενον ἐξ ὕδατος. 881, ult.

ὄρος] παρὰ τοὺς ὄρους τις χώρας. 90, 1.

ὄρραυδῆν. 821, 7.
 ὄρραυα] ὦν ἐνίως τῆς ὄρραυας αἷτιος ἐγένετο. 797, 8.
 ὄρραυα] ἢ Ἑλλάς τοσοῦτων ἀνδρῶν ὄρραυα γενομένη. 117, 4. ἐπὶ παιδάς κόρας καὶ ὄρραυας εἰσιόντα. 139, 9. κατὰ τοὺς νόμους, οἱ κείνται περὶ τῶν ὄρραυῶν. 906, 17. ὑπὸ τῶν ὄρραυῶν (ἀνδραφέντων puta) πολλοὶ (τῶν ἐπιτρόπων videlicet) συκοφαντοῦνται. fr. 18, 9. τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὄρραυαῖς τὴν οὐσίαν ἔργων καθιστάνειν. fragm. 37.
 ὄρραυοῦσθαι. fragm. 35, 9.
 ὄρραυα] τῶν οὐσίῶν καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεῖς γενόμενος. 862, ult.
 ὄρραυα] ὅσον inequante, non τοσοῦτο, sed τοῦτο. καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο μέτρομαι. 873, 3.
 ὄρραυα] οὐδ' ἀποθανόντος ἔφασκε τὰ ὄρραυα κομισσασθαι. 539, 3.
 ὄρραυα] ὅστις pro εἰ τις. 159, 1. et pro ὥστε. 159, 3.
 ὄρραυα] ἔχοντες. lagenam figlinam. 150, 5. 170, antepen.
 ὄρραυα] πρὸ ὄρραυα. περὶ ὅτου τινὸς ὄρραυα ἐμοῦ ψηφίεσθε. cujas ego sim, vel quo animo præditus, quibus moribus, de quo iudicari sedeat. 697, ult.
 οἰ] οὐ μόνον pro οὐχ ὅτι. non eos dicam, qui vos beneficiis promerere, sed vel eos solummodo, qui nulla vos injuria laessiverunt. 762, ult. οὐχ ὅπως. non solummodo. 634, 2. non solum non. 863, 15. οὐχ ὅπως ὠφελῆσαι τὴν πόλιν διανοήθη, ἀλλ' ὅπως — tantum abest, ut cogilarit de ratione quadam remp. ornandi, ut potius — 881, 13.
 οἰδαμῆ. 680, 2. T.
 οἰρανομήκης στήλη. fragm. 19, 29.
 οἰρ] ἐλικτήρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὄρραυῶν ἐξείλετο. 395, ult.
 οἰρ] μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἠγείσθαι. 872, 9. φανερά οἰρ]. 894, 11. fr. 32, pen. οἰρ] ὅπως οἰρ] αὐτοῦς ὑπεδξάμην, ὥστε μηδὲνα εἰδέναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις ὑπὲρ τὸν ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκείντο τὴν οὐσίαν. fr. 32, 24. τῆς οὐσίας ἐπίτροπος is est, cui ἐπιτέτραπται ἢ οἰρ]. 904, 5. ἀφανῆς οἰρ]. fragm. 33, 1.
 οἰρ] interdu ad remotius refertur, ἐκείνος ad propius. 574, ult.
 οἰρ] ὅμως δ' οὐδ' οἰρ]. 16, 2. οἰρ] μεγάλη. 546, 15. οἰρ] μέγα. 546, 17. T. sic, nude, simpliciter, sine ullo apparatu, aut ullius alius rei additione, item, ad literam, stricte. οἰρ] ἰερ] εἰδῆν. inermis venire. 170, ult. ἀπέθανεν οἰρ]. sine tormentis, cicutas solummodo epota. 478, 2.
 ὄφειλεν ἐλάθην. 34, ult. Ζηλιαν. 325, pen. δίκην. 349, 1. δραχμὰς. 354, 3. 488, ult. 60, pen. εἰθύνην. 369, pen. T.
 ὄφελος οὐδὲν νόμους κείσθαι, εἰ ἐξέσται ὅτι ἄν τις βούληται ποιεῖν. 524, 10. T.

ὄφθαλμοῖς] μάλλον πιστεύετε τοῖς ἰμετέροις αὐτῶν ὄφθαλμοῖς ἢ τοῖς τοῦτου λόγοις. 751, 5. τὸν ἕτερον ὄφθαλμὸν γλαυκότερον εἶναι. fragm. 35.
 ὄφει] οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄφειας οὔτε φιλεῖν οὐδένα, οὔτε μισεῖν. 583, ult.
 εἰς ὄφον ἐλογίζετο. 905, 4.

Π.

Παιὰν Ἑλληνικὸς καὶ βαρβαρικὸς συμμετριγμένος. 101, 2.
 παιδάριον. 617, 10. T.
 παιδεία] ἐκ παιδείας φίλος ἦν αὐτῶ. a ludo inde literario. 674, 1.
 παιδεύειν] ἐν τοῖς τῶν θεμελιῶν ἔργοις τοὺς ζῶντας παιδεύειν. 55, 3. ἐν ἄστει ἐπαιδεύετο. liberalibus artibus imbuebatur. 674, 2. τοὺς ἐκ μητριάς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαιμονοῦντας. 903, 10.
 παιδικὸς] περὶ παιδικῶν φιλονεικίῶν πρὸς ἀλλήλους. 158, 2. 160, 6. χορηγὸς κατέστην παιδικῶ χρημ. 699, 8.
 παιδίσκην πειρῶν. 14, 12. ἐξαγαγὼν ἀλίσκεται. 490, 1. ἐξελθούσα ἢ παιδίσκη τὴν δῦραν ἀνοίγουσι. fragm. 21, 6.
 παῖς] οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμαρίας. fr. 22, 10. δύο παῖδας ἀκολούθους αὐτῶ εἶναι. fragm. 25, 8.
 παλαιὸς et ἀρχαῖος ut similia inter se copulantur. 253, 2. παλαιὰς (scil. naves) ἀντὶ καινῶν παραδώσειν. 819, 2. εἰ ἀποδεδώκει τῶ Κτησικλεῖ πενήτητα παλαιὰς, ὥσπερ οὔτως φησὶ. si reddiderit Ctesicli quinquaginta drachmarum sortem, ut ait. fr. 8, 8.
 πάλαιστρα] ἀπεδύσατο εἰς τὴν αὐτὴν πάλαιστραν. fragm. 30, 2.
 πάλιν. vice versa. 151, 5, not. 42. et Lect. Lysiac. c. IV. T.
 παλλακῆ] ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. 34, 2. et 7.
 Παναθηναῖος τοῖς μεγάλοις. 698, 6. τοῖς μικροῖς. 698, pen. 700, 2.
 πανδημὴ ἐξεθλήντες. 109, pen. T.
 πανστρατιὰ τῶν πολιτῶν ἐξεθλότων. 162, antep.
 πανταχόθεν. 444, 17. T.
 πανταχοῦ et πανταχῶ. 54, 1. utrumque contra mentem Magistri. 79, 3. 599, ult. T.
 παρὰ] παρ' ἐμοί. domi meæ. 138, ult. παρὰ τοῦτω. 151, 6. παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν. prope. 145, 8. T. παρ' ἐμὲ ἦλθε. domum meam venerat. 141, 1. παρ' αὐτοῖς εἶναι. domi suæ esse et manere. 404, pen. ζῶντες μὲν ἔδοκον πλουτεῖν, ἀποθανόντες δὲ πολλὸ παρὰ τὴν ἰμετέραν δόξαν ἐφάπσαν (scil. πλουτοῦντες, quod e præmissis tacite repetendum est). constitit eos multo minus in bonis habuisse, quam vos existimassetis. 646, pen.

παραβαίνειν τὰ δόγματα. 241, 3. τοὺς δε-
κούς. 331, 3. π. τ. δ. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως
ἀγαθοῖς. ubi locus daretur temp. ornan-
di, ibi jusjurandum a se dictum viola-
bant. 414, pen.

παράβυστος] μίξιονος παραβύστου. fr. 36.
παρυγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν.
mandare partes agendas, docere in an-
tecessum, quid, cum res in nervum
eruperit, agendum cuique sit, rem, lo-
cum, tempus, modum rei agendæ cum
iis condicere. 44, 1. 45, 4. παρῶγγε-
μα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰθισμένον πα-
ρήγγελλον, κῶτειον πεινῶν. 394, autep.
413, 4.

παρῶγγεμα. imperatum, mandat. 594,
autep.

παράγειν. addocere reum ad iudices. 335,
2. εἰς τὴν ἀῆμον. 464, ult.

παραγίνεσθαι] interesse. πολλὰς μάχαις
καὶ ναυμαχίαις παραγεγεννημένου. 863, 9.

παράδειγμα] παραδείγματι περὶ τῆς αὐτοῦ
ποιήσιας. 545, 9. T. παραδείγματι τούτου
χρῶμενοι βελτίους ἔσονται. 525, 11. πα-
ράδειγμα ποιῆσαι τοῖς βουλευμένοις εὖ ποιῆ-
σαι τὴν πόλιν. 611, ult. χεῖρ οὐ μῆλον τῶν
παρελκυσθῶτων ἕνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ
παράδειγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσε-
σθαι. 725, 5. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις
ἔσται μὴ ἐξαμαρτάνειν εἰς ἡμᾶς. 862, 6.
ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ
παραδείγματα. 891, pen. ὥστε τοὺς ἐχ-
θροὺς μᾶλλον αὐτοὺς βούλεσθαι ζῆν, ἢ τε-
θῆναι, παραδείγμα τοῖς ἄλλοις. fragm.
42, 8.

παράχεσθαι] οἱ ἔνδεκα οἱ παραδεξάμενοι
ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν. 503, ult.

παράδομαι βασανίζειν. 287, 5. ἀποτυμπαίν-
σαι. 489, pen. v. cl. Markland ad lo-
cum. T. μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις
στρατηγῶς παρέδοσαν. 486, 1. παραδοῦναι
τοῖς νόμοις. legum codicem exhibere a
se in ordinem digesturum et in mundo
exaratarum. 840, 3. παραδοῖς τοῖς υἱοῖς
δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα fragm. 18, 12.
παρακαλεῖν] παρακαλέσαι πολλοὺς. multis
coram testibus. 541, pen. παρακαλέσαν-
τες ἠρωτῶμεν. ad nos arcessitos. 717,
pen.

παρακαταθήκην ἔχων ἡμῶν παρ' ἐκάστου λό-
γου πονηροῦ περὶ ἀλλήλων. 314, 3. 894,
ult. παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκεῖνος παρὰ σοὶ
κατέθετο. 903, 8.

παρακελεύεσθαι] ἄξιον ἡμᾶς παρακελυομέ-
νου ἡμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων δίκην λαβεῖν.
826, 8. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ἡμῖν παρακε-
λεύομαι. 826, 12.

παρακέλευσμός. 102, 1.

παραλαμβάνειν] ἢ παραλαβεῖν ἂν αὐτοὺς φη-
σίν, ἢ παρακληθῆναι ἰπ' ἐκείνων, εἰ κατ'
ἐκείνους ἐγένετο. ipsorum ætate si rebus
humanis interfuisset, aut ipse eos in
societatem tyrannidii assumpturus fu-
isse, aiebat Iphicrates, aut eos (Har-

modium atque Aristogitonem) procul-
dubio se, Iphicratem, fuisse invitatos
ad facinoris communionem. fragm. 19,
25.

παρᾶλείπειν] præterire, dissimulare. πα-
ραλιπούσα τούτων, υἱὸν ὄντα. illo, qui filius
esset, præterito. 834, 1. δικάιως εἰμι
μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα.
fragm. 10, 24.

παρᾶλλάττειν τῶν φρενῶν. a recto mentis
statu decidere, a sensu communi de-
sciscere. fr. 37.

παρᾶλείν] παρελύθη, convellebatur, con-
cidebat, ἅπαντα τῆς πόλεως ἢ δυνάμεις.
471, 8.

παρᾶμελεῖν πράγματος. 317, 2.

παρᾶνομεῖν εἰς ἐκεῖνον. 146, 2. T.

παρᾶνόμιον (scil. δίκην) φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ
ἀνδρός. 606, ult.

παρᾶνόμιος] διατεθέντες οὕτω παρᾶνόμιος καὶ
βιαιῶς. præditi animo tam nefario, juris
æqui et legum obliito, superbo atque
violento. 334, ult.

παρᾶνεῖν] ὡς ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετε-
λευτηκότος ἀμελήσῃμεν, ἢ ἐκείνους διεθέτο
οὐ παρᾶνοῦν, οὐδὲ γυναικί πεισθῆς. fr.
29, 33.

παρᾶπίπτειν] occurrere. ὅπου παρᾶπίπτο-
μεν. 814, pen.

παρᾶσκευάζειν τὴν θύραν. in Bereitschaft
halten [to hold in readiness], 28, 2. πα-
ρᾶσκευάζουσί τινι ὄργην κατ' ἄλλου τινός.
efficere alicujus animo iracundiam erga
aliquem et vindictæ cupidinem. 31, 2.
λόγον ἴσον τοῖς ἔργοις. 50, 6. παρᾶσκευάσεν
ἢ τούτων ἀρετὴ τοσαύτην ἀφθονίαν. 51, 3.
παρᾶσκευάσαντες ἐκείνῳ δικαστήριον. iis e
judicibus, a quibus eum norant con-
demnatum iri. 452, 11. πλοῖα. 461, 7.
Passivum. εἰ μὴ τι σοὶ παρᾶσκευασμένον
ἦν, nisi subornatus fuisses. nisi tibi cum
nefario isto senatu conducta et compa-
rata omnia fuissent. 461, 10. ὥστε πα-
ρᾶσκευάσθη ἅπαντα. colligitur, vel con-
stat potius, tibi conducta omnia fuisse.
462, ult. παρᾶσκευασμένος. conciliatus
Alcibiadi ab eoque subornatus, ut pro
ipso intercederet atque deprecaretur.
562, ult. παρᾶσκευασμένοι οὕτως ἦσαν,
hoc animo præditi, sic cogitabant et ad
hunc modum res gerebant instituerant
que, ὡς οὐκ ἀπολομένης τῆς πόλεως, ἀλλὰ
μεγάλως ἐσομένης. 524, 2. οὕτω παρᾶ-
σκευασμένην (id est, κατεσκευασμένην)
τρέψη. 701, 7. παρᾶσκευάζεσθαι (in
Medio). suis partibus et studiis ali-
quem innectere, dolo sibi conciliare.
276, 5. παρᾶσκευασάμενην δὲ καὶ τὸ πλῆ-
ρωμα πρὸς ἐκείνον. comparabam mihi.
702, 6.

παρᾶσκευῆ] ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης γεγέννηται,
ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρᾶσκευῆς. ex appa-
ratione mea, h. e. quod ego navem
necessitatibus et copiis rerum omnium

quam copiosissime atque exquisitissime intraxissem. 702, 4. οὐκ ἀπὸ τῆς ἴσης παρασκευῆς ἐγὼ τοῦτον ἐλέγχω, καὶ οὕτως ἐπιχειρεῖ ποιηρὸς εἶναι. pauciores atque infirmiores mihi sunt copiae amicorum, advocatorum, falsorum testium, corruptorum gratia et donis iudicum, quibus ego hunc scelerum reum arguam, atque huic sunt suae copiae, quibus iudicini severitatem legumque vim expugnare contendit. 870, 5. ἀγαθοὶ προδουμῶνται γενέσθαι ἐκ παρασκευῆς. fortes et boni contendunt esse, non ex impetu quodam repentino, et aestu temporario, neque ex oblata inevitabili necessitate, sed ex diuturnitate disciplinæ, exercitationis assiduitate, apparatus destinatione, propositique constantia ad illam rem consequendam omni contentione nitentis. 888, 8. Coitio, et conspiratio sceleratorum ad facinus improbum patrandum, aut in iudicio tuendum et pervincendum, et ad jus æquum et civile pervertendum. 431, 7. ἐκ παρασκευῆς μνηστέον. deferre, indicare ea, quæ ut indices, tu antea sis ab aliis iussus, edoctus et subornatus. 458, 10. τὴν παρασκευὴν καὶ σφραγισμὸν τῶν ἐχθρῶν ἐγράτε. 614, 7. οὐκ ἀξίον ὑμᾶς τῆς τούτων παρασκευῆς ἠττάσθαι. 823, 5. in plurali. 134, 5.

παράσπονδος] παρασπίνδους ὑμᾶς ἔχει. 431, 3.

παρατιθέμαι] παρατιθεμένων αὐτῶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν (scil. ἐδεσμάτων). 190, 3.

παραφρευκταρεύεσθαι. per ignes furtim, et insciis atque invitis imperatoribus, eorum in jussu accensus, quæ nostris in castris gerantur, ea hostibus ex conducto, proditionis ergo, significare. 489, 8.

παραχερῆμαι] οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς παραχερῆμα κολάζει. 216, ult.

παρεῖναι τι. alicui adesse. ut Romani scriptores loquuntur. 734, 4. 735, 8. Τ. ὁμοῦ δ' ἐκ τῶν παρόντων ἔδοκει μοι ἀναγκαῖον εἶναι. pro re nata, secundum præsentem rerum statum. 389, 5. τῶν μὲν παρόντων καταφροῦσάν, τῶν δ' ἀπόντων ἐπιθυμῶν. 433, 8.

παρέχεσθαι] ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἐτῶν παρεληλυθότων. 147, 3. παρελθὼν νόμον. 253, ult. idem quod παραβαίνω. de oratore aut teste. coming forwards. 771, 5. 881, 9. Τ. χρὴ οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τῶν μελλόντων ἐσεσθαι. 725, 5. πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθε. 790, 11.

παρέχων] τοσαύτην σφραγισμὸν καὶ δεῖος ἢ τούτων ἀρετῇ πᾶσιν ἀνθρώποις παρέσχεν. 114, ult. οὐκ ἔστιν ἕσπου τάξαι εαυτὴν ὑμῶν παρέσχεν. 875, 2. πράγματα. 356, 3.

παρεῖναι] a παρῆμαι, præfermittere. παρῆντες τὸ κοινὸν ἀγαθόν. 872, 7.

παρίστασθαι] in mentem venire, vel, in animo versari, infixum inhaerescere. παρῆσθηκε αὐτοῖς τοιαύτη δόξα περὶ τῆς πόλεως. 83, ult. παρῆσθηκε μοι μὴδὲν φροντίζειν. in mentem venisset, visum fuisset. 275, 2. τοῦτο μὴδὲν παρῆσθη. nemini in mentem veniat, velim. 424, ult. 703, 8. παρῆσθηται vel παρίστασθαι, docere, declarare, sententiam aliquam alicujus animo injicere, vel, testatum et demonstratum dare. παρῆσθησαν πολλοὶ τεκμηρίους. 417, 8. In medio, ad sese, ad latum suum jubere alium adstare. 605, 2. τοὺς παῖδας παρῆσθησάμενοι ἐξαιτούνται ὑμᾶς. 694, 10. 900, 2. Taylor ad hunc articulum etiam locum. 511, 9. citaverat. verum ille, non huc, sed ad παρίστασθαι pertinet.

παρόδος] τὴν πάροδον, transitum, διαφυλάττειν. 94, pen. παρόδου κρατεῖν. 95, pen. παρόνος. 172, 3.

παροξύνεσθαι. 172, 3. Τ.

παρορμίζειν] παρορμίζαντες δύο πλοῖους Μουνυχιάσιν. operam cum dedissent, ut duo navigia ad arcem Munychiæ appulsa starent parata. 460, ult.

πᾶς] πᾶν πράττειν. nihil non agere, nihil intentatum sibi relinquere. 332, 2. 435, 11.

πάσχειν num sic nude usurpatur pro κακῶς πάσχειν. 690, 6.

πατάσσειν. fuste saxove ferire. 28, 6. verberare. 173, 9. 492, 7. πατάσας ξύλων ἢ μαχαίρα καταβάλη. 505, 8.

πατὴρ γόνυ ἐκ ποικίλης. 510, 3. et 5. inter se conferuntur.

πατραλοῖα. 348, ult. Τ.

πατρικός] πατρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει. 550, 3. εἴ τις αὐτοῖς πατρικός ἐχθρὸς εἶν, ἐκείνου ἐπιλάθωνται. 906, 13.

πάτριος] ἐπιλείπειν ἐν ταῖς πάτριας θυσίαις. 855, 1. ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται. 858, 6.

πατὴρ] τὴν αὐτὴν χθόνα μητέρα καὶ πατρίδα ἐπέκταντο. 77, 2. πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἠγασάμενοι. 121, 6. γνώμη χρεῖνται, ὡς πᾶσα γῆ πατρίς αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ἣ τὰ ἐπιτιθέα ἐχρασι. 872, 6. μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἠγασάσθαι. 872, 9. πατρώος Ἐρεμῆς. 207, 2. τὰ πατρώα κερτιμένοι. 812, 14. ἰεωστὶ τὰ πατρώα παρῆληψας. fragm. 30, 27.

παύειν] παύομαι καθυποῶν. 447, 1. λέγων. 381, 2. μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς συνεχόμενον. 22, 7. 701, 1. 911, 5. Τ. τῶν προρόνων ἐνδυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαινται τῆς πόλεως πράττοντες, id est, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσαντο τὰ τῆς πόλεως συμφέροντα πράττοντες, καὶ οὐδὲν ἐστὶ μέγος τῆς πολιτείας, οὐ εὐχ ἤφαντο. 585, 8. πεπαυμένοι τῆς ὀργῆς, αὐτῶν ἀκροῦσθε. 616, 2. ἐπαύσατε αὐτοὺς τῆς ἀρχῆς. 701,

1. τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέψαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος τουτί. 743, 10. modo ante triennium demum vivis excessit mater. quo facto mihi datum est otium eam alendi. nam ad id usque temporis antea semper eam multos per annos alui. παύσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 885, pen.

Πεδιὰ] Atticæ regio campestris. fragm. 33.

πεζῶς] πεζῇ στρατιά. 98, 9.

πεῖθειν τινά. donis alicui os obturare, ne quid prodant, quod tu celatum malis. 279, 5. οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθεῖς. fragm. 29, 33.

πειρῶν] ad flagitium pellicere. ἵνα σύ γε πειρῶς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην. 14, 12. πειρῶν τὴν θάλασσαν. piraticam in mari exercere. 215, 2. ἡμῶν πεπειρασθε οἷσι ἐσμέν εἰς ἡμᾶς. 691, 2. πολλῶν δικαιοτέρων εἰστε, ὧν πεπειρασθε, τούτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οἰκίστε ὅποιοί τινες ἔσονται. 694, 7. πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι. 186, 19.

πελταστής. 625, 15. 626, 5.

πέμπειν] ἐπεμφαν οἱ πολῖται τὴν πομπὴν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν. 499, 4.

πέπεσθαι. 303, 2. οὐ τοὺς πενομένους καὶ λίαν ἀπόρους διακειμένους ὑβρίζειν εἰκὸς ἔστι. 752, 5.

πένης] πέντην γενομένην οὐ διὰ κακίαν. 623, 1. τοσούτου πενστήτους τοὺς παῖδας καταλείψω. 709, ult. ἐκ πέντητος κλοῦσιος γεγενημένους ἐκ τῶν ὑμετέρων. 817, 7. πέντητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας. 818, 1.

πενθεῖν] τὰ αὐτῶν πενθούντες κακά. 54, 2.

πένθος ὅσον ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἔν. 898, 13.

πενίαν προφασίζεσθαι. 721, 1.

πεντακισχίλιοι] τοῖς πεντακισχίλοις παραδόναι τὰ πράγματα. 675, 1.

πεντακοσιομέδιμνοι. fragm. 27, 30.

πεντακοσιοστός ὧν. unus cum sit de quingentis. 796, 1.

περαίνειν] περαίνουτ' ἂν οὐδέν. nihil agatis, nihil efficiatis. 304, pen. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνομι. 617, 3.

πέρας] τὸν βίον τελευτήσαντες, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἑχθρῶν νουμίας. non posunt jam pœnas injuriarum sibi datarum ab inimicis repetere. 438, 5.

περὶ] περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. 121, 5. 127, 10. 128, 2. 172, 5. 282, 1. 357, 4. pro quo videtur Isocrates non semel usurpare πρὸς v. Epistola 2. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐκωπιπόμεν. idem de permutatione p. 460, 36. ed. Wolf. περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων. 550, 5. ἄξιον. 568, 1. ἡμῶν. 607, 7. τιμωρίας. 823, 8. τὴν ἴδιαν ἀσφάλειαν ἢ τὴν κοινὴν κίνδυνον. 872, 11. 882, 8. περὶ ἐλάττους τῶν ἡδονῶν ἐποίησας [vel potius ἐποίησά]. 28, 12. πάντα τοῦ δικαίου. 332, ult. περὶ ἐλάττους ἔθετο. 242, pen. περὶ πλείστου. 222, 8. περὶ οὐδένδε ἡγεῖσθαι. 282, ult. ποιήσα-

σθαι. 335, 1. περὶ τούτου μνησθήσομαι. 162, 3. 347, 3. 428, 13. περὶ Νικίου ἀναμνήσθητε. 599, 4. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. σωτηρίας. 121, 5. ἐλευθερίας. 123, 6. περὶ θανάτου ἀγωνίζεσθαι. 161, ult. σώματος. 185, 1. φυγῆς. 286, 1. οὐσίας. 286, 2. περὶ σωτηρίας κινδυνεύειν. 123, 3. ubi omnes libri scripti ὑπέει, uti conjecerat quoque cl. Marklandus. πατρίδος. 175, 4. περὶ πατρίδος εἰς κίνδυνον κατέστη. 161, ult. 181, pen. περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν, 832, 16. περὶ αὐτῶν δεδιότες. 154, pen. στρατηγῶν περὶ Ἑλλάσποντον. 620, 7. ἀβεβῆν περὶ τὰ ἱερά. 199, 1. τὸν Ἑρμῆν. 207, 1. θεοῖς. 551, 3. ἱερά καὶ ἑορτάς. 214, 2. ἀδικεῖν περὶ τὰ ἱερά. 214, 5. ἡμαρτηκίνας περὶ τοῦ ξένου. 541, 5. 884, 9. πεποικῶς ἂ οὐτος πεποίκει περὶ τοῦ θεοῦ. 206, pen. ἀγαθὸς περὶ τὸ πλῆθος. 448, 3. χρηστός περὶ τὸν δῆμον. 483, 8. πόλιν. 545, 5. εὐνοίαν ἔχειν περὶ τὸ πλῆθος. 601, 3. προθυμίαν περὶ τὸ πλῆθος. 682, 2. οἷος εἰς ἡμᾶς. 688, 8. τοιαύτων ἑμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω. 705, 5. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὴν πατέρα. 365, 2. περὶ τάλλα μετριάς ἐθεικῶς. 571, 12. v. πρὸς εἰς. T. Ego ad hunc articulum istæc annotaveram. a) pro. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. et alia talia, ut, ἀποκτινῆναι ἀνδραπότους περὶ οὐδένδε ἡγούτο. 387, 3. b) ob. loco vel causa alicujus alius. δικὴν περὶ (id est, ὑπέει) τινος λαμβάνειν. pœnas alius criminis repetere. 40, 8. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. 121, 5. 123, 6. οὐδὲν προσθεῖν περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων κινδυνεύειν. 264, 3. περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων αὐτὴν τιμωρήσασθαι. 519, 2. ταῖς ἰμπεριεραῖς ἀρεταῖς χεῖρται παραδειγματι (subaudi ἀπολογούμενος) περὶ τῆς ἐαυτοῦ πονηρίας. ad purgandam suam flagitiositatem. 545, 9. c) de. περὶ τῶν μελλόντων προσεῖσθαι. de futuris prospicere. 915, 2. d) pro πρὸς, erga. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα. 365, 2.

περιάγειν τὸ χεῖρ εἰς τοῖπισθεν. 28, 7.

περιαιρεῖν] περιελεῖν τὸν Πειραιῶς. urbi portum (veluti pallium) detraxerunt. 411, 1. περιελεῖν τοῦ Πειραιῶς τὰ τεῖχη. 429, 1. τὸ περὶ τὸν Πειραιῶν τεῖχος. 453, ult. οὐδὲ μετὰ τῶν τευχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα. 920, 4.

περιάπτειν] εἰ σώθεις αἰσχυρῶς ἰνεῖδη καὶ αὐτοῖς καὶ ἑμαυτῷ περιάψω. 710, 9.

περιβάλλειν τεῖχος περὶ ἕπασαν τὴν Πελοπόννησον. 106. antep. ἀνηκίστρω συμφορᾷ. 184, 5. T.

περιεβόητος] tetiorem in partem, diffamatus, infamatus. 151, 3.

περιγίγνεσθαι] περιγεγόμενοι καὶ σωθέντες, qui salva vita discesserant, ut jam supersint. 486, 4. τρία τάλαντα περιγίγνοιτ' ἂν τῇ πόλει. 858, 2. τί τῷ πλῆθει περιγεγῆ-

σεται. 922, 3.
 περιεῖναι] οἶκ ἐπὶ τοῖς περιούσιον (id est, ἐπὶ τῇ ἐμῇ περιουσίᾳ) μέγα φρονῶν. 705, 7. πολλῶν πλείονα τούτων αὐτῶ περιεῖσται. 832, 4. οὐ μέντοι τι μέρος περιεῖσται τῶν πολιτῶν. 879, ult.
 περιέρρος] ineptus, incassum et stulte seduliter. 406, 7.
 περιέρχει κυκλόθεν ὁδός. 283, 5. Ἦ. Τ. περιεῖδεν ὑβρισθέντα. 145, ult. ἐκ πατρίδος ἐκπεσόντα. 163, 7. ἐπὶ τούτῳ γινόμενον. 184, 4. ἀδικήμασι περιπεσόντας. 338, ult. et similia passim. Ἦ. ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. 662, 4. μὴ περιεῖδεν αὐτὴν διὰ τοῦς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. fragm. 4, 10.
 περιέρνει κατὰ τοὺς ἀγρούς. 882, 2.
 περιέρστασθαι] περιεστῆκε πλῆθος πολεμίων. 99, 4. τῇ μὲν δουλείᾳ περιεστῆκε. 117, 6. τοῖς πεμιστασθῆσιν πράγμασι. 96, 2. Ἦ. Τ. περιεστῆκε τῇ πόλει τούναντιον (nisi manvis eiris τούναντιόν) ἦν ὡς εἰκὸς ἦν. 426, 3.
 περιεκαταρρέειν] defluere, dilabi, in ruinas abire, de mœnibus callentibus vestustate. τοὺς νεωσοίκους καὶ τὰ τεῖχη περιεκαταρρέοντα. 860, ult.
 περιεκόωπτεν θεούς. simulacra deorum mutilare. 252, ult. περιεκόφασιν τοὺς Ἑρμᾶς. 551, 2.
 περιοικεῖν. 283, 15.
 περιορᾶν ὑπὸ πάντων προσηλακίζόμενον. 565, 6. Ἦ. Τ.
 περιπίπτειν] μὴ περιεῖδητε τοῖς μεγίστοις ἀτυχήμασι περιπεσόντας. 338, ult. περιπεπτακῶς τοιαύτῃ συμφορᾷ. 746, ult.
 περιποιεῖν ἐκ κακῶν. 246, 1. περιεποιήσατε ἑαυτὸν ἐκ πολεμίων καὶ κινδύων. 246, 1. ἢ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε. efficit ut superstitēs essent. 486, pen.
 περιστρεφεῖν] retorquere. περιεστρεφεῖσθε δ' αὐτοῦ τῷ χεῖρε. 29, ult.
 περιτρέπειν εἰς ἡμᾶς ταύτην τὴν αἰτίαν μὴ βούλεσθε. 210, 2.
 περιτρέχειν τῆς νυκτός. 44, 4. καίτοι ὁ ἱεροσόλος περιτρέχει. 858, ult.
 περιτυγχάνειν] περιτυχόντων αὐτῶ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 459, 4.
 περιφανής] περιφανέστατα τεκμήρια. 719, ult.
 περιφωρισῶσθαι] fragm. 35.
 πεφασμένως] pro φανερώς. 361, 1. Taylor. in indice ad h. v. Plutarchi locum hunc e libro περὶ φιλοσωλουτίας adducit: λέλεκται ὑπὸ Σόλωνος πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδραπόισι. πείζειν] πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς. 818, 6. πίνειν] ἔπινεν ὑπὸ τῶ αὐτῶ στραμματεῖ κατακείμενος. 536, pen.
 πιπράσκειν] πρᾶβεις δὲ ἐπὶ τῶνδε. 337, 3. ergone, si quis convinceretur a militia abfuisse, cui interesse jussus fuisset, is ab adversario pro servo vendebatur? non videtur. τὰ πολλοῦ ἀξία ὀλίγου πινεράσκειται. 610, 9. προσήκον τούτῳ διὰ μὲν

αὐτὸν τεθῆναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους (quī servi fuerant) πεπράσθαι. 864, 1.
 πιστεύειν τῇ ἑαυτοῦ ἀρετῇ. 85, ult. πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρα γνώμῃ. 337, 2. πιστεύετε τοῖς ἀληθεῖ λέγειν (id est, ὅτι τὰληθῆ λέγουσιν) ὁ ἄν — 655, 13. πιστεύειν αὐτῶ μὴδὲν ἡμαρτῆσθαι, ἀλλ' ἀγωνεῖσθαι μετὰ τοῦ δικαίου. 684, 5. ἡμεῖς δὲ πιστεύετε μᾶλλον τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς, ἢ τοῖς τούτου λόγοις. 751, 4. τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς ἑαυτῶν ῥήμασι. 752, antepen. πιστεύειν τοῖς χρήμασι μᾶλλον (largitionibus, quibus judicia corrumpant) ἢ τὰ ἑαυτῶν δεδιμένα ἡμαρτήματα. 834, 5. τότε περὶ τῶν ἑμῶν τούτῳ πιστεύει ἡμᾶς ἀξίῳ. 844, 2. αὐτοὺς τοῖς πιστεύετε. vosmet illis creditis, datis, permittitis in fidem. 864, pen. τῷ πλῆθει τῶν ἡμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύω. 870, 3. χαλπὸν ἐξευρεῖν τὴν ὄρω χερὶ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεύειν. 904, 7. μὴδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν. 904, 18. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσσεσθαι. 924, 5.
 πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. jusjurandum ab illo exigere, repetere. 389, 6. πίστιν δοῦναι ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις. offerre nos ad jusjurandum dicendum, quod habetur inter homines sanctissimum. 635, 4. ὡς πίστιν ταύτην παρ' ἡμῶν εἰληφότες. 770, ult.
 πιστὸς] πιστότερα ἠγείσθαι περὶ ἂν οὗτος μόνος κατηγορεῖ. 286, antep. τοὺς ἄρκους ἐπὶ τοῖς τῶν πολιτῶν μακροῖς πιστοῦς ἐνόμιζον. existimabant jusjurandum a se dictum esse servandum, ubi facultas esset civibus nocendi. 414, antep. οὐ τοὺς λόγους πιστότερος τῶν ἔργων, οὐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομίζουσα. 921, 2. ἠγείτο τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. fr. 32, 28. τοὺς δ' ἄλλοτεῖρος πιστοῦς νομίζειν. id quod furiosus cum sit, solitum tamen est uxoris supra mæchorum sectantibus. fr. 37.
 πιστῶς] πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι. 607, pen.
 πλανᾶν] πλανηθέντες εἰς πολλὰς πόλεις. 444, 16.
 πλάττειν] ὀλίγον μὲν χρόνον δύναται ἂν τις κλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἐβδόμηκοντα δ' ἔτεσιν οἶκ ἂν λάβῃ πονηρῶς ἂν. 659, 11.
 πλεῖν] ἢ ναὺς ἀριστά μοι ἔσωλε παντός τοῦ στρατοπέδου. mea navis optime ferebatur. 700, 11. πλεῖν τὴν θάλασσαν. 213, 2.
 πλειστηρίαζειν] plus liceri. de venditore merces suas venales magni indicante. fr. 9, 11.
 πλείστος] πλείστου ἀποδίδονται. fragm. 9, 11.
 πλεῖον] ἀξίῳ μὴδὲν πῶ μοι πλεόν εἶναι. 571, 12. οἱ μαρτυραθέντες τὰ ψευδῆ ἔλασαν,

- ήίμα οὐδὲν ἦν ὡλίον τοῖς πεποιηθῆσι. nil jam proderat amplius. 615, 11.
- pleonasmus particulæ ἦ. 570, 4. membri integri, quod, cum nihil aliud significet, quam præmissa, redundare et amputandum esse videtur, neque alio fine additum esse, quam quo sententiæ pondus addat. ἐβούλοντο αὐτὸν ἀκοντα μπιύσαι δοκεῖν καὶ μὴ ἐκόντα. 456, 4. ἀπάντων θάνατος κατεγινώσκειτο, καὶ οὐδενὸς ἀπεψήφισαντο. 467, pen. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων ἠγαγκάσθη. 600, 3. τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult.
- πληγῇ] ἐντίνας πολλὰς πληγὰς. fr. 30, 24. ὅσας ἀξίως ἦν πληγὰς λαβεῖν, τοσαύτας ἔλαβε δραχμάς. fr. 36.
- πλήθους] ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλῆθει (scil. τῷ ἡμετέρῳ) ἀποδείξω. 846, 2. πλῆθος τὸ ἡμέτερον. your Constitution. 411, 6. 415, 1. 599, ult. et alibi frequenter. T.
- πληροῦν] δικαστήριον παρὰ τοῦς νόμους ἀδύνατον πληρωθῆναι. 790, ult.
- πλήρωμα] navis puta, h. e. remiges. παρεσκευασάμην δὲ καὶ πλήρωμα πρὸς ἐκείνον. 702, 7.
- πλιθῆσον. lateraria. fr. 24, 12.
- Pluralis verborum cum pluralibus substantivis neutrius generis compositus. ἄπαντα πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηνται (pro τετίμηνται). 594, antep. ἐπιπλα ἀπεγράφοντο (si passive accipiatur, pro ἀπεγράφετο). 635, 1. sic etiam p. 704, 1. Vindobonensis dat ἀρπάζονται, ubi vulgares dant ἀρπάζεται. ἂ γεγίννται (pro γεγένηται). 760, 3. ἀποδεικνύται ἐξ τάλαντα (pro ἀποδεικνύται). 910, 5. sic Libanius t. I. p. 730, 5. χρησιμώτερα ἡμῖν ἦσαν τὰ ξίφη (pro ἦν). et p. 780, 44. ἔπου δὲ πάντα ταῦτα ξυνηλυθῆσαν. et p. 853, 40. pro vulgato εἶχον, dat Wolfenbüttelensis εἶχον, scil. τὰ γεγάμματα. p. 807, 14. ἂ γὰρ οὐκ ἐγένοντο (pro ἐγένετο) τῶν πολεμίων διὰ σέ, διὰ τί μὴ σὰ γίγνεται; ubi gemina est ejusdem pluralis constructio cum verbi numero utroque. p. 110, 16. ὅσα τῇ κατὰ Χαιρώνειαν ἠκολούθησαν πληγῇ (pro ἠκολούθησε). Verum, sequitur pluralis etiam post ὅ, τι ideo, quod hoc pro collectivo haberi possit? ut in illis ὅ, τι ἰκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων (pro ἐκ τούτου) ἀποδοκιμασθῆναι. 870, pen.
- πλοῦς] πλοῦν διὰ γῆς ἠγάκασε γενέσθαι. 94, 1.
- πλοῦσιος] οὐδ' οἱ πάλοι πλοῦσιος δοκοῦντες εἶναι ἀξίον λόγου ἔρχιεν ἐξεργεῖν. 633, 7.
- πλουτεῖν] τοῖς λέγοντας ταχέως πλουτήσαι. 609, 6. ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδύκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν ἡμετέραν δόξαν ἐφάνθησαν (scil. κεκτημένοι) 646, antep. ἄμα γὰρ πλουτοῦσι, καὶ ἡμᾶς μισοῦσι. 820, 9. ῥαδίως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πλουτήσει. 908, 14.
- πλοῦτος] μετ' οὐείδους καὶ πλοῦτος δουλεία πατριδος. 98, 3. φιλοτιμίαν πλοῦτος. 911, ult.
- πλύνειν] ἐν πόα πλυνόντων οὕτω μαλακίαν ἐδῆξασε. fr. 38, 2.
- πόα. fr. 37, fine.
- ποδηγῆς fuit olim vitiosa lectio ibi luci versata in Lysiae libris, ubi nostra in editione plene legitur p. 29, ult.
- ποδοκάκη. 357, 1. T.
- ποδεῖν] ποδέσομαι. 514, 8. sed suspecta est ea lectio.
- ποσεινός] ποσεινότερον εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου. 126, 4.
- ποιεῖν vel ποιέσθαι] ἀδειαν passim. ἀμφισβήτησιν. 593, 3. ἀπολογία passim. ἀπολογίαν ποιούμενος τὴν αὐτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἀδικημάτων. 542, 6. δοκιμασίαν. 351, 2. εἰρήνην. 451, 5. ἐλεγχον. veritatem elicere. 173, 2. 174, 1. ἐξόδους. 582, 17. ἐπίδειξιν τῆς αὐτῶν δυνάμεως. 533, 1. ἐπιταττόμενον. 111, 5. θάνατον ζημίαν. 39, 2. statuere. κατηγορίαν. 384, 7. κίνδυνον. 88, 2. 111, 1. κέρισιν. 466, 13. 767, 9. λόγους. 186, 12. 318, 5. λόγον πλείστον τοῦ δικαίου. 336, 5. μίνυσιν. indicium facere. 458, pen. μισίαν. 149, pen. μυστήρια. 551, 2. Ita Latini. "In domo sua mysteria facere dicebatur." Cornel. Nep. in Alcib. c. 3. πάντα ποιούντες. doing all they could. 500, pen. πάντα ποιεῖν ὅσως. 708, 8. πάντα πράττειν ὅπως. 821, 2. ἀρστάξιν ποιέσθαι. 50, 8. το κοινῶν. προστεταγμένα. 285, 6. το obey. προσταττόμενα. 534, 4. ubi male legebatur πραττόμενα. σπουδῆν. v. σπουδῆ. συγκυμῆν ὑπὲρ ἀδικημάτων. 538, 6. συμμαχίαν. 577, pen. τελευταῖον τοῦ βίου. 121, 7. τιμορίαν. 33, 2. 34, 5. 446, ult. φυλακῆν. 594, 5. φυγῆν τῆς πατριδος. 159, 7. περὶ πολλοῦ, et πλείονος etc. v. in περὶ. ποιεῖν. versus facere. 51, ult. v. not. 4. ἐκποδῶν. de medio tollere. 450, 9. 460, pen. 470, 1. ἐμποδῶν. opponere. 506, pen. ἐχθροῦς κακόν. 202, 4. v. Accusativum in indice sequente. ποιεῖν κακῶς in eadem significatione. 568, pen. T. ποιεῖν διπλῆν βλάβην. constituere, edicere. 33, 2. ποιεῖν ἀδειαν πολλῆν. 48, 5. ποιέσθαι κίνδυνον. periculum facere, periclitari. 83, 3. 90, 2. ποιέσθαι φυγῆν. exsilii pœnam in facinus aliquod decernere. 159, 7. εἰ ἀνθρώποι τῶν πολεμίων ἕνεκα τὰ ἀπόρητα ποιῶνται. 428, 6. πολιτας ἐκ πεισῶν ἐλάττους ποιεῖν. 676, 3. σῦλα ποιέσθαι. 860, 7.
- παιμαίνειν ἐν ἀγρῷ πένθος ἄν. 674, 2.
- πολέμαρχος] προσεκαλεσάμην αὐτὴν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι. 729, 4. nam inquilinorum prætor erat Polemarchus.
- πολέμιος] ναυάγια φίλια καὶ πολέμια. 102, 4.

πόλεμος Ἀρχιδάμειος. fr. 11, 16.
 πολιορκεῖν] εἰρήνης οὕσης ὑπὸ τούτων ἐπο-
 λιορκούμεθα. 722, 8.
 πόλις] tota regio, vel universus populus,
 ut in Latinis civitas. 200, ult. πόλις α
 δήμου videtur distingui. 227, 5. πιστό-
 τερα ἡγεῖσθε περὶ ἂν ἅπαντα ἡ πόλις
 μαρτυρεῖ — 286, pen.
 πολιτεύεσθαι] πολιτεύμενοι πρὸς σφᾶς αἰ-
 τοὺς ἀδίκως. cum necessariis suis. 551, 6.
 πολίτης Θεράκης ἢ τινος ἄλλης πόλεως ἐβούλε-
 το μάλλον γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πατρι-
 δος εἶναι. 548, 11. οὐχ οὗτο καταλύουσι
 τὸν δῆμον, οἱ ἂν στείλους πολίτας ποιῶσιν,
 ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττους. 676, 2.
 πρὸς τῷ εἶναι πολίτας, καὶ ἐπιθυμοῦντας
 τούτου. 871, pen. Insequenti dat Taylor:
 πολίτης. a fellow Citizen. 441, ult.
 674, pen. 733, 4. Ita civis apud Ro-
 manos. δημότης. popularis. 479, 8. 599,
 3. ἡμῖν ἡλικιώτης. 695, ult. ἡμῖν φυλῆτης.
 700, 15.
 πολλαχοῦ. 444, 15. 603, 1. ἴ.
 πολλαχόθεν. 217, 1. ἴ.
 πολλοστὸς] πολλοστὸν μέρος τῶν ἑαυτοῦ
 ὀνειδῶν τοῖς ἄλλοις μεταδίδουσι. 542, ult.
 οὗτος δέ μου καταγελά, ὅτι οὐδὲ τὸ πολ-
 λοστὸν μέρος εἶρηκα τῶν τούτου ὑπαρχόν-
 των κακῶν. 552, 19. οὐδὲ πολλοστὸν μέ-
 ρος ἐφάνη τῆς παρ' ἡμῖν δόξης τὰ χρήματα.
 bona redacta vix aliquam partem minutam
 partem aequare speraturum a vobis.
 636, 3. 639, 1. 641, 3. 761, 1.
 πολυπραγμοσύνη μηδεμίαν. 17, 1.
 πολυπράγμων καὶ θεασὺς καὶ φιλαπεχθῆμων.
 757, 8.
 πολὺς] περὶ πολλοῦ, πλείστου, etc. v. περὶ.
 πολὺ πλείστον ἐκείνῳ δίνεκα ἀπάντων
 ἀνθρώπων. 103, 7. πολὺ πλείστα κινδύ-
 νων μετασχόντες. 106, 2. ἴ. ὃ μὲν πολὺ,
 πολὺς, ὃ δὲ μικρὸν, μικρὸς. fragm. 33.
 πολυτελής. 285, pen.
 πολυφίλος. 503, 1. πολυφιλιώτερος. fr. 36.
 πομπή] ἐπεμφαν οἱ πολῖται τὴν πομπὴν ἐκ
 Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν. 499, 4. οὐ γὰρ δεῖν
 αὐτὸν, ἀνδροφόνον ὄντα, συμπέμπειν τὴν
 πομπὴν τῇ Ἀθῆνᾷ. 500, 8.
 ποιηρία] εἰ τις ἡμῶν ποιηρίαν καταγνώσεται
 τῶν ὡς ἡμᾶς εἰσιόντων. 755, 2. διὰ τὴν
 τῶν τριάντων ποιηρίαν σωθήσεσθαι μάλλον
 ἢ τὴν τῶν φυγόντων δύναμιν. 777, 5. τὴν
 αὐτοῦ ποιηρίαν, cupiditatem in aliena
 bona involantem, scelerositatem, κληρο-
 νόμην εἶναι τῶν τοῦ τεδνεώτους χρημάτων.
 907, 5.
 ποιηρὸς] ἀπάντων ποιηρῶτος Βάτραχος,
 πλὴν τούτου. 242, 5. ἠγούμενος, οὐκ ἂν
 δύνασθαι πρεσβύτερος λαμπρὸς γενέσθαι,
 εἰ μὴ νέος ἂν ποιηρῶτατος δόξειεν εἶναι.
 537, 3. μηδαμῶς τῷς λέγουσι λόγον βε-
 βαιούτε τῶν πάντων ποιηρῶτατον. 692, 3.
 ποιήσεως ἔχειν τὰ πράγματα. 547, 4. ἴ.
 πορίζεσθαι πρόφασιν τῆς ἀμαρτίας. 297, ult.
 μάρτυρας πιπύοισται. testes undeunde

extudit, sibi comparavit, subornavit
 ære redemptos. 331, 6.
 πότης] τῶν νεωτέρων ἴσοι περὶ πίτους ἢ
 κύβους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς δια-
 τριβὰς ποιοῦνται. 577, 9.
 πρᾶγμα] πράγματα ἀσθενέστερα. 449, ult.
 καθισταμένον πραγμάτων. 458, 6. τὰ
 πράγματα παρρησιασθέντα. 511, 9. ἴ.
 πρᾶγμα, pro πράγματα. molestia. 207.
 5. εὐκρίστατα εἶναι δεκτὸν τοῖς σπράγμασι.
 constitutioni libera reip. 426, pen.
 πρῶτος] πρῶτους ἡμᾶς ποιῶσι. 684, 1.
 πᾶν πρᾶον. 752, 1.
 πράττειν] ἀργύριον πράξασθαι. 28, 10.
 323, 2. τίκον. 360, pen. ἂ δέφειλε. 590,
 9. κραττοῦσης τῆς βουλῆς σωτηρίαν. 428,
 3. πράττειν ὅσων οἰκοδομηθήσεται τὰ
 τεῖχη. 425, 5. περὶ τολμοῦτων πρα-
 γμάτων πράττοντες. περὶ τῶν χρημάτων
 πρὸς τούτου πράττοντες. 810, 3. οἱ πρᾶ-
 ττοντες τὰ πράγματα. 483, 4. πράττειν
 κακῶς. 414, 2. εὖ. ἀνεπιτηδείως. 869,
 pen. ἴ. ὄργας τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ
 δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. 31,
 2. εἰτε χρημάτων ἔνεκεν ἐπραξα ταῦτα.
 neque, quo rem facerem, causam
 hanc suscepi, vel, negotium hoc agi-
 tavi. 7, ult. τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. re-
 rum suarum satagere, 624, 8. 789, 4.
 βουλομένους ἀγαθόν τι πράξαι τῇ πόλει,
 num bene Græcum est pro τὴν πόλιν
 ἀγαθόν τι ποιεῖν? videtur esse, sed
 hactenus, ut dativus non cum infinitivo
 construat, sed cum ἀγαθόν. aliquid
 facere, quod prosit civitati. 472, pen.
 οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα. prin-
 cipes reip. qui tum erant. 483, 4. περὶ
 τῶν χρημάτων καὶ τῶν δόγων πρὸς τού-
 τος ἦσαν οἱ πράττοντες, qui in negotio
 largitionum ad hos missitati, allegati
 fuerunt, ut interpretes atque modera-
 tores eorum. 810, 3. ἢ μεταστάσις
 (mutatio reip.) ἐπράττετο. agitabatur.
 847, 3. μὴ αὐτὸν κτείνειν, ἀλλ' ἀργύριον
 πράξασθαι. exigere pecuniam, eaque
 data placari. 28, 10.
 πρέμνον] οἱ οἰκέται ἐξέτεμενον τὰ πρέμνα
 277, pen.
 πρέππειν] ποιηρίαν ἐπιτίπτει τὰ πεπραγμένα.
 142, 3. ἴ.
 πρεσβύτες τις ἀνδραπος προσέρχεται. 16, 6.
 πρίασθαι] ἐπίστε γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ πρίασθαι,
 οὐδ' ἂν πάντι τις ἐπιθυμῇ, τὰ τοιαῦτα.
 633, pen. 718, 6.
 πρὶν ἡμέρας πέντε γενέσθαι. 268, 3. πρὶν τὴν
 αἰτίαν εἰπεῖν. 394, pen. 654, 2. πρὶν
 μᾶλλον ἢ ἴπτεον. v. que Nos ad p. 206. ἴ.
 προαναλίσκειν] vorstrecken, vorschliessen
 [to advance, lend]. 657, 7.
 προαπόλλυσθαι. 87, 6.
 προβαίνειν] τοὺς ἦδη προβεβηκίτας τῇ ἡλικίᾳ.
 752, pen.
 πρόβουλος. 426, antep.
 πρόγνος] προσήκει τούτῳ διὰ μὲν αὐτὸν τε-

- θνάται, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπράσθαι. 864, 1.
- προδίδουσαι] ἢ ἡμέρα γυνὴ προδώ τὸ σῶμα. καὶ τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρεσῶν. fragm. 37.
- προδότης τῶν ὄρκων. fragm. 27, 9.
- προειδέναι τὸν θάνατον. 99, ult.
- προειπεῖν] ποῖα ἂν ἀπόρρητα τηρηταί, ὅς οὐδὲ τὰ σφραγισμένα σφραγίσαι ἔξωσε. dudum ante imperata, cum interminatione denunciata. 888, ult.
- προθεσμίας οὐσης μηδεμίᾳς τῶ κινδύνῳ. cum nullus temporis terminus præfinitus esset, pone quem tutus ab omni persecutione forensi essem. 275, pen. οὐ γὰρ οἶμαι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων οὐδεμίαν προθεσμίαν εἶναι. præfixum anorum certum numerum, ultra quem extracta animadversio (aut actio forensis) locum in jure nullum amplius habeat. 501, 10. fragm. 24, 25.
- προθυμείσθαι χρηστὸς εἶναι. 142, 6. ἢ ἀγαθὰ γίγνεσθαι προθυμῶνται ἐκ παρασκευῆς. 338, 8.
- προθυμίας εἰς ταῦτο ἀφικίμην. 289, ult.
- προθυμία in sensu sequiore, ardor inimicorum ei, cui infesti sunt, nocendi. 338, 3. 614, 8. προθυμίας τῆς ἐμῆς οὐδὲν ἐλλείπειται. 445, pen.
- πρόθυμον παράσχω τὴν σὴν δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. 393, 7. τοὺς δ' ἄλλους προθυμοτέρους (scil. εἰς ἡμᾶς) ποιήσετε κατ' ἀξίαν χαρίζομενοι, ὅς ἂν τις (id est, ὅστις ἂν) ἡμᾶς εὐ ποιῇ. 692, 1. πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενῆμεθα. 690, 3.
- προῖσθαι] οὐδὲν ἡμῖν σφραγίσται τῶν σφετέρων αὐτῶν. largiti sunt. 703, 11.
- προῖξ] προῖκα φίλιον λαβεῖν. uxorem sibi deligere, filiove, parum dotatam. 623, 4. 624, 2.
- προῖσταςθαι] τοῖς τοῦ δήμου προεστηκίας. 450, 9. T.
- προκαλεῖσθαι δίκην. postulare. 707, pen.
- προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν. 745, 10.
- προκαταγινώσκει] μὴ προκαταγινώσκει ἀδικίαν τοῦ — 618, 5. σφῶν αὐτῶν προκαταγινόντες ἀδικεῖν οἴχονται. 683, 4.
- προκινδυνεύει ὑπὲρ ἐλευθερίας. 613, 7. T.
- προκίεσθαι] προκειμένου κέρους. 73, 5. de funere, quod porrectum jacet, ad spectandum cuique patens, et paratum efferendo. fr. 13, 10. ubi προκίετο μὲν et ἐξενεχθόντος δὲ inter se opponuntur.
- προλαμβάνειν] πρότερον προκαθόντες. 794, 2. τὰ Προμήθεα] festus dies Promethei sacris faciendis consecratus. ἔγυμνασίᾳρχον εἰς Προμήθεια. 699, 7.
- προνοεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum dignitati consulere. 50, 7. deliberato proposito, consulto, grande facinus perpetrare. προνοεῖσθαι δόξω περὶ τούτων. 155, 7. προνοεῖς καὶ ἐπιβουλεύσας ἦλθον. 150, 11. προνοεῖσθαι ἐκ πολλοῦ ὕψος τῶν ἐχθρῶν τις ἔλλοος λήψεται. 159, 3.
- πρόνοια] ὡς περ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευερίσκων. 154, 1. quasi diuturna meditatione tandem extundens aliquod facinus, unde actio vulneris ex præmeditatione in me posset institui. πρόνοιαν οὐδεμίαν τραύματος ἠγοῦμαι εἶναι, ὅστις — 159, 1. ab eo nullam dari causam hujus actionis capessenda, qui — πρόνοια sunt in foro Attico verbera et vulnere et cædes adeo de industria illata.
- πρόξενος] προξένος (verum ibi ξένους simplex verius est) καὶ σολίτας ἡμετέρους ἠδικηκίας. 817, 6.
- προορᾶν] περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. 916, 1.
- πρόπαππος. pater avi. 549, pen.
- πρόπεμπτα] litium æstimatarum partis dispositionem. fragm. 25, 15.
- προπηλακίζειν] προπηλακίζομενοι. 565, 7.
- πρόποσις] κάπηλοι, παρ' ἂν προπέσεις οὐκ ἀποδίδωσι. fragm. 5, 3.
- προπράτης. antevenditor. fr. 30. cui jus est merces suas vendere prius exponendi, quam exponere fas est mangonibus.
- πρὸς παῖδων καὶ γυναικῶν ἰκετεύω. 184, 1. μηδαμῶς πρὸς θεῶν. 512, 9. τὴν πρὸς μητρός (scil. πάππου). on the Mother's side. 549, pen. πρὸς ταῖς πόλεις ἦσαν. 500, 2. πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ὤφθην. 656, 8. ἐπειδὴ ἦν πρὸς ἡμέραν. ubi lucebat. 14, ult. πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τιαυῖτα ἰπάρχει. 397, 8. πρὸς τὴν πόλιν δευδευτηχῆκασιν, ἄλλως δὲ κόσμοι εἰσιν. 550, 9. in regarū lo. πρὸς τὰς στρατίας καὶ τοὺς κινδύνους. 577, 19. v. πρὸς et εἰς. T. a) πρὸς, adversus, ubi opposito, repugnantia, infestus animus significatur. ἢ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδεται. infirmis quibusque causam in foro agentibus adversus opulentissimos quosque. 5, 8. φατερὰν πρὸς ἐκείνους ἐχθρὰν καταθέσθαι. 84, 5. τὸν πρὸς πολεμίας κίνδυνον φοβεύομεν. periculum, quod obundum sibi esset adversus hostes vel cum hostibus. 88, 1. τίνας ὄντος ἐμοὶ πρὸς ἡμᾶς ἐγκλημάτος, qua mea ad vos offensio? id est, quid ego commiseram, cur mihi causa esset apud vos dicenda, ad vos purganda. inverse, pro τίνας ὄντος ἡμῶν κατ' ἐμοῦ ἐγκλημάτος, quid erat vobis, de quo quereremini de me? 367, 2. ἀγὼς ἀγαθὸς πρὸς τοὺς πολεμίας. 863, 8. ἀπελίσσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν, offensionem, qua triginta tyrannos tibi reddideras infensos, relevasti eo, quod — μεῖζω τὸν δῆμον κατὰ ποιήσας. 496, 7. b) cum relationem ad aliquid, comparisonem cum eo, aut convenientiam significat. παρσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκείνων. verum remiges

quoque tam dextro gubernatori pares, et æquiparabiles in opere suo, comparaveram. 702, 7. c) *versus*. πρὸς ἡμέραν ἦν. prope accedebat tempus, ut mane fieret, pæne illucescebat. 14, ult. στάντες πρὸς ἑσπέραν. stantes, ora ad solem occidentem conversi. 253, 1. d) ἡ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμη. 914, 15. sed ibi leg. potius τὴν τὴν πρὸς τὸν πόλεμον, scil. ποιούντων. rerum ad bellum faciendum scientiam.

προσάγειν ἐνθάδε. huc, ad populum, producere. 227, 1.

προσαπογράφειν. 464, 8. 480, 4.

προσαπολωλέναι. 426, 5.

προσβάλλειν] immittere, infligere, de diis pestes aliasve clades humano generi immittentibus. μείζους καὶ χαλεπωτέρας συμφορὰς καὶ νόσους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fragm. 22, 12.

προσγίγνεσθαι] τὰ τούτων ἐχόμενα κακὰ προσγίγνεται μοι. 745, 6.

προσγράφειν] οἷτες ἀργύριον τῷ ῥήτορι διαπραττόνται τινες τὰ νόματα σφῶν αὐτῶν εἰς τὴν στήλην προσγραφῆναι. 493, 2.

προσδανείζειν] προσδανείσθαι τοῖς ξένοις καὶ ἄλλοθεν. præter æs, quod hospitibus e Cypro de suo credidisset, adhuc aliud quoque ab amicis credito corrogasse, sub conditione dandi fœnoris. 631, 4. 656, 3.

προσδεῖν] πολλὰν δὲ προσεδέθησαν. 625, 14. προσδεῖν γὰρ πρὸς τὸν μισθὸν τοῖς πελασταῖς. mercedis cetrariis promissæ nonnihil adhuc restare nondum depensum, neque corrogatum. 626, 4.

προσεῖναι] τὰ προσόντα τῇ σάλει. the public Revenues. 703, ult. T. verum ea lectio vitiosa est. Ego veram dedi προσίετα.

προσενθυμείσθαι. 797, 13.

προσέρχεσθαι] προσελθεῖν μοι. 16, 5. 712, 1. πρὸς σε. 17, 2. T.

προσθήκειν ἐμοῖς καὶ μοι τῆς ἐλευθερίας. 174, pen. οὐδὲν ἡγούμαι προσθήκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον τοῦς ἔρκους καὶ τὰς συνθήκας. 507, 6. οὐδὲν Ἀνδοκίδῃ τὰν συνθηκῶν. 234, 5. εἰ προσθήκοντες αὐτῶν. 125, 1. 593, 2. 636, 2. 654, 2. τούτοις. 128, 3. 611, 5. v. p. 125, not. 82.

προσεῖναι] εἰσᾶτε τὰ προσόντα τῇ πόλει ὡς ὀλίγα ἐστίν. 703, ult. ἂ δυνσόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν προσόντων λημμάτων. 854, 14, et ult. γῆν πριαμένους ἐκ τῶν προσόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. 907, 1.

προσιέσθαι] οὐκ ἔφασαν προσήεσθαι. 459, pen. N. leg. πρήεσθαι. T.

προσκαλεῖσθαι πρὸς ἀντίδοσιν. 745, 10. T. δίκην ἀσεβείας προσκαλεῖσθαι πρὸς τὸν βασιλέα. apud regem sacrorum aliquem denunciare reum sacrilegii, aut impunitatis erga deos. 206, 2. προσκαλεσάμεν αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον. 729, 4.

πρὸς τὸν φυλὴν (vel, ut alibi legitur, πρὸς τοὺς τῇ φυλῇ διακρίζοντας) ἢς εἶναι σκῆπτοιτο. 729, ult. et 730, 2.

προσκεφάλαιον. 395, 6.

προσκιτᾶσθαι πόλιν. 410, 4.

προσλαμβάνειν] ὡς προσληφόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν ἄστει. 800, ult.

προσλογίζεσθαι. 646, 2.

πρόσδοος] πρόσδοι. supplicationes deorum. 231, 3. ἄξιον ἡγεῖσθαι ταύτην τὴν πρόσδοον (hoc genus redituum vel vectigalium) τῇ πόλει βεβαιωτάτην, τὰς οὐσίας τῶν θελούντων λειτουργεῖν. 704, 2. πρόσδοον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίναν. 909, pen.

πρόσταξιν κοιπέσθαι. 50, 8.

πρόστατης] patronus, sponsor, vel fidejussor eorum, qui in rep. degunt non sua patria, sed aliena. ἐπὶ πρόστατου (scil. προστασία vel ἐξουσία) ὄκει. in peregrino solo habitabat sub patrocinio, tutela, potestate, auctoritate et arbitrio patroni. 874, 1. 880, 4.

πρόσταττειν] προσταχθῆν αὐτῷ. cum mandatum ipsi esset. 837, ult.

προστιθεῖναι τὴν θύραν. januam postī applicare, h. e. pessulo obditto obfirmare. 14, 14. Taylor sic interpretatur: put to the Door. "adducere" Latini.

προστιμᾶν. 337, 1. astimare, de muleta pecuniaria, aliave pæna.

πρόσφατος] τῆς ὀργῆς ἐτι πρόσφατου οὔσης. 609, 8.

προσφέρειν λόγους. 11, pen. ducta metaphoræ a re bellica. Ita προσάγειν ἀνάγκην Plutarchus in Solone. Ita machinas, turres admove, admoenire, scriptores Latini. Ita quoque Diodor. Siculus, quem cum ob cetera, tum ob hoc quoque adduxi, ut una opera duobus mendis cungerem. πλεύσας πρὸς τὴν Καρίαν Cimυ τῶν παραδαλατῶν πόλεων εἶναι μὲν ἴσαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀπωκισμέναι, ταύτας παραχρήμα συνέπεσεν (lege συνέπεισεν, ut Xenophon τὰ μὲν συμπεῖδον, τὰ δὲ βιαζόμενα. Ita Æschines, Lycurgus, alique) ἀποστῆναι τῶν Περγῶν εἶναι δ' ὑπέρχον ἐγγάριοι, καὶ φρουρὰς ἔχουσαι Περισκοὶ βίαι προσάγων ἐπολιόρκει. Histor. Bibl. XI. tu leges βίαι προσάγων, ut ἀνάγκην Plutarchus, λόγους Noster. Similiter quoque Thucydides 1, 57. ὀλιγόρως καὶ παρανόμως προσνήχθησαν. 333, 3. 842, pen. T. ἀχαρίστως προσνήνεται, scil. ἡμῖν. sese erga vos gessit iis modis, qui animinum acceptorum beneficiorum immemorem proderent. 842, pen.

προσφοιτᾶν] ἵνα ὁ Δεκλειεῖς προσφοιτᾶσι. quo convenire solent statis temporum vicibus. 731, 3. ἕκαστος ἡμῶν εἰσίσται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπάλιον, ὁ δὲ πρὸς κουεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομείον. 754, 5. ἅπαντες εἰσθεθε προσφοιτᾶν καὶ διατρέβειν ἀλλευγέπου. 755, 5.

πρόσχημα τοῦτο ποιούμενος. prætextam. 234, 3.
 προτεραῖος] τῇ προτεραίᾳ ἢ ἀνήγετο. the Day before he set sail. 626, 2. MS. ἢ ἀνήγετο. fortasse utrumque necessarium. ἢ ἢ ἀνήγετο. v. Lect. Lys. c. 1. T.
 πρότερον] οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρῖν — 139, 6. οὐ πρότερον ἔως. 429, 5. 565, 12. 779, 1. T.
 προτιθέναι] προτίθεσθαι mortuum spectaculo. 395, 4. προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν. 811, 12.
 προτιμᾶν] οὐδὲν οἶμαι προτιμήσειν. pensi non facturos. 297, 2.
 προφασίζεσθαι] προφασίζόμενοι τοιαύτας προφάσεις. 312, 8. πέναν. 721, 1.
 πρόσφασις] ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει. per occasionem mei. 215, ult. πρόσφασιν ὑμᾶς ποθεῖν οὐδεμίαν ἀκούσαι. causam, ob quam Alcibiadem accusandum duxerint. 515, 2.
 πρυτανεία] temporis id spatium, quo tribus quæque sua fungitur prytania. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν, ut tribus unaquæque defuncta munis suis succedenti tribui locum fecerit, λόγον ἀναφέρουσι. 842, 1.
 πρῶτῃ] pro προτοῦ, vel πρότερον, vel πρῶτον. fr. 14, 9.
 πρῶτος] τῆς πρῶτης (id est, ἐπὶ τ. πρ.) τάξεως τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολέμοις. 579, ult.
 πτώμα] πτώματα ἐλαιῶν. oleas deciduas. fragm. 26, 29.
 πτωχεία] εἰς πτωχείαν καταστάντες. 898, 10.
 πτωχὸς] τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησε. fragm. 5, 19.
 πυελίς. pala annuli. fragm. 16, ult.
 πυνθάεισθαι] ἀ δὲ δι' ἐτέραν ἐπέγραψθη, καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι. 909, 9. πάντα εἶην πεπυσμένοις. 22, 4. πύθῃ καιεῖν. 170, 10. T.
 πυρκαϊά. 281, 2.
 πυροῖ] οὔτωσι δὲ πυροὺς ἐπὶ καλᾷ ἀροῖ. hic post stipulam terram arat ad triticum conserendum. fr. 28, 8.
 πυρρῆχιστῆς] εἰς πυρρῆχιστὰς ἀνήλωσα. 698, 6. πυρρῆχιστᾶς ἐχορήγουν ἀγενοίς. 700, 3.
 πωλεῖν] οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσι. fragm. 9, 10. μετ' ἀβακίου καὶ τραπέζιου πωλεῖν αὐτόν. fragm. 21, 2. ita sese vendere, ut ad illud venditionis atque emptionis negotium adhibeat abacium et trapezium. illud est tabella ex ardesia facta, in qua summa pretii exaratur, de qua inter emptorem atque venditorem convenit, eine Schiefertafel [a slate], et mensula, in qua nummi ipsi numerantur, ein Zahlbret [a counting-board]. Usurari potest de causidicis et iudicibus, qui os suum et suffragia summi, quanti possunt, reis causæ suæ diffidentibus vendunt. πωλεῖσθαι. ver-

sari, ambulare, aut, ut alii interpretantur, corpore quæstum facere. 361, 1. v. not. 55.
 πώμαλα. nullo modo. fragm. 35.

P.

ῥαστόνην τινὰ αὐτῷ οἶεται εἶναι. sperat causam ideo suam meliore loco futuram. 503, 4. adminiculum, unde rei molestia releverit. ἐγὼ δὲ τοιαύτη συμφορᾷ περιπεπωτικὸς, ταύτην ἐμοὶ ῥαστόνην (Alleviation) ἐξέυρον εἰς τὰς ὁδοὺς. 747, 1.
 ῥήτορες] δόντες ἀγροῖον τῷ ῥήτορι. 493, 2.
 ῥίπτειν τὸ ἱμάτιον. 143, 8. 154, 4. τὴν ἀσπίδα. 349, 6. 500, 5.
 ῥόδον] τὰ ῥόδα κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. fragm. 42.
 ῥόπτρον. marculus januæ. 188, 1.
 ῥάμη] τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς ἐαυτῶν ῥήμασι. 752, pen.
 ῥωννύμαι] οὕτω σφόδρα ἔρρωτο, ruebat, gestiebat, ἢ βουλή κακὸν τι ἐργάζεσθαι. 464, 5.

S.

σάλος] ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ γενομένην ἐπιστάμενος τὴν πόλιν. 249, ult.
 σανίδιον] ἐκ τοῦ σανιδίου τοὺς ἵππεύσαντας σκοπεῖν. 573, 9.
 σανίς] ἐν ταῖς σανίσιν ἄρμα ἐνεγέγραπτο. illis in tabulis, quibus inscripta erant nomina militia equestri fungentium. 795, 1.
 σάτυρος] σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια. fragm. 15, 9.
 σεμνὸς ἔρκος. 134, 2. τοῦ σεμνοῦ Στειρείας ὑστερος ἀνεχώρησα. 580, ult. περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους. fragm. 4, 15.
 σηκίς] olea consecrata. 258, et per totam illam orationem sæpe numero.
 σπράγγιον. fragm. 9, 25.
 σίδηρον. 30, 2. σιδήρεον. 45, 6. T.
 σιδηροῦς] tardus, bardus, ficulneus. 363, pen.
 σιπύα. arca panaria. fragm. 24, 17.
 σιτοπόλης] τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγόρου. 712, 2. et tota illa oratione sæpius, quæ in pistores et dardanarios invehitur.
 σῖτος] πλείω σῖτον συμπερίασθαι πενήτηντα φορμῶν. 715, init. τὸν σῖτον συναρπάζειν. 722, 4. σῖτον ἐκ Χερῶν ἰσίου αὐτοῖς φοιτᾶν καδ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 902, pen.
 σιτοφύλαξ] σιτοφύλακας ἀποκληροῦν. 722, ult. T.
 σιωπᾶν] οἱ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν ἄπαντι τῷ βίῳ παρέχουσι σόφρονας ἑαυτοῦς. 655, 14.
 σιωπῆ] μὴ θορόβω τὰ πράγματα κρῖνειν, ἀλλὰ σιωπῆ τὰ δίκαια γινώσκειν. fr. 37.

- σκαιῶς] σκαιοπάτους ἑαυτοῦς ἀποφάνετε. 302, 1. 355, ult.
- σκέπτεσθαι] τί σκεφαιμένουσ χρεῖ ἡμῶσ Ἀνδοκίδου ἀποψηφισασθαι. 243, ult. ἐσκέφατο τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν. 563, 12. T.
- σκευάζειν] v. σκευάζειν.
- σκευῆ] σύν τῇ τῆσ σκευῆσ ἀναθέσει. 700, 1.
- σκηνῆ] ἐπὶ τὴν τοῦ Παισαγίου σκηνὴν ἑλθόντασ. 611, 1.
- σκήπτεσθαι] ὅτι αὐτὴν ἑλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι. 177, 5. 730, 1. T.
- σκυθικαί. sandalia. fragm. 12, 8.
- σκυλευεῖν] ἐσκύλευσαν τὰ ὄπλα τῶν πολεμίων. 410, 6. T.
- σκυτοτομεῖον. 754, pen. T.
- σκάμμα] εἰσ σκάμματα καὶ ἀντιλογίαν κατέστησαν. fragm. 30, 4.
- σοφία] ἀγῶνασ τίθενται ῥύμης καὶ σοφίασ καὶ πλοῦτου. 131, 3.
- σόφισμα καλόν. 304, 2.
- σοφιστής] σοφιστῶν ἔργα λίαν ἀχρήστων καὶ σφῶμα βίου δεομένων. 912, ult. σοφιστής a Lysia dictus est Plato, una cum Æschine Socratico. fragm. 36.
- σπάνισ ἀργυρίου, ἡ νῦν ἐστὶν ἐν τῇ πόλει. 619, pen.
- σπειθεῖν] σπειδῶν οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίασ. nihil sibi faciebat reliquum ad contentionem pro illis. 625, 11.
- σπονδῆ] τὰσ σπονδάσ μέλλειν ἀπορρηθῆσεσθαι. 721, ult.
- σπουδῆ] σπουδὴν ποιοῦνται ἐκβαλεῖν ἐκ τῆσ πατρίδεσ. 177, 2. si valeat conjectura nostra. v. not. 31. et Lect. Lys. c. IV. T.
- στασιάζειν. dubitare, aestuare, 83, 2. ὑπὲρ τῆσ δημοκρατίασ. 118, 4.
- στάσιμον ἀργύριον. aes fenestre. 360, 3.
- στάσις] οὐ τῶν ἀδικημάτων ἐνεκεν, ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοῦσ ἀπέκτειναν. 850, 4.
- στατήρ] στατήρεσ πεντακισχιλίουσ. 639, 4.
- τριάκοντα στατήρεσ κυζικηνόσ. 896, 4.
- στέγοσ ἀν τέγοσ dicatur ab Atticis, v. p. 142, not. 18. T.
- στενότης τῶν χαρίων. 94, 11.
- στέργειν τὴν τύχην ἦν ἀνάγκη. 913, 6.
- στερεῖν] τοῖσ βασιβείουσ ἐποίησαν, τῆσ ἀλλοτρίασ ἐπιθυμοῦντασ τῆσ σφετέρασ αὐτῶν ἐστερεῶσθαι. 914, 10.
- στεφανοῦ] victorem reddere. τοῖσ ἑαυτῶν κινδύνοισ ἐστεφάνωσαν. 76, 1. ὥσπερ τὴν πόλιν κηρυχθῆναι, καὶ αὐτὸν στεφαναθῆναι. 662, 2.
- στεφάνωμα] τὰ ῥόδα κάλλιστα εἶναι, ἀλλ' οὐ ἀρέπειν αὐτῶ τὸ στεφάνωμα. fr. 42.
- στήλη] τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆσ στήλησ τῆσ ἐξ Ἀρείου πάγου. 31, 12. Θυεῖν τὰσ θυσίασ τὰσ ἐκ τῶν κύρθεων καὶ στήλῶν. 852, ult. κατὰ τὰσ στήλασ, ὡσ οὔτωσ ἀνέγραφε. leges, quas hic in tabulas aeneas saevas incidi curavit. 158, 6. περὶ τούτων οἱ κάπηλοι ὡσ περὶ στήλην διαφθεῖρονται. metam circensem. fr. 5, 9. ἔμοι δὲ στήλη
- οὐρανομήκησ ἔστηκεν ἐν Πελοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀρετὴν. fr. 19, 29.
- στήριγξ. currus temo. fr. 36.
- στιγματίας οἰκέτης αὐτοῦ ἠνεγρασθῆν. fr. 4, pen.
- στολή. habitus sacerdotalis. 252, 4.
- στρατείασ οὐδεμιὰ ἀπελείφθη. 684, 8.
- στρατεῦσεσθαι ἐκ τῆσ πόλεωσ. in castra ire. 244, 3. ἐστρατευμένοι. militia defunctus. 319, 5. στρατευσάμενοσ ἐπὶ τὴν πατρίδα Ἀλικιβάδησ οὐδὲν δεῖνόν εἰργασθαι. 545, ult. μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεῦσεσθαι. 683, ult.
- στρατηγεῖν] στρατηγήσαντεσ ὑμῖν πολλάκισ. 485, ult. Ἀλικιβάδησ τέτταρα ἡ πέντε ἐτη ἐφεξῆσ ἐστρατήγει. 654, 10.
- στρατηγὸσ] ὃ ἔξῃν ποιεῖν ὃ, τι ἐβούλετο. 700, 16. εἰ ἐπὶ τῆσ ἡμῶν ἦσαν στρατηγοῖ τοιοῦτοσ, οἶοσ ἐγὼ, ἀοικητοσ ἂν ἦν ἡ Λακεδαιμόνα. fr. 19, 22.
- στρατόπεδον] pro classe navali. 700, 12.
- στρεβλοῦν] στρεβλωθεῖσ ἀπέθανε. 478, 1.
- στρέφειν] οἶκ ἔχων ὅσοι στρέφει τὰ χρεήματα. non inveniens modum, quo rationem gestæ tutelæ ita versaret atque torqueret, ut expensa acceptis exæquerentur. 905, 4.
- στρώμα] στρώματα, vestis omnis lineata. οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων. οὐ μετὰ ἐπίπλων. 903, 7.
- στρωματεῦσ] cento, culcita, sub qua cubatur. ἐπινεν ὑπὸ τῶ αὐτῶ στρωματεῖ κατακείμενοσ. 536, pen.
- στύραξ. hastæ cuspis. fr. 24, 13.
- συγγενησ ὧν, οὐ τῶν σωματῶν, ἀλλὰ τῶν χερμάτων. fr. 35.
- συγγίνεσθαι ἀδελφαῖσ. 550, ult. T.
- συγγινώσκειν] συνέγνωσαν δὲ σφίσιν αὐτοῖσ ὡσ ἡδικητοῦσ. ipsi sibi conscii erant, aut ipsi sibi improbabant, quod iniique egissent. 326, 1.
- συγγραφῆ] κατὰ τὰσ συγγραφάσ. pacta conventa inter cives qui in urbe manserant, et exsules e Piræo redeuntes. 853, 1.
- συγκαταθάπτειν. 117, 2.
- συγκαταλύειν] τοῖσ συγκαταλύσαντασ τὸν δῆμον ἐτίμων. 573, 8. 846, ult. 851, 2. 865, 6.
- συγκατέρχεσθαι] ἐπὶ κατεργασμένοισ μᾶλλον ἑλθεῖν βουλόμενοσ, ἢ συγκαταλεθεῖν κατεργασάμενοσ τι τῶν συμφερόντων. 874, pen. 879, pen.
- συγκεῖσεσθαι] σύγκειται αὐτῶ πάντα ταῦτα. omnia sibi commentus est. 149, 2.
- συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν ἐλλάθῃ. commenta consuta in pestem civium. 416, 1.
- συγκλείειν τὰ καπηλεῖα. fr. 5, 4.
- συγκοιμᾶσθαι] συνεκοιμᾶντο καὶ ταῦτη. fr. 7, 21.
- συγκομιζέειν] συγκομίετασ δῶρα καὶ τὸ ἀργύριον ἀποδόμενοσ. dona colligens et argentum renumerans. fr. 27, 24.

συγκρίπτειν] τὸν γραφεὰ συνέκοφαν. 145, 7. οὐ αὐτὸς ἔμελλεν ὑπὸ πλείστον ὀφθήσεται τε καὶ συγκοπῆσθαι. 153, ult. οἱ μὲν ἄλλοι ὅταν συγκοπῶσιν. 156, 6. T. συγχωρεῖν τινὸς τιμήματι. 31, 7. ἀρεῖσθαι μὴ συγχωρεῖται. 166, 2.

συκοφαντεῖν] οὐ τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἐξῆν τε καὶ συκοφαντεῖν. 161, 4. τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. 712, 5. τριάκοντα μῶς ἐσυκοφάντησε. *tabulisticis machinationibus, concussione, vanos terrores injiciendo, triginta minas expressit.* 806, 3. ὡς ἦδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων ἐπιθυμεῖτε. 819, ult. διασάζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ἀφρων πολλοί. fr. 18, 8.

συκοφάντης] τῶν συκοφαντῶν ἔργα ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας εἰς αἰτίας καθιστάειν. 762, 2.

συκοφαντίαν αὐτοῦ κατέγνωτε. 177, 6.

συκοφαντόδης] νομίζαν οὐκ ἂν ῥάδιως αὐτὴν ἐτέραν (scil. δικήν) ταύτης συκοφαντωδестέραν ἐξευεῖν. *fragm.* 4, 6.

σῦλα ποιουμένους Βοιωτοῦς. Βαοτος, ubi locorum viros nostros, aut res mercese nostras repererint, manum iis injicientes, eaque retinentes pro arrha, donec ipsis a nobis satisfactum fuerit. 160, 7.

συλλέγειν] συλλέγονται τινες ἐναντιώσμενοι τοῖς τότε καδίσταμένους πειράμασι. 458, 5. συλλέγεσθαι φησὶ πρὸς ἐμὲ ἀνθρώπους πολλοὺς καὶ ποιητοῦς. 753, antep. ἐξάνους συνελέκται. *fragm.* 5, 7.

συλλογὸν ἐποίει. concilium faciebat tribunus, h. e. operam dabat ut milites in concionem deliberandi ergo de causa communi conveniret. 687, 7.

συλλογίζεσθαι] computare, referre ad reliqua rationis capita. ἔτερα παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο. 906, 10.

σύλλογος] τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. 912, 5.

συμβαίνει καὶ ταῦτα τοῖς προῦ. etiam hæc cum superioribus consentiunt. 305, pen. 309, 5.

συμβάλλειν] τὸ ἥμισυ τῷ ἀργυρίου συμβάλλεσθαι. dimidium æris conferre. 173, 5. ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἐσται, οὐ συμβάλλεται. 708, 8. πολλὴ ἀσφαλῆστερον εἰς τὸν Ἄρχειαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν. pecuniam credere. *fragm.* 5, 14.

συμβόλαιον] pactum, contractus, res creditum, vel debitum. συμβολαίων ἡμῖν πολλῶν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων. negotia, commercia rerum quamplurima nobis interesserunt. 149, 4. μικρῶν ἂν ἐνεκα συμβολαίων ἐδούλευσαν. in servitutum decidissent ob minuta quædam debita contracta. 445, 7. Taylor in indice voc. hoc reddidit per *stipendium*.

σύμβολον φίλων χρυσῆς, id est, patera aurea data, ὥστε εἶναι σύμβολον, quo esset

tessera. 628, ult.

συμβουλεύειν] ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν τῇ πόλει. 869, 5. νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύσειν (ubi videtur addendum ἔμαντῶ). junior sum, quam ut ipse mihi recta queam administrare consilia. fr. 10, 24.

σύμβουλος] οὐκ ἄξιον τούτους πολλὰς χρῆσθαι συμβούλους, οἷς (scil. κερῆσθαι) οὐδὲ ἄπαξ ἐλυσιτέλησε τοῖς πειδωμένοις. 779, 13. id est, οἷς οἱ πεισθέντες οὐκ ἀπάναντο τοῦ πεπιῆσθαι.

σύμμαχον ἔχειν τὸ δίκαιον. 64, pen. ἀστυσίασται σύμμαχοι. 113, 8. συμμάχους ἔχοντες θεοὺς καὶ συνθήκας. 118, antep. συμμιγνύμαι] συμμιγνυμένους παιῶν Ἕλληνικὸς καὶ βαρβαρικὸς. 101, 2.

σύμμικτος] σύμμικτα χαλκώματα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. vasa ænea, nullo delecto conquisita, sed temere corra, merum ad usum quotidianum. 631, 11.

συμπέμπειν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν. 500, 1. οὐ γὰρ δεῖν ἀνδροφόνον ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνῶν. 500, 7.

συμπιπτειν] συμπεσύνται τοῖς τῶν καιρῶν. ejusmodi tempora cum incidissent. 628, 5.

συμπλεῖν] ὃν περὶ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν μὴ συμπλεῖν ἐμοί. mea nave vectum fuisse, vel usum in faciendis per mare itineribus. 700, 14. 701, 6. οὐδεὶός μοι συμπλέοντος στρατηγού. 701, pen.

συμπολιτεῖσθαι. 338, 1.

συμπράτης. mercioniorum collega. fr. 36.

συμπράττειν] quod nos fere *to make for*. ταῦτα οὐκ ἂν δύναντο ποιεῖν ἐτέρων μὴ συμπραττόντων. 436, 1. T.

συμπρεσβευτής. 806, ult.

συμπρέσθαι σῖτον. 715, ult.

συμφέρι αὐτοῖς τάναντία καὶ τοῖς ἄλλοις. 721, 6.

συμφορᾶ] ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. συμφορὰς μείζους καὶ χαλεπωτάτας ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fr. 22, 12.

σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. 371, 2.

συναγείρειν] τίνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε. 911, 3.

συναγορεύειν] συνηγόρευες, ἢ ἀντέλεγες. 398, 6.

συναγωγὴς τῶν πολιτῶν. 412, pen.

συναρθεύειν τὸ ναυτιόν. 98, 7.

συνακολοῦδεν (scil. τῇ πομπῇ) λαβὰν τὰ ὕπλα. 499, ult. τοῦ συνακολοουδόντος οἰκίτου. fr. 34.

συναπίεσαι. 477, 3.

συναπόλλυσθαι. 438, ult.

συναρμόζειν] ὁμῆν τοιαύτη φιλίᾳ συνερμόσθαι. *fragm.* 57.

συναρπάζειν ἕνα τῆς ἰδοῦ. 163, 5. συναρπάζοντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν. 444, 9. συναρπάσαντες ἐδησαν πρὸς τὸν κίονα. fr. 30, 23.

συνάρχειν] ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρχοντας. 753, 9. ubi leg. τοὺς ὑπάρχ. nam c ad-

hæsit e proximo vocabulo τούς. T. συν-
 ἄρχων. 418, 6. 792, ult.
 σύνδειπνον]. convivium. ἐπὶ τὸ σύνδειπνον
 κεκλημένον. fragm. 24, ult. et 37, 20.
 συνδιαβάλλεσθαι. 442, 6.
 συνδικάζειν] una cum iudicibus ordinariis
 in iudicio assidere, non, patrocinari reo,
 id quod est συνδικεῖν. 848, 1. 850, 9.
 σύνδικοι] fiscales, advocati fisci. 574, 6.
 597, ult. 613, 1. 635, 3.
 σύνδουλος, fr. 36.
 συνέδριον. 325, 4.
 συνειδέναι] πολλά καὶ δευὰ συνειδῶς Σίμωνι.
 133, 1. συνειδέναι αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰς-
 γασμάρην. 227, ult. συνήδεσάν σοι ἀληθῆ
 λέγοντι. 280, 3. τὰ τῆς πόλεως συνειδῶς
 Ἔργου κλέπτουσι. 833, 1. cum de
 homine sibi ipsi conscio verba fiant,
 participium illud erit in casu recto. ἡμέ-
 τερα ἔχοντες σφίσι αὐτοῖς ξυνειδῶσιν. 830,
 11. Eandem habet significationem et
 constructionem συγγνώμαι, quod vide.
 T. συνήδεσαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τι-
 μαμένοις. 602, pen. εἴλετο μάλλον συν-
 ειδέναι ἡμᾶς (scil. ἐαυτῷ φανεράν οὐσίαν
 κεκτημένῳ, ὅτι χρήματα ἔχων δυνάειτο λει-
 τουργεῖν). 635, 1. συναίσθα ἐξημερτηκῶς,
 id est, σύνισθα σαυτῷ ὅτι ἐξημέρηκας.
 786, 1. συνειδότες ἡμῶν ἐκατέρω τὸν βίον.
 806, 5. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα
 τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις, οἳ οἱ κλέ-
 πται αὐτοὶ) ἐνέχονται. 832, ult. περὶ ὧν οὐ-
 δεῖς αὐτῶ συνιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχει-
 ρίζεν. 909, 7.
 συνεθίζειν. 13, 5.
 συνειπεῖν — ἀντειπεῖν. 405, 4. T.
 συνεισπίπτειν. 145, 2.
 συνεκιδδόναι] adjuvare collatione pecunia-
 ria de suo patres pauperiores in filiabus
 elocandis. τῶν πολιτῶν τισὶν ἀποροῦσι
 συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας. 659, 3.
 συνεκπλεῖν. 461, 2. 8, 13. 481, pen.
 ὑνέρχεσθαι] συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀφόμενοι,
 τὰ δὲ ἀκουσόμενοι. 912, 2.
 συνεστιῶν] συνεστιῶντο μίαν ἡμέραν ταξά-
 μενοι τῶν ἀποφράδων. fragm. 21, ult.
 συνέχειν] μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιού-
 τοις συνεχόμενῃ. 22, 8. T.
 συνεχῶς] continuos tres annos, continen-
 ter. τρεῖς ἔτη συνεχῶς τετραρχῆσαι.
 633, 2.
 συνδετός] ἐστὶ γὰρ (engytheca) συνθετὴ,
 καὶ σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφέ-
 λεια. fr. 15, 8.
 συνθερεῖν] ire cum aliquo ad spectandum
 ludos. 301, 1.
 ὄνιστάναι] συστήσασθαι τὴν ὀργήν. concipere,
 colligere, et veluti corrotundare
 atque massam in unam conflare. 330,
 ult. συνίστασθαι ἐπὶ τοῖς ἐμποροῦς, coisse
 in societatem, conjurasse in fraudem
 negotiatorum. 723, 8. 726, 2. Unde
 (verba sunt Tylori) p. 726, 2. fortasse
 melius legatur ἐφ' οἷς, quam ἐφ' οἷς, ut

editi.
 συνοικεῖν] ἔζημαν δύο ὄντε τὴν Μεδοντιάδα,
 καὶ ξυνοικεῖτην αὐτῇ. fr. 17, 19. πρὸς τοὺς
 ἐγγύτατα γένους συνοικίη. ad eos, qui
 genere erant proximi, habitatum iret.
 fragm. 17, 5.
 συνουσία] si bene habet, pro εἵνοια, studi-
 um quo quis alicui parti σύνισται, præsto
 est, cum ea facit. 418, 4. συνουσίας οἰ-
 κειότητα. fragm. 35, 4.
 συντελεῖν] τοῦ γέιστου συντετελεσμένου καὶ
 τοῦ κρηπιδάου. tecto perfecto et funda-
 mento. fr. 26, 1.
 συντίθεσθαι] consentire, assentiri. συντί-
 θεται καὶ τοῦτοις καὶ Καρκίως ὁ ποιητής.
 fragm. 25, 16.
 συντιμᾶν] συντιμᾶσθαι. 889, 3. si lectio
 ista bene habet.
 συντρίβειν τινὸς μέτωπον βαλὼν λίθῳ. 141,
 2. συντριβόμεθα τὰς κεφαλὰς. 146, 10. T.
 συντριπαρχεῖν. 245, 1. 907, pen.
 συναμότης] conjunctionis socius. 412, ult.
 συνανεῖσθαι τὸν σῖτον. 716, 4. et ult. ἕως ὃ
 συνανηνόμενος σῖτος, frumentum coem-
 ptum, αὐτοῦς ἐπέλιπε. 720, 3.
 συναφελίσσασθαι ἡμᾶς (scil. ἐαυτοῖς) οἰκὴν ἡζίου.
 442, 5.
 συσκειάζεσθαι] συσκειωσμένος τὰ ἐαυτοῦ
 ἐνθάδε. convasatis rebus fortunisque,
 quæ ei hic erant, omnibus. 873, pen.
 συσκειωσμένος (nam sic ibi leg. est pro
 ἐσκευασμ.) τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἶός τ'
 ἦν πλείστα ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξήγαγε.
 fr. 22, 20.
 σύσκηος. 498, 2.
 συσκοτάζειν] ἤδη συσκοτάζοντος (scil. τοῦ
 φωτός, vel τοῦ οὐρανοῦ). fragm. 30, 20.
 συσσιτεῖν] οὐδεὶς τούτῳ συσσιτήσας φανήσ-
 ται, οὐδὲ σύσκηος γενόμενος. 498, 1. T.
 συστασιάζειν] συστασιαζέ τῆ βουλή. facti-
 osa et facinorosa senatus consilia opera
 sua secundavit. 848, ult.
 συστρατεύεσθαι] αὐτοῖ οἱ συστρατούμενοι
 ἴσασι. 689, 5.
 Σφηττοῖ. 593, 8. 595, 4.
 σχηματίζεσθαι] ἐσχηματισμένοι περιέρχον-
 ται. simulatis moribus circumeunt.
 fr. 29, 30. nisi potius est *geputat*, *ge-
 fresieret* [dressed, attired].
 σχολάζειν] a tractatione reip. vacare.
 330, 1.
 σώζειν τὰ ἐψηφισμένα. exsequi. 401, 1.
 φιλοτιμούμενοι ὅτι καὶ τοὺς φανεροῦς ἡμαρ-
 τηκότητας σώζειν δύνανται. 533, 2. σωζόμενα
 τὰ ὑπὸ τούτων δημεύόμενα. 610, 6. Σού-
 λεσθε ἡμᾶς δικαίως μάλλον σῶσαι, ἢ ἀδί-
 κως ἀπολέσαι. 655, 12. τὰ μὲν ἐαυτῶν
 ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν,
 servare, tueri, salva retinere, βουλομέ-
 νοις ἐπιβουλεύουσι. 753, ult. ἐπεὶ δ' ἐσάθη.
 salva in portum rediit navis e peregrina-
 tione. 908, 9. τὰ σωθέντα τῶν χρημά-
 των αὐτὸς ἔξει. merces et pecuniæ, quæ
 e periculo navigationis salvæ domum

redierunt et adhuc supersunt. 908, 11. σώμα] περί τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι. ne pro mancipio vaneat. 185, 1. ἀφειδῆν τοῦ σώματος. 87, pen. τῷ σώματι, robore laceratorum, πιστεύων, ἵνα ἰβρίζῃ εἰς τῶν ἡμετέρων τινά. 665, 1. πλεῖστοι περί τοῦ σώματος εἰσὶν ἡγωνισμένοι. non de libertate solum, sed ipso adeo de capite, vel spiritu. 725, 8. περί τοῦ σώματος ἀγωνίζεσθαι. de statu, servus, an ingenuus sis. 736, 9. τὰ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων. 914, 3. τοῦ σώματος ἦδη πονήρως διακειμένου. fr. 31. γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα. fr. 37. σῶς] ἕως τὸ στρατόσπεδον ὧσων ἦν. 686, 2. σωτῆρ] Διὶ σωτῆρι θυσία γίνεταί. 790, pen. σωτῆρας τῆς Ἑλλάδος. 915, 2. σωφρονεῖν ἀναγκάζονται οἱ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας. 753, 3. σάφρων] de pudica. 14, 1. T.

T.

ταλαιπωρεῖν] οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἢ ταλαιπωρεῖν. 877, ult. ταμίας ἐγὼ τῶν ἐμῶν πολλὴν βελτίων ἔσομαι τῶν τὰ τῆς πόλεως ἡμῖν ταμιευόντων. 704, 9. τῶν αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε. 829, 1. τῶν χρημάτων βασιλεὺς ταμίας. 914, 2. ταμιεύειν] ὡς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευσεν πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ. 639, 5. 704, 10. ἐκ τῆς τοῦτου χειρὸς τεταμιεύεσθαι τοὺς νόμους. ab vel ex ejus manu leges aut accepimus, aut nullas accepimus, eoque modo dispensatas, pro ipsius arbitrio, parce, aut largius, eaque forma, aut primigenia haud temerata, aut adulterata et commentitia, prout ipsi aut dare, aut negare libuit. passi sumus eum promum condum juris nostri civilis. 839, pen. ταξιαρχεῖν. 450, pen. ταξιαρχος] tribunus cohortis pedestris. 162, 6. 498, ult. 565, 4. τάξις] τὴν τάξιν ἀκυρον ποιεῖν. 565, 3. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος, τῶν πολεμίων στρατιόντων, τῆς δευτέρας γένεται. 524, ult. ἀκληρωτὴ τὴν ἡμετέραν τάξιν, cohortem, πέμπειν. 582, 4. ἡ ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν, stationem, λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐδῶς παραλλάττει τῶν φρενῶν. fr. 37. τάττειν] ἀποδανόντες οἵπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. 95, 5. τετάχθαι. a reformi natura ita esse constitutum et ordinatum. 336, 7. 524, ult. τῆς πρώτης (id est, ἐπὶ τ. π.). τεταγμένους ταῖς πολεμίας μάχεσθαι. 579, ult. οὐκ ἔστιν ὅπου τάξις εαυτὴν ἡμῖν παρέσχε. 875, 2. οὐ τιμῆς τεταγμένης παλῶσαι. fr. 9, 10. συνειστίθαι μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων. fragm. 21, ult. ταφῆ] οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶσαν τυ-

χεῖν. 444, 12. τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. 659, 5. τάφος] pro ταφῆ, sepultura, humatione, exsequiis. 50, 2. 116, ult. τέγος, vel ut aliiς στέγος. 142, ult. T. τείρειν] τειρομένους ὑπὲρ ἰμῶν. cruciatus, exagitatos. defatigatos. 406, 8. τείχος διελεῖν, καθαιρεῖν, περιελεῖν, κατασκάπτειν, διασκάψαι. v. voces singulas. T. τεκμηρίον] τεκμηρίους μεγάλους περί τῶν μεγάλων χρῆσθαι. 286, 8. τελευταῖος] οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι σάζονται. 616, 2. οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἔλθε. 889, 1. τελευτῶν τὸν βίον. 124, 9. 130, 6. 469, 2. 470, 18. et simpliciter ἐπειδὴ ἐτελεύτησαν. 512, pen. 590, 5. ὡς αὐτὴ τελευτᾶσα εἰσαγγεῖλιεν. demum. 23, pen. καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους ἐπάγοιτες. 423, 4. τελευτῶν δὲ δίσας. 539, 1. T. καλῶς ἐποίησεν οὗτω τελευτήσας τὸν βίον. 821, 10. τελευτῆν ἐπιτίθειναι καλλίστην τοῖς κινδύνους. 107, 13. τελευτῆν τοῦ βίου τοιαύτην ἐποίησατο. 121, 7. τέμνειν. vastare. 264, pen. τεμνομένη τὴν χώραν περιορῶντες. 923, 8. τετταράκοντα ἔτη γεγονώς. 244, pen. τέχνη] vitæ institutum. 20, 2. 202, 3. μήτε τέχνη, μήτε μηχανὴν μηδεμίαν. 512, 9. T. τέχνην ἔχει τοιαύτην. 20, 2. πάση τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. 655, 7. τέχνην κέκτηται βραχεία δυναμένη ὠφελεῖν. 743, pen. ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, id est, ἀσκούσιν. 754, 3. κατασκευάσσομαι τέχνην, officinam, tabernam, μυρεψικὴν. fr. 4, 11. διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι. fragm. 25, 31. τέως] olim, tunc temporis, nuper, hactenus. ἐν τῷ τέως χρόνῳ. 272, 3. 707, 5. 815, ult. 818, 8. 873, 6. 911, 4. fragm. 13, 15. τηλικούτος] ὄν ἐπὶ, τηλικούτος ὄντα, tantillum, cum adhuc puerulus esset vix cubitum longus, ἀσπεκτεῖναι, οὐκ ἂν ἐγένοντο τοσαῦτα συμφορὰ τῆ πόλει. 527, 10. περί ἀσθεῖας ἀγανακτοῦμενοι τηλικούτοι γεγονῶσι. tam potentes et tam formidandi facti sunt. 708, 2. τηλικαῦτα. at that time of night. 26, pen. so late, tunc demum. 148, ult. T. τηρεῖν τινά. observare aliquem oculis insidiosis, insidiari. 153, 3. ὁ λεγόμενος ὑπ' αὐτοῦ καιρὸς ἐπιμελῶς ἐτηρήθη. 429, 7. ποῖα οὐκ ἀπόρρητα τηρήσαι, ὅς οὐδὲ τὰ προσηρημένα ποιῆσαι ἠξίωσεν. 888, ult. τῆτες] hoc anno. 718, ult. fr. 28, 13. τιθέναι] νόμους θέντες. 159, 5. 204, ult. 793, pen. νόμον ἔθεσθε. 254, 1. τίθεσθαι ὅπλα. 500, 3. v. Vales. ad Harp. in voce, Dukeron Hudsonumque ad Theocydid. VIII. 93. Æsch. V. 3. ed. Stephani, Etymol. M. in V. Θέμενος τὰ ὅπλα, Demosth. 727. B. Aristoph.

Aves. 449. Plutarch. in Pericle et conf. Laert. 1, 65. Τ. τίθενται ἀγῶνες ἐπ' αὐτοῖς. 131, 3. Θέσθαι τὰ ὄπλα. stare in acie armatus, tribuno lustranti copias se dare conspiciendum, et specimen suæ peritiæ armorum tractandum exhibere. 500, 3. οἱ τὸν ἀγῶνα τίθεντες. forense puta certamen. 559, 2. οὐτ' ἐν Πειραιεῖ, οὐτ' ἐν ἄστει ἔθετο τὰ ὄπλα. in castris agebat, munus castrensibus fungebatur. 880, 5. τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῷ τίθησι. sumptuum factorum partem dimidiam ipse sibi imputat, in se suscipit. 905, pen. Θῆσω, ponam in ratione, ὅσον οὐδεὶς πάποτ' ἐν τῇ πύλει. 910, 1.

τιμῶν] τὴν οὐσίαν διακοσίαν καὶ πενήτηντα δραχμῶν τιμᾶσθαι. 148, 12. δεσμοῦ ἢ ἀργυρίου. 221, ult. πλείους ἢ ταλάντου τετιμῆνται. 594, 6. θανάτου. 811, 9. τῶν ἐσχάτων. 811, 15. Τ. νόμον τοῦς ἀγαθοῦς τιμῶντες. leges sancientes, per quas honores viris fortibus et bonis decernuntur. 77, ult. τιμᾶσθαι δεσμοῦ. ipse sibi pœnam carceris ore suo irrogare eaque se dignum declarare. 220, 1. ἀργυρίου. pecuniariam mulctam ipse sibi statuere. 221, ult. ὁ πάππος αὐτοῦ διακοσίαν ταλάντων ἐτιμῆσται. census profitebatur. CC talentorum. tantum sibi aiebat in bonis esse, idque apud censors. 650, 1. θανάτου τιμῆσται. mortis pœnam dictaveritis. 811, 9. τῶν ἐσχάτων αὐτῷ τιμῆσται. 811, 15. 862, 3. δι' ὅ, τι τοῦς ἀγαθοῦς τιμᾶτε, καὶ τοῦς κακοῦς ἀτιμᾶζετε. 868, 5. τὸν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι, τοῦς δὲ ἰβρίζειν δίζαντας ἕξεισι ἡμῖν θανάτω-ζημιῶσαι. fragm. 17, 30.

τιμῆ] τιμαί, ut Lat. honores, h. e. magistratus, imperia. εἰς τὰς τιμὰς καθίστασαν. 770, ult. pretium. 720, 2. Ἰφικράτης τιμῶν ἐτυχεν, ἄν (nam sic leg. est, non ὡς quod est in editis) Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. fragm. 13, 26.

τίμημα] pœna, satisfactio, quam quis seu statuit alteri, seu irrogat ipse sibi, eique sese ultro dedit, offensionis, injuriæ luendæ, expiandæ ergo. ἐγὼ δὲ τῷ τούτῳ τιμῆματι οὐ συνεχάρουν. 31, 7. census quem de se quisque ad censors edit. τούτῳ τιμηματι οὐδὲ δύοιν ταλάντων ἐστὶ. ne duo quidem talenta in fortunis habet. 650, 2. ἐν τῷ τιμηματι ἀζημίους ἀφίεναι. in aestimatione litis. 316, 2. τίμημα καταστήσασθαι. pignus constituisse. fragm. 21, 8.

τίμιος] carus; qui magni venit, contrarium τῷ ἀξίῳ vili. τίμιος ἦν ὁ σῖτος. 718, 2. ὀβολῶ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. obolo solummodo vendere carius, puta, quam ipsi emissent. 718, 7. κεραῖουσι πλείστα, ὅταν τιμιον τὸν σῖτον πωλῶσι. 721, 7. ἀξιώτερον, minoris, τὸν σῖτον ἀνήσπεθε,

εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris. 727, ult.

τιμωρεῖσθαι] ulcisci, pœnas reposcere. ἐχθροῦς. 63, 4. τῶν γενημένων ἀσεβημάτων. 228, penult. ἦσθα ἄν με τιμωρημένος. 278, ult. νομίζοντες οὐκ ἰκανῶς με τιμωρεῖσθαι. 33, 1. ἐχθρῶν οὐδεὶς τιμωρημένος. 773, 4. τιμωρεῖν et τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ. 448, 1. ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν. 443, 1. τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγρόρατον. 469, 12. ὡς φονεῖα ὄντα. 469, 16. 496, 1. 511, 10. ἰσπερ τῶν παρεκλυθόντων τιμωρησάμενοι. 568, 9. τιμωρεῖν τοῖς φίλοις. suppetias ferre, vindicare. 205, ult. 344, 9. Τ. Ἰσάεγο in commentarios retuleram. τιμωρεῖν cum casu et sine eo. cum Dativo, vindicare aliquem, præsto ei esse, ut injuria ab eo decipellatur, oblatæve pœnæ ab aggressore repetantur. 205, ult. cum Accusativo, punire. τιμωρεῖτε τοῦς ἀδικούντας τὸ θεὸν τούτου. punite eos, qui duas hasce deas violarunt. 192, ult. 496, 12. et 15. simpliciter, h. e. sine casu, succurrere, ultionem exsequi. τιμωρεῖν ὑπὲρ ἀνδρῶν. 447, 2. ὑπὲρ τοῦ δήμου. popularem libertatem vindicare. 476, 2. 510, 9. In Medio, punire. τιμωρεῖσθαι τοῦς ἐχθροῦς ζῆντας, ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι. 63, 4. οὐτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμεν, οὔτε φίλον εὐεργέτισα. 329, 2. 531, 2. ὡς περ τούτους ὄρεται προθυμουμένους σάξεν τοῦς φίλους, οὕτω χρῆ καὶ ἡμᾶς τιμωρεῖσθαι τοῦς ἐχθροῦς. 867, 3. simpliciter, sine casu. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ἕστερον ἡμεῖς τιμωροῦμεθα, τὸν χρόνον κεραδαίει, ὃν ἔζη, οὐ προσήκον αὐτῷ. 502, 3. μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι. 868, 4.

τιμωρία αὐτῇ περὶ τούτου μόνου τοῦ ἀδικήματος ἀποδίδεται. pœna constituta, sancitâ est. 5, 7. τιμωρίαν ποιεῖσθαι. ultionem sibi parere, h. e. sumendo penas ab altero, qui te læserit, tuas vindicare injurias. 33, 2. τιμωρία τῶν θεῶν. ultio ea, qua jura et religiones deorum violatas vindicatum imus. 210, 1. ἡγούμενοι τὴν αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. quam metuenda esset animadversio a diis. 414, 15. τῆς Ἑλληνιστῶν οὐδεμία αὐτῶν τιμωρία γεγένηται. 917, 2. οὐκ εἰς τοῦς παῖδας ἀποτίθεται τὰς τιμωρίας. fr. 22, 10. honor. fr. 35, ult.

τιμωρὸς τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων. 605, 6. Τ. τιτθῶς] manuma. ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῶ.

13, 7. 14, 8

τιτρώσκων ἀνθρώδους σῶμα. 212, 3.

τοιαῦτα, α — 447, pen. τοιαύτη, ἦν — 453,

6. τοιαῦτα, οἶα — 445, 2. 467, 4. Τ.

τόκον πρᾶττεσθαι. 360, pen. μὴ περιδείν

αὐτὸν διὰ τοῦς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπε-

σόντα. fr. 4, 10. οἶσω σοι ἐνία ὀβολοῦς

τῆς μνᾶς τόκους. fr. 4, 12. οὔτε τοῦς

τόκου, οὔτε τὸ ἀρχαῖον ἀπεδίδου. fr. 4, 20.
 τολμᾶν] posse a se impetrare. 250, 1.
 τοιαῦτα λέγοντες, οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλ-
 μων. 385, pen. οὐκ εἴ τις τολμᾶ,
 μισεῖν. si quis ferociam et confidentiam
 in sermone, incesso et agendo præ se
 fert, non ideo eum odisse. 583, 1.
 περὶ τούτων οὐδὲν ἐτόλμα πείθεσθαι. a
 se non impetravit, ut obsecraret.
 893, pen. ἐπιχειρεῖν et τολμᾶν copulan-
 tur. fr. 4, 16.
 τολμηρῶς εἶπε. 431, 3.
 τοσοῦτος] οὐ τοσαῦτα χρήματα, ἃν ἡμεῖς
 ἠπτήσεσθε. 822, 2. 834, 8. Ita ferme,
 καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο μέ-
 μνημαι. 873, 4. modo καθ' ὅσον ἕκαστος
 οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβόηθη τῇ πα-
 τρῆϊ. 873, 10. T. εἰς τοσοῦτον ἤκομεν.
 812, 10.
 τράπεζα] taberna nummularii. 320, 3. τὴν
 φῆσιν εἶδε φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας·
 τίθεσθαι. in iudicio puta propositas.
 467, 7.
 τραπέζιον] asserculus, taleola, in qua
 nummi numerantur. fr. 21, 2.
 τραῦμα] πρόνοιαν τραύματος οὐδεμίαν ἠκού-
 μιν εἶναι. 159, 1.
 τρέπειν] τρέπομαι παρὶν ὡς τὸν Λυσίμα-
 χον. devoror in transitu ad L. 143, 3.
 τρέψετε πρὸς ἑαυτοὺς αὐτούς. converti-
 mini in vosmet ipsos; sævietis in vi-
 scera vestra. 315, ult. τρέπεσθαι ἐπὶ
 τούτων τὸν λόγον. ad illam excusationem
 receptum habere. 372, 2. 790, 7.
 τραπέσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθό-
 των. 609, 5. et pen.
 τριβῶνιον. pannucia. 903, 5.
 τριηραχῶν εἰς Κύπρον. lectus, jussus in illa
 in Cyprium expeditione trierarchi mu-
 nere fungi. 628, pen.
 τριηραρχία] τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ
 τῶν Συγατριδῶν τὸ ἥμισυ πρᾶττεται.
 908, 5.
 τρήρη;] νείκηκα τρήρη ἀμιλλώμενος. 700, 4.
 τρήπους] σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναδέσει. 698,
 9. περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. fragm. 34.
 τρισκαίδεκτης. 516, 1.
 τρισχιλίαι] τὸς τρισχιλίους στασιάζοντες
 ἐκ τοῦ ἄστρος. 776, 4. οὐδὲ τῶν τρι-
 χιλίων κατελέγην. 845, 5.
 τρώπαια ἀείμνηστα καθιστάται. 79, ult.
 τρώπαια τῶν βαρβάρων (id est, ἀπὸ vel
 κατὰ τῶν βαρβάρων) ἐστήσαν. 89, 1.
 τρώπαια στήσαντες; καλλίστου μὲν αὐτοῖς
 ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίων. 112,
 2. 119, 3. 924, 3. τρώπαια πολλὰ καὶ
 καλὰ ἐστήσε κατὰ τῶν πολεμίων. 600,
 penult.
 τρώπεις] ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρώπῳ ἀπελθεῖν
 Ἀθήνηθεν. 461, 1. ἐκ παντὸς τρώπου. 462,
 8. ἀπόδειξιν ἐποίησαντο τοῦ αὐτῶν τρώπου.
 395, 15. τρώπεις αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς χράμε-
 ναι. 914, pen.
 τροφεία ἀποδιδόαι τῇ πατρῆϊ. 124, ant.

ποῖα τροφεία ἀνταποδιδούς. 251, 3.
 τροφή] πολλὰ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ἡμετέραν
 τροφήν. 898, 2.
 τρυφᾶν] τρεῖς τέχνας ἐργάζεται — καὶ πρὸς
 τοῦτοις τὸ τετρυφικνεῖαι. fr. 25, 31. nisi
 ibi potius τετρυφικνεῖαι leg. est a τρυφᾶν,
 et designatur ars margaritarum perforandi.
 τυγχάειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. incurtere in viros
 fortes, cum iis in acie congressi. 58, 1.
 τυγχάειν τινός (scil. προθύμου εἰς ἐοή-
 θειαν), ab aliquo opem impetrare. ἐμοῦ
 δευθεῖς οὐκ ἔτυχεν. 298, 2. διὰ τί γὰρ ἂν
 καὶ τοιούτων ἡμῶν τύχοιμι. equa etiam
 de causa vos iudices sortiari tam acer-
 bos et iniquos? 757, 5.
 τύπος] περὶ τοῦ τύπου. de sigillo. fr. 25,
 30.
 τυρός] ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν. ad
 forum casæ recentis. 732, ult. 733, 2.
 v. Lect. Lysiac. caput extremum. T.
 τύχη] ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποιόσεν.
 486, antepen. ταῖς τύχαις εἶκιν. tem-
 poribus servire. 601, 9. ταῦτα οὐκ
 ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς πα-
 ρασκευῆς. 702, 3. ὑπὸ τῇ δυσχεστέρῃ
 γενέσθαι τύχη. 744, 4. οὔτε τὴν τύχην
 δέισας, οὔτε ἡμᾶς αἰσχυρίζεσθαι. 746,
 2. κρινὰς εἶναι τὰς τύχας ἅπασιν καὶ τῶν
 ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν. rerum secunda-
 rum juxta adversarumque sortes. 756,
 pen. εἰ μὴδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα.
 854, 9. τοῖνομα πρέπον ταῖς αὐτῶν τύ-
 χαις. fragm. 22, 2.
 Τ.
 ὑβάδα. fragm. 27, 32.
 ὑβρίζειν] ὑβρίζω σε et ὑβρίζω εἰς σε quid
 distent, videas Luciani canonem in
 Solæcista. Refutator ab oratoribus
 passim. v. cl. Markland. p. 17. prius.
 7, 1. 149, 5. 538, ult. 542, pen. pro-
 stævius. 17, 2. 28, 8. 666, 1. T. ὁ
 ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς σε καὶ τὴν σὴν γυναῖκα.
 17, 2. ὑβρίζειν αὐτὸν, stupravit eum,
 ἀγαθὸν ὄντα. 538, ult. οὐ τοῖς πενομένοις
 ὑβρίζειν, contumeliis, injuriis, violentiis
 grassari, eicὸς ἐστιν, ἀλλὰ τοὺς πλείω
 τῶν ἀναγκαιῶν κεκτημένους. 752, 5. τοὺς
 ὑβρίζειν δίζαντας ἔξεστιν ἡμῶν. θανάτω
 ζῆμιον. fr. 17, 30.
 ὑβρις] de adulterio, stupro. 5, ult. Ita
 Plutarch. de fortuna Alexandri, 'Ραξά-
 νης ἐραστῆς, οὐχ ὑβρίζειν, ἀλλ' ἔργημα.
 Diodor. Sic. L. XII. τὴν θυγατέρα ἀπέ-
 κτεινεν, ἵνα μὴ τῆς ὑβρεως λάβη σφέραν.
 οὐχ ὑβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα. 273, 5.
 διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὑβριν.
 not out of wantonness or luxury. 747,
 3. T.
 ὑβριστῆς καὶ βίαιος καὶ λίαν ἀσελγῶς διακεί-
 μενος. 751, pen. οἷς τ' ἐγχαρτεῖ τῶν ἀν-
 θρώπων ὑβριστῆς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει.
 752, 4.

ἰβηρικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακείμενος. fr. 22, 9.
 ἰγής] ἐπὶ μηδενὶ ἰγείῃ. 319, 4. T.
 υἱός. 543, 2. 602, 5. 637, 7. 624, 1.
 υἱός. 527, 8. υἱέτ. 620, ult. 637, 6.
 649, 3. υἱεῖς. 405, 6. υἱέσι. 441, pen.
 T.
 ἰμάνειος] ὁ δ' ἴμ. ἐπιτήδειος. fr. 33.
 ἰμανεῖν] ἰμνοῦσι τὰς τούτων ἀρετάς. 54, 3.
 ἰμνεῖν ἐν ταῖς ὠδαῖς. 54, ult. ἰμνοῦνται
 ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. 131, 1.
 ἰπάγειν] ἰπῆγεν αὐτὸν ὁ θεός. illectum spe
 fallaci perduxit, pertraxit, ut oculicula
 fronde ostensa. 215, 2. v. not.
 ἰπάρχειν] ἀγαπᾶν τοὺς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς.
 bonis presentibus acquiescere. 82, 2.
 ἀνάξια τῶν εἰς ἡμᾶς ὑπαρχόντων. merito-
 rum de vobis nostrorum, officiorum et
 studiorum, quibus gratiam vestram pro-
 meriti sumus. 711, 5. v. artic. ἀρχεῖν
 χεῖρῶν ἀδικῶν.
 ἰπεκτίθεσθαι τέκνα καὶ γυναῖκας. tutum in
 locum seponere 98, 6. 100, 1.
 ἰπὲρ σωτηρίας κινδυνεύειν. 123, 3. v. περί.
 ἰπὲρ καλλίστων καὶ μεγίστων. 130, 5.
 ἑτέρους ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον
 καθίστη. 161, ult. ni leg. sit περί. ὑπὲρ
 τῆς τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν.
 123, 4. δίκην λαβεῖν ὑπὲρ ὧν φασὶν ἠδικη-
 θῆναι. 184, pen. T. ὑπὲρ χρημάτων εἰς
 τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβάλλειν. opum cupidi-
 tate. 89, 2.
 ἰπερβάλλειν τιμῇ ἀλλήλους. 718, 2. idem
 quod πλειστηρίασαι. et illud quoque v.
 in fragmentis. οὐ τιμῆς τεταγμένης
 πωλοῦσιν. ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται πλειστηρία-
 σαντες πλείστου ἀπέδοντο. T. cum alii
 alios licendo exsuperare contendunt.
 fr. 9, 11.
 ἰπερβολὴν ποιησάμενος τῆς πρότερον πονηρίας.
 548, 13.
 ἰπερευδοκιμεῖν. 303, 3.
 ἰπερήμερος ἐγένετο. 737, 1. fr. 4, 21.
 ἰπερεῖν τινὸς ὁμιλίαν. 302, 8. τοσοῦτον
 ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ. tanta cum indigna-
 tione tantoque cum contemptu asper-
 natus est hanc clausulam δι' ἐμέ.
 311, 8.
 ἰπερμισεῖν. 882, 16.
 ἰπερορᾶν] τοὺς ποιητοὺς οὐχ ὑπερορᾶ. mors
 malos, h. e. ignavos, haud prætervi-
 det, h. e. non obliviscitur, neque non
 cernit eos. 129, 5.
 ἰπερορᾶ] solum peregrinum, extra ditio-
 nem Atticam. ἐξώκησεν εἰς τὴν ὑπερορᾶν.
 873, ult. οἱ ἐκ τῆς ὑπερορᾶς. 873, 8.
 ἰπερφύεστατον πάντων. 812, 19.
 ἰπερῶν. 27, 2. T.
 ἰπέχειν εὐθύνας. 326, 2. T.
 ἰπηρεσίαν ἀκόλουθον. consentaneam copiam
 ministrorum navalium. 702, 8.
 ἰπηρετεῖν ἔργω τοῖσι (scil. τοῖς ἡμίσι) καὶ
 τῷ λόγῳ. 78, 4.
 ἰποβάλλειν ὀνόματα. subministrare, subji-
 cere nomina virorum bonorum, inson-

tium, ab iudice deferenda, quasi sint
 mali. 461, 6.

ἰπογραμματαεῖν. 864, ult.

ἰπογραμματαεῖς] ἀντὶ ὑπογραμμάτων νο-
 μοθέτης. 864, 6. ἀνθρώπους ὑπογραμ-
 ματέας. 864, 12.

ὑποδέχεσθαι, hospitio domi suæ recipere,
 τὴν ἀδελφὴν παιδίᾳ πολλὰ ἔχουσαν καὶ
 ταῦτα τρέφειν. 635, 10. προ πρὸς δέ-
 χεσθαι vel ἀποδέχ. οὐκ ἄξιον τὰς τούτων
 (id est, τὰς περὶ τούτων) ὑποδέχεσθαι
 διαβολάς. 768, pen. ὑἱτος οἰκειῶς αὐτοῦς
 ὑπεδεξάμεν. fragm. 32, 23.

ὑπόδημα] εἰς ὑπόδηματα καὶ γναφεῖον καὶ
 κουρεῖον. 905, 6.

ὑπόδικον quod nos actionable. 349, 7. T.

ὑπολαμβάνειν] pro ὑποβάλλειν. occurrere,
 respondere argumento alterius, refel-
 lere. 501, 2. 533, 3. 790, 6.

ὑπολείπειν] ὑπολιπὼν πολλῶν πλείον ἢ τὰ δύο
 μέρη τῷ δημοσίῳ. 594, 4. ὑπολείπε-
 σθαι τι τῶν ὄντων. facultatum partem
 ullam domi pone te relinquere, cum
 proficiscaris. 627, 3. οὐκ ἐλάχιστον ἂν
 αὐτῷ ὑπέλιπεν. sibi sit reservaturus.
 638, 3. ὑπολείπει ἡμᾶς ἡ μισθοφορὰ
 (verum ibi re jus legatur ἐπιλείπει). 807,
 3. ὑπολείπεσθαι. deficere, non satisfac-
 cere proposito, debito, expectationi.
 871, 5. ὑπολείπεται αὐτῷ λγεῖν. reli-
 quum ei est ut dicat. 880, ult. ἐκείνων
 (puta τῶν ἐπιτηδείων) ὑπολιπόντων (lege
 ἐπιλιπῶ.) 897, 8.

ὑπόλογος] ὑπόλογον ποιεῖσθαι quid sit v.
 not. 52, p. 181. et fragm. 8, 15. T.
 οὐκ ἀδικῶς φημι τοῖσι ἂν ὑπόλογον εἶναι
 αὐτῶν τὴν φυγὴν. quod exsilium tolera-
 vissent, id non immerito ipsis pro bene-
 merito de vobis imputari, ejusque
 rationem a vobis haberi et gratiam
 referri. 824, ult. οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο
 ὑπόλογον γενέσθαι. 851, 5. οὐχ ὑπόλογον
 ὄντα. fr. 8, 15.

ὑπόλοιπος ἐλπὶς. 617, 7.

ὑπομένειν] remanere, restitare aliquo in
 loco, altero discedente. 452, 6. οἱ δὲ
 οὐχ ὑπέμειναν, non manserant in patria,
 accusatores et sortem iudicii exspe-
 ctantes, καταγρόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν.
 669, 5.

ὑποτοπεῖσθαι vel ὑποτυπούσθαι] suspicari.
 319, 4.

ὑποφάεισθαι] ὅπως πιστότερα ἡμῖν (τὰ
 μνησθέντα) ὑποφάειντο. 456, 5.

ὑποχείριον τὸ ἐκείνου σῶμα τοῖς πολεμίοις
 οὐκ ἐγένετο. 369, 3.

ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιθήκασι. 781, 2.
 εἰς τὸσαύτην ὑποψίαν πάντας ἀνθρώπους
 εἰς ἀλλήλους καθίστησιν. 904, 16.

ὑπόπνια. 172, 9. T.

ὑφαιρείσθαι] πλεῖον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς
 πόλεως ὑφέιλετο. 548, 6.

ὑψηγεῖσθαι] ἐκέμοι μὲν οὖν ταῦθ' ὑψηγήσατο.
 hæc instituta præcepit, præmonstravit.

912, 5.
 ἰφίστασθαι] ὑποστάντες τὸν παρ' ἡμῶν κίνδυνον. 324, 6. ἐβελοντὴν ὑποστῆναι τριήραρχον (γενέσθαι puta). 831, 10.

φ.

φαίειν ἵππον. denunciare, esse, qui equitem se gerat, cum rep. equo publico donatus non esset, neque ab ea jussus equo merere. 563, 2.

φαληρὸν. phaleron. fragm. 24, 14.

φανερὸς ἐγένετο διπλλαγμένους (id est, φανερὸν ἐγένετο, ὅτι διππλάγη). 169, 1. τὰ φανερὰ χεῖματα δημεύσατε. 435, 6. τὴν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. 894, 11. φανερὰν καταστήσαν τὴν οὐσίαν. 907, 4. φανερός ἐστι παισιδάμενος. 166, ult.

φαρμακὸν ἀποπέμπειν. hominem piacularem amandare. 255, ult. v. not. et Harp. in voce.

φάσις] indicatio maleficii apud prætorem. φάσεις οἰκῶν ὄφραφικῶν. quas tutores elocare nil curarunt. fr. 38.

φάσκαλον. pera. fragm. 14, 30.

φείδισθαι] τῶν ὑπαρχόντων ἰδία φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι. 705, 6. πολλῶν ἀγαθῶν φείδισθαι. conservare, tueri. 923, 10.

φειδωλὸς ἀγαθῶ. 10, ult.

φέξειν] λιαν βαρέως φέξειν ἐπὶ ταῖς τῆς φύσεως συμφοραῖς. 129, 2. φῆφον. 192, 6. ἤμαρζον καὶ ἔφερον. 679, pen. φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμπίαν. 635, 13. Ἄ. ἀπὸ τοῦ τείχεως ἔφερον καὶ ἦγον ἡμᾶς. 689, 1. aufferre, rapere lucrum turpe et iniqum, κἂν ἀπὸ πειθώσεως φέξειν. 884, 8. εἰσω σοι ἐνεία ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους. fragm. 4, 12.

φεύγει reus, ἀποφεύγει qui absolvitur. 366, pen. 677, pen. περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. 169, ult. φεύγω φίνου. 374, 5. Ἄ. φεύγειν τιμὸς τὴν ἀπορίαν. devitare pauperis alicujus occursum, vel congressum, quo ei succurrere ne cogaris. 127, 6. φεύγειν δικας, accusari, reus esse, καὶ μὴ οὐσας διώκειν, et adversus alios actiones forenses suscipere irritas et illegitimas. 893, ult. ἐφεύγομεν ἐν Θήβαις. exsilium Thebis toleravimus. fragm. 32, 16.

Φηγαεῦσι. fragm. 16, 5.

φήμη] μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβάν. 54, pen.

φθέγγασθαι] ὥστε μνῆνα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγγασθαι. præ animi ægritudine. 904, 8.

φθονεῖν] τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθονουν. 122, 3. pro νεμεσῶν, irasci, ægre ferre. 607, ult. ὅστις τοῦτοις φθονεῖ, οὗς οἱ ἄλλοι ἐλευοῦσι. 741, 7.

φθόνος τῶν πεπραγμένων. invidia e rebus gestis collecta. 108, 1. de iracundia.

607, ult.

φιάλης χρυσῆς σύμβολον. 629, 1.

φιλαπεχθήμων. 757, 8. Ἄ.

φιλία] ἐξίσταμαι ὑμῖν ἐκὰν τῆς φιλίας. 314, 5.

φίλιος] φιλία ναύγια. rudera, tabulæ quasæ disjecturum navium sociarum. 102, 3.

φιλόδικος] ἀνελεύθερον καὶ λιαν φιλόδικον εἶναι νομίζω τὸ κακηγορίας δικάζεσθαι. 344, 6.

φιλόνηκος βίος. 76, 4.

φίλος ἀπόθετος. 314, 1. Λυσίας ἑαυτὸν ἔφη κοινὸν εἶναι τῆς πόλεως φίλον. fragm. 36.

φιλοσοφεῖν] more academicorum de re quaque utramque in partem disputare. 308, 3. ζητεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτο. subtiliter atque solerter excogitare. 746, 5.

φιλότης] ναυμαχῆσαντες ὑπὲρ τῆς φιλότητος. pro caris quibusque pignoribus. 29, 2.

φιλοτιμείσθαι] ἐπ' εἰσίος (id est, ποῦταν, ἰπές ἂν) οὕτως φιλοτιμῆται, τοῖς ἐχθρίστοις αἰσχύνεσθαι. 518, 1. φιλοτιμούμενοι, ὅτι καὶ τοῖς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύναται. 533, 1. φιλοτιμῆται ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς ποιήσει. 546, antep. οὕτω διάκεινται, ὡς ἐπὶ μὲν τοῖς κακοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμῆσθαι. 551, antep.

φιλότιμος βίος. 76, 4. φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος. ultra, quam par esset, ad orationis jactantiam evehi. 585, 6.

φιλοψυχεῖν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς. 87, ult.

φοινικῆς] φοινικίδας ἀνασειν. 255, 1. Ἄ.

φοιτᾶν] ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν φοιτᾶν εἰσῆμι βία. 150, pen. de mæcho heram frequentante. 16, 9. 22, ult. φοιτᾶν αὐτοῖς σίτον ἐκ Χερρόνησου καὶ ἕκαστον ἐνιαυτόν. 902, pen.

φόνος] τὸ δέος καὶ ὁ φόνος τῶν πεπωθῶτων (scil. τὸν φόνου) ἀπέτρεπε τοῦταν. 670, ult.

φορὰ] τὰς ὑπολοίπους φορὰς εὐ κατατίθησι. pensiones restantes, reliqua. fr. 5, 8.

φορμῆς] οἶτον πλείω πεντήκοντα φεζμῶν συνανεῖσθαι. 715, ult.

φράτωρ] ὅσα ἔτη γεροντὸς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη. 837, 2.

φρέιεις] τὰς ἐμφύτους φρένας ὀρθῶς παγείτας etc. e Carcino. fr. 25, 20. εἰθῆως παραλλάττει. insanit. fr. 37.

φρουρὰ] præsidium, commoratio in castello ad custodiam ibi agendam. τῶν φρουρῶν οὐδεμίᾳ ἀπελειφθην. 582, 15.

φρυγανόφθοι. samentorum bajuli. fr. 35.

φυγὰς καταστήσομαι. 292, ult. φυγάδαν. 688, pen.

φυγὴν ποιῆσθαι. exsilii pœnam alicui decernere. 159, 7. φυγὴ ὑπόλογος. exsilium, quod ei, qui toleravit, pro promerito imputatur. 825, 1. φυγὴν αὐτοῦ καταγνοῦς, Θεράκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο μάλλον πολίτης γενέσθαι, ἢ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος εἶναι. 548, 10.

φυλακὴν ποιῆσθαι ἐπὶ τῇ θύρᾳ. 394, 5.

φύλαξ] φύλακας κατεστήσαμεν τῇ οἰκίᾳ. 634, pen.
 φύλαχος] turmæ equestris præfectus. φύλαρχος ἐπὶ τὰς φυλάς κατέστησαν. 413, 2. 565, 1. τοὺς φύλαρχους ἀπενεργεῖν τοὺς ἰππεύσαντας. 574, 2.
 φυλάττειν] φυλάττεσθαι, cavere. οὕτως φῶδρα ἐφυλάττομην. 145, pen. 552, 10. T. ἐφύλαττον τὴν νυναιὰ καὶ προσεῖχεν αὐτῇ τὸν νοῦν. 9, 2. acribus oculis opportunitati invigilare, eique velut insidiari, observare. 16, 9.
 φύλετης] ἡρίθη ὑπὸ τῶν φυλετῶν. 664, 4. et 7.
 φυλλ] turma equestris, quæ in pedestribus copiis est τάξις, cohors. οὐδεις φύλαρχος αὐτὸν φαίνεται εἰς φυλλὴν κατατάξας. 498, ult.
 φύναι] φύντες καλῶς. bene nati. 78, ult. τὰ φύσει πεφύκота ὑπεριδῶν. 92, ult. τὸν φύσαντα pro τὸν φυτεύσαντα vel πατέρα. 349, 2. T.
 φύτις] ἡ φύτις νόσων τῆς ἥττων καὶ γήρας. obnoxia est, vel iis succumbit. 130, 2.
 φυτεύειν] τὸν φυτεύσαντα. patrem. 377, 1. T.
 φωνῆ (id est, λαμπρῆ καὶ τοῦ) εἶπε τὰ ἀπόρητα. 252, 5.

X.

χαλεπῶς] ægre, scarcely. 828, 14.
 χαλκεῖον] officina fabri ferarii. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς χαλκεῖον. fr. 15, 14.
 χαλκώματα σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. 631, 11. συσκευασάμενος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἶός τ' ἦν πλεῖστα. fragm. 22, 20.
 χαρίζεσθαι] πολλῶν δικαιοτέροι ἐστε, ἂν πεπειρασθε, τοῦτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οὐ ἴστε (id est, ἢ τοῦτοις, οἷς οὐ ἴστε) ὁποῖοί τινες ἔσονται. 694, 7. μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. fr. 36.
 χάριν σωτηρίας οὐδενὶ ἄλλω εἶδεναι ἢ ἐαυτῷ. 86, 4. χάριν εἶχον αὐτοῖς ταύτης τῆς κατηγορίας. 570, ult. σαφενέστερον ἔστιν ὕστερον τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι. 885, 3. ἀπολαμβάνειν. 689, ult. ἀπαιτεῖν. 827, pen. ἴσασθαι. 812, 17. ἡγούμενοι τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλιν χάριν. fr. 32, 22.
 χεῖρ] χεῖρῶν ἀδικῶν ἤρχε. 173, 8. ἐκ τῆς τούτου χεῖρὸς τεταμειύμεθα τοὺς νόμους. 839, pen. περιέρχεν τὴν χεῖρε εἰς τοῦπίσω. 28, 7.
 χεῖρίζειν] bene si habet, pro διαχειρίζει. 841, 1.
 χεῖριστοι. infimi conditione et ordine in rep. 5, pen.
 χειροτονεῖν] χειροτονηθέντα στρατηγὸν ἀποδοκιμάζειν. 451, 19. 565, 11. T.
 χείρων] nequam, sceleratus, impurus. 136, ult. 571, 16. 893, 1. 894, 7.

χερσίβιον. fr. 7, 15. 42, 15.
 χερσίπτεσθαι. 255, 5. T.
 χερσίφ] ἐχερσίφιατο ἐκ τῆς ἱερᾶς χερσίβιος. 255, 5.
 χιτῶν] μεταλλαξαμένη χιτῶνα. fr. 11, 29. χιτωπίστος. 350, 3. T.
 χλωρός] εἰς τὸν χλωρὸν τυρῶν. 732, ult. T. χροηγῆν ἀνδράσιν ἐς Διονύσια. 698, 7. κομφοδοῖς. 699, ult. πυρρίχισταις. 700, 3.
 χροηγὸς τετραβοῦς καταστάς. 698, 2. χροηγὸς κατέστην παιδικῷ χορῷ. 699, 8.
 χροῦς ἀνδρικός. 698, 4. κυκλικός. 698, pen.
 χρεήματα] οὔτε χρεμάτων ἔνεκα τὰτα ἐπραξα. pecuniæ quærendæ causa. 7, 3. περὶ χρεμάτων καὶ δώρων πρὸς τῶν πρώτων. 810, 2. δαπανᾶν χρεῖμασι. 863, 11. ἐργάζεσθαι χρεῖματα πολλά. 394, 12. τίνα χρῆ σωτηρίας ἐλπίδα ἔχουν, ὅταν ἐν χρεῖματι ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μή. 808, 6. οὐκ ἔστι τσαυτὰ χρεῖματα, ἂν ἡμεῖς ἠπτήσεσθε. 822, 3. πιστεύειν τοῖς χρεῖματι μᾶλλον, ἢ τὰ ἑαυτῶν δεδέναι ἀμαρτήματα. 634, 5. οὐκ ἔστι τσαυτὰ χρεῖματα, ἂ ἡμᾶς ἀποτέψει τοῦ τιμωρεῖσθαι. 834, 8. ναυτικὰ χρεῖματα κομίζεσθαι. 897, 4. pro vase aureo. fr. 38, 4.
 χρεματιέσθαι] rem facere, pecunias colligere. 386, ult. χρεματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ἡμᾶς φιλοτιμησόμενος. 834, 15.
 χρεματιστής] usurarius. fr. 38, 3.
 χρεῖσθαι τῇ τούτου παρανομίᾳ. 142, 7. τῷ πρᾶγματι. 319, pen. τῇ τύχῃ. 368, 10. 605, 4. συμφορᾷ. 469, 6. 741, 13. ἑαυτοῦ γνώμη. 599, pen. οὔτε φίλω, οὔτ' ἐχθρῷ ἐχερσάμην αὐτῷ. 741, 11. οἷς οἰκείατ' ἀνθρώπων χερσίτο. 828, 12. T. τοὺς μὲν χρωμένους ἡμῶν αἰεὶ κακῶς λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένα πᾶποτε. 316, pen. τοῖς αὐτῷ κεχρημένοις. quibus aut est aut fuit ullus ejus usus, vel consuetudo. fr. 5, 2. εἰ μὲν χρεῖτο (scil. αὐτῇ) καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης. fr. 7, 22. οἰκείατ' ἀνθρώπων Δικαιογόνει ἐχεῖραμεθα. fr. 14, 10. et 30, 14.
 χρεστής] creditor. οὔτε χρεστῆς ἀποδεδωκώς. 910, ult.
 χρεσπός] ἐτίρους κακῶς ποιούντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρεστούς παρέχοντες. 610, 3.
 χρέσις] τῷ χρεῖω πεισοδέσσει. tandem aliquando post multas cunctationes atque recusationes victa precibus atque flagitationibus. 23, ult. χρόνους ὕστερον. multis annis post. 156, 7. χρεῖω δεδωκώς δίκην. longo tempore post perpetratum scelus. 217, 2. τὸν χρεῖον κερδαίνει, ὃν ἐξῆν, οὐ προσοῖκον αὐτῷ. 502, 4. τῷ χρεῖω, ὃν ἡμεῖς σαφῆστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίζατε. 660, 2. τῷ χρεῖω, dudum post, ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς. 897, 5.
 χρυσίον. 631, 2.
 χρυσώματα. vasa aurea. fragm. 34.

χωρίδιον μικρὸν Ῥαμουῦντι. 632, 3.
χωρίον. villa, prædium. 263, 4. χωρία (oppida, castella) καταλαμβάνειν, καὶ δι-
γαρχίαν καθιστάνειν. 821, 1. εἰ μὲν χωρίου
ἀμφισβητεῖς, καρποῦ δικάζεσθαι. fragm.
13, 26.

χωρίς] particulariter, seorsim. 722, ult.

ψ.

ψεύδασθαι] ἐψευσμένος τῆς ἐλπίδος. 91, 3.
ψευσθέντες τοῦ πλήθους. decepti in asti-
manda multitudine et hostium et sociorum,
quorum huius plures pauciores spe reperti
sunt, illi plures. 95, 3. ὥστε μὴδ' ἂν
ψευδόμενον δευτέρω τῶν ὑπαρχόντων κατη-
γορεῖσθαι. 382, 1. πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς
οὐσίας. in æstimandis multorum bonis
vos errasse, a fama deceptos, pluris ea
fecisse, quam reapse essent. 651, 6.
φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλούτων πολλὴ ἐψευ-
σόμενοι. 652, 1. ψεύδασθαι προχειρότατον
τοῖς πολλῶν ἀμαρτάνουσι. fragm. 35.

ψευδομαρτυριῶν ἀλάνα. 368, 8. Ῥ.

ψηφίζεσθαι τιμὴν τὸ διαδίκασμα. adjudicare
alicui causam adversus populum. 597,
5.

ψηφισμα] Ὀυσίας ἐν τοῖς Ἀπτικαῖς ψηφί-
σμασι. fr. 39.

ψηφισματικεῖν] ψηφισματικεῖσι τὸ δίκαιον. fr.
11, 26. sursum, deorsum, temere, per
jocum et ludibrium agitant, versantque
jus, quasi tesseriis luderent, idem factum
in simillimis causis modo damnantes,
modo absolventes.

ψῆφος] τὴν ἡμετέραν ψῆφον δεδιέναι· αὐτὴ γὰρ
ἐστὶ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη.
41, ult. ψῆφον φέρειν χρεὶ ἐκ τῶν ἔργων
μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων. 404, 3. ψῆφον
διδόντες. 559, pen. μηδαμῶς ταύτην βέσθε
τὴν ψῆφον. 757, 4. τὴν ἡμετέραν ψῆφον
καταπειράσαντες εἰσεληλυθασιν εἰς τὸ δικασ-
τήριον. 867, 12.

ψιλὴ γῆ. arboribus nuda satisque. 266,
ult. ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο. inter milites
levis armature. 526, 1. τὴν μὲν κόμην
ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fr. 34.

ψιμμυθιοῦν] cerussare. ἔδοξέ μοι τὸ πρό-
σωπον ἐψιμμυθισθαι. 15, ult. 21, 1.

ψιφεῖν] τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. crepissent.
15, 1. 20, pen.

ψυχῇ] τὰς ψυχὰς διαφθεῖρειν. 38, 5. ψυχὰς
ὁμοίας τῇ φύσει ἐκτίσαντο. animi earum
siebat corporibus similes, h. e. mulie-
bres, seu molles, imbelles. 58, 2. οὐδὲν
ἐνδεῖς ταῖς ψυχαῖς ἐγένοντο. 95, 2. ταῖς
αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες. 110, 2. ψυ-
χὰς οὐκ ἔχουσι. 371, ult. τὰς ψυχὰς
(quoad fortem et virilem animum) οὐκ
ἔδοκει πεινρὸς εἶναι. 676, pen. ἡμῖν οὐκ ἦν
μνηδὸς ἀνδρώπων ἥττονα εἶναι τὴν ψυχὴν.

689, pen. τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ.
899, 5. τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀνεῖσθαι παρὰ
τῶν ἐχθρῶν. 821, 15.

ᾧθεῖν] ᾧσαντες τὴν θύραν τοῦ δαιματίου. in-
cursu concitatore, lignove impacto aut
vecte admotio, clausam januam cum
perripissent. 28, 2.

ᾧθεῖσθαι] ἐωνημέρος. 260, pen. ἄνούμεν.
263, 9. ᾧθεσσε. 727, pen. συνανεῖσθαι.
716, 4. ἄνούμενος. 718, 5. συνανούμενος.
718, ult. συνανεῖντο. 719, 11. συνανη-
μένος. 720, 3. συνανούμενοι. 720, 5. ἐαφη-
μένον passive. 906, 2. Ῥ. ᾧθεῖσθαι τοῖς
καρποῦς. redimere vectigal publicum syl-
varum. 260, pen. ἀνούμενοι τὰς αὐτῶν
ψυχὰς παρὰ τῶν λεγόντων καὶ ἐχθρῶν.
821, 15.

ᾧθῃ] pro ᾧησις, coemptio. ᾧθῃ τῶν ὄσλων.
mercatus. 644, 1.

ᾧησις] εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκείαν ᾧησιν. fr.
39, 8.

ᾧνιον] res venalis. ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ᾧνίοις
ἅπανσι τοῖς ἀρχονόμοις κατεστήσατε.
722, 10.

ᾧραῖος] ὕβριζεν αὐτὸν ᾧραῖον ὄντα. 538, ult.
ἐπεὶ δ' ἀνδρὸς ᾧραῖά ἦν. ut nubilus erat
facta. fr. 7, 21.

ᾧς] pro εἰς. 13, 6. 22, 1. 143, 3. et passim.
ἔδωκεν ᾧς μυθίας δραχμὰς, id est, fere.
639, 6. μάρτυρας ᾧς πλείστους. 148, 3.
ᾧς ἐδυνάμην ἄριστα. 552, 15. ᾧς ἂν δύνω-
μαι διὰ βραχυτάτων. 576, 10. ᾧς ἀσφα-
λέστατα. 45, 4. ᾧς τάχιστα. 460, ult.
ᾧς μάλιστα. 476, 6. ᾧς ἐν τούτων οὕτως
ἐστίν, id est, enim. 256, 1. ᾧστε εὖ εἰδέ-
ναι. for he very well knew. 623, 5. Ῥ.

ᾧστε] νεώτερος ἢ ᾧστε εἰδέναι. 125, 9. atque
ita cum infinitivo. 150, 14. οὕτω σφῆδρα
ἠγορούμεν — ᾧστε ἔδοξε — 142, 8. 148,
14. utriusque modis exempla videas.
92, 2. 99, 4. 134, pen. 152, 3. 172, 8.
186, 7. 202, 5. 217, ult. 259, 2. 355,
4. et ult. 382, 1. 384, 4. 606, 2. 617,
1. 660, ult. 667, 1. 671, pen. 674, 4.
Ῥ. Quorsum istæ copia? ᾧστε omis-
sum. ἀποκρυπτόμεθα μὴδὲν εἰδέναι, id
est, ἀποκρυπτόμεθα ᾧστε μὴδὲν εἰδέναι.
276, 8.

ᾧφέλεια] τῶν ᾧφελειῶν πολλοστὸν μέρος ἄλλω
τινὶ μεταδίδοναι. 637, 1. εἰς τὰς κοινὰς
ᾧφέλειας. ad sustentandam contribu-
tionibus remp. 660, ult. τοὺς μὲν κινδύνους
ᾧμετέρους εἶναι, τὰς δ' ᾧφέλειας τῶν ἑαυτοῦ
φίλων. 819, 4.

ᾧφελειῖν] πλείω ᾧφεληθήσεσθε. 660, 9. ἠγού-
μενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ᾧφελειν τοῖς φί-
λους, καὶ εἰ μὴδεῖς μέλλοι εἶσεσθαι. 659,
6. πολλὰς ἀρχὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν ᾧμετέρων
ᾧφέλημαι. 706, 8. τέχνην κέκτημαι βρα-
χέα δυναμένην ᾧφελειν. parum quaestuo-
sam. 743, pen.

INDEX REGIMINUM A TAYLORO CONSCRIPTUS.

ARTICULUS.

Ἀφικνούμαι εἰς τὸν καὶ τόν. 27, 7. καὶ μοι κάλει τὸν καὶ τόν. 659, 8. τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρθένου κρατησάντων. 95, pen. 109, ult. 111, 4. τὰς μὲν πυνθάνονται, τὰς δὲ λογοποιούσι. 721, 9.

NOMINATIVUS.

Sing. εὔνοος. Plur. Πλαταιαῖς. εὔνοι. 416, 5. 447, 2. 664, 2. κακίνοι. μείζους. κρείττους. βελτίους. ἀμείνους. πλείους. νῆες. † ἐπιγραφόμενος Ἀναγρησίου εἶπαι. 494, 2. φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. 496, 14. οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι. 406, ult. αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι. 461, 2. ὁμολογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι. 506, 9. ἠγούμενοι οἷοί τ' εἶσεσθαι. 94, ult. ἠγούμενος οὐκ ἂν δύνασθαι λαμπρὸς γενέσθαι. 537, 2. ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι. 476, 4. εὐ δ' ἦδει οὐ δυσπρόνομος παραδοῦναι. 220, 2. ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί. 128, ult. εἰς οὖς ἀμαρτάνων οὐ λαθάνει. 232, 6. ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι. 733, 12. † Adverbialiter quasi positus, ut ἀνάγκη pro ἀναγκαίως. v. p. 382, not. 3. † Nominativi pendentes exempla sunt: δεινότητά αὖν πάσχω, ἕς εἰ μὲν παρῆσχετο μάρτυρας, τούτοις ἂν ἤξιον πιστεύειν. 280, 5. Καλλιᾶς τοίνυν, ὅτι ἐτεθνήκει ὁ πατήρ — τότε τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἔστιν. 649, 4. οἱ ζῶντες μὲν πλουτεῖν εἰδίκου, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἔφην. 646, 9. Huiusmodi est: ἔχοντες (ἡμεῖς) ἀργύριον καὶ χρυσίον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμημα — εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν ἀφίκοντο: 395, 9.

GENITIVUS.

Sing. γήρως. Πειραιῶς (v. 234, 11. et Lect. Lysiac. cap. IV.) Ἀρχίου. 394, 7. Plur. πλείονων. νεῶν. 115, 4. νεῶν. 454, 5. Πλαταιέων. 733, 10. † τοσούτου δεῖ. ἐν. εἰδέσει. v. Δεῦ. † τῆς πατριδος φυγῆς. 159, 7. δι' ἑτέραν ὀργήν. 239. (v. not. 24.) μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες. 396, 5. † τοῖς τοιούτοις τῶν ἀμαρτημάτων.

525, 16. εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας. 186, 17. † σύμβολον φιάλης χρυσῆς, id est, φιάλην χρυσῆν. 629, 1. v. eruditiss. Marklandum ad locum. † Casus pretii vel valoris. ἐπιπλα πλείω ἢ χιλίαν δραχμῶν. 635, 1. γῆν καὶ οἰκίαν ἐκτίστατο πλείον ἢ πέντε ταλάντων. 642, 1. πενήκοντα μινῶν πείσασθαι. 633, 4. τιμήσασθαι δεσμοῦ. 220, 1. ἀργυρίου. 221, ult. ἱερὰ ἄδύτα τριῶν ταλάντων. 855, 2.

DATIVIVUS.

Ἴσθμοί. Σφηττοῖ. Κικιννοῖ. Ἀθηνησι. Ῥαμούντι. Μονυχῆσιν. (v. p. 479, not. 2.) † εἰς τὴν σωτηρίαν τῆ πατρίδι. 248, 5. † ὃς ἐφύλαττεν αὐτῶ, ejus q̄uasi. 639, 5. † πιστεύουσι τούτοις ἀληθῆ λέγειν. 655, 13. † ἐπ' ἐκείνοις ἢν μινύσασιν ἔλευθέρως γενέσθαι. 274, ult. † παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίως εἶναι. 811, 2. † Otiosus. καὶ μοι ἀνάσπει μάρτυρες, λάβε μοι νόμον etc. passim. "Tongillum mihi eduxit." Cic. Catil. Unde fortassis p. 356, 4. loco τοῦ καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον legere mavis καὶ μοι ἀνάγν. Modo enim καὶ μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. Notabile est, διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γενομένας, ὁπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι, καὶ τῆς πόλεως ἀρξουσι. 417, pen. δεκίτω δ' ἡμῖν ἡ γριάμη ὄρεῖν ἂ οὗτος ἐποίει. 252, 2. ἐπειδὴ δὲ μοι ἡ μήτηρ ἔτελεύτησε. 11, 2. εἶχεν ἂν τινα λόγον τὸ φεῦδος αὐτῶ. 151, 7. εἶχόν τινα λόγον αὐτῶ αἰ συνθηκαί. 507, pen. ὅπως ἐξαλειφθεῖ αὐτῶ τὰ ἀμαρτήματα. 237, 2. † Solennis maxime constructio cum verbo passivo. ἐπειδὴ πάντα εἶρητο αὐτῆ. 24, 4. οὐδὲ ἔστιν ἐμονγε τοιούτω πεπραγμένον. 183, pen. πάντα τὰ ἡσθεβημένα αὐτῶ. 199, 4. εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων. 571, 3. ὅσα αἰσχρὰ τούτῳ ἐπιτεθήδευται. 488, 3. † τοσούτῳ ἀσεβέστερος. 213, ult. v. cl. Markland ad p. 857. † πρότερον πένθ' ἡμέραις, sooner by five Days. 573, 2. ὀβολῶν τιμώτερον. 718, 7. δραχμῆ. 720, 4. v. 858, 896. † τούτων ἀξίους ὄντας τῆ πόλει. 396, 5. v. περὶ. † ὀλίγω πρὸ τῶν τριάκοντα. 263, 7. † πόν τε γόνω πατέρα, καὶ τὸν ποιητήν. 510, 5.

ACCUSATIVUS.

Sing. Πειραιᾷ. εὐκλεῖά θάνατον. τὴν κλεῖν. τὸν ἄθω. Περικλέα. νιγῖά. ναῦν. πλείω. εὐνοίαν. προῖκα. οὐσίαν. εὐνον. μείζω. βελτίω. φενέα. βασιλεία. Τυδεία. Πλαταιία. Ἀχαρία. 881, 10. Plur. χρυσούς ἐλικτήρας. κρείττους. ἦτορες. εἰγους. νέους. πλείω τὰ ἴσθα. Πλαταιίας. βελτίους. † ἐπειδὴν ἴδωσι τὸν βασιλεία ὅστις ἐστί. 199, 3. ἐπέδειξαν τὴν ἔχθραν ἢ τις εἶν. 383, 2. Κλεοφῶντα πάντες ἴστε ὅτι πολλὰ ἔτη διεχειρίσε τὰ τῆς πόλεως πάντα. 651, 2. (Hujusmodi sunt : τοὺς παῖδας ἀδελφούς εἶναι ὁπότερων τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. οἱ ἐλευθότες τὰ τεῖχη εἰ πεσοῦνται, οὔτε κηδόμενοι τῶν νεῶν εἰ Λακεδαιμονίους παραδοθήσονται. 454, 4. 513, ult. ἡμᾶς εἰσόμενα ἢν τινα γνῶμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἔχετε. 811, 5.) Notabilis valde est ea locutio. Ita Sophocles Ajace, 118. ὄρῳς Ὀδυσσεὺ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση. Plaut. Amphitr. 1, 3. 10. "Ecce te exuperior quanti facias uxorem tuam." et Cistell. 1. 3. 16. "quoniam reum ejus furti nescit qui siet." Ita fere Hebraei Genes. XLIX. 15. וירא מנחה כי טוב ואת הארה כי נעמ et Exod. II. 2. ותרך בן תרך ואת תרך ואת תרך. Habet Plutarchus in Vita Thesei : προθυμώτατος ἀκροατὴς ἐγένετο τῶν διηγουμένων ἐκείνου ὅστις εἶη. et modo οὐκ ἔδοκιμαζε φράζειν αὐτὸν ὅστις εἶη. Livius 11, 12. "Ne ignorando regem semet ipse aperiret quis esset." Apollon. Rhod. l. 961.

τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῳτι Δολίονες ἠδὲ καὶ αὐτὸς

Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλων ἐκλυον οἴτινες εἶεν.

Cicero Tuscul. I. 24. "Quid illa tandem? num leviora censes? quæ declarant inesse in animis hominum divina quædam : quæ si cernerem quemadmodum nasci possent, etiam quemadmodum interiret viderem." Maxime tamen eo declarantur Attici : τούτους ὑπερβήσομαι ἵνα μὴ με τις εἴσῃ ὡς ἀρα λίαν ἀκριβολογούμαι ἅπαντα. Æsch. c. Timarch. p. 6. ed. Steph. ἵνα γωρίσῃτε αὐτὸν ὅστις ἐστί. idem. ibid. Ἄσθναῖοι δὲ οὐδὲ πὸν στρατηγὸν ἴσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν, ἢν ἐξέπεμφαν, ἐπὶ ἐστίν. idem de eument. legat. p. 37. ed. ejusdem. Plato de Legg. l. 1. p. 640. C. ed. Serrani. Notavi quoque et hæc, quæ consulas loca. Sophocl. Electr. 954. 955. σχ. Triclin. 1107. Æschyl. Prometh. 475. Demosth. p. 324. 1075, ult. edit. Wolf. Isocr. 473, 8. 31, 5. Wolf. Isocrum 52. 12. ed. Steph. Plato de Leg. 626. Charimid. 162. ed. Serrani. Non longe abest scriptor e Nostratibus,

So bid thy Mistress, when my Drink is ready,
She strike upon the bell.

Shakesp. Macbeth. Act. 2. sc. 2. Similis est locutio χρημάτων ἔνεκα, ἵνα λάβοιμεν. 690, 8. ἡμῶν πάπειρασθε οἱοί ἐσμεν εἰς ἡμᾶς. 691. 1. † Accusativus cognata, quam vocant, significacionis. ἀμάτημα ἔξαμαρτάνειν. 28, pen. κινδύνους κινδυνεύειν. 163, 8. λειτουργίας λειτουργεῖν. 163, 9. εὐχὰς εὐχεται. 196, 4. ἔργα εἰργάσατο. 223, 3. 229, ult. 290, 7. εἰσφοράς εἰσφέρειν. 285, 8. ἀγῶνα ἀγωνίζεται. 291, 1. ναυμαχίας νευναυμαχηκῶς. 293, 4. μάχας μαμαχηκῶς. 293, 5. μαχεσάμενοι. 444, 2. λόγον λέγειν. 305, 2. προφάσεις προφασίζόμενοι. 312, 8. στρατείαν στρατεύσθαι. 368, 6. μαρτυρεῖν μαρτυρία. 372, 3. χορηγίας χορηγήσαντες. 396, 7. 657, 10. ψήφισμα ψηφίζεσθαι. 459, 1. κρίσιν κριθῆναι. 474, 2. ἀρχὰς ἀρχάντες. 486, 2. τριπραρχίας τριπραρχήσαντες. 486, 2. δικὰς δικάζεσθαι, γραφὰς γράφεσθαι, ἀπογραφὰς ἀπογράφειν. 488, 6. ἐπιβουλὴν ἐπιβουλεύειν. 455, 10. βουλὴν βουλεύειν. 457, 2. φυγὴν φυγεῖν. 496, 2. πομπὴν συμπέμπειν. 500, 7. πέμπειν. 501, 5. ἀπαγωγὴν ἀπάγειν. 505, 1. συνθήκας συνθέσθαι. 506, 7. διαθήκας διαθεσθαι. 638, ult. δαπάνας δαπανώμενος. 699, 2. διαίταν καταδαιτισάμενος. 773, 10. νίκας νικᾶν. 789, 1. † Illustriora sunt πολιορκούντων Αἴγυπτον. 108, pen. χωρίον γεωργεῖν. 263, pen. οἰκοδομεῖν τεῖχη. 425, 5. χορηγεῖν δραχμὰς, id est, in χορηγίας insumere. 642, pen. ἀνδραποδίζειν πόλιν. 114, 3. συμφορὰς λογοποιεῖν. 721, 8. Ita νέκτας οἰνοχοεῖν apud Homer. τριηρεῖς ναυπηγεῖσθαι, Æsch. c. Ctesiphon. ἀνδρείαν νομοθετεῖν, Plat. de Legg. l. 1. συμπόσιον παιδαγωγεῖν, Id. ibid. ἀνδρότους σαρκοφαγεῖν, Diodor. Sic. σελήνη γεωργομεῖν, Lucian. t. 1. p. 645. βέλῃ ἀκοντίσαι, Laert. 1. 9. στοῶν οἰκοδομῆσαι, Hyperides apud Harpoer. δικαστήρια οἰκοδομεῖν, Demosth. 835. Ἦ. τὸν τύφον μου τροποφθήσον, Cic. 13. Attic. 29. χωρίον πολιορκούντες, Demosth. 242, C. βίον οἰκορομεῖν, Joseph. in præfat. Ant. Judaic. "inadificare mœnia." Cas. B. Civ. 2. 16. τάφον οἰκοδομεῖσθαι, Diod. Sic. σκάφη ναυπηγεῖσθαι, item. πύργων δαδουχία, Ach. Tat. ἄδρα πολιορκεῖν, Aristoph. Lysistr. 281. Hærent etiam in schedis meis et hæc quoque locutiones : σιδήρου κεγάλκευται, ex fragm. apud Plutarch. ἵππους βουκολεῖσθαι, χειρονομεῖ σκέλεσι, apud Athenæum et Herodotum. v. Herod. Erat. 129. ἀναχαιτίσας φάβην, Eurip. in Rheso, cum quo conf. Plutarch. in Cimone. Aedeundi sunt etiam Isæus 28, 1. Aristoph. Lys. 159. Pindar. apud Athen. p. 279.

Homer. Odys. O. 229. Plutarch. de Garrul. p. 503. A. 809. C. idem p. 161, ult. 620. B. Lucian. Timon. 135. Demosth. 242. C. Sophocl. Elect. 732. et Schol. Tricl. Esehyl. Eumen. 37. 78. † πολλά ἀγαθὰ ἡμᾶς ἐποίησεν. 186, 16. ὦ, τι ἀγαθὸν ἐργασάμενος τοὺς δεσπώτας. 187, 10. ταῦτα ποιήσασιν αὐτὸν, ἅπερ ἐκείνος ἡμᾶς. 305, 2. τὴν πόλιν οὐ μικρὰ ἐβλάψεν. 448, 7. Absolute locogenitivi ἕξόν μοι μηδένα σπειδέναι. 47, 7. ἕξόν αὐτῷ χιλίας ναυσὶ διαβιβᾶσαι. 92, 5. ὥσπερ οὐ πάντας λαθεῖν δεόν. 274, 2. ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην λαβεῖν. 524, 8. contendunt nonnulli hunc esse casum rectum, inter quos sunt Scholiastes Thucydidis et Corinthius de Dialectis, quos tamen refutat H. Stephanus Animadv. art. IX. quos etiam refutare poterunt et hi loci Lysia: ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσαντας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. 131, 3. ἂ μὲν γὰρ ἐκείνον ἤδυσαν, ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τούτων, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν. 178, 1. ὡς ἐκείνον πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' οὐ κακῶν αἰτίων γεγενημένον. 527, 8. ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ἔσσι φεύγοντες — καὶ ἔσοι — 546, 5. 761, 2. Contra tamen stat locus ille p. 812. 171. ὥσπερ ἡμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ἡμέτερα κλεπτόντων. † Summè et id quoque elegantia, verbum semel positum significationi duorum accusatorum, quibus annectitur, ex æquo respondere posse. ἅμα τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρώοις καὶ Ἀνδοκίῳ χεῖσθαι. 202, 10. πολὺ μᾶλλον ἐφειθέσθε τοὺς πῆρας ἡμῶν ἢ τὸν πῆρας τοὺς πολέμιους κίνδυνον. 526, 4. οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπους νυμίζει. 389, 4. id est, neque deos omnino esse arbitratur, neque homines reveretur. Ita enim dicitur ἠρεῖσθαι ἀνθρώπων pro revereri. apud Demosth. c. Mid. 619. D. ἵππεριδὸν τὰ φύσει πεφικῶτα καὶ τὰς ἀνθρωπίνης διανοίας. 92, pen. Ita Andocides de Mysteriis, p. 11. ed. Steph. πλείονος ἐποικήσασθε σάξιν τὴν σόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμασίας. Ita cultissimus omnium Poeta,

And now a Kingdom sakes, and now a Groat.

Attamen cum verbum ab alteratro abhorret, dura admodum et καταχρηστικώτερα facta est oratio, ut Apoll. Rhod. 1, 168. βῆ δ' ὄγε Μαιναλίδος ἄρκτου δέρος ἀμφιέμενον τε βεζίτησ' πάλῳσι πίπτεμον μέγα. idem 340. ὄρχαρον ἡμίανον, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλειτο, νεῖκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι. † καὶ ταῦτ' ἕξαρός ἐστι. 150, 4. 465, 2. † ἔστειλε πενήκοντα μυριάδας στρατιάν. 82, 4. χαίριν δαρεῖαν

λαβάν. 263, 4. † πρόφασιν μὲν — τὸ δ' ἀληθές. 452, 8. † διελεῖν ἐπὶ δέκα στάδια τῶν τειχῶν, to take so much of the Wall, as came to ten stadia. 453, 10. Ita κατασκαφεῖν τῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου. 451, 6. † τὰ γεγενημένα ἔμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀνηκούατε. 147, 11. et juxta ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες τὸ 1497. Ita ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν. 276, 7.

ANTIPTOSIS.

Τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱῷ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τετράγων καὶ δέκα τάλαντων. 649, 2. Ita Terent. Andr. "Has quas credis esse, non verè sunt nuptiæ." Ita Demosth. 324. C. καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογία, φεύζεται. Ita quoque Lucian. de dea Syria init. Herodotum, ut opinor, ejusque orationem σολοικοφανῆ ludibrio habens: ἐρέω δὲ καὶ ὀκίσσα περὶ τῶν τὸ ἶδον εἰσαμείναν μυθολογῶνσι, καὶ τὸν ἦνον, ὅπως ἐγένετο. Aristoph. Lysistr. 61.

οὐδ' ἂς προσεδίχην κάλοισι γέμην ἔργων, πωρῶτας παρέσσεσθαι δῦρο τὰς Ἀχαρνεῖας γυναῖκας, οὐχ ἴκουσι. † 409. ὁ χρυσοχέει, τὸν ὄρμον, ὃν ἐσκεύασας, ὀρχευμένης μου πῆς γυναίκος ἐσπέρας, ἢ βάλανος ἐκπέπτακεν ἐκ τοῦ τρήματος.

† Nescio annon satis commode referri possit locutio illa oratoribus familiarissima: δέομαι ἡμῶν τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνδυμουμένους ὅτι — 364, 4. 374, 2. δέομαι ἡμῶν — τούτων μεμνημένους — βοηθεῖν ἡμῖν. 662, 2. vid. omnino τὸν σάβαν Markland. ad p. 364. et 620.

PRONOMEN quod dicitur RELATIVUM.

Solennis maxime constructio. ἐνοχος οἷς Σ. διωμόσατο. 136, 3. μηδὲν παθεῖν ἄνωπερ οἱ ἄλλοι Ἔρμαϊ. 207, 3. id est, τούτων, ὥσπερ οἱ ἄλλοι Ἔρμαϊ ἐπαθον. πῆρι τῆς αἰτίας, ἢς ἐγὼ φεύγω. 169, ult. male enim legitur ἢ ἐγὼ φεύγω, ut Scaliger vidit. δίκην ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὃν τιν πόλιν ἠδικήκασι. 434, pen. πολλοστὸν μέρος τὰ χεῖρήματα, ὃν ἡμεῖς προσδοκᾶτε. 639, 1. μηδ' ὄν φασὶ μέλλειν πράξιν, πλείω χάριν αὐτοῖς ἴσται, ἢ ὃν ἐσπίσαν, ὀργίσεσθε. 434, 6.

ADJECTIVUM.

Eodem modo terminatur Masculina et Feminina. v. p. 259, n. 3. Ita ἄνωρον τάξιν. 565, 3. εὐρα αἰλεις. 394, 5. μέταυλος. 20, ult. ἀμφίβυτος οἰκία. 393, 12. ἀδελφὰς ἀνεκδέτους. 470, pen. et similia. † Substantivorum vice funguntur, ut τὸ νόμιμον πάτεραι καὶ ἀρχαῖον. 253, 2. τοῖς ἐμοῖς ἀναγκασίς. 305, 6. τοῖς ἐμοῖς

ἐπιτηδείους. 309, 4. οἰκονόμος δεινὴ — φειδωλὸς ἀγαθὴ. 10, ult. Hinc vindicari debet locus Apostoli Tit. 11, 5. οἰκουροὺς ἀγαθὰς, non disjunctim, ut versio Anglicana οἰκουροὺς, ἀγαθὰς. Atque istius mentis est H. Steph. Schediasm. 11, 28. Ita Plato Reip. 1. 1. τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ζυγεῖσθαι ἥδιαι ἐλπίς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γυροτρίφος. † καθ' ὅσον ἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. 510, pen. διὰ ταχέων. 90, 1. ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων 576, antep. † ὅτι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. 40, 7. ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστίν, ἢ ἀπαλακτέον τοῦ ἀνδρός. 202, 11.

ADVERBIUM.

ἀκκληρωτί. 582, 4. νεωστί. 596, 2. τὸ παλαιὸν, olim. 55, ult. τὸ πρῶτον, τὸ τελευταῖον, τὸ πέρας. 333, ult. τὰ ὕστατα. 469, 1. ἴδια καὶ δημοσία passim. πότερα id est πότερον. 173, 3. 226, 5. τὴν ἀρχὴν, omnino. 297, 2. v. sodes quæ dixi ad p. 320, n. 16. et Lect. Lysiac. cap. penult. † Loci. Ἐρατοσθένους Οἴθηεν. 19, 2. v. n. 38. Ἐλευσίειδεν. 242, 8. Ἄλωπευθέν. 625, 7. ἠρόκρινον ὅπως δημοτεύοιτο. 729, pen. ἀπεκρίνετο ὅτι Δεκλειδίον. 730, 2. εἴ τινα γινώσκουσιν Δεκλειδίον δημοτεύομενον. Παγκλέωνα. 731, 4. Ἐλευσίναδε. 301, 1. Μουλιχαίρε. 463, 4. † Constructio loco Adjectivi. τῶν ἐνθάδε συμφορῶν. 59, 1. τὸν μεταξὺ βίον. 412, 2. τοὺς ἐγγύτατα γένους. fr. 17, 5. τοὺς κάτω — τοὺς ἄνω θεούς. 59, ult. ἐμποδὼν ἀμπέλους. v. p. 90, n. 81. et 27, n. 61. Exempla habes 138, 1. 200, 2. 196, 5. ἡ αὔριον ἡμέρα. 790, 12. † loco Præpositionis πρῶτον τῆς ἐχθρας. 328, pen.

COMPARAT. ADJ.

τούτων (id est, IV. fratrum) ὁ πρεσβύτερος. 489, 7.

SUPERLAT. ADJ. et ADV.

Κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται. 137, 2. τὰ ἀριστα ἦρε τῇ πόλει. 668, ult. βῆστα διδάσκον. 449, 7. ὡς ἀλυπότατα μεταχειρίζονται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5. ὡς τάχιστα. 460, ult. ἐπειδὴ τάχιστα ἠσθίμην. 44, 3. ἐξῆλθε. 139, pen. et passim. similiter v. 261. not. 54.

VERBUM.

παραδοίη. ἐνδημοίη. κατηγοροίη. διακείντο. τελευτήσαιεν. δέξαιεν. ἐξελέγξειε. ἀξιώσαιεν. ἐλεήσαιεν. ὁμολογήσαιεν. ἀποκτείσειε. δηλώσειε. διδάξειε. μνηύσειε. τολμήσειε. φάσκειεν. εἰδείη. κατασταίη. πεποιθότες ἦτε. ἀπεργακότες εἰσὶ. ἐωρακὼς ἦν. ἀπεκτονὼς ἦν. τετιμωρηκότες ἔσεσθε. εἰρηκὼς εἶν.

† Futurum secundum passivum frequentissime sumptum, ut αἰτήσονται, ποιήσονται etc. τιμωρήσεται tamen passivè sumptum. 448, 1. † Cetera etiam tempora vocis passivæ activè usurpata. καταδεδουλωμένοι τὸς περὶ αὐτὰς. 57, 5. καλὸν τὴν πόλιν εἰργασίμενος. 183, 3. παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι. 271, pen. στρατείαν ἐστρατεύμενοι. 368, 6. γινώμην ἀποδοιδευμένοι. 400, 1. ταῦτα διανοηθείς. 143, 12. ἐδύνηθησαν. 261, 1. φοβηθῆναι τὸς θεούς, οἰκίας, ἧς οὗτος ἐμεμισθωτο. 142, antep. 85, 3. Futura Attica. νομιούσι. ἰσχυριέται. ἀποφηεῖσθαι, κομειέσθε. καταφηεῖσθαι. ἀγωνεῖσθαι. χρηματιούμενος. † Simplex loco Compositi. ἴσχυι ἐξ ἀργεῦ ἀπῆντησε. 26, 3. βίβλας τὸ ἱμάτιον ὄρχου φεύγων. 143, 8. † Compositum loco simplicis. v. ἀπιέναι in indice superiori. ἀποτολμῶν. 283, 17. ἀφικόμενος δεῦρο. 411, pen. ἀποχρῆν. 464, pen.

INDICATIVUS.

ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. 460, 4. ἐν ἡμῖν ἐστὶ πότερον χρῆ. 40, 3. στασιάζουσαι τῆς Ἑλλάδος ὅτινι χρὴ τρέπω. 83, 2.

INFINITIVUS.

Οὐδὲν γὰρ εἶδέναι. 22, 13. ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι. 107, 2. ὄρκους τε γὰρ ὀμαικόμεναι. 458, 8. add. 520, pen. † Post ὥστε. v. ὥστε. † Absolute δεῖν ἕκαστον κινδυνεύειν. 522, 3. † Notabilis maxime hæc est constructio sc. cum aures nostræ infinitivum passivum expectent, et obriatur activus. εἰτοιμος ἦμην παραδοῦναι βασανίζην. 287, 4. ἀποτυμπαίνσαι παρόδοτε. 490, ult. παραδέδωκεν αὐτὸν ἡμῖν χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βούλησθε. 229, 1. ἐαυτὸν ἡμῖν τάξαι παρεσχε. 875, 2. διαίτην ἐπιτρέψαι. 893, 10. τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοὺς στρατηγούς, Lycoug. p. 153, 19. ed. Steph. Ita Galli *Je ferui te donner cent coups. Je fis armer cinq cens hommes.* ψήφισμα ὃ δίδωσι γράφαι, Demosth. p. 300. A. add. Isocr. 472, 18. Sophocl. Œd. Col. 37. eundem Lycourgum 155, 14. 160, 26. 157, 28. et alibi multoties. ἔχω εἰπεῖν, ἀποδείξαι etc. 163, 1. 163, 2. 350, 3. 496, 15. et passim. ἔδωκεν αὐτοῖς ἔχειν τὰς αὐτὰς τιμὰς. 121, 9. ἔχετε πᾶσι χρῆσθαι. 704, 6. † οὐδὲν δεῖν εἰργασθαι ἐπὶ τὴν πατριδα στρατεύεσθαι. 545, ult. † εἰ δὲ μὴ κατέσχαν, οὐδὲν ἦτον τό γ' ἐπ' ἐκείνων πεποιθῆσθαι. 160, 3. † ἑλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων. 234, pen. † ἡμῖν πολλὴν συγγνώμην ἔχω ὀρχίζεσθαι. 759, 1. id est, si succenseatis.

PARTICIPIIUM.

πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα.

268, 2. *though I have a great Deal more to say, I think I have said enough.* πολλά και δευὰ συνειδὼς Σ. οὐκ ἂν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσούτων τόλμης κησάμενον ἀφικέσθαι. 133, 1. μέλλαν ἄξειν χρυσίον οὐκ ἔφη εἶναι. 631, 2. πολλῶν καὶ δεινῶν ἱπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηλῶ. 125, 8. Ita εἶδοξ τὸ πρόσωπον ἐψιμμουδιᾶσθαι τοῦ ἀδελφοῦ τεθεικῶτος ὅπως τριακοθ' ἡμέρας. 15, pen. Xenophon. Anab. L. 2. fin. ἀποθησκόντων δὲ τῶν στρατηγῶν ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλείᾳ σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποικῶς οὐκ ἀπέδανεν. et Hist. Gr. I. 2. ἀποθησκόντων ἐν πῇ πόλει λιμῶ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. † Aliquando vice Adverbii fungitur. ἄσμεν με ἐωρακυῖα. 14, 10. ἄσμενος ἂν με εἶδεν. 150, 16. ἄσμενοι συμφορὰς ἐρώσιν. 721. 8. τῶν μὲν ἀκόντων ἵπακούοντων, τῶν δὲ ἐκόντων προδιδόντων. 94, 4. † Participium pro causa. δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. 150, 1. σῶσαι με χεῖματα λαβάν. 389, 1. αἰσχυρομένους ἀπετερέψασθαι, prae pudore. 143, 11. ὀργιζόμενοι παραχεῖμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσι. 156, 6. εὐ ποῖων ἤξιον μοι εἶναι φίλον οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ἄετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν δ, τι βούλοιο. 138, 4. πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γέγνηται. 11, 2. ut Seneca Octav. Act. I. sc. 1. "semper genitrix Delfenda mihi, prima meorum Causa malorum." ἀγαθα μεγάλα ποιήσαι τὴν πόλιν μυσίας. 233, 2. διέγραψαν τὰς δίκας ἔμποροι φάσκοντες εἶναι. 593, 10. τρηραρχῶν ἀνάλωσεν ἑπτὰ μνᾶς. 643, 1. Ita δεῖδῶς ἐποίησεν, I did it through, or out of, fear. 398, 4. βασιανίζομενος ἀναγκασθῆσθαι εἰπαεῖν. 297, 6. † Loco Infinitivi. εἰδότες τὰς σφετέρως καὶς ὀλίγας οὐσας. 100, 4. ἐπιστάμενοι τὴν πόλιν ἠρημιώμενον. 100, 6. οὐκ αἰσχυρεται τραυμά γε ὀνομάζων ὑπόπτια καὶ ἐν κλίῃ περιφερόμενος. 172, 8. Ita φανήσεται ἀποκτείνας. 505, pen. αἴτιος γεγεννημένος. 600, 1. φαίνεται διᾶξας. 150, 1. etc. passim. ὁμολογούμεθα ἐλθόντες, we are allowed or admitted to have come. 171, 3. οὐκ ἄρξασθαι, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντα. 381, 1. παύσομαι κατηγορῶν. 447, 1. Et quemadmodum φαίνει admittit hanc constructionem, ita φανερός ἐστι. φανερός ἐστι ποιοσάμενος. 166, 3. φανερός εἰμι μὴ ἐλθάν. 325, 8. φανεροί εἰσι πεποικότες. 511, 1. 149, 6. 166, not. 8. δῆλός ἐστι φθονῶν. 741, 13. παρέλιπον ἀδικούντες. 774, 13. † Exprimi, quandoque modum. ὄχρητο φεύγων. 143, 9. 154, 5. ἐνίκον μαχόμενοι, ναυμαχοῦντες, ὄχρητο ἐκπλέων. 679, 2. Ad quam formam saepe redundare videtur, ut ἀπίον ὄχρητο. 27, 3. 43, 3. ἐτέραν ἔδον ὄχρητον ἀπίων. 143, 12. 364, 3. † Post ἐλήφθη aut ἀλίσκεται aut aliquid

simile elegantur exprimit. crimen sive aitian. Dicitur etiam ab Atticis JClitis ἐλήφθη μοιχός etc. Ita ἀλίσκεται ἐξαγαγάν. 490, 1. προδιδούς ληφθεὶς ἐδέθη. 223, ult. παραφρυκταρούμενος ληφθεὶς ἀπετυμπατισθη. 489, 8. Item post λαχεῖν. δίκην ἔλαχον τοῦτω Παγκλείῳ οὐκ ὄντι Πλαταίει. 728, ult. Item ὄφθησαν ἀδικούντες. 808, pen. † Variæ Constructiones variique usus participiorum. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. 416, 3. ταύτην πίστιν διδῶσι τῆς εἰνοίας ἐτέρους κακῶς πεισύντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστός παρέχοντες. 610, 1. νομίζοντες αὐτοὶ μὲν ἀδίκᾳ ποιεῖν, Ἀθηναίους δὲ δίκαια λέγειν. 107, 4.

EPENTHESIS.

Epenthesis aiunt Atticam esse οὕτως. 147, 4. τουτί. 346, 1. τουτοί. 447, 6. τουτοί. 449, 6. τουτωσί. 483, ult. ἐντευθενί. 489, ult. οὐχί. 527, 9. οὐτωσί. 147, 8. νινί. 196, 1. ταυτησί. 734, pen. et similia.

CONTRACTIO ET SYNALEPHE.

Θάτερον. Σοματίον. κάγαθά. κικέϊος. κείταυθα. Πειραιῶς. (v. p. 234, n. 11.) Πειραιῖ. πρῶδουκ. προῦθεσαν. προῦθηθησαν. προῦτιμήθητε. τάγαθού. τάνείων. τάλλα. τάλθηθι. τάναντία. τάργυριν. τάρρηρτα. τουπισθεν. τουπίσω. φρούρι. etc.

HYPERBATON.

Οὐκ οἶδ' ὅτι δει ταῦτ' ὀλοφύρεσθαι. 128, pen. id est, οἶδα ὅτι οὐ δεῖ ταῦτα ὀλ. Ita 280, ult. 293, 7. 373, pen. 408, 1. Ejusdem generis sunt οὐδὲν προσήκει ὡς ἀδικούντων μιν δυνουεῖν. 264, 3. Ita Æschines c. Timarch. οὐκ ἔδοκε οἷόν τε εἶναι τῷ νομοδότη τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδῆ μὲν εἶναι ποιητὴν, δημοσίᾳ δὲ χρηστὸν. Et ubi causa propositioem antevertitur, ἔμπειρος γὰρ — ἔδοκε μοι. 393, 11. et similia. τὸν μὲν ἄλλον χρεῖον — ἐπειδὴ δέ. 8, ult. 147, 5. 263, 7. Plato in Menexeno: τετραλαχῆ μὲν καὶ ἄλλη, πρῶτων δὲ καὶ μέγιστον, ὅτι τυγχάνει οὕσα Θεοφιλῆς. Demosth. c. Neeram: μεταπέμπεται εἰς Κόρθον ἄλλους τε τῶν ἑραστῶν — καὶ Φρυγίῳ τὸν Παιανίᾳ. Plato in Phadone: καὶ ἄλλοι τινὲς με ἤροντο ἠδῆ, καὶ Εὐνοσ προῖον. Xenoph. Anab. 2. σποταμὸς δὲ εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστὶ διαβατικός οὐκ οἶδα τὸν δ' οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι καλυδόνων πολεμίων. Cicero de Oratore, l. 1. "Nobis enim huc venientibus jucundum satis videbatur, si, cum vos de rebus aliis loqueremini, tamen nos aliquid e sermone vestro memoria dignum

excipere possemus, ut vero penitus in eam ipsam totius hujus vel studii, vel artificii, vel facultatis disputationem pene intimam veniat, vix optandum nobis videbatur."

PLEONASMUS.

Εἰσελθὼν, εἰσιῶν εἰς τὴν οἰκίαν or. 1. passim. adde 154, ult. 231, 2. 242, ult. ἐνὶ ἐν αὐτῷ. 263, ult. † τίνα ποτέ. ὅπως ποτέ. μηδεὶς πῶ. ὅτε περ. ὅτου τινός. 697, ult. et similia passim. † πένης ἀνδράπου. 172, 11. δούλιον ἀθροῶν. 183, 1. ἄνδρες δικασταὶ passim. στρατηγῶ ἀνδρός. 497, pen. περσεύτης ἀδραῶτος. 16, 6. † οἰκαδὲ ὡς ἐμέ. 27, 1. domum ad me. † οὐ — οὐ ingeminatum. 232, 4. πρῖν — πρῖν. 615, 14. ἄν — ἄν. 678, 3. πρῶτερον — πρῖν. 715, 1. † σφετέρων αὐτῶν et similia. 58, 8. 462, 2. 470, 16. 552, 13. τῶν ἰδιῶν τῶν ὑμετέρων αὐτῶν. 704, 5. † παρὰ τὴν ἡλικίαν ἀνοπτότερον. 136, 4. μᾶλλον κοσμηάτων. 542, 5. † ἰσχυρῶς ἄσπερ αὐτοί. 127, 10. † πλείστων ὄσων. μυρίας ὄσας. ἀπαῶν ὄσαν. v. cl. Markland, ad or. XX. p. 684. † ἀπεγνωκότες μὴ ἀδικεῖν. 40, 1. ἀποκρυπτόμεθα μηδὲν εἰδέναι. 276, 8. ἐξάγους μὴ οὐ χεῖρματα ἔχειν. 681, pen. διακόλιον μὴ σώζεσθαι. 696, pen. ἀπαγορεύειν μηδὲνα σινωνεῖσθαι. 716, pen. ἐπειδὴ τάχιστα με εἶδον, μετὰ ταῦτα εἶδεντό μου. 146, ult. nisi ita legere mavis ἐπειδὴ τάχιστα με εἶδον μετὰ ταῦτα, the first time they saw me afterwards. add. 139, pen. † χερμάτων ἔνεκεν, ἵνα πλοῦσιος ἐκ πένιτος γίνεμαι. 7, pen. χερμάτων ἔνεκα ἵνα πλοῦσιος — deinde πλοῦσιος ἐκ πένιτος. quod postreimum imitator Terent. " feci e servo ut esses libertus mihi." ψεύδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. 174, ult. ἀνοκτα καὶ μὴ ἐκόντα μνησύν. 456, 3. εἰπεῖν τὰ ὀνόματα, καὶ μὴ ἀνόνημον τὴν μνησύν ποιήσασθαι. 458, pen. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἀνοκν. 600, 3. τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult. μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. longiora itinera. 747, 1. ἄν ἐπιτελεσθῆναι καὶ οὐδ' ἀναμνησθῆσθαι ἐνίους αὐτῶν νομίξει. 786, 2.

ELLIPSIS.

ἐκέλευε συνδεῖσθαι, id est, mecum. 27, 1. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους, scil. ἐρῶ vel simile quid. 92, 4. δηλώσει δέ. 364, 2. sc. id quod sequitur δηλώσει. ἕτερον μέγα τεκμήριον. 494, ult. ἀλλ' ἕτερον, id est, τεκμήριον παρξίζομαι. 498, 1. 457, 1. 698, 6. μηδὲν εὐρησόμεθα τοῦ σωθῆναι. 696, pen. † Ellipsis Præpositiois, τὸν λοιπὸν βίον. 274, 9. πολλῶ χρόνῳ ὕστερον. 115, 7. ἀχόμον ἐξω σιωπῆ. 16, 3. ἐξήλασαν εἶα. 139, 9. τῆς σωρῆτος τάξεως

πεταγμένους. 524, ult. et similia, quæ in singula pagina occurrunt. τῆς νυκτὸς περιτρέχειν. 44, 4. Ita fort. leg. est illud Comici, quod laudavimus ex Athenæo capite X. Lectionum Lyciæcarum. ἡ λωποδουτεῖν τῆς νυκτὸς ἢ τοιχοκρυφίαν Διονυσίου. 169, 1. μυστηρίου. 196, ult. in die Mysteriorum. τραγωδοῖς διαχωρίζεται. 633, 1. ἀθληταῖς κικῶν, ἰσθμοὶ καὶ Νεμέα. 661, ult. Θερμηλίου. 698, 4. Παναθηναίους. 698, 6. His adde ἀνδράσι. 698, 7. κατεστῆν χρονηγὸς παιδικῶν χροῶν. 699, 8. ἐχορήγον πυρρίχισταῖς ἀγενοῖς. 700, 3. κατασταθεῖς χρονηγὸς τραγωδοῖς. 745, 9. † Verbi. εἶπον ἐγὼ ὅπως ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων πείσεται. 24, ult. † Particulæ. ἐκάθευδον ἀσμενος ἦκων ἐξ ἀγροῦ. 14, pen. οἱ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. 447, 2. id est, ὡς εὖνοι. who died for their Affection to the Constitution. Ecce enim εἰ μὲν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποδησόμενοι εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἀποστρεφόμεθα τῶν ὄντων. 603, 6. Eodem modo Isaacus de Diaæogenis hæreditate: οὐτ' ἔλεειν ἐστὶ δίκαιος κακῶς πρᾶττοντα καὶ πρῶμενος, οὐκ' εὖ ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν. Ita Hebræi רַבָּץ וְרַבָּץ וְרַבָּץ Psalm. XI. 1. Ita Aristophanes Pluto 314. σὺ δ' Ἄριστοφάνος ὑποχάριον ἐρεῖς Ἐπεσθε μητρι χαίροι. et Horatius in Art. "Nec verbum verbo curabis reddere fidus Interpres," ut locum intelligit H. Stephanus Schediasm. 1. 9. et eruditiss. Rutgers. † Adverbii. Θάνατον μετ' ἑλευθερίας αἰετούμενοι ἢ εἶον μετὰ δουλείας. 118, 10. ἐγὼ δεξαίμεν ἄν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρίφοναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. 365, 1. 377, 2. 379, 3. 383, not. 5. † Substantivi. ἐκ πολλοῦ προνοεῖσθαι. 159, 3. φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ. 184, 6. οἱ τριάκοντα passim. ὀλίγῃ πρὸ τῶν τριάκοντα, id est, paulo ante dominationem xxx virorum. 263, 7. μὴ ἔχειν τῶν Ἄριστοφάνους χερμάτων. 635, 5. εἰδίδου τῶν ἑαυτοῦ. 113, ult. ubi v. cel. Markland. add. 728. διὰ βραχυτάτων. 424, 7. ἐπὶ ζένης. 445, 6. κατ' ἀξίαν χαρίζομενοι. 692, 1. εἰς Προμήθειαν. 699, 7. Ita memini apud Proclum de vita Porphyrii πλατύνειν celebrare, h. e. Plato's Birth-day, or the festival held upon that Day, et sexcenta similia, quorum messem habebis apud Bosium.

COMPUTUS.

Τρισκαυδεκάτης. 346, 1. † τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χίλιας δραχμάς. 594, pen. idem ac si dixisset τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δέκα. v. not. 17. † τοὺς μετὰ Θεασύλλου δέκα. 701, 2. quorum tamen unus erat Thrasyllus, non decem præter Thrasyllum. † a minori numero ordiri mos erat πεντήκοντα καὶ διακοσίω

δραχμῶν. 148, 11. ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα. 369, pen. τεττάρην καὶ δέκα. 649, 4. ἐξακόσιοι καὶ χίλιοι. 834, 3. Nonnulla de computo Attico habes ad orat. c. Diogitonem. v. not. 8. et 22. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 395, 12. Qua occasione arrepta editionem nostram claudet Lucianus, si quid sit in nostra arte, quod verum dicere possis, summa fide et ἀκριβείᾳ vindicatus Ver. Hist. l. 1. exeunte: ἐπὶ αὐτῶν ἔπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἄμφι τοὺς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τούτων δὲ οἱ

μὲν ἑκωσπηλάτων, — ἐπὶ δὲ τῆς πράξεως ὅσον τεσσαράκοντα ὀπλισμένοι αὐτῶν ἐμάχοντο. Ex XXVIII. pars remis incumbebat; reliqui quadraginta in armis erant. Putidissime. Lege. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. quod ex Homeri Catalogo 16. videtur fuisse navis πλήρωμα,

τῶν μὲν πενήτηντα νέες κίων, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

INDEX HISTORICUS

A REISKIO CONSCRIPTUS.

- ACHILLIDES. fragment. p. 12.
Adimantus. 548, ult.
Adrasti et Polyneicis expeditio adversus Thebas. 59, 4.
Æginetarum cum Atheniensibus bellum, unde Peloponnesiacum exstitit. 108, 3.
Ægospotamos. pugna navalis ibi commissa fatalis reip. Athen. 115.
Ægyptum Atheniensis eadem tempestate, qua Æginam, infestant. 108, ult.
Æschines Socraticus. fragm. 3, 4.
Æschylides et Batrachus, duo indices apud xxx tyrannos. 415, pen.
Æsimus pompæ dux e Piræeo in Asty redeuntis. 499, pen.
Ægesilai in Bœotiam invasio. 581, 4.
Agoratus, in quem oratio XIII. invenitur.
Alcias, Anthisthenis libertus. 270, 1.
Alcibiades, celeberrimus imperator. 513, ult. sq. 654, 9. 700, 13. fragm. 7.
Alcibiades, junior, istius filius, quem orationes duæ, XIV. et XV. exagitant.
Alcibiades, hujus junioris abavus. 549, antep.
Alcibiades. fragm. 8.
Alexias Archon. 699, 6.
Alexidemus. fr. 7.
Alexis. 907, ult. Aristodici frater, ut p. 908, ult. appellatur.
Amazonum memoria. 55, ult. sqq.
Anaxibius. fr. 17.
Andocides. oratione tota sexta. item fr. 9.
Androclides. fr. 31.
Androtion. fr. 9.
Anthana. fr. 10.
Anthea. fr. 23.
Anticles. 263, 8.
Anticles, dominus Eumaris. 488, 1.
Antigenides. fr. 26.
Antimachus. fr. 31.
Antiphon. 427, 7. fr. 9.
Anytus. 718, 1.
Anytus, Strategus apud Phylam, forte idem cum priore. 497, 8.
Apollodorus Megarensis. 263, 5. 492, 4. fr. 9.
Apollophanes. fr. 21.
Archebiades. 537, ult. fr. 10.
Archedemus, cognomine γλάμων seu lippus. 536, 2.
Archeneos. 394, 7.
Archeptolemus. 427, 7.
Archestratides, qui πρωτολογίαν dixit adversus Alcibiadem. 519, 4. 569, pen.
Archestratus Phrearrhius. 701, 4.
Archias. fr. 33.
Archippus. fr. 30.
Aresander. fr. 10.
Argivorum bellum cum Cadmeis. 63. 8, sq.
Aristippus, aut Archippus, ab Andocide impietatis accusatus. 207, 2.
Aristocrates. 427, 6. fr. 10.
Aristocritus. 141, 1.
Aristodemus. fr. 10.
Aristodicus. 736, 14.
Ariston. fr. 42.
Aristophanes. 616, 5.
Aristophanes Chollides. 481, 6.
Asion. fr. 11.
Asopidorus. fr. 11.

- Aspasia. fr. 6.
 Autander. fr. 11.
 Autocles. 143, 8. fr. 11.
 Autocrates. 312, 2. fr. 11.
 Axiochus. fr. 7.
 Bacchius. fr. 12.
 Batrachus delator sub xxx tyrannis. 242, 6. 415, 7. fr. 12. cum Bœotis facta belli adversus Lacedæmonios societas. 577, ult.
 Cadmeorum injuriæ in cæsos ad Thebas, et pœnæ, quas ideo dederunt Atheniensibus. 59, 6. seq.
 Cale. καλῆ. meretrix. fr. 34.
 Callæschrus. fr. 21.
 Calliades. 850, 11.
 Callias, Hipponici filius. 649, 4.
 Callias, pro quo contendit oratio quinta. item fr. 21.
 Callicles. fr. 21.
 Callicrates. 320, 1.
 Calliphaeus. fr. 21.
 Callipides. fr. 21.
 Callistratus. 268, 4.
 Carcinus poeta, cujus locum affert Lysias. fr. 25.
 Cephalus, pater Lysiae. 384, 9.
 Cephisodotus, poeta, ni fallor. 700, 1.
 Cephisodotus, Thebanus, pater Pherenici. fr. 32.
 Cephissius. 238, pen.
 Chærestratus. fr. 34.
 Charicles. 420, 4.
 Chremon (ex emendatione Schotti). 849, 5. 850, 10.
 Chytrinus. fr. 34.
 Cinesias mollis et impius. 708, 5. fr. 21.
 Citiensium in Cypro rex. 223, ult.
 Cleon. fr. 34.
 Cleophon. 451, 9. 651, 1. 849, 1. et 5.
 Cleostratus. fr. 23.
 Clinias. fr. 22.
 Clisthenes sycophanta. 778, 10.
 Conon imperator. 620, 7. ejus divitiæ enumerantur. 638, pen. primus secundum Harmodium et Aristogitonem ænea statua condecoratus est. fr. 18.
 Corinthiorum cum Atheniensibus similitates. 109, 2.
 Critias. 413, 2. 420, 4.
 Critobulus. fr. 27.
 Critodemus Alopecensis. 623, 7. fr. 23.
 Ctesiarchus. fr. 23.
 Ctesicles Archon. 320, 3.
 Ctesiphon. fr. 23.
 Damnippus. 392, 9.
 Demetrius. 269, 2.
 Demosthenes. fr. 13.
 Demus Pylilampis. 628, 6.
 Dexius. fr. 13.
 Diagoras Melius. 214, 1.
 Diægenes. fr. 13.
 Diæropolis. fr. 17.
 Diochares. fr. 14.
 Diocles. 169, 4. fr. 14.
 Diocles Archon. 698, pen.
 Diocles Zacori hierophantæ filius. 256, 2.
 Diodorus. 307, 1. 311, 8.
 Diodotus. fr. 14.
 Diodotus Diogitonis frater. 894, 10.
 Diogenes. fr. 14.
 Diogiton, Diodoti frater, adversus quem agit or. XXXII. p. 892.
 Diognetus. 603, 9.
 Diomnestus. 610, 11.
 Dion. fr. 14.
 Dionysia. 698, 7.
 Dionysius, frater Dionysodori. 469, 10.
 Dionysius tyrannus Siciliæ. 625, 4. 914, 4.
 Dionysodorus. 448, 1. et tota illa oratione XIII. sæpissime.
 Diophanes. 778, 10. et fr. 27.
 Diophantus. fr. 14.
 Diotimus. 652, pen.
 Diotimus Acharnensis. 681, 10.
 Dracon legislator. fr. 26.
 Dracontides. 450, 8.
 Elephantides. fr. 27.
 οἱ ἑλευσινώθεν. 242, 8.
 Empedocles. fr. 37.
 Empedus. fr. 35.
 Ephori quinque Athenis. 412, 5.
 Epichares Lamptrensis. 420, 2.
 Epicrates accusatur in causa legationis or. XXVII. p. 806.
 Epigenes. fr. 15.
 Epigenes sycophanta. 778, 10.
 Erasinides. 701, 6.
 Erasiphon, Eratonis senioris filius. 589, 1.
 Erasistratus alter Eratonis filius. 590, 6.
 Eraton senior. 538, ult.
 Eraton junior, senioris filius. 590, 6.
 Eratosthenes mecchus, ab Euphiletu in uxoris stupro deprehensus, peremptus. quam cædem purgat oratio prima.
 Eratosthenes, e xxx tyrannis, in quem oratio XII. invehitur.
 Eratosthenes incertus. fr. 15.
 Ergocles proditionis damnatus. v. orat. XXVIII.
 Ἐραῖροι dicti. 412, pen.
 Eteocles. fr. 15.
 Evagoras Cypri rex. 226, 1. 625, 4.
 Evander contra quem oratio XXVI. p. 785.
 Eubulus Archon. 632, 4.
 Euclides Archon. 699, ult.
 Eucrates, frater Niciae imperatoris. 600, ult.
 Euclitus. fr. 16.
 Eumares, pater Agorati. 487, pen.
 Eumolpidæ de jure sacrorum respondebant. 204, 4.
 Eunomus. 624, ult.
 Euphemus. fr. 16.
 Euphiletus actor orationis primæ. 17, 1.
 Eupithes. fr. 16.
 Euryptolemus. 312, 2.

- Eurysthei cum Heraclidis contentiones. 69, 1.
 Euthias. fr. 16.
 Euthycles. fr. 16.
 Euthycritus Plataënsis. 732, 10.
 Euthydicus. fr. 16.
 Glaucippus Archon. 698, 5.
 Glaucou. fr. 13.
 Hagnodorus. 479, 7.
 Harmodius et Aristogiton, tyrannicidæ. fr. 18.
 Harmodias, amicus Euphiletî. 44, pen.
 Hegemon. 898, pen.
 Hegesander. fr. 17.
 Heraclidæ. 66, 3.
 Hermeas myropola. fr. 5.
 Hesiodus. fr. 25.
 Hieronymus. fr. 17.
 Hippaphesis, scortum. fr. 17.
 Hipparmodorus. 732, 12.
 Hippias Thasius. 477, 11. 484, 1.
 Hippocles. 420, 2.
 Hippocrates. fr. 17. et 18.
 Hipponicus. 541, 6.
 Hippotherses. fr. 23.
 Iatrocles. 411, 10.
 Iphierates. fr. 18. et 19.
 Ischomachus, dives. 646, ult.
 Ismenias. fr. 17.
 Isocrates. fr. 34.
 Isodemus. fr. 15.
 Isلمي claudendi conatus. 106, 5.
 Laches. 162, 7.
 Lacrates. fr. 23.
 Lagisea, aut Lagnisca. fr. 23.
 Lais. fr. 23.
 Lampon vir, aut Lampo, fœmina, 145, 8.
 Leodamas. 799, 3.
 Leptines. fr. 24.
 Lysander, imperator Lacedæm. 422, pen. 429, pen. 431, 1.
 Lysiades Archon. 271, 4. v. not. 30.
 Lysias. 624, ult.
 Lysimachus. 702, 10.
 Lysimenes. fr. 15.
 Lysitheus. 342, 1. fr. 21. et 24.
 Marathonî pugna. 82, ult. sqq.
 Medon. fr. 24.
 Medontias Abydena. fr. 7.
 Megacles Alcibiadis avus maternus. 549, ult.
 Melobius. 392, 3. 396, 1.
 Menestratus. 479, 4.
 Menestratus. fr. 24.
 Menophilus. 312, 4.
 Metanira. fr. 34.
 Micinus, vel Micrius. fr. 24.
 Miltiades junior tempestate xxx tyrannorum. 430, 1.
 Mixidemus. fr. 25.
 Mnesicles. fr. 26, 8. nam sic ibi est leg.
 Mnesimachus. fr. 25.
 Mnesiptolemus. fr. 25.
 Mnesitheidés. 392, 4.
 Molon fullo. 145, 6.
 Moschus. fr. 25.
 Musæus. fr. 25.
 Myronides imperator. 111, 6.
 Mystilides. fr. 21, ult.
 Nais. fr. 24. et. 33.
 Nausias. fr. 15.
 Nausimachus. 702, 2.
 Nicarchus. fr. 26.
 Niceratus, filius Niciæ imperatoris. 602, 4. 649, 1.
 Nicias imperator. 459, 5. 648, pen. fr. 26. et 27.
 Nicias. fr. 26.
 Nicocles. 487, ult.
 Nicodemus. fr. 27.
 Nicomachides. 847, ult.
 Nicomachus accusator defensoris in or. VII.
 Nicomachus scriba, contra quem oratio XXX. p. 835. conf. fr. 27.
 Nicomedes. 733, ult.
 Nicomenes. 459, 5.
 Nicophemus. 616, 5.
 Onomacles. fr. 27.
 Orthobulus. 578, 1.
 Panathenæa magna. 698, 6. minora. 696, pen. 700, 2.
 Panleon, contra quem oratio XXIII. agit. p. 728.
 Pantaleon. 346, ult. fragm. 27.
 Pausanias rex Lacedæmon. ætate belli cum xxx tyrannis gesti. 604, pen.
 Pericles. 203, ult. 384, 2. 864, 8.
 Phæder. 902, 1.
 Phænippides. 490, 2.
 Phantias gubernator clarus. 702, 5.
 Pherenicus. fr. 32.
 Phidon unus τῶν xxx. 419, 7.
 Philias. 320, 2.
 Philinus. 169, 4.
 Philippus. fr. 33.
 Philo, in quem oratio XXXI. agit. p. 869. fr. 33.
 Philochares. 430, 1.
 Philocrates, Ergoclis quæstor, contra quem oratio XXIX. p. 827. fr. 33.
 Pbilonides. fr. 33.
 Philyra. fr. 23.
 Phrynichus. 492, 3. 673. 3. 765. 7. fr. 34.
 Phyla, τῶν ἐκ Φύλης; reditus Athenas. 499.
 Pisander. 263, 4. 765, 8.
 Pison. 386, 2.
 Pithodemus. v. Pythodemus.
 Plataica pugna. 107, 6.
 Polemarchus, frater Lysiæ. 394, 12.
 Polemo. fr. 28.
 Poliuchus, adversus quem oratio XVIII. p. 598.
 Polyænus. 320, 1.
 Polycles. 307, 3.
 Polycrates. fr. 35. et 42.
 Polynicis adversus Thebas expeditio. 59, 4.

- Polystratus, pro quo oratio XXI. pugnat.
 p. 663. item fr. 117.
 Posidippus. fr. 28.
 Prælium ad Arginusas. 406, pen. ad
 Egospotamos. 412, 3.
 Promethea, seu festum Promethei. 699,
 7.
 Prospaltii. fr. 24.
 Protarchus. 143, 7.
 Psamatha. fr. 23.
 Pyrilampes. 628, 6.
 Pyrrha. fr. 17.
 Pythagoras. fr. 12.
 Pytheas. fr. 11. et 30.
 Pythodemos. fr. 28.
 Pythodorus Archon. 268, ult.
 Quadringenti constituti. 411, 7. 844, pen.
 Salaminiæ pugna. 98, 7.
 Satyrus Cephisiensis. 849, 5. 850, 9.
 Satyrus dynasta in Ponto. 571, ult.
 Sciona, scortum. fr. 23.
 Seuthes, rex Thraciæ. 820, 3. fr. 17,
 24. ubi etiam vitio librarii *Struthes*
 appellatur.
 Simon, adversus quem oratio tertia agit.
 p. 133.
 Socrates philosophus. fr. 28. et 42.
 Solon legislator. 864, 8. fr. 26.
 Sostratus. 26, 2. 43, 1. 328, pen. fr. 29.
 Stephanus, Thalli filius, dives. 648, 1.
 Sthenelus. fr. 14.
 Stiriensis, v. Thrasybulus. 530, 3.
 Stratocles. fr. 28.
 Strombichides. 453, 3. 850, 10. fr. 13.
 Telamo. fr. 29.
 Thargelia, dies festus. 698, 4.
 Thebani, qui exsilibus Atheniensibus
 domum redeuntibus opem tulere. 121,
 4. fr. 32.
 Themistocles. 864, 8.
 Theo. 353, 4.
 Theoclea. fr. 23.
 Theocritus. 456, 8.
 Theodotus Plataicus juvenis, de quo de-
 fensor orationis tertiæ cum Simone
 contendeat. 138, 3.
 Theognis. 386, 1. 393, 9.
 Theomnestus accusatus orationibus deci-
 ma et undecima. 339, sqq.
 Theophilus. 143, 7.
 Theopithes. fr. 17.
 Theopompus Archon. 698, 2. fr. 17.
 Theosdotidas. fr. 17.
 Theotimus. 538, 4.
 Theramenes. 417, 4. 424, 6.
 Thettalus. fr. 26.
 Thrasybulus Calydonius. 492, 4.
 Thrasybulus Stiriensis. 418, 2. 797, 14.
 819, 1. 820, 1. 821, 8. 831, 9.
 Thrasybulus incertus. fr. 17.
 Thrasyllus. 701, 2. 894, 16.
 Thrasymachus. 311, pen.
 Timon. fr. 29.
 Timonides. fr. 29.
 Timotheus Cononis filius. 635, 14. 638,
 6. fr. 29.
 Tisamenus Mechanionis. 864, 10.
 Tisis. fr. 30.
 οἱ Τρισχιλιοι. 845, 5.
 Tydeus. 687, 7.
 Victoria navalis apud Cyprum, impera-
 tore Conone. 632, 2.
 Xenænetus Archon. 590, ult.
 Xenophon, filius Euripidis, imperator.
 621, ult.
 Xenophon Icarionensis. 477, pen. 484, 1.
 Xenophon incertus. fr. 27.
 Xerxis expeditio in Græciam. 82, 1.

INDEX GEOGRAPHICUS

A REISKIO CONSCRIPTUS.

- ACADEMIA. 604, 7.
 Adrias, seu mare Ionium, vel Adriati-
 cum. 908, 7.
 Amphitropæ, demus. 479, 8.
 Anticyra. fr. 24.
 Ardetus. fr. 24.
 Argivi. 922, 7.
 Artemisium. 94, 9.
 Athnone. fr. 9, 22.
 Byzantium. 820, 2.
 Cei. fr. 16, 2.
 Chalcis apud Euripum, vel in Eubœa.
 757, pen.
 Colyttus. 901, ult.
 Coronea. 162, 6.
 Decelea. 543, 2. 730, 2. 731, 2.
 Eleusin. 65, ult. 196, pen. 418, 6. 767, 2.
 Eleusinium. 196, pen.

- Enneacrunos. fr. 9, 26.
 Eretria. 676, pen.
 Eubæensis datum jus ἐπιγεγραμίας. 920, 1.
 Eunidæ. fr. 29.
 Geranea a Corinthiis occupata. 109, ult.
 Haliartus. 577, ult.
 Halicarnassus. 823, 10. 827, 3.
 Iteæus. fr. 26.
 Κιττιῶν. fr. 27.
 Κικωνῶν. apud Cicynnum, qui est demus. 593, 9.
 Lechæum. fr. 25.
 Mantineenses. 922, 7.
 Mitylene. 701, 5.
 Munychia. 460, 4.
 Oropus. 669, 2. 880, 4. 881, ult.
 Φηγαίουσι. fr. 16, 5.
 Phegusium. fr. 12, 16.
 Phyla. 418, 5. et alibi sæpissime.
 Potamus. fr. 27.
 Pygela. fr. 12, 18.
 Rhamnus. 632, 4.
 Salamis. 418, 6.
 Serangium. fr. 19, 23.
 Sphettus, demus. 593, 8.
 Sunium. 700, 5.
 Thermodon, fluvius Amazonum. 56, 1.
 Thermopylæ. 94, 10.

INDEX

AUCTORUM ANTIQUORUM

QUI

IN HAC LYSIÆ EDITIONE EMENDANTUR

EX EDITIONE LONDINENSI HUC TRANSLATUS.

* * Quibus locis numerus Romanus II. est præfixus, illi loci in volumine hoc secundo Lysiae nostri leguntur, in fragmentis, aut in annotationibus Marklandi ad Dionysii Halicarn. libellum de Lysia, aut in Taylori Lectionibus Lysiæ. cæteri omnes loci, quibus numerus Romanus nullus est præfixus, hi in primo volumine leguntur. Teneto tamen, lector, qui numeri minores majorem illum Romanum II. sequuntur, omnes in secundo volumine quærendos esse, tametsi numero Romano careant, quem brevitatis studio, et ne iteratio tædium crearet, omisimus, postquam semel ad primum locum posuissemus. REISK.

- ÆSCHINES orator. 220, bis. 848. 855. 863. 915. II. 141. Ammonius grammaticus. 214, ter.
 Andocides. 157. 468, bis. 549. 596. 668. 767. 851. II. 259. 262. 264. 266.
 Antipho. 275. 358. 389.
 Apollonius Rhodius. II. 244.
 Apuleius. 292.
 Aristides. II. 19, 153. 242.
 Arnobius. 198.
 Arrianus philosophus. 169.
 Athenæus. II. 4. 7. 23. 149. 151. 229.
 Athenagoras. 93.
 Cælius Aurelius. 4.
 Cæsar. II. 247.
 Cicero. 3. 4.
 Constitut. Neapol. II. 308.
 Cornelius Nepos. II. 252.
 Demosthenes. 19. 23. 225. 248. 356. 590. 596. 756. 790. 843. II. 224. 234. 245.
 Dinarchus. 182. 757. II. 142.
 Diodorus Siculus. 2. 23. II. 133. 245. et bis in Indice.
 Diogenes Laertius. 448. 449. II. 16.
 Dionysius Halicarnassensis. 647. 912. II. 32. 130. a p. 159. ad p. 204. plurimis in locis. 214. 234. 245.
 Diphilus. 298. 928.
 Etymologicum M. 193. II. 17. 246.
 Eudocia MS. II. 212.
 Eusebius. 2. 4.
 A. Gellius. II. 232.
 Gorgias. 315.
 Harpocratio. 109. 251. 258. 359, bis. 450. 741. II. 6. 11. 12. 14. 16, bis. 21. 300.
 Heraclides Ponticus. 389.

- Hermogenes. II. 269.
 Herodianus. 233. 395. 532.
 Herodotus. 62. 72. 80. II. 243.
 Hesychius. 12. 13. 224. 360. ter. 373.
 389. 593. 713. 800. ter. II. 278. ad
 290. 300.
 Homerus. 782. II. 287.
 Horatius. 579.
 Inscriptiones. 19, ter. 420. 599, bis. 766.
 Josephus. 2.
 Isæus. 144. 158. 720. 737. II. 278.
 Isocrates. 149, bis. 190. 380, bis. 870.
 Juvénalis. 330.
 Lexicon græcum ineditum. 596.
 Longinus. 590.
 Lucianus. 135. 159. 174. 445. 482. 560.
 II. 929.
 Lycurgus. 95. 483. II. 148, bis. 267.
 Nonius Marcellus. II. 225.
 Marcianus. II. 332.
 Maximus Tyrius. 581. 748. 757. 900.
 Menander Rhetor. II. 237.
 Moschopulus. 189.
 Nilus Monachus. 3.
 Pausanias. 1. II. 278.
 Phavorinus. 189. 372, ter.
 Philo Judæus. 36. 220. 326. 532, bis.
 603. II. 177. 190. 332.
 Photius. 258. II. 111. 118. 209. 211.
 250. 251.
 Plato. 408.
 Plinius avunculus. 15.
 Plutarchus. 517. II. 29. 101, bis. 103.
 110, ter. 111. 120, sæpius. 126. 128.
 135. 138. 139, ter. 146. 155. 156. 204.
 ad 208, sæpius. 251, sqq. sæpius. 268,
 sqq.
 Pollux. 194. 219. 376. 571. 790. II. 11.
 Priscianus. II. 17, bis. 25.
 Rutilius Lupus. II. a 39. ad 41. sæpius.
 Scholiastes Æschinis ineditus. 739.
 ——— Aristophanis. 580. II. 125.
 244.
 ——— Hermogenis. II. 174.
 Sophocles. 9.
 Suidas. 376. 581. II. 13. 17. 68. 142.
 233.
 Terentianus Maurus. II. 331.
 Theo. II. 226.
 Thomas Magister. 54. 157.
 Thucydides. 454. 648.
 Varro. II. 225.
 Ulpianus Scholiastes. 247. 589.
 Xenophon. 36. 56. 220. 532. 565. 580.
 690. 707. 856. 878.
 Zenobius. 110.

INDEX LOCORUM NOVI FŒDERIS

QUÆ

A CL. MARKLANDO

ILLUSTRANTUR.

Matthæi. 5 19 p. 168 38 238 10 31 857 11 19 361 12 29 629 32 330 13 38 649 44 897 16 25 240 21 21 174 22 2 864 23 38 293 24 30 629 25 27 630 Marci. 3 4 240 4 40 304 5 20 201 8 21 304 Lucæ. 2 49 392 4 33 629 5 35 920 8 39 201 9 24 240 49 92 11 41 394 12 7 857 57 890 13 35 293 18 11 864	19 14 p. 280 21 8 361 19 87 23 42 572 24 47 653 Ioannis. 6 21 616 7 17 ibid. 8 7 335 29 290 44 616 11 13 629 12 25 87 14 10 891 16 13 ibid. 21 ult. 818 Act. Apost. 4 22 629 5 8 715 7 26 864 58 334 10 38 290 17 11 II. 190 14 899 19 2 346 22 23 864 27 715 24 27 84 25 3 295 5 658 871 11 210 26 25 670	ad Romanos. 4 11 626 5 7 566 11 8 225 1 ad Corinth. 3 5.6 395 4 6 44 7 35 825 10 16 649 14 26 564 16 15 651 2 ad Corinth. 1 22 629 5 5 ibid. 10 7 890 12 7 225 1 ad Timoth. 4 8 330 ad Philemon. 1 21 310 ad Hebræos. 6 5 814 9 1 53 10 39 240 11 3 280 Secunda Petri. 3 6 329 Prima Ioannis. 1 6 174 2 4 ibid. Apocalypseos. 14 13 92

Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	
277	141	1	350	174	10	418	210	10
8		5	1	175	8	9	1	3
9		9	3	pen.		420		11
280	142	5	4	176	3	1	2	1
1		12	5		8	2		11
2	143	3	6	177	6	3	3	12
3		11	7	ult.		4	4	1
4	144	13	9	178	2	5		8
5	145	3	360	179	2	6		pen.
6		11	1	ult.		7	5	11
7	146	1	3	180	2	8	6	9
8		10	4		7	9	7	7
9	147	2	5	pen.		450		ult.
290		11	6	181	1	1	8	12
1	148	5	7		7	2	9	13
2	pen.		8	ult.		3	220	5
3	149	3	9	182	13	4		pen.
4	pen.		370	183	2	5	2	3
5	151	1	1		8	6	3	4
7	152	1	2		13	7		11
8	pen.		3	184	1	8	4	4
9	153	4	4		5	440		11
300		6	5	186	2	1	5	4
1	154	1	6		4	2	6	6
2		3	7	187	7	3	7	1
3	pen.		8		13	4		8
4	155	4	9		17	5	8	pen.
5		9	380	188	6	6	9	9
6	156	4	1	189	1	7	231	1
7		6	2	190	1	8		4
8		11	3		5	9	3	2
9		15	4	191	1	450		10
311	157	3	5	192	3	1	4	5
2		13	6		8	2	5	8
3	158	7	7	pen.		3	6	6
4		10	8	193	6	4	7	2
5	159	4	9		10	5		11
6		10	390	194	4	6	8	8
7	160	1	2		9	7	9	3
8	ult.		3	195	6	8		6
9	161	10	4	196	6	9	240	4
320	162	4	5	197	4	460		11
3	pen.		6	198	3	1	1	3
4	163	5	7	ult.		2	2	1
5	164	1	8	199	13	3		9
6		10	9	200	ult.	4	3	3
7	165	1	400	1	3	5		14
8		4	2	2	2	6	4	1
9		10	3		5	7		pen.
330		ult.	4		13	8	5	13
1	166	5	5	3	5	9	6	3
2		9	6	4	1	470	7	3
3		13	7		10	1	8	4
5	167	3	8	5	4	2		13
6		10	9		8	3	9	2
7	168	4	410		12	4		11
8		8	1	6	6	5	250	1
9	169	1	2	7	3	6		5
345	170	2	3		9	7	251	1
5	172	4	4	8	3	8		ult.
7		10	5		pen.	9	2	1
8	173	6	6	9	7	480		12
9	174	3	7	210	1	1	3	5
482	253	pen.						
3	4	4						
4		12						
5	5	1						
6		6						
7		13						
8	6	4						
9		pen.						
490	7	7						
1		11						
2	8	7						
3	9	8						
4		13						
5	260	1						
6		8						
7	1	8						
8	2	6						
9		9						
500	3	1						
1		11						
2	4	9						
3	5	1						
4		9						
5	6	10						
6	6	5						
7	7	ult.						
8	8	9						
9		11						
510		ult.						
1	8	12						
2	9	9						
3	270	7						
4	1	3						
5	2	1						
6	3	1						
8	4	1						
9		3						
520		9						
1	5	5						
2	6	3						
3		7						
4	7	6						
5	8	5						
6	9	9						
7		13						
8	280	11						
9		pen.						
530	1	7						
1		10						
2	2	2						
3		3						
4		8						
5	3	2						
6	4	2						
7		6						
8	5	1						
9		6						
541	6	1						
2		8						
3	7	2						
4		3						
5		9						
6	8	5						

Reisk.	Tayl.
547	289 6
8	290 3
9	14
550	1 5
1	14
2	2 8
3	3 11
7	4 1
8	5 2
9	5 5
560	8
1	ult.
2	6 3
3	6 6
5	8 8
6	7 6
7	pen.
8	8 1
9	9 2
570	300 1
1	1 1
2	2 1
3	2 2
4	12 12
5	3 6
6	4 1
7	11 11
8	5 14
9	6 8
580	7 3
1	5 5
2	11 11
3	8 13
4	9 3
5	6 6
6	311 1
8	2 2
9	7 7
590	ult.
1	3 11
2	4 3
3	6 6
4	5 7
5	6 1
7	7 3
8	8 1
9	9 1
600	5 5
1	320 8
2	1 4
3	ult.
4	2 9
5	3 2
6	13 13
7	4 pen.
8	5 6
9	6 1
610	10 10
1	7 12
2	8 6
3	9 1
4	330 1
5	1 9

Reisk.	Tayl.
616	332 9
7	3 1
8	11 11
9	4 3
620	8 8
1	5 3
2	ult.
3	6 6
4	7 2
5	8 2
6	9 5
7	pen.
8	340 4
630	11 11
1	1 1
2	13 13
3	2 3
4	11 11
5	3 1
6	4 1
7	4 6
8	pen.
9	5 9
640	6 2
1	4 4
3	7 2
5	8 2
6	5 5
8	9 1
9	6 6
651	13 13
2	350 3
3	11 11
4	1 1
5	pen.
6	2 12
7	3 7
8	4 3
9	8 8
660	5 6
1	6 3
2	11 11
3	7 1
4	8 1
6	11 11
8	9 5
9	11 11
670	360 8
1	13 13
2	1 4
3	10 10
4	2 1
5	9 9
6	13 13
7	3 5
8	12 12
9	4 6
680	10 10
1	5 2
2	7 7
3	ult.
4	6 6
5	7 1

Reisk.	Tayl.
686	367 5
7	8 1
8	8 8
9	9 1
690	8 8
1	370 3
2	5 5
3	12 12
4	1 4
5	2 1
6	6 6
7	3 1
8	4 1
9	11 11
700	5 5
1	6 7
2	7 2
3	13 13
4	8 11
5	9 11
6	380 4
7	13 13
8	1 9
9	2 4
710	3 2
1	4 1
2	5 1
3	6 5
4	11 11
5	7 5
6	pen.
7	8 5
8	pen.
9	9 9
720	390 6
1	pen.
2	1 10
3	2 6
4	3 3
5	11 11
6	4 8
7	11 11
8	6 1
9	7 2
730	pen.
1	8 1
2	8 8
3	9 10
4	400 8
5	ult.
6	1 12
7	2 12
8	3 7
741	5 1
2	6 9
3	7 1
4	12 12
5	8 7
6	9 5
7	10 10
8	410 5
9	9 9
750	411 3

Reisk.	Tayl.
751	411 8
2	412 2
3	10 10
4	413 9
5	ult.
6	414 9
7	415 2
8	416 1
9	417 1
760	418 2
1	5 5
2	9 9
3	419 6
4	420 8
5	421 2
7	422 1
8	pen.
9	423 7
770	424 3
1	9 9
2	ult.
3	425 7
4	426 9
5	427 8
6	428 8
7	pen.
8	430 1
9	431 1
780	ult.
1	432 12
2	433 5
3	pen.
4	434 6
5	435 1
7	436 2
8	pen.
9	437 2
790	13 13
1	438 10
2	ult.
3	439 3
4	11 11
5	440 5
6	10 10
7	441 4
9	442 5
800	443 3
1	ult.
2	444 5
3	12 12
4	445 3
5	12 12
6	446 13
7	448 2
8	449 4
9	ult.
810	450 2
1	11 11
2	451 pen.
3	453 3
4	8 8
5	454 2
6	6 6

Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.	Reisk.	Tayl.
817	455 1	845	474 1	874	489 1	901	510 1
8	456 5	6	10	5	8	2	9
9	pen.	7	475 1	7	490 5	3	511 1
820	457 9	8	8	8	pen.	4	512 1
1	458 2	9	11	9	491 4	5	513 4
2	459 2	850	476 7	880	ult.	6	pen.
3	10	1	477 6	1	492 7	7	514 ult.
4	460 7	2	12	2	493 6	8	515 7
5	11	4	478 7	3	494 8	9	516 8
6	461 3	5	479 8	4	497 1	910	517 6
7	462 3	8	ult.	5	ult.	1	518 1
8	463 2	860	480 8	6	498 10	2	519 5
9	464 13	1	481 3	7	499 6	3	12
880	465 5	2	11	8	ult.	4	520 7
1	ult.	3	482 8	9	500 12	6	521 10
2	466 11	4	483 7	890	501 9	7	523 1
3	467 12	5	484 4	1	14	8	524 7
4	468 1	6	11	2	504 1	9	11
5	469 1	7	485 7	3	3	920	525 1
6	470 1	8	486 2	4	505 5	1	13
7	6	9	487 1	5	506 10	2	526 4
9	471 3	870	488 5	6	pen.	3	ult.
840	pen.	1	pen.	7	507 5	4	527 11
2	472 11	2	487* 7	8	508 4		
4	473 9	3	488* 4	899	509 6		

FINIS.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 186. 3. corr. ἀρετὰς—p. 205. Not. col. 1. 22. corr. Variant Codd.—p. 295. 3. corr. περὶ τῆς οὐσίας, et in Var. Lect. infra Textum add. τῆς om. T. A.—p. 313. 1. in Var. Lect. infra Textum add. ἀπαγγέλλειν T. R.—p. 373. in Var. Lect. infra Textum corr. edit.—p. 378. in Var. Lect. infra Textum corr. ² μὲν om. T. R.—p. 390. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁶ τοιοῦτοις οὐκ ὄσιν T. A.—p. 396. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁶ εἴ τις T. R. A.—p. 445. Not. col. 2. 22. corr. τινὰς—p. 457. in Marg. pro 58. corr. 535—p. 483. 9. corr. ¹ ΑΠΟΓΡΑΦΗ—11. corr. ²[περὶν—12. corr. ³ οὐδὲν—13. corr. ⁴ δ'—15. corr. ⁵ οὐσίας—anter. corr. ⁶ δις—p. 486. in Var. Lect. infra Textum corr. ¹⁰ λάβει τὴν ἐκ T.—p. 492. 3. corr. πάμπολλα—p. 511. ult. corr. ⁸ ἀλλ'—p. 513. 1. corr. τῶν—p. 521. 19. corr. ⁴ τοιοῦτω—p. 558. in Var. Lect. infra Textum corr. ⁵ ἐτέρου T.—p. 564. Not. coll. 1. 25. corr. ⁷ ἐν αὐτῷ, Vind.—p. 634. 13. corr. ⁷ τῶν ὑπαρχόντων, et in Var. Lect. infra Textum corr. ⁷ τῶν om. T. R.

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

REC'D LD-URL

LD
URL MAY 08 1984

MAY 15 1984

3 1158 00933 7618

7

PA
3479
A1
1828
v.2

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 538 390 6

